ஓம்

தத் ஸத்

பரப்பிரஹ்மணே நம:

சென்னைமாநகரம்

ஸ்ரீமத் கரபாத்திர சிவப்பிரகாச ஸ்வாமிகள்

திரட்டியருளிய

வேதாந்த

மநந சிந்தாமணி.

இஃது

சாதுஜனங்களுக்கு தொண்டுபூண்டொழுகும்

அன்பர்களிலொருவராகிய

வ. தாண்டவராய முதலியார்

அவர்களால்

மதராஸ், என. சி.

கோள்டன் அச்சியந்திர சாலையிற்

பதிப்பிக்கப் பட்டது.

1911.

இதன் விலை ரூபா 4-0-0.

ஓம்.

தத்சத்

பரப்பிரஹ்மணே நம:

முகவுரை.

மனம் விரிந்தபோது துக்கமும் அது குவிந்தபோது அதன் அபாவமும் ஆனந்தப் பேறும் உண்டாமென்பது மனோதத்துவ சாஸ்திரத்தைச் செவ்வனே யுய்த்துணர்ந்த அறிஞர் யாவரு மங்கீகரித்த விஷயமாம்.

ஈஷணாத் திரயங்களை முன்னிட்டு மனோ விருத்தியைத் தடுக்க முயலுதல் முருகிவளருந் தீயை நெய் சொரிந் தவித்தற் கொப்பா யிருத்தலின் ஈஷணாத் திரயங்களின் சம்பந்தம் விட்டார்க்கே மனோவிருத்தி சாந்தமா மென்பதும், மனோவிருத்தி யெழுமிடத்தையும், அது விருத்தியாகுந் தன்மையையும், உறக்கத்தில் பிரயத்தனமின்றி யடங்குந் தன்மையையும், சதா சொரூபஞான நிஷ்டையி லிருப்பவர் தெள்ளிதி னுணர்ந்த தொன்றாம்.

மனோவிருத்தி யுள்ளவரையில் துக்கம், துக்கசாதன மென்னு மிரண்டும் (சொரூபஞான நிஷ்டையினாலன்றி) வேறெவ்வேது வினாலுஞ் சாந்தமடையா திருத்தலின், அம்மனோ விருத்தியைச் சொரூபஞான நிஷ்டையினால் சாந்தமாக்குவோர்க்கே துக்கமுந் தன் சாதனமு மகலுமென்பது வெளிப்படையாம்.

சொரூப ஞான நிஷ்டைக்கு அனாத்மாகார விருத்தி நீங்கி ஆத்மாகார விருத்தியின் பெருக்கமே ஹேதுவா யிருத்தலின் துக்க நிவிர்த்தியையும் பரமானந்தப் பராப்தியையும் விரும்புவோரால் சொரூபஞான நிஷ்டையை யடைதற்கு நேர்சாதனமா யுள்ள மேற்கூறிய சாதனம் (சவிகற்ப சமாதி அல்லது சம்பிரஞ்ஞாத சமாதி) இப்பிறப்பை யடைந்ததன் பயனாக வின்றியமையா தப்பியசிக்கத் தக்கதாம். இவ் வப்பியாசம் மக்களுக்குப் பரம்பரையாக வேனும், சாக்ஷாத்தாகவேனு முண்டாகுமாறு

உபநிஷத், கீதை, பிரஹ்ம சூத்திரம் என்னும் பிரஸ்தானத்திர யங்கள் பாஷியாதி சகிதமாய் ஞானசாதகருக்குள் பிரசித்தமாய் நிலவிவருகின்றன வென்பது நம்மனோரியாவரும் அறிந்த தொன்றும.

அந்தப பிரஸ்தானத திரயங்களின் பொருளை உள்ளவாறுணாதற்குச சகதியின்றிய ஜிஞ்ஞாசககளின் பொருட்டு அவற்றை மூலமாகக்கொண்டு தொகுததல், விரிததல், மொழிபெயர்த்தலாக வனேக ஞான சாஸதிரங்கள் வெளியாயின. அங்ஙனம் வெளியாய சாஸ்திரஙகளுள நநதமிழ்ப பாஷையின்கண் மகா பிரசித்தமாய வழஙகுவன வாசிட்டம, கைவல்லிய நவநீதம், தத்துவராயா பாடல அத்வைத வுண்மை முதலியனவாம்.

அவற்றுட் கூறும பல விஷயஙகளில் மநநமு மொன்றும அது நிதித்தியாசன மெனனும சவிகறப சமாதிக்கு அத்தியந்த சாதனமா யுள்ளதாம் அதுபற்றி அநநூல்கள கூறுவனவற்றை யெலலாம் ஓரிடத்தில் ஒருவனெவவாற்றானு மறிதற் கியைவதன்று யிருந்ததலின அக்குறை தவிரபபான் வேண்டிச சாதுஜனங்களின் பிரார்த்தனையால தற்போது இச்செனனைமா நகரின் ணெழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீகரபாத்திர - சிவப்பிரகாச சுவாமிகள களால் மேறபடி வாசிட்ட முதலிய சாஸ்திரங்களி னின்றும் ண்டிய வளவாக *வேதாநத மநந சிந்தாமணி யென்னும திரட்டி யருளபபட்டது. அது சாதுககளுக் குபயோகமாமாறு சென்னை, மைலாபபூர, ஸ்ரீமத். டாக்டா - நஞ்சுண்டராவ அவர்களால அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

---

* வேதாநதம=ாண்டு உபநிஷததின் அர்த்தத்தை கூறும் சாஸ்திரம்.

மநநம=சற்குருவின்பால கேட்ட மகா வாக்கியார்த்தத்தைச் சாதக பாதக யுக்திகளால் சிநதிததல்.

சிந்தாமணி=விருமபியதைத் தரும தேவமணியி னொன்று. இநநூல மநநஞ்செய்ய விருமபியவா விரும்பியதெல்லாவற்றையுந் தருவதா யிருத்தலின், இந்நூற்கு மநந சிந்தாமணி என்னும் பெயரிடப்பட்டது

உ

ஓம்.

தத் சத்

பரப்பிரஹ்மணே நம:

இரண்டாம் பதிப்பு.

முகவுரை.

முதல் பதிப்பாயிருந்த மகாசிந்தாமணி ஸ்ரீ - கரபாத்திர சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் திரட்டிய வண்ணம் அச்சியற்றி வருங் காலத்து சில வசந்தாப்பங்களால் முற்றும் நிறைவேறாமல் 10- சாஸ்திரங்களில் திரட்டியுள்ளது மாத்திரம் 16 - பாரங்களில் சமாப்தம் செய்யப்பட்டது. அதை ஸ்ரீமத் - டாக்டர் - நஞ்சு -ராவ் விருப்பத்தின்படி சாதுக்களுக்கு வெறுமனேயே சம ர்க்கப்பட்டது. அதன் பிறகு சாது ஜனங்களின் பிரேரே பால் ஷை சுவாமிகளால் சர்வ சாஸ்திரங்களினின்றும் திரட் சய்யுட்க ளனைத்தையும் சர்வேசுரனது கிருபையை முன் அச்சிடப்பட்டது இச்சாஸ்திரம் துக்க நிவிர்த்தி பர தப் ப்ராப்தி வடிவ மோக்ஷத்தை யடைய விரும்பு முமூட் சுக்களுக்கு இன்றியமையாதனவா யிருக்கின்றது ஏனெனின், சாவ சாஸ்திரங்களிலுள்ள பிரமேய (மோக்ஷ) விஷயங்களை பிரதிபாதிக்கப்பட்ட செய்யுட்க ளெல்லா மொருங்கு திரண்டு இதிலடங்கி யிருப்பதால், இந்த சாஸ்திரம் லோகோபகாரமாய் வெளிவருமாறு சிரமமெடுத்துக்கொண்டு வுதவி புரிந்தவர்களது நன்மைகளை யெல்லாம எஞ்ஞான்றும மறககத தக்கதன்றும் இதனால் வரும் திரவியங்களை யெல்லாம பௌர்ணமி பூஜாகால ங்களில் சாது ஜனங்களுக்கு நடைபெற்று வரும். அன்னதான கைங்கர்யத்திற்கே வுபயோகப்படுத்தப்படும்.

சாதாரண-ஞூ }
தை-மீ } வ. தா.

பரப்பிரஹ்மணேநமஃ

சாஸ்திர அட்டவணை.

சாஸ்திர அட்டவணை

முற்றிற்று

ஓம்

பரப்பிரஹ்மணேநம:

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	செய்யுள் எண்	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
3	8	3	யல்லதுமா	யல்லவுமா
4	15	2	தொணடனெடு	தெணடனெடு
7	125	2	சககரகை	சககிரகை
,,	,,	4	பதுவெணணகா	பதினெணணகா
17	9	2	வேமேருனறை	வேமெருனறை
26	2	2	ருனே	ருனெ
,,	,,	3	ளெனனே	ளெனே
33	22	4	வரவே	வறவே
36	4	3	உளள	உள்ளி
37	8	1	அனனதன	அனனேதன
,,	13	1	வுணாவான	வுணாவன
38	18	4	நிறநதலம	நிரந்தரம
,,	21	4	திரமெனறும்	திரமென்றும்
,,	,,	,,	மெனறு	மெனறுந
,,	22	3	வொனறி	யொனறி
40	33	4	பிறிநது	பிரிநது
,,	36	4	குததிர	குததிரப்
,,	39	3	போனவெத	போனதெத
42	52	4	முறை	முரை
50	106	4	ீகாவ	ீகாப
55	143	4	மாயச	மாயைச
55	145	2	விபரிதங்	விபரீதந
57	157	3	செவவா	செவ்வா
59	169	4	பதமரத	பசுமரத
60	180	1	மனமுறைதது	மனமுறைந்து
61	187	3	தாகி	தாகில்
62	194	4	மென்று	மெனறுங்
70	51	3	கூரும	கூறும்
75	83	3	வுயநதோரை	வுயர்ந்தோரை
76	92	2	சமாதீ	சமாதி
88	167	2	தறிநதோற	தறிநதோர்
91	189	2	லுலகமெலர	லுலகமெலா
93	199	1	தென[illegible]முத	தெள்ளமுத

பக்கம்.	செய்யுள் எண்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
107	293	3	ரம்பரமே	ரம்பமே
115	347	5	பெறியா	பொறியா
124	404	4	வேணட்ா	வேணடா
158	631	2	திட்முறு	திடமுறு
162	658	3	துய்தான	தாய்தான
164	668	3	மோலோர்	மேலோா
170	707	3	யறியதனல	யறிகனல
171	715	4	பேலாம்	போலாம்
174	738	4	தனீற்	தனீச
,,	741	2	மருகு	மறுகு
,,	742	1	வெகுனி	வெகுளி
179	769	2	பகதருவா	பகதகுருவா
181	781	4	றலைபை	றலையை
182	793	2	ழெலலே	யெலலே
,,	794	2	வடிவிதுவங	வடிவிதுவாங
185	816	1	சகதி	சத்தி
187	830	1	கொன	கொள்
189	840	5	மாயேன்	மாயோன
,,	844	2	தம்	சம
191	856	3	சினம	சினமை
201	921	1	சிறியோா	சிறியாா
,,	923	3	மதரா	மாதரா
,,	925	4	லலேக்கு	லேககு
203	936	4	புழுவம்	பழுவம
204	940	3	சேறுங	[illegible]
205	951	3	பரமபொருளே	பயமபொருளே
217	1023	1	னன்றுப்	னனறுய
,,	1026	4	கோதிலன	கோசிலென
218	1030	4	லஙகளே	லஙகளே
220	1053	3	தேருள்பான	தெருளபான
222	1063	3	ளிளிசசெயலென்	ளிளிசசெயலென
230	.	27	விரததிரயகதை	வி. தகுமையகதை
231	1136	2	வேன்றுபரம்	வேனறுபரம
239	1194	2	பிறியர	பிறியா
242	1216	3	விளேததிணை	விளைத ண
,,	1217	2	யளவிலாதா	யளவில தா
244	1228	2	விருப்பிக்	விருமபிக
245	1236	1	பொருநோயாங	பெருநோயாங
253	1	1	சிழ்மே	கீழ்மே
262	26	1	பொற்ரேமே	பெறறேமே
,,	,,	3	யிருதோமே	யிருநதோமே

பக்கம்.	செய்யுளெண்	வரி	பிழை	திருத்தம்
268	76	2	நீசெய்யுப	நீசெயுப
270	90	1	வாதித	வந்தித்
,,	,,	,,	வணகணோ	வன்கணோர்
273	10	3	நததலிலசன	நந்தலிலசன்
,,	15	3	பலவிகற்ப்	பலவிகற்ப
275	24	4	வபுவிணிற்கரு	விபுணிற்கரு
280	9	2	தலமனதத	தளமனதத
284	36	1	சனஙகனறற	சனஙகளற்ற
,,	41	3	யோகியொனறு	யோகியெனறு
288	62	4	விளளஙகு	விளஙகு
296	60	2	யித	யீத
300	86	4	முனறுமற	மூன்றுமற்
306	129	1	சஙகிந்தி	சதகிகி
313	180	2	அறிவிட்	அறவிட்
319	228	4	தொனறும	தோன்றும்
321	240	1	வெெறுன	வேறென்
322	248	4	தனரு	தள்ரு
324	2	1	வெயொன்றைப்	வேறுன்றைப்
325	7	1	றுனறுதற்குப்	ேறுனறுதற்குப்
,,	17	2	தளணினைவை	தளணினைவை
330	6	4	கணிகரு	களிக்கு
,,	8	1	தகும்பததத	தகும்பததித
331		13	கேகபரியாதம்	கேசபரியாதம்
332		2	அகணடரகார	அகணடாகார
,,		23	கினைவுவெறு	கினைவுவேறு
,,		32	சுரவமி	சுவாமி
338		2	உதிததுடு	உதிததிடு
,,		31	கிளாசா	கிளர்சா
340		32	செனமாத	சொன்மாத
347		11	முனஞெ	மூனஞெ
350		15	தெளறிசைப்ப	தெனறிசைப்ப
,,		21	விணணிணிடைப்	விணணிணிடைப்
360		11	வெணபதும	வென்பதுவும்
367		2	சொருபற	சொரூபற
373		12	யணணலசொரு	யணணல்சொரூ
,,		26	மேசொரு	மேசொரூ
376		7	கணணினை	கணணினை
378		16	கைளொடு	கைகளொடு
381		1	சிலவே	சிலபே
408		32	சுபாசுபா	சுபாசுப
411		7	தயாவிலா	தயவிலா

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	செய்யுள் எண்	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
413		27	உளனு	ளுனு
418	29	2	யோகமோ	யோகமெ ோ
423	87	2	சிற்க்கன	சிறகசன
430	28	1	போனா	போனூ
433	46	2	நின்றிலகரு	நினறிலாகு
,,	,,	4	மொனறை	மொனனறப
434	51	3	விசவதை	விசுவைதை
435	55	3	விஷணுணுருத	[illegible]
438	6	3	நித்தமுரு	நித்தபுரு
441	28	4	கனவி	கனலி
443	40	4	டிருநதுகே	[illegible]
,,	44	2	லறிநதிடத	[illegible]
446	69	3	யோதுமே	[illegible]
447	75	1	வீதுவிசித	[illegible]
449	90	2	விததாய	[illegible]
,,	94	1	சாட்கி	[illegible]
455	136	3	வாநதான	[illegible]
457	154	4	மவ்வா	[illegible]
460	181	2	பேதமாங்	[illegible]
466	225	4	யுனமில	[illegible]
470	256	3	வெளினி	[illegible]
,,	261	4	செவ்வாய	[illegible]
472	276	2	லுநுபொரு	[illegible]
,,	,,	3	பேட்டை	[illegible]
473	280	1	விகதே	[illegible]
,,	,,	1	ளாசித	[illegible]
,,	,,	4	யெயதிரெனை	[illegible]
476	306	1	ாதகி	[illegible]
,,	307	2	நிசசை	[illegible]
478	2	4	பிரமேனா	[illegible]
,,	4	1	வெவ்ளவும	வெவவளவும
479	7	2	பிரு	[illegible]
480	12	2	குகறிநானே	[illegible]
,,	15	1	இவவாறுத	இவ்வாறு
,,	,,	1	ததுவசித	[illegible]
482		5	ீமெரு	[illegible]
491		14	பூதமாந	[illegible]
492	6	2	னலமேலாக	னலமேலா
,,	8	2	மெரு	மெயரு
493	13	1	பதைபபாய்	புதைபபாய்
,,	17	1	சொல்விலுரு	சொலவினுரு

பக்கம்.	செய்யுளெண்	வரி	பிழை	திருத்தம்
495	4	4	வழுவாளு	வழுவாளு
499	7	2	ரூனென்கே	ரூனெங்கே
501	12	2	பேதமை	பேதைமை
506	13	3	அறிநதிருககு	அறிந்திருககு
,,	14	1	மெறேன்	மென்றே
512	35	4	றன்ப	றனபா
,,	40	2	மூயிராளு	மூயிராளு
515	62	2	பிததநு	பிததநு
516	65	1	யுகலஙக	புகலஙக
,	66	1	வெளிப்படு	வெளிப்படு
,,	68	3	சுயமபிர	சயமபிர
517	71	8	விருநதன	விருந்தன
517	76	2	திருநத	திருந்த
518	5	4	மடையபபொய்	மடையபபொய
519	13	1	றெணடெடுதுப	றெணடெடுததுப்
523	45	1	மகஙகளுங	மஙகளுங
525	56	3	செயனினதாக்	செயனினதாத
528	79	2	தறபறந	தறபதந்
,,	84	1	வசிப்புமுற	சிவப்புமுற்
534	27	1	சதுட்டையங	சதுட்டயங
536	46	3	சற்சித	சதசித
548	117	2	ப்ாசமு	பாசமு
549	123	4	மைக்களு	மைக்யளு
554	23	2	ஞுதிமே	ஞுனிமே
555	27	3	றவரிதனி	றவரிதனின்
558	48	3	பதுபோலய்	பதுபோலப்
563	82	4	மதுதமா	மதுதம
566	100	3	விடுமமை	விடுமபை
569	123	1	நுல்களைத	நூல்களைத
582	8	3	வஂணகஙி	வணஙகி
583	12	1	வானமா	வான்மா
584	16	2	தனனியமர	தன்னியமா
588	31	2	முலவிலிங	மூலவிலிங
,,	33	4	ஞானநதானே	ஞானந்தானே
608	111	5	ஞெருமைதீரும்	ஞெருமைதரும்
,,	113	6	பெருவபனறே	பெறுவானறே
611	122	7	கனநதருமப	கனந்தருமப்
616	145	3	நானேயங்தங்	நானேயந்த
618	151	4	மப்பியாசத	மப்யாசத
632	208	1	புததியுட	பததியுட
633	210	7	நிசசயிததுப	நிசசயிததுப்

பக்கம்	செய்யுள் எண்	வரி	பிழை.	திருத்தம்
636	223	2	படிபபதஞ	படிபபதஞ
640	239	7	ஞிதாகனுககுப்	ஞிதாகனுககுப்
645	259	1	மிரஞஞானப்	பிரஞஞானப
648	270	8	டப்பியாசம	டப்யாசம்
650	279	7	வறிவிதுவே	வறிவாதுவே
654	297	3	முபாதியறு	முபாதியுறு
656	302	6	னப்பியாச	னபயாச
661	322	5	பகறலுறு	பகரலுறு
,,	324	5	சகததினருபஞ	சகததினருபஞ
662	328	2	நிகலமுமே	நிகிலமுமே
,,	329	5	தகமை	தகைமை
667	346	3	நிரகணை	நிரகுணை
668	353	7	சென்னமிலச	செனனமிலாச
673	371	7	யகததிலுன்ள	யகததிலுளள
,,	373	6	பழகவேணடும்	பழகவேணடு
674	375	8	திறுவருளாற்	திருவருளாற
,,	377	4	விவகாரததிற	விவகாரததிற
677	388	5	தகமை	தகைமை
682	409	3	லாயநதிடிலப்	லாயநதிடிலப
684	417	3	குருவரனைத	குருபரனைத
686	422	4	பிறவற்ற	பிறிவற்ற
,,	423	3	தகமை	தகைமை
,,	,,	7	புசிதத	புசிதத
695	460	1	தகமை	தகைமை
697	2	6	கற்பாந	கறபாந
705	48	1	சொருப	சொரூப
706	51	2	சொருபமதை	சொரூபமதை
707	58	4	ருககிலதனிததுழியிற	ருககிலதனிததுழியிற்
,,	,,	6	கியம்பல	கியம்பல
,,	60	4	தாலும	தாலும
708	62	2	சனகன	சனகன
,,	63	5	துடாந	தொடாந
709	70	5	சொலவி	சொலவி
,,	71	2	னுகநது	னுகநது
713		7	மாற்கம்	மாாககம்
714		6	நாமெனறு	நாமெனனறு
715		7	சர்வகெதமாய	சாவகதமாய்
716		12	என்னிதநி	எனனிடதநி
735		7	விஞ்ஞனியா	விஞ்ஞானியா
737		25	பாமமாய்	பரமமாய்
740		18	சொலலக்	சொல்லக்

பக்கம்	செய்யுள் எண்	வரி	பிழை	திருத்தம்.
740		28	ஒருகாலும	ஒருக்காலும்
		,,	எபபோதுரு	எபபோதுரு
742		15	முமுட்சு	முமூட்சு
743		2	பிரவிருததி	பிரவிரததி
,,		,,	நிவிருததி	நிவிரததி
744		8	நிராஜனப	நீராஜனப்
749		8	கறவாக	கறவாக்
753		12	லமரா	லமரா
754	7	3	மனைதோருரு	மனைதோறுரு
757	25	2	திருகக	திருகக
758	33	3	சுறறததை	சுறறததை
759	42	3	யிரு துவ	யிருததுவ
764	18	1	புரவிசெலல	புரவிசெலல
765	25	1	லயடைநது	லேயடைதது
769	5	5	னிலைநிறக	னிலைநிறக
775	23	12	வணஙகளாகும	வணஙகளாறும்
778	29	8	வானமை	வனமை
784	45	1	மெரு	மெய்ரு
785	49	3	யொனகோ	யெனகோ
789	73	1	பலகாலு	பலகாலு
791	85	3	விரவுபக	யிரவுபக
792	91	3	பெறுககனன	பெருக்கன்ன
,,	93	4	னதுபக	னதுமபக
800	75	1	வெவ்வடியும்	வெவ்வடிவும்
802		15	சுசுததை	சுகததை
,,		29	மெள்ளததனை	மெள்ளததனை
805	9	1	யாதொரா	யாதோரா
809	36	2	சொலலறிய	சொலலரிய
,,	,,	3	மெலலையில	மெலலையிலா
810	41	1	ஐவகை	ஐவகைப்
823	33	2	பிரமம	பிரமம்
824	39	3	பசிவெனத	பசுவெனத
830	82	3	னனறெ	னனறே
,	84	1	அறிய	அரிய
831	90	4	மறிதே	மரிதே
832	96	2	யுவநதா	யுவந்தா
834	114	3	குழுமபி	குமமபி
835	121	1	யனறி	யனறிப்
,,	,	2	யனறி	யனறிச
841	25	1	தருளுவ	தருளுருவ
851	50		துவிதசைவவினை	துவிதசைவனை

பக்கம்.	செய்யுள் எண்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
857	89	4	வேடுடன	வேறென
,,	90	2	நல்லறிவு	நலலறிவு
860	12	1	தேசி	தேகி
862	7	1	திகைதுப்	திகைது
866	31	2	செய்தஙகங	செயதஙககங
,,	32	3	தெனன	யெனன
870	60	4	றவாகருள்	றவாக்கருள
873	86	1	கதியிடைய	கதியிடைப
875	99	3	பூருவா	பூருவவா
878	123	4	பூசனைமாா	பூசனையாா
880	143	3	கயமா	காயமா
888	53	3	ணியா	ணியா
900	55	2	ருனைக்	ருனக
911	125	1	நநதம	நநதம
919	197	1	னகக	னகத
924	241	4	னடியிணைகசே	னடியிணைகமே
928	6	1	மூபபது	மூபபது
935	44	1	மனகதே	மனதே
940		22	றெறியின	றெரியின
954	51	5	சணண	சுணண
958	82	1	துறைகோன	துறைகோன்
969	154	1	யாணட	யான
974	182	1	மேணி	மேனி
,,	184	6	ஙக	வஙக
975	188	4	மைனென	மையனென
976	194	1	சிதரொடு	சிதடரொடு
,,	195	4	கறுளியவா	கருளியவா
987	28	1	செங்கீ	செநகி
988	34	3	ஓுள்ளானும	ஓுள்ளானும
997	101	1	பகவரைக	பகைவரைக
1009	50	1	ஆகை	ஆசை
,,	52	1	வெருபபு	வெறுபபு
1017	1	3	செயதர	செயநர
1021	25	4	திருள்கோசதத	திருளகோசதத
1023	7	4	விசாரித	விசாரித
1027	20	2	டம	டம்மி
1030	47	1	வானவ	வானவ்
1040	131	3	குாவறபால்	குவர்பால்
1042	143	9	விததக	விததக
1044	165	1	னனுமலா	னணிமலா
1045	174	2	னனறுகக்	னன்றுகக்

பக்கம்.	செய்யுள் எண்	வரி	பிழை	திருத்தம்
1046	185	2	மேவுங்சத	மேவுஞசத
1097	9	2	கருள்தாள்	கிருள்தாள்
1099	21	2	யமிாததே	யமிர்தே
,,	23	1	பெறியோ	பெரியோ
1104	11	1	மனததுன்ப	மனததன்ப
1106	3	3	தவருதியானு	தருவதியானு
1109	8	8	விதிப்	வீதிப்
1113	38	1	யிசையிசையும	யிசையும
1118	62	4	குகழ	குழக
1121	82	3	ளௌநநா	ளௌந்தநா
1127	5	6	கொழிதத	கொழிநத
1135	9	2	பரிவிவிலாா	பரிவிலார்
1139	1	4	சிவசிமா	சிவசமா
1140	2	6	புகுநதனைச	புகுந்ததனைச
1143	2	2	உழுததுமநீ	எழுததும்நீ
1147	17	4	ஆதிபிாம்மா	ஆதிப்பிர்ம்மா
1161	91	2	பராானநதி	பராானநதி
1168	1	1	பிரன்மனை	பிறன்மனை
1179	4	2	வேணடா	வேணட
1182	7	1	பேதமை	பேதைமை
1188	1	2	மூயாசசி	மூயறசி
,,	5	1	தெய்வததா	தெயவததா
1189	9	1	வியைாதான்	விழையாதான்
1193	6	1	வாயநத	வாய்நத
1195	1	1	பேதமை	பேதைமை
1197	3	2	பேதமை	பேதைமை
1200	2	1	சானறோக	சானறோர்க்
1203	1	1	செய்தாலாற்	செய்தலாற
,,	2	1	யாம	யாமு
1204	2	1	மூயுஙகிய	மூயஙகிய
1207	1	1	ருடைநிழற்கீழ்ச	குடைநிழற்கீழ்ச
,,	1	2	தலைவாராய்ச	தலைவராய்ச
,,	1	2	புரைகீரா	புரைதீரா
1213			பொட்பால்	பொருட்பால்
1218	26	4	பேதமை	பேதைமை
1221	47	4	பேதமையகற்று	பேதைமையகறறு
1223		31	சிவதவைப்	சிவததைப்
1224		13	பாடரய்	பாடாய் •
,,		32	பேதமை	பேதைமை
1229	15	2	மூயாசசி	மூயற்சி
1235	2	2	யிசைசொடா	யிசைகொடா

பக்கம்	செய்யுள் எண்	வரி.	பிழை	திருத்தம்.
1235	2	3	வாழத	வாழ்த
1236	2	4	கொணடொழுகும	கொணடொழுகும்
,,	7	4	லீட்டு	வீட்டு
1242	13	2	தேரைபோ	தேரைபோ
1249	42	3	பிறவிகக	பிறவிகக
1255	85	3	காட்டதருங	காட்டதரும
1260	23	3	புணணியா	புணணியா
1261	2	4	பரமநதர	பரமந்தர
,,	,,	,,	பரதந்தர	பரதநதர
1262	4	1	சிந்தமுஞ	சிதகமுஞ
,,	6	6	லபிப்து	லபிபபது
1263	8	9	மயலேறி	மயிலேறி
1264	11	7	பாகதி	பரகதி
1265	1	1	மெஞ்ஞான	மெய்ஞ்ஞான
1266	3	1	வயததியனுர்	வைததியனுா
1269	25	3	நடுவறிவா	நடுவறியா
1270	34	2	பாாததுாஙகா	பார்ததுறஙகா
,,	,,	3	பாாததுாஙகா	பாாததுறஙகா
1271	36	1	ிலையறியா	ணிலையறியா
1272	46	3	பரிததா	பறிததா
,,	47	4	சாககுருவைத	சறகுருவைத
1273	2	6	விருநத	பிருநத
1279	59	1	காணபவறமுப்	காணபவாமுப்
1281	8	4	திதிவைத்யென	திதீகைக்ஷயென
,,	11	2	பறககக	பறறக்
1282	13	4	தினபமுமோ	துனபமுமோ
,,	16	1	யருகிறுததி	யருகிருததி
1284	27	6	மைதானே	மைகிலைதானே
1285	32	1	அறியநூற	அரியநூற்
1286	37	3	தேகம	கேதம
,,	42	4	உன்னுபததென	உனனுடன்பத்தென்
1288	56	2	மநதமூன	மநதமூன
1291	74	1	யாழு	வாழு
,,	,,	3	கட்டுபட்டும்	கட்டுமட்டும்
,,	75	1	தெரியாகினைவினரே	தெரியாருலககினைவினரே
1292	84	1	பொருளபோ	பொருள்டோ
1293	88	1	திரமறிந்தார்	திறமறிநதார்
1294	93	3	மிலதாலம்	மிலதாகும்
,,	95	4	வெஙகென்	மெஙகென்
,,	97	3	றிற்சுருதியினுல	றிசசுருதியினுல்
,,	99	1	பறனிலை	பரனிலை

பக்கம்	செய்யுள் எண்	வரி	பிழை	திருத்தம்
1295	101	3	முளவமா	முளவம
,,	105	1	தீதன்ற	தீதகன்ற
1296	107	3	கவரை	கவரைச
,,	112	3	பாருய்	பாருய்ப்
1297	115	4	கருததிலபந மிலைகபநதங	கருததிலேயநேகபந்தங
,,	116	1	துரைததன்றி	துரைதததனறி
1299	126	5	மயிக்கமே	மயக்கமே
,,	130	3	யிருதத	யிருதத
1300	132	1	பஞசதவக	பஞசவக்
1301	139	4	தேரரா	தேரா
,,	143	2	தறசொரு	தறசொரு
1303	5	2	யருதது	யறுதது
1305	30	2	நாடி	ஞடி
,,	43	1	காநாதச	கரநாதச
1307	12	2	யரிநது	யறிநது
1308	16	1	வெளியின	வெளியினின்
,,	18	1	மடலுகுத	மடலுறித
1314	45	1	பிரமமெனல்	பிரமமமெனல்
1316	59	2	நினனைநிலையு	நின்னிலையு
,,	61	2	யதுவதுவாய	யதுவதுவாய்
,,	,,	4	தருமுன	தருமுன
1317	3	1	அரைததரைபபானே	அரைதததரைப்பானே
1318	7	3	தோததீர	தேர்நதீர
,,	11	2	கறறுணநதீர	கறறுணாந்தீர
1319	13	4	நடு	ணடு
1321	32	1	ரேரிறணடி	ரேரிரணடி
,,	34	2	பிறிதாகச	பிறிதாகத
1326	69	1	விருததுநலை	விருததுநிலை
1329	98	3	கனபனை	கறபனை
,,	99	2	சாறறெனவே	சாறறெனவே
1331	112	2	எனையவை	ஏனையவை
1332	117	1	குறிபாவாம	குறிபாவம
1342	1	2	காமே	நாமே
1352	44	3	யயலகர்றும	யயலகற்றும்
1355	71	3	நினைவினைப்	நினைவினைப்
1360	12	1	திரைய	திரய
1364	46	7	திரைய	திரய
,,	,,	11	லெனபஞா	லெனமஞர்
1366	57	4	கெனபஞா	கென்மஞா
1376	25	5	தானெனரு	தானென்று
1380	14	2	நாநா	நாஞ

பக்கம்.	செய்யுள் எண்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
1381	17	3	நாநா	நாஞு
,,	18	1	மெஞுஞான	மெயஞுஞான
,,	21	3	நாநாத்	நாஞுத
1382	28	3	நாநா	நாஞு
1383	36	2	சாவராத்த	சாவார்தத
,,	,,	4	பொன்றின்றிக்	பொன்றின்றிச
1385	49	4	குளிாநது	குளிர்நது
1387	59	4	திருசியமுந்	திரிசியமுந்
1388	67	4	பேதமையே	பேதைமையே
1389	77	4	யாட்சி	சாட்சி
1390	84	4	ஙினப	ரினப
1392	12	1	வேதாந்தம	வேதாந்தம
1393	20	3	தாராசி	தராசி
,,	27	1	சுகவுதைய	சுகவுதய
1394	28	1	திருககவைதத	விருக்கவைதத
,,	31	2	திருவெனறு	விருவெனறு
,,	32	4	சமையமெஙகு	சமயமெஙகு
1396	49	4	சமையமென	சமயமென
1396	5ı	1	தமவரா	தாமவரா
1397	59	1	புறவி	புரவி
,,	,,	2	வீதிப	வீதிப்
1398	1	4	மாவினிச	மாவினிச
1401	13	4	ணககு	ணிககு
,,	16	1	வையிராக	வயிராக
1402	18	1	மறுவலுறு	மருவலுறு
,,	23	1	மயிததிரியே	மைததிரியே
1403	26	2	பததறகு	பததாககு
1406	20	4	நந்த	நநத நநதா
,,	,,	,,	மதலையே	மதலையையே
1411	49	4	வணறிய	வணைறிய
1412	60	3	காணந்	கரணந
1416	87	4	ஙனறரோ	நனறரோ
1419	117	3	நோக்குகல்	நோக்குதல்
1431	10	3	வாமருவு	வரமருவு
1444	105	4	சிவப்பவன்	சிப்பவன
1445	114	2	தாநததப்	தாநந்தப்
1452	162	1	மாபலன	மாபலன்
1453	168	1	விநதச	விநதச
1454	179	4	மடிவ	வடிவ
1457	202	3	யோகிதான	யோகிதான்
1461	230	3	றன்ளைப்	றன்னைப்

பக்கம்.	செய்யுள் எண்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
1462	238	1	முததிகா	முத்திகா
1466	5	1	நிவாத்தி	நிவிர்த்தி
1470	28	4	தாதலால	தாதலால்
1476	18	3	யதத	யிதத
1477	24	6	துலஙகுந	துலஙகுங்
1478	28	6	சுஞ்	குஞ்
1482	50	4	மெஞ்ஞான	மெய்ஞ்ஞான
,,	52	4	கறைந்து	கரைந்து
1484	63	4	சாநதநிலை	சாந்தநிலை
1485	67	4	நடம்புரியுஞ	நடம்புரியுஞ
,,	68	4	யெனக்குறிய	யெனக்குரிய
1486	75	4	பொதியணிநது	பொதியணிந்து
1487	78	3	யின்கொடு	பின்கொடு
1488	82	4	கடுமைசெயப்	கடிமைசெயப்
,,	84	5	துன்ந்னு	துன்னுந்
1498	143	4	ஞாநசம்	ஞானசம்
1508	201	3	தன்ளை	தன்னை
1512	218	5	முதநாத	முதனாத
,,	220	6	மரர்க்கசஙகந்	மார்க்கசஙகங்
1529	38	1	எணடெரு	எணடரு
1530	44	6	சுததபர	சுத்தபர
1531	49	3	சேசுலவு	தேசுலவு
1547	112	1	சூழக்	சூழச
1549	13	2	காரியமுஞ	காரியமுஞ்
1550	20	1	விராகமிகிற்	விராகமிதிற
1557	69	3	ந்துமுக்	துமுக்
1558	70	3	மானட	மாண்ட
,,	76	3	ஞகித	ஞகித
1559	80	1	மரைக	மறைக
1560	91	3	கவினபெற	கவின்பெற
1571	28	4	ஞெடகப்	ஞெடக்கப்
1572	36	1	மானநதக்	மானந்தக்
1580	93	4	யனறே	யன்றே
1604	10	3	மநத	மந்த
1617	36	2	மாசுடையோரச	மாசுடையோரக்
1618	46	1	மெய்மை	மெய்ம்மை
1622	71	5	குழாரெருக்கி	குழாநெருக்கி
1627	27	1	நினையள	நினைவள
1638	35	2	பரசிவ	பரமசிவ
1644	75	1	புதல்தன்	புதல்வன்
1647	100	1	இர்ததன்	இடர்ததன்

பக்கம்.	செய்யுள் எண்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
1669	5	3	ளதலக்	ளகலக்
1678	21	2	மகிழ்வூருர்	மகிழவுருா
1683	2	4	யசைத்தர்	யிசைததர்
1690	1	3	லைசையு	லாசையு
1693	1	1	ஒன்றேடொன்	ஒன்றொடொன்
1698	19	3	பொருளைப்	பொருளேப்
1700	28	2	தேய்ந்தவழி	தேய்ந்தழி
1702	49	3	விடர்கடல்	விடர்க்கடல்
1703	3	2	வுறப்யட்ட	வுறப்பட்ட
1709	8	5	யறிவாரார்	யறிவாரா
1710	3	3	தினந்தினம	தினந்தினம்
,,	,,	4	வருநதவர்க்	வருந்தவாக
1716	1	1	சோமபி	சோம்பி
,,	,,	3	யாரதத்தா	யாதரததா
1724	3	1	மரயுந்	மாயுந்
1732	16	4	நெஞச	நெஞ்ச
1738	5	4	புரமொன்ற	புரமொனற
1740	21	3	யுடைததயிா	யுடைதயிா

ஓம்

தத்சத

பரப்பிரஹ்மணே நம:

வேதாந்த

மநந சிந்தாமணி.

சொரூப வணக்கம்.

ஞானவாசிட்டம்

பொன்னுலகத் தினிற் புவியி லந்தரத்
தென்னுளுமுட் புறத்திலங்கு மென்றுநா
மன்னுசிற் சோதியே வடிவமியாவுமாய்த்
தன்னுள் வந்த பொருடொழு திறைஞ்சுவாம்.

குருவணக்கம்

தத்துவராயர்

தந்தைதா யாவானுஞ் சார்கதியீங் காவானு
மந்தமிலா வின்பநமக் காவானு-மெந்தமுயிர்
தானாகு வானுஞ் சரணாகு வானுமருட்
கோனாகு வானுங் குரு. 1

மகாவாக்கியம்.

உலகமுதற் பொருளையுபாதி குணாவிதமாம் பொருளை
யோதியவே தாகமத்தி னுச்சியினுட் பொருளைப்
பலகலையின் பொருண்முடிவின் முடிவான பொருளைப்
பற்றறப்பற் றியபெரியோர் பரவியவான் பொருளை
யலைதிவலை நுரைகடலி னுதித்தொடுங்கு மாபோ
லகிலாண்ட முதித்தொடுங்கு மதனமூலப் பொருளை
யிலகியசற் குருவாகி யானுமாம் பொருளை
யெங்குமாம் பரம்பொருளை யாமும்வணங் குதுமே. 2

இருவிழிக ளுலகறிந்து தனையறியா ததுபோ
லியானறியும் பொருளலதிங் கெனையறியா மையினாற்
கருவிடைபுக் கின்பதுன்பக் கடலிடையே சுழன்று
கண்கலக்கப் படுவேனைக் கருணைவிழி யதனா
லருவினைக ளறநோக்கி யாணவமே போக்கி
யகமகமென் றிருந்தவெலா மறிவுகொடே நீக்கிப்
பருவமதிற் பதந்தாக்கிக் கற்பனைக ளியாவும்
பாழாக்கித் தானாக்கும் பரகுருவைப் பணிவாம். 3

கைவல்லியநவநீதம்

பொன்னில மாத ராசைப் பொருந்தினா பொருந்தா ருள்ளந்
தன்னிலந் தரத்திற் சீவ சாட்சிமாத் திரமாய் நிற்கு
மென்னிலங் களினு மிக்க வெழுநில மவற்றின் மேலா
நன்னில மருவு மேக நாயகன் பதங்கள் போற்றி. 4

ஈன்றளித் தழிக்குஞ் செய்கைக் கேதுவா மயனாய் மாலாய்
யான்றவீ சனுமாய்த் தானே யகண்டமாத் திரமாய் நிற்கு
மூன்றுமுத் தனுமா யின்பப் புணரியா தவனாய் நாளுந்
தோன்றிய விமல போத சொரூபத்தைப் பணிகின் றேனே. 5

எவருடை யருளால் யானே யெங்குமாம் பிரம மென்பால்
கவருடைப் புவன மெல்லாங் கற்பித மென்ற றிந்து
சுவரிடை வெளிபோ லானென் சொரூபசு பாவ மானே
னவருடைப் பதும பாத மநுதினம் பணிகின் றேனே. 6

என்னுடை மனது புந்தி யிந்திய சரீர மெல்லா
மென்னுடை யறிவி னாலே யிரவிமுன் னிமமே யாக்கி
யென்னுடை நீயு நானு மேகமென் றைக்கியஞ் செய்ய
வென்னுடைக் குருவாய்த் தோன்று மீசனை யிறைஞ்சி னேனே. 7

தக்ஷிணாமூர்த்தி வணக்கம்.

சத்தியஞானபோதம்.

கல்லா லின்புடை நல்லார் தொழுதெழச்
சின்முத் திரையொடு தென்றிசை மூர்த்தியாய்த்
தனது மொழியைத் தடக்கையி னோதி
யனாதி முத்தன் யானென வமர்ந்தாங்
கறம்பொரு ளின்ப மருளிய பின்னை
மொழியா மொழியான் முதுவீ டளித்த
பெருந்தகை போற்றுதும் பிறப்பறும் பொருட்டே. 1

பதிபசுபாசவிளக்கம்

வீரா தனத்தி லெழுந்தருளி மின்னிற் சிறந்த வேணியராய்த்
தீரா வையந் தீர்த்தருளுஞ் சின்முத் திரைசெங் கையினராய்ப்
பாரோர் விண்ணோர் பணிந்தேத்தப் பரம குருவாய்ப் பலகாலு
மோரா னீழ லமர்ந்தாரை யுள்ளும் புறம்பும் வணங்குவாம். 2

மூலமா யெவைக்கு மறிவொணா வுருவாய் மும்மலங் களைந்த வர்க் கெளிதா, யாலபோ சனஞ்செய் தழிவிலா தவனா யருமறைச் சிரத்தொளிர் பவனாய்ப், பாலலோ சனனாய்ப் பசுத்தொறும் பதியாய்ப் பகுப்பவச் சனகனா தியர்க்கா, யாலமா நீழ லமர்ந்துறை பவனை யகத்தவி சிருத்தியின் படைவாம். 3

ஞானவிளக்கம்

கல்லாலின் கீழிருந்த கண்ணுதலை மாபெரு
வில்லாற் புரமெரித்த வேதியனைச் - சொல்லாற்
சொல்லிப் பிறப்பறுத்த தூயவனை நன்னெஞ்சே
சொல்லிப்பல் காலுந் தொழு. 4

அன்னை வயிற்றி லழுக்கிச் சிலகாலம்
பின்னை யுலகிற் பிறப்பித்து - மன்னுகலை
யெல்லா மறியவெனக் கென்போல வந்தாண்ட
கல்லாலா முற்றுமெனக் கா. 5

அதிரகசியம்.

பால னுயனை திருமுலை பருகினும் பருவ
வேல வார்குழ லிதழ்வெள்ளத் தழுந்தினு மிளையாக்
கோல னுயுயி ரிழப்பினுங் குறிக்கொள்ள தொழியே
னால நீழலி லமர்ந்தமுக் கண்ணனுக் கன்பே. 6

காசிரகசியம்.

மாலம ராடி வாவென நடுவன் வந்துகொண் டேகுமுன் பிரியுஞ்
சீலம ராடி வாவினுந் திகழுந் திருமகி முகமுனுந் துச்சிப்
பாலம ராடி வாய்நிழல் பொருவப் பதிபெரும் பேறுளங் கொடுக்க
லாலம ராடி வாழ்தரு பெருமா னடிமலர்க் கன்புசெய் திடுவாம். 7

திருவிளையாடற்புராணம்.

கல்லாலின் புடையமர்ந்து நான்மறையா றங்கமுதற் கற்ற கேள்வி வல்லார்க ணால்வருக்கும் வாக்கிறந்த பூரணமாய் மறைக்கப் பாலா யெல்லாமா யல்லதுமா யிருந்ததனை யிருந்தபடி யிருந்து காட்டிச் சொல்லாமற் சொன்னவரை நினையாம னினைந்துபவத் தொடக்கை வெல்வாம். 8

குருபாத மகிமை.

பாடுதுறை

*அடியேனை யாள வருண்மேனி சாத்திப
படிமீது வந்த பரனே—கொடியேனென்
றெண்ணா திமைப்பளவி லிங்ஙனே வீட்டளித்த
கண்ணே கடைபோகக் கா.*

திருவடிமாலை.

கலிவெண்பா

*செழுந்தாரணி தன்னிற் றிருவுருக்கொண் டென்னை
யுழுந்துருளும் போழ்தி னுணர்த்த—வெழுந்தருளி
வந்தவடி நாயேன் மனத்தால் வணங்கமதி
தந்தவடி யாளச் சமைந்தவடி—யந்தரத்து
வில்லும் வியன்கனவும் வெண்டேரு நீர்க்குமிழும்
புல்லு மதிலெழுத்தும் போலவே—சொல்லளவாய்ப்
பொன்று முடற்குள்ள பொல்லாங்கெ லாநினைந்து
நின்று நடுங்கிமிக நெஞ்சழிந்தே—னென்றுனையே
கோற்றேனை மாயைக் குரம்பைக்கூத் தாட்டினி
யாற்றேனே யென்ன வளித்தவடி—யாற்றகிலாத்
தொண்டனையா னென்று தொழுது பழவடியார்
தொண்டரொடு விண்ணப்பஞ் செய்யுமடி—கண்டருளித்
தஞ்சமொன்று மில்லாத் தமியேனைத் தன்னருளா
லஞ்சலஞ்ச லென்ற வமலனடி—மஞ்சனஞ்செய்
நீத்தங்கொண் டென்னை யடியவர்த நேயத்தாற்
றீர்த்தமாட் டிக்கொண்ட செம்பொனடி—யாத்தமா
யச்ச மறநம் மடியானென் றுரமிர்த்த
மிரசி றாவிசைந்த வீரனடி—விச்சையாற்
கட்டப் பிறவிக் கருவைக் கணமொன்றில்
வெட்டக் கழலிட்ட வீரனடி—கெட்டேனென்
றலம் பனமி லடியேன் மனமுருகக்
கோலம் புனைந்த குரவனடி—சீலமிகும்
பாங்காய நல்ல பழவடியார் தற்சூழப்
பூங்கோயி லுள்ளே புகுந்தவடி—யோங்கு
மிருவர்க்கே டுற்றவடி யிப்படிநண் காண*

வருவதே யென்று மனநெக்—கருவியாய்ப
பாயாத கண்ணென்ன கண்ணென்று பத்தாகணம்
வாயார நின்று வழுத்துமடி—காயமுட
னண்ணு முயிரும பொருளு நயந்துதததம்
பண்ணுவித்துக் கொண்ட பரமனடி—தண்ணியவென்
சென்னிமிசை வைத்தவடி சித்தந திரித்தவடி
முனனையறி வெல்லா முடித்தவடி—யென்னுருவு
காட்டுமடி கண்ட பொருளெல்லா மென்கண்ணில
வாடடி யெனையே மலாத்துமடி—கோடடமற
நமபத மல்லவிது நான்மறைமா வாக்கியத்திற
றமபதங்கா ணெனற சொரூபனடி—யம்பரமாய்
நினற பரவுடலி னோராக வேயென்னை
யின்றி யிடவே யிருத்துமடி—யின்றெனனு
மீண்ட விடத்தே விளம்பு மிறுவொழிய
மாண்டவிடத் திலலையென வைத்தவடி—காண்டலிலா
வலலை யறிந்தவறி வெங்கேகா ணென்றருளான்
மெலல விளமபிவிழிப பித்தவடி—தொல்லைமறைத்
தற்பதத்தின மெய்பபொருளாந தறபரமா யிசசகத்தி
னுறபவத்தை யெல்லா மொழித்தவடி—கற்பிதமாம
பூட்சி யிரண்டுமபோய்ப போதமாயப் போகுதனு
மீடசியு மினறி விளங்குமடி—காடசியுங்
கண்ணுகக காணுங்கண டந்தவடி கண்ணென்று
மெண்ணுத வணண மிருத்துமடி—வணணநதான்
மாமறைக ளோதரிய வாசாம கோசரத்தை
யூமை மொழியா லுணாத்துமடி—யேமமுற
வாங்கி முழுநது மலர்த்தாளி லெனனைமகிழ
தூங்க வளித்த சொரூபனடி—யீங்கமிர்த
மூறி யகநிறைநது திததித துடன்மயிர்ககா
ளேறுநதேக கிடடுச சுடருமடி—தேறித்
தெவிட்டாது நினறவடி தீபபிறபபு மாள
வுவட்டாதென் னுள்ளே யுதித்துப—பவத்தில்வரு
மூனைநடங கண்டவா றெபபவே மீட்டென்னை
ஞானநடங் கண்டு நயந்தவடி—யூனில்வரு
மசசந தவிர்த்தவடி யங்கைக்க கனியாகி
நிசசயக மாகி நிகழ்ந்தவடி—பிசசரைபபோற்

கத்தாமல் வைத்தவடி கண்ணாகி நின்றவடி
வித்தார மெல்லாம் விளைத்தவடி—சித்தத்தி
லெண்ணேணது மாய்த்தவடி யென்னைவாழ் வித்தவடி
கண்ணேகண் ணாகக் கரைத்தவடி—யெண்ணுற்ற
காலங் கடந்தவடி காமங் கடிந்தவடி
சீலங் குடிகொண்ட செம்பொனடி—ஞாலமெலா
முன்பிழைக்க வல்லவடி முற்றுந் துடைக்குமடி
யென்பிழைக்குச் சால விரங்குமடி—யன்பினொடு
மூவருந் தேடுமடி மூர்த்தியாய் வந்தவடி
யாவருங் காண விருந்தவடி—பாவியேன்
சென்னிகுடி கொண்டவடி சித்தம் புகுந்தவடி
சொன்னிகழா நின்ற சொரூபனடி—முன்னைவினை
மாள மிதித்தவடி வல்வினையே னைத்திருத்தி
யாள மதித்துவந்த வண்ணலடி—நாளுக்கு
நாளும் புதியவடி நல்லடியா ரோடெனையு
மாளும் படியிசைந்த வையனடி—மாளாவென்
கள்ளத்தை வாங்குமடி கண்ணாகு மானந்த
வெள்ளத் தெனைப்புகுத விட்டவடி யுள்ளத்திற்
கொண்டகோ ணீக்குமடி கோகனகன் றொழுமடி
யண்டர்கோ னேத்தமிக வஞ்சுமடி—தொண்டரெலாங்
கொண்டு குலவுமடி கொங்கு கமழுமடி
பண்டை நிலையிற் பதித்தவடி—கண்டவாதப்
பாவத்தை நீக்குமடி பாகொத்த தினியவடி
யாவத் தனமான வம்பொனடி—வீவற்ற
வாதி பகவனடி யாதித் தனைமுதலாஞ்
சோதிக்குஞ் சோதியாந் தூய்யவடி—யாதுக்கு
மீதாகி நின்றவடி மேலொன் றிலாதவடி
யோதாம லுண்மை யுணர்த்துமடி—பேதாதி
பேத மறுத்தவடி பேச வினியவடி
போதக் கனமாம் புனிதவடி—யாதியு
மந்தமு மற்றவடி யாரணங்க டேடுமடி
பந்தமும் வீடும் படைக்குமடி—சிந்தைக்கு
மப்பாலாய் நின்றவடி யன்பர்க் கணியவடி
யொப்பான செய்யவடி யொப்பிலடி—யிப்பிறவி
மாற்றுமடி தன்னை வழங்குமடி மாதவர்கள்

பொறறுமடி யின்பம் பொழியுமடி—நோற்றிலாகட்
கின்னலாய் நின்றவடி யென்னுள்ளத் தின்னமிர்தாய்க்
கன்னலாய்த் தேனுய்க் கலந்தவடி—தன்னிலேபோய்
வாராது வநதவடி வாழ்வறவாழ் வித்தவடி
யாரா வமிர்தான வமபொனடி—தீராவென
வஞ்ச மறுக்குமடி மானங கடிநதவடி
நெஞசு மறிய நிறைநதவடி—துஞ்சலபவப
போக்குவர வறறவடி பொன்னுன செய்யவடி
யாக்க மழிவற்ற வண்ணலடி—யாகமையுடன
முதறி யளிககுமடி மூவா முதல்வனடி
பத்தி வலையிலகப படடவடி—புததியா
லுள்ளற கரியவடி யுண்மைக் கவருண்ண
வள்ளத் தமிர்தான வள்ளலடி—தெள்ளுறற
வினசொன் மதிபபுலவோ ரேததப பெறுவடியென
புன்சொ லுவநத புனிதனடி—யென்செனனி
செய்த தவமான செம்பொனடி தீவினையேன
கைதவங காணுக் கருணையடி—பைதலென
வாவாவென் றெனனை யருட்கண்ணுற் பாாததருளி
வாவாவென றென்றலையில வைத்தவடி—நாவார
வாழ்தத மனநினைய மாமலா தூஉய்ககரஙகள்
சூழ்த்த செவிக டிதிகேட்பத்—தாழத்தத
தலைதநத வளளலடி தாமரையோ னுண்மை
நிலையுமபா காண நிகழ்த்த—வலதின்றி
யறற பொருளிதுவே யாரணத்தி லாணையே
மற்றில தென்று மழுவேநத—முற்றுலகிற
றககவா நால்வரே தத்துவ ஞானததிற
பக்குவ ரென்று பகரவரன்—சககரக்கை
யாண்டகை தனபா லறியாது வாழிததோப
பாண்டவனுக் கோதப பதிணெண்கா—லீண்டுலகிற
கையின மணியெனன யாவாக்குங் கண்ணளிககுஞ்

செய்யசொரூ பானந்தன் செம்பொனடி—மையலாய்க்
கன்று மறுசமயக் கத்திற் கலையாம
லொன்று மொழிவற றுளவெல்லா—நின்ற
படியே சிவமாக்கிப பார்த்தென்னை யாண்ட
வடியென்னை யாண்ட வடி. 130

நேரிசை வெண்பா.

வடிவிலா மாயையால வந்தபவத் திற்கு
முடிவிலா முத்திப பொருட்கு—மடியோரி
னீண்ட பெருமா னிகளமறப போதமளித
தாண்ட பெருமா னடி.

மோக்ஷசாதனக் கிரமம்.

சோபானபஞ்சகம்

வேதநித்த மோதவேண்டு மதுவிதித்த கன்மமே
விருப்பமோடு செய்யவேண்டு மதுகொடீசன பூசனை
தீதிலா தியற்றவேண்டுங் காமியகன்ம புத்தியைத
தெகிக்கவேண்டுமே பாவபுஞ்ச முதறவேண்டுமே பவசுக
மீதநித்த மாதிதோட மிகவுங்காண வேண்டுமபின
மெய்யுணர் வனந்தவின்ப வானமரூப மடையமெய்க
காதல்செய்ய வேண்டுநதன் மனையைவிட்டு வெளியிலே
கடுகவோட வேண்டுநடன ராசனருளை வேண்டியே 1

சாதுசங்கம பண்ணவேண்டுஞ் சாமபூர்த்தி பதநிலையச
சலனமின்றிச செய்யவேண்டுஞ் சாந்திதாந்தி யாதியைக
கோதிலாமற் பழகவேண்டும் பின்புநம மியாவையுங்
குறறமென்று நீக்கவேண்டுங் குணநிறைந்த தேசிகன
பாதபதமஞ் சாரவேண்டு மவனறனைவற் பணிவிடை
பத்தியோடு பண்ணவேண்டும் பிரணவாக் கரந்தனை
யாதரத்தொ டடையவேண்டுஞ் சுருதியீறின வாக்கிய
மனைததுங்கேட்க வேண்டுநடன ராசனருளை வேண்டியே.2

அந்தவாக்கி யார்த்தமே விசாரஞ்செய்ய வேண்டும்பின
ஞாரஞ்ந்த பட்சங்கைப பிடிக்க வேண்டுமே பின்புநற
புந்தியாற குதர்க்கந்தன்னைத தள்ளவேண்டுஞ் சுருதிக்குப
பொருந்துதர்க்க மேவவேண்டுமே பினபுசதய ஞானவா

னந்தப்பிரம நானேயென்று நினைக்கவேண்டு நாடோறும்
நவில்கருவங் கெடுக்கவேண்டுந் தேகநா னெனும்மதி
சந்தியாதே மாற்றவேண்டு மறிஞரோடு வாதமுஞ்
சாந்தமாக்க வேண்டுநடன ராசனருளை வேண்டியே. 3

பின்னுஞ்சுற்று ரோகந்தன்னைத் தீர்க்கவேண்டு நாடோறும்
பிச்சையன்ன வவுடதத்தை யுண்ணவேண்டு மிட்டமா
மன்னவிசசை நீக்கவேண்டு மாரம்பித்த கன்மத்தா
லத்தம்வந்த வன்னமாதி கொடுமகிழ வேண்டும்பின்
மன்னுதாசி னத்துவம் விரும்பவேண்டும லோகத்தின்
மருவுநிட்டூ ரந்தயைகண் மாற்றவேண்டுஞ் சீதமும
பன்னுதாப மாதியுஞ் சகிக்கவேண்டும வீணசொலும
பரிகரிக்க வேண்டுநடன ராசனருளை வேண்டியே. 4

சுத்தமான தேசத்திற் சுகாதனத திருக்கவேண்டுஞ்
சூக்கவத்து வின்மனததைச சோக்கவேண்டும்பின்புந
மத்தனு நடேசன்றநத வருளினு கண்டமா
மான்மரூபங காணவேண்டு மவறறிறை சகததைவா
தித்ததாக நோக்கவேண்டுஞ சஞசித மனைததையுந
தீர்க்கவேண்டு ஞானவலியி னுலேபாவி கனமமோ
டொததசஙகம் விடுக்கவேண்டு மிஙஙனே பிராரத்த
முண்ணவேண்டும் பின்புபிரம மாயிருகக வேண்டுமே.

தத்துவஞானியே குருவெனல்.

மனிடாபஞ்சகம்

ஒருதினஞ் சங்கரா சாரியன் காசியி
னுத்தம வீதியிற் சஞசரிக குமபொழு
தொருவன்சண் டாளவே டநதரித் தஙஙனே
யூனமில் லாவிவன் ஞானஞசோ திககவே
திரிதரும் போதவன் றன்னையங் கன்னவன
றிட்டியாற் கண்டுநீ யெட்டிபபோ போவெனப
பாவிடும் வாக்கியங் கேட்டதற் குத்தாம
மறையனுந தேவன்றுன பகாநததைப பகருவாம.

அன்னமே யாதியாம் பஞ்ச பூதத்தினு
லாக்கிய வுன்னுடை யாக்கையைப் பற்றியிவ்
வன்னமே யாதியின் காரிய வாககையை
யணுகவொண் ணுதென வெட்டிபபோ வென்பதோ
பின்னமே துமமிலாப் போதவான் மாவினைப
பேணியான் மாவினைப போவெனச் சொன்னதோ
பன்ணிடும பரமகஞ் சாசசிரம யதிகளிற்
பரமனே யிவ்வித மென்றுநீ பகருவாய். 2

அலையிலா வாரிபோற் சசசிதா னநதமா
மான்மவா காசமே யெஙகணு மசலமா
யெலையற நிறகவிங கநதணன் புலையனென்
றிம்மகா பேதமெக கலையினுற் கண்டதோ
விமலமாங் கஙகையி னப்பிலும புலையாதம
வீதியி னபபிலும விம்பமாந தன்மையா
னிலகுசொன் னக்குட மட்குடப புணாவினு
லிரவிவா னங்களி னேதுபே தஞ்சொலாய. 3

சாக்கிரஞ் சொபபன நிததிரை மூன்றிலுஞ
சாட்சியாய்ப பங்கய னுதிதம பாநதமா
மாகைகக டமமிலுங கோவையாய்ச சாட்சியா
யசசித்தி யாதொன்று காசமே போன்றிடுந
தாக்கறுஞ சிததமே நானிநதத் திருசியந
தானல வென்றுா நிசசய முளளவன
யோக்கிய வநதண னீசனரு ளுகிலும
முத்தவா சானென வென்மனே நிசசயம். 4

எநதசசித் துததனைத் தேவாதி யக்கொடு
விந்நா ரியாவரு மியானென வறிவரோ
வநதசசித் தொளியினுற் சடமன விநதிய
வாக்கையெப புலனுமே சிதமென வொளிாவதோ
வநதமே கததினுன மறைவதா மிரவிபோல்
வளாகா ணஙகளான மறையுமச சிததினைச
சந்ததம் பாவிததுச சுகமுறு மியோகிதான்
சாதியா லாரெனுங் குருவெனு நிசசயம. 5

பிரமநா னென்னுடை மாயைமுக் குணமதாற
பேதமாஞ சகபர சிவசாற பிதமதாம

பரமபூரணசிதா காசநா னேயெலாம்
பரமநா னொழியவோ ரணுவும்வே றின்றெனப
பரசுக நிததநின் மலநிரஞ் சனபரப
பிரமநிச சயவுர முடையனோ ரோவவ
னருமையா மநதண னீசன்று ணுகிலும்
மகிலவா சானென வென்மனோ நிசசயம். 6

குரவன்வாக காற்சகநசுவரம் பிரமமே
குறறமி னித்திய மென்றுரங் கூறநதுபின
னொருமையாய் நாடொறு மிடையறப பிரமமே
யுணாந்துதா னேதனிற சாநதமாஞ சிததனாய்ப
புரிநதமுன் வினையினைப பௌடிய வினையுடன
போதமாம் வனனியிற றகனமே செய்துபின
வருபிரா ரத்தத்துக காககையை யொபபிதது
வானமபோ னிறபவன் குருவென நிசசயம் 7

எநதவின் பககட லேசமேல சததினு
விநதிர னதிய ரின்பமுற றுள்ளவ
ரெநதவின பநதனை யோகிகள் சாநதமா
மிதயமீ தெய்தியே யினபமே லாகினு
ரந்தவின் பககட லுளளடங குமமனத
தன்மையோன் பிரமமே பிரமவித தலலமற
றநதத்தே வேசரும் வநதிக்கும பாதனு
மனனவன் குருவென வென்மனோ நிசசயம். 8

பிறவிக்கஞ்சல்.

பாடுதுறை-அபயம்.

கலிவிருத்தம்.

வேண்டே னிமையோர் பதமே விடமுந
தீண்டேன் மணிலவாழ் சிதைபோ கமது
மாண்டே யறுவேன் மயறீா வகைவந்
தாண்டா யடியே னபய மபயம். 1

வேண்டா மையைவேண் டுதலா கியகோள்
பூண்டே யுழல்வேன் புரைதீா பொருளாத்

தூண்டா தொளிர்சோ தியதாம் வகைவந்
தாண்டா யடியே னபய மபயம். 2

பொய்யா முடனு முலகும் பொருளென்
றுய்யா வகையா னுழல்வே னுளமே
மெய்யே புகுதா வினையா வினைவா
மையா வடியே னபய மபயம். 3

போதோ னெடுமா லரன்வா னவரு
மேதே தெனவை யுறவே யெனையாண்
டேதே யிவனே யெனவந் தருளு
மாதா வடியே னபய மபயம். 4

துரிசா கியசற் றமதா கியதொல
லரவா டியெழுந் தணையா வகைதா
னுருவா யெனையாள பவனே யொழியா
வருளா பரனே யபய மபயம். 5

தாய்தந் தைகுலம் பொருளகல் வியெனும்
பேய்வந் துறவே பிறிதொன் றறியா
தோய்வந் துறவே னுளமே யுணாவே
யாய்வந் தவனே யபய மபயம். 6

தனனுல வினையுந் சகசீ வபரந்
தனனு லழியுந் தனதாம விழியா
லெனனு லெனையென் னிலெனக் கருளு
மனனே யடியே னபய மபயம். 7

வேதா கமமே முதனூ லவ்வா
லீதா மிதுவன் றெனவோ திடுமப
பேதா திகளா பொருபே தமிலா
வாதீ யடியே னபய மபயம். 8

அனபா மிமையோ ரயாவெய் திடவே
யினபான முருடா மெனையா ளவிரைந்
தெனபோ லுருவா யெனையுண் டொளிரு
மனபே யடியே னபய மபயம். 9

இருளே வெளியே யிழிவே யுயாவே
தெருளே மருளே செறிவே புரையே
மருளென் மனனே மனிவீ டறியா
வருளே யடியே னபய மபயம். 10

குருதரிசனம் விரும்பல்.

பாடுதுறை - பல்லி.

அடிநான்காயத தம்முளொத்துவந்த

இரட்டைககுறள

வெண்செநதுறை

அருவுரு வலானுருவ மாகிவரு மாகி
லாதிமறை தேடரிய வண்ணல்வரு மாகிற்
சொரூபனெனை யுடையநல தோழன்வரு மாகிற்
றுளக்கமற நல்லநிசை சொலலுசிறு பலலி. 1

ஓடுமன நம்மினுட னுறவுசெயு மாகி
னுள்ளநிலை மெள்ளவுணா வாகிவரு மாகி
னுடமிட மெயகுமறி வாகிவிடு மாகி
னலலகுர னல்லநிசை சொலலுசிறு பல்லி. 2

செபபமுடி யாதபொருள் செபபவரு மாகிற
சிறுபபற விழுததவல தீரன்வரு மாகி
லிபபவ மறுததகழ லிஙஙன் வருமாகி
லின்னமொரு காலவரவு சொல்லுசிறு பல்லி. 3

ஆறவடி வைக்கவல வாதிவரு மாகி
லருஞ்சிவ மெனக்கெளிய வையன்வரு மாகில்
வேறுமொழி யாவிரகன் வீதிவரு மாகின்
மீளவொரு கால்வரவு சொலலுசிறு பல்லி. 4

இரவுபக லொழியவரு மிரவிவரு மாகி
லின்பவடி வானசிவ மிஙஙனவரு மாகில
விரவியெனை யாளவல வீரன்வரு மாகின்
மீளவொரு கால்வரவு சொல்லுசிறு பலலி. 5

என்னுளமி தூறிநிறை யின்பம்வரு மாகி
லென்றுமொழி யாதபர மேசனவரு மாகின்
மன்னுமுணர் வாகிய மணாளன்வரு மாகில
வாழவொரு கால்வரவு சொல்லுசிறு பல்லி. 6

உம்பர்க டமக்கரிய வும்பன்வரு மாகி
லுரையுணர் விறநதவுணர் வுருவனவரு மாகி
லெம்பர மறததிகழு மின்பமவரு மாகி
லின்னமொரு கால்வரவு சொல்லுசிறு பல்லி. 7

பிறவியி னருமைகூறல்.

பாடுதுறை - அறுதியுரைத்தல்.

அடியிரண்டாய்த் தம்முளொத்துவந்த
குறள் வெண்செந்துறை.

இந்த வுடலம் விடுவதன் முன்விரைந்
திப்பவந் தீரா விடின்
வந்து வந்துபல னுகிப பிறந்தெய்த்து
மாண்டே விடுவா கிடீர். 1

சாதல் பிறந்த லெனுங்கேடு தானறத்
தம்மை யுணரா விடிற
போதல் வருதலாற பொனனூச லாட்டொரு
காலத்தும போகா கிடீர். 2

உம்மை யுணர்ந்து பவசசூடு காட்டையொப
போட்டே கழலா விடி
னிம்மை மறுமையி லேபிடித் தும்மை
யெல்லாம படுத்துங கிடீர். 3

ஊனே வடிவென்றல் விட்டுத்தன் னுண்மையை
யுள்ளவா காணு விடின்
மானு மழுவுமாய் வந்தாலும வன்பவ
மாளா திருக்குங கிடீர். 4

இபபிறப பிலேல தமையுணாந் தெலலாப்
பிறபபு மொழியா விடிற
றப்பி யுடல்கொண்டு கொணடு சதங்கையுங்
காலுமாய் நிறபா கிடீர். 5

ஆறி யறிவே வடிவென் றிருந்தல்ல
லெலலாங் கழியா விடிற்
சூறைகொண் டேமாயை யுமமையூ ளுகைத்தோற்
பாவைகூத் தாட்டுங கிடீர். 6

மேலா லறிவோ மெனுதே விரைந்தும்மை
மெய்கண்டு கொள்ளா விடிற்
கோலா கலஞ்செய்து வந்துமமை யாசாபை
சாசங் குமைக்குங கிடீர். 7

பந்தசங் கற்பனை யிறநலை வைத்துப்
படாதெலாம படடி டாதே
யெநதை கழல்சூடி னெஙகெழி லென்ஞாயி
றென்றிருக கலலாங் கிடீர். 8

நாடிக குரவன் கழறலை வைத்துண
யாதுனை நானென் றிடிற
கூடிய பெருஞ்சுறற மத்தின றலையிலே
கொள்ளியை வைக்குங் கிடீா. 9

மெய்யே யுரைத்த வறுதிசொற கொளளாா
விலஙகுவே தாள மொபபா
ரையோ பவஙகடந தேறலோர் காலதது
மாணையே யிலலை யில்லை. 10

ஆத்மானுபவத்தி னருமை
கூறல்.

பாடுதுறை - அருமை யுரைத்தல்.

அடியிரணடாயத் தமமுளொததுவநத
குறள வெணசெநதுறை

நான்மறை யோதிப பொரு ளுரைதது
நாடறி யக்கல்வி சாறறி னுஙு
தானது வாகை யரிது காணுஞ
சலிபபற நிற்கை யரிது காணும. 1

இணஙகாமை யெல்லா மறத்து றநதே
யிருடடற வேதாநத மோதி னுும
பிணஙகா திருக்கை யரிது காணும்
பேரின்ப மாகை யரிது காணும். 2

லலலை யிலாகம மேற வோதி
யேதுகக ளெலலா மியமபி னுு
மல்ல லறுக்கை யரிது காணு
மறிவா யிருககை யரிது காணும 3

பற்றற விட்டுத் தலைப றித்துப்
பாணியைப பண்ணிப பயின்றக் காலு
முற்ற நிலைநிற்கை யரிது காணு
முடிய நிலைநிற்கை யரிது காணும். 4

ஆறு சமயப பொருளுங் கற்றே
யங்குள்ள தாககங்கள் சாறறி னுலு
மாறி யிருக்கை யரிது காணு
மதுவிது வாகை யரிது காணும். 5

வேறு பிறிதிலா மெய்ம்மை தன்னை
வித்தார மாக விளமபி னுலு
மாறி யிருககை யரிது காணு
மவிரோத மாகை யரிது காணும். 6

தேறி யுலக மனைத்தி னையுஞ்
சிறபர மாகநாஞ் செப்பி னுலு
மாறி யிருக்கை யரிது காணு
மவிரோத மாகை யரிது காணும். 7

ஆத்மாநு சந்தானக் கிரமம்.

தசகம்.

ஓதுமண்ணிலை யுதகமிங்கிலை யொளிருநதேசிலை காலிலை
பூதவிண்ணிலை யிந்திரியமிலை புகன்றவைகளின திரளிலை
யேதுமேவிய சாரமேவி யிறபபதாலிச சுழுததியின
மீதியாயுள பூரணாநத மேனியான சிவோகமே. 1

சாதியுமிலை யாசிரமமிலை சாதியாசிரம தருமமா
நீதியுமிலை தாரணையிலை நிநிததியாசன யோகமே
யாதியுமிலை கறபனையப வாதவாசிரய மாதலாற
சோதியாய்நிலை நினறபூரண சுத்தரூப சிவோகமே. 2

தநதைதாயிலை தேவருமிலை தஙகுலோகங் களுமிலை
சநதவேதங்க ளிலலையாகஙகள் சகலதீர்ததங களுமிலை
தொநதமறற சுழுத்தியிற்றெரு டாதுநீஙகுத லான்மகா
னநதபூரண சதயகேவல ஞானநிதத சிவோகமே. 3

பன்னுசாங்கிய சைவமுமிலை பாஞ்சராத்திர முமிலை
யுன்னுசைனமீ மாஞ்சையுமிலை யுலகுண்மற்ற மதமிலை
துன்னுஞானிக ளநுபவப்பிர சித்த தூய சொரூபமாய்ப்
பின்னமேயற நின்றபூரணப் பிரமமென்ற சிவோகமே. 4

பகருமேலிலை கீழிலைப்பர வுள்ளிலைப்புற முமிலை
யகலமோடு நெடில்குறுகிலை யாகிழக்கிலை மேற்கிலை
ககனமென்ன நிறைந்தகண்டசிற் ககனகேவல ரூபமாய்ச்
சுககனசுக தாதிபேத விகீனசுத்த சிவோகமே. 5

வெள்ளையுமிலை கருமையுமிலை வேறுபீத சிவப்பிலை
குள்ளமுமிலை நெடியதுமிலை குறைபெருத்தலு மில்லையே
தள்ளியித்தனை ரூபமுந்தவி ராதசோதி சொரூபமா
யுள்ளபூரண ஞானவின்ப வுபாதிகீன சிவோகமே. 6

சாத்திரந்தனைப் போதிப்பானிலை சாத்திரம்படிப் பானிலை
சாத்திரமிலை பாடமுமிலை சாற்றுநீயிலை நானிலை
சாத்தியாதி சகத்திலைச்சல மற்றுமிஞ்சுத லானமகா
சாத்திரப்பொரு ளானபூரண சாந்தபோத சிவோகமே. 7

சாக்கிரமிலை சொப்பனமிலை சாசுழுத்தி யிலையிதிற்
றுக்குவிஸ்வனிற் றைசதனிலை தங்குபிராஞனு மில்லைமூன்
றுக்கையுமிலை யவையவித்தை விகாரமாதலி னுவிவை
நீக்கிநின்றிடு துரியபூரண நித்தபோத சிவோகமே. 8

அதிவியாபக மாதலாலழி வற்றதத்துவ மென்றதாற் [தாற
சுதசித்தப்பொரு ளானதாற்றனில வேறொன்றைத்தொட ராத
சத்தமாயுள சிவமொழிந்திவண் சகமெனும்பொரு ளேயிலை
யதுவிதென்றுரை செயவதற்கரி தாமகண்ட சிவோகமே. 9

இல்லையேக மெனுஞ்சொலுமிரண டென்றுசொலலுவ தெங்ஙனே
யில்லைகேவல மோடகேவல மில்லைசூனியா சூனிய
மெல்லையற்ற வகண்டசிற்சுக மேகபூரண வத்துவாற
தெல்லைவேத முடிப்பொருடனைத் தோனறவெப்படி யோதுவாம்.

விவேகசட்கம்.

அனித்திய பூதத் தேகநா னன்று
விந்தியத் தாயகநா னன்று
நனித்தவாங் கார பிராணவாயு நானு
ளனறுநற் புத்தியு மனமு

தொனித்திடுந் தார மனைசெல்வங் களுக்குத்
துரமாஞ் சாட்சிநா னென்றுந
துனித்துநித் தியமாய்ப பிரதத்தியகான் மாவாந்
தற்பதப பொருளதாஞ் சிவோகம். 1

உறபவன் விருத்த னன்றுநா னோகா
லத்தினு நசிபபவ னன்று
வறபமாந் தேக காரிய மான
வவையெலா மகஙகரத் தலலாற்
றற்பத வடிவாகு சின்மய மான
வெனக்கிலை சகளநிஷ் களமா
யெப்புறத் தேனு மெல்லைபற் றிருக்கு
மின்பசிற சொரூபமாகு சிவோகம. 2

சத்திய ஞானா னநதமாம பிரமத்
துதித்திடு மாயையிற சனிதந
மெத்துமிவ வுலகஞ் சேதனத் திடையே
நசிக்கும தேதென விளமபிற
றதது சொப பனமுஞ் சுழுத்தியி லசநதாந
தன்மைபோற சததிலா திருககுஞ்
சுததபூ ரணமாய நித்திய மாகித
துலங்கிய சொரூபமாஞ் சிவோகம 3

பழுதைதன னிடத்திற பாமபு தோனறுதலபோற
பரபபிர மததிடை யதனிற
கழிதரு மஞ்ஞா னததினாற சீவ
னுதிததிடக கண்டவ னொருவன
பழுதையென றதனைச சாப்பிமோ கமுமபோயப
பழுதையாயக கண்டது போல
வழுவிலே சிகனாற் சீவனீ யனறெனன
றறைநதிட வாகினேன சிவோகம. 1

எமககுமன னியமா முதலமெய்யோனா னிலலை
யெவவுல கஙகளு மிடததிற
சமித்துவுற பவமா மாதலான மாயை
வடிவம தேதெனிற சாற்று
வமைத்தகன் றூடு வியாபமா நிழலபோ
லடஙகியெம் மிடததினில் விளஙகு

தமத்துவ மில்லாச் சச்சிதா னந்த
தற்பத விமலமாஞ் சிவோகம். 5

சாக்கிர மதனி லிந்திரி யங்க
டமக்குமேற் சாட்சியாஞ் சிவோகம்
தேகஞ்சொப் பனத்தி லுலகரூ பமதாய்ச்
செய்மனச் சாட்சியாஞ் சிவோகம்
தாக்கிய சித்த நாசமாஞ் சுழுத்தி
யவத்தையிற் சாட்சியாஞ் சிவோகம்
நீக்கமி றுரியா னந்தமாஞ் சர்வ
நிர்மல சாட்சியாஞ் சிவோகம். 6

சொரூபானுசந்தானதுதி.

ஞானந் தவமியா மாதியி னாலே
தன்மனச் சுத்தியைப் பெற்றுச் சமஸ்த
வூனச் சுகத்திலுந் துச்ச மதியா
லோதும் விராக மடைந்திந்தப் பந்த
மான வினைக ளனைத்துந் துறந்திச்
சுந்தன ராதிக ளியாதொன்றைப் பெற்று
மோன சதானந்த பூரண நித்த
முத்த பரப்பிர மம்மது நானே.

சத்துப் பிரமத்தி னிட்டை யடைந்து
சாந்த மதிபாய்ந் தபாதிநி யான
வுத்தம வாசானை யாராதித்த தன்பா
லுள்ள பொருள்தனை யோர்ந்தவன் முன்பாய்ச்
சுத்த மதியாலே தியானித்து மேலா
சொச்சொ ரூபமாக யாதை யடைந்தா
ரத்துச் சிதானந்த பூரண நித்த
சாந்த பரப்பிர மம்மது நானே. 2

நித்த நிருபாதி யானந்த மாகி
நின்மல ஞான சொரூப வொளியா
யித்தனை யாகினு மிச்சக மென்னு
மியம்பா று மில்லாத பூரண மான
வத்தன்மைத் தாயினை யாதொன்றை மேலா
ரகம்பிர மம்மெனனும் விருத்தியி னாலே

தொத்தர வில்லாத சொரூபமாய்ப் பெற்றார்
துரிய பரபிரம மமது நானே. 3

யாதை யறியாத தாலிச் சகத்து
யாவையுந் தோன்றிடுஞ் சத்தியம் போல
யாதைத் தற்சொரூப மாக வறிந்தா
லியாவு முடனிங்ஙன் றோன்றிட மாட்டா
வோது மனோவாக்கு யாதொன்றி னாலு
முன்னி யுணர்ந்தோத வொண்ணாத தான
நீதிலாப் பூரண சுத்த விமுத்த
திவ்விய பரபிரம மமது நானே. 4

ஏகமா னந்த வாரிதி தன்னி
லெழுந்திவ் வலைகொண் டெல்லாச் சகத்துஞ்
சந்தத மாகச் சுகமுறு மற்றுஞ்
சலியா விளங்கிடு மியாதொன்றை யுற்ற
பிந்தச் சடசக மியாவும் விளங்கு
மியாதை விசாரிக்கும் போதுமற் றெல்லாந்
தொந்தமுந் தள்ளத் தகுவதே யாகுந்
தூய பரபிரம மமது நானே. 5

ஏகமா னந்த சிந்துவி லெப்போ
தீனமில் லாத சயாதிப லத்தாற்
சிந்தனை யாதொன்று மில்லாமற் சிவன்
சீரோதக் கடம்போல வின்று மப்போ
தந்தமி லாத வவித்தை விலாச
மாகின விரசத மியாவையுந் தோன்று
விந்தவி சித்திர மியாதொன்றி னாலா
மென்றுய பரபிரம மமது நானே. 6

நேதிநே திபெறு வாக்கியத் தாலே
நிகில பதத்தை நிடேதித்த பின்னாந்
தீதிலச் சமாதிச் சுகமடைந் துள்ள
திவ்விய புருடரின் ஞானவி ழிக்கு
யாதொன் றுபூரண மாக விளங்கு
மியாதவந் தையொன்று மில்லா திருக்குஞ்
சோதிச் சானந்த மதுவாயி ருக்குஞ்
சுத்த பரபிரம மமது நானே. 7

வத்துத் தேசகால மூன்றுக ளாலும்
வருமபரிச் சேதமில லாத விபுவா
யெததுவி தகற்ப னேககதிட் டான
மாகியு மேதும் விகார மிலதாய்ச
சநதமாயச சங்க விகீன சிவமாய்ச
சுகககப பிரணவ வேத்திய மியாநா
நித்தநி ராகார வேக வெளியாய்
நின்ற பரபபிர மமமது நானே 8

இநதச சொரூபானு சநதான ரூப
வினபத துதிதனை யாதர வோடு
மெநதப புருடனற பத்தியி னோடு
மேகாக கிரசித்த னுகப படிபபா
னெநதப புருடனு மநதப படியே
யிநதத துதிதனை நிததமுங கேடபா
னநதப புருட னகணடப பிரம
மாருவ னபபடி வேதம பிரமாணம 9

ஆத்மானுபவங் கூறல்.

பாடுதுறை - ௧௱

இரட்டைககுறள் வெணசெநதுறை

நானமுக னுககிட மானவூ ரெஙகளூர
நான்மறையுந் துதி செய்யுமூ ரெஙகளூர
தேவுககுந தேவா யிருககுமூ ரெங்களூர
தேவாக ளன்றித திரியுமூ ரெஙகளூர 1

தோறறர வாகத் துணிந்தவூ ரெங்களூர
சோகமோ கஙக ளறநதவூ ரெஙகளூர
ஈறற வுடையாாக கடைததவூ ரெஙகளூர
ஆனந்த மாயே யிருககுமூ ரெஙகளூர. 2

காமக்குரோதங் கழிநதவூ ரெஙகளூர்
கல்விக் கடலைக கடநதவூ ரெஙகளூர
நாமரூ பங்க டவிாநதவூ ரெஙகளூர
ஞானமே யாக நவினறவூ ரெங்களூர 3

அறிவிட் டறியாமை போக்குமூ ரெங்களூ
ரன்னிய மொன்று மிலாதவ ரெங்களூர்
குறியிட் டிதெனவொண் ணாதவ ரெங்களூர்
கோசங்க ளைந்துங் குலைந்தவ ரெங்களூர். 4

புத்தி விகற்ப மறுக்குமூ ரெங்களூர்
பூரண போதமே யானவ ரெங்களூர்
வித்தும விளைவு மிலாதவ ரெங்களூர்
விண்முதற் பூதம விளைந்தவ ரெங்களூர். 5

எட்டுத் திசையு நிறைந்தவ ரெங்களூ
ரேகாந்த மாகி யிருக்குமூ ரெங்களூர்
தட்டற்ற யோகிக டங்குமூ ரெங்களூர்
தன்ம பாவங்க டவிர்ந்தவ ரெங்களூர் 6

உலகத்தை யெல்லா மொருக்குமூ ரெங்களூ
ருண்மையொன் றாகியொன் றானவ ரெங்களூர்
சிலுகற்ற சிற்பர மானவ ரெங்களூர்
சிந்தனை விட்டுத் தெளிந்தவ ரெங்களூர். 7

உன்னப் படாவுணர் வானவ ரெங்களூ
ருள்ளொளி யாகி யிருக்குமூ ரெங்களூர்
கண்ணுக் கணித்தா யிருக்குமூ ரெங்களூர்
கள்ளப் புலன்கள் கழிந்தவ ரெங்களூர். 8

கத்துஞ் சிலுகு மிலாதவ ரெங்களூர்
காண்பானுங் காட்சியு மற்றவ ரெங்களூர்
சுத்த வெளியிலே தோன்றுமூ ரெங்களூர்
சோம்பா சுகமென் றுணர்ந்தவ ரெங்களூர். 9

உலக முழுது முதித்திட மெங்களூ
ரொருமித்த வையு மற்றிட மெங்களூர்
கலகா நிலை யாகிய தெங்களூர்
கருணா கர னாகமு லெங்களூர். 1

இந்திரி யங்கள்வா சோவில தெங்களூ
ரின்ப நறாயி ரோங்கிய தெங்களூர்
பந்த மறுவா பற்றிட மெங்களூர்
பாரவை யற்ற பரப்பொரு ளெங்களூர் 2

விரகர்க் கதி தாரம தெங்களூா
விமலா கடகண்ணி தாகிய தெங்களூா
துரியத தொளிா சோதிய தெஙகளூா
துய்யா நறகரு ணைக்கழ லெஙகளூா 3

பாடுதுறை - அறிவு

போகாத மாயையைப போக்கிட லாவதும
புண்ணிய பாவம புறத்திட லாவது
மாகா தழியா திருநதிட லாவது
மறிவே வடிவா யிருநதிடி னலலவோ. 1

என்னிலே யாவையுங கண்டிட லாவதும்
யாவையு ளென்னையுங கண்டிட லாவது
மன்னியங் கண்டிலோ மென றிட லாவது
மறிவே வடிவா யிருநதிடி னலலவோ. 2

மோகாதி யெலலா முறிநதிட லாவது
முற்றுமுற நனமங்க ளறறிட லாவது
மாகா தழியா திருநதிட லாவது
மறிவே வடிவா யிருநதிடி னலலவோ. 3

இநதப பிறபபினின றேறிட லாவது
மேகாநத மாகி யிருநதிட லாவது
மநதக் கரண மறுததிட லாவது
மறிவே வடிவா யிருநதிடி னலலவோ. 4

நறசெய் தவஙகளு மறறிட லாவது
நானெனு மாஙகார நாசற லாவது
மாசசனை யெலலா மறவிட லாவது
மறிவே வடிவா யிருநதிடி னலலவோ. 5

பாடுதுறை - காளம்.

அன்னிய மிலலையென றூதேடா காளம
மானநத மானேனென றூதேடா காளம
துன்னு சுடரேயென றூதேடா காளஞ
சோதியுட சோதியென றூதேடா காளம. 1

பிறவி கழிநததென றூதேடா காளம
பேதைமை தீரநததென றூதேடா காளம
அறிவே வடிவமென றூதேடா காளம
மறியாமை போனதென றூதேடா காளம 2

கோசங் குலைந்ததென் றூதேடா காளங்
கூறறி வானதென றூதேடா காளம்
பாசம பறிநததென றூதேடா காளம்
பரமே பரமமென் றூதேடா காளம். 3

பற்றற்று நின்றேமென் றூதேடா காளம்
பார்ப்பறப பார்த்தோமென் றூதேடா காள
முற்ற வுணர்வேயென றூதேடா காள
முள்ளொளி யானேமென றூதேடா காளம. 4

உள்ளது போதமென றூதேடா காள
முலகமோக் காளமென் றூதேடா காளம
வெள்ள வெளியிதென் றூதேடா காளம
வேதஞ் சொன்னவண்ண மூதேடா காளம. 5

ஊனே மறிவதென் றூதேடா காள
முணர்வே பிரமமென றூதேடா காள
நானே யவனுமென றூதேடா காள
நானுவ திலலையென றூதேடா காளம. 6

உண்மை வடிவேயென் றூதேடா காள
முடபுறம பிலலையென றூதேடா காளந்
திண்மை யறிவேயென றூதேடா காளந்
திசைதிசை தோறுநின றூதேடா காளம. 7

சாதி கழிந்ததென் றூதேடா காளஞ்
சங்கை தவிர்ந்ததென றூதேடா காளஞ்
சோதி சுகமேயென றூதேடா காளஞ்
சொலலவொண் ணாததென றூதேடா காளம 8

பாடுதுறை - பாங்கிக்குரைத்தல்

அடிநான்காயத் தமமுளொதது வநத இரட்டைக்குறள வெணசெநதுறை.

சொல்லிலல்லா நாத மென்னவும பெறறேனே
சும்மா விருக்கைத் தொழிலாகப பெறறேன
நல்லவ னன்பரு ளுடனசேரப பெறறேன
நாயனூ தாநதநத வாழ்வினு பெண்ணே 1

படுக்கை படுதரை யாகவும் பெற்ருேம
பாணியி லேபலி கொள்ளவும பெற்ருே
முடுக்கையுங் கோவண மாகவும பெற்ருே
மொனமுங் குறைநமக் கில்லைகாண் பெண்ணே. 2

எல்லாரு நம்மை யிகழ்ந்திடப பெற்ருே
மிம்மை மறுமையச சங்கெடப பெற்ருே
நல்லான மலரடி நாஞருடப பெற்ருே
நாயஞர் தாநந்த வாழ்வித்து பெண்ணே 3

வேண்டாமை யெனனும விழுசசெலவம பெற்ருேம
வேணட லெனுமபிணி வேரறப பெற்ருே
மாண்டவ னெனறுகு மனபிணைப பெற்ருே
மையோ விதென்ன நவருசொலாய பெணணே 4

ஏயபபற்ற சிறை யுடுக்கவும பெற்ருே
மெங்கற்று முள்ளானை யாமெனப பெற்ருேம்
பொயபபத்தி மெய்பபத்தி யாகவும பெற்ருே
புனனிய ஞாநநத வாழ்வித்து பெணணே. 5

குறள்வெண்டாழிசை

மானே பட்டது சற்ருே மானே பட்டது சற்ருே
மானிற பெரியதோ ரானைபினை வந்து
தானே நானென்று போனு னவன
றன்னையுங் கணடிலே னென்னையுங் காணேன். 1

பெண்ணே பட்டது சற்ருே பெண்ணே பட்டது சற்ருே
பெண்ணம பெரியதோ ரானைபினை வந்து
கண்ணே கணணென்று போனு னந்தக
கண்ணையுங் கணடிலே னென்னையுங் காணேன் 2

தடையால் வருந்தல்.

பாடுதுறை - அடைக்கலம்.

கலிவிருத்தம்

தந்தை தாயமனை வீடெனுந் தனமையிற
சிந்தை யான் து சென்றழி யாவகை
யெந்தை யேகுறிக கொண்டெனை யென்றனெ
ளந்த மாதியி லாயுன் னடைக்கலம 1

மேன்மை கல்வி விழுப்பம் வியப்பினிற
றுசீன னுள்ளஞ் சலித்து விழாவகை
ஞான நாயக னேகுறிக் கொள்ளென்னை
யானே யாவறி யேனுன னடைக்கலம். 2

காம லோபங் கதமத மாதியிற்
போம தாமுளம் போயதி டாவகை
யேம நானறி யேனகுறிக கொளளெனனைச
சேம மேதெளி வாயுன னடைக்கலம். 3

வஞ்ச மேமகிழ் வேபடி மானமா
நஞ்ச மேயுள நண்ணியி டாவகை
யெஞ்ச லிலலறி வேகுறிக கொள்ளெனனை
யஞ்சி னேனடி யேனுன னடைக்கலம். 4

சமய வாதங்கள் சாறறு பேதககலைச
சுமையி லேயுளந் தானுறுவ ளாவகை
யமைவி லேனையஞ் சேர்லெனை றருளிடு
விமைய வாவிறை வாவுன னடைக்கலம். 5

விரத மோடு தவமபல வெநநெறிப
புரைத னூடுளம போயபபுலம பாவகை
வரத னேகுறிக கொளளெனனை மாநகளி
யிரத னேயிறை வாவுன னடைக்கலம். 6

சீத மோடழ லீமை நலமகுல
மேத மொனறற வேயுள மொததிட
நாத னேகுறிக கொண்டு நடததெனை
யாத னேனறி யேனுனன டைக்கலம். 7

பஞச மோடு மழையடை பூசனேய்
நெஞ்சி னுறை நிலைகுலைக கத்தகு
நெஞச தொன்றி னிலைதள ராவகை
யஞச லென்றரு ளாயுன் னடைக்கலம். 8

மிஞசி யேமிடை செய்விகற பங்களா
னெஞ்சொரா போதொரு வாககு நிலாமைகண்
டஞ்சி வநதுன னடைக்கலம பூண்டவென
னெஞச மேவி யிருநதரு ளினமலா. 9

தாக மேபசி யேதணி யாதிடுஞ்
சோக மோகத் துளந்துவ ளாவகை
யேக நல்லறி வேகுறிக் கொள்ளெனை
யாக னேயடி யேனுன் னடைக்கலம். 10

பாடுதுறை - வாழ்க்கைப்பாடு

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை

தன்னிலே யெல்லா மிருக்கு மாகிற
றனெல்லாத் துள்ளு மிருப்ப னாகிற
பின்னிலன் முன்னில னுவ னாகிற
பெரிது முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. 1

குணக்குன்று தானு யிருப்ப னாகிற
குணமிலி தானு யிருப்ப னாகி
வினைக்கொன்று மின்றி யிருப்ப னாகி
வினைமேற முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. 2

அண்ட மணுவாய்ப் பெரிய னாகி
லணுவண்ட மாகச் சிறிய னாகிற
கொண்டார்கள் கொண்ட வடிவ னாகிற
கூடி முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. 3

நல்லதுந் தீப நு மல்ல னாகி
நானுந்தா னாகி யிருப்ப னாகி
வில்லது முள்ளது மல்ல னாகி
வினைமேற முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. 4

ஒளியா யிருளா யிருப்ப னாகி
உருவா யருவா யிருப்ப னாகிற
களியாகக் களியா யிருப்ப னாகிற
கடிதின் முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. 5

ஓரா யிரம்பே ருடைய னாகி
ஒண்மைக் கொருபேரு மில்லை யாகில
வாராதே நம்பால் வருவ னாகில
வந்து முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. 6

இருக்கச்செய் தேயெங்கும் போவ னாகி
லிளமை மூப்பின்றி யிருப்ப னாகி
லருக்கறக்குந் தானொளி யாவ னாகி
லன்றே முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. 7

சொல்லாதே சொல்லி யிருப்ப னாகிற்
சுகசொரூ பன்னா யிருப்ப னாகி
லெல்லாமா யல்லா திருப்ப னாகி
லின்றே முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. 8

கண்ணின்றி யாவையுங் காண்ப னாகிற்
கையின்றி யேகைப் பிடிப்ப னாகி
லண்ணிய னாயதி தூர னாகி
லன்றே முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. 9

வித்தின்றி யேநாறு செய்வ னாகில்
விளையாதே போகம் விளைப்ப னாகிற்
சத்திய மும்பொய்யு மல்ல னாகிற்
சால முடிந்ததென் வாழ்க்கைப் பாடே. 10

எங்கானு மென்னாங் கேடாத வனை
யெப்பொரு ளுந்தந்த வப்பொருளை
நோக்காய்ப் புகுந்துநின் றாட வேண்டு
மெந்தசி யென்றுநின் றாட வேண்டுமே. 11

பாடுதுறை - காரணகுருக் கரணத்திகழ்ச்சி

ஈற்றடி மிக்குவந்த நான்கடிக் கலித்தாழிசை.

தொழுந்தேவர் நின்றயர்ந் தனைப்ப பிறப்பி
லழுந்தே லெனவெண்டு தந்தா ளடிப்புறத்தி
லழுந்தா பொழுதி ஞரைத்தா ளுரைத்த
செழுந்தே றனைத்தார் செவியுஞ் செவியே
தேசிகனைச் சேர்கொளாச் செவியுஞ் செவியே. 1

அரும்பி முளையா யலராகிக் காய்த்துக்
குரம்பைப் பழுத்துதிர்ந்தோர் கொள்கைவா யினனுந்
திரும்பிப் புகாமே சிவன்கோயில் கொள்ள
விருப்பத் தவமில்லாப் பொய்யென்ன மெய்யோ
பெயக்கோயி லாகாத பொய்யென்ன மெய்யோ. 2

ஒளிக்கு மொளியா மொளியுருவங் கொண்டு
வெளிக்க ணெழுந்தருளும் வேதியனைக் கண்டு
துளிக்கு மருவி சொரியச் சொரியக்
களிக்குந் திறமிலாக் கண்ணென்ன கண்ணே
கருணைக் கழல்காணாக் கண்ணென்ன கண்ணே. 3

பொற்று மறைபவனுப்பப் புகழ்ந்தேளி ராயவர்தந்
சற்று மராசாயச் சகத்தே பிறந்திறந்து
சுற்று மறைபோற் சுழலா வகையாண்ட
நற்று மறைமுரலா நாசியு நாசியே
ஞான மணங்கவரா நாசியு நாசியே. 4

உபாந்தவா னேறு மொளிமறையும் போற்றப்
பயந்தவா பாராதிப பாமிசையே யென்னை
யயர்ந்தவா மூடி யழிவேனை யாள
நயந்தவா பாடாத நாவென்ன நாவே
நற்சொரூபா னந்தனென்று நாவென்ன நாவே 5

மலமோரா முதலோரா மறைகோடி கோடி
கலைதேடி நின்றபாகக் கணகாணா வந்தென
றலைதேடித் தந்த தடந்தாளிற் றாவ
வலாதேடிப் போகா வடியு மடியே
பாலயறு ருழிபோகா வடியு மடியே 6

குழலை யனையமொழிக் கோல்வளையா மாயச்
சுழலை யுழன்றுழன்ற தொல்வினையேன் செல்லு
மழலை யனைய பிறப்பறுத்த வம்பொற்
கழலைவல செய்யாத கையென்ன கையே
கடிமலர் தூய்த்தொழாத கையென்ன கையே. 7

உமைமந் தனக்கி னுபதிட்டந் தேடுஞ்
சிவமுந் திருவுருவாய்த் தீயென தெல்லாம்
பவமுங் கெடவருளும் பங்கயத்தே வீழ்ந்த
தவமுன்பு செய்யாத் தலையுந் தலையே
தலைவனருள் சூடாத் தலையுந் தலையே. 8

சீர்பாடு மூவர்கள்பாற் றேவர்கள்பாற் செம்மைமிகு
மாரபாலெ சாயாத வானந்தன ஞானவந்தில
சோர்பாரி லிலலை ஞானமாரிய வுடபுகுந்த

நேர்பாடு தானினையா நெஞ்செனன நெஞ்சே
நெகருநெக குள்ளுருகா நெஞ்சென்ன நெஞ்சே. 9

இம்மை மறுமை யெனபபகரு மின்னல்சோ
பொய்ம்மை யுருவாகிய பொன்றுமைப போதமாய்
மெய்ம்மையா னநதம வெறுமின்ப மாய்விளஙகுந
தமமைப பெறவிலலாா தரமென்ன தரமே
தறசொருப மாகாதாா தரமென்ன தரமே. 10

பாடுதுறை - நெஞ்சிற்கமைவுரை.

நேரிசைவெண்பா

உபபகன்ற நீர்கசூழ முண்டாற பசிகெடுமோ
லபபதுண்டு கூவலகுள மாறதனி—விபாடியைப
பாாததமையாய் நெஞ்சே பரநதெழுநது சென்றூம
போத்துளதின் மேலவருமோ பேறு 1

பல்காய நறகறியும பானெய்பழுத தோடடிசில
செலவாய தேசனு செறிநதாலு—மெலலவுனை
யூட்டாவூ முண்டே ஓறுபிணி யாதொன்றுல
விட்டாதோ நெஞ்சே விரைநது. 3

நல்ல வறுசுவைதா ஞககினுணி மாததிரமே
யெல்லை யிருவிரலே யலலதிலே—மெலல
விருவிரலேத் தான்கடக்க மாட்டாதே நெஞ்சே
பொருகடலேத தான்கடபபாய் போய. 3

ஆடை யழகினைநீ காதரித்தே யாககததநெனா
றோடி யுறபொருளுந குறறமுனறிய—கூடியதேல
வண்ணு னெமருவாா வையபிடமற றினையற்ற
லெண்ணுயோ நெஞ்சே யிடா. 4

கநதையொடு வெண்ணீறு கண்முழைபாழ்ங் கோயிலபல
முநதையுள சித முறுபென்னின—வெநதுயரக்
கோடையினிற் கோவணமுங கூடபினை யிததனைகா
ணுடையினிற் காரியநதா னைக்கு 5

நீயா யமையாய் நினைந்தோடிக கிட்டாமை
யேயா வமைநதா யிடாநெஞ்சே—சாயோ
கடையானாக் காய்பசிககே கால்குலைவா கற்றோ
ரடையாரோ வாங்கமைவின் பால். 6

அமையாதே பெற்றதனு லாங்காங்கு நன்றென்
றிமையா தெழுநதோடு கின்றாய்—சமையாச
சிறுமைக்கு வித்ததுவாந தேறாய் மனனே
மறுமைககு மஃதே மறைபபு. 7

ஆறறங கரைபபசுத்தா னக்கரையோ டிககரையாய்த்
தோறறும் பசுபபைத் தொடாவுறுமே—யாறற
வதுவேபோ னெஞ்சே யலைநதலைபபட் டோடு
மிதுவே யுனககிதனுற பேறு. 8

இருநதவிடத் தேதும்வரக் கண்டிருபப தனறோ
பெருநதகைமைக காபரணம பேதாய—மருநதெனவே
யாஙகினியார் தஙகடையிற சென்றிடினு மாதரியார்
பாஙகிதுகாண் பாழ்நெஞ்சே பார். 9

உணர்நதாாக குடமபு மிகையென் றுலக
முணாநதா ருணாநதே யுரைததா—ரிணைநதாம
பொருண்முழுதும விட்டாலும பொயயுடமபிற் காதன்
மருளதுவா நெஞ்சே மறிதது. 10

இலலாத தில்லை யுளதுதவி ராதென்று
நலலார் துணிபொருளை நாடுஙகா—லெல்லா
மமைநதபடி யேவருமா லாங்கசைவெ னெஞ்சே
சமைநதபொரு டாமறிவார் தாம. 11

இஙகேதஙன னுயிரை யேதமறக கண்டவிடத
தஙகே யெலாமமைய லாயிருகக—வெஙகேனுங
காடு மலையுங் கடநதுடமபுக காய்வருநதி
யோடுவதே னெஞ்சே யுரை. 12

அமைதற் குபாய மறிந்திடநீ வேண்டிற
கமையுற்ற ஞானக கருமமைத்—தமையுற்ற
வாரியாபாற பெற்றங் கவரடிககே யேவலினை
யோரியல்பாற் செய்நெஞ்சே யுறறு. 13

நீடுந் தலைகீழ்நான் மேலாகி நின்றாலுங்
கூடும் படியொழியக் கூடாதா—லோடி
வருந்தாம லுள்ளபடி வந்திடக்கண் டாறி
யிருந்தாலோ நெஞ்சே யினிது. 14

நல்லோரை மேவி நலங்கிடக்க வங்குள்ள
பொல்லாங்கு கொண்டோடிப் போகாதே—யெல்லா
மருளியவர் செய்தங் கலதொழிநீ நெஞ்சே
பொருளியல்வே றில்லையினிப் போற்று. 15

வைதலும் வாழ்த்துதலும் வார்த்தையின்றக் கற்பித்து
நையுமது நெஞ்சே நலமன்று—மெய்யும்
புரையிடத்து வாயுப் புரைக்குமொலி யென்றே
யுரையிடத்துக் கோளொழிநீ யுற்று. 16

ஊனப் பதுவா யாலு மலஞ்சொரிய வூத்தைக்கமழ்
புன்புலையாங் கற்பப் புலாலுடம்பை—யன்புடனே
யெத்துவார் வைவா ரிழிவுரைப்பா ரல்லார்தா
ராத்தமா மெய்யுணர்வார்க் காங்கு. 17

வாயுவன் னீர்பிணிதான் மற்றும் பலபலவா
வாய்சட வேதுவினா லாமயனுக—மேயவொரு
செற்றநலங் கொண்டிலையேற் சேதனமே வுத்தத்தினையு
மற்றவனா நெஞ்சே மதி. 18

ஆரவமொடு செற்றதனை யாரிடத்துங் கொள்ளாதே
சாரமுள தெய்வவிடத்துந் தான்கொண்டு—சீரவுணர்
நல்லோர்தஞ் சொல்லை நயவாமை நீகொண்டு
நில்லா யிதுவே நெறி. 19

பெற்றதுவே கொண்டமைந்து பேரிழவிற் கொல்லாதே
குற்றநல மென்றேகொள் குறுகாதே—மற்றும்
பயனின் மொழியாதே பார்த்துள்ளமே நல்லோர்
நயமுமற வாதே நட. 20

பொய்க்கனவும் பேய்த்தேர்நம் போலுமுடல் போமளவுஞ்
சிக்கெனவே நாதன் றிருவடியை—நெக்குருகிப்
பூண்டுவிடா தேகிடந்து போற்றியிரு நெஞ்சமே
மீண்டுபிற வாதே விட. 21

ஆண்ட வியல்பை நினைந்து நினைந்துருகி
வேண்டிமிக மெய்யன்பை மேனமேலு—மாண்ட
வடியிணையே பூண்டமைவா மாரமிர்தை நெஞ்சே
யொடிவரவே நீயுண் டிரு. 22

பாடுதுறை - வளவி யுடன்படுத்தல்.

அடியிரண்டாய்த் தம்முளொத்து வந்த
குறள் வெண்செந்துறை

இமைத்து விழிப்பதற் கில்லை வாழ்நா
ளிதிலுள்ள துன்பங்க ளெண்ணில கோடி
யமைத்தவைப் பார்த்தல லறு நெஞ்சே
யாண்டவ னென்றென் றரற்ற வாரீர். 1

மின்னிலு நொய்திவ் வுடம்பின் றன்மை
மேனமேலும் வந்திமே வேந்தனைக
ளன்னதே யிவ்வுடம் பாவ தாலு
லாயவனை யெப்போது மாய வாரீர். 2

இல்லாது வேண்டினும் வந்தி சைய
யுள்ளது தள்ளினு மோடி மாறு
லெல்லாம் வரக்கண்டோ ரிச்சை யின்றி
யிருந்த படியே யிருக்க வாரீர். 3

னறுணை கேளிர் தொன்று நெஞ்சே
யேதேனுஞ் செய்தினி யுள்ள காலந்
தன்னை நாமேபோமை யாண்டி கொண்ட
தாளகலா மேபாவாது சாற்ற வாரீர். 4

பொன்று முடம்பு பொருந்து மின்பம்
புனலுள்ள நீராகும் புன்மை நெஞ்சே
யென்றறி வெல்லாம் விழ விட்டே
யிருந்த படியே யிருக்க வாரீர். 5

ஒன்றெனி லாயிர கோடி துன்ப
மோய்வின்றி யேவரு மோரி னெஞ்சே
யொன்றுமற் றுள்ளநீ ராயிருந்தே
யுள்ளநாள் கழிக்க வொருப்படு வீர். 6

தடையகற்றற்கேது காண்டல்.

பாடுதுறை - முத்திரை.

அடிநான்காயத் தம்முளொத்துவந்த

குறள் வெண்செந்துறை

செத்துப் பிறக்கக் கொடாதெங்கள் முத்திரை
செம்பிற செறிக்கப் படாதெங்கள் முத்திரை
பத்தத்தி லுத்திர மாமெங்கள் முத்திரை
யாலின்கீழ் நால்வர்க்கரன் சொன்ன முத்திரை 1

எண்ணி விலக்கிட் டிடாதெங்கள் முத்திரை
யெண்ணுவா ரெண்ணங் கடந்திட்ட முத்திரை
பண்ணி யழிக்கப் படாதெங்கள் முத்திரை
பார்ப்பறப் பார்க்கும் பரஞான முத்திரை. 2

வெண்ணூலிற் கோவைப் படாதெங்கள் முத்திரை
வேதமா நூலின் விளைகின்ற முத்திரை
பெண்ணு ணலாத பெருமானறன முத்திரை
பேசற் கரிய பெரியோனறன முத்திரை. 3

பாடுதுறை - மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்

இரட்டைக்குறள் வெண்செந்துறை

ஆடு பார்க்குந்தேடா வாரக் கோனே
யடையப் படாததுந்தேடா வாரக் கோனே
யோடி மறியேயடா வாரக் கோனே
யுள்ளே மறியேயடா வாரக் கோனே 1

குறுக்கவளை குறுக்கவளை கோலக் கோனே
குரவனடி குறுக்கவளை கோலக் கோனே
குறுக்கவளைத் தவிழ்விராய கோலக் கோனே
குரம்பைதனைக் குலையவிராய கோலக் கோனே. 2

ஓடியிடு காட்டுநான போகு தேனே
யோடாமை யுள்ளே மறிக்குந் தேனே
யோடாமை யுள்ளே மறித்த வாறே
யோவாமை நின்று நடந்த தேனே 3

ஓவாதே நின்று நடுங்கு மென்னை
யுள்ளே புகத்திரியத் தள்ளு தேனே
காவா நரகமுங் கைக மூன்று
கருதுமங் கொன்றையுங் காண்கி லேனே. 4

காணாதே நின்று கழியு மென்னைக்
காலிட்டுக் காலிட்டுப் பாயு தேனே
காணாத கண்ணைத் துடைக்கு தேனே
கதிர்போ லறிவங்கே காண்கு தேனே. 5

அறிவா லனைத்தையுங் காண்கு தேனே
யறிந்த வறிவா யிருக்கு தேனே
பிறியா வறிவா யெனையு மந்தப்
பேச்சற் றிடத்தி லொளிக்கு தேனே. 6

பேராமை பேச்சற் றிடத்தே வைத்துப்
பேரின்பப் பாற்சோ றிடுகு தேனே
யாராதே நான்வாரி யுண்கு தேனே
யடையவு நானா யிருக்கு தேனே. 7

உண்டு களித்துநின் றாடு தேனே
யோவா தொளிர்ந்துநின் றாடு தேனே
யண்ட மழிந்துநின் றாடு தேனே
யலைவறக் கொட்டிநின் றாடு தேனே 8

உண்மைக் குழலைநின் றூது தேனே
யுரைமாண்டு சும்மா விருக்கு தேனே
வண்மைக் கருணை வளத்தை யுன்னி
மறுகி யுடைந்துக்குப் போகு தேனே. 9

ஆதார மிக்குநின் றாடாய் கோனே
யதிசய மிக்குநின் றாடாய கோனே
சாதியை விட்டெறிந் தாடாய் கோனே
சதுரினை விட்டெறிந் தாடாய் கோனே. 10

உபதேசக்கிரம முணருமா றுரைத்தல்.

கைவல்லிய நவநீதம்.

நித்திய வநித்தி யங்க ளிணையறத் தெரிவி வேகம்
மத்திய விகப ரங்கள் வருபோகங் களினி ராசை
சத்திய முரைக்க வேண்டுஞ் சமாதியென் றாறு கூட்டம்
முத்தியை விரும்பு மிச்சை மொழிவர்சா தனமி நான்கே. 1

சமந்தமம் விடல்ச கித்தல் சமாதானஞ் சிரத்தை யாறும்
சமமகக் கரண தண்டந் தமம்புறக் கரண தண்டம்
அமர்தரு கருமம் பற்றுந் தறுத்தலே விடலென் றாகும்
அமர்செயுங் காம மாதி வரினடக் குதல்ச கித்தல். 2

சிரவணப் பொருளைத் தானே சித்தஞ்சிந் திக்கு மாறு
சரதமா வைக்கு மித்தைச் சமாதான மென்பார் மேலோர்
பரமசற் குருநூ லன்பு பற்றலே சிரத்தை யாகும்
வரமிகு சமாதி யாறு வகையினச் சொற்பொருளி தாமே. 3

சாதன மின்றி யொன்றைச் சாதிப்பா ருலகி லில்லை
ஆதலா லிந்த நான்கு மடைந்தவர்க் கறிவுண் டாகும்
நாதனை விவேகி யுள்ளம் நுழையாது நுழையு மாகில்
பூதசன் மங்கள் கோடி புனிதனும் புருட னாமே. 4

இவனதி காரி யானோ னிந்திரி யங்க ளாலும்
புவனதெய் வங்க ளாலும் பூதபௌ திகங்க ளாலும்
தவனமூன் றடைந்து வெய்யிற் சகித்திடாப் புழுப்போல் வெம்பிப்
பவமறு ஞான தீர்த்தம் படிந்திடப் பதறி னானே. 5

ஆனபின் மனைவி மக்க ளர்த்தவே டணைகண் மூன்றில்
கானவா வலையிற் பட்டுக் கைதப்பி யோடு மான்போல்
போனவன் வெறுங்கை யோடே போகாத வண்ணஞ் சென்று
ஞானசற் குருவைக் கண்டு நன்றாக வணங்கி னானே. 6

வணங்கிநின் றழுது சொல்வான் மாயவாழ் வெனுஞ்சோ கத்தால்
உணங்கினே னைய னேயென் னுள்ளமே குளிரும் வண்ணம்
பிணங்கிய கோச பாசப் பின்னலைச் சின்ன மாக்கி
இணங்கிய குருவே யென்னை யிரட்சித்தல் வேண்டு மென்றான். 7

அன்னதன் சிசுவை யைய னாமைமீன் பறவை போலத்
தன்னகங் கருதி நோக்கித் தடவிச்சந் நிதியி ருத்தி
உன்னது பிறவி மாற்று முபாயமொன் றுண்டு சொல்வேன்
சொன்னது கேட்பா யாகிற் றொடர்பவந் தொலையு மென்றான். 8

சொன்னது கேட்க மாட்டாத் தொண்டனா னாலு சுவாமி
நின்னது கருணை யாலே நீரென்னை யாள லாமே
உன்னது பிறவி மாற்று முபாயமொன் றுண்டென் றீரே
இன்னதென் றதைநீர் காட்டி யீடேற்றல் வேண்டு மென்றான். 9

அடங்கிய விருத்தி யானென் றறிந்தபின் செறிந்த மண்ணின்
குடம்பையுட் புழுமுன் னூதுங் குளவியின் கொள்கை போலத்
தொடங்கிய குருவு மான்ம சொரூபமே மருவ வேண்டி
யுடம்பினுட் சீவ னைப்பார்த் துபதேச மோது வாரே. 10

தன்னையுந் தனக்கா தாரத் தலைவனை யுங்கண் டானேல்
பின்னையத் தலைவன் றானாய்ப் பிரமமாய்ப் பிறப்புத் தீர்வன்
உன்னைநீ யறிந்தா யாகி லுனக்கொரு கேடு மில்லை
என்னைநீ கேட்கை யாலே யீதுப தேசித் தேனே. 11

என்னைத்தான் சடனா வுள்ளத் தெண்ணியோ சொன்னீ ரையா
தன்னைத்தா னறியா மாந்தர் தரணியி லொருவ ருண்டோ
பின்னைத்தா னவர்க ளெல்லாம் பிறந்திறந் துழலு வானேன்
நின்னைத்தா னம்பி னேற்கு நின்னய மருளு வீரே. 12

இன்னது தேகந் தேகி யிவனென வுணர்வான் யாவன்
அன்னவன் றனைத்தா னென்றறிந்தவ னாகு மென்றார்
சொன்னபின் றேகி யாரித் தூலமல் லாம லென்றான்
பின்னது கேட்ட வையர் பிழையு நகையுங் கொண்டார். 13

தேகமல் லாமல் வேறே தேகியார் காணே னென்றாய்
மோகமாங் கனவில் வந்து முளைத்தவ னெவனீ சொல்வாய்
சோகமாங் கனவு தோன்றாச் சுழுத்திகண் டவனார் சொல்வாய்
ஆகநீ நனவி லெண்ணு மறிவுதா னேது சொல்வாய். 14

நனவுகண் டதுநான் கண்ட நனவுள நினைவு நீங்கிக்
கனவுகண் டதுஞ்சு ழுத்தி கண்டதும் வேறொன் றேபோல்
தினமநு பவிப்ப தொக்குந் தெரியவு மில்லை சற்றே
மனதினி லுதிக்கும் பின்னே மறைக்குமத் தருளு வீரே. 15

தாலத்தின் மரங்கள் காட்டித தனிப்பிறை காட்டு வார்போல்
ஆலத்தி னுடுக்கள் காட்டி யருந்ததி காட்டு வார்போல்
தூலத்தை முன்பு காட்டிச சூக்கும சொரூப மான
மூலத்தைப் பின்பு காட்ட முனிவரா தொடஙகி னாரே. 16

அத்தியா ரோப மென்று மபவாத மெனறுஞ் சொல்லும்
உத்தியாற பந்தம் வீடென றுரைககுமவே தாநத மெல்லாம
மிதனையா மாரோ பததாற பநதமா மபவா தத்தான
முத்தியா மிவவி ரண்டின முநதியா ரோபங் கேளாய. 17

ஆரோப மத்தி யாசங கறபனை யாவ வெலலாம்
ஓரோர்வத் துவினில் வேறே யோரோாவத துவினை யோாதல்
நாரூடு பணியாய்த் தோன்றல நாணுகித தறியிற றேனறல
நீரூடு கானற் றோன்றல நிறநதலம வெளியிற் றேனறல. 18

இபபடிப போல நாம ரூபஙக ளிரண்டு மினறி
ஒபபமா யிரண்டற் றென்று யுணாவொளி நிறைவாய நிறகும
அபபிர மததிற் றோனறு மைமபூத விகார மெலலாம
செபபுகற பனையி னாலே செனிததவென றறிநது கொளளே. 19

கற்பனை வநத வாறு காட்டினேங் காண்ப வெல்லாஞ்
சொறபனம போலு மெனறே துணிநதவன் ஞானி யாவான்
செறபுதை மழைககா லமபோய்த தெளிநதவா காசம போல
அறபுத முத்தி சேரு மபவாத வழியுங கேளாய். 20

அரவன்று கயிறென் றுறபோ லாளனறு தறியென் றுற்போல்
குரவன்சொல் லுபதே சத்தாற கூறுநா லொளியைக கொணடு
புரமனறு புவன மனறு பூதங்க ளன்று ஞானத
திரமென்றும் பிரம மென்று தெளிவதே யபவா தங்காண். 21

படமுநூ லுமபோற செய்த பணியுமபொன் னும்போற் பார்க்கில்
கடமுமண் ணும்போ லொன்றுங கா.ரிய கார ணஙகள்
உடனமுதற் சுபாவ மீறு வொன்றிலொன் றுதிதத வாறே
அடைவினி லொடுககிக காண்ப தபவாத வுபாய மாமே. 22

சுத்தியில் வெள்ளி போலத் தோன்றிய தோறற மான
சத்தியும் பொய்யே யென்றுற் சத்திசா தனமா வநத
முத்தியும பொய்யா மென்னில் மோகநித திரைவி லங்கால்
சித்திரை தெளியு மாபோ னிருவாண நிலைமெய் யாமே. 23

இமபரி னஞ்சை நஞசா விரும்பினே யிரும்பா லெய்யும்
அமபினே யம்பாற பறறு மழுக்கினே யழுக்கான் மாய்பபா
வம்பியன் மாயை தனனே மாயையான் மாய்ப்பா பின்னேத
தம்பமா மதுவுங் கூடச சவஞசுடு தடிபோற போமே 24

இந்தமா யையினுற சீவாக கேழவத் தைகளுநண் டாகும்
அநதவே ழவததை தமமை யடைவினின மொழியக கேளாய்
முநதவஞ் ஞான மூடன முளைத்தலகா ணுத ஞானம்
சநதநங கண்ட ஞானந தழல்கெடல குளிாமை யாதல 25

பிரமமாந தனேம றநத பேதைமை யேயஞ ஞானம்
பரனிலே காணு மெனறு பகாதலா வரண மூடல
நரனொரு கருதகாற சீவ ஞனென முளைதத ருேறறம
குரவன்வாக் கியததாற றனேக குறிககொளல பரோட்ச ஞானம.

ததது்வ விசாரஞ செயது சகலசந தேக முமபோய
அத்துவி தநதா ணுத லபரோடச ஞான மாகும
கததனுஞ் சீவ பேதங கழிவதே துககம போகல
முததனு யெலலாஞ செய்து முடிநததா நந்த மாமே. 27

இதுநினை கறியும வண்ண மிபபடி யொருதிட் டாநதம
புதுமையாங கதைகேள் பததுப புருடரோ ராறறை நீநதி
உததீ ரததி லேறி யொருவனெண பதுபே ரெணணி
அதனெடு தசமன ருனென றறியாமன மயஙகி னினருன. 28

அறியாத மயலஞ ஞான மவனிலலேக காணு மெனறல
பிறியாவா வரண மாகும பிழைகொண் டழலவிட் சேபம்
நெறியாளன் றசம னுண்டு நிறகினரு னெனற சொல்லேக
குறியாக வெண்ணி நெஞசிற கொள்வது பரோடச ஞானம 29

புணணிய பதிகன் பின்னும புருடரான பதின்மா தம்மை
எணணுநீ தசம னுவை யென்னவே தனனேக காணல்
கண்ணினிற கண்ட ஞானங களைதலபோ வதுநோய் போதல்
திண்ணிய மனதநி லேயந தெளிதலா நநத மாமே. 30

தசபுமான தனேக்கண் டாறபோற சறகுரு மூாத்தி யேயென்
நிசவடி வினேயான் காண நீர்காட்டல வேண்டு மென்ருன்
சுசிபெறு மிலட்சி யாாத்தந துவமபதந தறப தஙகட்
கசிபத வைககியஞ் செய்யு மதுசெயு முண்மை கேளாய். 31

விண்ணொன்றை மகாவிண் ணென்று மேகவிண் ணென்றும் பாரின்
மண்ணொன்று கடவிண் ணென்று மருவிய சலவிண் ணென்றும
எண்ணுங்கற் பனைபோ லொன்றே யெங்குமாம பிரம மீசன்
நண்ணுங்கூ டத்தன் சீவ ஞனகுகை தாய மாமே. 32

பூச்சிய வீசன் சீவன் புகலபத மிரண்டி னுக்கும்
வாசசியம லட்சி யந்தான மலமிலாப் பிரம மான்மா
காச்சிய பாலி னெய்போற கலநதொன்றாங் கடைநதெ டுக்கும்
ஆசசிய மென்ன வுன்னை யறிநதுநீ பிறிநது கொள்ளே. 33

பிறிவதெப படியென் றக்காற் பிணமாகு முடலு னென்னும
அறிவினைக் கொல்லல் வேண்டு மைம்பூத விகார மனறோ
வெறியமேதோர் தூருததி மூதகின விடுவது போலுன் மூதகால
எறிபிரா ணனுநீ யலலை யிராசத குணவி காரம. 34

காரணமா மனது புத்தி கருததாவா மவையான மாவோ
தரமுள விரண்டு கோசஞ சததுவ குணவி காரம
வரமறு துயிலா நந்த மயனையு நானென னறோத
விரவிய தமவகு ஞான விருததியின விகார மாமே. 35

சததொடு சித்தா நந்தஞ சமாததிரஞ சாட்சி யேகம
நிததியம் வியாபி யூன்மா நீயது வாவ றிநது
பொதததொடு சடந்துக் காதி பொருநதுப தபக ளான
குததிர பஞச கோசக குகைவிட்டு வெளியி லாவாய். 36

பஞசகோ சமுமவிட் டபபாற் பாரககினற பொழுது பாழே
விஞசிய ததுவல் லாமல வேறெனறுந தெரியங் காணென
அஞசன விருளை யோநா னகமென வறப விபபேன்
வஞசமில் குருவே யெனற மகனமதி தெளியச சொல்வா. 37

முன்புகல தசமன் புத்தி மோகத்தா லெண்ணி யெண்ணி
ஒன்பது பேரைக கண்ட வொருவனை தனைககா ணுக
பின்பவ னிடைபிற கண்ட பெரியபா ழுவனே பாராய்
அன்புள மகனை காண்ப தடஙகலுங காண்பா னேயே. 38

தூலசூட் சுமவகு ஞானந தோனறுமூன் றவதகை தாமும
காலமோர மூன்றுஞ சன்மக் கடலெழுங கலலோ லஙகள
போலவே வந்து வநது போனவெத தனையென பேறுனை
ஆலமர் கடவு ளாணை யவைகளெலாஞ சாட்சி நீயே. 39

எல்லாங்கண் டறியு மென்னை யேதுகொண் டறிவே னென்று
சொல்லாதே சுயமாஞ் சோதிச் சுடருக்குச் சுடர்வே றுண்டோ
பல்லார்முன் றசமன் றன்னைப் பார்ப்பதுந் தனைக்கொண் டேதான்
அல்லாமற் பதினொன் றென்னு மவனிடத் துண்டோ பாராய். 40

அறிவுக்கு மறிவு செய்யு மறிவுவே றுண்டென் றெண்ணும்
அறிவற்ற குதர்க்க மூடர்க் கனவத்தை பலமாய்த் தீரும்
அறிபடும் பொருணீ யல்லை யறிபடாப் பொருணீ யல்லை
அறிபொரு ளாகு முன்னை யநுபவித் தறிவாய் நீயே 41

வடநூல்வல் லவர்கள் சொல்லும் வாசகப் பொருள்சே ராமல்
இடராகிற் பொருளா மன்ன மிலக்கணை யுரையாற் கொள்வார்
திடமான வதுவு மூன்றாச் செப்புவார் விட்ட தென்றும்
விடவிலா தென்றும் விட்டு விடாததென் றும்பே ராமே. 42

கங்கையிற் கோஷ மென்றுங் கறுப்புச்சேப் போடி தென்றும்
தங்கிய சோயந் தேவ தத்தனென் றுஞ்சொல் வார்கள்
இங்குதா ரணங்க ளாக்கி யிந்தமூன் றுரைக ளாலே
துங்கநூல் விரோத மான சொல்லெலாம் பொருளாந் தானே. 43

பன்னிய சோய மென்னும் பதங்களின் வாச்சி யார்த்தம்
அன்னிய தேசங் கால மவனிவ னென்ப வெல்லாம்
சொன்னவிவ் விரோதம் விட்டுத் தொடரிலக் கிப்பம்வி டாமல்
உன்னிடற் றேவ தத்த னொருவனை வெளியாக் காட்டும். 44

தத்துவ மெனும்ப தங்கள் பிரமமாய்ச் சாட்சி யான
வத்துவை விடாமற் பேத வாச்சியார்த் தத்தை விட்டு
நித்தமு மதுநீ யாகு நீயது வாகு மென்னும்
அத்தமு மகண்ட மென்றே யசிபத வைக்கியங் காட்டும். 45

கடநீரின் மேக நீரிற் கண்டவா னிரண்டும் பொய்யே
குடவானும் பெரிய வானுங் கூடியொன் றாமெப் போதும்
இடமான பிரமஞ் சாட்சி யிரண்டுமெப் போது மேகம்
திடமாகச் சுவானு பூதி சிவோகமென் றிருந்தி டாயே. 46

தஞ்சமாங் குருவுஞ் சொன்ன தத்துவ வழிதப் பாமல்
பஞ்சகோ சமுங்க டந்து பாழையுந் தள்ளி யுள்ளில்
கொஞ்சமா மிருப்பும் விட்டுக் கூடத்தன் பிரம மென்னும்
நெஞ்சமு நழுவி யொன்றாய் நின்றபூ ரணத்தைக் கண்டான். 47

அனுபவா னந்த வெள்ளத் தழுந்தியே யகண்ட மாகித்
தனுகர ணங்க ளாதி சகலமு மிறந்து சித்தாய்
மனதுபூ ரணமாய்த் தேக மானசற் குருவுங் காண
நனவினிற் சுழுத்தி யாகி நன்மகன் சுபாவ மானான். 48

அளிமிக னெடும்போ திவ்வா றானபின் மனத்து மெள்ள
வெளியில்வந் திடவு ணர்ந்தான் விமலதே சிகனைக் கண்டான்
துளிவிழி சொரியப் பாதந் தொழுதுவீழ்ந் தெழுந்து சூழ்ந்தான்
குளிர்முகச் சுவாமி கேட்கக் கும்பிட்டு நின்று சொல்வான். 49

ஐயனே யெனதுள் ளேநின் றநந்தசன் மங்க ளாண்ட
மெய்யனே யுபதே சிக்க வெளிவந்த குருவே போற்றி
உய்யவே முத்தி நல்கு முதவிக்கோ ருதவி நாயேன்
செய்யுமா றென்று முங்க ளிணைத்திரு வடிபோற் றிபோற்றி. 50

சிட்டனிவ் வாறு கூறத் தேசிகர் மகிழ்ந்து நோக்கிக்
கிட்டவா வெனவி ருத்திக் கிருபையோ டருளிச் செய்வார்
அட்டமாந் தடைகள் மூன்றுந் தொடராமற் சொரூப ஞான
நிட்டனா யிருக்கி னீதே நீசெய்யு முதவி யாமே. 51

நீநானென் றிரண்டி லாம னிறைந்தபூ ரணமா மெங்கும்
நானெனத் தெளிந்த ஞான நழுவுமோ குருவே யென்றான்
தானெனும் பிரம ரூபஞ் சற்குரு நூலாற் றோன்றும்
ஆனாலுந் தடைக ளுண்டே லநுபவ முறைத்தி டாதே. 52

தடையவை யெனில்லு ஞான சந்தேக விபரீ தங்கள்
படர்செயு மிந்த மூன்றும் பலசன்மப் பழக்கத் தாலே
உடனுடன் வருமவற் றகற்றா லுயர்ஞானங் கெடுமி வற்றைத்
திடமுடன் கெடுப்பாய கேட்டல் சிந்தித்தற் றெளித லாலே. 53

அக்கினி கட்டுப் பட்டா லற்பமுஞ் சுடமாட் டாது
மக்கின ஞானத் தாலே வந்தபந் தமுமே வாது
சிக்கெனப் பழகிக் கேட்டல் சிந்தித்தற் றெளித லாலே
விக்கின மடஞ்சந் தேகம் விபரீதம் போக்கு வாயே. 54

பிரமபா வனையை மூடிப் பேதங்காட் டுவதஞ் ஞானம்
குரவனவாக் கியநம் பாமற் குழம்புவ தாஞ்சந் தேகம்
திரமறு சகமெய் யென்றுந் தேகநா னென்று முள்ளே
விரவிய மோகந் தானே விபரீத மென்பர் மேலோர். 55

தத்துவ வுருபோ கந்தான் சாதித்தல் கேட்ட லென்பார்
ஒத்துள பொருளு கத்தா னுசாவலசிந் தித்த லென்பார்
சித்தமே காந்த மான தெரிசனந் தெளித லென்பார்
நித்தமிப் படிசெய் தக்கா னிர்வாணம் பெறுவாய் நீயே. 56

எத்தனை நாண்ஞா தாவு ஞானமு மிருக்கு முன்பால்
அத்தனை நாளும் வேண்டு மப்பாலோர் செயலும் வேண்டா
நித்தமும் வெளிபோற் பற்று ஞேயமாத் திரமாய்ச் சீவன்
முத்தரா னவர்வி தேக முத்திபெற் றிருப்பா ரென்றும். 57

ஞானமார் சீவன் முத்தர் நால்வகை யாவர் கேளாய்
வானிகர் பிரம வித்து வரன்வரி யான்வ ரிட்டன்
ஆனவர் நாம மாகு மவர்களிற் பிரம வித்தின்
தானமு மற்றை மூவர் தாரதம் மியமுஞ் சொல்வேன். 58

தீரராய்ப் பிரம வித்தாய்த் தெளிந்தவர் தெளிவு முன்னம்
வாரமா யிருந்த தங்கள் வருணமாச் சிரமஞ் சொன்ன
பாரகா ரியமா ளனும் பலர்க்குப கார மாகக்
கோரதாச் செய்வார் தீர்ந்த நிலைவிடாச் சீவன் முத்தர். 59

காமமா திகளவந் தாலுங் கணத்திற்போ மனத்திற் பற்றா
தாமரை யிலைத்தண் ணீர்போற் சகத்தொடுங் கூடி வாழ்வார்
பாமர ரெனக்காண் பிப்பார் பண்டித்த திறமை காட்டார்
ஊமரு மாவா ருள்ளத் துவகையாஞ் சீவன் முத்தர். 60

சென்றது கருதார் நாளைச் சேர்வது நினையார் கண்முன்
நின்றது புசிப்பார் வெய்யி னிலவாய்விண் விழுது விழுந்து
பொன்றின சவமவாழ்ந் தாலும் புதுமையா வொன்றும் பாரார்
நன்றுநீ தெனஞா சாட்சி நடுவான சீவன் முத்தர். 61

பின்னைமூ வரிவி ரண்டு போகனுஞ் சமாதி யோகம்
தன்னையுற் றிருப்பார் தேகச் சஞ்சார நிமித்தந் தானுய
உன்னுவோன் வரன்வேற் றோர் னுணர்ப்பவன் வரியா னாகும்
அன்னியர் தம்மாற் றனு லறியாம்நான் வரிட்ட னாமே 62

அரிதாகு மிவர்க ளிவ்வா றநேகரா னாலு முத்தி
சரியாகும் பாடு பட்ட சமாதிக்குப் பலனே தென்றால்
பெரிதான திருஷ்ட துக்கம் பிரமவித் தனுப விப்பான்
வரியானும் வரனும் மற்றை வரிட்டனுஞ் சுகமாய் வாழ்வார். 63

சொல்லிய மகனே யெங்குஞ் சூழ்வெளி யிருக்க மண்ணைக்
கெல்லிய பின்பு தோன்றுங் கிணற்றினா காசம் போலே
ஒல்லையாம் பிரம நூலா லுற்றது போலே தோன்றும்
எல்லையி லும்மெய்ப் போது மேகமென் றிருந்து வாழ்வாய். 64

கானனீர் கிளிஞ்சில் வெள்ளி கந்தர்ப்ப நகரக ளூடா
வானமை கயிற்றிற் பாம்பு மலடிசேய் முயலின் கோடு
மீனமாந் தறிபு மானிற் பிரபஞ்ச மெல்லாம் பொய்யே
ஞானமெய் மகனே யுன்னை நம்மாணை மறந்தி டாதே. 65

நாகுழி பறித்து மெள்ள நாட்டிய நெடிய கம்பம்
ஊர்முறக் குத்திக் குத்தி யுறைப்பிக்கு முபாயம் போலே
பரமசிற் சொரூபந் தன்னிற் பற்றிய மனோவி ருத்தி
திரநிலை பெறச்சந் தேகந் தெளிதலை மொழிகின் றேனே 66

நற்கருத் துடையோ னாகி ஞானவா னாகி நின்றோன்
மர்க்கட நியாயம் போலே மகாபூத விகாரந் தொட்டு
நிர்க்குண விதேக முத்தி நிலைபரி யந்தஞ் சொன்ன
சற்குரு வினைவி டாமற் சந்தத மநுசரித்தான். 67

சந்ததம் புருடன் றன்னைச் சாயைபோல் விடாம லன்பார்
மைந்தனை நோக்கிச் சாட்சி மாத்திர மாய்நின் றாயோ
சிந்தையி லைய மெல்லாந் தீர்ந்ததோ தெளிவி னுள்ளே
அந்தரங் கலந்த துண்டோ வநுபவ முரைசெய் வாயே 68

எனவுரைத் தருளு மாசா னிருபதம் வணங்கி யெந்தாய்
சனனவன் காட்டிற் போகத் தமைத்தெழு பேதப் பேய்கள்
உனதரு ளுதய வெற்பி லுபதேச வருக்கன் றோன்றி
மனவிழி தெரிய ஞான வானகதி பரந்தா லுண்டோ. 69

மந்திர மோதக் கன்னன் மாற்றிய பேய்போ லாலும்
எந்திர மெழுதிக் கட்டி யினிவரா வகைசெய் வார்போல்
முந்தியுன் னுபதேசத்தா னமோகப்பே யொழு மையா
புந்தியின் றுறைக்க வின்னம் புகலுமவ் வண்ணம் முண்டே. 70

ஆகமப் பிரமா ணத்தா லறியென்றும் வாக்குக் கெட்டா
தேகமாம் பிரம மென்று மித்தப்பதா னுணர்வா யென்றும்
சோகமா மனத்திற் கெட்டாச் சுயஞ்சோதி யென்றுஞ் சொன்னீர்
யோகமா மிரண்டு சங்கை முன்னாத் தனைப் பரித்தி டீரே. 71

மற்றைமுப பிரமா ணத்தால் வத்துநின் ணயங்கூ டாதே
உற்றதோா விடயம பூத முபயமன் ருத லாலே
குற்றமாங குணவி சேடங கூடாம விருககை யாலே
இற்றது வாககுக கெடடா தென்பது மறிவாய் நீயே. 72

வாக்கியங தனககெட டாது வததுவென றுரைதத வேதம்
வாககிய விருததி யாலவ வததுவைக் காட்டிற றனறே
வாககியங களிலே மான மாவதே தெனறு யாகில்
வாக்கிய மிரண்டு மெய்யே மறைகள்பொய் யாது கேளாய். 73

தன்பதி யலலாப போக டமையலல னலல னென்றாள்
அன்பனைக் கேடட நோ மவளவெடகி மௌந மானாள்
என்பது போல நீககி யிதன்றிதன் றெனசசே டிதத
பின்பரப பிரமந தனனைப பேசாமற் காட்டும வேதம. 74

முநதிய சங்கை தீர மொழிநததை யறிநது கொள்வாய்
பிநதிய சஙகை தீரப பேசுமுத தரநீ கேளாய்
இநதியங களுககி ராச னிதயமா மதினெண் ணஙகள
புநதியு மனமு மெனறே புறததகத துலாவி யாடும. 75

உன்முகம போறகண் ணடிக் குளளொரு முகங்கண் டாறபோல்
சின்மய வடிவின சாயை சித்துப்போற புதநி தோன்றும
நினமனறு விருத்தி யநத நிழலவழி யாயு லாவும
தன்மநன மகனே யித்தைதத தானன்றே ஞான மென்பார். 76

உருக்கிய தராநீா நாநா வுருவஙக ளானற போல
விருததிகள கடப டாதி விடயமாயப பரிண மிககும்
அருபபல விடய மெல்லா மாபாசன றேறறு விககும்
இருட்டினில் விளககுங கண்ணு மிலலாமற பொருளகா ணுதே.

எரிகின்ற விளககாற கண்ணு விருடபொருள் காணல் வேண்டும்
தெரிகினற சகததைக் காணச சென்றிடிற கண்ணே போதும்
விரிகினற சகத்தைக காண விருததியும பலமும வேண்டும்
புரிகின்ற விருததி யொன்றே போதுமெய்ப் பொருள்காண் போர்
[க்கே. 78

விருத்தியும பலமுங் கூடும் விகாரமே மனமென் பார்கள்
கருத்தெழு விருத்தி வேண்டுங கணக்கினுன் மனததிற் கெட்டும்
வருத்திய பலமா மிநத மனததிற்கெட் டாது கண்டாய்
அருத்தமிப் படியெனறைப மகன்றுநீ தெளிநதி டாயே. 79

வஞ்சகமில் பரமார்த்த குருவே சொன்ன வழிகளறிந் தேனினி
யோர் வசனங் கேளீர், சஞ்சலமற் றகண்டபூ ரணமாய்ச் சித்
தாந் தாகார மாவதன்றோ சமாதி யோகம், உஞ்சலையொத் தலை
வதுதன் சுபாவ மாகி யொருகணத்திற் பலவுலகா யுதிக்கு மிந்த,
நெஞ்சகமவத் துவிலசையா நிவாத தீப நிலையடைவ தெப்படியோ
நீர்சொல் வீரே. 80

கருதுமனே குணமூன்று மூன்றி லொன்று கதித்தெழுந்தான்
மற்றிரண்டுங் காந்து நிற்கும், தருமமிகுஞ் சத்துவமே லான போ
து சனமார்க்க மானதெய்வ சம்பத் துண்டாம், மருவுரசோ குண
மாகி லுலகத் தேக வாதனையாஞ் சாத்திரவா தனையு மாகும், அரு
மகனே தமோகுணமே லான போதி லசுரசம்பத் துண்டாகு
மறிந்து கொள்ளே. 81

மனத்துசத் துவசொரூப மறி ரண்டும் வந்துகலந் தனவவற்
றை மாற்றி னறம்போம், தனஞான மாநந்தத்தைவிட் டிருந்த
போது தமோகுணமும் ரசோகுணமுஞ் சமிக்கும் வினைக, கன
பரிணு மஞ்சலனம் போம்போ னைக்காற் களங்கமற்று நின்றவா
காசம் போலும், நினதுளம்ப படியாம்ப பிரபத் தொன்றாய் நிருவி
கற்ப சமாதியிலே நிற்குந் தானே. 82

களங்கமற்ற கண்ணாடி தன்முனே வேறோர் களங்கமற்ற கண்
ணாடி காட்டும் போது, விளங்கியதன் மயமாகி யபேத மாகி விகற்
பமின்றி நிருவிகற்ப மானாற் போல, அளந்தறிய பட்டாவிப்புவாய்ச்
சத்தாய்ச் சித்தா யாநந்த மாமபிரமத் தைக்கிய மான, உளந்தெ
ளிந்த படியிருந்தா லுலக மெங்கே புலைவயங்கே யென்றுசங்கை
யொழித்தி டாயே. 83

ஏகமாய் மனமிறந்தார் சீவன் முத்த ரிருக்குமட்டும் பிராரத்த
மெதனு லுண்பார், போகமா னதுபுசித்துத் தொலைப்ப தன்றோ
புசிப்பதென்றான் மனந்தானும் போன தன்றே, சோகமா
மனமிறந்தாற் போக மில்லை தோன்று மெனின் முத்தரென்று
சொல்லக்கூ டாதே, மோகமா மிறுதெளியக் குருவே நன்று மொழிந்
தருள்வாய் தெளிந்ததன்றோ முத்தி தானே. 84

மனநாசஞ் சொரூபமென்று மரூபமென்றும் வகுத்துரைப்பா
ரிருவகையா வருமிவற்றில், வினவாத சீவன்முத்த ரிடத்திலொன்
றும் விதேகமுத்த ரிடத்திலொன்று மேவுங்கண்டாய், தனதான

சத்துவமாய் மனஞுசேடித்துத் தமசுரச சுகணசித்தல் சொரூப நாசம,அனகாசத துவந்தானு மிலிஙகதேக மடங்குமபோ தடங்கு தலே யரூபநாசம. 85

சுத்தமாஞ் சத்துவமே யுண்மை யாகுந் துகளிருள்போ ஞன் மனமென் சொலலுும போமபோம், வாத்தமா னததிலவநத வுண வை யுண்பாா வருவதுமபோ வதுநினைநது மகிழாா வாடாா, கர்த் தரா மகந்தையைவிட டகாதத ராகிக கரணவிருத திகளவத்தை காண்பாா ராகி, முத்தரா யிருககலுமாம் புசிபபுங கூடு முட்டிலே யென் றறிநது சஙகை மோசிப பாயே. 86

விவகார வேளையெலாஞ் சமாதி யென்றல் விகற்பமன்றே மனமலைநது விடாதோ விட்டால,அவதான நழுவுமனறே வென்று யாகி லதறகொருதிட் டாநதஙகே ளாசை கொண்டு, நவமாகப பர புருடன் றன்னைக கூடி நயநதுசுக மநுபவித்த நாரி நெஞசந, தவ மாக மனைதொழிலகள் செய்யும போதுந தழுவியநு பவிதத சுகந தனைவி டாதே. 87

தேகத்த னலனுகி யகர்த்த ஞகிச சிவனின்றிப பிரமமாய்த் தெளிநத முததன,போகத்தை யுணப னென்றுற கருத்தா வாமே பூரணமா மகாத்தனுநகுப போக முண்டோ, சோகத்தை யறுத் தருளுங் குருவே யிநதத துகளறுகக வேண்டுமென்று சொன்னு யாகில, மாகாததன மாபோகி மாததி யாகி வகைமூனறு யவாிருக் கு மகிமை கேளாய். 88

செய்கையுஞ்செய் விக்கையுமற் றிருக்குங காந்தச் சிலைமலை முன் னிருமபுகள்சேட் டிககு மாபோல, செய்கையுஞசெய் விக் கையுமற் றிருககுமெனமுன் செடமான வுலகமெலாஞ சேடடை செய்யும, மெய்கலநத விநதிரிய விகார ரூப விவகார விருத்திக்கும் விருத்தி தானு,மெய்கலநத சமாதிககுஞ் சாட்சி யோான் வெயில் போலென் றுறைத்தவனே விபுமா கர்த்தன். 89

அறுசுவையின் குணங்குற்ற மசுத்தஞ் சுத்த மபத்தியம்பத் தியமெனவூ ணுய்நதி டாமல், பொறுமையுடன் கிட்டினதைக் காட்டுத் திபபோற் போகங்கள் புசிபபவன்மா போகி யாகும், சிறி துபெரி துகடனதங் கியங்க ணன்மை தீமைகள்சே ரினும்படிகச் செயல்போற் சித்தம, வெறிதிருககு மவனேமாத் தியாகி யாவன் விரதமிம்மூன் றுடையவரே வீடு ளோரே. 90

ஆனு லையா குருவே காண்ப தசத்திய மென்றனும்
நானு விவகா ரந்துய ரலவோ ஞான சுகந்தருமோ
போனு லன்றே நன்று நிட்டை பொருந்திடல் வேண்டாவோ
தானு நிட்டை புரிந்தாற செய்கை தவிர்நதவ னெப்படியோ. 91

தெரிதரு மகனே யாரம பத்தொடு தீரும் விவகாரம்
உரியதி யானமும் விவகா ரஙகளு முளளத தொழிலன்றே[டோ
துரிய பரம்பொரு ளானவா வேறெரு தொழில்செய் வதுமுண்
அரிய சமாதிகள் பழகுவ னேலவ னுரு டனுமன்றே. 92

உத்தம குருவே யாரு டருமா யொருதொழி லற்றவருள்
சித்த மடங்கு தியானு திகள்சிலர் செய்குவ தென்னென்றல்
இத்தல மருவும் பிராரத் தபபிறி வெபபடி யபபடியே
முத்தரும வெகுவித மாகுவ ரென்பது முனனே சொன்னேனே

நல்லவ னேகே ளுலகுப காரம ஞானிகள விவகாரம்
அல்லது வேறொரு பெறுபே றுமிலே யதனுற் பிணியுமிலே
வல்ல சிருட்டி முதற்பல தொழிலால் வருபுண் ணியபாவம
எல்லவ ருக்கு மறுககிர கஞசெயு மீச னடைந்திலனே. 94

ஈசனு மாயரு வாயுரு வாகி யெழுநதரு ளுங்குருவே
ஈசனு ஞானியு மொபபென் றீரே யெபபடி யொபபென்றல்
ஈசனு ஞானியு மமதை யகநதை யிகநததி னுலொபபாம்
ஈசனு மாம்பல சீவரு மாமுல கெலலா மிவனுமே. 95

எல்லாச சீவரு மிவனு மென்றீ ரிவன்றன் முத்தியடைந்
தெல்லாச சீவரு முததி பெறும விருபபா னேயையா
எல்லாச சீவரும் வெவ்வே றனு விவனெல் லாமலனே
எல்லாப பொருளு முரைததருள் குருவே யிதைநீ மொழியீரே.

அகமெனு மான்மா பூரண மேக மநேக விதஞசீவர்
அகமெனு மந்தக் கரணே பாதிக ளளவிலே யாதலினுல்
சகமுழு துங்குளிர் சநதிர னேகளு சலசந திரபலராம்
சகமதி லேரி குளஞ்சிறு குழிசால் சட்டி குடம்பலவால். 97

சட்டி குடங்களி லொன்று நசித்திடி னதினுட் சலசந்ரன்
ஓட்டு முதற்சந திரனெடு கூடு மொழிநதவை கூடாவே
கட்டு முபாதி நசித்திடு சீவன காரண வான்மாவில
இட்டு மயிகக முபாதி கெடாதவா கேவல மாகாரே. 98

இவனயன் மால்சிவ னாகிய விரசோ டெப்படி யொப்பாவான
சிவன்முதன் மூவரு மகில சிருட்டி திதிநா சங்களசெய்வார
அவாபிறர் மதிகளு முககா லஙகளு மறிவாா விபுவாவாா
தவமிகு குருவே யிவனுக கவையிலொா சறறுங காணேனே 99

தடத்து நீாநிலாத் திரியொளி யுபயமுந தழுவுமா தனைககாக்கும், குடதது நீாவிளக கினிலொளி யிரண்டுமோா குடமபமாத திரஙகாக்கும், அடுத்த மைநதனை ஞானியு மீசனு மறிவினுற பிரிவிலலை, கெடுதத மாயையின் குணஙகளான மேலெனறுங கீழென்றும பிரிவாமே. 100

இலகக மாயிரஞ் சுருதிபா லுாகததா லெனமன மசைபாமல், பெலகக வேண்டுமென் றருளகுரு வேயகப பிராநதிபோய தெளிவானேன, துலக்க மானகண் ணுடிமை யடிககடி துலநகினுற பழுதன்றே, அலககண மாறறிய தேவா ரெனநதுனை யமிாதஙக டெவிட்டாவே. 101

ஆன பாவிக ளடைவன நரகஙக ளவசிய மானுலும
தான மநதிர விரதவோ மஙகளாற றவிருமென பதுபொயயோ
ஈன மாமபல சனமசரு சிதவினை யெத்தனை யானுலும
ஞான மாஙகனல சுடுமெனற மறைமொழி நமபினுல விடுண்டே.

அழிவி லாததற பதநதனை மைநதனே யகமுகத தவாசோவாா
வழிந டபபவா பாாமுக மாயினுன மலாநதகண் ணிருநதாலும
குழியில வீழ்வாகா ணபபடி வெளிமுகங கொண்டோா மிகளாமோ
பழித ருமபிறவிககட லழுந்துவா பாகநிபடையாரே. 103

சிறநத நன்மையுந் தீமையு மீசனா செய்விககுஞ் செயலனறோ, பிறநத சீவாக ளெனசெயவ ரவாகணமேற பிழைசொலும வழியேதோ, துறநத தேசிக மூாததியே யெனறிடிற சுருதிநூற பொருண்மாாக்கம, மறநத மூடாகள் வசனிககும பிராநதிகாண் மைநதனே யதுகேளாய. 104

திகழுந்த வீசனா சிருட்டியுஞ் சீவனா சிருட்டியும வெவவேறு
சகநத னிறபொது வீசனா சிருட்டிகள சராசரப பொருளெல்லாம
துகநதை யாமபி மானஙகள கோபஙகள [illegible] விவையெல்லாம
இகழ்நத சீவனா சிருட்டிகள [illegible] 105

மூவ ராமபரன் சிருட்டிக ளுயிர்க்கெலா முத்திசா தனமாகும்
சீவ னாசெயுஞ் சிருட்டிக டங்களைச் செனிப்பிக்கும் பிணியாகும்
தாவ ராதிக ளசித்திடி லொருவர்க்குஞ் சனனங்க ளசியாவாங்
கோவ மாதிக ளசித்திடிற் பந்தமாங் கொடுமைபிற விகள்போமே.

ஈசர் காரியம் பிரளயத் தொழியவு மெவாபவ மொழிந்தார்கள்
தேச காலதே காதிக ளிருக்கவுஞ் சீவகா ரியமோகம்
நாச மாக்கிய விவேகத்தி னுயிரொடு ஞானமுத் தர்களானார்
பாச மோகங்கள் பசுக்களின் செயலன்றிப் பசுபதி செயலன்றே.

இந்தச் சீவனால் வருமறு பகையெலா மிவன்செய லென்னுமல்
அந்தத் தேவனால் வருமென்ற மூடர்க ளதோகெதி யடைவார்கள்
இந்தச் சீவனால் வருமறு பகையெலா மிவன்செய லல்லாமல்
அந்தத் தேவனா லன்றெனும் விவேகிக ளமலவீ டடைவாரே. 108

மனைவி லங்கறு மைந்தனே கற்பக மரங்கனல் புனன்மூன்றும், தனைய டைந்தவர் வறுமையுஞ் சீதமுந் தாகமுந் தவிர்த்தாளும், அனைய விசனு மடைந்தவர்க் கருள்செயவ னகன்றவர்க் கருள்செய்யான், இனைய குற்றங்க ளெவர்குற்ற மாகுமென் றெண்ணிநீ யறிவாயே. 109

ஒன்று கேண்மக னேபுமான முயற்சியா லுறைத்துமா நுடர்க்கீசன், நன்று செய்யவே காட்டிய நூல்வழி நடந்துநல் லவர்பின்னே, சென்று நட்டவர் தனைவிட்டு விவேகராய்ச் செனித்தமா யையைத்தள்ளி, நின்று ஞானத்தை யடைந்தவர் பவங்கள்போ நிச்சய மிதுதானே 110

இந்த ஞானந்தான் வருவதெப் படியெனி லிடைவிடா விசாரத்தால், வந்த டைந்திடும் விசாரந்தா னேதெனின் மனுதியாஞ் சரீரத்தில், இந்த நானெவன் சித்தெது சடமெது விரண்டுமொன் றாகக்கூடும், பந்த மேதுவீ டேதென வுசாவுதல் பகர்விசா ரமதாகும்.

இன்ன வாறந்தப் பிரமத்தை யறிவிக்கு மிலக்கணத் தாலவேதம், சொன்ன ஞானமும் விசாரத்தால் வருமன்றிச் சுருதிநூல் படித்தாலும், அன்ன தானங்க டவங்கண்மந் திரங்களா சாரங்கள் யாகங்கள், என்ன செய்யினுந் தன்னைத்தா னறிகின்ற நினைவுகளால் வாராதே. 112

துளங்கு தர்ப்பண மழுக்கறக் கைக்கொண்டு துலக்கினுற் போமன்றி, விளங்கு புத்தியா லுலகிலா துலக்கினா விமலமே சிக மூர்த்தி, களங்க மாகுமஞ் ஞானமு மப்படிக் கருமத்தாற் கழுவா மல், உளங்கு றித்தஞா னத்தினு லெப்படி யொழியுமீ தருள் வீரே. 113

தர்ப்ப ணத்தினிற் களிம்புவாஸ் தவமலஞ் சகசமா தலின்மைந்தா
கற்ப ளிங்கினிற கருநிறஞ் சகசமாக் கறுத்ததன ருரோபம் [டும
தர்ப்ப ணத்தினி லழுக்கற வேண்டினுற சாதனத் தொழில்வேண்
கற்ப ளிங்கிலா ரோபமே கறுப்பென்று கண்டிட மனமபோதும்.

இங்கு மப்படிச சச்சிதா நந்தத்தி விடாசட்டம் பொய்மூன்றும்
தங்கு மாயையின் கற்பித மன்றியே சகசவாஸ் தவமன்றே
பங்க மாகுமஞ் ஞானத்தைக கருமங்கள் பகைசெயா துறவாக்கும்
துங்க ஞானமே கருமவஞ் ஞானத்தைச சுடுகின்ற நெருப்பாமே.

மனைக்குள் வைத்தபண் டங்களை மறந்தவன வருட நா றழுதாலும்
நினைத்து ணர்ந்தபின கிடைம்ப படியிருந்த நின்மல வானமாவும
அனாதத மானதன் மறதியைக கெடுத்துத்தன் னறிவினுற காணு
கனத்த கா மங்க ளூறுகஞ் செய்யினுங காணுமோ காணுதே [மல

தினமு மண்ணுகா பிள்ளைநோய்க கிரங்கியே தீமபண்ட மெதிர்காட்டிக, கனம ருந்துக ளொளித்துவைத் தழைக்கின்ற கருணைநற றுய்போலே, மனைய றங்களசெய் மகங்கள்செய நன் றென்று மலாந்தவா சகனுசொல்லும, நினைவு வேறுகாண் சுவாக்க கா மிகளந்த நிண்ணயந தெரியாரே. 117

கள்ளு மூனுநீ விரும்பினுன் மகங்களசெய் காமத்தின மன தானுல், கொள்ளுமப் பெண்டொடு கலவிசெய யெனிலிவன குறை யெலாந தொடானென்றே, தள்ளும் வேதத்தின் சமமதனு சகல முந தவிர்வதே கருத்தாகும, விள்ளு மிவ்விதி யெனனெனிற் பூருவ நியமமாம் [illegible]ன்றே. 118

மதுவி றைச்சிக ளுண்ணென்ற சுருதியின் மணந்துபா ரெனல் பாராய், மிதுன விச்சையும் புத்திரோற் பத்தியால் விரும்பென்ற விதிபாராய், இதையும் விட்டொழி யதிநயிட் டிகவநிக் கிகழ்ச்சி யற் றதும்பாராய், அதைய றிந்துகன மங்களா சைகளொழிந தா நந்த மடைவாயே 119

உலக மானவஞ் ஞானமுங் கருமமு முறவென்ற வழிகூடும்
பலவு மானவரு ஞானமு ஞானமும பகையென்ப துளதானால்
நிலவி லேமறுப போலவரு ஞானமு நிமலஞா னததோடே
குலவி னின்றிநதச சிருட்டிகள செயயுவும கூடுமோ குருமூர்த்தி

சொரூப ஞானமும விருத்திஞா னமுமென்று சோதிஞா னமுமிரண்டாம, சொரூப ஞானமே விருத்தியின் ஞானமாய்த் தோனறுமமேவ றிலைமைநதா, சொரூப ஞானமஞ் ஞானசத் துரு வனறு சுழுததியிற கணடாயே, சொரூப ஞானததின மருவுமஞ ஞானததைச் சுடுமவிருத தியின ஞானம 121

திருத்தி மாயையைச சுழுததியிற சுடாததற் சொரூபஞா னநதாமேன, விருததி ஞானமாயச சுட்டதெப படியெனில வெய் யிலா லுலகெஙகும, பரிதத சூரியன சூரிய காநததததிற பறறியக னியாகி, எரிதத வாறுபோற சமாதியில விருததியா லெரிககு மென றறிவாயே. 122

அருளு மையனே றிரிவித கரணததா லாகிய தொழிலெல் லாம, கரும மலலவோ விருததிஞா னமுமநதக கரணகா ரியமன றோ, உரிய காமமஞ ஞானததைக கெடுககுமென றோதினு லாகா தோ, பெரிய ஞானமென றதறகொரு பெயரிட்ட பெருமையை புரையீரே. 123

விருததி ஞானமந தககர ணததொடு விருததியா கினுமைநதா
ஒருததி மககளே தஙகளிற பகைககினற துலகெஙகுங கண்டோ
கருத்த ருகிய புருடதந திரஙகளாங கருமஙக ளவைபோல [மே
வருதத ஞானமோ புருடதந திரமன்று வஸ்துதந திரமாமே

கணட றிநது ஞானங்கேட டறுதனைக கருதுபா வனையோ கம, கண்ட போசொலக கேட்டது மறநதுபோங கண்டது மறவா தே, கண்ட வஸ்துமெய தியானவஸ் துககள்பொய் கறுவியரு ஞா னததைக, கண்ட வககணங கொல்வது ஞானமே கருமமன் றறி வாயே 125

சருவ முத்தியைத தருகினற தியானமுஞ சததிய மன்றென் றால, சருவ முததியுஞ சததிய மனறென்று சஙகியா தேநீகேள், உருவங் கேட்டவன றியானிக்கும் பொழுதிலவ் வுருவம்வாஸ் தவமனறே, உருவ் மாகுமப பொழுதுகண் ணுறகண்ட வுருவம் வாஸ் தவமாமே. 126

சடம தாகிய நியானமெய் யாகிய சர்வமுத தியைகல்கும், திடம நானதெப படியெனி லவரவா தியானமே பிறபபாகும,உடல மாசையாற் றியானிககிற றியானிதத வுடல்களா குவாமைநதா, தொடாப வஙகெடச சொரூபமே தியானிககிற சொரூபமா குவர் மெய்யே. 127

பிரம ரூபதனைத் தியானித்த போகளும பிரமமா குவரென்ருல், நரச ரீரமாங குரவனே விசாரமேன ஞானமே னென்ணுதே, பரம பாவனை பரோட்சமாம பினபநதப பரோட்சமே யபரோட்சம, திரவி சாரமா ஞானமா முநதியாந தீரவைவரி தறிவாயே. 128

வீட தாமபரி பூரண சொரூபததில் விருததிஞா னமுஙகூடிச
சேட மாகிஞு லகணடமா மநபவ சிததியெப படியெனருல [யும்
சாடி நீமணணைப பிரிதநதேற ருமபொடி தானுமண் ணெுமொ
ஊடி ஞானமு மறிவிலா மைமயைபகெடுத நொககவே கெடுநதானே.

இந்த நிசசய முத்தரு ளநபவ மிருபபதெப படியென்ருல், நிதையை யறறுபூ மண்டல விராசனுஞ் சுகமுமபோற சுகமாவா,பநத முநதிகண் மறநதுபோ முன்னொறு பலாசொலி னகையாவா, அநத ரதநதையுண மிபூநதம்தா கொசுகெனு மவாகளே நகை யாரோ. 130

மலடி மைநதனுந தாணுவிற புருடனும வானமலா முடிசூடி
இலகு கநதருபப நகரிலே சுததிகை யிரசதம் விலைபேசிக்
கலக மாயமுயற் கொமபிஞுற குததிப களைததிரு வருமாண்டார்
அலகை யாயிஞு ரெனுமவிவ காரததை யறிநதவன் மயங்கானே.

மாயை யென்பது பொய்யெனி லதுபெறற வகையெலாம் பொய்யாமே, தாயை யன்றிமக களுககொரு பிறவியுஞ் சாதியும வேறுண்டோ, சேய சொககமு நரகமு நன்மையுந தீமையும பாராமல், தூய சதசுசித தாநநத பூரண சொரூபமா யிருப் பாயே. 132

பஙக யாசனன் முதறபல தேவரும பாருள பெரியோரும
கங்கை யாதியாந தீரததமுந தேசமுங் காலமு மறைநாலும்
அங்க மாறுமந் திரஙகளுந தவஙகளு மசததிய மெனச சொன்ஞல்
எஙக ணுயக னேயத ணுறகுறற மிலலையோ மொழியீரே. 133

சொற்ப னநதனிற கண்டதைப பொய்யென்று சொல்வது பிழையாஞல, அற்ப மாயையிற றேன்றிய சகங்களை யசததெனல்

பிழையாமே, சொற்ப னந்தனிற் கண்டதைப் பொய்யென்று சொல்லலா மெனின்மைந்தா, அற்ப மாயையிற றோன்றிய சக மெலா மசத்திய மெனலாமே. 134

பொய்யை மெய்யென்ற மூடர்புண் ணியரென்று புராணங் கூப பிடுமானால், மெய்யை மெய்யென்ற ஞானிகருக குற்றங்கள் விதிததசாத திரமுண்டோ, பொய்ய தேதெனி னுமரூ பஙகளாம் பூதமா கியமாயை, மெயய தேதெனிற சசசிதா நநதமாய் வியா பிககு மானமாவே 135

மாயை யென்பதே துடையரா ரெபபடி வநதது வருவா னேன், மாயை யென்பது பிரமததின வேறெனின வஸ்துவு மிரண்டாமே, மாயை யெனபதும பிரமமு மொனறெனின் வஸ்து வும பொய்யாமே, மாயை யெனறமே கஙகளுக கொருசண்ட மா ருத குருமூாததி. 136

அதனை யினனதென றுரைத்திடப படாமையா லவாசசிய வடிவாகும, இதுத னகருள ருடலியா னுலகுமெய் யெனுமவ ருடையோாகள, கதையி லாதபொய் வநததிப படியென்று கண் டபே ரிலைமைநதா, விதன மாயையேன வநததென் றுற்புத்தி விசாரமற றதனாலே 137

அருவ மாகுமா யாவிவித தைகள்வினை யாடுமுன் றெரி யாவே, உருவ மாம்பல கந்தாபப சேனையா யுதிததபின் வெளி யாகும, பிரம சததிக ளநநதமா மதைககண்டு பிடிததிடல் கூடா தே, பரவு பூதங்கள கண்டனு மானத்தாற் பலருக்கும வெளி யாமே. 138

காரி யஙகளுஞ சததியா தாரமுங் காணுமற் றதுமாயம்
பாரி னின்றமா யாவியுஞ் சேனையும பாாபபவர் கண்காணும்
வீரி யந்திகழ் வித்தையா யினசத்தி வெளிபபடா ததுபோலே
பேரி யற்பிர மத்துககு முலகுக்கும் பிறிதுசத் திகளுண்டே.139

சத்தி சத்தனைத் தவிரவே றன்றுகாண் சத்தனு மாயாவி, வித்தை காட்டிய விநதிர சாலம்பொய் வித்துவான் மெய்போலப, புத்தி மைநதனே சத்திமா னுகிய பூரண வான்மாவின், வத்து நிர் ணயஞ் சொன்னதிட டார்ந்தததின் வழிகண்டு தெளிவாயே. 140

இல்லை யாகிய சத்தியை யுண்டென்ப தெப்படி யெனக்கேட்கில், புல்லை யாதியா மசேதனப் பொருளெலாம பூதநுக்காய்ப் பனபாராய், நல்லை யாமக னேயதிற் சிறசத்தி நடநதிடா திருந்தக கால், தொலலை யாய்வருஞ சராசர வுயிாகளெலாஞ சுபாவங்கள் வேறுமே. 141

ஆர்ககுங காணவு மறியவும்படாதென்று மவாசசிய வடிவென்றும, சோக்கு நாமரு பப்பயிா விதமென்றுஞ செபபிய சிற்சத்தி, பேர்க்கு மாறெஙஙன் பிறிததிடப படாதெனிற் பிரமபா வனையொனறுப, பாாககு மாறெஙஙன் முததியா குவதெங்ஙன் பரமசற் குருமூாததீ 142

வாயுத தமபனஞ சலத்தமப னமமணி மநதிர மருநதாலே
தேயுத தமபனஞ செய்திடி லதிலதிற சிறநதசத திகளெஙகே
நீயச சசசிதா நநதமாய் வேறொன்று நினைநதிடா திருபபாயேன
மாயச சததிபோ மீதன்றி மநதிர மறைகளிற காணோமே. 143

மேவு மண்ணிலவ் வியததமே வியததமாம் விவகரித் திடவேண்டில, நாவி னுனமண்ணேக குடமெனப ரககுட நசிபபது நாவாலே, பாவு நாமரு பஙகளே மறநதுமண் பாாபபதே பரமார்த தம, சிவ பேதகற பிதஙகளே மறநதுநீ சின்மய மாவாயே. 144

பூரிக குஙகன சச்சிதா னநதத்திற பொய்சட்ந துயர்மூன்றும, தூாத தாயினுந தோனறுபாழ் விபரீதந துடைபபதெப படியெனறால, நீரிற மேறென்றுநதன னிழலதலை கிழதாய் நின்றலை யினு நேராய்ப, பாரிற் றேனறிய தன்னைநோக கிடிலநதப பாழ்நிழல பொய்யாமே. 145

ஞானங் காரண மறிபொருள் காரிய நாமரு பபேய்கள்
ஆன தெபபடி யழிநதெப படியென வாய்குதல பலனன்றே
மான மைநதனே தீாககசொப பனசகம வநததும் பாராமல
போன துநநினை யாமலுன் போதமாய்ப பூரணமா யிருபபாயே.

அசததி லெமமடடுண் டம்மடடும பராமுக மாகினு லம்மடடும
நிசத்தி லுளவிழிப பாாவையா மிபபடி நிரநதரப பழக்கத்தால்
வசத்தி லுன்மன நினறுசின மாத்திர வடிவமா யிடின்மைந்தா
கசதத தேகததி லிருபபினு மாநநதக் கடலவடி வாவாயே. 147

இகமான குருநாத னேசசசி தாநநத மெனுமிலக் கணமறிகிலேன், அகலாத சதநாவ தேதுசித தாவதே தாநநத மேதென்

றிடில், மிகுகால மூன்றுங் கெடாதிருப் பதுசத்து வேறுபா டறிதல் சித்தாம, மகிழ்காம நகாபோது சுகமாகு மநுபூதி வாழ்வென்ப தாநந்தமே. 148

நாசச சரீரத் திருக்குஞ் சரீரிதனை நாலவேத மாவாக்கியம், நீசச்சி தாநந்த மென்றிடினு மாசிரியா நீபிரம மாகுமெனினும, மாசற்ற சச்சிதா நந்தநா னெனவிவன் மனனுமநு பவமெங்ஙனே, கோசப புரங்களை யிடித்தறுத் தகாக்குமத குஞ்சரக் குருநாதனே. 149

சென்மாந்த ரஞ்செய்த வினைகளுட றருமெனிற் செலகால மிவனுண்டலோ, கனமாந பவநரக சொர்க்கமெனில வருகின்ற காலத்து மிவனுண்டலோ, உனமாத யாதனு வுடலகடவு ளுடன் மறுட வுடன்மாறி மாறியழியும, தன்மாய வுடலகெடினு மிவனிருப்பதுகொண்டு சதமென்ப தொகுமகனே. 150

இருளாக மூடுஞ் சுழுத்தியி லிராத்திரியி லிரவிசுட ரற்றபொழுது, மருளாம லிருளையும பொருளையுந் தெரிகின்ற வகைகொண்டு சித்தாகுமே, பெருவாழ்வு மிக்கதா னேதன்னி டத்தினிற் பேராத பிரியமதனால, அருகாத பிரியரு சுகத்திலவரு மாதலா லாநந்த மாமைந்தனே. 151

விடயசுக மதிலவருந்தல பிரியமாந் திரமாகும வெகுபிரியமான்மாவிலாம, விடயசுகம வந்தபிரிய மாறிவரு மான்மாவில வெகுபிரிய மாறாதுகாண், விடயசுகம விடலுமாங கொளலுமா மான்மாவை விடுவதெவா கொள்வதெவாபாா, விடயசுக போகங்கள் விடுமவனை யவனால விடப்படா தொருநாளுமே 152

தாகப் படுமபொருளி லும்மகன பிரியமாந தனயனிலு முடல பிரியமாம, ஆகத்தி லுமபிரிய மிந்திரிய மாங்கரண மதனிலும் பிரியமுயிராம, ஏகப பிராணனிலும வெகுபிரிய மான்மாவி லிந்தவான் மாமுக்கியம, ஊகத்தி னூற்கெளண மிதனைத்கா த்தா மூன்று மோரொன்றி லதிகமகனே. 153

புலியுமந்து கூலமெனி லிட்டமாய பகைசெயிற புதல்வனெனினும்வெறுப்பாம, உலகிலிரு வகையுமல லாதபுல லாதியி லுதாசீன மாமாதலான, மலினமறு சினமயன பலவகையு மிப்படி மகிழ்ச்சியில் விருப்பமிகழான, அலகிலா மந்தவுபு வாருமுன சொரூபத்தை யாராய்ந்து பாாமைந்தனே 154

மானஞ்சி றந்தகுரு நாதனே யாநந்த வகைகளெத் தனை யெனனிலோ, ஞானநதி கழ்ந்தபிர மாநந்தம வாசனு நந்தம்விட யாநந்தமென், றுநநத மூனறுவித மெட்டுவகை யென்பாசில ரவ் வைந்து மிதிலடககம, யானநத வகைசொலக கேணமைநத னே யெட்டு மிஃதினன தினனதெனவே. 155

போகததில வருசுகம விடயசுக நிததிரைப போதுளது பிரமசுகமாம, மோகதத னநதலிற சுகம்வாச னைசசுக முழுப்பிரிய மானமசுகமாம, யோகததி லுளதுமுக கியசுகமு தாசின முற்ற சுக நிசசுகமதாம, ஏகததை நோககலத துவிதசுகம வாககிய மெ மூந்தசுக ஞானசுகமே. 156

இவ்வா றுரைசெயுஞ சுகபே தஙகளி னியலபா மவைசொல மகனேகேள, ஒவவா நனவினி லுழலவா னிடாகெட வுறஙகுஞ சயனம துறுநேரம, செவ்வா மனமக முகமா மதிலொளிர் சித தின சுகநிழல சேருஙகாண, அவவா றிவனுள மகிழ்வா மநுபவ மதுதான் விஷயசு கானநதம 157

ஈனந தருசுக விடயந திரிபுடி யிடரா மெனமன மசையாமல, சேனந தனது குலாயந தனிலவிழு செயலபோ னிததிரை செறி சீவன, தானந தமிலபர னுடனொன றுவனொரு தனையல லதுபிற நினையாமல, ஆநந தமயனு மாவன சுகமிரு மதுதா னுபபிர மா நநதம. 158

தூஙகுஞ சுகமது பிரமச் சுகமெனல சுருதிப பொருள்விழி துயிலவோர்கள்,தாஙகும மலரணை நன்று கசசிலா சமபா திபபது தானாகம, தீஙகுந நனமையு மாணபெண் முறைமையுந தெரியா தமளிசெய் பொழுதேபோல, ஆஙகுள வெளிகளு மறியா வநுபவ மதனு லதுபிர மாநநதம. 159

ஒன்று கியபிர மாநந தசசுக மொழிவா னேன்வெளி வருவா னேன, எனறுன் முனசெயத கருமம வெளியினி விழுககுஞ சுழுத திவிட் டெழுநதோ னும, நனறு யினசுக மகலான வெளியி லு நடவான் மறதியும பெறமாட டான, அனறு மெனவிருந் துறங் குஞ் சிலகண மதுவே வாதனை யாநநதம 160

நிசமா னதுமுக கியமோ குடததுள நீரன றேவெளி யீரந தான், வசமா வஙகப மறைநதா னிசமநு படிநதான முககிய வகையாகும், திரையாா திருசிய மறியா தேதுயில செறியா

தோயுடல தறிபோல, அசையா தேமதி சமமா கியநிலை யதுதான் முக்கிய வாநந்தம். 161

மனுடன் மனுடகந் தருவன் றேவகந் தருவன் றனைப் பிதிரோடே, யனுமா ஜானர்கள் கருமத் தேவர்கள் பகர்முக் கியரிந் திரனீசான, கனமார் பிரஜா பதியன் விராட்டுப்பொன் காயப் பிரமனென் றினையோர்கள், தனதா நந்தங்க ளுரையாம் பிரளய வெள்ளக் கடலபிர மாநந்தம். 162

எவனு கிளம்பிந்தத் தாரிரா தீதத்தி லெழாம பூமியி லிருந்தா னேனல், அவனு ரதனக்கன சிவையா லயனமுத லறிவோ ரநுபவ சுகபோதம். விவகா ரதிரய மிகுமேவி யநுபவ மெனமுன் சொல்லிய விவகாரி, உவமா னமுமறி மகனே யவனடி யுதிரும் பொடிக ளென் முடிமேலே. 163

குளிரிளகல் வெண்மை யென்ற பதங்களி னீரென்று கூறு யிறமேறு, ஒளிதவனஞ் செம்மையென்ற பதங்களா லக்கினியு மென்று மேமா, வெளிமுதலைந் து சகமசத்து ரூடமிட னெனப்பிரி த்து விலக்கி வேறாம், எளிதறிய முரண்மொழிந்த சத்தாதி யெனு மபிரம மேகந் தானே 164

நித்தியமபூ ரணமேகம் பரமாத்தம் பரபிரம நிதானஞ் சாந் தம், சத்தியங்கே வலந்துரியஞ் சமந்திருக்குக் கூடத்தன் சாட்சி போதம், சுத்தமிலக் கியஞ்சநா தனுரிவன் தத்துவமவிண் சோ தி யானாம். முத்தமவிபு சூக்கும மென்ன றிவவண்ணம் விதிகுணங் களொழியும் வேதம் 165

அசலநிரஞ் சனமாக்கு பரபிரமே யமவிமல மவசனு நீதம
அசடமநா மயமசங்க மதுலநிரந் தாமகோ சாம கண்டம்
அசமநந்த மவிநாசி நிர்க்குணநிட் களநிரவ யவமநாதி
அசரீர மவிகார மத்துவித மெனவிலக்கா மநேக முண்டே. 166

இன்னவமாக விதிவிலக்கு குணங்களனைத்துஞ் சேர்ந்தொரு மித்த தெல்லாங் கூடிப், சொன்னபொரு ளொன்றன்றி யிரண்டில்லை யொருபொருளைச் சொல்லுஞ் சொற்கள். பின்னபத மாமதனுற் சத்தாதி குணப்பொருளாம் பிரம மேகம், அன்னபொரு ளொரு மையறிந் தகண்டபரி பூரணமா பாவாய நீயே. 167

நிற்குணவத் துவினுக்குணங்க ளேதாயறுதாய மலையெனு நிகரென் றுந்த, சற்குணமே வேதநீதி யுரையாம லறியவல்ல

ஏ நாருண்டோ, நற்குணமே தங்களிடத்தி லென்றுரைத்தி பெறப் பிரம ஞானந் தோன்றச், சொற்குணங்கள் பிரமத்தின் குணங்க ளென்று பிரமமாஞ் சொரூபந் தானே. 168

மோகவிருள் கெடக்கோடி யருணனென்ன வருகுருவே மொழியக் கேளீர், ஏகபரி பூரணமா மென்சொரூப மென்னுளத்தி லிருக்கும் வண்ணம், ஆகமங்கள் சொன்னபடி யென்னையகண் டாகத் தமா வறிந்தேனையா, ஊகமுமொத் திடவுரைத்தாற் பதார்த்தி லாணிபோ லுறைக்கு நெஞ்சே. 169

சத்தைசித் தாகுமப் லெல்லிலசத்தா மாதத்தாற் சாட்சி யெங்கே, சித்தைசத் தாகுமப் லென்றசடமாஞ் சடங்களுக்குத் திதியு மில்லை, ஒத்தசத்தோ னிபசத்தாஞ் சித்தல்லல் சடமாகு மூத்த துக்கோ, விருத்தபன் னியமாகிற சடமசத்தாஞ் சுகாநுப வம் விளைந்தி டாதே 170

வியாத சத்து முன்னாம் விளங்குவது கவைத்தலை வேறென் றலோ, வாயால்வே றெனிலதுவு மசத்தேநா சத்தோ வாசத்தைத்தன் மலமு மைந்தன், போதா ரியஞ்செயுமோ சத்தினைப்ப படியதை யும் பிரித்துரை சொன்னால், ஒப்பாத வைத்ததையங் குநாகங்கிற் பங்களைவிட் டொழிந்தி டாயே 171

சுருதியுத்தி யொத்தநீபோ லநுபவமுங் கேளாமுத்தி சு கவா னந்தம், பிருதிவடி வாதலில்வ ளாநந்த மேயறிவாம் வேறங் கில்லை, கந்துபிர ளயஞ்சுழுத்தி யிரண்டினும் பிருந்திருளைக் கா ணகின் றுயே, இருந்தபத் தியபடிநா மியேகபரி பூரணமா யிருந் திடாயே. 172

பலகலையு முணர்ந்தருந் மொழிந்தபடி யிவனுமாற் பவமவி டாமல், பலமலின மநப்போலே சசித்தா நந்தமொன்றும் ப ரமாத் தத்தைப், பலபொழுது கண்முழுச் சமாதியிருந் தான்வி ழித்துப் பார்த்த போது, பலவடிவாஞ் சராசரசித் திரங்களெலாந் தோன்றுமொரு படமா ஞனே. 173

இதயமொத்த சற்குருவே நமக்கிறுவே விதைருத்தமன்றி யிவி வே றுண்டோ, அதையுரைத்து மதைநீர்த்து நமிருப்பத்தனிரு ஞானிகளுக்கு கான நீதி, முத்துரைத்த தாரியாதி தமுமேமுமாம் பூய் யுமுக கியமா மென்ற, பதமுமதன வகையுமெனக் கெளிதாகத் தெளியுமவண்ணம் பணித்தி டீரே. 174

வினவுமிடத்த கஞ்ஞான பூமிகளேழ் ஞானபூ மிகளேழென் பார், இனியவற்று ளஞ்ஞான பூமிகளை யுமுந்தி யியம்பக் கேளாய், தனிவித்துச் சாக்கிரஞ்சாக்கிரமகா சாக்கிரஞ்சாக்கிரத் தைச் சார்ந்த, கனவுகனாக் கனவுசாக் கிரஞ்சுழுத்தி யென்றெழு பேர் கணித்தார் மேலோர். 175

முந்தவகண் டதெழுமோ ரறிவுமாத் திரமதுதான முதல் வித் தாகும், இந்தவறி விறபண்டில லாவகந்தை முளைபோலா மிதுநனவாம், வந்துவந்து பிறவிதொறு மகமமதை வளரு மது மகாநனவாம், நந்துமகள கொடுநனவின மனோராசி யஞ் செயலே நனைக்க னவே 176

உண்டுறங்கி மனோராசி யஞ்செயலசொப பனமெனுமபே ருடைய தாகும், பண்டுகனாக் கண்டிமறந் ததைமீண்டு நினைபபது சொப பனநனவாம, மணடிமிருன் மூடிவது சுழுத்தியா மஞ் ஞான வகைகள சொனனோம, விணடுநிறை முத்திக்கு ஞானபூ மிகளேழும விளமபக் கேளாய. 177

புலவாபுகழ் முதறபூமி சுபேசசைவிசா ரணையிரண்டாம் பூமி யாகும, நலத்நுமா னசிமூனறும பூமிசத்து வாபத்தி நாலாம பூமி, சொலுமசம சததிபபேரும பதாரத்தாபா வனைபபேரும துரியப பேரும, மஙினமறு மகனேயைந தாறேழு பூமிகளா வகுததார மேலோர. 178

துறசங்க நிவிர்தகிவந்து சிவஞானம விருமபுவது சுபேச சை யாகும, நறசங்க மொழிவினவி ஞானநூல் பழகலவிசா ரணை யாநமபி, முறசஙக வேடணைகள் விடல்தநுமா னசியிந்த மூன்றி னுளும், சறசஙக மனதிலுல்மை யறிவுதித்தல சததுவா பத்தி தானே 179

தத்துவத்தின் மனமுறைத்து மிததையெலா மறத்தலசம் சத்தி யாகும், அததுவிதா நநதமவருந திரிபுடிபோம பதார்ததா பா வனைப தாகும, வத்துநிலை யிருநதபடி யிருநதமவு னசுபாவந் துரிய மாகும,இததுரிய பூமியைமுன் றுரியாதீ தபபதமென் றது வுங கேளாய். 180

முறபுவிமூன் றினுமுலகந் தோன்றுதலாற் சாக்கிரமா மூன்றற கபபால், சொறபனமா மதுவுமெள்ள நழுவுமைநதாம் பூமியே சுழுத்தி யாகும, அற்புதமாஞ் சுகாநுபவ மிகுமாறும புவி

ஆரிய மதற்கப் பாலோர், கற்பனையி லாதவிட மதீதமென்று மௌ னமாகக் காட்டும் வேதம். 181

துரியநிலை தன்னைத் துரியா தீதமெனின் மயக்கமென்று கருதி மேலோர், அரியதொரு விதேகமுத்தி யதீதமென்பார் ஏதுகண்கி லாறும் பூமி, மருவுசுழுத்தி யிற்காட்சி சுழுத்தியென்பா ரென்பது நீ மனத்திற் கொள்வாய், பெருமைதரு ஞானபூ மியின்விகற்ப மின்னமுண்டு பேசக் கேளாய். 182

முன்னிலங்க ளேறியமூ வரும்பயி யாசிகளா முத்த ரல்லர், பின்னிலங்கள் வரன்வரியான் வரிட்டனெனுஞ் சீவன்முத்தர் பேத மாகும், சொன்னநடு பூமிவந்த ஞானிகளே பிரமவித்தாந் தூயமுத்தர், இன்னமும்ப பூமிகளின் பெருமைதனை நீயறிய யான் சொல்வேனே. 183

நாலாம்பூ மியில்வருமுன் மூன்றுபூ மியுமடைந்து நடந்து மாண்டோர், மேலான பதமடைந்து பிறந்துமெள்ள மெள்ள வந்து வீடு சேர்வார், மாலான பவத்தில்விழார் முத்தர்பூமி கிடைப்பதுவே வருத்த மைந்தா, காலான முத்தர்பூமி கைவந்தால் முத்தியுங்கை வந்த தாமே. 184

இப்புவியி லிருஞான பூமியொன்றி லிரண்டிலடைந் திருந்தா ராகில், அப்புருடர் மிலேச்சரா கிலுமுத்தர் குருபாதத் தாணை மெய்யே, தப்புரையென் றவாகெடுவா நடுவான மறைகளைநீ சங்கி யாதே, செப்புமொழி வழிநிடமா யகம்பிரம மென்றிருந்து தெளிந்தி டாயே. 185

பிறந்ததுண் டானா லன்றோ பிறக்குசா வதுதா னுண்டாம்
பிறந்ததே யில்லை யென்னும் பிரம்மா வதுவு நானே
பிறந்தது நானென் றுகிற பிரமமன் றந்த நானே
பிறந்தது மிறந்த தற்ற பிரம்மா நானே நானே. 186

நானென்ற பிரம மான நானேநா னறியே னென்றால்
நானென்ப தேது பின்னை நம்முடைய புந்தி யென்னில்
தானது மயக்கந் தன்னிற் சாகுமே சாவா தாகி
நானென நிறைந்தி ருந்த ஞானமா நானே நானே. 187

நிறைந்தவா றெந்த வாறு நிலைதெரிந் திலனென் றாயேல்
அறிந்ததாஞ் சுழுத்தி தன்னி லானந்த மதுவே யாகும்

குறைந்ததற் காரந் தந்தான் குலவயந் தன்னி லில்லை
நிறைந்ததே யிந்த வான்மா நிதானமிவ் வறிவு தானே. 188

மனத்தினு லெண்ணித் தானே வந்ததிவ் வுலக மாகும்
நினைத்திடி லனேக லோக நிறபதவ வறிவி லன்றோ
அனைத்தையுங் கடந்தப் பாலு மந்தமற் றறிவி தாமென்
றெனைத்தனி விசாரித் திட்டா லேகமாய் நிறைந்தோ னேனே.

அந்தவா றிருந்து கொண்டே யானந்த மநுப விக்க
எந்தவா றிருந்து கொண்டா லெனக்கிது தெரியு மென்னில்
இந்தமூன் றவத்தைத் தாமு மெழுந்திடும் விருத்தி நீக்கில்
அந்தவா றிருந்து நீயு மானந்த மடைய லாமே. 190

வாதனை வசத்தி னாலே வருகின்ற விருத்தி யெல்லாம்
எதினா லடக்க லாகு மென்றுதான் விசாரஞ் செய்யில்
போதமா மிராசன் றுணையப் புந்தியைம் புலன்க ளெல்லாம்
தாதரா யிருக்கப் பெற்றுற் சகலமு மடங்குந் தானே 191

விருத்திக ளடக்க வின்னம் விசேஷமாம் யோகத் தாலே
துருத்திபோ லூது மூச்சைச் சுகமுட னடக்கி னிற்கும்
கருத்ததற் கில்லை யென்னிற் காரண சரீர மாகிப்
பெருத்ததோ ரவித்தை தன்னைப் பிடுங்கிடி லடங்குந் தானே.

காரண சரீரந் தன்னைக் களைவதெவ் வாறென் றோதில்
ஆரணம் பொய்சொல் லாதே யதன்பொரு ளகத்தி னுய்த்துப்
பூரண மாகு மென்மேற் புவனங்கட் டோற்ற மென்று
தாரணை வந்த தாகிற் றரித்திடு மவித்தை யெங்கே. 193

அப்படி யிருக்கச் சித்த மலைதலா லிவ்வா றத்தில்
எப்படி கூடு மென்னி லெண்ணிவிட் டொன்று மில்லை
இப்படி கண்ட வெல்லா மென்மய மெனக்குப் போல
கற்பித மென்று தானே காண்கின்ற சித்து நானே. 194

சித்துநா னிறைந்தோ னென்ற திடமற வாதிருந்தால்
எத்தனை யெண்ணி னாலு மேதுசெய் தாலு மென்ன
நித்திரை யுணர்ந்த பின்பு நிற்கின்ற கனவே போல
அத்தனை யும்பொய் தானே யானந்த வடிவு நானே. 195

நானென வுடலைத் தானே நம்பினே னனேக சன்மம்
ஈனராய்ப் பெரியோ ராகி யிருந்தவை யெல்லாம் போது

கானலில் வெள்ளம் போலக் கண்டுசற் குருவி னாலே
நானென வென்னைத் தானே நம்பியே டேறி னேனே 196

என்னபுண் ணியம்மோ செய்தே னேதுபாக் கியமோ காணேன்
நன்னிலந் தனிலெ ழுந்த நாரணன் கிருபை யாலே
தன்னிய னானே னுற்ற தரிபதத்தை யீசு கின்றேனே
தன்னியன் னின்று நானே தாண்டவ மாடு கின்றேனே 197

வித்தியா நந்த மிந்த விதமென விளம்பி னோமே
பத்தியா லிந்த நூலைப் பார்த்தநு பவித்த பேர்கள்
நித்திய தருமநிட்டை நிலைதனை யறிந்து சீவன்
முத்தியை யடைந்தி ருந்த முனிவர ராகு வாரே 198

ஆன்ற பதமா மூன்றற்கு மதுநீ யானா யெனும்பொருளிற்,
சான்ற துரியா தீதமெனுந் தடையற் றிலங்கொண் மைதனியப்,
ஊன்றி யுணர்ந்தோர் விகற்பமயக் கொழிந்துத் தடையு மூட
றுத்துத், தோன்றறித தானே தானுவர் துலங்குந் தமக்கே சுவா
னுபவம் 199

குலவுசற் குருவின் பாதங் குளிர்புனற் றலைமேற் கொண்டால்
உலகினிற் றீர்த்த மெல்லா முற்றுமே படைவார் போல
நலமையா குருவைக் கலப நவநீத நூலைக் கற்றோர்
பலகலை ஞான நூல்கள் பயித்தஞா னிகளாய் வாழ்வார் 200

சுத்தவாதனையடைந்த
சீவன்முத்த ரிலக்கணங் கூறல்.

ஞானவாசிட்டம்.

வைராக்கியப் பிரகரணம்

பெரியவ ரறிவுறு பெருமை சான்றது
விரிவுறு சிறியவர் மேவொ ணாதது
வரிசையி லுயர்ந்த வசிட்ட சங்கிதை
யரியமெய்ஞ் ஞான நாட்டத்தினை யிகந்தே 1

தெருளுறு மகாசக்தித் தருசெய்ய மாவிறை
லருமைவா சிட்ட நாமந் தனைப்பெயரினோர்

வுரியதாய் பிறவியை யுள்ள தாக்குவள
பெருமைவா சிட்டமிப பிறபபை மாறறுமே. 2

பநதமுற றனபா பததைச சோகமென
றநதநிச சயமுளா னறிவி லானலான
சிநதனைத துயாகெட சிததைச சோநதுளா
ணிநதநூற குரியவ னெனறு கொளளகவே. 3

ஒருஙகுணா குரவனு முயபாவான மீகனை
மருஙகுறப பாதததுவனை வணஙகி வனபவ
நெருஙகுவெந துயரிலை நினற தெயஙகன
மருஙகுணத் திராமனீ யருளிற கூறெனறுன 4

நலலது சிறுவநீ யுரியை நானது
சொலலுவன கேடகுதி துயாசெய் மோகநீ
வெல்லலா மோகநதான சகததின வேறனறி
வலலலவா னிறமபடைத தெனன வநதுறும. 5

இறபபிலா விநதமோக மிறையுரிட டெணணமினறி
மறபபதே நலலதெனறு மதிததுயா மனததினுககுத
திறபபடக காணபபட டிலலெனச சிததிநுலே
யுறபபெறு மெபபோதுபபோ துயாபா சுகமுதாமே. 6

வழிபடு மிதனை விட்டு மறறுள நாலகு ளெனனுங
குழிகளிற புரணடனு ஞானக குணததினற பிறபபோக கெலலா
மொழிவற வொருவா செய்தற குறிததனமுயதத தானே யுணடாங
கழிதலிற பரம வினபங கறபஙக ளாலுங கூடா. 7

அலைசெய்வா தனையைச சேட மறவிட னலல தெனறு
நிலைபெறு முததி யெனறு நிமலா நெறியீ தெனறுந
தலைமையோா பகாவ ரனன திருவகைச சநத நலகி
யுலைதரு மலின மொனற தொழிததிடு சுததத மொனறே. 8

மடமையின செறிவே மெயயாய மலியகங காரந தன்றிப
படாதரு பிறபபை மேனமேற பயிலவிககு மலின மெனப
படாமறு சநத மென்னு மஙகுர மினறிச செநதீச
சுடமுனை யாவித தொகவுரு சுததவா தனைய தென்பா. 9

மெய்தரி நிமிததமாகத தரிபபதாம விளைபபுஞ சுதத
மெய்தினர் பிறவி யான வனாததததி னெனறு மெயதா

நொய்தினி னோக்க வேண்டு நோக்கெலா நோக்கி யின்பஞ்
செய்திடுஞ் சீவன் முத்தி சேர்ந்தவ ரெனன லாமே 10

ஆன்றதோர் சீவன் முத்திப பதத்தினை யடைந்தி ராமன்
மூன்றமா மனத்த ஞன நெறியினைப புகலக் கேட்பிற
சானறவிக கேள்வி யாலே சமைரமா ணங்க டேர்ந்தி
தோன்றமேல யெனவான மீகித தொன்முனி சொல்ல லுற்றுன

சதுமறை நால்க ளியாவுந தரித்தனன் விநோதத தாலே
யெதுபய மென்ன வஞசா திருந்தனன் சின்ஞட பின்ஞண
முதுபய னதிக ளியாவு முனிவரா திடமுங் காண்பான
கறுமெனக காத லாஞன் காாநிறக கமலக் கண்ணன. 12

தந்தைதன் சரண மான நகமெனுந தாது மூத்ந
வந்தமில கமலப போதை யனனமபோ லணைந்து தாழந்து
முநதைநன் னதிக டேவ ராலய முனிவா கான்க
ளொநதைசின் னருளிற் காணபா னெண்ணிய தென்ற னுளளம.

முடிவிலா திரந்த தெலலா முடிவுரு திலலே நினது
லடியனேன் முன்னம வேடட வரமுநீ யருடி யென்னப்
படிபுகழ் வசிடட ஞெடும பாாதநிப னினிதி னெண்ணிக்
கடிதுபோய் மீடி யெனனக் காாகழல் வணஙகிப போஞன. 14

தம்பிய ரோடு நனஞ வேகித்தன் னூடு நீஙகிப்
பமபிய நதியுங் காஞம பறறறமேு ரிடஞம பாலே
வெமபிய நிலனும வேலைக் கரைகளும விலஙகற சாாவும
வம்பிய லலங்கல் வீர ஞேகினன் மகிழ்சசி கூர. 15

துன்னுறு மமரா போறற மானிடா துதிப்ப மீண்டு
தன்னுயா சிவமோ கததைச சாாதரு மீச னென்னப
பொன்னுல கத்தை மேவும புரநதரன் புதலவ னென்ன
மன்னுறை யயோத்தி புககான மலர்சொரிந திபாரு மேதத. 16

நோககிய தேச நீதி நாவலவுறறுப புலரு முனமே
சேக்கைசின றெழுநது நிதத நியமஙகள் செய்துந தாதை
நீக்கமில சரணந் தாழ்ந்து நெடுநதவ வசிட்டன் முனமேுா
வாக்கிஞன் ஞான நீதி வாய்ந்தபல் கதைகள் கேட்டும. 17

தந்தைசொற் படியே தானே தன்னுடன் வேடடை கண்டும
பந்துமித திரர்கள் பின்னேுா தம்மொடும பருகி ராகீத்
திந்துவு மமுதும் போல நிருபருக் கினிய செய்து
மைந்துட னீரைந தாண்டு புககன னனைய நாளில. 18

அருள்செய வல்லை நீயென் றரும்புகல் புகுந்தே னின்னை, வெருளுறும் புலிபோன மொய்ம்பன் விண்ணவர்க் கிறைபோல் வீரன், மருளுறு மரக்கர் காலன் வாய்மைநின் முதன்மை மைந்தன், றெருளுறு மிராம னென்னுஞ் சிகைமுடிச சேயை யீவாய்.

தேவரிற் றேசு மிக்க வென்பெருஞ் சேமந் தன்று
மேலவரு நிருதர் சேனை யிராமனே யெளிது கொல்லுங்
காவல சிறுவ னென்னுங கவலையை யொழியென் போல்வா
ரோவலிற் சஙகை யான கருமத்தி னுள்ளம வையாா. 20

இயாரினு மிராமன மேன்மை வசிட்டனு மியானு மாதி
யாரிய ரறிவே மாட்சி யறம்புகழ் வேண்டி னநதப்
பேரிய லானை யீதி பெருமையோர் கொடாத துண்டோ
வீரிய வரக்கா மாய்தன் மெய்யென விளம்பி விட்டான். 21

மாதவன் முனிவு நோக்கி வசிட்டனு மனுகு லத்தே
சாதனுய்த் தசர தபபோ தரிததனை சபதங் காவாய்
தீதுறிற் பிறிதார் காப்பா திருததிநீ நிறுத்து நீதி
மேதினி கடவா தெனறுல் வேநதநீ கடக்கற் பாற்றோ. 22

எரிகாக்கு மமுதென்ன விமமுனிவ னனிகாக்கு மிராமன் றன்னைச, செருவாழ்க்கை யரக்காசெயுந தீஙகனுகா தெனக் கேட்ட திண்டோள் வேநத, னருள்வாய்த்த குமரனெது செய்கி ன்று னெனவுழைய ரஙகை கூபபி, விரிதீாதத மாடிவரு நாடோ டஙகி யுறுதுயரம விளம்ப லுறறுா. 23

பதம்பணிநது வேண்டியபின் பண்டைநிய மஞ்சிறிது பண் ணு நிறகு, மிதந்தருமா தருநிதியு மில்லமும்பொய் யாதலினு லென்னே யென்னுஞ, சிதமபடுநற றுகிலடிசில் சீதநீ ராதிகளிற் சிநதை தீரு, மதந்தவிர்சந் நியாசியர்போன் மானமிராச சியமகிழ் சசி மறுக்க மாறறும். 24

மீட்டனுகா தகததுயர்போம விளம்பென்ன முகிற்குரலால் வெம்மை தீரந்து, வாடடமறு மயிலென்ன மகிழ்நதிடர்போ யருண்மூாதத மடவ னேனைச், சேட்டமுறு மாதவநீ செப்பெனமுன் செப்புதலாற் செப்பு கினறேன், கேட்டருடி மேலவர்சொன் மறுக்குநரியா ரெனவினிது கிளத்த லுறறுன். 25

தந்தையிவ னிற்பிறந்து வளர்ந்துபல கலைதரித்துச் சதாசா ரத்தால், வநதுயாநன் னதியாடி வாரிதிசூழ் புவியுமுன்று வருத லோடு, மிந்தநெடுஞ் சகமோகத் திச்சையெலாந் தீர்ந்ததிதி லின்ப மில்லை, யந்தமுறல பிறபபதற்கே பிறப்பதுமீட் டிறபபதறகே யநித்த மியாவும். 26

பாவமதா யாபத்துப் பயிலிடமாய்த் தம்மிற்றும் பற்றின் றி யுந், தாவுமனக் கற்பனையாற சமபநத மாயிருபபுச சலாகை போ லா, மேவுபெருஞ் செலவததுக் கிடமாகு மெபபொருளும் விட யத் தாலும், பூவலயத தாலுமெது பயன்யாமார் வருவதெது பொய்பொய் பொய்யாம. 27

யாதியாா பெறறதென விவ்வண்ண நினைவேற்கு வழிசசெல் வோர்க்கு, மோதுகா னலிலமபு முறைமைபோற பொருண்முழு தின் மூளா வாசை,பேதியா விததுயாபோ நெறிநாடிற பெருந்தரு தான் பெற்ற தீயால, வேதலபோல் வேகினறேன் விடரடைகல லாந்திறவா வெய்ய மோகம. 28

இனமிகழு மென்றஞசி யித்துயருக் கழுதாறறே னீன்ற மாதா, தனமுதலா மாபததோாக கெனச்சிநதா வினஞசழலுந் தான மாகுங், கனமிலதா முதார்மதா மென்னினுமின் பம்பய வாக் கயவ ரென்ன, வனகரெனத் தரமறியா தரசரைப்போ லடைந்தாாபா லணுகுஞ செல்வம். 29

கருமவகை யால்விரிநத கட்செவிபபால் விடமாகுந கண க்கே போலாந, திருவெனுஞ்சூ றைக்காற்றுப் பனிபோலச் சித றாார் சேராா சேர்நதோ, ரிருவகைக்குங் குளிாந்தினியர் நன்றி யறி வோாறிஞ ரினியோர் சூரா, பொருவிலெவ ருந்திருவாற் புழுதிசெறி சுடாமணிபோற புனமை சோவர். 30

தீதடையாச செல்வர்மொழி திறம்பாத சூராநடுத் தெரிநது நோக்கு, நாதரிவர் மிகவரியா நாகஞ்சூழ் குழிவல்லி நனைபோற் செல்வஞ், சாதனத்துக களிதுளத்தை யிழுத்திமைபபி லிறுந் தலைகீழ்த் தளிரி ஞன்ற, வோாதுளி யொத்தவுயிர் மத்தரென வகாலத்தி லுடல்விட் டோடும். 31

வளர்புலமா மராத்தீண்ட மனமயர்வோா மெய்யுணர்வு வாய் த்தி லாதோர், தளாவுறுகா ரணம்வாஞட் டனிமோக மெனுமுகி லிற் சார்மின் போலு, மளவுபடு முடன்மெய்யென் றமுநதிநா

மிதின்மகிழ்ே மாகா யதனைப், பிளவிடவா யுவைப்பிடிக்கத் திரை கோக்க வெளிதிதனைப பேண வொண்ணு. 32

சாற்பருவ மேகமெனத தைலநீா விளககெனனத தரஙக மெனனத், திரபபடீங குவதாகிச சிறிதுமிளைப பாருத சிநதைத் தாகிப், பாபபுடைய பேட்டையதாய்ச சூனியமாம வாணுளின் பயனை நாடிற, முரபபரிய துயராக்கு மொட்டகநதுக் குயிரதொ லைகருரு கூலே போல. 33

அடையவேண் டியதடைநது மேபறுயர மறபின்ப மளவி லாதாயக, கடையதாந தருவிலஙகு பறவைகளபோல விணுள கள் கழியா தாகிந, தடையிலா மனனருதல வாழ்வதே யுயா வாணுள் சனனந தீாநதோ, ருடையபிறப புயாநதாங கிழவோ ரிபபிறபபா மொழிநத வெலலாம. 34

அவிவேகிக குபபாரஞ் சாததிரமெப் யறிவிலோாக கஙகம பாா,நவிலசாநதி யிலலாதோயக குளமபாா மவாவினாககு ஞானம பாரஞு, செவிதான வுருவாணு மனமபுநதி யகஙகாரஞு செயலக ளெலலாங், குவிபாா மாஞுமடா சுமைபோலப புநதிலங கூடா தாாகமே. 35

மனத்துயரு மாபதநும வாழாதொழிலு மகஙகரத்தால் வரு மித் தைபபோற,நனதநபனை யிலநறிநங காலமினை யிதுசோ ந்து கலஙகா நினறே, னனமறிதபிதன் னிரநகமே னருமபோ கம் விளமபுவதெனனகஙகா ரஞ்சோ, தினதொதொழிலக ளோம முண வினைதநுமபொய யகஙகாாந தீாதன மெயயே. 36

அகஙகாா முகிலபடா வாளைமலே மலவிகையவ் வளவிற் றுகு, மிகுநதுயரிவ வகஙகாரத தொழிலபிரிநதும பேதைமையின மிகவு நொநதேன,செகநதனிலா பதநிடமாய்த திரநதுறப்ப தாயு ள்ளாயத் தியகக மாயு, முகநதவிசா ரமுமுணாவு மிலாவகஙகா ரமபோமா றுபதே சிபபாய. 37

காதலெனு மினைவியின்பின செலகினற மனமென்னுங கடிய ஞானி, பேதைமைமே வியவெனைப பிணநநினனு மாறுபோற பிடுஙகித தினனு, மோதுபெருங காறறினுன முறிநதெழுநத துருமபுபோன மோக மெயத, வாதைமனம பெருமபாழின் மிக வீழ வதிதூர மலஙகதத தளருநம. 38

கடுமனவன் பேய்கனவிற் கொடிதாகு மலைகளினுங் கடத்தற் கொண்ணு, நெடுவயிரத் தினும்வலிது கடல்பருகி மேருவினை நேரே போதலுஞ், சுடுகனலை விழுங்குகினு நிறுத்தரிது புலனமுழு தூந் தோன்று மூலம், கெடுமூலகி துண்டெனிலுண் டிலதாகி யில திதனைக் கெடுத்தல் வேண்டும். 39

வரைபிலெழு வனமபோல மகிழ்ச்சியிட ரிவையனைத்து மன த்திற் ரேனறும, புரையிலவிவை கத்தினமனம பொன்றிலவை பொனறுமெனப புந்தி செயமினன, கரைதலறு மோகமெனுங் காரிருளிற ரெழிறநடங்காக காத லலலா, ஓரைதருகா மாதிக ளா முனூகநிரை புணாவெனுமவிண ஞுலாவு மனமே. 40

ஆகரித்த நறருணங்க ளாகுவிறை றந்திரிபோ லாசை யாலே, சேதமுறுஞ சொருபநிலை செறிதரவல லமையிலலாச சிநதை யேஙகண், மீதுவலை யுறுபுடபோன மெலியவரு மாசைதநீ வெது பப நொநதேன, கோதிலரு திறகுளிததுங குளிராகென றென் மனத்திற குறிகனின் றேறுல 41

பினறுறுபக கதநிருமபோற போாண்மைத நரரையும பீதி செய்யும, நனனயனங குருடாககு முபசாநதத் தோதமையு நடுக கஞ செய்யுங், கின்னமுறு காதலெனுங கிழமடநதை பொருபொரு ளுநங கிடடா தேனு, மினானிதிய நயநதெவாககும பினறொடரு மனோரதமு மெயதா தாரோ 42

முதிாபருவத தளாசசியான முடியாத நடனகதி முயலவா ளாகி, மதிமகிழ்ாசி யறநடிககு மாடுஙகூத தியைபபோல வருததும மாசை, யெதிாகிடைததற கருமபொருளிற செனறெயது மமைந தாலு மினபந தேடுங, கதியறவோ ரிடததுறைபா துலைகினற வானரமபோற காத ருமேன. 43

காவினமதா வண்டென்னப பாதலமவிண் டிரைபனைததுங கணதது லாவும, வாவிவளா மபலொனறே வருததமனைத தினும பெரிய வருததநலகு, மேவுமா ஞுறைபவாககுந துயாசெய்யு மாசையெனும விடுசி கைககுத, தேவாபுகழ மநதிரமாஞ சிநதை யற லுலகிடாபோஞ சிநதை யறறல். 44

பைநதொடியா ராசைநோய் கொபிர மனிதரையும பதுமந தனனை, முநதிரவிக கதிாபோலு மிளிாவிக்குங கனவிடிபின முனை கூா வாளும, வெநதவிருப புமபொறியு மெனகமகொடிய மனவேட

கை மேரு வொத்தோர், சுந்தரனா னியர்தீரர் சூரரையெல் லாமி மைப்பிற் றுரும்பு செய்யும். 45

ஈரித்த குடனரம்பாற் செறிநதுபல விகாரியா யிரங்க வாடிப், பூரித்த வுடல்பிறப்பிற பொலிநதாலுங் துன்பததின் பொருட்டே யாகும, பாரித்த சிறறின்பஞ சிறுதுனப மனுபவிககும் பகர்ந்த மெய்போ, னேரிட்ட குணமிலதுங் துயருளது நீசமுமா நிலேவே றுண்டோ. 46

அறபமதாஞ சுகாசுகத்தி லழுநதுமுட னிலேயெனினு மழி வென் றுனு, நற்பலமென் னகங்கரனுக ககமாகிய பொறிபசுக்க ளுலோ டாறுங், கறபனேசெய் மனதமொழுமபு மாசைமனே வியும்வாயாங கடையு மாஙகே, பறபலபல் லென்புகளாங தோர ணமு நாக்குரங்கும் பயின் று தோன்றும். 47

நிதியுமர சுஞ்செயலு மிவ்வுடம்பும் வேண்டுவன நிற்கி னன் றே, விதியில்வரு காலனுற் சிலநாளி லிவையெலாம் வீநது போகு, முதிரமொடு தசையுடைத்தா யுடைவதியல் பாய்த்தாழ்ந தோ ருயர்ந்தோ ரொதததே, யதிகசரா மரணமுறுந தாமறியா திவ் வுடலி லழுகென் கொல்லோ. 48

மின்னிடத்திற் சரறகால மேகததிற் கந்தர்வ வியன்மூ தூரி, னன்னிலேமை யெண்ணுவோ னெவனவனே யுடனிலேமை நாடு கிறபோன், மன்னுகிலா தசைநதுபல தொழிற்றரங்கஞ் செறி பிறவி வாரி தன்னி, லென்னபிறப பெய்துகினு மிளமைமிகு துய ரத்துக் கேது வாகும. 49

தொலேவறுமா பததெளிமை சொல்லின்மை மடமாசைத் துவட்சி யெய்தி, யுலேவறுசை சவத்துடனே யுலேயியல்பா மனங கூடி யோத நீரி, னலேமடவார் விழியனலின் கொழுநதொடுமின் னிவைக்கெல்லா மலேவு கற்பித், தலேதலுறு நாய்போல மலமரு ந்து மற்பத்தான் மகிழும் வாடும். 50

மண்ணுகரும் விண்மதியை வரவழைக்கு மிம்மடமை மகிழ்ச் சியாமோ, நண்ணுகுரு தாய்தநதை யுறமேரூத் தோரெவர்க்கு நடுக்கங் கூருமம, புண்ணுறுசை சவமபயததுக கிடமாகுங் குறற மெலாம் பொதிநத கூடா, மெண்ணுமவி வேகவிடன் வாழ்மனே யாம் யார்க்குமிதி லின்ப மெய்தா. 51

இப்பருவத் தநர்த்தமகன் றிடரில்வீ ழெவ்வனத்தி லேறி நெஞ்சா, மொபபரிய பொருதிலுறை காமனெனும் பேயறைய வுள்ளம் வாடுஞ், செபபரிய விரிவுடைத்தாய்த் தெளிந்துபரி சுத்த மாய்ச சிறநத தேனு, மைப்புயனு ணதிரிர்போன் மதிகலங்கு மெவ்வனத்தின் மயங்கு நாளில். 52

கருத்தெனுமான் மருண்டோடி விடயமெனுங் குழியில் விழக் காய மென்னு, மருத்தலத்தி லெவ்வனமாந கடுங்கான லெழுந்துமிக வளரா நிறகும், பெருததததுய ரிளமைநல மெவ்வள வுண் டவ்வளவும பெருகா நிற்கு, மருத்திகளு மெவ்வனமவ் வளவும்விரைந் தெழுந்துமிக வநாத்தஞ் செய்யும. 53

எததிறத்தோ ரெவ்வனமாமிடையூற்றைக் கடநதெளிதி னேறவல்லோ, ரத்திறததோ ரேபுருட ரவாகளே தொழறகுரியோ ரவரே சான்றோர், மெய்த்திறத்தோர் சேரிடமாய் விநயநிதி படைத்தருளால் விளங்கா நிறகுஞ, சுத்தகுண வெவ்வனமிவ் வுலகிலுள தோவிசுமபிற் சூழ்கா டுண்டோ. 54

சநதுறு நரம்போ டென்பு தசைசெறி பாவை யொபபா
ரெந்திரத் தியங்கு மஙக பஞசரத் தினிமை யென்னே
கந்தமென் குழலார கண்ணிற ரூறசை கண்ணீா புண்ணீா
சிந்தையிற் பிரித்து நோக்கிற சீரிதேன் மோகஞ செய்வாம. 55

மேருவின் குவட்டின் வீழும் விரிதிரைக கஙகை நீர்போ
லாரமுற றிலங்கு கினற வணியிழை மடவாா கொங்கை
யூரயன் மயானந தன்னி லுறறபோ தருண்டைச சோறறி
னேருறு கவளம் போல நிரைநிரை நாய்க டுய்ககும. 56

மேவுதற் கரிதாய்க் கேசம் புகையதாய் விழிக்கு நன்காய்த்
தீவினைச சிகைசேர் மாத ரெனுங்கனற் றிரணம் போல
யாவரைச் சுடாது தூரத் தெரிகினற நரகத் தீக்குப
பாவையர் குளிர்நத மேனி பசையிலா விறக தாமே. 57

மாமடஞ் செறிநத நெஞ்சின் மனிதராம் புட்பி டிக்கக்
காமனும வேடன் வீசும வலையொப்பாா கருங்கண் மாதர்
தீமனச சேரூர் சன்மச சிறுகுழி மீனு மாந்தர்க்
கேமவா தனைக்க யிற்றுத் தூண்டிலுக் கிரையு மொப்பார். 58

முதுதுயர் விலங்கு மாகி முடிவில்கா மாதி யென்னும்
புதுமணி வைத்த செப்பாம பூவைய ரின்பம் வேண்டே

ணிதநதை யிதுநெய்த தோரென் பிதாநரம பிதுவென் றெண்ணில்
விதுமுக மாதா வேட்கை விரோதமாகு சிறிது நாளில 59

பாரியை யுடையோன யாவ னவனுககே பறறும போக
நாரியை யிலலா தார்ககுப போகததி னலமெங் குண்டாம
காரிகை தன்னை நீங்கிற கருததுறு சகத்தை நீங்கும
பேரியல சகதது நீங்கிற பிறவிலலே யினப முண்டாம 60

வநதுறு போதி னனறும வரியளிர சிறகு போலச
சநததஞ சலித்துத் தளளற கரியதாம போகந தனனை
முநதுநோய் மரண மூப்பு முதலவாந துயாகட களுசிச
சிநதையில விருமபே னெஙஙன சோவருமபதததைச சோவேன்.

ஈறறு ஸைச வத்தை யெவவனம விரூபரு மிததை
மாறுறு சரைவி முநகு மபரகநோய வருததா மிகக
பேறுறு சரைகைக கொண்டாற பெறறி வகனறிட டோடும
வேறுறு மணஙகான முனனை மெலலிய லகனறு மாபோல 62

புரையுட னெகிழ்வு சோவு பொருநதிய வொயங துணபங
கரையுறு கருமந தனனில வலியினமை கணடோய தோறறம
வரைபொருள் செயமாட டாமை மைநதரே முதலோா நிநதை
சரைநரை வருகா லநதந தருந துயா விவித மாகும. 63

விருத்தராய நடுக்கு வோரை மிநதிரா மைநத ருறறா
கருததுறு மாதா தாசா நகைசெயவா காமெ தூதாய
வருததமுஞ சரையு முறறு வலிகுனை மிழநத மூபபை
யருத்திவந தடையுங கட்டை யாஙகமூ கடையு மாபோல 64

குற்றமு மிளைபபு மேவிக குமிதனறி யுளததைச சுட்டுத
துறறவா பத்துக கெலலாந தொழியா மாசை நுனனு
முறறதோா பரலோ கததுக குறுதியே தெனறு மூபபிற
பறறுறு பரிகா ரநதோ பயமிகப படரு மன்றே. 65

ஆதரச செருககு மலரு மருகனுதற கரிது மூபபிற
காதல்செய் வலியிலலாமை சருதறதலாம வெநது சோரும
போதுறு நீரா முறறற பூசினைப பெருங்காய் போல
மேதகு காலன மாநதா வெண்ணரைத தலைநத நினனும 66

மரணமா மனனன முனனா வருநரைக கவரி வீசிந
திரளுறு வியாதி யாதி யாகிய சேனை செலலுங

தாமறு நரைவெண் சாந்தா சரீரமா மனைக்கு ளாபந்
துரவலி யின்மை சோர்வா மொண்டொடி மகளிர் வாழ்வாம். 67

நரையுறு தீவா ளுளாம் பேயுட னண்ணி வாழ்வென்
சரைவெலற் கரிதி யார்க்கு மீட்டுண மூனறுந தளரு
நிரைபவத் தவினை யாகி நிகழின்பப் பொருள்க ளெல்லாம்
புரையுறு மெலியர் னூலபோற காலனாற் பொன்று மன்றே 68

மகரநீர் கடல்கு டிக்கும் வடமுகக் கனலே போலச்
சகலமும் விழுங்குங் காலன் சகத்திடை விழுங்கா தில்லைப்
புகலரும் பெரியோ ரேனும் பொழுதொரு கணமுந் தாழா
னகிலமும் விழுங்கித் தானே யகிலமாய் நிற்கு மன்றே 69

விழுமிய சுபத்தின் பாலர் மேருவை யொப்போ ரெல்லாம்
பழுதறு கருடன் கொல்லும் பாம்பெனக் காலன் கொல்லும்
புழுதியோ டிலைது ரும்பு பொன்மலை புணரி வெள்ளஞ்
செழுமையோ திரமுங் காலன் சிதைத்துத்தன் வடிவ மாக்கும். 70

அகல்பூதக் கொதுகினாயு மண்டமெனுங் காயுருத்த வத்தி யாயும், பகலவனே கன்றாகப் பகற்பொழுது பாற்பசுவைபாற் பதங் கள் பார்த்துச, சகமெனுநெல் வனத்துலக பாலரேனும் பழம் பறித்துத் தானே தினனுந், திகழுலகா மணிமாலைக் குணமூன் றுற கோத்தணிந்து சிந்துங் காலன், 71

சிறியசகப் பழங்குடிலிற் சிதறல்க மணியமறுஞ் செப்பிற் சேர்க்கு, மறிவில்பல பூதமாம விலயருகனும பறவைகளு மளவற றெங்கு, முறியவுலா சகப்பரிலே தனில்வேட்டை யாடிநெடு முது கறபத்திற், பொறிவட்டைவைத் தாமரைசோ கடலவிளையாட டோ டைகளாய பொருநதுங காலன 72

கைப்பிறெடு புளிப்புகாரப் பிவைமுதலாறு சுவைப்பட்டைத்த கனபூதத்தா, லொப்பரிய பாறயினை யாதியாய வருகினற வுதி தன்றற, றுப்புடையன விவிதமாந தோறறமுள சகஙகளினற் சுறறிச சுறறி, வைப்புடைய வவறறவறறுஞ் பெருஙகறபம பலகா லும வட்டஞ் செய்யும. 73

தொலலுலகிற் றோன்றுகின்ற சராசரமாம பொருளனைத் துந தொலைத்து மாறறி, வெலலரிய சஙகார காளராத திரிமிகவும வெருட்சி மிக்க, வல்லபமா நடையுடைத்தாய் மாதாலை மனைத்து

முடன் மருவப்பட்டு, புல்லறிய சகமோகப பொறிவலைத்திற் புலிப் பேடு போல வாழும். 74

படாபூதந் தொலைத்திரதம் பயில்புவியாம் பானபாத் திரங் கைப் பற்றி, மடலசூழுற பலங்கழுநீர வனசமென வுலகநிரை மாலை சூடி, விடுகோடை யிடிநகைக்கு நரவரியை விளையாட்டு விகங்க மாக, நெடுநீளவன் புயமாயபரு சரதத்தினிடை யேநது கின்ற நெறிய ளாகி. 75

மன்னுசரற் ககனமபோன் மாசினறிச் சுரவிணை மதுர மேவி, முன்னுயர்கா லனைகளேளிஇக கோகிலககுரு சாகமெகாண்டு முழுது மின்மை, மெனறுமடற சிலைதாஙகி யெழுதுயரா கிய கணைக ளேநதி யெஙகுந, தூனறுடன மபுரிநது தனவசமாய் மிகவிளங்கிச சுறறு நிறகும் 76

பொன்னுலகு தரியமியாம புணர்பாவ மெனுநூலாற் பூட் டிக கட்டும், பன்னரகச சிலமபுகளைப பாதலமாம் பதத்தணியும பானுத திஙக, ளெனனுமணி சேரிமவா னெனுமெனபு மணி மேரு வெனனும பொறபூண, டனனிருநா றினுநதரிக்குஞ் சக்கர வெற பணிகலையாத தழுவு மனறே. 77

பின்னுறததாழ்ந் தலைநிலைஙகு முருகனவா கனமயிலின பீலி சூடு, முனனயனப பெருஙகுழிகள பயஞசெய்பு மதிசசடைதாழ் முடிகள பூணுங், கனலியுமை குழறகவரி மலைநிகாடை ரவராடுங கவநத மேவும, பனனயனாக குழிவிளஙகு மிநதிரன்றன் மேனி யெனும பனிபோ டேநதும. 78

மிகவுணஙகு சாரிர கடவாஙகப பஙகுகளால விளககந் துன்று, மகமுடைததாய்த் தலைததானே பயஞசெயது புவன மெலாந தொலைதது மாறறு, மகிலமுமா மொருவடிவின் முடி வட்ட மெனுங்கமலத் தலங்க லோடு, நிகரினட னமபுரிநது பெருங் கறபந தனிலவிளங்கா நிறகு மன்றே. 79

பொருள்களெலாம பொருளனறுங் கடியமன மகங்காரததின் பொருடடீட யாகுந, தெருளுறுபா வஙகளெலா மபாவமாம் பவ முடிவு தெரியா தாகு, மருளுமதி யாகுலத்தா லுளமவெதும்பு மாசைநோய் வளரா நிறகு, மிருண்மயமீா பவரறிய ரெவ்வனந் தான் வருததத்தா லேகா நிறகும. 80

கொண்ட பாவனை பிறவியாம் பூதங்கள் குலைந்துபோந் திசை
தோன்றா,கண்ட தேசங்கள பிறசொலாத திரிநதிடுங் கனகிரி துக
ளாகு, முண்டெனுந தனமை விழுங்கிட வுலகுபோ மும்பாபோம்
புவனமபோ, மண்டு வாரிபோ மூடுககள்போந தானவர் வானவர்
கணமபோகும. 81

சித்தா பொன்றுவர் துருவனுஞ சிதைகுவன் சிவனயன்
றிருமாரயன, றதது வநதனி லொன்றுவா காலமுந தருமமு
முடிவாகு, மதத வானுமபோ மயககமே தருவதாய வாகமொடு
செவிககெட்டாச, சுதத மாமபொரு ளொன்றினு விகழவுறத
தொலலுல கிழிவாகும 82

இன்ன போதுமங கலங்களா மிருதுவீ தியாத்திரைக கிது
கால, மன்ன தேயுற விபசுங மிருநதவா வறபுத முளபோக,
மெனன வென்னவா ளாகினைத தலகயக ளிறககினற வுயங
தோரை, யுன்னி முநதுறப பகலெலாந தேடிடா தொழியுமேற்
றுயிலுண்டோ. 83

மனைவியு மகாருமு பொனனு மமதைசெய் தமுதம போல
நினைகினு னேயரு செயறு நீணிலத் துளள வெலலா
மனையவாக் காகச செய்வ ரருந்திக ளான வெலலாம
வினையுற முடியுங காலை விடஙகளின் மயககஞ செயயும். 84

பகையெலாந துறநது தளளிப பாககியம பலவந தெய்த
விகலறத துய்ககு நாளி லெவவிடத் திருந்தோ வநது
மிகையறு காலன் கொலலுமம விதிதமா மிடதநி னினறு
வருநதினவந தொனறு வாரபோன் மனைவிசேய் முதலா மாயை.

கற்பமாங் கணகா லததிற கமலயோ னிகளு மாய்வா
சிற்பமாங் கலைக ளாலே செறிநதகா லத்தின சால
வறபமு மகதது நாடி யளபபுறு புநதி பொய்யாம்
பற்பல நீதின மாறும் பயிலுமன் னுயிக ளெல்லாம். 86

கற்றவ ரறியா சாலக் கருமமுந துயரி னாலே
யுற்றரு ளியமா மெல்லா முயிரதரித துழலவ தெங்ங
னற்றவத் தினமு மேலாஞ் செலவமு மநதச செய்கை [வோம்.()
முற்றுமாய்ந துளத்தே தோன்று மியாமுமம் முறையிற செல்

பிணிசெயா பத்துச் செல்வம் பிறபபிறப் பென்ப வெல்லாங்
கணிதமாய கணத்திற போகா தனவில்லைக கடிய சூரன்
றுணிவனே ரேழை யாமேல நூறுட றுணியு மொன்றுற்
பணிதரு கிழோர் மேலாம பலவட்டம வருமிவ வாறே 88

அனையசூற் றயக ளாயகாட டெரியினு லறவும வெந்த
நிலைவினீ ரிறகா னறபோ னெடியபோ கயக டோன்று
வினையுறு மரணம வாறு னிரண்டையும விருமபு கிலலே
னினையிதோ ரிடருமின றி யிருந்தவா றிருக்கின் றேனல். 89

தெரிவுறு வயதில் வந்த புத்தியாற சிந்தந தனனைப
பரிகரி யாது விட்டாற பரிகரிப பதுமற றெந்நாள
விரிவிடம விடம தன்று விடயமே விடமாங துன்பம
புரிவிடங் கொலவ தோரமெய புலன்மறு பிறபபுங கொலலும்.

மகிழ்வுசேர் வுறவு சாவு வாழவுசா வென்ப வெல்லாந
திகழ்வதா மறிவு சானறோ ரிந்தையிற் பாநத மாகா
புகலுறு மாயு வாயுச சிதறிய புனனீ ரொக்கு
நிகராறு போக மேக மிசையெழு நெடுமின போலும. 91

மாநதாத மிளமை நிலலா திவையெலா மனததி னெண்ணிச
சாநதிகொள் பெரியோர் நீவி சமாதிசே கதநைதச சாமி
னுய்ந்தவென சிநதைசீவ நாயகன் வசமா கைகமேத
யெய்நதது நிலேயு மெய்தா திறைவனைப பிரிந்தாள் போல. 92

ஆதலால் வருத்தங குற்ற முபாதிபோ டைய மின்றி
மீதுறு மோக மின்றி விளங்கிய நிலைமை யேது
காதலசெய் யினப மிக்க விடயமாங கனலில வீழ்ந்துந
தீதுறு நிலைமை யேநா நீயினு னிரதம போல 93

வசனமாந தொழிலே யன்றி வருபவந தானவே றில்லை
யசைதரு புனலே யன்றி யளக்காவே றிலாத தேபோ
னசையுறு பெரியோ ரெங்ங னவையுறு துயாந தீர்நதா
ரிசையநீ யுணாந்த தந்த நிலையினை யெனக்குச சொலவாய். 94

இந்நிலை யிலதா வேனு முளதியம பாரா வேனு
மந்நிலை யைய மின்றி யகயகர மின்றி யானே
தூன்னுற மாட்டேன செய்வ தேதெனிற சோறும வேண்டே
னன்னய நீரும வேண்டே னலயபெறு துகிலும் வேண்டேன். 95

முழுகுத ருண மாதி நியமங்கண் முழுதுஞ் செய்யேன்
விழுமிய கருமஞ் சம்பத் தாபத்தின மேவே னியாக்கை
நழுவுவ தன்றி யொன்று நயக்கிலன் மவுனி யாகி
யெழுதுமோ வியமபோற காமங் கோபமபற றின்றி நிற்பேன்.

எனவுரைத் தமல சீத மதியென வினியோ னின்சொல்
வினவுநல விவேகந தன்னால விரிநதலா மனததி ராமன்
மனமகிழ முனிவா முனனா வாய்மொழி யமைநது நின்றான்
கனமுகின முனனாக கேகா ரவநதவிர கலாபி போனறே. 97

சுகர் கதை.

ஈதவ ருரைதத பின்ன ரிராமனை யினிது நோககிக
காதிசே யுரைபபா னீயே களஙகமில புநதி யாலே
தீதற வனைததுங கணடாய் தெளிவுறப பிறிதொன றில்லைப்
போதமாா சுகனு நீயும புநதியா லொபபி ரன்றே. 98

இகலற வுணர்வுற் றேனு மையமபற நயந்தா னென்று
மகமுனி யுரைபபக் கேட்ட வள்ளலு முனைபபா னையா
வகமறு முணாவுண் டாயு மாறுதன முனன மின்றிச
சுகமுறப பினனுண் டான தெஙஙனஞ் சுகனுக கென்றான் 99

என்னலு முனிவன் சொலவா னெழுபிறப பறுககு ஞானந்
துன்னிய சுகனு நினபோற றொலலுல கியலலை நாடி
மன்னிய விவேக முண்டாய் மாசறு முணாவு பெற்று
மநநிலை யைய மாகி யாறுத லறறா னனறே. 100

விடலரு மசைவு விட்டு விடயத்தின் மீண்ட நெஞ்சன்
வடவரை யுறையுந தாதை மருஙகுற வெய்தி யிநத
விடருறு மாயை வநத தெஙஙன மிறபப தெங்ஙன்
றொடாபிலா ருடைய தெமமட் டென்றிது தோன்றிற் றென்றான்.

அன்னவன் கேட்ட வெலலா மறிவுற வுரைத்த போது
முனனநா னுணாநத வாறே மொழிநதனை யெனவச சொல்லா
னன்னிலை பெறுமை கண்டு நலனுணா வெனக்குத் தோனறு
மன்னவன் சனக னென்பான் வழுவறு முணர்வின் மிக்கோன்.

ஆயவன் றனையே கேட்டுகென் றருளொடு தாதை யேவப்
போயினன் சனகன் வாழும பொனமனை வாயிற சேர்ந்தான்
றாயவன் வரவு கேட்டுச் சோதிப்பான கருதி மன்ன
னேயின னில்லை நாளே ழிருந்தனன் விகற்ப மில்லோன். 103

மற்றுநா ளேழும் வேறே ரிடத்துற வைத்த பின்னாப
பொறறிர ளழகா ரநதப புரத்திடை நாளேழ வைத்துச
சிற்றிடை மகளிர் போகஞ் சிறந்தவூ ணளிப்பத் துய்த்தான்
குற்றமுங் குணமு நாடான குளிர்நிறை மதிய மொத்தான். 104

மன்னவன் சனகன் றநத போகத்தின மகிழ்ச்சி யாவு
மன்னவன முன்னரு செய்த வவமதித் துன்ப மியாவு
மின்னவன மனத்தைச சற்று மிழுத்தில விளமென றென்றல்
பொன்னச லத்தின மிக்க பொருப்பினை யிழுக்க வற்றே. 105

ஆங்கவ னிலைமை நோக்கி யடிபணிந் தரசன் போற்றித்
தாஙகுல கத்தின் செய்கை தவிர்ந்துபே றனைத்தும பெற்றோ
யீங்குறு பொருளே தென்ன வெயயன மாயை தோனறிற
றோஙகிய தெயவன போவ துளளவா றுரைசெய் யென்றன. 106

மெய்ம்முறை முனிவன கேட்ப வேநகனும் வியாசன சொன்ன
வமமுறை யுரைத்த லோடு மறிஞருவும விவேகத் தானமுன
னிமமுறை யறிந்தே னீயு மெந்தையு மநதவே சொன்னீர்
மொய்மமுறை நாலக ளெல்லா மொழிபொரு ளொனறேயென்றா•

தன்னுள்விகற பித்தெழுந்த விகற்பம போகிற றவிர்ந்திடு மா யைபிறபயனோ சற்று மிலலை, யின்னவகைத் தோருண்மை யியமப வேண்டு மியாவாமயக் கழுபாறறு மிறைவ வென்ன, மன்ன னதற் குரைசெய்வான முனிவ நீயே மதித்துணாநதும் பிதா வுரைகக மறுத்துங கேட்டா, யன்னிலையே நிசசயமிங் ககண்ட ஞான வாகாய புருடனுள னயலொன றிலலை. 108

அவ்வறிவு சஙகற்பத தாற்கட் டுண்டு மதுவிடில்வீ டுறு மந்த வறிவு தனனைச, செவவிதினீ யறிந்தனையாற போகத திச் சை செகக்காட்சி யனைத்தினையுந தீர்தி யானு, யெவ்வமற நிறை மனத்தா லடையறபால யாவுமடைந் தாய்காட்சிக கெட்டா

தோன்றிற், கவ்வையற வடைகின்றாய் முத்த னாய்க் கருத்தி னூறு மயக்கமெனுங் கவலை தீர்வாய். 109

சனகனெனு மன்னவர்கோ னிவ்வா றோதத் தன்னிலையாம் பரம்பொருளிற் றளர்ச்சி யாறி, யனகசுகன் பயநீங்கிச் சோக மாறி யபாவகனற் செயலடங்கி யையந் தீர்ந்து, கனகவரை யேறி நிருவிகற்ப மான கலங்காத சமாதியிற்சிற் ககனத் துற்றான், றினகரனைச் செறிவருட மீரைஞ் ஞாற்றிற் றிரியொடுநெய்ம் மாண்டவிந்த தீபம் போன்றே. 110

சிந்தனையாங் களங்கமறச் சுத்த னாகித் திரைகடலிற் செறிந் தொன்றாந் திவலை போல, வந்துறுவா தனைபோய தத்தப் பதத்தொன் றானான் மாயாமோ கந்தீர்ந்து வருத்தந் தீர்ந்தா, னந்தநெறி யுனக்குமா மறிவ தெல்லா மறிந்ததனைத் திறத்துரிய வடைவே தென்னிற், சந்ததமு மகிழ்சசிசேறி போக மெல்லாந் தனதென் னுஞ் சுதந்தரத்தைத் தவிர்ந்து நிற்றல். 111

போகமுறு பாவனையாற் பொருளல் லாத பொருளிலெழு பந்தநிலை பொருந்த வன்பாற், சோகமுறு பாவனைதான் சாந்த மாயிற் றுயாபந்த மிகத்தேய்ந்து தொலைந்து போகு, மிராகவனே வாதனையி னோமை விட்டா மிகப்பொருளின் வாதனையி னிறுகல் பந்தஞ், சேகறவென் றவாக்கந்து வினறிப் போகத் திரள்வெறுப்ப பா மேலவரே சீவன் முத்தா 112

இராமன்மனத் தூண்பொருளே பொருள்வே றில்லை யென வுயர்ந்தோர் வாக்கினை லியப்பக் கேட்டு, மாமனத்தி னிளைப்பாறி யைய நீங்கு மகத்தான விவனுக்கு மதித்துச் சொல்வா, னேமமுறு காலமூன் றறிந்தோ னாகி யிரவிகுல குருவாகி யெல்லா நோக்கி, நாமவுரு வனைத்துக்குஞ் சான்றாய் நின்ற நல்வசிட்ட னெனச் சபையி னவின்ற பின்னர். 113

நல்வசிட்டன் முகநோக்கி யுணர்தி யோமுன் னுமிருவர் பகைநீங்க நல்லோ ரெல்லாந், தொல்வினைபோய் முத்திபெறக் கமல வேதா சொன்னதனி ஞானத்தின் றொகுதி யெல்லாங், கல்விமிகு மிராமனுக்குச் செப்பல் வேண்டுங் காதறீர் மாணாக்கன் கருத்திற் சொல்லுஞ், செவ்வுப தேசமே தகுவே ஞானச் செழுநூலின் பொருளுமிது சிறப்பு மீதே. 114

காதல்செறி பொலலாமா ணுககை னுககுக கற்பித்த வுபதே சங் கருநாய்த் தோலுண்,மேதகுபா லெனவசுத்த மேவு மென்று மிருகாதி சேய்பலவும விளமபக் கேடடுத், திதறுநா ரதன்வேத வியாத ஞதித் திரண்முனிவர் நன்றியெனச சிறபபுச செய்தார், காதிபுதல் வனைநோககிக கமலத் தோனோ கமலமுனி யதல் வனிவை கழற லுற்றான. 115

கலைமுனியே நீர்மொழிந்த படியே செய்வேன் கற்றுணர்ந்த பெரியோர்சொற கடபபா ரியாரே, நிலையிலபவ மயக்கமறப் பதுமவேதா நிடதமலை மேலுரைதத நிமல ஞான, மலைவின்மனத் திருக்கின்ற துரையபேப னெனன வஞ்ஞானத் தொகுதிகெட வகண்ட ஞானத, தொலைவிலபர பதமெவாககுந தோன்று மாறு சுத்தவிந யத்துடனே சொல்வ தானுன். 116

முமுட்சுப் பிரகரணம்.

இராகவகே ளிபபவத்தி லென்று மெலலா மியலபுறுநன் முயற்சியினு லியாககு மெய்து, மாகலைநன் னூனமுயறசி யொன் று மொன்று வருநாலி லாமுயற்சி மறறி வறறின், சோகமிலூால வழிவிடா நாலிலாமை துனபமாகு மைசசவத்திற றெடரு மிந நான், மோகமினல் லோரகூட டங குணஙக ளாலே முயறசியுறு பெரியோர்க்கு முததி பேறும. 117

முற்பிறப்பின் வாதனையின வயததி னினறேன முயறசியிலே னென்செய்கேன முனிவ வெனன, வறபுதனே தனவருதத முய ற்சி யாலே யடையலாம் பரமபத மயல்வே றின்று, சொறபயில் வா தனைத்திரளின் பேதஞ சொலலிற சுபமசுப மெனவிரண் டாஞ் சொன்ன வற்றில், வறபுறுமுற பவநதோறுந தொடாந்து வந்த வாதனையே ததுவொன்றே மருவி நிறகும. 118

சுத்தவா தனைதொடரி லதனுன் மெல்லத் தூயபர பதம் பெறுவை சுதத மலலாப, பெத்தவா தனைதொடாிற றுனப மாக் கும் பெரிதுவருந தியுமிதனைப போகக வேண்டும, வைத்தசுப மசுபமெனும வழியி ரண்டால வாதனையா நதிபெருகில் வருத்தத் தாலே, மெததமுயன றசுபவா தனையைத தள்ளி மிககசுப வாத னையின் மேவி நிற்பாய் 119

மிகமுயன்று வருந்தாமற் சமமா கின்ற வேண்டுகோளாற் றன்[illegible]பல்வால் விநோதந் தன்னாற், பகர்மனமாஞ் சிறுமகவை நிறுத்தல் வேண்டும பலபிறபபிற் பரிசயங்க ளகலப் பண்ணி, யகல்சுபவா தனையுதித்தான் முயபறபேறு மையுறினுஞ் சுபமுயல் வை[illegible]துநீ தல்ல, நிகழ்மனம போய்த் தற்பததைதத் தெளியு ம[illegible]ங் தேசிகனுற சொல்வழியிற செலனு வாயே. 120

தூயதா யிகத்தினிதாய்ப பெரியோர் மேவுஞ சுபதநிறுன் மனவழுக்குந துயரு மறற, நேயமாம் பதமேவி யருவுந தளளி நிலைநிறபாய் மீட்டணுகா நெறிய தாக, மாயைநினை வொழித்து நிறை சாநதி யின்பம வழுவாம லுதாரமா மதியா லெய்தி, யாய மொழிப் பொருண்முன்பின் கருது நெஞ்சை யமாசமஞ்செய் தான்மாவி லணுசந திப்பாய. 121

அவனுரைபப வந்துயிரக ளுளநா ளெல்லா மாகுவனிங் கொருசெயனு மாசை யில்லை, யிவனிருநது சுழுததியுறு செய் கை யாலே யிடாமனத்தைக கடநதுசெயல் யாவுஞ செய்கேன், கவருறுமென செயலொன்று மிலலை வீர கலைநிறைவும பேதை மையுங கருமந தாலே, விவரமதா யாராய்நது மேன்மை யான மெய்ககுருவைக கொணடுணாவோா மேதை மிககோா. 122

ஓதுகின்ற பொருண்முழுது முன்பின் கூட்டி யுணர்பவர்க் கல லதுபசுவை யொபபோாக கெலலாந, நீதகன்ற குருவுண்மை செப்பா ரனறே நிகழ்சாநதி விசாரமொழி செறிசந தோடஞ, சாதுசங்க மெனவீட்டின் வாயில காககுஞ் சதுட்டயரு முறவா கிற றடைவே றுண்டோ, மேதினிகா வலாமனையிற கடைகாப் பாளா விடுவதுபோல் வீட்டிலவா விடுவ ரன்றே. 123

அன்னுல்வா தமிலொருவ ரனபா னுனு மனைவருமொத் தன்பாவ ராத லாலே, பனனுளு மிகமுயன்று யாது நீதமும பறறி யொரு வரையேனும பழக வேண்டு, மன்னுந பிறபபறுக்க நல் லோர் நன்னூன் மாத வத்தா லறிவைமுதல வளர்கக வேண்டு, மின்னுத மாயையெனு நஞசம போத மெனகின்ற காருடமந் திரத்தான மீளும். 124

சரமழைக ணெய்தன்மலா மழையை யொக்குந் தழற்பள்ளி பனிநீரிற் சயன மொககுஞ், சிரமிதற சுகமுறுநித திரையை யொக்குந தேகமரி வதுநலவைச் செறிபூ சொககும, நிரலநிக

நாராச மருமம் பாய்த்த னெடுங்கோடைச் சிவிறியினன் னீரை யொக்கும், விரவரிய விடயமெனும் விடவிடேசி விவேகிக்குத் தவர்க்கலலால் விலக்கொ ணாதே. 125

ஊனமிலா ஞானநூல் விசாரத் தாலே யுயாவீடு நண்ணு மென லுண்மை யன்றோ, தானறியு மனுபூதி ஞான நன்னூற் சற் குருவிம் மூவகையு நமமி லொத்தே, யானவகை யியற்றில்வீடா தான்மாத தோன்று மப்பவழி வினாகற்ற வரிய மெய்ந்நூ, லீன முறு மடமைதரு மிதுபோன் மற்ற வெந்தநூல் களுமடமை யியற்று தன்றே. 126

மடமையொடு வாழ்கின்ற வாழ்வி னீசர் மனைதொறுமோட டிரந்துழல்கை வரிசை யாகு, மடாதனாட புறவுபர தேசந் தீர்த்த மாசிரம மெய்வருத்த மனைத்தி னானும், தொடருதவி யிலலைமன வருத்தத் தாலே தூயபுத முறுமுத்திக் துவார பாலா, கடவ குணங் கேட்டிடியுபா சாந்தி வந்தாற காதனுந்துன பமுங்கதிர்முன் கனகுல போறபோம. 127

நல்லவருந் தீயவரு மனைபோல நம்புதறகா யமுதுண்ண நண்ணி னானு,மலலனமலா மகட்புணர்ந்த போது மொவ்வா மகிழ்ச்சிதருஞ் சாந்தியுளோா மரணனு செல்வங், கொல்லமரெய் தினுமசைபாா புலனைந் தாலுங் குறறமுறன மையுறாகர்ந்து குளி ரார் வாடாா, தொலலறிஞா மகமடரிந்தோா முனிவா மொய்மபர் தூயவரியா ரினுமவிளங்குந் தூயமை யோரே. 128

ஆரியாபே ணுவதாகி யயலோர்க் கெல்லா மரிதான சாந்தி யமு தருந்தி மேலோா, சீரியவீட டினையுறாா நீயுமநதச செயல் புரிவாய் நன்னூலாற் றெளிந்த சுத்த, நேரியபுந் தியினாலே விசா ரந தனனை நிறைத்திடுக வதுநிறைந்தா னிகரில புந்தி, கூரியதாய் வீடனைரும விசாரந் தானே கொடுமபவநோய்க் கருமருந்தாங் குறிப்பு ளோர்க்கே. 129

கருகியகங் குலின் மறையாக கதிக்கு மட்காக் காண்பரிய பொருளெல்லாங் காணுங் கண்ணற, றெருளுறநா னுருலகம வந்தவாறென் செறிபிறவி யாரதெனுந திகழ்வி சார, மிருளுறு மாபதத்தினுக்கு பருந்தா மபபா லேலறறமுள சந்தோட மேதென் றேறதில், வருபொருளி லின்பமறத் துய்த்து வாரா வனபொரு ளிற் றுன்பமிலா மகிழ்ச்சி ராமே. 130

நிகராறுசந் தோடவமு தமையப் பெற்று னெடும்போக நஞ்சாமந் நிறைசந் தோட, மகனுறவா சையிலவிழு நெஞ்சறிவை நோக்கி லழுக்குறுகண் ணாடியிலா நமபோற் றேனாறு, மகிழ் குணமெய் தியபுருட மகிமை யோனை மாதவரு நராதிபரும் வணங்கா நிற்பர், சகமெனுமா யையை வெல்லத் தக்கோர்க் கெல்லாந் தப்பாத சகாயமாஞ் சாது சங்கம். 131

அறக்குறைவை நிறைவாக்குஞ் சம்பத் தாக்கு மாபத்தைச் சுபமாக்கு மசுபந் தன்னைச், சிறக்குமுயர் தவர்கூட்ட மென்னுங் கங்கைச் சீதநீ ராடினாக்குச் செந்தீ வேள்வி, யிறக்கரிய தவந்தானந் தீர்த்தம வேண்டா மிடாபந்த மறுத்தெவர்க்கு மினியோ ராகிப், பிறப்பெனுமவ் வேலைப்புணையா முணர்வு சான்ற பெரியோரை யெவ்வகையும் பேணல் வேண்டும். 132

நிறைபவந்தீ ருபாயஞானகர் மிவர்க ளோடு நிறைநட்பார் பவக் கடலை நீந்தா ரன்றுப், குறையுமன மோகந்தீர்ச் சொற்கேட் பாய் குணமவிரும்பா திச்சொல்லைக் குறிக்கொண் டோர்க்கு, மறையுணர்வு வலிதின்வருங் காம மாதி மயக்கமறுஞ் சற்கால வாவிநீர் போற், கறைதவிர்ந்து மனந்தெளியுங் கவசந் தோரைக் கணைகள்போன் மிடிமுதலாங் கவலை தாக்கா. 133

தருபயனுசெய் மாயைமன மீரா தாகுஞ் சமபாவந் தரங்கந் தீர் சாக ரம்போன், மருவலுறும் விசாரத்தான் மிகக்கோர்க்கெல் லாம் வாரிதிபோ லாழமும்பொன் வரைபோன மொய்ம்புந், திரு மதியின் குளிர்ச்சியுமவ் வந் தெய்து நன்னூற் செயகையினல லோர்புந்தி செவ்வை யான, கருமவழி மகிழ்வெய்து மறுவிலாத கற்புடையா டன்மனையிற் களிக்கு மாபோல. 134

அற்புதங்க ளனைத்துமிலா விவனுக் கந்த வருஞ்சீவன் முத்திபத மடைவின முற்றுஞ், சொற்புலனுக் கந்தனு முலகர் போலத் தோன்றிடுவோன் புந்தியிலோ தொழிலபற் றதோ, றறபயன்போல லாபபயனுற் சுகஞ்சோ விலலோ னண்ணியது புசித்தினிதி னன்றுய் நிற்போன், பொற்புறுநல் லாசார விரோத மான போகங்க டமிற்சிறிதும் பொருந்தி டாதோன். 135

ஒருகணமு மொழியாமற் சுகம தாகி யுடலகடவா னாய்ச் சான்றோ ருசாவி னாலே, பெருகியவிவ் வீட்டுநெறி விசாரஞ் செய் வோன் பிறவிதீர் மெய்ஞ்ஞானம் பெற்றோ னாகி, வெருளுமறு பிறப்பினுறு தாயா யோனி விதனமுறான் சிறிதாகி மினிபோ

கத்தின், மருளுமனப பாவியராய் வெருள்வோர தாயர் வயிற்
றின்மலப புழுவென்றே வழஙகற் பாலோர. 136

தருமவாக டம்மிறறு மெய்தப பட்ட தருமமொடு பொரு
டேடுஞ சரிதை யோராய்த, துகடீதம மிடத்திலிளைப பாறி மா
றுத துரியமெனுஞ் சாநதிநிலை தோனறு மட்டு, மிகுநூல்க ளுப
சாநதி யொழுககம போத மிக்கவர்கூட் டரவிவறறால் விசாரம்
வேண்டு, நிகரிலா விசாரததாற றோனறி நிறகு நிமலதுரி யததி
னிலை நிகழ்ததற் பாறறே. 137

பாவனைதீர் துரியமதி னிளைபபு நீஙகிப பவமென்னுங கடல்
கடநது பாரஞ சோநதோன, சிவனென நின்றானுஞ் சீவத் தன்மை
தீரநதானு மிலலறததிற செறிவுற றானுங, கேவலஞான நியாசியா
யிருநத போதுங கிளாசுருதி மயககத்தாற கிடைபாட் டானு,
மியாவனுஞசெய் துநதவினதும பயனென் றிலலை யிமகிரியு றுக
கடல்போ லியலபி னிறபன். 138

ஊகமுள தேற்சிறுவ ருணரபு பகோள்க வொழிநதய னுரை
செயினுந திரண மொபப, வேகவிடு வாயஞான மெளிது தோனற
வியமபுமுவ மானமெலா மேக தேச, மாகநிலை வாயுருவ மறற
ஞான மாகார மாமுவமைக கண்டா தென்னு, மூகரனு பவமில்லா
விகறபத தாலே மொழிகுதாகக மறிவழிககு முயல வேண்டாம.

தநதிரியி லெழுமிசைபோற சாநதி முன்னுஞ் சறகுணத்
தின் ஞானமெழுந தமமிற றமா, மிநதவிரண் டுங்குளமு மலரும
போல வினிதுவளர்ந திடுமொகக விரண்டுங் கற்கில, வநதனுக்குந்
தனிததனியே யிரணடுங் கறகில வருபயனென றிலதாமிவ வாய்
மை கேளவி, முநது மறம பொருளினபங கீரததி வாஞ்ஞண்
முழுதளிககு மனததெளிவான முததி நலகும. 140

உற்பத்திப் பிரகரணம்.

ஞானவிண்மகன் கதை.

முத்தியை நயநதோர் செய்கை மொழிநதனஞ் சகஙக டோன்று
மத்திற மினிது கேட்பா யனுபவப பேறறி னாலே
யொததுமுன் னிலைபபோ பெறற வுணர்வுநஞ் சிவ னிதனைச்
சித்தொடு புமான கதைமுன் னிலைச சிவ னென்ப. 141

சீவனெவ் வறிவி னாலே தெரிவுறு மதுப தார்த்தந்
தாவுறும் விவித மான சங்கற்ப விகற்ப முற்று
மேவிய மயக்கந் தன்னால் விரிந்தநீ ரலையா மாபோற்
பூவல யங்க ளாகிப் பொலிந்தது புகன்ற சீவன். 142

பன்னுகா ரணமொன் றில்லைப் படைக்குமுன் படைக்க வேண்டு
மென்னுமவ் வெல்லையினாற் றானே யியைந்தகா ரணம தாகி
முன்னுறு பொதுவாங் காட்சி மெய்ப்பொருட் டிரள்க ளாகித்
தன்னுளே சகமாய்க் காற்றுட் சலனம்போ லறிவுட் டங்கும்

எல்லையி றிசைகள் காலம் புறமெனு மிவற்றிற் கேற்ற
பல்லுரு வாயெங் கெவ்வா றெழுந்ததப் படியங் காகுஞ்
செல்லுமிந் நெறியா லிந்தச் செகமெனும் பிரம கற்பம்
புலனாகா ரணமி லாத பொருளெனப் புந்தி செய்க. 144

இதனைமுன் னிலையாஞ் சீவ னிமைப்பினிற் படைத்த தாகு
மதன்வடி வாகி நிற்கு மனுமான முதல வெல்லாம்
விதமுறு காட்சி மெய்ம்மை பந்தமஃ தின்மை வீடாந்
திதமறு மிதுபோ மாறு செப்புதுந் தெரியக் கேட்பாய். 145

மண்டிய சுழுத்தி தன்னில் வருகனாப் போவ தென்னக்
கண்டன வுலக மெல்லாங் கற்பனை முடிவிற் போக
வெண்டரு மலைவு தோற்றம் பெயரெலா மின்றி யாழ்ந்து
தண்டலி லிருடே சின்றித் தனித்தநே ருண்மை நிற்கும். 146

சத்தியம் பிரம மான்மா பரமுதற் சாற்ற வேண்டி
யித்திறப் பெயர்மே லோரா லிடப்பெற்ற விந்த வான்மா
சித்திர மாகத் தானே வேறுபோற் றிகழ்ந்து தீது
மெத்திமேல் வருசீ வப்போ மேவிய போல வாகும் 147

சீவனென் கின்ற சொல்லும் பொருளுமாய்ச் செறிந்த வான்மா
பாவனை மனனத் தாலே பருத்தெழு மனம தாகு
மேவரும் பிரமந் தன்னில் வேலையி லலைபோல் வந்து
தாவுறு முள்ளந் தானே நினைந்தவா சங்கற் பிக்கும். 148

உன்னுறு மனத்தி னாலே யுலகமா மிந்திர சாலந்
துன்னுறும் பணிக ளென்னுஞ் சொற்பொருட் பொன்னை யன்றி
யன்னிய மில்லைப் பொன்றாற் பணியென வறைய வேண்டா
பன்னிய வுலகாஞ் சொற்குப் பரமனிற் பொருளவே றில்லை 149

செல்லுறு கான லாற்றிற் றோன்றிடுந் திரைகள் போல
வில்லையா மனத்தி லுண்டு போலெழு மிந்த ஞால
மல்லல்செய் மோகம் பந்த நமமல மவித்தை மாயை
புல்லுசம் சார மென்றே ஞானிகள் புகலப் பட்ட. 150

பந்தத் துருவங் கேட்டனை யிற்ற பாவீட் டுருவு மேல்வெளியா
மிந்தச் சகநீ நான்முதலா மிவைமெய் யென்றல் பந்தமதா
மந்தக் கருத்து நிற்பளவு மிந்தா முத்தி விந்தினிடைத் [வெலாம்.
தொந்தத் தருப்போற் காண்பவன்பாற் றோன்றுந் துறையுங் காண்ப

பிரிவாம் பொருளின் மாத்திருந்த பேதப் படியே யுதரத்திற, செறிவாஞ் சிருட்டி சமத்காரஞ் சிதைவற் றுண்டாய்ச் செறிவதுபோ, லறிவாஞ் சரீரி யெனும்பொருளி னகன்ற வுதரத் தங்குரமாய், நெறியா சகத்தின் வடிவமெலா நீங்கா வியல்பாய் நிறைந்திருக்கும் 152

நிற்ப நடப்ப வெனுமனைத்தி னிழலா டாது வெறித்திருக்குந்
தற்ப ணந்தா னெப்படியோ தானே விளங்கு மப்படியே
கற்ப முறுநீ நான்முதலாங் காட்சி விகற்ப மெலாமடங்கி
யற்ப மெனினுங் காட்சிபுறி லறவே தனிக்கை வலதில்லைமை. 153

அத்தமி யாத சோதி யருக்கனு யளவி லாதாய்
மெத்திய பிணியி லாதாய் மேவரும் பிறப்பி லாதா
யெத்தலங் களினு மென்று மியாவுமா யாவுஞ் செய்து
முத்தியு மாகி யோங்கு முதற்பரம் பொருளொன் றுண்டு. 154

பகாவரிதாய் முத்தராற் பயிலவ தாகிப் பரமுதலாம் புதிதான பலபேர் பெற்று, மிகவுணர்சாங் கியபுருட னென்றுஞ் சுத்த வேதாந்தம் விளங்கினோர் பிரம மென்றுந், துகளறுவிஞ் ஞானிகள் விஞ் ஞான மென்றுஞ் சூனியர்சூ னியமென்றுஞ் சொல்லப் பட்டு, திகழிரவி தேசுக்குந் தேசாய் நின்று தேசளித்தறுந் திகழ்வித்துத் திகழா நிற்கும். 155

சுத்தவறி வாதலா லாகாய பாவனையாற் சூழ்வின் ணுகு, மத்திறனே யெப்பொருளும் பாவித்த போதுள்ள தறுவா மந்தச், சித்திடையே மூவுலகுந் திடாகான லெனத்தோன்றிச் சிதையும் பல்கா, விதத்தினையுஞ் செய்யாதே னித்தனையுஞ் செய்யாம லிருக்கு மன்றே. 156

நிருவிகற்ப வான்மாவிற் சகத்தோற்ற மொடுக்கமிவை நேரா யில்லை, மருவிகற்ப பேதமுறும் பராபரமா மப்பொருளை வயங்கக் கண்டாற், பெருமனக்கட் டறுமைய மறுங்கரும மறுமென்றான் பெரியோன் வள்ள, லொருகடுகிற் பொன்மேரு புகிலன்றோ பிரமாண்ட மொடுங்கு மென்றான். 157

இருளன்றி யொளியன்றி யளவன்றி யலைவன்றி யியல்பொன் றின்றிப், பொருகின்ற பூதங்கள் பலபொருள்க ளன்றி நிறை பூரண மாகி, யுருவன்றி யருவன்றி யுளதன்றி யுண்டில்லை யன்றி யொன்றாய, வருகின்ற திரிபுடியி னடுத்தோன்று மறவாது மதித்துக் கொள்வாய். 158

அவ்வகையாம் பரவடிவை யறிவுநிறை வுறவிரிவா யருள்வா யென்ற, செவ்வியவ னுளநெகுமுனி செப்புவான் பெருங்கற்பஞ் சோர்ந்த போதி, லெவ்வகைத்தா லயங்களுக்கு மூலமாம் பிரமமே யிலங்கா நிற்கும், வவ்வுமனந் தொழிலனைமாற்றிந் தனைமாய்த்தாற் பெயரிறந்த வத்து வாகும் 159

முடிவுகன வருஞான மில்லாகி டுயில்துவா மும்மை யாகி, யடாதருஞா துருஞான ஞேயமெழுந் தொடங்குமிட மதுவே யாகும், திடவிசும்பன் றிருந்நம விசும்பான நிலைபதுவாஞ் சித்தம புந்தி, படாமனமம்போயத் தாவரமம்போற் பெறுமுளறி வெப்பாமப பரம ரூபம். 160

அயனெடுமால் சங்கரனுஞ் சதாசிவனு மிந்திரனு மருக்கன் றானும், வியனிலுப சாந்தராம வேலைபிணி யுபாதிமெலாம விட்டு நீங்கிப், பயனிலச்சு மென்கின்ற பற்றகன்று சின்மயமாம் பரம ரூப, முயர்விகற்ப மிலாவடிவா யெங்குநிறை சிவமாகி யொன்றாய் நிற்கும். 161

ஸீ லை க தை.

பக்கத் தொடுதிங்க ளூறும்பரு வங்க டோக்காற்
றெக்கிச் செறிநா ளதிற்கூடம்பு தொடாந்த வாண்டு
புக்குற்ற தோரச்சி னமைபோந் திறைபி யாதி
மிக்குத் திரிகால வன்றோ விரைநீதோட லோடும். 162

மனவான மும்வானமு மாசறு ஞான வானு
மெனவான மூன்றின் முதலவான மிரண்டு மின்றிக
கனஞான வானெய் துதல்கண் டதைவிட்டுப் போத
நனவா யயலொன்றை யுறுனடு ஞான வானும் 163

சங்கறப சாலங் தவிாநதானுப சாந்த மாகித்
துங்கபபுவி யாவையு மாகிய சோதி தோனறு
மிங்கற்ப முங்காண் பனவில்லை வெறுமபொய் யென்று
லங்கப பொழுதவ் வறிவாலது சோத லாகும். 164

ஞேய மின்றிய ஞானமே ஞானமு நினைத்துமேற பெறும்பேறு
மாய வநநிலைப பரிசய முதநிமபன றநிறபரி சயமபண்ணற
றாய தோறறற வென்றநத விரவிலே சொனனவ ரிருவோருவ
காய வாதனை யறிவறச சமாதியைக கலநதசை வறநின்றார். 165

கற்கடிகதை.

காட்சி யென்னுங குறறமறக கதிதத லில்ல கதையாலே
யாட்சி யான சகமெனனு மநிபா ரததை யறவிடுவாய
சூட்சி யான வுலகமெனுந தோறற முடைததாயப பேதமற
மாட்சி ஞான சுகவடிவாய் வபவரும பிரம மேயுளதே. 166

அதனுக கிணையாய்ப புகலரிதா யகன்று நிறைநதாழ்ந் தமல மதாய்ச, சதம தறிநதோற கனுமியல்பு சாறறற கரிதாய்ச சாநத மதாய்த, திதமுற றசையாக கடலெனனத நிப மெனனத திகழு கின்ற, முதன்மைப பிரமத் தொளிதானே முடிவில பாமா கிய சீவன். 167

தனையுண் டாக்கு நீள்விறகாற் சறறு நெருபபுத் தடிபபதுபோ
லினைய சீவன் கனவறிவா லியானெனன் றுணாநது சஙகறப
நினைவி னாலே யகங்கரிக்கு நிறைநத சீவன காரணமாய்
வனையுஞ் சித்த மனமபகுதி மாயை யெனுமபோ வகுததுரைப்ப.

இனத்தாற் படரு மனம்பரம னேது வாயிப படிததோன்று
மனத்தால் விரிநத சகமெல்லா மனன வடிவே மற்றில்லை
கனத்தாற கரைதீா பலவறிவாங் கல்லோா லாசிற கடல பொங்குந
தினத்தா னீண்ட கனவெொபபா பிருத வாதநாற சகநிரமாம.

தெரியாத் தறியிற் கள்வனெனத் தெளியா மையினு லுல
குண்டா, மரியாப் பிரமத் தொடுசீவன் மறந்தும பேத மிலா
ததுபோற், பிரியாச சீவ சித்தங்கள் பேத மில்லை யிதுபோலத்,
தரியாச் சித்தஞ் சகங்களுக்குச சற்றும் பேத முளதாகா. 170

இதுகா ரணமா மொருகதைபண் டிகலா ராகவி யிபமபியது
முதுவாம் விஞைா லறிபொருள்கண் முழுதுந தெளியத் தெளி
த்துநீ கேட்பா யிமவானுக் கயனுத தரயா லமாகிறபாள் [விபப
விதுவா மெயிற்றுக கறகடிபபோ பேழ்வா யரககி மினகண்ணுள்.

விகறப மிறந்த சமாதி நெடுமபகன் மேவினண் மீளவிடா
வுகபபொடு நெஞ்சொடு கூடின டொலபசி யுன்னின ளுனெனு
றிகதுள மட்டு முடறகுள தான வியற்கைவி டாததனுற [மா
சகத்தி லரக்கர் குலத்தொழி லான தசைபபலி கொளவனெனு.

அயனுரை செய்தனு மபபடி யாதலி லநதவு ரைபபடியே
கயவ ருடறபலி கொள்ளுவ னென்று களித்திம வானயலபோய
வயமிகு வேடுவர் மண்டல மேவி வனததி லுறைந்திடுநா
ணயமுறு மநதிரி தனனொடு மஙகொரு நரபதி நண்ணினனுல 173

முசசுடா வநதுறி னுங்கரு கநதகு முறறிருண் மூடிரவூ
டசசமு றுரவா சோதனை செய்தனு மங்கவள் கணடளவே
பசகிரை யாமிவா மெய்பறி விலலவர் பாமா ராகியுளா
ரிரசக மேனுயா வாழி லிகமபர மெங்கு மிடுமபையெனு. 174

மீளவு நின்றுணர் வாளயன் முனனம் விதிததது மிபபடியே
கோளற வநத பயன்கவ ராதவா கொசசை மனததினரே
நீளநி னைநதுணர் புநதியு நறகுண நீரமையு மெய்தி யுளா
மாளவ தஞ்செய நெஞ்செழு மோகிவா வன்றுபா மேவுவரோ.

வஞ்சமினீள் புகழவானுள் வகுப்பரிய சுகமமர்நதோா
வணஙக லாவா, ரெஞ்சலிலா வாவியினு மினியவரா தலினவருக்
கிடரே வநதா,லஞசமெனை வுயிா கொடுத்து வளிததிடவேண் டின
ராவ ரன்பா னோககுத, தஞ்சமுறக காலனையு முறவாக்குந்
தன்மையினா தககசான்றோர். 176

அரக்கியெனு மியாமுதலா யுயர்ந்தோரை யாதரிக்கு மன்பு
கண்டா, விரக்கமுறப் பொன்போல யாவரே விரும்பாதா ரிகலோ
கததிற, புரக்கவரு நிறைமதிபோற் புணர்ந்தோரைக குளிர்விப்

பர் புணரா தோரே, பரக்கழியா விறந்தோராம் புணர்ந்தோரே
முத்திமுதற் பயன்பெற றோரே. 177

ஆதலினு லிவாதம்மை யறிஞரோ வறிவிலரோ யார்கொ
லென்னச், சோதனையாம விருவுரைகள் சொல்வோமென் றுரு
மேலுங் துணுக்கென் றஞ்ச, மீதுறநின் றூர்பபரித்து வெவ்விடிக்
குப் பின்னுவி வீழ்க்குங் காரபோ, லோதரிய கொடியவன விசும்
புக்கு மதியிரவி யொபபி ரெனனு. 178

மீட்டுரைபபாண் மாயையெனும் வெவ்விருட்பா றையின்
கீழே மிளிர்நது மாயு, மீடடமுறு புழுபபோலவீ ரெனக்கிரையா
யிக்கணததே யிறகக வநதீர், சேடடமுளார போலிருந்தீர் தீயவர்
போன் றீரெவாதீர செயபு மென்னக, கேட்டளவே கொலையரக்கி
கேளென்னத் திறலவேநதன கிளத்த லுறறான். 179

எவ்வுழிநின் றனையிங கிசைத்தவெலா மிளவண்டி னிரைச
சல்போலச, செவ்விதுகேட டனமென்ன வரக்கியுநன றென்
றெதிரே சிரிதத லோடும, வெவ்வியபல லொளியாலே வெளியா
கக கண்டிறையும வெருவ லின்றி, மைவரைபோல் வாய்திறந்து
வாளாநீ வருநதலெனு மனனன சொல்வான. 180

எய்தாநின் றுளபயனுக் கிபறறுதா ரிலலையா மென்ற போது,
நொய்தான கருமத்தி னெய்தானுர் விரைநதிடுவர் நொய்மை
தோன்ற, வைதான புந்தியினு லாறுதலா லறிவுடையோ ரனைத்
துஞ் செய்வா, வெய்தாவுன் போலவாரைக கொதுகெனவீ சிடு
மெஙகள விரக காறறு. 181

ஆதலால் விரைவையொழி யுன்கருத்தை யுரையெஙக ளருகு
வநதோா, காதலா லிாநதபொருள் கனவிலுநல குவமென்று கழற
லோடும, போதமுங்கல் வியும்வலியும பொறையுமள விலரென்றே
புநதி செய்தாண, மேதகமா மவருரையை மிகவியநதா ளிழிவிலா
மெயமமை கணடாள. 182

வாக்குமுகங கண்களான மாறுபடா துயர்நதோாதம் மறு
வில் சிதத, மேகருயரு மிவற்றாலே யுண்ணினைவு மறியலா மே
லோா தாமே,பாககியமபோல் வநதெய்திற சநதேகந தெளியாதார்
பதக ாாகுந, தாகருமுறை யாலிவரை யறிதுமெனு யாவாநீ சாற்று
மெனறாள். 183

வினையமுற வரக்கியிது விளம்பிடமந் திரிவிளம்பும் வேடர்க் கெல்லா, மினையவன்மன் னவனமைச்ச னுகு மிருட்போதி லெங்கு நாடி, யுனைநிகாவா னரசசோதித் தொறுககவுயி ரொடுக்க வுயிா நிறுதத வநதோம, நினைவிதுவந ததறகெனறு விவன்கூற மீண்டந்த நிருதி கூறும. 184

தீயவனு மநதிரியா னல்வேநதுந் தீவேந்தாந தீமை யில்லாத்
தூயவனு மநதிரியாற் றீவேநது நல்வேநதாந தொடர்ச்சி போல
வாயநெறி மன்னவரா லமைச்சருமப படியாகு மாத லாலே
நேயவிவேகத தமைச்ச னுண்டாகி லெப்பயனு நிருபாக் குணடாம். 185

மன்னவனெப் படியுலகின் மனனுயிரு மபபடியா மகிமை தானு, நன்னடவு நிலைமையுமெயஞ ஞானநா றெளிநதவாகமே நண்ணு நிறகு, மனனதுகற றிலரென்னி லரசரமைச சாகளென் போ ரபதத ராகு, மின்னநலே யிலதாகி லெனகரைபா யிளமை நல மிழுநதீ ரின்றே. 186

சிங்கமெனு முங்களையான செபபுகின்ற விஞக்கூட்டிற் சிறை செய் கின்றே, னுஙகண்மதி யாறறிநதா ழயிாவாழ்வீ ரென வருதமெதன் னுரைசெய் கென்னுத, நுஙகள பதியுரைபபத தொலலரக்கி நலலமுதத் துளிகள போல, வஙகவருக குரைதத வெலா மிராகவகே ளெனவசிட்ட னருள ஓறறுன. 187

அண்டநிரை பலகோடி பலவாயு மொன்றுமெவ் வனுவி னுள்ளே, விண்டகடற குமிழிகள்போல் விரிதொடுஙகும விண்ணு யும் விண்ணன் றேது, தண்டறவுண் டாயிருந்து மிலாததெது சரிததேயுஞ் சரியா தேது, கண்டிடநில லாதாயு நிறபதெது சித்தாயுங் கல்லா மேது. 188

வானிடையோ விபமெழுது கின்றதெது வித்திடையின் மரங்கள் போல,வினமிலா வெவவனுவி லுலகமெலா மிருககினற தியாதி னின்று, மானகடற றிரைநுரைபோ லொருபொருளும் பிரிவாகா தமைநத நீரு, மீனமறு நெகிழ்ச்சியுமபோ லேதோனறி ருமையுமெங் கொருமை யாகும். 189

இந்தவினு வின்பயனை நும்முணர் வாலேதோன்ற வியம்பு வீரேற், கநதமுற வெண்குழன்மே லெபபோது மிருககின்ற கமழ் போ தாவீர், மந்தமுறு புநதியினல் வருத்துரைகக மாட்டாது மயங்கு வீரேல், வெந்தவயிற் றெரிகனறகு விறகாவீ ரென்றாக்கி விளம்ப லோடும். 190

மந்திரிமுன் னுரைசெய்வான் மாசிலாப் பரம்பொருளை வகுத்
துச் சொன்னாய், சிநதைமுத லாம்பொறிக ளாறுனு மெட்டரிதாந
திறத்தினாலே, யநதமில்சின் மாத்திரமாய் விண்ணினுநொய் தாம்
பரம மணுவே யாகு, முநதுபிர மாண்டமெலா மவவணுவி லே
தோன்றி முதிரநது மாயும். 191

தடமான வதனபுறமில் லாமையினால விண்ணாகுந் தனிப
போ ததநதா, லிடமான விண்ணன்று மின்னதெனத் தெரிவரிய வி
யலபினாலே, திடமாக விலதாகுஞ சற்பாவத தாலுளதாய்ச் செப
ப லாகும,புடமாக விளஙகுதவாற சிததாகு மறிவதிலாப பொருட்
டாற் கல்லாம. 192

தானாகு மிகநொய்தா மாகாயத்திற் சகத்திரளாஞ் சிததிரத
தைத தானே கோட்டு, மானந வுலகமெலாந தனதுசோதி யாத
லினா லதற்குவே றயலொன் றிலலை, நீநானுஞ் சகபேத வடிவந்தா
னு நிறகின்ற வதனவடிவாய் நீங்கா தெனறும,நாநாவாம் பொருட்
புணர்வா னடநததாகு நடககவிட மிலாமையினா னடவா தாகும்.

அடைவதறகொன றிலாமையினா லிலலையாகு மநவரதஞ் சத்
தையிலுண் டாகு மெனறு, புடைபெயாநன மதியமைசசன் புகலக்
கேட்டுப போதவியந ததன்பினபு பூபனேயுன, னுடையவுணர்
வுரையென்ன வவனுஞ்சொலவா னுலகததி லுறுதியிலா வுறுதி
தானே, தடையறுசிற பரமபொருளி னுறுதியாகுந தற்பரத்தி
னியலபின்னஞ சாறறக் கேளாய். 194

கருத்ததனாற் சங்கற்ப விகற்ப மெலலாங் கைவிடுதல் கைக்
கொளளப படுவ தாகுந,திருததமுறு தனவிரிவுங குவிவு தானுஞ்
சிருட்டியுஙகற் பமுமாகுந் திரளவே தாநதத், தருத்தமுறு வாக்கி
யத்தி னிட்டை யாகு மவ்வேத வாககியததுங கயலு மாகு, முறுத்
திகழு முள்ளதில திரண்டினுககு முளளாகு மவையிரண்டி னுரு
வு மாகும. 195

சராசரமா முலகனைத்து மனரு பத்தாற் றன்செய்யும் விளை
யாட்டாஞ் சகமாய் நின்றும, புராதனமா மொருமையினிற் பிரியா
தாகும பூரணசின் மாத்திரமாம் பொருளை சொன்னாய், நிராசையு
ளத் தவரறியும பரமீ தென்று நிருபனுரைத் திடநிருதி நெஞ்சுட்
கொண்டு, விராவமுத மழைசொரியக் குளிர்ந்த வாபோன் மிகக்கு
ளிர்ந்தாள் சாந்தமுற விளம்ப லுறறாள். 196

அற்புதமா யமுதமா யறிவே யாகி யத்தமன முதயமிலா வருக்கன் போலாய்ப், பொற்புமிகும் புந்தியுள வும்மைப் போல்வார் பொன்னடியை முடியாகப் புனைந்தா ரன்றோ, தற்பரமா முலகாளும் வேந்த ராவோர் தமையுணர்ந்தோ ரைசசேர்ந்தாற் றளர்வுண் டாமோ, நற்பயன்போல் வருமுமக்கிங் கரிதின்றேனு நான்செய்யுங் கைம்மாறு நவிலு மென்றாள். 197

சிலையரக்கர் குலமென்னு மெட்டிக் காட்டிற் செறிகனித்தே மாவனையாய செகத்தி லொன்றுங், கொலைபுரியா தொழிலென்று வேந்தன் கூறக் கொலையொழிந்தே னென்றரக்கி கூற லோடுந், தொலைவருமூ னுணவாநீ செய்யுமாறென சொல்லெனமன் னவன் கேட்பத் தொல்லை நாளி, லலைவில்சமா தியிலிருந்து பசியை வென்றே னவ்வகையே யின்றுமிருந் தாற்ற லுற்றேன். 198

தெள்ளமுதத் தாரணையால் வேண்டுங் காலந் தேகமுட னிருந்தப்பாற் றேகந் தீர்வே, னுள்ளநிறை யுணர்வுடையே னென்றுங் கொல்லே னுண்மையென வுரைத்தேக வுன்னு வானைக், கொள்ளரிய நட்பெளிதிற் கொண்டேம நீயெங் குலமகளா யெம்பதிக்குக் கூட வேகிற், கள்ளருட விரைதருந்து முடல்போ மட்டுங் கருதுமுடல் வாதனைகள கழலா கண்டாய். 199

ஆதலினாற் பதகருட விரையைக் கைக்கொண் டரும்பசி போய்ச் சமாதிதனை யடையிவ் வாறு, காதலுடன் பலகாலுஞ் செய்தி யென்று காவலனகூ றவுமரக்கி களிகூர்ந் தேகப், போதக மன்னூர்தமது நகர மேவிப் பொன்மனைபுக் காரிரவி பொலிய வந்தான், பாதகர்மூ வாயிரரை யாறு நாளிற் பார்த்திபனீந் தானரக்கி பற்றிக் கொண்டாள். 200

பூமகள்போ லங்கிருந்த வடிவைக் கங்குற் போதிலொழித் தரக்கர்குலப் பூவை யாகிப், பாமரராம் பாதகரைத் தோண்மேற் கொண்டு பார்த்திபனோ டமைச்சனுக்கும் பண்பு கூறி, யேமமுறு மிமகிரியிற் சமாதி மேவ வேகினா ளின்றளவு மிந்த வாறே, கோமகனு மரக்கியுநட் பானா ரென்று குரிசிலுக்கு வசிட்டமுனி கூறினானால். 201

மனத்தின் கதை.

இந்தக் கதையை விளையாட் டென்ன விசைத்தோ மெவர்க்கு
மந்தத் தமதா முடலொன் றயலா முடலொன் றவற்றிற்
சிந்தைச சரீரம் விரைவிற செயலக ளெல்லாஞ் செய்து
தொந்தித் தலையு மற்ற தூல வுடலொன் றறியா. 202

என்றான் வசிட்ட னவனை யிந்தச் சடமா மனததுக்
கொன்றா வடிவ மிலதா முள்ள வடிவை விரித்து
நன்றா யுரைப்பா யென்று ஞானக குரிசில கேட்பப்
பொன்றா விதிசொற் படியே போத முனிவன புகல்வான். 203

அகில சத்தி யுடைத்தா யநநத மான பரமம்
புகல்சங் கற்பத தோடே பொருந்தும வடிவே மனமா
மிகலுஞ் சத்தோ டசதததா யிரண்டி னுளளுந தோன்றிப
பகருந் தொழிலக ளோடே பயிலபா வனையு மஃதே 204

எங்கே யெனினுந் தோனறு மிநத மனததை முததிச
சங்கே தத்தா லாகந தன்னிற கூடடி னனறும
பங்கே ருகனோ தியதோர் பழைய கதைநீ கேட்பாய்
வேங்கே தழுமச சழுமாய் வெறுமபொய் யாமோர் வனமே.

அதினோர் கோடி நீள மநநத கோடி காத
மிதிலோர் புருடன் கண்கை பெண்ணிலி லாத துடையோன்
சிதறு நின்ற நினைவோன் சேனா யகனற வடிவோன
பதறு நினற கணையம பலவுங கரததாற பற்றி. 206

தனைத்தான் சிதற மோதித் தகாநதே யுலறி யலறி
யனைத்தாந திசையு மோடி யவச மாகி யடிபட்
டனைததா முறுபபுந் தூளா யிருளாய் நடுக்க மிகுநத
வினைத்தாழ் வுறுபாழ்ங கிணறறில வீழ்நது நெடுநாண் மெலியும்.

மீட்டு மெழுந்து வநது மெய்யின் மோதிக கதறி
யோட்டந் தனிலே சுழலு முயாமுண் ணிறைந்த கருவேற்
காட்டின் முறிய விழுநது கனலிற புழுபபோற் பதைககும
வாட்டந் தவிர்நது கதலி வனத்தின் மகிழ்வுற் றிருக்கும். 208

கதலி வனத்தை விட்டுக் கருவேல் வனத்திற் சுழலும்
பதறிக் கிணற்றில் வீழும் பலகா லுழலக கண்டு
விதறு வகையாம் பறறி வீணே வருநது நீயா
ரெதுசெய் கின்றாய் நினைவென் றென்ன வவனீ திசைத்தான்.

யானென் றொருவ னில்லை யிங்கோர் செயலுங் காணே
னீநின் றுரைகக நினைநது நின்றொற் றளரா நின்றே
னூனென் றியவெம் பகைநீ யுன்று லின்ப துன்ப
நானின் றறிந்தே னென்று நல்குந தன்னை நோக்கி. 210

இடிக்கு முகிலின் மழைபோ லிரங்கிக் கதறி யழுதா
னொடிக்கு ளழுகை விட்டு நுணுககந் தன்னை நோககி
வெடிக்க நகைதந்தா னெடிதா மீள வெமது முனமே
தடிக்கு மங்க மனைத்துந் தானே யடைவே தவிர்ந்தான். 211

விதியின் வசத்தா லிவனே ரிடமே மேவ லுற்று
னெதிரவந தொருவ னயமேல யிவன்போ லடியுண் டேக
முதல்வந தவனைப போனு மொய்மபா யுணாதத வநதப
பதிகன் றனும் போனன பழைய வடிவ மொழிய. 212

பிறிது மொருவன் வநதப் பெரிய கிணறறில் வீழ்நதான
சிறிதல் லாத காலந திரும்பி யேறக காணேம்
வெறிதுன் றியவவ் வனததில் வேறு மொருவன் வரலு
மறிது மென்னத் தகைந்தே யான தெலலா முரைததேன. 213

ஓதிற றென்றுங கேளா துரபபி யிகழ்நது மேனமேன
மோதிக கொண்டு போனன மூாகக ரவனைப் போல்வார
வாதிப புறுவார நிறைநது வயிர முளளாற செறிந்து
பீதிக கிடமா யிருள்சூழ பெருஙகா டினறு முளதால். 214

அறவே கொடிதாய் வெந்த வடவி யெனினு மறிஞர்
நறவே கமழுநது குளிாநத நநத வனமபோன மகிழ்வர்
மறவே லரசே யென்ற வசிட்ட முனியை நோககித்
துறவே புரிவா யிவறறைத் தோனறச சொல்வா யெனறுன். 215

கேட்ட குரிசி லறியக கிளாமா முனிவ னுரைப்பா
ஞட்ட வடியு முடியு நடுவு மினறிப பொயயாங்
கூட்ட மாகி யாழ்நது கொடிதாய் விகறப நெடிதா
மீட்ட வுலகத தியலபே யாமுன் சொன்ன வனமே. 216

புகையா வனத்திற புருடன் புலம்பிச சுழலு மனமே
தகையா நின்ற நாமுந் தனிவி வேகந தானே
பகையா மிதனு ளுள்ளம பரத்தை யறிநதா றினதான்
மிகையா மனங்க ளிகழ்ந்து வேட்கை வசத்தோ டினவால். 217

விதறி யோடு மனங்கண் மேவு நரகங் கிணறு
கதலி வனம்விண் ணுலகாங் கருவேல் வனமண் ணுலகாஞ்
சிதறி விழுந்த கிணற்றிற் றிரும்பி யேறு தொழிந்தோன
பதறி நரகம் புகுந்து பாவந தொலையா ததுவாம். 218

முனையார் முள்ளென் றதுதான் மோக மனிதா மடவார்
நினையா வின்ப துன்ப நின்று லடைந்தே னீயே
வினையா மென்ற துணாவால வியு மனநொந துரைத்த
தனையா ரழுத தென்ற தாசை யறுக்கு மலக்கண். 219

போதம் பாதி யாகிப் பூரண மாகா மனந்தான்
காதல் விடுறொந தயாதல் கதறி யழுத ததுவாஞ்
சீத மாக மகிழ்ந்து சிரித்து நின்ற தென்ற
தேத மில்லா ஞானத் தேக மான மகிழ்ச்சி. 220

முடிவின் ஞானத் தாலே போகம் விட்ட மனந்தான்
வடிவை மாய்க்கும் பொழுது மகிழு மதுவே மகிழ்வாம்
நெடிய மொய்ம்பி னாலே நிறுத்திக் கேட்டே மென்ற
தொடிவின் ஞான வலியா லுள்ள மொருப்பட் டதுவே. 221

அங்கத் தறைந்து கொண்ட கடாகற பனைக ளாலே
பங்கப் படுவன் றுயராம பாரந்தோ டினதென றதுதான
மங்கத் தருவா தனையான் மருணாடு சுழலவ தாகுஞ்
சங்கற் பமும்வா தனையுந் தன்னத்தான வலைபோற றனைநகும். 222

கோச காரப புழுபபோற கொடுங்கற் பனைவா தனையாற
பாச மடைவ ரியாரும பகாந்த மனத்தின கதையை
மாசி லாத மனத்தான் மதித்து மனத்தை மாய்ப்பாய்
தேச முடையா யென்று தெளிந்த வசிட்ட னுரைத்தான. 223

பாலன் கதை.

முழுதுசத் தியுமாய்ப் பூரணமா யென்று முடிவறு பிரமமா வதுதான, பழுதின ஞானிகட்கு மனமலா திலலைப் பரமமா மிதிலா தில்லை, யெழுதருஞ் சத்தி யாவுமா யிலங்கு மிவைகளோர் காலமொன் றுளதாம, வழுவிலாப் பிரம முடையசிற் சத்தி மறிதரு முடல்களிற் றோனறும். 224

காற்றிலே யசைவுங் கல்லிலே திடமுங் கனலிலே சூடும் வான்றனிலே, தோற்றலா மையுநன் னீரிலே நெகிழ்வுந் தொலை வுறு மாய்விலே மாய்வு, மூற்றமாம் விதையின் மரங்களும் போல வுள்ளுறை பிரமசத் திகடா, மாற்றல்சால் கால தேசசித் திரத்தா லவணியிற் சாலிபோற் றோன்றும். 225

பரமமே யெங்கு மென்றுமுண் டாகும் பயின்மன னத்தி னுன் மனமாந், தரமுறு பந்த முத்திபே ருலகாஞ் சத்திக ளனைத்து மாய் நிற்குந், திரமுறு தன்னையாக் கனவினைச் சொற் கதைபோற் செப் பிய வினைவியெலாந் திரமாங், காமலர் முகிலே யென்றனு மந்தக் கதையினை யிராகவன் வினவ. 226

சித்தவஞ் சனையின் மூலமாங் கதையைச் செலவனுக் கருந் தவ னுரைப்பான், மெய்த்தக விலாதோர் சிறுவனீ யன்னை விரும்பியோர் கதைவிளம் பென்னச், சத்தியம் போல வெறும் பொய்யே யுரைப்பா டரணிபன் குமரரோர் மூவர், சுத்தவீ ரமு நற் குணங்களுஞ் சிறந்தோர் சூனிய நகரிலே யுறைவோர். 227

மூவரி லிருவர் பிறந்திலர் ஒருவன் மூலமாங் கருவினு மிலனே, யாவருங் கருதத் திரிபவர் விண்ணி லளவறு பழமரச் சோலை, மேவனு மதனிற் செழுங்கனி துய்த்து வெம்பசி தணிந்துமே றென்றார், காவரு காக மூன்றுநன் னதிகள் கரை பொரு திரையொடுங் கண்டார். 228

ஓடுநன் னதியி லிரண்டுநீ ரில்லை யொன்றுவெண் மணலதா மிதனி, லாடினர் துளைந்து பருகினர் நதியாகிமேல் வருநக ரடைந் தார், வீடுமூன் றெதிர்ந்தா ரதிலிரண் டில்லை மேன்மரஞ் சுவரிலா தொன்று, கூடிய வவற்றிற் சுவரிலா வீட்டிற் குடிபுகுந் திருந்த னர் குமரர். 229

ஒருவருங் காணு நகரிலே வெளிவீட் டுறைபவர் கனகபாத் திரமூன், றருத்தறக் கண்டா ரதிலிரண் டோட்டை மறவிலுந் தூளி யா மொன்று, சொருபமில் கட்டதிற் றுரோணமூன் றதனிற் றுரோணமூன் றகன்றுமிக் கிருந்த, பருவரி சியைத்தாஞ் சமைத் துவா யில்லாப னவரெண் ணிலர்க்குமுன் படைத்தார். 230

அவரெலா நிரம்ப வுண்டபின் மிகுந்த தருந்தினர் வேட் டைகளாடி, யிவர்கண்மூ வருமங் கிருந்தன ரென்ன விளமையா னம்பினன் சிறுவன், புவனமு மிவ்வா றறிவிலோர் காண்பர் புகன்மன விரிவுசங் கற்பம், விவரமா மிந்தவு லகமா மிதனை விடு நிரு விகற்பமா யிடுநீ. 231

சித்தன் கதை.

தங்கள்சங் கற்பத் தாலறி வில்லோர் சாலமோ கிப்பர்நல் லறிஞர், பொங்குநல் விசார மதியினன் மயங்கார் புந்தியாற் பொய்ம்மையை யொழித்துத், துங்கமெய் யுணர்வாய் பந்தமற் றிருந்துந் தொடர்புறு பந்தமுண் டென்று, பங்கமுற் றயரே லமலமா யழியாப் பரமபொருள் பந்தமுற றிடுமோ. 232

அந்தமற் றொன்றாய் விகற்பமற் றறிவா யழிவிலாப் பரம்பொரு ளிருக்கப், பந்தமுற் றவரார் முத்திபெற் றவரார் பாவனை விகற்பமே யனைத்துஞ், சிந்தனை விரிவு பந்தமா மதனைத் தீர்ந்திடன் முத்தியா மனத்தின, றொந்தலீ லையினாற் றூரமா மணித்துந் தூரமு மண்ணிதாய்த் தோன்றும். 233

உற்பத்திப் பிரகரணம்.

ஆய மனத்தின் செயலசெயலா மதனா லொழிந்த தொழிந் துளதா, மேய மனத்தி னலையொழிந்தோர் மிகவு நல்ல தியானத் தோர், தூய மனமா யிடில்வெற்பாற சுழலாக் கடல்போற் பிறப் பிறப்பா, மாயை மயக்கங் கெடுமென்று வசிட்டன் மீண்டு முரை செய்வான். 234

தனையா நிற்கும் பலபோகச் சங்கற் பஞ்சேர் மனவிருத்தி
முனையால் வளரு மாமாயை மோக மென்னு நச்சுமரம்
வினையா நின்ற மனநோய்க்கு மேலோர் விதித்த பரிகார
மினையா தெளிதா யதனாலே யியற்ற லாகு மிதுகேட்பாய். 235

மிகமா னுறுபல் பொருள்களையு மேவா தொழிந்தோர் மனமவென்றோ, சுகமா யெளிதாய்த் தனக்குரித்தாந் துயர்தீர் நிராசை யறிவரியோர், சகமா மனிதப் புழுவொப்பார் சான்றோ ருரைத்த நூற்பழகி, யகமா நினைவு தீர்மனத்தா லயரு மனத்தைத் திருப்பிடலாம் 236

இரும்பா விரும்பு திருந்துவபோ லியற்று மனத்தான் மனந் திருந்தும், திரும்பா நிராசை வடிவாகிச் செறியுந் தன்னா லியற்றுவ தாய், விரும்பா நின்றோர்க் கெளிதான வெய்ய மனத்தி னுப சாந்தி, பெரும்பா ரந்தீர் நற்கதியாம் பிறிதோர் கதியு நன்றாகா.

வாவு மனத்தை யசங்கற்ப வாளா லறுக்கி னிறைந்தெங்கு, மியாவு மதுவாம் பொருடோன்று மிந்த வழிநின் றறிவாலே, மேவு மனதை விழுங்கியதின் மேலா மாயா விகற்பமெலா, மோவு மதியா லறிவுகடந் துளத்தை விழுங்கும் பொருளுணாவாய். 238

வருநதி முயன்று மனநதன்னை மாற்றி யில்லை யுண்டென்று, திருந்த பதத்தி லிருந்திடுவா யிடாதீர செல்வ மிடரினறிப், பொருநத வேண்டு மனமவென்றுற புவன மூன்றுந் துருமபாருந,திருந்த வினிதன் றனவெல்லாந் தீதாய்த் தோன்றின் மனமாளும. 239

சித்த விண்ணிற றிகழறிவாந தியானத் தாலே யறிவென்று
மொத்த படையா லையமற வுளத்தை யறுப்பா யறுத்த தற்பின்
மெதது துபாபோ மவனிவனுன் மேவு மென்ன ததுவிதுவாய்
வைத்த வினைவயே மனமிதனை மறபபாம் வாளா லறுத்திடுவாய்.

பெருகத் திரண்ட முகிலெல்லாம பெருங்காற றாலே யொரு வுதல்போல், வருகற் பனைநா சத்தாலே மனமபோ யிறக்கு மன மிறநதாற, பொருகற் பாநத மாருதமும் பொங்கு கடலும புவி யனைத்து, முருகச சுடுபன் னிருகதிரு மொருகால் வரினு மிட ருண்டோ. 241

தன்னைக கொண்டே தனையறுககிற றுனைச்ச சகல பூமிகரு
முன்னைத் தலைமை போலின்ப முதிர நிறைநது வகறபனைக்கே
துன்னித் திகழ்தற பதமபறறிச சுகத்தை யடைவாய் பலவாக
வுன்னிப் படர்கற் பனைசசெல்வ முடைய மனமே யுயிர்ப்பகையாம்.

உள்ளப் பகைவன் பலவிதமா யுறுகாட் சிகளால் வெல்லா மற், றெள்ளத் தகுசந் தோடமெனுஞ் செலவ முடைய நிராசை யினுற், கள்ளத் தனிநெஞ் சினைவெல்வாய் கறறோாக் கன்பாய் நின்மலமாய்க, குள்ளக் குளிாந்தாந காரததாற் கூறு காது சம பாவம. 243

தாழ்வு முயாவு மில்லாத சமபா வனையாற பிறப்பில்லா
வாழ்வு நல்கும் பரமபத மாறுப பதமா மலைவாலே
வீழ்வு றுத மனமரிதாம் வெம்மை கனலை விடாததுபோ
லாழ்வு செய்பு மலைவுமன மகலா வறிவி னலைவுமனம். 244

அலையு மந்த மனமுலகா மலைவு போகின் மனங்கெடுமிந
நிலையே தவமு நூற்கருத்து நிமல வீடுந துணிபொருளுந

தலைவி லலைவே மனமாயை தொடர்வா தனையு மதன்பெபரா
மலையு மனமு மதுவதனை மாறு விசாரத தானமாயபபாய் 245

மெத்து கின்ற வாதனையை விடடான் மேலா நலமுளதாஞ், சத்தி னசததி னிடைநினறு சைதன ணியததிற சாட்டியததி, லொத்து நடுநின் றுலை நமேவ யுளள மாகு மிவவுளளனு, சிதநின் முயலவாற சிததாகுஞ சடதநின முயல்வாற சடமாகும. 246

ஊக்க முளதாய் மனமொனறி லுறைககி லதுவா மாதலினற்
றுக்கு மனத்தை மனததாலே தள்ளி யேறித் தளாவினறி
பாகக மழிவில பதமவினைவி லடைவாய் மனத்தை மனததாலே
நீக்க வலதார தகைமைதநா நிருப னிறுதது நெறிபோல 247

பிறவிக கடலிற காதலெனும பெருவாய் முதலை பிடிததீாகக
விறவுச சுழியாற் சுழலுமவாக கிதப நாவா யெடடாவா
மறமுற றுளததை யுளததாலே மாய்தது பிறபபில வருநதாம
லுறவுற றுனைநீ யுய்விபபா யுயிாககுப பிறரா ருய்வுண்டோ. 248

எநத வெநத வாதனைக ளிதபத தெழுந்த வவைவெல்லா
மநத வநத விடததழிககி லதுவே மாயைக கழிவாகு
முநது போக பேதமென மொழிநத விருவா தனைவிட்டு
வநத பாவா பாவஙகளை மாறறி விகறப மறமகிழவாய். 249

அறிபவற றுசை யறிலது தானே யவிததைபு மனமுமாண் டதுவாம, பொறிபயி லாசை துன்பமா நிராசை புகலரு முததியா மின்பம, பிறிவறு தனது முபறசியா லுண்டாம பேதைய ருண் டெனு மவிததை, செறிதரு பொய்யாய நாமமாத திரமாய்ச சித தெனத தோநதிடி லிலதாம. 250

எனறலு மிராம னவிததையின் செலவத தெழுநதற நெருங்கு மிவவிருடா, ஞெனறுமிங கினறி பெவ்வகை நீங்கு முறைத் தரு ளினனநீ யெனன, வன்றவ னுரைபபான வனறுயா முட் சோ வன்பவக குழியின்மன னுயிரை, பொன்றவீழ்த ததனோ டொககவீழ் மாயை யுண்டெனி னுண்மைநோக கிலலை. 251

பிறபபெனு மாயைக கரையதா யெங்கும் பிறிவறு பெரும் பொரு டோன்றி, லிறபபுறு மாயைக கிசசையே வடிவா மித னுடை நாசமே வீடு, சிறபபிலசங கறபஞ் சிதைந்திடி லிதுதான் றேய்ந்திடுஞ் சித்தெனுங் கதிரோன, புறபபடி லிதய விசும்பில்வா தனையாம் பொங்கிருள் போமெனப புகல. 252

கண்டன வனைத்து மாயையே யென்றாய் கண்ணெனுந் தத்து வத் தாலே, கண்டற வதுதான் கரைந்துபோ மென்றாய் தத்துவ மாவதே தென்ன, வெண்டவ னுரைப்பான் காண்பவற் றிடை சென் றெய்திடா தெவகணுஞ சமமா, யுண்டென லாகி நாமமற் றுயர்ந்த வுணர்வுதற பரமா முணர்வே. 253

இவையெனு மனைத்துஞ் சிறகன மாகி யிறப்பிலாப பிரமமே யென்று, நவையுறு மனமாங் கறபனை யில்லை நாசமும் பிறவியு மெனனு, மவையெலாம புவன மூனறினு மில்லை யறுவகை விகா ரமு மில்லைக, கவையறு சமமாங குறிபெறு மறிவு மாத்திரங் காணநின் றுளதால. 254

கேவல மாகிக கேவல வொளியாய்க் கேடறு சுததமாய் விரி வா, யோவலி லறிவு மாததிர மாகி யுறுதுய ரொனறுமற் றுறி, மேவரு மிரத மனை ததினுக கொத து விகாரமற் றுளபொரு ளிடத் தே, தாவருந தனது நினைவையே விருமபித தன்வயத தெழுந்த தோ ரறிவு 255

செபபிய வறிவு முடிவில்சங் கற்பஞ் செய்ததிற் சென்றிடு மிதுதா, னிபபிர மத்தின மனமதா மிதனுக் கெண்ணிலசத் திக ளுள வாகும்,கபபிலா தெஙகு நிரந்தரஞ் செய்யுங கடுமையா மிம் மனந தனிலே, யபபிலே தோன்றுந திரைகள்போற பேத மாகிய வலலபந தோனறும. 256

உளளுறு சஙகற பததினற றோன்று முள்ளமற் றதனிஞ லொடுஙகுந, தள்ளுறு காறறு லெழுந்ததீக் கொழுந்து சமிபபதுங காறறினற போல, நள்ளுறு பிரம மனறுநா னெனறு நாடுதன் மனத்துறு பநத, மெள்ளுறு மிடமும பிரிவிலாப பொருளை யா மெனு மழுததமே விடாம 257

மடமையுந் துயரு மவயவ நிறைந்த வடிவமு முடையனு னென்றே, படாதரு மவறறிற கேறறபன் னடையாற் பாசமும் பந்தமு முளவாஞ், சடமுறு மிவற்றி லேதுமொன றல்லேன் றசைநரம பென்புநீ ரல்லே, னுடலின்மே லான பரமநா னென்னு முறுதியோர் மாயைசெற றுணர்நதோர். 258

தானலா தான வுடன்முதற பொருளிற் றனெனும் பாவனை யாய, வூனமா மாயை யுணர்விலோர் விதிக்க வுள்ளதா முணர்வு ளோர்க கிலதா, மானத நினைத்த தைமபொறி யிபற்று மன்ன

வர்க் கமைச்சர்போல் விரைவி, லானநன் மதியான் முயற்சியாற் போகத் தாசைவா தனையைவே ரறுபபாய். 259

என்னுடை மைநத ரென்னுடை நிதிநா னிவனவ னிதுவது வென்னு, மின்னுடை நிலைமை யிநத்ரசா லத்தால் வீங்கிய வாத னை யோங்கும், நன்னுடை நிலையஞ் ஞானமா நிலைபோய் நாசமா யையிறகருத் தொழிவாய்,நின்னுடை வடிவி லவறறைநீ யென்றே நினைவிலா போல்வருந துவதென். 260

மூகமாய்ச சடமாய்ச சுகாசுகங் களிலே மூழ்கியோர் பயனற வருந்துங், தேகமாா நீயா ரகோவகோ விதோர் சித்திர மிருந் தவா காணு, யேகமாய் மெய்பா யிலங்கிய பிரம மெஙகுமா யிருக் கவுந் தோன்றுச், சோகமாய்ப பொய்பாய் விளங்குறு மாயை தோன்றுறு திருக்கவுந தோன்றும 261

மற்றுமொன் றுரைக்க வள்ளலே கேட்பாய் மடமையாம் பூமியேழ் பதமா, முறறுள ஞான பூமியேழ் பதமா மொழிநத விப் பதங்கடம் மிறுறும, பற்றுள வாகு மொன்றெடொன் றளா விப் பயில்வன பதஙகண்மட் டிலவா, மற்றமில் சொரூப நிலை பெறல் வீடா மதினழு வுறுதனு னெனலே. 262

அடக்கமா யுரைததே மஃதறிந் தவாககு மறிகிலா தவர்க்கு நற் குறிக,டொடக்கமில சன்மாத் திரமதா மறிவின சொரூபநின் றசைவிலா தவரே, விடறகருங காம முதறபகை கடநதோா மெய் யறி விலார்கடப பரியோா, நடககுறு காட்சி விதத்தில்வீ ழறிவே நோக்கருஞ் சொரூபத்தி னழுவல். 263

சொருபம்விட் டகலன் மோகமாம வேறு சொல்விட முன்பு பின் பில்லை, யொருபொரு ணினைவை யொழிததுமே லப்பா லொருபொரு ணினைவுறி லநத, விருபொரு ணடுவு ணினைவற விருக்கு மிதுசொரு பதியல பிதுதான், மருவுகற் பனைமாண் டசைவில்கற் போலாய் வருநனுச சுழுத்திதா வடிவாம. 264

நானெனும் பிரிவும் பேதமு மறறு நலலறி வாயசை யாத[கேட்பா மானத நிலையே சொரூபமா முன்சொன் மடமையாம புவிபதங் யீனமாம் வித்து நனவுமே னனவு மியன்றமா நனவுமந நனவி லானதோர் கனவுங கனவுமிக கனவி லடாநனு வுஞசுழுத் தியுமே.

இத்திற மேழு மேகமாய் நெருககுற் றிவைபல பெயர்களை யெய்துஞ், சித்திலே நின்றே றறிவுபே ரின்றிச செறியல மின்றி

மேல் வந்து, வத்தியா நிற்குஞ் சித்தசீ வாதி வருபெயர் செயல்களுக் கிடமாய், வித்துரு பமதாய் நின்றிடு மதனால் விதைநன வாமுதற் பதமே. 266

இதுவறி வுக்கு முதலவத் தையதா மிதத்துறப பிறந்தபின் னிவனு, னிதுவென தெனபபண் டிலாமையா னெய்தா யெழுந் துள வறுதியே நனவா, மிதுதனை யொழிய விவனவ னானே யிது வது வென்னதென் றெண்ணு, மிதுமுதற் பிறபிற றொடர்சசி யாய்ப பருக்கு மிநதநிச சயமபெரு நனவாம் 267

அறிநதுள தெனினு மறிகிலா தெனினு மழுந்துறத் தானது வாகிச, செறிநதுள நனவிற சிதத்ராச சியமே செய்வது நனாக் கனா வாகு, மெறிந்தகா னலினீர் சுத்திகை வெள்ளி யிருமதி யிவைமுதற் பலவாய்ப, பிறிநதமபே தங்க ணனவிலே பழகும பெற் றியாற் கனவுபல் விதமாம. 268

அற்பகா லததி லனேகமாஞ் செயல்கண் டறிநதன மெனுங் கன வழிநது, முறபடு செயலை நினைவது கனவா முநதுகண் டதனை நா ளகன்று, பிற்படக காணும பொருள்களை மறநது பெரும் பொழு தணாவுற நோககுஞ், சொறபன நனவு போனன வுகமே தோன்றுமிச செயல்களு நனவே. 269

அறுவகை யவத்தை யகறறிய சீவ னடைந்துள வவத்தையி னியறகை, யுறுசட மாகி மேல்வருந் துயர்கூ ருணர்வுள தாமிது சுழுத்தி, துறபுவ னங்க ளிதனிடை யிருளிற றொலைவுறு மிபபத மேழும, பெறுவன பேத மொன்றுநா ருகும பேதமை யவத் தையிவ் வேழும 270

ஞானபூ மியைமுடிவிற பேத மாக நவிலுவர்வா தியரவறறி னமக்கு நலல, தானதிவை யிவையறிதன் ஞான மாகு மறிநத விவற றநதமே யழிவில் வீடா, மானமுறு சுபம்விரும்பல் விசார மெய்தன் மனனுசிறுக லுண்மையிலே மன்னி நிற்ற, லீனமறு சங்கற்ப மறல்ப தாத்த வெண்ணமறுத் திடறுரிய மிவையே ழாகும். 271

இவையறிநதோர் மோகமெனு மளற்றில் வீழா ரிவற்றியலா முத்திவரி விடர்மீண் டில்லை, நவையுறுமோ கத்தொடுநா மடைவ தென்னே நல்லோரா னன்னூலா னன்று ஞானச், சுவைபெறுது நிராசையினா லென்று நாடல் சுபம்விரும்ப லாகுமிநதச சுபேச்சை

முற்றிக், கவையறுநல் லோரியற்கை யாசாரங்கள் கைவருதல் விசாரமாக் கருதல் வேண்டும். 272

இனையசுபம் விரும்பலொடு விசார மென்ற விரண்டுநிறை தலும்விடயத் திசைகை மாற்றி, நினைவுகுவி வதுசித்தஞ் சிறுக லாகு நிகழ்த்தியவிம் மூன்றாலு நெஞ்சந் தன்னில, வனைதருமவ் விரததியினா லுண்மைப போத மன்னுதலே யுண்மைநிலை மருவ லாகு, மனையனவிந் நான்காலு முண்மைப போதத் தழுந்தியயற் சங்கமற லசங்க மாகும். 273

அறைந்தபத மைந்தாலுந் தானும போதத் தழுந்தியவின் பத்தமைவாற புறனு முளளுந், முறைந்தபதாத் தங்கண்மறந் தயலோர் வன்பா லுணாவதுவே பதாாததநினை வொழித லாகு, நிறைந்தவிவை யாராலும் பேதம போக்கி நிலைபெறுதற சுபாவத தே நிறற ருனே, மறைந்தபொருள வெளியாகுந துரிய மாகு மாசறுசீ வனினமுததா வழியீ தாகும. 274

சொன்னதன்மே லுடலிறந்த முத்தர் மேவுந் துரியாதீ தப் பதமாந் துரியசு செலவந், தனனுணாவாற றனையறிந்த பெருமை சானற தலைவனு லெப்தலுறுந தனமை யாகு, மனனியவிப பத மடைந்த சிவன முத்தா மகிழ்ரசிமறுக கததழுந்தா மரபி னுலே, யன்னியாசொல வழிதுயிலவிட் டெழுந்தா போல வடுததன செய் குவாசெய்யா ராகி வாழவாா. 275

இஞ்ஞான பதமேழு மிகவும் புநதி யெய்தினர்க்கல லது தோனறு விவறறை யெய்தி, லஞ்ஞான மிலேசசமேனு பெனினுந் தேகி யதேகிபெனி னுமமுதத ஊயமிலலை, மெய்ஞ்ஞான மென பதுதான் மனத்தின கட்டு விடுதலிது பெறிலிதுவே வீடு பேறும, பொய்ஞ்ஞானக கானலினீா முதலா மோகம பொயயெனபபோ மடமையுமபொய் யெனனிற போகும். 276

தனையறியு நிட்டையுளோாக கெய்த லாகுந் தததுவபூ மிக ளறிந்த தலைமை மேலோா, நினையவுநதா ழவுமுரியாா பொறிக ளனனு நெடுமபகைவென றோரழியா நிலையி னின்றோர், துனை தருபல் லுயிரிறைஞச மேலாய வாழுஞ் சுரேந்திரரு நரேந்திரருந் துருமபாய்த் தோனறு,மனையபெரும் பதம்பெறறோ ரவரே யாகு மல்லாதோா் பவககடலி லமிழ்ந்தா நிறபோா 277

உளமொடுங்கு முபாயமே யோக மாகு முணர்வுறுபூ மிக ளிந்த வுபாய மாகும், வளமிகுமிப் பூமிகளா லன்றி யிந்த மாதேவ பெரியபத மருவ லாகா, வளவறநீ நான்முன்வே றென்று மின்றி யபேதமா யகாமயமா யமல மாகிச், கிளாசுகமாய்ச் சாந்தமா யறிவா யொன்றாய்க் கேடின்றிப் பெயரின்றிக் கீழ்மே லின்றி. 278

பாவனையு மபாவனையு முதலு மீறும் பற்றுமுள நுமமிலது மபலவுந் தேசு, மேவறிவு மடைமையுமென றிவைக ளின்றி விண்ணிலே யிருப்பதாய் விசால மாகி, யாவதுமா யனறுகி மனத்தால வாக்கா லெட்டரிதா யினபத்தி னிப மாகி, யோவரிய நிறைவி னிறை வாகி யாசை யொழிவிடமாய்த் தன்னுறற் னுணரு மொன்று. 279

தோன்றியவை விளக்கத்தா னுண்மைபா மைமபொறிகருந் தொடாபாய நிறகு, மானறபத்தாத் தங்களெலா மறிவினு லொழி நதுண்மை யாக மாட்டா, வேனறறிவா னறிபொருளா மிரண் டினிடை யறிவானுக் கியைந்த ரூப, மூனறியறி பொருளறிவா னறிவிலிவை யுறறிடுவ தியாநத வீடு 280

ஓரிடமவிட டோரிடத்தே யுள்ளமுறி லவற்றினடு வுண்மை யாகிய, பேரிலதா யுணாவிலதாய்ச் சடமிலதா யதுநீயாய்ப் பிரியே லென்றுங், கூரியபுந் தியினுலே யூகித்துக் குடுமபிபெனுங் குறிப யை மாற்றித், தாரியதாம படிமனத்தின றுவககறுத்து விருந்த படி துணிந்து நிற்பாய். 281

பிறபபிறபபாம பூட்டைத்தனைப பிணித்துழறறும் வாதனையாம் பெரிய பாச, மறபபெரிய முபறசியினு லறுத்திடுவாய் பரமமா மறிவின் முன்னே, புறபபடுமபொய் யாமுள்ளம புவனவிகற் பங்க ளெனுமபொய்யைக் காட்டுஞ், சிறபபுளவிண் ணிலதாயு மிலதான நீலநிறஞ் செறிவ தேபோல. 282

சோகமுறு சங்கறப நாசத்தான் மனமாளிற் றென்று தொ டட, மோகமெனு முடுபனி விட்டகலுஞ் சரற்கால முதிர வந் தான், மாகமவிளங் குவதென்ன நல்லறிவு மாத்திரமாய் மாயா தாகி, யேகமாய் வடிவின்றிப் பிறபபிறபபி லாபபிரம மிலங்கு கொய்தாய். 283

திதிப்பிரகரணம்.

சுக்கிரன் கதை.

எழுதுவோனு மெழுதிடமு மெதிர்காண் பொருளு மிலதாகி
வழுவி லாத விண்ணிடையே வந்து தோன்று மோவியந்தான்
பழுதின் மேவுந் தனைத்தானே பாரா நிற்கும் பலபொறியு
நழுவு துயிலி னுலன்றி நனவான் மேவுங் கனவொக்கும் 284
கரியாய்ச் சமமாய் நொய்தாகிக் கலந்த விகற்பந் தீரறிவிற்
பரியா நின்ற வுலகமெலாம் பற்றிப் பாய்தல் கண்ணாடியிற்
றெரியா நின்ற பொருளைப்போலாஞ் செறிகா ரணகா ரியமின்றிப்
புரியா நின்ற வுலகெல்லாம் பொலிந்து பிரமத் திடையிருக்கும்.
சொன்ன வுலகங் களுக்குருவந் தோன்று நின்ற மாத்திரமாம்
பின்ன மின்றி யாவையுமாயப் பேரா வறிவாய்ப் பெருவிண்ணாய்
மன்னு பிரம மொன்றெனவே வருந்தி முயன்று பாவிப்பா
யன்ன நிலையே கைவந்தா லலைவற் றுள்ள மறிவுருவாம். 286

ஈற்றுப் பலசே ரொருகற்போற் கிளருஞ் சகங்கள் செறிபிர
மந், தோற்றப் படுமா விரண்டெனத் தொடர்கா ரணமவே
றிலாமையினு, லாற்றச் சகமென் றென்றிலதா மறிவே யுளதா
மனைத்துலகும், தேற்றப் பிரமத் திருக்குமிவை தெளிய வெள்ளி
கதைகேட்பாய். 287

முன்ன மொருநாட் பிருகுமுனி முதுமந் தரமால் வரைச
சாரன, மன்னு தவஞ்செய் யுழியவனற னைந்தன மதியான்
மதியனையோன, றன்ன தாதை கழற்பிரியான் றனிமெய்ஞ் ஞான
மஞ்ஞோன, மென்னு மிருபா வையினடுவே யியங்கா நின்ற பெரு
ம்பதத்தோன். 288

தாம வியாள கடர் கதை.

சங்கஞ்செய மயலேபோய்த் தொந்தந் தவிர்ந்தொன்றைச்
சாரா விதெறிச, சிங்கிசெய கூட்டி னின்றுஞ் சேணுறச் செலனும
புட்போற், றுங்கமோ கத்தி னின்றுந் தூயமனம் வெளியிற் போ
ந்து, பங்கமா மையந் தீரப் பற்றெனு மனைத்துந் தீரும். 289

ஆனறவம் மனப்பூ ணத்தை படைந்துபூ ரணவெண் டிங்கள்
போன்றுற விளங்கு மிந்த நிலையிலே பொலியுற் றோர்கள்

மூன்றுமூர்த் திகளாந் தேவ முதல்வர்க்கும் கருணை செய்வ
தூன்றிய விசாரத் தாலே யுயர்பொரு ளெய்த வேண்டும். 290

உலகெது நாமா ரென்ன வுற்றுநின் றுணரு மட்டுங்
கலகமா பிறவி மோகங் கங்குலைப் போன் மூடி நிற்கு
மலகறு முலகும் நாமு மழிவிலசிற் சோதி யெனறே
சலனமில கண்ணுற கண்டோர் தத்துவ நிலைமை கண்டோர். 291

அகிலசத் தியுமா யொன்று யநநதமா மறிவு தானே
சகலபா வனைக்கு முள்ளா மெனககண்டோர் தமமைக் கண்டோர்
பகாவுறு நானு மிலலை பிறிதிலை பரமே யுண்டென்
றிகமுற வுளள திலல திடையுறக கண்டோர் கண்டோர் 292

நெறியிடை வநதோர் கூடட நெறிசெல்வோர் காறு நேர்போற
செறிதரு போக மெலலாஞ் சேதனா காணப ரன்றே
யறிவினுன மனதை வென்றோ றபரமே பெரிதாயக காண்பா
பிறகது துயரா மென்றே பெரியன போகம வேண்டார். 293

நலங்கிய சிறைதீர் மன்ன னகாமட்டு மகிழவு கூரு
மலங்கலவேல வெற்றி வேநத னவனியுஞ் சிறிதென றெண்ணுங
கலஙகுறு மனதை வெலவோர் கைகையாற் காலகள காலா
விலங்குபற பலலா லஙக மியாவுமிப படிமுன சோகக. 294

பகைமன வெறறி யலலாற பவககடல வங்க மிலலை
வகைபடு முலகிற செலவா வரிசையோர் மறுவி லாதோர்
மிகையுயா புருடா கிருததி மிககவ ரெனபோ ருள்ளக
குகையிடைத் தொழிலக ளுஞரா கொடுமனப பாமபைக்
[கொனறு 295

மனமெனும விளையை வெனறோர் மலரடி முடிமேற கொள்வா
மினநா கஙக ளெனனு மிராசசியத திருநது வாழ்நத
முனமுறு பாவ மெனனு முமமதக களிறறி னுலுங்
கனமயற படைக ளாலுங கரணமாம பகையை வெல்வாய். 296

துணிமனச செருககு மாய்ததுத் தொடர்பொறிப பகையை வெல்லிற, பணிபடு பதுமக கான்போற படாந்தவா தனைகண் மாளுந, தனியறி வொனறே யென்று சாதிததிம மனமவென் மட்டுங், கனியிருள செறியும பேய்போற கருததில்வா தனைவநதெய் தும். 297

மந்திரி யெனலா முண்மை மருவுறும் விசாரத் தாலே
யிந்திரி யங்க ளென்னு மிடாபபகை யறுத்த லாலே

தந்திரி யெனலா மிட்டஞ் சமைத்தலா லேவ லாளா
னொந்திரி யிலார்த வுள்ள நோக்கிய விவேகத் தோர்க்கே. 298

ஆலிக்கு மின்பத் தாலே யன்புறு மனைவி யாகும்
பாலிக்கு மியல்பி னாலே பாவனத் தந்தை யாகுஞ்
சீலிக்கு முறுதி யாலே தேடருந் நட்பு மாகுந்
தூலிக்கும் வினைக ளில்லாத் தூய்மனம் விவேகத் தோர்க்கே. ( )

நல்லன நூல்க ளாலே நல்லன நெறியை நோக்கி
நல்லன தியானஞ் செய்து நல்லனு பவத்தை நண்ணி
நல்லன சித்தி நல்கு நல்லதாயத் தனனை மாயக்கு
நல்லதோர் தாதை யாகி நல்லவாக் குள்ளந் தானே. 300

துணிவுறு திடமாய்ச் சாலத் துகளற நோக்கி யாதும்
பிணியறக் கண்டு ஞானப் பேருணர் வுணர்த்தப் பட்டாற்
பணிவுறு மிதயந் தனனிற் பழுதிறங் குணத்தி னாலே
மணியென விளங்கா நிற்கு மாசறு முள்ளந் தானே 301

மனமணி பேதச் சேற்றின் மறைந்தொரு வருக்குந் தோன்றாக்
கனமுறு விவேக நீரால் கழுவிறச் சித்தி காட்டும்
வினவுறு விவேக வல்லான் மெய்யம்மையை மதியாற் கண்டு
சினமுறு பொறியை வென்று தீவருப் பிறவி தீர்வான். 302

இதத்திறத் திவனு னென்றே யிறுகிய வுறுதி யின்று
மதத்திறம் புந்தி யாலே யழுத்தமா யகற்றி மற்ற
மெய்த்திறம் பற்றி நீபா மதினின்று விழைந்த செய்வாய்
பொய்த்திற மனத்தி னோடே புசித்தவை பந்த மாகா. 303

நிலைபெறும்படி நானெனும் வாதனை நின்றால்
வலைபுகுந்தபுள் ளாமென மூவரு மடிவார்
கொலைசெ யறவெளி நாசையே யுயிர்களெலாங் கூற்றாய்த்
தொலைவி றுன்பமா நிராசையே துன்பமி லின்பம். 304

அறிவதா யறிவே மெய்யா யமலமா யனந்தா யறிப
பிறிவுறு வரவு போக்கில் பிரமமே யுளதா மந்தச்
செறிபொருட் சத்தி தோற்ற மாத்திரஞ் சகமாய் நிற்கும்
பொறிகள்பல காட்சி பொய்யே பொருண்மெய்யே யென்று வா
[ழ்வாய். 305

வீம பாச திடர் கதை.

இதுநமக் கிதுநமக்கென் றிரங்குறு பொல்லா வாழ்வா
லுதவியோர் சாமப ரேனு முறபபெரு துதார மிக்குச
சுதமுறு முலக மெல்லாந் துரும்புபோற் காண்போர் தம்மால்
விதனங்க ளனைத்தும வாரா மிருகங்க ளுலர்புற் றீண்டா. 306

ஒழிவறு முப்பசி தன்னு லூகத்தா லுயர்ந்த நூலா
விழிவற வியற்று வோாகட கெபபய னெளிதி னெய்தா
வழிபடு நன்னூ லாளர் வருபபன் கருத்தாச செய்யி
லழிவற முற்று முறறி யளவறு பயனை நலகும். 307

வருத்தமற் றசசஞ் சோக மதமின்றி நன்னூற பின்போ
யொருத்தரா லேவ வின்றி யுலாவுக நசிக்க வேண்டா
வருததங்க ளகர்த்த மாது மளவிலபோ கங்க ளுயாம
பெருததவா பததாஞ் செலவம் பேரின்ப நிராசை தானே. 308

இடுமைபகூா சங்க மின்றி யியற்கையா சார மெய்திக
குடுமபமாந துபாசிற றின்பங் குறித்திடாப பெருமை யோர்க்கு
நெடும்புகழ் வாணாள் செல்வ நிறைகுண மனைத்து முண்டாய்ப்
படுமபலன வசநத காலக கொடிகள்போற பலிக்கு மனறே. 309

தவங்களாற றெய்வ நீராற சாத்திரங் களிறைற் போகாப்
பவங்களை யுபாநதோா பாதம் பணிநதுபற் றறுக்க வேண்டு
மவங்களாங காமங் கோப மறவுநதெய்ந தியறகை யான
சுவங்களி னடநது நன்னூற் றுறைநின்றே ருபாந்த மேலோர்.

நானெனும பொருள்கா ணாதோா ஞானவா காயங் காணார்
நானெனும பொருளைக கணடோர் ஞானவா காய மாவார்
நானெனு மகஙகா ரககார் ஞானவிண் மதியை மூடி
னனெனுப பரம வாமப னனமலா விரியா தன்றே. 311

மடிவறு பிறவி யென்னு மரததிர ளனககி தென்னு
நெடியபல பணைக ணீட்டி நிரயமாங் காய்கள் காய்க்கு
முடிவறு துபாரங கார முளையாக விளையா நிற்கு
மிடியிலா ஞானத் தீயால் வேரொடும் வெந்து போமே. 312

என்றறு மிவவாங கார மெவ்வுரு வுடைத்தெவ் வாறு
வென்றிட லாகுந தேக மேவியு மேவா தாயு

நின்றொரு காலம் வென்று னேருறு பயனே தென்னு
நன்றுணர் வள்ளல் கேட்ப ஞானமார் வசிட்டன் சொல்வான். ()

மூவகை யுலகி லிந்த வகங்கா மும்மை யென்று
மேவரு மிரண்டு நன்று மிகவுமொன் றீன மாகும்
யாவதும பரமு நாமே யீறில மெமைய லாதோர்
பாவனை யிலதென் றேரும் போதமே பரமாங் காரம். 314

செந்நெல்வா லினுஞ்சற றுகிச செகங்களுக் கயலா யென்று
மன்னுது மெனக்கொள் போத மற்றையாங கார மாகு
மிங்கிலை யிரண்டுஞ் சீவன் முத்தர்பா லிருநதி டேறறித
துன்னரு முத்தி நல்குஞ் சுழல்வுறு பநத நலகா. 315

கரசர ஞாதி மட்டா நாணிவ னென்று காணுந
திரமது தானே மூனறு மகஙகரஞ செகததோாக கெலலா
முரியதா மிகவும் பொலலா துறபவ மெனனு நசசு
மரமெழு மூல மாகும வருநதியு மொருகக வேண்டும. 316

கொடிதிது கொடிது சாலக் கொடிததன கொடுமை யாலே
முடிவறு முயிாக ளெலலா மோகமுற றறிவு கெடடாா
கடிதிலவ் விரண்டி னுளங கடிநதிதெவ வளவு விடடாய்
படிவுறவ் வளவே யெய்தும பரமமாந தறப தாாததம. 317

வற்றமா மகங்கா ரங்க ளிரண்டினுற் பரம மெய்தி
யூற்றமா மவறறை நீஙகி யோரகங காமு மின்றி
யாற்றலா னிறறி யென்னி லறவுயா பதம தாகுந
தோறறுட னொனு மை சுருதிகள் சொலனு முத்தி. 318

இதனியல் புரைக்கக கேண்முன் னிசைததுள தாமன் முனனோ
ரதமுற மடிந்த பின்ன ரனையசம் பரன்வே கிதது
மதமுறு மிமையோர் சேனை வதஞ்செய்வா னுபாயந் தன்னை
விதமுற வினைய வாறு நினைநதனன் விஞ்சை வலலான். 319

தானவ ரெனமுன் னுஞ்செய் தாமனை முதலா மூவர்
ஞானமில் லாமை யாலே நானென தென்று பொய்யாய்
வானவா போரின் மாண்டார் மறறினி ஞான நன்னூற்
போனவர் விவேகத தோராய்ப புணாநதமா யததாற் செய்வேன்.

மெய்யுணர் வுறுத லாலே வெறும்பொய்யா மகங்கா ரத்தி
னையுறார் விண்ணோா சேனை நலிவுற வெல்வ ரெனறு

மையுறு மனத்தி னெண்ணி மாயையா லவரைச் செய்தான்
மொய்யுறு வேலை தந்த மொகருள்போன மூவா வந்தார். 321

அனைத்தையு மறிந்தோர் தம்மை யறிவென வறிவாற் கண்டோர்
வினைதொட ரிலாதோ ரொன்றின விருப்பமும் வெறுப்பு மில்
நினைதநுள நிகழ்கா லத்தி லெய்திய நிலையி னிறபோா [லோர்
தினைதுணை யெனினு மைய மிலாதவர் தெளிவு சான்றோர். 322

பேரினால் வீமன் பாசன் றிடனெனப பிரிக்கப பட்டோர்
சீரிறு ஞலகை யெல்லாந திரணமாய்த் தேருஞ சுததா
போரிலே போமி னென்று சமபரன் புகலப போகி
நேரிலா வமர ரோடு நெடுஞசமா புரிய லுற்றார். 323

எண்ணிலா வருடம வெமபோ ரியறறின ரிவர்க ளெஞசிற
றுண்ணென வெனதி யானுந தோறறா வுதிதத போது
நுண்ணறி வாலே யாமா ரெனறுற நோக்க லோடும
புண்ணிய மிலாதோா வாழ்வு போலது பொய்யாய்ப போகும்.

மறறினி யிநத வாற்றல வாதனை யாலே பந்தம்
பற்றுறு மதனை நீஙகிற பாநதமபோம் விவேகத தாலே
யுறறறி வுண்மை சேரி லுளததில்வா தனைபோம போறு
லறறமில சிதத நெய்தீா நீபமபோ லாகு மனமே. 325

தாரூரன் கதை.

ஒழியாத துயர்மாயை யெனுமா பத்தை யொழிக்கமன நாச மோ ருபாய மாகு, மிழியாத மெய்ஞஞானப பொருளை யெல்லா மியம்பககேட் டயராம லிதயங கொள்வாய், பழியான போகத்தி னிசசை தானே பநதமா மதுவிடலே பரம மாகும், வழியான பன்னூலாற பயனகொ லென்ன வருந்தாம லிவ்வழியே வருதல் வேண்டும். 326

இனபமிதா மின்பமிதா மென்ற வெல்லா மெரியெனநஞ் செனநினைக வேறறத தாழ்வாய்த், துன்புறுபோ கம்பலகாற் றேர்ந்து நெஞ்சிற றேயாம லெளிதருநதிற சுகமே யாகும், வன்புபயின் மனதமோறற நாச மாகு மனததினது நாசமே மகத்தாந் தோற

றம், நன்பரம ஞானிகளெஞ் சிறந்து போகு நடைவிலங்கா மறி விலர்க்கு நவைகூா நெஞ்சம. 327

ஆனந்த நிராநநத மிரண்டு மில்லை யசைவுமசை வின்மையு மா மவையு மிலலை, யினந்தீர் சததசததன் றிவற்றுக செல்லா மிடையல்ல ஞானிமன மென்ற லோடுந, தானநத மிலாவறிவா யுலகின் மேலாந் தத்துவததி லுலகிருக்குந தன்மை தனனை, ஞானந்தான் வளாபொருட்டா யுரைபபா யென்று நாதனியம பிட வசிட்ட னவில்வ தானுன. 328

வேறிலா தெவ்விடத்து மேவி நின்று மேவாம னுண்மையி னுல் வேரும் விண்போற,கூறிலாச் சிறபாவ மெங்கு நினறுங கூறு படு மவறறெனறுங் கூடிப பறறுப, பேறிலாச் சஙகறப மினைத்து மின்றிப் பேரின்றி யழிவின்றிப பேத மினறி, யூறிலா வாகாயங் கோடி கூறு வுரித்தவறறி லொருகூற்றை யொபப நோய்நாம.

நன்றிதரு முண்மைமுதற பெயர்கள பெற்று ஞானிகள்பா னிமலமா ஞான மாகி, யொன்றுமல வுருவான குடிமப ரூப மொன்றுகித தனைதெரிவித துணாவே மெய்யாய்த், தனறு னைசசின் மாத்திரத்துக கயலற் றிநதச சததாமாத் திரமயமாஞ சகங்க ளெலலாந, துனறுதிரை முதலாகப பிறநத வெலலாஞ சூழ்கடலில் வேறுகாத் தொடாசசி போலாம. 330

துனைதருபல் பிறபபாகிக் கொடிதாய்ப பொல்லாச சுபாவ மாந் தனையறியாச சுமடர்க கென்றுந, தனையறிந்தோர்க கொளி யுருவா யெல்லா மொன்றுய்த தானுக வனுபவிக்குந் தன்மை யாலே, நினைவொடுசெய் வோனசெயகை செயலிம மூன்று நிகழ விக்கும் பாவிதத நினைவுக கெலலா, மனையசுவை யாய்நிறதும பிற விப்போக மருநதுவோாக் கபபோக மாகி நிறகும். 331

அத்தமன முதயமிலலை யெழுத னிற்ற லயலபோதல வருத லெனு மனைத்து மிலலை, யிததலத்தி லிலலையிலா திருக்க வில்லை யித்திறமாஞ் சித்துமல மில்லா மெய்யாய்ச, சுத்தமுறு தானே தன் னிடத்தி னிற்குஞ் சொன்னநெறி யேசகமாய்ச சொல்பே ராலே, மெத்தவெகு ரூபமாந தறசு பாவம் விரிந்தெங்குஞ் சிற பெயரால் விளங்கி நிறகும். 332

இன்னசுபா வநதானே யொளியாய் நிறகு மிருளாகு மொன்றுகு மீறில் கூறுந, தன்னுடைய தொழிலாலே தானே

பூர்ண தத்துவம்விட் டிவனவனு னென்னுந் தன்மை, புண்ணியபா வங்களாலே மெள்ளசசீவ னுருவாங்க குடும்பியெனு மாகத தாலே, பண்ணியபா தாததுவத்தி லழுந்திய பாவா பாவம்புற முதல்விட லாம் பததநி னிறகும். 333.

அபபதத்தி னின்றுபுரி யட்டகததை யளவில்லாச வாலனைக் கு மனைத்தி டாதா, மிபபுரிசி னினறலேவ வடிவ மான வெழு பிறவி வகைமாலே யியற்று மெபகு, மொபபரிய தரபிரம சுபாவத் தாலே யுரைத்தநெலா மெழுமீணடு மொடுங்கிய போகு, மெய்ப படிவ மிலலாத விண்ணிற நானல விரிவுறபோன மனதிரிவில் விரிந்து தோனறும். 334

படர்மததகதாற றணைப்பிறாமேபாற றேன்று மாபோற பகுதத விலா வநதசிற பாவந தானே, படாபொய்போற றோனறிய தாற சதத மாதி னைபபுலனு மெதொனறு லறிபா நின்றுய. தொட ர்கினற வதுவிநத வானமா வாருந தோறறமெலாந தானுகித துனனி நினற, விடமுடைய பரபபிரம மிதுவே யிதுக கிபபிரமப பெயரியல்பா மிதிலேவ றில்லை. 335

பொருநட்லிற் றிரைமுதலாய்ப் பிறந்த வெலலாம் புனலாகி விளங்காமற் புறுதி யாமோ, வொருபொருளாம பிரமமாத் திர மே யலலா லுபபமெனுங் கற்பனைபோ ரொனறு மிலலே, பெரிபி டததிற குடமாத் திரமே யலலா லிரணடின்றே டா வவவகைபோ லென்று மொன்றுஞ், சரிகைகிரி யாயோகப பதத்தின முறறிச சாதனங்க ணிறைநதவாகேந ராறறல வேண்டும். 336

இயறகைகுணஞ் சேரநிநது முனனே பின்போ யாவையு மாம் பிரமமே யென்னல் வேண்டும், வியாபுறவா னையிலுமுலவார்க கிவ்வா றேறுநின் மீளாத சிநதில விழுததத தாரும், தியககுறு போ கத்தாசை நீங்கு புநதி தெளிநதவனைப போலவாகக்க கிக மூத் தோனறும், மயககமற வுணாததவலல குருவைக கிட்டா வருந்தி யுந்தன் பிறப்பறுகரு மகனு மாவகே. 337

விளக்குமிர வியுமலரு முண்டா யுண்டாம வீசொளியும் பகறபொழுதும விரையும் போலத், துளக்கமிலசித் துண்டாகி லுண்டா ஞாலந் தோற்றமவு மாததிரமே சொரூப மாகுந, களத்த பர மாத்தத்தா லில்லை யென்னக கேட்டறுமே பாற்கடல்போற கெம்பீ ரத்தா, லளக்கரிதாய்ச சீதளமா யமல மாகி யுரயுதமா நின்மொழியென் றண்ணல் சொலவார் 338

இம்மொழிக ளாலிமைபபோ திருளா மீள விமைப்போது வெளியாகு மிவ்வா ருகி, மைமழுகிலா லறபமாய் வெய்பிற சிதம் வந்துவநது போகினற மனமுநா ளொத்தேன், மெய்ம்முனியே யநந்தமாய்ப் பலவா யொனருய் வியாதா யாககரிதாய் விளக்க மெய்திச, செம்முறையா மாதநுமதத நவத்நுங் கிந்தச செய் தொழிலகள் வநதவா செபபு கெனருன. 339

மெய்யான பொருளுடைய வாகதி யதநின் மெய்பபொரு ளாய் முனனெறுநிபில விரோத மின்றிக, கைபாரு நெலலியெனக் காட்ட வலல கட்டுரையே யாமிவருக் கழறிற றெலலா, மெய்யான ஞானவிழி வெளியாய்ப போதம விரியவுதித தாலெனசொ லென் னும் விததுக், கையார வலிதெளிதென முளள வாறு கலககமற நிலைநின்று காண்டி யன்றே. 340

தன்னுருவ மாய்வதற்கே முயல்வ தாகித் தமமொழிந்த வவிசையினுற் சகல மான, வினனனுறு குறறமிலா விச்சை யெய்து மெயகளைகள் களையாலே நநுசை நஞசாற, முன்னுபகை பகையாலே தீது தீதாற லுடைபபதுபோ லவிததைதனைத் துடைத தல வேண்டு, முன்னியுறப பாரததனுமே யிதன்க பாவ மொழிந துபோய்த தன்மாய்வா னுதவு மினபம 341

நனிமெய்யாய் மாயையில தென்றிவ வாறு நாடிவாய ஞானி யாய ஞானம பெற்ற, றுனிசெயுமீ நாமாயை யறிதி யனறே துகளிலா நற்போதந் தோன்று மட்டும, பனியானை யிலலையென வென்சொல லாலே பழுதிலலா வறுதியுறப பாறி நிறபாய், புனித முறு பிரமமே யெலலா மெனறு புநதிபிறகண் டோாமுத்திபொரு நதி னேரே. 342

பேதமுறு புந்தியே மாயை யாகும பெரிதுவருந தியுமிதனைப் போக்கல் வேண்டும், போதமுறு பேறறினு லன்றி மாயைப பொரு நதியின் களைதோனறு பொருநதத் தோன்றி, லேதமறு மபப தமே யிறவா விடா மிமமாயை பிறபபிடமே தென்ன வேண்டாஞ், சேதமுறக் கொல்வழியே தெனறு தேர்வாய் சிதைவுறறு விதனி யலபு தெரியு மன்றே. 343

யாதினிறறேன றியதென்றும யாதி தென்று மிறந்தநெறி யாதெனறு மிறநதாற் றென்று, மாதவினுஞ் வன்றுயரின் சாலே யான வவிததைதயெனு நோயகருமருந் தருந்தச செயதாற, நீது

பயில் பிறப்பென்னுங் கடலின் சூழ்காய் செறிகாற்றுத் தன்னுருவாஞ் சேணி றன்றும், சாதமுற்ற திரிவதுபோற் றன்பாற் றோன்றுஞ் சத்தியினு லாத்துமத் துவசின் றொலகும. 344

நொய்யநெடுஞ் சிற்கடற்றன் னிடத்தே யற்ப நடக்கத்நாற் கணம்வினயகு ரண்மை நோகசா, லையமற்ற தற்பதமொன் றகண்ட மெனவே யமுந்தவா யககடலி லசைநதா சற்றே, மொய் யறிவாரு சிறசத்தி கனாகா லந்தி ன முப்புறுறுத் திபி ... முழுங் கத் தோனறித, துயயவிடா காலமொடு நொழிலகளா மூனறு தூயனசத திகடம்மைத துணையாய்ச சோகரும். 345

தனதுசுபா வத்தையறிந் தநந்த மான தற்பதத்தி லிருந்துஞ் சிற சத்தி தானே, யெனதுருவில வளவென்றே யறிவுற் றுறபோ லென்னுறுமிப படியுருவை யிருபா விக்கி, லனுகதமா யபொழுதே பெயாக ளெல்லை யாதியாம பாரவைகள்வந தடையா நிற்கும், கனவிகற்பந் தருவடிவாய்ச சித்து ரூபங கவரிடங்கா லந்தொழிற் குக கலந்த பற்றும. 346

எங்குறைசெய் சித்தினுடை யுருவந் தன்னை யாவருஞ்சேத் திரக்கியனென றியம்பா நிற்ப, ராங்கதுவும வாதனையைச செய்யா நின்றே யகங்கார பாவனையை யடையா நிற்கும, வாங்கருமாங் காரமுநிச சயிபப தாகி மலினமுறு புத்தியா மலஞ்சோ புந்தி, வீங் கிபகற பனைவடிவாய் மனன நெஞ்சாம விகறபமிகு மனமபெறியா மெலல வந்தே. 347

கரசரண மயவுடலைம பொறிக ளென்பர் கவல்வுறவிப் படி யன்றே கலந்து சீவன, விரவியசங கறபமெனும் பாசத தாலே விகருணடு துன்பவலை வீசப படுத, தரமறவி னைதையடைவே யடையா நிறகுஞ சதநிமய மாமனமித தனமை யாகிப, பொரவ கங்கா ரதைமேவிக் கோசகாரப புழுபபோறறன் னிசசையினாற் பூணும பந்தம் 348

தானேசங் கறபித்துத்தன் மாத்தி ரத்தாற் றனிவலையா முட் டொழிலக டன்னைக கட்டக், கானேறு சிங்கமவிலங குறற தென் னக் கவலையினா மிகவுமனங் கரைந்து சோரு, மாணுத மனமபுந் தி ஞானஞ் செய்கை யகங்காரமவா தனையுடலம் பகுதி மாயை, யூனான மலக்கருமம பந்தஞ் சித்த மோத வித்தை யிசசையென வுரைப்ப ரனறே. 349

பாவனைமுற் றிடததூல மேனியாய் வில்வத்தின் பழம்போற் சித்த, மேவுகரு விறபாய்நத பொன்னிறம்போன் மிகவிளங்கி விமல விண்ணிற, ருவாமுண் டாய்நிறகு மநதவொளி தன்னு டைய சுபாவந் தன்னுற, கேவலமேற் றலைகீழ்காற பககங்கை நடு வயிறாக கிளாநதோ னருமம. 362

முநதியகா லத்திலுல வெளியாகி நினமலமா மூர்த்தி யாகிப் புநதியொடு சததுவமெய் புசசாகம விஞ்ஞானம பொறியு மேவு மநதவவ னையகில பிதாமகனுப் முழுதுணாநத வயனு மனனுன் சுந்தரமா யுத்தமமாய்த திகழுகினற தனவடிவைத தோன்ற நோ
[க்கி. 363

குன்றாத வறுகுணததோன மூனறுகா லமுமவெளியாக் குறிககும வேதா, வொனருகிச சினமயமெ யுருவமாயக கரை காணு வுயர்வா னததின, முனறுனுண் டாகியதென னெனநினைந தா னமுககிலா முழுஞா னககண, ணன்றவப போதுதிததோன பலகோடி சிருட்டிமுத னடததக கண்டான. 364

சாதிகுலந் தருமமெலா முணாந்த வற்றை லீலையினற றன் கற் பிததா, ரோதரிய லீலையினற சங்கறபத தாறபிறக்கு முயிரை யெல்லா, மேதமுறு காநதாபப நகரமபோ லறமபொருள்வீ டினப மெய்த, மேதகைய பலகோடி சாததிரஙக ளவாக்காக விதித்தான் வேதா. 365

விரிஞசனுரு வாமனததா லிசசிருட்டி யிறசிருட்டி மேவி நின்றும, புரிநதலரு மலரெலலாம வசநதகா லத்திறற பூபப தொக்கும், பிரிநதசுரா நராமுதலோா ததகஞ்சங கறபத்தாற் பிறவி யுற்றார், தெரிநதனைய சஙகறப மறிறபிறவாா செய்மாண்ட தீபம் போல. 366

வானிக ராமனைத்துய கற்பனைமாத திரமவாளா வளரா நிற்கு, மானசக நனவுதனிற கனவுபோ லிராகவனே யறிதி யனறே, யினமுறப பிறபபிலலை யிறபபிலலை யெவ்விடத்து மொன் று மென்றும், ஞானபா மாாத்தததா லிவையெலலாம பொய்யாக கண்ணு மன்றே. 367

வெங்காதற் பெருமபாம்பு நெளிபுற்றாங் குடும்பபாம் வெறும் பொய் யென்றே, யிங்காசை யறநீககி யெலலையிலாப பாமபதத் திருந்து வாழ்வாய், சிஙகாரக் காதர்பப நகரிருநதென் சிதைவுற்

றென் றீதோ நன்றோ, பங்கான மனைமக்கள் வாழ்ந்தாலென் கெட்டாலென் பாச மாயை. 368

தாரதன மிருமென்னிற றனையாகு மப்பாசந் தனைத்தக் கொண்டார்,லாரதனை யறுத்தகலும விரகுடையா ரறிவில்லா ராசை விஞ்சிக, கூரிதையா மபோகத் துழன்றழுக்குந் கொடுந்துய ரைக் குறித்த போதே, தீரதையா மறிஞாக்கு விரதநியுள தாய்ச சித்தந தெளியு மனமே. 369

ஆனதிறத் தாறருமெப பாரவியா பாரததி லறுகும்போது, போனபொருட் கிரங்காமற பொருநதுபொருண மாததிரமே புசித்து வாழ்வாய், நீனமுற வருபொருளைச சிந்தியாா வந்தபொருட் டிதென் றெண்ணா, ஞானபர ராஞோக்குச சுபாவமாந குண மிதுவே நளினக் கண்ணாய். 370

கண்டனவெல லாமபொய்யென் றுள்ளத்தி லெனத்திறும வெந்காத னீதத, பண்டிதரா முழுதுணாந்த பெரியோரை யீரா று பாச மாயை, யுண்டிலையென் பவறிநிடையின் சுத்தமாம பதம் புந்தி யூன்றப பறறி, விடைவுடற குடபுறமபா முலகைநீ பறறு தலும விடலும வேண்டா 371

எக்கருமத் திலுமிசசை யனிசசையற நின்றுணாவை யெய்தி ஞோக்கே, யக்கருமங் களிலறிவு பறறுதா மரையிலேசே ரமபு போலத், தொக்கபொறி விடயங்கலு சுவைபறநின மனமாரத் தோன்றில வீரா, தக்கவுணா வுணாநதோனுப் பவகக்கடல்கள கடந்தன்றே சநநந் தீரந்தாய். 372

உசசமுறு பதமவேண்டி லனைத்துவா தனையினுநின் றுள்ளந் தன்னை, நிசசயமா முணாவாலே நீக்குவாய் மலரின்மண நீங்கு மாபோற், றுசசமுறு வாதனையாந் தாஙகரீர் பவக்கடலிற றுளை வாாக் கெலலா, மசசமற நலலறிவு மரக்கலமாய்க் கரையேற்று மயலோன் றுண்டோ. 373

பராபரங்கண் டோரனைத்தும பின்செல்வ ருலகியல்பு பற்றா நீங்கார், சுராலயந்த தனவனத்தும் பற்றாகள சூனியத்துந துயர மெய்தார், விராவுதிய தியுந்தள்ளார் வெய்யவன்போ லனுசரிப்பர் மேன்மை சான்றோ, ரிராகவனே யிவ்வாறு நடத்தியென வசிட்ட முனி யியம்ப லோடும். 374

பரத்துவமே யிவ்வாறு பரமமுனி பரமபதம் பகரக் கேட்டுத், திரத்துவமா நிறைந்தானம் போற் சிராம னமலமாய்த் தீர்ந்து சித் தந், தரத்துவமை யில்லாத மெய்ஞ்ஞான நல்லமுதாற் றதும்பித் தண்ணென், றுரத்துவளர் சந்திரன்போ னிறைவுற்றன் வசிட்ட னுமீண் டுரைப்ப தானான் 375

ஒருகால மரன்படைப்ப தொருகால மயன்படைப்ப துலக மெல்லா, மொருகால மரிபடைப்ப தொருகால முனிவர்படைப் புள்ள தாகு, மொருகாலம் புயத்துதிப்ப தொருகாலவா ரியினுதிப் பதுபர்ந்த வேதா, வொருகாலண் டத்துதிப்ப தொருகால்விண் ணகத்திலே யுதிப்ப தன்றே. 376

வனமரங்க ளேநெருங்கு மொருபடைப்பி லொருபடைப்பின் மனிதர் துன்னும், பனமலைக ளேநெருங்கு மொருபடைப்பி லொருபடைப்பிற் படாமன் ஞுகுவ, கன்மயமா மொருபடைப்பி லொருபடைப்பிற் றசைமயமாய்க் காண லாகும், பொன்மயமா மொருபடைப்பி லிப்படியே பலவிதமாம் பூமி தானே. 377

வான்முதலா மண்முதலா நீர்முதலாந் தீமுதலா மற்றை வாயுத், தான்முதலா மிப்படியே சிருட்டிதொறு மோரொன்று தலைமை யாகும், யான்முதலோ ரயன்சிருட்டி சிலேலடையா வுனக்குரைத்தே னிந்த வாற்றன, மேனமுதலா மிபமிதற் கொன்றுக விலதுபல விதமாய்த் தோன்றும். 378

கிருதமுத லுகநாலு மீண்டுமீள டுறபவிகருப கிளந்து ஞாலத், தொருபொருளும் வலைதலுவலைத் தந்தமட்ட குறபவமா யுழலா திலலை, யிருள்பெருகு மாமாயை வன்னலைக்கு முன்னிலையா மியாமிங் கோத, வருமறைநே ரதாநான கதைகேட்டி யிராம வெனவறைவ தானான். 379

முக்குணந் தானே மூன்றுட லாகி மூலமா மூன்றுல கிற்கு, மக்குணந் தன்னிற் றமங்கொள்சங் கற்ப மாவது பகுதியின் செய லாற், றுக்கமாய் வருந்திப் பாதலப் புழுவாந் தாமசத் தாவங்கொ ள்சங் கற்ப, மிக்கநற் றரும ஞானமவி டுளதாய் வேதாந்தவ் தெனமிக விளங்கும். 380

இராசத குணசங் கற்பமில் வுலகி லியல்புறு குடும்பியா யியங் கும், விராவிய விந்த மூன்றையும் விட்டு மெய்ம்மையாய்த் தா- னில தென்னி, னிராதல மாக வலையசங் கற்ப நிமலமாம் பரப

மடையுந், துராசையாம் பார்வை யனைத்தையு நீக்கித் துகண்மன மனத்திரு ளிறுத்தி 381

உள்ளினும் புறத்து மெழுந்தசங் கற்ப மொருக்கிட வொருப்பட நினைவா, யெள்ளருந் தவங்கள் கற்பகோ டிகளி யியற்றினும் பாதலம் பூமி, தள்ளருந் துறக்க மேலினு முனக்குச் சாற்றுசங் கற்பமாய் வல்லாற, றெள்ளிய பரம பதத்தினை மேவத் தியக்கமி லுபாயமீவ றில்லை 382

ஆயபாகளும் விகாரங் களுமிலாப் பிரம சுகஞ்செய்சங் கற்பநா சத்தை, முயலுதி தனிசங் கற்பமாங் கயிற்றின் முடிவறு பாவனை யெல்லா, மியல்புறு கோவை யாலெழு மங்கக் கயிற்றினை யெளிதி னிலறுத்தான, மயல்கொள்பா வனைக ளெங்ஙனே னாளாய் மடியுமோ வறிகில மைந்தா. 383

துனிசெய்சங் கற்ப மின்றிமுன் வந்து தோன்றிய தொழில வழி நிற்பாய, பனிசெய்சங் கற்ப மாண்டிடி லறிவு பார்வைக ளனைத்தினும் பற்றுக, தனியுப பிரம பதமடைந் தகில விகற்பமாந் தனையெலாந் தள்ளி, யினியமே யேகத் துவத்திலே சுழுத்தி யிற்பய முற்றினபமே பெறுவாய 384

என்னறு முபாசங் கற்பமே தென்ன வெழுந்ததும வளர்ந்த து மாயந்து, சன்னமா கிபது மெங்ஙன மென்று தவஞ்செய்தா ருரினை மைந்தன, பணியே கேட்ப வத்தகவ னுரைப்பான் பரமமா யுண்டெனல வடிவாய், மினனிய சமமா மறிவுகாண் பவற்றின் மேவுற வெழுதலசங் கற்பம். 385

அற்பமா யெழுந்து தானுள தாகி யடைவிலே பையப்பையப் பருத்துத், தற்பர மனமாந் தெளிவற மூடிச் சடத்துவந் திடத்தி னுண்டாக, வுற்பவ முகில்போல வளர்வுறு மைந்தா வுணர்வு நிர்ண பவற்றினை யுனனி, நிற்பதாந் தனக்கு வேறுபோற் கண்டு நிகழ்த்துசங் கற்பமாய் நிகழும். 386

அறிவெனும விதைசங் கற்பமா முளைபா மனையசங் கற்பமாந் தன்னைப, பிறிவுறத் தானே செய்துதான் பிறக்கும் பெரிதுற வளர்ந்திருந் தானே, செறிதுய ரொழிய வின்பமொன் றில்லை யாதலாற் செப்புசங் கற்ப, நெறியுற நினைவே யிறப்புற நிலையி னிமிட முமபாவனை நினையேல். 387

இவ்வள வான பாவனை யாலே யின்பமா மினையசங் கற்பர், தவ்வுறப் பெரிய முயற்சிகள் வேண்டார் தாக்குபா வனையெலா மொழித்த, வவ்வகை யாலே யிறந்துபோந் தன்னொரு சலர்வுறு பூவினைக் கசக்கிற, கைவரு வருத்த மொன்றுள தாகுங் கழற்றிய விதற்கது வேண்டா. 388

எழுந்தசங் கற்ப பாவனை விட்டா லிறந்துபோ மிதனையிங் கிதனு, லெழுந்துற மாய்த்து மனத்தினை மனத்தை யறுத்துநின் னறிவினி னிற்பா, யெழுந்துருள் பொழுதின் முடியுமீ தரிதோ வுலகமும வானமு மொக்கு, முழுந்திய பொய்யாய்ப் போமவிகற பத்தான முளைத்தவை யவைறிமுன் னிலதால 389

தண்டலத் தோறுஞ் செம்பினிற் களிம்புஞ் சகசமாய்த் தொழிலவிசே டத்தால, விண்டுபோ மதுபோற புருடனு மலத்தை மேவியே போககுத லியல்பாங், கொண்டசங் கேக மொழித்துமீ முயல்வாய் குருவினவல லபவிளக கதுதாற, கண்டன மெனலவீ ஞானுமீ தானுங கண்டன பரமபொருட் பொலிவே. 390

கசன் கதை.

முடிவறு காலந் தன்னின மொழிதரு மாண்டு நூறு
நொடியள வெனினும பற்று நினைவே நெடிதாய் நோக்கி
யொடிவறு பார வேடகை யுறுவதென் பொருளக ளுன்னிய
படாவதா யுள்ளத் தாசை பற்றற வொருககி நிற்பாய் 391

மாலற வெங்ங னின்று மங்ஙனே வாழ்வாய் பாரிற
கோலநன் மணிகள வேண்டா திருககவுங குருகிய பாயுந
தூலநன் னிழலபோ லுண்டா மாததிரந தோற்ற மான
ஞாலமும் பரமந தன்னி னலமபெறத தோன்று மன்றே. 392

ஆதலாற பரமந் தன்பா லகாத்தனே கர்த்தனே யென்
றோதுபா வனைக ளுண்டா முறறபற் றிலாமை யாலே
சாதமி லகர்த்த னுருஞ் சந்நிதி மாத்தி ரத்தான
மேதகு கர்த்த னுமிவ் விரண்டலால வேறு மேவா 393

அகர்த்தனிற் கர்த்தன் றன்னி லமைந்ததே தகனி னிற்பாய்
முகத்தமா மிரண்டு மின்றி முளைத்தெழு மனத்தை நூங்கி
மிகத்தனி யிராய் நிற்றி யகத்தனு விளம்பு நேரிற
சுகத்தனு நிற்றி யேனு நனிது துயரொன் றிலலை. 394

முன்னிய கர்த்த னாகி யான்சக முறைசெய் கின்றே
னன்னிய நினைவி லாமை யாலதில் விகார மில்லை
யென்னது நீநான் செய்தேன் செய்திலே னென்னும் பார்வை
யுன்னிய பொழுதே துன்ப முடலினா னென்பா ருண்டோ. 395

மெய்யுட னானே யென்னின் மூவேழு நரகு மஃதே
வெய்யவன் றுயரா மேனு மெய்யையா னென்ன வேண்டா
வையமில் கேள்வி நல்லோர் நினைவரோ வனைத்தா மூனுங்
கையுறத் தினப ரேனு நாய்ப்பிணங் கவரார் நீசா 396

நாமுட லென்னு மாசான் ஞானக்கண் குருடாய்ப் போகு
தோமுறு மதனைத் தூரத் துரப்பப்பெறு சோதி ஞான
மாமுகி லிலாநி லாப்போல் வயங்கிடு மினைய கண்ணு
லேமுறு பிறவி வேலை யிருங்கரை யெளிது தோன்றும். 397

அனைத்தினுங் கர்த்த னல்லே னவனிவ னல்லே னென்ன
நினைத்துளத் துறுதி யாகி நிற்றிபா லஃதின் றென்னி
லனைத்தினுங் கர்த்தனானே யளவறு மதுநா னென்ன
நினைத்தசை வொன்று மின்றி நிச்சய மாகிநிற் பாய். 398

அன்றெனி லொன்று மல்ல வொன்றுநா மாகு மென்றே
நின்றவிப் பதத்தி னன்று நின்பதந் தனினீ நிற்பா
யொன்றெனும் பதத்தைக் கண்ட வுத்தமர் தன்பா னிற்பா
துன்றுவா தனையே பந்தந் தொலைவிவீ டதனைத் தீர்தல். 399

புலன்களிற் பழகிச் சித்தம் பூண்டவா தனைகண் முன்னே
யலம்பெற மாற்றி வீட்டிற் கடுத்தவா தனையுந் தீர்வாய்
நலந்திக ழருள்சந் தோட நட்புதா சினமிந் நானு
மலந்தவிர் குணங்களாக மனத்தமுழ்ந் தாது செய்வாய். 400

உள்ளுறு தொழில்கண் முற்று மொருக்கியோ ருணர்வைப் பற்றி
மெள்ளவாங் கதுவு மந்தக் கரணங்க ளுடனே விட்டுத்
தள்ளுவ வெல்லா மெத்தாற் றள்ளினு யதுவுந் தள்ளித்
தெள்ளுணர் வுள்ளுஞ் செய்கை தேசிரு ளனைத்துந் தீர்ந்து 401

வாதனை வடிவ மான வினைகளு மற்றி வற்றைப்
பேதமாய்ப் பழகு வோனும் பிராணனி லியக்கந் தானு
மியாதுமூ லத்தோ டொத்து விண்ணக மென்ன நின்று
வியாதுதீர் சாந்த னாயென் னுயினை யதுநீ மெய்பால். 402

உளத்தினி லனைத்து மாற்றி யுலகிலோர் பற்ற தின்றித்
துளக்கிலா நிலையி னின்றோ ராகளா றுமுத்த ராவா
ரளக்கரு மீச ராவா ரவர்களே சமாதி தானுங்
கொளத்தகு கருமந் தானுங் கூடினும் விடினு முத்தர் 403

இருதயத் தாசை யொன்று மிலாமையா லெண்ணப் பட்ட
கருமங்கள் செய்துந் தீர்ந்த கையுமற் பமென்ன றில்லை
யொருவழிப் படநீள கால முளவொருப் படுத லாலே
பெருகுவார் தனைநீ நெஞ்சிற் பேசுநா லனைத்தும் வேண்டா. 404

மறுகுவார் தமைக் காக்க மவுனத்தை யொழிப வேறே
ருறுகதி யல்ல தில்லை புண்ணிய னுணர்ந்த தாற்கு
றுறுதிசை பகுத்துஞ் சுற்றிப் பேணிடக் காக தொல்லை ஞாலத்
தறுதியா யுண்மை கண்டோர் சிலர்சிலர் தவத்தின் மாய்வோர்.

தேகத்தை நோக்கி யன்றோ சகமெலாந் திரிவ தல்லால்
லேகத்தை நோக்கி யன்றோ வெங்கணும் பஞ்ச பூத
நாகத்தை மண்ணைக் கிழை நாடினு மாறு காதோ
மோகத்தை விட்டு மௌனத் திடமுற்றார் முழுதும் பற்றார். 406

ஊகமின் மோசக் கெல்லா மூழிவெங் கடலாஞ் சென்ம
மோகமி னாக்கத் தோக்கு முன்னுற நோவின் முளாஞ்
சோகமின் ஞானி நெஞ்சிற் றிடாந்தசிற் றின்பம் பற்றப்
போகமில் சிற்றாப் புன்மையைப் பொலிக்கா விடலைக் கென்றும்.

பிரமமாஞ் சுத்த வேலை நுரைகளாம் பிறங்க லெல்லாம்
பரமவா திருத்த னுலனாக் கானலாம் பரவை ஞாலந்
திரமதா மிதனை முன்னே செப்பினன் வியாழன் றந்த
வரமகன் கசனும் பேரான மற்றது வள்ளல் கேட்பாய். 408

கசனுமப் சமாதி நீங்கி பொருப்பகற் களிக்கு நெஞ்சன்
வசமுற்ற தழுத்த மூத்த வசனத்தன் யாது செய்கேன்
றிசையுற வெங்கு செல்கேன் றீப்பத்தைக் கொள்வ தென்றே
மிசையுயா கற்ப நீங்காப் மேதினி யெங்கு நானே. 409

மேனியிற் புறத்தி னுள்ளின் மேலொடு கீழிற் றிக்கில்
வானிலவை யகத்தி லெங்கு நானன்றி மற்றொன் றில்லை
யானிலா விடமு மில்லை யெனதிடத் திலாது மில்லைத்
தானிகழ் பொருளே தில்லை சச்சிதா நந்த மென்றான். 410

திதிப்பிரகரணம்.

கொள்ளற் பாலது தாயிலா தவாதிலை குறுகத்
தள்ளற் பாலது தீயவா றெறியெனுஞ் சழக்கே
யெள்ளற் பாலதா முலகமே தியாமெவ னென்றே
தெள்ளற் பாலது குரவரா லறிவினுற் றிர. 411

வருந்து கிறபது தனையறி நெறியிலை மனத்தாற்
றிருந்து கிறபது கருமத்தி லூந்திலாச் செய்கை
பொருந்து றெபது தீயவ ரல்லவர் புணர்ச்சி
யருந்து கிறபது நானெனப் தாக்குகிற பதுவே. 412

நீக்கத் தக்கது நாமமெனு மெனுமுடற் றியக்கம
பார்க்கத் தக்கது முழுதுயிராந் தானுறை யாம
மீக்கத் தக்கதே யிரவிரி னிடத்த திரும பரி
னீக்கத் தகவிலாப புழுவினுஞ் சிதடொனறே நிற்கும. 413

உபசாந்திப்பிரகரணம்.

சனகராசன் கதை.

சற்குருவின் மகனுரைத்த படியேயிவ் வுலகெலாஞ் சொருப மாகும, விரவிபினை பிறபிறப்பா மிருமாயை யிராசதத்தா மதத்தை மேவும, புருடார்த்த திடவருமுயற்த ஞானசமாக்கு மண்டபமே போல நிற்கும், திரமுளசத் துவகுணத்துள போலவாாகள் சாந்த பயந் தீர்ந்து நிற்பார 414

வழுவறுசத் துவகுணக்கோர் தோற்றிக்கு மரவென்ன மாயா பாச, நழுவுவரெல லாமபிரம நாமதுவே யெனறெண்ணி நாமும வேறே, முழுதுலகம வேறெனனு மோகமொழிப பாய் பிரம மூலசத்தி,லெழுவனகற பனையெலாங் கடலிலலை போன் மெய்யா யிலலை யனறே. 415

சோகமிலை மோகமிலை பிறப்பில்லை பிறபிறப்பிற் சுழலவா ரிலலை, யேகமென விஙகென்று முள்ளபொருளேயுள்ள திரங்க வேண்டா, மூகமுற வருவனபோ வனநினையேற றொந்தனைக ளொன்று மிலலா, மாகனசத் துவ துணத்தோ டொருவனு யிட ரெல்லா மாறறி நிறபாய. 416

சமமாகிச் சொரூபத்தே நிலையாகித் திரமதியாய்ச் சாந்த ளுகி, யமர்மனன மௌனியாய் நன்மணிபோற றெளிந்துதுய ரனைத்தும் தீர்வாய், நிமலமுற நிகழ்காலத் தொழிற்செய்தி யா வையினு நேயமின்றி, நமதெனக்கொள் ளுதலவிடுத லிரண்டுமறத் துன்பமெலா நாசஞ் செய்வாய். 417

இனிப்பிறவா முடிவான பிறப்பிலே மெய்ஞ்ஞான மௌனிதி லுண்டாம், பனிசசுடாவெண் ணிததிலஙக ளுத்தமமா மூஙகி லல லாற படுவ துண்டோ, செனித்தவரின மேலோராய் நலலோராய் மித்திரராய்த தெளிநதோ ராகி, யணிததமறு முததராய் ஞானிக ளாய குணமெல்லா மவனைச சேரும். 418

மெத்தென்ற சரித்திரத்தி னவாதமமை யுலகெலாம விரும புந் தனமை, கொதமென்று வளமூஙகிற குழலிசையான் மகிழ் விலஙகின் கூட்டம போலு, மிததனமை யாவருககும பொதுமை யிஞ லியமபியதா மிதனில வேறுய்ச, சதமெனற வழியிரண் டேழ் பவநதீரபப வாககவறறைச சாறறக கேண்மோ. 419

தேசிகனசொற பிழையாம லுனுடிக்கிற பையபபையத தியக்க நீங்கிப, பேசியசென மததாத லடுததசில பிறபபினு லாதல பேறும, மாசறுவிற பததிசிறி துணடாகு மனததாறறன மனனத தாலே, யேசறுமா காசபலம வீழ்வதுபோன் மெய்ஞ்ஞான மௌனிதி லுண்டாம். 420

இவ்விரண்டி லாகாச பலமபோல மெய்ஞ்ஞான மியைநத தன்மை, செவ்வியவள ளான்முனனோ கதையாலே யானசெபபத் திருநதக கேடபாய், தெவ்வுலகி லாபததென் றெனறுமிலோன் விதரணததோன செலவ மிககோ,னவவியமில விதேகநா டரசாள் வோன் சனகனெனு மரசாகோமான. 421

சற்குணத்தாற கடலனையான் சககரத்தா னெனவுலகந தாங் குநீரா, னறகுணஞ்செய் வசநதனு ணறுமலாசூழ் நநதனததி னயநது மேவி, தறகுரிய தந்திரரகள புறநிறபத தனியனுய்ச சரிக் கும்வேலை, சிற்குரிய மனமுடைய சிததாகணம் பாடுவபண் செவி யிற கேட்டான. 422

வெறியாரும் பொருப்புறைவோர் விழிபபுலததின் மேவா ேதார் விளம்பு கீத, நெறியாமன் னவன்கேட்ட படியுரைப்ப நெடியவனே நினைவிற் கொள்வா, யறிவானு மறிபொருளுங் கூடிய

கூட்டாவிலெழு மறிவா னந்தம், பிறியாத வான்மதத் துவத்தெழுந்த தாமதனைப் பேணல் செய்வாம். 423

காண்பானுங் காண்பனவுங் காட்சியும்வா தனையுடனே கழல விட்டுச், சேண்பாவு காட்சிக்கு முதலொளியா மசசொரூபஞ் சிந்தை செய்வா, மேண்பாலா முள்ளதில தெனுமிரண்டி னிடையெய்தி யிறவிலாதாய், மாண்பான வொளிக்கெலலா மொளியாமச சொரூபததை மதிததல செய்வாம். 424

அகமகமென றனைததுயிரி னிடத்துமிருந் தனவாத முறைப் பதாகி, நிகழொளியா யானமதத துவமான சொரூபத்தை நினைத்தல செய்வாந, திகழிதய குகையுறையுந தேவதையை விட்டயலே தெய்வந தேடன், மிகவரிய கவுததுவததை யெறிந்துசிறு மணிதேடும் வேட்கை போலாம். 425

மாளாத காதலெனும் வறசநா பிகொடியின வனததைச சுட்டு, நீளாசை யனைத்துமறுத் தவாககன்றே விபபயன்றே னோரா நிற்குங, கோளான பொருளனைததின் முனபொடுபின் பினிமை யிலாக குறறங கண்டு, மீளாத பாவனையாற கடடுண்பார் வேசரியே வேறென றனறால். 426

எழுநதெழுந்து சீறுகின்ற விநதிரியப பாமபுகளை யிதயந் தன்னி, லழுநதுவிவே கததடியால வசசிரங்கொண் டிநதிரன் வெற படர்வதெனன, விழுநதிடமோ துறவேண்டுஞ சாநதியினாற் சமமேவி யிடாதீா நெஞச, முழுநதுசுக வடிவாநதற பதநிலையைப பெறுமிதுவே முத்தி யென்ன. 427

தெளிவுடைய சிததாகணாந திகழ்வுறபபா டியகீதந் தெளியக் கேடடுக, களிதருவெனு சினக்கருட னொலிகேட்ட பாமபென்னக் கலங்கி மனனன, குளிர்பொழினின றகமடைந்தா னனைவரையும் விடைகொடுத்துக் கோயில புககா, னளிாசுதைசெய் மேனிலததி லொருவனே யிருநதுநனி நாட லுறறான. 428

பறக்கின்ற பறவைகளின் சிறகென்ன வனவரதம் பதைத்து லாவி, யிறககின்ற வுலகநடை நோக்கிவாய் விட்டிரங்கி யியம்ப லுறறா, னறக்கன்றி யவததிலுழன் றலமருமிவ் வுலகிடையா னந்தோவந்தோ, நிறககின்ற மயககததாற கலவிடைகற் போலு ருண்டு நெரிநதே னநதோ. 429

காலமொரு கான்முடியா திதனிடையெண் ணூறாண்டோர் கணமு மில்லை, சாலவிது தன்மதித்து வனகாத லிடைவீழ்ந்து தளாவ தேனோ, ஞாலமதி யாறகெட்ட வென்னைப்போல வினரா சொல்லற பாறமேரு, ஏலமறு வாணுளைப் பெரிதாக நினைவந்த சிசி யநதோ. 430

எல்லையிலா வண்டத்தி லியானுற்றம புவிநோக்கி லிறையு மில்லை, யலைவுறு மிதுபெரிதா வாதரித்து நிறபந்த யநந்தோ வநதோ, புல்லிமையற் றினிதாகி யுதாரமாச செயப்படாப பொருளீ தென்னத, தொல்லுலகி லொருபொருளுங் காணேனித தொடாசசிநிலை யென்னே யென்னே. 431

தலைவாதலை மேனுறைவோர் நாடகளின்ற ரூபநதோதாகருத் தாழவீழ்வா, நிலையிலபெரு மையையுற்றி நிலைக்கின்ற நெருநேச யின் னினைவி தெனனே, தொலைவில்பெரும போகஙகள யெரி யோரகள கிளையோடுந தொலைந்த தோனறி, யுலைவுறமாணடா முனனு ளிநநாளிங கிவையனைத்தி னுற்றி யெனனே. 432

மண்ணுடு மனனவரு மவாதனமு யானடனா ன மணலை யொக்கும, விண்ணுடு மிநதிரரு மவாவாழவும போயினவிணணிலை யொககு, மெண்ணுடும பிரமருமன் டமுமபூதங களுமிறநத வெல்லை யில்லை, கணாறு மனைப்பயமே நிலைவாழநனைக நிலை யென்னை கவலு நெஞ்சே. 433

செல்லாத மாயையிரு ளிரவிலே தேகமயநது யகக மான, பொல்லாத நீளகனவாரு புனியத்தி லிசைவயின்ற பூணடே னென்னிற, கல்லாத புலவிபனோ ளிசநா ளனவரதங காணு நாட்க, ளெல்லாமபோ யினபோமா லிறவாதொன ருயநனறு மெழி ளுட் காணேன. 434

நடுவினமுடி வினிலடியி னனறுன பொருளொனறு ஞாலத திலலைப, படுபொருளெல லாமிறபபா மலததினு லேபூசப பட்ட தன்றோ, கடுவினைக ளுடோறுங காய்துயர நாடோறுங கரை யொன றிலலாக், கொடுமைகளே நாடோறுஞ் செய்கினறு ரறிவில லார் குரம்பைக் கூததால். 435

பாலகனு யஞ்ஞானத் தழுந்துவனற காளையாய்ப பாவைமா ராற், சாலவருந் துவன்விருததன் றுனுகிக குடும்பத்தாற றளாந்து சாவன், மேலவிவ னெககால்த தெனசெயவான மாயககூத திருந்த

வாறே, ஞாலமெலா மாடரங்காய்ப் பொறிமேள மாய்மனப் பேய் நடிக்கு மனமே. 437

உள்ளத்தின் முடிமேலே யில்லாமை யிறந்திருக்கு முலகி லென்றும், தெள்ளூற்ற நல்லறத்தின் சிரத்திலே யெப்பொழுதுந் தீமை வாழு, மெள்ளற்ற வினைப்பத்தினை றலைமேலே துன்பங்க ளிருக்கு மென்றும், கொள்ளத்தக்க கனவான குற்றமிலாப் பொருளேது குறிப்புளேறகே. 438

விழிப்பதுவு மிமைப்பதுவுஞ் சகத்தோற்ற மொடுக்கமா மே லோருண்டாற், பழிப்பரிய வனுபூமன னென்போல்வா ரென னென்று பகரலாவ, ரிழிப்பரிய விசித்திரயாஞ் சம்பத்து மாபத்தா மிதயங் காயி, லொழிப்பரிய விசித்திரமா மாபத்துஞ் சம்பத்தா முள்ளம் வேண்டில். 439

வெம்மாய வாழ்வென்றே துயரக்கெல்லாம் பிறப்பிடமாய் விளம்புகின்ற, தம்மாவிங் கிதனிடையே யழுந்துமவாக் கின்ப முளதாவ தெங்ஙன்,மைம்மாயை யென்னுமரம் பணையிலைபூ காய் பழத்தால் வரம்பற் றோங்க,விம்மால்செய் மனமலேரா மிம்மனந் தான் சங்கற்ப மெனப்படுநாகும. 440

சங்கற்ப நாசத்தா லெளிதாக மனநாசந் தானே யெய்து, மங்குற்ற மனமிறக்கிற் சந்மார் ணங்களினு மரமு மாயு, மிங்கிப்பா லெலைத்திருப்பக் கள்ளனைக்கண் டேனக்கண்டே னிவன்போர் நெஞ்சம், பொங்குற்ற நெஞ்சத்தா னெடுநாளுந் தேனின்று பொன்று விப்பேன. 441

இத்தனைநாண் மனமுத்தைத் துளைத்திலே னின்றுதுளைத் திலைநத நூலாற, சித்திரமாய்க் கோத்தணிவன முழுதுணாந்த தேசிகராற றெளிந்தே னெல்லாஞ், சுத்தபர மானந்தந் தோற்று விக்கு நல்லறிவாஞ் சோதி பெற்றேன், மெத்தவில ஞனெனதிங் கிவையெனுமபொய யுளளொழிததேன் மீண்டு நாடேன். 442

பேதிக்கு மனமென்னும் பெரும்பகையை முழுவலியாற் பிளந்து வென்றேன, வாதித்த துயரெல்லா மாற்றினே னுய சாந்த வாழ்வு பெற்றேன, சாதித்த விவேகமே யுனைவணங்கி னேனென்று சனகர் கோமான, சேதித்த பனவலைவெல லாமொழித் துத் தானேசித் திரம்போ னின்றான். 443

வாளாசித் திரம்போல நெடிதிருந்து சனகாபிரான் மாய்த்து நெஞ்சை, மீளாநல் லுபசாநத நிறைநெஞசா லுலகியலபை மேவிப் பார்த்தான், றாளாண்மை யாலியற்றும் பொருளேது கைக்கொள் ளத தக்கதேது, கோளான கறபனையென சுபாவவறி வாமெனக் குக் குறிக்குங் காலே. 444

சுத்தமாய்ச் சொரூபமா மென்னுரு வலால்வேறு தோன்றக் காணேன், வததியான வாராத பொருணயவென வநதபொரு ளனைத்துந தள்ளே, னிததமாய்த தன்னிலையி னிறகுமென தறி வுருவி னிலையா நிறபே, னுததவா றேதுவரு மதுவருக வென்ற முந்தி யொருமை யானன. 445

வானேகு கதிரிரவி நாளியறறும் வாறெனன வநது வந்து, தானேதோன் றியதொழிலை பறறினறிச செய்துமெனச சனக னெண்ணித், தினைய வருகாலஞ் செலகால மிமையளவுஞ் சிநதை செய்யா, னானேறு நிகழ்காலத தோரிமைபபி னகைதலோ டுலாவ லுறறான. 446

பேசியதன் விசாரததாற் சனகாபிரான் பெரும்பேறு பெறற தல்லால, வாசியுள மறறொனறால வநததலல வாரீச மலர்ககண் மாலே, யாசிலதாயச செவவியதாய்த தனதான விசாரததா லடை வ தல்லாற, றேசிகரில் லாவினா செய்தொழிலாற பெறலாமோ சிறசொ ரூபம. 447

புறப்பேறு களைவேண்டி யியறறுகினற புண்ணியத்தைப் புவியி லுள்ளோா, சிறபபான நலலறிவு மிகவேண்டு மெனறு முதற் செய்யிற பேறு, மிறபபான வாபதது விளைநிலமா யிருந்து துயா வேலை யாகிப, பிறபபான நசசுமா விததாகும பேதைமை யைப பிளககல வேண்டும. 448

இலங்கியசிந தாமணியா மிதயமெனுஞ சரககறையி லிருக் கும போதங், கலஙகலிலா விவேகியாகருக் கருதுபொருள் கறப கமபோற கணததி னல்குந, துலங்குவிசா ரமபடைததுப பேதை மையோய் நல்லறிவு தோன்றி னோரை, விலஙகுகவ சததோரை யமபுகள்போற காமாதி விகறபங தாககா. 449

பரமாததி தனைமறைத்துக் கறுத்தறிவற் றுககளித்துப் பட ர்ந்து மீண்டு, திரமான வகஙகார முகிலவிவே கக்காறறாற சிதறிப போகும், வரமான பதமவேண்டிற் றன்மனத்தி னாசைமுதன் மாறற வேண்டு, முரமான புவியைமுத லுழுதனறோ விளைபயன்க ளுறுகின் றதே. 450

புண்ணியபாவனர் கதை.

மோக வறச நாபிக்கொடி முளைத்தெழு மூலஞ்
சோக மாசுண மிருந்தர சாளவமேதாா சூழ
லாக மேழுத லியானெனக காணுமரு ஞான
மேக மாகிய பராபரந தோன்றினு லிறககும் 451

அனித்த மிசசக மென்பதை நாடோறு மகததி
னுனித்து நோககினா சனகனைப போலநுண் ணறிவாற்
றனித்த மெய்பபொருள பக்குவத் தறிகுவா தனததால்
மனிதக ராறகரு மததினுற் றேவரால வாரா. 452

சனன மஞ்சினாக் கவருடை முயறசியே சரணுங
தினமு மிஙகிவ னுனெனுரு சிறுமைதான் சிதையி
லனக மாயுல கெஙகுமாம விசாலமுண் டாகு
மனனு றததன தியாசசிதான காண்புற வருமால 453

பற்றுவி டென்றி ரண்டிற பற்றலும விடுதருனு
முறறவை மனதது ருப முயாபநத மதுவேறிலலை
முறறுறு பறறுவிட்டின மோகமுங துயருமம விட்டுத
துறறுள பறறுவீடு துடைததசை யாது நிறபாய். 454

மயலின்மை யநித்தமின்மை மடமின்மை வருத்தமின்மை
செயலின்மை கருமமின்மை தியககினமை விகறபமின்மை
பயமின்மை துவட்சியினமை பகையினமை குறைவொனறின்மை
ஐயமின்மை கடினமினமை கடினமாய்க் கழறலின்மை. 455

வீடுபற் றிரண்டு நீத்த மேலவ ரிடததூ மேவி
நீடுவா தனைக ளினறி நிகழ்த்திய குணங்க ணிறகும
பீடுறு நினைவா நூலாற் பிணிபபுற்றுப் பிறவி வேலை
யூடுற மயனமீன் வாரு முயர்ந்தவா தனையாகு சாலம். 456

வாதனை யென்னுமிந்த வலைபுகுதி வாளா வீரநது
மோதுகூ றைக்காறசிந்து முகிலெனச சிநதி நிற்பாய்
பாதவங் குடாரத்தாலே படுப்பபோ னெஞ்சை நெஞசாற்
றீதற மாய்த்து மேலாம பததிலே திரமாய் நிற்பாய். 457

எகுதல் வருத லூஞ்சல் விழித்திட லிருத்த னிற்ற
லாகிய வெல்லாம் பொய்யென றழுந்தியுள ளாசை தீர்வாய்
சேகுற வலையுஞ் சித்தம பகுதியாற சித்தின பின்னே
போகலுான் மணத்தாற சியக்க தனைத்தொடா பூசை போலாம்.

மடங்கல்வி ரிபத்தாற் பெற்ற தசைதினனு மாசசா லம்போற்
றொடர்ந்துசென் மனனுஞ் சித்தாற றோனறிய பொருளைப பற்றும்
படர்ந்துகாண் பவற்றைப பற்றின மனங்கெடாப் பந்தம் போகாத
திடங்கொள்காண் பவற்றை நீககிற சித்தமபோய் முத்தி யாகும.

யானிவை யிரண்டி னிவற்றிலன் றெண்ணிமே ருவைபபோ ணிறபா
யூனிற மில்லா விணைபோ லுளத்தனய நல்லு ளதமே
தானுமவை யமுமாயத காண்பான காண்பன காமமி னூடே
மேனிகழ காட்சி யென்னு நினைவுநீ விடாது தோவாய் 460

இனியன வினிமை கொளவா னிரண்டுமேவி டிவற்றி னூடே
தனிநிக ழினிமை நாடித தறபா மயமாய நிறபாய
நனிபல துய்ப்பான றுயபப திரண்டிற்கு நடுவே தானே
யனிசமபற றினறி நிறகு மதுபற்றி யதனு ணிறபாய். 461

காதலாற் கட்டி னுய்யா கயிற்றினுற கட்டி னுய்வா
ராதலா லாசைக கட்டை யசஙகறபத தறுபபாய் நானென்
றோதுபா வனையை நானென னுதத்தோ வாளால வீட்டி
யேதமில சுபாவம பாவித் தெழுபவ மிலாவீ டெய்தி. 462

அனைத்துயிர்க் கரச மில்லா நிலைநிறபா யதுல வென்ன
வினைத்தொட ரகமபா வத்தின வேட்கைதீ றென்ற நின்சொன்
னினைத்திடின் மிகவு மாழ நீட்கஙக கார நாசங
தனைசசெயி னுடல மெனனு மேனுவைத் தவிர்க்கின றேனுல். 463

அகமென வொழிக்கிற றுனே யஙகமு மடியி லீர்நத
நகமென விறக்கு மனமேற யென்றுயா நாதன் கூற
மகமுனி யுரைப்பான வளளால் வாதனை மாறறு மாறு
நிகழ்வுறு தேய ஞேய மிரணடென நினைபபா கறமோ. 464

இநதநம் பொருட்கு வாணு ளியாமிவை யெமக்கு வாணு
ணர்ந்துறு மிவறறு லென்றி நாமிலலை நமமா லன்றி

வந்தவிப் பொருள்க ளில்லை யெனுமனத் துறுதி மாறறிய
புந்தியா லுராவி யாமும் பொருள்களும் வெவ்வே றென்றே. 465

பொருளினின் றல்ல நாமு நமதல்லப் பொருளு மென்றே
தெருளுறு மருட் குளிர்ந்தி யாவும் விநோதமாய்ச் செய்யு நெஞ்சான்
மருளறு நிச்ச யத்தால் வாதனை விடுத்து ஞானி
யருள்பொழி மேக மொப்பாய தேயமென் றறிவா யன்றே. 466

தனதுவா தனைமான் டெல்லாஞ் சயமதா நெஞ்சாற் பண்ணி
யெனதெனு முடலை நீக்கி னிந்தவா சனைநா சந்தா
னனகமா ஞேய மாகு மகங்கா மயம தான
வினவுவா தனையை முற்றும் விநோதமாய் விட்டோர் மேலோர்.

தீரரா மவரே தேயத் தியாகஞ்செய் சீவன் முத்தர்
வேரறத் தொழில்க ளோடே வாதனை விட்டுள் ளாறித்
தூரமா ஞேயம் விட்டோர் துகளறு முத்த ராகும்
வீரனே யிவையி ரண்டின் விடுதியுந் தம்மி லொக்கும் 468

தேயஞே யத்தின் றியாகங்கண் முத்தர்பாற் செறிவ
தேயஞே யத்தின் றியாகங்கள் பிரமத்தைச் சேர்ந்த
தேயஞே யத்தின் றியாகங்க ளிட்டெலாந் தீர்ந்த
தேயஞே யத்தின் றியாகங்கள் தேட்டருஞ் செல்வம். 469

சூழுறு மின்ப துன்பந் தொடாவுறி லொருகா லத்து
மாழுதன் மித்தத் தில்லா வவாகளை சீவன் முத்தா
கேழுயா மகிழ்ச்சி யச்சஞ் சினமினமை பொறாமை கேத
மூழுறு மிவற்றை நோக்கா வுளத்தினா சீவன் முத்தர். 470

சுழுத்திபோ லாறி நின்ற பாவனைத் தொழிலி னாலே
பழுத்தநெஞ் சதனு னீங்காச் சாங்கிரம் பயிலவோா நாளும்
விழுத்தகு கலைகள் சூழ்ந்த மதியென மேலோர் மேவ
முழுத்தமும் பிரிவி லோரே முத்தரென் றுரைக்கத் தக்கோர்.

புறப்பொருள் விட்டா னுள்ளே பூண்டமா லென்று சொல்வர்
மறப்பற வனைத்தும் விட்டான் மாண்டமா லென்று சொல்வர்
திறப்பட வெனக்கீ தாக வென்றெழூஉஞ் சிந்தை யாசை
துறப்பிலன் விலங்கா மித்தைத் துவக்கறத் துடைத்தல் வே
[ண்டும். 472

சத்தசத் தென்னப் பட்ட சகலபா வனையி லென்றுங்
கொத்தற வாசை மாற்றிக் குறைவிலபே ருளத்த னாகிச
சுத்தநல் லுதார மான சொரூபசத் தினிற்பாய் பெத்த
முத்தமா மாசை யினப துன்பங்கண் முழுது நீக்கி. 473

பேனமுந் திரையு மிலலாப் பெருங்கடல் போல நிறபாய்
மானவ கேண்மற் றென்று மாசிலா விசார முள்ளோரக்
கானநிச சயனா லுண்டா மடிதலே மட்டு நானே
யீனலுற் றவர்தாய் தந்தை யெனபதோ ரறுதி தானே 474

கன்றிய பந்தமாகு மிது மெய்ம்மை கருதா வாற்றா
னின்றன வனைத்தின் மேலோ னெலலினவா லினுஞ் சற்றேநா
னெனறிரண் டாவ தான நிசசய மெய்து மெனனி
லொன்றிய முத்தி யுண்டா முத்தமாக குடைமை யாகும். 475

புவியெலா மெனது ரூபம பொனறுத விலனு னென்று
குவிவறக் காண்டன் மூனறு நிசசயங் குறைவில வீடா
மவியுறு முலகு நானு மனைத்துமபொய் விண்போ லென்றுந்
தவிாகில மென்ற னுலா நிச்சயந் தனிவீ டாகும். 476

சூனியம் பகுதி மாயை பிரமஞ்சிற சோதி ஞான
மீனமில் புருட னுன்மா வீசானன சிவமே நித்த
மானவை யென்ன லாமொன் றிரண்டெனு மகலபே தத்தால்
வானுயா சகமப டைக்கும் விநோதத்தால வளரு மொனறே. 477

ஒன்றெனும் பரம ரூபத் தொருசத்தி யொருமை யாலே
நின்றெழு கின்ற தன்றே நினைது பிறர தெனறும
பொன்றிய திருந்த தெனறும பொருளகளிற கருமந் தன்னி
லென்றுமின் பதுன் பஙக ளிதயத்தி லூனற வேண்டாம. 478

யாதினு முயர்ந்து மாளாப் பதம்பற்றி யிதய மென்றுஞ்
சீதமா யின்பத் துன்பஞ் சேர்கிலார் பிறபபிற சேரார்
சாதுகொள் பகைகொ ளொத்தல் தருசமவல் லபங்க ளுள்ளோ
ரோதிய நெறியிற் செல்லு முத்தமா பிறப்பிற் சேரார். 479

இழிவுயர் விரண்டு மெண்ணு ரிச்சைகோ பங்க ளெய்தார்
தொழிறொழி லிலாமை விட்டோா துன்னிய பிறப்பிற சேரா

றெழில்பெற விளங்கி யார்க்கு மினியன வினிதிற் சொல்வோ
ரழிபொரு ளனைத்தின் சாலபை யறிநதுளோரா பிறபபிற் சேரார்.

உன்னுருவை நீகாணு ஞானக்கண்ணி லொன்றலா வாசை யெனுங் காச மூறு, மன்னதுநீத துளககமலத துளளேநொய்ய வறிவுடைய வுன்மனத்தா லுன்னு லுன்னை, யின்னபடி யென நோககி மயக்கமெலலா மிறையுமற வொழித்தினப மெய்தி நிற் பாய், பின்னவனே யெனமுன்னே னுரைத்தா னெனறு பெருந தகைக்கு வசிட்டமுனி பேசினனே. 481

மாவலி கதை.

இரசையாம விறகு மாண்டா லெண்ணமாம வனனி மாளு
நிசசய மாகுந தேயத் தியாகமா நெடுநதே ரேறி
மெசசிய வுதாரக் கண்ணால் வேடகையான் மிகவும வாடுங
கொசசைஞா லத்தை நோககிக குறைவற விருபபாய நீரா. 482

நொய்யதா மொருமய லினறிநோ யெலா நீஙகி
மெய்ய தாகிய பிரமமா நிலையிது வீரா
வைய மின்றியிந நிலையுறி லறிவில ரேனு
மையன் மேவல ரிராமநீ யிவவகை வாழ்வாய். 483

நல்ல புநதியும விவேகமு மெனவிரு நணபா
லலல நீாநதிடு மொருவரை யென்னினு மனுகிற
சொல்லு பலபொருட் சுற்றங்க டடக்கறத நீாநது
புல்லு திண்மையி னுலனறித துயரெலாம போகா 484

மயலி லாமையா னூல்களான் மகததுவ முதலா
முயர்கு ணஙகளால வருநதியு மனத்தினை யுய்ககிற
றுயர்க ணீஙகுமூ வுலகுறு செல்வமுந் தொக்குப
பயன ளிக்கினு முயர்வுறு மனமெனப பயிலா. 485

மனநி றைந்திடி லமுதமாய் நிறைந்திடுமெ வையந
தனது தாட்செருப புலகெலாந தோன்முச சுந்தரம்போற
கனநி ராசையா னிறையுநெஞ் சாசையிற் கவிழா
தினமு மாசையா னிறைமனங குறைவெனறுந நீரா. 486

அகத்தி யன்கவர் கடலென நன்னெஞ்சை யழிக்கு
மிகுத்த மாலிலா மனமென நிறைமதி விளங்காப்
பகுத்த பாற்கட னிறைவுறுப் பரிமளக் கோக
னகத்தி னுயங்கி திருமுக நலம்பெறத் தோன்று 487

மதியை மேகம்போல் வெண்டலச் சுதையினை மைபோ
லதிக நன்னெஞ்சை யாசையாம் பேயழ கழிக்கும்
பொதியு மாலெலா நீக்கிவன் பவப்பயம் போக்கி
முதிர்ம னத்தினமால் பிணிப்பறின் முதநிவே றுளதோ. ()

ஐய துன்பமு மின்பமு மெனப்பன வனைத்தின்
மைய வியாவையு மடிந்ததோ ரிடமெது மனத்தின
வெய்ய மோகநீ ரிடமெது வேட்கைக ளெல்லாங்
கைய றப்பட்ட விடமெது கருணையா லுரைப்பாய் 489

நிராசை யாகியே யினைப்பெலா நீங்கிட மேது
விராவு பேரின்பத் தழுகிதாய் விரிவிட மேது
பராப ரநதெளிந் துணாந்தநீ பகாதியென் னெஞ்சை
யராவு துன்பமவிட் டினைப்பெலா மாறுதற் கென்றேன் 490

எந்தை யப்பொழு துரைசெய்வான் மைந்தனே கேளியம்ப
வந்த மற்ற விசாலமா யளவற வகன்று
சுந்த ரத்ததாந் தேசமுண் டணடததின் றுருதி
வந்து தித்திருந் திறப்பதற் கிடமதாய் வயங்கும். 491

ஆய தேயத்தி லைம்பெரும் பூதமு மில்லைச்
சேய குன்றில்லை வனமில்லைத் தீர்த்தங்க ளில்லைத்
தூய தேவரே முதலிய தொலலுயி ரில்லை
காய கனபெருஞ் சுடரெனு மொருவனே நண்ணும். 492

முழுதுங் காண்பவன் முழுதினுஞ் செறிபவன் முதல்வன்
பழுதில் சாந்தனுய் நிறைந்துவா னாவுறை பண்போன்
வழுவி லாவிவ னுக்கிய மந்திரி வசத்தாற்
றழுவு செய்கை களியாவையு நடத்திநந் தானே. 493

இல்ல துள்ளதா முள்ளது மில்லதா மிமைப்பிற்
புல்லு மந்திரி நினைத்திடி லிவனெனு மப்புசிக்க
வல்ல தில்லையொன் றறிகிலன் மனமெனு மிவளைத்
செல்லுந் தன்மையாற் கேவல மினந்தையுஞ் செய்யும். ()

இந்த மந்திரி தன்னெறி யியாவையு மியற்ற
வந்த மன்னவ னென்றுமே காந்தத னருகு
மைந்த வென்றுரைத் தருளிய பிதாவைநான மகிழ்ந்து
புந்தி யாலந்த வகையெலாம வினவினேன் புகழ்ந்து. 495

அறவி லாசபா யாதியும வியாதியு மின்றி
நிறைவி தானவர் தேசமே தனுதனை நேருந
திறவி யாதது யாநிறு லெய்துமத தேசத்
திறவி லாதவம மன்னனுர் மந்திரி யாவன. 496

புவன மியாவையும விநோதந்தா லடாதநதவெள் புயதரா
லவனம மந்திரி யுடனடாப புருவலி யமாநத
தெவன ரைநதருள் கெனறநு மெனபிதா விசைபபான்
கவன நீள்வலி மந்திரி வேகமாா கடபபாா. 497

தேவா தானவ ரெண்ணறு கோடிகடிநனடு
மேவ வென்றலா ருலநேரிகண்முத லென்ற
மேவ ருமபடைக கலமெலா மவனமிசை விடடான்
மாவ ருஙகலவி லறைநதபூ வெனமுனை மடியும. 498

விளிவ ருநதிற லநதமந் திரியந்த வேநதா
லெளிது வென்றிடில வணாயகுறு மிவவகை யினமே
லளிய பெருமை யசைபபிலு மசைபபரி தாரு
மொளிகொ ளுநபுந தியினலால வெலபபடா னொருபகே. ()

ஊக புநதியா லவைதவ் வமைசசனை யுறுரல
வேக நாகமபோ லெரிததிடும வேநதனே டமைசச
னேக ராசசியஞ செயயுமத தேசமு மியாவுஞ
சோக மறறிடக கேளென விரிததிது சொனனன். 500

முன்ன நானுசொனன தேசமோா முடிவிலா முததி
மனன னெனறது மாசிலா மணியென வயஙகுந
தனனில வேறிலா வாதுமம ததுவந தானே
யன்ன வேநதனு லமைத்தமந திரிமன மாகும. 501

விடைய மியாவையு மொருபபட வொருநகிநல் விராக
முடைமை யாவது பரமமாம யூகமென றுரைததேந
தடையி லாமனம விராகத்தால வெலபபடட தனமை
படைசெய மத்நமா தொமூவநது ளகபபடட பணபே 502

கற்ற றிந்திலா மனத்தைநாற் கூறெனக் கற்பித்
துற்ற போகததி லுபயமு நூலவழி யொன்றும்
பெற்ற தேசிகன் பூசையி லொன்றுமாய்ப பேணிற்
றுறற கஙகுலமேபாய் விவேகமாஞ சுடாவநது தோன்றும்.

சிறித றிந்தவா மனத்தைநாற கூறெனச செய்து
பொறிவ சததொன்றுந தேசிகா பூசையி லிரண்டு
மறியு நூறபொருண் மனனத்தோா கூறுமே யாக்கி
னெறிவி வேகததா லொன்றுணா ஞானமே நிரமபும் 504

ஞான முற்றவா மனததைநாற கூறென நாட்டி
யான நூலினும் விராகத்து மனுபவந தனினு
மான நற்குரு பூசையின் வழியினுஞ செலுததி
லீன மறறநன முததிவந தெய்திடு மெளிதின். 505

மிகக வறிவால் விசாரத்தான மெய்மமை யுணர்வு நிராசையுநீ
யொகக வெனறுங் கைகொள்வா யூறற மான நிராசையினுற
றக்க விசாரம விசாரததாற றவிரா நிராசை தமமாற்றுந [லாம.
தொகசு நிரமபும வாரிதியுந தொடாமே கமுந்தன் னுதல்போ

நாட்டி னியலபு வழுவாம னடமோரக் கிதமா நறபொருள்க
ளீட்டி முன்ன மதனாலே யினிய குணததி லுயாநதோரைக
கூட்டி யவரா னிராசையினைக கூடி யதனால் விசாரததைத்
தீட்டி யதனான மெய்ஞஞானந தெளிந்தான் முத்தி சிததிக்கும்.

என்னிங் குள்ள தப்பாலென் னெல்லை சொலலப பட்டுளதென்
றுன்னு மெலலை யிலலாதென சொல்லு நானா நீயாரிம
மன்னு முலக யேதெனறு மயககந தீர வருளென்ன
வன்ன தெல்லாந தெரியவிரித தவனுக் கிவனன் றறிவித்தான்.

வருங்கற் பகவிண் விரைநதேக வநதேன் பலசொல் லியும்பயனென்
சுருங்கச் சொலலும் பயனகேளாய் தோன்ற விஙகுள் ளதுவுஞ்சித்
தொருங்கப புறததுஞ் சிததெல்லை யுள்ள துஞசித் தெலலையுற
நெருங்குற றதுஞசித தியானசித்து நீசித் துலக நிறைசித்தே.

தெரிககும் பொருளுந தரிசனமுந திரநது வெறுநின் மல வடிவாய்ப, புரிககு முதயம் விடாதென்றும் பொலியும் பரமப் பொருளானேன, வரிககுங காடசி யிலாவறிவே வடிவா யொரு

காலேயெங்கும், விரிக்கு நிறைவா யுபசாந்த வெளியா யறிவா யிருபொருணன். 510

ஓங்குஞ் சின்மாத் திரப்பொருளா மோங்கா ரத்தை யுண்ணினைந்து, தூங்குந் தியான பரணுகித தொடாசங கற்ப மெல்லாம் போய், வாங்குந் தொழிலே டணையைய மனன ஞான ஞேய மிவை, தாங்கு ஞாதா வினைத்துமறத் தனிசசித் திரமபோ னெடிதிருந்தான். 511

எங்கே யெங்கே மனமோடி யினையோ ரென்ன வீழ்ந்தழுந்து
மங்கே யங்கே நின்றெழுப்பி யகண்ட வறிவி லடைவிப்பாய
சங்கே தமதா யிவ்வாறு சாதித் துளமா மதகரிபை
வெங்கே தமறத் தளைந்தெல்லா விசாரந் தானும் விடணவாம.

பிரகலாதன் கதை.

சித்தப் பிரம மெல்லாமபோய்த் தெளிந்த பரம சுகமபெறறுச
சுத்தப பிரமத தினைப்பாற முடிவாம விசாரந் தோனறுகவென
றத்தப பதும மமைத்தருளி யமல னேக வவன்றுதியான [ன்.
மெத்தப பரவி மலாதூவித தொழுதான விவேகி களினமிக்கோ

பணிவார் கடலிற றிரையெனனப பரம புருடன் மறைந்த தற்பின், னினிதாம பதுமா தனததிலிருந் திறைவன றுதிகளேத் தியபின், சனியா விசாரந் தநதளித்தான சாந் மறுகருந் தனி மூர்த்தி, நனிநா நமமை யாரெனறு நாடு வோமுள் ளெனநினைவான். 514

யானார் முன்ன மெவனேனே னிந்தப் புவியா டம்பரத்தி
லானே திருந்து நின்றோடி யழுது சிரித்து மகிழ்ந்தயாநதே
னேனே வான சகமல்லே னகங்கல் புல்லு மணமரங்க
டானேப் புறமபா யசேதனமாஞ் சகநா னென்னத் தகககுமோ.

இல்லா விடத்துண் டாய்முக மெனலாய்க காற்றி லியங்குவதாய்ச்
செல்லா நின்ற சிலநாளிற சிதைந்து சடமா முடனேறே
நில்லா தாய்ப்பொய்க் கேதோன்றி நிராகா ரமதா யறிவின்றிப்
புல்லா வறிவிற் செவிக்குணவாய்ப பொன்றுஞ் சதத நானேமோ.

தோலி லன்றி யறிவரிதாய்த் தோற்ற மின்றிக் கணத்திறந்து
போகு மறிவா லறிந்தறிவு கூடாப பரிச நானல்ல
காலி லசைந்து வசிந்துருவாய்க் காதன் மிகுந்த கணத்திறக்குந்
தானு மணவாய்த் திரிவித்திர சனிந்துச் சடமாகு மவைநானே.

கணத்தி னிறக்குங் காட்சி வற்றிற் காட்சிதன்னிற் பற்றுகிய
புணர்ப்பில் காண்பா னிடத்திறக்கும் போதமில்லா வொளிநானே
குணக்கு மூக்கா மசேத னத்தாற குறிப்பதாகிச் சடமாகி
மணக்கு நொய்மமை நியமங்கள் மருவு கந்த நானோமோ. 518

எனத்தற றெண்ண மெல்லாமபோ யிளைப்பாற றைந்து பொறிம
யல்போ, யனக வறிவாயத தொழிவின்றி யறியும பொருடீ
ரறிவே யாய்ச், சனமா யுளனும புறப்பினுமிட களமா யுண்டா
மாத்திர மாய்ச், சநந மரண மிலா வெனவோந் தயங்கக் கண்டேன்
சத்தியமே. 519

[illegible]

மாலத்து குறைப்பா னந்தனு விந்த மண்முந்த வியாவையு
மனத்தின, பானுற விருப்ப தனறியே புறத்திற பயிலவதோரா
காலமு மிலதா, மூலமில் கனவு மபக்கமு மதமு முதலிய நெறி
களி லியாருஞ், சிலமாய் நோக்கி யனுபவிக்கின்றா சிந்தையுட்
சகமிருப பருமே. 520

இவனவ ஞனீ நதுவென றெனறே யிடரினமூழ் குவாறி
வில்லா, ரவனியா முழுது நாமெனு முணமை யறிந்தவ ரமுங்கிநின்
றயரார், பவனமார் பொருளிற பகிர்வுறு மனாதத பாவனை புந்தி
யிற் பொருந்திக், கவருறா ரதனி லிவாகண்மோ கத்திற கவல்வு
றுா தக்றவங கண்டோா. 521

உத்தாலகன் கதை.

இவவகையே யிமமாயை யறநெடிதாய் வெலற்கரிதா யேறித்
தாழ்ந்து,வெவவியமா மோகங்கள் விளைவித்துப பாமதத்தின் மேவி
நிறகு, மவவகைபா லுரைக்கினறே னவாதனு சொரூபத்தை

யடையா தாரைப், பவ்வமென வருந்துயரின் முழுகுவிக்கு மிம்
மாயையின் பண்பு தானே. 522

சித்தசய மாத்திரமாந் தெய்வமருந் தாலன்றிச் சென்ம வெ
ந்நோய், சத்தியமே பிறமுப்பற்சி யாலவையினுந் தீராது தகைமை
மிக்கோய், வைத்தநிகழ் காலத்துக் கணைத்நிலவரு மியல்புறவா
மியத்தாற் பற்றி, யொத்துவரு மெதிர்கால மிறந்தகா லங்கருதா
ருளமி லாதார். 523

சங்கற்பம் விடுகையெனுஞ் சந்தானங் கணந்தோறுந் தவிர்த்தி
யென்னின், மங்குற்ற மனோலயந்தா னதுவாகு மனோலயத்தை
மருவு போதம், பங்கற்ற பிரத்தியக்ஷத் தன்மாகு மதற்குமனோ
பாவமெனப், தங்குத்தா னிலாவியல்பா மாதலினான் மனோவிகற்ப
மின்றிப் போமே. 524

அற்றமறு சத்தியமு முயர்சிவமுஞ் சுற்பரம வவத்தை தானு
முற்றறிவு நிறைசுகமு மலமற்று மனப்பந்த முழுதுந் தீர்த
ஆற்றவல் வேகத்தை யொழித்தனுறு தியூகத்தா னுறுதி யாகக்
குற்றமறு சற்புருடர் போதத்தால் களினம னத்தைக் கூட்டியெ
[ன்றும். 525

அனவரத முறைத்தலவிடல் பற்றலிமைப் புறல்விழித்த
லோதுஞ் செயலு, மனனமறு சுகவானுயர் சற்சின்மாத் திர
பானுய வாழ்தி மைந்தா, கனமலமாங் காணப்வைநாந் துள்ளத்
தின மலம றுத்துக் காதற்பாச, மெனவுயர்கோ ரையயறுத்து
நினனறிவிற் றற்பாலு யிருத்தி யனறே. 526

நலனிழிவாஞ் சங்கேதத் தாசையெனும் விசேகைய நண்
ணா யாகிச், சலனமுறு விருப்புவெறுப் பறவுணர்வின் சாரபாந்
தானாய் வாழ்வா, யலகற்றா னிவனவனீ ததுவெனத்தாம வாதனைக
ளற்றதொன் றெனறே, நிலவியநிட் டையிலாறிச் சற்சின்மாத்
திரபானாய் நின்று வாழ்வாய. 527

எனதுபிற ரதுவென்னு மெண்ணமறச் சகநிலையி லிரண்டற்
றொன்றாய்க், கனவபிரத் தமபமென வுணர்வுருவைப் பற்றிநிலை
கண்டு நிற்பா, யனகமுடன மலமா யகண்டமாந் தன்னறிவி லமை
வென் றுண்டானு, சனனமயக் கத்துக்குக் காரணமாம் பிரிவனறு
தவிர்ந்து போமே. 528

சரீரமாத் திரத்தாசை புநதியாற ருனல்லா தனதா னென்றே, பரிவுறலான் மககண்மனே குடும்பமெனும் பாவனையாற் பருக்கு முள்ளம, விரியுமகங காரவிகா ரத்தினுன் மமதைமல விநோதந தன்னு, லுரியவென திதுவென்னுமப பாவனையான் மிகபபருக்கு முள்ளாந தானே. 529

ஆதிவியா தியின்விரிவா லவைமாறித் தேறுதலா லகற்றல் பறற, லாதியமா முயறசியினுற பிறவிதொறு மிகபபருககு முளளமைந்தா, மாதர்மணி தனமுதலா நேயததா லாபததால வருலோபத்தாற், போதுபொழு திவைஙனறு நலததினுற் பருத்துள்ளம் பூரிப பாமே. 530

துராசையெனுமப பால்பருகித தொல்போக மெனுங்காற்றுற் றொடர்மோய்ம புண்டா, யிராகமுறு வழியுலவி மனபபாமபு மிகபபருக்கு மிராம கேளாய, புராதனவுத தாலகனபோ லேமபூதத் தையுமபொடியாப போகப பண்ணி, நிராகுலமாம புநதியினு விதயத்தே நினைத்தியென நிகழ்தத லோடும. 531

யாருமின்றி யாரானு மெய்தற் கரிதா கியமுறைதான்
சாருமுத்திப் பதமெனலாந தன்னி லொருகாற றனிமேவி
யாருமலக்குன் றியின்றமைமே லருணச சருமம விரிததனமே
லோருமனத்தின் செயல்குறுககி யுணாவான் புத்தன் போலாகி.

புண்டரீக வாத னத்திற் புததன போனுத் தரமுகனு
யண்ட மிரண்டு மிருகுதிமே லாககிப பிரமாஞ சலிபண்ணி
மண்டு கின்ற வாதனையின் மருளு மனத்தை மீள்விததுத
தண்ட லிலலா நிருவிகறப சமாதிப பொருட்டிவ் வகைநினைந
[தான் 533

வாராய் மூட மனமேநின் மாய வாழ்க்கை களிறபயனென்
றீரா விடரே முடிவிலவருஞ் செயலிற பெரியோர் சேருவரோ
வாரா வமுதாஞ் சாநதியைவிட் டழியும போக மாதரிபபோ
ரேரார் மலாககற் பககான்விட் டெரிகூர விடவெங கானுறுவார்.

அயனு டுறறுய் பாதலத்தி லணுகி னுயா கிலுஞ்சாந்தி
வியனு ரமுதை யொழிந தநத மிககநிருவா ணமபயிலாய்
பயனு யதுபோல் விசித்தி ரமாய்ப பாவாபாவ மயவடிவே
யியல்பா மிந்தச் செயல்கள் பெரி திடராமென்று மினிதாகா. 535

சத்தா திகளா மித்தொழிலக டம்மான் மண்டூ கமபோலப்
பித்தாய் மூாக்க மனமேயேன் பிரமிக் கின்றாய் விடாதவமே
யெத்தாற் சிறிது தனைபடைநதா யெதிலே யினப முறுகின்றாய்
நித்தா ரமுதாய்ச சமமாகு மதினீ நிலைசே ராநெறியென. 536

படர்மூாக்க மாமனமே விணுப்தமேதான்றிப் பருக்கின்ற செவிதமெதாழில்கள் பயினறுசத்தந, தொடாகின்ற புந்தியிறு லசுணமாபபோறறுஞ சுறவேண்டா தோலின் றொழிலைமேவி, யடர் பரிச மூகமா மதறைறுனப மடியாகப பிடிக்கனபா மியானைபோல, மடமைமிகு மூாககமா மனமேயெனறு மாறுத வாபத்தை மருவவேண்டாம. 537

ஒளியுருவத் திரமேனைக்கு விழியின்செய்கை யுற்றுநீ வெவ்வி ளக்கை யுணராதாகி, விளிதலுறும் விட்டில்போல் வேகவேண்டா வெய்யமன மோகாவின விருததிமேவி, யெளிதருந்தி யுணவுகளின் மணத்திறுலே யிரைததூண்டிற் கவாமீன்போ லிறக்கவேண்டா, நளினவித யததுருயிா நெறிபோயககநத நாட்டததாற கட்டுண் ணே னனைவண்டேபோல. 538

உரைத்தவ சுணஙகளிறு விட்டின்மீன்றே ஞைசையூ றொளி யிரத நாறறமென்ன, நிரைத்தவிவற் றென்றெனறுன் மாய்ந்து போகு நிலையழிககு மவையைநது நேரேகூடிக, கரைததலுறு பவர்ககினப மெங்கேயுன்றன கடடுகைகு வாதனையே கயிறறுசசாலம, புரைதமெழுநெஞ சேயதுவே போகுமாகிற பொருவிலசய மஃது னக்குப புகலுஙகாலே. 539

தசைபயில் பாதங் தொட்டுத் தலைமட்டும வெவ்வே றுய்ந்து
மிசைவுற யாளங் கிலலை யானெனு நிலையெங குண்டோ
திசையெலாம விழுஙகி மேலாஞ சிததாய்க காண்ப தின்றி
யசைவற வெஙகுந தாறு மென்றுல கனைத்துங காண்கென. 540

முதுவிவே கத்தாற் போத மொய்ம்பிறு லிநத வுன்னைக்
கதுமெனக கொல்லா நினறேன் காணுதி கவலை நெஞ்சே
யிதுதசை யிதுபுண்ணீ ரீதென் பிவையுள வுயிாப் பாய்ப
பொதுளிய வாத மிஙகே யகமெனல பொருநதிற் றெங்கே. 541

தசைகள்வே றுதிரம வேறு தடியென்பு வேறு மெய்யி
லசைவுவே றறிவு வேறு வகமெனல் பொருந்திற் றெங்கே
விசைவிழி யிதுதோ லீது வியன்செவி யிதுமூக் கீது
பசைவுறு நாவி திஙகே யகமெனல் பயின்ற தெங்கே. 542

தெய்வமே கர்த்தா வென்று தேறினன் சொரூபச் செம்பொன்
கைவழி கவராஞ் ஞானக் கள்வன்மீண் டிவனைச் சேரே
ஐவகைப் பொறிக ளொன்றா வாதனை யறுதி ருந்த
தைவரு புறனிற் றந்தம் புலன்களிற் றுவா னின்ற 543

வாதனை பொறிகட் கெல்லா மனனுகா ரணமன் றுரு
மாதலான் மூர்க்க மான வைம்பொறி நீவிர் தெருளி
னேதவா தனைகள் மாற்றிக் கருமங்க ளெல்லாஞ் செய்வீர்
வேதனைத் துன்ப மொன்று மிங்கிரு மேவா தென்றும். 544

கூடுசெய்யுந் தனவாயி றூலாற் பொனனுங் கோசகா ரக்கிரு மிக் கூட்டம்போல, கேளிப்பொறி யெனுஞ்சி சுகநாள் மயலால் வினை யுலாநதிவிர் பொறிகளெல்லா முறையுளான, நீமன னேயொடுங்கிப் பொறிகளோடு நீவேறாற்றாகத்தமாகத் துலைந்தை நேரே, நாடுதிப்பற் றறவொன்றாய முத்தியான ஞானவடி வினிநிலை யாய் நண்ணும் வரையே. 545

ஆசகலா விடயவிட விந்தியாதி யனந்தமா நானெனுமவா தனையைத் தீர, மாசறவிட டுநதை யொழிப்பத்தென்று மந் திரயுத்தி யினாலே மனுவிசென மமர்பாயத, தேசுமுறு பகவானு யசு சமெல்லாம் திருவிடமா வாயமணிமே திருவாசக ருபம், வீசுகரு மபலகொடியாய நீயாஙகாட்டை வெட்டிநெடும பூமியிலே வினோ தஞ் செய்வேன். 546

ஆவரண மில்லாமை யுதாரத் தன்மை யழியாத தேசுடைமை யகண்ட நீர்மை, யாவதுந்தா ருறுமைமை யாரமினமை யேகமாந் தன்மைமன மெழுநதோ டாமை, போவலில்லா நட்டணுறையித குணஙகளென்று முத்தமிகளசுமையசகளீக ளொப்பிலாதா,பாவனை யொன்றுஞ்சொரூப மடைந்தேற் றென்னும் பனவரியார யுளங்க வரும் பாவைமாரே. 547

தேங்காது தன்வசமாய் விரிந்தபுத்திப் செயலாலே யிவ்வாறு திறத்தி லெண்ணிப், பூங்காவி சிரிந்லாந்தாற் போலப்பாதிப் புரை விழியோன் புண்டரிகா தனத்திறப்புகி, யோங்காரமேனைக்குந் தொனியதான வுத்தமனின் முழக்காலே யுச்சரித்தான், பாங் காக நாவறையு மணியினூடு பயின்றுருடை யுற்றோசை படாவ
|தேபோல். 548

இன்னுயிரைப் புறத்தகற்ற வல்ல தான விரேசகப்பேர் கிரமந்தா னியாக்கை முறறுங், கொன்னுறுபா பூரகநதா னிறைந்து யர்ந்த கும்ப்முனி குரைகடலைக குறைத்த தேபோற், பின்னமில்சிற் சுவைநிறைநத வாகா சததிற் பிராணனிறைந தளவிதயப பெருநதீ மண்டி, யன்னவுடன் முழுதுமெரித துளதோங் காரத் தாதியாங கிரமததி லவததைை யிதே. 549

அவவவத்தை வேண்டளவு நிகழ்நத தன்றே யடையோகத தாலல்ல வடையோ கநதான், வெவவிடாநல குவதன்றே வதற்குப பின்பு வியஞ்ஞெங்கா ரததின து வேறுக கூறு,தவவலறச சம நிலையா மவத ரததிற சலனமிலாக குமபகபபோ தரிககப பட்ட, வெவ்வமறு கிரமமுள தான தனறே யியமயியவிப பிராணஙக ளெல்லாற்றிற்கும 550

புறத்தகததுங கீழ்மேறிக காகா சததிற் புரிநதசையாபபிராணங்கள் புரண மாகித,துறத துருத்தி யிடைதடைபபட டனபோனினறு தோன்றிமுத லேயுடலைச சுடட வங்கி,நிறந்தவிடி போறகணததி லவிநத தனறே நீகார வெளிறெனவெண் ணீறு யஙக, முறதெரிநத தாலதறகே யுடலென் பெலலா மொழுஙகாகத் தோன்றிநரம புடனே நினற. 551

சுகமாய கருப்பூரப் பாய றனனிற் றுயில்வதுபோ வெலுமபு நிரை தோன்றிற் றன்றே,மிகமோது பவனததா லநத நீறு விசைந்தெழுநது கணபபோதில விசுமபைச சுறறித், திகழுவான சரற் காலந தன்னின மேகஞ் செறிபனிபோ லோரிடததிற சென்று சோநத, விகலாத விவ்வவததை வேண்டு மட்டு மியலோங்கா ரத திரண்டாங் கிரமத் தெய்த. 552

அவத்தையிது நிகழ்நததடை யோகத தன்றே லடையோகம பேரிடரை யளிபப தனறே,வவறறினிறபின் பிரணவததின் மூன்றுங் கூறு யமையுமுப சாநதிதரு மவத ரததி, லுவபபுறுபூ ரணத் தாலே பூர கபபே ருளகிரமம் பிராணஙகட் குண்டாயிற றன்றே, யுவததிரமி லாவந்த வவத ரததி லுயிரெலலா முணாவினமு தத் துட் புக்க. 553

உருபனிதோய்ந் தாலொப்ப வதிசி தத்தை யுற்றபிரா ணங்களெலா மொழுங்கி னுலே, ககனமுறு:புகைதணுகா ராகு மாபோற் ககனநடு வுறமதியாய்க கலையின் கூட்ட, மிகவுநிறைந தந்தமதி

மண்ட லத்தில் வியன்சுதைததா ரையையுயிர்கண் மேவப் பெற்ற,
திகழ்விசும்பி னின்றிழிந்த வமுத தாரை சேடமா முடனீற்றிற்
சென்று வீழ்ந்த. 554

அரன்சிரநின் றிழியமுத கங்கை போன்ற வமுததா ரையினு
லே யமல மாகிக், கரஙகளொரு நான்குடன்வெண் மதிதமே சாகிக
கருணை மால் வடி வென்னக காண லாகி,யுரங்கிளருத தாலகன்மெய்
தோன்றிற றன்றே யுயரமுத மயமான வுயிாக ளெல்லாங்,குரம்பை
யது தனைநிறைதருச சூழநதுள் ளான குண்டலிமற றினைபபூசை
குயிறறி நின்ற. 555

இததிறத்திற் பஙகயவா தனத்தி ருநதோ னியாக்கைநிலை
யழியாம லியறறிப பினனா,மத்தமுறு பிரமரம்போற் சுழலு நெஞ
சை வன்பினுற் றகைவுறறுன மவுனி யாகி, மெதநுபிரா ணுபான
வேக நோககி மெலலெனவுண் டாகநினன்வல் விடய நின்று,தத்து
பொறி களைவருநதி வேறு செய்தான் சற்றுமறப புறபபரிசங தள்
ளி னுனே. 556

பறறுதிணை ளியமதியோ னுள்ளே தோன்றும் பரிசமெலா
ந தள்ளுகினற பாாவை யாலே, யறறனவாக் கினன்மூலவாயில் செ
ம்மி யஙகதலெதான பதுவாயி லனில மெலலாங, குற்றமற முகம
டைத்தாற் புறதநு வாரங குமபததுக கடைபடல்போற் குறித்த
டைததா, னுறறலய மெனுங்குணத்தைச சோநத நெஞசை யுயரி
தய வாகாயத தொடுககி னுனே. 557

உரததமத கரியையுபா யத்தால விநதத் துட்குழியிற் சேர்ப்
பதுபோ லொடுககி நெஞசைச, சரறககனம போனிமல தெளி
வைச சோநது தளளினுன பறறிபபாய் தனமை யாலே, வரதது
டைய விகறபமெலா மீள மீள வருவனவேண் டினபடியே வநது
தோன்ற, பரபபுறுதோற றஙகளைவன னெஞசான் மாய்ததான
பகைவரைவா ளாறகுரன படுபப தேபோல 558

விகற்பமெலா மிறத்தலுமே யிதய விண்ணில் விவேகபா னு
வைமறைத்து விரிந்த கங்குல், சகத்தினினு ளஞ்சனததின் பார்த்
தப போதே தனனுளவிவே கததாலே தவிாததா னததை, யகத்
திருணன் றுய்கெட லுஞ சுடர்வந் தெய்த வம்முனிவ னததனையுங
கண் டகறறி மாய்த்தான், நிகழ்சசியொளி யகனுதலுஞ் சுழன்று
நெஞச நிசியினடுப போறுறக்க நோநத தன்றே. 559

போகாத துயிலினையு மறுத்தா னாக்கம் போருந்தனு மாகா
ச போதம வந்த, தாகாச போதமழிந திடனும வல்லை யவனமன
மோ கஞ்சோந்த வந்த மோக, நோகாமன மனத்தினை விட் டேகு
மாறு நாகிறுன பேரிதய நோக்கு மிகநோ, னேகாத விரவுதரு
மந்த கார மிவ்வுலகி னினறகற்று மிரவி போல. 560

அன்ன காலையி லிருள்சுடா துயினமயக் கனைத்தையு மறுத்
தோட்டி, மன்னு மோரவத் தையையடைந் தொருநணம வருந
தமா றியதுள்ள, மின்ன றீரந்துட னேயனைந் நருவமா மறிவை
யெய் தியதன்றே, நன்னெடுங்கரை தடுக்கநின றெதிர்ந்தழுமு
றலநிறைந் திடுநீர்போல. 561

அவ்வி டத்தினிற காண்பது காட்சியுற றனந்தமா நலலின்
பஞ், செவவி யாநந்த முற்றன னமுதமாய் தெணகடற குளிததெ
னன, மெய்வி டக்கழுன றநீதனு மொருநல மேவினன சதாநந்
தம, வெளவ மாயின னெங்கனு மொத்தசற பாவமே வடிவா
னுன். 562

பாந்த வுள்ளத்தி னொருமையின செறிவினைப பழகலாற
பெருஞ்சித்து, நிரந்த ரிதசெங்குனு சமபதா யினன்புவி நிறைவு
றும வெயிலென்னத், திரந்த ருஞசித்தி னொருமையை நெடும்பகற்
செறிபரி சயஞ்செய்ய, வரந்தை தீாந்தசற பாவசா மானிய மடைந்
தன னதனுலே. 563

என்ற வசிட்டன் றனைவள்ள லெதுசத தாசா மானியமென
றன்று வினவ வவனுமைப்பா னகலசிற சாமா னியவடிவா
யொன்று வொன்று மிலலாமை யுறுபா வனையி னுறையபாலே
தன்ற னுளளங் கரைந்தேகிற சத்தா சாமா னியமதுவே. 564

தேற்ற மாங்காண் பனநீங்கிச சிதத்தி னிடையே சித்திறககிற
சாற்று முயறகொம் பெனநொய்தாஞ் சத்தா சாமா னியமதுவே
தோறறும புறனுள ளாய்ப்பலவாய்த் துவக்கு மாகு மிவையனைத்
மாறறி யகன்று மனநிறகி லதுசத தாசா மானியமே. [து

அறிந்து சமாதி யடைந்தோர்க்கு மனுபூ தியினின் றெழுந்
தோர்க்குஞ், செறிந்து தோனறு மூடாகுத் தெரியா தாமிப
பெருங்கண்ணு, முறிந்து பிறவி யறுஞ்சீவன முதத ரான சிதத
ரெலாம், மிறிந்தி டாவிண் பயில்காறறும் பெரிதா மண்ணி லிரந்
துமபோல. 566

சுரகுகதை.

இநதவொப்பு காணுணர்வை யுணர்விஞ லுணர்நதுலகி லிய ஙகா நின்றே, யந்தமறும பெருமபதததே யாறுதியாற் காண்கி ன்ற வளைத்து மாளர, சநததனுசா திததகனைப பெறுமளவு நால குரவன் றனிநெஞ சாலே, பநதமறு ததுவததை விசாரிததே பெறவேண்டும பதுமக கண்ணைய 567

மயலின்மை சாதனைநாற பொருட்போதங குருயமமாம் வழி களாலே, யுயாபதவி பெறலாகு மனறியுணா வொனறிஞ லுறு தறகாயா, லியலுபதே சமபெறறுக கூறியதாய்க களங்கமிலா திருககு மாகில, லியனுறுசா தனமுழுது மிலதேனும புநதியிஞல வீடு கூடும. 568

என்றுனை முகநோககி யிகதமொழிலோ டிருநதேயுஞ சமாதி யெய்தி, யொனறுன வுணாவுறறுன போலிடாதிரங தாஞெருவ ஞெருவன் செய்கை, யினறுஞயது தனியிடததிற சமாதியடைந தானிவரின மிககோ னேவ, னன்றுக வருளுகென விராகவன் கேட டனும்வசிட்ட னவிலவ தாஞன். 569

ஆறறுமதக துவமன்றுன் முககுணத்தால் வருஞ்சகமென் றறிநதோர்க குள்ளே, தோறறுகின்ற சீதளமே ததுதனையே சமா தியெனச சொல்லு மன்றே, யூறறமறக காணப வறறோ டுறவுநமக் கிலதெனறே யுாததுத தனனெனன், றேற்றசமா தியிலிருபப ஞெ ருவஞெரு வன்றெழிலோ டிருபப னனறே 570

இவவிருவ ரிதயமுநதண ணெனறிருககில வேற்றுமையோ ரிறையு மில்லை, யவவிதய சீதளமே யநநதவப பயனுமவ் வனுபூ திககே,கவ்வியிருப போனுளளங் காரியததா லலையுமெனிற் கவலை யாகுஞ, செவ்வியவச சமாதான முன்மதத நடனம்போற் சிறப் பினறுகும். 571

வருததமிலா வுன்மதத நடத்தினன்வா தனைமாய்ந்த மனத் தோனுகிற, றிருத்தமுற வவன்கூத்துத் தெளிவுற்றோன் சமாதிக் குத் தீர நோாம,பெருத்ததொழிற் சோறிஞர் பெரியவனஞ் சேர திஞர் பேத நாடி, லொருத்தரொருத தரைவிஞசா ரிருவருமொத தை யமில்லீ டுறறு ரன்றே. 572

சாலவும்வா தனேபோகி லிம்மனஞ்செய் தொழில்புரிந்துந் தான்செய் யாதாஞ், சிலமன நெடிதகலி லருகிருநதார் செப்பு மொழி தெரியா தாறபோற், றாலமனந தொழிலவிடினுஞ் செய் ததாம வாதனேயே துனனு மாகிற, கோலவுட லசைவறினுங் கன விலே வரைநின்றுங் குழிவீழ வாாபோல். 573

தொலேவிருெழிற செய்யுமனந தொழினீஙகி லதுதானே சுகச மாதி, யலேவறுகை வலலியமும பரமாநந தமுமெனறே யறி வாய் நெஞசி, னுலேவுதிர மெனுமிரண்டு மத்திபாநந தியானமெனு முபயத துகரு, நிலேயுறுகா ரணஙகளா மாதலினிம் மனமுளேக்கு நீாமை தீர்பபாய். 574

சிநதனேவா தனேயினறித் திரமான மனதநினேயே தியான மென்ப, ாநதவுப சாநதமுமக கேவலததன் மையுமென்று மதுவே யாகு, மிநதவுபா பதபபொருட்டு வாதனேசா லவுநோமை யெய்த வேண்டுஞ, சநததமவா தனேயில்லா மனநதொழிலில லாப்பதத் தைசசாரு மததால 575

நெருக்கமுறு வாசனேயே நெஞ்சினது தொழிற்றிரமா நீங் காத் துன்பம, பெருககவிடு மாதலினல் வாதனேயை மிகநோமை பிறக்கச செய்வாய, வருககமுறு பலபொருளி னுனெனுமபா வனே மனத்தான் மாறறி யெஙந, னிருக்குதியங ஙனமிருப்பாய் வரை யிலே மனேயிலே யெஙகே யேனும. 576

இல்லுறைவோர் சமாதான விதயத்தோ ரகங்கரமா மேதந் தீர்நதோா, புலனுமனே யேகாநத வனமாகுங் கடைவீதி புககுக் காண்போர், செலலவர வுலாவியும்பற றுமையினற கடைவழிச் செல லாதாா போலவார், நலலறிவு நிறைநதோாக்கு மப்படியே காடொக்கு நாடு தானே. 577

துயில்விழிபபுச் சொலல்செலவு தொடாநதாலு மகமுகமாந் தொடாபா லென்றும, பயினமனேயூா நாடெல்லாம பழுவமபோற் காண்பவரே பரம சிலா, செயிரிலா வகமுகததா லெல்லாமா காச மாய்த் தீருஞ் சிதத, முயிரனேயாய் சீதளம்வந் துண்ணிறையிற் சீதளமா முலக மெல்லாம. 578

இதையமய லாலெரியி லுலகெலாங காட்டெரிபோ லெரிந்து தோன்று, முதையமுறு முயிர்க்கெலலா முள்ளிருபப தேபுறத்து முண்டாய நிறகுஞ, சுதைபயிலுா புவிகால்விண் டொகுவனாகீ

ணதிதிக்குச் சூழ்ந்த வெல்லாம், புதைதலுறு முட்காரண தத்துவத்தின் பங்குகளாய்ப் புறத்தி னிற்ப. 579

உள்ளுணர்வி லின்புறுவோன பொறிகளாற கருமஙக ளுய்ப போ னுயுந, தள்ளுசுக துககவசஞ் சாராதோ னநவரதஞ் சமாதி யுற்றோ, னுள்ளுகின்ற தனைப்போலெவ் வுயிருமெனப பிறபொருள்க ளோடே யென்ன, வெள்ளுபயத தாலனறி யியலபாலே கண்டானே யெலலாங கண்டோன். 580

இன்றிறவு வநதாலுங கறபாநதத தெயதுகினு மிலஙகு ஞானி, கன்றியசேற் றுறுபொன்போற களஙகமுறு னெல்லாமாய்க கண்ணு யாறிப, பொனறலடி முடிவினறி யொன்றுயின பதத ளவாய்ப பொலிந்தே சாகித், தூனறியகாட் சிகளிலலாக குறியுடைத்தா மெனசசுருதி சொலலு மனறே. 581

யானுரிச சகமெனஙன் பிறபிறப்பெங் ஙனமென்றே யிதயத்துள்ளே, யானும லிபபடியே யாராயின் மகத்துவமே யடைதி சாலத், தானுன சுபாவனு யிருநதுளநின விசாரத்தாற் றுனே நெஞ்சே, நீநாடும படிதோனறித தன்னுருவிட் டினைபபாறித் துன்ப நீஙகும். 582

வெமபுதல்போய்த் தண்ணென்ற வுனமனதுக் கிவ்வுலகின் வியாபா ரங்கள், செமபுகாவே மூத்திஞுககான குளபபடிபோற் றேன்றுமா றின நெஞசுக், கமபுவியி றெழிலசிறிதே யாகினு நீந திடவரிதா மாவின் பாதப, பைமபுனலுங கிழக்கொதுருக் கெல்லைகரை காணுத பரவை யன்றே. 583

எத்தனையெத் தனைநீததா யகிலததைப பரஞுசுடரா யெறிக குஞ் சோதி, யததனையத தனைதோனறு மெஙஙாண்மட் டனைத் துமவிடா யஙஙண மடடுங, தத்துவமாம பொருளெய்தா சகல முமபோ னுறசேடங தானுஞ சிததங, தொத்தறவேற றுமையெல லாம் போகாதேற சமமான சோதி தோனறு. 584

பேதமுறு பொருளொருமை தோனறுதேற் றன்னைத்தான் பெறுவ தெஙகே, யாதலினுற றனைப்பெறுதற பொருட்டாக வனைத்தினையு மகற்றல் வேண்டு, மேதமற வனைததைபுமவிட் டாயென்னிற் சேடிதத திறவா வீடா, மேதகைப பதமதுவாகு சுரகு வெனும் பெயாகீர்த்தி வேடா வேசதே. 585

கரண மீரைந்து மன்னியஞ் சடமெனுங் கணக்கினு ளன்
றித், திரளெ னக்கில வுடன்முத ளனலன் சேடமே தெனநோக்
கில், விரவு சீவனை சேடமா மின்னதும வேறென்றுற் றெரிகி
ன்ற, துரவி தானவே றென்றினுற் றெரியுமீ துயர்நதத் துவ
மாகா. 586

தெரிவ தாகிய விதனையு மகறறுவன் றெரிபொரு ளுளுமோ
பெரிது சேடமாய் விகறபமற றமலமாம் பேரறி வியாளுகு
மரிய யன்சிவ னிநதிர னநதக ளுதியா மிடநதோறுஞ்
சுரிகொண் முதநினுண் ணூலென நிறகுமாற் றென்றுமிவ் வுயர்
[போதம். 587

பகவ ளுகுமிவ் வாத்தும தத்துவம் பரமமாஞ் சிறசததி
சகநி கழ்சசியா நோயின்றி வெருவுறுந் தனிவடி வுடைத்தாகிக்
கருப முற்றையும் விழுங்கியெப பொருளினுங் கலந்துநண் ணிய
மிகும பாவபா வஙகளற் றயனுறை வீடள வுளதாகி. [தாகி

சததி யாவுக்கு முறைவிட மாமிது தனித்தனிச சத்தாகிப
பததி யாகியிச சகததினிற காண்பன யாவையும் பலவாகச
சித்த சைநதுள விசாலமா மல்லது சிறிதும்வே றிலதாகுந்
தொத்து பற்றின்றிக காண்பதற் றெழுபவந தொடர்மயக கழு
மற்றே. 589

சுழுததி யிறறிர முற்றவன் றெழிலெனத் துகளறு சமளுகி,
யழுத்த மாகிய வாததும தத்துவத் தமர்நதன னெனத்திரநது,விழு
தத குமபத மெய்தினன விவேகததின் மெய்ம்மைநிச சயத்தாலே,
வழுதத ருநதவக கவுசிகன விபபிர மரபினை யடைந்தென்ன. ()

பரந்த சொறகளாற பயனென்கொல் பயனெலாம் பாறி
நிரநத ரஞசம மாய்மனந தன்னுளே நிகழ்நது
சுரநத வினபமாய் நிகரிலா வொருவிழி தோனறித்
திரநத னிற்றெரி கின்றதா லென்றனன றெளிநதோன். 591

பாசவிபாசர்கதை.

ஆசைவன் பாசத் திரளினுற் கடடுண் டரும்பிணி யீக்கடிக்
கனுங்கி, யேசுறு போகக் கதைகளான் மொத்துண் டிச்சைமுட்
கோலினு லுலைநது, காசுறு கருமச் சேற்றிலே யழுந்திக் கடுஞ்ச
கக் காட்டிலே சுழனறு, வீசுமா மோகத் தளிர்நிழற் றுயிலும்
வீரனை சீவனு மெருநது. 592

மேவுறு துன்பப் பெருஞ்சுமை சுமந்து மீட்சிபோக் கிவை யுடற் புண்ணு, யீவறு பிறவிக் குழியில்வீழ் சீவ வெருத்திணை யிக்குழி நின்று, மோவலின் முயல்வா லெடுபபடே வலியா முயர்ந தஞா னிகளுற வுளதே, ஞவிகா நாவாய் தருவபோ லூக நல்கு வர் பவக்கடல் கடக்க 593

எவ்விடத் தில்லை நலலஞா னிகளா மீரஙகனி மலர்குளிா சோலை, யவ்விடங் கானன மேடதா மாஙகே யமாபவ ரறிவிலா ரன்றே, கவ்விய செல்வ நட்புநால சுற்றங் கருமமா திகளெலா முதவா, செவ்விய மனமே யுதவுறல வேண்டுஞ் சீவனைச் செல் கதி யேற்ற 594

நெறியுற விடாம லுடனுறை நட்பா நெஞசமாத தித்தி னைக கூடிச், சிறிதுநா டுதலுஞ் சீவனுய் வுறுமாற சிஙகியா மிந்தவூ னுடலை, முறிதரு காட்ட மோட்டினே ராக முறறுறு கருததிஞ ஞெக்கி, யறியிலிவ் வளவா லறிநதுசோந திடலா மண்டரு மிறை ஞ்சுபே ரறிவை. 595

நிறைபெருங் கடலொாத துரையெலாங் கடந்து நிகரறப் பற றற வெறிதாய்க, குறைவிலசிற சுடரின கொழுநதுடன கூடிக கோதற வசைவறக் குலாவு, மறைவறு துரிய விழிவெளிப படு மேன் மற்றத னுடனது நிகரா, முறைமையிற றுயிலவோாக் கண் ணிதா வுவமை மொழியலாய்த் தோனறிடு மன்றே 596

ஆனவவ் வவத்தை வடிவெலாம பரிகரு மம்பரம் போலகன் றுளதா, மீனநெஞ சுடனசே ரகஙகர மிறநதா லெபபொரு ளிட த்தினு மிருகருங், தீனமில் பரமா நநதமாய்த் தோன்றுந் திகழ்பர மாத்தும வடிவாந, தானனி முயலிற கிடைததிடு துயிலவோர் தன்மைபோற் றமமினு டுவதாம. 597

உரைகளுக் கெட்டா துளத நனு பவிககி லுறுவதா முரைத் தவத் துரியங, கரையறு மிவைகண் முழுதுமப பொருளாங் கன பரி ணுமியா முள்ளம், வரைவற வொடுங்கி லுடபுற மெஙகு மன் னிய சராசர வடிவாம, புரையறு தேவ தேவனும பரமப பொரு ளனு பவப்படுந் தானே. 598

அதற்பின் விடய வாதனைக ளறுவ தாகு மதறபினனர், வித ப்பி லாத பொருளினுடை விளக்க மாகு மதற்பின்னாச, சுதப்பண் பில்லாச சமத்து வத்தாற சொரூபந் தன்னிற் பரிணும, மிதத்தி னுளதா முயாந்தோாக்கு மெண்ண வொண்ணு வடிவிதுவே. 699

மனத்தை மனத்தான் மாய்வித்து மாசில பொருளைக் காணேலோ, தினந்து முலகின் றுயாமாயாச சித்தமிறக்கிற செறிசு கததாற, கனத்த வுணாவின் மதிநிகழுங் கழறு மிதற் கோ ரிதிகாச, மினத்தி லினியாய கேட்டியென விசைத்தான் வசிட்ட னிராமனுக்கே 600

வீதகவ்வியன் கதை.

பற்றிலதாய் நினமலமா மனமவிவகா ரபபயினுமபந்த மேவாப, பற்றுளநெஞ் சளவிறவம் படைத்தாலும பந்தமே பயிலு முள்ளிற, பற்றிலதா யினியதொழில பயிலசிவன் புறத் தொழிலகள பண்ணி னுைம, பற்றுபபண் ணுவிப்பினும பனைறு வோன் புகிபபோனும பானமை மேவா. 601

என்னலுமே பற்றுவ தெத்தனமை யெப்பறறு லெய்தும் பந்த, துனனருமவீ டெபபறறு லெயதலாந தொடாபறறைத் துடைக்கு மாறென, பனனுகெனு மிராமனுக்கு முனிபகாவா னுடனுயிரைப பகுபப தொனறு, முனனுகிலா துடலினைநம் புதலபற்று மதனலே யுளதாம பந்தம 602

ாதனைதனுஞ் சொருபமே யானிநகெத்தை யிசசிபபே னைதையிகழவே னெனலபற் றினமை, மாதுபாதி ரிறுசிவன் முத்தா மெய்யின் மன்னுமா லியானிலலைப பிறரு மிலலை, மேதகு மின் பஙகளெலா மேவின மேவ மேவாதென் மேவாதா யிடுக வென்றே, யோதியவா றுளளேபற றினமை யுண்டே டுயாவீட் டுக கிதுநெறியென் றுணாதி யனறே. 603

கருமமிலா மைமைபவிரும பாகருமம் பறறா கருதுபலன விட்டிரண்டுங கண்டா லொபபோா, மருவியபற் றிலாதவரென் றுரைபபா மேலோா வருகரும பலாதிகளைக கருபாந தாலே, யொருவலற மனதசாலே நிபுண மாக வொருவுதலபற றினமை யென வுணாதி யிததாற, பெருகவளா தொழிலனைத்து மகுறறந தீாந்து பெறலரிய முததியையும பேறு நலகும. 604

புழுமுதலாம பலபிறபபிற றேனறிப பலகாற பூதமெலாங கடற்றினைபோற் பொனறுந தனமை, பழுதுதரும பறறினை

படர்ச்சி யாகும் பற்றுத்தா னிருவகையா மவற்றி னொன்று, நழுவுபய னிலியொன்று வணங்கற் பாற்று நவின்றபய னிலிமூடர் நண்ணற் பாற்றும், வழுவறுதத துவமுணர்ந்தோர்க் குடைமை யாக வணங்கறபாற் றுமபற்று மருவுந் தானே. 605

ஆத்துமதத் துவவுணாவால் விவேகந் தன்று லடைவாக வுண்டாமபின் பனுகாச சன்ம, மேறறமுள தொழுதகைய பற்றீ தாகு மீதன்றிப பயனிலியாம் பற்றே தென்னி, லூற்றமுறு முணாவின்றி யுடலமுனனு முறுபொருளி னுலுண்டா முலகந தன்னிற, ரூறறமுறு பிறவிமீண் டுள்ள தாக்குந தோன்றலே யிவையிரண்டுந துணிநது கொள்ளே. 606

வளையாழி கைதரித்த செங்கண் மேனி வணங்கற்பாற றும் பற்றின வசநதி னுலே, யிளையாமல விவிதமாந தொழிலி னுலே யெவவுலகு நன்றுக விரஙகிக காக்கு, முளையாத விஞஞானக் கதி சேர் சித்த ருலகபா லகராதி யுரைதத வாறே, விளையாடி வணங கறபாற றெனனும பறறல் விரிநதசக மூர்த்தத்தின் மேவி நினறு.

கேடான நல்லறெனு நினைவி னுலே கிளர்போக வசத்தாலே கிட்டி நெஞசம், வீடாத பயனிலியாம பற்றி னுலே வெறும்பிணத் துக கழுகுபோல வீழு மனறே, பாடான பயனிலியாம பற்று ளோர்கருப, பன்னாகங கனுமவீடாய்ப பண்ணப படட, வீடான பயனிலிபபற றுளளோ ரெனனு மிளவிறகா னரகவெரி யெரியு மன்றே. 608

விசசையெனும விழிநனமுய் விளஙகப்பட்டு வெமமாய விட யத்தின மீட்டு யெயதி, யிசசையுறு பறறென்ப தெங்கு மில்லா வியன்மனதமதோ டிருபபமரே யிறவா முததா, நிசசயமா யெய போது மெவறறின் பாலு நிறபவனு யனைத்துடனு நிறபோ னுகி, யெசசெயனுஞ செய்வோனுஞ சீவன முதத னியறறியவிம மனாத தின்ற னியல்பு கேளாய். 609

தொழிலினினை விறபொருளில விண்ணின மேல்கீழ் சூழ் திசையிற புறபபோகத் தொகுதி தமமி, விழிதருமைம பொறி நடையி லுள்ளி னிறகு மினனுயிரிற செனனியிலா நநதி னுவி, லழியுபவிழி களின்மூககிற புருவந தனனி லகஙகரததிற சீவனி லுள் ளாகா சததில், விழிநனவிற் சொபபனததிற் சுழுததி தன் னில வெளளோமுத னிறமைநதின வியனவண் ணததில் 610

சலனத்திற றிரத்திலடி நடுவி லீற்றிற் சமீபத்திற் றூரத்திற் சரீராங் கத்திற், பலபண்டந் தன்னிற்றேச தனத்திற சத்த பரி சாதி களினமகிமை பயிலின பததி, லுலவுவாத திறபோக்கிற காலப பண்பி லொருசிறிதும பற்றும லுணாவி லாறி, நிலவிய காண் பனசிறிது பயினறு மெஙகு நிராசையாயப பரசுகதத தினிறகு நெஞ்சே. 611

செபபியவத் திறநின்று பற்றொன் றினறிச சீவநதன் மை யைச சேராச சீவன முததத, ரிபபுவியிற றொழிலெல்லாஞ் செய்க தீாக வின்பவுணா வன்செயகை யியறறி னூந, தபபறவே விட் டாலுந தொழில்க டனனுற றருபயன்க ளொருசிறிதுந தாகக ாாடடா, மைபபுபல்கள பலவிதமா யெழுநத போதும் வானகத திற பறறுத வகையேய போல. 612

அனறியே யதுதனையுந் தீர நீககி யறிபொருளின் முடிவான வறிவாற றுன்னி, யொனறுமுப சாந்தனுப்ப ளிஙகு போலுள் ளொளிமேவிச சீவனொரு மிதது நிறப, னனறுணாசிற சுகராகிப பெரியோ ராகி ஞானபர ராய்பபரம நன்றுயப பெறறோா, நின றசைவாா புறத்தின்மயிற பீலி போல நிலைகலஙகார் மேருவைப போ னெஞசி னுள்ளே. 613

அறிபொருளை விட்டகன்று லழியுஞ் சித்த மநதநிலை வியா பார மனைதது மிலலாச, செறிநனவிற் சுழுததியா மிதனை நாளுந் தீராத பரிசயமே செய்யச செய்பப, பிறிவினமுறு றுரியமா மென் பா மோலோா பிழையிலா விதனிலே நிலைமை பெறறுக, குறி யறுமா நநதமே காநத சீலக கொள்கையா லனுபநதங கூடு மனறே. 614

அநதவனு நநதமா நநத மென்னு மறிவினதீ தநதனனை யடைநது ளோனைத, தொநதமிலா யோகியெனச சொலல லாகுந் துரியாதீ தநதனையுந துன்னி னேனும, பநதமுறு பவமபோயத் தா மதததால வநத பலவபிமா னஙகளபோயப பரம வின்ப, நநத விற்றன் மயமாஞசற பாவந் தன்னி னன்னீரி லுபபுபபோ னன்று யொன்றும. 615

சடமசட மெனுநோக்க மிரண்டி னூடே தனியாகி நின்றபர தத்து வததை, யிடவியபோ தாரண்ய முதலாம் வேத மிராமனே பலகாலு மியம்பு மன்றே, படருறுகாண் பனகாட்சி மேவும போ

திற் பரம்பொருளின் பறுகிப பயின்ற வின்பம, திடவநுபூ தியி
ன்வடிவா மாதலாலே திகழுபிரம சாரமெனச செபபுந தானே.

தெரிபொருளுந தரிசனமுஞ் சேரும போதிற் சோநதசுக வறிவுமிகச சிறநத தாகுந, தெரிபொருளால வளைபபுண்டாற் பநத மாகுந தெரிபொருளை விடடகனுற றிடங்கொள் வீடாந, தெரிபொருளுந் தரிசனமுஞ் சேரும போதிற சோநதவநுபூதி யிடா தீாநத தாகுந, தெரிவுறவாய கதுபற்றி நிறபாய் நீநின றிர நிலையாகு சுழுத்திதனைச சேரு வாயே. 617

அதுதுரிய நிலையடையு மடைநத போதி லானமாததான் றாலமல வணுவு மலல, நிதமுறுமுன னிலையலல படாகைகயல ல சிததசிததுண் டிலலையெனுந திறஙக ளலல, வுதிதமுறு நானலல பிறனு மலல வொருவனல வநேகநல வுலக மெனறே, யிதுவெனககாண் பனவாகிச சிதத மாதி யிருமூனறிந திரியததுக கிடமாய் நிறகும். 618

ஆஙகதுவே யதீதபத மாத லாலே யதுகிஞசி லன்றெங்கு மதுவே யாகும, பாஙகுறுவீ டெனறுமப ருலகி லிலலைப பாதலத் திற பூதலததிற பாாககி லிலலை, வீஙகியவா சைகளெல்லா மிறநத காலே விரிநதமன மிறபபதுவே வீடென் றோது, மோஙகியவீ டெனககுளதென் றுளளே யெண்ணு முணடாகின் மீண்டுமன முறபவிககும. 619

நினைபபுமிகி லிவனுககுப பிறபபிறபபு நீஙகாது வனபநத நிலைய தாகு, மனைததிலுககு மதீதமா யுருவ மெலலா மாகியகன றுததுமதத துவமே நிறகில,வினைதடதொடராம பநதமெது முததி யேது வேரறசிந தையைக கெடுபபாய மேல தாகத, தனைத் தெளிநது நிறைநதமல நெஞசாய் நலல சாநதியையுற றோவிரும் பாா சறறு மொன்றும. 620

வெநதோடு மாபததாங் கருவேற் காட்டை வெட்டுமழுப் பரமசுக மேவுந தானுஞ, சநதோடனு சாநதியெனு மரபபூங் கொத்துச சாறறுறுமிந நிராசையுறிற றளர்வு தீரு, மநதோபார் குளபபடியா முளையா மேரு வாசைகுரு விககூடா மவனி மூன றும், வந்தோபுன் றருமபாகு நிராசை பூண்ட மாறுத வலங்கார வடிவு ளோர்க்கே. 621

காயத்தில் வேறாகத் தன்னைக் கண்டோன் காயமீ ரினுமறி யான் கன்னற கட்டி, தீயிற்கா யினுமரிந்த போது மின்பந் தீராத வாறுபோற றெளிந்த ஞானி, மாயத்தின் மோகத்தாற பேத மாகான் மணந்தபர புருடனமேன் மனஞ்சேர மங்கை, நேயத் தான் மனைதொழில்கள செய்யுமாபோ னிகழ்தொழிற்செய் யினுமபரத்தி னிலைமை நீங்கான். 622

பண்டத்திற பற்றின்மை யாலே சித்தம் பயிலசாந்தி முத்தி தரும பகாந்த முத்தி, பிண்டத்தோ டிருந்தாலு மிராவிட டாலும பெருகும பற்றறுத்த பெரியோராக கெனபா, மண்டுற்ற நேயமற வாழ்வோ ரின்பம வருஞ்சீவன முத்தராம வளர்நே யத்தாற், றெண்டுற்று வாழுமவர் பந்த முற்றோர சொன்னமூன் றுமவனே தூய முத்தன். 623

வருதொழிலின் விருப்புறான் வத்த மான வழிநிற்பன சென் றவற்றை மனத்தி னெண்ணான், கருமமுழு வதுமியற்றுந் தொடர் பந்தத்திற கலந்தவர்பான் மனமபற்றான் கவலை கூரான், மருவிய வோர் பத்தர்பாற பத்த னாகும வஞ்சகர்பால் வஞ்சகனும வாலர் தமபாற, பருவமுறு வாலனும் விருத்த ரானோர் பாலவிருத்த னாந் தீரர் பாலு மாங்கே. 624

விடலைபால விடலையாந் துயருற்றோர்பால் வெந்துயர முறு நிலைமை விடாத புந்தி, திடமுளதா மாநந்த நிறைந்து தோன்றுஞ் செவ்வியனும புண்ணியர்தஞ் சிறப்பே செய்யு, மடமையிலா வறி ஞருந் தெளிந்தோ ருகு மதுரமுள ஞானதீன மனமில லோனுஞ், சுடாகுளிரின மதிகருகி லெரிகீழ நோக்கிற றுளங்கிலிய வான் சீவன முத்தன றாயோன. 625

இதுவெனத்தோன றியவெல்லாஞ் சிற்சொரூப மிவ்வண் ணம் பலசத்தி யிலங்குமெனறே, புதுமைகளின வியப்புறா சீவன் முத்தர் புனலசைவால வேற்றுமையே போலத் தோன்று, முது சுழிபோ லவுமவிண்ணின மயிலினறோகை முனபுகடி. தசைத்த லுமே முத்தின் கூட்டங், கதுமெனமெய் போற்றோன்றல் போல வுந்தான கனத்தசக மனத்தசைவாற கடிது தோனறும். 626

என்ன வேதனு மியாதினு லசைந்திடு மியாதியினு லசை யாது, சொன்ன நெஞ்சகந் திருத்தலா நெறியெது சொல்லெனு மிராமற்குப, பன்னு மாதவ னுரைசெய்வா னெள்ளிலே யெண்

ணெயும் பனிதன்னின், மன்னு வெண்மையும போன்மனத் தசை வுதான் மருவியே மிகத்தோன்றும். 627

சித்த நாசத்தி னெறியிரண் டியோகமுந தெளிநஞா னமு மாகு, மொத்த யோகநதான் மனத்துறு தொழிலினை யொருவ ழிப படமாறறல், சுதத ஞானநதா னலமபெறக காண்பதாங் தொடர்மன மேதென்னின, மெதது மாகம பூடண ருரைததது விசையுயி ரசைவாகும. 628

உரைசெய் யாருயிா தடைபபடி னுள்ளமு மொழியுநெஞ் சசைவற்றுற், புரைசெய் சன்மமபோ மாதிததன போய்விழிற் புவித்தொழில போமபோல, வரைசெய் மாாபனை பென்றனு முடலெனு மனையினவிண் ணிடைநாளும, விரைவி லோய்வற வுழல்பிரா ணுதியை விலககுமா றெதுவெனறுன. 629

முனிவ னேதுவா னூலொடு மறிஞரை முன்னியே விரா கத்தை, நனிமு யன்றுகற் றிதனினுற குடுமபமா நடைவிலங் கது விட்டுக், தனிநி ராசைதா னிறைநதிடல விருமபிய தறபொருட் டியானத்தா, லனிச நீளபக லொருமையே விளங்கிட வடுததசா தனைதன்னல். 630

ஏக தத்துவக் கனபரி சயத்தினு லிவ்வுயிர் தடையெய்துந
தேக பூரகா தியினுயி ரினைபபறத திடமுறு பழக்கததா
லூக மாகவே காநதமுற் றுள்ளுணா யோகபா வனைதன்னுன்
மேக மேனியாய் பிராணனி லசைவுதான் விலககிடப படுமன்றே.

பிராண வத்தினுச சாரண முடிவினிற பிறநதசொல் லூறு முண்மை, விரவு நாட்டததாற றுயிலபவ னுணாவுதான வெளிப படி னுயிர்நிறகும, பரவு தானுமூ லஞசெறி யிதழினைப படருநா வாற்றள்ளி, யுரவி னுலுயர் புரையிமேல பிராணனை யோட்டினு னுயிாநிறகும். 632

நாடு மங்குலி பன்னிரண் டெல்லையி னுசியி னுனிதன்னி
னீடு வானத்தி லறிவுக ளிறநதிடி னிலபெற வுயிாநிற்குந
தேடு சாதனை யானுயா புரைவழி சிங்குவைமேல விரலீரா
றாடு போயுயி ரெலலையி னின்றுணர் வொளிககுமே னுயிர்நிற்கும்.

புருவ நாபபணே கண்மணிப் பார்வைதான் பொருவில்சாந் தியின்மாய்நது, தெருளுநங் கேதன வறிவஙகு தெரிவுறிற் றிரி

வுறு துயிர்நிற்குங், கருது கின்றவிர் நெறிகளா லநேகசங் கற்பகற்
பிதபேதத், தருள்செ யும்பல தேசிகா சொற்களா லசைவற வுயிர்
நிற்கும். 634

இந்த யோகங்க ளறிவெலா மினைபபற வியறறுசா தனையாலே
வநது மேற்பிற வா தவாக குபாயமாய வநதுறும பழககததா
லுநது மாருயி ரசைவுதான கெடுமெனி லுளளமுஞ சமிததாறுஞ்
சிநதை தானசமித தாறுமேற் செலகதி சேடமாய விடுநதானே.

விகற்ப வாகலெலா மெபபத நோககியே மீளுமப் பதந்தா
னே, விகறப மறறிடிற சேடிகரு மெனமுனி விளமபலும விறல்
வீர, னிகழ்த்தி யோகத்தை யுறுமனம் பொறிகளி னெறிசெலாச்
சமந்தன்னை, நிகழ்ததி ஞயினி யுண்மைஞா னததைப நிகழ்த்
தென முனிசொலவான். 636

ஆதி யநதமி ரேற்றமே தன்வடி வாகிய பரமிங்குச் [ஞானம்
சோதி யாய்நின்ற தென்னுமிவ வுறுதியே துகளறு மெய்ஞ
பேதி யாநின்ற கடபட வடிவமாம பெருமபொருட் பலசத்தி
நீதி றறபரம வேறில தென்றுணர் திண்மையே நறகாடசி. 637

செகங்கண் மூனறினு முண்மையாம பொருளறி திறமெது
வெனசசெபபில, செகங்க ளியாவையுந் தற்பொருள் வடிவெனத்
திரமுறு நிறைவாகுஞ, செகங்க ளியாவையுஞ் சொரூபமே யிதிற்
றிக ழுபாவபா வனையெங்கே, செகஙக ளிறசெறி பெத்தமுத் திக
ளெனத தியங்குவேற் றுமையெஙகே. 638

பிறிது காண்பன விலலைநெஞ் சில்லைமெய்ப பிரமமே யவை
யாகிச, செறியு மாவிவை யாவுமொன் றுகிய சிறபர விசும்பாகு,
நெறிகொள் பநதமவீ டெஙகுள வீதுவென நிகழ்பெரு வடிவா
கிக், குறிய றுமபெரும் பிரமமே நின்றது குறைநதிருந தது
நெஞசே. 639

ஒருமை யாகவே வுணாவினு லுணர்தியா லுருவைவநன் குற
நோக்கிற, றருவுங கறகளும் படஙகளு முதலிய சற்றும்வேற்
றுமையிலலை, மருவு சங்கற்ப மெங்குள சீவனும் வையகப் பொரு
ளியாவு, மருக லின்றிய சாநதரு பம்பெரு மடிமுடி வுறநோக்
கில. 640

சுநதத மானதற பரத்தினைத் தழுவியே தொடர்ந்தவுண் மதி
யாலே, யொததது நிற்பவா தமமையெப போகமவர துறுபிணி

செயவற்று,மெத்து போகத்தை முதலிய பகையெலாம் விசாரமே மிருநதோாதம், புத்தி யைசசிறி தசைததிடா வசநதனுற பொரு பபசை வதுமுண்டோ. 641

உரைத்த பன்மைக ணினைவிலே யுள்ளதா முண்மையா யில துள்ளே, நிரைத்த பலவகை வாவியிற் பிறிவிலா நிகழதரு நீர் போலக, கரைத்த லனறியிவ வறுதிசேர் மதியுளோா களஙகமில விடுற்றோர், புரைத்த லன்றியே நலனுறக கணடாற் பொருளு மிங கிதுதானே. 642

ஈது வேறொன்று முத்திசென றுறுநெறி யியமபுதுங் கேள் வீரா, வீத கவ்விய னெனமொரு பெருநதவன விநதவெற பிடை வாழவோன், காத லாலுயா கனமகாண் டததிலே காலமட் டற நின்று, கேதமாதியே வியாதிவன பவநதரு கிரியையான் மிக நொந்தான். 643

நிருவி கறபமாரு சமாதியின் பொருட்டுமுன ணிகழ்கிரி யைகளெல்லா, மொருவி விட்டனன பனனசா லையினிடை யுறற னன் கலைததோன்மேன், மருவு பெத்தபங கேருகா சனததனன வருகுதி மிசைவைத்த, விருக ரததிரள் விரலின ணிவவைகை யிருநதன னெருபபட்டு. 644

பாநது திககுறு மனததினைப பையபபையப பாாத்துமீட டனனுள்ளே, நிரநத ரிததனன் புறததுள பரிசஙக ணீததன னெழுங்காலே, துரநத சித்தத்தின றிரநிலை விருமபினன றுக ளறு மனத்தாலே, புரநத நறறவ வீதகவ் வியமுனி புலபபட நினைவுறறுன். 645

வியபபு டைத்திது மீளுவித திருககவும விசையுயி ரசை வுற்றுத், தியககு நெஞசகந திரநிலை யன்றியே சிறுசரு கென வோடும, பயககு மின்பமில் கடநின்று படமுறும படநின்று கட மெய்து, மயக்க மேவுபல் பொருள்களிற போயவிழு மரஙகளிற் குரஙகேபோல். 646

விழிமு தறபொறி யாய்மனத் துவாரமாய் மேதையிந திய மென்றே, யொழிவி லாவபி மானஞசெ யைமபொறி யுணர்நது காண் புறுநானே, கழியுமிநதியங காளவ மாகவே கலங்குகே னநதோநீ, ரழிவில சின்மயப பகவனுப்ர சகலரான ருகிநின் றன ளுனே. 617

அன்ன தன்மையுற றறிவினன் மிக்கயா னறிந்தகண் முத லெதும், பின்ன பாகியெ வாறுல சுந்தினைப பிரிந்தபா தலமபோ லாம, பன்ன கங்களும வழிரசெலு மவாகளும் பறையரு மறை போரு, மென்ன வசசமுற ஆயாந்தசின யாதகிர மிந்தியத தரு கெய்தா. 648

சாறு வாகறைப்ச சாரனை ஞெகிநாற மடநசிமைச பமியோக் கப, பாறு நெஞசமே விளிமேல வருநதிதல பபளில படிமீரே, யாறி யேவிளை யாடுநீ யுன்னைபறி வெனறுபவா தனைபொய்யாம, வேறு பாடுதான மிருநதுள பனதபொடு மெயபுணா வொனறுகா.

சுகமி ருக்குன றெனனா லகயகாத துயா நியி ருநதா
மகம திபபிறு லினைவ ளுருகா னென்றுமிவ பாரமா
மிகவ கறறுவா யுனவழி வெ றும்வெளில விசாரமெ மைபதாகு
மிகவி சாரததா லழிநதிடும பரிதியா லிருளகழி வதுபோல 650

முனனந தோறறமற றிபபொழு துனகெனா லுநலின்மை முறையாலே, பினறுந மதானதுல பெனறுமட நெஞசமே பெரிதுநீ பெறுநனமை, பினன நிரதெயவ சகாயததா லிடரிலா வினபமுற றியானெனறுந, தன்னு சாநதறுபந அரிபடா மென சொரு பததிலே நகிதகனமேறா. 651

எனவொ ருபபடடு வாதசேய நீா முனி யிநநிய பலவினறி, மனனை வனபிறு னியுநதினான வியநகினை மாயநததெச சிதைக யுள்ளே, நனிப டஙகலபோ லிவனுபி ரொழுஙகிலே நனகொடுங கினமுகி, னுளிருனா பானமையாற சிநதைா கயலமெமேனாககங கனிகான 652

சிரங்க முததுட டுனபகோ சமமுறச சிமயிலே யாதுக தெனன, நிரநத சிததிர மெனசமுனா றாறிபா பருநதனா னிமிடமபோற, பரநத காநதாள வெளளதநி மெபாறிற பரநத திய கிவனமேனி, யுரமகொண மாமுனி யுணாநதனா னமணனிறு ளுடலைசந திலகெனமேற. 653

ஓஙகார முடிவாகந தாகக மான மோனமையெறு நாளுடனே பொறிக ளுறறப, தேயகாத புலனெலலா மணதனைதக யாறுயுத நீா வதுபோற நீாநதனனமேச னிடைமேப கஙது, னிஙகாது போ லிருணடாத திரமுன றோனறி நிகழுத ருநதா னினனமேசாதிமேசா

மூன் றேன்றப், பாங்காகக் கணமதனைப் பார்த்துத் தீர்த்தான் பயிலிருடே சிரண்டுமேறப் பாறிப் போன. 654

அவத்தையிது தனைமனத்தாற் பற்றி மேலோ னங்குதித்த மனந்திரண மென்ன முற்றுந்,தவிர்த்தனனே ரிமைப்பிலதற் பின்னைப்போதே சனித்தசிசு வறிவொத்துச சால நொய்தாய், நிவக்கு மொளி பெறுமறிவைப் பெற்றுப் பாதி நிமிடம்பா தியிலெண்ண நீக்கி நின்றான், றுவக்குறுகாற் றசைவுவிடல் போலச சித்தின் றொடர்காட்சி மாறறிஞன் றுகளி லாதோன். 655

வருசிற்சா மானியத்தை யடைந்தான் சத்தா மாத்திரமே வடிவானன் சுழுத்தி மேவி, யிருபொற்குன் றெனநின்றான் சுழுத்தி யூற்ற மெய்தியபின் றுரியவடி வெளிதி னுற்று, னரு குறற நிராநநத மாய மாயா வாநந்த மாயசததா கியுஞ்சத் தாகி, யொருவுற்ற வசனங்கட் கெட்டா தான வொருபொருடா னாய் நின்று னொபபி லாதான. 656

சூனியமென் பாரககதுவாய்ப் பிரம மென்று சொல்லுவாராக கதுவாய்விஞ் ஞான மென்று, தானியம்பு வோாக்கதுவாய்ப புருடனுகிச சாஙகியர்கரு மியோகியர்கசி சன்று னுகி, யீனமிலசை வாக மாககுச சிவனுய்க கால மென்பாருக் கதுவாய்மத தியாகட் கெல்லா, மானமுறு மத்தியமாய்ச சமமாய்க் காணு மனத்தினர்க்கெல்லாமான பொருடா னானன். 657

அடர்பிறபபோ டிறப்பின்றி யாதி யன்றி யாதியா யொன்றாகி யநேக மாகித், தொடர்சகள நிட்களமாய் விண்ணி னெய்தாய்த் துய்தான நிலையிச னுகி யொலலைத், திடமுறநின் றிருபதினு யிர மாண் டெல்லை செருக்குறவேண் டியபடியே சகத்து லாவிப, படர்மனமீண் டெழாதவகை சமிதநொன் றானன் பகர்வீத கவ் வியனும் பரம யோகி. 658

உபசாந்திப் பிரகரணம்.

உள்ளும் புறமபு மசைவின்றி யுயிரு மனனு மொடுங்குமெனிற
றள்ளுறும லொருகாலுந் தாது வெல்லாஞ் சடததுறையுந்
தெள்ளி யறிவ தறிந்தாசை தீர்நது புநதி தெளிந்திதயங் [தோர்.
கொளளுமபந்த மெலாமறுத்தோ ரன்றே வுண்மை குறித்தறிந

என்ற முனியை விவேகத்தி னெழுசசி யாலே மனமிறக்கிற்
றுன்றுகினற மயித்திரியை முதலாங் குணமெவ் விடத்தொன்றுங்
குன்ற மினையா யுரையென்ற விராக வற்கு முனிகூறு
மொன்று மருவு முருவுமென வுளத்தி னுச மோரிரண்டே. 660

சீவன் முத்தி தனிலுருவ நாசஞ சித்த தனகருள தாங்
தாவி லுடமீா முததிதனிற் சாறறு மருவ நாசமுறு
மேவு சித்த முண்டாகி விடரா மிறககின் மிகுமின்பம்
பாவி யுள்ள மெழாதபடி பண்ணி யதைநா சமபயிலவாய். 661

பகுதி வழியின் குணபார மெனதென் றபிமா னம்பண்ணற்
றகுதி யுண்மை யறியாது தளர்நெஞ சாஞசி வனுமறவே
தொகுதி யான சுகாசு கத்தைத தொடாநது நிறகுஞ சுகா திகளின்
மிகுதி யசையா திம்மனமே மிகுமா யைகரு விளைமுளையே. 662

மனத்தி னுண்மை யுரைத்தனமேன் மனததி னுசஞ் சொல
க்கேட்பாய், கனத்த கிரியை யுயிர்பபசையா வகைபோற சமமாங்
காட்சிதனி, லினதத வின்ப துன்பங்க ளிறையு மசையா திருப்ப
வாககே, யனத்த மான வுள்ளநதா னழிநததென்ப ரறிந்தோரே.

மாவுச் சவமா பத்தூக்க மந்தங் கார்பபண் ணியமதங்கண்
மேவுற் றனபே திபாதெவரை யவாக்கே யுளளம விநதுளதாங்
தாவுற றெழுநத பேதைமையே மனமா மதுவே தவிாநதொழியி
லோவற் றுள்ள நாசமெனு முறுபே ருண்மை யுதிததிடுமால்.

ஆய குணமா மயித்திரியா திகள்சேர் நல்வா தனையடைந்து
தீய மறுசன் மமுமிலதாஞ் சீவன் முத்தாக கநதமன
மோய மனதுக் கிதுவாகு முருவ நாச மிதுதனிலே
மேய குணஙகள் வசநததின் விரிபூங் கொத்தா மெனவிளங்கும்.

தத்துற்ற வுள்ளத்தி னருவ நாசஞ் சரீரமிலா முத்தியனிட்
களமாய்ச சாரு, மெத்துற்ற நறகுணங்க டரிக்கு முண்மை விந
துளதாய் மேனியிலா விமல வீடாய்ச, சுத்தத்தா யுடறீர்நத முத
தர்க் கெய்துந் தொடர்பாய்ச்சத் துவநாசஞ் சொரூப மாகிச, சித்
தத்தி னருவநா சப்பேர் பெற்ற திகழ்பதத்தி லொன்றுமிலைச்
செப்பு தற்கே. 666

குணமகுணமி லாமைசீர் சீரிலாமை குலமுதய மததமண மகிழ்
வருவை, யிணங்கொளிவல லிருளிரவு பகன்முச சந்தி யியலுண
மை யில்லாமை யிடைபொன றிலலைப, புணாந்துளதற பதமது
தான் மாயக்கூததும புந்தியுமென றகன்றவாககுப புகலே
யாரு, மணாககவருங காற்றுமுத லனைத்தி னுககு மருவிடமாய்
நிறகினற வானம போல. 667

துனபமெலா மிறந்ததறிவே வடிவா யேகச கழுத்தியாய்த்
தாமதபா சந்தோதான் முப, லிஙபமிகுந் சமுகாமப பாததோதே விண்
ணி ணியாகணைகபாயப பெரியோரா யிலங்கு மோமேலா, வனபடா
நெஞ் சறவுறைவ பெனற வேடுங வளாதொடிமுந திரிகைகிகா
மாயைகமேது. முனபயிலவித ததறமெதுவித தததறகென விதது
மொழிந்தவத மெதுவிதது மொழிவாய் நாளும. 668

என்றிரா கவன்சொட்ட வசிட்டன செலவா னெழுந்துளவா
ரம்பசுபா சுபஙக ளொன்றுந, துனமுமுனா தந்தருளு மேனி வித
தானு சொனனபெரு மாயபெறறு நழகொ டிகரு, நிறைவு-
லெனுமனிததுக கெழுவிந தெனனி லீனடபா வாபாவ நிறைந்து
நாளுங, கசாறுதுய பெறுமணிகரு வைபபானு செபபாங காத
லேவபின னேறிநின்ற கவலை நெஞசே 669

இல்லதுள தெனுமிநந்த திமனைநு சாலை யெல்லையறப
பிறகருமா விதனைத தானே, புலனுகினற சனவிலநு பவிபப ரனை
றே புவிதகொழிலாங வொடிகனை பொருந்திச சுறறு, மலலன
மன மெனுமாநதுக கிரணடு விதுதா மாவியசை வொனறுமவா
தனையழுததரு, சொலனும்பவ டாவதா மெனறு கொளவாய்
சூரியனமிருல குலமவிளங்க தோனறும் தோனறல 670

உண்டாகி யெவ்விடத்து முற்ற போத முயிரனைவா னுணா
வுறும போதந் தனனை. மணடாமற றடிகளைபெரு நனமையா
கும வளாமோதங காணப வறறைமருவு மாலாற,றணடாத காண்
பவையே மனததுக கென்றுந தவிராத துயராமத தனிபபோ தந
தான், மீணடாத சுழுததிப்போ தமபோ னிறகில விடதுபே
றதுவிமல பதமேவ றில்லை. 671

ஆதலா னுபிரனைவால வாதனைப்பா லழுத்தத்தா லறிவை
விரி வாககா யென்னி, லோதுபிறப பருமறிவின விரிவே யுள்ள
முள்ளதது லிவவனந்த வுயிர்கள வாழ்வானு, சேதனயோ கிக

ளெல்லாம் பிராணாயாமந் தியானமுந் தாகத்தின் பிறங்களாலே, பேதமன மொழிவெகுவுந் பொருட்டா யவமேற் பிராணவா யுவை நிறுத்திப் பிடிக்கின்றீர். 672

உள்ளத்தை யொடுக்கு விக்குஞ் சமத்த மதத்தைத் துயரத்தகா ரணமாகுஞ் சுகமுண் டாக்கு, நன்றுற்ற வறிவையெழ வொட்டா தாக்கு நல்லுயிரின் றடையென்று நல்லோர் சொல்வர், தெளிவில் பல பொருளறிவை விளக்கு விதநுச மோகத்தவா தனையாலே செனிப்ப தாகி, விளக்கணை டனுபவிப்ப தாமெனுஞ் சுகத்து மேலி ரண்டா முறுபத்தி விளம்பக் கேட்பாய் 673

திடமான பாவனையான முயற்சி யென்னை நிரந்தரபதாத் தந்தனைசமேசா வுறங்கைக நொவகை, மடமான வாதனையாங் கடுமேவ கத்தால் வகையிறந் தேனெபானது மதித்து நாடி, யுட னேயவ வுருவாயவே றொன்றை பெலா மொழிந்தி மெவ வாத னையின வரத்தி மேல் புகுத, ரொடாயான புருடனுபான கத்தமெய் யாகித் தோன்றும்பொரு ளைமுனைப நுவலாடி பாலாம 674

வாதனையின வேகத்தின விளைத்த தாறுறனை வழிவினைவிட் டனைத்தினையு மபக்க மாகத, தித்தமையுந் திபிறநாறு மதவ சத்தா றறியங்குதலேபோ விடமனைக்கைத்த தெரியக் கறி, லேலதமுறு காட்சியெது தானல லாத நியமனைறுபாலனை பேது பொருளல் லாத, தோதுபொரு ளொழுயகருத்தே கருமேவ சித்த முறுபிறவி சனைமரணா முண்டா மித்தால 675

மெத்துறுவன பரிசபத்தாற பதார்த்தங் கன்னின் மேவு மொரு பாவனையான மிகசச லிக்குஞ், சித்தமுள தாறபிறப்பா திகளு முண்டாந் தீவதுமெகாள வதுவழவாந் திரளி லொன்று, மித்தனையும பாவியா தனைத்து நீங்க பெபோது நின்ற தபேபா தொழாது சித்த, மொத்துளவா தனையொழிவா ளினைவு தீரி லுய ரந்தவுப சாந்திகரு முளமாப வுடைடாம். 676

சகபொருளி லேவாடத்தோ நினைவு மின்றேற றனியித்தய குனியவிண் டனனி லுள்ள, நிகழ்ச்சியுறத் தோனறுவதெப படி யே வளளா னெஞ்சுக்கம மட்டுருவ மெனநினைப்பே, லுகப்புறு மின் பத்தாலும பொருண்மெய யாலு முளருறுபல பொருணி னைவே யுளத்தின் மேனி, மிகப்படாகாண் பனைதொழிற்கா கா

தென் றெண்ணும் விண்ணினுநோய் யவர்க்கெங்ஙன் விளையு
முள்ளம். 677

அபாவமே பற்றலபா வமபாவித்த லாய்ந்துண்மைப் பொ
ருள்காண்டன் மனமாய் வென்பா, சுபாவமா மனைத்தையுமுள்
ளகற்றிச சீதச் சுதைபோலு மிவ்விதய நடக்கு மெனனிற,றவாத
தொழி லுறரூறு மந்தச சித்தந தன்வடிவி லாததெனச சாற்
றுங் கண்டாய், குவான்மறுசன் மந்தருவா தனைதுன் ஞேதா
குலாலவட்டம் போறறிரிவா குறைவின முத்தா. 678

வறுத்தவிதை யொபபாகி யின்ப மின்றி மறுசநந மற்றவா
தனைசோந துள்ளோ, ரொறுத்தவிடா தீசிவன் முதத ராகு
முண்மையுரு வடைந்தமன முடையோ ரனனா, நிறுததுணர்
ஞா னக்கரையுற் றவருமனனர் நெஞ்சமிலா தவரன்னா நிமல
மாகப், பொறுததவுட னீஙகிலா காச ரூபம பொருநதினரன்
ஞரெனறு புகல்வ ரனறே. 679

உயிரினசை வொனறுவா தனையொன் றுக வுபயமா மனத்
தின்விதை யிவற்றி னெனறு,பயிலவுறமாய்ந தாலிரணடு முடனே
மாயும் பகருறுவா தனைவசததாற பிராண னொட்ட,முயிரசைவால்
வாதனையு முணடா மத்தா லுளளமெனும் விதைககுவிதை முளை
யொ முங்காம், பயிலவுறுவா தனையுயிரி னசைவி ரண்டும பலவி
தங்காண் பவைவிததாய்ப படரு மனறே. 680

ஆதலினாற் காண்ப வற்றை விடுத லாலே யாருயிரி னசைவு
வா தனையி ரண்டும, பாதவமவே ரறுறபோல் வேரற றேகும்
படரறிவே காண்பவறறின பயில்வித தாகுஞ, சேதனநதோன்
றுதெனிறகாண் பனவு மில்லைச செறிதயில மிலலாமற் றிலமுண்
டாமோ, பேதமுற வுட்புறஙகாண பனவொன் றிலலைப பிறம்
போறசங் கற்பிககும பிறககும போதம. 681

சங்கற்பத தறிபொருளை யறிவு தன்பாற் றுனேநோக் கிடுங்
கனவிற் றனது சாவு, மங்குத்தே சாநதரமுந் தன்வசத்தா லடை
வதுபோ லறிபொருளை யறிவு காணும், பங்கிட்டு முன்னறிந்த
தறியா தேனும் பகரறிவுக் கெதுபத்தி பாய்ந்த தத்தைத், துங்
கத்தம் வருத்தத்தால விசார முள்ளோர் துடைப்பதுவே வெம்
மாயை துடைத்த தாகும். 682

அதுதுடையா மாத்திரமே மாமோகத்தை யடைந்ததா மதுதுடைத்த மாத்திரந்தான், முதுகதியென் றுரைபபாறி கின்ற தன்றோ முடிவில்பிறப பரந்தைதான் முளரிக் கண்ணு, கதுவுறு சாட் டியமிலலா வறிவி லாமை கடும்பவமில் லாதசுகங் காட்டு மன்றே, சதுரனு யசடனு யாநந ததகைதத தவிாந்தொன்று மறிவ தறச் சலனந தீாவாய். 683

அறிபொருளைப் பற்றுத வறிவு பெற்று லாயிரஙகா ரியஞ் செயினுஞ் சடமி லாத, தறிவின்மை யதுவாகு மறிபவற்றை யற் பமுமுள் ளாகாச மணுகா தென்னி, லறிஞனவ னசடமா மறிவி லாமை யவன்சீவன் முததனவ னுகுந தனபா, லறிதருவா சனையொழிவா லொன்று முன்னு தருங்குழவி யூமனறி வொத்து நிறகும். 684

அன்று சடபா வனைநீங்கி யகண்ட வறிவின் மையைப் பெற லா, மொன்று மதனுன் மீளவறி வொன்றிற் பற்று தொருவகை யாய், நின்ற பலவா தனைநீங்கி நிருவி கற்ப சமாதியினுற், முன்று விண்ணிற கருநிறமபோற ருெடரா நநதந் துன்னுறுமால். 685

நன்மை யான வதிற்பற்றி நாடா வறிவா மியோகிக்குத்
தன்ம யந்தா னுதலினுற றனியா நநத மதனுடன்போந [தோன்
துன்னு நிலைபோக கொலிபரிசந் தொடாநது மவறறிற பற்று
வன்மைச சடனன் றுநநத மிலனுென் றறியான மகாசு கத்தன்.

இந்த நோக்கந தனைப்பற்றி யினத் தொழிலோ டிசைந்தாலும்
வெநத துயரின் கரையேறி விஞ்ச குணத்தின் கடலாவா
யந்த வுயர்சன் மாத்திரமிவ் வறிவின் வித்தா மவ்வறிவு
முநது சன்மாத் திரநின்று முளைகருந் தேசி லொளிபோல. 687

இடமார் சத்துக் கிருவடிவா மேகநாநா விதவடிவாந்
தடமா ரேக மொருவடிவாஞ சாற்று மிவறறைப பிரித்திடக்கேள்
கடமே படமே புளளதெனக் கதுவக் காணும பாவனைகள்
படருஞ சததாம ரூபத்தின் பிரிவாற் பலவா மதுவொன்றே. 688

சற்றும் விசேட மறவிட்டுச் சன்மாத் திரமாய்ப் பற்றின்றி
யொசுறை வடிவா மகாவடிவா மதுவே சத்தைக் குறும்பதமா
மற்றுங் கால சத்தைகலா சத்தை வத்துச் சத்தையென [வாய்.
வுற்ற சத்தை மூன்றுமொழித் தொன்றுஞ் சனமாத் திரத்துறு

காலசத்தை தன்சத்தை வேறாய்க் கருது தொழில்விடுவோர்
சீல னன்று கியசத்து ரூபி யெனினும் பொருள் சேரா
கோல விசித்திர பதார்த்தங் கொள்ளுமை பலபா வனையுண்டா
மூலங் கண்டு தகர்த்துத் தன்னுருவாகு முறைமைபெறுமே. 690

சத்தா சாமா னியமென்று தனிப்பா வித்துப் பரிபூரண ச
சுத்தா நந்த வியத்தியைத் தொலைத்துத் தானென்று நின்றிடுவாய்
சத்தா சாமா னியபாடறவே நோரு பேதங் கருதாமே
சுத்தா கார மிதென்னிச் சத்தா மதியினீ தீதாமென்றே யறிவாமே. 691

மொழிந்த தாரா பாணியாத்தினா முடிவிலெண்ண மெல்லாம
போ, மொழிவதைத் தகுப்ப கருத்தாவால் ஞானாயின பதமா முதலது
வா, மழிவி லதறத வித்திலே யாங்கே யிறந்து விகாரமறத,
தழிய வுணாவு நில்லையெறும்ப பதஞசாரந் தவாமீள டிடாசாரா.

அதுவே யேது வொன்றந்நிற ஞ்சேர்ந்த வைந்தாக கேதுவியல
யதுவே சார மனைத்திற்குந் தார மதனிற சாரமில்லே [ளா
யதுவாம பெரிய தாயமைந்தி லேர்ந்துபா பொருளின பாளைக
யதுவீ ஜெனப தெலாந்தோன ற மருவிய மரங்கள வாவியிறபோல 693

அதுவே யமலஞ்ச சாவமற நல்நீத நமேந்த நவமதுவே
சதுரா வதுவாய் தூரிருளான ராயா முப்பசார நீயைப்பயடையுக
இதமா யறிந்தவ வாறு வாவ வெ மெய மமற பாம் வேதறி
முதலவா வென்னவிபயமூபா முளிமை வேகம் மொழிகின்றான.

அன்ன விதைத்த வினை பெனவிடந்து முளைந்தா யநந்த
மெனச, வொன்ன பதமெய முப்பதியெறு ழவன் லெதும விளைவி
லென, மன்னு முனிமெயல வாயறுவா விதையா மிவற்றின
வகைமேனமே, வெவவொ முளைதமத வைறுவைறின முபல
வால விளைவிற பநமெயா றமே. 695

சத்தா சாமா னியங்கோடி பதங்கைந்த சாவுற வெருகாலே,
கொத்தா கியவா ருனைப்பருட வருநாந்த காறகோ ளறவிடுச,
சொதத்தா கியந்த நுவமுணா நதா தெரியாலயா வாவா நிலையமிழ்நந்த,
வுறாய் கணபபோ தெனனிறுமக கணக்கேதயுறுமய பதமடை
வாய். 696

நிகழ்சத் தாசா மானியத்தி னுருவா நிலப கோதிமெயனிற
பகரு மனதிற சறறதிக வருகதத தாலைபபதமபெறுதி
திகழுஞ சிததத துவததிலுறு நியானாருமெசயயி லதறநதிக
மிகவும வருததத முழுதலின லநதப பதத்தை மேவுதிபால். 697

முந்து வெறிதே யறிபொருளிற் றியானந் தோன்று முகில்வண்ணு
விந்த வறிவின் சப்பலத்தா லென்று மெங்கு மெய்த்தாற்
றெந்த மான வாதனையை வருந்தித் துடைத்தா யெனிலதனுல்
வெந்த வாதி வியாதியெலாம் விரைவிற் றுகளா யகன்றிடுமே.

முன்னஞ் சொன்ன வருத்தங்கண் முழுதுஞ் செயினும் வேரோடே, சொன்ன மலையைப் பிடுங்கிடினுந் தொடர்வா தனையை விடலரிதா, லுனது மனமெம்மட் டொழியா தூறுவா தனையும் மட்டழியா, தன்னபடிவா தனையெம்மட் டழியா துள்ளமும் மட்டொழியா. 699

உண்மை ஞான மெம்மட்டும் வாரா தம்மட் டுளமழியா
திண்மை யுளமெம் மட்டழியா திகழ்த்த தவமம் மட்டெய்தா
தண்மை யுறுவா தனையெம்மட் டழியா தம்மட் டுணர்வுறுகா
வண்மை யுணர்வெம் மட்டுறுகா வருவா தனையம் மட்டழியா

செறிவா ஞான மனமாய்வு திரள்வா தனைமாய் விம்மூன்றும்
பிறிதாங் காரணங் கட்டமைப் பெயர்சா தித்தற் கரிதாகும்
நெறியா மதனுல் விவேகிகளா னிலைகூர் புருட வருத்தத்தாற்
பொறியார் போக மயறாப் போகக் கிவைதாம் பொருந்துவதாம்.

இனைய மூன்றுஞ் சமமாக வியற்று ரெம்மட் டப்பட்டு
மனைய பதமெய் தாவருட மாயி ரங்கள் சென்றாலும்
வினையில் காலஞ் சமமாக மிகுதா வியற்றின் மிகப்பலிக்கு
நினைவி லொன்றென் றியற்றி னிலைகூ டாதிட் பலமாகும். 702

ஒக்க வியற்றி விம்மூன்று முளத்தின் கட்டெல் லாமொழிக்குஞ்
சிக்க லாது தாமரைநூல் வளையஞ் சிதைப்பிற் சிதையாதோ
தொக்க பிறவித் திரள்கடொறுந் தொடர்ந்து வந்த வாதனைதான்
மிக்க கால மோகத்தின் பழக்கத் தல்லால் விடாதெய்து 703

பிறவா தனையை விடலொக்கும் பிராண வாயுத் தடையென்று
திறமா யறிஞ ரியம்புவரா றிடமா யதுவுஞ் செயவேண்டு
முறுவா தனையை விடினுள்ள முள்ள பல்லா மையையடையு
நிறையா ருயிரைத் தடுக்கினுமா நினக்கேக் கிச்சை யதுசெயவாய்.

பிராணா யாம வனப்பழக்கம் பேறுங் குருசொல் லுபாயங்கள்
விராவா சனமே பாசனமே யோகம் விளம்பு மிவற்று லுயிரொடுங்கு
மிராமா சங்க விகார மின்மை பவ்யா வனையினமை
யொராகப் பந்தீ ரிட்டோக்க லுரைத்த விவற்றால் வாதனைபோம்.

பகைவர் தனைமாய்த் திடிற்பசித்தகந் தோன்றுப் பவன மொடுங் கிவிடிற், றுகைதீர் தூகளந் தரத்துண்டோ சொன்ன பிராண னைசேவது, மிகையார் குளத்த தனைவதுவே யதனுற பிராண விசைத்தடைதான், றகைசோ மதிமான் களுக்கியல்பாய்த்த தப்பா தியற்றத் தக்கதுவே. 706

ஊக்க நன்மையா லல்லது வெல்லப்பட்டா துள்ளம்
வேக மத்தமா வங்குசத் தலாலவெல்லப் படுமோ
வேக போதத்தை யறியதனல லவருட னெய்தல
சோக வாதனை விடலுயிர் நோனறுற தொடுக்கல. 707

உரைசெய்நால் வகையு நெஞ்சை பொடுக்குமு கங்க ளாகும்
புரையிலா விவற்றுக் குள்ள மொடுங்குதல் புனம மழைக்குத்
தரையுறு நாளி போலாகு சாற்றுமு கங்க ளன்றி
விரைவினெனு சடாபபார் நீபப விட்டிரு விருளாற நீபபார்

வலியினால விரைந்தா கங்க ளன்றியே மனத்தை வெல்வா
ரொலிமிக்க களிற்றைந் கருநர வளைபர்ரா லொன்றுறு சோப்பார்
பொலியும் மூர்க்க ருள்ளம் வெருவிநொந் துறநொய் தாகி
நலியுமென் றுனறு ரபபா நகருநறு வெருளு மானபோல். 709

தவமகந் தீர்த்தஞ் சேவை யருச்சனை தான மாதி
யவமயக கத்தா னீனுள விலங்குபோ லவந்தா வாழ்வா
பவமுறு மினறைறை விட்டுப் பரிசுதத பரம போதங
கவரப்ப பற்றி யெல்லாக காதலு நீக்கி நிற்பாய் 710

நோக்கும பொருளற றற்னனும் முதலாய நுவலிககுங் கருத் தறறுத, தாசகு மறிவின் பதமான வொன்றை நாடிச சானறே னே, விககும விசார மறவிதபந துறைவாய தொழிலே மேவு கினு, மாககளு செயவா னலாந்தப மடைந்தி சமமாகு சாவிளங்க.

தனது மனதனதை யொருகாலே விசாரத் தாலே சமியபிதது
வனகன பிறவிப பயனபெறறே னறப மெனினு மிதயததே
வினவு விசார மெழிலதுதான விடாது பழகு மியோகத்தாற
கனம தாகிப பலவிதமாங கபபா யிரமாய்ப பலவாகும 712

தககக விசார மெனுமபூத்த தருப்பூ வட்டத தொருதாளாய்த்
துககக விசாரச சுறைகககாற றசைதகற கரிதாயத துவட்சியிலா
மிக்க நிலையா நிலைபோகக்கு விழித்த லூற்றக் கூளோரமனததிற
புககு விசார மில்லாரே போனறி ரோரா மெனப்புகலவா 713

கெடாத சிறக்கன் ஞானிதான் கிளர்மே லவாக் ளுடனேதான்
விடாதிவ் வுலகே தியாமரென் றுரைக்க மெல்ல விசாரிப்பாய்
தடாதுட பொருட்டோ விதனைக்கு விசாரந் தானே தனிஞானங்
கடாவி யறியத் தக்கத்திற் காணும் பாலின் மதுரம்போல். 714

நன்று ஞானச் சாந்நோக்கா னும் பொருட்குச் சமந்தானே
யொன்றுந் தரித்தோன் றீனமுறு னுள்ள மஞ்சான் விசைமுறு
னன்றுஞ் சுத்த மபத்திபஞ் சடுத்த தேஞ மனைருந்தி
யின்று மிமைபரி விழுநெருந்த திறந்த கவங்கண டதுபோலாம்

கரள காள பொய்ப்பனபாற் கருப்பாஞ் சாறு தனறாகில்
விரவு புந்தி பமுமன யெப்பமை யுணாந்தோர் சமயாவா
சிரமங் கரிந்தோர் பிரந்நந்தோர் செறுந் ரெனறு ருபவென்று
ருமவு ஞானத் தொருநோக்கா லொக்கக் காணப் நடருமிந்நு

மூட விந்நி யங்கடமை போக விடய நிலைதனமி
லோட வொட்டா நானரெவவ மொழிந்த புந்தி யாறறிபா
கேடி லுணமை யறிந்திளபபற றுணாவாந தனைாக கிடடாமை
நீடிந திய்ங்கள கெடவருநது நிலசபிற றனிமை மாணினமபோல

சங்க மடியாப பொருளுண்டாஞ் சங்க மடியா வப்பததாஞ்
சங்க மடியா வாசைவருஞ் சங்க மடியாப பிறப்புணடாஞ்
சங்க மறுத்தல வீடெனபா சங்க மறுத்தல பிறப்பறுத்தல
சங்க மறுத்துப பொருளகளினீ தனிசசி வனினமுத் தினையாடுவாய. 718

என்ற முனிவை யனைத்தைய மெனனும் பனிக்குச் சாற்காலந்
துனறு கடுங்காற் றெப்பாயிச் சங்க மேற றொலலெனறு
வெனறி யிராமற கவனுரையான மிகுபல பொருள்பா வபாவத்
தொனறு மகிழவு பொருமைகளை யுறுதன மலின வாதனையே

சாற்று மலின வாதனையே சங்க மாஞ்சி வனினமுத்தி
தோற்று முடற்கு மறுபிறவி யினறி யினப துன்பங்கள்
மாறறி விசுதத வாதனைதான மருவுஞ் சீவன் முந்நரலா
லூறற மடரெஞ சினாபிறவி யுறுவா நனையின பெயரசங்கம்.

பிரிய மருளை யிடராதி பிடியாம னிறதியெனில
விரியு மாசை பயங்கோப மிலனுய்ச சங்கம் விட்டவனீ
கரிய துயரா விளையாது கலந்த சுகததான் மகிழாது
புரியு மாசை வசமபோகா திருக்கிற சங்கம போக்கினநீ. 721

சம்பத் தாபத் திரண்டினுஞ் சமமாய் வந்த தனுசரிக்கி
னம்பற சங்க மகன்றவனீ நாளுந் திரளவந்த துவிறசமமாய்
விம்பத் திதய சந்ததுவறைப மோவும் பகுதித திறமியறறி
யிமபாச ஏகாக மறுததினைப பிசைவா யிராம வெனசசொனனான்

நிருவாணப் பிரகரணம்.

பிரமாணக் கதை.

நீட்டு முறையபான் றினைநாள மறலான மறைநத லறவிளககி
யோடட மிறநத லழமுழுவற றெனறு பறிவு மாததிரயா
நாட்டு பிரம மூளவெனற றிலலை யெனறுள ளோநாடிக
காடடு நாளென பறுவிடடிந காய மிலலாப பெரியோனுய 723

வக வருவா யுபசாநத மோன மெயதி நினறுணாவிற
சோக மறற சுகிபாவாய தொடாரு ஞான நினைவெமமட
டாகும பிரம பாவனைமே வாதம மடடிம புனிவலைபிற
போக மயலெம மடடமாட டுளார திபினகற பனைபொருநதும.

சிதத மாயை மனஞசீவ னெனறு மிலலைத திகழ்பிரம [மனே
மோத்த வொனறய்ப பெருஙகடலபோ லுகணடு வளரு முநத
பொதத வுடலை நானெனலெம மடுக காறு மிபபொருளில
வநது வெனுமபா வனையெமமட டமமட டுளமா திபினமயககம

எனறீ தெனனு மாலெமமட டமமட டுளமா திபினமயகக
மனக வுள்ளே முகமாகி யகறற முமமை யுலகெனனும
கனமி றுருமமை யறிவனலி லோமரு செய்யிற காவணறு
மனனை முதலா மயககஙக ளவறு ளெனறுமம வாராதே. 726

படாசித துருவாயப பிரிவிலனுயப பாரா வாரம பற்றிலனுய்த்
திடமுற றுனது கனவடிவை நினைசங் கறபஞ் சேராதே
கடனு வுயிர்கொல லுறுபகைவன் கருத்தில வஞ்ச மிலாநட்பிற்
றுடாபா னவனே யெனககாணு மவனே கண்டோன் றாயதாக.

பற்றத தகுவாக இயபபொருளைப பயிறன னெஞ்சாற் பாவித்தோர்க், குற்றுப புகலசொற றிரளுள்ளே யொடுஙகும வெநத நிலநீர்போற, கற்றுப் பரமப் பொருளேககார் கண்ணு மறிவைக்

கண்டறியார், வறறுத திரணமை போல்வாளாத திரிவர் மனசசெய்
கையிலெலவருமம. 728

ஆய மூடாக் களிக்கப்பொரு ளனறறில வீழ்ந்த பொருளொககுந்
தீய வவரோ டுரைததவுரை சேனை நோககி நாயகந்னைததன
மேய மட்டா பததினிட மெய்யாமை யுணராதக் கெவவாயுந
தேய வனுகா திமமாயை பெருவ தறிவி லோர்ககருளால. 729

மெலவி தாகிய குளபபடியாம விவேக புநதிக காமு கந
மலல லாகிக கனைகாணு வாமு மாகு மறிவிலலோர்க
கெலலை யிலதாயறிபொருளா லெண்ணப படாதபசாநதமுமாய்ச
சொலலு மெலலா மாய்நினைவு தோன்றுச சநசிற கமுணடாம.

கொநதா கியவா தனைமுறறுமு றுதிகொன் டிருநது கைவிடடுச
சததா சாமா னியவடிவ மானு றனிமி டதுவெனப [விதத
ரொததா ரிபமோ டுசாவியுநா னுணாநது புணாவெனவ லையுமபா
ததநாற சததா சாமானியந தானு குமாகு மநுவிடே 731

துயிலே யுளளா யுறுமநந மாகும விதையு டுறுமுனோராற
பயிலவா தனைகள கழுத்திபதாம படருஞ சனமம பலகொடுக்குஞ
செயிரசெய மனன முளளிநநது செறிவா தனைக டியிலகழுத்தி
குயிறுஞ சடமாந திறததாலே கொடிய பிறவிந துபரனிககும.

அவிஞ்ஞை தனனின முதறகூறறு லபறகூற றிரணடு மோரு
ணர்வாற், றவிாநது போயட டுஞ்சடடுச சலன மினறி யொனறு
வாய, நிவந்த பிரம மிதுவலல வெனனு மறுதி நீடவிஞ்ஞை, யுவ
நத பிரம மிதுவென்னு மறுதி யவிஞ்ஞை யொழிநததுவே 733

நககன முதலாந தேவர்கக நார தாதி யிருடிகடகு
மிக்க நிமல விதயததின மேவு மறுதி யுனககுறுகத
தகக குமரா வெனுமுனியைச சநக ராதி யென்றவிவா
துநக மேவா நிசசயமென சொலவா யெனன முனிசொலவான்.

இஞசி லாகி விரிநதுசகத திரளாய்க கினைத்த வினைபெலலாம
விஞசு பிரம மேயறிவு பிரம மேதினி பபிரமம
பஞ்ச பூதம பிரமநாம பிரம நமது பகைபிரமந
தஞ்ச நடபுக கிளைபிரமஞ சநக ராதி நிசசயமே. 735

அறிஞர்க் குலகா நந்தமய மறியா தவருக கிடர்மயமாஞ்
செறிநத விருளா மந்தகாக்குச செஙக ணுள்ளோாககொளியாரும

பிறவில் பிரம மனைத்துமென நாடிப் பிரம மவனையா
அறிய வமுதுண் டவனமுதத் தன்மையதனை நண்ணு கிறானன்றே. 736

எறிபே ரொளிமாத் திரமமல மெவாக்கு முணர்வெங் கணுமுளது
பிறியா வுபசாந் தசித்துப பிரம மெனப்ப தனுபவமா
நெறிபோ மறியா வொருவனெஞ்சன்றி நோக்கி லெக்கோதாற்றுஞ்
செறிவா மஃதெங் கணுமுளதாஞ் சித்தாம பிரம மாகினமே

சகல சங்கற் பமுமலனுய்ச் சகல வொளிக்கு மொளியாகிச்
சகல மான கொள்கையுந்தீர் தனிச்சிற் பதத்தை யேத்துகிறபாஞ்
சகல சங்கற் பமுமற்றுச் சகல சந்தோ டமுமற்றுச்
சகல வாரம் பமுமற்ற தனிச்சிற் பதத்தை யேத்துகிறபாம். 738

என்னு மறுதி யுடையோரா மெல்லா நினைவு களுமின்றி
முன்னு முண்மை யாயமாறு முழுமெய் சாந்த சமமெனனுந்
துன்னு பதத்தே சுகித்திருப்பார் சமமா நிராசை தொடாமனத
மன்னு புந்தி நிறைநீர் வாழ்விற சாலின் மகிழ்ந்தயரார். [தோர்

செறிந்த மேலோ ரேவியநற் செய்வ தறியாக குறுபயனை
தறிந்து மெனனீ வினவிபதிங் கறைவன் கேட்டி வாதனைநாற்
பிறந்தி டாத குற்றங்க ணுதற பெண்ணும பெருமாலை
யெறிந்து பூணு திருக்கின்ற விதயத் தாரை யமனணுகான்

அறுதி மாத்தாக கீர்வா ராக்கை வல்வினைக கெரிபுழுவா
மருகு கின்ற மனத்துனப மருவா தவரை யமனணுகா
னிறுதி யுடலா மாதகிளைச் சூழ்ந் திரங்கு மனத்திற றலைவைத்து
முறுகு மாசைப் பாமபடரா முதனமை யோரை யமனணுகான்.

இராக வெகுளி யிடம்பெருக விதயப் புறறி லோபமெனு
மரவுங் தணுகி விழுங்காத வறிஞர் தம்மை யமனணுகான்
விராவி வேக நோசவறி மெய்யாங் கடலில வடவனலாய்ப்
பராமல் வெகுளி வேரறுத்த பணபி னோரை யமனணுகான். 742

கடின மான வெந்திரத்திற் கலந்த திலம்பொன் றுவதென்னக
கொடிய மதனை றேய்த்தவுருக கொள்கை யோரை யமனணுகான்
முடிவி லாத நின்மலமா முத்திப் பதத்தே சித்தத்தி
னெடிய துயரந்தீர்ந் திளைப்பாறு நிலைபெற் றோரை யமனணுகான்.

ஓது மிவையாங் குற்றங்க ளூழுமம் பிறவிக் காரணங்கள்
பேத மின்றி யொன்றான பெரிய மனத்தைத் தூயசெய்யா
வாதி வியாதி களிற்றேனறி யகலா மயக்காற சலிக்குமிடா
தீதில பேத மறவொன்றாஞ் சித்தத்தை தருகுஞ செல்லாதே. 744

இதைய விண்ணை யிருளாக்கி யிச்சை கோபத் தெழுமெண்ணஞ்
சிதைவில பேத மறவொன்றாஞ் சித்தத்தை தருகுஞ செல்லாதாற
றுதைதீய பொருள்க ளுசாரக பாரம பகக உகுணங்க
ளுதைய மான சமமேவி யொன்று மனதை யுடபுகுதா 745

மயக்க முபாதி மலமின்றி வாயமை யாகி மேவிதமாய்த், தூயத் குந் தொழிற்ற பொருளவசத்தே தொடர மனதைச் செயவேண்டும், பபகரு நெடுந்து ளிபகலமி யாதுந மாகும பனமையபே, யியக்கங் காணும பொருளவசத்தே பெய்த மனதைச் செய வேணடும். 746

தனையுள் ளுணாவா ளுிதமேல சகல விடாகதும போககிடமா
முனைபொப பாரகட கெளிதெனனை யொபபாக கரிதா முயாமு
வினைகட கெல்லா மபபாலா மேலாய் கோடி தனைமேவு [னிவா
மினைய பதஞ்சா மானியத்தே யெழுமபுநதியரிஙகனமபெறுவார்.

ஞான நோககுக் கொபபனவாய் ஞான நோக்கி னண்புளதா
மான குணஙகட கிடையொன்றை யடைந்தே துன்ப மெலாமறுத்து
மான நல்வாழ் வினைவளாகது மாயா திருக்குங் காரணமா
யின மற்ற வுயிா நோக்க மெனனுங குணமுற றனனென்றான. 748

ஓது மளவி லறிந்திருந்து முயிர்நோக கெனபீ யுரைசெய்த
தேது பகரென றனுமபுசணட னிசைககு நீயிங கெதிகாணும்
பூத வுடலா மனைநடுவே பொருந்து மிதய புணடாிகச
சீத மலரி னுளளிரண்டு செறியும பிராண னபானனென 749

தோறற முடைத்தாய மேனமையுதாய்த் தானனும பவன மிவ்விரணடி, ஒற்ற முடைய கதியினைபபின செல்வ னயாவன் றியிலெனறு, மேற்ற விதயாம பாததிரவி மதியா வனவிண் ணிடையுழவ, வூறற முடனே களேபரமா மெநதிரஙகொண டுலா வுவன. 750

நன்று மேலகீ ழோடுவன நனவு கனவு சுழுத்திகளி
லொனறுந் தமது பததன மூல னுனைதத பிராண பானஙகள

பின்று இவற்றின் கதியென்றும் பின்செல் வேறாகச் சுழுத்தியிலே நின்று னுடைய வாதனைபோ னிகழவா தனைக ணீங்கினவால.

அரவிந்த வளையநா லொன்றைக் கூறோ ராயிரமிட் டதிலோ ருகூ றெப்பென் றுனு, தாமொவ்வா தறசிறிதா யுண்டாய் நின் றுந தாகக்கியறி வரிதவற்றின் கதியின் றன்மை, விரவிநதப பிரா ணன்விடா தசைவாரு சதநி மெலியொழி யாதுலவு மெலி யுள் ளே, திரமினறிப புறத்தினு புள் ளினுமெப போதுந திருமபாது மேறபோதல செய்கை யாகும 752

மற்றையபா னனுமசைவாரு சத்தி மெலி மாறும துலவுமக வாகி யத்தி, லுறறவுட விறநீழ யோடா நிறகு முறுானவு கனலி னுமிவ் வுபாபி ராணன், முறமுமீள வதாநனேறு மநிநதோராக கினப முழுதளிககு மிதனியல்பை மொழியக கேளாய், பெறறபுறத தோறு விரன்மட டோடெ பிராணன்மீட டெனுறலபூ ரகமாயப பேசும். 753

புறநின்று சாலவுமுளா ளடஙக வன்பு பொருந்தாம லபான னுடற் புகுத லெய்தும, திறனெனறு மதனையுமபூ ரகமாயச செப புந திரவபா னனுமொளித்து பிராணனறு னு, பறவுமித யததசை வற் றிருக்கு மெமமட் டமமடடுப குமபகமா மவததை யாகு.மிற வறுநல் யோகியரீ தனுபவிபப செகனலயுங கறறுணாநத வேதாந தோனே. 754

மருவிதய விண்ணினுநதன ளியயததாலே வருத்தமறப் பிராணன்கள புறநோக செயதல, பரிவுறவுண மேயுமிமே சகந் தா னுகும புறநோககு முறுவாயு பொருநது மேகி, இருவியத னுனியளவாங கதியை முனனா முறபபறபபூ ரகமாமென றுரைப பர் முனனோ,விரிவுறநா சியிலுனிநின றகனறீ ராறு விரலளவாங கதிபுறபபூ ரகமாம வேறே 755

புறததிலே பிராணனொளித திடவபானன புறபபடா திருக கபபூ ரணவவததை, நிறததபுறக குமபகமா மபானன்றோறற நிக ழ்வடிவாம வாயுவினுள ளேககநதானே, திறந்தபுற ரேசகமா மிதுவேமுதத சோவிக்கு நிததலுஞ்சிந திககலாகு, மறித்தலறப புறனுட்சோ கும் காதி வருகதிகள் விடா தமாநதோர் மறித்தும வாரார 756

நாமபிரா ணுபான னியமனை யாக சாதுரைத்த விகற்பக ஞ விரணமெ, விந்தரு வாசிரவும பகலு மேவ வேண்டுவன விரை வுறவில் வியாபாரத்திற, கூடனாய்ப் புறம்போகா புளத்தைக் காப்போர் குறைவில்லைசில நாளினிலே கூடாதிருப்பர், கேடுமிகு பரிச யிப்போர் விடய வேட்கை சோரமே நியாயமதோறு மீண்டு வாரோ

யோகிலுற்ற சிதுயகளை நன்று முநுமை பொருந்துமோக் கிதுவாரோ பூரோ பத்தரு, சோகமுமா பெறிலலாம பெறற காருணு சொன்னவித யகமல சிலை யு தோனறு, மெருபிரா ணன் புறத்தே விரவி ராறி வெலவெயிலே பிறந்திமோ லபானைமுறு, மாருபுறத் தேவிர லோர பனாரிராணாழு வானவி ழுதித தளககமலத தடங்கி மாயும 758

விராவிவரு மபுறநிஙு மயான னொன றுடவியனமதிப மேமனி பொலலாஙு சூளிர விகரும, பிராணனென னுந குரியனமுலா கனலா யுளளை மேகிபவிர வுடறாபகம பிறககப பனாறு, மிராதுழுறு மபானனென று மதிபி னுடோர யெறகலைகள பிராணனென று மிரவி யாலே, யுராவிவிழுங கபபட்ட தெயமேக யமத வுபாபதமுற றற பினனை யொருமோ டிமைட்டா 759

அவவகையே பிராணனென னு மிரவியுடசேர பரிகலைகளபான னென று மிருது வரமேல, அவவிவிழுங கப்பட்ட தெயமேயகத வன பதமுற றறபினனை வருமோ சனமம, கவவுபிரா ணனைவிழுங்க வபான னேருககக கலந்தவா னனவிழுஙகப பிராண னேருகக, விவ்விரண்டி னடுவாக நிறபோ பொனறு மெழுபிறவி யிடாபினனை யெய்தா ரனறே. 760

ஆடுகினற பிராணனைபத தநந மேனியபாசாவய தருகுமு லுபபிராணு பான, ஆரியில சிறபாகதை பெருதா லனேற னுற றவபா னனேறுற மொழிந்து நிறக, நிறபிரா ணனு மிறகக முகக லுசசி நோவிசுமபிற சிறபாகதைநீககமிலலை, யுநிமல பொனறு படுக கலைகள ஆழு நாகமொதா பூம பதமபெறறே னலல நோககால.

எனதுமனமபிராணசமா தியிறுற சொனன விவவொழுஙகா னினமலதத துவததத யெனறுந, தனியிடாநீர நெறியிதுவா யிநத நோககநதனைபபறறி சொனறதுபோல வருவ தெண்ணை, னளிநிகழ்கா லத்திலவி னனறு கிலமேற ஞெனிதூப்ப மேறசா

பெறுவ திதுவென் றெண்ணேனை, முனிவரனே யதனாலே நோ
யொன் றின்றி முடிவறுநீ டுயிர்பெற்றேனை மோக மற்றேனை. 762

சுகமுற்றோர் பாலிருக்கிற சுகமே சோவன றுயருற்றோர் பாலிருக்கிற றுயரே சோவன, சகமுற்று நட்பாவே னுதலாலே தவறுறுநோ யறறுவி தழைத்து வாழ்ந்தே, னுகவுற்ற வாபத்தி லசையென சற்று முயாசயப்த நிறசகத்தோர்க் குற்ற நட்பாவே, னகமற்ற வதனாலே நோபோன றிலலா வாருயிர்பெற் றிருக்கின் றேனைய வென்றான. 763

தேவாநுசைகலை.

தோற்றரவு யாத்திரமே யிதுபோ றியப்டிப தோற்று கின்ற, தூற்றமுற விவருமென்ன றுடலினையுள ளுறுதினைத்த லுற்ற பொய்யே, யெற்றநரம் பெறுமபிறு லியனறவுட லினைநானென் றெண்ணு மோக, மாற்றுநியாற சகத்தாந் தாலிபனற வழிவுக கோர மடடுண் டாமோ 764

கனவுடலாய்த திசைகளிறபோயசு சுகவினையிற கண்டுயின றுய கலக்க முறறு, புனதெனுபவ வுடலெயகே யிருக்கின்ற திரா மனே யுணாந்து நோக்காய், நனவினமமே ராசசியத்திலெவவுட லான மேருவினு நாகா நாட்டிக, நினமுமருண டுழனுதிநீ யுன தெனுமவ வுடலெனமேக சோந்த தோதான. 765

நீண்டகற நீண்டமன விராசசிபந்தா னீண்டமன மயக்க மெனமே, யினைபவந தனைநினைவாய தோற்றரவு மாத்திரமா யிருந்த ஞாலங, காண்டகவுள டனறிலது மனமெனமே வேறமெறன் ணங களைந்த றனே, யாவனடைகப நனறுன காட்சியென மெய்ஞ ஞான ரறைவ ரனறே 766

தீபநா மெடபாடியுஞ் செகககடவ மெமாலறுதி தேக நாசனு, சாருநாள வீணிலே பரந்விகது டாமெனமேற சகத்தி லுள்ளோர, விரனே மெபபடியுந சனிதத்தோரகருச சிறிதுசுக மேவ வற, றேறு, சேருமோா பொருளகளிலே செருக்குகினற செருக்கெனறு செபபு வாயே. 767

துன்னுபொருள களிலேவறு கூறெழிதறுத தோறறரவு மாத்திரத்தே, மனனுசய மாயுலகைக காண்டியாற றோறறரவு

மாத்திரத்தா, னுனனுமனக் கண்ணுடிக் கழுக்காகு மாதலினு னுற்றதெல்லாம், பின்னமற வேபார்த்த தோற்றரவில் லாதவ னுப பெருமை யோனே. 768

எவனுடைய மனப்புற்றி விராகமுனி வெனுமபணிக ளியக்க மில்லை, யவனெனுங்கற் பகதருவா லனுகாத தொனறுண்டோ வறிவின் மிககோய, கவனமற வறிவினுன மதத்தோராயப பல கலைநூல கலவி மிகத்த, தவமழுகா மமவெகுளி நிறைந்தோரே வேசரிபோற றளளத் தக்கோர 769

இப்பிறவி யயக்கமெனு மாழிகதோ யங்கறா மெனனு மசைசா, செபபமுறறத் தடையெயதா மேலாடா துமனவசநத சிறித்தைசநதாற, றுபபுறவாா தடுததாடும தடைபடா தறிவுவளி குகக ளுகக, மெயயாபுருட வருததஙக டமைககொணடே தடைசெயப வெணடு மனறே. 770

நலலறிவு நறபுருடர் குணங்களுான மேவியநல லருததது தாலே, புலவிலவொரு வேனாரிடததுங கிடையாது மனமெனனுமபொலலா வனமே, யலலறரும பயனுசெயயுந தீரதையாம பெருஞ்செலவ மனைததுமாயககுமு, கொலலுாரிது தனைநீககி யேதானு யம்மெதாகிக் குறைவு தீாவாய். 771

. மனவனபே புறபபிடித்தாற சாததிரததாற கறறநதான மாறற வொண்ணு, வினைவுதுதே சிகராது வீடபரிதா பநதமபேய் விட்டு நீங்கிச, சினமினறி யிருககுமெனின முனனுரைதத வகைகளாற றாககலாகுங, கனபஙக மலதாகிற சிறுகுழியில விலஙகு கனைக களையயப பாரபோல. 772

போகமொடு புசிபபனதாம புறததொழிய வாரியனருடபூணடு வேணடி, யூககமுற நினைத்தொனறும பெருமபொருளாந தனனுருவை யுணர வேணடு, மாகவினு விபபரம தரிசனததை மாமோக மறுபப தொனறைச, சகாசந திரமவுலி யெனககுரைததா னுனககுரைபபத் தெளிந்து கேடபாய். 773

உயாகயிலைப் பெருங்கிரியி லுாநததிரனை யருசசனைசெய்தொருகாற கஙகை, யபலுாறுசா லையிமேறறுச சிததர்கணத் தொடுமபணனு லருத்த நோககிப, பனுறநீ ணுட்கழிததேன் பினபொருகா லாவணிமுற பக்கந் தன்னி, லியலுாறுமட் டமிதினத்தி லிராபபோதின் முறபாதி யிறந்த காலை. 774

சிறிதாகிச் சராசரத்தினி லுற்றோங்கி யெவ்வுருவாய்த் திசைக
ளெல்லாம், வறிதாகிக் காட்சமா யினமவன மிருப்பனபோல
வழக்க மின்றி, யெறிவாளால் வெட்டுறக்கா திருண்முடி முளைமு
வணங்க ளெழுந்துன்றி, வெறிதான வடமேபா லில விசைகி
லெழுந் தோமெரளி முளை விளங்கக் கண்டேன். 775

வெண்ணிறத்த முகிற்கோடி வெண்டிங்கள் கோடியென விள
ங்குந் தேசைக், கண்ணுற்றி ரேகக்கூட்டமே நதிமுதல வரவுமை
யாள் கைமேற கைவைத்த, தெவ்வாறுசெய் தானவர னுமாறுசக்
குடன்விரைவி லெழுந்து நின்று, பணையுற்ற வனையகொடு
போயப் பணபலனுயத் தாக்கிற பணிந்து போற்றி. 776

இங்களினு மிகச்சுரிந்து வெவிதாய நோபெல்லாந் திக
கப் பட்ட, வங்கறுற வருமெனுக்கரு செய்தானை வணக்கத்தா
லுருக்கி யத்தாற, லுங்கவுப சாபத்தான மந்தார நனமலரின சோ
னை தகாறு, சங்கரனை யெபத்தினை யுமையையுமப் படியேயத்தித்
தாளில் வீழ்ந்தேன். 777

ஈசனியற கணங்களையு முறைமைசெய்த திரளகளையு மின்ப
மாக, நேசமுடனே தத்தியமில னிறைமதியைக் குளிர்விக்கு நீர்மை
வாக்காற, றேசுடையோ னெனை நோக்கி யுரைசெய்தான சாந்தியி
றுற தீர வாழி, யாசறநல லனத்தருநின னறிவுகடற பதத்தினிலே
யான வனறே. 778

தடையின்றித் தலபுனக்கு நடந்ததோ சாலவனதாகு சாந்
த வனறே, விடயங்க ளிறந்தனவோ வெனவுலகின் காரணமாம
விமலன கூற, விடையவனை யானவணங்கி வேண்டுகோ ளாகுனைத்
தேன் விண்ணோர் கோவே, யடைவுறநின னருளபெறறாக கடை
வரிதோன றிலைப்பயங்க ளருகும வாரா 779

சகத்திலுனைத் தாழ்ந்தோரைத் தாழாதா ரில்லையுனைச
சரணந் தாழ்ந்த, மகத்துவாவாழ்ந் தனவெங்கே யதுதேச மது
நாடு மலைய தாகும், தொகுத்தவுள முனையிலறத்துக குறுபலமா
மிக்காலந் தொடர றத்துக, குருத்தமழை யாயபினசே ரறத்துக்கு
வித்தாகு முன்னை நாடல். 780

ஞானவமு தத்துக்கோர் நிறைகுடமாந் தீரதையா நன்னி லாவுக்
கூனமிலா மதியாமெய் வீட்டுக்கு வழியாகு முனனை நாட

லானவுனை நாடலெனு மணிதிகழ்சிந் தாமணியை யடைவுற் றே யான், றீனமுறு மனதாபத் தினறலைப மிதிக்கினறேன றேவா [தேவே. 781

என்றுதுதித்த நெறிநகருணை முகமலர்ந்த முதன்மூலத் திறைவனடனனை, மௌனமுணைத்தானை மீட்டியிறைஞ்சிக் கேட்ட தொரு பொருண்மைக்கு விளங்கக் கேளாய, குணற்குணத்தை யருட கடலே நினனருளா லறிவெல்லாய குறைவற றேனுக, கொன னுளது சந்தேக மதனதுதி யருளவாயென றுரைக்க லுறறேன.

நீவிலையெல்லாமநுதது மஙகலமெல லாமுதவுந தேவ பூசை, யாவதெனக கேட்டிமே யருளசெய்வான றெய்வநதா னியா தென றேதிற, தேவலமே யரியலல வானலல பூதவுடற கிடைதத தலல, வோவுமன மனபடியு முழவுமிலாச செயபபடா வுணாவே தெய்வம். 783

தேகமுதற பிரிவுகளாய்ச சிறியனவாம் பொருளகளிலத் தெயவ முணாடோ, பாகமறப பணிதியற வடிமுடிவற றுளவுணர் வே பரம போத, மாகலினு லநதெயவ மருசசித்தற குரித்தாகு மறிவி லாத, மூகருககு வடிவமுத லருசசனையே யியலபென்று மொழிபு மனறே. 784

செலவழியே சனைநடக்க மாட்டாதார் குதிரைசவழி செல லு மாபோல, பலவடிவி லருசசிபப ரறிவிலலா ரறிவுநிலை யடை யா ரென்று, சொலவாபரா பரமறற சிறககன மெவ்விடத்துந் துன்றி நிறகு, மலவழியாங கறபகக ளனைததினுமா யாததனு லதுவே தெயவம். 785

அறிவுசம பாவனைசநதோடமெனு மலாகளா லநதத் தேவாம, பிறிவரிய வாத்துமதத துவததைபருச சிபபதே பெரிய பூசை, குறிவடிவிற பூசனைபூ சனையலல வகண்டமெனக கூறுந தெயவ, நெறிகொளபுறத தொழிலகளா னோாதிய கதனுலே கிறையு மினபம். 786

தெள்ளறிவெல் லாக்கலைக்கு மெட்டாதெல் லாக்கருத்துஞ் சேர்ந்துண் ணிறகு, முளளதில திரணடினடு சந்தாசா மானி யமே யுருவாய் நிறகுந, தாளரிய பெருஞ்சத்தா மாத்திரமெய் யாநதெயவந தானு மீகே, யெள்ளரிய விதுவிகறப வடிவாகி யு ணர்வுருவை யிழாது வேறும. 787

அங்கத்தே சோதனமென் றெண்ணலான் மாமோக வளற்றி லாழும், பொங்குற்ற துன்பத்தாற் றுன்பமுற்றுக் கீழ்க்கீழே போகுந் துன்பஞ், சங்கற்ப மாத்திரத்திற் றுன்பமுறுஞ் சங்கற்பந் தவிர்ந்த மட்டி, லிங்குற்ற துன்பமறுஞ் சங்கற்ப மேதுன்ப மிலதே யின்பம். 788

தன்னுடைய விவேகமெனும் பெருங்காற்றாற் சங்கற்ப முகிலைத் தள்ளி, மன்னுசாற் காலத்தின் வானம்போ னின்மலத்தை மருவா நிற்கு, முன்னுடைய சங்கற்ப மெனுமழுக்கை யுன்னாலே யுனக்கு மாற்றித், தனிமிகு தெளிவுற்றுப் பரமானந்த தக்கட லிற் றிளைந்து வாழ்வாய் 789

ஆற்றுமதத் துவஞ்சகல சத்திமா னைவற்றி னடங்காத தாலே, தோற்றுகின்ற பந்தமவி டெல்லாஞ்செய் திடுஞ்சமமாய்த் தூய சித்தாய், வேற்றுருவெல் லாமியற்று மிதனுக்கிர சாசத்தை வியோம சத்தை, சாற்றுகின்ற காலத்தின சத்தைநிய திசத்தை தடமா சத்தை. 790

திடஞான சத்திதொழிற் சத்திதொழிற் செய்கிற்போன் செய்யாதோனு, மிடமான சத்தியிவை முதற்பரம சத்திகளுக் கெல்லை யில்லை, மடமான மிளிர்சத்தி சந்நமர ணங்கடரும வையமெங்கும், தடமான மீட்சியெனுஞ் சத்தியாற் பிறப்பிறப்புத் தவிரு மன்றே. 791

அனைத்தான பூசையினு மங்கத்தைச் சுடுதலை யமல மாகும்
வினைத்தேக வுடலைநா னெனனுமது விடுதலே மிகுந்த பூசை
யினைத்தான தியானத்தாற் பூசிக்கச் சித்துருவா யிலக்கம் பானு
தினைத்தாகு மெனவெளிகட் கொளியாமுட் சிறசுடாநா னென்று
[சோக. 792

கரையறு பரமா காசங் கதித்தற்ப பெருத்த கண்டம்
புரையறு மதன்கீழ் மேலலை யற்றவிண் பொற்றுட் கஞ்ச
நிரைபயின் முடிவி றிக்கு நீண்டற வுயர்ந்த தோளக
ஞரையுபா நாநா லோக மொளிகொளா யுதங்க ளாமே. 793

எண்ணில் கோடி பிரமாண்ட மிதயத் தொருபா லிளைப்பாறும்
வண்ண வொளிசேர் பரவிசும்பின் பாரா பாரா வடிவிதுவ ஞ்[மிவ்
கண்ணன் பிரமன் சிவன்மகவான் முதல்வா னவரார் கவின் பெறு
வண்ணல் வடிவி லுரோமநிரை யாகு மிந்த வனைத்துயிரும். 794

விவிதா ரம்பம புரிவனவா யுலகாம பொறியின் வினைககயிறாய்த்
தவிரா விசையை முதறபலவாஞ சததி யவனமே ளியிறறங்கு
மவிரா நின்ற விவன்பரம தேவென் றறிந்தோ ரருசசிபபோர்
செவிதாஞ சின்மாத் திரமானோ னனுப வித்த திகழான்மா. 795

எங்கு முறைவோ னெவராலு மெய்தப படுவோ னெல்லையறத்
தங்கு பதஙகட் காதார மானோன சததா மாத்திரமே
யங்க மானோன் சகதநிரளை யடைவி னடததுங காலத்தைத்
துஙக வாயில் காபபவனு முடையோன சுதத சுயஞசோதி. 796

நயன மூக்குச செவிதொககு நாககு மனமாஞ சததிகளா
லியல்பி லெஙகும விடயஙக ளருநதி யெண்ணங களுககெல்லா
மயல தாகு மெவ்விடததும பரம சிவமென் றகததெண்ணி
யுயாதெய் வத்தை விதிநெறியே யோஙகு பூசை செயவேண்டும.

தன்ன தறிவே வடிவாகித் தயங்கு தேவின் பூசைககு
மன்னு முபசா ரஙகளெலா மரபனு ருகு மெபபோது
மின்ன லனறிக குளிரநதழிவற றேக மாகி யமுதாகித
துன்னு தனபோ தத்தாலே தூய பூசை செயல்வேண்டும். 798

ஒழியா துள்ளே பரிசுத்த வுணர்வா மறிவே ததுதானே
யிழியா தான தியானமது தானே யியலபா மருசசனையாம்
விழிதோல செவிநா மூககைகநதால விடயங் கொள்ளிற் றுயில்செய்
யின், மொழிகூ றிடிலே கிடிலுயிர்ககின் முற்று முணர்வா யிடல்
வேண்டும. 799

திகழாத் துமதத துவததிலுபா தியான முபகா ரஙகளொடு
நிகழ்பூ சனையா மிவவழியா லனறிப பிறிதோா நெறிகளினாற்
புகழமெய் யுணாவு கிடையாது புரண தியான பூசையினை
யிகழ்மூ டாகள்செய யினுமபதினமூன றிமைபபிற பசுவீந துள
பேறும. 800

இயலா கடவு ளாநதனனை யிமைநூ றளவு பூசிககி
லயமே தத்தி லாயிரமாம பேறு மரைநா ழிகைபூசை
முயல்வா ரிலக்க மயமேதப பயனைப பெறுவா முறைமையினாற
பயனுா பூசை யொருகடிகை பண்ணி லிராச சூயபலம. 801

பாச மினறி யுள்ளுணாவைப பதினைங கடிகை பூசிக்கி
லிராச சூய விலககநிக ரிவவா றொருநா ளருசசிககி

லாகி லாத பரவொளியி லமர லாகு மிதுதானே
யேசில் பரம யோகமிது தானே பரம கிரியையுமே 803

புறனும் பூசை யிதுவாகும் போதக் கடவு ளுட்பூசை
திறனுக் கேட்பா யெப்போது நீதகத் துறையு மிதந்தேனை[யோ
மறவா தெந்தப் பரசிவத்தை யருவோ னிருப்போன் றயின்றெழு
னிறனுர் போக விடயங்கள் புசிப்போன் விடுவோ னெனநினைந்து.

வெகுவா யடைந்த பொருள்களின்மேல் மேலித் தனது மெய்யுணர்
தருநீ முழுக்காள் மலமற்றுத் தபசில போத பூசனையான் [வாக
மிகுநற் போத விளிகைத்தை மேவு பூசை செயல்வேண்டும
பகுதி யில்லா விப்போதம பயிலா திருககு மிடமுண்டோ. 804

பெருந்து மனத்தின் மனனத்திற பிராணு பானன றனனநிவி
விருத யங்கந் தாநதானு விடையிற புருவத் திடையினமூக
குருவி னுனியின் முபபததா யுறற பதகநி ஞானாந்தின்
றிருகல் கடந்த மறறகபபாற செறியும போத நேயனையே. 805

என்ன துடலிற் சிறநதிரா யிலஙகு தெய்வ நானெனநினை
யுன்னு மனஙகண் வாககுநக ளுடைய சததித திரளெலலாம
பின்ன மின்றி நாயகனைப் பிரியா மகளிர் போனனுநத
துன்னு மெனறே யநவரதந தொடாபா வனைசெயதிடல்வேண்டும.

சகத்தை நிவேதித திடுஞ்சிததை மெனது வாயிற றனிககாப்போ
னகததது வாயிற பயிலேலவ லாளா மெனககு நறுசிந்தை
யுவபபி னுடறபூண் ஞானஙக ளுறற காண மொருபததூ
நிகழ்ச்சி யுறுவா யிலகளாகு மெனனு மெண்ண நீங்காமல. 807

அவ்வா றென விவனவனு னநத மாகாப பிரிவறறுத்
தவ்வா தெல்லாம் பரிதிதொனறுப்ச சாலநிறைந்தெல லாநிறைவித்
தெவ்வா யினுமோர் சமனுகி யியலா சார மியமலொளிகொண
டொவவா தாய்சசித தாய்நினைப்ப றெறிமேய னெனறே பூசிக்க.

அமல மாகப பூசையினு லதிகத தெளிவை யெய்திடலாகு
சமம தாயெல லாமான தடம்புந தியினு லறிவு
சுமமென றப்பா லாஞ்சிததைப பெறறு தொனறுற றொடாபாக
விமல மானோர் பூசிகக வேணடு மெனபா விடாதென்றும. 809

எட்டா தொன்றற வேண்டுமென விநதப பிரங்கா நிசசைவழி
முட்டா வறிவாற பூசிததன் முறைமைம யனன பானததாற

றட்டா துயாந்த செலவத்தாற் சயனு சனம்வா கனங்களினுற்
கிட்டா நின்ற சுகமனைத்தா லறிநது கிளர்பூ சனைசெய்க. 810

ஆதி வியாதி பயின்மோக வாரம பத்தா லனைத்திடரா
னீதி பயிலு மிராசசி யததா னிறைபு மிடியால் விசித்திரமாந
தீதி ஞெுழில்க ளாமலராற் சித்தை யறிநது பூசிககக்
கோதில் போக நவைபோகங் கொளனீக் குதலா லருசசிக்க. 811

நிருவிகார பாவனையா னேர்ந்த பொருளை யினித ருநதி
யொருவி யிறநத பொருளினையே யுருமை யுணாவின் பூசனையாம்
வெருவு துன்ப மின்பமுதன் மேவு மனைதது முணர்வுருவாய்க்
கருதல் வேண்டுமழிவறுசிற் கடவுள் பூசை யொழியாதோா. 812

என்று மெல்லா வடிவாலு மெல்லா விடங்க டமமாலுங்
துன்று மெல்லாம பிரமமெனத் துணிந்து பூசை செயல்வேண்டு
மன்றெ ஞுமல் விருமபாம லடைநத போக மெலாமறிஞாக[போல்.
கொன்று சுபாவத தாற்புசிததற குரித்தாங கடறகு நதித்திரள

நீச முயாவா நோக்கஙக ணோநதா விறையும் பற்றுமற
றேச காலத் தொழிற்குரித்தாய்ச சேரா நின்ற சுபாசுபததை
யாசு விகார மறககைககொண் டதனுற் பூசை செயல்வேண்டும்
பேசு பரமார்த சனைவிதியிற் பெரிது மிவைநற் றிரவியமே. 814

இனைய திரவி யஙகளெலா மினிதாஞ் சாந்தி யொன்றுலு
நினைபா வனையாற் புளிபபு றைப்பு நிறைநத கைப்புத் துவாப்பனைத்
றினையு மின்றிச சித்திரமாங் தித்திப பாலே செறிநதனவா [தின்
யனைய சாநதி மதுரததா லறவே நிறைநத தருநதவனே. 815

தக்க சாநதி பயிலிரத சக்தி யாலே பாவிக்கிற் [தியி
ருகக பொருளாய்க் காண்பதெலாஞ் சுவைதபா யிமைபபிற றாய்ம
னுக்க விரதம போலாகு முயாநத சமமாஞு சாநதியினுன்
மிக்க வறிவா கியுங்கறபோல விளங்கு முணாவாற் பாவிக்க. 816

தேசகாலத தொழிலொழுங்காற் சேர்ந்த பொருளின் சுகாசுகத்
வீசு மயக்கங் களினுலே மெய்யிற் கடவு ளருசசனைசெய் [தின்
தாசை யெல்லாம் புநதியினு லன்றி நிறபா யுயர்மாயை
நீச மாயை தனைநீக்கு நெடுஞ்சங கறப நஞுசறுக்கும. 817

கருதி மலத்தான் மலமறுக்குங காரு வென்ன மாயைதனைப
பெருமா யையினுற செறல்வேணடும் பெரிய மாயை காரணமாம

பொருளன் ருயுங் குருவாக்காற் புகலும் பொருளாய்க் காரணமாய்
மருவு முணர்வாந் தனனுருவை வழுவா தளிக்கு முணர்வோர்
[க்கே. 818

குரவ னுபதேச சததொழுங்கு குறிப்பான் மகன்பான் மிகவ ளர்ந்து, விரவு மென்னிற காட்டரிதாய் வெளிநில் லாதா கினுந தானே,பரம ரூபம வெளிநிற்கும் பன்னூற் பொருளாற் குருமொ ழியாற், றரவு மரிதாந தனனறிவாற ருனே யறிநது பெறவேண் டுமே. 819

ஆசான் மொழியா லுறபொருளா லனறிப பெறவு மரிதாகுந
தேசார் குருநூன் மாணுககன சிறகக விமழு வருங்கூடிற
பாசா தீதப பரமெய்துமபனனு ணீஙகா விககூடட [வதுபோல்.
மேசா வுணாவைத் தருபயகறபோ தெலலாத தொழிலுந தரு

சொன்ன நெறியி லறிஞாதினந் தோறுந தேவாசனைபுரியி
லென்னை முதலோா தொண்டாகளா லேதத மிகக பதமடைவ
ருன்னு சகமில லாதிருந்து முண்டு போற்றேற் றிடுநதோறற
மன்ன தொழிநது வேறிலலை யரிய தவததிற பெரியோனே 821

முந்தைப பிரம முதலான மொழிகட் கெல்லாந தெரிகினற, தெநதப பொருளாங் கதுசிததென் றெண்ணு வாயன் னதுதோ ன்றித், தொநதித தறியும் பொருள்போலாய்த் தொடரும் பெயா க்கு முரிததாகி, யநதக் கரண பாவனையா லகந்தை தனையும் பின் செல்லும. 822

சேரு மிநத வகநதைககுத தேசகால பாவனையாய்ச
சாருமபாங்கித் திரளான சததித திரளுண் டாநதானே
நேரு மிவைசூழ சறபாவ நிகழசி வபமபோ பெறறுடனே
கூருமபுநதி யெனலாகிக கோளின மூட ரிடததிருககும. 823

சத்தங் கிரியை ஞானமெனுஞ சத்தித் திரளக ளுடன்கூடி
யொத்த கணநதா னொருகணத்தி லுன்ன றன்னை யுண்டாக்கு
மெத்த சஙகற் பத்தருவின் விததா மெனன மனமவிளையுந
தொதது புரியட் டகவடிவாஞ் சொல்லுக் கதுபாத் திரமென்பா.

அன்ன மனதுக் குயாபரம னுமேல வடிவாஞ் சத்திகளை
யின்ன வளவென் பதறகரிதா மிதுதான விசுமபு முதலான
தனனு வடிவங களைமேவித் தொகுதத துவஙக டமைசசெய்யு
முன்னு பாழிற கூளிகளபோன மொழிநதமனவா தனைதோன்றும.

சகப்பேர் பெறுமிவ் வாதனைதான் றவிரி லழியாச் சார்நியதா
மகப்பா வனையி லிசசகத்தி லலகைத் தேரா நீரதன்னி
லுகபபா மறுதி யுள்ளோர்க ளுபதேசிகக வொண்ணுதோர்
மிகபபா விகளாஞ் சிசியென றிகழ்வா ரவரை மெய்புணர்நதோர்.

பரம முணர்நதோா விவேகியர்க்கே பரம வுபதே சம்பகர்வர், திரமின் மயக்கத் திழிநதோாக்குச் செபப நினையார் சொபப னத்தில், வரனை நனவிற கன்னிகைக்கு மகிண ளுகரு மியல்பொக்கும், விரத முனியே நீசொன்ன வினுவுக் குண்மை விளம்பினமால். 827

இனிதுண் டாக வுனக்கென்பா லேகு வோரா மென்றுமையும், புனிதன் ருனும் பரிவாரம புறத்துச சூழ விண்ணகன்ருன், பனிநன மலாஞ சலிசொரிநது பணிநதே னன்று முதலந்தத், துனியி னெறியான் மெய்புணாவைத் தொடாபாற பூசை செய்கின்றேன். 828

இன்று மென்றும பதருமபு வியற்று பூசா விதானததாற்
றுன்று கின்ற வாதனைகள் சுமையன் றியிலே சுமககின்றே
னன்று வந்த கிரியைகளோ டாசா ரங்கண் மலராக
நின்ற பூசை தனிற்குறைவு நிறைவு காணே னிராபபகலே. 829

கொன்ளு வானுங் கொள்பொருளுங் கூட லுயிர்க்கெல் லாம்பொ
நள்ளு மநதக கூட்டத்தே ஞான யோகிக் கவதான [துவா
முள்ள தேதங் கதுதானே யுயரான் மாவுக் கருசசனையாம்
தெள்ளு மிநநோக் காற்சங்கஞ் சேரா மனத்தாற் சகதுறைவாய்.

வில்வபலக்கதை.

விழிப்பினே டிமைபபிற் சித்தஞ் சகத்தினை விளைத்தொ டுக்கு
மொழிததுவா தனைபி ராண னெடுக்கத்தா லுளத்தை மாய்பபா
யிழித்தபே தைமையின் றேறற மொடுக்கமா மிரண்டி னுலுஞ்
சுழிததிடு கரும மெல்லாந் தோன்றிடு மொடுங்கு மன்றே. 831

ஆதலாற் குரவ னன்னூ லகல்கிலாச செறிவால் வன்பிற்
பேதைமை யுளத்தை மாய்பபாய் பிராணனைத் தடைசெய் தாலும்

வேதண வசைவு தீர விடுகிலுஞ் சித்தம் போகுந்
தீதறு மதுவே மேலாம் பதமெனச் செப்பு மன்றே. 832

தெரிபொரு டரிச னஞ்சேர் கூடடத்திற் சேர்ந்த வின்பம்
விரிபர மார்த்த மாகு மதறகுமே லினிவே றில்லைப்
புரிதரு பிரம நேரக்கா மதனிறும் பொன்றுஞ்சித்தம
வரிசையாஞ் சித்த நாசம வஞ்சமி லின்பந தானே. 833

தேய்நதிடல் வளாத லில்லைத் தெரிவுறு மறைந்து போகா
வாய்நதுணர் ஞானி சிததஞ சிததமன் றதன்பே ருண்மை
யேய்ந்தநா நாத்து வததோ டனனிய மெய்தல் சித்தந்
தோய்நதபோ தததாற செமபு சொன்னமா வதுவே போலாம். ()

சித்தெனுந் தத்து வந்தான சித்தமாய்ச சகத்தி லோர்காற்
றெத்திய விநோதஞ் செய்து துரியமா மவத்தை மேவி
நித்தமாந் துரியா தீத நிலைமையா மாத லாலே
பித்துறு மூலகாய்ப பன்மை யாய்நிற்கும் பிரம மொன்றே 835

சிலைக்கதை.

செவ்வி தாங்கலில் வனசமுஞ் சஙகமுந திகிரியு மெனுங்கீற்று, வவ்வு கின்றதோர் சுழுததியா மவததையாய் மருவுறு மது போலத், தவ்வில் சிததிறு ஞலகங்கண் முழுவதுந தங்குமால் வேறன்றி, யெவ்வி டத்திலியா தெபபடி யிருநததவ விடததினப படியென்ப. 836

நானுவாம் பணதிகளுநண் ணண்ணுகினு மொருமையே நண்ணுங் கற்போ, லானுத சகஙகளேயுள் ளடக்கினும்வேற் றுமைமேவா தறிவொன் றேயாங், கானுபங் கயமெலலாம் வேறன்றிக் கன்மயமாங் கணக்கே போல, வானுசிற் சொரு பத்தைப பிரியாத தன்மயமாம் வைய மெல்லாம. 837

விரிசிலையி லெழுதியபங் கயமாதி யுதித்தத்த மித்த துண்டோ, திரிபுவனங் களுஞ்சித்தி லப்படியே வில்வக்காய் செறிந்த மச்சைப், பரிசினின்முன் னுரைத்ததுபோன் முடிவில்லா விகாரத்தாற் பரந்த வண்டந்,துரிசிலா வறிவினிடைத் துன்னுமால் வேறென்று சொல்ல வொண்ணு. 838

பிரமத்தின் சற்பாவ வடிவான பேருலகின் பேத மெல்லாம், பரமார்த்த சுழுத்தியாய்ச் சாந்தமாய்ச் சமமாகிப் பயின்ற சித்தா ய்க், கரமுற்ற தன்னுருவாங் கண்ணுருங் கல்லிடைத்தா மரைகள் போலத், திரமற்ற சிருட்டியெலாம பயனில்லை யுடல்களெலாஞ் சேரா தென்றும். 839

அருச்சுனன் கதை.

வாசுதே வப்பெயரு மருச்சுனனு மழும்படைத்து வருமப் போதில், வீசுதாா திரிதராட் டிரன்மைந்தர் கிளைஞரொடும விச யன் மேலே, யேசுபோா செய்யவருந் தன்கிளைஞா மரணத்துக் கிரங்கிய பார்த்த, னுசுசரா சனமவனையா னதுபொருட்டா லுப தேச மருளு மாயேன். 840

விசயனெனும் பெயருடற்கு விண்டுவெனு ஞானவுடல் விள ம்பு முண்மை, யிசைவுறகமே ளாநதமாய்த் தெரிவரிதா யடிமுடி வற் றிருககு முன்னே, யசைவறபபா ரருச்சுனு வறிவுருவங் குறற ஙக ளின்றி நிற்கு, தசையுடலி லொருகாலும் பிறபபுறு யிறப் புறுய் சத்தாய் நின்றுய். 841

பிறபபிலலை யிறப்பில்லை யிவனென்ன வடிவில்லைப் பின்புண் டாகா, வறப்பழைதாய் நித்தமா யழிகின்ற சரீரத்தி லழியாச் சற்று, முறபபுரியுந தொழில்களை யோயாது சஙகததை யொருக் கிச செய்வா, யிறபபிலபிர மாாபபணவா சாரமுறிற பிரமமா யிமைபபி னிற்பாய். 842

ஈசனிடத் தெப்பொருளுஞ் சமர்ப்பித்து மிகுமீசன் வடிவ மெய்திப, பாசமுறு முயிாகளெல்லா மீசனுய்ச சஙகறபப பறறு மாய்தது, நீசமனுய்ச சாந்தமனத தினனுகி முனியாய்சசந் நியாசி யாகி, யேசறுயோ கியுஞான வானுமாய் முத்தியினை யெய்து கென்ன. 843

சங்கமறுத் திடல்பிரமார்ப் பணமீசு ரார்ப்பணமே சந்நி யா தம், பங்கமறு ஞானமே யோகமே யெனுமிவறறின் பகிாசசி யா தோ, செங்கண்முகி லேயென்ற விசயனுக்கு மாலருள்வான் செறி சங் கற்ப, மங்குறவா தனைகெடவோர் நினைவுமிலா விடம்பரம வத்து வென்பா. 844

ஏகமெனும் பிரமத்துக் குறுமுத்தி யோகமே யிலங்கு ஞான, மியோகமுமாங் கதுவென்ப ருலகமுநா னுமபிரமத் தருவென் றோர்த, லாகுபிர மாரபபணமாங் கருமபலம விடலசாநி யாத மா குஞ், சோகமுறு சங்கறப மறுத்தலே சஙகததைத் துடைத்த தென்பர். 845

எண்ணமனைத் தினுமீச னொருவனே யென்றிருமை யெண் ணந் தீரதல், புண்ணியவீ சுராாபபணமா மெனைநாடி யெனக்கன் பாய்ப் பூசித் தென்னை, நண்ணியெனைத தொழுதென்னைத் துதித் தாயே ஞனெனுநின் சொரூபச சோதி, யுண்ணிறையும் பரமஞ் சா மானியமென் றிரண்டுவடி வுண்டெனக்கே. 846

சங்காழி பயில்க ரத்தை முதலான வங்கஞ்சா மானி யநதான்
மங்காம லடிமுடிவற றொனறுய வடிவுபர வடிவ மாகு
மிங்கான பிரமமெனப பரமமென விசைபபதெலா மிநத ருபஞ
சிங்காம லிதுதனைநீ தெளிவளவு நாலுபுயத தேவை யேதது. ()

அக்கடவுட் பூசையினு லறிவுநிறைந ததனுலப் பதமுஞ சோ வை, மிக்கபர மாகியவென னுருவமுறிற பிறவிநோய் மீண்டு சேராப், பக்கவபி மானம்போய் மோகமபோய்ச சஙகம்போய்ப பரமே மெய்யாய்த், துக்கசுக தொநதமபோ யாசைபோ யறிவுற் றோர் தொடர்வ ராஙகே. 848

காமமுறு சங்கற்ப மின்றியா ரமபமெலாங கலந்து நிற்போ ர், தாமமுறு ஞானததீ யாறகருமங களைசசுட்ட சானறே ரென் பர், சேமமுமேல் வருமபொருளுஞ் சிநதையறத தொநதமறச சித்தா முண்மை, தோமறபபெற றெபபோதுங தோற்றுதொ ழில் வழிநிற்பாய் துளக்க மின்றி. 849

வீசியவூ ழிக்காற்று மேலிடினும விநதமலை வெடித்த போதுங், தேசிகனுற கறபித்த செங்நெறியை மதிமான்க டிறம் பல் செய்யார், மாசறுமெய்ஞ் ஞானமிலா மடமையால வாதனை மெய் வடிவாய் நிறகுங், காசறுமெய்ஞ ஞானமெனும் பெருங்கடல் கோத் தாலதனுட் கரைநது போமே. 850

என்றருளித் திருநெடுமா லிமைபபோது மோனம்போ லிரு த்த லோடும், வென்றிமிகு விசயன்மகிழ்ந் துரைசெய்யும் வகை கேளாய் மெய்ம்மை வீரா, கன்றுதுய ரனைத்தும்போ யெனது

மதி பரம்பொருளைக் கலந்த தையா, துன்றிரவி காணவிரி கமலம்
போ லெனவிசயன் சொல்லு மன்றே. 851

சதவுருத்திரர்கதை.

அக்குரு கொருகால விண்போ யரன்புரத் தானைக் கண்டு
மிக்கசங் கரனே னென்றே மெய்ம்மையாய் நினைத்த லோடு
நக்கன துருவ மாகி நயந்தவா லீச னுட்டிற்
றொக்கபல் கணங்க ளோடுஞ் சுகமெய்ஞ் ஞானத் தோடும்.

வேதாளகதை.

சுழுத்தி மௌனத் தினனாகித் தொடரு மனத்தி னெழுச்சியற
வழுத்து மலக்கற் பனைநீக்கி யகண்ட பதத்தி லிருவெனலும்
வழுத்து காரண மவுனஞ்சொன் மவுனங் காட்ட மவுனமெனச்
செழித்த மூன்றுந் தெளிந்திடமேற் சுழுத்தி மவுனஞ் செப்பெ
[னன. 853

வாக்கு மௌனஞ் சொற்றடையாம் வலிந்திந் திரிய மடக்குவித்த
றாக்கு காரண மவுனமதாந் தனது சேட்டை யெலாமவிடுதல்
வீக்குங் காட்ட மவுனமதாம் விளங்கு சித்த வியாபார
நீக்க மில்லா மூவகையாய் நிகழ்த்து மவுன மிவையாகும். 854

வன்பி லியற்று மிம்மூன்று மவுனங் காட்டத் தவாக்கியல்பா
முன்பி னின்றிப் பிறிவின்றி மொய்த்த துயரற் றிருக்கின்ற
வின்ப வனுபூ தியர்க்கெனினு மிலாதார்க் கெனினு மிதுதானே
துன்ப மொன்று மணுகாத சுழுத்தி மவுன மெனச்சொல்வர்.

பன்மை மோகத் திவ்வுலகைப் பற்றி யுள்ள படியுணர்ந்து
தன்மை நிலையா யையமற் றனே சுழுத்தி மவுனமதாஞ்
சின்ம யனேக வறிவுருவாஞ் சிவமே யிவையா வையுமென்னுந்
தொன்மை முடிவி னிலைதானே சுழுத்தி மௌன மெனச்சொல்
[வார். 856

நின்ற விண்ணுண் டல்லவுமா நிகழு மனைத்து முளதிலதா
மென்று சமமுஞ் சாந்தமுமா யிருத்தல் சுழுத்தி மவுனமதா
மொன்று சுழுத்தி மௌனந்தா னுபய விதமா மியோகியர்க்குத்
துன்று நின்ற சாங்கியமுந் தூய தான யோகமுமே. 857

தெளிவா ஞான வுணர்வாலே தினமு மேக சமாதியினு
ளளவாஞ் சங்கை யாலறிந்த வவாசாங் கியயோ கியராகு
முளதாம பிராணன் முதலவாயு வுபசாந் தியிலூ கத்தாலே
யெளிதா முடிவி லுபாபதததை யியைந்தோ ரியோக யோகியரே.

பண்ணப் படாத வுபசாந்த பதமே யெவர்க்கும் பற்றுகு [ம்
மெண்ணத் தகுசாங் கியரெபது மிடமே யிடமா மியோகியாகரு
கண்ணத் தகுவா தனைவலைசூழ் கடிய பிராணன் மனமிரண்டு
நண்ணப் படுசெய் தொழிறீர நசிக்கி லதுவே பரமபதம. 859

வினவி நோக்கா மையிற்சித்த மெய்போற் றோன்றும் பொய்யே
கனவிற் றனது மரணநதான் காணு நினறு முளதாமோ [யாங்
வனக வேகப பொருடபழக்கத தழுத்தம பிராண னுள்ளடககன்
மனனை யடக்க விவைமுததி வசனப பொருளாஞ் சுருக்கததில்.

உரமா மொருமைப் பொருடபழகக முயிரி னெடுக்க முளத்
தொடுக்கந், தரமா மொன்று பலிகருமெனிற் றம்மிற ருமூன் றும்
பலமாம், பரமா முயிரொநெஞ் சிலதாகிற் பயிலா தெவாக்கும் பாவ
னைக, டிரமா மிவைபொன் ருமலரு மணமுந திலமுந தயில முமை
போல், 861

ஆதா ராதே யம்போலா மதிலொன் றிறக்கி லயலதுமபோ
மோதா நின்ற விவைமாயி லுயாநத விடு முதவிடுமான
மீதா கியதன் பரிசயத்தால் வெளியாய் நினைவு போமளவு
மேதா கினுமோர் தத்துவத்தி லிறுக வேண்டும் பாவனையே. 862

நெடுநாட் பழகுஞ் சுபாவத்தா னெஞ்சி னொருமை யொன்
றுண்டா, முடனே மிகுமித் திரளெல்லா மொருங்கிப போகும்
பிறப்பிறப்பி, னிடமார் கனவு போய்விழித்த விகல்வே தாள
மிசைத்தவினுத், தடமாா புயனே கேட்டியெனத தவமார் வசிட்
டன் சாற்றிடுவான். 863

விந்த வனத்தோர் வேதாளம வேறோ நாட்டில் வெம்பசியால்
வந்து புகுந்தோா நல்லோனபால வரமபில பலியேற் றுண்மகிழு

மூந்து பசித்தீ முடுகெடினு முன்வந் தோர்க்கு நியமின்றி
நிந்தை யின்றிக் கொலைபுரியா நெடியோர் நெறியை நீங்குவரோ.

கானின் றந்த வேதாளங் கடுந்தீப பசியா னீதியினு
லான வூகத் தாற்சனத்தை யசன மாக்க நகரெய்தித்
தான நிருப னிரவுதிரி சமயத் தவனைத் தான்கண்டு
வானி லிடிபோல் வேதாள மன்னற் குரைத்த படிகேளாய். 865

மன்னு வென்கைப் பட்டனையால் வானே றனைய வென்னுலே [மே
யுன்ற னுயிரிற் றனையினியென் னுணவா குதியென் றுரைத்தது
நின்னு னெறியா லன்றியெனை நெருங்கிற் றலைநீ றெழுமென்னச்
சொன்னான் மன்னன் வேதாளஞ் சொன்ன மன்னற் கெதிர்சொ
[ல்லும

நீதி யின்றி யுனையடரே னெறியே யுரைக்கே னிருபாநீ
தீதி லிரவா ளருக்கெல்லாஞ் சிறுமை தீர்க்குந் திறத்தனையா
லாத லாலென் குறைதீர்ப்பா யைய்யப் பாடாங் குறைகேட்டு [கும:
நாத னேநின் சொற்கொடையா னன்று நிறைப்பா யெனவுரைக்

எந்த வெய்யோன் கிரணங்கட் கிந்தப் பிரமாண் டங்களெலாஞ்
சிந்துஞ் சிறிய வணுத்திரளாய்த் திகழு மெந்த மாருதத்தி
லந்த மில்லாக் ககனமெனு மணுக்க ளிளங்கு மளவின்றி
வந்த கனமேற் கனவுற்று மாறுந் தெளிவா மொளிவடிவென். 368

அரம்பைத் தண்டு ளூட்போயு மந்தத் தண்டே யாவதுபோல்
வரம்பி லுள்ளுள் ளேபெனினு மற்றொன் றாகா வணுவேது
நிரம்பு மண்டம் விண்ணுயிர்க ணிகழுங் கதிர்பொற் கிரியனைத்தும்
பரம்பு பரமா ணுக்களெனப் பயின்று நீங்கா வணுவேது. 869

அங்க மொன்று மறப்பரம வணுவா மெந்த மாகிரிக்குத்
தங்கு கற்போற் செறிந்தொன்றாஞ் சகங்கண் மசகை யாமென்று
துங்க வேதா ளஞ்சொன்ன சொற்கு நகைத்துச் சுடர்மௌலி
யங்க ணரசன் சொன்னவெலா மடைவே கேட்டி யிராகவனே.

உதித்த விந்தச் சிற்பானு ளுலகா மிவையெல் லாமவிளங்கு
மதித்த விமல விஞ்ஞான வடிவாம் பரம வாதித்தன [வாங்
கதித்த வொளியா மிவ்வெய்யோன் கதிர்க்கிவ் வுலகெல் லாமணு
வுதித்த விந்த மார்த்தாண்டன் சுடராற் றென்றி விளங்கிடுமால்.

கால முண்மை விசும்புண்மை கண்ணு யசைவு மறிவுண்மை
சால விமல வறிவுண்மை தன்னை முதலா முண்மையெலாஞ்
சீலப் பரமப் பெருங்காற்றிற் சிறுதா ளாகித நிகழ்ந்திடுமாற
கோல மலரின் மணம்போற்றுங் கொண்ட சொரூப சுபாவத்தால்.

உலக நாமப பெருங்கனவி லொன்றின் மேலொன் ருக்கனவு
பலபற றியுந்தன் வடிவைவிடாப பயில்சாந் தத்தால் விரிபிரம
மிலகுங் கதலி யுள்ளுள்ளே யிலையே யாகு மியலபென்ன
வலகி லாத வுள்ளுள்ளே யான போது மபபிரமம். 873

சூக்க மாயெட் டாமையினுற சொன்ன பரமே பரமாணு
நீக்கு மெல்லை யிலாமையினு னெடிய மேரு முதலனைத்தின்
றுக்கு மூல மிதுவாகுந் தடமே ருவையா நிகளிதற்கு
நோககும் பரமா ணுவைபபோல நடங்கி விளங்கு நோககிடினே.

எட்டா மையினுற் பரவணுவா மிவனே நிறைவாற் பெரியகிரி
தட்டா வவய வங்களெலாந தரித்து மவையில லாப்புருடன
முட்டா விஞ்ஞா னதநுருவாய் முழுது பொருட்கு மிடமாகு
மெட்டா விதறகு விஞ்ஞான சார மசசை யிவையனைத்தும். 875

இயல்விஞ் ஞான மாத்திரதநி னிடையே யுலக மிருககுமென
வுயர்மன் னவனே தலுங்கேளா வுளதனே தன்னை யுணர்வுற்று
மயலில் விசாரத் தாற்சாநத மனவே தாளந் தனியிடமபோய்த்
துயாகொள பசியை மறந்தசையாத் தூய தியானத் திருந்ததுவே.

பகீரதன் கதை.

அசைவிலா வுட்போ ததநதா லனைததினு முளததை வாங்கி
யிசைவசெய் திச்சை யின்றி யினைபபறப புந்தி யாறி
விசையிலா நெஞ்சா னெஞ்சை விண்ணென விமல மாககி
யசைவறு மவுனி யேகன் சாந்தமே வடிவ மாகி. 877

பகிரத னுரைப்பா னையா பயில்சரை மரண மோக
மகிலமா மசசஞு செயயு மருநதுயாக கவதி யேது
திகழ்வுற வருள்வா யென்னத் திரிதல னுரைபபான் மன்று
நிகழ்வுறு நீயக தனனை நிறைவடி வாக நோககில. 878

அன்றுபோந் துன்ப மெல்லா மகப்பந்த மனைத்து மாயு
மொன்றலா வையம் போகு முறுகரு மங்கண் மாயு
நன்றதா நேயந் தானு ஞானமே வடிவ மாகி
நின்றதற் சொரூப மாகு நிகழ்த்திட விதனைக் கேளாய். 879

எங்கணு முளது நித்த மெழுதலத் தமிதத வில்லை
யங்கண்மெய் யறிவு சாநத மமலமச சுதங்கு ணங்க
டங்குத லில்லை யிதொன் றுளதெனச சாறற லோடும
பங்கமின் முனியை நோக்கிப பகீரத னுரைகக லுற்றான். 880

ஒழிநதுள வுடல மாதி யொன்றையுங் காணே னாகி
யிழிநதுள தொழிலக ளெல்லாந் திரமின்றி யேக நினைான்
மொழிந்துள வறிவே யாகி முட்டற விருபப தெங்ஙன்
பொழிநதுள கருணை யையபா புகலெனப புகல லுற்றான். 881

திரிதல னுரைப்பான் மன்னு சிததநதா னிதய விண்ணில
விரியுஞா னத்தா னேய நிட்டையை மேவும் பின்னர்ப்
பெரியதா மனைத்து மேனிப பெருந்தகை யாய சிவன்
பரிபவ மாய சன்மம பயில்வுறா துலகின் மீட்டே. 882

ஆற்றும தத்து வத்தி னகல்கிலா ஞான நிட்டை
யூறறமா முண்மை ஞானத் துறுபொருட் காட்சி யிந்தத
தோற்றமாங் குறிகள் சோதன் ஞானமாய்ச செல்வா சொலவர்
வேற்றுள வழிகண் முற்றும விதனவரு ஞானந தானே. 883

ஏதம தாக நானென் றெண்ணுத லிறநத போது
காதலு முனிவுந தீக்குந கனைகணுய்ப பிறவி நோய்க்கு
மேதகு மருநதா ஞானம் வெளிபபடு மென்று சொனன
சேதன முனிவ னனை திரிதுலற் கரசன் செபபும். 884

மலைமிசை மரமபோ னின்னாள் வனபுற விநத மெய்பி
னிலைபெற நானென் றெணண நீக்குவ தெங்ஙன் னெனனத்
தலைமைசே குரவன் சொலவான் றன்மன வருத்தத் தாலே
தொலைவறு போகத் தெண்ணந துவககறத் துடைதது நீக்கி. 885

விரிவுறு முண்மை மேவில் வினையகங் கார மாளும்
புரிவற விவற்றை யெல்லாம் புநதியாற் றீர நீககித
துரிசலை வின்றி நின்று யெண்ணினு னென்னுந தோற்றந
தெரிகிலா ததுவே நீயாந் தெளிநததற் பரமு மஃதே. 886

அனைத்துள விசேட நீங்கி யச்சமற் றேட னைக்குட்
டினைத்துணைப் பற்றற் றின்மை சிக்கெனச் சேர்ந்து செல்வம்
வினைப்பகைக் கீந்து நானென் பதுவிட்டு மேனிச் செய்கை
தனைத்துறந் தவர்பா லையந் தனையிரந் தெனையும் விட்டு. 887

நிற்பர மாயிவ் வாறு நிறகின்மே லுக்கு மேலாந்
தற்பர நீயே யாதி யென்றவன் சாறறக் கேட்டு
வெற்படர் தோளா னெஞ்சிற் செய்வதாந் தன்மை மேவிய
பற்பல தன்செய் கைககே பகீரத னிறப தானான். 888

சிறிதுநாட் கழிந்த பின்னரச சிறநதோர் வேள்வி செய்து
நெறிவளர் செல்வ முற்று நீசமு முபாவு நாடி
வறியரா மறையோர் தெய்வங் கிளைமுதல வந்தோர்க கீந்து
பிறிவறு துகிலொன் றன்றிப பிறிதிலன மூன்று நாளில். 889

யாவரு மிரங்க யாது மினிமையாந் தனது நாட்டை
மேவரும் பகைவற கீந்து வேறறு துகிலொன் றானோன்
றூவரு முனியாய் ஞான முனிகணைச் சார்ந்து தனன
தோவறு நாடு நீங்கி யொருவனா யுலாவ லுற்றான். 890

முகத்தினாற் பெயராற் கண்டோ ரறிகிலா மூதூர் தோறு
நகத்துயர் வனங்க டோறு நண்ணினன நீர னாகி
யகத்திலே டணைக ளெல்லா மவிழ்ந்தனன் சிறிது நாளி
லிகத்துயா சாந்தி யாற்றன் னிடததினைப பாறி னானே. 891

படிமுழு துழல்வா னோகாற் பகைவறகுத் தான்முன் னீந்த
கடிநகர் புக்கா னெல்லாக் காணுமம வென்றான சென்று
முடியிலா வமைசசா மறறோ மனையெலா மைய மேறறான்
முடியுடை யிவனை நோக்கி யிரஙகினா முனபு கண்டோர். 892

அதிகபூ சனைகள் பண்ணி யரசுசெய் தருளு கென்றே
பதிபெறு பகைவன் றானும பகரவும பலியே யன்றி
யெதிரொரு திணை மேனு மிச்சையற் றிருந்து சின்னாட்
புதிதிதென் றெவரும வெம்பப் போயினன் புறத்துந் தானே.

சாந்தியே வடிவாய்ப் புந்தி தளர்வின்றி யின்ப மெய்திக்
காந்திசேர் தன்சொ ரூபக் கண்ணிலே விநோத மேவிப்
போந்திசை யதனில வந்த குருவினைப் புகழ்ந்து சேர்ந்து
தாந்திரி வுற்றா ரன்னார் சைலத்தில் வனத்தி னாட்டில். 894

குருவுமா ணாக்கன் றானுங் குறைவறு சமத்தை மேவி
யிருவரு நிலைமை யொப்பபோர் விநோதத்தா லாக்கை தாங்கிக்
கருவுட லிருநதென் போமென காமித்த படியு லாவி
யொருமையி னுள்ள வாற்ற லுறைகென வுறைக்க வுன்னி. 895

துன்புறு வாஙக தத்த சுகத்தினு மத்தி மத்து
மின்புறா் தனங்கண் மாத ரியைநிதி யிருநாற செல்வ
முன்புற விருமபிச சித்தா தநதைவை மோக மின்றி
மென்புலொத தொழிநதார வேறோ மேதகு நாட்டிற சென்றார்.

சிகித்துவசன் கதை.

வகொத்துநிமி மனமென்னு மாப்பறவை தனைமுன்ன மா றறி யோடடிச, சிகிததுவசன றனைபபோலச சாந்தனு யுன்னி டதமே செறிவா யெனனச, சுகிததுணாவி னின்றுளவச சிகிதது வச னுரையா சொலவா யெலலாஞ, சகித்துணாவு மேன்மேலு நிறைவதறகென் றவனகேட்பத் தவனுஞ் சொல்வான. 897

துவாபரமா முகத்துமுத லுண்டாமோ னேழுமனுத் துஞ்ச மெல்லைத, திவாகரனோர் மாளவதே சததிறைவன் சிகிததுவசன் செஙகோல் வேநத, னவாமுதறீக குணமிலலோ னுதாரமுத னற் குணஙக ளனைததுமுளளோன, விவாதமறு மோனத்தோன் சம தமமாங் குணநிறைநதோன மிகவு நலலோன. 898

சூடாலை யெனுங்கன்னி சுராட்டிரமன் னவனளித்த தோகை போல்வாள், விடாத நற்குணத்தாற றனையொபபா ளவளையவன் விவாகஞ் செய்தான, வாடாத நினைவொன்றிப பிறிவின்றிச செய் தொழிலகண் மாறு பாடற், றீடான பலகலைகளும் வலலவரா யிரு வருமொத் தினிது வாழநதார். 899

ஈருடலுக் கோருயிர்போ லிருவருஞ்சோந் திளமைநல மினிது துய்ததார,சீருடைய வருடஙக ளிவ்வகையே யெல்லையறச் செல்ல லோடு, மோருறுதி யிலாவிளமை யுடைந்தகுட நீர்போல வொழுகிப போக, நீருறுசெங தாமரைமேற் பனியிடிபோற சரை வந்து நேர்ந்த தன்றே. 900

கரதலத்து நீரதுபோ னித்தலுமவா ளுண்மெல்லக் கழன்று செல்லத், திரண்மழைநாட் சுரைகொடிபோற் றீராமா லொன்றுமே தீர்க்க மாக, விரவுசரற காலத்தி லாற்றுநீர் போலழகு விரைவி லோடப், புரமுறுநற் சுகங்க ளெல்லாஞ் சிலைவிடுத்த சரங்களைப்போற் போயிற் றன்றே. 901

கதலியுறு கருப்போல நிராசையைத்தந் ததுபயன்றீர் காரியந்தா, னிதமுறவாங் கவாநினைவா ரெத்தைபடைந் துள்ளமீண்டெங்கும் வீழா, ததுமிகநன் றவ்வகையா னதுகிடையா திமமோகத் தழுந்து வார்க்குத், திதமுறவத தியாத்துமதத துவநூலே பிறவிநோய் தீாபப தன்றே. 902

ஆற்றுமதத் துவஞான மொன்றுலு மலதுபிறப பறுதென் றெண்ணி, யூற்றமுறு தறபாரா யதினமனமா யதிறசோநத வுயிராய் நித்தஞ், சாறறுமதி னிடடையரா யதறகடுததோா சாரவாய்ச்சான் றோர்கள் பூசைக, கேற்றசெய லாற்சிறிது மிடைவிடாப் பரிசயமா யிரண்டு பேறும. 903

தம்மிற்று முணர்நதுளரா யதறகடுத்த வாசாரந் தரித்து நீளுள், விம்முற்ற மகிழ்சசியராய் விளஙகினா பினபந்த விவேகமங்கை, யம்மைக்கா நல்லபத வொழுங்கினுற பேரறிஞ ரருளிச் செய்த, செம்மைசசாத் திரபபொருள்க டரிககலா மளவறிந்து திருந்தக் கேட்டு. 904

எள்ளுறு வியாபாரம் வியாபார மில்லாமை யிரண்டு மின்றி, வெள்ளிதாய் விளஙகியநற் புநதியாற சூடாலே விசாரிக் கின்று, டெள்ளியே தன்னைமுத லுக்கிநா னெனறெத்தைச செயபு கினறே,
முள்ளறு விம்மோக மாருடைய தெவ்வாறெங் குதிதத தெத்தால.
முதலான வுடல்சடமா மூகமா நானென்று மொழிய லாகா
விதமான கருமஞா னேநதியங்கள் சடமாகி வெவவே றுகு
மதனுை னன்றுகுந் தடியினு லோடுகளை யசைககு மாபோற [றே.
றிதமாகா மனத்தாலே யிவையிரைந துஞசேட்டை செய்பு மன்

செறிதருசங் கற்பமெனுஞ சத்தியுள தாய்ச்சடமாஞ் சித்தந் தானு, மெறிகவளுற் கறபோலப புநதியினிச சயததாலே யியக்க மெய்து, மறிவுறுபுந தியுஞ்சடமா மறுதியிட லேவடிவா யகங்கா ரத்தா,னெறியுறுசெய் கையையுறுமாற் பள்ளத்தா லோடு நதி நீர்க ளேபோல். 907

நீதகங்கா ரஞ்சடமாய்ப் பயனிலியா யவசமாய்ச் சீவ ஞலே, சாதமுறு மிதுசிறுவா மயக்கத்திற் பேய்தோன்றுந் தன்மை போலா, மோதியசீ வனுநதொழிலே வடிவாய்ககாற் றுருவாகி யிதய முற்று, மேதகைய சுகுமார மாயுள்ளே மறறெனறுன் மேவி வாழும். 908

ஆற்றுமதத் துவவறிவென் றறிந்தேனீ தறிபொருளா லழுக்கு மேவா, தேற்றுமென துருவமா யசீரணமாஞ சித்துருவாற் சீவன் வாழுந, தோறறுபொருள் களின்மயங்குஞ் சித்துருவாற் சீவன்வாழ் தொடாசசி கூறிற், காறறதனுன் மணமபோலும் பள்ளததா னீரபோலுங கருதுங் காலே. 909

பொய்யாகிச சடமான வறிபொருளின் புணாசசியாற் போதருப, மையான சடமாகிப பெருநீருட கனல்போறறன் வடிவைவிட்டு, மெய்யான சிததுருவ மிபபடியே யறிபொருளை மேவலாலே, யையோபொய் யாய்சசடமா மறிவிஞ லறிவிகக வறிநததன்றே. 910

இநதவறி வெத்தாறகா ணப்பட்ட தெனனில்வே றேது மில்லை யநதமிலகா லததாலே யறியவேண் டியதறிநதே னமம வமமா முந்துவறி வினபரபபை முடிவாக மனங்கரண முதல வெல்லாஞ் சிநதனைசெய் யாமையா லுதிததனவாஞ் சிநதிததாற் சேரப் பொய்யே. 911

எல்லையில்பே ரறிவேயிங் குளதிதனைப் பேருண்மை யென்றுஞ சொல்வா, ரல்லலுறுங் களஙகமறச சமமாகி யகங்கரமில் வடிவ மாகித், தொல்லையொளி யொருகாலே துலஙகுவதாய் நித்த பரி சுத்த மாகி, மல்லலுயர் பிரமமெனப பரமமெனப் பெயா பெறறு வழஙகு மன்றே. 912

இவ்வாறு தினந்தோறுந் தன்சொருபத் தேகளிக்கு மிதய நோக்காற், றவ்வாத பகுதிநிலை யாயாசை போய்ச்சங்கஞ் சற்று மின்றி, யொவ்வாத தொநதனை போய்த் தொழிலின்றிப பற்றுவீடொன்று மின்றிக், கவ்வாத வியறறொழில்செய் துயர்பரமப் பெரும்பேற்றுற கருத்து முறறி. 913

உள்ளுறுபூ ரணமெய்தி யுவமைகட்கப் பாலாகி யொருவராலுந, தெள்ளியள விடவொண்ணு நிலையாந்தன் விவேகத்தின்

செறிப ழுக்க,வெள்ளமுறத்தன்சொருபம் வெளியாய்மென் மலர்க் கொடிபோல் விளக்க முற்றா, ளொள்ளரிய வபிநவமாம் பேரெ ழில்கூ ரிவள்பொலிவை யினிது நோக்கி. 914

கண்டறியா வழகிதெனை மிகவியந்து சிகித்துவசன் கழற லுற்றான், பண்டையிள நலமீண்டு படைத்தனைபோ லலங்காரம் பலபெற் றாய்போ, லண்டரமு துண்டனைபோ லார்க்குமுற வரிய பத மடைவுற் றாய்போன், மண்டுகின்ற வாநந்த நிறைந்தனைபோற் பொலிகின்றாய் மாசி லாளே. 915

போகத்துக் கிரங்காது சாநதமா யூற்றமாய்ப பொலிவுண் டாகி, யேகத்திற் சமமாய்க்கெம் பீரமா யுனதுமன திருப்ப தென்னே, தேகத்திற் பெறுமழகுஞ் சித்தத்திற் பேரழகுஞ் சேர்ந்த தெங்ஙன், னீகறபா லுரையென்னக் காதலற்குச் சூடாலை நிகழ்தத லுற்றாள். 916

கிஞ்சிலுமின் றிககிஞ்சில் வடிவான விதுவிட்டுக் கிஞ்சி லன் றி, விஞ்சுமொரு வடிவுறறே னதனாலே சீருடைததாய் விளங்கா நின்றேன், கிஞ்சிலே கிஞ்சிலெனச சுபாவ நிலை யாயுதயங் கெடுதி யின்றாய், விஞ்சுவதே தையறிநதே னதனாலே சீருடைததாய் விளங்கா நின்றேன். 917

அருந்தாமற் றாரிதாம போகங்க ளருநதினபோ லமைந்தின் புற்று, வருநதாமல் விருபபுவெறுப பிலவதனாற சீருடைத்தாய் வாழா நின்றேன், பெருங்கோபம் பறறிரண்டுஞ் சிறுதொழிற்பாங் கியரறிவாம் பெரிய பெண்கண், மருஙகேகசாத் திரநோககிற களிக கின்றே னதனாற்சீர வாழ்வு பெறறேன் 918

கிஞ்சின்மாத் திரமுருவி லாதவுல குக்கெல்லாங் கிளர்தே வாகி, யெஞ்சலில னென்றென்பா லின்புறுவ னதனாறசீ ரெழில் பெற் றேனான், புஞசமுறு மிவையெலலாம் விட்டனன்வே றே பொய்யு மெய்யு மாகி, விஞ்சுமது முற்றுமடைந தேனதனாற் சீரு டைத்தாய் விளங்கா நின்றேன். 919

கண்ணுற்பல் காணத்தாற் கருததாலிங் கெதுகாண்கே னது தான் கிஞ்சி,னண்ணும லதற்பிறிதாய்க கிஞ்சிலா தொன்றுள்ளே னன்றாய்க் காண்கேன், பண்ணுன சீரிதெனச சூடாலை செ-ன்ன வற்றைப பறறிப் பாரா, னெண்ணும னகைத்தவளைச சிகித்துவ சன் வேறொன்றை யியமப லுறறான் 920

வஞ்சியிடை யாயிசையா ததுசொன்னாய் சிறியோர்போன்
மருளா நின்றாய்,விஞ்சுதரா திபர்வாழ்வின் மிளிர்கின்றா யுன்னிலே
மிளிரா நிற்பாய்,கிஞ்சிலைவிட் டுக்கிஞ்சி லாதடைந்தோர் முன்னிலை
யைக் கிட்டா ரென்னிற, பஞ்சிலடி யாயவர்தா முன்னிலையாய் விள
ங்குவதெப படியே சொலவாய். 921

அருந்தலுருப போகத்தா லகமகிழ்ந்தே னென்றதனை யகற்
று கிற்பார், பொருந்துமிடி யினாபோனிர்ப் பாக்கியரா மவரெங்ங
ன் பொலிவார் சொலவாய், திருநதுறக்காண் பனைவகாணேம் வே
றேகாண் குதுமென்று செபபு கிற்பா, ரிருநதுரைக்கு மிவ்வுரை
யை விடாமலவர் விளங்குவதெப படியே சொல்வாய். 922

ஆதலாற் பேதையா யறிவிலியா யலைபவளா யனேகஞ் சொல்
லாற்,போதநீ களிக்கின்றா யெனவெடிக்க நகைத்தயலே போனான்
மன்னன்,மதரா ளதறகிரங்கித தன்னறிவி னிளைபபாறி மகிழா
னாகிப்,பேதமா,யென்னுரையை மன்னனறிந திலனென்று பேசுற்
றாளே. 923

பின்னருமன னனுநதானுந் தலைநாட்போற பேதமறப பெ
ருநாள் வாழ்நதா, துன்னுமமைவாயாசை யொன்றுமிலா திருந்
துஞ்சூ டாலை தானே, யுன்னியுப ராகாசந தனிநடக்க வியற்றுது
மென் றுறுபோ கஙக, ளின்னலற வினைதனையும்விட டேகாநதச்
சுகாசனத்தி லிருக்கை யெய்தி. 924

நாயகனை யிமைபபோது நீஙகாதா னல்லமுதா ஞானந
தன்னை, யாயவனுக் கநேகவுபா யத்தினா லறிவித்து மனைய மன்
னன், றாயறிவி லிளைபபாறப பெறறிலன்மா யோகினியாஞ் சூடா
லலைக்கு, மெயகுணங் களுமறிநதா னில்லைப்பா லகாவிஞ்சை மே
வா தாறபோல. 925

ஒல்லும்வகை யுரையென்ன விராவகன்கேட் டனும்வசிட்ட
னுத்த ரிபபா, னல்லவுப தேசநதா னம்பிக்கை மாத்திரத்தை நன்
றாய்ச செய்த,லெல்லையிலா வறிவுக்குச் சுத்தமா மகனறிவே யேது
வென்று, சொல்லுதலு மீண்டநத முனிதனுக்கு ரகுநாதன்
சொல்லு கிற்பான். 926

மகனறிவே யேதுவெனிற் குருவசன மேதுவாய் வருவ
தெஙஙன், மிகுமறிவுக் கெனக்கேட்ப வசிட்டனதற் குரைசெய்

வான் விந்த வெற்பி,னகல்வனத்தி லொருவேடன் பெருங்குடும்பி
யவனொருநா ளடவி தன்னிற,புகுநெறியிற பலகறையொன் றினைக
கெடுத்துத் தேடினான் புலமப லோடும. 927

மூன்றுநா ளேடியபின முழுமதிநேர் மணியொன்று முன்
னே கண்டா, னேன்றுபல கறைதேட வேழுலகும் பெறுமணி
யை யெதிரநதான் வேடன்,ஞான்றவுப தேசததாற கல்வியான் ஞா
னமுறு மதுவே போல, வூன்றுறவொன் றைக்கருத வொன்றுவெ
ளிப் படுங்குருவி னுபதே சததால். 928

நலனுறுபே ரறிவுகருக குருவசனங் காரணத்தை நண்ணு
தேனும், பலகறைநன் மணிக்கேது வானதுபோ லேதுவாய்ப பல
த்தை நல்கும், குலவுசிகித துவசன்றுன ஞானமிலா மையின்மோ
கங் கூடிச் சாலச,சுலபமுறு தன்செலவம் பெருங்கனலென் றெண்
ணியே துன்ப முற்றான். 929

அருந்தானம் பலகொடுத்தான றவமிகச்செய் தான்றீர்த்த
மனைத்தும தோய்நதான, வருநதாமை யவறறுளும பெறறிலன்
பே ரிடராலே மனமொந தோாநா, ளிருநதானே காந்ததனின்
மடிமேலே சூடாலை யிருககச செய்து,பெருநதாப முறுகின்ற துய
ரெல்லா மவளுக்குப பேச லுறறான். 930

ஆண்டவர சினும்புசிதத செல்வத்து மின்றுநா னுசை
யற்றே, னீண்டவனம் புகநயநதேன றுககசுக மாபத்து நிதிக ளெ
ல்லா, மாண்டவனத துறைவேரைத துயாசெய்யா புவிபொருட்
டான் மயஙக வேண்டா, காண்டகுதன கினாநாசந தோன்றுத
நாட்டினும்வன் காடு நனறே. 931

பற்றின்றித் தனியிருக்கு மனததைபபோற பனிமதியும் பது
மத் தோனும், பொற்றிரள்சே ரிநதிரனுஞ் சுகமடையா ராதலிற
கான் போகு மென்னைக், குறறமென விலககலைநீ கணவர்நயந் தது
விலக்கா குலத்தின் மாதர், சிறறிடையா யென்றுரைதத மன்ன
னுக்குச் சூடாலை செபப லுற்றாள். 932

வசந்தநாண் மலர்விளங்குஞ் சாற்காலங் கரிய்விளங்கு மரபு
போல, விசைந்தநாட் செய்ததொழில் விளங்குமாற் சரையாலே
யாக்கை நைநதாற், பசைநதமா லறவனமே போகலா மிளமைநா
ட் பான்மை யன்று, மசைந்திடா தொழிகவெனச சூடாலை சொல்
லியதற் கரசன் சொலவான. 933

தடாதொழிவா யேகாந்த வனம்புகுந்தே நிற்பேனென் சற்றுந்தாழேன்,படாமுலைநீ சிறியையா லுடன்வருதற்காகாநீ பாரைத் தாஙகி, விடாதிருததி நன்மனையிற கணவரகன் றுறகுடும்ப மெலிவுறுமற், கெடாதளித்தல குலமகளிா விரதமென நீர்படிவான் கிளநது போனான். 934

பகற்பொழுது சென்றதற்பின் சந்திநிய திகள்பண்ணிப் பாவை யோடுஞ,சுகித்தமளி யெனநிலத்திற றுயிலவுறறா னள்ளிரவிற்றுயிலும் வஞசி, யகததிருபப மெல்லவெழுந் தவளறியா வகையேகி யறிநதோர்க் கெல்லா, நகர்க்குளேலா வுறுமென்று யாவரையு நிறுததிபபோய் நகரை நீத்தான். 935

சடமகலாப பெருந்திருவே யுனைத்தொழுதே னில்லென்று தன்னை டேகி, யடவிபுகுந தான்றினமோா பன்னிரண்டிற் பலகிரியு மாறு நீஙகிப், படாசனஙகள் செலற்கரிதாய் மநதரவெற புக்க கருகாம புழுவம் புக்கான், மடலவிழ்பங் கயவாவி மலாப்பொழிலரு ழவ்விடத்தில் வசிப்ப தானான். 936

சாலையமைத் தான்மூங்கிற றண்டிழைத்தான் கமண்டலமுஞ் சமைத்தா னகரு, மாலையுஙகந தையுங்கனிகா யமைபபனபாத்திரங்களுமான றோலுஞ் சேர்ததான், மேலையுயா தவநதொடங்கிச சநதிநிய மமுஞசெபமும் விடிந்த சாமஞ், சோலைமலர் பறித்தலிரண் டாஞ்சாம மிவவகையே தொழிலக ளாககி. 937

கடவுளபூ சனைமூன்றாஞ சாமாநா லாஞ்சாமங் கனிகாய் கொள்ளல், படரிரவெல் லாஞ்செபமா மிவவாறு தவமபுரிநதான பகாந்த வேநதன், மடவரலிங கரையிரவிற் கண்விழிததா டன்னருகு மன்னனைக் காணா, ளிடாமருவி வாழ்வகன்று வனமபுகுநதா னரசனென விரங்கி வாடி. 938

பதியொழிநது கதியில்லைக் குலமகளிர்க் கரசனைநாம் பயிறுமென்று, மதிநினைநது சாளரததாற் புறப்பட்டு வானேகி வானிற்சித்த, ரதிகமிதோர் மதியெனன முகநதிகழப போகின்றா ளாங்கே கண்டாள், கதிாவடிவா ளுடனிரவிற றனிபபோமன் னனைக்கண்டு கருது கிற்பாள். 939

இனியிவன்செய் வனவென்னென் றெண்ணுதலு மேறசெய்வ தெல்லாங் கண்டாள், கனிமொழியா டிரும்பினா ளின்றிவனை

நாஞ்சேறுங் கால மல்ல, துனியறபபின் சேர்வதே விதிநெறியா மெனமீண்டு தொல்லி டுறருள், வினவினர்கரு மன்னவனோ கார ணத்தே கினனென்று விளமபி யாக்கும. 940

அரசனெழுங் காற்புவியைத் தனிக்காத்தாள் சமநோக்கா லண ங்கு போல்வாள், வரிசையுடன் பதினெட்டாண் டகன்றுகூ டாலே யுந்தன் மனையில வாழுந்தாள், புரைசெறிகா னகததிருநதான் சிகி த்துவச னவன்பானும போவ தறகு,விரவியநா ளிதுவென்ன விரு ளிலே புறப்பட்டு விண்ணிற போனுள். 941

மாருதத்தின் கழுத்தேறி மறைந்துபோய் மந்தரமா மலே யைச் சோநதா, ளாரமற மணிபபூண்க ளின்றியே கருத்துலர்நத வங்க மாகி, போருடனின றதுகண்டா ளறிநதிலண்மா யோகத்தா லுணர்ந்து மன்னைக், கூறுமிடா சிறிதடைநது தன்னிலே மனத் தோடு கூற லுற்றுள். 942

அறியாமை யறக்கொடிதந தோவநதோ வதனுலிவ் வரச னுநதான், பிறியாத ஞானமுமபோ கமுமவீடு மின்றளிபபேன் பிறிதொன் றில்லைச, சிறியாணம் மனைவியிவ ளென்றிகழா வகை வேறோர் தேக மேவி, நெறியாக வுணாததுவன்பே தைமைதீரு நெஞ்சினனுய் நிருப னின்றுன். 943

பக்குவமா தலினிந்த விமலமனத தேயறிவு பறறிப பாயுந, தக் கதிது வெனறெண்ணி யொருசிறிது தியானத்தாற றுன்வே றுகி, மிக்கதொரு வேதியன்சே யாய்ககணவன முறகுதித்தாள் விண்ணி னினறு, மக்கணமே யவனேககிக் கடிதெழுநதங் கோர மனைத்துஞ் செய்தான். 944

பொன்னிறத்தன் வெண்டாள மாலயன்வெண் டுகிலுடைய ன் புரிவெண் ணூலோ,னன்னிலத்தை விடசசிறிது மேனிறபோன் றனேநோக்கி நடவிங கென்று, தன்னிடத்தா தனங்கொடுத்தான் சிகித்துவசன் மறையவன்செய் தானு மீண்டு,மன்னியறகைத் தவ முனியே யுனைத்தொழுதே னெனறுமறு மாறறனு சொலலி. 945

ஆதனத்தி லிருத்தலுமே மன்னுரைபபான் கூடவுண்மக னுன நீதான், போதலினுற் பயன்பெறறே னின்றன்றே வென்றுபல பூசை பண்ணி, யேதமற விட்டதே வதையென்றே கருதினு னிவனு மாநதப், பூதலமன் னனைநோக்கி நின்குணமும் வினயமு மார் பொருந்து கிற்பாா. 946

அதனாலே நீடூழி வாழ்தியா லுபசாந்த மான நெஞ்சால், வித மான கற்பனையற் றரியதவம வீடுபெற மிகச்செய் தாலியா, சத வேள்வி வாசவனோர் வேநதனும பதம்விட்டுத தவவ னத்தை, யிதமாக நினைநதுறைத லசிதார விரதமெனு மியற்கை யொக்கும். 947

என்றமறை யவனறனைபபார்த் தாசனுரைப பானிங கென் னியற்கை யெல்லா, நன்றுணர்வுற ருயதேவ ருதலா விதிலவியபபு நண்ணற பாறரு, நின்றனை யாாபுதலவ னினபெய ரென் வருபொருளை னிகழதது கென்ன, வொன்றுமொழி யாதுரைப்பக கேட்டியென மறையவனசே புரைகக லுறறான். 948

நாரதனெனன் றொருமுனிவன் மெய்ஞ்ஞான விளக்கொப்பா னன்னீாக் கங்கைத், தீரமுறு பொற்றலத்திற சமாதியிருந தானந்தத தியானம விட்டோர,நோமிருப புழிவிளையாட் டொலியொன் று செவியுறவந நெறியைப பாாததான், போழகி லாமபைதிலோத் தமையொபபாா திரண்டுசில பெண்கள வநதாா. 949

கங்கையினீா விளையாட்டிற களிபபுறுவார் புருடரயல் காணு வாறறுற், சஙகையறத துகிலில்லா ரவாவாததைக கண்டுமனந தாவி யோடித, துஙகவிவே கந்துறநது சுகமடைய வுயிரலைநது தொடாநது நிறகும, பஙகிலா நாரதனறன் மனநழுவிச சுக்கில முமப பாய்ந்த தனறே. 950

என்னனுமே நின்மொழிபா மின்னமுதா லுளங்குளிாநதே னெனினுமவேறு, பனனுமொழி பரமபொருள்போ லறிவரிதாற் குவிததுனதுற பததி சொல்வாய், பின்னருபா பரம்பொருளை வருநதியுங்கேட் கின்றேன்மேற பேசு கெனன, மன்னனுரை செயககேட்டுச சூடாலை யாமறையோன மைநதன சொல்வான். 951

நழுவுமன மெனுமத்த மதகயத்தை நாரதனா நல்வி வேகப், பழுதிலபெருந் தூணிலே நறபுத்தித தோட்டியாற் பற்றிக் கட்டித், தழுவுபடி ககுடத்திற றுதுவைவிட் டான்பாலைச சால வார்ததான, செழுமதியம் பாற்கடலில் வளர்வதுபோற் கருவளர்ந்து சிறந்த தன்றே. 952

• குடநின்று புறப்பட்ட குமரனுக்கு விஞ்சையெனுங் குறைவில் செல்வப, படலங்க ளுண்டாக்கிப் பிதாமகன்பாற் கொடுபோ

கப் பதுமத் தோனும், கடனென்று பேரனுக்கு மெய்ஞ்ஞானக் கரைகாணக் காட்டி விட்டா, னுடனந்நா ளன்னவனுற் குடம்பெற லாற் கும்பனெனு மொருபோ பெற்றேன். 953

செய்யகலை மகளெனக்குத தாயாஙகா யத்திரிதான் சிறிய தாயா, மையில்சதுர் வேதமெனுந் தோழருடன் விளையாடி வநதே னென்ன, வையவுனைத தரிசித்தேன் பெறவேண்டும் பேறெல் லா மமையப் பெறறேன, மெய்யிதுவென் றுன்மன்னன் குமபன தற் கிவ்வாறு விளம்ப லுறறுன். 954

எனையுரைத்தே னுனககுமுத னீயாரென் செய்கின்று யெனு க்கு நீயு, முனையுரைபபா யெனறலுமே மன்னனுரைப பான்பிற விக குள்ள மஞ்சி, வினையறுகா னகம்புகுநதேன் சிகித்துவசன் போநாட்டில் வேநதாந தனமை, தனையிகழ்ந்திங் கிருககின்றேன் பிறவிக்கே விடாமலுளந தவியா நின்றேன். 955

இபபரிசே தவதொழிற்கு வேண்டினவெல் லாநதேடி யியற்று நின்றுளு, செப்பரிய துயாவிடப் பெருநதுயர்சேர்ந் தேனமுதந் தீநஞ சான, தொபபரியா யென்றலுமே கும்பனுரைப் பான்குரவ னுணர்தது ஞான, மெய்பபடவந தாறசுகமாம் போது போக குநகிரியை விநோத மன்றே. 956

ஞானமில்லா தவர்க்கெல்லாங் கிரியையே கதியாநற் கிரியை வேநதா, வினமுறு வாதனைமாத் திரமபலமா தலிற்பலமு மெய்த நல்கு, மானமுறு மிருதுவரின் முன்பலஙக ளங்ஙனே மாய்தல் போல,வூனமுறு வாதனைமாய்ந் தாறகிரியை யுறுபலமு மொழிந்து போமே. 957

பலமதனை யொருகாலும் பலியாத சரவணத்தின் பரிசு போல, வலமருவா தனைதீநத கிரியையுமேற் பலந்தனனை யளிக்க மாட்டா, வுலகமெலாம பிரமமெனும பாவனையா லஞ்ஞான மொழிநது போனுன், மலமுறுவா தனைதோன்று கானலினீ ருண் டென்று மதிபபா ருண்டோ. 958

வாதனைமாத் திரம்விட்டாற் சரைமரண முறுபிறவி மருவா தான, தீதில்பத முண்டாகும் வாதனையோ டேசோநத சிததந் தானே,பேதைமையரு ஞானமாம வாதனைதீர் மனந்தானே பிறவா

ஞான, மேதமறு ஞானத்தா னேயமுணர்ந் தாறபிறவி யெய்தா
தன்றே. 959

ஞானமிக நன்றென்றே யயனமுதலா நல்லோர்க ணவிலா நிற்க,
நீநயவா திருநதனையென் யானாரிவ் வுலகெஙங னோந்த தெங்ஙன்,
றூனமுற விறக்குமென நினைகிலையென் பேதையாபோற றளர்கின்
றாயெ, ஞானகுர வரையிறைஞ்சிப பநதம்வீ டெபபடியென் றறிகி
லாயென். 960

நிறையறிவின் சமமான நோக்கினரைச சேவித்து நிரந்த
ரித்துப, பொறையுடனே வினவினான் முதிபெறு நுண்ணறிவு
பொருநது மென்னா, மறையவன்போ தித்தலுமே கண்கணீர்
சொரிநதிரஙகி மன்னன சொலவா, னிறையவனே யறபபுதுமை
யுன்னாலே யுணாவுறறே னேழை யானே. 961

மடமையாற பெரியவாதனா சேவையைவிட் டுததனியே வன
தநில் வநதே, னிடாமேவு பாவமெலா மின்றொழிநதேன் வனத
தினீ யெயதி யென்னைக், கடனாக வுணாத்துதலாற் குருநீயென்
பிதாநீயென் காத லோனீ, திடமான மாணாகக னாய்தொழுகின்
றேன்கருணை செய்ய வேண்டும. 962

உதாரமிக வுண்டாகி யுணாவுறறாற் றுன்பமெலா மொழிப்ப
தாகிச,சதாசுகமாம் பொருளாக நீயறிநத தேததனைச சாற்று கிற்
பாய், பிதாமகனெப பாயென்ற மன்னனுககுக் கும்பன்றான் பேசு
கிற்பான், கதாவியெழு மனமொருபபட் டுணர்தியே னுனககுண்
மை கழறு கிறபேன். 963

சொன்னதுகைக் கொள்ளாது விநோதத்தாற் கேடபவாக்
குச சொன்ன வார்ததை, பன்னியுமோர் பயனாகா திருளிலே
விழிக்குணாவு பலிப்ப துண்டோ,வென்னலுமன் னவனுரைப்பான்
வேதவிதி யேநீயிங் கிசைத்த வெல்லா, நின்னருளாற் கைக்கொ
ண்டு சததியமே நன்றாக நினையா நிற்பேன். 964

என்று மன்ன னுரைசெய்ய வெழிலார் கும்ப னுரைசெய்வா
னென்று மறியாப பாலகனுக் குரிய தந்தை யுரைப்பதுபோல்
வென்றி மன்னா நானுனக்கு விளமபு முறையை வினவாது
நன்றி தெனவே கேளென்று ஞானந் தோன்ற நவிலவுற்றான். 965

மன்னா வீதோர் கதைகேட்பாய் மற்றிக் கதையி னுறுபொருளைப், பின்னா னுரைக்கேன் முன்னாளிற் பெரியோ னொருவன் பெருஞ்செல்வன், பன்னா நின்ற கலைநூல்கள் பலவும் வல்லோன் ஞானமிலோ, னன்னா னுயர்சிந் தாமணியை யறவே முயன்று தேடுற்றான். 966

மிக்க வருத்தத் தாற்றீர மேவ வேண்டு மெனுமுயல்வாற்
றக்க மணிகிட் டினவருந்திச சால முயன்றாக கேனகிடையா
தொக்க சுடர்மா மணிதன்முன் றோன்றி மதியின் விளங்கிடவு
நக்க மணியைக் கைக்கொள்ளா நாநா விதமாய் நாடுற்றான். 957

சிந்தா மணியன் றிதுவேறோர் சிறுமா மணிசிந் தாமணிதா
னொந்தா ராய்நது வாணாட்போய் நடாவகும போதல் லால்வருமோ
னைந்தா லும்பா வியர்ககெய்தா நல்லோா சிலாக்கு நண்ணலுறுந்
தநதாம் வினையை நினையாமற் றளர்நதாற் கடிதி னெய்திடுமோ.

மனித னொனென் றவமற்பம் வல்ல பங்கள் சிறி தில்லைத் [டுமோ
துனிசெய் நிர்ப்பாக் கியனெனகருத் தோன்றா மணிமுன் றோன்றி
நணியின் னமுநதே டுதுமென்று நன்மா மணியை யெடுதிலனாற்
புனித மணியும் போயினதாற் பொலலா தாாக்கு நலனுறுமோ.

மீண்டும வருந்தித் தேடுற்றான் வெமபிச சிலநா ளுழன்றளவே
யாண்டு மறைநது சிலசித்த ரவனை நகுவான் காட்டுவிககக்
கீண்ட வளையின் முறியொன்று கிடபபக் கண்டா னறிவிலலான்
மாண்டசிந்தா மணியிதென மகிழ்நது வியநது கைக்கொண்டான்.

வெந்த மணியை மிகபபேணி மிகக நிதியெல லாமவிட்டான்
வநத மணியெல் லாமளிக்கு மறறநிதிக் ளென்னென்றே
சிந்தை செய்தா னித்தேசந் தீயோ ருண்டு சுகமில்லை
யிந்த விடந்தீ தெனவனத்தி லிருந்து சுகிப்போ மென்றகன்றான்.

வாழ லாமென் றெண்ணிப்புன் மணியால் வருத்த மெலாமுற்றுத்
தாழ நின்றான் வேறொன்று சாற்றக் கேளாய் புநதிககுச்
சூழ வறிவுண் டாக்குவிக்குந் தொல்லை விநத வனத்திடையே
வேழ மொன்று கரிகட்கு மேலா மிகவு முயர்ந்ததுவே. 972

வயிரத் தினுநீண் டறக்கூராய் வலிதா கியகோ டிரண்டுளது, பயில்வுற் றிருப்புக் கயிறாலே பாகன் பிணித்து விலங்கிட்டான்,

செயிர்பற றியபல் பிணிபபாலே சிந்தை தளர்ந்து கொம்பிரண் டாற, குயில்வித துளவன கடலெல்லாங் குலைத்த தொருநாற கடி கையிலே. 973

விலங்கு முறிந்த படிகண்டான் வேழத தலைவீழ்ந்த துயர்பாகன்
கலங்கி வீழ்நதா னவனவீழக கண்ட களிறு கருணையினுன்
மலங்க வதஞ்செய் யாதகல மறறப பாகன் மீணடெழுநது
சலங்கொண் டேகியககளிறறைத் தானே தேடி யெதிருற்றுன்.

ஒருகா னிடையே யககரியை யுறறுன் குழியொன றுண்டாககிச
சருகாற கொடியான மறைவிததான றந்தி சிலநா டிரிந்தபினே
வருகா லையிலவீழ்ந ததுகுழியில வநத பாக னுறபபிணிததான்
கருதா நின்ற துயரோடுங களிறு நின்ற திபபோதும. 975

தனது வீடடிற சிறையிருககுந தனிமா வலிபோ னின்றகரி
முனமுன வீழ்நத பகைபபாகன மூளை சிதறிற றெனில்வநது
வனவெங குழியிற் கட்டுண்டு மயங்க வேண்டா மதுபோல,
வினவி நிகழநா லததானமேல வினைநோக காதாா மெலிகுவரே.

எனற லோடுஞ சிசிததுவச னெநதாய் சிநதா மணியாலும
மெனறி வேழந தனனுலும விளம்பு கதையை விளககுகென[நோ
நின்ற குமப னுரைசெய்வா னெடுநாற பொருளகள் பலவுணர்ந
னனறி ஞான மிலலாதோ னனமா மணிதே டியவவனறுன். 977

என்ன வுரைதத துனையாநீ யெலலா நூலுங கற்றுணர்ந்து
மன்னு சாநதி பெறறிலைவான் மணியென றதுநா னேதென்னி
லுனனு வஞச மறவெலலா மொழித லாகுந துயரனைததுந
துன்ன லிலலா வதுதேடத தொடங்கி யரசு துறநதனையால். 978

மனையுங் கிளையுந துறநதிமன் வனததில வநதாய நாடக ன்று, யனைய சகலத தியாகநிறை வாகு மனவி லதன்விகறப, நினை வில வளர்ந்து விண்மூடு நீல முகிலபோ லுனமறைகக,வினைய சக லத தியாகமுய ரினப மலல மகததல்ல. 979

பிறிதொன் றுயாந்த துளததுதான் பெருநாண் முயன்று லெய்துமென, வெறிய விகறப மனநிறைய மிகக தியாகம போயி னதாம், நெறிகொள் சகலத் தியாகமபோய் நினது தவமாம் வனை யின்முறி, யறிவில விகறப விழியாறகண் டதுநன் றென்றே யழுங குதியால. 980

அளவற் றெளிதாஞ் சுகமகற்றி யரிதா யற்ப மாம்பொருளி, லுளமுற் றவரே யுயிர்க்கொலைஞ ருயர்வஞ் சகரென் றுலகுரைக்கும், வளமிக குயர்சிந் தாமணிநீ வநத தென்றெண் ணியதவத் தாற், றளர்வற் றிலைபெற் றிலையொன்றுந தநதி யென்ற தினிக் கேளாய். 981

மதமா வென்ற துணையாகும் வயிராக் கியமும விவேகமுமே
யதனீள் கொம்பா முனகுணங்க ளானை மேறகொண் டுழல்பாகன்
விதமா வுன்னை மெலிவிககு மிகுமஞ் ஞான மதனுலே
சிதறு நின்று யரநதைகளாற் செலுததது மவனுற கரிபோல. 982

இருபபுக் கயிறும் விலங்குகளு மிசசா பாச மென்பனவாம், பெருக்க விவறறுற் கட்டுணடாய் பேசு மிரும்பின் மிகவன்பா, மிருப்புக் கயிறும விலஙகுகளு மிகுநாட் செலலிற றேய்நதொழியுஞ், செருக்கு மாசை மேன்மேலே திடமாய் வளருந தீர்க்கமுற. 983

மூரிக் கயிறும விலங்குகளு முறித்த தானை யென்றதுதான்
பாரிச சுகமெல் லாநீமுன் பறறற றொழிதத படியாகுஞ்
சூரிற் பாகன் வீழ்ந்ததுநின் றுறவின் மடமை வீழ்நததுவாம்
பேரிசசையைநீக்கிடிறபின்னைப பிறவிதரும்பேதைமையுண்டோ.

போக மயலை விரத்தியினுற போக்க நினையி லஞ்ஞான
மேக நினைநது வெட்டுமரத திருக்கும் பேய்போ னின்றலையு
மோக மறவே போகஙகண் முறறும விவேகத் தால்விட்டால
வேக முறபபோ மஞ்ஞானம வெட்டி வீழ்நத மரபபேய்போல்.

மட்டில் போக மெலாமொழிததான் மடமைத தொடர்ச்சி யெல்லாம்போம, வெட்டி வீழ்நத மரநின்று வீழ்நது போமபுட் கூடுகள்போற்,கிட்டி வனநீ யடைநதளவே கிளரஞ் ஞானம வீழநதுளதாற், றட்டில் சகலத் தியாகமெனுந் தனிவா ளாற்கொன் றிலையதனை. 986

அதனுன் மீள முளைத்தெழுநத வஞ்ஞா னத்தா லறநொந்தாய், மதமா வுககுப் படுகுழியை வகுத்தான் பாகனென்றதுதான,றிதமா வுனக்குத தவத்துன்பஞ செறியஞ ஞானஞ் சேர்த்தியதாஞ், சுதமாா குழிமேன் மென்கொடிக டியாகூர் தவஞ்சேர் நறறொழிலகள. 987

இவவா றின்று மிடர்தவமா மிந்தக் குழியி லுழக்கின்றாய்,
வெவ்வாள் வலிமா வலிசிறையாய் மிருபா தலத்தி லிருப்பது
போற,றவ்வா மொழிமென் சூடாலை சாற்று ஞான மிழந்தனையே,
னவாய் சகலத் தியாகத்தை நழுவி ஞூயே னவிலகென்ன. 988

வேந்த னுரைபபான் பாாவிட்டேன் வீடு விட்டே னிதிவிட்டேன்
காந்தை தனைவிட் டேன்சகலத யாகங் கைவிட டதுமறறேன்
றோநது புகலென் றலுங்குமபன் செபபு வானீ தேசமுதற்
சார்ந்த வெலலாம விட்டாலுஞ சகலத் யாக மனாகும. 989

எல்லாத் திலுமபற் றுண்டெனககவ் விசாசை யெலலா மறவிடடு
நல்லாக் குரிய நல்லின்ப நண்ணு கென்ன மன்னுரைபபான்
மல்லா புவிவிட் டதுசகல மன்றேல் வனமே யெனக்குளது
கல்லாற றருவா னிறைகாட்டிற காத லுறுவா தனைவிட்டேன்.990

இனிநான் சகலத் தியாகத்தை யெய்தி னேனென் றலுங்
கும்பன், கனியார் மரமு நெடுமலையுங் கழனாற சகல மன்றுனக்
குத், துனியார் பறறுண் டனைத்திலுமத் துன்பந் துறநதாற
சுகமென்னப், புனிதா விதுவு மனாகிற புகல்வே னெனபபூ பதி
புகலும. 991

கந்தை தண்டு செபமாலை கலைதோல் பாண்டங் கமண்டலமுண்
டெநதையிவற்றை விடுகின்றே னென்று கூட்டி யெரிகொளுத்திச
சிநதை களித்து வெறறுடலாய்ச சிககற றனன்பறறில னென்றே
முநதை யறிஞன் முகநோககி மொழிய லுற்றான் சிகித்துவசன்.

அமம வமம கடவுண்மக ஞன வுன்ஞ லறிவுற்றேன், மமம
ரொழிநதேன் கேவலமாய் மலஙக ளற்றே னிதுவென்று, விம்மு
சங்கற் பததெய்தா வேறூன றறயா வையும விட்டேன, செம்மு
பொருளின் றிரளெலலாஞ் செநந யளிக்கும பநதனையே. 993

பொருள்க ளெம்மட் டெம்மடடுப் போன தெமமட் டம்மட்
டுந, தெருளு மனநதான் சுகமடையுஞ் செயித்தே யந்தச சுகம
பெற்றேன், மருள்செய் பநதங் களுமற்றேன் மாசிலாத திகம்பர
னு, யருள்செய் சகலத் யாகத்தை யடைநதேன் வேறென் னுள
வென்றான். 994

கும்ப னுரைப்பான் சகலமும்விட் டிலைநீ யிநதக் கூத்தாடல்,
வம்பு காணென் றலுமன்னன் மனத்தி னினைநது மீண்டொட்

பான், வெம்பு காணப பாம்புகள்சோ வெள்ளொன் பூறு முடலொ
ன்றே, யிமபர் மீந்த தெனககிதனை யின்றே யெளிதின விடுகின்
றேன். 995

காண்டி யென்றோ வரையேறிக கவிழு மளவி லுயாகும்ப
னீண்டி தென்னே யிவவுடறு னென்ன குறைசெய தநுபேதாய்
மாண்டு பயனென் னிளஙகனறை வலமேல றடாநது முனிவதுபோ
றுண்டி விழுந்து மெயவிடினுஞ் சகலத யாகி யாகாயே. [ற

எத்தா லுடல மசைகினற தெதுதான் பிறவி கருமததின
வித்தாய் நின்ற ததுவிட்டால வேநதா வெல்லாம விடடனவா
நித்தா ரமிதென றனுமுடலை யசைத்துப பிறவி நிறைவிததாய்த
தததா நின்ற தேததனைத தவிறு மாறு சொலலெனன. 997

இயலாா குமப னுரைசெய்வா னெலலாச சகமு மிதுவாகி
வியனார் சீவன் பிராணனென மேவு பெயாகள பலபெறறுப
பயனாா சடமு மசடமுமன் றுகிப பாநத சித்ததனை
யுயாவோா சகல மெனறுரைபப ருலகு மிதுபந தமுமிதுவே. 998

சனன கருமங களின்விததாயத தருவை யசைககுங காறறேபோ
றினமு முடலை யசைபபதுவுஞ சிதத மிதனைத தீாவதுவே [ற
யனக சகலத தியாகமதா மதுவே பரம வானநதம
வினவு பிறவெல லாமிகவும் வெருவு கினற வெநதுயரே 999

சகலத யாகந தனைசசெய்து சாநத னுயமற சரமின்றிப
பகுதி நிலைபாற் றெளிவுறறுற பயினற வடிவே ததுரீயாய
நிகழு வாயென றலுமனன னுரைபபா னீசொன னெஞ்சககுப
பகரு முதலாம வடிவேதெப படி ஞான றீாபப துரையெனன. 1000

மற்றுங் குமப னுரைசெய்வான மனதுக குருவம வாதனையே
யுற்ற மனமென் றுரைககுமுனா புநவா தனையின பரியாயங
குற்ற மெல்லாங் குவிநதிருக்குங கூடா நானென் பதுதானே
செற்ற மனமா மாத்துக்குத திகழும விதையாநதோவேநதே

ஆதியிலுண் டானவித னங்குரநதா னனுபவமெய் யாயறுதி
யிடுவ தாகி, யோதுமுரு வனறியிலே யுதிககு மதனை யுரைசெய்
வர் புந்தியென வுரைத்த விநத, நீதியுறு புநதியெனு மங்கு ரத்தி
னிறைவளர்வைக் கொம்பைசசங் கறப மெனபர், பேதமிவை யா
தலாற் சித்தம் புநதி பெரியமன மெனபதெலாம போகடாமே. ()

இனைபமன மெனுமபொல்லா மரத்தின் கொம்பை யெபபொழுதும வெட்டிலே வீரத்து மாயபபாய், வினையுருவா தனைபணைகள பலகாய் காய்க்கும வேதனைவா ளாலுளளே வெட்டின மாயு, நினைவறபபற றறமவுன மாகி வநது நோகதறுசெய் வாருள்ளே நெஞைசச செறறே, நினையமரப பணைவெட்டற கெளணமெனப ரதனவேவரை யறுத்தலே யறகன் றெனபார். 1003

ஆகலினுன் மிகநலல நெறியா லேநீ யநதமன மரத்தின்வேரறுத்துச சுடடாற, சாதமுறா தென்றலுமே மன்னன சொலவான் றனிமரத்தின் விததாகு மகமபா வத்தை, மாதவனே சுடககனலே தெனனுமை கும்பன மறுத்துரைபபா னுனெனறெணணுகினற, போதவிசா ரநதானே மனததின விதைதய பொனறுவிககுங கனலெனவும பூபன சொலவான். 1004

என்னுடைய புததியிரு லெண்ணி னேனு ணிசசகநா னலலமல வுடனு னலல, துனனுமபொறி களுமலல மனமு மலல தொடர்புநதி யலலவகங கார மலல, வினனசட மாதலினு லெனனுங் கும்பனிவையனறேல வேறாநீ யியமபு மெனன, மனனனுரைப பானெலலாம் படைததளிதத மாசறுசின் மாததிரமாம வடிவநானே 1005

இநதவடி வாமெனககோ ரேது காணே னிடாமனத்தாருவின்விதைபா மகஙகா ரத்தை, யுநதுமவகை யறிகிலே னுநதவுநத வோடிவரு மிதனுனுள் ளுடைநதே னெனன, வநதணன் சொல வானமனனு கார ணத்தை யனறியோ காரியமுண் டாகமாட்டா, முநதுமநங் காரகா ரணததை நாடி மொழியென்ன மீண்டரசன மொழிவ தானுன. 1006

அகமென்னுங குறறததின் கார ணநதா னறிவாகு மவ்வறிவிங் கடஙகு மாறென், மிகவுஙகாண் பவறறிலறி வெழுத லாலே மெலிகின்றேன் காண்ப வறறை விடுமா றெஙஙன், புகல்கென்ன மீண்டந்தக கும்பன் சொல்வான் போததததின காரணநீ புகன்றுற பின்னை, நிகழுஙகா ரணமுமகா ரணமுஞ சொல்லே வினக்குநா னெனவதறகு நிருபன் சொல்வான். 1007

புகன்றவுடன் முதற்பொருளுண் டாத லாலே போதமுளதாமவைபொய் யானு விலலை, யகஙகாரவே தனமென்னு மனத்தின விதது மடஙகிவிடு மெனவதற்குக கும்பன் சொல்வா,

னுகர்ந்தவுட லாதியுள தேற்சித் துண்டா முடலாதி பல்பொருள்க
ளிலாத போதி, னிகழ்ந்தவறி வெப்படியே நின்ற தென்று நிகழ்த்
தென்ன மீண்டநத நிருபன் சொல்வான். 1008

கரசரண முதலங்க முதலாய்ச செய்யுங் கருமபல முளதாய்
க்கை யாளுங் காயங், குரவஇல தெனுமபடியென னென்னக கும்
பன் கூறுவான் கார ணதனதக் கூடாதெனனில, விரவியகா ரியங்
தானு மிலதா மநத வேதனமு மயக்கமே மிகுமயககால், வருவன
வெல் லாமிலதா மேது வின்றி வருபொருள்பொய் யாங்கயிறறில்
வருநா கம்போல். 1009

என்றலுமே யாதிமுத லுள்ள வேதா வியற்றியபல் படைப்
பாகு மிந்த ஞால, நின்றவவ னிதற்குக்கா ரணமல் லாத நெறியே
தென் றலுங்கும்ப னிகழ்நது கிற்பான், றுன்றுசிருட டியின்
முன்பு வெறிதாய்ச சாநதந தொடாபிரம மேயுளதாய்த் துலங்கு
மந்த, வொன்றொழிய விரண்டில்லாக் கார ணத்தா லுயர்வேதா
காரணத்தை யுறுமெனன் றேத. 1010

காவலன்பாரத் துயர்பிரமம வேதா வுக்குக் காரணமன் றே
வென்னக் கும்பன் சொல்வான், கேவலமச் சுதமநநதனு சாந்தஞ்
சுத்தங் கேடுபிறப பிடாதோறறங் கிடடா தென்றும, பாவனை
யற் றடிமுடிவற் றொன்றாய்த துனறிப பகர்வரிதாய் நாடரிதாய்ப
பரம நிறகுந, தாவரிய வதுவெவங னேது வெத்தாற் சமைபபவ
னுய்ப் புசிபபவனுய்ச சாரு மாறே. 1011

ஆதலினு லிதொன்றுஞ் செய்த தலல வடுதனுளவிச் சக
மில்லை யறிவு மட்டு,மேதகுசங் கற்பிதமே வேதா வாகு மெய்யாக
வறிவின்றி வேறொன் றில்லைச, சேதனமாத் திரத்துநித்த சிருட்
டி யந்தச சேதனமே வடிவென்று செபப லாகு, மோதியசெய்
வோன்புசிப்போ னிரண்டு மலல லுறுபவந்தீா பிரமமே யுள்ள
வெல்லாம். 1012

திடமுறநிச சயித்துள்ளே யஞ்ஞா னத்தைச் சிதைவித்தா
லஞ்ஞானஞ் சிதைந்த தேயாம், படாகருமச சிதைவினு லன்றி
மோகம் பகர்நிலைமை நழுவாது பகரஞ் ஞான, மடைவுறத்தேய்ந
திடிற்பழைய நிலைமை நீஙகா வாதிபத மாமதனு லாதி தேவன்,
றடமுறுசிற் சொரூபத்தாற் றன்மனததாற் றுனேநித் தலுஞ்
சிருட்டி தந்து நல்கும். 1013

ஆற்றுமதத் சிவமான வதனாற் றானே யயனென்று சொலப்
பட்ட தகில மாகித், தோற்றமிவை யுபசாந்தச் சொரூப மாகுந்
தோன்றலை யெனவொகுஞ் சொன்ன வெல்லா, மேற்றனவே
படைப்பவனின் மையினால் வைய மில்லையா மதனாற்பல் பொரு
ளோக் கில்லைத், தேற்று கின்ற விவ்வகையா லறிந்தே னன்றாய்ச்
சிவமானேன் வேறொன்றாக தெரியக் காணேன். 1014

எனைத்தொழுதேன் பல்பொருளோக் கறிவினாலே யிப்படி
பொய் யாய்த்தோன்றிற றிப்போ தத்தா, னினைப்பிலுப சாந்த
மாய் விசுமபினைபபோ னிற்கின்றே னெனநிருப னிகழ்த்த லோ
டுந், தனைத்தருகும் பனுஞ்சொல்வான் றேச காலந் தடாந்திசைச்
சிந தனைத்தொழில்கள் சாாந்த வெல்லா,மனைதனைதயுங்காண் பது
சகத்தைப பிறித்துக காண்கை யதுவெடுநா னிற்சாந்த மாகிப்
போகும். 1015

சாந்தமுற வழிவற்ற பிரம மாங்கே தனிநிற்கு மெனக்கும்
பன் சாற்ற லோடும, வேந்தனறி வுற்றுமிக விளங்கி நின்றான்
வெம்மாயைக் குகைநின்று வெளியி லானா, னந்திறமே பணதி
யறக் கும்பன் சொன்ன வதுகுறித்துத் தனதாமித் தற்ப தத்தே,
காந்தியுறச் சேர்ந்தொளித்தான் மனமுங் கண்ணுங் கடமை
யற் றானிறைந்தான் கணத்தி லாங்கே 1016

ஒருமுகுாத்த மிருந்துணர்நது விழிதத லோடு முயர்கும்ப
னுரைசெய்வா னுளதாய் நன்றாய், நிருமலமாய்ச் சுத்தமா மிக
மெத தென்று நிருவிகற்பங களுக்கெல்லா நிலய மாகித், திருமிகு
மிப பதத்திலே சுகமாய்த துனபந் தீாநதனையோ வுள்ளுணர்வு
தெளிவுற்றாயோ, வருமயக்க மொழிநதனையோ ஞேய நன்றா
யறிந்தனையோ காண்பனகண் டனையோ வென்றான். 1017

நரபால னதற்குரைப்பான் பகவனேநின் னருளாலே பெருஞ்
செல்வ நலத்தான் மிகுப, பரமாகி யனைத்திற்கு மேலாய் விஞ்சு
பதங்கண்டே னகோவகோ பரம ஞானந், திரமான பெரும்பெரி
யோர் கூட்டங் கிட்டாத் தெள்ளமுதாய்ப் பேரின்பந் தேங்க நல்
கும், வரமாநின் கூட்டத்தா லொருகா லத்தும் வாராத நல்லமுது
வரப்பெற் றேனால். 1018

அனந்தமா மிவ்வமுத மெனக்கு முன்னா ளரிதான தென்ன
வெனக் கும்பன் சொல்வான், மனந்தனிலே சாந்தியாய்ப் போ

கங்கைத்து வன்பொறிமீண் டுளமடமை மாய்ந்த போதே, புனந்
தருசெங் குசும்பைநீ ரழுக்குப்போன புடவையிலே நிறமுறல்
போற் புதலவர் நெஞ்சிற், கனந்தருநற் குருவசனங் கலந்து நன
றுங் காயமலங் களுமரத்தின் காய்கள் போற்போம். 1019

உள்ளத்தி லிருமையெனு மொருமை யென்னு வுனனுதலஞ்
ஞானமிவை யொழிதன் ஞானந், தெள்ளுற்ற கதியுமது தெளிந்து
முத்தி சேர்ந்தனைத்த தழுமவிட்டாய் செல்வ னாகித், தள்ளுற்ற
மலநீங்கி மௌனி யாகித் தனிநிற்பா யென்றலுமே தமையு ணர
ந்தோர், கொள்ளுற்ற தொழிலெல்லா மனத்த தன்றே கொளும
னமன் றியினடக்குங் கொள்கை யெனனே. 1020

உரையெனுமன் னவனகேட்பக் குமபன சொல்வா னுள
மென்று சொன்னதுவே றெனறு மன்று, கரையபறுபல பவந்தரு
வா தனையே யுள்ளங் கண்டதனை யறிந்தாலக கவலை யிலலை, வரை
யறக்கண் டவாகருமங் களிறசரிக்கும வாதனைதான மறுபிறப்பை
வழங்கா தந்தப, புரைமனஞ்சத் துவமெனபா சித்தமென்று
போத மிலலாச சித்தத்தைப புகலவ ரனறே. 1021

ஞானமனஞ் சத்துவமே யென்று சொலவா ஞானமிலா தார
சித்த நடையி னிறப, ரீனமறு ஞானிகள்சத் துவத்தேநிறப ரே
தொன்று சுவர்க்கம்வீ டெலலா நலத்து, மானவையெல லாமவிட
டுச சமமாஞ் சோதி யானாலே தாகுதியில கருநீ யாகு, மூனமுறு
பொருளொன்றுங் கைக்கொள ளாம லுளளமசை வறநிறபா யுறு
தி யாக. 1022

நெஞ்சிலா தவர்பிறவி நெடுநநா ரமபோ னீணிலத்திற றுய
ரொன்று நோக்க தலல, வஞ்சமன மசைதலினுண் டான தாகு
மசைவசையா மைகளிரண்டு மயிககமா கககிச, சஞ்சலமாற றிச
சித்தாம்படிநில்லென்னத தரணிபன்சொல வானயிககஞ் சாவ
தெங்ஙன், விஞ்சுமசை வசையாமை யிரண்டுமொனறாய் விடும
படிசொல லெனக்குமபன் விளமப லுறறான். 1023

உவரிநீர் போலுலகெல லாமொன் றான வுணர்வுமாத் திரம
துதா னுற்ற புந்தி, கவர்வுறுத லாலசையு நிறையு நீர்தான் கல
லோலத் தாலசையுங் கணக்கே போலச், சிவமுணர்வு மாத்திர
மெய்ப் பிரம மாதித் திரள்பெயராய்ப் புகல்பொருளைச் சகமென்
றெண்ணித், தவமருபே தையர்காண்ப ரறிவு தானே சற்றசைந்த
மாத்தி ரத்தாற் சகக்க முண்டாம். 1024

உண்டான சிருட்டிதா னென்றுப் பார்க்கி லொழிந்துபோ முறுதியா யுணரா வாறனும், கண்டார்கள் கயிற்றிலே பாம்பென் பாரபோல் காட்சியுறுங் கலைநூலாற கற்றோர் சாரவாற, றண்டாத பரிசயத்தாற் சிலகா லத்திற் றுவுமன நின்மலமாய்ச் சசிபோ னிற கிற, பண்டாய வநுபூதி மயமாய்த் தானே பாக்கியவான் களுக்கிந் தப பாரவை தோன்றும். 1023

உலகத்த னுதய நாச முண்மையை யுணர்த்தே னித்தை
நலனுறச் செய்து நாடி நழுவுற நயந்த வண்ணம்
விலகலற றெதிரந்த வெல்லா மெய்ப்பதந் தாக்கி நிற்பாய்
திலகமாரு சொன்ன நாடு சேரவனுன் கால மீதே. 1024

அயனுல கினும்பொன் னுற்ற றங்கேனைக் காணு னென்னிம
பயமுற முனியு மெந்தை நாரதன் பரிந்த வைநத
ருயாகுரு முனியப் பண்ண வொருசற்று மொண்ணு மனனு
மயலறப் பேத நீக்கி மகிழ்ந்திதை நோக்கி நிற்பாய். 1025

போதுநா மென்னக் கும்பன மறைந்தனும் பூப னண்ணுரு
சீதளரு சுதந் சாந்த தெளளமு நூற லொகரு
மீதொரு பதவி யெனனு னிருந்தவா றெனனே யென்னே
கோதிலன் சத்து வத்திற குளிர்வுறச் செய்த தெனறான். 1026

ஆனவா தனைக ளின்றி யசைவற்றுப் பேரா னாகி
மோனமாய் நிருவி கற்ப மாய்ப்பற்று முற்று மற்ற
தானமே யழுந்திக் கறபோற றருவைப்போற் சுவாபோ னின்றான்
போனரு டாலே பண்டைப பொறகொடி வடிவ மெய்தி. 1207

அம்பரந் தேகி யந்தப் புரம்புக்கா ளவனி காவ
னம்பர மென்று காந்தா னடந்தது வருட மூனறு
கும்பனுயக் கணவன் காட்டைக் குறுகியாங் கவனைக் கண்டா
டம்பமாய் நிருவி கற்ப சமாதியி லிருந்தல கண்டு 1028

அறிவிப்போ மென்று சிங்க நாதத்தா லார்த்த மட்டிற
பொறியுற்ற திலலை மேன்மேற றொனிந்திவள் பூபன றன்னை
மறியத்தள் ளுதலும வீழ்ந்து மறிந்திலன் மற்றென் னென்று
நெறியுய்க்கும் கும்பன் மேனி நேரிழை நினைப்ப தானாள். 1029

உத்தமன் றற்ப தத்தோ டொன்றினன வியப்பி தம்மா
வித்தனி யுடலைப பாரத்தா லிதயத்தி னறிவின் வித்தாரு

சத்துவ சேட முண்டேற் றலைவனைப் புணர்வ மெல்லிலன்
றத்தியால் வாழ்து மன்றே லங்கனை வடிவம் விட்டு. 1030

மறுபவ முறாத வண்ண மாசறு பதத்தைச் சேர்து
மறுதியீ தென்ன வுன்னிப் பரிசத்தால் விழிபா லன்னு
னுறுமறி வுக்கு வித்தா யுற்றசத் துவசே டந்தா
னிறுதியற் றிதயந் தன்னி லிருந்தது கண்டா னென்ன. 1031

கேட்டலு மிராமன் சொல்வான் கிளர்மனந் தீர மாய்ந்து
காட்டலோட் டம்போற சுத்தக் கண்ணிலே கலந்து ளோருக்
கிட்டுசத் துவசே டந்தா னெங்ஙனே யிருக்கு மென்ன
வாட்டமின் ஞான மிக்க வசிட்டமா முனிவன் சொல்வான். 1032

வித்தினுட் பூவுங் காயு மேவல்போ லிதயந் தன்னிற்
சித்தின்கா ரணம தான சத்துவ சேட நிற்கு
முத்தனுப் மனமி றந்தான் மொய்புடல் போகா போகத்
தொத்தவின் பத்துன பங்கள சார்தலற் றொருமைத் தாகும்.

ஆதலா லிராம னேயவ வணங்களு ளந்த மெய்விட்
டேதமி லாதி யந்த மின்றிய வறிவி னுட்போய்
மேதகு சத்து வஞ்சோ வேந்தனெஞ் சசையப் பண்ணித்
தீதிறன் னுடலின் மீளச் சோந்தனள் கூடா புட்போல். 1034

கும்பனமெய் யாகிப் பூமே லிருந்தனள் குழல்போற் பாடத்
தம்பமா யிருந்தோன் மெய்யிற் சத்துவ குணஞ்சா போதந்
தும்பிநேர் பாட்டைக் கேட்டுப் பையப்பையச் சூரி யன்சே
ரம்புயம் போலவி ரிந்து வவன்மன நிலையா யிற்றே. 1035

கண்டனன் கும்பன் றன்னைக் களிப்புறு மனத்த னாகித்
தண்டலி லருளா லென்னை வாழ்விப்பான் றானே வந்தான
பண்டையக் குரவ னென்று பரவிநன் மலர்தூ யேத்த
மண்டல வேந்தன் றன்னை மற்றவ னோக்கிச் சொல்வான். 1036

இங்குநின் றகன்ற நாடொட் டின்றள வுன்பாற் சித்தம்
பங்கற நின்ற தண்டர் பதியுநின் கூட்டம் போல
வங்கித மல்ல வென்ன வண்ணலே வாழ்ந்தே னின்னுற்
றுங்கமா யுற்ற வின்ப சமாதியிற் றுயரந் தீர்ந்தேன். 1037

நிருவிகற் பத்தி லின்ப நிறைந்தபொன் னாட்டு மில்லை
யொருமையுற் றதனை மேவி யும்பரி லிம்பர் தன்னிற்

றிரிவனென் றரசன் சொல்லக் கும்பனுஞ் செப்பு கிற்பா
னரியவா நந்த வாழ்வி லயாவெலா மறவாழ்ந் தாயோ. 1038

பேதமே வடிவ மான துன்பங்கள் பேதித் தாயோ
போதல்போ தினிதானு சங்கற் பத்தினிற பூண்ட வின்பந்
தீதென வேருஞ் செறறுச சமதரி சனமுற றாயோ
யாதினும் வீடு பற்றற் றியைந்தசெய் தினபுற றாயோ. 1039

எனலுநின் னருளாற பங்கிற் றெய்வத்தா லெலாமவிட் டப்பான்
மனநிலை நின்றேன் மாயை கரைகண்டேன வருபே றெலலாங
கனமுறப பெற்றேன் கேட்கக காணவேண் டுவதொன் றிலலை
யனவர தமுநி றைநதே னயாவற்றேன் பிறவி யறறேன. 1040

பயமறறேன் போக மறறேன் பற்றற்றேன் சமமாய் நின்றே
னுபாவுறறே னெலலா மானே னொருசெய லறறேன் விண்ணு
ளிபலொத்த தெளிவாய்ச் சாநத மெய்தினே னென்றான் மோகச
செயன்முற்றுங கடநத சிநதைச சித்துவ சபபோ மன்னன்.

அவவகை யிரண்டு பேரு மாததும தத்து வததின
செவ்விய விசாரத தாலுங தெளிதரு மொழிக ளாலுங
தவ்வறு நேய மிக்கோா தம்மிறறு முணர்த லுற்று
வெவ்வன மோடை குன்று வேறற வெங்கும வாழ்நதாா. 1042

இயலறி வன்பு செய்கை யிணையறறோா பற்றும் வீடு
மபலற விட்டுத் தென்றற கசைவுறு வடகுன றெபபாா
பயிலுட லொருகாற் றாளி படாவிபபா ரொருகா னீறு
வியனுற வணிவ ரோாகாற சநதன விரையே சோவார். 1043

சிறிதுநா ளுடனே வாழ்நது தேமொழி வேநதை நோககிப
பிறிவுறு கணவன் சால வுதாரமாய்ப பீடை யற்றான்
செறியெழில் விடலை யாகுஞ செல்வமபூ மனையு மெல்லாம்
வறியபோ லவமாயப போமால வாழ்நதிலாமை யாலே. 1044

இழிவரு ஞானம் பெற்றோ ரியலபுறறதானே வநத
தொழிவுற விடுவ ரெனனி னுண்மையை யுணர்நத தென்றும
வழிபடு மன்ன னம்பான் மணஞ்செயற கான தொன்றை
யழிவறு மறிவி னுவிங் கமைத்துமென் றுளத்தி லெண்ணி.

தலைவனை நோக்கிச் சொல்வாள் சதமக னுலகி னின்றோர்
நிலைபெற விழாவுண் டாங்கே நேருநா ளதறோ டியானு

முலைவற நிற்றல் வேண்டு முயர்விதி வலியார் வெல்வா
மலைமிசை யிரவி போங்கால் வருவனிவ் விரைவி லிங்கே. 1046

நீங்கரு முணர்வி னோடு நீயிவ ணிருத்தி யென்றோ
தேங்கமழ் மலரின் கொத்தைச் சிகித்துவ சனுக்கு நல்கி
யோங்கினள் விசும்பி லேகி யவனவிழ் புற்ற மட்டிற்
றூங்கிய கும்பன் மேனி தவிர்ந்துதன் வடிவ மானாள். 1047

இந்திர னிருக்கை யெய்ந்த வில்லம்புக் கறியா வண்ண
மந்திர நெறியின் மன்னன் காரிய மரபிற் செய்து
சந்திர வதனி மீண்டுங் கும்பனாய்த் தலைவன் றன்பால்
வந்திழி வுற்றுச் சால வாடிய முகத்தன் போலாய். 1048

பனிபடா மதிய மென்னப் பங்கய மென்னச் சோம்பித்
நனிமுகம் வாடிச் சிந்தை யயர்விலா னாகலோடும்
புனிதனு மகனு நோக்கிப் பொருக்கெனை வருந்தி யெந்தாய்
துணியுறு கின்றா போனாய் துயரெனந் துடைத்தி யெனலும்.

தத்துவ ஞான முற்றோர் தளர்வுறா மகிழா கஞ்சப்
பத்திரம் பயின்ற நீரிற் பற்றுமோ வென்ற லோடுங்
குத்திர மேனிக் கும்பன் விளம்புறு குழலின் பண்போற்
சித்திர மாக வொன்றைச் சிகித்துவ சனுக்குச் செப்பும். 1050

உடலுள வளவுங் கன்மேந் தியத்துட னுறல்செய் யாரேற்
றிடமுறச் சமசித் தத்தே செறிபவ ரறிஞ ரல்லார்
சடாகளே யாவா தானே சாரவு மவத்தை வென்று
விடநினைத் தறிவி லாதார் வீணிலே மெலிந்து நைவார். 1051

திலமுள வளவும் போகாத் தயிலம்போற் றேக மட்டும்
பலபல வவத்தை நீங்காப் பற்றற விவற்றைத் தீபம்போ
லலகிலா விண்ணே வாளா லறுப்பவ ரொக்கு மன்னு
மலவுட லவத்தை நீக்கி லதற்கொக்கும் வாழ்வுண் டாமோ. 1052

ஒருபால் ஞானேந் தியத்துடனு மொருபாற் கன்மேந் தியத்துடனும், வருமா றுளதா முடலுக்கு மலமேயான முதலா மெல்லோருந், தேருள்பான் மையரா யினுந்தேக வவத்தை தீரா தென்றுணர்கை, யருகா நின்று வழுவாம லறுதி யான விதிநெறியே.

கற்ற வறிஞ ரறிவிலேலோ ரெல்லாங் காணப் படுபொருளா
யுற்ற படியால் விதிவசத்தே யுறுவா கடலி லுறுநோபோ

ளித்த மறிஞர் சமபுநதி நிலையாற் கைகா லசைதலினும்
பெறற வுடலம விடுமளவும் பெயரா விதியைப பினசெல்வர்.1054

இரஙகித தேமபி யறிவில்லோ ரின்பத் துன்பங களின்மூழ் கித்,தூரம்பைத் திரள்க ளெடுததவறறுற குறையா விதியைப பின செலவா, நிரமபப புகனறே ஞனபபட்ட நெறியிற றுனபங தனைக் கேளா, யரங்கட் குவமை யாநதுனப மனபாக குறைததா லாறு தோ. 1055

கொத்தா மலாதந துளையகன்று குதிதது விண்போய்ப் பொ ன்னுலகின, மெய்ததா தையைசசோந திநதிரனமுன மேவி மீண்டுங குறவெண்ணித்,தததா விண்ணின றிழிநதிரவிந கருமேக காற்றின றடநெறியா, லிதததா ரளிசோ வுறவருவா னெழிலிப பததது லேகுதனும. 1056

ஏக னுறற நாரவாச னெனனு முனியை யெதிாகணடு
மாக மடடி லடிதொழுது மற்று முனிவன றனைநோககி
நீக றுதத துகிருநததாய நெறிநீா பிறனை விழைபவாபோற
போக னுறறு யெனறவனைப போதத முனிவுற றமமுனிவன. 1057

இதுசொல லுதலா லிரவுதொறு மெழிலேந திழையா யிருத் திபெனமுதுவனசாப முனைததறுமம மொழிகேட டிரங்கி முனி தாளாம, பதுமம புகழநது வேணடுதறகுப பாாததே னிமைப பின் முனிமறைநதா, னதுகண் டுளநொந திஙகணேநதே னணங் காந தனமை யகலாதே. 1058

குருவா னவாமா தவர்முதலோா கூட்டங காணக கூசாம,லிரு ள்வாய் மகளா யெவவனண மிருபபே னெனவுஞ சிகித்துவசன், வெருவா தொழிநீ புலமபுதலான மேவு பபனென விதிவலியால், வருமே வருக வுடறகல்லான் மாசி லறிவிற பற்றதே. 1059

அறிவா லுயாநத நீதுன்பத தமிழநதற குரிததோ வறிவறற, சிறியா ரனறே வுள்ளயாவா ரெனறு தேறறித தமமிறறும, பிறி யா வின்ப துன்பங்கள் பிறிவற றிருநதா ரவவளவி,னெறியார் கும் பற் கணஙகுருவ ரோவான போலவெய் யவனெளித்தான். 1060

அநதி வரனு நியமங்க ளாறறி யிருநதா ரதுகாலை,
முநது மரசன் முகநோககி மொழிவான குமபன றளாசசியொடு,
மிநத வுடலவிழ் வதுபோனமே லெழுதல போனின் றியஙகுதல்

போல், வந்து பெருநா ளொடும்பெண்மை மன்னு வென்னை வளைந்ததுவே. 1061

கூந்தல் வளர்கின் றதுபாராய் கொங்கை யெழுகின் றதுபா ராய், சேர்ந்து வருமே கலைபாராய் செறியு முன்பி னுண்டான, காந் தை வடிவா னதுபாராய் காவ லாவென் றிரங்கினனுய்ச, சாந்த முறுகும் பனுமிருநதான் றலைவன் றுனுந் தளர்ந்திருநதான். 1062

ஞான வானீ விதிநெறியை நன்று யறிந்தா யுறற்பால
தான துற்று லிரங்கலையென றாச னுரைப்ப வுயர்கும்பன்
றுனுஞ் சொல்வா னிளிசசெயலென் றப்பா விதியை யார்தடுபபார்
மேனி பெண்மை யாயிரவு மேவக் கடவே னென்றுரைதது. 1063

பாய லொன்றி லவ்விரவு பயின்றார் வெறிதே விடியளவின்
மேய பெண்மை தனைவிட்டு மீண்டு கும்ப வடிவாக
வேய விவ்வா றிராபபெண்ணு யிரவு போனுற் குமபனுமா
யாய கன்னி யழியாம லமாநதாள் சினனுட் சூடாலை. 1064

அன்னுள் குமப மேனியளா யரசன் றனைபபார்த் தொருபகலின்
மன்னு நித்த மிராப்பெண்மை வருமேன் மடவா ரியலபினறி
யென்னு ளிருப்ப தொருகணவ னெய்த வேண்டு முனையலது
பின்னு ரையுமூ வுலகினுமியான் பேணே னனபாற் பெருமையினுல்.

மனைவி யாக விவாகத்தால் வரிப்பாய் நிசிக்கெப் போதுமெனை
யினைய தியற்றிற தீங்குநல மிரண்டு மிலலை யெனலோடு
மனைய விருப்பே நன்றென்று னரச னதுகேட் டலுங்கும்பன்
புனையு நலத்தா வணிமாதப புரனை யின்று புரவலனே. 2066

திங்க ளுதிக்குங் காலத்திற் செய்க விவாக மெனசசெப்பி
யங்க ணரச னொடுமேவி யணியு மணிபபூண் சநதனஙக
டுங்க மலையிற் கொடுவநது தூய்நீக் கங்கை தனின்மூழ்கிப்
பொங்கு நெறியாற் கடவுளாதென் புலத்தோா தவத்தோர் கழல்
போறறி. 1067

கிரியை யொழியார் பலம்விருமபாா கிளர்கற் பகநல் கியவெ ண்பட், டுரிய தெனசசாத் தினர்வெய்யோ னுயர்நத வெற்பி னி டைசசென்றுன், பெரிய விந்து தோன்றுதலும் பேசு முறைமைக் கிரியைகளா, லரிய நியமஞ் செய்துமணஞ் செய்தா னரச னப் போது. 1068

இவ்வா றுயர்மந் தரவெற் பிடையே மணஞ்செய் திவர்கள்
கவ்வா வின்பந் துய்த்துக் கடஞ்சூழ் வனங்க டோறுஞ்
செவ்வாய் மயின்மன் னவனுந் திரிந்தார் தினமு மூன்றில்
வெவ்வா ளரசன் றுயிலும் வேலை தனிற்கூ டாலே. 1069

சென்று சென்று மன்னன் றேச நீதி நடாத்தி
யொன்றும் பாய றன்னி லொழியா தவள்போன் மீளு
மன்றன் மதனி கைபபோ மனைவி யான மாது
நின்ற சிலநா ளிற்பின் னெஞ்சி லொன்றை நினைப்பாள். 1070

உற்ற போகங் களிற்பற றென்று திவனுக் கென்றுந
துற்ற போகங் களினாற சோதிப போமென் றெண்ணிக்
கற்ற மாயை யாலே கைதவம்மொன் றிழைததாள
சுற்றுந் தேவர் நெருங்கசு சுரர்கோன் வனத்திற் றோன்ற. 1071

வந்த மகவான் றன்னை மன்னன் கண்டு வணஙகி
முந்து பூசை செய்து முதல்வ நீயிங் கெய்த
வெந்த வறமுன் செய்தே னென்ன விமையோ ரிறையு
மந்த மன்னை நோக்கி யன்பா லிவ்வா றறைவான். 1072

உனது குணத்தி னலத்தா லும்ப ருடனான் வநதேன
கனக வுலக முமக்கே கடவ தாமங் குள்ளோர்
நினது வரவு நோக்கி நின்று ரமபை முதலோர்
வனச வதன மலர மாததாண் டனைபபோல வருவாய். 1073

கற்ப மளவு மிருந்து கடவுட் போக மெல்லாஞ்
சிற்ப மன்றித் துய்க்கசு சிவன் முத்தி மன்னு
வற்பந் தாழா தடைவா யழைபபான் வநதே னென்ற
சொற்பங் கிளைக் கேட்டுத் தூய மன்னன் சொல்வான. 1074

அங்குந் துறக்கத் தின்ப மனைத்து மறிவே னெந்தா
யிங்கென் றங்கென் றில்லை யெங்குஞ் சுவர்க்க மெனக்குப
பொங்குஞ் சுகமே யெங்கும் பொன்னு டதனால் வேண்டேன்
றங்கும் பதமே வென்றே சற்றும் பற்றற் றுளைப்ப. 1075

மடங்கி யமரர் கூட்டம் வந்த வழியே போகத்
தொடங்கு மாயை பலவாற் சோதித் திடவு நெஞ்சு
மடங்கி விடுதல் கண்டு மயலோர் மாயை யாலே
தடங்கண் மயில்கூ டாலே தனிசசோ தனைசெய் தனளே. 1076

திங்க ளுதித்த வளவிற் செபித்துக் கங்கைக் கரையிற்
றங்க வரச னிருப்பத் தோகை யன்னாள் புறம்போய்க்
கொங்கு மலரா னிறைந்த கோல வமளி யொன்றிற்
றங்கு மொருதராத் தனைத்தான் சங்கற் பித்துப் புணர்ந்தாள். 1077

சந்தி முடித்து மாதைச் சார றேறுந் தேடி
வந்த வழியிற் புணர்ந்து மகிழு மவளை நோக்கிச்
சிந்தை விகற்ப மின்றிச் சித்த மகிழ்ந்தங் கவளை
முந்த விடையூ றறநீ முயங்கு கென்று போனான். 1078

போகி மறைந்து முகுந்த மேபோன பின்ன ரிவளும்
வேகி யாது போனான் விகற்ப மின்மை காண்பா
னேகி யமளித் தொட்டச்சி யெழிலும் வடிவுந் தோன்ற
யோகி முன்னா நின்று ளொருங்கு நாணி வணங்கி. 1079

மதனி கைப்பெயா மங்கையு மிவ்வணம் வருந்தி
விதன முற்றனள் போனிற்ப வேந்தனுஞ் சமாதி
யதனை யுற்றிருந் தானறி வுற்றவன் பார்த்துக்
கதம றகதளி புந்தியான் மெல்லெனக் கழறும். 1080

விரைவில் வந்த தென்ன முயங்குறு மகிணனை விட்டு
நிரைவ ளைக்கையாய் மீண்டுமோ யின்பமே நிறையென
றுரைசெய் காலையின் மதனிகை யுரைசெய்வா ளுயர்ந்த
புரையி லாதவ பிழைபல பொறுப்பது புகழே. 1081

மாத ராரிய லளவறு பேதமாய் மருளுவ
காத லோவெனி லெண்மடி கருமமென் றறியா
ராத லாலென தருமபிழை பொறுத்தரு ளென்னா
போத பாரகன் மதனிகைக் கிவ்வுரை புகன்றான். 1082

வானி லேமர முளைக்கினு முனிவெனக்கண் வாரா
தான மேலவ ரிகழ்வரென் றன்னமே புனலை
மேன யந்துபெண் ணெனவிரும் பலனென்று வேந்த
னீன மில்லதோர் சமமுறு பார்வையோ டிருப்ப. 1083

கண்டு நின்றகு டிலையுங் கருத்தினு னினைவான்
மண்டி ராகமுங் கோபமும் வேரற மாய்த்தான்
மீண்டு போகமுஞ் செல்வமு மேவிடா விவனைத்
திண்டி றற்புயன் ஞானத்தின் கரைகண்டு சேர்ந்தான். 1084

மறைதன் மட்டினி மதனிகை வடிவினை மாற்றி
முறைமை யானகு டாலையாய் முன்னிற்ப னென்று
விறைவன் முன்புகு டாலையாய்த தோனறவு மிவளைப
பொறையி னின்றவ னோக்கிநல வியபபொடு புகறும 1085

வடிவும் வார்த்தையு மொடுக்கமு மற்றுள குணமு
முடிவி லாதகு டாலைபோற றோன்றினை முன்னே
நெடிய கண்ணிநீ யாரென நிருபதி கேட்பக
கடிம ணஞ்செய்கு டாலைநா னெனமற்றுங கழறும. 1086

கும்ப வேடமு மதனிகை வேடமுங் கொடுநா
னம்ப னேயுனை யுணர்த்தினேன் ஞானததி னிலைமை
யிமபர் மாயையாற் சோதனை பண்ணினே னிவற்றைந
கம்ப மின்றிய தியானததாற காண்குதி யெனன 1087

ஞான யோகமாந் தியானத்தா னரபதி நோககி
மான ராசசியந துறநதது முதலிவண் வநது
தான லஞ்செய்கு டாலையாய்த் தோனறிய தளவா
யீன மின்றியே யாவையு முணர்நதன னிருநது. 1088

தியான நீங்கிநன் புளகமே நிறைநதனன் றிண்டோ
டியாவு மன்புமீ தென்னெனத தயஙகுகு டாலை
குயாச லநதழீஇ நெடிதிருந் தொன்றுமேற கூறு
னியாய மனனவ ஞநநதத தமிழ்நதன னிமிடம. 1089

மடியின் மேலந்த வஞ்சியை வைததவ னுரைபபான்
முடிவில் பேரிருட் குகைநிகா மோகநின் றென்னை
நெடிய புந்தியா லுய்த்தனை யுனககெவா நிகரோ
கொடிம ருங்குலா யியறறுகைம் மாறுமொன் றுளதோ. 1090

வருப வககடற் கரையிலாய் நிராசையை மருவுந
தரும மேயிதற் கென்கைமமா றுளதெனச சாறறத்
தெரிவை யோதுவா ளுணஙகுபல் கிரியையிற றியஙகுங
கருமங் கண்டுனை யுய்விக்க நாடினேன் கவன்று. 1091

நீயி தற்கெனை மேம்பட நிகழ்த்துவ தென்னே
மேய புன்றொழி னினைவுகள் சஙகற்ப விகற்ப
மாய தெத்தனை யவையெலா மகறறினை யனறோ
தூய நாயக வென்னலும வேநதனுஞ் சொல்வான. 1092

ஐய மற்றன ஞசையற் றேன்பிறி வற்றே
னைய விண்ணையொத தேன்பொருள் வடிவமாய் நடங்கேன்
செய்ய லாவதோர் கிட்டையுற் றேன்சித்த மசிழ்ச்சி
வெய்ய துன்பமொன் றிலனிது வதுவென விளங்கேன். 1093

சோதி மண்டலத் தெழுநததாய்ச சுவரினிற படாமன்
மீது விஞ்சுதல் குறைதலற் றிருபபதோா விளக்கங
தீதி லாவெனக் குவமையாஞ் சகத்தினைத் தீாநது
யாது மேவிவிண் ணிறபதற கிணையொத்து நின்றேன். 1094

உண்டெ னுந்தன்மை யென்னுரு வேறென்று முரைகக
கண்டி லேனத ஞலெனைக கருணைசெய் குருநீ
முண்ட கபபதந் தொழுதன னென்றவன மொழியத
தொண்டை வாயவன் மேறசெயல சொலலுதி யெனருள. 1095

கசன்கதை.

தெளிவின் மிக்குயா சிகிததுவ சன்கதை செபபின னிவ்வாறே
யளிய கிற்றியா லருநதுய ரனுகலே யனையவ னெறிபோலக
குளிாமு கசசுரா குருமக னுணர்நதன னதுகுறித் துணாகென்ன
வெளிபப டவவ னுணாநதுள நெறியினை விளம்புதி யெனக்கேட்
டான். 1096

குரிசில கேடட லும வசிட்டனங குரைசெய்வான் குருமகன்
கசனெனபான, றெரிப ததசொடு பதபபொரு டெரிநதுளோன
றேவர்தே சிகனமுனபோய், விரிபி றபபெறுங கூட்டினின றுயி
ரெனும் வெங்கரி புறமபோககை, குரிய வாறெது கூறெனக் கேட
டனு முமபாமந் திரிசொலவான் 1097

அனதத மாமக ஙகளுக குறையுளா யகன்றவிப பவவேலை,
கனத்த தோாசக லததியா கததினுற கடககலா மென்றேறதத்,தன
த்தை யாதியாஞ் சகலமும விட்டனன் றனியனுய்க கசன்சென்று,
வனததின் மேவின னெட்டியாண டிருநதனன் மறித்தவன் பிதா
வநதான். 1098

வந்த தநதையை வணஙகியே சகலமு மாற்றியே யெட்டாண்டு
சிந்தை யற்றிருந துநதுயர் தீர்ந்திலே னிமலனே யென்னென்று

நொந்து கூறலுஞ் சகலமு நீக்கென றுவன்றுமீ ளவும்போனன்
தந்தை போனபின் வற்கலை முதலிய சகலமு மறநீத்தான், 1099

பானு மாமதி முகிலுடு முதலிய பற்றறு சாறகால [தாதை
வான மொத்தனன் றமியனய்க் கசன்சென்று வனததின்மீ ளவுந்
யான வன்றனை யெய்தின னனபிற லடிதொழு தயாவெய்தி
யான ணிந்துள வற்கலை முதலிய யாவையு மறநீதநேதன். 1100

யாது நீத்துமென் பாலினைப பாறிலே னினிச்செய லேதென்னத்,
தாதை கூறுவான மனத்தையே யுலகெலாரு சகலமென றுரை
செய்வ, ராத லான்மன மகற்றுதல் சகலமு மகறறுத லதனாலே,
கேத நீங்குமென் றகனறனன் மநதிரி ஙளர்கச ளிதுசெய்தான்.

சித்த மேதென நாடின னறிநதிலன் றேகமா திகளெல்லாஞ், சித்த மனறெனிற் குறைசெயா விதனையான தீரநதுமென் பயனெனனச, சிதத மேதெனச சூராகுந விடதநறச சென்று கேட் டனுமனனன, சித்த மாவது நானெனச செபபுவா சித்தத்தை யறிவுறறோா. 1102

உயிாக ளியாவையு முள்ளுற நானென வுனனுபா வனைதானே
செயிாசெய் சிததமென றுரைத்தலுமிங்கிது தீாபபதுமிகவனபாம்
வயிா மாவது தீாவதெவ் வகையென மறிததுமா திரிசொலவான்
வெயிலசெய் துன்பமோா சிறிதிலையகஙகாரம விடமிக வெளிதாகும.

அலாக சககுமுன் னிமைக்குமு னகங்கா மகற்றுத லெளிதாகும்
பலவு ரைபபதென் னேகமா யநநதமாய்ப பாமசித் தேயாகிக[குஞ்
குலவு சுததமாய் விண்ணிலு நுண்ணிதாங குறைவிலாபபொருணிற
சலன மறறதைப பாவனை செய்துப சாந்தனு யிடாதிாவாய். 1104

சுத்த மிதததையே யாதலி லகஙகாரந தொலைநதுபோ மெய்யான
ததது வநதனை நினைதலாற சிததிலே சாறறகங காமெஙகே
மெத்து நீரிலே புழுதியுங் கனலிலே மேவுதோ யமுமுண்டோ
நித்த ரூபததை நினைநதிவ னுனெனு நிசசய மறநிறபாய. 1105

திக்குங் காலமு முதலிய வசத்துறு சிறுவடி வறத்துன்பந்
தொக்க வன்னவற றுன்மறை யாமலே சூக்கமாய் நொய்தாகி
மிக்க சோதியா யனைத்துமா யொன்றுமாய் மெய்யறி வொன்றேயாந்
தகக விநநிலை நில்லென வுரைத்தனன் றலைமையா முபதேசம்.

சீவன் முத்தனு நிலைமைபெற் றகங்கார தீாநதென தென்னு மன், மேவு முட்பநதம வீழ்நதுபோய்ப் புநதியில விகறபஙகளனைத

தும்போய்ப், பாவ முறறிய கசனின்ற நிலையினீ பற்றுத லறநிற் பாய், கேவ லத்திந்த வகஙகரம் பொய்மமையாங் கெடுத்தல்பற் றுதல்வேண்டாம. 1107

பொய்ய தாமுயற் கொம்பினைப் பறறவும போக்கவு நினைப்பாரா ரைய னேபர போதபூ ரணத நிலே யயலொனறு வருமாறென் பொய்ய தாகிய வநேகபா வனையினைப பொருநதலபுன பிறப்பாகு மைய மினறிய வேகபா வனையினி லழுநதுதல பவநீரதல். 1108

மித்தையா புருடன் கதை.

இருமையோ டொருமை நீககி நின்றதி லெய்தி யின்ப
மருவுவாய் மிதநதை யான புருடன்போல் வருநத வேண்டாங்
குரிசிலே யெனறு மொநதாய கூறுபொயபபு புருட ஞேனு
ஞெருபய னின்றித ழுனப முறறவ னுலநத வாறென். 1109

ஞானமா மமுதி ஞலே நலம்பெற நிறைநத தேனு
மியானறி வுறவித தனமை யியமபென விராமன் கேட்ப
மானமாா வசிட்டன் சொல்வான் வள்ளலே நகைக்கு மூல
மானவிக கதையான் சொல்வ தறவியப புளது மன்னே. 1110

ஒருதலத் தேகாந் தத்தி லுறறரூ னியததி லுண்டாய்
மருவுமத் தலதத ளிறபோன மாயையெந் திரம யததோர்
புருடனுண் டஞ்ஞா னததோன் புன்மையா யினமைப் பண்பாய்
மிருதுவாம புந்தி யுள்ளோன கேவல மிகுநத மூாக்கன். 1111

வானிலே சுருண்டு தோனறு மயிாசசுருண் மருத்த லததிற்
கானனீ ரென்ன வன்ஞன் ருேன்றியே கலந்த பாழிற்
சூனிய மலாதொன் றிலலை யாதொன்று தோன்றிற் றங்கே
மானவ வதுவு மன்ஞன் மறறவன் வளர்வு மாங்கே. 1112

வேறு மாயே யெப்போதும் விளங்குந தன்மை யவன்காணுன்
கூறு வானோ சங்கறபங் கூடி ஞண்விண் ணினைபபேணி
யூறு படாமல் வைககுநுமீ துயர்நத தேயென் றுளத்துன்னித்
தேறு முவகை யுடன்விண்ணை சேமிப் பாஞேர் வீடமைத்தான்.

அந்த மனையில் விண்ணினைவைத் தளிக்கின் ருேமென் றதி லாசைப், பந்த முறறு மவன்வீடு படாகா லத்தா லழிவெய்தி,

யிந்த மருத்தாற் றரங்கம்போ லிருந்து முடிவால் வருடம்போற்
சிந்தி யொழிய வவன்கண்டு சேண்போ யினதென் றலறுற்றான்.

நில்லா வீட்டில் விண்ணேயோ நீயெங் ககன்றா யொருகணத்தி
லல்லா யானு யெனவிட்டி னுகா சத்துக் கற்பபுலம்பிப [வர்
பொல்லா மனத்தான் மீண்டங்கோர் புதிய கிணறு சமைத்தொரு
கொல்லா திதனி லிருத்துமெனக் கூபா காச பரனுன்ன. 1115

கால மதனுற் கூபந்தான் கழிந்த லோடுங் கதறுற்றான்
சால வருந்தி மீண்டங்கே தனைக்காப் பதற்கோர் குடம்பண்ணிக்
கோல முடைய தெனமகிழ்ந்து கும்பா காச பரனுனு
னீல முகிலே யகுடமு நிகழ்கா லத்தா லுடைந்ததுவே. 1116

நம்பி நம்பி யடைந்தெலா நாச மெய்தத் திருவிலியக்
கும்ப விண்ணுக் கழுந்தற்பின் குண்ட மொன்றங் கேகல்வித்
தம்ப மென்று தற்பரனுப் சாரந்தா னந்தக் குழிதனையுந்
தும்பி கால மழித்துளதாற் றுன்னு மிருளைச் சுடாபோல. 1117

குண்ட விண்ணுக் கழுந்தற்பின் குலவு நாற்சா ரகங்கட்டி
மண்டு மருள்கூர் தற்பரனுய வாழ்ந்தா னந்த மனைதனையு
மண்ட முழுதுங் கொல்கால மழிவு செய்ய வதற்கழுது
சண்ட பவன னிடைப்பட்ட சருகு போலத் தளர்ந்துலைந்தான்.

தடனுர் நாற்சார்க் கழுந்தற்பின் றற்காப் பதற்கோர் குதிர்பண்ணி
யிடனுர் குதிர்புக் கவனிருப்ப விதுவுங் கால னிறப்பித்தா
னுடனே குதிர்விண் ணினுக்கழுதா னெனறே வீடு குதிர்குண்டங்
குடநாற் சார மென்பவற்றுற குறைவில காலந் துயருற்றான்.1119

விண்ணை வீட்டி லடைத்தவனுப் வீட்டில் விண்டான் றானுகி
யுண்ணே வுற்ற பெருந்துயரா லுழைக்கும் பிழைக்கு மோரொருகா
லெண்ணி நிற்ப திதுபோவ திதுவென் றறியா னிவனென்று
புண்ணி யத்தின் வடிவானேன் புகல வீரன் புகலுற்றான். 1120

பொய்யா மனிதன் கதையாலென் புகன்றாய் மாயா புருடனையே
யையா விவன்விண் காத்தனனென் றறைந்த தேதென் றருள்கென்ன
மெய்யாம் வசிட்ட னுரைசெய்வான் மிதயா புருட னென்றவிவன்
மையார் முகிலே சூனியமாம் வானி லெழுந்த வகங்கரமே. 1121

இந்த வுலகெல் லாமிருக்கு மிந்த விண்ணே ததுநிறைவுற
றந்த மின்றிச் சிருட்டிதனக் காதி தனிற்றா னேனிற்கு

மைந்த வதன்பா லகங்கார மருத்திற் பரிசமவருவதுபோன்
முந்துதோன்றித் தனைக்காக்க முயன்றுன வடிவாய் முளையாதோன்.

கூடவங் குண்டங் குடநாறசார குதிரெனா பனவாங் குரம்பைகளை
மேவ நாநா விதமாக விதித்து மீண்டு மீண்டிழந்து
தாவ முற்று னுடற்றேறு தனைக்காத் தனனெனன் றுகாச
பாவ ளைக்கே நிலைபபட்டான் பாழே வருந்திப பதைத்தனனால்.

விண்ணு னென்றே சேமித்து விட்டா காச மாதிகளி [ரக்
னண்ணு மெலிவுற றிடும்பித்தை யான்போல வருந்தா தொழிகமல
கண்ணு விண்ணின் மிகபபெரிதாய்க் களங்க மறறு நண்ணியதா
யெண்ணு லடங்கா வழிவிலசிவ மியலாத துமதத் துவநதானே.

அவ்வாத் துமதத் துவங்காண லாமோ வெவாககு மகபபடுமோ
விவ்வா றிருகக வுடலிறந்தா லிதயா காச மாததிரததை
வெவ்வா ளரசே நானிறநதே னெனறு மெலிவா விவேகமிலோர்
தவ்வா விசும்பு கடாதிகடாந தகாநத போது தணநதிடுமோ.

கடம துடைந்தால் விண்பிரியா காய மழிநதா லுயிரழியா [யத்
தடவி தாஞ்சின் மாததிரமாய்ச சததாய் விண்ணி னுண்ணியதா
தொடரு மணுவுக் கணுவாகுஞ் சொரூப மைநதா நானெனறு
படரு மணுபூ தியினளவே பயிலுங் குடமபோ னசிததிடுமால.

யாது மென்று மெவ்விடத்து மிறத்தல பிறத்த லிலதாகு
மோதும விவாத்த ரூபததா லுலகாய்ப பிரம மேவளரு
மாத லாலிவ் வுலகெல்லா மடியு முடியு நடுவுமறப்
பேத மறபபா வாபாவம பிறவாப பொருளென் றிடர்தீர்வாய்.

ஆபத் துக்கெல் லாநிலய மநிதத மவச மவிவேகம்
பாபத் துக்கு முதன்மடமை பவவித தழிவைப பறறியது
தாபத் துக்கோ ரிடமான தகவி லகஙகா ரநதனனை
நீபற் றில்லா வறிவாலே நீககி லதுவே நிமலநிலை. 1128

விரதத்திரய கதை.

ஆதலாற் காண்பவற்றி னுண்மைநிலை யிபபடியே யறிவில் வையம்,
பேதமாய் வேறென்றிற பிறந்தநிலைக கயிறறிலரப பிறபப தே
போ, லாதபனில வேறிலையா தபமென்றே பாவிததோர்க் காத பந்
தான், பேதமற வாதபனும்பேணுநிரு விகற்பமிது பேசுங் காலே.

பொன்னில்வேற் றுமையன்று கேயூர மெனநினையிற் பொன்னென்றேயா, மின்னதே நிருவிகற்ப மென்பரா விரவிவெயி லென்று நாடின், மின்னுகதி ரிரவிக்கு வேறுபோ லாங்கண்டாய் விவித மாகத், துன்றுநா னாத்துவமவிட் டறிவதிலா நல்லறிவிற் றுணிந்து நிற்பாய். 1130

சங்கற்ப மெனும்பூரண சத்தியினைத் தற்பரமந் தானே தன்னாற் பொங்குற்ற வாயுவலே வைசசெய்யு மாறுபோற் புரிந்த போது [ப் சங்கற்ப விரியுருவா யபலபோலாய்ச் சகவடிவாய்த் தனைத்தா னுடி பொங்குற்ற மனமாகுஞ் சங்கற்ப மயமாமிப் புவியைக் காண்க.

தெரிபொருளென் றுளதல்ல பொய்யுமல சொப்பனத்தின் றிரள்போற் றோன்றுந், தெரிபவன்கேட் போன்சொல்வோன் பரிசிப்போன் மணங்கொள்வோன் செல்வோன் மீள்வோன், புரிவன வெல்லாந்தானே புதிதாகு மலவெல்லாம் பொருளென் றோர்வாய், புரிதருநின் றெழிலெல்லா மலமறுசின் மாத்திரமாம் பொருளே கண்டாய். 1132

பெரும்பெரிய வடிவான பிரமமே யாதலாற் பிறிதொன் றில்லை, வரும்பொருளெல் லாமறிவின் கனதையா யிருத்தலிவ் வைய மெல்லாந், கரும்பப்பலே யறிவேயாங் கற்பனைவே றில்லையாற் காணப் பட்ட, வரும்பொருள்க டமிலறிவுண் டாதலினு லறிபொருளாரு மனைத்து மில்லை. 1133

ஆதலினுற் பந்தம்வீ டெங்குளது வீடிதென வடுத்த பந்த, மீதெனவெண் ணுவதெல்லாம் வலிந்தகற்றி யபிமான மிறையு மின்றித், தீதுதவிர் மௌனியாய்ப் பொறிவென்று மானமதந் தீரமே லோனு, யோகியநின் காரியஞ்செய் திராமனே யகங்கார மொழிந்து நிற்பாய். 1134

மோகத்தில் வருமைய மெல்லாம்போ யறுதிநிலை முற்றும் பற்றி, மாகத்தன மாயோகி மகத்தான தியாகியாய் வாழ்தி யென்ன, மேகத்தை நிகாவள்ள லிம்மூன்று குணங்களவை விளம்பா யென்ன, யோகத்தை யுணர்முனிவ னக்குணமூன் றையுந் தோன்ற வுரைக்க லுற்றான். 1135

மூன்றுவகை விரதமெனு மிதுதன்னைப் பிருங்கீசன் மோகம் போக, வேன்றுபரம பொருளறியும் விருப்பினு லேமகிரி வடகோ டெய்தி, வான்றுணையாஞ் சங்கரனைத் தொழுதிறைஞ்சி யிப்

பிறவி மயக்கை நோக்கித், தோன்றுணர்வி லாறுதலில் லாமையி
ஞன் மோகித்துத் துவண்டே னென்றும். 1136

இச்சகமாம் பழங்குடிலி லிளைப்பாறி நான்றிரிவ தெங்ஙு னென்று
மச்சமறு நிச்சயமா மொழுங்கையருள் வாயென்று மன்பாற்கேட்ப
நிச்சயமா யரனருள்வா னையமெலா மறுத்தறுதி நிலைமை பற்றி
மெச்சியமா கத்தன்மா போகிமாத் தியாகியாய் விடுவை யென்ன.

செப்பியவிம் மாகத்தன் மாபோகி மகத்தான தியாகி யென்ற
விபபரிசு விளஙகவரு ளெனகேட்ட பிருஙகிசற் கிசன சொல்வான்
வெபபமுறு மிராகமுனி வினபமிட ரறமபாவ மிருமிவறறின்
றபயில்பலா பலமிவற றில விருபபமறச செய்வோனே தனிமா கத்
தன். 1138

மோனமுற வகங்கரமு மானமுமற் சாமுமபோய் முடுகி
வாடா, தீனமிலா தனசெயவோ னெஙகளுமன் பறசசாட்சி யென
லா யிசசை, தானறவே காரியஞசெய வோன்வெருட்சி யானந்தந்
தாக்கு ருதோ, ஞனசம ஞயததொழிலா விடாசுகஙக ளுதயமுறு
தவன்மா கத்தன். 1139

சனனத்தின் மாணதநி லுதயகதி லத்தமனந் தனினே ராகி,
மனமொத்தோன் மாகதத னெனததெளிவாய் மாபோகி மரபு
கூறிற், சினமுறறெருன் றிலாநீககா ஞெனறைவிரும பான்பகுதி
சேரத் துய்பபோன், வினவுறற மாபோகி யிவனபெருமை [illegible]
காம ளிம்பக கேளாய். 1140

மிகவெருவ லானநத மில்லவாய் மயக்கமே விளைபப தான,
சுகமிடர்கள் புசிததவற்ருற கலங்காதோன் சராமரணந் தொடரு
மாபத், தகலரசு மிடிகளுநன் றெனபபுசிபபோன் புளிப்புக்கைப
பழற்சி யுப்புப்,பகர்நிறைவு குறைவுசம மாய்பபுசிப்போன் மாபோ
கிப் பான்மை யோனே. 1141

உப்பினியல் பெனநன்மை தீமையிரண் டினுஞ்சமமா யொத்
து நிறபோன், றுபபுறுமா போகியா மகத்தான தியாகிகுணஞ
சொல்லக் கேளாய், தப்பிலறம பாடமிடா சுகமரணஞ சநநமெ
லாஞ் சேரத் தள்ளுஞ், செப்பமுள புநதியுளோன் மகத்தான
தியாகியெனத் தெளிநது கொள்வாய். 1142

அனைத்தாசை யனைத்தைய மனைததான தொழிலனைத்தா
மறுதி யாவுந், தினைததானு மேவாத புந்தியோன் றன்னைமகத்

தியாகி யென்ப, ரெனைத்தான வறம்பாவ மனமன்னத் தொழிலித
யத் தெல்லாந் தீர்ந்தோன், வினைத்தாய பிருவகைசா மகத்தான
தியாகியென விளம்பு மன்றே. 1143

தெரிபவற்றி லெண்ணமாயக் காணுமிவை யெவ்வளவத் திர
ள்க ளெல்லாங், கரிசறநனை றுய்விட்டோன மகத்தான தியாகியெ
னக் கருணை யீச, னூரியபிருங் கீசனுக்கு முன்னுமோ தினனிந்த
வுயாந்த சோகங்கைப, பரிசயமுற் றுயப்பிடித்துத் துயமொழிவா யுல
களிக்கும் பதுமக் கண்ணே. 1144

நித்தமுறு முதயமுள தாதியா குவந்தனந்த நிமல மேக
மத்தங்கைய பிரமமே யுளதுவிகற் பதமெண்ண மயமெலான றில்லை
யித்திறமென் றேபாவித் தழுக்கிலனுச் சுகமேவி யியற்றுஞ் செய்
சுத்தவிம லச்சாந்த முறவெல்லா மேவுவாய் சுத்த வீரா. [கை

கீங்கிடாதீர் பிரமமாய்க் கற்பனையெல் லாமேவிச் செய்கைக் கொள
போங்கியவித் தாயபரம ரூபமாய்ப் பெரிதாகி யுயாமகத்தாய் [ரு
விங்கியபா வனையெல்லா நிறைவதாய மெய்ஞ்ஞான வீரா கிஞ்சி
லீங்கிலதென் னுரைப்பதா மாகாய பேதத்துமேவ யென்றுமுண்டால்.

அனனியமா வோரிடத்தி லிதுகிஞ்சி லெனவென்று மசத்
துஞ் சத்தூர, துன்னதுற தென்றுளனே ளிடநில்லா யங்கங்காரங்
[illegible]டைத்து நிறபா, யுன்னுள்ளே முகமாகிப் புறத்தினவரு வனை
வெல்லா மொருங்கு செய்து, பின்னுதொழி லிடாமேவா துருவ
மிலா வகந்தையைப் பிரிய வென்றுன். 1147

இட்சுவாகுகதை.

அழுந்து வசத்தி விருப்போனை யம்பு யத்தி னீர்போல
வெழுந்த லோப மோகமுத லெக்குற் றமுமவன புறநலியா
முழுந்து முத்திதை முத்தற்குணங்கண முகத்தி லழகாயச் சிறிதகலா
விழுந்து பாவ மெல்லாம்போ மிருவா தனைகக டறுமெல்ல.

வேகந் தேயு முலோபகுண மொழியுங் காம வினையடங்கு
மோகம் போயெங் கொளித்திடுமோ முடுகிக் கிளரா தைம்பொறி
சோகந் தாவி யடராது சுகமு மேலிட் டெழுமாட்டா [கள
தாகந் தீயக் குளிர்ந்துள்ளே சமந்தான றிடுமா லெவ்விடத்தும்.

ஊனா பிறவிக் கடல்கடபபோக் குரிய வினைப்பா றுதலெய்த
நானா ரிந்தச் சகமெஙஙனுடும பரம னாராது
மானா விடய போகததா லாவ தென்னை வெனனுமதி
தானும் பரம வுபாயமெனச சாறறுங் கண்டாய் சறகுணனே. 1150

எங்கு நின்று வந்துளதிச சிருட்டி யிதறகெப படியுருவ
மங்கு முலக மெமமட்டு மறறு ருடைய தெதுகால
மிங்கி தெதனு லெனவுணாததி யேறிக குறைநத விபபிறவிப
பொஙகு மபகைக வலைபகனும புடபோ னீங்கும வகைபுகல்வாய்.

என்ற லோடு மறபுதித மெண்ணில் காலத தோடேநீ
துனறு விவேக விசாலததாற சொனன வினவே விதிபபொருளைப
பொன்று விகரு மெனறுமனுப புகலவான சிறிதாக காணுமிவை
யொன்று மிலலைக கநதாபப வூரபோன மருபபூ மியிறசலமபோல.

கிஞசில காரணங களுநகெட்டாக கிளாவா னிலுஞ்சற ருயமுடிவி
லெஞ்ச லிலதா மழிவின்றி யிருநத தெனறு மானமாவாம
விஞசு மநதப பெருஙகணனு டியிலே நேய விரிவிடய
பஞ்ச பூத சிருட்டியெலாம பகதி பாய்நது விளங்கிடுமால 1153

பிரமத் தினவா யொளியுருவாயப பிறநது பிறங்குஞ சததிகடாம
விரவிப பிரமாண் டததினது மேனி யாகி நின்றசில
வுரவு பலபூ தத்திரளி னுருவ மாகி நினறசில
சுராபொற பதியாய் நின்றசில தோனறு சகததி னிலையிதுவே.

பநத மிலலை வீடிலலைப படாதீர பிரம மேயுளதா
மநத வயிககிய மிலலையிரண் டில்லை யறிவே வளாநதெழுநத
சிநது தரங்கப பஙகத்தாற றிகழு கினற நீரபோல
வந்த மிலலா வறிவுருவே விளங்கு மயலொன் றிலதாகும. 1155

பநத முததி நினைவுகளைப பயிலா தோட்டி யுன்வசமாய்
முநது பிறவிப பயமெல்லா முறறு மொழிதது நிலைநிற்பா
யந்த நீசங் கறபநினை வடைநதாற சினமாத திரவறிவு
வந்து சீவத் துவமடைநத வாரி யலையா வதுபோல. 1156

ஆதி காலத தெழுநதபவத தனையுசீவ ருழலகின்ற
ரோது மின்ப துன்பமயக் குளத்துக் கொழிய வுனக்கில்லை
மீது தெரியா விராகுமதி மேவித தெரிதல போலவநு
பூதி யளவா முயிர்காணும பொருளாற காணப படுமனறே. 1157

கலைக ளாலுங் குருவா லுங காண்டற கரிய பான்றனே
தலைமை யான சாததிகளுசோ தனபுந தியினுற றனனுலே
நிலையில வெளியா நெறிபோவார் நெறிசோ காட்சி களிறபுந்தி
செலவு பறறில் லாததுபோற றெவ்வாங கரணங களைககாண்பாய்.

இனைய கரணங் களைபபறற விகழுத விரண்டு மியல்பல்ல
வினைசெ யுடல முதறபொருள்கண் மேவு மியலபின மேவிடுக
வனைய பொருளகள் புநதியினு லகல நீககி யதிசீதம
புனையுட் கரணத தினனுயெப போதும பரம மயமாவாய். 1159

உடனு னென்னும புநதிபிறப புறற கட்டா மொருகாலு
மிடாதீர வீடு விருபபுறுவோாக கியலபன் றுகு மிபபுநதி
திடமாங கினுசின மாததிரமு மில்லாச சினமாத திரவடிவன்
றடவா ணிலுநா னனுவெனனுஞ சமமாம புநதி பிறபபறுக்கும்.

தெளியுநீரி லுடபுறம்பு செறியும வெயில்போற பொருள னைத்தி
லொளிகொ ளான்மா நினறிடுமோ லுருவ மெலலா முடபுகுநது
வெளிசெய பணிக டொறுமபொன்னின் விசிததி ரமபோல விளங
லளிய வஃதல் லாவுருவா மானமா வுடைய சகமாதி. 1161 [கிடுமோ

நாச வடவைக் கனல்படா நடுககஞ் செய்யுங் காலமெனு
மூசு கடலிற சகத்திரளா முடுகு நதிகள பலவுயிராம்
வீசு தரஙகத் தொடுபாய்நது நிறையா தநத வேலையையு
மாச மனஞுசெய் யகத்தியனு மானமா வென்று வகததுணாவாய்.

தான லாதாய முன்சொன்ன சகததின் றிரளா யுடலமுத
லான பொருளின் சாலத்தை யானமா வெனப தறததளளி
ஞான சறபா வநதன்னை நனிமேற கொண்டு மறைநதோனு
யீன மில்லா மதிவேநதே யிசசை யான படிநிறபாய். 1163

தனஙக ளுடே துயின்மகவைத தாய்தான் மறநது மிகத்தேடி
மனஙகன் றுதல்போற சராமரண மருவா தமமை யறியாமற
செனஙகள் சலித்துக் கெட்டேனுன் செறியு நாத ரிலாதவனு
னனஙகொள காயம போமளவி ல்ழிநதே னுவா வென்றழுவார்.

மதியோ டிரவி கதிரவன்னி மணிக ளிறசே ரொளிக ளடபோன்
முதிரு மரங்கள கனியிலையை முதலா யினபோ லருவிகளிற
பிதிருந துளிகள் போறசாலப பிறங்கும பிரமத திடைதோன்றுங்
கொள் புநதி முதலாகக கறபி தனுசே ரிசசகமே 1165

அதுதா னறியார்க் கிடாகல்கி யதுவே யதுவல் லாததுபோற்
றிதமாய் நிற்கு மிம்மாயைச் சிகதி ரந்தா னற்புதமே
பொதுவா யங்க மக்கீனயும் புணர்ந்து பிறிவற் றிருக்க வுந்தா
னிதமா யுயிரா யுயிர்காணு திருக்க மயக்கு மிபாரையுமே. 1166

பரம விண்ணே சகமெல்லா மென்று பாவித் தாசையறிற்
பிரம கவச னினபமுள பெரியோ னுத நானென்னும்
பொருளை நீக்கி நினைவின்மை வடிவா நினைவற பொருளனைத்து
முருவ மில்லை நிராலம்ப முணர்வு சாந்த மெனநினைவாய். 1167

இதுவே நன்றி தனறெனு மிதுவே வித்தா மிடரொழுங்குக்
கதுதான சமமா மங்கியில்லெவ தழிந்தா லிடருக கவசாமென
பொதுவாநலந்தீய கெனுமபேத மபாவமெனனும பொருவாளால்
விதமாம புருட வருத்தத்தான மெல்ல மனதில வெட்டுதிடால.

நினைவான் முடிக்குங் கருமமெனு நீண்ட பெரிய வன்காடு
தனைநீ நினைவின மையினாலே தடிந்து பரம பதமேவி
வினைதீருனந்து விவேகத்தை மேவி யென்று நிலைநிறபாய்
புனைதா ரிக்கு வாகுமெனும புகழா னிறைந்த பூபதியே. 1169

உலகின் பரமபை யுள்ளாக்கி யுன்னு நினைவுக கபபாலாய்க்
கலக மடவார பொருளெனனுங் காக னழுவி நானெனனுங்
குலவு மிருள்போய் விவேகநிலை கூடி மவனே பராநந்த
மிக்க வடைந்தா னெடுங்கால மிவனே துனப மில்லாதோன.

சாநத ஞுகிர சமநிலையாய்ச் சால தொய்தா யறிவுருவை
வேந்த னேசந் ததநினைவா பென்று மனுமீண் டுரைசெய்வா
னுய்ந்த நூலா னலலோரா லறிவை வளாக்க வேண்டுமுத்
லேய்ந்த யோகத் தாக்குமுதற் பூமி யிதுவே யொக்கிலலை 1171

அபாவில விசார மிரண்டாகு மசங்க பாவ மூன்றுகும
டயினு நாலாம விலாபினியே படாவா தனையைப பறறறுக்கு
மயாவில சுத்த நலலறிவின் மபவா நநத வடிவைநதாந [வே.
துயிலசாக கிரமபா திகளிலலாத தொடாசி வனின்முத தியுமிது

அறிவி லாமை வடிவாகி யகலா நந்த மொன்றுனு
செறியும வடிவாய்ச சுழுத்தி யைபபோற றிகழு மாறு முயர்பூமி
பிறிவில் சமமா யறநொய்தாய்ப் பெரிது நனுய்ச சாநதமதாய
வெறிப துரியங் கேவலமாம வீடே யேழாம வியன்பூமி. 1173

மன்னு விடயம விடுதலினால் வாழு மிவ்வே ழாம்பூமி
தன்னை நிருவா ணதந்துருவாய்ச சானற துரியா தீதபதம். [னஞ்
மென்ன வுரைத்தா சிலாவேறே யிவ்வே ழவத்தை களின்முன
சொன்ன வவத்தை யொருமூன்றுந் தொடாச்சாக்கிரமாக் கருதுவ
[தாம். 1174

சகங்கள் கனவிற் றோற்றரவாந் தன்மை நாலா வதுகனவா
நிகழா நந்த மொன்றுலு நெருங்க துவடிவ மைந்தென்று
புகன்ற வவத்தை சுழுத்தியதாம போத மின்மை வடிவாகித்
திகழ்ந்த வாறு மவத்தையினைச சிறந்த துரிய மெனலாகும். 1175

துரியா மனவாக் கெட்டரிதாய்த் தனதே சுண்மை வடிவான
துரியா தீதப் பதவவத்தை தாய வேழா முயாபூமி
பிரியா துளவே வசமான பிரத்தி யாகா ரத்தாலே
தெரியா தாகித காண்கின்ற திரள்க ளனைத்தும போமாகில். 1176

முழுது வடிவ மாயொன்று மான்மா முழுது சத்தியினுங
கெழுமு நதியி லுவரிகளிற கிலா லம்போ னின்றொளிரு
மொழிவி னினைவின் பரபிலதா யொன்றுஞ் சறபா வந்தன்னிற்
றழுவு கூறு மாத்திரமா யுணாவாய்ச சகல சகங்களையும். 1177

என்று மனுமீண் டுரைசெய்வா னிவைபந்த புலன்போ கத்தாசை
நின்ற தொமட் டம்மட்டு நிகழ்சி வயபோ பெறுமான்மா
வொன்று மவிவே கத்தாலவ் வாசை யுண்டாந் தன்னாலே
யன்று நிருபா விவேகத்தா லந்த வாசை யழிவெய்தும். 1178

காத லென்று போமன்று கலந்த சீவத் திறம்விட்டுத்
தீதி லாத பரப்பிரமத் திறத்தை யான்மா சேர்ந்திடுமாற்
மீநத மாக மேனின்றுங் கீழே யெய்துங் கீழ்நின்று
மேத மில்லா மேலேசென் றெய்து நெடுநா ளிவ்வான்மா. 1179

கனமார் பிறவிப் பெரும்பூட்டைக் கருத்தாங் கயிற்றிற் கடமாகே
லெனத் திதறத நாமென்றே யிறுகும பிராந்தி விவகார
நனிமோ கத்திற் செறிபவர்யா ரந்த நவைசோ வனுசகரே
தனிவேன் மன்னு கீழ்நின்றுங் கீழே சரிக்கத் தக்கவரே. 1180

இதற்கு நானீ தெனக்கவன்மற் றிவனு னென்றிடுமோக
வித்தை யுயர்புந் தியினாலே விட்டோர் மேற்கு மேற்செல்வோர்
தித்த தனுவி ஞானமாவைச சிறிது நதாழா துறப்பற்றி
யுதித்த சகத்தைத் தரபுராண வுருவ மாக நோக்குதியால். 1181

யாதி யாதெப் பொழுதெதிர்ந்த தவறறி லென்னை சொலப்பட்ட
தோது மவையெல் லாநதடைநீ ருணாவின் விலாச மேநனறுந
நீதி லறிவு மாததிரமாக நிறனுய்க காலசு செயமபண்ணிக
கோதின் மனத்தோ டிருபபவன்சேர் குறைவில சுகததோ டெது
[நிகவே. 1182

இல்ல தன்றுண் டல்லவறி விலலா வுருவி லறிவுருவ
மல்ல வான்ம வுருவமல வயலன் றுலக மெனநினைவாய்
சொலலு மிநதச சொரூபமுறத தொடாநத பகுதி போயிறக்கும்
புல்லு தேசங காலமல புறததோர் நிலையன் றுயாமுததி. 1183

அகங்கா ரததி னகமெனனு மோக மழிநதாற் பாவனையா
மிகுமபோ பெற்ற பகுதியநத மேவு மிதுவே வீடாகுந [பம்
தொகுஞசாத் திரத்தின பொருணினைவிற றுவளாவு நாநா விதவின்
புகுநகா வியவேட் கையுமனைததது விகறபத துயரும் பொருநதா
[மல். 1184

அன்றுன் சமமா மழிவிலலா வான்மா வாய்நின் றின்பமுறு
மென்று கினுமொன் றுடிபபவனு யெனறு கினுமொன றுண்பவனு
யுன்று தெங்கா கினுமொருபா லுறங்குவோனு யாஙகவனே
பொன்றா பூமி முழுதாளுமம பூபா லனைபபோற பொலிவுறுமால.

வருணாச சிரம வாசார வழிநூ னடத்து நடைநீங்கி, யருகா வுலகின் வலைய கன்றோ னருங்கூ டகன்ற கேசரிபோ, னிருபா வுரைகட் கெட்டரியோ னெடிப பிறககு நிலைநீததோ, னுருசோ பையைசசேர்ந தவனமழைபோ யொளிதத நாளில விண்டலம போல். 1186

தெளிவு கப்பீ ரங்கள்கிரி சோநத பெரிய சுனைபோலவன்
களிகொள் பரம சுகசசுவையாந தனபாற றுனே கலஙகாம
லெளிது சுகிப்பன் கருமபல மெலலாம விட்டோ னழிவின்றி
யொளிரு நிறைவோ னிருவினையே றென்றுந தாகதா னுன்
[றணுகான. 1187

பத்தி பாய்நதுட் பறறுத பளிஙகு போலக் கருமபலம்
பத்தி பாய்நதுட் பறறுதோன பலநீண் மனித ருடனுறைந்தும்
பத்தி யாலாச சிததாலும பகையா லுடலை யரிநதாலும
பத்தி பாசச லுறறதுபோற் பயிலு மகிழ்வு துயரறியான். 1188

துதிகள் கடவு ளோமங்க டொடர்பூச் சிபன்பூ சைக ளில்லோன்
விதிசெய் நீதி யாசார மேவப் படுவோன மேவாதோ [போ
னெதிருந் தன்னு லுலகோர்க ளிறையும் வெருவா வகையிருப்
னுதித மான வுலகத்தி லொன்றால் வெருவா துறைகிற்போன்.

பற்று முனிவு பயஞ்சுகங்கள் பயிலா னெனினும் பயின்றிடினுஞ்
சொற்ற வெவ்வாக் கும்பிர மேயந் தொடரா னெனினு நன்பாலர்
பெற்ற பிரமே யத்தறினும் பெரிய மனத்தோன் காசியிறசா
வுற்ற பொழுது நாய்க்கறிப்போ ருழைசா வுறினு முழும்பதங்கேள்.

ஞான மடைந்த பொழுதிவ்வி னல்வீ டுறவோன் மனமிறந்தோ
னீன மான வகம்பாவப் பிராந்தி யன்றோ விடாபந்த
மான வீடா வதுமடமை பந்த காரங் கெடலன்றோ
மான மிருந்த விவனெய்தின் மனிதர் பூசை செயவேண்டும். 1191

போற்ற வணங்கப் பூசிக்கப் புகழ வருந்திப் போய்க்காண
வாற்ற வரிபோ னெவனவனவன் பிறவி யறுப்போக கணவாதனு
சாற்று மகத்தாற் றீர்த்தத்தாற் றவத்தாற் றானத் தாற்கிட்டா
வூற்ற வறிவாற் பிறவியறுத் துயர்ந்தோன் பதத்தி தருமப்பனே.

பரிந்திவ் வாறு கற்பித்துப் பகவன் மனுவாம் பேருடையோன்
விரிஞ்சன் றனது நகரத்தைப் புக்கா னிக்கு வாகுவெனும்
விரிந்த புகழ்மன் னனுமந்த விழியே பற்றி நிலைநின்றான்
வரிந்த கழற்கா லிராமவென வசிட்ட முனிவ னருள்செய்வான்.

மானுவேடன் கதை.

குறிதீர் வடிவாய்ப் பிறப்பிறப்பிற் கொடுநீள் கால மயக்கறலாற்
பிறியா வின்பந் தறிஞனுக்குப் பேசுங் குறியிவ் வளவன்றே
வெறிகூ ராசை சினமோகம் விதன முலோப மாபத்துச்
சிறிதா நிபுண னாளுமெனச் செப்பி வசிட்டன் மீண்டுரைப்பான்.

மறையோ னொருவன் றன்னுடைய மகிமை கடந்து சூத்திரனாய்
முறைதீர் வதுபோற் சீவனென்ன முளைத்தா னீசன் சிருட்டிதொறு
நிறைநீ டபிரா களவின்றி நிகழு மூலச் சித்தசைவாற்
றுறைதோ றவைதாந் தோன்றிடுமாற் றொடாகா ரணமிங் கிலதா
[கும். 1195

ஈச னிடைநின் றற்பவமா யெழுந்த வுயிர்க டானுஞ்செய்த
வீசு கருமங் களினாலே மேன்மேற் பிறவி களைமேவுந்
தேச முடையாய் காரியகா ரணத்தினை செய்தி யிதுவாகு
பேசு பிறவி கருமமெனு மிரண்டி னுக்கு மிப்படியே. 1196

பரம மதனி லகாரணத்தாற் பரந்த வுயிரெல் லாமுண்டாம்
விரவு மதற்பின் பவாக்கெல்லா மிக்கதானுஞ் செய்த கருமங்க
ளுரிய சுகதுக்கங் கட்குங் காரண மாந் தனையறியாப்
பிரமை தனிற்சேர் சங்கற்பம் பேசு கருமங் களின்மூலம். 1197

பந்த நிதானஞ் சங்கற்ப மன்றோ வதுநீ பற்றறுப்பாய
முந்து சங்கற் பந்தவிர்ந்தான் முத்தி யதுவா மதுதன்னைப் [றினை
புந்தி யதனாற் பரிசிப்பாய பொருளும் பொருள்கொள் பவனுமு
மைந்த மெள்ள வெப்போது மறவா தொழிப்பாய் சங்கற்பம்.

கொள்ளும் பொருளாகவும் வேண்டா கொள்வோன் வடிவாகவும் வேண்டா, வெள்ளுங் கருத்தெல் லாநீக்கி யெதுசே டித்தத் ததுவாவாய, நள்ளும் பொருளொன் றினையிந்த நாளும் பொறிக ளுறிலாங்கே, தெள்ளும் பற்றுள் ளதுபந்தஞ் சிறக்கும் பற்றில் லது முத்தி. 1199

அற்ப முனக்கொன் றினிதாகி லதனாற் பிறப்பி லகப்பட்டாய் [றாய்
பொற்ப வுனக்கொன் றினுமினிமை பூணா தெனினிற் பிறப்பகன்
நிற்ப நட்பப் பொருட்டிரளி னினக்குத் திரண முதலாகத்
தற்ப முழுமொன் முடிவாகச் சற்று மினிமை யுறவேண்டாம்.

பற்றி லாதென் னுண்ணுதியென் பண்ணு நின்றா யெதைவிடுதி
யுற்ற செய்வோன் புசிப்போனென் றுபசாந் தியனீ மதிமாண்டோன்
மற்று நல்லோர் சென்றபொருட் கிரங்கார் வருவ மதித்தெண்ணார்
முற்று நிகழ்கா லப்பொருளை முறையா லெய்திக் கைக்கொள்வார்.

மதமா யோக மையன்முதன் மனத்திற் பிலிர்த்த கயிறுகளாந்
திதமா மனத்தை மனத்தாலே சேதித் திடலா மறிவோரா
விதமா நெடுங்கூர் விவேகத்தா லிரும்பா லிரும்பை யறுப்பதுபோல்
விதமா மனத்தை மனத்தாலே வீய்ப்பாய் பிறவி மயக்கறவே.

அழுக்கை யழுக்கா றகழ்வாகொ லம்பை யம்பா றடைசெய்வா
வழக்கு நஞ்சை யெதிர்நஞ்சா னமாற்று கிற்பா மதிவுடையோ
ரொழுக்க முழுமூன் றுளசீவாக குபயந் தூல சூக்கமென [ய்.
விழுக்க மாமென் றுயாபரமா மிதுசோந் தந்த விரணொழிப்பா

மேக மனையாய் கைகாலகண் மேவு மிந்த வுடலுமேனே
போக முண்ணச சீவனுககுப பொருநது தூல வுருவாகும
பாக மருவு சங்கறப மபமாயப பவபா வனைபண்ணுஞ
சோக மனஞசீ வனுககுநவாஞ சூககு வாதி வாகியமே. 1204

மெய்யாய் மூல மீறின்றி விகறப மறுசின மாத்திரமே
மொய்யா சீவன பரவடிவா மூன்று குவது முண்டகமபோற
கையாய் சுதத துரியபதங கண்டா யிதுவே யிதிலமுநதி [டா.
மையாா முதறசொல வடிவிரண்டு மாறறி யவைா னெனவேவண்

என்னு முனியை யிராமனுமபாாத தெநதாய நனவு கனாசுழுததி
துனனு மதுவா யினமூனறிற நேரன்று மதுவாங துரியதனை
யுனனி விசேட முறவுரைபபா யுபாநத முனிநா யகவெனன
மன்னு மமுத மழைபோலும வாககால் வசிட்ட முனியருளவான.

அகமென் பதுமென் னுததுவு முளது மிலது மறவிட்டு
நிகழுஞ சமமாய்ப பறறறததன நிலைககே நிறற துரியமதாங
தகுதன னிலையாயச சமமாகிச சகநதினை றெழிறகுச சான்றாகிப
புகலசீ வனினமுத தியுமாகிப பொருகற பனைதீா நிலைதுரியம

இதுதா னனவு கனவலல விடாசங கறப மிலாமையினுப
பொதுவாஞ சுழுததி தானனறு போத மினமை நீங்கினறுப
சதுரா விநதச சகநனறுந தனது நிலைககே சமிதநிறகுு
முதுஞா னிகடகிங கிதுதுரிய மூடாங குலகங நிரநிலையாம 1208

யாஞ மெண்ண மறிறசமநதா னெய்திச சிதத மொருகாலு
மாஞ வினைசெய யாதபடி யாகிற துரிய நிலைநிறகு
ஞாஞ தீத ஞங்கிழுவோ னெனினு ஞான நனிமேவ
மேஞ ணடநத தொருசரிதை கேட்பாய மேதை களினமிககோய்.

பெரிய வடவி பொனறிடையோா பெரிய முனிவன மகாமவுனம
புரியு நிலையோ னவன்றனையோா பொருவில வேடன வநதணுகி
யெரியு மெனகைக் கணைபடநொங திங்கோா நவவி யோடியதாற
றெரிய வஃதெங் ககன்றதெனச செபபுமுனிவ வெனககேட்டான்.

கேட்ட கிராதன றனையநதக கேடின முனிபாாத தினியோனே
காட்டி லுறைவோா சமநிலைமைக கணுஞ முனிவா கணநாஙக
ஞுடடு விவகா ரமபுரியு நவையாங கார மாகிலநாங [ரே.
கூட்டு பொறியின் றொழிலெலலாங கொளளு மனஞசெய் குவதன்

அதனு லகங்கா ரத்துருவா மந்த மனநிச சயமாகத்
திதமாய் நழுவி நெடுநாளாஞ் செறிசாக கிரசொப பனசுழுத்திப்
பதமா மவையொன் றையுமறியேம பரம துரிய நிலையானேம்
விதமாய்க் காணப படுபொருள்கள விமல துரியத திலவென்றான்.

நீதின் முனிவ னுரைபொருளைக டெரியா வேட னுங்ககன்றா
னாத லாற்கே டுரியததுக கயலோா நிலையு முளதன்றா
லேத மான விகறபமெலா மிறநத வறிவே துரியமதா
மீத லாதிங் கயலொனறு மிலலைக கண்டா யிராகவனே. 1213

கண்ட நனவு கோரமதாங கனவு சாநத மெனப்பெயராங
கொண்ட சுழுத்தி மூடமதாங கூறு மிமமூன் றவத்தைகளும
விண்ட மனத்தின் வடிவாகும விளமபு மிமமூன் றையுமவிட்டாற்
றண்டு மனமபோ மனமிறநதாற சததா யொனறாஞ் சமநிலையாம்.

அந்த நிலையே யோகிகடா மிதிற சாதித தடைகின்றா
வெநத துயாசெய் சஙகறப விகற்ப மிலலாத துரியத்தை
மைநத நிலையா யிடாநீவாய மகததா யுயாநத முனிவாராய்ப [ர்.
பநத மிலராய்ப பேதமறும பழைபோா விடாதிப பதத்துறைவா

நிருவாணப்பிரகரணம்

எனைத்து ஞான நனனூலி னியமபு மறுதி யாதெனனி
லனைத்துங கனவு காணபதுவே யனறோ வவிஞ்ஞை யிஙகிலலை
வினைததின் கவலை செயகின்ற வெய்ய மாயை தானிலலை
தினைததுன் பழுமற றுபசாநதத திறமா மிதுவே திகழ்பிரமம.

சாநத மாகிச சிதமபரமாய்ச சமமாய நொய்தா யானமாவா
யெய்ந்து சததி யளவிலதா யிடுமபோ பிரம மெனுமிதறகே
சேர்ந்த பலநிச சயமபண்ணிச சிலாபா ழென்பா பரமேசன்
வாய்ந்த வுருவ மெனபாசிலா மாவிஞ் ஞான மெனபாசிலா. 1217

எலலா நீககி மகாமவுனத திருபபாய் நிருவா ணத்தினுய்ப, பொல்லா மனமபோய்ச சித்தமபோய்ப புநதி போய்த்தா னென் பதுபோய்ச, சொலலா வூமை குருடுசெவி டொத்துத் தூய வான் மாவி, னில்லா யுள்ளே முகமாகி நித்த நொயதாய் நிறைமதியாய்.

நனவிற் சுழுத்தி நிலைமேவி நன்று மெல்லா முள்ளகற்றித்
தனதிச் சையில்வந் ததுபுறத்தே சமைப்பாய் சித்த முண்டாகை
கனதுக் கமதாஞ் சித்தமறிற் கனத்த சுகமாஞ் சித்தத்தை [ய்.
புனதுட் படுத்தி புணர்வின்மை யாலே யொழிப்பா புணர்வுருவா

சோக நன்மை தீமைகளைச் சூழ்வுற் றிருந்துஞ் சமமாகிப்
பாக மின்றிக் கறபோலப் படிந்து நிற்பாய் பலபிறவி
மோக மகனு மவ்வளவு முயலுந் தனது முயற்சியினு
ஞாக மனையாய் சுகதுக்க நடுவுள் ளதுநீ நாடலையாய். 1220

இந்த வளவாந் தன்முயற்சி யிடாதீர் முடிவில் பதமளிக்குஞ்
சிந்து கலைக ணிறைமதிபோற் சித்த வழுதே யுண்ணிறைய
வந்து வறிவன் சுகமடைவ னகில வுலகின பொருட்சார
முந்த வறிந்து செயற்செய்யா தவனும் முத்தி யெய்திடுமே. 1221

யோக பூமி யேழுகந்து முறுசெய் தொழில்க ளெவ்வண்ண
மாக விந்தப் பூமிகளை யடைந்த யோகி கெதுகுறிகள்
மோக மில்லா யுரையென்ன முனிவ னிராமற் குரைசெய்வான்
போக வசனுசெல பவனமீண்டா னென்னு புருட ரிருவகையாம்.

சுவாகக முதந்தி களைவிரும்பித் தொடரு மவாதவ குறிகேளா
யுவகரும வீடே யெவ்வளவிற் றுலக நடையே யுயாந்ததெனு
நிவக்கு மறுதி யாற்செய்வோ னெடுமபோ கததிற் சேலபவனு
மெவாக்கும விவேக முறுபிறவி யெய்தற் கரிய வியலபினதே.

எறியுங் கடலி னுகத்துளையி லாமைக் கழுத்துப் புகுவதுபோற்
பொறிவெம் பிறவி யநேகத்தாற் புருடன விவேகி யெனப்பிறந்து
முறியும பிறவிப் பயனிலதிம மோக மமையுஞ் செய்தொழிலாற்
செறிவ தெனனே யிவற்றுமேல தினங்க ளெல்லாஞ் சென்றிடுமால்.

தொழிலின் மிகுதி யற்றுயாந்து துயாதீ ரஃதே தென்றுள்ளே
யழிவி லறுதி யுள்ளோனே யடங்கத் திருமபு மவனுகுங [னு
கழிவின் மயல்போய்ப் பவக்கடலைக் கடப்ப தெவ்வா றெனவுன்
மொழிவில விசாரத் தாலவிரத்தி யுள்ளே யுறுவ னுள்வேண்டா.

உதார மான தொழில்களிலே முயன்று நாளு முண்மகிழ்வன்
கதாவு கின்ற கிராமியமாங் கருமச் சழக்கிற் குசசரிப்பன்
விதான கருமங் களைசசெய்வன் விளமபான செய்த கருமங்கள்
பதாதி யுலகோர் வெருவாத படிமெத் தென்ற தொழிலபுரிவன்.

தீய வினைக்கஞ் சுவனென்றுஞ் செறியும் போக வேட்கையுறா
னேய நயமாய் மெதமெதன்று நிபுண மாகி யிடம்பொழுதுக்
கேய வுரைகளுரைசெய்வா னிவ்வா றுன விவனறுனே
யாய பொழுது முதற்பூமி யான வொன்றை யடைந்தவனே. 1227

ஒக்க மூன்று கரணத்தா லுயர்நல் லோரைப் பின்செல்வன் [ன்
மிக்க நன்னூ லெங்கணும்போய் விரும்பிக் கொண்டு பரிசயிப்ப
றொக்க சந்த மறுப்பதற்குத் துணிந்திவ் விசாரம் படைத்தவனே
தக்க பூமி யறிந்தோனுந் தகுமா ரியனு மற்றவனே. 1228

இருளில் விசார மெனுநாமத் திரண்டாம் பூமி யெய்தினனுஞ், சுருதி மிருதி நலமொழுக்கந் தொடர்தா ரணைநற் றியானங்கள், மருவு கருமங் களைகநேட்பான மாசில் விருத்திப் பொருணிகழ்த்தும்,பெருகு புகழ்சேர் பண்டிதரிற் பெரியோர் தம்மை யினிதடைந்து. 1229

செறியும் பதார்த்தப் பிரிவறிந்து செய்யுந் தனிரும காரியங்க
ளறிவன் சொல்வ மானம்மனந் தரிப்ப மனையை யறிவதுபோன்
மறியு மதமாற் சரியம்பி ரான முலோப மோகமெலாம் [போல.
வெறிந்து புறத்தெய் திறுஞ்சிறிதாய விடுவன் பாம்பு தோல்விடல்

மதியிவ் வாறுள் ளவனூலால் வணங்கு குருவா னல்லோரா
லறிகம் குய்யப் பொருளனைத்தி னறுதி யறிவ னதற்பின்னர்
முதிரப் பற்றினமை யெனப்பெயரா முந்து மற்றைப் பூமிதனைப்
புதிதா மலரின் மெல்லணைபோற் பொருந்தி யிறப்பன் பொலிந்தவனே

உள்ள படியே நூற்பொருளி னொழுக்கந் திரமாய்க் கைக்கொண்டு
தள்ளின் முனிவ ரிடந்தோறுந் தளர்வொன் றில்லா மெய்ஞ்ஞானத்
தெள்ளு கதையி னொழுங்குகளாற் றீர்க்க வாணா ளதுகழிப்பன்
பள்ளி கொள்வு மிருப்பதற்கும் படர்ந்த பாறை யிடமாவன.

பாயு மனமா றியநலத்தாற் பற்று வினையுஞ் சமமாகித்
தோயு மடவி களிலுலவித் தொக்க காலஞ் செலவிடுவ
னாயு நன்னூற் பரிசயத்தா லறங்கள் செயலான் மானிடருக்
கேயு மிந்தப் பொருளொக்க மிலங்கு முள்ள படியாக. 1233

உற்றமூன் றும் பூமியைச்சேர்ந் துணர்ந்தோன் றனுபவிக்கும்
பற்றி லாமை யிருவகையாம் பகுத்து நாமிங் குரைசெய்க்கேண்
முற்று சாமா னியமொன்று முதிர்ந்த சேட்ட மொன்றுரு [ய்.
மற்றிவ் விரண்டு மோரொன்றி லிரண்டு வகையா மனுகுலத்தோ

பொருளக டமிற்செய் பவனல்லேன் புசிப்போ னல்லேன்
றெளிவோனுங், குருவு மலலே னெனபபற்றில் குணமாரு சாமா
னியவிரதசி, பருகு துனப மின்பமெலாம பண்டை வினையால்
வருமன்றே, யருளசெய் கடவுள் வசநதானு மமைபபோ ஞத
லெனகஙெகஙகே 1235

கொலவ தான பொருநோயாங் கொடிய போகப பாபபெல்லாஞ்
செலவ மெலலா மாபதநந கிடமாரு செததல பிறபபதறகா
மொல்வ தான நறபுநதிக குள்ள கவலே நெடுநோயாஞ்
சொலவ ஞால மெலாஙகாலன றெலைகக முபலும விடாதென்றே.

பண்ட மனைததின பறறறற பகாபா வனையுள் ளுறவுண்டாங்[ககுக்
கொணட வியாவாக கியபபொருளேக குறிபபா லமுநது மனதமேதா
கண்ட விதுசா மாளிபமாங கவாபற றிலலா விநநெறியா
லண்டு பெரியோா கூட்டரவா லறிவி லாதோா நீககததால. 1237

தாறு முணாவி னுடடெளிவாற றகக புருட வருத்ததமதா
லாறு நனறுாற பரிசயத்தா லஙகை நெல்லி தோன்றுதல்போ
லாறுா பிறவிப பெருஙகடலி னுயாகா ரணமாம பெரியகரை
தேறு ரலஙகன மணிமாாபா தெளியக காணகின் றனதிடமாய்.

செயவா னுனன் றீசனறுன செய்வா னலதென் பழவினைதா
னிவவா றுன சொறபொருளி னெண்ண மெலலா நிசசயமாய்க்
கவவா ததிநா ரதககறறிக கலநத சாநத மோனநிலே
பெய்வான கருணை முகிலேமுன பேசு சேட்டப பற்றின்மை.

அகத்திற புறததின் மேலகிழி லாசை களிலா காயததிற்
சகததிற பொருளிற் பொருளலலா தவறறிற சடததிற றனியறிவிற்
பகுததுக கருதா அபசாநதம பயினறு நினைவற றெளியற்று
மிகுததுப பிறபபற றடிமுடிவின மேனமை சேடடப பறறின்மை.

மகிழ்வாம வாச மதுரமுடன வருநற றெழிலாங் தளிரமேவித்
தகவா மனததா லுனிசேர்நது தடையா முள்ளு நிறைநதறிவா
மிகுமோா கமல மடைநதுட்சோ விவேக விரவி யான்மலாந்து
பகாமுன் றுமிப பூமிதனைப பலமாய்ப பலிக்கும பறறின்மை. 1241

மோக மிலலா தவாசெறிவான முதுநல லறத்தின் சமுகத்தாற்
காக தாலீ யமபோலக கருததி லுதிககு முதலான
யோக பூமி யுதித்தலுமே யுளளே யமுத முளேயொப்பா
மேக விவேக ரீபாய்ச்சி யிதுகாத் தளிக்கப படுமுயன்றே. 1242

விடுதி யாலே தழைக்குமிது விசாரத் தாலவ் விடுதிதனை
வடுவி லுழவா னென்முளைபோல் வருந்தி வளாக்க நாடோறு
மொடிவின் மறுபூ மிக்கிந்த வொன்றே சந்த பூமியென
முடிவில் வெளியா மதிவிரண்டா மூன்றும் பூமி தனைப்பெறலாம்.

சேட்ட மெனச்சொல் பற்றின்மை சேர்ந்தான் மூன்றும பூமியதா
மீட்டு புருடன் சங்கற்ப வெண்ண மொன்று மில்லெனக் [ன
கேட்ட குமர னுரைசெய்வான் கிழாங் குலத்தோ னுணாவில்லோ
பூட்டு தொழிலோன பொல்லா தான புகன்றயோக மில்லாதோன்.

அவனுக் கெங்ஙன் னேயுண்டா மறைந்த நன்மை யிருசிற்க [றை
விவண மூயாபூ மியிலொன்றை யிரண்டை மூன்றும வேறென
கவாவுற றடைந்தோ னுயிராமய்ந்தாற கலந்து மேவுங கதியேது
தவறிறபெரியோ யுரைபென்னச சான்றவசிட்ட னுரைசெய்வான்

மூட னாகிப பலகுற்ற மூடு மவனுக் கேக்கமென
நீடு பிறப்பா முதற்பூமி சேரு மட்டும பிறப்பகலா
நாடு மிதுவன் றியிற்சாக தாலீ யமபோ னல்லநெறி
கூடு மெனினு மதனாலே குறைவி னிராசை யதுபிறக்கும. 1246

அன்றி நல்லோர் கூட்டரவா லடுத்த விராக மதுபிறக்கு
மொன்று நிராசை யுறும்போதே யோக பூமி யுறறபபா
துன்று மதனுற பிறப்பகனுந் தொகுநூற பொருளின சுருக்கமிதா
நின்ற யோக பூமியுட னிதன மடைந்தோா நெறிகேளாய். 1247

யோக பூமி யம்சமவிடா துறலாற பழைய தீவினைபோ
மாக விமான மதற்பின்பு வந்து கொடுபோய் வானவாவாழ
நாக முதலா மூயாபதியி னனமே ருவினசூழ பொழினமுழையிற
போக மடவா ரொடுகூடிப புணர்ந்து சிந்தை களிகூாவன். 1248

அருந்து போக மாய்தவிற லளவில பண்டை யிருவினையும
பொருந்த மாயு மப்போது புவியிற பிறப்பா யோகிகடாந
திருந்து செல்வங குணஞசுத்தஞ சிறந்த நல்லோர் மனைபபிறந்து
வருந்தி முன்னம பழக்கதலால வழுவா யோக நெறிநிறபர். 1249

விதமாஞ் சகத்தைச் சாக்கிரத்தின மிகபபோ தந்தீா புநதியினும்
பொதுவாய் நோக்கு மதனலிப பூமி மூன்றுஞ சாக்கிரமா
மதுவே தனிக்கே வலமியோகிக காரி யபபோ பெறுதிறமா
மிதனு லிவனே யுய்ந்தவனென றேத்தத தோன்று மறிவிலாக்கும்.

செயலி னூரிய மிகசசெய்வோன் செய்யத் தகாத செய்யாதோ
னியல்பி னொழுககங் தனினிறபோ னியாவ னவனை யாரியனு
முயலு மொழுக்க நாறசிதத முநது நிலைமை விவகாரம்
முயலி னிறததோ யுளளபடி பொருநது மவனே யாரியனும்.1251

முதலா மியோக பூமியிலே முளைக்கு மிரண்டா வதின்மலருந்
தனையு மூனறு வதிறபலிககுந தனியா ரியனுந திறமியோகி
யிதனி லிறநதா னெடுஙகால மிருநது சுத்த சங்கறபத்
துதவு போகங களையருநதி யோகி யாய்மீண் டுறபவிபபான்.1252

மூன்று பூமிப பரிசயததான மூடத் தன்மை யிறநதுழியே
யானற ஞானே தயமுண்டா யாதி யநத மறவிரிநது
பூன்ற மதியி னுதயமபோற பொலியு மனத்திற போதமுற
வூன்று யோகத துடனசோநத வுளள முடைய யோகிககே.1253

சமம தாகச சொப்பனமபோற சகததி லனைத்து நோககிடுவ
ரமா நாலாம பூமிதனை யடைநதோா முதறபூ மிகணமூனறுங
குமா னேசாக் கிரமாகுங கூறு நாலா வதுகனவாம
விமல சிததனு சாறகால மேக சாலம் போலிறககும. 1254

சிறக்குஞ சறபா வநதானை சேட மாக நினறிடுவா
பறககுஞ சிதத மிறததலினுற படாநத விகறப மெலாந்தோன்று
முறககுஞசுழுததிப பதமென்ன வுரைக்குமைந்தாம பூமியிறபோய்
நிறகும விசேட மனைத்துமற நிறப னொனறு நிலைமட்டில.1255

இருமை யென்னு மிருள்போயுள் ளொறியா நினற பேருணாவோ
னருமை யான சுழுததிநிலை யாகி நிறப னனவரதம
பொருவி னுண்ணோக குடநிறபன் புறதநிற றொழிலிற புரிநதேயு
மொருமையுபசாநததாமேல யுறககமிருநதோன போறறெரிவன.

அழுநது துரிய மெனுநாமத தாறும பூமி யடைநதொழுங்கி
னெழுநது பலவா தனையிலனு மிபபூ மியிலே பரிசயிபப
னுழைநது நானென் பதுமெனனு ததுவு முளது மில்லாதுங்
கழிநது வெறிதே நினைவிலனுய்க காணு னிருமை யொருமைகளை.

செறியு முடிசசு மையமுமபோய்ச சீவன் முதத சுபாவத்தா
ல், வெறிது விடன் றியுமவீடு விளைநதோ வியததின் விளககொப்
பான, பிறிவில விண்ணில வெறுங்குடமபோற பிறிது புறனுட்
சூனியமா, பெறியுங கடலி னிறைகடமபோ லெங்கும் புறனுண்
ணிறைநதிருபபன். 1258

இவனை யுளதாய்ச சிறிதாஙகே யிவனை சிறிது மிலனுவன்
றவரு வாரும பூமியிலே தனினின றேழாம பூமிதனை
யவனே யடைவ னுடலினறி யடையு முதநி யதுவாகுங
கவர்சாந தமுமே மொழிகெட்டாக கனபூமிகளி னெலலாமிதாம.

குலவு முடறீா முதநியெனக் கூறு மேழாம பூமிதனைச
சிலாநற சிவமென றுரைசெயவா சிலாரு னியமென றுரைசெய்வ
ரிலகு பொருளென் றுரைபபாசில ரினயநத கால மெனபாசிலா
விலகு பகுதி யென்பாசிலா வெவவேவ றாக விசாரிதது. 1260

அயலோ ரான்ம விகறபதநதோ ரவதா னநதா பேதநதோ
ரியலபா லிதுவென றறிவிகக வெடடா விதனை மிகவருநதி
முயல்வா ராகி யறிவிபபா மொழிநத பூமி யினைவயேழு
மயறீா நிலையாற பரிசயிககில வருநதநரு சிறிதும வாராதே. 1261

மிகவு மதததது மதமபொழிநது மெதமெதன நிலிதா நடையு டைததாய்ப, புகாகொ டுதிககை நுனிபநறிய பொருகோட டினை சங கிலைநிகராம, பகடுண் டனாததம பணையுமது படுககப படுமேம லபபோழுதே, சுகமாய் விரைவி னாகடபபா சொனன பூமிப பரபபெல்லாம 1262

வழியுங கடமாக் களிறதனை வன்பாற கொலலா திருபபளவு
மிழியுந துயரா போககளததி லெலவனை சுபட ணுமெனன
மொழியுந தவனை நீசொனன மூரிக களிறேற தமாககளமே
தழியும்படியே துறைபிடமே தருளவா யெனறு னருணமாதநி·

இராக வாககு முனிசொலவா னீதுனா டாக வெனலவடிவாயச
சோக விசசை யெனபபெயாகொள சொரிமா மததநவெஙகளிறு
தேக மென்னும பெருஙகாட்டிற றிளாரு செருககு மிசசெய்யும
வேக மததத விநதியமாம வெஙகன றகளை யுடைததாகும. 1264

இனிது நாவா னுரைசெய்பு மிதய மென்னுங காடுறையும
பனிவல வினைககோ டிரண்டுளவாம பலவா தனையா மதனுசொரியு
மனிச மெங்கும படாவடிவா மறிவில பிறவி நோக்கஙகண
முனிவி லடுபோாப பூமிகளா மூரி யிசசை மதகளிறே. 1265

வெற்றித் திறமுந தோலவிகளு மேனமே னலகி யிசசையெனுஞ
செற்றக களிறு தினாகளாரு சிவத திரளைச சங்கரிககு
நிற்றத தொழிலவா தனைபாவ நெஞசு மதிசங் கற்பஙகள்
பற்றும பிறவு மிதனபெயராய்ப பணட மாயநெஞு சுளளிருக்கும.

நிலைமை யென்னு மூபர்கணையா னிறைந்த வலியால் விளை
ந்ததாற், றொலைவில பொருளிரா வையுமாகித் துன்னி யொன்று
மிசைசுதனை, புலைவி லெல்லா வகைபானு மியோகி வெல்வ துத்
தமமா, மலைவோ டிதுண டாகவென லகத்தே தழைந்கி லது
கேளாய். 1267

பேசு மிதுதா னிறப்பளவும் பிறப்பா ரசக விடிசிறைந்தா
ரூச மடையா திராகவனை ஞானச் சுருங்க மிதுகேளாய்
பாச முறவீ துண்டாக வென்று பட்ரு மனைந்தானே
பேசு பிறவி யிம்மனத்தி னிறவே முத்தி யிவ்வளவே. 1268

மருளு மயறீ விமலனபால வடித்துத தெளிந்த வுபதேசங்
கருதல கணணு டியினபுறத்திற றபிலந் துளிபோ விளைபபாருங
தெருளு முணர்வா லிமமோகந் தீந்து விசைசை யங்குரமா
யுருவ மனங்கிளு சிறுந்தோன்று துணாவி லாமை மாத்திரத்தால.

ஊறு வனத்தந தருமிசசை பொருகால வரினு மபபோதே
யாறு விடபநத துணாவினமை யான வதனு லறுத்திடுவாய
கூறு மிசசை பலவடிவாய்க் கோததந தெனினு மிவவுடலின
மாறு தான வாதனைபை மாறறு நிராது வுணாவினமை. 1270

தளரு முடியின் றியினிதசைச் சவத்தின் றிரளை விருபபுறலபோ
றௌருநாம பிரததி யாகாரத திறததி னுலை வாதனையை [ற
களரு மிசசை மாத்திரமாய் நயவா திருககு மபபோதே
யுளரு வெறிதே யிருப்பதுவே யுணாவி லாமை யுறுமுயறசி. 1271

எனதீ தெனனு மறிவுதனை யிடாகறபனெபென றுரைசெய்வார
கனமா மறிவின் பாவனையாற காணப தெலலாங கைபகலி
லனகா திடமனை கறபனைக ளறற தென்று ருபாநலலோர
மனமா நினைவே சஙகறப மனத்தி னினைவற றதுசிவமே. 1272

வட்டி யறிந்த தறியாத திரண்டுமபாவிய பகுநினைவாம
பட்ட மரமபோ லிவைபிரண்டிற பறறு நினைவு தனைமறநது [யத
வட்ட மிடுமியா வையுமவிரைவின மறநது சான்ற மறியுடைதது
திட்ட முறறதோன றுதலிலலாத திறததோ ணுகி நிலைநிறபாய். ()

கேளா நினறு னிவனென்ன வொருவன் கிட்டா மையினுலே
தோளா வுயரக கைபெடுததுந் தோன்ற நினறு சொலகினறு
மீளா தான வசஙகறபம விமல மான பரமபதம
வாளா வுறவே பாவிகக மாட்டா ரதனை யெனனமயா 1274

செறிபார் முழுதாள் பவன்பதமுந் திரண மென்னப் பரமபதம்
வெறிதே யிருக்கு மிருப்பினன் மேவு மன்றே பேரூர்க்கு
நெறிபோம் பதிகன் றனதிருதா ணிழலையா திருக்க நடப்பதுபோற்
பொறிகூர் தனது தொழிலடக்கும் பூணா வாளா விருந்திடவே.()

இங்குப் பன்னும் பலவாலெ ணியம்பு சுருக்க மிதுகேளாய்
சங்கற் பந்தான் பவபந்தஞ் சங்கற் பந்தீர்ந் ததுமுத்தி
பங்கற் றெல்லை யழிவில்லைவு பவமற் றுறு மறிவுருவே
துங்கச் சகங்க ளெனநோக்கிச் சுகமெய் படியப் படிநிற்பாய் 1276

ஒழியா நிலையா முபசாந்த யோக மென்ப துணாவின்மை [வா
கழியா யோக நிலையினையுக் கவர்பற் றொழித்துத் தொழில்செய்
யொழியா தியற்றப் படாவுள்ள மிறந்த யோக முணர்வின்மை
வழியான மிகவு மதினமயமாய் வல்லை நிற்பாய் மகிழ்ந்தபடி.1277

எனக்கி தென்னு முணாவுடைமை யிடர்விட் டகலா துணர்வின்
யனாத்த மில்லா விடளிக்கு மாசை யேதிங் கதுசெய்வாய் [மை
சனிப்பில் சிவமெங் கணுமுளது சாந்தஞ் சுபஞ்சித் தருவென்னுங்
கனத்த வந்த வொருநிலைவே கருமத் தியாக மிராகவனே. 1278

என்று வசிட்ட முனிராமற் கிசைத்தா னென்று வான்மீகி
சொன்னு னூற் றிரங்கிரந்தத் தொகைபாற் பரத்து வாசனுக்குப்
பின்னு ளதிலா ருயிரத்தைப் பிரிந்தா னிவ்வா றுலகுய்யப்
பன்னு மறைதோ கான்மீர பண்டி தபோ பரமகுரு 1279

சாத்தி ரத்திற் பெரியதிது தடங்கா வியத்திற் பெரியதிது
மாத்தி ரத்தின மெய்ஞ்ஞான வழிபாற் பெரிய திதுஞான
நேத்தி ரத்திற் பெரியோர்க்கு நிதிபோற் பெரிய திதுகதிரோன்
கோத்தி ரப்பொற் பாத்திரத்திற் குறித்த வமுதாம் வாசிட்டம்

மலரோன் வாழி நாமாது வாழி வசிட்ட முனிவாழி
யுலகா விராமன் மிகவாழி யுயர்வான் மீக முனிவாழி
நலமார் பரத்து வாசமுனி நாளும வாழி வாசிட்டம
பலமா வாழி கான்மீர பண்டி தபோ முனிவாழி. 1281

தேமென் மலரோன் பதம்புகழ்வோ தெளிந்த வசிட்டன் பதம்பரவோ, விராமன் கமலப் பதந்துதிக்கோ வியன்வான் மீகி பதமேத்தோ, பாமன் கீர்த்திப் பாரத்துவசன் பதமே பழிச்சோ வாசிட்ட, நாமம் பெறுநூற் பதம்வியக்கோ நான்சொ பதத்தை நன்றென்கோ. 1282

பரம மேனி வசிட்டமுனி பசனை மேனி யிராமற்குப்
பிரம ஞான முணர்வித்த பெருவா சிட்ட நன்னூலைத்
திரம தாகக் கற்பளவே சீவன் முத்தி பதஞ்சேரவ
ருரம தாக வுள்ளுணர்வோ ருறுமே பெறங்க ளுரைப்பதுவே. ()

ஞானவாசிட்ட வமலராமாயணம்.

எவனுளந் தன்னிலே யிலகுஞ் சித்தொளி
யவனவ னியினுள விடய மாகிய
பவமுறு சாக்கிரம பயின்ற நித்திரையி
னவமுறு கனவுபோ னயந்து காணுமே. 1

ஆயவிப் பிரபஞ்ச மவித்தை மூலமா
மேயது முடிவினும் விலகுஞ் சூனியமாய்ப்
பாயவிம் மதியிற் பயனின் முதலாற
றாயநல் விவேகிக டெச்ச மெனபரே. ()

முன்னமு மில்லை யிந்தத் திருசிய வத்து முற்றும்
பின்னையு முடிவி லில்லை பிரித்திடி னுத லாலே
யன்னவை மத்தி யத்து மபாவமென் றறிந்து கொள்வாய்
பனனுறு கனவு போலப் பார்த்திட வேண்டு நண்ப. 3

ஆவதாற் சித்த தெளியுமட் டந்த வற்புத சகுணமா நிறைந்த
தேவதே வனைநீ யுபாசனை புரிதி திகழுபரி பாகமுண் டாகிப்
பாவமில் பரம தத்துவ நிலைதான் பலித்திடும் நிர்விகன் மாக
வேவமில் சுருதி சம்மத மிதனை வியற்றுக சிரத்தையோ டென்ன.

இத்தகு சிவோபா சனையினாற் சுத்த மெய்திய மனத்திடத்தாலே, யத்தகை யனேக மோகவா ரம்ப மணுகுறு தமசினைச் சயித்தே, யுத்தம குருசாத் திரவுப தேசத் துறுவிசு வாசவம் மனத்தா, னித்தமா யோக நிலைபெறக் கரணை நியமிரோ தனஞசெய வேண்டும். 5

அம்முறை சமாதி கணப்பொழு தேனு மமர்மனத் தாற்பரான் மாவை, யிம்மையிற் றரிசித் திடவத னுமேல் யிவண்முனந் தமசினுன் மறைந்த, வும்முயா புரந்தி யிரவிரு ளகல வுயர்கதி ருதயமதுண்டாந, தமமிரு கரும முயற்சியே தராதோ சார்ந்திடாச சிவனரு ளிலதேல். 6

அனேகசந் மாநதிர புண்ணிய பலததா லடைநதிடு ஞான மங் கதனே, மனெதெளி வுடைய ஞானியா முததா மகிமையா லனுமிதித் திடலா, முறைதசத் துருவா மெககரு மததா லுறறிடு மிசசமு சாரங, தனுனுமித துருவாங கனமமே முததி தருவதா மிராகசீத திடினே 7

எதுபரி யநதம வெளிமுகப பாரவை யிருககுமவ வளவுமே விகற்பத,திநியுறு பிரபஞச பாவனே தோன்றுஞ செழுஙகட லலே யசைவுளதே, வுரைநதிடுங கரையை யொழிநதிடி னிலேதத வுதகமே போலுமெய்ப பிரமனு, சுதநதர வடிவாய் நிறைநதிடுற சோகந தோனறிடா தெனததுணி மகனே. 8

தரங்கநின றலேகருந திரணமே போலச சநதோடம விதன மென் றிவறறி, னரநதைசெய பங்க முறசாக மெனனு மலேக ளாற பவககட லலேவோா, நிரமபெறு பெரியோா குழுவோடு மெண்ணச் சோநதிடாா திறமபெற வேண்டி, னிரநதர மனேவா யுவையகத் தடக்கி நிாசசல னமபெற வேண்டும. 9

ஆகிய விராடடு விரணிய கருபப னவனியா கிருதனு மூனறு, வாகிய தூல சூககும மூல மருவுறு சமட்டியாரு சகத்து, யோக மா மவததை மூனறெடும விடுதது மொழிநதிடு துரியமாய் நினற, சோகமில் பிரம பதமது கிடைககத தொடாபினிற றியானிகக வேண்டும். 10

ஆதலாற சகல கருமமுமம விடுததே யானமாவில விருபபுற விருதத, றீதுசம சாரச சுககரச சுமறீா செறிஞரனே பாயமெ ன் றியாமே, யோதிய துனைநது முமுட்சுவா சீயு முனுறறிடு போதெவை தோட, பேதமுனை டாகா தவறறினே யாய்நது பிறழ் தாா.தியறறிட வேண்டும. 11

தேகமிந திரிய மனம்புநதி யிவைறறிற சிறநததன் றுதிய நா ன்கு, பாகமாங கோசா நீநவா னநதம பகாதிற சிறநதது பிரம, மாகுநா னெனசசி வாததுமா தனனி லனுதினந தியானமே புரிய, வேகமாம பிரம சொரூபானம ஞான மிதையதா முததனுகினறுன.

சீவனெப் போது சர்வபூ தததுஞ் செறியாத்ம னுகிய தனே யு, மேவுறத் தன்னுட் சாவமாம பூதம வேறுபா டறககாணின் முத்தன், முவுறுஞ் சாக்கிரஞ் சொபபனஞ் சுழுததிந தானமூன்

றும்விடுத்தப்பா, லாவதாந் துரியா னந்தமா பதத்தை யடைந்
திடின முத்தனு குவனே 13

மேவுமிச் சீவனா றனக்குள் சாக்ரம் விதித்திரு சொப்பன மூல
மாவதா கியவா சனையொடு கரும மஞ்ஞான நித்திரை யாதி
யோவுற நீங்கு சுகாதமிகை யாகு முயாதரு துரியம தெனவு
மேவமில் பரம மாயிருந் திடுத லிசையோக முடிவான சமாதி. 14

சாத்திர விசாரண குருவுப தேசந் தனந்தநு பவவாக்கி யார்த்த
நேத்திர மாக வப்பியாசிக்க நிலைதரு சகலசித் தியுமாகு
சாத்திய வேத நியதியி தெல்லாஞ் சங்கற்ப விகற்பமும விடுத்துப
யாத்திய மாக நிரந்தரம் பழகிப் பட்டாமன நிலைபெறக் கடவாய்.

பிரத்தியட் சமதா மிந்தமா ஞானம பிரயோச னங்குருசி டாக்கு, விரித்திட வேண்டி லிவ்விரு வாக்கனு மிக்கரால் புடை யரா யிருப்பின, றரிந்திடற் குரிய கைவல்ய ஞானந் தருமப்பு டாத்தங்க ளனைத்தும், பொருந்தமா யடைதற் குரியரா குவா ரெம் புகனறிடி லொப்பிவாக கியாமே. 16

ஸ்ரீ சொரூபானுபவ சுவாமிகள் அருளிச்செய்த

சொரூபவுந்தியார்.

காப்பு.

கிஞ்சின் விரிவாக்கிச் சிமேலே னடுவாகி
நெஞ்சி லறிவரிய நிண்ணயமாய்—மிஞ்சியரு
ளுள்ளப்பொருள் சிற்சொருப வுந்தியா ரைப்பாடிக்
கள்ளமறப் போக்குவிக்குங் காண் 1

நூல்

சொல்லற் கரிய சொரூபனை யிட்டருக்
கல்லறப் பிறப்பேதென றுந்தீபற
வவாசரு வேசனென றுந்தீபற. 2

ஏக சிதாகாச வெல்லை கடந்தவா
மோக மிறந்தாரென் றுந்தீபற
முத்த ரவரேயென் றுந்தீபற 3

காட்சிக்கெட் டாதொன்றைக் கண்டு தெளிவார்க்குத்
தாட்சி யணுகாதென் றுந்தீபற
தானவ னாகுமென் றுந்தீபற. 4

எட்டப் படாதொன்றை யெட்டிக்கொண் டார்களுக்
கெட்டப படாததின் றுந்தீபற
யெல்லா மவரேயென் றுந்தீபற. 5

தன்னுருக் கண்டு தனிப்பட்ட ஞானிக்குப்
பின்னுரு வில்லையென றுந்தீபற
பேத மிறந்ததென் றுந்தீபற. 6

நித்தியா னந்த நிலையறி வாருக்குச்
சத்தியந் தானுமென் றுந்தீபற
சாந்த சொரூபரென் றுந்தீபற 7

எல்லா மிறந்த விடங்குரு வாங்குரு
சொல்லாமற் சொன்னதென றுந்தீபற
சுத்த வெளியதென் றுந்தீபற. 8

சுட்டுத லற்றுத் துரிய மிறந்தபின்
கட்டுக் குலைந்ததென றுந்தீபற
காவலா காசமென் றுந்தீபற. 9

கண்டது சிற்சத்தி கொண்டது தான்சிவ
நின்றது பிரசமென் றுந்தீபற
நின்மல வாகாச முந்தீபற. 10

தர்ப்பணச் சாயல்போற் சைதன்னி யந்தன்னி
லிப்பிர பஞ்சமென றுந்தீபற
இல்லை யிதுவென்றே யுந்தீபற. 11

சித்துத்தா னென்றுசித் தேசக மாக்கண்டோர்
சத்துத்தா னென்றவ ருந்தீபற
சங்கை யிறந்தாரென் றுந்தீபற. 12

நானென் றிருந்தானின் னானென் றறிந்தபின்
றானென்று கண்டாரென் றுந்தீபற
சந்தேகந் தீர்ந்தாரென் றுந்தீபற.

ஆங்காரங் கெட்டு நிராங்காரம் பட்டபின்
போங்காரங் கெட்டதென் றுந்தீபற
உள்ளதே யுள்ளதென றுந்தீபற. 14

தோற்றுவ தெல்லாஞ் சுபாவ மெனக்கண்டோர்
சாற்றும வகையேதென் றுந்தீபற
தன்னை யிழந்தாரென றுந்தீபற 15

ஏகா சனங்கண் டிருந்தமெய்ஞ் ஞானிக்கு
யோகா சனமேதென் றுந்தீபற
ஒடுங்கிற் றுவையமென் றுந்தீபற 16

தன்னைச் சுபாவ வறிவென் றறிந்தவர்
பின்னைப் பிறவாரென றுந்தீபற
பேச்சுக் கிடமற்ற துந்தீபற. 17

பஞ்சகோ சத்தைப் பகுத்தறிந் தோருக்கு
நெஞ்ச மிறந்ததென றுந்தீபற
நிட்டைய தாகுமென றுந்தீபற 18

ஆத்தும தத்துவ மாந்தன்னைக் கண்டபின்
கோதது நிறைந்ததென றுந்தீபற
குறையவர்க் கில்லையென் றுந்தீபற. 19

அந்தக் கரண மறிந்து துறப்பார்க்குப்
பந்த மிறந்ததென றுந்தீபற
பாழ்வெளி யுள்ளதென் றுந்தீபற 20

சத்த மிறந்த தலந்தனிக் கண்டபின்
புத்தி யிறந்ததென றுந்தீபற
போத மிறந்ததென் றுந்தீபற. 21

தேகாதி யன்றெல்லாஞ் சித்தெனக் கண்டோர்க்கு
மோகாதி யில்லையென றுந்தீபற
முத்தி நிலையதென் றுந்தீபற. 22

ஏக நிராமய மென்றறி ஞானிக்குத்
தாக மிராதுபின் னுந்தீபற
தன்னனு போகமென் றுந்தீபற. 23

சொல்லற நின்ற சுகாதீத ஞானிக்கு
இல்லற மற்றதென் றுந்தீபற
ஏக சிதாகாச முந்தீபற 24

எல்லாம பரமாத்த மென்றறி ஞானிகள்
சொல்லா ரவருண்மை யுந்தீபற
சொன்னா றெரியுமென றுந்தீபற 25

ஐய மிறநதறி வானநத முற்றபி
னய்யப பதமேதென் றுந்தீபற
உண்மைய தாகுமென றுந்தீபற. 26

தச்சபன றிகதுசசந் தானொன்று கடைபி
னைசச மிறநததென றுந்தீபற
அறிவானநத மாயிறறென றுந்தீபற. 27

ஆனநதங் கெட்டு நிராநந்த மானபின
றானந்த மானதென றுந்தீபற
தடையறறு நின்றதென றுந்தீபற. 28

கூடல பிரிதல குவிதலற் றோநெஞ்சு
நாடல பிரிந்ததென றுந்தீபற
நானறற போதமென றுந்தீபற 29

எல்லாஞ் சுகவடி வென்றறி ஞானிக்கு
எல்லாஞ் சுகமேயென றுந்தீபற
இசசை யிறநததென றுந்தீபற. 30

பற்றறப பற்றிய பற்றைப்பற்று நெஞ்சுக்குச்
சுத்தர மற்றதென றுந்தீபற
ஒப்பனை யற்றதென றுந்தீபற. 31

உண்டில்லை யென்ற விருவத திடைபோனறைத
கண்டது மிச்சமென றுந்தீபற
ககன வடிவதென றுந்தீபற. 32

ஒப்பற்ற வொன்றை யுணர்ந்தமெய்ஞ் ஞானிக்குச்
செப்பாத கருவதென றுந்தீபற
சித்தே பிரமமென றுந்தீபற.

சிறக்க னத்தொன்றிச் சேர்ந்தமெய்ஞ் ஞானிநெஞ்
சொக்க விறந்ததென் றுந்தீபற
உணர்வொன் றிருந்ததென் றுந்தீபற. 34

உன்று திருந்த விடம்பொரு ளாமெனச்
சொன்னு னருங்குரு வுந்தீபற
சும்மா விருக்கவென் றுந்தீபற. 35

நினைத்துணை யன்றியே யில்லைநா னற்றபின்
பினைத்துணை காணேனென் றுந்தீபற
பெரிய மவுனமீ துந்தீபற 36

மெய்ம்மைமெய் யென்று விரித்தறி ஞானிகட்
செய்ய கருமமே துந்தீபற
சிவன் சிவமென்றே யுந்தீபற. 37

சித்தப் பிராந்தி தெளிந்தநன் னிட்டர்கள்
சுத்தப் பிரமமென் றுந்தீபற
சொல்லொணா தானந்த முந்தீபற 38

சித்துரு தானாய்த் தெளிந்தமெய்ஞ் ஞானிக்குச்
சத்துரு வில்லையென் றுந்தீபற
சஞ்சல மற்றதென் றுந்தீபற. 39

பூரண மொன்றே புராதன மானதென
காரணஞ் சொன்னதென் றுந்தீபற
ஆசானுஞ் சொன்னானென் றுந்தீபற 40

முத்தனன் னீரு முபக்கி யிருந்தாற்போ
லெத்திசை யொன்றேயென் றுந்தீபற
ஏகசித் தாகுமென் றுந்தீபற. 41

கள்ள மனச்செயல் கண்டு தெளிந்தபின்
வெள்ள வெளியேயென் றுந்தீபற
வேத முடிவதென் றுந்தீபற. 42

இருந்த வடிவேகண் டிருந்தமெய்ஞ் ஞானிகட்குப்
பொருந்து மபயமேதென் றுந்தீபற
போக்குவர வற்றதென் றுந்தீபற. 43

மிச்சமாய் நின்ற வெளிசிவ மாக்கண்டோர்க்
கசசம பின்னேதங்கே யுந்தீபற
ஆகார மற்றதென் றுந்தீபற. 44

நெய்யற மாண்ட நிலைவரைத் தீபமபோற
கையற மாண்டதென் றுந்தீபற
காணுப் பெருமையென றுந்தீபற. 45

சிதறுஞ் சடமுஞ் சிதைநத விடநதனிற
சத்துந திசையொன்றே யுநதீபற
சகசம தாகுமென றுநதீபற. 46

நீநா னெனுஞ்சடபேத மிறந்தபின
றுனு யிருநததென் றுநதீபற
தாரக மானேமென் றுநதீபற. 47

சரிதறுஞ் சரியா திருநத பிரமம்
விரிதத பரியாய முநதீபற
மெயயறி வொன்றேயென் றுநதீபற. 48

நிரகுண நின்மல நின்மய மானபி
னெக்குணங் கெட்டதென் றுநதீபற
வெல்லைபின னிலலையென றுநதீபற 49

ஆகாச மென்ன வசையா வடிவொன்றே
சாகா திருநததென் றுநதீபற
சத்திய மேயீதென றுநதீபற 50

சொறபிர காச சொரூபந தலைபபடின
நிஷ்பிர பஞசமென றுநதீபற
நீஙகாச சிவோகமென றுநதீபற. 51

சொரூபசாரம்.

சிறசொருபந் தானே செகசொருப மானவெலாந
தற்சொருப சாரமாய்ச சாறறவே - பொற்சொருப
மச்சுருவாம போல வதுவதுவாய்த தோற்றுமொரு
சொாசசொருபந தானே துணை.

பூதாதி யைந்து பொறிபுலன்க ளெல்லாஞ்சித்
தேதாதி யந்தமவை யெல்லாஞ்சித் - தோதரிய
கற்பனையுஞ் சிந்தனைத்துங் காண்பானுங் காட்சியுஞ்சித்
தற்பமும்வே றில்லாமை யால். 2

புத்திவிகற் பத்தாற் பொருந்துாக பேதமெலாஞ்
சத்தியம்போற் றோன்றுவது சாட்சியன்றோ - முத்திமுத்தம்
சுத்த மசுத்தஞ் சுகாசுகங்க ளுள்ளதில
தத்தனையுஞ் சத்தாத லால். 3

பார்த்ததிசை யெல்லாம் பரிபூ ரணசொரூபந்
தீர்த்தமெல்லா மானந்த சிற்சொரூபங் - கீர்த்திகரு
தோத்திரங்க ளெல்லாஞ் சுகசொரூப நம்மையலால்
வேற்றுருவ மேதாகு மே. 4

அய்யா சகதோற்ற மாதர மெல்லாநீ
பொய்யாது சோதியெனப் போதித்தான் - மெய்யாக
வுற்றுணரி ஞனென் றுரையா ரொருவரிலை
முற்றுணர்வா னானே முதல். 5

நம்மையறி வேவடிவா நாங்கண்டோ நம்மையன்றி
செம்மை யுலகத் திரள்காணோ - நம்மைநா
முற்றுப்பா ராதிருந்தோ மல்லா லொருகாலு
மிற்றுப்போ னோமோ வியாம். 6

எல்லாரு நானு விருந்துரைப்பா ராகிலிலை
யல்லாம லீச னளவுமிலை - சொல்லாலே
பெற்றமகன் தம்பி பிதாப்பே ருரைத்தொருவற்
குற்றவுடல் வேறாகு மோ. 7

நாமா யிருந்தோமு நாமேநா மல்லவாய்ப்
போமாறு போகும் பொருளுநாம - யாமத்துத்
தானே யுறங்கிச் சகத்துருவாய்த் தோற்றிவிழித்
தானே யவன்போலத் தான். 8

ஆகமா யாருயிரா யஞ்ஞான மாய்ஞானப்
போகமா யின்பப் பொருளாகி - யேகமாஞ்
சிற்சொரூப மாகியெல்லாச் செய்கையுமா நம்முடைய
தற்சொரூப மேதான தால். 9

ஆனந்த மென்பா ரதீதமென்பார் நான்மறைக்குந்
தானந்த மாஞ்சர்வ சாட்சியென்பார் - ஞான நூல
சொன்ன குறியெல்லாந் தொடராத வென்வடிவுக்
கென்னகுறி சொல்லுவேனை யான். 10

நானே யதுவோ வதுநானே நானதுவோ
ஞானோ தயமோநா தாந்தமோ - மோனமோ
சுத்தமோ சூனியமோ தோற்றுஞ் சுபாவமிலை
யித்தனையு மல்லவா மே. 11

புத்தோக முத்தோகம் பூரணனா னகந்தோகஞ்
சத்தோகஞ் சிதந்தோகஞ் சானந்தோகஞ் - சுத்தோக
மாரணங்க ளோடரிய வறப்போ தகஞ்சகல
காரணமாஞ் சைதன்யோ கம். 12

சொல்லாச் சுவானுபவா தீதச் சுகாநந்த
மெல்லாமு நாமா யிருந்தோமே - தொல்லையினை
யற்றோ மெனுஞ்சொல்லு மற்றோமே நம்மைநாம்
பெற்றோம் பிழைத்தோம் பிழைப்பு. 13

சந்ததமு நீங்காத் தனியாக பெற்றோமே
தொந்தச் சுகாசுகமுஞ் சுட்டோமே - சிந்தனையை
வாட்டியதே காதி வனவாசம் விட்டோமே
விட்டிற் குடிபுகுந்தோ மே. 14

நனவிற் றமிசந்திரிய நாட்டியங்கள் பார்ப்போம்
கனவின் மனக்கூத்துங் காண்போம் - நினைவில்
சுழுத்தியிலே யில்லாத சூனியகந் தாடி
விழுப்பொருளாய் நாமிருப்போ மே. 15

நானென் றிருந்தவனோ நானகன்றே டாறிலவ
னானென் றுருத்தரிக்க வொட்டேனே - ஞான
வடிவான நானேநான் மற்றுள்ள நா னெல்லாம்
படிவா னிறந்துபிறப் பான 16

சாயையென வாழ்குடும்பந் தன்னைச் சுமந்தாலு
மாயையெனு மேக மறைத்தாலுந் - தூயவெளி
தானாய் விளங்கிச் சகசாட்சி யாயிருக்கு
ஞானாதித் தனானே நாம். 17

ஏதேது வந்தாலு மேதேது செய்தாலு
மேதேதி லின்புற் றிருந்தாலு - மேதேதுந்
தானாகா வண்ணந் தனியே தெரிந்திருக்கு
ஞானாகா ரந்தானே நாம். 18

ஆட்டிவிட்ட பம்பரம்போ லாசையுற்ற விக்கரணங்
கூட்டி முடித்தாலுங் கூடோமே - சாட்டியதிற்
சம்பந்த மற்றோமே தற்சொரூப மானோமே
யெம்பந்தம் போனவா றே. 19

அஞ்ஞான மெத்தா லழிந்ததோ வாராயும்
விஞ்ஞான மெத்தால் விளைந்ததோ - மெய்ஞ்ஞானச்
செம்மையனு பூதித் தெளிவுபெற்ற தெங்ஙனே
வெம்மையல்லா லேதுகண்டோ மியாம். 20

மெய்யெல்லா நாமாய் விளங்கியபின் னாமாய
பொய்யெல்லா மெங்கேனும் போயவோ - மெய்பொய்
யிருவகைக்கு நாமே யிடமானோந் தோன்றித்
திருவகைக்கு மெட்டாம லே. 21

தேகநா மென்றோமோ செல்வநா மென்றோமே
போகநா மென்றோமே பொய்யன்றோ - வாகுற்ற
நாமா யிருந்ததுமெய் நாமசங்க மானதுமெய்
தேமாயித் தேபோற் றினம். 22

வாலமதி யூகமதி போன்ஞான வஞ்ஞானக்
காலமுநாங் கண்டு கழித்தோமே - சீலமா
யப்போது நம்மிலே யாரோப மானவெலா
மிப்போது பொய்யான வே. 23

பொய்தானே யின்பப் பொருளாய்ப் பரம்பரையின்
மெய்யாச சுகம்போல் விளைந்தக்கா - லையோநா
மெங்கே பிறந்தோ மெதைத்தெய்வ மாத்தொழுதோ
மெங்கே யடைந்தோ மியாம். 24

ஆராகி யோவிருந்தோ மார்க்கோவி னுக்குழைத்தோம்
பேரா யிரமாகப் பேதித்தோம் - பூரையினி
னம்மாலே தேடரிய நம்மைநாங் கண்டோமே
யம்மா பிழைத்தோ மடா. 25

கள்ள மனத்தைக் கரைத்துருகப் பெற்றோமே
யுள்ளபடி நம்மை யுணர்ந்தோமே - தெள்ளமுதச்
சச்சிதா நந்தமுநாம தாமா யிருந்தோமே
யசெல்லா நாமாகை யால். 26

கண்ணலாற் காட்சியுண்டோ காதலாற் கேட்பதுண்டோ
விண்ணலா லேதும் விரிந்ததுண்டோ - வெண்ணுங்கால்
கானலா றோடிவரக் கண்டதுபோற் றோற்றுகின்ற
தானலா துண்டோ சகம். 27

என்னைத் தவிரமற்றிங் கேதுமில்லை யென்றுணர்
பொன்னைத் தவிரவில்லாப் பூடணம்போற் - பொன்னையுரு
வேறாக்கிப் பேருரைத்த வேற்றுமைபோ னம்மையுமவ்
வாறுப் பகுத்துரைத்தோ மால். 28

வாக்கிற்கு மெட்டா மனத்திற்கு மெட்டாது
தேகக்கிட்டா லுந்தெவிட்டாத தெள்ளமிர்த - நாககினீ
ரூறல்போ லெம்மிலே யூறியூ மைக்குடம்போல்
வேறற்ற நா மாயிருந்தோ மே. 29

எதுசிவா னந்தமோ வேதுசிவா காரமோ
வேது சிவன்செயலோ வென்னாதே - யேதும
பிறிவாகா வொன்றாகாப் பேதமா காத
வறிவா நிறைவே யது. 30

தானறியுந் தத்துவங்க ளெல்லாந் தனக்கன்னியந்
தானதுவே யனறென்று தள்ளுங்கான் - ஞானமாய்த்
தள்ளுமவ னயிருக்குந் தனணுறாற னென்றுணர்ந்து
கொள்ளுமது வேசாந்த மாம். 31

சாந்தமே தற்சாட்சி தற்சாட்சி யேபிரமம
போந்த பிரமமே பூரணமா - பாய்ந்துணர்ந்த
சுத்தபரி பூரணமே தோன்றுசசுவா னுபவஞ்
சித்தநிலை தானே சிவம். 32

சித்தம பிறந்து செகம்பிறந்து நானெனவோர்
கத்தன் பிறந்தவழி கண்டோமே - சித்த
மடங்காமை யேமாயை யம்மாயை மாய்ப்பார்
இடந்தானே சாயுச்சி யம். 33

எல்லையற்ற சென்ம மெடுத்தோ மிறந்தோமென்
றல்லனுற்ற பீதி யழிந்தோமே - தொல்லுலக
மெல்லாங் கடுவெளியா யென்வடிவா மென்றன்வடி
வல்லாது பொய்யாத லால். 34

காலங் கருதிக் கடவுளரைக கைகூபபிச்
சாலவிர தஙகளெலாஞ சாதித்தே - மேலுணர்வா
லிதெலலா நாமலவென றெண்ணியனந தானநத
போதநா மாகாத போது. 35

நித்தியமா யேகமாய் நின்மலமாய்ப பூரணமாய்ச்
சத்தியமா யானநத தறபோத - சுததராய்ச
சித்தநிலை பெற்றவராய்த் தீர்ந்தசன னத்தவரா
யுததமரா வுள்ளாராக குறும். 36

வெட்டெனவும பேசார் வெகுளார் முகங்கோணு
ரிட்டபதாத் தம்பெரியோராக கேற றுவைபபார் - துட்டாகளைச்
சேரா ரியாவாக்குந தீஙருரையாா கண்சிவநது
பாரார பிறவிநோப பார. 37

பொன்றும பொருளைப பொருளாக வும்போற்று
ரெனறு நலநதீங் கெடுத நுரையார் - சென்றசில
காரியத்தை நோககிக கழியா ரிழிவுசெயா
ராரியரே தாமாகு வார். 38

வேத விதியை வெறுதது யைா ருள்ளளவு
மோத லுருக லொழிநதிரா - சாதன்
மறவார் கருததிளகி மண்ணுலகில வாஞ்சை
பிறவார பிறவாத போ. 39

சித்த சலனந திடுககெனவுஞ் சறறுமுறா
முதநிவழி கேட்கவே மோகிபபார் - புததிபோய்
மாடுநம விடுமனை மககள்செல்வ மாற்சரியங
கூடியழுங் தாபக ருவா. 40

ஆர்க்கு வருவிருநதென் றுவனவும் போவனவும்
நீக்கநிலை யன்றித தெளிவரோ - பார்க்குங்கால்
சாந்தராய் நித்தியராய்த ததகுவபோ தத்தவராய்த்
தீாநதநிலை நின்றா சிலா. 41

சங்கற்ப சாலச் சகத்தோற் றாவையெலா
மிங்கற்ப மென்று திழிவரே - பங்கமற
விம்மை மறுமை யிரண்டி டத்து மப்பாலுந்
தம்மையன்றிக் காணா தவர். 42

சத்தப் பிராந்திசத் சத்தாம் பிராந்தியெலாஞ்
சித்தப் பிராந்தியென்றே தேறுவா - முத்தாதா
மாரோப மாகு மவத்தைதொறு தோற்றியழி
யாரோபம் பொய்யாத லால். 13

தேகா லயத்திற் சிதாகாச தேவதையை
யாகாய சாந்தி மலராலே - போகாந்த
மந்திரத்தாற பூசைசெயு மாதவரை யாதரிந்த நச
சந்ததம்வாழ் வாரக்ஞா சரி. 44

முக்கனியும் பாற்சோறு முன்பிருக்க நாயருந்திக
கக்கியசோற் றுக்குருக கருதுவா - ரககலேசகு
மெல்லாப பொருட்கு மிருமபொருளபா மென்றுமல
வல்லாக் கடிமைபுகு வார். 45

செம்மையறியார் செகததோற றரவறியா
தம்மையறி யாவிலையுந தாமுவறியா - தமபிலே
யநதராராய் வீணே யவமதிபபா நலலோரை
யெந்தவழி போவா ரிவா. 46

ஐங்கணையும பூவா மறுகா லளிநாணு
மென்கருமபாம் விலலனங்கன் வீரமும் - வன்காத
லேற்றுவனு மெல்லாமபொய் யிபபடியே பாழுலகத
தோற்றமெலா மெய்தானு சொல. 47

காலமோ தேவதையோ கன்மமோ மாமாயைபச
சீலமோ விம்மனத்தின் செய்கையோ - கோவியநல
லுசசாக மோநலந்தீய குத்தரிபப தேததிலே
யெசசார்பு மில்லா விவாகரு. 48

தன்னைத்தான் றேடாச சதிகார ரேன்பிறநதா
ரன்னத்தால் வந்தவுட லார்தாமார் - முன்னம்
விடுத்தவுட லெததனையோ மீண்டுமீண் டினபா
லெடுத்தவுட னாரு யிரம. 49

பொய்யாக்கப் பொய்மையைப் பொருளைப் பொருளாக்க
மெய்யாகக் குருவொருத்தன் வேண்டிற்றே - யையமோ
பூபாலராகிப் பொலிந்திடுசீ வனகளெலா
மாபாச ரெனப்படுவே யாம் 50

ஒன்றிலே தோற்று முலகப் பிரதிபிம்ப
மொன்றுபோற் றோற்றுநத வுண்மையென்றே - யென்றும்
பொருளாகப் பாராத புன்மையறி வோர்க்கே
மருளார் பொறிபோல வாம் 51

தன்னை யறியாமற் றனைத் தனைத்தேட
லென்ன புதுமையிதை யென்சொல்வேன் - மன்றுயிரே
றண்ணீரி னின்றுகொண்டு தாகந் தணியாமே
லெண்ணீரமற் றேறுழையப் போமயாம். 52

சாத்திரங்க ளத்தனைக் கலைவிருத்த விரித்தலுழுங்
கோத்திரமுங் கொண்டிவிளை கூட்டிவிர - சாத்திரா
யுமமாலே யுமைமையுமாற் றோயாத் தொழில்விட்டிர
ஜமமா விருந்தொற்றோ தோ. 53

ஆசித் தந்த தெய்வந் தனையாள முங்கொளுந்தி
ஆசித்தாக கைகூடியப் போறுவார் - நேசிக்குந்
தானே வருமோ சதாரான தெய்வமென
ஆரேறு மெலவா குறு. 54

தேனாக திருநாளை சேவிப்பார் தமமைவிட்டங்
காரைத் தொழப்போரு மையோ - தெரிடைப்ப
பாககின்ற தெய்வம் பரிபூரணமலவோ
பார்க்குந் தெரியாதே தா. 55

மூலைக்கு ளேயிருந்து மூச்சடக்கிப் பேச்சடக்கி
சாலக் கனயோகஞ் சாதிப்பார் - மேமுணர்வு
கண்டிருக்கச் சாதனைப்பின் காயத்தை யேவலித்திப்
குண்டிருக்க வெண்ணுகிறோ ரோ. 56

கட்டப் படாமற் காயாத் திரட்டிப்பார்
மட்டித் தொருகோ வணராவார் - சிட்டர்போற்
றாவகாமற் றாகத்துஞ் சுகமுற வெயுவர்ப்
யாவகார நீக்குவார் ருல. 57

எச்சாத் திரம்வேண்டு மெச்சா தனைவேண்டும்
பிச்சாட்டல் லோகெடுவாய் பேதையர்க்குப் - புச்சாண்டி
காட்டுவார் போலவந்த கற்பனையை மெய்யெனப்பா
ராட்டுவார் தம்மைக்கா ணார். 58

ஆண்பெண் ணலியென் றனேக விதமாகக்
காண்பனவு மொன்றாகக் காண்பனவு - மாண்புடைய
சித்தினிடத் தோற்றமல்லா லுண்டோ விவைதெளியா
ரெத்தனைசா தித்தாலு மென். 59

எவ்வா றெவரிருந்தெ னெவ்வா றெவர்போயென்
னெவ்வாக்கூட் டிற்றனிமை யொத்ததே - யெவ்விதமு
நீங்குவார் நீங்கா நிலையிலனு பூதிகண்டு
தூங்குவார்க் கன்றோ சுகம். 60

விண்ணுருவ மீசனென்பார் வேறுருவஞ் சீவனென்பார்
கண்ணு மிரவியும்போற் காணென்பார் - திண்ணமதா
யத்துவித மாகா தவையிரண்டு மாகாத
சித்துருவந் தானே சிவம். 61

சுத்த சடமான சுக்கிலங்கொப் பீகரித்துச்
சித்தத் துவங்கலந்து சீவிதரா - சத்தியம்போல்
வந்தபொழு தீதெல்லா மாயையென்றே தற்சொருபஞ்
சிந்தைசெய்வா ரன்றோ சிவம். 62

நேற்றின்று நாளையென நிச்சயித்த திராப்பகலை
மாற்றுஞ்சுயஞ் சோதி வடிவாகி - யேற்றபடி
யென்றுமொரு நாளா யிருக்குந் திருநாளைச்
சென்றுதொழு வாரே சிவம். 63

ஞானநூல் கற்றாலு நற்றுறவு பூண்டாலு
மோன சமாதி முயன்றாலுந் - தானாகி
யெல்லாக் கவலையுமற் றின்புற் றிருப்பதுவே
சொல்லாரு முத்திச் சுகம். 64

மாகேள்வி பெற்றாலு மாயோக முற்றாலுந்
தேசேசந் திரியத் திரிந்தாலு - மாகருணை
சேரா ருபசாந்தி தேறார் பெறாப்பேறு
சோராத முத்திச் சுகம். 65

இச்சை யநிச்சை பரவிச்சை யோடுழலுங்
கொச்சைப் பிராரத்வக் கூழாகாள - பிசைசமுத
லேறறு ரிடுவா ரிவரென் றுணர்ந்தீரேற
காற்றுடிக் காலாக லாம. 66

எனனைநான் கண்டபடி யிப்புவியி லெல்லோருந்
தன்னையே காணாத தகுஙகாணுஞ - சொன்னை
ளெளிநாட்ட மோடுமன முண்ணுடடம பெறறு
வெளிநாடட மாகா விடின். 61

கன்மங தவறுமற காலங் தவறுமற்
செனமங தவறுமற செய்வரேற் - கன்மவிதி
செய்வான செயலிரண்டுஞ் சித்தத்தே கணடுதெளிம
துய்வார் பொருளாகு வார். 68

உளளபடி கண்டுகளித துறறுருக மாடடாத
களளரையுங கண்டு களித்தோமே - கொள்ளையா
விநதிர சாலககமல மெத்தனைபுட பிததாலுஞ
சநதிரனுக் குண்டோ சலம. 69

திங்கடாந்து மேன்மேற் செனித்தகரு வேலடியின
மாங்கனிவங் துறறதொபப வாய்த்ததே - யாஙகாஙகு
மெல்லாருந தேடுபொருள யாமாக வேயருள
வல்லான் றிருத்தாண் மலா. 70

நானு யிருந்ததெஙகே நானபிமா னித்ததெஙகே
வானுள மண்ணுள வாஞ்சையெஙகே - ஞானகுரு
தேசிகனு ரெங்கே சிவசிவா முத்தியெஙகே
பேசிடவா யெங்கே பிளாய் 71

என்னையே யல்லாமல் யான்பெற்ற தேதுமிலை
யெனனையான் பெறறிருந்த தெபபோது - மென்னையன்றிப
பந்தமிலை வீடுமிலை பாரக்கிலிவை யாராயுஞ
சிநதனையு மில்லாத தே. 72

செப்படிபோற் காட்டியரு டேசிகனை யோவனைத்து
மிபபடிசோ தித்துணாநத வென்னையோ - மைப்படியுஞ்
சென்மமுடி வாகவந்த தேகா லயததினையோ
வென்மயமாய்ப போற்றுவேன் யான். 73

அன்னமய கோசமா மாகமே யுள்ளளவுஞ்
சொன்னபடி கேட்கிற சுகமடைவா - யென்னுளுங்
கெட்டபாழ் வாசனையைக் கிட்டாமே யாமேதனு
மிட்டபடி கண்டே யிரு 74

பொறிகா ளனைவரொடுநாட் போதறிவளாத நீரே
யறிவாநந்தப் பொருளு ளொன்றன் - பிறிவாகு
முங்களையு நானு முணர்ந்துகொண்டே னிங்களினி
யிங்கழியா தொன்று மிரா 75

ஆசையே யுன்னா லலைந்துவிட்டே னென்றுநீ
நீசெய்யுப காரத்தி னிலமேறனே - தேசிகனை
யுன்று லடைந்தே னுனைக்கூடி முத்திபெறு
மென்றுனை நானு மினேனை. 76

கோபமே யுன்றாற் குறைநீங்கி னியொழுமித்த
தாபமே செய்யுஞ் சலிப்பாலே - யாபத்து
நீங்கியுப சாந்தியிலே நின்றேன் கனவிலுநீ
யேங்கியெழும பாதே யிரு 77

லோபமே யுன்னை யுறவுகொண்டே னுன்னுருவாம
பாவமே யெனபருண்மை பறுகா - நீபெருக்க
வாசிக்க வேபடுவா யாபாவி யுன்னாலே
யாசிக்கப் பட்டே னமைவு 78

நெஞ்சகமே நானேநீ நீயேநா னென்றிருந்து
வஞ்சகமா யுன்னை மறந்தேனே - தஞ்ச
முனக்குநா னென்பதுவு முண்மையே யுண்மை
யெனக்குநீ வேறு யிராய். 79

ஓடித் திரிந்தா யுழைத்தாய் பிழைக்குமவழி
தேடிப் பலகலையுஞ் சிந்தித்தாய் - நாடியொரு
சற்குருவைத் தந்தாயென் சிந்தாபத் தயவுசெய்த
நிற்குதவி யென்செய்தே னே. 80

உன்னுருவாய் நானிருந்த வுண்மைபோ லென்மனமே
யென்னுருவாய் நீவந் திசைந்தாயே - செய்நன்றி
பாராட்டு வாருனைப்போ லுண்டோ பரபரத்துச்
சீராட்டின் மாறு திரு 81

ஆசைவாக்க மெல்லா மகற்றிப் பொறைமுதலாந்
தாசவாக்கஞ் செய்பலந் தந்தாயே - நேசத்தா
லாதிநா லம்தொடுத்தென் னைப்புவிட்டா னெருமேசன்
னீதியா லெனைப்போல நில 82

என்னெஞ்ச முருலவ யானுமது போலிருந்தே
யின்னஞ் சமமாகா விட்டேனே - யென்னெஞ்ச
மெனைப்போ லசையா திருக்கவந் தோலயானும
பொனப்போ லிருந்தேன பொலிந்து. 83

எதுவா வேண்டு மதுவருக வென்னைவிட்
டேதுகல வேண்டு மகன்றகல்க - மோதெனது
பிச்சையுந் தள்ளோம் பிரமமாந் தன்மைவிட்டே
னெச்செய்யு நானுஞ் சேனன. 84

எங்கேநான் போனாலு மென்னையே தேவதையென்
றெங்கே தொழுவதுநா னென்னையே - யெங்கே
யிருந்துகிடந் தோடினு மென்னிடத்தே நானே
யருந்தவத்துக் கொள்வானு மாம். 85

தன்னிடத்தி லேதோற்றித் தன்னிடத்தி லேயிருந்து
தன்னிடத்தே கூடுஞ் சகத்தெல்லாந் - தன்னையிட
வேறென் றெனக்காணப் பலலாவிவ் விதிப்படியோ
மாறென்று காணப்போ மற்று 86

எதுக்கா சைப்படுவா னேதுக் கஞ்சிப்பா
னேதுக்கு மாசறிய மெய்துவா - னேதுக்கு
நானே சராசரமாய்த் தானுவா னேழ்புவிக்கு
மாமேரு வொத்துவாழ் வான். 87

மாதிக்கு மாறி மதிக்குகிக நீக்குளிர்ந்திவ
வாதித்த னெற்குவட்டக் காஞ்சுஞ் - சோதித்து
முன்னிலைமை யாராய்ந்து முத்தரே யெஞ்ஞான்றுந்
தன்னிலைமை குன்றா தவர் 88

பிச்சை முதலாப் பிரமபத மீறாக
விச்சை வரினு மிசைந்தாலுஞ் - சொச்ச
நலங்கா தார் தாமதுவாய் நாட்டாதார் சித்தங்
கலங்காதா ரேஞானி காண். 89

வாதித் துரைப்பார் வழிபடினும் வண்கணார்
நிந்தித் துரைத்தாலு நெஞ்சுரார் - சிந்தையறு
மேகா டவிவரினும் வெய்யோ னுதித்தாலு
மாகாயம் போல்வா ரவர். 90

எந்தெந்தப் போக மெதிராகு மவ்வளவுக்
கந்தந்தப் போக மனுசரிப்பார் - பந்தமறு
நீதித் தனிநிலையே நிற்பாகிர ணம்பரவு
மாதித்தன் போலே யவர். 91

சித்துருவ மாகிச் செகசாட்சி தாமான
முத்தரைக்கா மாதி முனியாவே - சித்தத்தி
லிங்கற்ப வாசனைக ளெல்லா மெடுத்தருந்திச
சங்கற்ப மில்லாத தால். 92

எங்கும் பொதுவா யிருக்குமொரு சீவன்முத்தா
தங்குமிடந் தானே தலவாச - மங்கவாகள்
பார்வையே தீர்த்தமவா பாதார விந்தமலர்ச
சேவையே சாயுச்சி யம். 93

மெத்தென்ற சொல்லும் விருப்பமற்ற நோக்குமெலாஞ்
சத்தென்ற நெஞ்சுந் தளர்நடையுஞ - சித்தத்
தடங்கா மகிழ்வு மனவரதம் பெற்ற
திடந்தானே ஞானி செயல். 94

எல்லா விடத்து மெமைக்கண்டோ மெம்மிடத்தி
லெல்லாமுங் கண்டோமென் றேகமாக் - கல்லாமை
கற்ற வனுபூதி கைகண்டார் மற்றேது
மற்றார்சீ வன்முதத ராம. 95

தானேக னாகியுப சாந்தனாய் நின்மலனாய்
வானே முதற்றன் வடிவாகு- ஞானி
விடுத்ததொழி லெல்லாம் விலக்காகு மன்றே
னடுத்ததொழி லாசார மாம். 96

ஞானனு சந்தான ஞானிக்கு நீராட
லானுகந்த கோலஞ் சதாசார- மானமற
வாங்கிப் புசிப்பதுவே மாபூசை சஞ்சாரந்
தீங்கற்ற சுத்தசமா தி. 97

அண்டமெலாந் தானு யறிவு வடிவாகக்
கண்டபரா னந்தசிவா காரருக்குத்- தண்டித்துத்
தள்ளும் பொருளேது தள்ளா விதிவழியே
கொள்ளும் பொருளெதுவா கும். 98

பெற்றபே ரின்பப பெரியோர் சரித்திரத்தைக்
குற்றமென நாடுங் கொடியோர்கள் - பற்றறுக்
கோசகா ரப்புழுப்போற் கோடான கோடிசென்ம
மாசாரவ ரென்றே மதி 99

நித்த நிராகார நின்மலா நநதமய
சுத்த பரிபூ ரணசொரூப - வத்துவித
மெல்லாமுந தாமா யிருபபாா கருணைபெற
வல்லா ரவராகு வார். 100

உள்ளமற்று ருள்ளத் துறுபொருளற் றருள்ளக்
களளமற்றார் ஞானக் கரையறறா - தெள்ளமுதச
சிறபரமு மற்றா சிவானுபவந தானுமற்றார்
கறபனையு மறறாகள் காண். 101

பருவசா ரத்தாற் பலிக்குமனு பூதிச
சொருபசா ரத்தின் சுவையை - யிருசெவியா
லுண்டிருக்க வலலா ருலகமெலாந தாமாகக
கண்டிருக்க வல்லாாகள் காண். 102

அத்துவிதரச மஞ்சரி.

சீராரு மத்துவித மேயுண்மை யென்றுமிகத் தெருட்டு தற்குப
பாராருங் கயவுருவ நரவுருவம் புணாவடிவம் பரிந்து சாத்தி [பா
யோராரும வரமொருங்கு நல்கும்விக்கி னேசனென திதயத் தின்
னேராரு மத்துவிதந தனையறியும் விசேடமெலா நிகழ்த்துவானே.

எத்திசையும் பத்திபாய்ந் திலங்குறுமுள் வாயில்புண ரெழி
ற்கண் ணுடிப, பித்திமனை தனைமருவு பாலனுக்கு வெளிவருதல்
பெருவன் பாம்போற், குத்திரக்கற் பனைமயமாய் மிகப்பொலிபல்
வகையுருவங் கொண்டு வேறு, மத்திரவஞ ஞானமதை மருவுபுரு
டனுக்குமுத்தி யடைதல் வன்பே. 2

சோரர்களாற் கொடியவா ரணிபவழி யினையண்மித் துயர்கூர் பூமா
னீரகஞ்சோ தன்றாரை நன்குதெரிந் தோன்மொழியா னேருமா
சிரடர்நற் சாந்திமுதற் சாதனங்க ணிறைந்துமிக்க சிறந்த பூமா[று
னோரறிசற் குருநாதன் மொழியாற்றுப் பதநிலையை நேருவானே. 3

நிருபனுடைக் குமரனுக்குக் கன்றான தந்நாவதனை நிகழ்த்
தலாலே, வருநயவ னாமைநழ லக்கமுனை யுநிருபனியல வாய்க்கு
மாபோற,சொருபாக்க வொருபொருணீ யெனச்சொலக்குரு வுரைத்த
தச சொற்களாலே,மருவுநந்த அநந்தவமாயத் தொருசுகமெய்ப
பொருளேனே வாய்ந்தனனே 4

திரமலடி மைந்தனுக்கு நேதமுத லாங்குணங்கள் சொறிந்த
றுனும, புரையறுமந் குணங்களெலாம் பொன்றுதலும் வெட்ட
வெறும பொய்யா மெனனப், பிரமமதங் கூடாத நித்தியன் போத
தனுப பிரகிருதிக்கு,குராந்துயபந்த முந்தியென்பதுமுன மயக
கத்தா லொளிரா நிற்றுமே 5

தெரிகின்ற துறைநிமிர்ந்த போகவைராக்கிய சொரிந்தோ னு
கேக, யெரிகின்ற விளக்கின் சிறு நகைத்துறு லாங்குநதா னியம்பு
ருங் கொலலோ, திரிகின்ற பரிசாய் நெடிதிரு னாக்கொன
சொல செங்க ளெல்லாம, புரிகின்ற வுணர்மைப்பேரா நந்திலாக்கு
கிஞ்சினுமே பூணுதலே. 6

போறறுமொரு சிறைசாதி காணைவிவ வுலகு நவாய்ப் பொலி
யா நிற்கு, சேற்றமுற வாரரிண் ணீறுமொரு சொன்மேறுஞ
செறிவ தில்லைக், தொறமைபற கிடரா மாமாயுந்த யல்லாது
துனறு சாயபருந், சாற்றுறுவே ருருபொருட் ருந்துறுகெவ
வாற்றுனுந் தக்க காமே 7

திறப்படயீ தெனத்தோனறு நாலமெலாம பிராந்திமாத்
திரமே யென்று, முறபபொலிந்தன னியமினறிப மகமாயமா மான
மாவே யுண்மை யாகுஞ, சிறப்புறநின றொளிருகலான ஞாலமது
முண்மையெனத் தெரிக்க னெனறு, லறபபுதுமை சுத்தியிர சித்த
தாறறன னியனெவனரு ளுகா றேகோ. 8

சொல்லுநினை வுறுபோது மறறெழு முனனுமறு தொலைந்த
போது, மில்லதுதா னெனாறுமிவ்வுலக மிலங்குகின்ற திறுமது
தாமே,பலலதுதி சயமென்னை போறுமேந்த இந்திரசால மான நிகரும,

குப், புல்லுறுமா யாவியின்றிற் கற்பிதமென் ருலுமிகப் பொலியு மன்றே. 9

இந்துதினந் துவிதமகன் றிரிந்திடினும புருடனுக்கிங் கிசைதற் கண்ணில், வந்துறையுந் திமையினுற பலவடிவந் தாகுகி வயங்கலேய்ப்ப, நந்தலிலசன் மப்பூமா வெனுஞ்சொரூப மொன்றேனு நானா வாகிச், சந்ததந்தற கற்பிதமாந் தமப்படலக் கூட்டுற வாற றயங்கு மனறே. 10

மட்டற்ற வெறுமபிராந்தி யாலவிரிந்து திரநாளு மருவா தான, கட்டப்புன் புவனவட்டங் கொள்ளிவட்டந் தனையுற்றக் காணல வேண்டும, முட்டற்ற தெய்வகதி யாற்பிராந்தி நட்டமெழன் முந்து மாறுற, றுட்டத்தினை புவனமது முனருடமேபோல் பின்னுளுந் தோன்றுந் தன்றே. 11

நிலைமையிலா விவ்வுலகங் கந்தாப்ப நகரமபோ னிகரற் றோங்குந், தலைமைசெறி ஞானமெனும பெயர்பூண்ட வமபரத்திற சாலத் தோன்று, முலைவகல வெமநகானம வுணாவுதிக்கின வெயிலெறித்தா லொழியு மினபோன, மலைவுசெயு மந்தவிந்த வுலகமெலா மகணத்தின மறைந்து போமே. 12

ஆரோப மானசகத தடங்கவடை வினிலொடுங்கு மருந்திறத்தாம்
சீராரு நமநுசித்தனு சிவமயமே யாகினி சேட மாகும
போராரு மத்தகமம பராசசெற்றுப படிகுழியிற புணரா தெனறு
னோராது மிலலாமற கேவலந்தா னைவேறயாய் நிகழு மனறே 13

இப்பருட லின்றெழிக வலதுறைக சசியருகக னிருக்கு மட்டுமே, விமபமயச சித்துருவாய் விளங்குமெனக் கதனாலே விசேட மெனனே, கும்பமிபபோ துடைக வன்றிச சிரகால நிலைபெறுக குமபம பம்பு, மமபரத்தி னுககனுமாத திரமேனும விசேட மெனப தனுகுருதே. 14

தங்குறுசிந தனையினமுத் தத்திறற் றோறறுகின்ற தைபற் கண்டிவ், வங்கனைமற றவளென்றே நீளுள்வெய் துயிரத்திரங்கு மவனைப போலுஞ், சங்கறப மாத்திரத்தாற பலவிகறப மாயத்தோ றறுஞ் சகங்க ளெலலா, மிஙகுசசத் தியமெனறே மந்தமதி யினன் வாளா வேற மாலும. 15

தனனியலபிற றறகவையாய்ச சச்சிதா னநதமதாய்த் தயங்கு மென்பாற, றுனனியமா மோகத்தா லுண்டெனசசொற றிடுமிந

தத் தொன்மை ஞால, மன்னியவோ ரிடத்தினுங்கா ணப்படா தருவுருவே வடிவ மாகு, மன்னியவிண் ணேவியமே போலுமென வையமற மதித்து மியாமே. 16

வானிறம்போற் றிகழத்தி யாசபே தத்தினுன் மறைபட் டாலு ஞானகன மானபொருள் கண்டவொரு தற்சுவையை நனிநீங காதா லூனமுறு பற்பலச ராசரவி சித்திரத்தோ டொன்றி னுனுந் [தே. தானமரும் படவியல்பைச சித்திரவத் திரமென்றுந தணந்தி டா

சத்தியசிற் சுககனமா யகண்டிதமாய்த் தெளிபொருளாய்த் தானு மான்ம,தத்துவவத நுவையொருவ னுனென்றே மிகத்தெளி வன்றிடையொன் றினறிப, பொதநுடலிந தியமுதலி யவறறைம யல் வாதனைகள் பூண்டு நிறகு, மத்தமதி யினனென்ன தியானென றே சங்கையற மதித்தன் மானும. 18

செங்கதிரோன் வெங்கதிரா லெதிாநிகழும் பேய்த்தேரைத தீரத் தீரநது, கஙகையினற குளிாபுனலைப புனிதமுறு மதிமான் கள் கைக்கொண் டாஙகு, மஙகுலகை வெறுமபொய்பசை யில தெனத்து ரத்தகறறி மாதீ ரததாா, பொங்கினிய வொருசுவையை முனிவராக ளநுபவிபபா பொலியுள் ளத்தே. 19

ஒன்றுகு மண்ணியதா மிகவெளிதா மிணைத்தாகு மொபபி லாத, நன்றுன வம்பரதநி னனிதோனறு ஞாலமெலா நகுவித தெஙகுந, தன்றேசாற் பரவுமெழி லாத்துமதத துவவிரவி தன்னை யையோ,வன்றீய மூடவுல குலூகதிரை யாதரிதது மதியா வன்றே.

மன்னியவா னநதவொளி வடிவமதாய் நிகழினுமிம மாஞா லத்தை, யன்னியமா மெனப்பாவித தறிவிலலான பெருநதாப மடைவன் சீசீ, மின்னியதீ பாதிகளிற திருசியமாய் மிளிாதருந் தன்மேனிச் சாயை, தனனினவே றெனறெண்ணி மாமோகத் தினின் மூழ்குந தனிசசேச யொத்தே. 21

மடமான மாயைதன துருவமிலா வான்முதலாம வகைக ளா லே, தடமான வசஙகவொரு சினமயனைப் பேதிக்கத் தக்க தன் றுந், திடமான மழைத்தாரை தன்னுடைய றுளிகளின்மென் றிரள் க ளாலே, யிடமான பசும்பதும பத்திரத்தை நனைப்பவுரித தென் கொ லாமே. 22

தோறறரவு மாத்திரமிங் குருவான சகவிகர்பத தொகுதி யெல்லா, மூற்றமுறு சஙகமெலா மொருவியசின மயமெனனை

யொட்டா தன்றே, மாற்றருமா ரோபிதமா மவிஞுதி விசித்திரதன் மங்க ளெல்லாந, தேற்றமிகு நிருமலமாய் வெளியுருவாம வியோம த்தைத் தீண்டுவ கொல்லோ. 23

பரிபுரண மாகிநிறைந திருக்குமொரு கரியான பரமா மென் பால், விரிவுறுசாக கிரதநினொடு சொபபனமே சுழுத்தியென விளம்பப் பட்ட, திரிவிதமா மவத்தைகளு நாடோறும பிறபபிறப் புச செறிநத வாகி, வரியமரு முரகபதி வபுவினிறகஞ் சுகங்கள் போல் வயஙகு மனறே. 24

சொப்பனமே சாக்கிரமே யெனப்புகலும் விசேடமிது சொ லால்வந தனறு, துபபுறுமா யாமயமா குதலந்த விரண்டினுக்குந் துலிய மேயா, மபபடியே பிரததியக்குப பராகவென்னும விகறப முநா மததா லான, தெபபொழுது மெய்ஞ்ஞான சுகமேயிவ் விரண்டினுககு மியலப தாமே. 25

புறபபொருளின் வருவிசன சம்பநதத் தாவிளைபபுப பொரு ந்து ருதாய்ப, பறபபறவிந தியவழிசசெல் லாதடஙகிச சகவிகறபப் பறறுன் றின்றிச, சிறபபமர்தன் ஞானந்த மாததிரமாய்த் தனித் திருக்குஞ் சித்தம பெறமூறு, ருறபபடுசாக கிரததினுநற சுழுத் தியநு பவத்தினிலைத் துவகை கூாவார். 26

காயமுயல வுறுதருமக் கட்டுறமூறு றென்னைமிகக் கருத்த னென்றே, பேயநினைக கின்றனமே லதனுலென் னிருநதபடி யிருக் கின் றேனுற, றுயவரு மேகமதிற புககாலென் றறகூடர் துணி யப் பட்ட, தூயகுளிா மதியமவ்வா றமபுதத்தி னணிதமே தனுந் தோயுங கொல்லோ. 27

மித்தையதாய்த் தோன்றுறுமேற றோன்றுறுக விவ்வுலக விசித்தி ரநதா, னத்துணையாற றத்துவவித தாகிநிக ழெனக்கு வரு மானி யேதோ, சுததமயக காஙகனவிற் பயநதருகைப் பக டாதி திகழு மேனு, மொத்தவிது சொபபனமே யென்றனுசந் திபபவனுக் குறுமோ பீதி. 28

அனைத்துலகு மசத்தென்றே நெடுங்கால நன்றாக வாய்ந்தோ ர்ந் தோனுந, இனைத்தெனினும் பிரியாதத் தியாத்துமதிட் டியைச் சத்தனு செறிநதே நிற்பா, னுனத்தகுமிங கானனந்தா னெக்காலு மிலலையென வொருபபட் டோனு, மனிததிகழ்தன் முகஙகாண விரைந்தத்தங் கைக்கொள்ளன மானு மன்றே. 29

பெரியவிழி மருவுறுதன் மகிமைசெறி பெரியோனைப் பெரு ஞானத்துக், குரியசுப குணங்களெலங் கரிப்பனபோ லுஞ்சுயம் வந் தோன்று நிறகு, மரையனவன் றன்வயனுய்ச் சுகிதனு யிருக் கினவற்காளா னேனும், புரையருமவ் வரையனையே தானேவந் தோன்றிமிகப் பொலிவ னன்றே. 43

அஞ்ஞான மேயில்லை யிவ்வுலக முளதாமென் றறைவ தெங்கே, விஞ்ஞான வடிவானசீ வேசனே சிகரெனச்சொல் விகற்பஞ் சேய்ததா, மெய்ஞ்ஞான வொருசுவையாய்த் தனித்துநிரு மல மாகி விளங்குந் தானு, மெனுஞான்றும் பரிபூரண கேவலமாம் பிரமமே யானு கின்றேன். 44

சமாதியவத் தையிலுதித்தொற் றைக்கொம்ப னுபதேசனு சாற்ற லாலு, மமானமயப் பரமசிவேந் திரனெனுந்தே சிகவரி யா னனுஞ்ஞை யாலுனு, சுமாவிருக்கச் சதாசிவமா தவனேதிவ் வத்துவிதச் சுவைபழுந் கொத்தே, யெமாலுடைக்கு மகமுகமா மறிவுடையோ ராதரத்தா லெய்தற் பாற்றும். 45

சுத்தசதா சிவயோகி வரியானே தியவிந்தத் தூய நன்னூல், புத்திநல முடையோர்க்குற் பவநோய்க்கோ ரவுடதமாய்ப் புகல லாகும், கொத்துறுபா தகங்களுக்குக் கடுவாகு முபநிடதக் குறிப பா மேலா, முத்தமமா மானந்த வமுதநிறை குடமாமென் றுரை ப்பர் மேலோர். 1

துய்யசதா சிவபிரம மெனுமுனிவன் வடமொழியாற் சொ ல்லப் பட்ட, செய்யவத்து விதரசமனு சரிநூலைச் செந்தமிழ்ப் பாச் செய்து தந்தான், வையமிசைப் பொலிகழனி மாநகர்வாழ் சோதிலிங்க வடிவ மான, வையன்முத்தி ராமலிங்க குருபரனென் னகம்வாக்கு மமைந்து நின்றே. 2

ஆத்மவித்யா விலாசம்.

வடதருவி னீழலிலே வாசமது புரிந்தருளும் வடிவி னானைப், படுதரமாம விஞ்ஞான முத்திரையி னெடுதிகழ்பங் கயக்கை யானை, முடிவிலரு டருமரிய வொருவனுந் தேசிகனை முதன்மை யானைத், திடமுளகை வல்லியவா னந்தமெனுங் கந்தலத்தைச் சேவி ப் பாமே. 1

நிரவதியாஞ் சமுசார நீரதியி னிதம்விழுந்து நெரிய லான
நரவுலகா தனைக்கடத்தி யொளிருமெழி னுவாவாய் நாட லாகிப்
பரமதபே தனமான கூடமெனு மாயுதமாய்ப பகரலான[தேனே.
பரமசிவேந திரனெனுமென் னுரியன்றன் பாதுகையைப் பணிகின்

பரமசிவேந் திரனுமென் றேசிகன்றன் றிருவருளின் பாங்
கி னாலே, பரமசுக திவ்வியமா மகிமையினை யுணர்ந்துபினம் பள
கற ரேங்கும், திரவெளிலே விசிராந்தி தனையடைநது ரசமற
வுரு செறிய லான, வரமுறுமிச சிலமொழியால் வத்துவினைச்
சிறிதுயான் வழுததுவேனே. 3

நிருபமமாய் நிததியமாய்த தொழிலிலதாய் நிட்களமாய் நீத்
து மாயை, யரிகுணமே யிலதான வடிவாகி யடாவிகறப மனைதது
நீததே, வருசகமா தியினசுத்த மருவாதாய் ஞானமய வடிவ
மான, பரமமதா மானமாவு மொருநிலையா யொளிருமெனப பகா
வா மேலோர். 4

தனனுடைய வவிதகையினுற றனையுண்டே கருமமவை தம்
மை நாளு, மென்னுடைய தெனபபுரிநதிவ கேங்கியே கிடநதுபின
மீச னேக்காற், பன்னலுறுஞ சகசீவ பரமெனுமிப பந்தமதைப்
பறிதது வீசித, தன்னுடைய வானமாவின ஞானததான் முனிவர
னுஞ சயிககின் றனே. 5

மாயையின்றன் வயத்தினுற் சுழுத்திதனை மருவியே மாழ்கு
நாபபண், ணுயிரமபுன் சொப்பனமக ளவைநோககி யலறியே யம
ருமவேலே, தூயகுரு பரன்வசன மதனினுற றுயாதருமச சுழு
ததி நீஙகி, யேயொருவ னெங்கேனு மானநத வாரிதியி லிலங்கு
மாதோ. 6

பருமரிய பிரகிருதி யியலபதனை யொழிததுசிச படிவ மான,
திருமருவு சததான வானநத வறிவதனைச சோநது மேலாங, கு
ருவரனற் கருணைமொழி திருட்டியினுற பெருமையினைக் குலவ
மேவி, யுரமதியை யுறுஞானி யுலவலறு முவபபினெடு முலவு
வானே. 7

தேசிகன்றன் றிருவருளாற் சச்சிதா னநதமெனத் திகழ லான
மாசகன்ற தன்வடிவிற் படிநதிடும தியனுகி மவுனி யாகி
வீசுகின்ற பேரகந்தை விட்டுவிழுச சுகவியல்பை விரவி னேனை
யாரகநதன மீதிலே யெஙகேனு மோரறிஞ னமாகின் றனல். 8

சற்குரவன் கருணையெனும் பெருந்தரங்க சம்பந்தர் தனி
னாற் றோன்று, நற்குணநல் லியல்புறுநல் லதிசயசீ தலமனத்த
னான வோரோ, சிற்குரிய யதிவரனிங் கெல்லையொடு முவமை
யற்ற சித்தின் பதத்தே, தற்குரிய விட்டமது தனைப்போலந் தினம்
ரமித்தநுச சரிக்கின றானே. 9

சீராருங் குருபரனறன் கருணையெனு தினகரன்பொற் றே
சி னாலே, காராரு முளவிருளென னவித்தைதயிலைக் கறையறவே
கடந்தோ னான, வேராருமஞ்ஞானவரன் லீலையினை யெய்தியெங்கு
மெல்லையே யில்லா, நீராரு மானந்த நீரதியி னிதம்படிந்து நிகழ்கின்
றானே. 10

செனித்துவருங் கிரமமதின் மாறுகவைம்பூதத் திரள்கடம
மை, யனித்தமென நாடோறும புந்தியினு லிலயமது வாறறி மே
லாய்த், தனித்தபரி சிட்டமதா மாதலுமதந் துவத்தையொரு
தடையில் லாமன, முனிதிரளின வரனறியான முறறியருட்
சாந்தனாய் முதிரு மாதோ. 11

இவ்வுலகம் யாவுமொரு சாரமற்ற தன்றியுமா யிகமே யென
னாத், தவ்வினமனந் தனிற்றேற்றி யாசையினை வேரறுத்த சதுர
னாகித், தெவ்வெனுமபுன் மதமான மற்சரத்தை யறுத்தெரிந்த
தெளிஞனான, வவ்வியமில லோரொருவ னனுதினமுஞ் சஞ்சரி
த்திங் கமாவா னன்றே. 12

மலமிலநல் லான்மாவி லொருசிறிது முண்மையதாய் மாயை
யேனுங், குலவுமதன் காரியமா மேனுமிலை யெனவுளத்திற் குறி
த்துள் ளோனா, புலவலறு மானந்த நிறைந்தொளிரும் யோகியெ
னு முயர்ந்த மேலோ, னிலவுதன துள்ளமதிற் றிருத்தியொடு நித்
தியமு நிகழ்கின் றானே. 13

அகமதொடு நீயெனவே யழற்றுகின்ற வபிமான மறுத்தோ
னாகி, மகிழளிக்கு மனந்தசன வாசார மதுதனையே மருவி னோனா
ய்ப், பகைபதறும விமலமதா மானந்த வாரிதியிற படிந்தோ னாகி,
யிகமதுறும பாலனைப்போ லேகமதா யெஞ்ஞான்று மிலங்கு
வானே. 14

கருமமதன் சாலமதைத் தணந்தவனா யந்தகனாய்க் காதி
லானா, யருமைசெறி சடனாகி யான்மாவில ரமிப்பவனா யமல மான,
பெருமைமிக்குந் துறவிறைவ னேயொருவ னனவரதம பிறங்க

லான, தருமிகுதி யுருவனத்தின் கோணமவை தமின்மிகச்சஞ் சரிப்பா னன்றே. 15

தலைமைமிகு சாந்தியினற திரமுறவே நணிசிதமுந் தழுவன் மேனி, யலைவுசெறி யனனியத்தின ஞானவுதா ரங்களெலா மதம தாக்கி, நிலைமையுறு ரசமதனை யுணாந்தவனுய்த் தனியவனுய் நிமல னகி, யெலையிலிரம மிடமாநதன் னனந்த மஞ்சமதில் ரமிக் கின் றனே. 16

விடையமெனும பகையவனை வேரினொடும பெயாததெரிந்த விமல னகி, யடையவுறும வயிராக வமலவிழுச செலவமதை யடைந்தோ னகி, யிடையறறத தனனுடைய வானமசுக மகிமை யெனு மினிய நாட்டிற, றடையற்றத துறவிறைவ னனவரத மிக மிகச்சஞ சரிப்பா னன்றே. 17

வெய்யதின கரனிடத்திற சிதமிக வுற்றிடினும் விமல மான
செய்யவிம கரனிடததிற ருபமிக வுறறிடினுஞ சிகியின் மாட்டு
மையமறக கீணுக்க வுறறிடினு மாயிகமென் றறிந்தோ னகி
மையலறுஞசீவன்முத்தன விஸ்மயததை மருவாது மலருவானே.

பொல்லாத வவிததைபெனும வயிரியினை விசயமிகப புரிந தோ னகி, நலலோாக ஞானஞான மாதஙக மதததத்தி னடிப்போ னகி, யெலலாவற றினுஞசிறந்தி ரமியமாஞ சமரசநல வினப மான,விலலாரும வீடதனிற றுறவிறைவன வீறறிருநது விளங்கு வானல. 19

துட்டவங்கிருதியெனுந தோட்டமதைத துடைததோனுயத தூய வாய, மட்டிலசமா கிதமனதத னகிப்ப பூரணமா மதியின மேவுஞ், சிட்டமுறுஞ சீதளமாந தகைமையினைச செறிந்தவனுயத திகழின பான, நட்டமறு சததிபசித் தினறசிக மேருவொருவ னடிப்பா னன்றே. 20

தனதுசுகந் தனைப்பருகு பரவசனு யோரொருவன் றனியி டெய்தித், தனதுமனஞ் சென்றவணஞ் சிலவிடததிற றியானமே சரிப்போ னகி, யுனவரிய சிலவிடததிற கானமிகப புரிபவனு யொருவ னகி, நணியினமுஞ் சிலவிடததி னடனமனதத தடைய தறநவிறறு வானே. 21

அங்கமொடு களங்கமிக வுறறிடினு நோககாதிய களவி லாத, சஙகைபுறு சங்கறப விபபிரம மனைத்திலையுந தணந்தோ னகிப,

பொஙகியெழுங் காரியத்தி னீட்டமதைப போக்கினுய்ப் பொலியும் பிராஞ்ஞன், றங்கிடுவ னெஙகெனினும் பூரணமா மெல்லையினிற றனிய ஞகி. 22

சஞ்சலமென் மனக்குரங்க மதுதனைவி சாரமென்பா சத்தி ஞலே, யஞ்சிடநன் ருகநிதம வயமபுரிநதம மாரணமா மடவி யூடே, சஞ்சரிக்கு மெஙகெனினு மோரொருவன் சன்மயனுய்ச சாநத ஞகித், தஞ்சவினைப புரிநதிருபபன் றன்னுடைய வெளிவீட்டிற் றுலங்க மாதோ. 23

வயம்புரிந்த நிரமன மெனுங்கூாமை வலிமிகுதத வாளி ஞலே, பயநதரும்வெஞ சிததமெனும பெருமபுலியைப பலியாற றிப பயமி லாத, நயமபுரியு மாரணிய மதுதனிலே யோரொருவ னலம தாகச, சுயநதனிசசை போலுலவி யனுதினமு மங்கல மாய்ச சுடர்வா னனறே. 24

சற்புருட ரிருதயமென ருமரையை விரிதல்புரி தநது மேலாந், தற்பிரம ஞானமதை யருளபெருமை யுறுமோரோா சாநதி மேய, வறபுதநற றுறவிறைவ னெனுமருணன ரேடமொனறு மனுகா ஞகிச, சறபிரிய சிறககனந தனிஞரு மருளொடுஞ்சஞ் சரிக்கின் றனல். 25

இவ்வுலகந தனைததோற்றி வைககுமெழிற காரணமா யிலகஞ் ஞான, வவவிருளை மாறறுவிககுங கிரணமெனு ஞானமதை வாய்நதோ னுன, செவவியசுத தமதான விநதுவெனமு னீநதிர ஞந தேவா போற்று, மவவியமி லறிஞனவ னகண்டமெனும பதமதனி லலாகின் றனே. 26

தன்னுடைய வானநத வமுதமதைத தெளித்தலினுற் றனதுண் மேவி, யினனறருஞ சநதாப சநததியை யிறையளவு மில்லா தோட்டி, யின்னுமுயா யோகியெனு மமபுதஞசஞ சலமிலலா விருத்தி யோடு, மெளனவிசித் திரமன்னே சிதம்பரத்தி லென்றுமே யிலங்கு மாமே. 27

அளவின்மலர்ச் சுகந்தமன்ன கரமான சஞ்சார மதனி ஞனே, வளாசிரம மனைததினையுந தணநதுமிக நிருமலமாய் வயஙக லான, தெளியகநற் றுறவியெனுங கவின்வாய்நத காவிலியுஞ் சித தே யாகிக, களிமிகுமக கானகததிற கவலையற வுலவிமிகக களிகக மனறே. 28

முத்தியெனும ரசம்வழியும் பழம்வாய்ந்து முரஞான முமல நீத்த, சத்தியவிஞ் ஞானமனோ கரமான வழகுநிறை தளிரும வா யநதே, சுததபய மறமொளிரும விததார மாவனததிற றுகளில் லோரோ, புததமுத யதியெனுங்க லாபநனி விளையாடிப பொலி யுந தானே. 29

சாரமற்ற புவனமெனு மருத்தலததைச சேய்மையினிற றணந்து மேலானா, சாரமுறற வானநத வுதகநிறை சின்மயவிச் சரசி னூடே, கோரமறற பரமஹமசன் யாவனோ வோரொரு வன் குளித்து லாவித, தீரமுறற தன்மனததி னிசசையினிற றிருததியொடுந திகழுவன் மாதோ. 30

நிகிலநல வாகமங்க ளெனுநதளிர்கண மிகமிகவு நிறைந்த தான
நிகமமுடி முடிபான சீதளமா மலாகணிறை நீண்ட காவிற
சுகமுறுமின் னதிமதுர சுததமனோ கரமான சொறக ளார்நத
திகழுமெதி யிநதிரனென கோகிலமுந தினமபாடித திரியு மாமே

மோகமத மிகநிறைந்த குஞ்சரத்தை யதமாககி முடிவில லாத, சோகமது தருஞசருவ பாபமெனும் பெருமபுலியைத தூர நாககி, யேகமதை யறிநதொளிருத தமனான வுயாநதசிஙக மிறு மாப பெய்தி, வேகமதை யொழிநதினிய விததார கானனத்தில விளங்குந் தானே. 32

அஞ்ஞான மெனுமரிய மிருகவர னேறவொண்ணு வமல மான, விஞ்ஞான வுததுங்க சிருஙகசிக ரமபொலியும வியனறே யதேதே, சுஞ்ஞான சலிலமதிற சீதளமா மஙகமொடுந தூறவி யான, செஞ்ஞான மதமபொழியுங கலபமது சஞசரிததுத திகழு மோரே. 33

நாசியின்றன் னுனியதனி லனவரதந் திருட்டியினை நாட்டி னேனு, யேசனுறு நாமமுத லிவையினினறும விருததிகளை யிழு ததிட டோனாய்த, தேசனுறு நதியினருங கரைகளினிற றதது வத்தைதத தியானிப போனா, யாசதரும பெருநதுறவி யெஙகேனு மோரொருவ னமாகின றானே. 34

மன்னுதிசை யதனைநனி யமபரமாய் மருவிமகா மவுனி யாகித்
தன்னுளெழு மாசையின்மை தன்னுமேல யலங்கிருத சாந்த னாகிப்
பனனுகா தலமபயிக்க பாததிரமாய்ப் பற்றியொரு படிறி லாமற்
றனனுதரு தலநிலய மாமுனிவன் மங்கலமாய்த துலங்கு வானே.

சனங்களற்ற நதியினுடைத் தீரமமை மண்டபமாந் தனிமை வீட்டின், மனங்குளிரும் கவின்வாய்ந்த புளினமதா மனதினுக்கு மகிழ்வு காலும், வனம்பெருநற் சயனமதிற் சமஞ்சாந்த மின்பறி வாம் வத்து வூடே, தினம்விழித்துத் துறவிறைவ னோரொருவ னித்திரையே செய்வன் மாதோ. 36

பூதலமே மிருதுவினு மிருதுவதாஞ் சயனமதாய்ப் பொலிவ னாகிச், சீதளமாம் வாதமதே முக்கியசா மரமாகிச் செறிந்து பூன்ற, கோதில்தா மதியமதே தீபமதா யுடையோனாய்க் குளிர்ந் தோனாகித், தீதிலனு பெதிராச சேகரனிங் கோரொருவன் றிக ழ்வா னம்மா. 37

அதிவிமல நதிவாரி நாற்புறமும் புடைசூழ்ந்தே யலங்கா ரிக்க, வதனடுவு ளதிவிபுல சிலாதலமாம் பலகையினக் கண்ணுமை யாகப், பொதியமலை தனிலுதித்த தென்றலினி மந்தமந்தம் பொலி ந்து வீச, வெதியிறைவ னோரொருவன் சுகதமதா நித்திரையோ டிருப்பா னன்றே. 38

மனமதனிற் றினந்தினமு மேகமதாம் வதனுவினை மகிழ்வி னோடு, மனனவனு சந்தானம் புரிபவனாய் மகத்தான மவுனி யாகி, மனைகடொறுங் கரபுடத்தில் வந்தவந்த பயிக்கமதை மாந் தி னோனு, யுனவரிய சடவடிவ மேறேரொருவன் றெருவதனி னுலவு வானே. 39

சேடமறச் சகமதனைச் சிறப்பாகக் கிரமலயஞ் செய்தே பின் னுனு, சேடமுறு மகண்டமெனும் வத்துபர தந்திரனாய்த் திகழ்வ னென, தேடரிய வோரொருவ னுகாவினையான் முகமதனிற் செ றிவ தாகித், தோடமறுங் கவளமதை யயினறுதினம் விளையாடித் துலங்கு மாங்கே. 40

தன்னுளத்திற் றிரட்டியவா னந்தகோ சமமதனைச் சார்ந் தோனாகி, யுன்னுமெழிற் சந்தனசீ தளத்தையுறு மிதயமதை யுடையோ னன, பன்னுபுகழ் யோகியொன்று நிந்தனையே பண் ணுனுய்ப் பாரின் மீதி, லன்னியம் தொன்றினையுங் காதலித்துள் ளானந்த மடைந்தி டானே. 41

அருள்பொழியுஞ் சாத்திரத்தின் சாலமதை யதிதூரத் தக ற்றி மேலா, யிருளிரியு நன்றுன விவகார மதுதனையு மெலாவற் றுனு, மருளதென விடுத்துமிகப் பூரணமாம் பதவியினை மருவி

யோகி, யுருளசைவ தில்லாத தீபமென வொளிர்ந்திடுவ னுண்மை தானே. 42

திருணமொடு பசுகமிகப பூசிமலிர் திடுமரிய தேகி யாகித், திருணசிகர் தாவிசுவந தனைநோக்கி மருளாத தெருள ஞுன, வருணிறைய வுறுமயோகி சமரைமாண மற்றகவி னகததின மேவிப, புரணவிசி ராநதியுறறுக கானனததிற் றனியாகப பொலிவானம்மா.

எவவுருவ மதுதனையும பார்ததிலனுப் வார்ததைமொனறு மியபபா ஞுகிச, செவவியநல வசனமதைதர சிறிதேனுஞ் சிரவணமே செய்யா ஞுகி, பொவவிலவின பூமியினி னிட்டையினை யெப பொழுது முறறு ஞுகித, தெவவிலவிவ வருநதவனென மாயோகி காட்டமெனச செறிகின றுனே. 44

சாதிமுத லபிமான மற்றவறு யுயிரகளிவை சருவத் தூடு, மோதரிய பூரணததைக காண்பவறு யகிலாதத வுண்மை தன்னைச, சாதுரிய மாகவறி சதுரோறு மெதிராசன சாநத ஞுகித், நீதகறு மூடனைபபோற கூடமதாயச சஞசரிததுத திகழுவானன்றே. 45

வாருவின்றன் மூலமதைத் தலையணையாய்ப போர்வையதும் வான மாக, வாகிநின்ற பிருதிவியைச சயனமென வனுதினமு மாககி நின்று, யூகமொன்றி விரதியெனும வனிதையினை மிகத தழுவ லுறறேறு ஞுகிச, சோகமினறி யாநநத பாவசனு யோரொருவன றுயிலு வானே. 46

சென்றெழிநத பேதவா தனைகளொடுந் தன்னுடைய சிறந்த ஞான, மென்றெளிரு மழகுபொறி யுல்லாசப பொதுமகளிரிவாக ளோடும, வென்றபுகழ் நிறைமறையின் முடிவாமந தபபுரத் தில விரிவ தான, நனறறியு மெதிராச ஞெொருவன் மிகரமிதது நடிபபா னன்றே. 47

செய்யவயி ராகமெனும் வித்தார மார்க்கமதைச் செறிநததாகி, மெய்யுறுவிஞ ஞானமெனு மிகவொளிருந தீபமதான் மிளிரவ தான, பொய்யறுநற் றத்துவமென் மாளிகையிற படிபுகழுப் பொலிய வேறித், துய்யவொரு துறவிறைவன் முத்தியொடு நித்தியமுஞ் சுகிபபன் மாதோ. 48

அருணிறையும் விசனதல வுற்பலமா மாலையையு மழகு வாந்த, தருணியரி னிச்சையென்ப தற்றதொரு கறபகவல்லி தனை

யுஞ் சீராம், பொருணிறையு மபமான வமுதமெனுங் குடிகையையும பொலிய மேலாந, தெருணிறையு மானமாவைத தெரிந்தவனிங் கோரொருவன் சேர்ந்துய் வானே. 49

பொல்லாத தோடமெனும புந்தியினா னிட்டமதைப புரிந்திலானு, யல்லாத வருங்குணமென புந்தியினாற சிறிதேனு மடைந்திலானு, யுல்லாச மாயையினறன காரியமிவ் வனைத்துமென வுணர்ந்து மேலா, நல்லோனென் மாமுனிவ னோரொருவ னெனுமலினை நயந்துளானே. 50

சென்றவெவை தமையுமொரு சிறிதேனு நினையானுய்ச செறிப வாகி, நன்றுவரு பவையினையுஞ் சிறிதுமுளத தெண்ணானுய் நயன நோக்க, நின்றவிவை யெவைதமையு நோக்கலொடு நினைத்தலின்றி நிமல னாகி, வெனறுசமத் தாததசம ரசனான வோரொருவன் விளங்கு வானே. 51

நிகிலகர ணங்களையு நிக்கிரக மிகப்புரிந்த நெறிய னாகி, யகிலவிட யங்களின்ற னாசைதமை யறுத்தெறிந்த வமல னாகிச, சகலநல வுத்தமமா மெல்லையெனுந திருத்தியினைச சார்ந்தோ னான, புகலுபுக ழெதிவரிய னோரொருவன சஞ்சரித்துப பொலிவானன்றே. 52

ஒல்லையுறு மெதனையுந்தி யாகமது வொருபொழுது முனுறரு னாகி, யல்லலற வணுகாத வதனையென்றும விரும்பாத வசல னாகி, நல்லதுறு துறவிறைவ னோரொருவ னுயாச நறுகா னாகித்,தொல்லையற வுண்ணிகழு மாநந்த மனுபவித்துத துயிலவன் மாதோ.53

இன்பநிறை வுறுமரிய ஞானமெனும பெருநனவ தென்னலான, துன்பமறு நல்விமல வேதாமன பதவியினைத தொடார்ந்து மேலா, மனபுநிறை துறவிறைவ னோரொருவன் பநதமொழித் தகன்றோ னாகித், தனபுனித விசசைசவசந தனியனாய்ச சஞ்சரித்துச் சமைவா னன்றே. 54

இனிப்புறுமிவ் வகிலவித விசுவவிகா ரங்களெல்லா மில்லாதான, தனிப்பெரிய வத்துவினிற் படிந்துலய மானமனத தானேயான, மனபபகைய தெனப்புகலு மடிந்தரா கங்களுக்கு மன்னனானேன், வனப்புறுமன் னியமதன பேட்சையே யினறிநிதம வயங்கு மாதோ. 55

பெருங்குரவன் கருணைபொழி திருட்டியினு னன்றாகப் பெ
ற்ற தான, வொருங்குமுடி வறுமபெரிய சேதனத்தி னுகார மூற்
றோ னுகி, நெருங்குமலச சகவிகறப பேதமெலா மிகமிகவு நெரித்
தோ னுன, விருங்கருணைப பரமமச னேரொருவ னரிதாக விலங்
கு வானே. 56

வருணமொடு மாசிரம விவதைதயினை யெடுத்தெறிந்து வளம
தாகிப, பொருணிறையும விதைதகளை யனைத்தினையும வெகுது
ரம போக நாககிய, புரணபரி பூரணவா னநதசிதது மாத்திரமா
யப புலனக ணீததத, தெருணிறையுந துறவிறைவ னெனுஞா
னறு நின்றுபரி சேடிப பானே. 57

எவவிதமாம பொருள்களுககு நாசமதை யின்பமுட னிய
றறி னேனு, யவவிதமே நுகரவரும பெருவினையை யதநியநத
மயினறோ னுகிச, செவ்விதமாந தேகபநத மனைததினையுஞ சிறப்
பாகத் தீரதநோ னுன, வொவவிதமே செயுமபிரானுஞன் கேவல
மச சிவமாயே யொளிரவா னன்றே 58

அசைவினெடு மனநதமெனப தின்றியென்று நாமமொன்று
மணுகுருகா, யிசைவினெடுஞ் சநதமு மானநத போதகன
வியலப தாகி, யிசிவுறுமெவ விகறபமது மிலலாதாய் முதலதுவா
யேக மாகி, நசிவறுநற பரமசிவ ததது வமாம வத்துவெதோ நடி
கரு மாமே. 59

அககரமாயச சரையிலதா யெஞ்ஞானறு முதயமதை யணுகா
தாகித, துககமெலாங கடநததுவாய்ச சுத்தமதாய்ச சூக்கமத
துஞ சூகக மாகித, தொகககவபூ ருவமாகி விஞ்ஞான மயமாகித்
துகளில லாதாய், மிககபர ததது வமாம வத்துவெதோ வொன்று
நித மிளிரு மாலோ. 60

சுகமதினுஞ் சுகமதுவா யமரமொடுக தாரமென்றுந் தொ
டரா தாகிச, சகமதெனுஞ சமுசார சாகரததின் றரணமதிற்
சார மாகி, யகமலரிற சமரசமாய்ப பயம்பார மணுகாதா யரிய
தாகிப, புகழுனுறு தததுவமா மேதோவொன் றனுதினமும
பொலியு மாதோ. 61

அரசமதாய்க் கநதமொடு முருவமதை யணுவளவு மணுகா
தாகி, விரசமதாயச சநததுவா கதொடறகொடிய தமசினையு மேவா

தாகித்,தெரிசுயமா யுவமைபய மற்றெருளிருந் தத்துவநற் றெளிவ தாகி, விரிசுவையா மேதோவொன் றனுதினமு நித்தியமாய் விள ளங்கு மன்னே. 62

குருபரன்றன் கருணைநிறை திருட்டியினு லொருசிறிதுங் குறையுருத, பருமறுபத் திரண்டெனுமிவ வெண்களுறு மறுசீ ராம பாகக ளாலே, யருமறையின சிரஙகளினிற புகன்றருளு மரு மையினு மருமை வாயநத, விரிபொருளின சாரவடி வருத்த மதை விட்டைய விளமபி னேனே. 63

சீராரு மாத்துமவித் தையின்விலா சமமெனவே செப்ப லான, வேராரு நூலிதனை தினநதினமு நல்லறிஞ ரிடைவி டாம, னோராரு மனமதனின மனனிததுப பானமவிததை நோந தோ ஞகிப, பாராரும பரமார்தத மதைவிரைவி லிருடுறநது பற்று வானே. 64

ஆத்துமவித் தையினையருள் பரமசிவேந திரகுருவி னடியே போற்றி, யாததுமவித தையினையுறு சதாசிவேந திரனுலே யாற்ற லான, வாததுமவித தையினையுற விருமபினாநகுப பூா ணமா மமுத மாகு, மாததுமவித தையினவிலா சமமெனுமிந நூன்முடிபை யடைநத தாமே. 65

ஸ்ரீகுமாரதேவா சாஸ்திரம்.

சோகமே யின்றி யிருநதனன வேநதன ேறனறனும பாா பொது நீககி,யேகமாச செஙகோ லெஙகணுஞ செலல வெணடிசை விசயமுஞ செய்தே, மாகநா டெனனப போகமே துய்தது மடந தையோ டிருநதன னென்றன், வாகையே லவனபி னெனசெய தா னென்ன மறையவாக குயாமுனி வருககுமா. 1

மனைவியுந தானு மோரிநிரை வாகி மாறுபா டினறியோா காலுந், தனையுணர் யோகி தநதைதாய் கடவு டஙகளை யனுதின மிறைஞ்சி, யனையவ ருரைதத நெறிதனி னடநது மருத்தங்கண் மனதினிற றரிததும, வினையம துடனே நானமுறை யவரை வினவியுஞ சிலபகல போக்கி. 2

தனியிட மதனி லிருநதிரு வர்களுந தஙகளிற றமுணர்ந துசாவித், துனிசெய்மா மாயைப பிறபபது நீஙகிச சுகமதை

யடைந்தனு நின்மு, மினிமைய தாக விருக்கலா ஞானந் தென் றெண்ணி ஞானிகட் சார்ந்து, நனியவர் பாத பூசனை புரிந்து நாடோ றும வினவினா னன்றாய. 3

இருவரி லரசன் றனக்குறி வோங்க விருவகைச் சார்பையு மகற்றிக், கருவுடற் காவ றனையுங்கை விடுத்துக் கருத்தகை யாது மெய் புணர்வை, மருவிடி லகப்பற் றற்றுமேல் வீடு வாய்த்திடு மற்றதுமெய்ஞ் ஞானக், குருவரு ளின்றி விளங்கிடா தெனவே கொண்டனன் மனத்தினிற் றுணிவே 4

சிவாக ளிடத்தி லருள்சிவ பத்தி திருந்திய துறவு மெய்ஞ் ஞான, மாவதோர் வடிவாம் வேதமா முனியை யமல்வா ரணி பதத்தி லடைந்தே, தேவாக டேவே துன்பமோர் காலுஞ் சென் றிடா முத்திதா னெய்திச, சாவதும் பிறப்பு நீங்குமோர் நெறி யைச் சாற்றெனத் தாழ்ந்திட முனிவன 5

இருவகைச் சார்பாம் புறப்பற்றை நீக்கி யிச்சையின் கட்டதி னினைவு, மொருவியே யுடற்கா வலையுங்கை விடுத்தே யுடகர ணங் களவா தனையுங், குருவரு ணெறிபே யொடுக்கிடில் வீடெ கூடு ந்தா னாகவே பவந்தின, கருவழிந் திடுமிந் நெறியைநீ விரைவிற் கைக்கொண்டு செல்லென வுரைத்தான. 6

அந்நெறி குருவா லையமுந் திரிவு மகன்றிடத் துணிவதாக் கேட்டு, முன்னெறி யான வரசியற் கையினின் முயன்றனன் சிறி துநா ளொருநாட், பின்னெறி பதனை நினைந்ததை வரையும் பெயர் ந்திட விடைகொடுத் தரசன, மனனெறிக் கோல மகன்றுநற் புரத்தில் வதிந்தன னொருவனைத் தனித்தே 7

ஆண்டோ ரயசு தனிஞானமே போகத்து மாசையற் றேனினி வேண்டேன, மாண்டோர் வனத்தி லொருவனைத் தனித்தே மனத்தகை வறுத்துறி டைவேன, பூண்டவென மனமிங் கினி த்திருமா பாது போகத்தைப் பொருந்தினன வெண்ணமே, வேண்டல னிங்க ளரசனு வேறே விதித்துக்கொ ளுங்களென் றுரைத்தான.

இவ்வர சியற்கை யறபமற் றிதனை லெயதிடு தனபினுக் களவின, றவவகை யதனை யுகமினை மையிற் லறிகிலா நீங்களின பென்றே, யெவ்வகை நினைந்தீ ரினியெக்கா லுங்கட் கீதியைப் மல தெனத் தோன்று, மோவைமற் றிதனுக் குதவே தோன்றாத் துணை ஞக குலசூ குதிகுர. 9

என்றுமற் றனேக மாவிரித் தரச னெடுத்தமைச் சர்கடமக் கியம்பி, நின்றுபின னவரை நிலுமென நிறுத்தி நிதிறுனும் பொன்மனை விடுத்தே, சென்றுபின் னகர வீதியி னடக்கத திரண்டனை வர்களும்பின் றொடர்ந்து, வன்றுய ரடைநது வாடியே மெலிநது வாரியி ஞேரையி னழுதார். 10

அவரவர் வினையி னவரவர் வருவா ரவரவர் வினையள வுக்கே
யவரவர் போக மெனறமே யாயி ஞருககார் துணையதா குவர்க
ளவரவர் தேக முளபொழு துடனே யாதர வாரென நாடி
யவரவ ரடைத னெறிகனயத தடையு மாதர வாதர வாமோ

வினையுள வளவுங் கூடியே நிறகும் வினையகன் றிடிறபிரிந் திடுமால், வினையினல் வருமா தரவினி னியறகை மெய்யுணா வத்தகை யலவே, வினையிலை யுஙக ளிடத்தினு னிருக்க மெய்யுணா வொன்றையே நாடி, வினையறு கானம புகுதவே வேண்டி விரும்பினே னீரிநு மிஙஙன். 12

என்றுநல் வேநத னேதிலார் போல வேகின னனைவருங் கண்ணீர், நினறெதிர் சொரிய வாய்விட்டே யலறி நின்றனர் தமர்கள்பின் னேமி, யிவறெமை யாவர் காததளித திடுவ ரினியைநீ யேகுத னீதி, யனறென வுரைத்தா ரவாகளை நோக்கி யரசனீ துரைத்தன னன்றே 13

உறவாகு மெனவெணாநீர் தொடாவதியல பன்றுகு முயிராகட் கெல்லா, முறவாகு ஞானநனி பகையாகு மஞ்ஞான முய்த்து நோக்கி, னுறவான வதையடைநது பகையான விதைநீஙகி யொருமை யாக, வுறவாத றனக்குததா னேயெனமற றுறவுவிடுத் துறையு மென்றான். 14

தந்தைதா யிருவருநதம் புதல்வனெனும வாஞ்சையினூற றுமபின னேகி, மைந்தவா வெஙகளிரு வரையுமெவா காபபதறகு வைத்தாய் நீதான், சிநதைதா னுனக்கெஙகே மகனேயுன் றிருமுகத்தைத திருமபிக் காட்டாய், நொநதுதான் பெறறவயி றெரிகின்ற தெனவுரைக்க நோககி மன்னன். 15

அறிவைநோக் கிடிலதறகுத் தாய்தந்தை யிலையிவ்வுட லதனை நோக்கி, னிறையுநீ ருபாதான காரணமன் றிருமாயை யினிலுண் டாகும், குறியிதுவிங காயின்மண் ணிலெனைபபெறு தவரிலையக் கொள்கைநீரு, நிறையுமதி யிலரீர் நிலலுமென விருவரையு நீத்துப் போனான். 16

அரிவையர்க டமக்கிலக் கணங்கூறு நூலதனி லதனை யெல்லா, முரிமையதா வுடையவளா மினியமனை தொடர்ந்தேகி யுருகி நின்று, பரிவினுட னடிகள்பணிந் தரற்றியே பதைபதைத்துப் பனிகண் பாயத், தரியனுமை விடுத்துலக மதனிலொரு கணமே னுரு சாவே னென்றாள். 17

நினனுடைய நாயகனை நினதுள்ளே யுறநோக்கி நிற்க மாட்டா, தன்னுடைய நாயகனென றென்றனையே கருதிநீ யுழல்வ தென்னே, மின்னனைய விடையாய்கே ளனைவருக்கு நாயகனோ மேலா மீச, னன்னவனை யேதேடிப் போகின்றே னெனவரசற் கரிவை சாற்றும். 18

ஞானமா னதுபொதுவே நூலதனிற் றுறவதற்கு நவில்வ தில்லா, லானமா தினையலவோ விடுகவென வறையும்பதி யான வுனை, யீனமா விடுகவென வறையுமதோ துறவறமிங் கெனக் கென் சொல்லு, மானதா னுமையொழிந்து கதியிலையே யென வெண்ணியா னடுத்தே னென்றாள். 19

ஆகமத்தின் விதிதவறு தறைந்தனைநீ விவேகியே யாவா யானு, தேகமுதற் பிரபஞ்ச மதனினசை விடுத்துறவனாச் செல்லா நின்றே, னாகமுலை யாயெனுமை தடுத்தலுன்றன் விரதமல நாடு தன்னிற், போகுதியென் றவளைவிடுத் தேதிலரைப் போலகன்று போகா நின்றான். 20

விரிவாய ஞானமதை யுணர்ந்தாலு மடந்தைபதி விலங்க நிற்ற, லரிதாய தகைமையினு லேங்கியே பதைபதைத்தங் கவனை நோக்கித் தரியாது கதறியே வினைதனையே நொந்து தான் றளர்ந்து நின்று, தெரியாது மறைந்தவிடந் தனின்மிகவு முருகியே தேம்பி வீழ்ந்து. 21

வேந்தனே யுனைவிடுத்து முலகமதி லிருக்கவோ விதித்தா னீசன், றீர்ந்ததோ வுமக்கெனக்கும் வினைதானு மின்றளவிற் சேர்ந்து நிற்கும், போந்தவுமை யெக்காலங் காண்பேனு னினி யெனவே புலம்பி மாதுஞ், சார்ந்தனள்பின் றிரும்பியே நகர தனின் மாதுலன்றன் சார்பு தன்னில். 22

அரசனந்த நகர்விடுத்துத் தேசநா டுகளுமகன் றடவி சென்றே, யிரவுபக லகநிலையே நிலையாக விருந்தவர்க ளிடமே சேர்ந்து, பரகுருவி னுபதேசத் தரியபொருள் வினவியவர் பகரக

கேட்டுத், திடமனமா யொருவராற் கலங்காத ஞானியாய்த் தீர னாகி. 23

நகர்தனி லேகிப் பிச்சை நண்ணியே மனைகடோறு
மகமகிழ்ந் தங்கை யேற்றே யவ்விடத் தருந்தி யாங்கே
செகமுளோர் பேயனென் றெண்ணிச் சிரித்திட நாண மின்றி
யிகபரத் திச்சை யற்றே யேகனா யுலாவ லுற்றான். 24

பொருந்திவா ழிடமொன் றாகிற் பொருந்திடும் பற்றென் றெண்ணி, யிருந்தில னோரி டத்து மெங்கெங்கு மொருவ னாகித், திருந்திய சமாதி விட்டுத் திரும்பிடா துறைக்க வுன்னி, யிருந் திருந் திடங்க ளெங்கு மேகமே நோக்கி நின்றான். 25

தோன்றிடு முலக மெங்கே தோன்றிடு மென்ன நோக்கித்
தோன்றிடு நினைவி லென்றே தோன்றிய நினைவு தானுந்
தோன்றிடு மிடத்தைப் பார்த்துத் தோன்றிடுஞ் சொரூபத் தென்றே
தோன்றிடும் பொருள்க ளெல்லாஞ் சொரூபமே யென்று கண்டான் 26

தோன்றிடும் பொருள்க ளுண்டாய்த் தோன்றியே யின்ப மாகித், தோன்றிடு மதனா லந்தச் சொரூபமே யென்று கண்டு, தோன்றிடுஞ் சொரூபந் தனிற் றோன்றுமீ தசத்தே யென்று, தோன்றிடுஞ் சொரூபந் தானாய்த் துளக்கமற் றிருந்தான் வேந்தன் 27

கடிநகர் தோறுஞ் சென்றுங் கானகந் தோறுஞ் சென்றும்
படிவல மாக வந்தும் பார்வைமா றுட்ட மின்றி
மடிவிலா மனத்த னாகி மாசிலா நிலைமை பெற்று
முடியுடை வேந்தர் வேந்தன் முத்தியே வடிவ மானான். 28

முத்தியே வடிவ மான முடியுடை வேந்தர் வேந்த
னெத்திசை தனக்கும் ராச னெனைவிட வேறில லென்று
சத்திய மாக வெண்ணித் தன்னிட மதனிற் றன்னைச்
சுத்திசெய் தனைத்து மாகிச் சுயஞ்சோதி யாகி நின்றான். 29

தன்னையே யன்றி யொன்றுந் தானுதி யாவி டத்தின்
மின்னையே யொத்த வையம் மித்தைகற் பிதம தென்றும்
பொன்னையே யன்றி வேறு பூடண மிலது போல
வென்னையே யன்றி யொன்று மிலலெனத் தேர்ந்தான் வேந்தன்.

உலகினை வேற தாக வுணர்ந்திடிற் பந்த மாகு
முலகினைத் தானே யாக வுணர்ந்திடின் முத்தி யாகு
மிலகிடத் தோன்ற லெல்லா மென்னினை வேயென் றெண்ணி
யிலகிடக் கண்டு வேற்ற றிருந்தன னிளமை வேந்தன். 31

ஏகசக் கரம தாக விருந்தர சாள்வோன் செல்வப்
போகமுந் திரண மாமப் போதநாட் டரசி யற்கை
யூகமுந் தியினு லாசா னுபதேசத் தாள வந்தச்
சோகமற் றிடுநா ளெய்தித் தொழிலெலா முடித்தான் மன்னன்.

பந்தமவீ டென்று மில்லை பரம்பொரு ளொன்றே யென்றுந்
தந்தஞ்சாய் கற்பத் தாலே சாலமோ கிப்பர் தீயோ
ரந்தமா திகளு மில்லா வரும்பொரு ளாமே யென்று
சந்தத நோக்கி யந்தத் தற்பரந் தானே யானான். 33

குறைவிலா நிறைவ தாகிக் குளிர்ந்திளைப் பாறி வேந்த
னிறையள வேனுந் துன்ப மின்றியே யின்ப மாகி
யுறைவிட மின்ன தென்ன வோரிட மின்றி யெங்கும்
நிறைவதே யிடமாய் நின்று னிகரின்மா ராசனானே 34

எங்குமாய் நிறைந்து நின்ற வேகராச் சியம தாள்வோ
றங்குத லின்றி யெங்குந் தானெனக் கண்ட தூயோ
னிங்குறைந் தகன்ற பண்டத் தியல்பினெஞ் சருவம் பற்றி
யங்குரு வகற்றி நின்று ஞானந்தி யாகி வேந்தன். 35

அவனியி னினக்கு மேலோ ரரசனு மில்லை யிந்தத்
தவவடி வாகி யெங்குஞ் சரித்திட லெற்றி னுக்கோ
நவமதா முடலி தோடே நண்ணுவ தெனையீ தன்றி
யிவனெனக் கருள் வேண்டு மெனக்கூறி வோங்கு மாறே. 36

பதத்தினை வேண்டின் முன்னம் பற்றிநின் றில்ல றத்தைப்
பதப்பட நிறுத்தி யேகல் பண்பதா மேலா முத்திப்
பதத்தைவேண் டிடிலோ ஞானப் பார்வையிற் கூடு நீயெப்ப
பதத்தினை வேண்டி யிந்தப் பரதேசி யான தென்றான். 37

அமைவுடை யமைச்சின் மிக்கோ யடைவுடன் வினவிக்
கேட்டா, யிமையள வேனுஞ் சிந்த மிதுவது மெனவோ டாது,
சமைவுடன் கேளீ சொன்ன சங்கைக்குத் தாங்க ணன்றாய்,
நமையிட வேறோர் வேந்து நாட்டிலை யென்ப தொக்கும். 38

பதமதை வேண்டி னில்லைப் பதப்பட நிறுத்தி யேக
விதமென்ற லொக்கு முத்தி யெய்துதன் ஞானப பார்வை
விதமதிற் றேன்று மென்றாய் விருபபமாய்க குடுமப பாரந
திதமதா யழுந்து வோருக் கெஙஙனம பாாவை தோன்றும. 39

மனமிரு பொருளைப பறற மாடடாதட் டாவ தான
வினமவை புறநோக் கான வேதிறை கூடும வீடு
கனவுண்ணுக் காகு மிலலங கருதிய புறநோக் காகு
மனகவிவ் வூகந் தோனற வறைகுவ நாமே கேளாய். 40

தென்றிசை நடபபோர் கங்கை சென்றுதோய்ந திடுவ ரோதா, னன்றியு மவனி வாழக்கைக கமைசசாக ளுடனே காநத, மொன்றியே யூகஞ் செய்வோ ருலககவேந தாயி னோர்க, ளின் றிதை நோக்கா யில்லி னிறபவா முததி சேராா. 41

பாசந்தான் பகைய தாகப பாாவைபெற் றிடிறபா சத்தில்
பாசநதான் வைத்துப பினனுட பறறவுங கூடு மோதான்
பாசந்தான் பகைய தெனறே பகருநான மட்டே கறறோர்
பாசந்தான் விடவு மாட்டாா பரமெலா மெனவாய்ப போக்கும்.

அந்தமா தியுமி லாவீ டடைநதுட றபிறபப றுக்கச
சுந்தர ஞானம் போதுந் துறவற மேதுக கென்றே
மந்ததி காரி யோரை மதிததுநா னுரைக்குஞ செய்தி
யந்தம தான பேருக் கத்தகை விளமபா தென்றும். 43

தோன்றுகின்ற பொருளியல்பு நோற்றுவிக்கும் பொருளி யல்புந், தோன்றவுனக்கி யாமுரைககச சோகமறவே கேட்டிடு வாய், தோன்றுபொருள்க ளநிததமுமாய்த் தூய்மையின்றித் துக்கமுமாய்த, தோன்றுந தோறறு விக்குபொருள் சுகமாய்ச சுத்த நித்தமுமாம. 44

பால னான பருவம்போம பன்னு குமாரப் பருவம்போங்
கோல மான தருணமபோங் கோலே யூன்றிக் குனிந்தெழுந்து
காலன் மாய்க்க வனைவர்களுங் கல்லென் றழுது போமாறறி
யேலப பிணமென் றொருபெயரிட் டிடுகாட் டிடுதெ லொருதலையே.

கருவி னின்று மழிந்துபோங் கண்ட குழந்தை யினுங்குமரப்
பருவந் தனிலும் போநதருணப் பருவந தனிலு மழிநதுபோ
மூருவ நடுங்கு மூப்பதினு மொடுங்கு மெநதக் காலையினு
மெருவி யழித லியலபாகு முலகத துடலின வாழ்க்கையுமே. 46

பஞ்ச பூத மழிந்துபோம பானுத திங்க ளுடுக்கள்போம்
வஞ்ச வசுரா மடிந்திடுவா மாகா பதமபோம் வல்லரககர்
துஞ்சு வார்கள் போகிபதந துஞ்சும் பிரமன் பதந்தானுந
துஞ்சுந திருமால் பதந்துஞசுந துஞ்சா தொன்றே பரமபதம்

தோலி ரத்த மெனும்பிறைசகி சுகல மேதை மசசை பொன்
றுய்த், நூலி கரித்த வுடமபாகுந தொட்ட வெவையுந் தன்வடி
வாய்க, கோலி யடககிக் கொளுமிதனை க கூறு கூறு நோக்காது,
போலி யுணர்வோா மகிழ்வெய்தும புனித மென்றும் பரமபதம.

அரமதை யதனை யொழுங்காக வறையக் கேணீ யவனி
யெலலாம், பரநத சிருட்டி திதியொடுக்கம பண்பாய் நிகழுஞ சிரு
ட்டிதனில், பொருநது பெரிய துனைபைநது போய்மாண் டுறில
தெணமடஙகே, யிருநத திதியு மிரண்டாகு மிளமை யெனறு
முபபென்றும. 49

விருத்த பருவ மிகததுன்பம விளங்கு மிளமை யிரண்டவை
யின, வருத்து பிணியின மிகததுன்பம வளமை யிளமை மூனறு
குந, கருதத தறியாக குழநதையென்றுங குமாரமென்றுங காளை
யென்று, மருதத மறியா ததிறறுனப மடையும பாலப பருவத்
தில. 50

நநதை தாய ராசிரியா தாங்கண் முனித றனக்கஞசிச
சிநதை கலங்குங கவுமாரஞ சிறநத காளைப பருவத்தின
முநது பசிநோய் காமநோய் முடுகித் தணிக்கப பொருடேட
விநதப புவனத திரவுபக லிடைய றுத தொழிற்றுன்பம. 51

பொருளுண் டாகிற காபபதனுற் பொருநதுந துன்ப மாசாகி
ஞெருதம மிகுதத வாசரா லுதவுந துன்ப மொருகுடைக்கீழ்
நிருப ஞகி ஞெய்மரண நேரு மென்னும பயத்தானும
வருவ தெனையோ மறுமையினி லென்றும வாடித துன்புறுமே.

மாகர்க் ககரர் பகையுளது மகிழ்சசி வாட்ட மிகவுமுள
தாகத் தகலா நோயுமுள தனஙக ளுளது நசையுளது
போகத தழுநதன் மிகவுளது பொனற லுளது கறபத்தை
சோகத திறங்க ளிவையுடைய துறக்கத் தென்னை சுகமுளதே.

தேவா மனிதா துனபநதின றிறங்க ளிவ்வா றுகியிடி..
..வ ரோா மிருககமுத லார பீற மையவகையி

யோவ வில்லாத் துன்புகளோ ருவமை யிலலை நிரயத்தி
னோவ துன்பஞ் சொலவதெனை நோயே பவத்திற சுகமிலையே.

இநத விழிவை யுடைய விநத மாயை யசத்தே
யநத வியாவை யுடைய வநதப பிரமஞ் சத்தே
தநத மனத்திற றோநதோா தளளி யெஃதை நிற்ப
ருநதன் மனத்தி னனறு யூகித் தமைசச பாராய். 55

பொய்யென் றிதனை யறிநதோா பொருநதி நிறப துளதோ
மெய்யென் றதனை யறிநதோா மேவா திருபப துளதோ
வைய முளதோ விதனி லமைசச பாராய நனறு
யுய்ய வறிவி லாதோா ருழலவா நீகக மாட்டாா. 56

பொய்யை மெய்யென றறிநது போத மினமை யாலே
மெய்யைப பொய்யென றெணணி மெலிநதே யுழல்வ ருலகா
பொய்யைப பொய்யென றறிநது போத குருவி னருளினா
மெய்யை மெய்யென் றறிநதே மெலிவு நீஙவ ருயாநதோா. 57

துன்பந தோனறி லெவருந் துறநதிட நேகாாயத தவிகதே
யினபந தேட லியறகை யினப மெனறே தோனறி
லன்ப தாக நீஙகா ரவாகட கெஙஙன கூடும்
தன்காா பரம ஞான நாடட மமைசச சொல்லாய். 58

இழிவை யுணாநதா ருயாவை பெவருந தேடி நோககு
மிழிவை யுணாரா ருயாவை பெயத நோககா ரெனறு
மிழிவை யிழிவென றுணர வெநதக காலம வாயககு
மிழிவை யுடையோாக கமைசச விதனை யூகித துணாாயா 59

பேத வாதி களைபபோற பிரபஞ சமமே வெனவே
யித கன்ற தலமே வெமமையன றியதில லெனறே
போத விழிபிற றுறநத புனிதத துறவே கண்டாா
சீத மதிபோற் குளிர்நது பெனனை வெபபந தீரும் 60

இருந்த விடத்தி லிருநதே யெய்த லாமென றுரைகிற
திருந்து நிமல மனத்தோா நீர ரெளிது மொழிநதே
பொருந்தி யோகங் ததிற போத மடநத வேவவி
வருந்து மனத்தோாக கெனனை வாய்த்து மமைசச சொல்லாய.

முன்மை யனைத்து முடித்து முழுது முணர்ந்தோ ரிலவின்
இன்மையே யென்று நின்று மேக நீகா ரென்னில்
தின்மை பகமாய்ப் பிறப்போர் செகத்தி னியல்பை யுணரார்
கனமாம யாழ்ப்பா ணத்தின் கப்ப லோட்டம் போல. 62

ஒருத்தனே யொருவ னுளனே பொருளெவ னாக்கின முன்னம்
இருக்கு மிடத்தை நீக்கி யேக ராசு தானி
இருக்கு மன்றி முன்க ளிருக்கு போதான சொல்லாய்
நிருக்கு ஞான முடையோர் செகத்தை மெய்யென வுழலார். 63

மனையினின் றுலும் பொருளுரிமை சாவின் வருத்தனங் கெடுதலின் மகிழ்சசி, இனிமையில் வாட்டம் விடயவின் பகனி லெட்டுணை யாயினு மாசை, பினையதிற் பமது பிரவிர்த்தி தானும் பேசுமிந் நானகுமில லெனினும், தனைபுனர் வதற்குச் சாதகத் தெபுவகா றுளளியின் னிற்றலே தத்தி 64

நீறாறு மனையின் பினைபிகழ்ந் தந்தச் செம்பொரு ளினபமே வேணடிச, சாதந மதனிற் றொடர்ந்துங்கால விடபந் தடையகாரு ஈகநிய மான, போதினி லையுந் தோனறிடா நந்ப பொரு ளிலா னந்தமே விடவே, ஆதலிற் றுறவின் ஞானமரு ஞான மாகு மென றறைகுவா ரெரிபோர். 65

இலலற மதனி லுறைந்தவோ ரிடத்தி லிருப்பிது ஞானங்கி யிருப்பிற, புலலிய மாரந் தினமென விளயகும போகங்களில் விரோதத்தற வெனறும், நலலற மடைந்தோர் திடத்துறை ஞான நற்றகை மிசையிரத் தினம்போல, எலலையி லொளியாய் விளங்கிடு மாமி னிலசிறப பனறுணா னிகட்கே. 66

முனமனை வாகஞ் றறைவத யிலலை முத்தியை யுனாந்தி நாகளுற, பினமதி னின்ற படியிறுச் சனைக போசவா றறவுடை யோரை, இனமதை விநந்து மிலலற மதுவே தலையென வியம புவ தனறோ, மனமதி னிதனை யூகிகி யமைசச மகிமைபன றில்லை ஞா னிகட்கே. 67

ஆடிய சகல மடங்குங் கவலற மகற்றியே பொறியடை தொகாணடு, மூடிய விருளை முழுதையும் வீசி முடிவில்வீ டத்னையே புணாநதோர், நீடிய ஞால மிசையினிற் பால னிராகு ருனையனை போய்ப் பிழந்தோன், கூடிய குணத்தி னுரிறப் போய்க் குடியின் கூவி பா ளினிவியல படைவார். 68

வினைகளோ ரிரண்டுஞ் சமமதாய் ஞான மேலிடு காலையி
னிந்த,மனையின்பங் கானற சோற்றிறகண்டுவெர்த்து மாற்றியே கை
விட வருமேல், தனையுள படியே யநுபவ மதனிற் றானுணர்ந்
தானந்த மடைந்தோர், பினையுமவ் விடயம் பூண்பர்க ளெனவே
பேசுதல் வழங்குமோ சொலலாய். 69

விடயவின் பதனி னசையுளோர் தமக்கும் விரிவதாம் பேரி
ன்பச் சுவையின், அடைவினைச செவியிற கேட்டவக் கணமே
யவற்றினை யகற்றிட வருமேல், இடைமுத லீறின் ஞானவா னந்த
மெய்தினோர் களுமபினு மிநதக, கடைமனை வாழ்வை நினைவர்க
ளென்றுற கண்டனா நகையரோ சொலலாய். 70

பற்றிலை யாயி னவையினி விருப்பென பழையவூழ் வினையெ
னி லாசை, சறறெனு முநிபபித தல்லவோ வூட்டிடு சகவினபி
விறையெனு மிசசை, முற்றுணா ஞானத தோரகள்பூண் பர்களோ
முடிவிலா னந்தமே பருகி, நிறறலே மீடுமெ விழிபபினுங கான
னீரிற்கண் டுண்முக மடைவார. 71

பவமதை யினிமை யெனவெணி விடயம் பற்றிநின் றுழன்ற
வா தாமே, பவவதை யினிமை யலவெணி விடயம் பற்றறுத் தரு
ட்குரு வடைந்து, பவமதை யறுகரு நெறியுணாந தருளிற பரவி
ன்ப மடைந்தவர் தாமுமெ, பவமதை யினிமை யெனவெணி னல
வோ பற்றுவர் விடயவின் புரையாய். 72

கொடிமுதல் வாடும் வேர்முழு தினையுங கோதறக் களைந்தி
டிற் களைநதுமெ, படிமிசை கொடிபூ காய்பழ மோங்கல் பகரதி சய
மஃ தினைபபோல், அடிநடு வீறில பிரமநதா னாகி யகப்பற்றை யறு
த்தவ ரிடத்தும், மடிவுறு மனையில் விருமபியே நெஞசம் வருத்
தன மாதலென் றறைவாா. 73

ஆணவ மதனைத் தோய்ந்துட லினைநா னெனத் தினவெரி
வவையைப, பேணலைச சுகமென் றுண்மகிழ்ந் திடுவோன் பேரின்
பத் தாசைய தாகிப், பூணவரு ஞான மிலையதின் ஞானம் பொரு
ந்தியச சொரூபந்தா னாகி, ஏணவா னந்தத் தழுந்துவோன் விடய
மெய்திடின் ஞானமே யிலையால். 74

கனவதனி லுணர்விலது காணுந்த னுவாதிகளைச் கருதியே
நின்,றுனுமவரி னிதுகனவென் றுணர்ந்தவாக ணசையிலதினுலகு
தன்னில், தனதுசய வுருவதனை யநுபவத்திற் றனுணர்ந்திச்

சகம தெல்லாம், மனமதனிற் சாலமென வுணர்ந்தவரிவ் வுலகின் பின மைய னீங்கும. 75

கதிரவன்முன் னிருளிருக்கு நயனமுடை யொருவன்குழிக் கண்ணே வீழும், அதிகவலிச் சூரனமாக் களத்துவெரு வுவனகிருத மறையக் காரம், இதமுளபா யசமுநிரம் பருந்தினன்கூழ் தனிற்செய்வ னிசசை யென்றால், விதமிவைநான் கினுகருங்குறை யதின்ஞானிக கிழுக்காகும் விடயஞ சென்றால். 76

இங்குறைந்த பாண்டமதின் வாதனையில் வாதனைக ளிருக்கு மென்றல், துங்கவறி வுடையோர்கட் கின்றியமை யாததொழி றொடங்கி நிறறல், அஙகியைத்தம பனம்வல்லார்க் கனல்சுடாததின் வினைக ளடுக்கா தென்றல், தங்கும்வினைக் கேதுவாம விடய மதில் விருபபாதி சாரா தென்றல். 77

உணர்வுடைய ஞானியெவை புரிந்திடினு மிழிவிலிழி வுரைத்த தாகின, இணையிலிரு தீயனென்பர் பூகமில வதனுளமற் றெவைகள் செய்தும், அணைவதிரும் வெனுமவனே தீயன்மிக ஞானமதற் காகுந தாழ்வோ, நணுகினன்றோ ஞானமொரு வனைஞானி யெனபபெயரு நண்ணி நிறறல். 78

கருவயிற்றை யுடையதுவுங் கனவயிற்றை யுடையதுவுங் கருதிப் பெண்ணின், உருவதனைக் குறிபபதினோக கிடிறனோன்று முளபடியே யுலகு தனனில, குருவையடைந தவனருளிற் சொரூபத்தை யநுபவமாக் குறித்து ளோரும், இருவையத திடம்பமாய்த் தமைஞானி யெனபோரு மேதிற னோனும. 79

அருச்சுனாக்கு மிராமருக்கு மதிகார மவைபார்த்தே யறைந்த நூலின, கருத்தறியாய் ஞானமொன்றே பிரமாணஞ் சரிதையது கணககன் றாகும், விருத்தமறி வாசார முடையோனே ஞானியில்லோன் விருத்த னாகும, திருத்தமுட னமைசசவிது துணிவென்றே யுட்கொள்வாய் தீர னாகி. 80

என்றங் கனேக மாய்விரித்தே யிராச யோகி யுரை செய்து
நின்று வாக்குத் தனையடக்கி நிமிடத் தகற்றி மனத்தினையும் [ன்
ஒன்று மில்லா வெறும்பாழா யொன்றுஞ் சமாதி தனையடைந்தா
நின்றங் கமைச்ச னிதுகண்டிங் நேர்மை புதிதென் றதிசயித்தான்.

இந்த வுணர்வு நமக்கின்ன மெய்த வில்லை நாமிங்கே
எந்த வுணர்வு கொடுநிற்போ மென்ன வமைச்சன் யூகித்து

வந்த வழியே தான்றிரும்பி வளப்ப முடைய மாபுரிக்கே [ம். 82
பந்த முடையோ ருடனிருந்து பகாந்தா னரச னியற்கை யெல்லா

கேட்ட பேர்கண் மிகவியந்து கிட்டா தென்று மிமழுனிபோல்
தேட்ட முடனே யவரவாக வோடி வந்து பணிந்திடவும்
வாட்ட முடனே தாய்தந்தை மனையாள் பதத்தில் வீழ்ந்திடவும்
நாட்ட மாறு பாடின்றி நகைசெய் திருந்தா னறறவனே. 83

வந்த போக ளுடனவர்ந்தைத மலரா திருப்ப தவாறிந்து, பந்த முடையே நமக்கெனனே பகர்ந்தாற மேறனறு மெனத்திரும்பித, தந்த மிடத்திற் றெனறாக டவனுஞ் சிறிது நாட்கழித்தது, தொந்த மொன்று மில்லாத சுயமா முத்தி தானுற்றான. 84

தத்துவ மசியென் றுரைக்குமுப பதத்திற் றருவனன நான்கதா மவைபும், ஒதததுற தொந்தற பதமவை தம்மி லொனறொன்று மசியினி விரண்டாம், றொந்தந்த லகனறு சுததபோ யிருத்த றெல்லதிட டானந்தா ணுநல. ஒருந்து மவையி லொனறொன்றே யசியி லோரிரண டிங்குமுஞ் சிவமே. 85

சுததமாய் நின்று விசனைசுந் தியதாந தொலலதிட டானமாய் நின்றல, சித்தமா ஞானஞ் சுததிய தாகுஞ் சிவத்தினுக் கங்கமாய் நின்றல, மந்தமாய சிரியை சத்திய தாகும் வகுத்தவிம் முன்றுமற றொருமுகில, சிந்தமாயசசுந்தி யிலாவிடின மீட்டுந் தேகமொன றெடுக்குமென றுணர்வாய. 86

தொமபதம விளங்கின மேலவினை மறைத்த தொல்லிருளகன்றுபோ யொளிக்கும், தமபத மான தறபதம விளங்கிற் சஞசித மாயைபோ யொளிக்கும், அமபத மான வசிபதம விளங்கி லரும்பிரா ரததமபோ யொளிக்கும, செமபர வருளே வடிவதா யான்மாச் சிவத்தினுக் கங்கமாய நிகழும. 87

பிராரத்த முடன்பா டென்றெந்த நெறியும் பேசிடு மிந்நெறி யதற்குப,பிராரதத முடையோ ரருகமேர யன்றும் பிராரத்தம புசித்திடு வோர்கட்,கறுதிந்த மாயா தனுகர ணங்க ளதனினுற் சிவத்துவ மதனை, உறுதுமற் றவரைச சீவன்முத்தர்களென றுரைத்திடப் படுவதெப படியோ. 88

அன்னைதன் முலைப்பா லருந்திடும பருவ மகன்றப்பாற் பருவம்வந் ததறபின், அன்னைதன முலைபபா லருநதவேண்டிடினு

யர்முலை வற்றியே யிடுமேபோல், பின்னையின் போகம் புசித்திடும் பருவம பெயர்ந்தபபாற் பருவம்வந் ததற்பின், பின்னையின போகம் புசிக்கவேண் டிடினும பிராரத்த நீங்கியே யிடுமால. 89

இருள்வடி வதுவு மருளவடி வதனி லெய்தியே மறைந்திடு மிந்த, மருளவடி வதுவு மோவடி வதனின மறைந்திடு மோவடி வதுவும, அருள்வடி வதனின மறைந்திடு மந்த வருளவடி வதுவு மச சிவததில, தெருள்வடி வான சததியாய் முனபோற றிகழு மென றசியுரைத் திடுமே. 90

வடிவதவ் விருள தாயநிறகுங் காலை மனனுயிர பசுவதாய் நிறகும, வடிவதிம மாயை யாயநிற்குங காலை மனனுயிர சிவனாய் நிறகும, வடிவதவ வோவ தாயநிறகுங காலை மனனுயிர சீவன் முத் தனுமாம, வடிவதவ வருள தாயநிறகுங காலை மன்னுயிர பரமமுத தனுமாம. 91

இருளுறு பசுவ தாய்நிறகுங காலை யிருளது வாகியே நிக ழுமம, மருளுறு சிவ னாய்நிறகுங காலை மருளது வாகியே நிகழும, தெருளுறு மோவின முததனுங காலைத தெருளபிர ணவமதாய் நிகழும, அருளுறு பரம முததனுங காலை யருளதாய நிகழுமவ் வருளே. 92

இருளது வாகி நிகழ்ந்திடுங் காலை யிருமபதி யாகியே நிக ழும, மருளது வாகி நிகழ்நதிடுங காலை மகபர மாகியே நிகழும், தெருள்பிர ணவமாய் நிகழநதிடுங காலைச சிவலிஙக மாகியே நிகழும, அருளது வாகி நிகழ்நதிடுங காலை யசசிவ மாகுமச சிவமே. 93

அரியவவ வருளே மூன்றியல் பதுவு மைந்துநற குறியுமாய் நிகழும, இரியுத லிலலாச சத்தையாய்ச சித்தா யின்பமாய் நிற் குத லியல்பாம், கிரியையு ஞான முமமிசசை யதுவுங் கிளாதிரோ தையுமபரை யதுவும, உரியது குறியாம விரியிலை யைந்தா யொடு ஙகிடி லொன்றதாய் நிறகும. 94

பிரணவ மதுவு மூனறியல் பதுவும் பிறங்குமைங் குறியுமாய் நிகழும, திரமுற வவவு முவ்வுமவ் வதுமாய்த் திருந்தவே நிற் குத லியல்பாம, உரமுறு நவவு மவ்வுமச சிய்யு மோங்கிய வவ்வும் யவ் வதுவும, விரவுறு குறியாம விரியிலை யைநதாய் மேவிடி லொ ன்றதாய் நிறகும. 95

மருளுறு மாயை யதுவுமூன் றியல்பும் வாக்குமைங் குறியு மாய் நிகழும், உருவுறு தமசு ரசசுசத் துவமா யொன்றியே நிற்குத வியல்பாம், பிருதிவி யுஞ்ச லமுமன லதுவும மெருகிய வாயுவும் வானும், வருகுறி யாகும் விரியிலை யைந்தாய் வநதொடுங் கிடிலொன்ருய் நிற்கும். 96

உலகினில் விடய விசனையை யுடையோ னுணவதற் கேற்கவே கூட்டி,இலகிடப் புசித்தான் முயற்சிமேன மேலு மேறியே வளர்ந்திடு மதுபோல், குலவிடும வீட்டி விசைசயே யுடையோன் கொண்டதற் கேற்கவே யுணவை, இலகிடப புசிததான் முயற்சி மேன்மேலு மேறியே வளாநதிடு மனமே. 97

தமகுணப் புசிபபே மயககத்தை யளிக்குந தருமிரா சதகுணப் புசிப்பே, மயதையை யளிக்குஞ் சததுவப் புசிபபே மயக்கமு மமதையு மகறறி, அமலநல் லுணாவே யளித்திடு மதனு லவையிரண் டினுநசை யகறறி, நிமலசத் துவமே வருத்தனை யாக நின்றுசத் துவப்புசிப் பருநதும 98

அடிசின்முன் னுரைக்கு மறுசுவை யவையை யருந்திடு காலையி னுேக்கிக், கடினமு முறைப்பு மிராசத மவையிற கழிநதிடும புராதன மூசல், மடிவுறு தமசென் றிருமையு மகறறி மாலைகாலைப்பொழு தகறறிக், கடினவுச சியிறசத துவகுணப புசிபபே கைக்கொண்டு தினமருந் திடுமால். 99

இடம்பொரு ளேவன் மூன்றையு முடையோாக் கித்தகை யுணவுறு மந்த, இடமபொரு ளேவன் மூனறையு மகன்ருேர்க் கித்தகை வுணவுரு ததனல்,திடமபெற வூரி னுசசியி லேகித திருவருள் புசிபபித்த தென்றே, விடம்பெறி னுங்கைப பெற்றதை யருந்தில் விமலமாய் நின்றிடுஞ சித்தம. 100

சவிகற்ப நிருவி கற்பநிட் டையதுஞ் சத்துவ குணத்தில்வந் ததுவாம், இவிகற்ப நீங்கி வருடமா யிரமங் கிருந்திடி னும்பினும் விழிக்கும்,செவிதனி லடையுஞ் சகசநிட் டையதே திருவரு டன்னில்வந் ததுவாம், தவிருதல் கூட லின்றியே யங்குத் தங்கிநின் றிடுநின்ற படியே. 101

அருளண்ட மாகி லுயிர்பிண்ட மாகு மண்டமுந் தோற்றன் மாத் திரமாய், அருள்நினற தாகிற் பிண்டமு மதுபோ லாகியே நின்றிடு மண்டம், அருள்வடி வாகிற் பிண்டமு முயிரா யருளிற்று

தான்மிய மடையும், அருளந்தச் சிவத்துக் கங்கம தாகி யமர்ந்து நின் றிடுநின்ற படியே. 102

சகசநிட் டையது லபித்திடுங் காலை தம்முயற் சியதொன்று மின்றிச,சகசம தாகித் தன்னுள மதனிற் றுனின்றிங் கிடைவிடா தூறும், சுகவரு ளமுத மதனையே யருந்தித தொல்வடி வதுமெள் ளக் கரைநது, சுகவருள் வடிவாய்ச சுட்டெலா மருளாய்த் தோன்றிநின் றிடுநின்ற படியே. 103

சத்துவ குணமே வருத்தனை யாகித் தங்கியே யுளத்தினு ணின்றால், ஒத்துறு நிட்டை கூடிடு மிலதே லொருவியிச சகலகே வலத்தைத,தொத்துறு மன்றிக் குணமுமா யையினிற மேன்றின தாதலா லிநத, ஒதநுறு நிடடை புண்மையே யன்று முபாசக நிட்டையென றுணாவாய். 104

எங்கெங்கு நோக்கின் மருண்மய மாகி யிருந்திடும் பந்தமாந் திசையில், தங்குநதன் வடிவ மருண்மய மாகித் தயங்கியே நின் றது குறிபோல், எஙகெஙகு நோக்கி லருண்மய மாகி யிருந்திடு முததியாந் திசையில், தங்குநதன் வடிவ மருண்மய மாகித தங்கி யே நிற்குதல குறியே. 105

அருள்வடி வதுவே பார்வையிற் றெக்கி லகப்படா தென்று நின் றிலகும, மருள்வடி வதுவே பார்வையிற றெக்கில வந்தகப் பட்டுநின் றிலகும், அருண்மரு ணடுவா மோவடி வதுவே யகப் படும் பார்வையொன் றுக்கே,மருள்வடி வுலகு மோவடி வோர்க்கு வாய்த்திடும் பார்வையொன றுக்கே. 106

பழுதையிற கிளிஞசில் கட்டையி னின்றும் பாம்பும்வெள் ளியுங்கள்வ னும்போல், எழுதரு மாரோ பிதமநிட் டான மிலங் கிடி லிலாதது போலும், முழுதுணா சிவமவந துதித்தவிச் சீவன் முத்தருக் குலகமின் றுநித்தல், கழுதிர தம்போற் காட் சிமாத் திரமாய்க் கவும்விவ காரமே யின்றும். 107

கனவது போல்விவ காரமுண் டென்னிற் கனவது நீங்கியே விழித்தால,கனவிதென் றுணரு மாங்கவா தமக்கக் கனவுவந் துத வுத லுண்டோ,கனவுமுன் கண்ட நினைவுமாத் திரமாய்க் காணுறு மகத்தது போலக், கனவிநத வுலகுஞ் -சீவன்முத் தருக்குக் காணன்மாத் திரமதாய் நிகழும். 108

சொற்பன மதனிற் கனவிதென் றிடுமோர் சொப்பன ராக்கிர நடுவே, நிற்பன போலு மருண்மரு ணடுவே நின்றிடும் பிரணவ வடிவம், சிற்பர சீவன் முதற்றனை வடிவாய்ச் செகமிசைச் சிவம தாகத் தோன்ற, நிற்பன தமக்கு நிழலினை நிழற்போ னில[illegible]யின்றியே நிகழும். 109

வெந்துறு படமும் வறுத்திடும் வித்தும் விளங்கிடு கானலிற் சலமும், இந்திய த்துயுங் கனவிருந் தன்ற விடமது மிகுந் முன் னிருந்த, முந்துறு கடமுங் கடமதை பெறுந்து முடிந்தபின் றிகிரியிற் சுற்றும், கந்தாவ நகரும் போனமுகந்தா வடிவுங் காட்டி மாத் திரமதாய் நிகழும். 110

அநவிருண் மாயை கருபயிம் மூன்று மகற்றியே சுத்தங்க மாக்கித், தகநிறுத் திடுதல நைபதா மயாற் றனாயுபிராகியே நிகழும், சுகசிவ வுதய மாகத்த த்யாகு சொற்றிடு நீங்கையி னருந்தம, ஜெகமிதி லவைவிற பாவனை கடந்து செய்தகு நிறுத்தவல் லவராய். 111

பிரணவ வழுதே புகுந்தறு தினமும் பிரணவ மாயமதே யாகி, மரணம துறுமிம மனிதரைப் போல வடிவமாத் திரமே தோன்றிய, புரணமலை லொளிக்கு மாயைக்கு நடுவே புகுந்திருந் திலங்குநற் குருவைர, சரவிளன வடைந்திய கவலைரு ளாலே தரிக்கப்பெற் றவகத்தி லிங்கம. 112

தேகமும் பொறியுங் கரணமு முயிருந் திரியுறு மாயையின் மயத்தை, ஏகமென் றகற்றித் நீகையி லாசா னிவைதகந்திட டான மந் திரமே, ஆகமென் றமைத்த வகைந்து வருளா லறிந்திற் பாவனை யிடமாம், ஊகம றுடனே முனனிவை வகற்றி புலத்தி லிற சகசமே பிறந்து. 113

அன்னிய சத்தங் கவருத லகற்றி யன்னிய ரசனையு மகற்றி
அன்னிய ரூப நோக்குத லகற்றி யன்னிய பரிசமு மகற்றி
அன்னிய சத்தங் கேட்குத லகற்றி யன்னிய நினைவது மகற்றி
அன்னிய ருடனே பிணங்குத லகற்றி யன்னியருறைவிட மகற்றி.

அன்னியா கையில வாங்குத லகற்றி யன்னியபாக நேகுத லகற்றி, அன்னிய கடவுள் வணங்குத லகற்றி யன்னிய கிரியையு

மகற்றி, அன்னிய நூலை யோதுத லகற்றி யன்னிய கேள்வியு மகற்றி, அன்னிய பாக மருந்துத லகற்றி யன்னிய வகையறத் தொடங்கி. 115

சமயாற் கிரியை யனைத்தையும் விடினுந் தனக்கந்தப் பிர ... வமுதம், அமைய நின்றாறி யதனையே யருந்தி யவ்வடி வாயிடு மளவும், சமயிகள் பாக மதனையே கொண்டு தற்பா நிவேத தியம் புரியும், அமைதியை விட்டான் மேற்கொளா தென்ப தறிந்ததை நியமமாய்க் கொள்ளும். 116

சடுத்தல மதினு மிலிங்கமே யாகித் தானெனல் விடுத்தருந் தியபின், கொடுத்தவன் றானுங் கொடுத்திடு பொருளுங் கொள்ளு வோன் றானுமொன் றாக, அடுத்தவிம மாயா வடிவதை நோக்கி யகற்றியவ் வோமய மாக, விடுத்தனு தினமும் புசித்திடி லனைத் தும் விமலவோ மயமதாய் விடுமே. 117

இன்னதன் மையவாஞ் சுத்தபா வனையி லிரும்பிரா ரத் தம்போ யொளித்துத், தன்னது ஞின்றிங் கிடைவிடா தூறுந் தக்கதோர் பிரணவ வமுதம, அனனதை யருந்தி முனவடி வதுவு மங்ஙன மோமய மாகி, இந்நில மதனிற் றோற்றன்மாத் திரமா யியங்குதல் சீவன்முத் தியதே. 118

அறிவிலாக் குழந்தைப் பருவத்தின் முலைப்பா லருந்திடுங் குமாரமகா லாயினில், அறிவிலாத குழநதை யருநதுதல் கண்டு மதினசை சகசமா யிலதின், அறிவிலாச சீவத துவப்பரு வத்தி னருந்திடு மாயையி னுணவை, அறிவிலாச சீவ ரருநதுதல் கண்டு மதினசை சகசமா யின்றும். 119

அனமதும் பாலுஞ் சருக்கரை கண்டு மங்கனி வகைகளுந் தேனும், இனமவை யொன்றுப்க் கூட்டிய ருசியி னிதயநின் றிடைவிடா தூறும, களிபிர ணவவமு ததனையே யருநதிக் களிப்பவர் மீட்டுமிச சகத்தின், பினமுறு விடய வின்னையெண் ணிடுமோ பிராரத்த முமமிலை யவர்ககே. 120

உபயநல் லமுதே புசித்தனு தினமு முபயமே வடிவது வாகி, அபயமென் றுரைக்கு முயிர்களுக் கிரங்கி யஞ்சலென் றவர்களை நோக்கி, உபயவந் நெறியின் பயனைமுன் னுணர்த்தி யுபநிடச் சுருதிநின் றுரைக்கும், அபயமற் றொன்று மிலாதவிந் நெறியே யனுக்கிர கம்புரிந திடுமால. 121

இந்நிலை சென்றோர் சீவ கணிமித்த மிருந்தனுக் கிரகமே புரிந்தும, தந்நிலை யதனை நின்றரு ளமுதந் தானபுசித்த தருண்மய மாகி, அந்நிலை பரம முத்தியிற் சிவத்தாகக் கங்கமாய் நிகழுமுன் போலென, றிந்நிலை சாயுச் சியபத முறைக்கு மிதுசிவாத் துவித மென வுணர்வாய் 122

முனனாட் புரிந்த தவப்பயனான முதல்வ னொருவ னுளனென் றேற, அன்னான் பணிசெய் முத்திபத மடையக் கூட்டு மென வெண்ணிப, பின்னா சானமுன னுருமூன் றும பேணி யொழுங்கிற சாதனங்கள், மனனுள நிலையு முடையோனை வருத்த விந்நூற குரியவனும. 123

சித்தம பிரகா சத்தையுற்ற சேரு நானகு சாதனமும
சத்திநி பாதந தானபிறக்கிற சாரு மொழிசித தந்தனிலே
ஒத்து வினைக டள்ளுபடி யுடையாளு சத்திநி பாதமதும
பத்தி புரியின மூவடிவிற பணடா வினைகள சமமாகும். 124

விடய மதினைமோ கிப்பம்போல விபலந தானே மூவுருவாய
அடையு மெனவே கண்டவுட னடிகள பரவி யன்பாகத்
தடைக ளிலது காயமனந தனபீந திடிறசாரந திடுகனமம
உடையு மலது மறறொன்று முடையா திதுவே யொழுங்காமால.

தந்தை தனது சுதாகைகயின முன றந்த பொருளைத தானேபின்
சிந்தை மகிழச்சி யுடனிரக்குஞ் செய்தி போல மூவடிவாய்
வந்து சிவமே யிரப்பாக வாங்குந தனது மாயையினை
இந்த வகையை யுணாந்தீயி னிரியும வினைக ளெனறறிவாய். 126

மூன்று வடிவாய் முமமலத்தை மூன்று பங்காய்த தான்கொண்டு
மூன்றுங் கொடுத்து நமதுடைய மூனறு பொருளும பங்காக்கி
மூன்று வடிவுங் கைக்கொளவே மூனறு முதலு மானசத்தே
மூன்று வடிவா மெனப்பொருள்கண் மூன்று மீந்தே பணிபுரிக.

இந்தத் திறனிற் பணிவிடைக ளியற்றி வினைகள் சமமாகில்
அந்தத் தடங்க வொத்துநிறகு மந்தத் தராசி னுவேபோல்
புந்திக் கிலேச மேயின்றிப் போதனு செவிதாம வினைகள்கெடும்
சந்திப் பதுவா மப்பொழுதே சத்திநி பாதந தானபிறத்தல். 128

சந்திநி பாதந தானபிறந்து சாறறு மந்தக் கரணங்கள
சுத்திய தாகி னவ்விடத்திற் றேன்று நானகு சாதனமும்

எத்திற் றுனும் வேறொன்றா லெய்தா தெய்திற் றாயினும்பின்
குதிர மாகிப் போமெனவே கொள்ளார் மேலோ ரீதனாற் 129

சத்யா சத்ய வத்துவினைத் தகவே பிரித்தறிதல் தானறியில்
ஒத்தாய் மற்றை மும்முளாறுங் கூட வுடன்வந் தவனையுறும்
அத்தா லதுநீ யென்றுரைக்கு மமல வாக்கி யப்படியே
ஒத்தாற் பிரமந் தானேயே யுணருங் குருவி னருளாலே. 130

இந்த நான்கு சாதனமு மில்லா தவர்கட் கொருகாலும்
அந்த ஞானம் வெளியாகா தங்கி நபனந் தொடுத்தோன்றிய
பந்த மறவே யுரைத்திடினும் பாழுக் கிறைத்த நீரொக்கும்
முந்த நான்கு சாதனமு முத்தி யடைவோர்க் குறவேண்டும் 131

பண்டிதத் தகைமை யுழவாளர் பண்டிமுகத்தில் கொழுப்பினிக்கின்
மண்டித் தடையற் றுழுமகற்றின் மயக்கமுடையோர்க் கறிவருளின்
மிண்டிப் பயமு மறமும் விட்டு வேண்டும் படியே சரிக்குமெனக்
கண்டித் திறத்தோர்க் குபதேசங் கழறா ஞான சற்குருவே 132

இந்நேர் நெறியிற் சாதனங்க ளிவைநான் கினுமவந் தெய்தியதேல்
தன்னோர் குரவன் றனையடைந்து சாற்றுஞ் சீடா சாரமுறை
அந்நேர் பிசகா தேவல்புரிந் தருட்டனமீற்று சுரப்பயமும் [ணம்.
பின்னே திரிந்து மவன்கொடுக்கப் பெறவே வேண்டும் விருஞா

ஞான மார்க்க மிருவகையாய் நிலவா நிற்கும் விகங்கம் பிபீலிகையென்
றான வகையில் விகங்கமே யமல வேத முடிவதனில்
ஞான மாகும் பிபீலிகையே நவிற்ற திபத்தின் ஞானமாம்
ஆன விகங்கத் துணராமற் றதனின் வழியே யுணர்ந்திடுவாய். 134

ஆசான் மாறுக் கன்றுடைய வதிகா ரங்க ளவைபாதமேந்
பேசா நிற்கும் விகங்கமதைப் பிரமமொன்றே மெய்யாய
மாசா றுலக மெப்பாக மாறாக் கன்ற னனுபவத்தில்
தேசாய் விளங்கி யகக்கணமே சிரத்தை பிறந்து திடமாக. 135

உலக மெதினின் றுதித்திடுமென் றுளனி நோக்கி லினைவதனில்
இலக வுதிக்கு மெனநினைவு மெதினின் றுதிக்கு மெனநோக்கில்
திலக வறிவு தனிலென்றே சேர வனைத்து மறிவாறல்
கலக மிடுத்த துவமெல்லாங் கலங்கா வறிவா மேகமையும்.

உலக மிலங்கும் வகையுண்டா யுதித்ததின் பமநா யுருநாமத்,
திலக விளக்கு மிமையைந்து வியாபு முளமுன் றுங்கிசமும்,

குலவு சொரூப சம்பந்தங் கூறும் பினிரண் டங்கிசமும், கலக மாயா சம்பந்தங் கருதி நோக்கிற் கற்பிதமே. 137

மூன்றங் கிசமு மதிட்டான மொழியும் பினிரண் டங்கிசமும், ஆன்ற வதிலா ரோபிதமா மதனாற் சொரூபங் காரண மாய்த், தோன்று முலகு மசத்தாகுஞ் சொரூப மொன்றே சத் தாகும், ஊனறி நோக்கி லெக்காலு முளதே தோன்று மில திலதே. 138

நாம ரூபந் தனைமெய்யாய் நாடு மிடத்தின் முப்பொருளாம்
நாம ரூபந்தனைப் பொய்யாய் நாடு மிடத்தி லொருபொருளாம்
நாம ரூபந் தனைமெய்யாய் நாடிற சீவ னவனேயாம்
நாம ரூபந் தனைப்பொய்யாய் நாடிற் பிரம மவனேயாம். 139

ஆடி யதனிற் றோனறுநிழ லதுபோல் விகற்பந தீரந்தறிவில்
கோடி விவித சகந தோன்றுங் கொளுங்கா ரணகா ரியமின்றி
நாடி வேறு போறபாய்த னுக மநத்தாற தன்னிழலை
ஓடிப் பாயு மதுபோலென றுரைபபா பிரம வாதிகளே. 140

ஒருவி கற்பங் களுமில்லா வொன்றும் பிரம மதினின்றே
ஒருவி கற்ப நினைவாலே யுலகு சீவ பரமாகும்
ஒருவி னினைவை முப்பொருளு மொடுங்கு மதுவே முப்பாழாம்
ஒருவி கற்ப நினைவதனுக குதிக்க வொடுங்க விடமதுவே. 141

தனது மாயை தனனாலே தனையே யனேக மாய்க்காணும
தனது ஞானந தன்னாலே தனையே யேக மாய்க்காணும்
தனது சத்தி யிவையிரணடுஞ் சததி மானுந தனையனறித்
தனது சத்தி வேறாகா ததனாற றானே தானிகழும். 142

என்று நிலையி லொருபடியா யிருந்து தனையே கண்டிருக்கச
சென்று நினைவிற் பரசீவ செகமாய் விரியு முன்னிலையில்
நின்று நினைவைத் தானொடுக்கி னேரே மூன்றுஞ் சென்றொடுங்கு
மென்று கண்டோன் மூனறுமபா ழிறந்த சொரூப மேயன்றோ.

அடியு முடியு நடுவுமிலா வகண்ட வொளியா மொருதனையே
கடிய நினைவா மாயையினாற் கலங்கி வேறு யனேகமாய்ப
படிக மலையிற் சுணங்கனைபபோற பார்த்த லெனவே யதிட்டான
முடிவிற் றன்னைத் தான்கண்டே மோக மின்றிப் பார்த்திருப்பன்.

இந்த நெறியி னுணராதார்க் கியம்பும பிபீலி கையினெறியை
வந்த வழிக்கும் போமவழிக்கும வாத மின்றி யொழுங்காகப்

பந்த மலையை நியதிகொடு பார்த்தே யொன்றென் றுயகற்றி
எந்தப பொருணின் றதைக்கண்டே யெல்லா மதுவாயுணர்ந திடுக.

வந்த வாறு நெறியுரைக்கின் மாயை தோன்றும் பிரமத்தில
அந்த மாயை தனிலீச னகில விடய மாய்நிகழும
இந்த வான்மா மறறவையி லேக தேச விடயமதாம
வந்த வாறே யொடுககிவிடில் வயங்கும் பிரம மேயென்றும்.

அந்தப் பிரமந் தனினின்றே யநிர்வாச சியமாம் பிலைதோன றும
அநதப பிலையின் மாயைவரு மதனிற பாதத் துவமதனில்
வநதப் படியே வியோமமதில வருங்கா லபர மதினினறே [ன.
தொந்தப் புருடன் புருடனிலே தோனறும் பகுதி பகுதியின்மா

மதியி னகங்கா ரநதோன்றி வகுதத மூன்று குணமாகும
அதிக சாத்து விதகுணத்தி லாகு மனஞா னேநதிரியம
விதியா யிராச தகுணததில் வெளியாங் கரும விநதிரியம
ஓதிய தமசு குணத்தினு லுண்டாந் தன்மாத திரையைநதும. 148

அவையைப் பஞசீ கரிக்குமிடத் தாகு மைநது மாபூதம
இவைக ளிருபத கெட்டுமுட னியமபு மாயை பின்னையுமே
கவைசெய் முபப தாகுமிவை கண்டப படியே தானொடுங்கில
சிவையி னருளா னியதிபணிற் சேரும் பிரமந் தானுக. 149

முபப தினையு நீங்கிநிறக மொழியு மவத்தை பததாகச
செபபு நனவு கனவினுடன் சீவ சுழுத்தி பரநனவு
வெபப மகனற பரகனவு வியோமஞ சிவசாக் கிரஙகனவு
ஒப்பு மிலது மூன்றும்பா ழுணமை யான குருவொனறே. 150

பூத நீங்கிற் பகுப்புபோம பொறிக ணீங்கிற் காட்சிபோம
ஓதந் தக்க ரணமபோகி லுளவா தலைபோ மிருள்போகில
போதந தோன்றும புருடனுன போகிற் சர்வஞ் ஞத்வாதி
போதம் போகுங் காலபரம போகி லவ்வா தலைபோகும். 151

வநத வியோம நீஙகியிடில் வாஙகு மிரண்டாம பாழ்பரத்தின
தொநத நீங்கி லுலகமபோந தோன்று மாயை தானீஙகில்
பநத முறுமவ் வாதலைபோம பகர வொண்ணுப பிலைநீங்கில்
அநத மூன்றும் பாழ்போகு மலைத்து மான சிவநதோன்றும். 152

ஏதே தகன்ற ததுமுன்ன மியற்றுந தொழில்க டன்னிடததப
போதே யகன்றவ் வனுபவததிற் போகக வேண்டு மெலாமகற்றி

ஈதே யுளமற் றவையெல்லா மில்லை தென்றே யுணர்ந்தவையும்
ஈதே யெனக்கண் டசிவதனை யிடைவிடாதே பார்த்திருப்பார்.

நேரே நெறியி லடைவோர்க்கு நியதி நெறியி லடைவோர்க்கும்
ஊரே தொன்றே யோரொருவர்க் கோரொன் றதனிற்சமமதமாம
ஆரே யெனினு மிவையிலொன்றி லாசானுானமா ணாக்கனெத்தால
சாரே தொன்று மிலலாத தனிவீ டோதா மாகுவரால. 154

அறையிவ் வொழுங்கு கலிலொன்றி லாசானுான்மா ணாக்கனெவ்வ
கறைசெய் யைம்பூ தங்கண்முதற கழன்றொன்றாத பினையிருய் [க
இறையே யெனினும வேறின்றி யெலலாந தானே யெகண்ட
நிறைவோ ரறிவின் மகிழ்ச்சியினு னின்று கூறு நிலைகேளாய். 155

நானே யென்று மெவ்விடத்து நன்று யுண்டா யிருக்கின்றேன்
நானே யென்று மெவ்விடத்து நன்றாய்த் தோன்றி விளங்குகின்றேன்
நானே யென்று மெவ்விடத்து நன்று யின்ப மாய்நிகழ்கின்றேன்
நானே யென்று மெவ்விடத்து நன்றாய விளையா டாநிற்கின்றேன். 156

உண்டா யென்று மெவ்விடத்து முளதா யிருக்க லென்சத்தே
உண்டா யென்று மெவ்விடத்து முளதாய விளங்க லென்சித்தே
உண்டா யென்று மெவ்விடத்து முளதா மின்ப மெனனின்பே
உண்டா யென்று மெவ்விடத்து முளதா யெனனுள் யான்மகிழ்
[கேன். 157

இருந்தே தோன்றி யிடவேண்டு மெந்தப் பொருளே யானாலும
இருந்தே தோன்றி யிடுமபொருளே யின்ப மாகி யேநிகழும
இருந்தே தோன்று மெவ்விடத்து மென்று நிகழ்ந்த லொருநானே
இருந்தே தோன்று மெவ்விடத்தி லின்பமாயா னேமகிழ்கின்றேன்.

எனது சுயமி லையினாலே யெனைநீத்த தானே நாநாவாய்
எனது சத்தி தனனாலே யின்று னனறு லிதுவதுமற
றெனது பிறா திறுவதுவென றெண்ணி மான முடைத்தாகி
எனது கண்ணே யானறனே யிருந்து விளையா டாநிற்கேன். 159

எங்கும் விடய மாய்நிகழு மீச னென யங்களுக்க
தங்கு முயிர்க ளவைநானுய்ச் சாற்றுஞ் சங்கற் பமுநானுய்
அங்கு நாம ரூபமதை யையனு செய்யு மனநானுய்
அங்குத் தணியு மதிநானு யயிமா னங்கள் கருநானுய். 160

சித்த னானாய்ச் சத்த முனானாய்ச் செப்பும் கந்த மீறாக
ஒத்த விடய மைந்தினையு முணரு ஞானேந் திரியனாய்
சத்த முதலைந் தினையுணர்ந்து சாற்றும் வசன திகள்செய்ய
வைத்த கருமேந் திரியனாய் வகுத்த வினையா டாநிற்கேன். 161

உம்பர் நானாய் நரர்நானா யூர்வ நீரு றைவநானாய்
வெம்பு மிருகங் களுநானாய் விகங்க மொடுதா பரநானாய்
அம்பு நானாய்ப் புவிநானா யனலு நானாய் வளிநானாய்த்
தம்ப வாகா யமுநானாய்த் தானே வினையா டாநிற்கேன். 162

தந்தை நானாய்த் தாய்நானாய்த் தனயா நானாய்த் தமர்நானாய்ச்
சிந்தை மகிழ்தா ரமுந்தவனாய்ச் செப்பு தமையன் றம்பியுடன்
விந்தை புரிபூ டணநானாய் வீடு தாதா பொருளானாய்ப்
புந்தி மகிழ்கூ தனுநானாய்ப் பொருந்தி வினையா டாநிற்கேன்.

தோற்ற நானாய்த் திதிநானாய்த் துடைத்த லானாய்த் திரோபாவம்
வற்ற மான வனுக்கிரக மிரண்டு நானா யிவையனைத்துள்
சாற்ற லான தொழிலைந்து நந்த தகவே யடக்கி யளாவுமுதல
தேற்ற மான சத்தியினுற் றிருந்த வினையா டாநிற்கேன். 164

தங்கத் தனந்த விதமாகித் தானே நிகழும் பணிதியெல்லாம்
தங்கத் தினுக்கோர் காலையினுந் தான்வே றாகத் தோன்றுதின்
பங்கற் றொளிரு மென்னிடத்திற் பலவாய் நிகழுஞ் சகமுழுதும்
பங்கற் றொளிரும் யானென்றே பார்த்து வினையா டாநிற்கேன்.

சத்தை யன்றி யொருபொருளுந் தானே யுண்டா யிருக்குமோ
சித்தை யன்றி யொருபொருளுந் தேஜ சுண்டாய் விளங்குமோ
மித்தை யான சகமுழுதும் விளங்கு மதினின் றதினாலே
எத்தை நோக்கி மகிழ்ந்திடினு மியானே யென்று மியானமகிழ்
[கேன். 166

நித்த மாகி யெந்நிறைகி னிகழுங் கால பரிச்சேதம்
ஒத்த பரிபூ ரணமாகி லோதுந் தேச பரிச்சேதம்
மத்த மான தேகமே யாகின வத்து பரிச்சேதம்
சித்த மாகி யிம்மூன்று செல்லா யென்னுள் யான்மகிழ்கேன்.

சத்தை வேறொன் றிலாமையினாற் சாதி பேத மதுமாயை
சித்தை விடவே றிலாமையினாற் செப்பும் விசாதி பேதமது
மித்தை நிரவ யவமாகின வேறு வேறாஞ் சுவகதமும்
மித்தை யான வென்னிடத்தின் மேவி வினையா டாநிற்கேன். 168

என்னை யெனது நினைவினு லிதுவாய் நானு வாய்க்காண்கேன்
என்னை யெனது நினைவிலதி னேக மாய துவாய்க்காண்கேன்
என்னை யன்றி யொருபொருளு மிங்கு மங்கு மிலையதனால்
என்னை யிங்கு மங்குமா யானே கண்டு நான்மகிழ்கேன். 169

எல்லா நாளு யன்றுமுத லிருந்து விளையா டாநிற்க
எல்லாம் வேறென் றெண்ணியே யிருந்து மோக மடைந்தேனே
எல்லா முடைய வருட்சததி யிரங்கி யோக மறவிச
எல்லா நாளுப் பண்டைபபடி யிருநது விளையா டாநிறகேன். ()

இதுவே துணிவென் றறியாதா ரென்று நீந்தா ரிடாக்கடலை
இதுவே துணிவென் றறிந்தோர்க ளென்று நீநதாா ககக்கடலை
இதுவே வேத முரைப்பதுவு மீசன் முதலோ ரனுபவமும் [மே.
இதுவே துணிவென் றஙகையினி லெடுபபேன் மழுவைச சததிய

விடய மீதி லுபரதியு மேவு முயிரமே னனியருளும்
அடையு மாசான் மேலனபு மநதப் பிரம ஞானமுமே [னம்
தடையே யின்றி யிவைநானகோா தனுவா யுடையோர் தமைஞா
உடையோ ரென்ப ரல்லாரை யுரைபபா சோர ஞானியெனறே.

ஆசா ரங்க ளவையிலலா வசட ரிடததில் விஞஞானம்
தேசாய் விளங்கா தபரமதுஞ சிறபபே யினறிச சண்டாளர் [ம்
மாசார் பாண்டங் தனிலுறையும வான்கங் கையினீ ரினினிழிவா
வதா கிலும்யோக் கியத்தானத திருநதாற பிரகா சத்தையுறும். ()

கான்ற சோற்றின் விடயமதைக் கண்டு முனங்கை விடுத் தொழிநதே, ஆன்ற வாசா னடிபரவி யமல வேத நெறிசென்று, தோன்ற வனுபூ தியிறபரம சுகததைை யடைநதோா பினுமபெய்த் தேர், போன்ற விடய மேவிடுமோ பொருநதி லவர்ஞா னியை யொக்கும். 174

இயம நியமத் துடையரா யெழிலார் ஞான யோகராய்
உயர்நற் குருவி னருளாலே யோரஞ் ஞான நிவிர்த்தியையும்
சுயசித் தாநத வாதியையுந் தோன்று மனுபூ தியிலடைந்தோர்
பயனில் விடயந் தனைவிரும்பார் பற்று யுழலு மற்றையரே. 175

அலைவை யிறந்த விடத்தநத வானந் தம்மற் றவ்வின்பம்
அலைவை யுடைய விடத்தென்ற லறியா மையினு லெவ்விடத்தும்
அலைவை யிறந்த விடத்தன்றி யானந் தஞ்சற் றும்முதியா
தலைவை யுடைய விடததாந்தை யென்றே யறிஞ ரலையாரே. 176

சுணங்கன் றனது ரசமிதென்றே தோன்ற வறியா தெனும் பின்கண், இணங்கி மகிழ மதினின்ப மெய்தும் விழிகா ணுதென் போல, பிணங்க ளெல்லாஞ் சுகமென்றே பேணிப் போகந் தனை விரும்பும், குணங்கொண் ஞானி யொருவனுமே கொள்ளா னின் புண் டெனப்போகம். 177

அகத்தி லுளதே புறத்துண்டா மகத்தில் லாதே புறத்தில் லை, சகத்தி லுள்ளோ ரோதிடுமித் தகைமை யென்று மதுபோ லத், தகர்த்தில் விடய மனுபவராய்த் தனையே கண்டோர் புற த்துறினுந், தகர்த்த படியே நின்றுவிடுஞ் சாரா திதபந் துளப டியே. 178

போட வேண்டும் புடமெல்லாம் போட்டுத் தங்க மாகினதில்
கேட தான களிம்பென்றுங் கிட்டா தல்தி னியநிபணிச
சேட மான சிவமாகித் தினமு மதுவாய் நின்றிடுவோர்க்
கிட தான மாயை யென்று மிலதே யாகிற் போய்விடுமால. 179

எறியிற கதிரோன் சாளரததி லிருநது தோன்றும் பூதவணு
அறிவிட் டெறியும பேரொளியி லஃது தோனரு தறுபோல
அறிவிற் றேன்று முலகெனினு மகண்டா கார வறிவதனில்
செறியத் தோன்ரு சிற்றறிவிற செகம்போல் விளங்கி யிடுமென்றே.

கனியும் பாலுஞ் சருக்கரையுங் கலந்த வன்ன நிரமபவே
அனிசம புசிபபோா ரீககூழை யருநத நினைககு மோவஃதின
இனிய குருவி னருளாலே யிருளு நீஙகி யானநதம்
நனியு முடையோா விடயமதை நனுகாா நனுகி னகைந்திடமே.

போகத் துறைவோன் றன்மனையைப பொருந்திப பிறாக கிந் திடுவ துண்டோ, ஏகத துறைவோன் றனமனையை யிதய மொத்துப் பிறாதமககுச, சோகத் திறனும போகத்தைச சுக மென் றீபு மோவியின, மோகத துறைவோ ரகனறோர்கண் மொழிவ ரவரைப பதிந றெனறே. 182

இதுவே நான்கு சாதனமு மியலபா யுடையோ ரெய்துநெறி
இதுவே யென்று மாறுத விருளின் றிமிரைத தானறுககும்
இதுவே ஞானு னந்தரசம் ரமிககச செய்யும் விஞ்ஞானம [யே.
இதுவே யுனக்கு முறுதியென விசைத்தா ளெனையா ளருளுமை

எனைமறைப பறைசசி தீண்டியு மகத்தி லிருளிறந தும மொளி பிறநதும், பின்நனி மாயை தூரநதி யாயும பிரபஞச

மருநதியு மிவையின், உனிநின்று பார்க்கிற் பஞ்சகூ தகமு முண்
டெனக் கேயிவை தீரா, துனிநின்று பாரக்கி னிவைகட்கா ளானே
ஞெருவிருத் தாசல மடைந்தே. 184

என்னையே தோன்று வகைகொலை புரிநது மினியதோர்
ஞானமா ணிக்கந், தன்னையே களவு புரிநதுமற றதன்மேற் றவிர்ந்
திடா மயக்கத்தைக் கொண்டும், பின்னையு மதிலே காமத்தைப
பெற்றும பேச்சிறந் ததுவென வுரைத்தும, இனன வைமபாத
கஙகட்கா ளானே னெழிலவிருத் தாசல மடைநதே. 185

இத்தகை சூத கங்கள்பா தகஙக ளெய்தியு மிடமுதற் பற
றும்,ஒத்தவிவ் வுடலிந தியஙகா ணங்க ளொனறுநதாக கறவெட்ட
வெளியில், வைதலெதனைக கண்டு பாழ்செய்த தநதோ மலையையே
நமபியு முலகில், இதனை கொடுமை யுடையவித் தலநதா னென
க்கென்றே யிருநததோ வறியேன். 186

மேலாஞ் சதுட்ட சாதனங்கண் மேவி நிறைநத போக்குரைககின்
மேலா மதுநா மெனத்திடமாய் விளஙகு மவையில் லாதவாக்கு
மேலாம் பரமன் மான்மழுவாய விளஙகி யுரைததும விளங்காது
மேலாஞ் சாத னங்கள்வா மேவ வேண்டுஞ் சாதுசஙகம 187

உண்டாய்த் தோன்றி ரமித்திடுத லொருநம வடிவே யுருநாமம
கண்டே யிடன்மாத திரமல்லாற கருதிப பாககின வேறிலஙூ
பண்டே முதலித் தகவாகும பலவாய்க காணன மைத்திரிவால்
விண்டாற றிரிவை யேகமாய் விளஙகு நமது வடிவமே. 188

எந்தச் சத்தி லசததாகு மிநத வுலகு சத்தாகும
எந்தச சிததி லசிததாகு மிநக வுலகங் தான்விளங்கும
எநத வின்பிற் றுன்பாகு மிந்த வுலக மின்பாகும
அந்தச் சசசி தானந்த மதுவே நமது வடிவாகும. 189

எல்லா நாமே யெனவறிந்தா லெல்லைநிைநவா னினைத்திடுதல்
சொல்லா லெலலைநையுரைத்திடுத ெறுழிலா லெல்லைநைசெய்திடுதல்
நில்லா வுலகை வேறெனவே நினைத லுரைத்த றொழில்புரிதல்
நல்லா ரனைதது நாமெனவே நாடா ரவையி னென்றையுமே. 190

நானு வாகத தோனறியிடு நாமரூப மிவையனைத்தும
நானு வல்ல வொருநாமே நாடி மகிழுஞ் சித்திரஙகள்

தானுஞ் சித்தா காசத்திற் றன்னைத் தானே தான்றானே
தானுங் கருவி யினில்வரைந்து தானே நோக்கி மகிழ்ந்திடுதல்.

தங்கந் தானே பணிதியாய்ச் சாற்றும் விதமாய் விளங்குதலின்
அங்க முதலாஞ் சகங்களா யறிவே விளங்கு மயலில்லை
இங்கங் கென்றே பலகொன்று மில்லை யகண்ட வறிவொன்றே
துங்க வறிவு தோன்றளவுந் தோன்று நானா விதரூபம். 192

இன்னா னன்னா னிதுவதுவென் றியம்பு முலகம் வேறன்று
தன்னா னந்த லீலையினாற் றன்னைத் தானே தன்னிடத்தில்
அன்னா னின்னா னதுவிதுவென் றனந்த விதமாய்த் தானபருத்தே
உன்னா நின்று தானடிக்கு மொருகூத் தெனவே யியம்புவால்.

தங்க மொன்றே பணிதிகளிற் சாற்றும் விதங்கள் வெவ்வேறு
தங்க விலக்க ணமுமன்று தங்கம் விடவும் வேறன்று
தங்க மழியா பணியழியிற் சாற்று மிந்தத் தகைமைபோல்
எங்கு நிறைசித் தாநம்மி விலகு மிந்த வுலகமே. 194

தானுண் டாகி லுலகுண்டாந் தானுண் டாகி லுயிருண்டாந்
தானுண் டாகிற் பரமுண்டாந் தானுண் டாகில் வீடுண்டாந்
தானுண் டாகிற் பஞ்சதொழிற் றானுண் டாகுந் தனையன்றித்
தானுண் டோமற் றவையதனாற் றானே யனைத்தும் வேறில்லை.

மந்த விருளிற் கயிற்றரவின் மாறு பாடாய்த் தோன்றுதல்போல்
இந்த வுலகு முயிர்களுமவ் வீசன் றானு முயிரடையும்
பந்தம் வீடு மீசன்செய் பஞ்ச கிருத்தி யங்களுமே
அந்த நமது சொரூபத்தி லாரோ பிதமாய் நின்றிலகும். 196

அனந்த விதமாங் கீற்றையுடைத் தாகுஞ் சிலையொன் றதைப்பார்க்கின்
அனந்த விதமாய்த் தோன்றியிடு மந்தக் கீற்றுஞ் சிலையொன்றே
அனந்த முடைய நம்மிடத்தி லகில மந்தத் தகைமைபோல
அனந்த விதமாய்த் தோன்றியிடு மறிவே யன்றி வேறில்லை. 197

மையே மிகுநித் திரைமோக மயக்கிற் கனவைக் கனவுதனில், பொய்யே யெனத்தோன் றாதவர்க்கே புகல வேண்டு நனவுணர்ந் தோர், மெய்யே போலத் தோன்றிநனி விளங்குஞ் சகஞ்சற் குரு வன்றிப், பொய்யே யெனத்திட் டமதாகப் பொருந்தத் தோன்றா தொருகாலும். 198

கனவி னனவே யுணர்ந்துயர்ந்தோர் கனவென் றொருவற் குரைத்திடினும், கனவி தெனவே காணாது காணுந் தனக்கென்

றறிவுதிக்கின், வினவி லறும்போ னனவையுந்தம் விகற்ப மெனவே யுரைத்திடினும், நினைவி னிசமாய்க் கொள்ளாது நிசமாந் தனக்கென் றறிவுதிக்கில். 199

கனவைக் கனவென் றுணர்ந்தவனைக் கனவி னீயா ரெனவொருவ
வினவி லவனு நனவதனில விளங்குந தனையே யுரைப்பனதில் [ன்
நனவை நினைவென் றுணர்ந்தவனை நனவி னீயா ரெனவொருவன்
வினவி லவனு மகண்டமதாய் விளங்கும் பிரம மேயென்பன். 200

நனவிற் றூனே யிடத்திருக்க நவினித் திரையின் மோகத்தால்
கனவிற் றேசாந் தரமுதலாய்க் காணு மனேக விதமஃதின்
வினவி னுழு மகண்டமதாய் விளங்கி யசையா திருந்திடவே
கனவிம் மாயை தனிலவிதமாய்க் காணுந தேசாந் தரமுதலாய்.

கனவிற் றோன்றும் பொருளெல்லாங் கனவிற கனவென் றுணர்ந்தக்கால், நனவில விவகாரந்தோன்று நவிற்று மிந்தத் தகைமைபோல், நனவிற் றோன்றுஞ் சகமனைத்து நமது சங்கற்பமெனவே, நனவிற றோன்றி யிடுங்காலை நமது சொரூபந் தோன்றியிடும். 202

மனத்திற் கனவிற் கனவெனவே மதிக்கி னந்த விவகாரத
தனதத முறினுங கலக்கமுறா னதிக முறினு மகிழ்ச்சியுறான்
மனத்தி னனவில் விவகார மபங்கி நீங்கா திருப்பனதின்
கனதத சகஞ்சங் கற்பமெனக் கண்டாற றனைநீங் காதிருப்பார்.

சிங்கா தனத்தில் வீற்றிருக்குஞ் சிறப்பா ரரசுங் கனவடைந்து
மங்காப புலைத்தன மையைமேவி வருந்து வோன்றன் னனவுணரி
அங்காஞ் சோக மோகமெலா மநதக் கணமே நீங்குமதின் [ன்
இங்காஞ் சிவத் துவமோக மிரியுந தனைதேர்ந தக்கணமே. 204

கனவைக் கனவென் றுணர்ந்தந்தக் கனவி னனவை நோக்கிடினக்
கனவை யொழிந்த வக்கணமே காணு நனவில் விழிக்குமதின்
நனவைச் சங்கற் பமென்றுணர்ந்து நனவிற் றனையே நோக்கியிடின்
நனவை யொழிந்த வக்கணமே நமது சொரூபத் தேவிழிக்கும்.

கனவை யொழிந்து நனவதனைக் கண்டார் நனவி னின்றுபினக்
கனவை நோக்கி யிடின்முனங் கண்ட படியே தோன்றுமதில்
நனவை யொழிந்து தன்சொரூப நன்று யுணர்ந்தோ ரதினின்று
நனவை நோக்கி நினைவுகொடு நாடின் முனம்போற் றோன்றியிடும்.

உறக்க மோக மதிற்கனவி னுலக முயிர்கள் விவகாரம் [தின்
சிறக்கு மெய்போற் றோன்றியதைத் தேரிற் பொய்யாய் விடுமஃ
மறக்கு மாயா மோகமதின் மாசார பந்தம வீடதெனப் [மால்.
பிறக்கு மவைக டமைத்தேரிற் பேசும பொய்யாய்ப் போய்விடு

ஒருவ னுளதா கையிற்கனவு முண்டா முறக்க மோகமதின்
ஒருவ னிலதா கையிற்கனவு மொருகா லையினு மிலதாகும்
சொருப நமதுண் டாகையினற றோன்று நாநா விதசகநம்
சொருப மிலதே லிலையதனற றோன்று மனைத்துஞ் சொருபமே.

படிகத் தடுத்த நிறங்களதிற் பத்தி பாயு மந்நிறமாய்ப
படிக மாகி நீங்கினதிற பகரு மிந்தத் தகைமைபோல்
முடிவி னமது சொருபதனின மோகஞ் செயுமா யையிற்றோன்றும்
முடிவில பந்தம் வீடதுமின் மொழியு மாயை யென்பதுமில். 209

பழுதை யதனிற் றோன்றியிடும பாம்பை யுள்ள படிநோக்கில்
பழுதை யாயே தோன்றியிடும் பாமபு மதுவாய் விடுமஃதின்
பழுதில சிவதநிற றோன்றியிடும் பன்மை யுலகை நோக்கியிடின்
பழுதில சிவமேயாய்த்தோன றும பன்மையுலகு மதுவாய்ப்போம்.

தோன்றி விளங்கும பொருளெல்லாந் தொல்வேதாந்த விசாரணை
ஊனறி நோக்கி யனுதினமும யூக மதனிற் பரிசயித்தால் [யில்
தோன்றி விளங்கு மறிவொன்றே சொன்மாத் திரமாய் விடுமுலகம்
ஊன்றி நோக்கா தவாகட்கே யுளதுபோலத் தோன்றியிடும. 211

ஏக மாகி நின்மலமா யிருக்கு நமக்கிப் பந்தமெனும்
மோகம வந்த தேதெனறு முன்பின் பாரா திபபந்தம்
போக வழியே தெனநாடிப் பொருந்தும் வேத விசாரணையால்
யூக மதனிற சிதைக்கினதி னுள்ள வியல்பு பின்றோன்றும. 212

பரவை தானே யோரலையிற் பலவாய் விளங்கு மோரலையில்
பரவை நீங்கி யொன்றாகிப பழைய படியே விளஙகுமதின்
பரவுஞ் சொருபஞ் சங்கற்பப் பகுதி யதனிற் பலவாகிப்
பரவு மசங்கற பத்தொன்றாய்ப் பழைய படியே விளங்கியிடும்.

கடங்க டமது காரணத்தைக் காட்டி டாது முனவிளஙகும
படங்க டாமு மபபடியே பகர்கா ரணமு நீங்காது
சடங்க ளாகு மிசசகமும தான்முன் விளஙகுங் காரணமாம்[தே.
இடங்கொள் சொருபத தையுஙகாட்டா திருக்கு மதைநவிட்டகலா

மரத்தை நோக்கின் மதகரியு மறைந்து விளங்கு மதைநோக்கின்
மரத்தை மறைத்துத் தான்விளங்கும் வாறுபோலச் சகமுழுதும்
பரத்தை நோக்கி னதின்மறைந்து பரமாய் விளங்குஞ் சகநோக்கில்
பரத்தை மறைத்துத் தான்விளங்கும் பரமே யனைத்து மாதலினால்.

நாகந் துதிக்கை தனைநோக்கி னாசி கரமுந் தோன்றியிடும்
நாக நயனந் தனைநோக்கி னயனஞ் செவியுந் தோன்றியிடும்
ஏக கருவி பார்த்தபடி யிரண்டு விதமும் விளங்குமதின்
ஏக பரமும் பார்த்தபடி யிலங்கு முலகுஞ் சித்ததுமாய். 216

ஊனும் போக மெம்மென்றே யுன்னல் விசார மிலாமையினால்
நீநா னவைக ளிவைகளென நிலைபோல விளங்கி யிடுமிந்த
நானா விதமாஞ் சகமுழுது நாமே யன்றி வேறில்லை
தானாய் நோக்கிற் றானாகுஞ் சகமாய் நோக்கிற் சகமாகும். 217

மாயை யெனுமிவ் வுரைக்கருத்த மதிக்கின் யாதொன் றிலாததுவே, மாயை யெனவிப் படியிருக்க மதிப்ப ரதனை யிருவகையாய், மாயை மெய்யென் றுரைத்திடுவார் மயக்கப்பட்டுத் தனைமறந்தோர், மாயை பொய்யென் றுரைத்திடுவார் மயக்க நீங்கித் தனையறிந்தோர். 218

நாம ரூபந் தனைநோக்கி நாடன் மனமும் புறமுகமும்
நாம ரூபந் தனைநீக்கி நாட லறிவு முண்முகமும்
நாம ரூபத் தெவ்வளவு நாட்டஞ் சொரூபந் தோன்றாது
நாம ரூப நாட்டம்விடி னமது சொரூபந் தோன்றியிடும். 219

அரைய குமாரன் புலையருட னணுகி மறந்து மொருவரால்
அரைய குமார னெனவறியி லஃதெப் போது மறவாதின் [ன்
தனையி லாசா னெழுந்தருளித் தனைப்பார்த் ததுநீ யெனவுரைக்கி
புரையி லதுவா மூவவத்தை பொருந்தும் பொழுது மறவானால்.

படியிற் பொருளின் மெய்யொன்று படிமேன் றிந்த விருவகையும்
முடிவின் மெய்பொய் யறிந்திடலா மொழியு மிந்தத் தகைமைபோ
கொடிய வுலகை மெய்யெனவே கூறு மதையு மறிந்திடலாம் [ல்
முடிவிற் சகம்பொய் யேயாகு முத்தி யொன்றே மெய்யாகும்.

அகிலந் தோன்றும் பொழுதுமறைந் ததிட்டா னமதாய் விளங்கியிடும், அகில நீங்கிற் றன்விளங்கு மந்தச் சச்சி தானந்தம், அகிலந் தோன்றும் பொழுதுமறைந் ததுதோன் றுதல்போ லது

தோன்றில், அதிலந் தோன்று நதனின்மறைந் ததனு லகில
மசத்தாமே. 222

முத்தி யாதோ வெனவெண்ணி முயங்க வேண்டா மிஃதுறுதி
முத்தி யுளதேற் பந்தமுண்டா முத்தி பொருளா லேயுமிலலே
முத்தி தானு சகமேவேறின் மோக மதிற்காண் பதைபபோககின்
முத்தி யாகு மிந்நிலையை முயன்று வருந்தி நிலைகொள்வாய். 223

இல்லா மாயை தங்கணிலே யாரு திறந்த வம்மமம [மாய்
பொல்லாப் பிறபபிற பட்டதுமாய்ப பொககமிகவுந தவிர்ந்தது
நலலா ரிணக்கரு சேர்நததுமாய் ஞான விசார முதிததுமாய்
எலலா மாமவீ டடைநததுமா யார்க்குங காட்டி மறைந்திடுமே

எல்லா நீங்கிச சற்குருவை யெங்குந் தேடி யடைநதருளி
நல்லா ருணரு ஞானநூ னவின்று விசாரஞ் செய்வதுவும [கும்
பொல்லாமனததை யொடுககிநிட்டை பொருந்திநோக்கலலாநோக
இலலா மாயை தனைததுணிவா யிலலை யெனவே காண்குதற்கே.

விளக்குஞ் சகஙக ளனைத்தினினும விளஙகு நாமா திகணீஙகி
விளஙகு மதைமாத திரநோககில விளங்கும பிரம மககணமே
விளங்கு நாமா திகளுமதாய் விளஙகும வேறாய் விளங்காது
விளஙகு மிநத நிலையெவர்ககும் விளங்கு மவிரோ தமதாயே. 226

நாம ரூபம விளக்கல்பரம நாட வுயிரா மவைமாயை
நாம ரூபந தனைநோககி நாடச செய்த லஞ்ஞானம
நாம ரூபத திவவளவு நாட்ட மெனவே செய்தல்வினை
நாம ரூபந தனைநோக்கி நாடு மிடத்தி விவைநிகழும. 227

உருவ நாம நோக்கிடததி லூனதா மிநத வைவகையும
உருவ நாம நீக்கிடத்தி லொனறு மிவைக ளிலவாகிச
சொரூப மொன்றே நிகழ்தலினுற சொன்ன விவைக ளவவகையும்
சொருப மனறி வேறிலலை தொன்றும விவகா ரத்திசையில. 228

விவகா ரத்திற பகுபபுகளாய் விரியும பரமாாத் தம்மதனில்
சிவகா ரமதாய் விளங்கியிடுஞ் சிவமே யனைத்து மாதலினுல் [டும்
பவகா ரியத்தை யுடையோாககுப பகுபபே யென்றுந தோன்றியி
பவகா ரியததை யொழிநதோர்ககுப் பகுபபொன் றின்றிச் சிவந
தோன்றும. 229

பநதத் திரையிற் பலவெனறும பரமாாத ததனி லொன்றென்றும்
இநதச சடஙகு சொரூபத்தி லென்று மில்லை நோக்கியிடின

எந்தக் காலு மொருபடித்தா யிலங்குஞ் சொரூப மிவைமாயா
தொந்த மதனிற் றோன்றியிடுஞ் சொரூபத் தாரோ பிதமாகும்.

மித்திய வாதி வேதாந்தி விளங்குஞ் சைவ சித்தாந்தி
சத்திய வாதி யிருவர்களுஞ் சாற்றுந் தங்கட் கடுக்காதை
மித்திய வாதி சகத்தினுக்கு விளம்புஞ் சிருட்டி முடிவினின்றும்
சத்திய வாதி சிவமொழிந்து சற்றும வேறில் லெனவுரைக்கும.

சகம தென்ப திலையெங்குந் தானே நின்று விளங்கியிடும்
சகம தெனவே தோன்றிடுதல தமது சங்கற் பமமதனி
லகம தனிலே கண்டுணரா தவையிற் சிக்கிப பந்தமுறு
மகம தனிலே கண்டகற்றி லப்போ பண்டைப படிநிகழும். 232

பந்த மின்றி வீடின்றிப பரமே யெங்கும விளங்கிடவும
பந்தம் வீடுண் டெனவுரைத்தல் பார்க்கின் மாயா மோகமதில்
சிந்தை விரிவே பந்தமதாஞ் சிந்தை யொடுக்க மேவீடாம்
இந்த வகையாம் பந்தமவீ டியம்பு மபவா தமதாகும. 233

தோன்றி நிகழு முலகெல்லாஞ் சொரூப மேமற் றுருநாமம
தோன்றி நிகழ்தன் மாயையே சொரூபம் விடவும வேறன்று
தோன்றி நிகழு முருநாமஞ் சொரூபம் விடவே றெனவுன்னித்
தோன்றி நிகழ்தல் பந்தமதாஞ் சொரூப மெனவே யுன்னல்வீடாம்.

உருவ நாம மவைக்கிருப்பு முதிப்புஞ் சொரூபந் தினையன்றி
உருவ நாம மவைதமக்கே யொருநா ளேயினு மிலதாகும
உருவ நாம மவைநோக்க லொருவி நமையே நோக்கியிடின்
உருவ நாம நிகழ்ந்திடா தொருமை வடிவா யேநிகழும். 235

பந்த மென்றும் வீடென்றும் பயிலு நினைவே பந்தமதாம்
பந்த மெங்காம வீடெங்காம பரத்தை விடவே றிலாமையினால்
தந்தஞ் சங்கற் பந்தனிலே தாமே மோகித் திடுமுயிர்கள்
தந்த மசங்கற் பந்தனிலே தாமே நீங்கி யிடுமோகம. 236

உருவ நாமந் தனைநோக்கி லொருதன் னிலைமை நீங்கினதாம்
உருவ நாமந் தனைநீக்கி லொருதன் னிலையே நிறைதுவாம
உருவ நாம மவையிரண்டு மொருதன் வடிவே யெனக்காணில
உருவ நாமந் தானேயா யொளிரு மதுவே முத்தியுமாம. 237

கொள்ளு நெறியே தேகபந்தங் கூடும் வீடே தெனவேண்டாம்
உள்ளும் புறமபு மெனுமிவையி லுதய மெட்டுந் தனக்கநினை

றெள்ளுஞ் சங்கற் பங்களெலா மிரிய நோக்கி நின்றதனை
உள்ளும புறம்பு மின்றியெங்கு மொளியாய்க் காண லாகியிடும்.

ஒளியே யெங்கும் விளங்கிடுமவ் வொளியில் விளங்கு முலகெலலா
ஒளியே யன்றி வேறாமோ வொளியை யறியா ருலகெனபா [ம்
ஒளியே யன்றி யுலகுதனக் கொருகாரணமு மிலையதனால
ஒளியே யனைத்துந் திரைநுரைக ளுவரியலது வேறாமோ. 239

மாயை வேறொன் றெனவுன்னி மதிக்க வேண்டாம பேதமதி
மாயை யாகு மறறதனை வருந்தி முயன்று போக்கிடுக
மாயை நீங்கு மிக்கமதி வந்த வழியே தெனவேண்டாம
மாயை நெறியி லடமதியை வதைக்கி லதுவந் ததுபோமாம்

தனது சங்கற் பத்தனிலே சகங்க ளாகி விளங்கிடும
தனது சங்கற பத்தனிலே சகமபோ யொடுங்கு மதனாலே
தனது வடிவே சகங்களெலாந தனனை விட்டவே றிலைசகம
தனது வடிவை விட்டயணிநடாமவே றாகி விளங்கிடுமோ. 241

எல்லா நாமெப படியாவோ மெனன வேண்டா மிலககணமாநத
தெலலா நோக்கி யிடமிடத்தி லிருப்புந் தோற்ற மமுமினபும
எல்லா விடத்து முண்டாகு மியலபு மனவையே பிரிந்திட்டால
எல்லா மெங்கே தோன்றிடுமோ விதனாலெலலா நாமாகும். 242

விகறப மிலது முதற்றோன்றி விளங்கும விமல மதினினறும [ல
விகறப மதனிற சகந்தோன்றும வினையிற பிறிதோன றுநலபோ
விகறப மதிறறோன் றுவதொழிந்து வேறில லெனவே விடுத்ததனை
விகறப மின்றி யேநோக்கின விளங்கும விமலந தானேயே 243

இந்த விடய மனையிலவரு மின்பும பேரின பத்திருந்தே
வந்த லேச மிட்டமது வந்து கிடைத்த வககணமே
அந்த முகமாய் மதிதிரும்பி யறிவா னநதங் கணமபொசிக்கும்
அந்த முகமே யெககாலு மாகி னனைததும மடைந்ததுமாம. 244

விருத்தி யொன்று மிலலாமல் விளங்கு நிலையே நாமதனில
விருத்தி தோன்றின முனபினினறி விளங்குஞ் செகசீ வபரங்கள்
விருத்தி நீங்கின முபபொருளும விளங்கி டாமற றதனாலே
விருத்தி தானே பநதமதாம விருத்தி யொழிவே வீடாகும். 245

நிருவி கறப நமதிடத்தி லினறு விகறப முதிர்ந்தவிலல
ஒருமுப பொருளு முதித்துவிடு மொருங்கே மூல விகறபமதை

ஒருவி னமது நிலைதோன்று மொருமுப் பொருளு மதுவாகும்
குருவி னருளி னிந்நிலையைக் கூட வேண்டு நெறிநின்றே. 246

ஏக பரத்திற் றோன்றுலகி லெங்கும் விடய மாதல்பரம்
ஏக விடய மாதலுயி ரிந்த வுயிர்க்கே முத்தியினி
ஏக விடய முதற்றள்ளி யெங்கு மாகும விடயமதும்
ஏகத் தள்ளி மற்றுலகு மிறக்கிற் பண்டைப் படிநிகழும். 247

எங்கும விடய மாம்பரத்துக் கிருளெக் காலு மிலையாகும்
தங்கு முயிர்க்கே மறதியுண்டாந தன்னுற றளவே கூடிடா
எங்கும விடய மாம்பரமே யேக விடய வுயிர்போலத்
தங்கிக குருவா யெழுந்தருளித் தன்னு முயிர்கண் மறதியெலாம்.

தன்னை மறைத்த பந்தமதைத தள்ளி நீங்கிற றன்விளங்கும்
தன்னை மறந்த தேபந்த தன்னை யறிந்த தேமுத்தி
தன்னை விடவோர் பொருளில்லை தானே பிரம மாயையும்பின்
தன்னை விடவே றுய்விளங்கா தானே யாகி விளங்கிவிடும. 249

தன்னை யறியா வியற்கையினிற் சத்தே போல விளங்கிவிடும்
தன்னை யறிந்த வுடனசத்தாய்த் தானே விளங்கு மிவ்வுலகம்
தன்னை யறியு மளவுமிவை தன்னை விடவே றிலையெனவே
தன்னை நோக்கி யிடினவையுந் தானாய் விளங்கு முடிவதனில். 250

இல்லா மாயை தானிருந்தென் னிறந்தென் னவைபந் தமதாகா
இல்லா மாயை தனைமெய்யா யென்று மதியே பந்தமதாம்
இல்லா மாயை தனைபபொய்யா யென்று மதியே முத்தியதாம்
இலலா மாயையில்லையென்றே யியலபாய்த் தோன்றுந் தன்னிலையில்.

நினைவே மூல மறறதனி னின்று விரியு முமமுதலும
நினைவை நீங்கி லவைமூன்று நினைவி லொடுங்கு மதனாலே
நினைவே பந்த நினைவொழிவி னில்லைமை யான முத்தியுமாம
நினைவே நீங்கி யனுதினமு நின்ற நிலையே நின்றிடுக. 252

நினைவு நீங்கி னுருநாம நீங்கு மவையைத் தள்ளிடினும்
நினைவு நீங்கு மறறவையி னினக்கே திச்சை யதினின்று
நினைவு நீங்கி நின்றிடமே நிலைமை யான முத்தியென்று
நினைவு கொண்டந நிலையைவிட்டு நீங்கா தென்று நின்றிடுக. 253

நினைவை நீககி நோக்கியிடி னிமல சொரூபந தோன்றிடும
நினைவை மேவி நோக்கியிடி னிலவி லுலகந தோன்றிடும

நினைவி லுலக மறிந்ததுவு நீங்கிச சொரூப மறிநததுவும
நினைவி ஞேக்கிற் ருனிலலை நிகழு மாயா மோகமதில. 254

தனது நிலையிற ருனிறகச சாற்று மாயா மோகமதில
தனது வடிவை மறந்துயிர்போற றங்கி நீஙகிற ருனிகழும்
தனது வடிவு தோன்றளவுஞ சததே போல விளஙகியிடும
தனது வடிவு தோனறளவிற ருனே யசத்தாய் விளஙகியிடும. 255

கான னீருங் கயிற்றரவுங கட்டை யதனிற கள்வனுமே
ஆன வனைத்தும மதிட்டான மாகு மவைக டோன்றளவும
ஆன வனைமெய் போறறேனறு மதுபோற சகமு மதிட்டானம
ஆன சொரூபந் தோனறளவு மசத்தல லாது போலவிளஙகும்.

அதிட்டா னமது தோன்றளவு மதுமெய் போல விளஙகியிடும்
அதிட்டா னமது தோனறியபின் னசததே யாகி விளஙகியிடும்
அதிட்டா னமது தோன்றளவு மசத்தென றெணியே நோக்கற்றி
அதிட்ட னமதாந் தனைநோககி லசத்தே யாகி விளஙகியிடும.257

தன்னைச சீவ னெனத்திரிவாய்த் தானின் றுணர்த லஞ்ஞானம்
தன்னைப் பிரம மெனததுணிவாய்த தானின் றுணாத லேஞானம்
முன்னைத் தொடர்சசி விடயமது மூல வாவும வாதனையும [டா.
பின்னை யொருங்கே யொழிநதுவிடும பேணல்விடுத லவைவேண்

நிமல நெஞ்சை யுடையோாககு நிலத்தி லாசா னொழுநதருளி
விமல தத்துவ மசியெனவே விளம்பி லவனுக் ககணமே
மூமல நீஙகிச சிவம்விளஙகு மோக நெஞசை யுடையோாக்கு
மூமலச சார்வாம் வாதனையே மூடி மிகவு நிறைநதிடுமே. 259

எங்கே நிறுத்தி னங்கிருக்கு மியல்பை யுடைய நெஞ்சுடையோர்க்
கிங்கோா மயககங் களுமிலலை யிசசை யிறநத நிலையாகின்
அங்கே யாசா னெழுநதருளி யதுநீ யெனவே யுரைததவுடன்
அங்கே சொரூப நாமெனவே யறுதி யாகத தோன்றியிடும். 260

ஒருவ வேண்டு மனைத்துமென வுன்ன வேண்டா வினைநீஙகில்
ஒருவு மனைத்தும் வினையுளதே லொன்றி மேவு மற்றவையை
ஒருவல் பற்ற லவையைவிடுத் துள்ள படியே முடியுமெனச்
சொருப நாமே யெனததிடமாய்த தோறறு மதறகே முயன்றிடுக.

விளக்குஞ் சொரூப நோக்காது விளங்கு முலகை நோககியிடின்
விளககுஞ சொரூபந் தோன்ருது விளங்கு முலகே தோனறியிடும

விளக்குஞ் சொரூபந் தனைநோக்கி விளங்குமுலக நோக்கமறில்[ம்.
விளக்குஞ் சொரூபமே தோன்றும் விளங்குமுலகு மதுவாய்ப்போ

தன்னை மறைத்த பந்தமதைத் தள்ளி நீக்கித் தனையறியில்
தன்னை விடவோர் பொருளுமின்றித் தானே தானாய் விளங்கிடுமே
தன்னை யறியு மவ்வளவுந் தன்னை விடவே றிலையென்றே
தன்னை நோக்கி யொருநினைவாய்ச் சாதித் திடவே மிகவேண்டும்.

மூல வக்கரமந் தனினின் மூன்றக் கரமு நின்றதுபோல
நீல வுற்பலமந் தனி னிறமுன் மூன்று நின்றதுபோல
சீல மதனி னேகமிருஞ் சீவன் பரமஞ் செகமூன்று
கோல மனையுஞ் சொரூபமதாய்க் கூடி நிகழு மொன்றாயே 264

பகுத்து நின்ற தற்சொரூபம் பரசீ வருக்குஞ் சாட்சியதாய்ப்
பகுத்து நிற்குஞ் சாட்சியையே பார்த்துத் தத்துவமசியென்று
வகுத்து மாவாக் கியங்கூறு மற்றச் சீவன் றனையல்ல [பார்த்தே.
தொகுத்துக் கேட்ட திவனெனினுஞ் சொன்ன திவன்சாட்சியைப்

இந்தச் சீவன் கற்பிதமே யின்றி வேறோர் பொருளல்ல
அந்தச் சொரூப மிவனானா னந்தச் சீவ னென்றாகும்
இந்தச் சீவ னதுநானென் றெண்ணிச் சோகம் பாவிக்க
அந்தச் சொரூப மாயவிடுவ னவனை விடவே றிவனிலதின் 266

இந்த நெறியி லனுதினமு மேகாந் தத்தி லொருநினைவாய்ப்
பந்த முத்தி மார்க்கமதைப் பகுத்து வந்த வழிப்படியே
சொந்த மகற்றிப் பழையபடி சொரூப மதனி னிற்றிடென
இந்த வகையே யருள்புரிந்தா ளென்னையாள விருத்த வம்பிகையும்.

வடிவினைநோக் காதுளத்தின் வண்மையைத்தே ருதலினென்றன்
கொடியவுரை பாராது கொள்ளுவாமே லோருத்தம. 1

தனைத்தவிர வேறொன்றைத் தானவேறாய்க் கண்டுவிடிற்
பினைச்செனனம் நீங்காது பிரமானு பவமலவே. 2

தன்னைவிட வேறொன்றுந் தானில்லாத் தன்னிடத்திற்
றன்னினைவி னாலே சகம்போலத் தோன்றிடுமே. 3

எங்குஞ் சிதம்பரமா யெங்கு நிறைந்திருக்கத்
தங்குநினை வாலஃதே சகம்போலத் தோன்றிடுமே. 4

தங்கு நினைவதனைச் சாராது நீக்கிடத்தில்
எங்குரு சிதம்பரமா யிருளறிவே கண்டனமே. 5

மந்தவிரு ளிற்கயிறு மாசுணம்போற் றோன்றுதலின்
இந்தவுல கென்னிடத்தி லிலகுமா ரோபிதமாய். 6

பழுதையினின் றோசத்தி பாம்புபோற் றோன்றுதற்குப்
பழுதையினுண் டதைப்போலப் பரத்தினுமுண் டோசத்தி. 7

சூனியஞ்சித் தும்பிரமஞ் சுத்தசிவம் பரமென்று
தானிகழுதல் வேறில்லை தனக்கே பரியாயம். 8

சங்கற்ப சத்தியினுற் சகம்போலத் தோன்றியிடுஞ்
சங்கற்ப சத்தியதுந் தன்னைவிட வேறில்லை. 9

தன்சத்தை யேயுண்டாய்த் தானிருக்கு மெப்போதுந்
தன்சத்தை தன்னிற் சகத்திற்குந் தானிருப்பே. 10

தன்சித்தே தோன்றிந் தானிருக்கு மெப்போதுந்
தன்சித்தி னாலே சகமும் விளங்கிடுமே. 11

தன்னின்பே யின்பமாய்த் தானிருக்கு மெப்போதுந்
தன்னின்பி னாலே சகமின்பாய்த் தோன்றிடுமே. 12

தனதுசங் கற்பத்தி றானுண்டா தலிற்சகமுந்
தனதங் கிசமூன்றுஞ் சகத்தி னிகழ்ந்திடுமே. 13

தனதங் கிசமூன்றுந் தான்பிரித்துத் தானேகில
தனதங் கிசந்தோன்றுஞ் சகம்போ யொளித்திடுமே. 14

தானுய்ப்பார்த் திடுமிடத்திற் சகலமுந்தா னாய்த்தோன்றுந்
தானுய்ப்பா ராவிடத்திற் சகலமுமவே றாய்த்தோன்றும். 15

தனைத்தவிர வேறொன்று தான்காணி லவனுக்குப்
பின்பயமும் போகாது பெரும்பயமு நீங்காது. 16

தன்னினைவி னாலே சகமாய் விரிந்ததெனத்
தன்னினைவை நீங்கித் தானா யிருந்தனமே. 17

உண்டா யொடுங்குவது முண்டான தன்னிடத்தே
யுண்டாகு மென்றே யொடுங்கி யிருந்தனமே. 18

ஐந்து தொழிலு மைந்தொழிலைத் தானடத்து
மைந்து கருத்தாவு மாகி யிருந்தனமே. 19

இவ்வடிவு நாமல்ல வென்று நியதிபண்ணி
யவ்வடிவை நோக்கிடத்தி லைந்துநா மேயாமென்றும். 20

இவ்வடிவு பந்தமென வெண்ணியே நீக்கிடத்தி
னெவ்வடிவுந் தானா யிருந்தே னதிசயமே. 21

இப்பந் தனைபோக வெண்ணியே நீக்கிடத்தி
லெப்பந் தமுமாகி யிருந்தே னதிசயமே. 22

இவ்வடிவந் தானாகி யெங்குந் திரிவேனாக
கெவ்வடிவுந் தானா யிருக்கிலினி யெனசெய்வேன். 23

உலகமுயிர்பரமென றுரைத்திடுமூ வகைப்பொருளு
மிலகவே யானாக வென்னனுபூ தியிற்கண்டேன். 24

எனைத்தவிர வேறொன்று மில்லையெனக் கண்டவிற
பினைத்தவிப்பு நீங்கிப் பிரமமா யேயிருந்தேன். 25

தன்னுடைய சந்நிதானந் தனினின்று
பின்னுலக மெல்லாம் பிறிவில் விளங்கிடுமே 26

சங்கற்ப மென்றுஞ் சகமென்று மவேறில்லை
சங்கற்ப மேசகமுஞ் சகமேசங் கற்பமதும். 27

ஓரிடத்திற் கூவு முறையுமப் படியெதிரிட
டோரிடத்திற் கூவுதலி னுலகு நினைவேயாம். 28

நினைவென்ற சங்கற்ப நிசவடிவை நோக்கிடத்தில்
தனையன்றி வேறில்லை தங்கத்திற பணிதிமைப்போல. 29

எவ்வெவ் வடிவுதொறு மிருந்து நினை வெப்படியோ
வவ்வவ் வடைவே யடைந்தே யிருந்தனமே. 30

அவ்வவ் வடிவு மவ்வவாக்கை தோன்றியிடு
மெவ்வடிவு மியாமென்ன விருந்தனுபூ தியிலறிந்தேன் 31

எல்லா வடிவு மியாமெனவே காண்பதன்றி
யெல்லா ரனுபவமு மியாமறிய வேண்டுவதில். 32

எல்லோ ரனுபவமு மிதுவெனவே கண்டிடனு
நில்லா நினைவதனி னிசமாகக் கூடியனன்று. 33

நினைவதனை நீக்கி நிஜசொருபங் கண்டவர்க்கு
ரக் கூட நினையா தொருகாலும். 34

எந்தப் பொருள்களினின் றெய்திடு மின்பனைத்து
மந்தப் பிரமத்தி னானந்த லேசமதே. 35

அந்தப் பிரம வானந்தந் தானடைந்தோர்
எந்தப் பொருள்களினு மின்புளதென் றெண்ணுவரோ. 36

ஒருகுடைக்கீ ழரசாள்வோ னொருக்கு நரசாகக்
கருதுவனோ வதினென்றுங் கலங்கா திருந்தனமே 37

காண்பதெல்லாந் தன்னுருவாய்க் காண்பதன்றி வேறாகக்
காண்பதுவு முண்டோ கயிறுறைவிட வரவுண்டோ 38

பேதவா தியைக்குறித்துப் பேசுமறை செகசிருட்டி
பேதநீங் கினதென்று மபிரமமே யுளதாகும். 39

தோற்ற மொடுக்கமில்லை தோற்றமொடுக் கத்திலுள்ள
மாற்றரிய பெத்தமுத்தி மருளென் றறிந்தனமே. 40

முத்தியுள்ள தென்றெண்ணின் மொய்பந்த முண்டாகும்
புத்தியினி லஃதொருவிப் போதமா யிருந்தனமே 41

வாரிபல வடிவான வாறுபோற சங்கற்ப
நேரினுற் றொன்றுனே நிலையிலசக மாயநிகழும் 42

சகமென்றுந் தானெனவுஞ் சாற்றிடுதன் மாத்திரமே
யகமதிறற் றோந் திடுமிடத்தி லகண்டமா யிருந்தனமே. 43

சத்தே யுளதென்று சகமதனிற் றனின்று
சத்தேபோற் றோன்றியிடுந் தானசித்தே யெக்காலும். 44

தோற்றிடுத றன்சத்தே தோற்றிடுதன சத்தையினிற்
றோற்றிடுமிச் சகமனைத்துஞ் சொற்றிடுங்கற் பிதவடிவே 45

சத்தைக்கே தோற்றரவு தானுண் டசத்தினுக்கு
சத்தைபோற் றோற்றமில்லை சத்தையினிற் றனிகழும். 46

சத்தையிடை மாய்நின்றே தானவேறு போற்றோன்றிச
சத்தைபோ லேநிகழுஞ் சகமசத்தே யல்லவோ. 47

அசத்தொருகா லையுந்தோன்று தத்துவுள சத்தையே
யசத்தையுள தின்விளக்கு மதிட்டான மாய்நின்றே 48

தோற்றிடுதல் சத்தையே தோற்றிடுமி சத்தையினிற்
றோற்றிடுமிச சகமனைத்துஞ் சொலலாய முடிந்ததுவே. 49

சத்தைக்கே தோற்றரவுஞ் சார்ந்திடுமோ னந்தமதுஞ்
சத்தையிலா திருந்தச் சகத்தினுக்குத் தானுண்டோ. 50

சித்துக்கே யுள்ளிருப்புஞ் சேர்ந்திடுமோ னந்தமதுஞ்
சித்திலா திருந்தச் செகத்தினுக்குத் தானுண்டோ. 51

தோன்றுவது சித்தே தொலைவுலகு நாநாவாய்த்
தோன்றுவது கற்பிதமே சொரூபமன்றி வேறுண்டோ. 52

சொரூபலக் கணஞ்சகத்திற் றோன்றி விளங்குதலாற்
சொரூபமே யென்று துணிந்தே யமைந்தனமே. 53

அறியாமை யாலே யகிலம்போற் றோன்றியிடும்
அறியாமை நீங்கிடத்தி லறிவாயே தோன்றியிடும் 54

நிலைபிறந்த போது நிலையினிலவந் திடும்போதும்
நிலைபிறியா தேநிகழு நிசசொரூப மல்லவோ. 55

கண்டிடுத லெல்லாங் கனசொரூப மேயன்றோ
கண்டிடுதல் வேறென்று கலங்குவது மென்னேயோ. 56

தோன்றி விளங்குவது தொலைவுலக சகமுண்டோ
தோன்றி விளங்குவது சொரூபத்துக் கேயன்றோ. 57

ஆதலினாற் காண்பதெல்லா மறிவுருவே யெனக்கண்டு
போத விழித்திருந்து பொருளா யிருந்தனமே 58

முன்வினையாஞ் சஞ்சிதத்தின் முடிச்சை யவிழ்த்தனமே
பின்வினையா காமியத்தைப் பிடுங்கிப் பிசைந்தனமே 59

ஒருகாலு நிலைகலங்கா துண்டாய்ப்பெற் றநிலைமைந்து
வருகாலுஞ் செல்கால மறியா திருந்தனமே 60

பார்த்தவிட மெங்கும் பரிபூரணமாகிக்
கோத்திருந்த பாழ்தனிலே குடியா யிருந்தனமே. 61

செகமதையுந் தானவிழுங்கிச் சீவனையு முளவாங்கி
யகமதுவும் புறமுமிலா வகண்டமாய் நின்றனமே. 62

அதுவிதுவென் றிடமில்லா வகண்டபரி பூரணமாம்
பொதுவிதனிற் குடியாகிப் புகுந்தே யிருந்தனமே. 63

தந்தையார் தாயார் தாரமார் புத்திரரார்
பந்தமா ரெல்லாம் பாழா யிருந்தனவே 64

ஊரே துலகே துடலேதுன் பொருளேது
சாபே துளவெலாந் தானு யிருந்தனமே. 65

படித்தறிந்த போதே பலகலையா கமங்களெல்லா
மெடுத்தெறிந்து விட்டே னென்னை விட்டே றிலையென்றே. 66

ஓவதனின் மூவெழுத்து மோரெழுத்தே யானதுபோற
சீவபர சிவமூன்றுஞ் சித்தொன்றே யல்லவோ 67

அல்லும பகலு மசைவற	வம்மானே
மேவிநின் றேதவ மேவினே	னம்மானே
அனைத்துஞ் சொரூபமென றனுபவந்	தம்மானே
ஆறாறு மைந்து மதுவாங்கா	ணம்மானே
இரண்டு மெல்லாநா மென்றுகண்	டம்மானே
ஏதுமப் பற்றற் றிருந்தேனகா	ணம்மானே
என்சத்தே தோன்றி யிடுமபின்னை	யம்மானே
என்னினபே யின்பா யெய்துங்கா	ணம்மானே
எல்லாஞ் சத்துசித்த தின்பங்கா	ணம்மானே
என்று மெலனையுங்கண் டெய்தினே	னம்மானே
இன்பமே யெய்தி யிருந்தேன்கா	ணம்மானே
எந்தப் பொருளிலு மின்பெய்த	லம்மானே
என்னின்ப மேயென றிசைந்தேன்கா	ணம்மானே
இனியோர் பொருளையு மெண்ணிநின	றம்மானே
இச்சை செய்யேனதி லின்பமில	லம்மானே
ஆசை பயமவை யறறேன்கா	ணம்மானே
ஆனந்த நித்திய ஞானத்தா	லம்மானே
நிகழ்கால மத்தனி னேரிட்ட	தம்மானே
நிராசையிற் றுய்த்து நிலைநிற்கே	னம்மானே
என்னினைவி லென்னை யிதுவென்றே	யம்மானே
இன்றை வாய்க்கண் டிருக்கேனகா	ணம்மானே
என்னினை வின்மையி லேகமா	யம்மானே
என்னையே யான்கண் டிருக்கேனகா	ணம்மானே
இங்குமங்கு மென்னை யானேகண்	டம்மானே
ஏதுங் கவலையற றிருக்கேன்கா	ணம்மானே
என்றனை யென்னையன்றி யிலையொன்று	மம்மானே
இதுதுணி வெனமபூ வேநதுவே	னம்மானே.

பொதுவுறத் தருமம் பண்ணிப் புகலவிளை சமம தாகி
அதுவிது வென்றுஞ் சித்த மமலமா யநித்த நித்தம
இதுவென வுணர்ந்து நித்தத் திகபரத் திச்சை யற்ற
சதுராக விடத்திற் பாசந் தகாந்திடும் பத்தி தோன்றும். 1

பத்திதான் பதிந்த காலைப் பகர்ந்தத் தலம டைந்து
சுத்தியா யங்க மந்தத் தொல்லருட் சத்தி யாகி
நித்தியா னந்த லிங்க நேர்தாயத் தரிக்கப் பட்டுத்
திருத்தியா நின்ற விம்பந் திருத்தியிற் களிக்கு மென்றும். 2

சமரசம் பதிந்த காலைத் தலமயிக லியத்த டைந்திங்
கமரங்க மான வான மாவடத்தசிற் சத்தி யாகி
விமலமா லிங்கந் தன்னை விளங்குநெஞ் சினிற்ற ரித்து
நிமலமாம் பரமா னந்த நிஜதிருத் தியிற்க ளிக்கும் 3

ஆனந்தம் பதிந்த காலை யச்சர ணத்த டைந்து
வானந்தத் தங்க மாகு மகபரா சத்தி யாகித்
தானந்தப் பிரசா தத்தைத் தரித்த நச்சோதத் திரத்தி லென்றும்
ஊனந்த மில்லா வின்ப வோசையிற் களிக்கு மென்றும். 4

அனுபவம் பதிந்த காலை யடைந்துநற் பிராண லிங்கத்
தெனுமங்க வாயு நின்றங் கெழிலாதி சத்தி யாகி
உனுஞ்சர லிங்கந் தன்னை யொன்றுங்கொக் கினிற்ற ரித்துப்
பனுமந்தப் பரமா னந்தப் பரிசத்திற் களிக்கு மென்றும். 5

அவதானம் பதிந்த காலை யடைந்தந்தப் பிரசா தத்தை
இவனுன் தேயு வங்க மிச்சைசற் சத்தி யாகி
நவமான சிவலிங் கத்தை நயனமற் றதிற்ற ரித்திங்
குவமான மில்லா வின்ப வுருவினிற் களிக்கு மென்றும். 6

நயிட்டியம் பதிந்த காலை நன்மயே சரத்த டைந்து
சயித்திய சலமா மங்கந் தருஞான சத்தி யாகி
வியப்புறுங் குருலிங் கத்தை மேவுநா வினிற்ற ரித்திங்
குயப்பெறு பரமா னந்த வுருசியிற் களிக்கு மென்றும். 7

சற்பத்தி பதிந்த காலைத் தகும்பத்தத் தலம டைந்து
முற்பகா தரையா மங்க மொய்ப்பதாங் கிரியை யாகித்
தற்பரா சார லிங்கந் தரித்துநா சியினி லந்தச்
சிற்பரா னந்த கந்த சீதாந்தத்திற் களிக்கு மென்றும். 8

ஒருபத்தி தானே யாரு மொருதலந் தானே யாரும்
ஒருவங்கந் தானே யாரு மொருமுகந் தானே யாரும்
ஒருலிங்கந் தானே யாரு மொருமூகந் தானே யாருய்
ஒருவின்பந் தானே யாரு மொன்றதாய்க் களிக்கு மென்றும். 9

அநாதியிற் சிவமே லிங்க மபின்னமே யங்க மாகும்
அநாதியிவ் வபின்னே யேயிவ் வங்கம தாயிற் றென்னல்
அநாதியச் சிவமே யந்த வங்கத்திற் புறம்புந் தோன்றும்
அநாதியக் குருவத் தீக்கைக் கருத்தமு மிவையே யாகும். 10

உபதேச சித்தாந்தக் கட்டளை.

ஆத்மாக்களை முத்தியிலே விடவேண்டி வாக்குமனாதீத கோசரமாகிய அருட்சத்திதானே பாசவைராக்கியம், சிவகாருண்ணியம், ஈசுவரபக்தி, பிரமஞானமென்கிற நாலுமே ஒரு திருமேனியெனக்கொண்டருளிய ஞானாசாரியார், இனிப்பிறவாத முடிந்த பிறப்பில் நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகம், இகமுத்திரார்த்த பலபோகவிராகம், சமையாதிசட்கம், முமுட்சுத்துவமென்கிற சாதன சதுஷ்டய சம்பத்தியே ஓர் வடிவெனக்கொண்ட சற்சீடனுக்கு அனுக்கிரகம் பண்ணுமுறைமை —

உலகத்தின் கண்ணே வைத்தியராயினோர் ஒருவனது வியாதியை நிச்சயம் பண்ணி இத்தனை தினத்தின்மேல் ஒளடதங் கொடுக்க வேண்டுமென்று நியமமிருப்பினும், ஓரோர் அசாத்திய வியாதியையுடையவனுக்குக் கண்டவக்கணமே கனமாகிய பூபதி முதலிய ஒளடதங்களைக் கொடுத்து உடனே திருப்ப வேண்டும்; அதுபோலச் சாதனங்களையுடைய தீவிரதர பக்குவனுக்கும் ஓராண்டாகிலும் சோதித்து அனுக்கிரகம் பண்ண வேண்டுமென்றாலும், ஓரோர் அதி தீவிரதர பக்குவனுக்கு அந்தக்கணமே இந்த உபதேச சித்தாந்தத்தை அனுக்கிரகம் பண்ணிப் பவரோகத்தை உடனே நிவிர்த்தி பண்ண வேண்டும். இந்த உபதேச சித்தாந்த மார்க்கத்தி லொழிந்து, மற்றைய மார்க்கத்தினாலே பவரோக நீங்காதோ வென்னின், பாதாதிகேசபரியந்தம் அக்கினி பற்றிக் கொண்டவனுக்கு விழுந்ததுறையிலே அவனை விழுங்கி மேலிடப்பட்ட மடுவிலேயன்றிக் கொஞ்ச ஜலத்தில் பிரவேசிக்கில் உடனே அவிக்க முடியாது; அது

போல அதிதீவரதர பக்குவனுக்குடனே அவனையும விழுங்கி மேலிடப்பட்ட அகண்டாகார ஞானம இம்மாககததிலே பிர வேசித்த அககணமேயுண்டாம. அஃதெபபடியென்னின், சறகுரு சந்நிதியிலே சற்சீடனானவன் தேனிரமபிய மலரைத் தேடும அளிகள்போலப பூதலமெஙகுநதேடி வெப்பநீராமல வநதடைந்து கண்ட அக்கணமே உளள மகிழ்ச்சியையடைநது தாரகமாகிய சிவமே யெனககணடு அவருடைய அருள் சுரக்குமபடி பண்ணிககொண்டு சுவாமி! நானார்? இநத நாநாவாகிய வுலக மேது? இது ஆரையுடையது? எனககுச சனனமரணம வந்த வாறேது? இது யாதினாலே நீங்கும? இவறறை யனுககிரகஞ் செய்யவேண்டும்; இவறறிற பிரதமததில அடியேன நானா ரென்றுவிண்ணபபஞ்செய்தபடிககு என்னையறிவிததால மறறைய நான்கும அடியேனே விண்ணபபஞ் செய்வேனெனறு சறசீடன் நானாரென்று கேட்க, ஆசாரிய ரனுககிரகம பணணுகிறார.—நலலது, உன்னைக் கரதலாமலகமபோலக காட்டுகிறோம, நீ நன்றாய்ப பாரககக்கடவாயென்று திருவடியைச்சூட்டி அஸ்தமததக சையோகம்பண்ணிக் கிருபாதிருஷ்டியினாலே நோக்கி இஙகேயுண் டாய் விளங்குவதெலலாம நீயே யென்ன, சுவாமி! இங்கேயுண் டாய் விளங்குவதெல்லாம நானெபபடியாவேன? ஆனால உனக் கிங்கே என்ன பிரகாசியா நிற்கிறதென்ன, சுவாமி! நாமரூபமய மாகிய உலகமே தோனறுகிறது: ஆனாலநதவுலக மெவ்விடத்தி னினறுந தோனறுகிறதென்ன, சுவாமி! எனனுடைய நினைவிலே நின்று தோனறுகிறது; ஆனால நினைவுவெறு உலகமவேறோ வென்ன, சுவாமி! உலகமெதிரிட்டுக காண்கையினாலே வேறு தானே; ஆனால் உலகமாகிய நாமரூபததை நீககி நினைவைபபா ரென்ன, சுவாமி! அபபடி பாரககுமிடததில நினைவைககாணேன்; ஆனால் நினைவைநோக்கி நாமரூபததைப பாரெனன; சுவாமி! அபபடி பாரககுமிடததும நாமரூபததைக் காணேன், ஆனால் நாமரூபமயமாகிய உலக மேதென்ன, சுவாமி! என்னுடைய நினைவுதானே; ஆனால் அநநினைவு எஙகே நின்று தோனறுகிற தென்ன, சுவாமி! எனனிடததிலே நின்று தோன்றுகிறது; ஆனால் நினைவுவேறு நீவேறோ வென்ன, சுவாமி! என்னினைவா கையினாலே வேறினறி நான்றானே; ஆனால் நினைவை நீக்கி யுன் னைப்பாரென்ன, சுவாமி! யான பிரகாசியா நிறகின்றேன், ஆனால் நினைவு நீ யெப்படி யாவாயென்ன, சுவாமி! நினைவு என்னைவிட

வேறுதானே; ஆனால் உன்னைப பிரித்து நினைவைப் பாரென்ன, சுவாமி! அபபடி பாாக்குமிடததில நினைவைக் காணேன்; ஆனால் நினைவு யாதோவென்ன, சுவாமி! நினைவானது நானுமலல என்னை விட வேறுமல்ல; ஆனால அஃதெபபடியென்ன, சுவாமி! தங்கத்தி னிடத்திலே பணிதியானது தங்கமுமலலாமல தஙகத்தைவிட வேறுமல்லாமல் கறபிககபபடடதுபோல நினைவுமென் னிடத் திலே கற்பிதம; ஆனாலிநத நினைவு வேறேசததையோவெனன, சுவாமி! அதறகு வேறே சததையிலலை எனனுடைய சத்தையே தோன்றி விளங்காநிற்கிறது; ஆனால் இங்கே தோன்றுவதெல் லாம யாதென்ன, சுவாமி! இஙகே தோன்றி விளஙகுவதெல்லாம் நானே; ஆனால் நாமுன்னம எலலாம் நீயேயென்று சொன்னோ மே, அதறகுனக்கு ஐயநதோன்றிறறே, இபபோது எல்லாம நானே யென்று நீ சொனனது திரிவோ நனறுய்ப பாரென்ன, சுவாமி! முதற்றிரிவினாலே எல்லாம நானெனபபடி யாவனென்று கேடடேன, சுவாமி கடாக்ஷததினாலே திரிவுபண்ணிக கொண்டி ருந்த அஞ்ஞானவிருள்போய்த துணிவாகததானே எலலாம் நானேயெனக கண்டேன்; ஆனால உன்னைககண்ட இடததில அனு பவமெபபடி யிருநததென்ன, சுவாமி! அகண்டாகார மயமாய்ச சுட்டிறந்த சுகாதீதமாய்ப பழுதையினிடத்திற பாமபொருகாலு மில்லாததுபோல், உலகமுயிா பரமென்பது ஒருகாலு மிலலாத தாய்ப் பிரகாசியா நிறகிறது; ஆனாலிதுவே தறசொரூபமுத்தி இதிற் கலக்கமில்லாமல தேகபதனபரியநதமஙிறபாயாக. இஃதன்றி அந்தமுத்தி நீயானதுக்குக்குறி; மறறைநான்கும் நீ யுன்னனுபவப் படிக்குச சொலலெலன்ன, சுவாமி! நாநாவிதமாகிய பிரபஞ்சம் எனனிடததிலே ஆரோபிதம; அது சஙகறபததையுடையது; அநதச சஙகற்பத்தையுடைய ஆரோபிதமாகிய பிரபஞசம் அதிட் டானமாகிய எனனைவிட வேறலலவெனறு காணுததிரிவினாலே எனக்குச சனனமாணம, எல்லாம நானே யென்றறியில் சனன மாணமிலலை. இபபடிமற்றைய நான்கும, சுவாமி கடாக்ஷததினாலே எனக்கனுபவமாயிற்று; நலலது, நமமுடைய அனுபவமுமிதுவே: சுருதியினுடைய முடிவிலே சொல்லுவதுமிதுமே: உன்னுடைய வனுபவமு மிப்படியே யாகில இதுவே உபதேசசித்தாந்தம் என்று இதிற் கலககமிலலாமல வாழவாபாகவென்று ஆசீர்வாதஞ் செய்தார்.

ஏழுவகைப் பிறப்பி லெடுத்தற் கரிய
மானிடப் பிறவி வாய்ப்பி லொருவற்
காயி னதுகொண் டமுதத் தியினை
அடைதற் கேலாய வனைத்தினை யன்றிச்
சித்திமுத் திகளிற் சிந்தனை செய்யின்
ஏதம தாகு மெதனா லென்னில்
உலகத் தினர்கள் ளொப்பி லொருவன்
அன்பு கிடைத்தா லதனா லாகிய
பயன்பெறு குதலே பழுதில சிறப்பும்
அஃதினைப் போல வைதிகின மனிதப்
பிறப்பினைக் கொண்டே பிறவா நெறியை
அடைந்திடு மதனுக் குரித்த கரிய
அவதி யியல்பென் றறிகுந ளோபோதே
எத்தனம் பண்ணு திருப்பவன் றனக்குத்
தான்வரு சகலைசுவ ரியமு மாகும்
இத்தகை வாகி னியமமிடு சித்தி
அடைந்திடு குதல்பய னலவோ வெனனில்
அனந்த சித்தி யடைந்திடு மதத்தா
பிரம சித்தி பெறுகுத லேபயன்
அணிமாதி சித்தி யடைதல பயனன்னா
றிஃதையு மன்றி யியமமிடு மட்ட
யோகத் தானு மொள்ளிய பிரம
சித்திக ளங்கஞ் செப்பிய வகையின்
கருத்தறி யாது கருதி மாறுக
அநுட்டித தேயவ வணிமாதி தாமமை
பெறுவா கருத்தைப் பேசக் கேண்மின்
காமா திகளைக் கைவிட லியமம்
விட்ட பொருள்கண் மேவிடிற் றள்ளி
நிற்குத னியம நிருபா திகமாய்
ஓரா தனத்தி லுறைகுத லாதனம்
நாமரூ பத்தை நாடு மனத்தை
இருதய மதனி லிருக்கப் புகுத்தல்
பிராணா யாமம் புறவிட யத்தைப்
பெயாத்துளே மீட்டல் பிரத்தியா காரம்
விடயவா தனையை விகற்பற றெறுத்தல்

தாரணை யாகுந் தனொரு பதத்தை
நாட றியான னினைந்திடு புறமும்
உள்ளுறு மறவவ் வொளிதா னேயாய்
ஒத்துநின் றிடலே யோகிய சமாதி
ஆதலி னிந்த வட்டயோ கமதும்
பிரம சித்தி பெறுதற் கங்கம்
எனவெனு மாகு மினிப்புத் தியகமும்
பயனல வோவெனிற் பகர்ந்திடு புத்தி
இடம்பொரு ளுறவு மின்றாம் நிராந்தி
என்றை விதாம மில்லையாந் திலாயுடம்
நன்றுபத் தேரி னன்முத் தியாகம்
இஃதினை யன்றி யிபமா யாவித
சம்பந் தாகதனைத் தானினைந் திடுதல்
அறியாமை யாகு மஃதினைக் கேண்மின்
இடமு மழியா விடமே யிடமாம்
பொருளு மழியாப் பொருளே பொருளாம்
உறவு நீங்கா வுறவே யுறவாம்
சுகநிர திசய சுகமே சுகமாம்
புகழும் பெரியோர் புகழ்ந்தலே புகழாம்
ஆங்கையிற் புத்தி யாகிய விதங்கள்
எழிலார் வீட்டி னிவ்வகை யன்றி
யாவையி னுளதாய் வந்திடு நித்தி
புந்திக ளென்று புகலப்பட் டினையும்
அடைந்திட நினைத்த லபலம தாரும்
எதிறு மென்னி லியம்பிடு மாயா
சம்பந் தத்தைத் தானடை குற்றமும்
சந்திய முத்தி சம்பந் தத்தை
அடைந்திடு மதற்கு மாகிய வருத்தம்
எட்டுணை யானு மிசையச் சயங்கள்
உள்ளின் றியேவிட டொன்றிய காயக்
கிலேசம் பண்ணிக் கொளாதவ மதனில்
அடைந்திட வேண்டு மாகிய விந்த
இரண்டு வகைக்கு மேற்றமுந் தாழ்வும்
இன்றி வருந்த மெய்நல சமமாம்
இத்தகை வருந்த வெய்ப்பப் பட்டும்

அனித்தப் பொருளை யடைகுத லபலம்
அழியாப் பொருளை யடைகுதல் சபலம்
அன்றியு நன்று யறிந்த விடத்தில்
அவைக ளிரண்டு மசத்தா தலினல்
இன்பமோர் காலு மிலையவை தம்மினை
றடைந்திடு மின்ப மலையா வறிவின்
ஆனந்த லேச மஞ்ஞேதறி யாமையில்
இவைகளி னிடமா யெய்திவந் ததுபோல்
அறிந்திடு மதனு லறிவா னந்தம்
பொருந்திடிற் சகல புத்திசித் திகளும்
ஏககா லத்தி லெய்தின தாகும்
இதுவன்றி வேத மெழிலா கமத்தும்
புருடார்த்த மாகப் புகலுவ னெனினும்
சிவமடை குதலே சிறப்பென வோதும்
அச்சிவ மென்னு மழகிய வீட்டை
ஐயந் திரிவு மறவே யடைதல்
எம்மாக கத்தா லென்றிடில் வேத
முடிவினின் மொழியு மொய்ந்நெறி யதனில்
அடைந்திட வேண்டு மாமாக கத்தின்
ஒழுங்கைக் கேண்மி னுபநிட மதனில்
ஏக மேவா வத்துவி தீயம்
பிரமமே யென்று பேசிடு மதற்குச்
சுசாதி விசாதி சுவகத பேதம்
சொல்லிய மூன்றுஞ் சொரூபத் தின்மை
என்றது வாகி னெழில்வே தாந்தப்
பக்கந் தனக்குப் பகர்ந்திடும் பந்தம்
வீடிவை யிரண்டின் விவகா ரத்துணி
வெத்தகை யென்னி லியம்பிடக் கேண்மின்
நித்திய மாகையி னிகந்திடு கால
பரிச்சே தமதும் பரிபூ ரணத்துவம்
ஆகையிற் றேச வறைபரிச் சேதமும்
ஏகம தாகி னியம்பிடு வத்து
பரிச்சே தமதும் பகர்ந்திட வொண்ணு
தறிவாய்ச் சத்தா யானந் தமதாய்ப்
பந்தமுத் தியெனப் பகர்விவ காரம்

அதீத மாகி யசைவற விளங்கும்
தன்னிடந் தனிலே சங்கற்ப சத்தி
சங்கற்ப மல்லா தசங்கற்ப சத்தி
என்றிவை யிரண்டுண் டிவையிற் சங்கற்ப
சத்தி யேதென்னிற் சாற்றிடக் கேண்மின
நினைவுரு வமதா நிகழ்த்திடு மதற்கு
வடிவே தென்னில் வகுத்திடு நாமம்
உருவ மயமே யோரோ ரிடத்தில்
ஒருவன் கூவு முறையது தானே
எதிரிட் டப்படி யெழுந்தவா போல
நினைவது வென்று நிகழ்ந்திடு நாமம்
உருவது வென்று மொருபே தமுமில
நவிற்றிடு ரூப நாம மயமும்
மாயா மயமே மாயையென் றதுதான்
யாதொன் றிலாத தாமாயை யாகும்
உள்ளது மல்லா வுருப்பெயர் மயமாய்
நினைவுரு வமதாய நிகழ்சங் கற்ப
சத்திசத் தாய தற்சொரு பமதாம
அதிட்டா னத்தி லாரோ பிதமாம
ஆரோ பிதமு மதிட்டான மின்றி
விளங்கா ததுபோல விளங்கிடுந் தன்னைத்
தவிரசங் கற்ப சத்தியுந் தோன்ற
தித்தகை தோன்று மிருஞ்சங் கற்ப
சத்தி மயமாகு மருவங் கவையும
சத்தாய நிகழுந் தற்சொரூ பத்தில
ஆரோ பிதமென் றறிந்தனை யாது
பிரமமெனச் சத்தியப் புத்தியைப் பண்ணிய
பார்த்திடி லிடத்தில் பரமுயிர் செகமென
றுரைத்திடப் பட்ட வொருமுப் பொருளும
விளங்கிடு மவையை விளம்பிடக் கேண்மின
சங்கற்ப சத்தி தன்மய மான
நாமரூ பமதே நாட்டிடு செகமாம
அவற்றினை நோக்கு மறிவே யுயிராம்
அவற்றினை விளக்கு மறிவே பரமாம

இத்தகை யாக வியம்புறுப் பொருளும்
உதித்திடு மிந்த வுயிர்பர மிரண்டில்
மேறபாரு சாவ விடயம தாகும்
சீவனே வேக தேச விடயம
இந்தச சீவ னிப்படி பொய்யாய்ச
சடமாய்த் தோனறுஞ் சகத்தி னுடைய
புணாசசியிற் சடமாய்ப் போத வடிவை
விட்டிட னிசசை விளங்கிடு ஞானக்
கிரியை யுடைத்தாய்க கிளகரு மிவையில்
கன்ம முண்டாய்க கனமந் தனாலல
தோற்ற முடைததாய்த் தொன்று தொட்டுச்
செனன மரணஞ் சென்று டன்வரும்
இததகை புரியு மிசசங் கறப
சத்தியே பநதந தருமசங கறப
சத்தியின் வடிவினிச சாறறக கேண்மின
பிராநதியி லொருவன் பிசகிமா றுகத்
திக்குக டமமைத தேரு மிடததில
சூரிய னின்று தோறறிய திசையைக்
கண்டிந துணிவாயக காண்குதல கூடா
தையமாய்த் தோன்று மடுதத பிராநதி
உண்ணின்று நீங்கி லுள்ள படியே
துணிவாய் நேரே தோற்று மதனறி
மநத விருளின் மறைநதிடு கயிறறைப
பாம்பு போலப் பாரததிடு மிடததில்
பாம்பல வென்றும பழுதையே யென்றும
ஆறத னாலே யறிந்திடு போதும்
துணிவது வாகத் தோன்று தநத
மநதாந்த கார மாறிடிற் றோன்றும்
அஃதினை போல வறிந்திடு சாத்திர
சென்னிய ஞானஞ் செப்புத லின்றிக்
கிருதகிருத் தியனாய்க் சிளர்சா தனங்கள்
நான்கு முடைத்தாய் ஞானா சிரியர்
அருளதி னாலே யாரண முடிவாம்
மாவாக் கியத்தின் வகுத்திடு பொருளை

விருப்பம துடனே விசாரணை பண்ணி
இசசெக சீவ விருப ரமமமவைக்
கதிட்டான மாகிய வப்பர சொரூபம்
தானே யென்று தன்னுள் ளிருளை
யகன்று சமாதியென் றறைந்திடு கின்ற
சமாதான புத்தி தானது பிறந்து
தனதுசங் கற்ப சத்தியி னாலே
ஆரோ பிதமா யநேகத் துவங்கள்
விளங்கின வென்றும விளங்கிடு மிவைக்கதிட்
டானந தானே யாமென வென்றும்
பழுதையி னிடததிற் பாமபொரு காலும
இலலா தஃதி னிவ்வா ரோபிதம்
இலையென நீஙகி யெழிலதிட் டானம
ஆய்நிற் குதலே யசங்கற்ப சததி
இதுவே முத்தி யிசசங் கற்பம்
அசங்கற்ப மென்ன வறைநதிடு மிவறறுக்
கதீத னேதா னுகையி லவையின்
உளதாம பந்த மோங்கிய முத்தி
இவைதமக கதீத னென்னனு மாகும்
இத்தகை யொருவ னெழிற்குரு வருளில்
ஐயந் திரிவற வறிநது சொரூபம்
தன்னுடைச சந்நி தான மதனில்
சஙகற் பததிற் றுறு நாவாய்
விரிந்தது வென்றும் விரிந்திடு மெனவையும
அசங்கற் பத்தி லடஙகிடு மென்றும்
இவையே பந்த மெழில்வீ டென்றும்
இவைக ளிரண்டு மென்கணோ காலும்
இலையிவை விளஙக லெம்மிட மதனில்
ஆரோ பிதமென் றறிநத வறிவு
கலக்க மில்லாமற் காததிர நீங்கும்
தன்னள வதனுந் தயிலதா ரையினில்
நின்றிடின் முடிவி னிகழ்பந்த முத்திக்
கதீதம தாகு மழகிய பிரம
சித்தி யதனைச் சேருவ னேரோ.

உரோமச முநிக ளுண்மகிழ்ச சியுடன்
பணிந்திடு கின்ற பழநகிரி மேய
விருததவம பிகைமேய விணணபப மொனறுண
டுரைககேன யானு முனசெவி சாத்தி
அருள்செய வேலவடு மறைநீ யெனனில
கடையனேன் றனககுங கருணைய தாகச
சுட்டிறந தொளிருஞ சுயமபிர காச
சிவதரி சனததைத செயபிட வேணடும
நலல துனககு நாமே யகவிருள
நீககிமுன படிமேய நிலையினில வைதத
வகைபபடி யேநீ வகுதது துரை யெனனில
இருளற நீககி யிதுவர நோககில
இவவிடத துண்டா யிலகுவ தேசிவம
விளமபுமச சிவததைத விளககுவ தேநீ
நீவிளக குஞசிவ நிறைநறி ருததலபான
இவவனு பவததி லியமபிய ஞானரு
ஞானமேஞ யமமிவை நணணிநிற கையினில
சிவதரி சனமெனச செயபிட லாகா
எனறெனில யானுமை யெழிலனு பவததில
சிவமநீ நானெனச செயபிய மூனறும
உரைமாத திரமவை பொருமுத ருமேன
எபபடி யோமுத லெனறெனிற சொலகேன
சசசிதா னநதக னமயஞ சிவமெனச
சாறறுதல போலுஞ சாறறுமோங காரத
தடஙகிநின றிடுமுன றககரம போலும
நீலோற பலமென நிகழததிடல போலும
கடமட மகதா காய மெனவே
சாறறுதல் போலுஞ சாறறிய வினையில
உரையே பினன ருளபடி நோககில
ஏக மேயா மிததகை போல
நானீ சிவமென நவிறறிடு மூனறும
சென்மாத திரமே சொரூபம தொன்றே
ஒனறே யாகி லுயிரககிது வதுவென
துரைத்திடப பட்ட வுருபபெயா மயமா

மாயை தோன்றும் வகையே தென்னில்
அஞ்ஞா னத்தா லசசொரூ பத்தை
மறந்துயி ரிதுவெனு மாயையைக் காணும்
ஒருமுத லான வுயிர்கட்கு ளொன்றால
பரசிவ மதற்கே பந்த முண் டாகும்
மேறு மோசிவம் விளங்குந விலையில
ஒருகா லையினு மொருவாப பந்தம்
எனறெனி லந்த வெழிறசொரூ பற்குப
பந்த முத்தி பகாந்தி டலாகா
உனனரு ளதனி லுபக்கிர மத்தை
அனறெ னககுநீ யருளிய வகையே
சொலகே னநதர சொரூப வொளியில
கதிரொளி தோனறும கானலே போலப
பேசவொண் ணாத பினனு சததி
தோனறிடு மதனிற சொரூபசிற சததி
சாயை பதியிற சகமுயிர பரமென
ஓமுப பொருளு முடனே விளங்கும
எததகை யெனனி லியம்பிய பினனை
திரிகுண சமுகஞ சோந்து நிகழும
சததுவ குணத்திற சாயை யேபரம
எண்ணி றந்த விராசத குணததில
சாயைக ளேயுயிர தாமத மிரண்டாம
இருண்மா யையென விருளுயி ரவைமயை
மறைததே நிற்கு மாயை சகமாம
தனுமுத லான சகமதுண் டாகக
கணககது வாகிக கனமமு நிகழும
இததகை பின்று விருஞசததி தன்னில்
ஐநது பொருளு மனமேற நிகழும
இதிறபந்த முத்தி யிசைந்திட லாகும
இராசத குணததி னிசைந்திடு சாயை
ஆகிய வுயிர்க ளதிட்டான மான
தறசொரூ பத்தைத் தாமத விருளால
மறந்துழு வகையாய் மாயையி லுழலும
சததுவ குணபரந தனககொரு காலும

இருளே யில்லா வியற்கையி லருளில்
தனதங் கிசமுயிர் தானென வறிந்து
கூபத்தில் வீழ்ந்த குழந்தையை யெடுக்கத்
ய வீழ்ந்த தகைமையின் பரமே
மாயை தனிலே வந்தொரு வைக்கொண்
டைந்து தொழிறு மடைவுட னடத்தி
இருளினை மாற்றி யெழிலதிட் டான
தற்சொரூ பத்தைத் தானடை விக்கும
இருளது நீக்கி யிருந்த விடத்தில
உயிரப ரிரண்டு முடலுயிர் போலப
பின்னு சத்தியிற பெற்றிடு முத்தி
உயிர்பர மிரண்டு மொன்றே யாகி
அபினு சத்தியி லடைந்திடு முத்தி
அபினையைப் பார்த்தே யதுநீ யென்ன
அருமறை யோது மதுவறி யாமல்
பின்னையைப் பார்த்தே பேத வாதிகள்
பாவனை யென்றே பகுத்துரை செய்வர்
உயிரின சாட்சி யொருநா னேயாம
பரத்தின் சாட்சி பரைநீ யேயாம
அப்பால் விளங்கு மதுசிவ மேயாம
பின்னு சத்தியிற பிறிவைக குறித்தே
இவ்வகை மூன்று மியம்புரை யன்றிப
பார்த்துட னோக்கிற பரம்பொரு ளொன்றே
இப்பரம பொருளே யெழிறசிவ தரிசனம
எனறே முன்ன மியம்பிய துமையே
சுட்டொடு நோக்கிற் றோன்றிடு மூன்றாய்ச
சுட்டின்றி நோக்கிற றோன்றிடு மொன்றாய்
மூன்று மிறந்த முப்பா ழதனில
தற்சிவ சொரூபந் தானாய் விளங்கும்
பின்னு சததியிற் பிறந்தது மூன்று
பின்னை தனிலே பெயர்ந்தே யொடுங்கும்
அப்பால் மௌனத் தழகிய சிவமே
அழகிய சிவத்தி லாரோ பிதமாய்ப்
பின்னை நிகழும் பெயரா தென்றும

அதிட்டான மான வசசிவ நேயம்
உலகமாய்த் தோன்றி லுயிரு மருளும
விளங்கிடுஞ் சிவமாய் விளங்கிடும் போதில்
உயிரு மருளு மொருசிவ மேயாம்
இத்தகை கண்டே னெழிறசிவ தரிசனம்
சிவனமக் கருளிய சிவதரி சனத்தின்
படியே யுனகருநம பாாவையி லுண்டாய்
விளங்கிற் றந்நிலை விட்டுநீங் காது
நில்லென வருளிய நிமலநா யகியே
மலநதினு நாயை வளப்பம துடைய
சிஙகா தனத்திற சோததுவைத் தது போல
எனக்கே நகைவரு மெனது சரித்திரம்
எனக்கு மிநத வெழிற்சிவ தரிசனம
அளித்தனை யிதறகோ ரறைகைம் மாறென்
பரையே யுனககே பரஙகா ணென்னைக
காததது காத்தாய் கடைபோ ககசுண்
பாாதமெதனை விடாது பரிநதுகொண் டருளே.

சத்திணி பாதந தான்பிறந் திதயம்
சுத்தம தடைநது தொல்லைமூ வுலகும
கான்றசோ றதனிற் கண்டென விடுத்து
வீட்டின் பினையே விருமபிடி ஞகம
விசாரணை செய்ய வேண்டிடு முத்தி
உணமையின் மும்முத லுண்மைய தாகும்
அவ்வைகையு மன்றி யவனியி லோர்பொருள்
உணாநதிடு மிடததி லுருவுட னுமம்
தோன்றுதன் முனமே தோன்றிடுஞ் சிவமதை
இருளினிற றெரியா திதுவெனச சுட்டி
எய்திடு மாயை யிருவினை யதனின்
ஆகையிற பதிபசு வாணவ மாயை
கருமமுந் தோன்றுங் கருவிதி னேக்கின்
மும்முத லவையின் முத்தியிற் பசுவை
விடவேண்டு மென்னும் விருப்ப மதனில்
இருவகை யாகு மிரும்பதி பசுவும்

மூவகை யாகு மும்மலந் தனின்மற்
றவைதனக் குக்குறி யதாவிது வாகும்
அதுவிது நீங்கி லவைமூன் றகலும்
அவையினின் மூல மாணவ மாகும்
அறுவைக் கழற்றக்கை யகற்றிடு மூவரும்
சாணமும் போலச் சாற்றிய விரண்டும்
மூலமெடுக்க மூலமே கூட்டி
உற்பவ முதலா யுரைத்திடு மைந்தா
தொழில்செய் திடுவன் றனைமையி லெனின்
றந்தகன் கண்ணி லப்பட லந்தனை
எடுத்திடு முனாதர சேற்றவு டதங்கா
சோதித்திடு விதமாயத் தீர்த்திடு காலம்
பொருத்தப் போலும் புகன்றிடு மாயைப்
பிறப்பினுக் கருஞ்சப் பிறப்பை நோ நீக்கும்
நெறிபே தெளிவு நெறியினை யுரைப்பாம்
ஆரெனத் தேடி யாற்றிடு காலையின்
சிவமே ஞானத் தேசிகன் றாகும்
அவனரு ளாலே யாகம நெறியின்
ஐந்து தொழிற்கு மரனை யுரியன்
ஆமென வுயிர்பொரு ளாசார மெனவும்
உடற்கா வலையு மொருங்கே நீக்கி
அருளினை நோக்கி யாசா னருளில்
உச்சியி னிறுத்து முப்பலம் போல
ஆணவ மாயை யவையினிற் றோன்றும்
மறப்பு நினைப்பு மாற்றிடி லப்பகல்
அற்றவி டென்றே யறைந்திடு மாகமம்
அவ்வி டதனி னனுபவந் தன்னின்
பெத்தத்தி னிறக்கும் பெற்றியைப் போல
இதுவெனத் தோன்று மெவையவை யனைத்தும்
நியதிசெய் ததுவாய் நிற்றல சமாதி
சமாதியை நீக்கிய சாக்கிரந் தனினும்
சிவமே யைந்து செய்கையி னடித்தல்
கண்டுதற் செயலைக் கைவிட வேண்டும்
இத்தகை நெறியை யெய்திய பாலன்

பித்தன பசாசன் பெற்ற குணங்கள்
மருவியே நிற்றல வாய்மை நெறியாம
தேகாந் தத்திற் சிவமே சேரவன்
இஃதா கமநெறி யினியா ரணநெறி.

சாதன நான்குந தன்னிடத் துதித்த
பின்னர் விசாரம் பேத யபேதம்
எனவிரண் டவையு மீசனு முயிருமா
இருமுத லென்றே யியம்புதல் நிரியா
ஒருமுத லென்ற லொள்ளிய காட்சி
ஆகையின் வேதத் தந்தவி சாரம்
செய்திட வேண்டுஞ் சிறப்பெனி லாயாம்
அன்றது சிறப்பா மத்தியான் மீகம
சொல்லிய பிரபல சுருதியே சிறப்பு
இத்தக வன்றி யெழிலார் சுருதி
ஆரசன துரையி னவைமற றெல்லாம்
மற்றோரு ருரையின் மறையினைப் பற்றி
நிற்கு மதன்றி நிமலன் சுவாசம்
வேத மாகமம் விளங்கிய வாகையால்
அதனுன் முந்திய அருமறை யாரும்
இதற்கதி கார மின்றிய வைசிய
சூத்திர ராதி சொல்லிய போக்கு
விசாரணை பண்ணி விளங்கிட லாரும்
அவரவர் சரிதை யவரவர்க் கேயாம்
பத்தியு ஞானமும் பகர்வயி ராகமும்
எக்குலத் தோர்க்கு மெய்திட லாகும
அறிவே குலமென் றறைந்திடு முலகம
நற்குலம் வினைவி னண்ணின தாகும
மூன்று கடனு முனமுழுக் தோக்கே
ஞானவி சாரணை நாடிமேற் கொள்ளும
நாமா ரிகத நாநா விதமாம
பிரபஞ் சதத்தின் பிறப்பிடந் தானே
தெவரினை யுடைய தெமாங்கி பிறவி
எயதின தெந்த வேயுகி னிலேயாம

இறந்திடு மெந்த வேதுவி னென்றும்
தோந்திட வேண்டுந் தேகேநதிரி யாதி
நாமல சித்தே நமதுரு வகிலம்
பழுதையை யிரவிற் பாம்பென் பதுவின்
சிவமரு ஞானத் திருககினிற் றிரிவாய்ச்
சகமெனத் தோன்றுஞ் சங்கற பததில
பழுதையி னுளதாய்ப பகாந்திடும் வடிவே
ஆரோ பிதமா மரவிற் றங்கவில்
அசசிவ வடிவே யகிலந் தங்குஞ்
சகபொரு ளெல்லாஞ் சததுசசித் தின்ப
வடிவ நாமமிவ வகையைந் தியல்பில்
உதிததிடு முன்ன முறைததிடு மூன்றும
சொரூபசம் பந்தஞ் சொலுமபி னிரண்டும்
மாயைசம பநத மறறிவை தம்மை
யூகித் துணரா துணாவுடைத் தாகித்
தோன்றி டுமபொருள் துவகக்ற பிறவி
சிதைநதிடுஞ் சகலத் தியாகந தன்னில்
சகலததி யாகந் தானெனு வென்னில
பாமபென னீககிப பழுதையென றறிதல்
போலநா மாதி போககிச சொரூபம்
பெறறிட லஃதெப பெறறியி லுண்டாம
அரவெனும பிராநதி யகன்றிடுந தீபம
வநது விளககில வகையது போல
ஆசா னருளி லருமறை யநத
ஞானவி சாரமே ஞானதீ பமுமாம்
அவ்விளக் கங்கொண் டறிநதிட வேண்டும்
அதிட்டா னந்தோன்றி லாரோபி தம்போம்
தனையா ரென்றே தான்முதற றேரின
துளபடி யுணரி னொருவகே யனைத்தும்
தோன்றிடும் பழுதை தோன்றின வுடனே
கட்செவி யென்றல் காணு தஃதின்
அகிலமு நீங்க லன்றியே தோன்றில்
பேய்த்தேர் போலப் பிரவர்த் தகமும்
கனவது போலக காண்டிடு மவையாய்

நின்றிட லொருவி நித்திரை தன்னில்
கண்டிடுங் கனவிற் காட்சியீ தென்று
தனைவே றுகத் தானுணாந திடலின
உடன்முதற றள்ளி யொருசிவ நாமென்
றிருளகன் றுறுதி யிதயபத துதித்துக
கநதாபப நகரங் கண்டிட லிற்சகம்
கண்டிவ் வுறுதி கலக்கமில் லாமல்
நிற்றல் சமாதி நிலையிது வாகும
உடலந ததநி லொன்றுவன முதநி
இதுநின் மலமுடை யிதயருக் காகும்
மலினநெஞ் சுடைய மகறகு முன்னு
விதமா மசுததம் விலக்கும பொருட்டுச
சுததவா தனையைத தொடங்கி
மனேலயஞ செய்யின் வாய்நிடும் வீடே.

விரிவுறு முருவ நாமம தகறறின் விடயங்கள் விளங்குரு வித ஞன், மருவுறு பொறிபோம பொறியறக கரண மாய்நதுறுங் கரணமாய் தலினுற், புருடன்முன னேழுரு சுததமோ ரைந்தும் போமிதாற சசசிதா நநதங், கிரியையற் றிலங்கு மென்றனள் விருதத கிரியமா பெரியநா யகியே 1

உளபபடு முருவ நாமம தகற்றி னுள்ளசற் சிற்சகந் தோன் றும, வளப்படு மிதனு லுலகுகண் ணுடி வருநிழ லாநிழன் மறிந் தால், விளககுறு ஞான வெளியதா மிதனின விளையுமின் பென வெனக் கிசைததாள், கிளககுறு தவத்தோர் தரித்துரை விருத்த கிரியமா பெரியநா யகியே. 2

பழுதையென் றுணரிற் றனமுனர்த் தோன்றும் பாம்புமப் பழுதையா மதுபோன், முழுதுண ரறிவாந் தன்னையே காணின் முரணுறு சராசர மெவையு, மெழுதரு மறிவா விளங்குமென் றிசைத்தா ளெழுபவந துடைத்தெனை யளித்த, கெழுமணி முத்த நதிசெறி விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. 3

சொரூபமே தானெனன் றுணர்தரிற் பரனுந் துகளுறு சீவ னுஞ் சகமு, மருவுதன் னினைவி லெழுந்தமித் தைகளாம் வந்திடு பநதமவீ டிலவா, மொருவுயிர் தானெனன் றுணரிலம் மூன்று முள

பந்தம் வீடுமுண் டெனருள், கிரிதவப் பயனுய் வருமொரு விரு
த்த கிரியமர் பெரியநா யகியே 4

அறிபொரு ளறிவோ னறிவினைக் கொடுப்போ னும்ப
பொருளுமோர் விடயம், பொறியுறப் பிடித்தா லுளவினை விடுத்
தோர் பொருளொடு தெனமுன னிடையே, பிறிவறத் தோன்றுஞ்
சொருபமிங் கிலையிற் போகமுப் பொருள்களு மிலவாள், கிறியற
வறிதி யெனறனள் விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. 5

அரவிலே பழுதை புணர்ந்தவாக் கதுபோ லகிலமெய்ப்
பொருளினை புணர்ந்தோர்க், கொருவுற இருந்த லெனையெனிற்
கான லுறுசல மிலையென வுணர்ந்தும், மருவலி லுநா விகாரமே
தென்னின் மலிகன வினிலுறு மென்றாள், கிருதுசெய் மறை
யோர் பரவிய விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. 6

தடத்தின்மற் றதனிற் றங்குபல கடத்திற சாயையுஞ் சாயை
யில் லதுமாய்த், திடத்தொரு விளங்கும விசும்புபோ லீசன் சீவ
னிவ் விருவர்சாட் சிகள், மிடத்தாயுமப் பினையிற் றேன்றுறுஞ்
சிவமிவ் விருவர்சாட் சிகளுமொன் றென்றாள், கிடைத்தன னிதி
யா யெனக்குறும் விருத்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. 7

ஓதுறு நாம மகற்றியுற் றேன்று முளசற் சிற்சுக மிது
வே, தீதறு சீவ சாட்சியிவ் விதனைத் தெரிந்திடு சீவனு
மிதுவா,யேதபொன் றிலலாப் பிரமமா மென்றெ னிருளற வருள்
புரிந் தனிததாள், சேதமி றவத்தோர் சூழ்தரும் விருத்த கிரியமர்
பெரியநா யகியே. 8

எஞ்ஞா றுமுளதோ டெனவைய ரென்றே யிரங்கியே திரிந
துழல்வேனை, மஞ்சுறழ் கரத்துக் கன்னனைக் குந்தி மகனென
வுணர்த்துதல் கடுபப, வஞ்சலென் றழைத்து நீயது வாகு மைய
மின் றெனவே யளித்தாள், கிஞ்சுக வாயா லுஞ்சிட விருத்த
கிரியமர் பெரியநா யகியே. 9

குமாரதேவர் நெஞ்சுவிடு தூது.

பூவாய்த்த கற்பகப்பூம் பொங்கரிடத் திற்சிறந்தோன்
றாவாய்த்த செங்கமலத் துள்ளிருந்தோன் - மாவாய்த்த
மார்பகத்தோ னுகமுற்றோர் வஞ்சகக்கூற் றைக்கடந்த
சீர்மிகுத்த காயத் திறனுமுனிவோர் - சீர்மிகுத்த

மாணிக்கப் பைவிரித்து வாழுரகர் பாருறைவோ
ராணிப்பொன் போன்றமறை யாகமங்கள் - பேணி
யுருவே யருவே யொளியே வெளியே
தெருளே யருளே சிவமே - பொருளேயென்
றோதுஞ் சுகசொருப மின்னருளே யோர்வடிவாய்
நாதமுதிசெய் பேரு நயந்தருளித் - தீர்த்தனென
வந்தபிரா னேயென மலதிமிரம் போகவுதறகென
சிந்தைகுடி கொண்ட செழுஞ்சோதி - வந்தனைசெய்
யனபாக கெளியா னதிகரே யாயிடினும்
வனபாக் கரிதாய மாணிக்க - மனபுக்க
மந்தரமே மத்தாக வாசுகியே நாணாகச்
சந்திரன்றா னேகடமேல் தாழியா - வந்தபாதம்
வனபிற கடைய வருமமுதம போன்றெழா
தனபிற பெருகியெழு மாரமுதம் - துன்பத்
திரையாழி வீழ்ந்தவரைத் தீந்தியா முத்திக்
கரைமேல் விடுக்குமொரு கப்பல் - விரவிவரு
மாகமே யாதி யனேகபிர பஞ்சமெலா
மேகமாய்க் காட்டு மெழிற்சித்தன் - மாகசுர
ரேமாக்க வெமமனை ரியாரு மிறுமாக்கக
கோமாக் கருணைமழை கூர்மேகம் - பாமருவ
கண்ட பொழுதே கசிந்துகசிந் துள்ளுருகித்
தொண்டுசெய மேவுஞ் சுவைக்கரும்பு - பண்டு
பிரம னகந்தை பிறங்கா தடங்கப்
பரம வொளியாய்ப் படர்ந்து - சிரமனந்த
கோடி படைத்துக குலவுலகெ லாந்தானுய்

... .

தம்மை யழுக்கறவே தான்றுடைத்த லனறியுயிர்
வெம்மை யழுக்கு மிகத்துடைத்துச் - செம்மைதரு
வீட்டின்ப வெள்ளத்து மேன்மைபெற வேமூழ்க
காட்டுமணி முத்தா நதியுடையான் - மீட்டரிய
மெத்த கடமாதி வெறும்பொய்க் கதிட்டானச்
சத்தெனுமோர் மேன்மைதந் தருநாடன் - மொய்த்து
வருமபே ருருவமாய் மனறுபொரு ளெல்லா
மொருவமே சுகமான ஞான

தாளிலே நெஞ்சுவைதது்த் தாங்குடும்பி போனடிக்கு
மீளகிலா வன்புடைய வித்தகரு - மாளாத
தகைமை யுடையோராய்த் தககபணி செய்தே
யகமு முகமலர் வாருஞ் - சுகசொரூப
மொனமெனறே சொனனு லகமே தென்றிடவே
நின்றபழு தையிடை நீளரவ - மனற
வுதிகருமா றபபொருளி லுண்டாமென் றேத
விதித்த பழுதை விளஙகின - மதிதபாம
பேகு மதுபோ லெழிறசிவங்கண் டுமே மூலக
மோகாதி தோனற லெனயெனன - மோகமறக்
கானலினீ ரிலலெனக கண்டுநீா தோனறுதலபோ
லீனமிலபொய் யாய்ததோற்று மென்றிசைபப - வான
பழுதையினிற பாமபும பகாகான னீரு
மெழுமோா தகையா யிவைதாங - குழுமியே
நானுவா யோாபொருளி னண்ணுவதே தெள்றிசைபப
வானுத பொன்மண்ணி லாபரண - நானு
கடமாதி தோனறுமொரு காரணமபோற றேற்றுந்
திடமாகீ காணென்று செபபத் - திடவா
னொருவன் றெழிலா லுளவா மிவைதா
மருவுமிவை யாவரால வநத - துரையெனவே
விண்ணிணிடைப பீலி வெயிறகுஞசந தோனறுவபோ
னண்ணு மெனவே நயநதுரைபப - வெண்ணுமவை
பற்பல வானுலும் பகருருவொன றுமிவைதாந
துப்புடைநா நாவுருவாயத தோறறுவதென-செப்புகெனக்
காநதருவ மாநகர்போற காணெனவே யநநகர்தான
போநதவிவ காரமின்றுப பொய்யாகு - மேய்நத
விவற்றுள் விவகார மேய்வ தெவனென்னக
கவறறுள் கனவு விவகார - நவிறறுதலபோ
லாமென் றுரைபப வதுநினைவின் வாதனையாந
தோமுறுபொய் வாதனைதான் றாய்தாய - சேமப்
பொருட்கே தெனவந்தப் பூரணத்திற றேன்றுந்
தருக்கா நினைவாகுந தானென் - றுரைபப
வதற்கு நினைவெழுமோ யாதெனறு கேட்பக்
கதிதத கனலீலே கண்டா - யிதைப்பொய்யென்

றுன்னுது கேட்டி யுளஞ்சற் றசைந்தக்கான்
முன்னும் பரமுயிரகண் மொய்தெழுந்த - மன்னு
வுலக மிவைதோன்று முளமிறந்தா லிந்தக்
கலகமெலாம பொய்யாய்க் கனதை - யிலகியதோர்
மெய்யொன்றே யாகு மிளிரு முளத்துருவ
னையா வுருவமொடு நாமமாம - பொய்யுளந்தா
னுன்னினைவு தீதெனறே யூகததா னேகுமிடத்
தந்நினைவு நாமவுரு வாகுஙகா - ணநநினைவு
கோடி கணத்திற குதிததெழலா லிவ்வுலகு
நாடற் கருவுருவ நாமமாய்ப ; பீடுபெறத
தோற்று நினைவைத துணித்தாற்சற் சிற்சுகமே
மாற்றற கரிதாய வயங்கலுறுஞ் - சாற்றுமிதா
லுள்ளமே யிவவுலகா மிவவுலகே யுள்ளமா
முள்ளமலா தேயுலக மொன்றில்லை - யுள்ளே
மதுரங கருஞ்சாத்தன வன்கோயின் முன்னே
சதுரஙக மாபலமாத தங்குங - குதிரைகரி
தேரா ளெனுமபெயருஞ் செபபியபேர் கொள்ளுருவு
நேராது பொய்யெனறு நீக்கிய - தேருமிடத
துறறிடுமக் காலத்து முள்ளமண்ணே மறறெல்லாம்
வெறற வெறும்பொயயாய் விடுமிவைபோற - சொறற
பெயருருவ மானவெலலாம பேணுது நீககிற
செயிரறுசித தொனறே திகழு - மியல்பாங
கடலிற் றிரைநுரை காண்டிவலை மொககு
ளிடமுற றெழினு மிதுபொய் - திடமுறுமெய்
யாவ ததுவென் றறியுமிடத் தபபொருளின்
மேவு திரைநுரை வெண்டிவலை - தாவியெழு
மொக்கு ளெனும்பெயரு மொழிபெயா கொள்ளும்முருவு
மொக்கவெறும் பொய்யா முருசியுடன - றக்க
நெகிழ்ச்சி குளிரசசிமய நீரொன்றே மெய்யாம்
பருக்கு மவைபோலப் பாரிற் - றெருகைக்கரிதாய்க்
காணுமுரு நாமங் காணுது பொய்யாகு
மாணுறுசற் சிற்சுகமே வாய்மையாம் - மாணு
இருப்பதுசத் துச்சத்தா லெண்ணுருவ நாம
மிருப்பதுபோற் றேன்றும்வே றில்லை - யுரைப்பரிதாய்த்

தோன்றுதல்சித் துச்சித்தாற் றோன்று முருநாமந்
தான்றனித்துத் தோன்றுவது தானில்லை - யான்றசுகந்
தானே யுளதிதனுற றங்கு முருநாம
மானுச் சுகம்போ லனுகியிடு - நானேத
வேறேது மில்லை விரிதிரை யாதிகடாங்
கூறுசல மொன்றே குறிக்குங்கா ற - றேறிற்
பொருளொன்றே யாகும் புனிதமுறு நெஞ்சால்
தெருளொன்றிக காணென்று செப்ப

... ...

கண்ணிணைக்கோ ரின்னமுதாக் கணடு பணிந்தேத்தி
யுண்ணினைவு தோன்று துறுபோதி - லெண்ணவொணு
மெய்யரெலா நிறப வினையேனைத் தானேக்கி
யையனருண் மாலளித்தா னன்றுமுதற - றுய்ய
வவன்றருமின் பமபெறவே யாசையிக்க கொண்டே
னுவந்தவன்பாற றா நுவிட வுன்போ - னிவநத
கடல்சூ ழுலகனைத்துங காண்கிலே னெஞ்சே
யிடர்போக்கு நாதாநீ யின்று - திடமாகச
செல்லவே வேண்டுஞ் சிறியே னுயிர்த்துணையே
நல்ல வெனக்குதவு நாயகமே - புல்லறிவா
னேயன் பிறநதிறநத நாளெல்லா மென்னுடனே
நீயே பிரியாது நின்றதனு - றீயேயென
றுந்தையுந் தாயுந தமரும பெருநட்புஞ்
சூதையே செய்வா துணைவரோ - நீதயவா
யென்பா லொருமித்திய யேகாநத மாயிருநதா
லுன்போலு மென்போலு மொப்பாரார் - றுனபெருமை
யாகமமு மாரணமு மான பலகலையு
மியோகிகளுந தாமே யுரைக்குங்கால் - மோகக
கருத்தடங்கின முதநிபறறைப்பகலிற கட்டெறி
றுரைத்த தானுமைக்கென் றுன்னி - விரித்துப
புகழ்ந்த தலைவே புகலரிய நெஞ்சே
மிகுந்த பிறப்புயி டென்னுந - தகுந்தொகைக்குக
காரணமு நீயே கருது முலகமெலா
மேரிணங்கு நின்னையல்லா தில்லைகாண் - பாரிணைந்த
நீசற் றனைசநதா னிகழு முலகாதும

லீசற்றுந் தோன்றாது நின்றக்கான் - மாசற்ற
மெய்ச்சிவமே யாகு மிளிருமிதா னுன்பெருமை
யச்சிவந் தானே யறியுங்காண் - மெச்சு
முறவா னுயர்வா னுனைப்போ லெனக்குப்
பிறிதா ருளரதனாற் பேணி - யறவாழி
யான்குமா ரதேவன்பா லன்புடனே தூதுசெல்ல
நான்கருதி யுன்பா னவிற்றினேன் - யான்புகலு
மவ்விறைவ னென்று மமருமிடஞ் சொல்லக்கேண்
மௌவன் மணக்கு மலர்ச்சோலை - செவ்விதரு
முத்தா நதிசூழு முதுகிரியா மாங்குநீ
வித்தார மாய்ச்செல்லு வேலைதனிற் - சத்துருஞ்
சமயரெனும் பொய்வேடர் தம்மைமிக நாடி
யமருமுற வாமென் றணுகேல் - கமைமி
லரிவையர்தா மென்றியம்பு மாமாவை நாடேல்
கருது விடயமெனுங் கானின் - மருவு
நெறிதப்பிப் போயதனு ணின்று மயங்கேல
பொறிமதத்த மாவொடுபோ ராடேல் - செறிவுறு
காமமெனுமப் பங்கத்திற் காலிடேல் கோபமெனு
நாம வழன்மிதித்துத் துள்ளியிடேல் - ஞமலுரு
முன்பின் புடைபெயராது முன்னிநோக்காதேகி
யன்பெலா மோருருவே யானவரு - மின்பமய
மாகி யிருப்போரு மரியதவச் செல்வர்களு
மேகமெனுந் தன்னிலை யெய்தினரு - மோகமறு
வீரசைவ நாயகரும் வேத முனிவரரு
மோரா கமசைவ வுத்தமரும் - பாரோரு
நாற்றிசையுஞ் சூழ்வவா னாப்ப ணுடுச்சூழ
மேற்றிகழு மிந்து விளங்குதல்போற் - போற்றுங்
குமாரதே வென்னுமோர் கோமா னிருப்ப
னமரவென் றவ்வனசபையை நாடி - யமாலன்பு
தன்னடிக்கீழ் வைக்கத் தகுகருணை செய்தானைப்
பொன்னடியென் சென்னி பொறித்தானை - மன்னு
பவளமலை யுப்ப பாரிசத்துஞ் செம்மை
திவளருவி தூங்குந் திறம்போ - னவமா
கபூரத் தொடையல் கலந்துபுகத் தானை

வழுத்தீந்த பாமாலை மன்னைத் - தொழுவார்க்கு
வேண்டிய வேண்டிய வெல்லா மிகவளிக்கு
மீண்டிய தெய்வ மிருந்தருவை - மாண்டறியா
வானந்த செல்வ மளிக்குஞ்சிந் தாமணியை
வானந் துதிக்கவரு மாதவத்தைத் - தீனனே
னேனுபிழை செய்தாலு மேழையே னுக்கிரங்கித்
தீதகல வென்னுந் தெய்வத்தை - யோதும
பழமலையான் பாகம பதியா விளமை
யமுதுடனே வாழுமுமை நாமமே - வழுவாது
தந்தருளி தானந்த சாகரத்தி லாடவெஞ்
செய்திருவா ரூங்குமர தேசிகனைச - சிந்தைநீ
பொன்னே மரகதமே பூரணமே யாரணமே
யன்னே முத்திரியா ராமுதே - மனனேயென
வேத்திப பணிந்தங் செழுந்து கரஞ்சிரமேற்
சோத்துபபின் கைகட்டிச சென்றுநின்று - நோத்தனே
யுனபவனி கண்டாற் குனறுதலைக கண்ணேக்க
மன்புடனே பெறற வரிவைதா - னின்பம
பெற்றவ தலாலனித்தைப பேரிருளில் வாடி
யுறுவனோ யாவு முதிக்கச - செறியும
பகுதியெனும பௌவந்துப பாடொலியி னாலே
மிகுதி வருந்துவனோ மேனி - யகமென்று
மூலவகங் காரமெனு மூரிமத வேளிறைற
சால மயங்கத் தருவனோ - கோலியே
கத்துசம யக்குயிலின் காரொலியா லானந்த
நித்திரைபண் ணாது நிற்பவனோ - சுத்தமுறு
சாத்திக மாயைபெனுஞ் சந்திரனால வெமபுவனோ
காத்தாள்வாய் மற்றிவனைக காணெனறே - யாத்தனை
திருவடியில விண்ணப்பஞ் செய்து வணங்கி
யிருமைதரு மிவ்வுலக மெல்லா - மொருமைபெறு
பேரின்ப மாகியெனு மபோரா நிருந்தவிந்தச
சீரின்ப நாயேன் செறிந்தோங்கத - தான்பா
யின்றிவருக கீத லெழில்வள்ளா லென்றியம்பி
நன்றெனவே சம்மதிப்பா நன்குரைத்து - மன்றலுறு
சுறுகுமர தேவன் றருங்குவளை மாலைநெஞ்சே
யிற்பெறறே வாங்கிவா யின்று.

தத்துவராய சுவாமிகள்

திருத்தாலாட்டு.

என்ன தியானென் றினியொருகா லத்திலுள்ளு
முன்ன லறவூ னுயிர்வேறு செய்தானே.
பூண்ட புலன்கள் பொறிவழியே போகாமே
மீண்டிரு வென்று விளம்பும பெருமானே.
புறகடந தோன்றாத வண்ணம் புரளாமே
மறகட மாமனததை மாட்டும் பெருமானே.
பொய்யாகு மெய்யில் வேறாகும் புருடனைக
கையா மலகமெனக காட்டும பெருமானே
உனைமறைய மூடு முணர்விலா மாயைக்
கனவிருளைக் காணென்று காட்டும பெருமானே.
கண்ட விருளைநீ காணாதே யவ்விருளைக்
கண்ட வறிவைநீ காணென்று சொனனானே
கண்ட வறிவுதனைக கொண்டனைக கண்மறைந்த
பண்டை யிருளைநீ பாாத்துககா ணென்றானே.
கங்குலா மாயவிருள் காண்கிலேன் காணகினற
தெஙகு மறிவென் றிசைகக விசைநதானே.
சாதமா மிவ்வுடல நானலலேன் சான்றாகும
போதமே நானெனனப போதிககும போதகனே.
உதிப்ப தெல்லாமு முணாவன றுணர்வை
மதிபபதுவும விட்டுநீ வாளாவி ரென்றானே.
சித்தசித தீசத் திரிவிதமுந் தீாந்தபா
ழித்தனைககு முறபத் தியுமிதுவே யென்றானே.
மும்மைப் பாழ்தீர மொழியா மொழியாலே
நம்மைப்பா ரெனறு நவிலும பெருமானே.
அபாவ பாவஙகளுக் கப்பாலாய் நின்ற
சுபாவமாந தன்சோதி சொலலாமற சொன்னானே
இவ்வா றறிந்தபரி சென்னவொண்ணா வின்பத்தைச்
செவ்வாய் மலராமற செப்பும பெருமானே.
ஆனந்த வெள்ளமென தங்கைக் கனியாக
மோனந்தன் னாலே மொழியும் பெருமானே.

பிள்ளைத் திருநாமம்.

வருகைப்பருவம்.

பரவுமிமை யோர்கண் முனிவர்மறை யோனு
பரிசுத்தனை நாடி யறிவுறா
படர்பெருக மேனி யருள்கொடெனை யாளு
பரிசுபடி மேவி யரியதா
ளரவுகயி றுகை யறியினில தாமென்
றருமறையி னோது முவமைதா
னனுபவம தாக வகிலநிக ழாம
லறிவு வடிவாக வறிவுதா
னிரவிலவரு சோம னிருமையில தாகும்
விழியினுள மாசு கழியவே
யெனுமறையி னீதி யிலகவிறை சீவ
னெனநிகழு பேத மிரியவே
வரவுதிரி வான மதிவிழியின் மாசு
கழியவரு நாதன வருகவே
மனுடாவடி வாகி வருகருணை வாரி
வருக வெனையாளி வருகவே.

தாற்பருவம்.

முன்னஞ்செயு மாதவ கோடிகளான்
முதுநான மறையோது
முனிவோர் தமினுற பவியாமறையின்
முடிவிற் றுணிவுற்றுப
பன்னும்பொரு ளானபரம பொருளே
பொருளென் றலதொன்றிற
பற்றற் றுறவும் பகையும் புகழும்
பழியுங் கழியோடும்
பொன்னுஞ்சம மாக நினைந்திகழும்
பரமுந் தருமின்பப்
போகங்களெலா மோகங்களெனும்
படிபுத் தியின்வைத்துத்
தன்னந் தனியே யடைவா றுறவே
தாலோ தாலேலோ
தனிநாயகனே யெனையா ளுடையாய்
தாலோ தாலேலோ.

சப்பாணிப்பருவம்.

வெறிகமழ் திருவடி மலரென் றலைமிசை
வைத்தரு ளிததாவி
விடயமுண் விழிமுதல் புலனவை யெழலற
விட்டி ரெனபபேசி
மறிகட லலையென வுறுமனன் மலைவற
வைத்தொ ரிமைபபோதின்
வடிவறி வெனவறி வகைசெய்த வறிவுறு
குற்ற மதைககூறி
யறிவறி பொருளறி பவனென நிகழ்தரு
முபபரி சைததீர
வறிபொரு ளறிவினி னறிவறி பவனிவன்
முறறறி விறகூடக
குறியறு குறிகுறி யெனவரு ளியவிறை
கொட்டுக சபபாணி
குருபர பரசிவ சிவகர கரமலர்
கொட்டுக சபபாணி.

அருசல் விழிததல பிறத்த லிறந்தல்
சுருங்கல் விரித்தலெனச
சொல்லும விதஙகளு மறறள வறற
சுகோததி யாய்நினையு
நெஞ்சு நினைபபு மறப்பற நின்மல
நிட்கள மாயறிவாய்
நிறப விருப்ப கிடப்ப நடபபன
நிறபிறி தறருருகா
லெஞ்சுத லின்றிய விவ்வுரு வென்றுண
ரவ்வுரு வுற்றுணர்வா
ரெவ்வள வவ்வள வாகிய நின்னுரு
வென்னுரு வாயிடவென்
குஞ்சியின் வைத்த துணர்ப்பது மங்கொடு
கொட்டுக சபபாணி
கும்பிடு மன்பர்த மென்புரு கும்பர
கொட்டுக சப்பாணி.

செங்கீரைப் பருவம்.

அவனியி னன்றியில் வினைநா கநதரு
நன்றே யுண்டாகி
லமருல கநதரு மறிய விழுநதிடு
மங்கோ டிஙகோடும
பவனி தனஙகெடும வகையில பஙகய
நின்று ளன்பாகிய
பணிகில ரென்றரு மறைபக ருமபா
செங்கோ செஙகீரை
தவவடி வென்றுகொள் சடையுடை செஞ்சுகி
றண்டே கொண்டாடித
தமையுணா வினறிய சமயிகள பநதிசெல்
சஙகே தஞ்சாடிச
சிவமக மென்றுள தெளிவு தருமபா
செஙகோ செஙகீரை
சிவகர சிநதனை யறவருள் சுநதா
செங்கோ செஙகீரை.

அம்புலிப்பருவம்

முனிவரன் சொருபன றருஙகமுன
முடிவறிந்தில னரியுநான
முகனு மன்றணி முடி வறிநதில
னெனமொழிந்தன மறையெலா
மினிவரும்பவ மொழியவென்பதை
யுறவுடம்புட னினியவீ
டிதுவெனும்படி தெரியவிஙகொரு
மொழிமொழிநதிருள் வெளியொட்ட
அனிதமிங்கித முறுமகம்புற
மறநிறைந்துள வமலமா
வழிவனர்தமெய் யளவினின்பமெ
னுருவெனும்படி யருளினான்
மனிதனென்றிட வரவிசைந்தவன்
வருகவென்றபின் வருகவே
மறுவொழிந்திடும் வடிவுதநதிட
வருகவமபுலி வருகவே.

சிற்றிற்பருவம்.

பேசக் கருதப் பட்டவனன் றெனையாளும்
பித்தன் குறிகேடன் பெண்ணாணலி யல்லான்
நேசத்திறை யொன்றிற றட்டா னுறவற்றான்
சென்மப்பகை யன்றற சோவா ருயிருண்பான்
கூசப்படு வார்நான் மறையன் குணனில்லான்
குருவற்றவ னிங்கோ ருருவற்றவ னென்றே
மேயசித்தில மெஞ்சிற றில்லஞ் சிதையேலே
மெமையாளுடை யாய்சிற றில்லஞ்சிதை யேலே

சிறுதேர்ப்பருவம்

நாவிறப டாதநவை செவியிறப டாதவொலி
நண்ணப படாதபரிச
நயனப படாதவொளி நாசிபப டாதமண
நாவிற படாத காணம்
பூவிற படாதகனம வெளியிற படாதபுனை
வளியிற் படாத வொலிதோய்
புனனிற படாதநெகிழ் வனலிற் படாதநெற
வினனிற படாத வொளிவரு
தோயிற படாநுபடு மதியிற படாதகுளி
ருணாவிற படாத வுணாவா
யொன்றிற படாதொருவ ருளளப படாநுமறை
யோதப படாம லொளிருந்
தேவிற படாதமிகு தேவாக கெலாமிறைவ
சிறுதே ருருட்டி யருளே
தேனிதழு நான்மகிழ வாழவிதத மாமுனிவ
சிறுதே ருருட்டி யருளே.
மண்ணு தரத்தினரர் மாறுத வாழ்வுலகின்
மட்கப் படாத வொளிமீ
வாடப் படாதமலா விடப படாதநிதி
கோடுற்ற யாழி னிசையிற
பண்ணுத வோசையொரு பாவிற் படாதவியல
காவிற் படாத கனியோ
பாகந தடாநறவு போகநு நுறுவினிமை
மோகத்த பண்டை யிமையோ

ருண்ணாத பேரமுத மொளியாத பேரிரவி
யோதாத வேத மொழியா
னுரையற்ற செயபொனொரு கரையற்ற பேருததி
யுருகுற்ற பததி வலையிற்
றிண்ணாக வந்துவனை வுண்ணா விருக்குமிறை
சிறுதே ருருட்டி யருளே
தேவாதி தேவதொழு தேவா முதறகடவுள்
சிறுதே ருருட்டி யருளே

சிறுபறைப்பருவம்.

நீயது வெனுமபத மதநதெளிய நேதி
நேதியென வோதிநிலை நின்றதுணை ராமே
யோயுமவ ரங்கையுறு மாமலக மாக்க
வோடிவரு வீரகளென வறைகசிறு பறையே
மாயுமுட லைநதுபுல றைகரண மீரை
வாயுவுயிர மாயைபர மறறுமுள வெலலா
மாயினறி வாகுமென வறைநசிறு பறையே
யருளியெனை யாணடவிறை யறைகசிறு பறையே.
சடைபுனைய நீறணிய வெனபதுவும வேண்டா
தண்டியுடை செங்துகிலின முண்டியென வேண்டா
வுடைபுனைய வுடைகளைய வெனபறும வேண்டா
வுடம்புதனின் மறறு முறு மெக்குறியும வேண்டா
விடையிலொரு பொருளுமுள தன்றியள வில்லா
வின்பவறி வானவடி விவ்வுடலொ டிங்கே
யடையுமவர் வருகவென வறைகசிறு பறையே
யருளினெனை யாண்டவிறை யறைகசிறு பறையே.

வெண்பாவந்தாதி.

சிலரரனை யென்க சிலரயன்மா லென்க
சிலர்பாமனு சத்திசிவ மென்க - சிலபரம
மிங்குருவே யென்க வருவென்க வெவவுருவு
மெங்குருவே யென்றறிந்தோம யாம.

காற்றை நிறுத்தவாங் கல்லனைக்க லாமது
ற்றமன னென்செயலாந் தீரவதை - மாறறிந்தா
ளுமே யளித்தபிரா னுண்மை யிருந்தவா
றாமே மறவா நவில்

அல்லாதா ரல்லா தவரா ரவரவர்க
ளொல்லா ரெமக்கெமெ ரானவா - ரெல்லாக்
கலனுங் கடந்தான நடையினைக் கண்டு
ஞானங் கடந்தான் றமை.

விழித்திருந்து தூங்குவார் மெய்யுள்ளந் தூங்கா
முழித்திருந்த ஞான முனிவோ - ரொழிவறப்
பாட்டி யருளாந் தனை யாற்று மருளானே
காட்டியருளை மெய்யுருநோக்கு கண்

இங்கேவந் தின்னம் பிறவாமல் ஈசனின்
பங்கே ருகபாதம் பற்றினேன் - சங்கேத
சாத்திரமும் பாரேன் சதுமுகனார் வாக்குமுத
மாத்திரமும் பாரேன் மறந்து.

ஆயதி யுள்ளதுதா யாகிடுந்தா - ணெள
துறுதி யுனதோ வெனதோ - மாறுபட
கயா புறுஞ் சொற் வழியா படுமே றிற
னென்பெற்று யெபபா லினற

ஞானிய மானிடனை யேதுமவ நெ புலமே
தனையே வல்லோனை யறவின்றி - மனைவும்
பொருளு மெல்லாமா பொழுதே யருளலான்
மருளு லயமே தலைத்து

விட்டிடுமா தொட்டிடுமா காணு வெறுமை துறட்டிப்
பெட்ட ரறுசமயப் பிதற்றுந்த - கட்டுப்
படாதே பரனவன்றன் பங்கே ருகத்தாள்
விடாதே மனமே விரைந்து.

கூறுங் கரணகீ கூறிய தொளகைகீ
மாறுவ கொடிய மயக்குகீ - தேறுமா
பரிசுகீ யாறைப் பரனோநின் பண்பில்
குறைசெய்வா ராகீ புகை

வானவா நின்பாதம் வைத்தவா நீயோநா
னானவா வென்னவா றற்றவா - கானில்
வருந்தவா னோர்முனிவர் வல்வினையே னெஞ்சத்
திருந்தவா வென்செய் தவா.

நீயென்று முண்டாய் நிகழ்வெல்லா நோயாக
வாயன்றி நின்றனென் றாரணனுஞ்சொன் - னாயகனுக்
காமுறவே செய்யா மனமேமற் றல்லதுநீ
காமுறுவ தெல்லாங் கனா.

கலித்துறையந்தாதி.

இதயா லயத்தி னிருப்பா ரறிய விராகுருகிப்
பதையா திருப்பதென் பாவிநெஞ் சேபர னாரருளாற்
சிதையா தொழியிற் சிறுகாய் விடுமிச் சிலசமயக்
கதையான மனக்கணக் கால்விடு மோவிக் கடும்பிறப்பே.

மற்றிலைப் பற்றென்று வாழ்வித்த நாதன் மலரடியைப்
பற்றிலை மற்றொன்றைப் பற்றுந் தொழிந்திலை பற்றியொன்றும்
பெற்றிலை யாயினும் பெய்தத்தேனை நீரெனும் பின்றொடாச்சி
யற்றிலை யென்செய்கின் றாய்நெஞ்சமே யழிந் தற்றனையே.

நின்பெற்றி தன்னை நினைக்கவுண் டோநெஞ்ச மேநிறையப்,
பொன்பெற்று வைத்துப் பொதிந்துகொள் ளாய்புன் குரம்பை
யிலே, தன்பெற்றி தன்னைத் தருந்தம் பிரான்வந்து சார்ந்திருக்க,
வென்பெற்று நீயிந்தி யஞ்சொன்ன வாசெய் தினைக்கின்றதே.

யாதொன்று நீயன்றி யில்லாத பின்பிவ் வெவற்றைநன்று
தீதென்ப தெங்கள் சிவக்கனி யேசெய்ய வேண்டுவது
மாதொன் றியநின் திருமேனி கொண்டிங்ஙன் வந்தவிந்தப்
போதொன் றியகழ லேவழு வாது புகழ்வியப்பே.

புகழ்ந்தேன் புகழல்ல சொல்லிப்பொன் றாகப் புவியினுள்ளோ
ரிகழ்ந்தேன் றனையவ ரனசெய்கின் றென்னினி யாவையுமாய்த்
திகழ்ந்தேங் கணுந்தன் செயலன்றி யில்லாமை தேற்றிச்சிந்தை
நிகழ்ந்திங் கெனையென்று நீங்காம னின்மல னின்றனனே.

கொட்டாவி கொண்டனர் விட்டா ருயிரென்று கூடநின்று
கட்டார்கள் சுட்டு நடக்கும் வகையிது கண்டுகண்டு

மொட்டாதே னெஞ்ச மொருகாலி தென்னென் றுணரவும்பார்க்
கெட்டா தவனென்னை யாளுடை யானரு ளில்லவாகவே.

வல்லாள னிஙகொரு மானுட னாகிவந் தாணடுகொண்டு
பொல்லாத வென்றன மனததிற புகுந்தபின போதமதா
யெல்லா மிருந்தது வேறு படாமலி தெனசெய்தவா
நல்லா னருளிருக குமபடி யோவிநத நன்னலனே.

அறிவே யறிவு மறிவொரு ளானதும் போயடங்குஞ்
செறிவே கழனமுளா செனுசுட ரேபினனுந தேய்ந்துவெறுங்
குறியேது மின்றிய தோாதுறி யேயிவை யாவையுமா
நெறியே யறிகின்றி லேனசிறி யேனின னிலைமையதே.

இலனென் றினிசசென் றிரககின் றிலனிங கியாவரையுங
குலனென்று கோததிர சாததிரக கததுகள் கூறகிலே
னலனவநது மறறை யறுசம யசிலு காயமிலேன
றலன்வநத தததுவ னுசெமமை யேயினறு சாரநதனரே.

இசையா னலனென்னை யாளுடை யானிந தியஙகளுட
னசையாத நெஞ்சுகொண் டனபா னினைநதழி யுமமுடம்பி
னசையான தினறி நலஞசெய்வ ராயினற ருடலையின
மிசையார வைததெனறு மெய்யான தனனை வெளிபபடவே.

சின்னப்பூ

ஓதி யுணாபவாகட் கொன்றுந தெரியாத
சோதி சொரூபானந தசசுடரே - வாதிகடந
தததபுத்தி மாறறவலலாா தப்புவாா சாரநதவரைப
பெததமுததி மாறறவல்லாா போ.

ஊன்று மடியவர்தம முளளத்தே யுள்ளபடி
தோன்றுஞ சொரூபானந தசசுடரே - யான்றமைந்த
விண்ணு ணலியலாா வேதாக மததாயும
பெண்ணு ணலியலாா போ.

துளிபாய்கண் டொண்டர் தொலையா நறவுண்
டளிபாடு மானநத நாடே - யொளிவேதந்
தானுகத திறகரியா ரென்பார் சமயததாா
நானுகத திற்கரியார் நாடு.

பிறியா வொழியா பெயரா வுயரா
மறவா நினையா மனமே - பொறிவாயின்
மாந்தா மதியார மதிப்புகுந்து மாறுவராந்
தாந்தா மதியார தலம்.

பொறியிற சுவையுணரும புல்லறி வாள
ரறியப படாதமே ரனமே - மறைமுடிவா
போதுமோ தத்தந்தா ஞானற போதகமேகோன
டேதுமோ தத்தந்தான யாறு.

துதிசெயலுந தொண்டா தொழில்செயலு நெஞ்சி
னதிசயமுங கூடியரு வன்பே - யெதுவந்தா
ஞானந் தத்தான முதலா னருமறையீந்
ஞானந் தத்தா னதி.

பொன்றாத தேவர்களும பொன்றும பொழுதிலுந்தான்
குன்றாது நின்ற குணக்குன்றே - யென்றுந்தா
னீறிலாச் சித்தாந்த மென்றுருவங் கண்டவர்க்கு
வேறிலாச சித்தாந்தன் வெற்பு

ஒருவடிவ மில்லா வொளியே வெளியே
குருவடிவாய் வந்த குணக்குன்றே - திருவடிநந்
தாலால மாற்றினு ஞானா வமுதளித்த
கோலால மாற்றினான குன்று

பவலயங்க ளொன்றிய பரவை யீங் காலவான
குவலயங்களை யாத்த குணக[illegible]றே - கலையாம
வாதாந்தத் திறகெட்டார மனமறியா மனத்துபுகும்
வேதாந்தத் திறகெட்டார வெற்பு

ஆனரு முருவு முதலுருவு மெய்யுருவுங்
கோனருமே யான குணக்குன்றே - தோனறி
யிறக்குமா செய்தா ரெனையொழிய வெல்லா
மறக்குமா செய்தா மலை

தசாங்கம்.

சாம மணிநிறைந்த தத்தாய தனைத்தருவா
ஞமமறிய நயந்தரையாய - நாமஞ்

சொரூபா நந்தமென்று நான்மறைகள் சொல்லும்
பெருமானுக் கிட்டவிந்த லெல்லாமே பேர்.

பண்ணுறா மொழிக்கிளியே பாயிசைமே லெந்தாண்ட
வண்ணுறு மருளவர்கா னாருளையாய் - கண்ணுறு
வெள்ளைப் பரக்க வெறுப்பிலா மேவியிசைப்
புள்ளம் பரம்பானுக் கோ.

வண்ணப் பசுங்கிளியே வாழ்விக்க நாமரூ
கண்ணோடப் படுகின்ற காமிலையா - லென்றுதற
வானந்த மாக வருநாட்டர் போருமே
யானந்த நாடென் றறி

செழுஞ்சொற் பசுங்கிளியே செம்மணி கொண்டமைக்
கழுசறுக வென்றுண்டா நாருறையாய் - வழுக்க
வருக்கிக்கு ஞானக் கனமொழிப் ...
பொருக்கெடுக்கும் போனம் பேசு

மலையேது சொலவரிய மாதகுபோ ...
மலையேறு தானுடையான் ... - ...
கண்ணே கனியாக ...
தண்மை ...

பாகனைய செஞ்சொற் பசுங்கிளியே ...
வாகனமே தாண்டு மறையவரக - ...
வருப்பகருவை மாற்ற மனுடனைப்போல வந்த
பெருங்கருணை பேசுகின்றோ ...

பண்டோறகு மினசொற பசுங்கிளியே ...
கொண்டாற குரிய கொடிக்கூறிய - மலைபுக
கெடுக்கு மனங்கெடுத்தாக கேடிலா வினைய
கொடுக்குந் தருமக் கொடி

இன்பா லளிப்பே னிளங்கிளியே பெருமான்
முன்பாய் முழுங்கு முதற்கரையா - யன்பா
லறையு மறையே யவனியுளோர் துன்ப
மறைய வறையும் பறை.

நறவு கனியொடுபா லளக்கக் கிளியே
யிறைவர படையே இயம்பாய் - பிறவித்

தொகைதுணிக்குந் தெய்வச சுடர்ஞான வாளே
பகைதுணிகக வேந்தும படை.

செங்கனிவாய்ப பைஙகிளியே தேசிகன்ற ணுதாஞ்செய்
கொஙகலாதார யானறியக் கூறிககா - னிஙகெனுட
லாமா லையனுக ககமாலை மாறறினர்தம
பாமாலை யெனறே பகா.

இரட்டைமணிமாலை.

நின்றன போன்று நிலையாத வாழ்க்கையை
யொனறென வுனன லொழிநெஞ்சே - யினறென்னை
யாண்டா னடிககுருகு மன்பலான மறறென்றும
வேண்டா மெனநீ விடு.

நிகழ்கின்ற தெலலாமு நினமலமே யாறு
விகழ்கின்ற வாறுதா னேதோ - புகழ்வின்றி
நாடப படாவெஙக ணுபகனா சீபாதஞ
சூடப படாதாதாஞ் சொல.

மும்மணிக்கோவை.

கண்ணு ளனைபன்றிக் காணு த கண்ணாவன் கண்ணொழிய
வெண்ணு து சிநதைகொண டேததாது நாவிறை தாளொழிய
நண்ணு து சென்னி நயவாது நாசிநற சீரொழிய
வுண்ணு செவியவ் வொளியொடல லாதுரு காவுடம்பே.

உடமபே—மலநிணமூளை வழுவெனபிறைசசிப்
புலவுநாறிப புழுசசொரியுமமே
தலையே—நில்லாப்பொருளை நிலையெனநினைந்து
பொலலாதவரைப பொய்பபணியுமமே
கண்ணே—மலமபொதிந்தியறறிய வடிவினைமறையக
கலன்புனைமாதர் கவினகாணுமமே
மூக்கே—உடன்மணமுணரா தொருமணஙகொணடு
முடைமணமாறி மொத்துண்ணுமமே
வாக்கே—அறமபொருளின்பம வீடெனநான்கின்
றிறங்கெடவெரியுந தீசசொரியுமமே
செவியே—பிறனில்வாழும் பெண்மைகேட்கும்
புறனுரையன்றி யறனுரைபெறுவே

கையே—மடக்கொடிமாதர் வயிற்பணிசெயும்புல
னடக்கிடுசொருபற் காம்பணிசெயாதே

மனனே—ஏதுசெய்தா லேதாமென்று
காதற்கடலின் கரைகாணுவே

யானே—குடும்ப மென்னு மடஙகற் காட்டி
னிடுமைபக்கெலலா மிடறு யினனே
யின்ன தன்மைய னென வெணணே
யாரண மறியாக காரணக் கடவுளென்
றூரணங் கெடுத்த பூரண புராணன்
சொரூபா னந்த னிருபாத ஙகள்
புலைய னேனுக் களிககத் தலைமே
பற்று வளிதத பொறறு ளலலது
மறறோ தெய்வம வணஙகறி யாமே

கண்ணே—அருவியாய வருளாளனுடை
வுருவமன்றி யொன்றுஙகாணுவே

மூக்கே—மெயகழல்புறவுளன் மெய்புகுநதருளிய
மொய்கழனமுளரி மணமுரா லுமமே

வாக்கே—கருவினையறுத்த கழலிணை கனவினு
மருவலன்றி மறறறியாவே

செவியே—கூறுமன்பா குரைகழறறொடுதத
வாரமிாதருநதி யாராவாமே

கையே—என்பணியுடம்பாம் வன்பிணிமருத்துவன்
றன்பணியன்றித் தானறியாதே

மெய்யே—விகிாதன்வநது மெய்யேதன்னுட
புகுதவுரோமம் புளகஞ்செயுமே

ஊனே—நெக்குநெககு நீராவுருகி
யுக்குநாத னொளிபுககதுவே

யானே—யானெனலின்றி யெல்லாமான
தேனினையருந்திச சிவமாயினனே
யோதின னெல்லாப பேதமும் போநத
வாதனை யன்றி மற்று
காதனை யொழிய நான்கா ணேனே.

காணும் பொருளெல்லாங் கண்ணாகக் காண்பவர்க்குக்
கோணுரு வெரிசடைக் கொண்டாட்டம் - வேணுமே
சூழ்ந்திருக்கு மாயை தொருபாலாக தனையகத்தே
வாழ்ந்திருப்ப தவளோ மற்று.

நான்மணிமாலை.

பூவை வண்ணனும் பொலந்தெரி வண்ணனு
மிவண் வையப் பிறந்த மூவரு
முண்ணிகழ் ஞானக் கண்ணுறுங் காணும்
வண்ண மிலவா லண்ணல் வண்ணம்
காணப் பட்டவுங் காண்பவ னொருவன்
கேட்கப் பட்டவுங் கேட்பவ னொருவன்
சொல்லப் பட்டவுஞ் சொல்பவ னொருவன்
முகரப் பட்டவு முகர்பவ னொருவன்
மியக்கப் பட்டவு மியக்குவ னொருவன்
புணரப் பட்டவும் புணர்பவ னொருவன்
முணரப் பட்டவு முணர்பவ னொருவன்
செய்யப் பட்டவுஞ் செய்பவ னொருவன்
வைப்பட் பட்டவு [illegible]
புனிற்று நினைவை புனைவி [illegible]
நீயிவ் வெம்மை வாய்ந்த [illegible]
வானிற பறைத்தல [illegible]
மறியிற நினைவை மனைபுய [illegible]
நிதியுற முனைக் கெய்து [illegible]
னைவையம் மனனிற [illegible]
வைதனக் கிலை தாமரி காட
மாமி நிறை வேதனை பொருபன
யோக மெட்டு முணர்க்க பாகத்
தெருள்புரி சிந்தைப் பெருமா தவாக
னருளவிருப் புறவா னெனுசி நிறக
மருளா மெய்ம்மையா பொருளா நினைகிதன்
னிருளாா யாக்கை நீக்க மருளா
மின்னென மைபுகுந்துதன் பொன்னடி பணித்தென
கன்னெஞ்சு கருக்கிக் கண்மா றுமே
மஞ்சன சொரியுமே நெஞ்சி [illegible]

பஞ்ச லக்ஷண மென்று தனுசமில்
யாக்கையும் பொருளு மாவியும் வாங்கி
நோக்கி னென்வினை நூறிய பூக்கமழ்
பாதந் தலைமிசைப் பதித்துப் பழமறை
யோது முபாதி யான பேதப்
பந்தமுஞ் சீவனும் பரனு மாகி
வந்த மாயா பேதம் வந்த
விடந்தொறுங் காட்டி யிரண்டு பாதியுங்
கடந்து நின்ற கண்ணே யாகி
யுலவு முடற்குயிர் மலரி ஞற்றரு
சொலவி னிறபொரு டேமணிச சோதி
திலத்தி னெண்ணெய் பலத்தி னின்சுவை
விறகினிற செந்தீ பாலி னறுநெய
யென்ன நின்ற விப்பொருளியா
னென்ன வென்னிற காட்டிய பின்னாச
செய்தருள் விரகு செப்புமவகை யறியேன
கைதவ மின்றிக் கண்டும பொய்தவ
மெய்யோ வுருகி வீழா
வையோ கண்க ளருவிபாய் கிலவே.

அருவமாய நின்றவொளி யப்படியே நிற்க
வுருவமாய் வந்த வொருவன் - சொருபன்றன்
வாழ்த்தி மகிழ்ந்திருக்க மாட்டாமே மாஞாலம
பாழ்த்த வுடம்பைப் பரிந்து.

பருதிகள் பல்லா யிரங்கதி ரும்மிரு ளப்பகலா
வொருதிசை கால முலக மொழிவற வொளிருந்தன்மை
சுருதிக ளாயிரஞ் சொல்லவு நஞ்சொரு பம்பங்கள்
பொருதிகண் மாக்கிகள் காண்கிலா கதிக்கண் பூக்தலினே.

தரவுரி யவர்வே றிலலை யிச்சகத்
தானமைத் தனனே யெனபாாக கரிய
செங்க ணெடுமால செய்தன னெனபாா
பங்கயத் தவனே படைத்தன னெனபா
ரிந்திரன முதலா விமையவ ராலே
வந்ததிச் சகத்தென மதிப்பாா சிந்தை

யாயி னிலதா மலல துண்டா
மாயையிச சகத்து வநத தென்பார்
முககுண வடிவா மூலப பகுதி
யிக்கட லுலக மீன்ற தென்பா
ரொலியே தநததிவ் வுலக மென்பா
மலியும விணையான வநத தென்பா
ரணுவிவ் வுலகை யாக்கிய தென்பா
கணிகர் புததியின் கறபனை யென்பா
சூனியத் துலகு தோனறிய தென்பா
ரான்றவ ரொருவ ராலு மன்று
பூதந தன்னின புணாசசி யென்பா
ரேது மியல்ப திலலை யென்பா
ரிபபரி சளவி லாத வாதிகள
சொறபொரு ளறிநது மெய்பபொரு ளறியாது
கறற வளவிற றாககஞ சொலலிக
கூவற பூடடைக குணடிகை போல
வோவற் றுறபவத துழலபவ ராவ
ரோமெனும பதத்தி னுடபொரு ளென்று
தாமறை பரவுஞ சொருபா னநதன
மையற பிறவி வன்பகை யறுக்குஞ
செய்ய சேவகன சிவபபிர காசன
மனககணக் கிடாமல் வநதிப பவாககுதத
தனைககணத் தருள வலல தததுவன்
ஞானந தன்னிற றேனறி
மோனந தனனின் முடிய முறறுமே.

நகலுறு மேசொரு பானநத நாத நதிநதங்கள
சகலமுஞ செலவது சாகரததே தாகக சாதநிரங்கற
றிகலுறு மாசசிக ளெலலா வழியு முடிவிறசென்று
புகலுறு முததியி னென்றுது நினறு பொருதிடவே.

தோற்றுவ வெல்லாஞ் சொரூபன் சொரூபமே
யூறறமா மண்ணீ ரொளியெஙகே - காறறெஙகே
வானெங்கே மாலா மனனெங்கே மாமாயை
தானெஙகே யானெஙகே தான.

கலிப்பா.

திருவாரு மருண்மேகஞ் செழுங்கருணை முகந்தெழுந்தோ
ருருவாயென் சென்னியெனு மொருமலைமா முகட்டேறி
யிகபரம தறமூடி யானெனதங் கறமூழ்கி
யகமிதம தறமினனி யமலமெனுந தனுவிளங்க
சுருதிகளின முடிபெனவுந தூயவரு ளாகமமு
மிருதிபுரா ணாதிகளுமம விளமபவின மறிவரிய
பொருவில்பரம பொருளதெனும பொறபுடைய மெய்ஞ்ஞானப
பெருமழைய தொருமொழியிற் பொழிநதுபிர ளயமதுற
நீஙகாத மாயையுட னிகளமமத துவமடிய
வாங்கார மதமான மாமரங்கள பறிதெதடுத்துக
கற்பனையும விரதமுமாங் கணிபிளிறச சுழிததமுக்கிப்
பறபலவாஞ சமயமெனும் பறவையின மிரிநதகல
வறமபாவ ஞானமுட னரியவளம பெருகவினை
திறமபாத நனவதனிற றிகழ்தரவே குதிததோடி
யிருவினையாங் கரைபுரள வெலலையற மிகபபொங்கி
கருததருமா மோகமெனுங் கலக்கமறத் தெளிநதெழுந்து
சரியையுடன் கிரியையெனந தானுமுககி யாதாரங
கருதுகலை மடைடலமாங் கருமவிபோ கதுதொலைதது
பூதவியல் லையைந்தாம பொழிலழித்து மீதோடி
யேதமற வருநான்கு மிலங்கிவிளைந தெழிலாரு
நனவதெனு நிலனழிதது நன்கில்கன வதுமருவி
மனமுதலா நான்கினுடன் மகிழ்விடயம பிராணாதி
நனவெனவே நடிததுவினை நாடழிததுக் காலோடி
யுனலரிய சுழுத்தியெனு மொபபரிய நிலபபுகுநது
திறமபாத பிராணாதி திகழ்தரமா மாயையினின
மறநதேது மறியாத மாநிலனுங கழிததோடி
யவ்வியத்த மெனுமடவி யழிததறிவாந தனைநோக்கி
மெய்வியத்த மாந்துரிய மிகபபரநது விளையாடி
யகநோககி னறிவாகுந் தனையன்றி யேதுமின்றிச
சகநோக்கிற் றன்கரியாய்ச் சகமதுசாக் கியமாகுங்
கருதரிய காரணபா வங்களெலாங் கழித்துவினை
பெரியநில னதுவழித்துப் பேசரிய நிலன்மேவி
யறிவறிவா னறிபொருளு மறிவறியா மையுமறவே

யிறுகலதா யிவணமென விளம்பவிர கேதுமிலா
வரியநில னதுவழித்தங் களவறவே தானமிகுத்துத்
தரிசறவே சத்தாதி யுலகழித்துச் சமைந்தெழுந்த
நித்தாதி குணமதெனு நிலைமருவி நினைவரிய
பற்றுகும் பெருங்கடலைப் பழுதறவே தானேகி
யாதியுட னந்தமிலா மலைதிரைநீத் தளவிறந்த
போதவெள்ளம் பரந்துபரி பூரணமோங் கியநாடன்.

உலகினுட னுயிர்பரமா யுணர்வாயொண் பொறிபுலனு
யலகினவை முழுதுமலா வரியபிரா னுருவாகிக்
குலமறையு மரசர்களுந் தடுமாறக் குவலயத்தே
நிலவியெமைச் செய்தவள நிகழ்த்துமா றறிகிலமே.
அறிவானு மறிபொருளு மறிவுமறு மமலமதாஞ்
செறிவாகித் திகழுசிவப் பிரகாச ருருவாகி
மறையோடங் கமராகண மலறிமுறை யிடப்புவியிற்
சிறியேமைச் செய்தவளஞ் செப்பிடுமா றறிகிலமே.

ஞானவிநோதன் கலம்பகம்.

அடியேனை யாள வருண்மேனி சாத்திப்
படிமீதில் வந்த பரனே - கொடியேனென்
றெண்ணு திமைப்பளவி னிங்ஙனே விட்டிதந்
கண்ணு கடைபோகக் கா

ஒன்றாயும் பலவாயு முருவாயு மருவாயு
மன்றாயு நின்றாலு மறிவேநின் னருளுருவம்
மணங்கமழுஞ் செங்கமல மலரடிக்கு வடிவுணர்ந்தா
ருணர்ந்ததுவே வடிவாகு முணர்வேநின் னொளியுருவம்.

தேவர்க்குந் தேவுநீ தெளிவிறகுந் தெளிவுநீ
மூவர்க்குங் கோவுநீ முற்றுயிர்க்கு மூலநீ
எப்பொருட்குந் தோற்றநீ யெவ்வுயிர்க்கும் வீடுநீ
மெய்ப்பொருட்கட் டோற்றநீ மெய்யினாக்கு மெய்யநீ.

வானுநீ நிலனுநீ வளியுநீ வெளியுநீ
யூனுநீ யுயிருநீ யுண்மைநீ யின்மைநீ
தோற்றநீ யிறுதிநீ துன்பநீ யின்பநீ
மாற்றநீ மனனநீ மறறுநீ முற்றுநீ.

உறவே யுயிர்கட் குயிரே யொருபற்று மற்றநின்ற
துறவே சுடர்சசொரு பானந்த னேனுயர் நிரக்கண்ட
திறவே யழிவுப டாசசெல்வ மேயென்றுந் தித்திக்கின்ற
நறவே சிறியே னுரைபபதெவ வாறுனை ஞாலததிலே.

வேறொன் றெனுமநத வேறெங்கே யமமானை
வேறொன்று மிலலை வெறுமறிவே யமமானை
பேறென்ப திபபடியே பேறென்றோ வம்மானை
பேரின்பம பேசும வகையென்னோ வம்மானை

கூறுஞ் சுருதிகளின் கூறெங்கே யம்மானை
கூறுமற் கூறியவா கொண்டாடா யம்மானை
யாறுந திறநதான்வந் தேறுங்கா ணமமானை
யண்ணலசொரு பானநத னமபொற்றா ளமமானை.

அரசமறுத் தாணடானெனன் றாடாமோ வூசல
ஆண்டருளுந் திறமபாடி யாடோமோ வூசல
மெசசியவன் கழலபரவி யாடாமோ வூசல
வெறுமறிவே யானேமென் றாடாமோ வூசல்

இச்சகத்தே யெய்சசொருபா னந்தனெனத் தோன்றி
யின்பவெள்ளத் தழுத்தியிட வென்னையுமாட கொண்ட
பிசசனென வுமபாடி யாடாமோ வூசல
பெருங்கருணைப பெருமானென் றாடமோ வூசல்.

தானே வணங்குமென் சென்னியென் னாவுனைச சாறறுதொறு
ஊனே யுருகு முரோமஞ் சிலிர்க்கு முகுமென கணணீா
நானேது மொன்று மறிகினறி லேனவெறு ஞானகனத்
தேனே யருட்சொரூ பானநத நீதநத செல்வினையே.

புண்ணி யம்மவன் கொண்டதொ ராகமே
போத மேசொரு பானநத ராகமே
யண்ணி யன்னதி தூரத்த னல்லனே
யன்ப ரானவாக் கேயத்த னல்லனே

மண்ணி யங்குகா றீர் வானுமாய்
வைத்த ளித்து மறைந்திடு வானுமாய்ப்
பண்ணி யும்மழித் தும்விளை யாடுமே
பழைய நான்மறை யேயுரை யாடுமே.

தந்தையொடு தாய்மைந்தர் முன்பினுடன் வந்தார்
தாரமொடு பேராமிகு கூறுமுற வாகும
பந்தமென மேவந்த தொந்தமிவை யொன்றிற்
பட்டதல காணுமிவை விட்டுவிட நேரா
வந்தமுத ருனின்றி யெனறுமுள தானே
யண்டமுத லாயனறி நின்றபொருளுமா
விந்தவுல கேவந்து தநதருளு மாறு
தெநதைசொரு பானநத னென்றுமொழி யீரே.

குத்திரம தாவுலகா பிசசையிட வென்றுசில
கூறியருள வேறு படுமக
குறத்தியல ஞயகர் திறததினவழு வாதவருள
கூறுமவள வேறு நினைவா
மித்தனை விடாய்நினைவை பிட்டுநினை யாயறி
விறந்திட விருநத படிபா
ரெங்குமறி வேயினிய கமபுற மிறநதிட
விருநதுவி டிருநத படியே
சுத்தமறை யோதவறி யாதபொரு டன்னைவெளி
சொன்னபடி யுனனி நமையா
டுயயசொரு பானநதர் செயபகழ லோதொரு
துவட்சியுள சொலலி விடவோ
வெத்தியென்னை யாளுடைய நாயகனு மெமபணி
யிசைநது கொளுமோ வெனுமதே
யெப்படி நினைந்தனைகொ லபபடிய தாகுமிதி
லேதமொரு போது மிலதே.

கற்றவர்க ளாவாருங் கருத்துடைய ராவாருங
கருதிற றெலலாம
பெற்றவாக ளாவாரும பிறந்தவர்க ளாவாரும்
பீடு சேர்ந்த
நற்றவர்க ளாவாரு ஞானிகடா மாவாரு
நன்மை யெலலாந
துற்றவர்க ளாவாருஞ் சொருபானந் தர்க்கடிமைத்
தொழில்செய் வாரே.

தீர்த்த மாவதுஞ் செயதவ மாவது
மாாதக மாவது மர்ச்சனை யாவதுஞ்
சேர்த்த மாவது மென்சொரு பானந்தர்
வார்த்தை கேட்கை மதிமிய மதிக்கொளே.

நெஞ்சுவிடு தூது.

செய்யசொரு பானநதன் சீராம் போருகத்தா
ஊய மறப்புணரு மன்புடையாய் — வெய்ய
கொடியேன் றனையிக் குரம்பையினின் றேதத
வடியே னுடன்பிறநத வன்னே — முடியாத
தேடவிப்பா யுண்மை தெளிவிப்பாய் தீயோரை
யாடவிப்பா யெல்லாநீ யலலேயோ — விட்டுநெறிக
கேகாந்த மாய்நீ யிராதபோ தெவ்வுலகு
மோகாநத காரத்தான் மூடாதோ — யோகியாக
னுன்னையே நோககுவதிங் கோதுகின்ற வெபபொருட்கு
மன்னையே யாகை யறிநதனமே — வெனனுடைய
தாயே யெனது தமொறறந தாரொழிபபாய்
நீயேகாண வேறிலலை நெஞசமே — நாயனு
ஏநதைபா னீசென் றெனக்கூடு மாறறிநது
வந்தநா ளனறியிடா மாறுது — சிநதையா
னெட்டா தவனெங்கே யெஙகேயென் றெவவிடத் துந
தட்டாதே செல்லுமிடஞ் சாறறககேள் — சிட்டாகணமுன்
றெளிய சீராா சிவலோகம வைகுநதம
வெள்ளி மலைபாற கடல்வேத — முள்ளுமெ
பரமபத மிநதப பாரமிசையே நாதன்
வரநதரு தென்றிலலை மன்று — திருவரஙக
மண்டாபர வானைககா வாரூர் முதலிறைவன
பண்டிருநத கோயிலெலாம பாராதே — தண்டலைசூழ
பொனனித திருநாடு நிறகத்தன பொன்னருளாற
கனனித திருநாடே காதலித்து — முனனேயத்
தென்பாண்டி நாட்டைச சிவலோக மாககினு
னெனபா னியமபு முறையிலஙக — வனபதனுற
புண்ணியநீ கங்குப புரள வருமபொருநைத
தண்ணதியும பண்டைச சதுமறையும — விண்ணவரும
வநதுசூழ் சேநதை வடகுடபால் வந்திப்பார்
சிநதைநோ யெல்லாஞ சிதையுமவகை — யெநதைபிரான்
மெய்யனபா தறசூழ வீறறிருககு மெயமமையிதிற
பொய்யொன்று மிலலைநீ போகுஙகாண் — மையறரு

மங்கையர் மாட்ட மருங்கணைந்தான் மற்றவர்கால்
பங்கய மென்று பதையாதே செங்கையைக்
காந்தண் மலராய்க் கருதாதே யல்குற்றனைப்
பாந்தளினைக் காட்டுமெனப் பாராதே மாந்தளிர்
மேனி யெனவே விரும்பாதே மென்கிளவி
தேனி னினிதென்று செல்லாதே கூனிய
கார்முக மாப்புருவங் காணாதே கண்ணிணை
கூர்முக வம்மென்று கொள்ளாதே சீர்முகந்
திங்க ளெனவே திகையாதே செவ்விளநீ
ரங்களபக் கொங்கையென வாராதே செங்கனிவா
யாம்ப லெனச்சென் றணையாதே வெண்முத்தே
யாம்ப லெனநின றயராதே காமமெனவே
மென்றோ ளினைக்கண்டு வீழாதே மேகக்கா
டென்றே தியைக்கண் டிரங்காதே யொன்று
விறைச்சியு மூளையு மென்பு நரம்பு
மறைத்திடு தோலு மயிரு நிறைந்த
மலமு மொழிய மடமா திலதென்
றலமல மென்றங் கன்று நிலமன்னா
திண்டோ மறுகத்தனிற் சென்று லவாசெல்வம்
வெண்டேரி னீரென்றே விட்டகன்று யண்டத்து
மாத ருடனிருந்து மாலாய் மகஞ்செய்ப
வாதரவு செய்யு மருமறையோர் வீதி
கடந்து பிறவிக் கடல்கடக்க யாவுந்
தொடாந்து வரவே துறந்தோ ரிடனகுறுகி
யோது மறுசமயத் தொத்தொவ்வா நூல்கொண்டு
காது மவருடனே கத்தாதே யாதுந்தா
ஞகிய வொன்றை யளவுபட்ட பாவிக்கும்
யோகியாக டம்மு ளொதுங்காதே யேகன்பர்
கூட்டத்தோ டேயுங் கூடிப்போ யாரென்று
கேட்டக்காற் றீவினையேன கேளென்று காட்டிக
கொடுத்தா லவாநின்னைக் கூட்டார்க ளென்னை
முடித்தாய்நீ யாவை முடிவி லடிக்கடியு
மாங்கவரை யேத்தி யடியார்க் கடியேனப
பூங்கழற்கு யானுமுடன் போதுதற்குப் பாங்கோவென்

றோதினு னின்னை யுடையா னடியார்கள்
போதுபோ தென்னுமற போகாகள் யாதவாக்குப
பாங்கா வுவநது பணிசெய்து நீயும்போய்ப்
பூஙகோயில் வாய்தற் புறஞ்சென்று லாஙகமரா
தங்கோனு மாலுஞ் சடாதரனு நான்முகனு
மஙகோடிங கோடங கலமநது நஙகோ
னிடன்பாாத தொறுஙகு மிவருடனே நினறு
நடஙகாதே பூங்கழறகு நோற்றோ ருடனபோய்த
திருவாய் தலிற்றடையச சீரடியார தஙகட
கொருகாலு மிலலை யுடையா னருகளவுா
போகலா மெனறுநீ போகாதே பொஙகொளிசேர்
மாகலா வல்லியாகள் வாழ்தமெடுபபப போகமா
மாரா வமிர்தோ டடியார்கள் வாழ்நதிருக்குஞ
சீரார திருவோலக கந்தன்னைத தாரத்தே
கண்டார்த்து நீயும பணிநதேததிக் காயமுறுந
திண்டாட்ட மெலலாஞ சிதையுமவகை பணடை
யடியா ரடியா ரடியாரங் கேவன்
முடியாலே செய்தவாககு முநதி மடைவெள்ளங்
தானெடுதத வெலலையினிற றதறுவனை யித்தலததின
மானிடதது வநதுதிதத மாமணியே மானெடுகந

* * * *

என்பட் டெனுங்கவலெள்ன றின்பத் திருததோண்மே
லினபுற றிறையுடனென் றுகாதே யென்பாவ
மஙகனே செய்ய வடுகககி னடியேனு
மிங்ஙனே மாண்டுவிடு மித்தனைக னைஙஙனே
துன்புறுவ துன்பிறவித தொன்னெடுஙகா லநதுணிநதா
யின்புறுவ தப்படியே யின்புறுவா யனபதனு
னென்று மடியருட லிலலானை யோருங்கா
லென்று மடியருட லில்லானைப பின்றுமல்
வெய்ய திரிபுரமுஞ சுட்டானை மெய்ப்படவே
துய்ய மறையாலுஞ சுட்டானை மெய்யாக
வானு மடிமைபுகுந தாளானை வலவினையேன்
றானு மடிமைபுகுந தாளானை வேனிலவே
ளெய்யப படுங்கோலஞ செய்தானை யென்னையிங்ஙன்
செய்ய திருக்கோலஞ் செய்தானை யையமற

நேராகச் செய்தொன்றுஞ் செய்யானை நின்றுருக்குஞ்
சீரார் திருநிறனுஞ் செய்யானை யோரிடத்தும்
தோரானை யாவர்க்கு தோன்றானை யென்னவலம்
பாரானை யாளவரும பாரபரானை நேராக
வாறுரை யையம்புக் கருசாரை வெமபிறவி
யாறுரை மாறறவருண் மன்னுனை வேறுவென்
மெய்யானை மெய்யர்க்குப பொய்யானை யஞ்சலெனுங்
கையானை யென்னைபிநகன் கையானைப பொய்யருளத்
தாயானை யொன்றுநதா ஞானானை யெனபிழைககுக
காயானை யங்கைக் கனியானை யாயிரமாம
போரானைக கண்ணின்றும போரானைச செங்கமுநீர்த்
தாரானை மீண்டெனனைத் தாரானை யோராதே
நாறு யிரங்கோடி கால்வணங்கி நோககியகண்
ணாறு வொழுக வழுதரற்றி மாறுதே
போறறி யடிபோறறி போறறியென் றுந்தலைமே
லேறறிய கைளொடு நின்றேத்திப போறறினு
லென்னுடைய நெஞ்சென றறிந்தாலு மெமபெருமான்
றன்னுடைய காருணியத தாவிரங்கி நினைனயுமபாரத
திங்ஙனே போதென் றருளுமபோ தென்னளவங
கெங்ஙனே சொல்வா யியம்பககே லிங்ஙன்

* * *

பத்தி நெறியறியேன் பாத்தமதே தூவுமலர்
புத்த னெறிகல்லிற பொல்லாதோ வத்தன்முடித்
தேன்கட் டவிழ்மாலை சாததிறைற றோவிசயன்
றுன்கைக்கொள விலலிற றழுமபாமோ வானகுலத்துக்
கொன்றுய பிள்ளையென வோராதே தாமபிழைக்கக
கொன்றுரிற் சாலக் கொடியேனோ தன்றுதை
வீழும் படிவெட்டி வீழ்ததாரின் வேறுக
வாழும படிவைகக மாட்டாயோ வேழையேன்
காவி விழியார்பாற் காறறாதாய் நள்ளிருளி
னேவ விடுவாரி னின்னேனோ பாவியேன்
மாளும் வகையறியேன் மாளா வகையுன்கண்
மீள வொருகால் விழியாதோ மாளாமே
காட்டாய் கமலக் கழலென்று மக்கழலிற்
கூட்டாய் பிரானே குறித்தென்றும் பாட்டாய

பாடத்தா வென்றும பணிந்தென்றும் பாதமே
சூடத்தா வெனறுந் தொழுதேத்தி யாடித்
குறைகா லமுமடியார் குற்றேவல செய்ய
விறைவா வருளெனறென் றின்னே முறையோவென்
றுற்று தழிவானை யஞ்சேலென் றாருளாற்
றேற்றாய்நீ செய்தகன்ற சிந்தைநோய மாற்றாயென்
றெல்லாப படியுமிரந்தான் மறுமாற்றஞ்
சொல்லா திரானிருந்தாற் சொல்லுதற்கு நல்ல
மதிசொல்லக கேணின் மலரடிக்கு நோற்க
விதியிலா செய்குவதென மேலென் றிதுவேநீ
விண்ணப்பஞ் செய்து வினையே னடிகூடப
பண்ணத் திருவுள்ளம் பற்றுவித்தங் கண்ண
லருண்மாலை வாங்கிக கொடாயேனைக் காயு
மருண்மாலை வாராமுன வா.

* *

அல்லா லயனு லனங்கனு லன்னையாற்
பொல்லா வினையேன் புகுந்ததுய - ரெல்லாஞ்
சொருபானந் தற்குத துயரறுத்தாட கொள்ளும
பெருமாற்கு நெஞ்சமே பேசு.

அஞ்ஞவதைப்பரணி.

படைப்பானும் வியன்ஞாலங் காக்கு மாழிப
படையானும படைத்தளிக்கப் பட்ட வெல்லாந
துடைப்பானுஞ் சுருதிகளுந தொழுது போற்றுஞ
சொருபானந தசசுடரைத தொழுதல் செய்வாம.

தலைபலவாய்ப் பெயர்பலவா நதிக ளெல்லாஞ
சாகரத்தி னொருநீரா ந தன்மை போலப
பலபலவாய்ச சொல்லுநெறி யெல்லாஞ் சொல்லப
பட்டவொரு பொருளினையாம பணிதல செய்வாம.

அழியாத வீடென்னும பழைய வூர்கண
டறியாதா ரதுகாண வேண்டி யாறு
வழியாகுஞ சமயங்கள் கொண்டு தம்மில்
வழக்குப்பே சுஞ்சழக்கு மாழ்க வென்றே.

கடைதிறப்பு.

மடைய வொழிமறு மதநிலை திதிபெறு
மமிர்து பருகிடு மவர்கடை திறமினோ.

உலக மனித்தமென வுணாவது நித்தமென
வுருவரு வற்றவரோ ருருவு தனைகொடுநங
கலக மனததிடையே யிலக முதறபகரும
கலைகளை விட்டெறிவீா கடைதிற மின்றிறமின்.

நமமையா ளுடையநா யகனையே நனவினுங்
கனவினுங நவிலுமா றனறிவே றொனறுநஞ
செமமையா னதுதெரிந திடுதலகண் டிலமெனத
தெரியுமா தாவினீா கடைதிறந திடுமினோ.

விழியா லுல கழியாவெறு முணாவாய்விடும் வகையா
லொழிபாவமிா துண்பீரும துயர்பொற்கடை திறமின்.

ஒழித்தே யுள்ள முணர்வடைய
வொழியா வொருவன வருமளவும்
விழித்தே யுறங்கும் விளங்கிழையீா
மேவுங கபாடந திறமினோ.

உருநாம மொன்றுமிலா வொளிகருணை காவெனனுந
திருநாமம் பெறவந்த திறனபாடத திறமினோ
செததபிண மிடுகாடு சுடுகா டென்று
செபபுவாக ளறியாதார் சிலாதந நெஞசத்
தொதததுதா முணராதுண டுடுதது வாழு
முயிரோடு பிணமபயில்கா டொழிய விட்டே

அறங்காட்டி னிருசெவிமீ தழறகாட்டி னூற்போனு
மலகை வாழும
புறஙகாட்டிற கொபபதுமிப புறங்காடே வேறுண்டோ
புறமபு கூற.
வெய்யமற மறபபெருத்து விடயமெனி னெபபொழுதும்
வெறுத்து மெய்யே
யையமறத் துறநதவாக ளருவருத்த திதுசுடுகா
டாகை யன்றோ,
தின்றுனுஞ் சிலரரிநது தீற்றிடினுந் தீக்குளே
தள்ளி னுனுங்
கொன்றுனு மஞசாதார் குலைகுலைநத திககாடு
கொடிதா யனறோ.

பேய்.

ஒன்றென்று நின்றசில பலவென்று நின்றசில
வுபயந்து நின்ற சிலபே
யனறென்று நின்றதனை யாமென்று சொலவியுட
லடகிடடு விட்ட சிலபேய்.

இலதென்று நின்றசில வுளதென்று நின்றசில
விறைதனை நெஞ்சி னுணருமு
வலதின்றி மங்குமல வுடறகு கின்றதவ
வடிவஙகள கொண்ட சிலபேய்.

தண்டைப பிடித்தசில சிகையைத தரித்தசில
சடையைப பரித்த சிலவே
முண்டித்து விட்டசில முடியைப் பரித்தசில
முசுவிற பொறிதத சிலபேப்.

அலைகெட் டிராதுபல தலைகெட்ட நூல்பழகி
யதுமுகய மாக மிகவே
கலைகறற பேய்களொடு சிலுகிடடு லாவுவன
கரையற்ற பேய்க ளுளவே.

பருகு ளததமிர் தமமொழி நூல்களைப
பதக மோதிப பழிததுக கழிபபன
திருகு ளத்தொடு தாககஙக ளேயுரை
செய்யு நூல்கறறுத் தெத்தர்க ளாவன.

வயிறு சாணும வளாததற பொருட்டிநத
வாணரு சென்று வரககா லுடையன
கயிறுங கமபையு மேடும பிறாகமொரு
காட்சி போல்வரும புத்தகக கையின.

உழலத் தானினை யாதன வுணவிற காவன தேடிவ
வுணர்வைத தானுண ராதன வுலகத் தார்நக வாழ்வன
கழலத தானுரை யாடுவ கதறத் தான்முசி யாதன
கனகத் தேமன னுவன கருவிப பேய்பல கோடியே.

மெய்வருநதிக குரவனடி விரும்பா தொன்றும
விட்டிடனுந தொட்டிடனு மறியா தேகின
றவவருகு பட்டனவாய் மிகவுந தம்மை
யகமதிததுத் திரியுமபே யனேகங் கோடி.

உவமை.

அருவாய பரனுருவா யருள்வதொன்றை
யனுசாதே சிலவளவை கொண்டு தாமுங
குருவாகிச சிலகுருபபேய் கூறுந தன்மை
குருடாக்குக குருடாநெறி கூறல போலும.

தேவி.

தததமதிகொடு தாக்கசமயிகள சததமறிவதொா தத்வமோ
சிததமயலது கெட்டவவாதெரி சிககவுரியதொா சிததியே.

உட்பரிவாரம்.

உரையிறந் துணாவிறந் திடனுணாந் திடுவரே
யுணவுமங் கையிலவரும பலியுகந திடுவரே
திரையிறந தளவிறந துளபரங் கடலுளே
செறிதரும படிவருந திருவகம படியரே.

தமாபிற ராறுா் சமயமு மற்றுா்
சகவியல் பறறா தமையொழி வற்று
ரமாவிட மறறு ரறிவயர் வறறு
ரறமற மற்று ரவரடி யாரே.

இருநெறி விட்டா ரிருமையும விட்டா
ரிலக நடபபா ருலகு கடபபா
ரருநெறி நிற்பா ரமர விருபபா
ரறிவுரு வுற்று ரவரடி யாரே.

குறி.

பூண்கின்ற வுடலாதி யாமிநதப புவனததிற
காண்கின்ற பொருளெல்லாங் கனவாகக கண்டனனே.

காமாதி படைச்செருக்கு

கோப மிக்கபோ தெவாக ளாறுவாா
குறுகு வோர்தமைக் கொடிய நோய்புகுவு
சாப மிட்டுமா தவாகளாயினுா
தலைமை மிககதந தவமி ழபபரே.

ஞானவினோதன் படைச்செருக்கு.

மாசாய நாவுடையார் வாயதிறநதா லவாகளுடன
பேசாம லிருந்துவிடு மஃதனறு பெருநதகைமை.

வேதாந்த மநநசிந்தாமணி.

வைதாரை வாழ்த்தினர்போன் மறநதென்று மறக்கொடுமை
செய்தாரை யறியாத செயலன்றே செயலாதல.

பொதுவதுவா நிறைநதவந்தப பரமபொருள்போல் யாவர்க்கு
மதுவதுவா யிருநதுவிடு மஃதன்றே வவிரோதம.

எரியான கோப மெழுபோதி னுறி யினிதாய கூறிபெதிரே
சிரியா திரர்கள் பெரியோர்கள் சீற நினைவார்கள் வேறு சிலரே.

வாளு ளொழிநதாலும் வாய்விண்டு தாம்வேண்ட
நாளு தொழிகுவரோ நன்றாய நாவுடையார்.

புலனறலை கொணடேறு புன்போக மேன்மேற
புணாந்திட வுண்டாகி வநதாலு மாறு
வலநதலை கண்டாசை யொன்றே டுறுதே
யறிநதவா சநதோடம வநதாறி னுரே.

அஞ்ஞனழிவு வகை

இருடணிந் திரவிமு னிறகுமோ பஞசுதா
னெரியினமுன் னிற்குமோ வெங்கனே யரவமுங்
கருடன்முன் னிறகுமோ ஞானமே வநதுறுங்
கண்ணின்முன் னிறகுமோ வெண்ணுறுங கனமமே.

அழியுமிக் காயமுங கழியுமுன னிளமையு
மன்புறுங் கிளைஞரு மினபுறும போகமு
மொழியுமிச செலவமொன றுகலீ யுனனிமேயா
வுடையநா யகனெநஞ சுணாவுறு தொழிவதே.

குறித்திடலற றிடத்ததனைக் குறிபபவரைக் கொடுத்தே
கறுத்தவிருட் டனைககதுவக் கரித்தனைவிட் டழிநதே.

சும்முலக்கை.

அருவரையா யிரஞ்சிரங்கொண் டருமறைக ளறியாத
சொருபரையாங் கண்டனமே சுமமேலோ சும்முலக்காய்.

மாயவடி வளவாகி மதியிலியா வுழல்வேற்குத
தூயவடி சூட்டினன்காண் சுமமேலோ சுமமுலக்காய்.

பின்னமொழி வகைபுகுநதென் பெருங்கருணைப் பெருமானார்
சொன்னமொழி யொனறேகாண் சும்மேலோ சுமமுலக்காய்.

நம்மாலே காண்கின்ற நாமும்போய் நாமாகிச
சுமமாவே யிருநதனங்காண் சுமமேலோ சுமமுலக்காய்.

வேதாந்த மதசிந்தாமணி.

வான்றொடங்கு மூலகுதனின் மன்னுசரா சரங்களெல்லாந்
தோனறுமிடன் பிறிதுண்டோ சுமமேமேலோ சுமமூலக்காய்.

உலகாகி யுயிராகி யுணாவாகி யொருபொருளே
துலகாமை கண்டாயே சுமமேமேலோ சும்மூலக்காய்.

வல்லவகை பரனருளே வாயாரப போற்றுதே
சொல்லுவது பிறிதுணடோ சுமமேமேலோ சுமமூலககாய்.

கூழ்வாாப்பு.

துரியா தீதம் பதினாலிற றோனறி யெவாககுந் தோன்றாத
பெரியார் தமமை யானென்னும பிரமப பேய்க்கும வாரீரே.
ஒளிதங் கியமா மறைபோதி யுள்ள பொருளை யுணராதே
பளிதஞ் சுமந்த கழுதையதாம பனவப பேய்ககும் வாரீரே
படித்து மறைகள் பொருட்படுத்திப பயனி னெட்டிப பாராதே
வடித்த கிளிபோல வருமாயா வாதப பேயக்கும வாரீரே.
வேதா கமங்கள் சொனனபொருண் மெய்யே யறிவா ரொன்றிரு
பேதா பேதஞ் சாதிககும பெருமபேய் தனககும வாரீரே [நது
சுத்தப பிரம மதுநிற்கத தொள்ளைச செவியி லுணவான
சததப பிரம மென்றோதுஞ சளபபேய் தனககும வாரீரே.
பணியப படுவா ருள்ளிருககும பரதே வதையைப பாராதே
மணியைத துலககிக கிணுகிணென வருமபேய் தனககும் வாரீரே.
ஞானம போலச சிலசொல்லி நாடற் கரிய முத்தியினுங
தானுஞ சிவமும் பாசமுமாஞ சைவப பேய்ககும வாரீரே.
எட்டுக கரும முட்டசசெய் தெட்டுக குணத்தோ ரெழின்முததி
வட்டத் திருக்கப் போமூத்தை வாய்பபேய் தனககும வாரீரே.
வெறுவாய் கொண்டு மென்றுமன விகாரங் கொண்டு சிலபிதறறிப
பெறுவா ரன்றி முத்திபெறும பிடகப பேய்ககும வாரீரே.
உடல்கை விடுகை முததியென வுரைதத வுண்மை யுணராதே
முடலை யுடலை யானென்னு முழுபபேய் தனககும வாரீரே.
தியக்கந் தீர்வார் நன்முததி சேர்வா ரென்னுந் திறன்கேட்டு
மயக்கஞ் செய்யும வாமபபேய் வாய்க்கே நெருபபை வாரீரே.
அச்சந் ததிக ளெல்லாமா யல்லா திருக்கு மறிஞரையு
மெச்சந் ததியுந் தமக்கன்றென றியம்பும பேய்க்கும் வாரீரே.

குணலை வாழ்த்து.

என்னை யொளித்தமை பாடீரே
யெனதுயி ருண்டமை பாடீரே
தன்னை யளித்தமை பாடீரே
தத்துவ நாதனைப் பாடீரே.

துன்னி நிறைந்தொழி யாது நின்ற
சொரூபா னந்தச் சுடரவையந்
தன்னி னடந்தமை பாடீரே
தானென்னை யாண்டமை பாடீரே.

மோகவதைப்பரணி.

குரவ னடியிணை மருவி யுலகவா
கொடிய பவவிருள் குலையுமா
றிரவு பகலற நிகழு மறிவொளி
யிதய வெளியினி னிலகவே.

காடு.

உன்னவரி தாயதிரு வுருவுதன்னை
யுணருமதி மாறொழிய மாறு மில்லை
பன்னுகலை யொழியவொரு கலையு மில்லை
பரமாமச மென்பதல்லாற பறவை யில்லை.

தேவி.

அயர்வு நினைவறு மகமென் மலரினி
லகில புவனமு மில்லையே
யுயிரு நிகழ்விலை பரமு நிகழ்விலை
யிறைவி யுணர்வொளி யுள்ளதே.

பேய்.

நாத னறிவென்று மாமறை நாலின் முடிவெங்கு மோதிய
ஞான நெறிகண்டும் விடுற நாளு நினைவின்றி நீள்வினை
வேத நெறியென்று மீள்வறு வீடு பிறிதின்றி வானக
மேவு மிதுவென்று நாடொறும் வேள்வி சயநின்ற பேய்சில.

ஆனவுட லிந்தி யாதிக ளாடு மனபுந்தி மானத
மாருயிர்கள் பந்த வீடுக ளாதி யிறையென்ற போதமும

வேதாந்த மநநசிந்தாமணி.

வான முதலைந்து பூதமு மாகர் முதல்வந்த யோனியும்
வாழு மயனண்ட கூடமு மாயை யெனநின்ற பேய்சில.

முனிக்கணமெ லாமனி தாப நதமுற வீடுபெற
மூலமிது வென்றுபகரு
மனக்கடவு ளானசெழு மதிபொழிய வேறுபர
வத்துவில தென்ற சிலபேய்.

வழுதகித் தறபசி யாறகவி பாடுநர்
வழுசசொற சொற்றறி யாததன மோதுதற்
கெழுத்துச சொறபொரு ளியாபபலங் காரமெண்
றிவற்றைக் கறறிறு மாபபுறும பேயசில.

படித்துப பறபல நூலகளுந் தாமுறு
பசிககுக் குததிர ராயிரந தாரகையிற்
பிடிததுப பிசசைபி டாரகம போயவை
பிதறறிப பககமு றைவரும பேய்சில.

ஊழைக் கழியச சிலகா லமிருந்
துண்ணக் கருதுற் றுடலத துளவங்
கூழைக் குமிழிட் டுமுகந ததனைக
குமபித் துவிடுஞ் சிலகூ ளிகளே.

கடவா ளரிகோ முகம்வீ ரமலர்க்
கமலம மயில்பத் திரசோத் திகருக்
குடவா தனமென் றிருகை கொடுகால்
கோணிப பழகுஞ் சிலகூ ளிகளே.

தோயத துலவச சுடுவெங் கனலிற
றோயச் சுரர்சா திகள்போ கியவா
காயத் துலவக் காயத தைவிடக்
காயத் திலுறக் கற்குஞ் சிலபேய்.

தொழில்.

அமையக்கற் பதுவிட்டுச சிலதர்க்கித் தமையாச்
சமையக்கத் ததுகத்தித் தலைமுட்டிக் கொளுமே.

பொருதர்க்கப பரபட்சச் சமயத்தைப் பொரவே
விருதிட்டுப் பொருதிட்டுத் தனைமெசசிக் கொளுமே.

வேதாந்த மநநசிந்தாமணி.

சயமுற்றுப் பொருண்முறறுத் தமிழிடடுச சொலவா
ரியமிட்டுச சொலலொடடொட் டெனவடடித திடுமே.

குருதாக்கத் தினிலவெறறிக் கொடியிடடுக கொளுமே
யொருதாககக் கழுதைசசொற் றொருதாககத் தழுதே.

உவமை.

உட்கி டநதமல னொழிவு றுதுபுனல
கொண்டு டம்புகழு வுற்றபேய்
மட்கு டநதனின் மலத்தை வைத்தது
புறந்து டைபபவனை மானுமே

சும்முலக்கை.

உகைக்குமனத் தாருடைய வுரனெல்லாங் குரவனடி
துகைக்குமள வானதுகாண் சுமமேமேலோ சும்முலககாய்.

ஊன்றுவும் புறக்கரண முட்கரண மொடுங்கிடவே
தோன்றுமை தோன்றியதே சுமமேமேலோ சும்முலக்காய்

சான்றுமென் றறிநதிலேயோ சகலமுமாய் விடததோன்றுந
தோன்றுமை தோன்றியக்காற சுமமேமேலோ சுமமுலககாய

சான்றுகு மறிவொழியச் சாககியமாஞ் சகத்தெனறுந
தோன்றுது கண்டாயே சுமமேமேலோ சுமமுலககாய்.

விரியுமிடத் துலகறியும் புரியுமிடத் துணர்வறியுந
துரியமதிற் றுரிசுளகாண் சுமமேமேலோ சுமமுலக்காய்.

ஆஙகுணரா மையுமுணர்வு மாகியகோ ளறவிருநது
தூஙகினர்காண் சுகமடைவார சுமமேமேலோ சுமமுலக்காய்.

தெரியாதென் பதுநதெரிநத விடத்தல்லாற றெரியாத
துரியாதி தமமிதுகாண சுமமேமேலோ சுமமுலககாய்

துரியாதீ தந்தன்னிற் புரிந்தானுந தொல்பிறவித
துரிசான தொழியாகாண் சுமமேமேலோ சும்முலககாய.

துஞ்சுதலகண் டாயதிதம் பிறப்பதுகண் டாய்துரியந
துஞசல்பிறப் பொழிததல்காண் சுமமேமேலோ சுமமுலககாய்.

கேட்டதென் றறியாத வதீதத்தைக கேடின்றிச
சூட்டினது பரவுடலகாண் சுமமேமேலோ சுமமுலககாய.

நீங்குதலில் லாவறிவே நிகழ்ந்தக்கால் விழிப்பதாவுந்
தூங்குதலு முண்டாமோ சுமமேலோ சுமமுலக்காய்.

சத்தமா திகளுமெலாந் தற்சொருப மானபரி
சுத்தமாய் விட்டதுகாண சுமமேலோ சுமமுலக்காய்.

கருதவொண்ணு வெண்ணிறந்த காட்சியெல்லாங் கண்ணான
சொருபமாய் நிகழ்ந்ததுகாண் சுமமேலோ சுமமுலககாய்.

தோன்றியவிவ் வுலகமெலாஞ் சொரூபமாய் நிகழ்ந்ததெனத்
தோன்றிபறந் தன்கண்ணே சுமமேலோ சுமமுலக்காய்.

எல்லாவுண ணமுமின்றி யிருந்தபடி யேயிருக்கச்
சொல்லாமற சொல்லியவா சும்மேலோ சுமமுலக்காய்.

எல்லாமா யல்லாத விறையியல்பை யின்னதென்று
சொல்லாட விரகுண்டோ சுமமேலோ சுமமுலக்காய்.

புலமறுபாழ் வருஞ்சீவன போதபபாழ் வருமீசன்
சொலவருபாழ வருஞ்சொருபன் சுமமேலோ சும்முலக்காய்.

வையமுயிர் பரமாககு மாயைப்பாழ் மூன்றுமறத
துய்யசுடர் தானேயாஞ் சுமமேலோ சுமமுலககாய்.

இடரினபஞ் செயுமாயை யிருளின்ப வறிவாகுஞ்
சுடரின்கண் போன்றுமதே சுமமேலோ சுமமுலககாய்.

சொருபன் விழிமலரச சும்மா விருந்துவிடச
சொருபபரி பூரணமாஞ் சுமமேலோ சும்முலககாய்.

வாயுணாவு மாண்டிடத்தே வாயிலா மட்குடத்திற
ஞேயமென நிறைந்ததுகாண் சுமமேலோ சுமமுலககாய்.

ஊமைமொழி கொடுபிரம மோதவுணா வுற்றபடி
தூய்மறையின முடிவுரைககுஞ் சுமமேலோ சுமமுலக்காய்.

தறபதததின றனனிலைமை தானறிய வோதுதலாற
சொறபதததில வாராகாண் சுமமேலோ சுமமுலககாய்.

அலலேயுங் குழன்மாயை யவள்பயந்த வகிலமவெறுஞ்
சொல்லேயாய் விட்டதுகாண சுமமேலோ சுமமுலககாய்.

அலைந்துவரு முளவிகறப மழிந்துவிடப பிறவியெலாந
தொலைந்தபடி கண்டாயே சுமமேலோ சும்முலககாய்.

இன்னதென மறைமுடிக்கு மியலாத விபபரிசைச
சொன்னபடி கண்டாயோ சுமமேலோ சுமமுலககாய்

சொல்லாத மறைமுடிவைச் சொல்லாமற் சொன்னதனைச்
சொல்லாட விரகுண்டோ சும்மேமேலா சும்முலககாய
சாத்திரமென் செபமகத்த தர்க்கமய லறுத்தபிரான்
றோத்திரமே வேண்டுவது சும்மேமேலா சும்முலககாய்.

கூழ்வாரப்பு.

நினைத்துமறந் திசசகத்தை யெல்லாநே ரேயொறுத்துப் [ரே
பாராண்ட, மனத்தை யறுத்துமறு மாறறந் தினறுகொள்ள வாரீ
போக்கும் வரவு மறுத்தகழல் போற்றிப் போதக கூழுண்டு
வாக்கு மனனு மறந்திடத்தே வாளா விருக்க வாரீரே.
ஆக்கை யறுத்துக் காணங்க ளறுத்துச சிவ பரமறுத்து
வாக்கை யறுத்தா னந்தக்கூ ழுண்ண வாரீர் வாரீரே.

இல்ல றந்துற வென்றிலை வேண்டினோர்
யாவ ரேனும் வருகென் றிடுவதே
நல்ல றமமென யாவர்க்கு நலகினா
நாதா வெல்நளக கூழுண்ண நலகியே.

குணலைவாழ்த்து.

மரண பவங்கண் மடிந்திடவே
வடிவு புனைந்து வருமபெருமான்
சரண நிகழ்ந்தமை பாடீரே
சநதத மபயதம் பாடீரே

பவமாயம வேரறப பாரத்திறைவன்
பந்ததிலும பணடை நாமொழிந்து
சிவமா யிருந்தமை பாடீரே
சிவபபிர காசனைப பாடீரே.

புத்திக்கு மெட்டரி தாயபொருள
புவனியில வந்தமை புனைகவி யுந
திததிக்கு மாறினைப பாடீரே
தேசிக ராசனைப பாடீரே.

ஊன நடங்கண்டு முன்னநடமை
யோருரு வாயவந் துனைத்திகம...
ஞான நடந்தனைப பாடீரே
நடரா சனறனைப பாடீரே.

மங்கலவாழ்த்து.

புரியும் விழிதநத கழல் வாழியே
புறமக மிருநத பொருள் வாழியே
துரியமு மிறந்த சுடர் வாழியே
சொலவற விருநத சுகம வாழியே.

பேத மபேத மறுததவன் வாழியே
பேதமை தீர வளாததவன வாழியே
போத மபோத மறுததவன் வாழியே
பூரண போத சமுததிரம வாழியே.

துறநதவர் கைப்பட் டிருநதவன் வாழியே
தொடர்ந்து பிடித்துப் புரந்தவன் வாழியே
யிறநத வுளத்திற றிகழ்நதவன் வாழியே
யிரஙகி யெனககுத தருஙகழல வாழியே.

மறந்து நினைக்கப் படாதவன் வாழியே
மயங்கு மனத்தர்க் கிலாதவன் வாழியே
பிறந்து மரிககப் படாதவன் வாழியே
பெருஙகரு ணைக்கறப காடவி வாழியே.

உருவருவொ டுளதிலது மொழியில்பரன் வாழியே
யுளபொருளை யுணரிலவை யுதறுமவன் வாழியே
கருவழியை யழியவரு கரசரணன வாழியே
கழலும்விழி கருணையுட னருள்சொருபன் வாழியே.

தொழுமவா ரவிவாங்கி யவங்கணன் வாழியே
சுகமக மானசாநதி நெஞ்சினன் வாழியே
யெழுபவ நாசமாருசொல லொனறினன் வாழியே
யிமையவர் மூவர்தாந தொழுமபிரான வாழியே.

அலைவ மென்றங் கலையிறு தாககப் பாசமோசகன் வாழியே, யதுநீ யென்றங் கருமறை யுசசததி னேது மோாபொருள் வாழியே, சொலவர வென்றுந தொடர்வரு சறசிற சுகாதி காரணன வாழியே, சொருபா னநதன் கலையுணா தததுவப பிரகாச மாமுனி வாழியே.

அமிர்தசாரம்.

எந்தக் குலமாயென் னெந்தக கவியாயென்
னெந்தச சமயத் தெவராயென் - சிந்தைத்
துறவிதருஞ் சொல்லே தூய்தாவ தல்லாற
பிறவிதருஞ சொலலே பிற.

இமமை மறுமை நிலையன் றெனவிடுக
செமமை நெறிநடக்க சிததந் - தமைமீட்க
தமமை யுணாநதோா தலைபபடுக தத்துவததின்
மெய்மமை யறிக விரைநது.

பெறவரிது மக்கட் பிறவிபெற் ருலு
மறிவுநா லாய்த லரிதே - யதினுந்
துறவுடைய ஞாத லரிதே யதின்மெய்
யறிவுடைய ஞாத லரிது.

அறிவுள்ள தல்லதில தென்றறிவான் ஞானி
யறிவான் முழுது மறிவ - னறிவ
னறிவறி யாமை யறவிருநத வண்ணல்
மறையோது வான்பொரு டான்.

அருந்தல் பொருந்த லவையொக்கு மேனும்
பெருந்தகையோ ருளளம பிறிதே - திருநது
மனத்தின்வே றேபதியு மைநதனுமம மாதின்
றனத்தின்வே றல்லவே தான்.

தீதென நன்றெனச சிந்திபப ரோதெளிந்தோர்க்
கோதன மன்றே வுலகெலாம - பாதவத்திற்
றீதாத னன்றுதல் சிநதித் திடச்சாத
வேதாவிற் குண்டோ விதி.

விண்ணே பெரிது மிகவீசன் கைவழியா
மண்ணே யதுபெறற மாமாயை - யெண்ணிற
சிவனிற் பெரியாரிற் சிந்தையிலார் வைத்தா
ரவனிற் பெரியா ரவர்.

எங்கே வெளிப்படுக வென்று னெழின்ஞானி
யங்கே வெளிப்படுதற் காதரித்தே - யெங்கும்

பரமனவ னேவல்செயப் பார்த்திருக்கும யார்தான்
றரமவ னேவ றனகரு.

அவனுண்ட தண்டமெலா முண்ட தயனுஞ்
சிவனுந் திருமாலு முண்டான் - சிவமென்றும
பூரண ஞானியைப் பூசித்தான் பூசித்தான்
காரணனைக் கண்ணாரக் கண்டு.

எழின்ஞானி யையிகழ்வார் கேட்டா ரிகழ்கேட்
டழலா ரனுமதித்தார நாலவா - கழலுதன்
மேதக வெனறவரை விடடகலா தாரபஞ்ச
பாதக ரென்னப படும.

யோகத்தி னுண்மை புணாவின்றி யூண்பொருட்டா
லேகததி னின்றே மௌனியமபி - மோக
மனத்தவல மாறாத வல்வேடா தமமை
நினைததவருங காணார் நெறி.

தத்துவ ஞானி திருமேனி தாங்கினு
ருத்தம லோகத்தி னுமபரா - முததன்
றிருக்கோயில் கொண்டவிடந தேவா லயமென்
றிருக்கோது கினற விடம.

நானிலநீர் பைமுட்டை நால்வகை யோனிசுரர்
மானிடநீர் வாழ்பறவை மாகிருமி - ஞானமிலா
மண்பட்ட தாபரமென் றேழாய் வருமபவநா
றெண்பத்தி னன்கா யிரம்.

ஊர்வ பதினொன்று மொன்பானு மானுடவர்
நீரபறவை நாறகாலி நேர்பத்தாஞ் - சீர்திகழு
மூவாறந தாபரங்கண் முபபதது மூமமையோ
ராவா ரொருபதா றும்.

ஆன கடங்க ளளவிலவற றுட்புகுந்து
வானகந் தானின்ற வாறெக்கும் - யோனிகளெண்
பத்துநான் காயிரநூ றுகப படைத்தவறறு
ணித்தனுர் நின்ற நிலை.

ஆன வுடம்பனைத்து மைம்பூதத் தேயழியும
வானுதி பூதமிறு மாயையினி - னு

வொழிந்தமா மாயவிரு ளுள்ளொளியா யும்ப
ரொழுந்தனா னந்தா விறும.

பிண்ட வுருவிற் பிறத்தலாற் கர்ப்பத்திற்
பிண்ட வுருவா யிருத்தலா னாளும
பிண்ட மிடவேண் டுதலா னுடறபிண்டம
பிண்ட மெனப்பேர் பெறும

திடம்படு சீலந திகழ்கல்வி கேள்வி
யிடம்படு மேதைசீ ரெல்லாம பசுமட்
குடம்படு நீரபோற குடுமபியைக கைவிட்
டுடம்பொடு கூட வுகும.

சிநதா குலமனிதர் சீசீ செவிமுதலா
மைநதானு மீடழிவ ரல்லரோ - வைந்திரொரு
வேட்கை யசுண மிபமவிட்டின் மீன்வண்டு
கேட்கைமுத லோரொனறிற கேடு.

இன்னலா மீட்டுங்கா வீட்டினல் யாவரையு
மொன்னல ராகசு முயிரிறுக்கு - மனனு
மனத்தைவே றுய்மயககு மாநடுக்களு செய்யுந
தனத்தின்வே றுண்டோ தவறு.

மடமபடு மிப்பிறவி மாற்ற நினைவார்க்
குடம்பு மிகையென் றுணர்வுற் - றடங்கத்
துறவா மனிதர்க் கெளிதன்றே துஞசிப்
பிறவா நெறியைப பெற.

ககனமு மான்மாவுங் காரணனு மில்லை
சகலமு மாமநித்தஞ் சார்வார - பிறவி
வகைவினை யுண்டு மதிபொன்ற மாய்தல
சுகதன்றன் முத்தித துணிவு.

கரணமே யான்மாக் கணபஙகி நிதநதப்
புரணமா மீசன்வான் பொய்மெய - மரணமே
வீடென்று றுத்திகரின் வேறேறுவிப புத்தனெனு
மூடன்றான் சொன்ன மொழி.

உருவரு வுண்டில்லை யொன்று பலவாம்
பொருளியலப தானளவே போத - மருகர்க்

குறுவினை விட்டா லுலகும்பர் வீடு
குறியதற் கெட்டுக குணம

வெளியிற பறந்துபோய் வீடெய்குப் பெறருய்
குளிரவெம்மை கண்டாயோ கூட - வுளதில்லை
யொன்று பலவெனரு யூனளவென் ருயுணர்வை
யென்றுமதி கண்டா ரியாா.

இறந்தார் பிறவா ரிலதுரவா னீச
னறம்பாவ மாயிழையாா கூடல - சிறநத
நலனா சுவாகக நரகம பிரித
லுலகா யதன்ற னுணாவு.

சடவுடரு னன்மைசாக காடு நரகங்
கடவுள் வலிகாடடுங கண்ணுங கரும
முடியாமை காட்டு முனைவினையை மாத
ரடைவதே காடடு மளறு.

நரகுசுவாக கந்நிமகு நன்றுங் கருமந
தருமிறை தானன்றி யில்லைப - பிரமமொழி
நாடுங் குணன்புத்தி ஞானமில்பா டாணமபோல
வீடென்றுன் மீமாஞ்ச கன.

சிததுச சடமாகை யோமுததி செய்வினைகள்
சுத்தச சடமீய வறறேு சுகதுககம
புத்தி குணமாயிற பொன்றுமோ வான்குணமாஞ்
சத்தம பிரமமோ தான்.

அணங்குற்ற வான்மா வநேகம வியாபி
குணம்புத்தி யாமுத்தி கூறிற - பிணம்போலகை
மெய்யா மிறைவனையும வீடுகடுக கேதுவா
நையா யிகநா னலம.

செயாது வினைசடமாய்ச சென்மத்தைச செய்யிற்
றயாவிலனு மவ்வீசன் றுனும - வியாபி
குணமாகிற் புத்திக்குக் கூடா தொடுககம்
பிணமாகை யோவீடு பேறு.

முத்தியி னிர்க்குணனுய் முனனங குணகுணியாய்ப்
பத்தியினன் முததியுறும் பாவனையாற் - சுத்தச

சடர்பல ராயவத்தை சார்தலான் மாக்கள்
கடனென்றான் வைசேடி கன்.

ஆவ சடங்க ளனான்மாவே யாமனமபோ
லோவு மவத்தையுறு முன்னுணர்விற - பாவனையாற்
கூடுமோ வீடு குணமபோய்க குணியுண்டோ
சூடுபோய்த் தியுண்டோ சொல.

பகுதிபுமான் மெய்பபகுதிப பாலே விகுதி
சகலந தனதெனனை பந்தமாம - விகுதியாம்
யாதும பகுதி யுடையதெனக கில்லையெனும
வேதனஞ சாஙகியன்றன் வீடு.

முனனரே யுண்டேம பகுதிதான் முநதியிலே
பினனுஞ சடமாம பகுதி பெறகூடா
தன்னாலே வீடெய்து மாகினீ சறகுருவைக
கொன்னே விருமபியதென கூறு.

மடவன் பசுபதி வாலறிவன் பாசஞ
சடமா மியல்பு சமமா - முடன்விபாபம
பணடுளவை மூன்றும பசுபாசம போயிறையைக
கண்டுறைதல் சைவன கதி.

ஈசனது தோறறமே தெல்லாம வியாபிததாற
பாச மிலாதான பதியெனனிற - பாசமெனில
விண்டிடா தாமபதியான மெயகாரணம வேறுண்டாங
கண்டிடா நினற கதிககு.

பாசமாம் பநதம் பசுபெதகன் முததனு
மீச னநாதி யிலாஞான - பூசையா
லமமோக மாறறி யவரொனறல் வீடென்றான்
சமமேளி தசசைவன் றான்.

பெத்த மநாதி கெடுமாயின் பின்கெடுமே
முத்தியும பாசநதான் முன்னுள தேற்கெடுமே
சத்தி யெனில்வெம்மை போனாற் றழலுண்டோ
யுத்தி யிலதிரண் டொனறாகா தொன்றுகெடின
முததி கெடலோ மொழி.

அகில மிறைமுன் பணுத்திரளே செய்யுஞ
சகலாத் துமாக்க டளையா மலங்க

வேதாந்த மதசிந்தாமணி.

ளுகமலம் பூசையா லொப்பாகை முத்தி
பகர்கின்ருன் பாசு பதன்.

சகம தனுவாஞ் சடஞ்செய்பு மாறென்
புகலணுவும் பூதமே யன்ரோ - வகயில்
கிரியையாம் பூசை கெழுமலங்கள் போககி
னிரியு மிருளா லிருள்.

தண்ணிய சுட்கச் சமயிக ளெவ்வுருவும
பெண்ணுருவிற் காணும் பிறபபதெலா - முண்ணறவே
புத்தியு முத்திப் பொருளுந் தரும்பிணமே
சததியி லாதவெலாந தான்.

மேதினி யொன்றை விளைக்குமோ வித்தின்றி
மாது தருகுவ மையற் பிறப்பன்ரோ
போத மழிபுலைநீ புத்திக்கு முததிக்குஞ்
சாதன மானதோ சாற்று.

ஏகமாம் பைரவமெண் டதத்துவமா யெண்கலையா
யாகிய ஞாலந்த ஞர்சசனையாற - போகமா
முத்தரிக்கு நால்வரா ஞல்வரா யோகத்து
வித்தரிக்கு முண்ணறவால் வீடு.

ஏகத் துவங்கெடுமே யெட்டாணுன் மற்றவையே
யாகிற் கலைசொல்ல தாயழியும - போகமுனக
குள்ளதோ வன்ரோ தருவா ருறுகருததோ
கள்ளதோ நல்குங் கதி.

வேணியென் பக்கு முதறரித்து மெய்விரதந்
தாணு வுரைப்படியிற் றப்பாமற - பேணிப
புரைதங்கா தானசிவ லோகம் புகன்மா
விரதங்கா ளாமுகன்றன் வீடு.

தவவேடங் கொண்டவுட ருனழிந்தாற் போமே
யுவையோகின் றீடேற்று முன்னைச - சிவலோக
மெங்குமெனக் காணுதே யோரிடத்தே யேறினார்
சங்கையில் வீழ்வதற்குத் தான்.

அணுதி சிவஞ்சகத்து மாருயிரு மாகத்
தனுதுருவைத் தானே பகுத்துத் - தனுவொழியப

பேறிழ வில்லை பெறுவா னு மீவானும்
வேறில தென்றறிகை வீடு.

தானே சகத்தாய்ப் பகரினது தான்சடமாந்
தானே பிறப்பாக்கிற் றுனேழிகைகிற் - றுனேதன்
கண்ணைக் கலக்கிக் கடவுளா முனசிவமபோய்
வெண்ணெய்க் கழுமோ விளம்பு.

நாராய ணுதிதிரு நாமங தரித்தலா
லாரா தனேயா லடிமையெனப் - பேராழி
கோயிற் பொறியால்வை குந்த பதந்தந்தை
தாயிற றருஞ்சீ தரன்.

மண்ணு விடுநாமம வாளெரியா லிட்டகுறி
புண்ணு முடமபொழிந்தாற் போகாதோ - விண்ணுட்டின்
வைகுந்த மேவுதிரு மாலுருவங் காணவொரு
மெய்கொண் டிருக்குமதோ வீடு.

அவிகார மேபிரம மாயையினு லாகி
யிவிகார மெல்லா மிறககும - பவமான
வூனதும்பொய் ஞான முதிததுமபொய் யஞ்ஞானம
போனதுமபொய் மறறுமெலாம் பொய்.

அவிகாரத தனமை யவிகாரங் காணி
னவிகாரந் தானல்ல வாகு - மவிகார
மாயை யறியி னவிகார மாயையய
வீயுமதாரறிவார் வேறு.

தோற்ற நிலையுறுதி செய்தலாற் றெல்லுலகி
னேற்ற விருளெல்லா மிரித்தலாற் - போற்றவருஞ
சங்கரன்மா னுன்முகனுய்த் தற்பரனுய் நிறகின்றுன்
வெஙகதிரோ னல்லதிலை வேறு.

ஈசன் முனிய வெயிறு விழவீழ்ந்தான்
மாசுண வாயின் மறைப்புற்றுன - றேசினு
லுற்பவமா முள்ளத் திருளொழியா னேருருவன்
றற்பரனு வல்லனே தான்.

போதல் வருதலுளன் பூரணனு மல்லனிவன்
பாதிரா டோன்றுன பகலவனறன் - சோதியா

யிந்திர சால விருளொழியா னென்னலாற்
சந்திரனு லென்செயலாந் தான.

தனுகம் வினையே தரில்வினைதான் செய்ய
முனுக முளதாய் முடியு - மனுதியெனி
லெனுனான்று முத்தி யிலதாகு மிவ்வூழிற்
கனுனான மாகு மடி.

மந்திர மானதெலாம் வார்த்தையே யவ்வார்த்தை
யந்தர வானின குணன துவே - வந்து
பலியா தருளகுருவைப பாவியா னுகில
வலிதா னவனறன வலி.

மருந்தா னொருவரிம மாநீ ருலகத்
திருந்தா ரெனககண்ட தில்லை - வருந்துவதேன
யாாக்கு மிழிவு விளைபபதாம் யாககையெனு
நீர்க்குமிழி பூண்கட்டி நீ.

ஆதியே தந்தா னிலாமை யறிந்தவர்கள்
சாதியே தனுசிறிதுனு சாறறுவரோ - சாதிகுல
நல்லார் தொழுததகக ஞான முடையவரே
யல்லா ரிழிகுலததா ராம்.

அறன்சாரா வுள்ளத் தறியா வழுககுப
புறன்சாரு நீராலே போமே - திறன்சாரா
வோடுநீர்த் தந்தா னுடறகே யுளமவிளஙக
வாடுந் தீாததந்தா னறிவு.

சலமுழுகி நீாதேடிப் பூத்தேடிச சாணி
நிலன்மெழுகி யர்ச்சியா நிறபா - புலமிலவ
ருள்ளததே நின்ற வுலப்பில்பர மானந்த
வெள்ளத்தே நினறு விடாய்தது.

இந்நெறி யிநநெறியென் றெம்மாாகக மும்பகாக
வந்நெறி யெல்லா மறிநதவறி - வெநநெறியா
லெய்தலா மந்த நெறியென் றறைந்தமறை
மெய்தவா வீட்டி னெறி.

ஓது முறையின் பொருளுணாந துள்ளபடி
போத மறியாப் புலவாறு - வோது

மொருகோடி நூறு யிரத்தா னு முண்மை
யருகூடு போகா ரவர்.

அறியப படுமளவை கொண்டளவை யெல்லா
மறியக கடவ வறிவை - யறிய
விருபபுற றிடுவான் விறகதனைக் கொணடு
நெருபபுச சுடுவா னிகா.

தர்க்கநெறி வெனறககாற் றமப மிகப்பெருகுந
துகக மிகபபெருகுந தோற்றக்காற் - றாகக
நிலைபெறுவ தொனறலல நெஞ்சுகனறக கத்துந
தலைபறியே யெய்துபயன் றான்.

உரைத்த துரையா துரைக்குஞ் சமயம
பரத்தை யறிவுறற பானமை - மரத்தி
னவயவத்தி னேரொன றறிநதார் மரமா
வவயத்தைக கொண்டவா றும.

கருதநுகட் கீடாயக் கதிபலவா வீச
னுரைத்ததென றெனறுணர வொட்டா - புரிததிந
கிலநுள தென்னு முளதில தென்னுங
கலதியர்க டஞ்சமயக கதது.

எய்த வெளிதா மிறையரு ளில்லையே
லெய்த வரிதா மியாவாககு - மெய்தெளிநதா
லெம்மாரக்கத் தோடு மிகலற றிருககுமதே
சன்மாரகக மாகுநெறி தான்.

இயமநிய மாதனம வாயு விசையங்
கமையுறு பிரத்தியா கார - மமைவுறு
தாரணை தகக தியானஞ சமாதியென
வேரணியும யோகஙக ளெட்டு.

ஏம முறுமியம மீரைந திவைதமமிற்
றாய்மை யருளூண் சுருங்கற பொறைசெவ்வை
வாய்மை நிலைமை வளாவிப்ப மாற்றுவ
காமங் கள்வு கொலை.

வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் வாய்மையினத்
தீமையி லாதவெனச செப்புவாக - மெய்மைமிக

வோதும் பரமா முலப்பிலா வொன்றென்பர்
வேத முடிவுணர்ந்தோர் மெய்.

மம்மர்செய் யாமை வதையாமை யெவ்வுயிர்க்குந்
தம்முணர்ந்தோர் தம்மை வதையாமை - தமமை
யெறிபடை கானீ ரெரியிற் படாமை
யறிகை யெனவறிவ ரால்.

மதுகையில் வஞ்சனையி லோர்பொருளை வெளவு
மதுகள வென்ப ரறிஞா - மதமோதிற்
றனை நல்லாத வுடமைத் தனதுதா
னென்னல் களவாகு மென்று.

அரிவையர் தம்மை யணுகாமை யாகும
பிரம சரிய மதினும பெறுதற்
கரிய பிரமதொன் றுணர் பிரம
சரிய முடையவரே தான்.

தாயோடு தந்தைமகத் தாரநதான் சத்துருவாந்
தீயவனு நேரொககக் காணுமது செவ்வையாந்
தூய நிலைமை சுருதி நெறிதணிவு
தாயார்போன் றன்பு தயா.

மிகைசெய்தார் தம்மைத்தாம வென்றுவிட வேண்டி
யிகல்செய்யா தென்றும் பொறுகக - விகல்செய்யிற்
கோபத்தை யொன்றையுங் கொல்க வதுவல்லா
ஞபத்தை யெல்லா மறும்.

அற்புத யோகிக் கனுகூல மானவூ
ணற்பவூ ணுவ தெனவறிக வாடுகின்ற
பொறபுறு நீரில் புறநதூய்மை யுட்டூய்மை
சிற்பொருளா லுள்ளத் தெளிவு.

தவஞ்செபஞ் சந்தோட மாத்திகந் தானஞ்
சிவன்றரு நல்விரதஞ் சித்தாநதக் கேள்வி
யுவந்த சிவபூசை யொண்மதிநாண் பத்து
நிவந்த நியமங்க ளாம.

தவமென்பா லூண்சுருக்கித் தம்முடம்பை வாட்ட
லெவ்வுனுன் பிறவியெனக் கெய்திற் றெத்தாலே

வேதாந்த மதசிந்தாமணி.

சிவமான முத்தித் திறனேதென் றோர்தல்
புவமாறப் பண்ணுந் தவம்.

கூடியது கொண்டமைதல் சந்தோடங் கோகநக
ஞடு முதலா நவில்கின்ற வெப்பதமும்
வீடிப் பரமுளத்தே மெய்காண் மகிழ்சசிசந்
தோட மெனுஞ்சுருதிச் சொல்.

ஆத்திகம் வேதநெறித் தோற்றமா மாதாததோ
டித்தல் பயன்கருதா தீகையாங் - காதநிரததால்
வந்தித்தல் வாயார வாழ்த்தன் மனத்திறையைச
சிந்தித்தல் பூசை செயல்.

பிரமந்தா ஞப்த்தெளியப் பேசுமறைக் கேள்வி
திரிவன்னத் தோர்கட்குஞ் சிந்தாந்தக் கேளவி
புரையில்புரா ணக்கேள்வி பொய்யிலா மாநா
சரதவே ளாளாக்கு மாம்.

மந்திரந் தாரக மாதியா மன்னிருடிச
சந்த மதிதெய்வந் தான்கொண்டு - முநதி
யுரைவாய் துடியுள்ள லொன்றிற்கொன றோரா
விரமாம் பயனுண் டிவை.

வெறுதே யரிதெனினு மேன்மேல் விருபப
மறுதே யிதுவே யறம்பொரு ளின்ப
மிறுதான வீடு மெனக்குரவ னேவன்
மறுதுசெயன் மாவிரத மாம்.

ஆசின் மறைநெறியி ஞதரவு தான்மதியா
றேச வழக்கிற் சிறந்த மறைநெறியி
லாசிது வென்னுவ கருமத் தருவருத்துக
கூசுத ஞணமெனக் கொள்.

செவ்வே யுடலுங் கழுத்துஞ் சிரமுமுற
வெவ்வா தனத்தே யிருநதவர்கரும - கைவந்து
வாத முதனேய் நலியா மதியுடையோ
ராதன மென்ப தது.

வாங்கிப் பதினறு மாததிரை நான்மடங்கு
தாங்கித்தற பாதி தனைவிடக் கால்வலத்தால

வேதாந்த மநநசிந்தாமணி.

வாங்கி லிடத்தி லிடத்தேல் வலத்தில்விட
வோங்கார முச்சரித்துக் கொண்டு.

ஒருக்காலு முள்ள முபாதிவே றாகப்
பிரித்துணர்வைக் காண்டலும பின்ன வுபாதி
களைத்துப் பருகுவெறுங் கண்ணுக் குதலும்
பிரத்தியா காரமெனப பேசு.

ஆய வுடம்பனைத்து மைம்பூதத் தேவைத்து
மாயையி லேவைத்தும் மாபூத மாயைப்
பரத்திலே வைத்தப பரமேதா னாகத
தரித்தலே தாரணை தான்.

பொருளின்மை கண்டால் புலத்தியான முள்ள
பொருணினைதல புத்தித் தியானம - பொருளறிந்த
போத மறிதல்போ தத்தியானம போதமே
யாதல் பரததியான மாம.

காய முதலையா காயா தியிலழிதது
மாய விருளனைத்து மாள்விதது - மாயை
யொருகசித்தன் றற்று னுளபரத்தோ டொன்று
யிருக்கை சமாதி யியலபு.

நல்ல வியோகெட்டு ஞானத்திற் கங்கமெனச
செலவ மணிமாதி சிந்தைசெய்வார்க - கல்ல
விரும்பின் சுவர்கரும்பின் கோலா லிடந்து
விருமபித தவிடெடுப்பார் வேறு.

வெய்ந்த தோல் சோரிதசை வெள்ளென்பு மச்சைசிரை
சேர்ந்த திரடே தேகமா - மெய்ந்த
வகநாற் கரணமீ ரைம்புலனை வாயு
பகாருக்கம் பத்தொன் பது.

அன்னம் பிராணன் மனஞான மானந்த
மென்னுங்கோ சங்க ளிவையைந்தும் - பன்னுங்
கிரமத்தா லொன்றிற்கொன் றுள்ளாகுங் கேடில்
பிரமத்தா லாகுமிலை பேறு.

பந்திக்கு மாமா சயம்பக் குவாசய
மந்த மலமூவாரீ ராசயங்கண் - மைந்த

ருறைதரு கர்ப்பா சயமென் றுடற்கே
யறைதரு மாசயங்க ளோர்ந்து.

ஈரேழு நாடி யிடைபிங் கலைசுழுனை
வாருணை நாப் பூடா வைரிய லம்புடைகாந்
தாரிபை சுனிசங் கினியத் திசிகுவை
கூறு புகழிகுகூ.

பிராண னபான னுதானன் வியான
னாவிசயன் றேவதத்த னுமை - கிருகரனே
பெயாந்தரி யாமி முகயன் பிரபஞ்சன்
வைரன் சமானன் வளி.

மூலாதிட் டான மணிபூ ரகம்விசுத்தி
யேனு மனுகத மாஞ்ஞை யிருமூன்றின்
மேலாதா ரத்துமதி வெய்யோன் விசுத்தியிற்றீ
மூலாதாரத் துறைய மூண்டு.

உன்ன வருங்காமங் கோப முலோபமுடன்
மன்னுறு மோகமத மாசசரியந்
தன்னை மிகமதிக்குந் தம்பம் பொறுமையெனு
மின்னல் விகாரங்க ளெட்டு.

ஒன்றிற் பிறந்த வுளதாத லோங்கிவளர்
வன்றிப் பருத்த லறத்தேய்தல் - பொன்ற
லெனுமாறு பாவமு மிவ்வுடற்கே ஞான
கனமாந் தனக்கில்லை காண்.

வீடுபெற் றில்லை பிறிதொன்றி னுற்றன்னை
வீடுபெற் றில்லை பிறிதொன்றைத் தன்னாலும்
வீடுபெற் றில்லைதன் னுற்றன்னை யிவ்வாறு
கோடியு மில்லை தனக்கு.

அன்னபா னங்கள் பிராண னதேயாகு
மன்னு மகிழ்வு மடிவு மனத்தன
வின்னலா மூத்த லிறத்த லியாக்கைய
னுன்னுக்கு நாடி விலது.

மயலுடல் வாக்கு மனனென்று மாந்தா
துயருறு மின்பமுந் துன்பமுந் துய்க்கச்

வேதாந்த மரநசிந்தாமணி.

செயலுரை சிந்தனை தீமையு நன்று
முயல்வன காரக மூன்று.

உருவுணர வொண்ணா வகையுணாவை யொன்றி
மருவிய வாணவ மாயை - கருமங்கண்
மூக்குந தவிடு முமியு மிவையாக்கை
யாக்கும பவவிதது க காம்.

சுத்தமாஞ் சாத்திகமுர் தூய்மை யிருமதமு
மத்திம ராசதமு மாநதர்கரு - நித்த
மறிவறி யாமை யவற்றின் புணர்சசி
குறியுடைய மூன்று குணம்.

நீதி கருணை நிலைமை யளிமானம
போத மவையின்மை போரிற் புறங்கொடுத்தல்
மேதக் கவர்ப்பழிததல் வேண்டா தவைபிதற்றல்
வாதக குணனா மதி.

அறிவுடைமை யைநதடக்க லாகத் தழகு
நெறியுடைமை சொலவண்மை நீரமை - பெறவரிய
வத்து விதஞானத தாதாவா மாண்மையிவை
பித்தகுண னாவதெனப பேசு.

பொறிபிற ழாமை புகழ்கருணை யூக்கங்
குறிமதுகை கோப மிலாமை - பொறையோர்
நிபமின் றியவீகை நெஞ்சத துவகை
கபமொன் றியகுணனாக் காண்.

ஆதிபௌ திகமாதி தெய்விக மான்மிகமென்
றோது துயர்மூன்றி னுட்க - வருமிடிமின்
வாத மழைவேனில் வன்னி பனியாதி
பௌதிக மாகும் படர்.

வாயு முதனோவு மானிடர் மாப்பறவை
பேயசுரர் நாகத்தார் பீடையாங் - காயத்தின்
மானஞ் சினமவா மாச்சரிய மாதிமனத்
தானதுய ராதியான் மா.

இடனில் கருப்புகுத லீங்குப் பிறந்த
னடையுடன் மூத்த னரைத்தன் - மடமை

வேதாந்த மதநசிந்தாமணி.

நினைவறச் சாத னிரயம் புகுத
லனையவை தெய்விக மாம்.

மகப்பற்ற தாகும் வருஞ்சுற்ற மெல்லாஞ்
சகப்பற்றுச் சங்கற்ப மெல்லா - முகபபுற்ற
வெப்பொருளு மத்தப்பற் றிவ்வே டனைமூன்று
மெய்ப்பொருள் கண்டால் விடும.

காணுமது நேரே நனவா நிலைபேறு
காணாமற் காணு மதுகனவா மொன்றையுங்
காணா தொழிகை சுழுத்தியாங் காணாமை
காணுங்கட் கில்லை யவை.'

ஐய மனனு மபிமான மாங்கார
மையலற வேதுணிதன் மாமதியாஞ் - செய்ய
வருசிந் தனைசித்த மாகு மவையே
யொருநான்கா முட்கரண மொன்று.

காசினிநீர் தீகால்வான் கந்தஞ் சுவையொளியூ
றோசைமா பூத முறுகுணங்கண் - மாசில்
செவிமெய்கண் வாய்மூக்குச் செப்பியநுண் பூத
மவையறியு மைம்புலன்க ளாம்.

ஓதுகுணம் வான்முதலா வொன்றிற்கொன் றேறுமுறை
யீத னடைபோக் குதலின்ப - நீதிவாய்
கையொடு கால்பா யுருபத்தங் கன்மங்கள்
செய்யும் புலனாகச் செப்பு.

பூதநிறம் பொன்வெண்மை செம்மை கருமைபுகை
யோது முருவ மதற்குரைக்கி - னீதி
சதுர மதியாதி மூன்றுறு கோண
மதியமாம் வட்டமிவை யாம்.

புத்தி கருமப் புலன்பத் ததின்விடயஞ்
சத்த வசனாதி தான்பத்துச - சித்த
மகமான வன்னான் கறிவா னொருவ
னகமா கியவிருபத் தைந்து.

தசைமயிர்தோ லெனபுசிரை தண்ணிணநீர் மூளை
யுதிரம் பெலம்பசி தாக முறக்க
மிதுன மறப்பிருப்பு மேலோங்க லோடல்

வேதாந்த மநநசிந்தாமணி.

கதிகிடத்தன் மானபயங் காதல் கதநா
ணிதமாம் புறத்திருபத் தைந்து.

விகுதி யிருபத்து மூன்றும் பகுதியு
நாலாறு கண்ட புருடனுங் கால
முயர்ந்த வியோமம் வியோமா தீதமென்
றியம்பு மிவையிருபத் தெட்டு.

தலமுதலான் மாவீறு சத்திசிவம வித்தை
சலமில் சதாசிவ மீசன் - கலைமாயை
யேறுவிச்சை கால மிராக நியதியையைந்
தாறசுத்தஞ் சுத்த மரோ.

பூதநிறங் கோசம் புறநிலையு முண்ணிலையும்
வாதம் விகார மலங்குணங்க - ளாதார
மேக புருடன்வினை யெஞ்சா வவத்தையென
வாக விவைதொண் ணூற் றாறு.

உலவாத தத்துவத்தி னுண்மை யுணர்ந்தா
லிலவா மிவையியம்ப லென்னை - பலவாகக்
கண்ணிலவு மாசுடையார் கண்டாற் பலவாமோ
தண்ணிலவொன் றல்லவோ தான்.

முத்திற னான குணத்தன மூன்றவத்தை
யுத்தமமாஞ் சாத்திகமா முணர்சசிகனு
மத்திம ராசத மாண்ட சுழுத்திதா
னத்தம மாமதம தாம்.

நனவு முதலவத்தை நால்வகையோ றொன்றின்
நனவுமுத லாநாலுங் கண்டார் - கனவா
நனவு முதனாலுங் காணார்கள் காண்பர்
நனவாக ஞானகனம்.

நனவி னனவு புலன்வழக்க மாகு
நனவிற் கனவு நினைவா - நனவின்
மனநினை வின்மை சுழுத்திநினை வின்மை
தனைநா டுதுரியந் தான்.

கனவி னனவுபோற் காண்ட னனவாங்
கனவினிற் கண்டு மறத்தல் கனவாங்

கனவிற் சுழுத்திகா ணுமைகாண் பானே
யனுமதித்த லாமற் றது.

சுழுத்தி நனவொன்றுந் தோன்றாமை தோன்றல்
சுழுத்தி கனவாஞ் சுழுத்திச் - சுழுத்தி
யரிய வறிவா லழிக்கை சுழுத்தித்
துரியமாஞ் சொல்லிறந்த பாழ்.

துரிய நனவா மிதமுணாந்த போதந்
துரியக் கனவா மகமுணர்ந்த - போதந்
துரியச் சுழுத்தி வியோமந் துரியத்
துரியம பரமாகச சொல்.

சந்தித் திடமபுருவந் தன்னினிலே சாக்கிரமாந
கந்தரத்தி னிறகை கனவாஞ சுழுத்தியா
விநத மெனுமிதய மேவலா முந்திக்கு
நாலவிரலி னுலா வது.

நனவிற் பதினாற காணமு நான்கு
கனவிற் சுழுத்தி கருதலற மூன்றுந
தனதாகை வேறாகை தான்றுரிய மறறு
தெனதியா னற்ற விடம்.

ஒருக்க நனுபபோங் கனுப்போ முளத்தை
தரிககத் தியானத்திற் றற்சுழுத்தி போகு
மரிக்குஞ சமாதி துரியம தீதம
புரிதனுப பரம்விளங்கப் போம்

சுழுத்தி நனவின்வரிற் றேன்றியிடுஞ் சீவன்
பழிப்பிலதீ தத்திற் பரமன் - விழித்திலனேற்
றீதொருங்க வாண்ட குரவன் றிருக்கோல
மேதொருங்கித் தோன்று மென.

அதுநீயா ளுயென்னு மப்பதங்கண் மூனறி
னதுவென் பதுபிரம நீயென் - பதுசீவ
ளுை யெனும்பதந்தா னவ்விருவ ரைக்கியமா
மூனு முபாதி யொழித்து.

புகலு மறையவதனை காலம் புவன
மிகலுகுணந் தியிறைவா செய்கை - தகவே

வேதாந்த மநநசிந்தாமணி.

யகார வுகார மகார மதனாற்
சகலமுந் தாரக மாம்.

அஞ்ச வுருவிருபத் தோரா யிரத்தறுநூ
றெஞ்ச லறநின் றியம்பாமற் றுனியம்பித்
தஞ்சப் பிரமத்திற் றன்வேறன் றென்னுமதே
துஞ்ச லொழிக்குந் துணை.

சிவமுதற் றத்துவங்க டேவதைகள் செய்கை
யவனிமுதற் பூத மவத்தை - புவனங்கள்
கோசம் பொறிபுலன்கள் கூறுங் கரணமெலா
மீசன் றிருவஞ் செழுத்து.

நாராய ணாய நமவென் பொருள்சீவ
னோரா ரிறையேக மென்றறிகை - போவேறு
காரண காரிய காயத்தா னொன்றாகும்
பூரண போதப் பொருள்.

ஊக்கி யறுதியிட வொண்ணா தொருதன்னைப்
போக்கி யிலாத பொருடா னருளாலே
பாக்கியத்தால் வந்து பலிக்கி னலதில்லை
வாக்கியத் தாற்காணு மாறு.

அறிவா னறிவனென வாகத்தே சீவ
னிறையோனென் பாருண் டிருவர் - பிறியாச
சுபாசுபங்க ளாலிவரைச் சொல்லவரு பேத
வுபாதிகளா னல்லதுரு வொன்று.

இதமக மெய்து மிரண்டு தொழிலு
மதிய தவையறிந்த மாத்திரமே சீவ
னிதன பவங்க டமக்கில்லை நித்த
னதனை யறிவா னவன்.

எப்பொருட்குங் காரணமா யெப்பொருட்கு மீசனா
யெப்பொருட்குந் தோற்ற நிலையிறவா - வெப்பொருடா
னல்லா திலதா யகமும் புறமுநிறைந்
தெல்லா மறிவா னிறை.

உபாதி யொழிந்தா லுயிர்பரங்க ளொன்றே
சுபாசுபா ராய்நின்ற கோரமற - வுபாதி

கடாகாய மாகாயம் வேறாகக் காண்கை
யடாகா ணறிவென்றே யாம்.

அறியாத மாயைக் கடியறியத் தேடி
னறிவா லறியவொண் ணாகு - மறியாமைக்
கேது வறியி லறிவா லிருட்கேது
சோதியைக் கொண்டறிந்து சொல்.

போதக்கண் பூதங்கள் பொய்யா மவைமெய்யாம்
பேதக் கடாதிப் பிறழ்வுகளிற் - பேதங்கள்
சுத்திகையின் வெள்ளிபின்மெய் தோன்றப படுங்கனவு
நித்திரையைப் பாரந் நிலை.

அயலாக மெய்போ லநந்தபே தத்தை
மயலாகக் கண்டமா மாயத் - துயில்போனா
லெண்படு மிவ்வுலக முண்டாமா றெங்ஙனே
கண்படைபோ யுண்டோ கனா.

வன்னி யிருக்கமரம் வன்மிகையூ ணனதே
தன்னிகழ்ச்சி யின்றேலித தன்மையா - னன்னா
தன்னிகழ்ந்தா லுண்டோ சகத்துன்பஞ் சற்குருவால
வன்னிகண்டா லுண்டோ மரம்.

யோகாதி மூன்று முணர்வதனுக் கங்கமா
மாகா தெனிற்பதங்க ளாயமுயுந - தேக
மொழிய வருமுத்தி யொன்றுதற்கு ஞான
விழியை யலதில்லை வேறு.

பொறிவா யறிபுலன்கள் போதக் கரண
வறிவான வெல்லா மடங்கி - யறிவா
யறிவா னறிவ தறியும் பொருளென்
றறியா தறிவ தறிவு.

அலையிலே கன்ம மடியிலே யாக்குந்
தலையிலே ஞானந் தரிக்கு - மலையா
தருமறை நூலே யறியுஞா னத்தின்
பெருமை யறியார் பிறர்.

இன்பக்கண் ணீராட்டி யேத்தி யெழின்மலரா
வன்பிட்டுத் தம்மை யயிர்தாக்கி - முன்புற்ற

வேதந்த மநநசிந்தமணி.

சிற்சட மெல்லாஞ் சிவமாக நோக்கல்சிவற்
கர்ச்சனை யாகு மது.

யோகத் தபாவமெனும் யோகமது கைகூடி
னேகப பொருளதனு னெய்தியிடு - மேக
மதுவா மிதுவன் றெனுவகண்ட மான
வதுவாகை மாயோக மாம.

புணர்பாவ புண்ணியங்க ளெண்ணிறந்த வெல்லா
முணர்வா மெரிகொளுவி னுண்டோ - வுணராமை
கூடவெங் தேருத துண்டோ குழைநதமாங
காடுவெங் தீபபட்டக் கால்.

யோகத்தா லேகத்தைக கூடா திடையினுயிர்
போகிற்றான் பொல்லா வுலகிற புகாநல்ல
யாகத்தா னெய்து பயனெல்லா மெய்திபபின்
யோகத்தான் முதநி யுறும.

தந்த வறியாமை போகவுந் தான்போகா
திந்த வுடனிற்ப தென்னென்னி - னுந்துங்
குசவன்கை விட்டாலுங் கூடா திகிரி
விசைவந் திடாதே விட.

தருபயன் வேண்டாத் தருவினைகள் சாநதி
சுருதிகள் கேள்வி துறவி - குருவைப்
பெறுதற்கிங் கேது பெறற்கரிய முத்தி
யறிதற்கிங் கேது வவன்.

சிறையா முடன்முதல் சித்தமீ ருக
விறையோனே யானல்லே னென்று - மறைநீ
யதுவானு யென்ற தெதுவானே னென்று
விதுநீகா ணென்பா னிறை.

உள்ளந் தனினின் றொளித்தான் பரன்குரவன்
கள்ளந் தனைத்தவிர்த்துக் காட்டினுன் - வள்ள
லருவான கோலமோ வக்கோலங் காணக்
குருவான கோலமோ கூறு.

துயிற்புணர்ப்பாற் கர்ப்பந் தொடுகடனீ ராமை
மயிர்ப்படா மின்மினியின் வன்னி - முயற்கோ

வேதாந்த மநநசிந்தாமணி.

டெருத்தின்பான் மெய்யுணர் வில்லாதான் பண்ணுங்
குருத்துவமு நோராகக் கொள்.

காய நிலையின்மை கண்டான் கருத்துச்செந்
தீயி னடுவுற்றான் சித்தஞ் - சினவரவின்
வாயுறுமண் டேகத்தி னெஞ்சம் வரியுழுவை
தாயவ னுள்ளஞ் சமம்.

தம்பாற் றவந்தூய்மை வாய்மை தயாவிலா
ரும்ப னடிபேணு ருள்ளபொரு - ணம்பார்
பொருள்செய்ய வாதரிப்பார் போக நினைவா
ரருள்செய்ய லாகா தவர்.

சித்தியா நிற்குஞ் சிலர்க்கு விபரீதப்
புத்தியா குஞ்சிலர்க்குப் போதமே - சுத்தமாம்
பானீய மொன்றேனும் பாம்புண்டா னஞ்சீனு
மானீயு நல்ல வமிர்து.

கழல்போற்ற வாயாரக் கண்மல்க வுள்ள
மழல்சேர் மெழுகி னழிவெய்த யாக்கை
யெழில்சேர் குருபரன்ற னேவலே செய்க
நிழல்போல முன்பினு நின்று

சநதனந் தாம்பூலந் தாரா தனஞ்சயன
மநதனம் பொய்வெய்ய மாற்றங்கள - சிந்தைக்
காவபி மானங் கழுசகிளிப் பின்ன
குரவன்முன் மேவாது கொள்.

அங்கையுற்ற நீராக்கொண் டாக்கை பொருளாவி
பங்கயக்கண் ணுற்கொண்டு பண்டைவினைச் - சங்கையறப்
பூத மலமுழுதும் போத மெனநிகழ்த்தப
பாதமலர் வைத்தான் பரன்.

ஆக்கை முதற்சித்த மீறாக வெபபொருளு
நோக்கு மவன்றன்னை நோக்கா தவைசடமாச
சாக்கியா நின்றவவன் சற்குருவா வந்தபரன்
வாக்கில் வெளிப்படுங்காண் வந்து.

போக்கு மனநெருக்கிப போதமங் கில்லாமை
நோக்கிய நோக்காலந நோககதனை - நோக்கென்றான்

ரேன்றுத வண்ணம்போய்த் துஞ்சிற் றிருளறிவாச்
சான்றாகி நின்றேனுன் றான்.

வினைப்பய னென்னையினி மேவாவிண் ணாதி
யனைத்து மழிந்து மழியே - னெனக்கின்று
முன்பக்கங் கீழ்மேன் முதலிடையீ றென்றனவு
மென்பக்கற் காணே னியான்.

இல்லாது முள்ளது மெல்லா மறிவேனு
னெல்லாப் பொருள்கட்கு மேதுநா - னெல்லா
வுலகும் படைத்தழித்துக் காத்துணர்வா யொன்று
யிலகும பரமீசன் யான்.

விரிநதா னுலகறியு மேனேக்கா துள்ளே
புரிநதாற் றனையுணரும் போத - மருநதவா
மாட்சி யுடைய பரமெனவோ மறறிதன்
காட்சியு மாட்சியுங் கண்டு.

காணங்க ளிற்கலந்து காணுமை நின்றுன்
காணங் களையொருக்கிக் கண்டான் - றனைத்தான்
காணியாய் நின்ற விவனதே கண்டாய்
மரணம் பிறப்புற்ற மால்.

அறிவென் பதனு லறியும் பொருளு
மறிவு மறிவானு மாகும் - பிறிதின்றிச்
சொல்லாட வில்லாத் துரியாதி தமபிறகக
வெல்லா மவிழ விரு.

தேய்ந்து தெரிவு தெரியாமை யென்பதற
மாய்ந்த தெனவும் வகையில்லை - மாய்ந்ததுவும்
போந்த விடத்தே புகலு மஃதொழிய
மாய்ந்த விடத்தில்லை மற்று.

அடங்குகை யாலே யதீதமு நின்னை
மடங்கொள் சுழுத்தியை மானுந - இடங்கொள்ள
நில்லாக் கனவே துரிய நிலையிரண்டு
மல்லாமை யாலவத்தை யாம்.

அதீதம் பொருளென் றலப்பொருளே தென்று
ணதீதம் பொருளா வறிந்த - புதனொருவ

ணுண்டாங்கா ணென்றொன் றுரைத்தா ணுரைத்தலுமே
கண்டா னதுகாணுங் கண்.

பிறிதற் கறிவிருந்த பெற்றியே னென்ன
வறிவிற் கறிவா யிருந்த - வறிவை
யறிவே யறிகின்ற தன்றி யறியப்
பிறிதேது மில்லை பிறழ்வு.

அகமிதங்க ளில்லை யறிவயர்வு மில்லை
யிகபரங்க ளொன்றறிய வில்லை - சகமு
மெரியினுக்கு வெம்மையுரு வென்ன விறைவா
வுருவதற்கு நேரே யுணர்வு.

பூத மறிந்த வறிவுயிராம் போதமா
யாது மறிநதவறி வீசனும் - பேதமறப்
புல்லிற்றெங் கேயென்றான் புத்தேளி ரோக்கண்ணீர்
மல்கிததான் வீழ்ந்தான் மகன்.

பின்ன மறிந்த செயல்போலப பின்னமே
தன்னை யறிநததுவுந் தற்செயலாய் - நின்ன
செயன்மாண் டதுகாண் சிவமென்று னீச
னயன்மா லறியா வவன்.

ஒருக்கவே றில்லா வுணர்வாம் பரமும்
பருகக விடயமெனப பண்ணி - யருட்சொருபன்
பேசா திருவென்னப் பேதங்கா ணாதிருந்தான்
வாசாம கோசரத்தே மாண்டு.

இலங்க வறித னனவாகு மெங்குங்
கலங்க வறிதல் கனவாம் - புலன்கெட்ட
தெல்லாஞ் சுழுத்தியா மிம்மூன் றவத்தையினு
மல்லா ததுகா ணறிவு.

உளனு முயிரு முணர்வு முடனிறநது
யானு மிறநது பரனிறந்து கோனே
வடிவோது மாறின்றி வாக்கிறந்து நீயிப்
படியே யிருக்கும் படி.

இரண்ட சமவாய்ந் தீர்பாழிற் சீவ
னிரண்டாம்பா ழிற்றேன்று மீச - னிரண்டும்போய்

மூன்றும்பா ழிற்றோன்று மூன்றும் பதப்பொருளாஞ்
சான்றாரு மில்லாத் தனி.

ஆவபா வாபாவந் தீர்ந்த வகோசரமு
மோவு மவத்தைகளி னொன்றுக்கிச - சிவபரந
தானற் றிருந்த தனிப்பதங்கா ணீதென்று
மோனத் திருந்தான் முனி.

நோக்கினான் றானாய் நிகழ நுனிதமறை
வாக்கினாற் கூறறிய வான்பொருளை - நோக்கிச
செயிர்தீர்ந்தே னென்றெழுநதான் மைந்தன சிலையின்
றுயிரீநத மீனதனுக் கொப்பு.

நிறைவுற்ற தெவ்வாறு நின்மலனுந் தன்னை
யறிவித்த வாறறிய லாகா - நிறைய
முழுத்துமா லானந்த முந்நீரி னுள்ளே
யழுத்துமூ மைக்குடதநி னும்.

இருந்த படியே யிருந்தபடி காண
விருந்த படியே யிறைவ - னிருந்தபடி
யப்படியே யென்னு மஃதொழிய வபபடியை
யெப்படியே யென்றுரைககே னியான்.

ஊனான யூனிற் குயிரான யுள்ளுணாவு
தானாய்ப் போயத் தமரான - யானான
யென்னான டொண்ணா விறையான யாதுமாய்
நின்னான யென்னானய் நீ.

காண்டகைமே யென்கைக் கடனன்றே யில்லைநின்
றாண்டகைதான் சூடார்க் கயலன்றே - மாண்டேன்
சயம்புவே யென்னினுரை தானுண்டோ வெவ்வா
றியம்புவே னென்றறியே னியான்.

காரணனு நான்முகனு நாடப் பெறுரின்ன
மாரணமுஞ் சொல்ல வறிகுதிலை - காரணநின்
செம்மா மலர்ப்பாதஞ் சென்னிப் பொறித்தாய்க்குக்
கைம்மாறு காண்கிலேன் காண்.

ஒல்லை யுலகு படைத்தழிக்க வுன்னுணர்வால்
வல்ல சொரூபாவென் வஞ்சமனக் - கல்லைத்

திரித்தருள வேண்டியொரு தேசிகனுங் கோலந்
தரித்தருள வேண்டியதே தான்.

சொருப வெனக்குன் றுணைமலர்த்தாள் சூட்டிற்
றிருவரு ளேபோப்பே மென்றே - வருளாலே
நின்னை நனையானே நீயு மருளாலே
யென்னை நனையே னியான்.

வந்திக்கச் சென்னிவாய் வாழ்த்த மனனுருக
விநதத் திருககோலத் தெம்பெருமான் - வந்தெனக்குப்
பொனனங கழலருளிற பூரணபோ தச்சொருப
வின்னம் பிறப்பே யினிது.

என்கை பணிசெய்ய வெம்பெருமாற் கெம்பெருமா
னென்கை பணியாக வென்வாக்கு - நின்கீர்த்தி
கற்றென்றும் பாடக் கனியமனங காணிறைவா
மற்றொன்றும் வேண்டேன் வரம்.

அளித்தான் றிருமேனி யைம்புலனுங் கொண்டு
களித்தான்பே ரானந்தக் கண்ணீர் - குளித்தான்
குளித்தானம் பாலென்றுங் கூர்ந்தன்பான மீண்டு
மளிததா னருட்சே வடி.

சசிவர்ணபோதம்.

அலகை யச்ச மறவக வான்களு
முலகின் முத்தி பெறும்பரி சோதுவாம்.

புணர்ந்த பாவமெ லாம்பரி பூரண
முணர்ந்த ஞானி விழிபட வோடுமே.

வேறு.

எழிலாரு ஞானி புகழென்னை கூற வுயர்வீ டிவன்சொல் வழிசெய், தொழிலாளா சேர்கை யதுகேளு முன்னை யிதிகாச மொன்று சொலவே. 1

தந்தாபமற்ற பரனேவல்செய்த வவனுற்ற பேறுதனைமுன் [வே.
செந்தாமரைக்கண் முதற்வற்கெம்மண்ண திருவாய் மலர்ந்ததிது 2
உவமிப்பின்ஞானி விழிபட்டுமுன்னை வினைவிட்டு முத்தியுலகிற்
றவமற்றவெய்ப வினையேபுரிந்த சசிவர்ண னெய்துகதையே. 3

வேறு.

ஏமம்புகுவா ருளபாதகரா மியாவர்க்குளு மிக்கவனுகுமிவ
னுமம்புகல்வார் குலமும்மெரிவாய் நரகம்புகு மாறுநடந்தனனே. 4

மலமேவிய தீவினையின் வலியான் மகிழும்பர் பதத்தி லிருந்த விவன், குலமேவிய தென்புல வாணர்களுங் கொடிதாய்நர கங் குடியேறினரே. 5

மிகமேவிய புண்ணிய பாவமெனும் வினையின்பயன் மேலொரு காலமுறு, திகமேவரு மென்பதனு ளுளரோ வெல்லாமிவனைச்செற வெய்தினவே. 6

தன்புத்திர னேயம் விடாமையினுற் றவறுற்ற விவற்பெறு தந்தையுளந், துன்புறறினி யென்னைகொலோ புதல்வன் றுயர்தீர் வகை யென்றுசுழன்றனனே. 7

ஒன்றுறும் வினைத்துயர் துய்ப்பதலா லொழிவிக்கு முபாய முனக்கிலதே, யென்றுறு மறிந்தவ னன்புவிடா திவனைக்கொடுழன்றன னெங்கணுமே. 8

ஒருமாதவன் மற்றிவன் வேதனைகண் டொழிவற்றுள வொன்றை யுளத்துணரும், பரமாகிய ஞானிகள் கண்ணுறலே பரமாவிழ்த மென்று பகர்ந்தனனே. 9

தானந்த மிலாத தனைத்தருவான் சத்தீச்சுர மென்னு மிடந்தனில்வாழ், மானநதி பாரயண ரென்பவர்நின் மைந்தர்க்குறு நோய்க்கு மருந்தெனவே. 10

முடியாவுப தேசமிதென்றவனு முனிவன்பத மெய்தி மொழிந்தனனிக், கொடியானவெரு வாதுகுயிற்றியநோய் கூறற்கரி தாயகொடுந்தொழிலே. 11

ஈங்குன்றிருமுன் பகரும்படியோ விவனெய்திய தீவினை யென்னவெலாம், நீங்கும்படி தன்னனு பூதியினு னிகழும்விழி வைத்தன னின்மலனே. 12

கணியாத பவக்கடு வானதிருக் கண்வைத்தலும் விட்டன காதுகடும், பிணியாவையு நல்லபிதா விறைதாள் பேணிப்பணி யென்று பெயர்ந்தனனே. 13

இடனேழுத லாக வுவந்திறைமோ னேவும்பணி செய்திவ ணுஞ்சிலநா, ளுடனேயிவ னேதிரு மேனிதனக் குரியானென வுறறன னும்பனென்டே. 14

நன்ருய்முனி தாள்வழிபா டதனு ஞனுவித மான பிறப்பினை விட், டொன்ருகிய வீடுண ருத்தமர்கட் குளசாதன நான்கு முதிததனவே. 15

முனிவன்றிரு முன்புள தன்குறைதான் மொழிவான்சில வஞ்சலி குஞசியதாய்ப, பணிவநதிரு கண்கள் பதஙகளிலே பல காலவலம வநது பணிநதனனே. 16

அருளேவடி வாகிய மாமுனிதா னறியாதவர் போல வழுங் கலுறும, பொருளேதென மைநத னுடுநகினனிப பொல்லாத பவப்புண ரிகமெனவே. 17

வெருவுமபிற விக்கடல விததாமுன் வேதாகமகீதை விளம்பு மதைக, குருவுநதன தன்பன் மனத்தளவிற கொளுமாறு தொகுததிது கூறிடுமே. 18

வேறு

மாண பவங்க ளான புனலே யுடையது மதிலை விழுங்கு காம வரவு பெரியது, காண வொழுஙக ருத விடய விரைநுகர் கணமொ டியஙகு மீன மிகவு முகள்வதே. 19

பெருமித மென்று கூறும பெருமை யுடையது பிணிந ளெ ணுங்கெ டாத புலவு கமழ்வது, வருமிட ரின்ப மான திரைகள் பொருவது மனமெனும் வஞ்ச ராஜ மகர முறைவதே. 20

அளவி லகந்தை யாமை யபரி மிதமுள தவாவு நிறைநத வாழ மறிய வரியது, களவு நெருங்கு பாரு மலையு முடையது கலக விடங்கண் மேவு கிருமி நெளிவதே. 21

துகளொனு நன்கி லாத நுரைக டருவது † துறவிபி னின்ப மான கரையை விடவகன், மகளிரெ னுநதவாத வலிய சுழியது மறலியு மஞசுகோப வடவை யெரிவதே. 22

† துறவெனு மின்பமான கரையை யகழ்வது என்றும் பாட முண்டு.

வெருவரு கின்ற போக முதலே யுடையது விஷிதம னந்த மான துறையு மறிபவ, ரொருவர் கடந்து போக விரகி லெழுபவ வுதகி விளம்ப யாவ ருலகி லறிஞரே. 23

பொறிவழி சென்று மீளு மவல மதிகொடு பொருசம யங்க ளாறு மறிய விழுமதி, லறிவழி யொன்றி லாத பொருள தென வுள வறுப வங்க மேறு மறிஞ ரகல்வரே. 24

புணரி கடந்து போக விரகி லெனமொழி பொழுது புலம்பி யாவி புதல்வ னிறுமுன, முணரவெனும வங்க மேறு மறிஞ ரகல்வ ரென் றுரைபை வழங்கி நாத னுவகை யருளவே. 25

வேறு.

வாழியென விறைவனடி தொழுது வருபவமா
மாழியினை யகலுமறி வருளுகென வவரே. 26

பரவறிவு மபரவறி வெனவுமிரு பரிசாந்
திரவறிவை யறிபுமவா மொழிவர் தெளிவுறவே. 27

அபரவுணர் வருமறைகண் முதலகில கலேயு
முபரமம தறவுதவு வுணர்வுபர வுணர்வே. 28

ஆகம விதங்களறி வாரபர மறிவார்
யோகமோ டிறங்குமவ ரேபா முணர்ந்தார். 29

புராணமிதி காசமெவை யும்பொரு ளுனைததின்
பிராணனறி யாதுள விடத்திவை பிதற்றே. 30

இயலறிவ திசையறிவ தினமறிவ துளதா
மயலறிவ தறிவதல வறிவறிவ தறிவே. 31

நவிலுகலே யறுபத்து நான்கு மறிவாரும்
பவலயம தறுசுத்த பரமமறி யாரே. 32

ஆகவறி வாளரறி வாரிவை யனைத்து
மேகவறி வாளரிவை யாவுமறி யாரே. 33

ஐயறி வறிந்தவை யடங்கினவ ரேனும
மெய்பறி விலாதவர்கள் வீடது பெறாரே. 34

மெய்மமையறி வல்லதமில் வேறறிவ தெல்லாந்
தம்மையறி யுமமறிவ தேயறிவு தானே. 35

பூசனையு மதுசகல பொருளுமறி தமையு
மீசனையும் வேறதற வறிவதறி வெனவே. 36

தானெனு முடம்பது தனைத்தவிர வேறு
யானெனு மருத்தமுள வோவருளு கெனவே. 37

வேறு.

எனதாடை பொன்பூ மகன்றையல் பாய்மா விபங்கண் முகங் கால்கை மெய்யென்ன வென்றாக, தனதா புரைபபான் வகுத்திடு வூனத தானென் றயர்தலுஞ் சொலத்தக்க தன்றே. 38

தாளாக வூராழி யார்வெனனில வீணு தண்டாக வன்மாபு தட்டாக மொடடா, நாளா மலரசசென்னி கூநதற கொடித்தேர் நாளுளு மூாவானில் வேறாக நாடே. 39

கடக்குளு சரம்பண்ணி யுண்ணின் றொருததன் கைபாத கன்னநகண் மெய்போ லியககும், கிடக்குந நடத்தா விடத்திவ் வுடம்புவ கிடககும் மொருத்தன் னடத்தா விடததே. 40

ஒருகூறு மலமாகு மொருகூ றுடமபா மொருகூறு மனமாகு முண்டற்ற வன்ன, மிருகூறு நீபாகி லொருகூறு நீயா மிழிககும் மலஞ்சோ ரிடபபட்ட துடலே. 41

கிளரா தரத்துண்ணு மன்னஞ் சுடக்கை கிட்டப் பொறுதே யிருநதார் முனிநதார், தளரா துறுபபொன்று முயிரபோக வனறே தழற்பள்ளி மீதே துயின்றா சகிததே. 42

நிழற்பாவை கண்ணுடி யிறபாவை கைகா னிமிாக்கும் முடக்குமெ மிவன்செய்த வெல்லாம், தொழிற்பால வாமறறிவ் வுடலஞ் செய் தொழிலுஞ் சுடர்ஞான வடிவான வன்செய்த தொழிலே.

அறிகின்ற பொருளென்று மறிவானில் வேறே யானுலிவ் வூனுக நானெனன லாமோ, செறிகின்ற புள்ளல்ல வேகூடிவ் வகையெ செடமான வுடனின்னில் வேறென்று தெளியே. 44

நிலமாகும் வர்க்கென்ற னெகிழ்கின்ற நீரா நெருப்பா மிதிற்சுட்ட வெல்லாமு மநிலஞ், சலமான புரையான வானிந்த வுடலஞ் சடமான வைம்பூத வுருவங்க டாமே. 45

விழியைப்பு மானென்னில் ரவியாதி யாலே விளங்கின்ற தல்லால் விளங்காமை யாலே, யொழியப படுங்கன்ன முதலான்கு முன்ற லுருககண்ட கண்டன்னை யொப்பாக வுன்னே. 46

வேறு.

அழலுண்பொருள களிலுண்பவை முகககூறதின் முதற்கூறணியெனபு நடுககூறது மசசைககணி யாகு, மொழிலகொண்டகடைக்கூறது வாககாயெழு மென்றே யியனுன்மறை யாதங்கவிசைக்கின்றன தாமே. 47

உண்ணுமபுனன் முக்கூறதின் முதறகூறுவர் நீரா முதிரநடு விறகூறு கடைககூறு பிராண, னெண்ணுமிதி விருகூறவை நீயாயிடி னன்றோ விறுகினற பிராணன்னது நீயாகுவை யிசையே.

பிராணனு மலல தாஙசி லுணாவின்மைய யாலல்ல துணரும் புலன்க ளொழிவாற, பிராணன தென்னின மனனே யொழியாது சேனை நகாசூழ வலனுசெய் பொழுதே. 49

கரண மொடுங்க வாயு நிகழ்வென்கொ லென்னி லுடல்காவலாகு மலமேதன், மரண மடைநத தென்று தமாசுட் டிடாமுன் வளைவாலின் ஞாளி கொளுமே. 50

இனமுற வெண்ண வுளள காணநதி லொன்றி தெனலாவிதென்ன தெனலான், மனமுன மன்ன வெனற வதனுலு மல்லமதியல்ல வநத வகையே. 51

வேறு.

இடரின் புளதாய் நிலையற றறிவற றெண்ணுங்கர ணங்களிலாயெவரு, மடருமபிறவிக் கடியென் றுணரு மகங்காரமு நீயல வெனறறியே. 52

ஐயப படலோா பொருணிச சயமா யறியபபடல யானென தென்றுமதஞ், செய்யபபடல செய்வது சிநதனையாகு சித்தம் மது வன்றென நீதெளியே. 52

முன்னுக வுடமபது சித்தமதே முடிவாக மொழிநத பொருடடிரடா, னின்னுகில நீயறி யுமபொருளாய் நிகழ்கின்ற தனு லென நின்மலனே. 54

உன்னலறி யபபடு மியாவையுமுன் னுருவன்றென வோதினை யொககுமெனக், கென்னலறி யாதொழி யுமபொருளோ யானுகுவ தென்றென னென்றலுமே. 55

அறியாபபொருள் காரண மாயைகுறித தறியும்பொருள் காரிய மாமுலகிற, நெறியாறறிகழ நான்மறை யநதமெலாம் நீயன் றென வோது நிரநதரமே. 56

அறியும்பொருளன் றறியாப பொருளன் றறிவாகிய நீயெனு மபபொருடான், பொறியின வழிநின் றறியும பொருளோ போ தககண விழிததறி யுமபொருளே. 57

வேதபபொருடா னிதுவே றுசொலும வினையாவையு மன் றொரு வேறுமிலாப, போதபபொரு ளநத மறைககணியாம புனி தபபொரு டதவ மசிபபொருளே. 58

வேறு.

நிமல மாம்பர மதுவெ னுமபொரு ணீயெ னும்பொருள் சிவனே,
யமல மான விரண்ட யிககிய மசிப தபபொரு ளாவதே. 59

அருமை யாகிய பிரம முன்னிலை யாது மாருயிர் பினனிலை
யிருமை யாய விரண்ட யிககிய மெய்து மாறெவ னெனனவே. 60

உபாதி யால்வரு பேத மேயிவா பேத மன்றுரு வுயிரினின
கபாதி யாமுடல போலிறைக்குள கார ணாதிகள காயமே 61

ஈசன் முறறறி வான்வி யாபி யெவைக்கு மேது வியமபுமா
காச கனனிரு பாதி பாவனை கார ணாதிக ளாவதே. 62

நீதி யாலிரு பாதி நீக்கிட நீயெ னசசொல் பததறினு
மாதி யாகிய ததப தத்து மசுத்த சுத்த முரைததுமே. 63

ஆக மூன்றிக ழேழு நானென றுவமப ததறி லசுததமே
சோக மினறிய சாட்சி நானென றுவமப தபபொருள் சுத்தமே.

அகில காரண மாதி நானென றறப ததறி லசுத்தமே
சகல காரண சாட்சி நானென றறப தபபொருள் சுததமே. 65

செறிநத காரண காரி யஙகள் சிதைநது மேலுறு சிததா
யறிநத வாதனை தானு மறறதவ் வசிப தபபொரு ளாவதே. 66

அசுதத மாகிய விருப தத்திலு முக்கி யபபொரு ளாவதே
விசுதத மான திலக்கி யப்பொரு ளென்று சொல்லுவர் விமலரே.

முரண்ட சீவ பரஙக டமுடன் முககி யபபொரு ளாவதே
யிரண்டில் வேறறு சிற்சொ ரூப மிலககி யபபொரு ளாவதே. 68

வாக்கி யப்பா சீவா தங்க ளுடம்பி ரண்டுமி லக்கணு
வாக்கி யப்படி நீக்கி ஞலொரு வதது வேபா வதது வே. 69

ஓரில் விட்டதும் விட்டி டாதது முபய மும்மென வுணர்வுளோர்
தேரி லக்கணை திரிவி ததநி லிசைபபா மற்ற தியமபுவாம். 70

மஞசு கூடபிடு மென்றல போலவும் வடப கிரதி யுள்ளதே
விஞசு கோடம தென்றல போலவும விட்ட லககணை யாவதே 71

சிவலை நின்றது வெள்ளை போயின தெனறு செப்புதல் போலவே
கவலை யனறிவி டாத லககணை யெனறு நீகொள் கருததிலே. 72

மேவும் விட்டு விடாத லககணை மெய்மமை யாதெனி லநதவித்
தேவ தகத னெனுமபொ ருட்படி சிநதை செய்திடு தீரவே. 73

விட்ட லக்கணை தனையும விட்டு விடாத லக்கணை தனையுநீ
விட்டு விடடு விடாத லககணை யான்விளமகு விளங்கவே. 74

போது மேவிய தேசம விடடொரு புருட னைககொளு மாறுபோ
லோது மீருடல் கண்டு விட்டத னுணமை காண வுணாநதிடே.

வேறு.

பிரியாவுயிா காரிய மாமுடலும் பிரமத்தூறு காரண மாமுடலுங்
கரியாகிய வாதனை யுங்கழியக காட்டுமபடி கண்டுகொள் கண்ணு
[றவே.

கரணத்திர ணிறபினு மபபொருளைக் காணககிடை யாதவை
கையறவே, மரணபபடி னுமமது கண்டுகொளுமு வழியில்லை
யெனும்படி நீமதியே. 77

எநதககர ணங்களு மேவனலு விதிலவாதனை யால்விட
யங்களொடே, வநதககர ணஙகள் பொருநதலகளு வவைமாய்தல்
சுழுத்தி யவத்தையதே. 78

வேறு.

வினவிற் பாரத்தையறி வுறுதற் கவத்தைபுலன் வினைமாறியே
நனவிற் சுழுத்திநிலை வரினப பொருட்டிகழு நலமாகவே. 79

திவிதத தவத்தைகளை யறிவுற்ற வத்துரிய நிலைசிவனை
பிவிதத்தி லப்புருட னனவுறற வத்துரிய நிலையீசனே 80

அகிலக் கரிப்பரம துரியப் பொருடடுரிய மதுவாகையே
புகலுறற தத்வமசி யெனுமுப் பதத்தின்முடி பொருளாவதே. 81

நிமலப் பொருட்சுருதி நெறியிற் பெறக்கருணை நிதிகூறவே
யமலப் பொருடபெறுத லருமைத் தெனக்கழறி யடிவீழவே. 82

தமரக் கலைக்களவு தெரிவற்ற தறபொள்க டமையீருவா
னமரர்க் களபபரிய பதநற் புனறகொடுசெய் தபிடேகமே. 83

பவளத்தில் வைத்தவமி தினினமிசசி லிட்டினிய பரிவோடுமா
தவளப பொடிக்கவச மெனவிட் டுடற்பகைக டலைசாயவே 84

உதகத் துடறபொருளோ டுயிரைக்கொ டுசசிமிசை யொரு போதொடே, பதகத் தலத்தைவிட விருகைத் தலத்தொடிரு பதமேவியே. 85

ஒழியப் புலககணுப நிடதப் பொருட்டெரிய வுளஞான மாம, விழியைக கொடுத்துமொழி யெனமுப் பதபொருளும வெளியாகவே. 86

நனவைத் துவககிமுடி துரியத்தை முறறவிறை நவினிதியே
மனவாக்க மறறவநு பவமுறற சிறக்கன வலியோதுமே. 87

வேறு.

புரண மாகவே புறமபுள புலன்களு மந்தக்
கரண மியாவையும் வழஙகிட நனவெனக கண்டேன்.

புரண மாகிய புறமபுள புலன்கெட வநதக்
கரண மியாவையும வழங்கிடங் கனவெனக் கண்டேன். 88

மரண மாகிய தசையிது வெனும்படி மனுதி
கரண மியாவையு மிறந்துள சுழுததியுங் கண்டேன். 89

எஞ்ச லின்றியெக் கரணமு மிறநதிருண் டிருந்த
துஞ்ச லங்குணர் போதமாந துரியமுங் கண்டேன். 90

துரிய மாகிய போதமோர் துளக்கமற றனைததின்
கரிய தாயிருந் திடமபர னனவெனக கண்டேன். 91

புணாநத விசசகத் தொழித்துணர் போதமாந் தனையே
யுணர்நத மற்றது பரன்கன வெனுமபடி யுணர்நதேன். 92

சானறு சாக்கிய மிறநதிடத தானிருநதமையுந
தோன்று முவிடம பரன்சுழுத் தியதெனத துணிநதேன். 93

மரித்த தென்றுணாந் துரைத்ததும் மரித்திடந் தனிலே
தெரிதத போதமே ததுபரன் றுரியமாய்த் தெளிநதேன். 94

இறையெ னும்பொருட் டுரியமே யென்னையாண் டவனே
மறையி னநதநற பதபொரு ளனவென மதிததேன். 95

பண்டை விசுவ வாதனைப பழுதுபோய் முழுதுங்
கண்ட கண்ணதே யாகிய கனவதுங கண்டேன். 96

காட்சி யவையுங கண்ணதா யககனுங் கரைநத
மாட்சி யாகிய வனோசர முறக்கமாய் மதித்தேன். 97

அருந்த வாமறை யநதமா மனோசரந தனினீ
யிருநத வாறறி விததவா றெஙஙன மிசைபபேன். 98

எம்பி ரானிடந் தொறுமிடந் தொறுமது மதுவாய்த
தம்பி ரானடஞ் செயுமவகை சாறறுமா றறியேன். 99

ஆவி யேயடி யேனசெய்கைம் மாறுனக் கென்னிற்
பாவி யேனது தானுமுன னுடையதாம பண்டே. 100

ஆவல் செய்தென தாகநையுள ளளவுநின் னடியாக
கேவல் செய்வதே யன்றிமற றொன்றுநா னறியேன். 101

இறவி லெபபத முமபெற வேணடிலே னென்றும
பிறவி வேண்டுவ னினறிருப பணிசெயப பெறினே 102

வேறு.

என்றுபல கால்விழு மெழுநதொழு மழும்புரியு மென்னை யினியா
னின்றுபல வாகவுரை செய்தவவ னன்பினொடு நெஞசுருகியே.

எட்டிலறி வின்றியிறை தன்னிலறி வின்றியிவ் வுடமபி னுடனே
வீட்டிலுறை வானையினி வீடுபெறு மெனபது விளமபுகிலமே.

வஞ்சவலி யானரகில் வீழ்பிதிர ரந்நரகு பாழ்படமிகா
விஞ்சைவலி யாலடைய வேறினர் சுராதிபாகண் மேலுலகமே.

தேவரு மனித்தரு மிவன்றொழில் வியந்துரை செயப்படுவதோ
மூவருமவ ணங்கிமுடி யாலவனை தேவல்செய முந்துறுவரே. 106

ஞானியை நான்சுர னெனுதொழிக ஞாலமுய நாத னருளான்
மேனியது கொண்டுதனை நல்கவரு மென்றறையும் வேத முடிவே.

பரமானந்ததீபம்.

அஞ்செழுத்தி னுருவாகி யறிவு மாகி யாதிநடு வீறாகி யனு தி யாகிச், செஞ்சடையிற கொன்றைமல ரணிந்தோ னாகித் தேனாகிப் பாலாகிச் செகமே மாகி, மஞ்சுலவுங் குழலுமையோர் பாக னாகி மகிழ்ச்சியுட னெனையாண்ட குருவு மாகி, வஞ்சமறத் தொழுமடியா ருளத்தின் மேவும் வள்ளறனைப் புகழ்ந்தேத்தி வணங்கு வாமே 1

மாலயனா யுருத்திரனாய் மகேச னாகி மன்னுசதா சிவனாகி வானோ ராகிக், காலமொரு மூன்றினுமாய் முனிவோ ராகிக் ககனமுதற் பூதபவு திகமு மாகிச், சீலமுடன் தொழுமடியார்க் கெளியோ னாகித் திரைகடலாய் மறைமுடிவாய்ச சிறியேற் கன்பாய், மேலுமருட் குருவடிவாய் வந்தாட் கொண்ட மெய்ப் பொருளை யுளத்தில் வைத்துக் கருது வாமே 2

எவ்வுயிரு மெய்பொருளு படைத்த கோமா னெங்குமொன்றாய் நின்றிலங்குஞ் செமபொற் சோதி, யிவ்வுலகி லன்புடனே யர்சித்தேத்து மெளியோாக ளனுதினமுங் கருதிச் செய்த, பவ்வமெலாம் பற்றறுக்குங் கருணைக கணணன் பார்வதியோர் பாகம்வைத்த வேக நாதன், தி வியபொற றுளிரண்டுங் கருத்தின் னேக்கித தினந்தினமுந துதித்திறைஞ்சிப போறறு வாமே.

எல்லார்க்கும் பரமசிவன் றுணையு மாகி லெவ்வுயிர்க்கு மவனருள் சேர்ந திருக்கு மன்றே, பொலலா கரு மிபறைகெடப் புரிந்தி டாமற் பொறிவழியின் மனமபொருந்திச சுழன்றி டாமல், நல்லார்க்கும் பெரியோர்க்கு மெளியோாகட்கு நாடோறு மிரக்கமுண்டாய் நடப்பா யாகிற், பலலோர்க்கு முயிர்க்குயிரா யிருக்குமெங்கோன் பரிவினொடு கருணையருள் பாலிப பானே. 4

புலைகளொடு கொலைகளவு கட்கா மத்தைப் புந்திதனிற் கருதாமல் நிற்பா யாகில், மலைமகளோர் பாகனுந்தன் வசமாய் நிற்பான் மாதவமு நிலைக்குமிந்த வழிநில்லார்க்கு, வலைகடலிற் றுரும்புபோல் மனந்தள் ளாடு மறிவுதனக் கானிவரு மதுவல்லாமல் நிலைதவிரு மெழுபிறப்பு நீங்கா தென்றே நீணிலத்தி லருமறைக ளோதும் வாறே. 5

தன்னரசு நாடுவிட்டுக் காடுபோய்ந்து தனிக்கோண்டிப் பசுவாகிப் பாசத் தாலே, பொன்னைமண்ணைப் பெண்ணைநித்தந் தேடித்தேடிப்போய்யுடலுக் கின்பதுன்பமவேண்டி வேண்டி, மின்னையார் சொங்கலைசலைசகண் டேங்கித் தூங்கி விருப்பு வெருப் புற்றழுந்தி விரகால் வெந்தே, தன்னுடைய பதியறியத் திறமில்லாமற் றயங்கினர்க ளெண்ணிறந்த கோடி யாமே. 6

முன்னாளிற் றன்னைமறந் திச்சைக் காளாய் மூலத்தி லாங்கார வடிவாய்த் தோன்றி, யென்னுளுந் திகைப்பூண்டு மிதித்தாற் போல வென்னதென்று மியானென்று மிழிவுற் றேங்கித், தன்னாலே தான்கெட்டால் மன்றுளாடுந் தம்பிரா னென்செய்வானவன்பொற் றாளைப், பன்னாளும பூசித்தாற் குருவாய்த் தோன்றிப் பக்குவத்திற் றன்னையறி விப்பா னன்றே. 7

என்னதென்று மியானென்றும் விருப்புற் றென்று மென்னுடலம் பருத்ததென்று மிளைத்து தென்றுந், தன்னுடலைத் தானென்று மதிக்கையாலே தன்மாதன்ம மிருவினையுந் துணிவாய்த் தேடிப், பின்னுமுட லெடுப்பதற்கே கர்த்தாவாகிப் பிறவிவிடாய் கொண்டுழன்ற நெஞ்சே கேளாய், நின்னுடலைப் பகுத்தறிந்து வேறாய்க் கண்டு நின்றறிவைத் தானாக நேசிப் பாயே. 8

துவக்குமுதல் லெழுதாதும் விருத்தித் தோங்கித் தொல்லைவினைக் கீடாகத் தோற்றுங் காயந், கவைக்குதவி யற்றபுழு மேச்சற் கூடாங் கஸ்தியுறு மலமூத்திரக கடமென் றெண்ணித், தவத்துடையோ ருடலதளர்ந்து நழுவா முன்னந் தன்னுடலைப் பகுத்தறிவாற் றள்ளி யேறிப், பவகடலைக கடப்ப தன்றிப் பிராந்தா ளாகிப் பவக்கடலிற் படிவர்களோ படிந்தி டாரே. 9

அன்னைதந்தை துணைவர்சுற்றம் பெண்டிர் மக்க ளச்சுமட்டந் தொட்டிமுத்த மாடு மாடு, நன்னிதியங் கன்னலொடு சென்னற்கெல்லா நானெனதென் றலக்கணுற்றுக் கவலைக் காளா, யென்னசன்ம மெடுத்த துதாய் நெஞ்சே கேளாய் யினியேனுஞ் சுருதியுக்தி நெறியூ டொன்றித, தன்னையின்னா னென்றறிந்தே யதுவா கித்தாற சம்சார துக்கமெல்லாம் வெளியாங் காணே. 10

ஆணவகா மியமாயை மலமோர் மூன்று மடுத்தறிவைக் கெடுக்குமதை யடுக்கப் போமோ, சாணளவுக் கேறிவந்தால் முழத்துக் கப்பாற் றாழ்த்திவிட்டுத் தனக்காளாய்ப் படுத்திக் கொள்ளும், வாணிபாசெய் தொழிலதுபோற் கருத்தாய் நோக்கி மலமூன்றும் புசிப்பறவே திறப்பா யாகி, லாணவா திமலமறும் பரமானந்த வமுதருந்தி வாழ்ந்துசுகித் திருக்க லாமே. 11

முத்திபெறும் வழியேது யாரு ரென்றன் மூடபவந் தொலையும்வகை யாதோ வென்று, பத்தினியுட னருட்குருவின் சன்னிதானப் பணிவிடைசெய் தொழுக்க முண்டாய விசாரித் தன்பா, யுய்த்துணர்ந்து நடுவிலோர் கணைபோ மேது முனதுள்ளக்கண் மாறுமற் பார்த்தா யானால், சத்தொடுசித் தானந்த வடிவாயெங்குந் தானாகி நிறைபதம் பெறுவ தாமே. 12

தொட்டிடமும் விட்டிடமுஞ் சொல்லிக் காட்டித் தோற்றமொடுக்கங் களிரண்டுமே விரித்துக் காட்டிச, சிட்டருடை பக்குவத்தைச் சுற்றிப் பார்த்தே திருவருளைக் கொடுக்க வல்லோனு சானுகு, மிட்டதொரு கட்டளைக ளெதிர்சொல்லாம லின்பதுன்ப மிரண்டினுக்கு மிடங்கொடாமல், சட்டமுடன் விட்டிடரில நிஷ்டை யோகஞ் சாதிக்கு முத்தமர்கள் சீட ராமே. 13

சாதனமாஞ் சதுட்டயத்தின் விசாரத் தாலே சந்தேகமுள்ளதெலாந் தவறிப் போகும், பேதமறப் பிரமமொன்றே நித்தமென்றும் பிரபஞ்ச மநித்தமென்று மறிந்தா யானா, லாதரவாய்ப் பரோக்ஷமெனப் படும்வ யாகு மபரோக்ஷ ஞானமென்ப தியாதோ வென்றாற், காதலுடன் சொல்லாமற் சொல்லிக் காட்டுங் காரணதே சிகனருளாற் பெறுவ தாமே 14

சொற்பனத்தில் மலடிபிள்ளைப் பெற்றுப் போலுஞ் சோரனென்று கட்டையைக்கண் டொளித்தாப் போலுஞ், சர்ப்பமென்று பழுதையைக்கண் டயர்ந்தாப் போலுஞ் சடத்தை மெய்யென் றறிவிழந்தோர் பிராந்தா ளாகுஞ், சொற்பனத்தைக் கண் டெழுந்துபொய்யென் றறிந்தாப் போலுஞ் சோரனென்றோன் கட்டையிதென் றறிந்தாப் போலுஞ், சர்ப்பமென்றோன் பழுதையிதென் றறிந்தாப் போலுஞ் சடத்தை யிதையென றறிந்தோன் ஞானி யாமே 15

மண்ணிடத்திற் றோற்றுகின்ற கடத்தை நீக்கி மண்ணெ ன்று மதித்தறியில் மண்ணே யாமபோற், றன்னிடத்திற் றோற்று கின்ற குமிழி தனனைத தண்ணென்று மதித்தறியிற் றண்ணீராம் போற், பொனனிடத்திற றோன்றுகின்ற வுடைமை தன்னைப் பொன்னென்று மதித்தறியிற் பொன்னே யாமபோற், றன்னி டத்திற் றோன்றுகின்ற சடத்தை நீக்கித் தானென்று மதித்தறி வே சாக்ஷி யாமே. 16

ஒன்றாகி யொன்றினுக்குள் மூன்றுண் டாகி யொருமூன் றுக் கிருமூன்று யதிலொன றுககுள, விண்ணாகி யொன்றிலொ ன்று யைநதுண் டாகி விரிநதவைநதி லொவவொன்றுக் கவ்வைந் தாகிப், பெண்ணாகி யாணாகி நாணு வாகிப் பிரிநதுலகீ ரேழாகி ப்பிரமாண்ட மாகி, மணணாகி மண்ணொடைந்து மாறுமூன்று வந்தவழி யூடொடுங்கி யொனறாங் காணே. 17

ஆவரணம விக்ஷேப மவித்தை மாயை யவைநானகும் முக் குணததிற செனிதத தாகு, மாவரணம விக்ஷேப மவித்தைமா யை யவைநானகின காரியஙக ளியாதோ வென்னி, லாவரணம் விக்ஷேப மவிததை மாயை யவைநான்கிற் சிவசீவன் ஜகத்துண் டாகிற், றாவரணம் விக்ஷேப மவிததை மாயை யவைநான்கிற் பெயாசாக்ஷி நீயாங் காணே 18

ஆறுறு தத்துவத்தின் வகையே தென்னி லாக்கையெனுந் தூலமதி லிருமூன் றுகு, மீறுறு சூககுமததுக் கிருப தாகு மிய ல்பான காரணததுக கோரைந தாகுங், கூறுது பூதமைநதுங் கூடக் கூட்டிக் குலவுசிவ ததது வமென றோது நூலகள், வீறுறு தத்துவங்கள் முப்பத தாறும வேறுகக கண்டறிவே சாக்ஷி யாமே. 19

என்னுடைமை யென்பூமி யென்வெள்ளாமை யென்வீடு யெ ன்வாச மென்றுப் போல, யென்னுடல மென்பிராண னிந்தியத் தோ டென்னுடைய மனமபுத்தி முதலா யுள்ள, துன்னுடைய காரியமா யிருககை யாலே யுனனையின்று னென்றறியா ததுநீ யல்ல, வுன்னுடைய காரியங்க ளனைததும வேறு யுணர்ந்தறியு மூயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 20

செவியுடமபு கண்மூக்கு நாக்குத் தாழ்வாய் சென்னிகழுத் துகென்னஞ் சிறுநீர் தாரை, குவிமுலைமார் பிடைதுடைதோள்

வயிறு கைகால் குண்டிதொப்புள் தசைநரம்போடென்பு ரோம, மிவைமுதற்கொண் டெனனதென்றே தன்ன தாகு வியம்பினு னக் கனனியமா யிருககை யாலே, யவையனைத்துந தானல்லச் சடமா மென்றே யாய்நதறியு முயர்சாக்ஷி நீயாங காணே. 21

அஸ்தியுடன் மாமிசந்தோல் நரம்பு ரோம மைந்துமுனக் கன்னியமா யிருக்கை யாலே, யஸ்தியுடன் மாமிசந்தோல் நரம்பு ரோம மைந்துமுதற் பிருதிவியின் கூற தாகும், அஸ்தியுடன் மாமிசநதோல் நரம்பு ரோம மைநதினையு நீயறிவா யதுநீ யல்ல, வஸ்தியுடன் மாமிசநதோல் நரம்புரோம மைநதினுக்கு முயர் சாக்ஷி நீயாங் காணே. 22

மூத்திரம்வாய் நீர்வேர்வை யுதிரம் விந்து முதலைந்து மன் னியமா யிருக்கை யாலே, மூததிரமவாய் நீர்வோவை யுதிரம் விநது முதலைநதுஞ் சலத்தினுடை கூற தாகும, மூததிரமவாய் நீரவேர்வை யுதிரம் விகது முதலைநது நீயறிவா யதுநீ யலல, மூத் திரம்வாய் நீரவேர்வை யுதிரம விநது முதலைநதுக குயாசாக்ஷி நீயாங் காணே. 23

பசிதாக நித்திரைமை துனஞ்சோம்ப லைநதும பகுத்தறியி லன்னியமா யிருககை யாலே, பசிதாக நிததிரைமை துனஞ்சோ ம்ப லைநதும் பகுததறியி லககினியின கூற தாகும, பசிதாக நித திரைமை துனஞ்சாமப லைநதும பகுததறியில நீயறிவா யதுநீ யல்ல, பசிதாக நிததிரைமை துனஞ்சாமப லைநதும பகுத்தறியு முயர்சாக்ஷி நீயாங காணே. 24

ஓடலிருந் திடலநடததல் படுத்தல் தாண்ட லோரைநது மன்னியமா யிருககை யாலே,யோடலிருந திடலநடததல் படுத் தல் தாண்ட லோரைநது மாருததததின கூற தாகும,மோடலிரு ந திடலநடததல படுததல தாணட லோரைநது நீயறிவா யதுநீ யல்ல, வோடலிருந திடலநடததல படுததல தாண்ட லோரை ந்துக் குயர்சாக்ஷி நீயாங காணே. 25

இராகமொடு மோகம்வெட்கம் பயந்து வேஷ மிவையைந்து மன்னியமா யிருக்கை யாலே, இராகமொடு மோகம்வெட்கம் பயந்து வேஷ மிவையைநதுங ககனததின கூற தாகு, மிராக மொடு மோகவெட்கம் பயந்து வேஷ மிவையைந்தும் நீயறிவா

யதுநீயல்ல, இராகமொடு மோகம்வெட்கம் பயந்து வேஷ மிவை யைந்துக் குயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 26

தசைநரம்பு துவககுமயி ரென்பு வாய்நீர் தன்னொடுசுக் கிலங்குறுதி சிறுநீ ரோவை, பசிதாக மைதுனங்கண் ணுறக்கஞ் சோம்பல படுத்தலிருந திடல்நடத்த லோடல் தாண்டல், திசைபுக்ழு மிராகமொடு மோகம் வெட்கந துவேஷமச்ச மிவ்வகைக ளிருபத் தைநது, மிசைபெறுமைம் பூதபஞ்சீ காணதால மெனுமுடலாக குயாசாக்ஷி நீயாங் காணே. 27

தூலவுட னீயல்ல வென்று போனாற் றெந்தசட் பாவவிகாரங்க ளேது, தூலவுட னீயல்ல வெனறு போனுர் றெந்தமா மானுபி மானமேது, தூலவுட னீயல்ல வென்று போனாற் றெந்தகுல கோத்திரவன் ஞதி யேது, தூலவுட னீயல்ல வென்று போனாற் றெநதாதிக குயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 28

தேகாதிப் பிரபஞ்ச நாம ரூபந் தோந்தறியி லன்னியமா யிருக்கை யாலே, தேகாதிப பிரபஞ்ச நாம ரூபந் தேர்ந்தறியிற் பூதமைநதின் கூற தாகுந, தேகாதிப பிரபஞச நாம ரூபந் தேர்ந்தறியில் நீயறிவா யதுநீ யலலத, தேகாதிப பிரபஞ்ச நாம ரூபந தேர்நதறியு முயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 29

அணுத்திரண காட்டமுத லண்ட பிண்ட மகண்டமெங்கு மன்னியமா யிருக்கை யாலே, அணுதகிரண காட்டமுத லண்ட பிண்ட மகண்டமெஙகும் பூதமைநதின் கூற தாகு, மணுத்திரண காட்டமுத லணட பிண்ட மகண்டமெங்கும் நீயறிவா யதுநீ யல்ல, லணுததிரண காட்டமுத லண்ட பிண்ட மகண்டமெங்கும் யுயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 30

சமட்டியாந் தூலசரீ ரத்தை நன்றாய்ச் சார்ந்தறியி லன்னியமா யிருக்கை யாலே, சமட்டியாந தூலசரீ ரத்தை நன்றாய்ச் சார்ந்தறியி லின்றதுவே பஞ்ச பூதனு, சமட்டியாந் தூலசரீ ரத்தை நன்றாய்ச் சாரநதறியில நீயறிவா யதுநீ யல்ல, சமட்டியாந் தூலசரீ ரத்தை நன்றாய்ச் சாரநதறியு முயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 31

பிருதிவியப் புடன்றேயு வாயுவா காசப் பிரிவைந்து மன்னியமா யிருக்கை யாலே, பிருதிவியப் புடன்றேயு வாயுவா கா

சப் பிரிவைந்துஞ் சூக்கபூ தங்க ளாகும், பிருதிவியப் புடன்றேயு வாயுவா காசப் பிரிவைநது நீயறிவா யதுநீ யல்லப், பிருதிவியப் புடன்றேயு வாயுவா காசப் பிரிவைநதுக் குயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 32

ஞானமுடன் சுரோத்திரஞ் சமானன் வாக்கு நான்குமுனக் கன்னியமா யிருக்கை யாலே, ஞானமுடன் சுரோத்திரஞ் சமானன் வாக்கு நான்குமுதற் சப்தமதின் குணம தாகும், ஞான முடன் சுரோததிரஞ் சமானன் வாக்கு நானகினையு நீயறிவா யதுநீ யல்ல, ஞானமுடன் சுரோத்திரஞ் சமானன் வாக்கு நான் கினுக்கு முயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 33

மனதுதொக்கு வியானனுடன் பாணி நான்கு மதத்தறியி லன்னியமா யிருக்கை யாலே, மனதுதொக்கு வியானனுடன் பாணி நான்கு மதிததறியிற் பரிசமதின் குணம தாகு, மனது தொக்கு வியானனுடன் பாணி நான்கு மதிததறியில் நீயறிவா யதுநீ யல்ல, மனதுதொக்கு வியானனுடன் பாணி நான்கு மதி த்தறியு முயர்சாக்ஷி நீயாங காணே 34

புத்திசட்சு வுதானனுடன் பாத நான்கும் புகன்றறியி லன்னியமா யிருக்கை யாலே, புத்திசட்சு வுதானனுடன் பாத நான்கும் புகன்றறியில் ரூபமதின் குணம தாகும், புத்திசட் சு வுதானனுடன் பாத நான்கும புகன்றறியில் நீயறிவா யதுநீ யல்ல, புத்திசட்சு வுதானனுடன் பாத நான்கும் புகன்றறியு முயர்சாக்ஷி நீயாங காணே 35

சித்தமொடு சிங்ஙுவை யபானன் குய்யஞ் செறிநான்கு மன் னியமா யிருக்கை யாலே, சித்தமொடு சிங்ஙுவை யபானன் குய் யஞ் செறிநான்கு மிரத்தமதின் குணம தாகும், சித்தமொடு சிங் ஙுவை யபானன் குய்யஞ் செறிநான்கு நீயறிவா யதுநீ யல்ல, சித்தமொடு சிங்ஙுவை யபானன் குய்யஞ் செறிநான்குக் குயர் சாக்ஷி நீயாங் காணே. 36

ஆங்கார மாக்கிராணங் குதம் பிராண னவைநான்கு மன் னியமா யிருக்கை யாலே, யாங்கார மாக்கிராணங் குதம் பிராண னவைநான்குங் கநதமதின் குணம தாகு, மாங்கார மாக்கிரா ணங் குதம் பிராண னவைநான்கு* நீயறிவா யதுநீ யல்ல, வாங்

காரமாக்கிராணங்குதம் பிராண னைவானான்குக் குயர்சாக்ஷி
நீயாங் காணே. 37

சோத்திரஞா னஞ்சமானன் வியானன் வாக்குத் தொக்கு
மனம் புத்திசட்சு வுதானன் பாணி, தேற்றுசித்த மாங்கார
மபானன் பாதஞ் சிஙுவையாக் கிராணங்குதம் பிராணன் குய்
யஞ், சாற்றுமிவ்வை யைநான்கு மியாதோ வென்னிற் றன்மாத்
திரா பஞ்சகத்தின் குணமென் றுரு மேற்றவபஞ் சீகிருத சூக்கு
மபூத மெனுமுடலுக் குயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 38

சூக்கவுட னீயல்ல வென்று போனுற் றெருந்தபலா பலப
சியா திகடா னேது, சூககவுட னீயல்ல வென்று போனுற் றெரு
ந்தமாஞ் சத்தவச ஞதி யேது, சூக்கவுட னீயல்ல வென்று போ
னுற் றெருந்தசாஞ் சலவியரா காதி யேது, சூக்கவுட னீயல்ல
வென்று போனுற் றெருநதங்கட் குயாசாக்ஷி நீயாங் காணே. 39

சர்வவிந் திரியகர ணம்பி ராணன் சார்ந்தறியி லன்னியமா
யிருக்கை யாலே, சாவவிந திரியன் கரணம பிராணன் சார்ந்த
றியின் மாத்திரையே யீன்ற தாகும், சர்வவிந் திரியங் கரணம்
பிராணன சாநதறியில நீயறிவா யதுநீ யலல, சர்வவிந் திரியங்
கரணம் பிராணன் சார்நதறியு முயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 40

சமட்டியாஞ் சுக்கும சரீரந தன்னைச் சார்ந்தறியி லன்னி
யமா யிருககை யாலே, சமட்டியாஞ் சூக்கும சரீரந் தன்னைச்
சார்ந்தறியி லீன்றதுவே சூக்க பூதம், சமட்டியாஞ் சூக்கும
சரீரந தன்னைச் சார்ந்தறியில் நீயறிவா யதுநீ யல்லச், சமட்டி
யாஞ் சூக்கும சரீரந தன்னைச் சாரநதறியு முயர்சாக்ஷி நீயாங்
காணே. 41

சத்தபரி சமுருவ மிரத கநதந தானைந்து மன்னியமா யிரு
க்கை யாலே, சத்தபரி சமுருவ மிரதகந்தந தானைந்தும் விக்ஷே
பசத்தி யாகுஞ், சத்தபரி சமுருவ மிரத கந்தந் தனுமூல நீயறி
வா யதுநீ யலல, சததபரி சமுருவ மிரத கநதந் தானைந்துக் குய
ர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 42

மூலவுட னீயல்ல வென்று போனல் முரண்மேவு மறிவறி
யா மைகடா னேது, மூலவுட னீயல்ல வென்று போனல் முர
ண்பிரிய மோதபிர மோத மேது, மூலவுட னீயல்ல வென்று

போனால் முரண்மூட சடசூனியந்தா மேது, மூலவுட னீயல்ல வென்று போனால் முரணுதிக குயாசாக்ஷி நீயாங் காணே. 43

சமட்டிகா ரணசரீ ரதனை நனருய்ச சாாந்தறியி லன்னிய மா யிருக்கை யாலே, சமட்டிகா ரணசரீ ரதனை நன்ருய்ச் சார் நதறியில் விக்ஷேப மீன்ற தாகும், சமட்டிகா ரணச ரீரத்தை நன்ருய்ச் சார்நதறியில நீயறிவா யதுநீ யல்ல, சமட்டிகா ரண சரீ ரத்தை நன்ருய்ச சார்ந்தறியு முயாசாக்ஷி நீயாங் காணே.

ஆறுறு தத்துவமும் பெருககிப் பாாககி லவையனைத்தும் பிரமாண்ட மாகி நிற்கும், பூரண பிரமாணடந தனைபபோதிக் கிற பொருவிலதாம விக்ஷேபத் தொடுஙகிப போகும, வாறுன விக்ஷேப சத்தி தானும் வலிதான பிரகிருதிக குள்ளாய நிற்கும், வேறுன பிரகிருதி நித்த சுதத விபுவான பிரமதேதோ டொன் றிப் போமே. 45

தானுகி நின்றிலங்கு மொன்றுக்குள்ளே சராசரமெல் லாந் தோன்றி யொடுங்கிப போகும, தானுகி நிறைிலஙகு மொன்றை விட்டார் சராமரணத் துவநதனையைத தள்ள மாட்டாய், தானு கி நின்றிலங்கு மொன்றை பறறிச சறகுருவின சனனிதியிற் கா த்தா யானுற, தானுகி நின்றிலஙகு மொனமேறு டொனறித தற் சாக்ஷி தானுகி வாழ்க லாமே. 46

கோசமைந்து மொவ்வொன்ருய்ப் பிரித்து வேருய்க் குறித் தறியி லன்னியமா யிருக்கை யாலே, கோசமைநது மொவவொ ன்ருய்ப் பிரித்து வேருய்க் குறிததறியில விக்ஷேப மீன்ற தாகுங, கோசமைநது மொவவொனருய்ப பிரிதது வேருய்க குறித்தறி யில் நீயறிவா யதுநீ யல்ல, கோசமைநது மொவவொனருய்ப பிரி த்து வேருய்க் குறித்தறியு முயாசாக்ஷி நீயாங காணே 47

அனனமய மென்பதுவே தூல தேக மாகுமினிப் பிராண மய மனோமயத்தோ, டுன்னியவிஞ ஞானமயத துடனிம் மூன்று முற்ற தொரு சூக்கும சரீர மாகும், பின்னமுறு மானநத கோச மொன்றும் பெருகியகா ரணதேக மென்பா மேலோர், பன்ன ரிய வுடல் மூன்றுங் கோச மைநதும பகுத்தறியு முயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 48

காரணசூக் குமதூல தேக மூன்றுங் கண்டறியி லன்னிய மா யிருக்கை யாலே, காரணசூக குமதூல தேக மூன்றுங் கண்

டறியில் விக்ஷேப மீன்ற தாகுங்,காரணசூக் குமதூல தேக மூன்றுங் கண்டறியில் நீயறிவா யதுநீ யல்ல, காரணசூக் குமதூல தேக மூன்றுங் கண்டறியு முயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 49

சாக்கிரஞ்சொப பனஞ்சுழுத்தி யவத்தை மூன்றுஞ் சார்ந்தறிவி லன்னியமா யிருக்கை யாலே, சாக்கிரஞ்சொப் பனஞ்சுழுத்தி யவத்தை மூன்றுஞ சாரந்தறியில் விசுவாதி தொழில தாகுஞ், சாக்கிரஞ்சொப் பனஞ்சுழுததி யவத்தை மூன்றுஞ் சார்ந்தறியில் நீயறிவா யதுநீ யலல, சாக்கிரஞ்சொப் பனஞ்சுழுத்தி யவத்தை மூன்றும சார்நதறியு முயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 50

விசுவதை சதபி ராக்ஞனை நன்றாய் விசாரிக்கி லன்னியமா யிருக்கை யாலே, விசுவதை சதபி ராக்ஞனை நன்றாய் விசாரிக்கில் ராசததிற் செனித்த தாகும், விசவதை சதபி ராக்ஞனை நன்றாய் விசாரிக்கில் நீயறிவா யதுநீ யல்ல, விசுவதை சதபி ராக்ஞனை நன்றாய் விசாரிககு முயாசாக்ஷி நீயாங் காணே. 51

இவ்வுடல்க ளவத்தையபி மானி யாதி யிவையன்றேற் புண்ணியபா வாதி யிலலை, இவ்வுடல்க ளவத்தையபி மானி யாதி யிவையன்றேற சுவாககநர காதி யில்லை, இவ்வுடல்க ளவத்தையபி மானியாதி யிவையனறேற் பநதமோ க்ஷங்க ளில்லை, இவ்வுடல்க ளவத்தை யபி மானியாதி யிவைகளினுக குயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 52

விராட்டாதி சரீரங்கண் மூன்று மூன்றி விசாரிக்கி லன்னியமா யிருக்கை யாலே, விராட்டாதி சரீரங்கண் மூன்று மூன்றி விசாரிக்கின் முக்குணத்தின் செனித்த தாகும, விராட்டாதி சரீரங்கண் மூன்று மூன்றி விசாரிக்கில் நீயறிவா யதுநீ யல்ல, விராட்டாதி சரீரங்கண் மூனறு மூன்றி விசாரிககி லுயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 53

சிருஷ்டிதிதி சங்கார வவத்தை மூன்றுந் தேர்ந்தறியி லன்னியமா யிருக்கை யாலே, சிருஷ்டிதிதி சங்கார வவத்தை மூன்றுந் தேர்ந்தறியிற் பிரமாதி தொழில தாகுஞ், சிருஷ்டிதிதி சங்கார வவத்தை மூன்றுந் தேர்ந்தறியில் நீயறிவா யதுநீ யல்ல, சிருஷ்டிதிதி சங்கார வவத்தை மூன்றுந் தேர்ந்தறியு முயர் சாக்ஷி நீயாங் காணே. 54

பிரமனொடு விஷ்டுணுருத் திரனை யூன்றிப் பிரித்தறியி லன்னியமா யிருக்கை யாலே, பிரமனொடு விஷ்ணுருத் திரனை யூன்றி பிரித்தறியிற் சத்துவமே யீனற தாகும், பிரமனொடு விஷ்ணு ணுருத் திரனை யூனறிப் பிரிததறியில் நீயறிவா யதுநீ யல்ல, பிரமனொடு விஷ்ணுருத திரனை யூன்றிப் பிரிததறியு முயர்சாக்ஷி நீயாங் காணே. 55

விராட்டாதி யவத்தையபி மானி யீருய் வேறதனுன் முக்கி யசட் குணங்க ளில்லை, விராட்டாதி யவததையபி மானி யீருய் வேறதனுற் பிரபுததுவ வலிமை யிலலை, விராடடாதி யவததை யபி மானி யீருய வேறதனு லட்டகுணங களுமே யிலலை, விராட்டாதி யவததையபி மானி யீருய வேறதனு லுயாசாக்ஷி நீயாங் காணே. 56

சிவனீ சுரன்சகத் திம்மூன் றுநதான் றேர்நதறியி லன்னி யமா யிருக்கை யாலே, சிவனீ சுரனசகத் திமமூன றுநதான் றேர்நதறியின் முககுணததிற செனிதத தாகும, சிவனீ சுரன்ச கத திமமூன் றுநதான றோநதறியில் நீயறிவா யதுநீ யலல, சிவனீ சுரன்சகத் திமமூன றுநதான் றோநதறியு முயாசாக்ஷி நீயாங்காணே. 57

சத்துவமொடு ரசதமோ குணங்கண் மூனறுஞ சார்நதறியி லன்னியமா யிருககை யாலே, சததுவமொடு ரசதமோ குணங் கண் மூனறுஞ சாாநதறியிற பிரகிருதி யீனற தாகுஞ, சததுவ மொடு ரசதமோ குணங்கண் மூன்றுஞ சாாநதறியில நீயறிவா யதுநீ யல்ல, சதநுவமொடு ரசதமோ குணஙகண் மூனறுஞ் சார்நதறியு முயாசாக்ஷி நீயாங் காணே. 58

ஆதியாம் மூலபபிர கிருதி யைததா ஞயுங்கா லுன்னிட மா யிருககை யாலே, ஆதியாம மூலபபிர கிருதி யைததா ஞயுங்கா லுன்னிடத்தே விவாத்த மாகும, ஆதியாம மூலப்பிர கிருதி யைததா ஞயுங்கால் நீயறிவா யதுநீ யலல, ஆதியாம மூலப்பிர கிருதியைததா ஞய்நதறியு முயாசாக்ஷி நீயாங காணே.

ஆதியாம் மூலப்பிர கிருதி யோடே யானதிரி குணமகத் துவமாங் காரம், ஆதியாம மாத்திரையும் பஞ்ச பூத மானசரா சரமுதலாய் மற்று மெல்லாம், ஆதியாம் மப்பதனைத் தவிர

வேறு யானதிரை நுரைதிவலை குமிழி யில்லை, ஆதியாம் பிரமமா முன்னின் வேறு யானவைக ளணுவுமிலை யெல்லா நீயே. 60

பழுதையா டகமதிலே செனித்த தான பணிமகுட கேயூர குண்ட லாதி, பழுதையா டகமதனைத் தவிரவேறே பார்தனிலே யீதுபோற் செனியா தின்ற, பழுதிலறி வுண்மையா னந்த நித்த பரிபூர ணபபிரம சொரூப தன்னிற, பழுதுளவாஞ் சீவே சுர சகத்தும் பரிபூர ணபபிரம மாகுந தானே 61

நித்தியமே கமபூரணம பரமா னந்த நிமலகே வலபரதத் துவசத் தாரதஞ், சுததபரப் பிரமம விச சின்ன சீவ சுயஞ்சூரிய கூடதத சாக்ஷி போதஞ், சத்தியசஞ் சலரகித நிட்பிர பஞ்சஞ் சருவசமஞ் சாந்தரூக குமமே முததம், புத்தநிதா னந்தத்வ விபுவான மாநீ புததிரனே நீயதுவா யாகு வாயே. 62

நிர்க்குணா னந்தபரப பிரம நானே நிருலேப சகசீவ பரமு நானே, நிரதம்தாட வபபிரமே யனுமே நானே நிருபத்திர வசு ரீர தானு நானே, நிரசசமபந தனசலன னணுவு நானே நிரிந் திரிய வப பிராண சிவனு நானே, நிரசசீவ நிருவிகா ரமும்நானே நிர்விடய வகணடமெலாம் நானே நானே. 63

ஆவியுடல் பொருள்மூன்றுந தத்த மென்றே யருட்குரு வின் சன்னிதியிற சித்த மாக, மேஷியளித் தறிவுண்மைப் பொ ருளைப் பற்றி மெய்ததவத்தின் மிககோராய் நிற்கு நல்லோர், பாவையரோ டில்லறததில வாழ்நதிட் டாலுமப ரிவிஞெடு துற வறத்தோ டிருநதிட் டாலும், பூவுலகி லொட்டியுமொட் டாமல் வேறுய்ப புளியோடு பழமபோலொத திருபபர் தாமே. 64

இசசையற்றோர்க கின்பமிலலைத் துன்ப மில்லை யிருவினை யோ டிரவுமில்லை பகலு மில்லைக், குட்சிதனக கிரைதேடித் திரிவ திலலைக் குறைவுமில்லை நிறைவுமிலலைக குலமோ வில்லை, சட் சமய வாதமிலலைப பேத மிலலைச் சங்கற்ப விகற்பமில்லைத் தா னே தானு, யச்சமறச சுகித்திருக்குஞ் சிசுவைப் போல வானந்த விளையாட்டோ டிருப்பர் தாமே. 65

நாடறிநத பார்ப்பார்க்குப் பூண நூல்கள் நடுமார்பி லிருந் தாலென் னிருககாட் டாலென், வீடறிநத பார்ப்பார்க்குத் திரு வேடங்கள் மேனிதனி லிருந்தாலென் னிருக்காட் டாலென்,

பாடறிந்து பாடுபட்டாப் பலனுண் டாகும் பாடறியார் தங்குளுக்கே கெடென் றுப்போல், கூடறிந்து குடியிருந்தே சுகிக்கார்க் கெல்லாங் கூற்றன்வந்து பிடித்தடித்துக் கொல்வா னன்றே.

பத்துலக்ஷங் கோடிநன் னூ லாய்ந்தா லென்னப் பாரடங்க வலம்புரியாய்ச் சூழ்ந்தா லென்ன, வதனைவிட்டே யிதனைகொளநீயென்றுப் போல வாரணத்துட் பொருளையன்றோ வறிய வேண்டும், தத்துவத்தை நித்தநித்தம் பற்றிப் பார்த்துத் தன்னையின்னா னென்றறிந்தே பந்த நீங்கி, யத்துவிதந் தானாகி நிற்பாயாகி லழியாத வீட்டின்பம் பெருகுந் தானே. 67

மந்திரங் காற்பங்கு மதிமுக் காற்பங்கு வந்தடுத்தால் மாதவத்தோர் தங்கட் கெல்லாம், சந்திரனுஞ் சூரியனும் நேரிட்டாப்போற் றற்சொரூபப் பிரகாசம் வெளியாய்த் தோன்று, மெந்திரங்க ளெழுதிவைத்துப் பூசித் தென்ன வெண்ணிறந்த நூல்கள்முற்றும் வாசித் தென்ன, தந்திரத்தாற் றன்னைநன்றாயறிய வேண்டுந் தனையறிந்தாற் றலைவனையு மறிய லாமே. 68

இல்லாத மாயைதனை யுண்டென் றெண்ணி யிருவினையைப் புரிந்தவல நெறியே நின்று, செல்லாத காசதுபோல் நாலு பேதச் சென்னவா ரிதியிலுழன் றலைவ தெல்லாம், பொல்லாத மனத்தினுடைச் செயலென் றெண்ணிப் பொருந்தறியாராக விப்புவியிற் பலனேதென் றுற, கல்லான நெஞ்சுடைய நமன்கைப் படக் கலங்குவதே கைகண்ட பலனு மன்றே. 69

இச்சைகட்கு வித்தான மனத்தைப் பற்றி யிழுத்துவந்து மூலத்தில் நிறுத்திக் கொண்டு, வெசசரிகை யாகநித்தம் லயிக்கப் பாரு வெண்ணரிய கன்மமெல்லாம் வெண்ணீ றுகும், நிச்சயித்துப் பாராம லுண்டித் தீயா னீணிலத்திற பாஷாணடர் வேடம் பூண்டே, பிச்சையெடுத் துண்டாலும் பிறப்புப் போமோ பெந்தம் விட்டோர்க் கருள்வீடு பெருகுந் தானே. 70

வேதாந்த மகாசிந்தாமணி.

விவேக சூடாமணி.

சீவருக் கிங்கு மாந்தர் சென்மமே யரிதா மத்தின்
மேவுதற் கரிதா மாண்மை மேவினு மறையோன் றன்மை
யாவதற் கரிதா மத்தை யடைகினும வேதந தானே
யோவலற் றோது மார்க்க மொன்றுவ தரிய தாகும். 1

அத்தினும் வித்து வானா யமைவதிங் கரிதா மத்தின்
வித்தர வான்மா ஞானம விவேகமெத் தரிதே யதின்
சுத்தமா ஞான மறறே சொரூபமாய் நிற்கு முத்தி
புத்திசே ரனந்த சன்மப புண்ணிய மன்றி யெய்தா. 2

பேசிய வடைவா யாவும பெற்றிட வொணாத தேனு
மீசனல் லருளி னாலே யிசைவதா யருமை யான
மாசிலா மநுடத் தன்மை மனனிய முமுட்சுத தன்மை
தேசிக ராசன் சேவைத திறமையிம மூன்றும போதும். 3

எத்திற வேது வாலோ வெய்தியு மநுடத தேக
மத்திலு மாரணார்த்த மறிவதற கேது வாக
வொத்தவாண் மையை யடைந்து முண்மையா முத்தி சேர
வெத்தனஞ் செய்யா மூட னென்றுமான் மாவைக் கொன்றோன்.

அருமையா மநுடத் தேக மடைந்ததி லாண்மை தன்னை
மருவியும் யாவன் றன்சோ மாசிலாப பயனை வேண்டித்
தரணியின் முயன்றி டாமற றவிருவ னவனை யன்றி
யொருவனு மூட னுண்டோ வுள்ளவா றோருங் காலை. 5

ஓதிய பலவா நூலை யொழுங்குறப படித்து மென்ன
நீதிலாத் தேவர் தம்மைத தினமுமாச சித்து மென்ன
நீதியாங் கன்ம மியாவு நித்தமுஞ செய்து மென்ன
கோதிலாத் தேவர் தம்மைக குறித்துபா சித்து மென்ன. 6

ஈதலா லின்ன மிங்ங னெத்தனை யியற்றி யென்ன
வாதியாம் பரசீ வைக்கிய மறிந்திடு மறிவா லன்றி
யோதொணாக் கற்ப கோடி யுற்றகா லத்தி னாலுங்
கோதிலா முத்தி சித்தி கூடுவ தென்று மில்லை. 7

ஆகையால் வித்து வான்ற னமலமா முத்தி சேர
வாரிய சகவி ருப்பம் வரையற விடுத்து மேலோ

ஞகின நல்லா சாரீன யடைந்தவ னுபதே சித்த
வேகமாம் பொருளிற சித்த மிருத்தியே முயல வேண்டும். 8

அனிசமிப் பவமாம் பவ்வ மழிந்திடுந் தன்னைத் தானே
இனியயோ கததி னாலே யெய்திய சொரூப ஞான
மெனுமகா நாவாய் கொண்டே யிப்பவ வாரி நின்றுங்
கனபரப் பிரம மாகுங் கரையின்மே லேற்ற வேண்டும். 9

தீதிலா வதிகா ரிக்குத் திரவிசா ரததி னாலே
கோதிலா ஞான சிதறி கூடிடுஞ் செவ்வி தாக
வேதமி றேசங் கால மீசனல் லருளே யாதி
யோதிய ஞானஞ் சேர வுறுதுணைக் காரணந் தான். 10

ஆதலா லானம ரூப மறியவச் சிதத தீரன்
காதறீர் பிரம விததாய்க கருணைவா ரிதியா மாசான்
பாதமே யனுச ரித்துப் பரமமா மான்மாத் தன்னின்
கோதிலா நல்வி சாரங் குறைவறச் செய்ய வேண்டும். 11

மேதையின் மிக்கோ னாகி மிகுநதுள சாரா சாரம்
யாதுமே கூட்டத் தளள வியல்புறு சதுர னாகி
யேதமி னூலு ரைதத விலக்கண மியாவும பெற்றோ
னதியா மான்ம வித்தைக் கதிகாரி யாவ னனறே. 12

உத்தம விவேகி யாகி யுள்ளுற விரக்த னாகி
நிததமுஞ் சாந்தி யாதி நினமலக் குணநி றைநத
வுததம முமூட்சு வுகமே யுண்மையாம வத்துத தன்னின்
யுத்தம விசாரஞ் செய்ய யோக்கியத் தன்மை யுண்டால் 13

சுத்தவே தாந்த நூலுஞ் சூக்குமக் குரவன் சொல்லுஞ்
சததிய மென்ப தாகச் சார்நதிடு நிசச யத்தை
வத்துவின் சாட்சாத் காரம வருவதற் கேது வான [தோர்.
வுத்தமச் சிரத்தை யென்றே யுரைபப ருண்மையை யுணர்ந்

முத்தியி னேது வாக மொழியுபா யங்க ளுக்குட்
பத்தியே மிகவு மேலாய்ப் பகரலா மவ்வை தென்னி
னித்தமுஞ் சொச்சொ ரூப நிகழ்ததிய வனுசந் தானம்
பத்திதா னகு மென்றே பகருவர் பரமு ணர்ந்தோர். 15

ஓதுசா தனசம் பத்தி யுள்ளவா றுற்ற தீரன்
தீதிலா வான்ம ரூபந் திகழவே யுணர வேண்டி
யாதுமே யுணர்ந்து தன்னை யெய்தினோ பவபந் தத்தைக்
கோதறத் தீர்ப்போ னான குருவிடைச் செல்ல வேண்டும். 16

சுருதியே முதன்மா னத்தாற் சொல்லிய தனுட்டா னித்துப்
பரவிய பாவ மற்றுப் பற்றெலா மற்றோ னாகிப்
பிரமவித் தாகி யந்தப் பிரமமே சார்ந்து காட்டம்
மருவிடா வன்னி போல மாசறச் சாந்த னாகி. 17

காரண மியாது மின்றிக் கருணைவா ரிதியே யாகிப்
பாரினிற் றனைப் பற்றிய பணிந்தசா துக்க ளுக்குப்
பூரணப் பந்து வாகிப் பொருந்திய வாசான் றனைச்
சேரலுற் றன்பி னோடே சீடனச் சிக்க வேண்டும். 18

பத்தியால் வணங்கிச் செய்த பலவிதச் சேவை யாலே
மெத்தவுந் தன்னி டத்தின் மெய்யருண் மேவா நின்ற
யுத்தமக் குருவை நோக்கி யுணரவேண் டியதை யெல்லாம்
புத்திமா னான சீடன் போற்றியே வினவ வேண்டும். 19

படர்ந்ததீ வினையே யாகும் பவனனா லுலர்த்தப் பட்டுக்
கடந்திடாப் பவமே யாகுங் கானவன் னியினால் வெம்பித்
தொடர்ந்தபீ தியினா னீயே துணையென நம்பு மென்னை
முடிந்திடா மரண மாதி முடிவுறச் செய்து காப்பாய். 20

பிரமவின் பானு பூதி பெற்றதாற் சீத மாகி
நிருமல மாகித் தூய்தாய் நின்முகக் கலச நின்று
வருவதாய்ச் சுகமே செய்யும் வாக்கியச் சுதையி னாலே
விரிபவக் கானத் தீயால் வெதும்பிய வென்னை நனைப்பாய். 21

இப்பவச் சிந்து தன்னை யெவ்வித மியான் கடப்பே
னெப்படி யிங்கு பாய மேதுதான் கதியெ னக்கா
மிப்படி யென்றி வற்றை யெவ்வள வுமுணர்கி லேனியா
னப்பனே யருளா லிந்த வரந்தைதீர்த் தென்னை யாள்வாய். 22

வித்துவா னான மைந்தா வெருளுறே லினியு னக்குச்
சத்தமாய்க் கேடே யில்லைச் சுழல்பவக் கடல் கடக்க
வுத்தம வுபாய முண்டிங் கூனமி லெதிகள் முன்ன
மெத்தினு லிவைக டந்தா ரின்றுனக் கதை யிசைப்பாம். 23

வித்தாரப் பவப யத்தை விரைவிலே நாசஞ் செய்யச்
சத்திசே ரோரு பாயஞ் சகததினின் மேலா யுண்டு
புத்திர வதனு னீயும புகல்பவக் கடல கடநது
நிததமும் பரமா னநத நிலைமையை நண்ணி கிறபாய். 24

சுத்தவே தாந்த நூலிற் சொல்லிய பொருள் கடம்மி
னுத்தம விசாரத் தாலே யுதிததிடு முண்மை ஞானம
புத்திர வவற்றி னாலே பொருநதிய பவதுன் பங்க
ளிததனை யேனு மின்றி யிறநதிடு மிங்குத் தானே. 25

மன்னிய சிரத்தை பக்தி மாசிலாத் தியானம யோகம்
பன்னிய முமூட்சு வுக்குப் பரமமா முததி சேரத்
துன்னிய வேது வென்றே து களிலா வேதந் தானே
பன்னுவ தாலி வற்றைப பற்றினோர் பநதம பற்றார். 26

உன்னிய சிரத்தை யாதி யுத்தம சாத னததை
மன்னியே நிலைமை யாக மாசறச சாதிப் போர்க்கே
வின்னவென் றுணர வொண்ணு வியலபுறு மவிததை செய்த
பின்னமாந் தேக பநதம பெயாநதிடும பின்னுங் கேளாய். 27

ஊனமில் பரமான் மாவா முன்றனக கஞ்ஞா னத்தா
லீனமா யனுன்ம பநத மிசைநததா லிசசம் சார
மானதிவ் வான்மா வுன்ம வருவிவே கததா லிதத
ஞானமாங் கனவி மூலாஞ ஞானகா ரியமெ ரிக்கும. 28

ஏதுதான் பந்த மாகு மெவ்வித மீது வநத
தேததா னிருப்பி தற்கா மெவவித மீது வந்த
மேதுதா னுன்மா வாகு மேதனுன மாவு மாகு
மேதுதா னுன்மா னுன்ம வியலபுணா விவேகஞ சொல்வாய். 29

ஈதுகேட் டாசான் சொல்வா னிவவவித் தையினுல் வந்த
வேதமாம் பநதம் விட்டிங கேகசிற பிரம மாகச்
சாதுவே யிருப்ப விச்சை சாரலாற் றன்னி யன்னீ
நீதொழி லியாவுஞ் செய்தோ னின்குலந தூய்தே நின்னுல். 30

தந்தைகொள் ருணத்தைத் தீர்த்தந தளர்வறச் செய்வ தற்கு
வந்ததன் மைந்த ராதி வையகந தன்னி லுண்டு
சிநதைசேர் பந்தந தன்னைச சீககிரஞ் சிதைப்ப தற்குப
பந்துவாய்த் தன்னை யன்றிப் பாரினி லாரு மில்லை. 31

சென்னிசேர் பார மாதி செய்ததுன் பம்விடுக்க
வன்னிய ருலகி லுண்டிங் கடைந்ததன பசியை யாதி
தன்னினால் வந்த துன்பந் தவிர்த்திடத் தன்னை யல்லா
லன்னிய ரில்லைப் பந்த மகற்றலு மிந்த வாறே. 32

பரவிய மருந்தை யுண்டு பத்தியஞ் செய்வோ னுக்கே
யரியனே பிணிக ணீங்கு மனறிமற் றொருஞ செய்த
கருமம்யா தொன்றி னாலுங் கருதிய பிணிக ணீங்கா
வுரவிய புந்த நீக்க முறைத்தவிந் நீதி போலாம. 33

ஞானநல் விழியாற் றன்னு ணற்பொரு ளுணர வேண்டு
மேனையோர் ஞானி யைக்கொண் டிப்பொரு ளுணர வொண்ணு
தீனமிற் றனது கண்ணு லிந்துவை யுணர்வ தனறி
யேனையா தொன்றி னாலு மிந்துவை யுணர லாமோ. 34

ஓங்கிய பரசீ வைக்கிய முணர்ந்திடு முணர்வா லன்றிச
சாங்கிய மதத்தி னாலுஞ் சாற்றிடு மியோகத் தாலும்
வீங்கிய கன்மத் தாலும் வேறுபா சனையி னாலு
மோங்கிய முத்திப் பேறதை யொன்றுவ தென்று மில்லை. 35

ஆதலால் மன மயக்க மடைவதற் கேது வான
காதலசெய் சபத சால்கை கானகந் தனனை விட்டுத்
தீதிலாப் பிரம வித்தான தேசிகன றன்பால சென்றிங்
கேதமில் பிரமந் தனனை யிலங்கவே யுணர வேண்டும். 36

பரவுமஞ் ஞான மாகும் பாமபினற கடிக்கப் பட்டோர்க்
கருமையாம பிரம ஞான மாகிய மருந்தை யன்றி
மருவிய மறைக ளாலென் மற்றுள நூல்க ளாலென்
பரவிய மருந்தி னாலென் பகருமந் திரங்க ளாலென். 37

திருசிய நாசந் தன்னைத் திறமுறச செய்தி டாமற்
பிரமமா மான்ம ரூபம பிறங்கவே யுணர்ந்தி டாமற்
பரமமே நானென் றோதும பகரன்மாத் திரமே யான
வுரையினாற் பிரம மாக வொன்றிடு முத்தி யுண்டோ. 38

ஆதலால் விவேகி யானோ ரீனைத்துபா யத்தி னாலுந்
தீதிலாத் தற்சொ ரூபந் தெரிந்துபந் தம்வி டுக்க
நீதியாய்த் தாங்க டாமே நித்தமு முயல வேண்டும்
மோதுரோ காதி நீக்க முயன்றிடு நீதியே போல். 39

புரிந்தவிவ் வினவ லுக்குப் பொருந்திய வுத்த ரத்தைப்
பரிந்துநா மின்றுனக்குப் பகருவம பவபந்த த்தால
வருந்திய நீயி வற்றை மனத்தினை காக்கிரத் தோடு
டிருந்துகே ளிவற்றார் பந்த மீதுதா னுடனே நீங்கும். 40

புத்திமா னுன மைந்தா பூரண முத்தி சேர
நித்தமில் லாத தான நிகிலமாம பொருள்க ளின்று
மெத்தவும் விரதி தன்னை மேவுதன் முன்ன ரேது
சித்தமா சாந்தி தாந்தி திதிட்சையும பின்ன ரேது. 41

பினபுதன் கன்ம மியாவும பேணியே துறப்ப தேது
பினபு வேதாந்த வாக்கியம பிறங்கவே கேட்ட லேது
பினபுதான் கேட்ட வாக்கியம பிரிந்துணா மனன மேது
பின்பிடை விடாம லென்றும பேணிய தியான மேது. 42

சத்தியமி விகற்ப மச்ச மாதியா லமைவ தான
வத்துவின சாட்சாத் கார வலியினுற பரமா னந்த
முத்தியை யிவவி டத்தே முமூட்சு தான பெற்று நிற்ப
னுத்தம முத்தி சேரு மொழுங்கிதே யுண்மை யீதே. 43

விரிவுறு மான்மா னுனம விவேகமியா துறுதி யாக
வரியனே யின்று நினனு லறிந்திடத தக்க தத்தை
யுரைசெயக் கேட்டு நன்று யுளத்தினுட் டரிய வற்றிற்
புரையனுன் மாவை முன்னம புகலுவாம பொருந்திக் கேளாய்.

மச்சைமே தசு வெலும்பு மாமிச முதிரஞ் சாம
மிச்சைசெய் சுக்கி லமமிவ வேழுதா துக்க ளுற்றிவ்
வுச்சமாஞ் சிரசு பாத மூருகை முதுகு மாமபெண்
றிச்சட வங்கோ பாங்க மியாவையு மிசைந்த தாகி. 45

இயானென தென்ன வெங்கு மியாவரு மறிவ தாகி
யீனமா மோக மெல்லா மிருப்பதற கிடமே யான
வூனமா மிவ்வு டம்பே யொன்றிய தூல தேக
மானதென் றுரைப்பா மைந்தா வகிலமு மறிந்த மேலோர். 46

சுத்திய வான மாதிச் சூக்குமப் பஞ்ச பூதம
புத்திர வொன்றி லொன்று புகுந்து பஞ்சீ கரித்து
மெத்தவுந் தூல மாகி மேவிய தூல வாக்கைக்
கொத்தகா ரணம தாக வொன்றிடு மற்றுங் கேளாய். 47

மருவிய பஞ்ச பூத மாத்திரை யைந்து மெங்கும்
புரிவுசெய் சுத்த மாதிப புலன்களாய்ச் சீவ ருக்குக்
கருதிய சுகம ளிக்கக காரணம் போலே தோன்றும்
பரவிய வவைக டமமைப பற்றினோர் கெடுவ தைக்கேள். 48

பேசிய புலன்க டம்மிற் பேதையா மெந்த மூர்க்க
ராசையாம் பாசத தாலே யழுந்தவே கட்டுண் டாரோ
தூசுறு தங்கள் கன்மத் தூதனு லிழுக்கப் பட்டு
வீசவே கீழு மேலும வெறிதவ ரலைந்து சோர்வார். 49

உலவுபாம் பானை விட்டி லூருமீன் வண்டிவ் வைந்து
மொவிமுதற் புலனொன் றொன்றி லுவந்தந்தா லிறக்கு மாகிற்
புலனிவை யைந்தி லுமமால பொருந்திய புருடன் சேரும்
பலவிதத துன்பந தன்னைப் பகாந்திட முடியு மோசொல். 50

தவ்விய புலன னைத்துந தன்னுடைத துகளி னாலே
வெவ்விய கருநா கத்தின் விடத்தினுங் கொடிதே யாகுங்
கவ்விய வவ்வி டநதான கடித்தவுற றவனைக கொல்லும்
தவ்விய புலனி னைந்தோன் தன்னையுங் கொல்லு மன்றே. 51

பரவிய புலன்க டமமை பற்றிய வாசை யாகு
முரவிய மாபா சததை யுள்ளவா ரறுதத வன்று
னருமையா முததிப் பேற்றை யடைந்திடச சதுரன் மற்றோன்
கருதிய வாறு நூலகள கற்கினுஞ் சது ரனன்றால். 52

திடமிலா விரதி யோடே தீரககமாம் பவமா கின்ற
கடலுடைக் கரையி லேறக காதலசெய் முமூட்சுத தன்னை
யடருமா னகக ரந்தா னவனுடைக கண்டத தீழ்த்திக்
கடலுடை மததி யததிற் கடிதியின மூழக வைக்கும. 53

ஆதலால் விடய வாசை யாகிய நக்க ரததை
யாதொரு முமூட்சு வானே னிலங்கிய விவேக மாகுங்
கோதிலா வசியி னாலே கொய்வனன் னவனே யாதும்
வாதக மிலாம விந்த வாரிதி கடக்க வலலோன். 54

சுத்தமாம புத்தி யின்றிச சூழ்புல னெறியிற் சென்றோன்
மெததவுந துனபந துஞசன் மேவுவன் மேலு மேலு
முத்தம புத்தி யோடே யுயாநதவ னுசான் சொல்லி
வைத்தான் னெறிந டந்தோன் வரமான பயனை சார்வன். 55

நிச்சய மீதே மைந்தா நினக்கு நன் முத்திசேர
விச்சையே யிருக்கு மாகி லிப்புல னனைத்தை யுநீ
துச்சமாம் விடத்தைப் போலத் தூரவே போகத் தள்ளி
யுச்சமா நற்கு ணத்தை யொழிவற வுவந்து சாரவாய் 56

நித்தமு மருட்க ளிப்பு நேர்நடை பொறுமை மற்றுஞ்
சுத்தமாஞ் சாந்தி தாந்தி சூக்கறு னுரைத்த மற்ற
வுத்தம குணம னைத்து மோங்கிய சுதையைப் போலப்
புத்திர வனபி னோடு புந்தியிற் பொருந்து வாயே. 57

சாதுவே சந்த தம்நீ சகலகா ரியமும விட்டே
யாதியில் லாவ வித்தை யாக்கிய பந்த தனனை
கோதிலா முத்தி தனனைக் குறைவறத் தேடு வாயிவ
வேதமாந் தேகந் தனனை யெவ்வளவு நம்பி டாதே. 58

தேகமே யாதி யான திரளிலே தியங்கா னின்ற
மோகமே பெரிய காலன் மூடசுவாம புருட னுக்குச்
சோகமா ரமமோ கத்தைச் சுத்தமாய் வென்ற வனறு
னேகமா முத்திப பேற்றை யெய்திடச் சதுர னானேன் 59

மோகமியா தினைமுன் னுள்ள முனிவர்கள வென்று நன்று
யேகபூ ரணவான மாவி னேத்திய பதம டைந்தார்
தேகதா ரஞ்சு சாதித் திரளிலே யிசைந்த வந்த
மோகமாங் காலன் றனனை முழுதுமவென றப்ப தஞ்சோ. 60

மெத்திய தொக்கு மேதை மேதசு மசசை யத்தி
சுத்திய நரம்பி ரத்தஞ் சுழலமல மூத்தி ரங்க
ளித்தனை வகை நிரப்பி யிருக்குமித் தூல தேக
மித்தினும் வைய கத்தி லிகழ்ந்திடும பொருள்வே றுண்டோ. 61

வன்னமாச சிரம மாதி வகுப்பிதன் னியம மாகும்
முன்னுமா னவ மான முதலிதன விசேட மாகு
மின்னல்செய் பிணிக ளெல்லா மிருப்பிட மிந்த தூலந்
துன்னிய சூக்க தேகத் தொடாபினை யினியி சைப்பாம். 62

சிரவணந் தொக்குச சட்சுச சிங்குவை நாசி யைந்தும்
பொருள்களை யறிவ தாலே போதவிந் திரிய மாகும்
பரவிய வாக்குப் பாணி பாதபா யுருவு பத்தம்
கருமமே செயவ தாலே கருமவிந் திரிய மாகும். 63

துன்னுமுட் கரண மொன்றே தோன்றிய விருத்தி யாலே
மன்னிய மனது புத்தி மற்றகங் கார சித்த
மென்னவே நானக தாக விசைந்ததா மெவ்வி டத்தும்
பன்னிய விதன் விருத்திப பகுபபினைப் பகரக் கேளாய். 64

விரிவுறு சங்கற் பாதி விருத்தியான மனமி தாகும்
பொருளுணா நிச்ச யத்தாற புகன்றபுத் தியுமி தாகும்
பரவிய வபிமா னத்தாற பகரகங் கார மீதாம
பொருளனு சந்தா னத்தாற புகன்றசித் தமுமி தாமே. 65

விரிவுறும் பிராண னென்றே விருத்தியின் பேதத் தாலே
பரவிய பிராணு பானன பகர்வியா னன்னு தானன்
னுரவிய சமான னென்றா முதகசொன னுதிதானே
பரவிய விருத்தி யாலே பலவித மாவதே போல். 66

சிரவண மாதி யைந்துஞ் செறிந்தவாக காதி யைந்தும
மருபிரா ணாதி யைந்து மருவுமவா ணுதி யைந்து
மிருதய மாதி னுனகு மெய்திய வகிதனை காமம்
பரவுகன் மமமிவ வெட்டும பகாபுரி யட்ட கங்காண். 67

ஓதிய கரணந் தானே யுள்ளகன மங்க ளெல்லா
நீதியா யான்மா முனபாய் நித்தமுஞ செயவ தாலே
சாதுவே சகலத் துக்குஞ சாட்சியா மான்மா வெந்தப்
போதுமே யசஙக மாகும பொருந்திடா தொருவி காரம். 68

ஆதலா வின்ப துனப மகஙகரத் தாம மேயாஞ்
சாதுவே யகண்டா னந்த சாகர வானமா வுக்கி
யேதுமே யில்லை யென்று மெய்திய விடய மெல்லா
மோதுமான் மாபபொ ருட்டா லொனறிடும் பிரிய மாக. 69

ஓதிய விடயந் தானே யுள்ளவா பிரிய மாகா
தேதமி லான்மாத தானே யெவாக்குநற் பிரிய மாகு
மாதலா லான்மா வென்று மகண்டவா னந்த மேயாந்
தூயதா மான்மா வுக்குத் துன்பமோர் காலு மில்லை. 70

புரிவுசெய் சுழுத்தி யினகண் புலனிலா வான்மா னந்தந்
திரமதா யாவ ராலுந் தினமனு பவிக்க லாகுஞ்
சுருதிதான் பிரதயட் சந்தான சொலலிய வைதி கந்தான்
பரவிய வனுமா னந்தான் பகர்ந்தத்திற் பிரமா ணங்கள். 71

அரியனேர் கார ணாக்கை யடைவினி லறையக் கேளா
யிருளவ்வி யத்த மாயை யேதமா மவிதனதப் பேராய்த்
திரிகுண வடிவ மாகித திருசியங் கட்கு மேலாயப்
பரவியே யனுதி யாமோர பரசிவ சததி யுணடால் 72

தரணியி லந்தச் சத்தி தன்னுடைக் காரியங் கொண்
டருமையாம் புததி மானக ளாகிஞே ரனுமா னிக்கு
முருவமாய்ச சகம னேததது மொழுஙகுறப படைபபதாகி
யொருவித மீதா மென்ன வுரைததிட வொணுத தாகும். 73

ஈதுசத் தான தல்ல வீதுதா னசத்து மல்ல
வீதுமற் றுபய மல்ல வீதுதான் பினன மலல
வீதுமற் றபின்ன மல்ல வீதுதா னுபய மலல
வீதுசா வயவ மலல விதுநிர வயவ மலல 74

ஈதுமற றுபய மலல வீதுவிசித திரமே யாகி
யாதிதென் றுணர வொண்ணு வநிர்வச நீப மாகுந
தீதிலாப் பரசி வைகயத தெரிவுதா னிதைய முகருக
சாதுவே பழுதை ஞானஞு சாபபமா லழிபபதே போல். 75

சகலரு மறிவ தான தனனுடைக் காரி யததால்
மிகவுமெங் கும்பிர சிதத மேவிய முககு ணநதான்
புகலபான சததிக குண்டு புகனறவிம முககு ணததி
லகலிரா சதகு ணததா லாகுமவிட சேப சததி 76

கிரியையே வடிவ மாகிக கிட்டுமபிர விருததி யெலலாந
தருவதற கேது வாகத் தங்குமவிட சேப சததி
பரவிய காம மாதிப பலதுய ராதி யான
விருதய விகார மெல்லா மீதினு லிசையு மென்றும 77

உரவிய காமங் கோப முலோபடம பமம கநதை
மருளுரு மசூயை யீரஷை மசசர முதல்வி காரந
தரணியி லிராச ததின் றாமமா மிககு ணநதான்
புருடரிற் பிரவிர்த்தி செய்யும் புரையினுற பநத வேது. 78

இருளுறு தமகு ணத்தா லீன்றதா வரண சத்தி
பரமமாம் வத்து விததாற் பாாககலாம வேறே பாகப்
பிரிவுறு விட்சேப சததைப பெற்றவே துவினு லீதே
புருடரின் பவத்தி னுக்குப் பூருவ காரணங் காண். 79

பெரிதுபண் டிதனு னும் பிரக்ஞையுள் ளவனு னும்
மருமையாஞ் சூக்கு மார்த்த மறவறிந் தவனு னுஞ்
சருவவல் லவனு னுஞ் சாற்றுமா வரண சத்தி
யிருளினுன் மூடப் பட்டோ னியல்பினை யியம்பக் கேளாய். 80

அருமையாங் குரவன் மேலோ ரான்மரூ பத்தை யன்பா
லாரமதாய் வெகு விதத்தா லுணர்த்தினு முணரா னன்னோன்
பிரமையா லாரோ பித்த பேதமாம் பொருளைத் தானே
திரமெனு நன்றி தென்னுந் தியங்கியே யவலம் பிப்பன் 81

ஆதலாற் பொல்லாங் காக வமைந்ததா மதகு ணத்திற்
சாதமா யுரமே யாகச் சார்ந்தவா வரண சத்தி
சாதுவே யற்ப ராலே சாலவுங் கடக்க வொண்ணு
தீதுடை வல்ல பத்தை யென்னவென் றுரைப்ப மந்தோ. 82

ஈதினோ டிசைந்தோன் றன்னை யேதுமே யறியாத் தன்மை
யோதினு முணராத் தன்மை யுணரினு மையஞ் சேர்கை
பேதமா யறியுந் தன்மை பேசிய விவைக டரா
வேதவிட் சேப முந்தா னென்றுமே யிழுத்த லைக்கும் 83

நித்திரை சோம்பல் வெண்மை நிகிலமுந் தவிர்தன் மோகம்
புத்தியின் சாட்டி யாதிப் புகலதமோ குணவி கார
மித்தினோ டிசைந்தோ னியாது மெவளவு முணரா வண்ணம்
நித்தமுந் துயில்வோன் போலு நீண்டதூண் போலு நிற்பன். 84

சத்துவ குணஞ் சலம்போற் சாலவுஞ் சுத்த மேனுஞ்
சொத்திய விருகு ணத்தைத் தொடர்ந்ததாற் பவத்துக் கேது
நித்தமு மான்மா விதத்தி னிகழ்வுறப் பதிவிம் பித்துச்
சுத்திய சடமனைத்துஞ் சூரியன் போலவி ளங்கும். 85

புருடனன் முயற்சி யாலே பூருவம் போல மெத்த
விருகுண மிகுந்தி டாம லிலங்கிய சத்து வத்தின்
மருவிய தருமங் கேளாய் மானமில் லாமை யாதி
வரியம நியம மாதி வரன்மிகு சிரத்தை பக்தி. 86

திரமுறு முமூட்சுத் தன்மை தெய்வசம் பத்தி மற்றும்
சரையுறு செய்கை யின்கண் பொருந்திடா மீட்சி யாதி
புருவமு மிசிரமான சத்துவ குணத்தின் றர்மஞ்
சருவமுஞ் சுத்த மான சத்துவ மகிமை கேளாய். 87

சுத்தசத் துவகு ணத்தின் சூக்குமத் தெளிவி னாலே
நித்தியான் மானு பூதி நிகழ்ந்திடும்பரம சாந்தி
சித்தியாந் திருப்தி மேவுஞ் சேர்ந்திடு மிகக் களிப்பு
நித்தமு மானந்தஞ் செய் நின்மல நிட்டை கூடும். 88

இவ்வித முக்கு ணத்தோ டிசைந்தவவ் வியத்த சத்தி
செவ்விய வான்மா வுக்குச் சேர்ந்தகா ரணவு டம்பாம்
விவ்விதப் பொறிமனங்கள் விருத்தியில் லாச்சு ழுத்தி
யெவ்வமா றிவ்வு டம்பி னிசைந்துள வவத்தை யாகும். 89

அகிலமாம் விதமு மான வறிவிலாச் சுழுத்தி யின்க
ணிகன்மனம் வித்தாய நிற்கு மேதுமே யுணர்கி லோமியாஞ்
சுகமதாய்த் துயில்கின் றோமென் சொல்லிடும பிரசித்தி யாலே
மிகுசுக வான்மாத் தானே மிஞ்சியே யிதில் விளங்கும். 90

உடலுயிர் பொறி புலன்க ளுமைமன மகங்கா ராதி
யிடர்தரு விகார மியாவு மின்பதுன் பாதியும்மற்
றடர்க்கனு திபூதி யாதி யாகிய சகம னைத்து
மிடரவ்வி யத்த மீறு மிவையெலா மனன்மா வாகும். 91

மாயைகா ரியமே யான மகதத்து வாதி யாயிக்
காயமீ றான யாவுங் கலங்கிய பொய்யே யாகு
தூயனே சொன்ன தெல்லாந் தொகுத்தனுன் மாவு மாகும
நீயிசைக் கான னீரி னிகரென நினைதி யென்றும். 92

எத்தைநன் றுணர்ந்தோன் பந்த மிகழ்ந்துகே வலனு மென்றும்
பத்தனே யினி யுனக்கப் பரமான்ம வுருவஞ் சொல்வாம்
நித்தமு நானு னென்று நிகழ்நதிடு மனுபூ திககிம்
மெத்திய பொருளே யாகி மெய்ம்மையாய் நிற்கு மான்மா. 93

திரிவித வவத்தை கட்குந் திருந்திய சாட்சி யாகி
விரிவுறு பஞ்ச கோச விலட்சண மாகி யாது
மருவிய மனவி ருத்தி மற்றதின் பாவ மியாவுங்
கருதிய வவத்தை மூன்றிற் கண்டிடு மஃதே யானமா. 94

யாதனைத் தினையுங் காணு மியாதினை யனைத்துங் காணு
யாதுதான் புத்தி யாதி யாவுமே சித்தாய்ச் செய்யும்
யாதினைப் புத்தி யாதி யாவுமே சித்தாய்ச் செய்யா
தோதிய வதுதா னேயுன் னுடையவான் மாவா மைந்தா. 95

யாதினாற் சகம னைத்து மெங்குமே பரவ லாகும்
யாதினைச் சகம னைத்து மெவளவும் பரவ மாட்டா
யாதொரு போத ரூப மிசைநதுவிச் சடம னைத்து
நீதியாய் நிகழு மீதே நின்னுடை யான்மா வென்றும். 96

நீதுட லிந்தி யங்க டியங்கிய மனது புந்தி
யீதுதன் செய்கை யின்கண் ணேவிடப் பட்ட தேபோற்
சாதுவா மைந்த யாதின் சன்னிதி மாத்தி ரத்தா
னீதியாய்ச செலலு மீதே நின்னுடை யான்ம ரூபம். 97

தொத்திய வகங்கா ராதித் தூலமீ றான யாவுஞ்
சுத்திய புலனை யாதது ஞ சுகாதியுங் கடமே போல
நித்திய போத மாகி நிலைமையாய் நிகழா நின்ற
வெத்தினா லறிய லாகு மீதுநின் னான்மா வாகும். 98

யாதினா லுயிரும வாக்கு மியாவுமே யியங்கு மந்தப்
போதமா மநத ரான்மாப பூரணன் புராண னென்றும்
பேதமி லகண்டா னந்தன் பெருகிய வேக ரூபன்
சாதமார் விருத்தி தோறும் சாட்சியாய்ச சார்நது நிற்பன். 99

சாதுவே யிதுதே கத்திற் சார்மனக் குகையின் கண்ணே
யோதுமவ் வியத்த விண்ணி லொளிரநதிடு மிநத வான்மா
பேதமாம் பொருளை யெலலாம பெருகிய தன்றே சாலே
நீதியாய் விளக்கும் விண்ணி னிகழ்நதிடு மிரவி யேபோல். 100

அடர்மன வகங்கா ரங்க ளாகிய விகார மியாவு
முடல்பொறி யுயிர்கள் செய்யு முலைத்தலு முணரு மான்மா
சுடுகன லயபபிண டமபோற சொலலிய வினைததி னேடுந
தொடரினும் விகார மேவான் சொற்பமுஞ் செய்தோ னுகான்.

சாதுவே யிந்த வான்மா சனனமா கான்ம ரிக்கா
னேதுமே வளர்வு றான்மற் றிளைத்திடான் விகாரி யாகா
னேதமா மிந்தத் தேக மிறக்கினு மிறவா னித்தன்
பேதமாங் கடமி றக்கிற் பெருகுவா னிறப்ப துண்டோ. 102

பத்தனே பகுதி யாதிப் பகுப்பினுக் கெல்லாம் வேறாய்ச்
சுத்தசிற் சொரூப மாகிச் சுழல்வுறுஞ் சதசத் தெல்லா
நித்தமும் விளக்கி வைத்து நிருவிசே டம்பொ ருளதுஞ்
சத்தியப் பரமான் மாவே சாக்கிரா தியிலி லங்கும். 103

நித்தமு நானா னென்றே நிலைமையாய் நிகழா நின்று
புத்தியின் சாட்சி யாகப் பொருந்திய பரமான் மாவைச்
சித்தவே காக்கி ரத்தைச் செறித்துநான் பிரம மென்றே
புத்தியின் றெளிவி னாலே புலனுற வுணர்தி மைந்தா. 104

நித்தமு நின்னான் மாவை நின்னிடை நீயு ணர்ந்து
தத்திய சனன மாதித் தரங்கமாய்ப் பார மற்ற
கத்துசம் சார மாகுங் கடலினைக் கடந்து நன்றாய்ச்
சத்தியப் பிரம மாகிச் சார்பயன் சார்ந்து நிற்பாய் 105

கரணமார் தெளிவி னாலே கறையறத் தீட்டப் பட்ட
வருமையா ஞான மெனனு மசியினாற் சிதையும் பந்தம்
பரவிய வதகி ராதிப் படைகண்மற் றனிலம் வன்னி
யுரவிய கன்ம கோடி யொன்றிலுஞ் சிதைய மாட்டா. 106

சுருதியை நம்பி னோக்குச் சொன்னதவ கன்ம நிட்டை
மருவிடு மவற்றி னாலே மன்னிடுஞ் சித்த சுத்தி
பரவுமச் சுத்தி யாலே பரமுணா ஞான முண்டாம்
விரிவுறும் பவம வற்றால் வேருட னசிக்கு மன்றே. 107

ஓதிய பாசிக் கொத்தை யுதகநின் றொதுக்குங் காலை
சாதுவே புருட னுக்குச் சலிலமே தூய்தாய்த் தோன்றித்
தீதுறு தாகந் தாபந் தீர்ப்பதாய்ச் சுகம ளிக்கு
மேதுவா யுதவு கின்ற வியல்பினை யிங்கு கண்டோம். 108

இந்தவா பஞ்ச கோச மிவற்றினை யபவா தித்தாற்
சந்ததா னந்த மாகிச் சாலவு மிலங்கா நின்ற
பெந்தமில் பரமான் மாவும் பிரத்தியக் கான்மா வாக
மைந்தனே தூய்தாய்த் தோன்றி மாசுக மளிக்கு மன்றே. 109

ஆகையால் விவேகி யானோ னடைந்ததன் பந்த நீக்க
வேகமா யான்மா னன்ம விவேகமே செய்ய வேண்டு
மூகமாம் விவேகத் தாலே யுண்மையா னந்த சித்தா
யேகமாம் பரமான் மாவை யிங்கறிந் தின்பஞ் சார்வன். 110

மருவிய முஞ்சிப் புல்லின் மத்தியு ளாணி யைப்போற்
றிருசியத் திரளி னின்று நிகழ்ந்திடுந் தன்னான் மாவை
யருமையாம் புத்தி யாலே யசங்கமா யசல மாக
மருவிய தென்று கண்டு மாசற வகுக்க வேண்டும். 111

இவ்விதம் வருத்த பின்ன ரிங்குள திருசி யங்க
ளவ்வித வான்மா வென்றே யனிசமும் பிரவிலா பித்துத்
தவ்வற வான்மா வாகத் தரணியி லிருப்ப வன்றான்
செவ்விய முத்திப் பேற்றைச் சேர்ந்தவ னனக மைந்தா. 112

மேதைதொக் கத்தி யாதி மேவிய கூட்ட மான
வேதமாந் தேக நானென் றெண்ணுவன் மூடனானோன்
கோதிலா விசார சீவன் குரம்பையின் வேறே யான
வாதியா மான்ம ரூப மகமெனு வறிவன் மைந்தா. 113

உடலிது நானே யென்றிங் குன்னுவன் மூட னானோ
னுடலுயி ரிரண்டு நானென் றுன்னுவன் கரும ஞானி
திடமுறு விவேக ஞானத் திறமுடைத் தான மேலோ
னிடரிலாச் சொரூப நானென் றெண்ணுவன் றன்னை யென்றும்.

மேதைதொக் கென்பே யாதி மேவிய வாக்கை யின்கண்
சாதுவே யான்ம புந்தி சற்றுநீ சார்ந்தி டாதே
போதவா னந்த வுண்மைப் பூரண சொரூப நானென்
றீதினைச் சார்நதே யென்று மெய்திடு பரம சாந்தி. 115

மொழியும்வே தாந்த நீதி முழுவதுந் தெரிந்தோ னேனு
மழியுட லாதி யின்க ணத்தியா சத்தி னாலே
யெழுமகம் புந்தி தன்னை யெவன்விடா னெம்மட் டம்மட்
டொழிவிலா முத்தி யென்றிங் குரைத்தலு மவனுக் கில்லை. 116

உன்னுடைச் சாயா தேக முன்பதி பிம்ப வாக்கை
யுன்னுடைக் கனவு தேக முன்மனோ ராச்சி யாக்கை
யின்னதி லான்ம புந்தி யேதுநீ யியற்றா தேபோ
லின்னதா லாக்கை மீது மீதைநீ யியற்றி டாதே. 117

ஓதுதே கான்ம புந்தி யுணர்விலா மூடர்க் கெல்லா
மேதமாஞ் சனன மாதி யின்னலசெய் வித்தே யாகு
மாதலான் முயற்சி யாலே யதனைவிட் டுளத்தி னுசந்
தீதறச் செய்யி வற்றாற் றிருமபவிப பவமே சாராய். 118

மனதினை யன்றி வேறாய் மற்றொரு வவித்தை யில்லை
மனதுதா னவித்தை யாகு மற்றிதே பந்த வேது
மனதுதான் வளருமபோது மற்றதும் வளர்ந்த தாகு
மனதுதா னசிக்கும் போது மற்றது நசித்த தாமே. 119

சாதுவே சுழுத்தியின்கண் சலமன மொடுங்கும் போது
யாதுமே யணுவு மில்லை யாவரு மறிவ ரித்தை
யாதலாற் புருட னுக்கிவ் வசத்தியப் பவசம பந்த
மோதிய மனத்தா லுண்டா முண்மையிற் பவமே யில்லை. 120

வீசிய காற்றே முன்னர் விண்மிசை முகிலைச் சேர்த்துப்
பேசிய ததுதான் பின்னும் பெருமுகி லீர்ப்ப தேபோற்
றாசுறு மனமே முன்னர் துன்பமார் பந்தஞ் செய்யும்
மாசுறு மனமே மற்று மாசுக வீட ளிக்கும். 121

பெருகிய கயிற்று லாவைப் பிணிப்பதும் விடுவ தும்போற்
றிரிவிதக் குணங்க டம்மின் றிறமையாற் சீவ னுக்கிங்
குரைதரு மனது தானே யுபயமுஞ் செய்வ தாலே
பரவிய பந்த மோட்சம் படைப்பதற் கேது வீதே. 122

இதுதமோ ரசகு ணங்க ளிசைநதுதான் மலின மாகித்
திதமுறு பந்த வேது திகழ்நதிடுஞ் சத்து வத்தை
நிதமுமீ தனுச ரித்து நிருமல வடிவ மாகி
யதிசய முத்தி யேது வாயிடு மனக மைந்தா. 123

கோதிலா விவேகத் தாலுங் குறைவிலா விரதி யாலு
மீதுதான் சுத்த மாகி யின்பவீட் டின்பொ ருட்டா
மாதலாற் புத்தி மானு யமைநதுள முமுட்சு வானோ
னேதுமிவ் விரண்டை யும்முன் னுரமதா யடைய வேண்டும். 124

மனமெனும் பெயரு டைத்தாய் மகத்தான புலியொன் றிந்தக்
கனமுறு விடய மென்னுங் கானகத் தேசத தின்க
ணனுதினஞ் சஞ்ச ரிக்கு மாதலா லததே சத்தி
லனிசமு நனமு முட்சு வற்பமு மணுக வேண்டா. 125

ஆதலா லான்ம ரூப மறிநதபண் டிதர்க ளெல்லா
மோதிய மனமே யென்று மோங்கிய வவிதநதை யென்பர்
மோதிய காற்றி னாலே முகிற்றிரள் சுழல்வ தேபோ
லீதினா லிநத ஞால மியாவுமே சுழலு மன்றோ. 126

ஆதலான் முமுட்சு வானோ னலைவுறுந் தன்ம னத்தைச்
சூதிலா முயற்சி யாலே சோதிக்க வேண்டு மீது
சோதனை செய்யப்பட்டுச் சுத்தமா நிற்குங் காலை
யோதிய முத்தி சித்தி யுளங்கையிற் கனிநே ராமே. 127

வீடுறும் விருப்பத் தாலே விவிதமாம் விடயத் தின்க
ணேடணை விட்டுக் கன்ம மியாவையுந் துறந்தன் போடே
நீடுறுஞ் சிரவ ணாதி நிட்டையி னிற்ப வன்றான்
மூடிய மனோ விகார முழுவதும விடுத்தோ னவன். 128

ஊனமாம் புத்தி யென்னு முபாதியின் சம்பந் தத்தா
லீனமாம் சீவ பாவ மேகமா மானமா வின்கண்
கானனீர் நிகரே யாகக் கற்பித மாத லாலே
யானவீ துண்மை யாகா தநிர்வச நீய மாமே. 129

புத்தியோ டேபு ணர்ச்சி பூரண வானமா விற்கு
மித்தியா ஞானத் தாலே மேவிய தாத லாலே
சத்திய ஞான மொன்றுற சாற்றிய புணர்ச்சி நீங்கும்
புத்திர மற்றொன் றுலப புணர்ச்சிதா னீங்கா தென்றும். 130

நித்தமாம் பரசீ வைக்கிய நிகழ்த்திய ஞானந் தானே
சத்திய ஞான மென்று சம்மதனு சுருதிக் கெல்லாஞ்
சுத்தமா மான்மா னாம சொரூபநல விவேகத் தாலே
யத்திற ஞான முண்டா மாதலால விவேகஞ் செய்க. 131

மலமுள சலத்தி னின்று மலத்தினை நீக்குங் காலை
சலமது நிமல மாகிச சகத்தினிற் றோன்று மாறே
நிலையுறு தன்னான் மாவி னின்றகங் கார மாதிப
பலவித வசத்தை நீக்கிற பரமமா யான்மாத் தோன்றும். 132

ஆதலா லகங்கா ராதி யகிலமா மசத்தை யுந்தன்
னீதியா யான்மா நின்று நித்தமு நீக்க வேண்டு
மோதுவிஞ் ஞான கோச முண்மையா யான்மா வாகா
தேதெனி லனக மைந்தா வேதுவை யியம்பக் கேளாய். 133

சாதுவே விகாரி யாலுஞ் சடமதாந் தன்மை யாலுந்
தீதள வுடைய தாலுந் திருசிய மாவ தாலு
மேதுமே நியம மன்றி யிதுவிப சாரி யாலு
மாதியா மான்மா வாகா தநித்திய நித்த மாமோ. 134

பரமமா மானந் தத்தின் பதிபிம்ப மதனைச் சாந்த
வுருவுமா மவித்தை விர்த்தி யோதுமா னந்த கோசம்
பிரியமோ தப்பிர மோதப் பிரிவுடைத் தாகி யிட்ட
மருவிடும் போது திக்கு மற்றகா லத்தொ டுங்கும். 135

யாதொரு கோசந் தன்னி லியாவரு முயற்சி யின்றி
யோதுமா னந்த மெய்யா யொன்றிநித் தஞ்சு கிப்பர்
போதனே யக்கோ சத்தின் பூரண வருப வந்தான்
சாதுவா மறிஞ ருக்கே சநததஞ் சார லாகும். 136

பரவுசோ பாதி யாலும் பகுதியின் விகாரத் தாலுங்
கருதிய புண்ணி யத்தின் காரிய மாத லாலுந்
தரமுறு விகாரக் கூட்டந் தன்னிலுட் பட்ட தாலு
மருவுமா னநத கோச மாசிலா வான்மா வாகா. 137

திருசியக் கடமு ணர்ந்து திகழ்ந்திடு தேவ தத்தன்
மருவுமக் கடமு மாகான் மறறதின் றாம மேவான்
பரிசுபோற் பஞ்ச கோசப் பகுபபினை யுணரு மான்மா
மருவுமக் கோச மாகா மற்றதின் றாம மேவா 138

பரவிய பஞ்ச கோசப் பகுப்பினை யூகத தாலே
புரையற வபவா தித்தாற் புரிநதவவ வபவா ததநின
மருவிய வவதி யாகி மாசிலா வகண்ட போத [ம.
வுருவமாய்ச் சாட்சி தானே யொருமையாய் மிஞசித தோன்று

விரிவுரு பஞ்ச கோச விலட்சண வுருவ மாகிக
கருதிய வவத்தை மூன்றின் கரியதாய் நிரு விகார
நிருமல போதா னநத நிலைமையா மிவவான மாவை
யரியனே விவேகி யாளு னகமென வறிய வேணடும். 140

வகை கார மாதி விகாரமற றதன பாவஙக
ளிருமையா மிவற்றை யெல்லா மிங்கியா துணரு மியாதை
யொருபொரு ளுணரா தநத வுணாவுரு வான சாட்சிய
பொருளினை மிகவு நுண்மைப புத்தியா லுணாதி மைந்தா 141

சூனியத் தப்பா லாகச் சொலலிய வான்மா விற்கு
மேனிலை யாக வொன்று மேவிய தில்லை யென்று
மானதா லறிபொ ருட்கு மறிபடாப பொருளி னுக்கு
மேனிலை யறிவே மெய்யாய் மேவிய வான்மா நீயே 142

சாதுவே யெநத வான்மா சாக்கிர மாதி யின்க
ணோதிய பிரத்திய கான்ம வுருவமாய் நானு னென்று
சோதியா யுளத்தி லென்றுஞ் சொலிததிடு மேக மாக
வாதியா மவ்வான் மாவை யகமென வறிநீ யென்றும். 143

வித்தர விகார முற்று விவிதமாய்த் தோன்று நின்ற
வத்திர வகங்கா ராதி யகிலமு நேரே கண்டு
நித்தியா னந்த சித்தாய் நிகழ்ந்திடு நின்னான் மாவைப்
புத்திர னூக்க மான புந்தியா லுணர்தி நன்றாய். 144

போதமார் விவேகி தேகம் புந்திசிற் பதிபிம் பங்கள்
யாதும்விட் டிதய விண்ணி லேகமா யாவுங் காணுஞ்
சோதியா யகண்ட போத சொரூபமாய்ச் சதசத் துக்குப்
மேதமாந் தன்னான் மாவைப் பிரித்துநன் கறிய வேண்டும். 145

நித்தமாய் விபுவு மாகி நிகிலபூ ரணமு மாகி
மெத்தவு நுண்மை யாகி மேவுமுள் வெளிக ளின்றிப்
பித்தியக் கான்மா வாகப் பிறங்கிய பரமான் மாவை
புத்திர விவேகி யானோன் புலமுற வறிய வேண்டும். 146

பிரமமே யான ஞானி பின்னரிச் சம்சா ரத்தை
மருவிடா னாதலாலே மாசற முமுட்சு வானோன்
பிரமநான் பிரம மேநான் பிரமமே நானென் றிங்ஙன்
றிரமதாய்ப் பிரமந் தன்னைத் தினமுமே யறிய வேண்டும். 147

சாற்றிய நீதி யேபோற் சத்தியப பிரமத் தின்கண்
டோற்று காரியம னைத்துந துகளிலாப் பிரம மேயா
மேற்றிய பிரம மல்லா லெவளவும் வேறே யில்லை
தேற்றமா யுசாவி லெங்குந் திகழ்வது பிரமந் தானே. 148

இதுவெனுஞ் சகம னைத்து மேகமாம் பிரம மேயென்
றதர்வண வுபநிடத்தி னதிசய மான வாக்குந
திதமதாய்ச் சொல்வ தாலே திருசியச் சகம னைத்து.
முதயமத் தமன மின்றி யொளிர்ந்திடும் பிரம மேயாம். 149

வேதமாம் மானத் தாலும் விளங்கிய போதத் தாலு
மோதிய சொப்ப னாதி யுத்தம வுத்தி யாலு
மீதிலை யீதி லைமற் றீதிலையென்ப தாகப்
பேதமா முபாதி யெல்லாம் பெயர்ந்திடத் தள்ள வேண்டும். 150

இவ்விதந் திருசி யத்தை யேகமாய்த் தள்ளிப் பின்ன
ரவ்விதப் பரசீ வைக்கிய மறிந்திடத் தக்க தாலே
செவ்விலக் கணையி னாலே செப்பிய வவர்க டம்மை
யெவ்வமற் றுணர வேண்டு மேகமாய் நிற்ப தற்கே. 151

விட்டலக் கணையும் வேண்டாம் விடாதலக் கணையும் வேண்டா
மிட்டனே யுபய மான விலககணை வேண்டுமீது
திட்டமாஞ் சோயந தேவ தத்தனென் கின்ற வாக்கிற்
றட்டிடா வதுபோ லீதாந ததவமசியாம் வாக்கில. 152

திருததமாஞ் சோயந தேவ தத்தனென் கின்ற வாக்கு
விருததமாந் தரும மெல்லாம் விட்டவ் வேகக்கி யததை
தரித்திடச சொல்வ தேபோற் றத்துவ மசியாம் வாக்கும
விருத்தமாந தரும மெல்லாம விடுததயிக் கியமே சொல்லும்.

இத்திரம் விரோதந தள்ளி யிலக்கியச சித்தே யான
சுத்தமாம் பரசீ வாக்குச சொலலிய வைக்கி யததை
நிததமு மறிஞ ரெல்லா நிலைமையாய்ப பரிச யிபபா
புத்திர நீயு மவவா புகன்றதைப பரிச யிபபாய். 154

இததிறம் வேதந் தோறு மிசைமகா வாக்க னேக
மத்திர நூல மாதி யசத்தினை யபவா திததுச
சுத்தமாய் வானம போலக் சூககமாய்த தானே நினற
வத்தமி லிநதச சீவாக் ககண்டவைக கியமே சொல்லும. 155

ஆதலாற் பொய்யே யாகி யகமென வறியப பட்டிங்
கேதெது தோன்று நிற்கு மிவையெலா நன்றாய விட்டுப்
போதவா னநத வுண்மைப் பூரணப் பிரம நானென்
றேதமில் புந்தி யாலே யின்றுனை யுணாதி மைநதா. 156

யாதினும் பிரம மன்றி யாதுமே வேறிங் கில்லை
யாதலா லதுவே யுண்மை யாதுதா னெவாககு மான்மா
யாதுவத் துவிதஞ் சாந்த மமலமாம் பரமா மென்றுஞ்
சாதுவே யதுநீ யாவாய சததிய மைய மிலலை 157

மருவிய சரேம்மி யின்றி மாசில்யோ கியா மனத்தாற
கருதிடப் பட்டு மற்றோ கரணமுங கருதொ ணாத
வுருவமாய் மனதிற் கெட்டா வுண்மையாய் நிறைந்து நின்ற
பிரமமே ததுநீ யாவாய் பிரிவறச சிநதை செய்வாய். 158

ஓதிய விவ்வர்த் தத்தை யுத்தம வுத்தி யோடே
கோதிலாப் புத்தி யாலே குறித்துளந தன்னிற் சிந்தி
யீதினு லைய மாதி யின்றியே வுளங்கை நீபோற்
சாதுவே யுண்மை ஞானஞ் சனிததிடுஞ சங்கை யில்லை. 159

அடர்வுறு சயினி யத்து ளரசனைக் காண்ப தேபோ
லுடன்முதற் றிரளி னுக்கு ணுணர்வுமாத் திரமே யாகித்
திடபரி சுத்த மாகத திகழ்ந்திடு நினைக் கண்டவ்
விடரிலாப் பிரம நானென் றெண்ணியவ் வடிவாய் நிற்பாய். 160

நிருமலப் பிரம மாக நின்னினீ யென்று நின்று
பிரமமா மநத வுன்னிற் பிரிவுபோற் றோன்று நின்ற
திருசியத திரளை யெல்லாந தீரவே பிரவிலா பித்துப்
பரமவா னநதம பெறறுப் பகுபபிலாச சாந்தி சார்வாய. 161

சத்தசத் திற்கு வேறாகு சததிய வேக வத்துப்
புத்தியாங் குகையின் கண்ணே பொருந்துமவ் வத்து வாக
நித்தமிக குகையின் கணணே நிலைமையா யாவ னிற்பன்
புத்திர வன்னோன் மீண்டிப புறையுடற் குகையிற சேரான். 162

மைந்தனே யான்ம நோககான் மாசிலா நின்னுன் மாவிற்
சந்தத நீயிருநது சலிததிடா முயற்சி யாலே
வநதவா தனைய டககு வாதனை யடக்கத தைத்தான்
முந்திய வசிட்ட ராதி முனிவரா முத்தி யென்பார். 163

ஒருவித மிலாத தான வுலகுடைச சாாபை விட்டுப்
பொருள்களை நானு வாகப புகலுறூற் சார்பும் விட்டுப்
பாவிய வனர்த்த மெல்லாம் பறறுடற் சாபும் விட்டிங்
கரியனே யான்ம நோககா லததியா சநத விர்ப்பாய். 164

சந்தத மான்ம நிட்டை சார்நததா வியோகி யர்க்குத்
தொநதமா மனமி றக்குந் துட்டவா தனைய டங்கு
மைந்தனே யதனி னாலே மயஙகிய வததி யாசப்
பந்தனை யாவுந் தீர்த்துப் பரமமாம் பதமாய் நிற்பாய். 165

நானொரு சீவ னன்று நற்பரப் பிரம மேநான்
றானெனு நிசச யத்தாற் றள்ளியே யசததை யெல்லா
மூனவா தனைவே கததா லுன்னிடை யுதியா நின்ற
வீனமா மத்தியாச மியாவையு நீயொ ழிப்பாய். 166

சாதுவே பிசசை வாங்கல் சலமலம் விடுத லன்றி
யாதுமே தியானி யார்க்கிங் கியற்றிடுஞ் செய்கை யில்லை
யாதலா லான்ம நிட்டை யனிசமு மடைநத தாலே
மோதிய வத்தி யாச முழுவது நீயொ ழிப்பாய். 167

தத்துவ மசியே யாதி தருமகா வாக்கி யத்தா
னித்தமும் பரசி வைக்கிய நிகழ்த்திய போதங் கொண்டு
வத்துவி லான்ம புத்தி வலியுறக் கிடைப்ப தற்கே
யததியா சத்தை யெல்லா மனகனே யறவொ ழிப்பாய். 168

மூடமா யித்தே கத்தின் முளைத்திடு மகங்கா ரந்தான்
சேடமில் லாது நன்றாய்ச சிதைவுறுங் கால மட்டுஞ்
சீடனே சாவ தானஞ் சேர்ந்துநற றியானி யாகித்
தோடமா மத்தி யாசத தொடர்பினைப் பரிக ரிப்பாய். 169

நிதநிரை யுலக வார்த்தை நீண்டசத் தாதி கட்கு
நிததமா மானம ரூப நினைந்திடா மறநிக் கும்நீ
யிததனை யேனு மெங்கு மிடைவெளி கொடாம லென்றும
புத்திர நினைஞன் மாவைப் புந்தியிற் சிந்தை செய்வாய். 170

குறுகிய கடாகா சத்தைக் கூர்மகா காசத் திற்போற்
சிறுகிய சீவான் மாவைச் சிறகனப பரமான் மாவி
லறிவினாற் பிரவிலா பித்தவ் வகண்டமாம் வதது வாகி
வெறிதிருந திடுவா யென்றும விமலமாம யோகத் தோனாய். 171

அருவவக் கிரிய மாகி யறிவுமெய் யின்ப மாகி
யொருமையா முன்ரு பதனை யொன்றியிப் பொய்யு டம்பை
யரியமேன விடுதி கூத்த னடைநதுதன் னிசரு பத்தை
விரிவுறு வேட ரூபம் விடுத்திடு நீதியே போல், 172

தொநதமாம் பவத்தைச் செய்யுந துட்டமாமபிரதி பந்த
மைநதனே யனேக மேனு மருவிய வவறறிற் கெல்லா
முந்திய விகார மாக முளைத்திடு மகங்கா ரநதான்
சந்தத மூல மத்தைச சருவதா வொழிக்க வேண்டும். 173

பிநதியும் பரமாாத் தத்தைப் பெற்றதாற் காத னீக்கி
நிந்தைசே ரகங்கா ராதி நின்றவிாத் தியினை மீட்டிங்
கந்தவுன் சொரூபா னநத மநுபவித தகண்ட மாகிப்
பநதமி னிருவி கற்ப பதந்தனில வெறிதி ருபபாய். 174

பெருகிய வகந்தை மெத்தப் பெயர்த்திடப் பட்ட போது
வொருகண மேனு மற்று முளததினு னினைக்கப் பட்டால்
விரிவுறப் பின்னு முண்டாய் விட்சேபம் வெகுவாய்ச் செய்யும்
மருவுகாற் றூல லைந்த மழைக்கால மேக மேபோல். 175

பலபலச் சிந்தை யாலிப் பகையகங் காரத் திற்கிங்
கலைவுற வவகா சத்தை யற்பமு மளிக்க வொண்ணு
துலரெனு மிச்சை யுய்ய வூற்றிய நீரை போலிச்
சலவகங் கார முய்யச் சலசிந்தை யேது வன்றோ. 176

தேகாதி சிந்தை யுற்றோன் றிருசியப பாசம் பெற்றோன்
றேகாதி சிந்தை யற்றோன றிருசியப பாசம் விட்டோ
னாகாத சிந்தை தானே யாதலாற பேதங் கொண்டிவ்
வேகாத பவபந் தத்திற கேதுவா யிசையு மைந்தா. 177

காரியம் வளரு மாகிற் காரண மான வித்தும
பாரினில் வளர்ந்த தாகப பாாக்கலா மதுதான் நீங்கிற்
காரண மான வித்துங் கடிதியி னீங்க லாலே
தீரனே காரியத்தைத் தீரத்திட வேணடு முன்னம். 178

காரிய மான சிந்தை கருத்தினில வளரும போது
காரண வாத னைகளோள் கருத்தினில வளரா நிற்கும்
காரண வாத னைகளோள் கருத்தினில வளரும போது
காரிய சிந்தை யுந்தன கருத்தினில வளரு மைந்தா. 179

வந்தவச் சிந்தை யாலே வாகியச் செய்கை யுண்டாந்
தொந்தமாஞ் சிந்தை செய்கைத் தொடாபினுன் முன்னு ரைத்த
வந்தவா தனைவ ளாந்திங் ககிலமாகு சீவ ருககும
பந்தமாஞ் சமசா ரத்தைப் பலவிதம படைககு மன்றே. 180

ஓதிய வேது வாலே யொழிவிலா துதித்த விந்தப்
பேதமாந பவபந தத்தைப பெயாததிட வேண்டி முன்ன
ரோதிய மூனறை யுந்தா னொழித்திட வேண்டு மத்தி
லேதுநல லுபாய மென்னி லிதனை நீ யியம்பக் கேளாய். 181

எவ்வவத் தையிலு மெந்த விடத்திலும் மெக்கா லத்தும்
விவ்விதத தோறறம பெறறு வேறெனக காணப தெல்லாஞ்
செவ்விய பிரம மேயாகு சிறிதுமவே றில்லை யென்னு
மிவ்விதப் பாாவை தானிங கியமபிய நல்லு பாயம. 182

ஓதிய பார்வை யாகு முண்மைவா தனையு ரததாற்
கோதுறு செய்கை முனனாக குவிந்திடும் பின்பு சிந்தை
யாதுமே யிறககும் பின்ன ரேதுவா தனைய டங்கும்
வாதனை யடக்கந தானே வழுவிலாச் சீவன் முத்தி. 183

சர்வமும் பிரம மென்னுஞ் சத்துவா தனைவ ளர்ந்தால்
மருளகங் கார மாதி மலினவா தனைய டங்கும்
கருமையா மெவ்வி டத்துங் கலநதுள வநத கார
மருணனின் காநதி தோன்று மளவிலே யழியு மாபோல். 184

இருளிருட் செய்கை யாக விசைந்துள வனாத்த மெல்லா
மிரவிங்ன றுதிகரும் போதிங் கிறநதிடு நீதி யேபோ
லருவவத் துவிதா னநத வநுபவ முதிக்கும போது
பெருகிய பநத மததாற பெறறதுன் பமுமி லாதாம 185

திரிசியத் தோற்றந் தன்னைத் திருக்குமாத் திரமே யாகப
பிரவிலா பித்து நினைப பிரமமாத திரமாய்ப பாாத்திங்
கரியனே வெளியி லுள்ளி லாவது சமாதி பெற்றுக்
கருமபந தம்வ ரைககுங காலநீ தளளு வாயே. 186

சொரூபநிட் டையையோா காலுஞ சொற்பமுந தவிர வொண்ணு
தரணியி லநத நிட்டை தவிாதலே கால னென்று
பிரியனே பகவா னன பிரமபுத திரவ சிட்டன
பரமவா சிட்ட நூலிற் பலவிதம பகாநதா னன்றோ. 187

ஆதலாற் சொரூப நிட்டை யன்றியுந தவிாதன ஞானிக்
கேதமா மனாத்த மாகு மேதெனிற தவிர்த லாலே
சாதமா மோக மததாற சனிததிடு மகநதை யததாற்
கோததாம் பநத முண்டாங் கூடிடு மவற்றாற றுன்பம. 188

பொருவிலா ஞானி யேனும புலததினோா சென்றோன் றன்னைத
தாணியிற் சொரூப நிட்டை தவிாதலா மறதி புநதிப
புரைகளா லலைககுஞ் சோர புருடனை சோர மாதிங்
கரியனே விவித மாக வலைததிடு நீதி யேபோல 189

தீரனு ஞானி யேனுந திருசியஞ் சென்றோன் றன்னைக
கோரவா வரண சததி குறைவுற மறைககு மனறே
நீரினுட பாசிக கொததை நீககினுங கணததி லநத
வாரியை யதுதான் மறறும வழுவுற மறைபப தேபோல். 190

சலிததடிக் கினற பநது சறறுமே தவறி மாடித
தலத்துள படியில் வீழ்நத தன்மைபோற சொரூப மென்னு
மிலககிய நின்று சிதத மெவளவுந தவிரு மாகிற
புலததினோ் முகமே யாகிப் போய்விழு மங்கன கேகாண். 191

புலனிடைச் சென்ற சித்தம் புலத்தையே நன்றி தென்று
பலவிதஞ் சங்கற் பிக்கும படாநதவச சங்கற பததாற்
றொலைவிலாக் காம முண்டாந் தொடர்நதவக காமந் தன்னாற்
சலமுறு பிரவிர்த்தி யுண்டாகு சார்நதவப் பிரவிர்த்தி யாலே.

அருமையா மானம நிட்டை யகன்றுபோ மற்ற வற்றார்
புருடனுந தீங்கில வீழ்நது போகுவ தன்றி மற்றுஞ்
சொரூபமே சாரா னிஙஙன் சொன்னவிவ் வணர்த்த மெல்லாந்
தருவதாகு சங்கற பததைத் தளளுவான விவேகி யானேன் 193

ஆதலா லான்ம நிட்டை யன்றியுந தவிாத றானே
சாதுவே விவேகி யாககுச சாறறிய கால னுகுஞ்
கோதிலா வான்ம நிட்டை கூடினேன் பேற்றைச சார்வ
னாதலாற சாவ தான மாகவந நிட்டை சாாவாய். 194

கேதமா ருடலி ருநதுங் கேவல னென வன்றான
பேதமா ருடலி லாத பேறறினு ந கேவ லன்காண்
சாதுவே பேதந தன்னைச சறறுமே காணப வர்க்கு
மேதக யசுரு வேத மிகவுமே பயநதைச் சாற்றும. 195

போதவா னெபபோ தேனும் பூரணப் பிரமத் தின்க
ணேதமாம பேதந தன்னை யெவளவுங் காண்ப னேலப்
பேதமே யன்றோ னுககுப பீதியா மாத லாலே
சாதுவே மறநதும பேதஞ் சறறுமே காண வொண்ணா. 196

சுருதிகண் மிருதி நீதி சுததமாய் நிட்டேதஞ் செய்த
திருசியத தானம புநதி செய்பவன் விவேகி யேனும்
விரிவுற மேலு மேலும விவிதமாந துன்பஞ் சார்வ
னரியனே நிட்டேத காததா வாகிய பாவியே போல். 197

சத்திய வனுசந தானஞ் சார்நதவன் முத்த னாகி
மெத்தவு மகதது வததை மேவுவ னித்த மாக
மிதநதையி னனுசந தான மேவினேன் மிகந சிப்பன்
பததனே யசோர சோரா பாவிதைப பார்க்க லானேம். 198

ஆதலாற் சன்னி யாசி யசத்தனு சந்தா னந்தா
னேதமாம பநத வேது வென்றிதை யிகழ்ந்து நன்றாய்ச்
சோதி யானநத சத்தாய்ச சொல்லிய பிரம நானென்
றோதிய பிரம நிட்டை யொழிவற வொன்ற வேண்டும். 199

நீதிலான் மானு பூதித் திகழ்வினாற் றிடமாய்ப் பெற்ற
பேதமில் பிரம நிட்டை பெருகிய சுகஞ்செய் விக்கு
மேதமா மஞ்ஞா னத்தா லெய்திய துயரை யெல்லாஞ்
சாதுவே யந்த நிட்டை சற்றுமில் லாது செய்யும். 200

வாகிய வனுசந் தான மலினவா தனையைத் தானே
பாகனே மேலு மேலும பயனதாய் வளரப் பண்ணு
மாகையால் விவேகி யதனை யறிநதுடன் பாகி யமவிட்
டேகமா மான்ம ரூப மென்றுமே யனுசந திபபான் 201

வாகியம் விட்ட போதே மனது நின்மலமா மைநதா
வாகிய வம்ம னத்தா லடையலா மான்ம ஞான
மேகமா மநத ஞான மிசைநததாற் பவபந தம்போ
மாகையால் பாகி யதனை யடககலே முததி மாககம. 202

சாதுவே முமுட்சு வாகிச சதுரனாயச் சதசத தோர்நது
வேதமே நமபி யான்ம விபுத்துவ மறிநதோ னாதான
கேதமா ரசத்துத் தன்னைக கெடுத்திடு மெனற றிநதும
பேதமா மவ்வ சத்தைப பேணுவன் பால னேம்பால் 203

உடன்முத லபிமா னததை யுடையவன் முததி சாரான்
றிடமுற முத்தி சார்ந்தோன் றேகாதி யபிமா னிக்கான்
சடமுறு துயிலு டைததோன சாககிரனு சாரா னததை
யுடையவன் றுயிலைச சாரா னுபயமும் வெவவேவ றன்றோ. 204

தன்னையே சராச ரங்கள் சகலத்தி னுடபு றததுந
துன்னிய சாட்சி யாயுந் தொடரதிட் டான மாயு
முன்னியிவ் வுபாதி யெல்லா மொழிதவெவ னகண்ட மாகி
மன்னுபூ ரணமாய் நிற்பன் மாசிலா தவனே முத்தன். 205

சகலமாம் விதத்தி னாலுஞ் சம்சாரம் விடுதற் கேது
வகமிலா வகண்ட பாவ மன்றிமற் றேது மிலலைத
துகளிலா வான்ம நிட்டைத் தொடர்பினாற் றிருசி யத்தை
யிகழலவ் வகண்ட பாவ மிசைந்திடு மதிகா ரிககே. 206

மருவுதே கான்ம் புந்தி மன்னிப்பா கியமே யான
பொருளுடை யநுப வத்திற் போகிய மனத்த னாகி
யொருவித மிலாத செய்கை யொழிவிலா துற்றோ னுக்குத்
திருசியந் தன்னை நீக்குந் திறமையெவ் விதத்தி னுண்டாம். 207

அகிலமாந் தர்மங் கர்ம மசத்தியப் புலனை னோத்து
மிகவுமே துறந்து நித்தம மெய்யான நிட்டை சார்ந்து
சுககன சொரூப மோர்ந்தச் சுகத்தையே யிச்சிப் போர்க்கே
திகழ்வுறு முயற்சி யாலே திருசிய நீக்க முண்டாம். 208

திருசிய மியாவு நீக்கித் திடமுற லகண்ட பாவஞ்
சருவதா வடைவ தற்கே சாதுவா மெதிக ளுக்குச்
சிரவண மாதி கன்மஞ் செய்தபின் சுருதி தானே
சருவதா நிருவி கற்ப சமாதியை விதிக்கு மன்றே. 209

இருளுமா வரண சத்தி யாவுமே நசியா தாகின்
மருளும்விட் சேப சத்தி மாசற நசிக்க மாட்டா
பரவுமா வரண நாசம் பாலினீர் பகுப்ப தைப்போற்
திருசியந் திருக்கி ரண்டைத் திகழ்வுறப் பகுத்தா லுண்டாம.

நல்லபோ தத்து தித்த நலத்தாம விவேகந் தானே
சொல்லிய வான்மா னாத்ம சொரூபமன் றுய்ப்ப குத்துத்
தொல்லையா முஞ்ஞா னத்தாற் றொடார்ந்தபந் தஞ்சி தைக்கு
மல்லல்செய் பந்த மற்றோர்க கற்பமும பவமீண் டில்லை 211

செவ்விதா யான்ம ரூப தெரிசனஞ் செய்வ தாலே
யெவ்வவா வரண நீங்கு மிறந்திடு மித்தைஞானம்
விவிதவிட் சே பத்தால் விளைந்துள துன்ப நீங்கு
மிவ்விதஞ் சொன்ன மூன்று மிசைந்தவோர் திருட்டாந் தங்கேள்

தீதற விரசசு ரூப தரிசனஞ் செய்வ தாலே
மோதுமா வரண மாதி மூன்றுமே முடிந்த வன்றே
வாதலாற் பந்த நீக்க மடைந்திட விவேகி யானோ
னாதியா மான்ம ரூப மவசிய மறிய வேண்டும். 213

இத்திற நித்தா நித்த வியல்பினிற் பகுத்த வற்றி
னித்தமாந் தன்னை மாவை நிச்சயித் தறிவாங் கண்ணோ
லத்திற மான நானே யகண்டசிற் பிரம மென்று
தத்துவ மறிந்தோ னியாவுந் தவிர்ந்துதான் சாந்த னாவன். 214

நிருவிகற் பகமே யாக நிகழ்ந்திடுஞ் சமாதி யாலே
யொருமையாந் தன்னான் மாவி னுண்மையை யெந்தப் போது
புருடனிங் கறிவ னந்தப் போதுதா னஞ்ஞா னத்தா
மருவிய சகல மான மனமுடிச் சிறந்து போகும். 215

பத்தனே நிருவி கற்பப் பரமவத் துவிதான் மாவிற்
புத்தியின் றோடத் தாலே பொருந்திநீ நானி தென்று
நித்தமு விகறப முண்டா நிமலமாஞ் சமாதி தோன்றிற்
றத்துவ வனுப வத்தாற் றவிருமவ் விகற்ப மெல்லாம். 216

சமதமா தியைய டைந்த சதுரனுஞ் சங்கி யாசி
யமலமாஞ் சமாதி யாற்றன் னகண்டபா வம்பொ ருந்தித்
தமசினால் வருவி கற்பந் தள்ளிநிர் விகற்ப னேயா
யகலமாம் பிரமா கார மாகவே சுகித்து நிற்பன். 217

எவர்கடஞ் சுரோத்தி ராதி யிந்திய மிதய மியாவுஞ்
சுவமதா ஞானன் மாவிற் சுத்தமாய்ப் பிரவிலா பித்தங்
கவமிலாச் சமாதி பெற்றோ ரவர்களே முத்த ரானோர்
விவிதமாம் பரோட்ச வார்த்தை விளம்புவோா முத்த ரன்றால்.

பேதமா முபாதி யாலே பின்னனு மொருவன் றானே
யேதமா முபாதி தீர்த்தா லேகனு மவனே மற்று
மாதலா லுபாதி தீர்க்க வனிசமும் விவேகி யானோன்
சாதக நிருவி கற்ப சமாதியே செய்ய வேண்டும். 219

ஏகமா நிட்டை யாலே யென்றுமே பிரமத் தின்க
ணுகுமா சக்தி யுள்ளோ னகண்டகற் பிரம மாவன்
சோகமே யுற்ற கீடஞ் சுற்றிய பிரம ரத்தை
யேகமாய்ப் பாவித் துத்தா னென்றுமே யஃதா யிற்றே. 220

கிரியைக ளியாவும் விட்டுக் கீடகம் பிரம ரத்தை
மருவியே தியானஞ் செய்து மற்றதே யாகு மாபோ
லொருமையா நிட்டை யாலே யுண்மையாம் பிரமந் தன்னைச்
சருவதாத் தியானிப் போனுஞ் சத்தியம் பிரம மாவன். 221

மிகவுமே நுண்மை யான மெய்ப்பரப் பிரமந் தன்னைத்
தகவிலாத் தூல திட்டி தன்னினு லெவருங் காணா
நிகழ்மதி நுண்மை யுள்ள நிமலரே சமாதி யாலே
மிகவுமே சூக்க மான விருத்தியாங் கண்ணாற் காண்பர். 222

மெத்தவும் புடபா கத்தான் மேவிய மலத்தை விட்டுச்
சுத்தமாந் தன்கு ணத்தைச் சொன்னமே வுவதே போலச்
சித்தமுந் தியானத் தாலே சேர்ந்தமுக் குணம லத்தைச்
சுத்தமாய் விட்டுத் தன்னின் சுபாவமாஞ் சொரூப மேவும். 223

இடைவிடாத் தியானத் தாலே யிருதயஞ் சுத்த மாகித்
திடமுறப் பிரமத் தின்கண் டியங்கிடா தடங்கு மெப்போ
தடர்மிகு மகண்டா னந்த வநுபவ வேது வான
சடமிலா நிருவி கற்ப சமாதியப் பொழுதே யுண்டாம். 224

ஆனவச் சமாதி யாலே யகிலவா சனை முடிச்சும்
போனதாம் விவித மாகப் பொருந்திய கன்மம் பொன்று
மேனையுள் வெளியி லெங்கு மென்றுமோர் முயற்சி யின்றி
யுனமில் சொரூபத் தோறற மொருமையா யொளிரா நிற்கும்.

பலிப்பினுற் பார்க்கும் போது பாங்கான சிரவ ணத்தின்
சலிப்பிலா மனனந் தானே சதகுண மேலா மத்தி
னிலைப்பிலா நிதித்தி யாச மிலக்கமாங் குணமே லாகு
மனுப்பிலா நிருவி கற்ப மளவிலாப பலனு டைத்தாம். 226

பிரிவிலாச் சமாதி யாலே பிரதிபந் தங்க ளின்றி
யொருமையாய்ப் பிரம ரூப முணரலா மஃதி லாதேற்
சருவதா மனவி ருத்தி சஞ்சல மாத லாலே
விரிவுற விரோத மான விருத்தியோ டேக லக்கும். 227

ஆதலாற் பொறிகள் புந்தி யடக்கிநீ நின்னுன் மாவிற்
சாதுவே சமாதி பெற்றுச் சந்ததம் பிரம ஞானச்
சோதிகொண் டவிசா ரத்தாற் சுழல்வுறு மிருளை யெல்லா
மீதியில் லாது நீக்கி மிஞ்சிய வடிவாய் நிற்பாய். 228

ஏதுமே பேசாத் தன்மை யெவளவும் வாங்காத் தன்மை
கோதுறு மாசை யின்மை குறைவுசெய் கிரியை யின்மை
சாதுவே யேகாந் தத்திற் சந்ததம வாசஞ் செய்கை
யீதெலாஞ் சமாதி தன்னை யிசைந்திட முந்து மார்க்கம். 229

ஏகாந்த தேச வாச மிந்திய மடங்க வேது
போகாத வவ்வ டக்கம் புரைமன மடங்க வேது
வேகாத வவ்வ டக்க மிவ்வுட லாதி நானென்
ருகாத வாத னைக்கோ ளடங்குதற் கேது வாமே. 230

வாதனை யடக்கத் தாலே வரையிலாப் பிரமா னந்தத்
தேதமி லறுப வந்தா னென்றுமே தியானிக் கெய்து
மாதலால் விவேகி யானோ னலைமன வடக்கந் தன்னைச்
சாதுவே முயற்சி யாலே சாதிக்க வேண்டு மென்றும். 231

அரியனே மனதில் வாக்கை யடக்கதைப் பத்தி யின்கண்
பிரிவற வடக்க வற்றைப் பிறங்குசாட் சியில டக்கு
புரையிலாச் சாட்சி தன்னைப் பூரண நிருவி கற்பப்
பிரமமாய்த் தானே பார்த்துப் பெருகிய சாந்தி சார்வாய். 232

ஏதமாந் தேகம் பிராண னிந்திய மனது புந்தி
யாதியா முபாதி கட்கு ளலெமென மெந்த வெந்தக்
கோததா முபாதி யோடே கூடமம் மயமே யாக
வோதிய தியானி யாவ னொழிவிலா னந்த மொன்றான். 233

ஆதலா லந்த வந்த வனர்த்தமா முபாதி சேர்ந்த
வேதமாந் தன்மனத்தை யேகாது மீட்க வேண்டிச்
சாதுவே தியானி யானோன் சகலமு நன்றாய்த் தள்ளி
யோதிய பிரமத் தின்க ணோய்வதே யொழியா வின்பம். 234

பாகனே விரக்தன் றானே பரமோட்ச விச்சை யாலே
வாகியாந் தாத்தி னாலே வருவதாம் பற்றி ரண்டு
மேகமாய் விடுவ தாலே யியம்பிய விரக்த னுக்கே
வாகியாந் தரமி ரண்டாய் வருத்தநற் றுறவு கூடும். 235

பரவிய புலன்க ளோடே பற்றுதல் வெளிப்பற் றாகு
முரவகங் கார மாதி யோடேபற் றுட்பற் றாகும்
பெருகிய விரதி பெற்றோன் பிரமநிட் டையைய டைந்திவ்
விருவிதப் பற்றை யுந்தா னேகமாய் விடுக்க வல்லோன். 236

பரவிடு மோர்பட் சிக்குப் பறந்திட விருபட் சம்போன்
மருவிடு மோட்ச மாகு மாடிமேற் சீவ னேற
விரதிநல் விவேக மென்ன வேண்டிய திரண்டு பட்ச
மிருமையி லொன்றி லாதே வீதின்மீ தேற வொண்ணா. 237

மிகவுமே விரக்த னானோன் மேவுவன் சமாதி தன்னைப்
புகழ்சமா தியை யடைந்தோன் பொருந்துவன் றிடபோ தத்தை
யிகழ்விலாப் போத முற்றோ னெய்துவன் முத்தி தன்னைத்
தகமைசேர் முத்த னென்றுந் தடையிலா னந்த முண்பன். 238

விரதியை விடவே றொன்றும் விமலமாஞ் சுகம ளிக்கக்
கருதிய வேது வாகக் காண்கிலேன் றியானிக் கெங்கு
மரியனே யவ்வி ரக்தி யமலமா ஞானத் தோடே
மருவுமேற் பேரா னந்த மாறும ளிக்கு மென்றும். 239

யாதினுன் முத்தி யென்னு மிலங்கிய மாதைச் சேர
வோதிய விரக்தி தானே யுத்தம மார்க்க மாகு
மாதலா லகில மான வாசையு மறவே விட்டுச்
சாதுவே நின்னுன் மாவிற் சநததங் கருத்தை வைப்பாய். 240

விடசம விடயத் தின்கண் விடுதிநீ யாசை யெல்லா
மடமைசெய் யாசை தானே மரணாதி மாக்க மன்றோ
படர்குலஞ் சாதி யாதி பற்றிய வபிமா னத்தோ
டிடர்தருங் கன்ம மெல்லா மெவளவு மிலாது தீர்வாய். 241

மித்தையாந் தேக மாதி மிசையக மதியைத் தள்ளிச்
சத்திய வான்மா வின்கண் சாலவம் மதியைச் செய்வாம்
நித்தமும் சாட்சி நீயே நிமலநிர்ப் பயமாய் நின்ற
வுத்தமப் பிரம நீயே யுள்ளவா றோருங் காலை. 242

இலக்கியப் பிரமத் தினக ணிதயதனை யூனற வைத்துச்
சலித்திடு மிந்தி யத்தைத் தனதுகோ ளகத்தி ருத்தி
யலைதிடா வாக்கை யோடு யதனிலே யுபேட்சை செய்து
நிலைத்துள பரசீ வைகஙிய நித்தநீ யடைதி மைந்தா. 243

அந்தவைக் கியம டைந்த வகண்டமாம விருத்தி யாலே
சுந்தரப் பிரமா னந்தச் சுதையினை மகிழ்சசி யோடே
சந்ததம் பானஞ் செய்வாய் சாரமில் சகத்தைப் பற்றிச்
சிந்தைசெய் மயலக ளாலே சேர்பய னுண்டோ சொல்வாய்.

கருதொணாத் துயருக கெல்லாங் காரண மாகா நின்ற
மருளுறு மனன்ம சிந்தை மாசற விடுத்து நித்த
மரியனே யின்ப முத்தி யடைவதற் கேது வான
பிரியமா மான்ம சிநதை பிரிவறச் செய்தி யென்றும். 245

நிகழ்சுயஞ் சோதி யாகி நிகிலசாட் சியுமா மான்மா
புகலும்விஞ் ஞான கோசம் பொருநதியே விளங்கு மென்று
மிகழ்விலா விவ்வான் மாவை யிலககிய மாகப் பற்றி
யகமென வநுபவிபபா யகண்டமாம விருத்தி யாலே. 246

இகழ்விசா திகவி ருத்தி யாதுமே யில்லா தென்றுந்
தகமையாய்ப் பழகா நின்ற சந்தத விருத்தி யாலே
சுக்கன மான வான்ம சோதியைச் செவ்வி தாக
வகமெனக் கோச ரித்திங் கனிசமு மறிய வேண்டும். 247

பகருமிப் பரமான் மாவிற் பாங்குற வான்ம புந்தி
மிகவுமே திடமாய்ச் செய்து மித்தையா மகங்கா ராதிப்
பகையிலாப் புந்தி விட்டுப் பலவுமா மவற்றி லென்றும்
புகல்கட படாதி யிற்போற் புத்திர வுபேட்சை செய்வாய். 248

போதமாத் திரமே யாகப் பொருந்திய சாட்சி யின்க
ணேதமின் மனத்தை நன்று யிருத்திநற் பழக்கத் தாலே
சாதுவே மெள்ள மெள்ளச் சலனமில லாது செய்து
தீதிலாப் பூர ணத்தைத் திகழவே நோக்க வேண்டும் 249

ஏதமாந் தேகம் பிராண னிந்திய மனத கந்தை
யாதியஞ் ஞானத் தாலே யாக்கிய் வுபாதிக கூட்ட
மேதுவி லகண்ட போத வின்பமாந் தன்னுன் மாவை
யோதிய மகாகா சம்போ லொன்றென வுணர வேண்டும். 250

ஓதிய கடமகு தூல மூசம்ய முதலாய வநத
பேதமா முபாதி போனுற் பெரியவா காச மொன்றே
யீதுபோ லகங்கா ராதி யீனமா முபாதி போனுற்
போதவா னந்த சுத்த பூரண வான்மா வொன்றே. 251

யாதினு லயனே யாதி யீனமாக தம்ப மீறு
யோதிய வுபாதி யெல்லா முண்மையில் லாத தாகு
மாதலா லேக ரூப மாகிய தன்னுன் மாவைப்
பேதமில் புரண மாகப் பேணியே பாரக்க வேண்டுமே. 252

எதிலெது மயக்கத் தாலே யீங்குக் கற்பிதமா யிற்றோ
வதுவது வாகு மனறி யறிநதிடி லதிலவே றுகா
திதமுறு ஞானத் தாலே திகழ்மய னசிக்கும் போதிங்
கெதிரவே கண்ட சர்பப மிரச்சுவே யன்றி வேறோ. 553

ஈதும்பா லான்மா வின்க ணிலங்கிய யாவு மான்மா
வாதலா லான்மாத் தானே யயனரி யரனு மாகு
மோதுமிந் திரனு மாகு முயர்சுரர் நரரு மாகு
மேதுமே யான்மா வன்றி யெவளவு மதில்லை யில்லை. 254

அலைநுரை குமிழி மற்று மாகிய சுழலே யாதி
பலபல வுருவ மெல்லாம் பார்க்கிலோர் சலமே போல
வலைவுறு தேக மாதி யகங்கர மீறு யாவு
நிலையுறு சித்தே யாகு நிமலமாஞ் சித்த தொன்றே. 255

வானிகர் மலமி லாதாய் வருவிகற் பமுமி லாதா
பூனமா மளவி யங்க லோர்விகா ரமுமி லாதா
யானவுள் வெளிவி லாதா யபினவத் துவித மான
வீனமில் பிரம மோநா மினியெதை யுணர வேண்டும். 256

விரிவதா யிங்கு ரைக்க வேண்டிய தொன்று மில்லை
பிரமமே சிவ ரியாவும் பிரமமே பரவு மீசன்
பிரமமே யனுவீ ருகப் பிறங்கிய சகம னைத்தும்
பிரமமே யேக மென்று பேசலாற் சுருதி யெல்லாம். 257

பிரமமே நாமென் றிந்தப் பெரிதான ஞானம் பெற்றோர்
பரவிய பாகி யத்தைப் பற்றாது நன்றாய் விட்டே
யொருமை யானந்த சித்தா யுண்மையா யுள்ள வந்தப்
பிரமமே யாகி யென்றும் பிறங்குவ ருறுதி யீதே. 258

மலமய தூல மீது மற்றுமே வாயு வைப்போ
லலைவுறு சூக்க மீது மகமபி மானம் விட்டுப்
பலமறை புகமூா னந்தப் படிவமாம் பராா னென்றே
சலனமில் பழக்கத் தாலே தற்பர வடிவாய் நிற்பாய். 259

தன்னுடை மனவி ருத்தி தன்னுடைச் சொரூப மாகப்
பன்னிய நிருவி கற்பப் பரமமாம் பூர ணத்தின்
மன்னியே சமாதி பெற்றான் மற்றொரு விகற்ப முந்தான்
றன்னெதிர் காணு தத்தாற் றத்வமாய் விகற்ப மில்லை. 260

சித்தமே மூல மாகச் செறிந்தன விகற்ப மெல்லாஞ்
சித்தமில் லாத போது சிறிதுமே விகற்ப மில்லைப்
புத்திர வாத லாலே புகன்றசித் தமுந சிக்க
நித்தமும் பூர ணத்தி னிலைமையாய்ச் சமாதி செவ்வாய். 261

பகுதியின் விகார மின்றிப் பாவனு தீத மாகித்
திகழுமோ ருவமை யின்றித் திரசம ரசமே யாகிப்
புகழ்பரி புரண மான பொருளினை வித்து வான்று
னிகழ்வுறு சமாதி யாலே நித்தமு மனுப விப்பன். 262

வளமுறு சமாதி பெற்று வழுவிலா மனத்த னாகி
யளவிலா மகிமை யுள்ள வகண்டமே யறுப வித்துத்
தளர்விலா முயற்சி யாலே சம்சார பந்தந் தள்ளி
வெளியிலா வாண்மை தன்னை யின்றுநீ சபலஞ் செய்வாய். 263

சருவமா முபாதி யின்றிச் சச்சிதா னந்த மாகி
யொருமையா யுள்ளந் தன்னி னுன்வடி வாக நின்ற
பொருவிலாப் பிரமந் தன்னைப் பொருந்திநீ பாவிப் பாயேன்
மருவிய சம்சா ரத்தின் மார்க்கமே மற்றுஞ் செல்வாய். 264

சச்சிதா னந்த மான சாந்தமாம் பிரமத் தியி
லிச்சட வுபாதிப் பஞ்ச யாவையு மெரித்துப் பின்பிவ்
வுச்சமாய்ப் போதா னந்த வுண்மையாய்த் தூய்தாய் நின்ற
துச்சமில் பிரம மாகத் துலங்குவன் ஞானி யென்றும். 265

மிகுந்துள விராகத் திற்கு மேவிய பயனும் போதம்
பகர்ந்தவப் போதத் திற்குப் பயனுப ரதியே யாகுஞ்
சுகந்தனி னனுப வத்தாற் றொடர்வுறு சாந்தி தானே
பகர்ந்தவவ் வுபர திக்குப் பரமான பயனு மைந்தா. 266

வகுத்துள போக்கி யத்தின் வாதனை யுண்டா காமை
மிகுத்துள விராகத் திற்கு மேவிய வவதி யாகும
பகுத்துள தேக மாதி பற்றிய வகந்தை பின்பு
மகத்தினு ளுண்டா காமை யவதியாம் போகத் திற்கே. 267

சந்தத முயற்சி யாலே சச்சிதா னந்த மான
சுந்தரப் பிரமத் தின்கண் சூக்கமாய் லீன மான
சிந்தையின் விருத்தி மற்றுஞ் சிறிதுமே யுண்டா காமை
மைந்தனே யவதி யாகு மாசிலா வுபர திக்கே. 268

நித்தமும் பிரமா கார நிலைமையாய் நிற்ப தாலே
யத்திர வாகி யங்க ளறிந்திடா மனத்த னாகி
நித்திரை யுற்றோன் போலு நினைவிலாப் பாலன் போலு
மத்திர விடய போக மனியரா லறிநதோ னாகி. 269

சொப்பனந் தன்னிற் கண்ட சொரூபமில் சகத்தைப் போலிக்
கற்பித சகத்தை யோரோர் காலமே காண்போ னாகி
யிப்படி யுள்ள ஞானி யாவனோ வவனே தன்னிய
னற்பமில் புண்ணி யப்பே றடைந்தவ னவனே பூச்சியன். 270

யாதொரு சந்நி யாசி யேகமாம் பிரமத் தின்கண்
டீதர லீன மான சித்தனாய்ச் செய்கை யின்றி
யேதுமே விகார மின்றி யென்றுமே யின்பஞ் சார்வ
னோதிய வன்ன வன்றா னொளிர்திடப் பிரக்ஞ னானேன். 271

சுத்தநற் பிரம சீவர் சொரூபமா மைக்கி யத்தை
நித்தமுங் கோச ரித்து நிருவிகற் பகமே யான
சித்துமாத் திரவி ருத்தி சிரபெறும் பிரக்ஞை யிதனை
நித்தமும்பற்றி நின்றோ னிமலமாஞ் சீவன் முத்தன். 272

தேகவிந் திரிய மாதித் திரளிலே யகந்தை யும்பற்
றாகிய பொருள்க டமமி லமைவுறு மமதை யுந்தா
னேகமா யாவ னுக்கிங் கெங்குமே யிலாத தாகு
மோகமி லவனே சீவன முததனென் றுரைக்க லாவன் 273

நிலைபெறு ஞான முற்று நிரந்தர வின்பம் பெற்று
வலைவுறு சகம றந்திங் கமர்ந்தவன் சீவன் முத்தன்
சலமென விருத்தி கெட்டுஞ் சாக்கிர முற்றோ னாகி
யிலகுசாக் கிரமு மின்றி யிருப்பவன் சீவன் முத்தன். 274

எவனிகழ் வாத னைக்கோ ளிலாத நல் ஞானமுற்றோ
னெவன்வெகு விகற்ப மான விப்பவ மியாவும் விட்டோ
னெவன்கலை யுற்றோ னாயு மேதுமே கலையற் றோனு
மவனிடர் பந்த மற்ற வமலனாஞ் சீவன் முததன். 275

பூதகா லத்தி றந்த பொருளினைச் சிந்தி யாமை
யோதிய வருகா லத்தி லுறுபொரு ளோர்ந்தி டாமை
யேதுமே நிகழ் காலத்தி லெய்தினு மதினு பேட்டை
யீதெலாஞ் சீவன முத்த னிலக்கண மாகு மைந்தா. 276

ஏதமுங் குணமுஞ் சேர்ந்த வியல்பினால் வெவ்வே றான
யாதினுஞ் சமமாம பார்வை யெய்தினோன் சீவன் முத்த
னோதிய பார்வை யாலே யொன்றிய விட்டா நிட்ட
மேதினும் விகார மற்றோ னிலங்கிய சீவன் முத்தன். 277

பிரத்திய கபின்ன மான பிரமவா னந்தந் தன்னைக்
கருத்திலே யநுப விக்கக் காதலுண் டான சித்த
விருத்தியைப் பற்ற லாலே வெளியினு முளினும் வேறு
கருத்துறு ஞான மற்றோன் களங்கமில் சீவன் முத்தன். 278

விரித்துள சகத்தி னுக்கும் விமலமாம் பிரமத் திற்கும்
பிரத்திய கான்மா விற்கும் பேசிய பிரமத் திற்கும்
விருத்தமாம் பேதந் தன்னை விருத்தியி லோர்கா லேனுந்
தரித்திடு ஞான மற்றோன் றகைமையுள் சீவன் முத்தன். 279

சடமான விக்ஷேபத்தைச் சாதுக்களர்சித் தாலுந்
தொடர்வான விதனை மற்றோர் துட்டர்கள் பீடித் தாலுந்
திடமான ஞான நிட்டை சேர்ந்துள திறமை யாலே
பிடராத சமபா வத்தை யெய்தினோன் சீவன் முத்தன். 280

சுருதியின் பலத்தி னாலே சூக்கும வான்மா விற்குப்
பிரமபா வத்தை நன்றாய்ப் பேணியிங் கறிந்த வன்றான்
மருவிய பவபந் தத்தை மாசற விடுத்தோ னாகி
யருமையாங் கைவல் யத்தை யடைகுவ னைய மில்லை. 281

பேதமாய் நதியில் வந்த பிரவாகம் வாரியிற் போல்
யாதொரு வெதியி டத்தி லெய்திய விடய மெல்லாங்
கோதிலாச் சொரூப மாகக் கூடியே லயிக்கு மற்று
மேதுமே கலக்கஞ் செய்யா தின்னவன் சீவன் முத்தன் 282

மெத்தவும் பெண் மயக்க மேவிய மூடன் றன்னின்
சித்தமுந் தாயிடத்திற் செல்லாது நிற்குமா போற்
சுத்தவா னந்த மான சொரூபமே யுணர்ந்தோ னுக்குஞ்
சித்தமிவ் விடயா னந்தஞ் செல்லாது நிற்கு மன்றே. 283

பிரமமே நாமென் றிங்ஙன் பெற்றுள ஞானத் தாலே
சருவதாக் கற்ப கோடி சஞ்சித வினை நசிக்கு
மருளறு சாக்கி ரத்தான் மயக்கமாஞ் சொப்ப னத்திற்
கருதிய கன்ம மெல்லாங் காணாது நசிக்கு மாபோல். 284

சங்கமில் லாம லென்றுஞ் சாந்தமாம் தத்து வத்தைப
பங்கமில் லாது தானாய்ப் பார்த்து நன்றா யறிந்த
துங்கமாஞ் சன்னி யாசி தூரவா காமி யத்தை
யெங்குமே யெவள வேனு மென்றுமே யிசையான் விண்போல்.

சித்தமு வாக்கு யாவுஞ் சென்றுகோ சரிக்க வொண்ணாச்
சத்ததாய்ச் சுத்த சித்தாய்ச் சாருமோ ருவமை யின்றி
நித்தமா னந்த மாகி நிகழ்சொரூ சித்த மான
வத்வயப் பிரமத் தின்க ணணுவுமே பேத மில்லை. 286

நிருவிகற் பகமே யான நிருமலச் சமாதி கொண்டே
யொருமையா முன்சொ ரூப முணர்வதாந் திட்டி யாலே
மருடரு மைய மின்று மாசற நோக்கு வாயேற்
பிரியநீ கேட்ட வத்து பின்னரும் பேதி யாதால். 287

சுருதிகள் பொதுவே யாகச் சொல்லிடு மெப்ப டித்தாய்க்
குரவரு மப்ப டித்தே கூறுவர் சீட னேநம்
பரசிவ னருளாற் றந்த பரமுணர் ரநுபவத்தால்
வரையிலாப் பவமா கின்ற வாரிதி கடக்க வேண்டும். 288

சகலவே தாந்த நூலிற் சாரமாய்த் திட்டி மூன்று
திகழுமத் திட்டி யாலே திருசிய மியாவு நீக்கி
நிகழுமத் துவிதா கண்ட நிரு மலப் பிரமந் தன்னை
யகமென வறிந்த வன்று னகண்டனாய் முத்த னுவன். 289

பரவிய திட்டி மூன்றின் பகுப்பினைப் பகரக் கேளாய்
விரிவுறு வாத திட்டி மித்தியா திட்டி மற்றும்
பிரிவெலா நீக்கா நின்ற பிரவிலா பதிட்டி மூன்று
மிருமைதீ ரிவைக டமமி னிலக்கண மியம்பு வாமே. 290

மருவிய சுழுத்தி போலு மகத்தான தானு போலும்
பிரமமா மென்னி டத்திற பிறிதுபோற் காண்ப தெல்லா
மொருவனு வேனு மில்லை யுள்ளவ னேனே யென்று
நிருமலப் பார்வை தானே நிகழ்ததிய வாததிட்டி. 291

இருமைசேர் கனவு போலு மிந்திரசாலம் போலும்
பிரமமா மென்னி டத்திற் பிறிதுபோற் காணப் பட்ட
சருவமும் மித்தை யாகுஞ் சத்திய நானே யென்று
விரிவுறும் பார்வை தானே மித்தியா திட்டி யாகும். 292

பரவிய வாழி போலும் பார்த்திடுங் கனவு போலு
மொருசிதா காச மான முருவமா மென்னி டததிற்
பிரிவுபோற் காண்ப தெலலாம் பிரமமா நானே யென்று
பிரிவிலாப் பார்வை தானே பிரவிலாப திட்டி யாகும் 293

ஓதிய திட்டி மூன்றி லுளத்தினு ளிசைநத தான
வேதொரு திட்டி யாலு மிருமையாந் திருசி யத்தைத்
தீதற நீககி நித்தந் திருக்குமாத் திரமாய் நின்ற
பேதமில் பரமு ணர்ந்து பேற்றினை யடைய வேண்டும். 294

பரமமாம் வேதாந் தத்தின் பரம சிததாநத மீதே
பிரமமே சீவர் யாவும் பிரமமே சகம னைத்தும்
பிரியனே பிரம மாகப் பிரிவற விருத்தன் மோட்சஞ்
சுருதியின் முடிவ னைத்துஞ் சொன்னதிற் பிரமா ணங்காண். 295

பிரமசீ வைக்கி யத்தைப் பேணினு னறிந்த தாலே
பிரிவுசெய் புந்தி யும்போய்ப் பிரவிர்த்தி யாவு நீங்கி
யுருவிது வுருவிதன்றென் றென்றையு முணாகி லேனியா
னொருமையா மிச்சு கத்திற் குற்றவோர் கரையுங் காணேன்.

தெரிந்திடும் பொருளு னன்று தெரிந்திடாப் பொருளு னன்று
விரிந்துள வினைக ளெல்லாம விளக்கிநற் சுதத மாகி
நிரநதரமாக வெங்கு நிரம்பியுள் வெளிக ளின்றிய
பொருநதிய வகண்டா னநத போதமாம் பிரம மேநான். 297

அகண்டமாம் பிரமத் தோற்ற மகிலமு மாத லாலே
சகமிது வென்னுந் தோற்றஞ் சத்தியப பிரம மேயென்
றகத்துறு மான்ம நோக்கா லறிய சித்த னுய்நீ
யிகபர மெவ்வி டத்து மேகமா யென்றும் பார்ப்பாய 298

ஏதமாம் பதிபந தஙக ளினறிய விருத்தி யாகிப
பேதமில் பிரம ஞானம் பெற்றுள பெரியோ ருககு
யாதொரு தேசங் கால மிலக்கிய திட்டி யாதி
யோதுமா சனமே யாதி யொன்றுமே தேவை யில்லை. 299

தன்னினை யறிவ தற்குத் தானொரு நியமம் வேண்டா
மன்னிய கடமி தென்று மறைவற வறிவ தற்குத்
துன்னிய பொருள் விளக்கந் தோடமில் சட்சு வன்றிப்
பின்னொரு நியமந் தன்னைப் பேணுவ தெங்கு முண்டோ. 300

அந்தவா நித்த சித்த மாகிய வவ்வா ன்மாவுஞ்
சொந்தமா மனவி ருத்தி சுத்தமா யிருக்கும் போது
சந்ததந் தானே தோன்றுஞ் சாருமோர் தேசங் காலம்
பிநதியோர் சுத்தி யாதி பேணுவ தொன்று மில்லை. 301

பிரிவிலா னந்த திருப்தி பெற்றுள பரம வித்து
மருவிய விடயத் தாலே மகிழ்வு சோர் வடையா னத்தி
துரவிய காம மாதி யுற்றிடான் றன்னி டத்தே
சருவதா ரமிப்போ னுகிச் சநதத மகிழ்ச்சி சார்வன். 302

சிந்தை தைனிய மிலாமற் செறிபலி யன்ன முண்டு
வந்துறு குளமே யாதி வாரியைப பானஞ் செய்து
பந்தமா நியம மற்றுப் பயமற வனம யான
வெந்தவோ ரிடத்து ஞானி யேகனுய்த் துயில்செய் வானல்.

சுத்தமாய்த் தோய்த்து லர்த்தாத் துகிறரித் தலது திக்கை
வத்திர மாயு டுத்தி வநதபூ மியி னடநது
வித்தர வேதாந் தத்தின் வீதியிற் சஞ் சரித்து
வித்துவான் பிரமத் தின்கண் விமலமாய் ரமிப்ப னென்றும். 304

இன்ன வென் றுணர வொண்ணு விலக்கண முடையோ னுகிப்
பன்னிய பாகிய த்தைப் பற்றிடா வான்ம ஞானி
யன்னிய ரிச்சை யாலே யமைவதைப் பால னேபோற்
றுன்னுதே காபி மானத் துகளிறந் தவனுய்த் துய்ப்பன். 305

அகண்டமாஞ் சிதம்ப ரத்தி லமர்ந்துள பிரம ஞானி
திகம்பர மலது மற்ரோ திவ்விய வம்ப ரந்தான்
வகுத்தவோர் வற்க லாதி வத்திரந் தானு டுத்திப்
பகுப்பிலாப் பாலன் பித்தன் பசாசெனச் சஞ்ச ரிப்பன். 306

தத்துவ மறிந்த யோகி தன்னிலே தான்ம கிழ்ந்து
நித்தமுஞ் சருவான் மாவாய் நிகழ்ந்துதன் னிச்சை வாறே
யெத்தனை யுருவோ வாகி யேதுமே தான்பு சித்தங்
கித்திற மேக னுகி யெங்குமே சஞ்ச ரிப்பான். 307

ஒருமையாம் பரமா னந்த முற்றுள பிரம ஞானி
யொருவிட மூட னேபோ லொருவிடம் வித்து வான்போ
லொருவிட மன்ன னேபோ லொருவிடம் பித்த னேபோ
லொருவிடம் சாந்த னேபோ னுலகினிற் சஞ்ச ரிப்பன். 308

ஒருவிடஞ் சாக ரத்தோ டொத்தவா சார னுகி
யொருவிட நேய னுகி யொருவிட நேய னன்றி
யொருவிட மறையோ னுகி யொருவிடந தெரிவோ னுகி
யுரைதரு மிவ்வா றெல்லா மொருவனே சஞ்ச ரிப்பன். 309

அருத்தமில் லாதி ருந்து மனிசமு மகிழ்ச்சி சார்வ
னொருத்தரின் சகாய மற்று முரவிய பலமே சேர்வன்
திருப்திசெய் புசித்த லற்றுந் திருப்தியே நித்தஞ் சேர்வன் [ன்.
பொருத்தலில் விடம மெல்லாம் பொருந்திய சமமாய்ப் பார்ப்ப

சததஞ் சீவன் முத்தன் சக்கர மூலமே போற்
கர்த்துரு கரண மாதி கற்பனை யாவு மற்றுச்
சுத்திய விநதியத் தைச் சுழல் புலன் றன்னிற் சேரா
னதனின் றுந்தி ருப்பா னவனுதா சீன னவன். 311

ஒருகட ளொரு வேடத்தை யொன்றினு மொன்றுப் போதும்
புருடனே யாகுமா போற் பூரணப் பிரம வித்து
மொருமையி லுபாதி தன்னை யொன்றினு மொன்றுப் போதும
பிரமமே யாவ னன்றிப் பிறிதெது மாக மாட்டான். 312

ஏதெனி லிந்தத் தேக மிறந்திடன் மோட்ச மன்றே
யோதிய கடதண் டாதி யொழித்தலு மோட்ச மன்றே
யேதமா மவித்தை யாலே யெய்திய மனமு டிசக
யாதுமே யொழிவ தன்றோ வெதிகளுக் கிசைந்த மோட்சம

ஆதலா லெவணின் ஞானி யாக்கைதான் வீழ்நத தாலே
ேேறிய தருவின் பன்ன மொருநதி வாய்க்கால் வீதி
மேதகு சிவா லயாதி மீதுதான் வீழ்ந்த தாலே
யேதுமே சுபா சுபந்தா னிசைவது தருவுக் குண்டோ. 314

சகலவா சையுமே யற்றுச் சாரமாம் புத்தி பெற்றுப்
புகல்கவி தோட மொன்றும் பொருநதிடா முமுட்சுத் தன்னை
சகமிதி னீசோ தித்துச் சாற்றுமிப பொருளை யெல்லாம்
மகனே யவ் வதிகா ரிக்கே மயலற வுபதேசிப்பாய். 315

மெத்தவுங் கிட்டி நின்ற மெய்யுணர் வனந்தா னந்த
வத்வயப் பிரம மாகு மமிர்தவா ரிதியைக் காட்ட
வுத்தமச் சங்க ராசா னுரைத்திடு மிநத நன்னூல்
நித்தமு முத்தி யின்ப நிலைமையாய் நிகழா நிற்கும. 316

மகிழ் தரு விவேக சூடா மணியெனு மிந்த நூலை
யகமுற வாசான் முன்பா யமலமாய்ப் படித்த நிநதோன்
சுககன வடிவாய் நித்த சுத்தமாம் பரமான் மாவே
யகமென வறிந்து நன்று யகண்டமா யிலங்கா நிற்பன். 317

பஞ்ச தசப் பிரகரணம்.

தன்னிடத்திற் கற்பனையாஞ் சீவனுற்ற சமுசார மவனை யுந் தன் சுபாவ மாக, வுன்னுகின்ற மயக்கமதே யஞ்ஞானத் தா னொருபோதுஞ் சமுசார மடைய வில்லை, யன்ன சமுசாரி சமுசாரம் பொய்யென் றறிகின்ற விவேகமதே யஞ்ஞா னத் தைப், பின்னமுறத் தள்ளுகின்ற வுபாய மோர்வாய் பிறங்கு மந்த விவேகமெது செய்தாற் கூடும். 1

மேலுரைத்த வபரோட்ச ஞானம் வந்தால் விசார முடிவா மறியிவ்விரு ஞானத்துக், கோலமிடு மிலக்கணமே தென்னிற் பிர மமொன்றே யுண்டென வறிதல பரோட்ச ஞானந், தூல மிலப் பிரமோனா மென்கின்ற துணிவபரோட் சக்ஞான மறிவா யிந்தக், கோலமுள வபரோட்ச ஞானந் தனைக் கொடுக்கின்ற விசார மேதென் னிற்சொல்வாம 2

வேதாந்த ஞானிகடான் பகுத்தறிந்து விமல முத்த ராவ ரெனல் சித்தாந்தங் காண், வேதாந்த மல்லாத சாத்தி ரத்தால் வேறாகா முத்தியது வில்லையோ வென்னிற், பேதானமற்ற சாத்தி ரங்க ளெல்லாம் பிராந்தர்களைக் குறித்துமே செய்த தாலே, கோதான கலக்கமேற் கலக்கமாகக் குழம்புமலாற் பிராந்தி யதைப் போக்கா தோர்வாய். 3

பின்னமுற வெவ்வளவும் விரோத மிலையென வறிதிபிரம மொன்றுண்மை மற்றுச்,சொன்ன பொருள் சகலமு மாயை மய மென்பதிற் றோன்றுமள வென்ன வென்னி, லுன்ன லுறு மிவ் விதத்தோ துமுப்பதது ரெண்டுபடிடத மளவையோர் வாய், பன்னுமிது வரை சொனது சிததிலக்க ணமதாம் பகரும் வேதா ந்த மதிலே. 4

செகசீவ பரமெலா முண்மையாய் வருவதைத் திகழ் மாயை யென்ப தெங்ஙன, னிகரிலா மாயை கற்பித மெலாம் லௌகீகர் நினைவதனி லுண்மை யெனவு, முகமான யுத்தியினி லநிர் வாச் சிய மெனவு மோதும் வேதாந்த ஞானிக், கிகலான மூன்று கா லத் தினு மிலாதா யிருக்கு மென்ற றிகுவாயே. 5

செகத்து மாயா மயமென் பதனை யாவருந் தெரியாத வித மே னெனிற், றெருகுத்த விநதிர சாலமுடை யவனை யறியும்வரை

தோன்று மவை யுளதுபோல, வகுத்த மாயையின திட்டான ம
தை யறியும்வரை மாயை யுளதாக வெய்தும், பகுத்ததி னதிட்
டான மோர்ந் திடிற பொய்யெனப் பயிலுமென வறிகுவாயே. 6

உரையான மேகம்போ லிருக்கு மாயை யோதுமதன் றிவ
லைபோ லிருககும் புததி, பிரியாத வாசனைக டிவலை தன்னிற பிரு
திவிம் பாகாச மதுபோ லிருக்கு, மிரியாத சிதாபாசன் மேக வா
ன்போ லிருப்ப ரீசுர னெனவேயறி வாயானற், பரிவான மாயை
புத்தி யதனில்வந்த பரசிவர் தலையெங்ஙன் பகுததுக் காண்டல்

படமதனி னூலுபாதா னமாகப் பரவுதல,போற் சகமதனி
லிவனே நானு, மடருபாதான மதாற் செகங்க ளியாவு மவனுக்
குசசரீர மது சகலசிவ,ரிடமதினு மிருந தபிமானக கயிற்றை யி
சைத்துமே தேகாதிப பாவை தனைடைப,படரும் விதிவிடேத வழி
யாட்டி விப்பன் பரசிவ னெனுங்கீதா வசனந தானும் 8

பிரமான்ம விசாரமதா லன்றி மோட்சம் பின்னென்று
யறிவாய் பிரம ஞான, வுரமன்றி மறறொன்றுற சமுராரந் தா
னொழியாதோவென்னிற் றுன் விழிதத லனறித, திரமுள தன்
சொற்பனம்போ காதுபோலச சித்தி னிடத் தஞ்ஞான முதவு
ஞ் சீவேசு ராதி, சகத் தென்னுங் கனவுதானுஞ் சொனுமான்ம
ஞானமதாற் போகு மோர்வாய். 9

அறிவதெலா மித்தையெனக் கண்டுசெய்வா னவனினை
வின்படி பலனும் வருமென் றோர்வா, யறியுமத துவிதம் பிரத்தி
யட்ச மாமோ வறையெனி னீயறிவுறுவோ வலவோ சொல்வா,
யறிவுள்ளபடி தோற்றவில்லை யென்னி லது துவிதந் தனிலுமே
சரியா மந்த, வறிபொருள்கள் சித்திககு மதுபோலத் துவிதந்
தானுஞ் சிததிக்கு மறிதி யன்றே 10

கடமறி யத்தீபமு நேததிரமும் வேண்டுங் கருதுகின்ற விள
க்கறியக் கண் போதுமபோல், விடமான விடயத்தை யறியும்
போது விடையாக் ஞானம்போகக விருததி வேண்டுக், தொடர்
பாகி வதையறியச் சீவன் வேண்டுஞ் சுயம்பிரகாசப பிரம மறி
யும் போதி, லடருமஞ் ஞானம் போக்க விருத்தி போது மாபா
சன் றேவையிலை யிருந்தபோதும். 11

பகுத்தறிந்து தான் சச்சிதானந்த மென்று பரமாக யிப்போன் முத்தனென வேதம், வகுத்துரைக்குதறிதானே சி.தானந்தமா யிருபபதற கடையாளக தானே தென்னிற், குத்திடு மாயா விருததி மனோ விருத்திதோன்ற றிகழ்த லது தற்குமே சாட்சியாயிருக்கு, மிகுத்திடு மான்மாவுமே சத்தெ ன்ப தொக்கு மேவுமெலா மறிகையினுற சித்தென்ப தொக்கும்.

கற்ற போதம் பின்னையெதனுற் போமென்னிற் கழறும் வே தாந்தத்தின் மேற பிரமாணமதா, யுறறிடு மொன் றுண்டானு ல தனுற் போமல்லா லுறுசுழுததி மூாசசையிலே போவ தலவத னை, மற்று மத்துவித ஞானந தனக் கொன்றினுலும வாதை யிலையறி பஞ்சபூத விவேகததை, யறறமற வராய்நது சகஞ்சின் மாத்திரமா யறிநதத்து விதமான நிலைபெற்றோன் முததன். 13

செனன மரணுதிககு மூலமென வறிநது தினமுமனோ ராச் சியததை முநநி விடவேணடு, மனவரத மிபபடியே யிருமபைக் கொண்டிருமபை யராவுகல்போற் சாத்திரிகப பிரபஞ்ச மத னுற, பினமான வசாததிரிக மிரண்டையுமே தள்ளிபபின்பு பிண ஞ்சுடு தடிபோற் சாததிரிக மதையும, வனமாக விட்டொழிநது தானே தானுக வதிந்து திடப்பட்டதுவே சீவன் முத்தியாமால்.

இவ்வாறுத் ததுவசித தாநத மரியாதை யெல்லாமு மிநத விநத விதங்கூடா தென்று, கவ்வலறத தள்ளுகின்ற சீவன் முத தியுடைய கருதுமிலககண மெல்லாஞ் சாத்திரிக மதனை, யெவ் வமறத் தளளுகினற வழியென்றே யுணாவா யிவ்வாறு சாததிரி காசாத திரிகமான, வவவிரண டையுக தவிாநது தானேதானுக வலைச்சலற நின்றவிடஞ் சீவன் முததியாமால. 15

பிரம வானந்தமதை யறிந்தாலோ காலும் பிறங்கு மொ ரு நிமிததமாயும பயமேயில்லை, வரஞானி தனைக் கருமவக்கி னி கிட்டாது வருபிரம மறிநதவுடன் பாசமெலா நசிக்குந், தர மிலபா மதையறிநதா விருதயத்தின் முடிச்சுஞ் சகல சநதேகங் களுமே வெநது போஞானிக, கொருபொழுதுஞ் செனன மர ணுதியிலைப் பிரம முறவறிவோன் பிரமமே யாவனென விங்ஙன்.

வைராக்கிய சதகம்.

நவிலி னிம்மனை மக்களுக் கொருதுணை
நாமல தில்லையென்றே
கவலை யுற்றரன் றுண்மறந் தனையுனைக்
காலனார் கொடுபோயிற்
குவல யத்தடைந் திவரைநா டொறுமபுரந்
திடுவையோ குறிக்குங்காற்
சவலை நெஞ்சமே சிவனலா துயிர்க்குயிர்
தானுமோர் துணையாமே.

கெடுவ தாம்பொருள் செல்வமே பல்வகைக்
கிலேசமற் றதுதன்னை
விடுவ தேசுக மெனவுமோர்ந் திலைமுனம்
விடுத்துளோர்க் குணைப்போலு
நெடிய யூகம தில்லையோ சொல்லுதி
நெஞ்சமே யினிப்பற்றற்
றடைது மேலர னருளையே பொருளென
வருஞ்செல்வ மதுதானே.

தானை சூழமண் ணுலகையாண் டழிபவர்
தங்கள்வாழ் வினிதென்றே
நீ நினைத்தியோ நெஞ்சமே யெஞ்சுறு
நிமலனா னமதுற்றால்
வானும் வையமும் வந்துதாள் வணங்குமெய்
வாழ்வுகாண் டலும்வீண்முற்
போன நாட்கிரங் கவுமவரு மெனநலோர்
புகன்றதோர்ந் திலைகாணே

ஆமு னிச்சையே மேலுமே லும்பிறப்
பளிக்குமவித் தெனநெஞ்சே
நீம றித்திடா சைக்கடல் சுவறுமே
நினைவெனுந் திரைமாயும

போயி றந்தெலா நினைவுமெய் பொழுதிலப்
பொழுது பூரணமாய
சோம சேகரத் தெநதைபொற் கழலையுந
தொழலைய மிலைநாமே.

நீமெஞ் ஞானநன் னிட்டைசா ருதலரி
தெனவுநெஞ சகமேசற
றேய்வி லாதுசெய் தியானமா திகளெளி
தெனவுமுன் றுநின்றாய
நேய்க டமமினத தாய்கொல்சும் மாவிருக்
குதல்செயற் கரிதாகிப்
போயு ழைப்புனக் கெளியதா யிருந்தவிப்
புதுமையென் புகனின்றே.

நினறு ளுதலே குதல்விருப புனக்கதை
நீத்திருக் குதநெஞ்சே
யென்ற னக்குநல விருபபுவா ளாவிவ
ணிருத்தநீ துயாவீடு
சென்று காண்குவ லெனநினைந தலேதியோ
சிவன்றிரி சயமன்று
லொன்று நீயுளு திருப்பதே யனைத்தொட
ருபாயமென் றறிகண்டாய்.

கண்ட வைம்புலக் காட்சிபோய்க் காட்சியாற்
கலநதவா தனையாவும
விண்டு மூடமற் றலையிலாக் கடலென
விளங்கினை யெனிநெஞ்சே
யுண்டு கொன்னமக் கொருதுய ராங்குளி
ளெங்கையிற் கனியேயாம
பண்டை மேவிய பயமெலா மறுக்குரு
பதத்திலும் புகலாமே.

புகல ரும்பரப் பிரமமாங் கடறனிற்
புணர்பரைத் திரையீசன்
சகமொ டாருயி ரெனுநுரை யாதிக
டநதுமாற் றிடுமென்றே

பகரு நான்மறை யெனினதி லதையெதைப்
  பற்றுவாம் விடுகிற்பாஞ்
சுகசொ ரூபமே யனைததுமென் றகற்றுதி
  துவிதபா வனைநெஞ்சே.

நெஞ்சமே யினிப் பாவனு தீதமாய்
  நின்றிடின் றெனினிற்பா
யெஞ்சு ருதகல் புரணபா வனையையோாக
  திலையெனி னுலகெல்லா
மஞ்ச னக்களன் மேனியென் றோாகதிலை
  யெனினருள சுரநதெம்பால்
வஞ்ச மறறிடும் படிக்கிவ ணடைகததோா
  வடிவையோாக துய்வாயே.

தேரி னிவ்வுடல் சமாதியி லசைவறச
  சித்திர தீபம்போற்
சார வைத்திடஃ தில்லையேற் குருபான
  றனதரும் பணிமேறகொண்
ணோரு மூழ்வழி தொழில்பிறி தடையினு
  நெஞசமே யுயிாக்கெல்லாம
பேரி தஞசெய்வித திடுமுடை கெழுமலப
  பிணக்கிதஞ் செய்யேலே

தெளிவு யிர்க்கரன் விளக்குதன் மயககவன்
  றிரோபவிக் குதறேகம்
விளிவை யுற்றல்சங் காரமிங் கிதாகித
  மேவுத றிதிதோறற
முளசி ருட்டியே லம்பைநோ தலினுனை
  யும்பிற ரையுநாடித்
தளர்வ தும்மகிழ் வதுமடைந துளளமே
  சம்புவை மறந்தாயே.

மறைத்த லூநமினைத் தலுஞ்செயு மாணவ
  மாயைநின் றவைதம்மை
துறத்த லேயிராப் பகலகல் வீடெனச்
  சொல்வரத துறவெய்தக

குறித்தி டிற்பர பத்திஞா னத்தினாற்
  கூடுமற் றவைநெஞ்சே
நிறத்த பத்திநஞ் செயலறி னாமறி
  னின்றமற் றொன்றாமே.

ஒன்று நஞ்செய லில்லைநெஞ் சேயிவ
  ணோர்மய லதனாலே
சென்று சென்றுவெம் பவக்கடன் மூழ்கினஞ்
  செறிமய லேதென்ன
நன்று நீவினா வினையிரு வினையையு
  நான்செய்தே னெனுமான
மென்ற றிநதிடு தொன்றையு மாற்றினை
  யெனினுனக கிணையாரே

இணையின் ஞானபூ ரணன்முழு துணர்ந்தமைத்
  திட்டவா றலதிங்கே
யணைவு றாதொரு தீதெமக் கவன்றரி
  னார்தடுப் பவாநெஞ்சே
பணைகொ டாவர மானமின் மையினுருப்
  பறறினின் றிலகொலலோ
வுணைவு றாதுடற காவல்கை விடுதியூ
  டுள்ளவா விடாதென்றே

வீடு கூட்டுவான் குறிததி னிமித்தமா
  விமலனீ தலினம்பாற்
கூடு மாயையை யெனதியா னெனவெணிக்
  கொள்வதென் பயமாசை
நாடு போழ்திவை சுழுத்தியிற புரந்தவ
  னெவனவ னனவாதி
யூடு மூழ்வழி புரபபனென றுள்ளமே
  யுடலகைவிட் டிருபபாயே.

ஆமை யாருறுப் பைநதையு மோர்மெயு
  ளடக்கலிற புலனைநதுந
தீமைசேர்விட யங்களிற செலாதமைத
  துள்ளமே சிவைபாக

சோம சேகரன் சரணமே சரணெனத
தொழுதுநின் றழுதன்னோ
னாம நாவினாற் செபித்திலை யவத்திலே
நாளெலாங் கழித்தாயே.

என்னை கண்டுநீ மாதரார் வடிவமீ
திச்சைவைத் துழலகின்றாய்
பொன்னை யுநதுகி லையும்பிரித திடினவெறும்
புழுமலக கூடலலாற
பின்னை யுண்டுகொல் கண்டுநீ மயங்குதல்
பிராநதிசங கரன்பாதந
தன்னை நாடுதி நெஞ்சமே பரசுகோ
தியுறப் பெறலாமே.

போற்றி நீறணிந துருததிர சாதனம
பூண்டிடைந தெழுதனுள்ளே
சாற்று நீகுரு வாதிமூ வுருவையுந
தாழ்ந்திறைஞ் சிவைசெய்தான்
மாற்ற லாம்பிறப் பிறப்பினை நெஞ்சமே
மன்றுளா டியதாளுந
தோற்று முள்ளொளிக் குளளொளி யாயதைந
தொழுதுவாழ் தலுமாமே.

வைராக்கிய தீபம்.

அரிதுபெற றிடினும பெற்றதின் விருபப
மறப்பெறா தனவிரும் புயிர்க
டரியகிற் கிலமீ தெனைமுன மடையாச
செல்வமாய்ச சொல்பவித் திரமா
யுரியசிற் சுகமாய் நித்தமா யொருவி
ளெதனக் கேட்டுமற றதனிற
பிரியமற் றினமு முனமுறும் பொல்லாப
பிறவியே பெறவிரும புதலே

துன்பவெம் பிறப்பி னிழிவையு மழியாச்
சுகபர வீட்டுயர் வினையும்
பின்பவை தொலைத்தெய் தருங்கரு வியதாப
பெற்றவிப் பிறப்பையு மிதனின்
மின்புரை நிலையா மையையுமோர்ந் தனனோர்
விவேகியு மெனிறபினும விடயத்
தன்புறு வீடு புகமிக விரையா
தரைக்கணந் தரைககணுற் றிடுமே.

வினைப்பிறப் பொருவன் றுயரமென் றுணரின்
விடயபோ கங்கணச சுதலுந
தனக்குட லனிய முணர்தரின் மரணஞ்
சாருறிக் குளநடுங் குதலு
நினைத்திடி னிதன்பேற் றருமைமா தவங்க
ணீங்கிநாள் கழித்தலுந துணிவி
லனித்தமோர்ந திடினோ கணமெதிர் காலத்
தவதிகூறிடுதலு மிலையே.

கருமமொன் றியற்றப் பிறர்கையிற் கருவி
கவர்ந்துளோன் பினுமவர் கொளுமுன்
விரைவினெண் ணியசெய் யாதுமற் றதையே
மிகச்சிறப் பித்துநோக குதலபோற
புரையில்வீட் டின்ப மடைகுவா னதற்குப்
பொருந்திய வருந்தவம் புரியா
தொருகண மேனு நிலையிலிவ் வுடல்வைத
தொப்பனை செய்துநோக் குதலே.

பிறப்பெனு முவரிக் கழியதா மெழிலார்
பெண்டிரா தியவுயிர்ச் சார்வுஞ்
சிறப்புறு புவியா தியபொருட் சார்வுந
தீரநீக் குதறுற வவற்றா
டுறப்படு மெவைநீப் பினுமறி வுடையோ
ரொருதம தனைபிதா வினையுந்
துறப்பரேற் றுறப்போர்க் கருநர கெனநீ
சொற்றசொற் சத்திய மாமால்.

விடையதா ரிறையே தாதைமற் றவன்பான்
மின்னெம தன்னையன் னவரைக்
கடையரே மறந்து துறந்துதா னன்றே
கடும்பவ விடும்பையுற் றனமிவ்
வடைவுணர்ந் திலபோன் றுடலிதற் கேது
வாய்வரத தாய்பிதா வெனநெஞ்
சுடைவுறு நின்றாய் பவநதொறிவ் வணமுற்
றுளவுயிர்க் களவியா துரையே.

தனதகத தகலா திருந்துபே ரின்பந்
தருதலான் மனைவியுந் தன்யா
லினிதுதித் தொருதன் வினையொழித தசையா
திருத்திவீட் டமுதருத துதலா
லுனலருஞ சுதனு மொருவனுக கவனா
டுதயமா யெழுநதமெய் யுணர்வே
பிணையிஃ தன்றி மனைசுத ரெனயாம
பேணிநாட் கழிப்பதும் பிழையே.

ஞானியஞ் ஞானங் கெடுத்தலாற றறவோ
னெனப்படு நவிற்றினஞ ஞானந
தானுட லினைநா னெனுமக விருளென்
றனையிஃ தெமக்குமொத் ததுவா
லூனமின் மறைதோந தொருசி வநானெனன்
றுளத்துணிச் சயித்தவக் கணமே
யானென றவிாநதவ் விருளுமாய்ந திடுமென்
றிசைத்தனை யிதுபழு தன்றே

திரிவித வுலகத் தரிதொரு ஞானி
தேர்விடத தென்றுமோ ரொன்றை
யுரைசெயிற் பிரம வித்தையொத் தரிதோ
வென்றுமிவ் வுலகுரைப் பதனு
லரிசொல்கீ தையிலும பிரம சாதகரி
ஞர்க்குள வருத்தமென் பதனுற்
பெரியதோர் வருத்த மெனமறை துணிந்தப்
பிரமநா னெனவிருத் தலினே.

யோகசா தனையால் வாதனை கரணக்
கொழியுமவ் வியோகமு மிருமைத
தாகுமே கிரியை ஞானமென் பேதத்
தாதனு தியதொழில் யோக
மேகமாம் பொருடோந ததுவிது வெனுஞ்சுட்
டிறததனமற றையதிரு வகைககும்
போகவேண் டிடுமைம் புலன்களு மிறந்தப்
புலனவா வொழிததலாற போமே.

ஐம்புல னடல்வேண் டுமவிடல வேண்டு
மொருங்குவேண் டியவனைத தையுமென்
றுமபரும பரவு மொருதமிழ வேத
முரைத்தலா னோரிரு வகையா
நமபுறச் சாரபை வெறுததவா வறுததைம்
புலனொழித தொழுங்கினு டருமச
செமபொருள காணப தறிவறி யாமை
சிதைத்தல்வீ டெனததிகழ் தருமால்.

படையெடுத தமாககட் சாருமோ வீரன்
பகைஞரைச் சயங்கொளா விடினும
விடையெனப் பொருதாங் கிறததலே யன்றி
வெருநிட வுன்னிடா னதுபோற
கடையென விடய மிகழ்நதுபே ரினபங
கருதினோன் பெறுகலா விடினு
மிடையறு தனைநா டுவதலான் மறநது
மெண்ணுமோ மண்ணின்வாழ்க கையையே.

இந்திர சாலத் தொருநகர் காண்போ
ரெனத்தனு முதற்பிர பஞச
நநதினுங் கெடினும பூரியா வாடா
நன்மனச சனக னாதியரு
மந்திரி முதலோர் மீதுபூ பாரம்
வைத்தொரே காந்தத்துள் வதியாத்
தந்தொழி லொருக்கிச் சமாதியுற் றன்றே
தவிர்ந்தனர் கரணவா தனையே.

தத்துவ முணர வேண்டினேன் மனமுதற
சகலமும விடுத்து மெய்ஞ்ஞான
முத்திரை திகழச் சமாதியுற் றல்லான்
முடியுமோ வெனவுமை முதலா
வைததற் குழாததை யொருவினை கலலான்
மாததினீ மலிறசமா தியையுற
றத்தனே யுணாத்தி ஞனெனிற் பினுமவே
றறைதனம் மிகுமட னன்றே.

தனிததிருந தொருதம மனததையைம பொறிவாய்த
தடுததகப் படுததியிஃ தெததை
நினைதடுதெழா நின்ற தென்றுநோக் குநரே
நீககுவர் வாக்கொடு தொழிலைப
பினைததடை யாமபோக குவரில்வாழ்க் கையையும
பேசசைநா டொறுமபழ குநரீ
தனைத்தினென் றேனும விடாாமிறா காண்ப
தன்மையா னகப்பற்றே விடுபபாா

பிறிதுநோய் தன்னேய் போன்றுபோற முனேற்
பெரிதுறா லரிதினோர்ந துணாநத
வறிவினு னுண்டோ வாவதென் றமையா
னறைதரு சராசர மெவைககுஞ்
சிறிதுமோர் துயர மறவியுற றேனுஞ்
செய்யுமே மெய்யுணா வடைவான்
மறுவறு துறவைப் பொன்செய்வா ணிகர்போல
வருநதிநா டொறும்வளாப பவனே

சற்குரு வருளா லையமுந் திரிவுந்
தானற மறைமுடி வுணாநத
பிற்குரு பரன்றுண் முற்சரண் புகுந்த
பெரியவ ரினமரீஇ யிருநதொண்
சொறகளி னரிய பொருள்கடோந தவுணா
தொலைதடுதொரு சிறிதுநாட பின்னாக
கற்குத வாதி யனைத்துநீத் தென்று
ஞானசா தகததினுள் கழிப்பான்.

பகர்தரு தொழில்க ளனைத்துமோர் சிறிது
   பண்ணவேண் டுவபணி விடுத்துப்
புகலுரை யடக்கித் தனியிடத திருந்து
   போற்றிசெய் தருட்குரு பதம்பின்
மிகமுயன் றிதய வருத்தமெய் தாமன்
   மெலிந்து கைவிடுதல் செய்யாம
லகமுக மாக்கி மனத்தைநா டொறுமோ
   ரைம்புல னொழித்தசை வறுப்பான்.

உசசியம் போதின் மீதரும பசிக்கவ
   ஆர்வல மாயிலந தோறும்
பிசசைகை யிடையிற் காடிகூ ழேனும
   பெற்றது பற்றியுள் வெறுப்போ
டிச்சையற் றருந்திப் பொருநதவே காந்தத்
   திடையினுந தாகம்வந தடையி
னசசிரீ ரூறிற புகுநதுறு தேரி
   யாதியி னருந்துத னன்றே

பெண்ணைவிட் டகலா வொருவிடன் றனைப
   பிறர்வழக் கினிற்கொடு போகக்
கண்ணைவிட் டகலா தவள்வரல் போலுங்
   கண்டுகொண் டேகியாங் கஃதெவ்
வண்ணமா யினுஞ்சீக் கிரத்தினின் முடிததவ்
   வனிதைபான் மறிதரன் மானப
பண்ணிய சமாதி விடுத்தறி ஞருநதம்
   பசிதணித் ததையுறும் பரிசே.

அறவுநித் திரையைத் துறநதிடி னுடறக
   ணடைதரும பிணிகண்மற் றதனுற
குறைதலு மிகலு மின்றியோர சமமாக
   கொண்டுகண் டுயின்றுபின் விழிக்கி
லுறுசுகா தனத்தி லெழுதுசித் திரமொத்
   துறைகுவ ரிறைதலை கழுத்தூன்
செறியுடல் வாங்கா தோங்கநே ரவர்பாற்
   சேருமோ காமநோய் சிறிதும்.

இத்தரை யிடைப்பா ழாயவா லயமற
  நிருண்மிகு முடிக்கரா திகளிற்
சுத்தமெய்த் தவரெப் பொழுதடைந் துறினுந்
  தோற்றுறு தச்சமங் கவர்பா
லத்தனிவ் வுடலைப் புரக்குஞான் றழிப்பா
  ரிலையவ னேபினு மழிக்கின்
வைத்திவண் புரப்பா ரிலையெனுந் துணிவு
  மனத்தினு ளிருத்தலி னன்றே.

அருந்தவ விலக்கிவ் வுடற்பரிப் பதுதா
  னச்சமா திகடரு மூலர்
திருந்துநஞ் சிந்தை சிவன்கணே யாவா
  வரினுமென் றமையிற பேதிப்பான்
பொருந்தினும் வாஞே ரெதிர்முதிர் கொலைவெம்
  பூதமாந் தியவளந் திடினு
மிருந்ததஞ் சமாதி நிலைகுலை யாதோ
  ரெண்ணிய வெண்ணியாங் கடைவா.

ஒருவனுக் கிருளற் றுரியசிற் சொரூப
  முள்ளவா விளங்கினன் றறுமிப்
பருவர லுருவப் பற்றுமற் றதுநோ
  படுமள விறைபிரி தருமைங்
கருமமெவ் விடததுங் கண்டுதற் செயலைக
  கைவிடுத தசசமா தியவுண்
மருவுறு தகறறித் தவனுசெயல வழுககால்
  வாழியெங் குரவ னீழே.

வுந்தியார்.

அறம்பொரு ளின்பமவீ டாயவோர் நான்கிற
  சிறந்த பயன்வீடென் றுந்தீ பற
  தேரின்வீ டேயெலா முந்தீ பற.

தாங்குபற் றற்ற சகலத் தியாகத்தி
னோங்கு தருமமே துந்தீ பற
உள்ளது வீட்டிற்கஃ தந்தீ பற. 2

வீடுஞா னத்தன்றி மேவொண் ணாதகையாற்
கூடுவோ னந்தவாழ் வுந்தீ பற
கோதின்மெய்ஞ் ஞானியென் றுந்தீ பற. 3

புறப்பற றெலாந்தூரப் போக்கி மீட்டெண்ணு
துறப்பற்றின் மெய்யுணர் வுந்தீ பற
ஓடு மகப்பற்றென் றுந்தீ பற. 4

குடும்பபா ரந்தலைக் கொண்டவர்க் கல்லல்
விடுமபரி சின்மையா லுந்தீ பற
மெய்யுணா வெங்ஙன முந்தீ பற. 5

எல்லோர்க்குங் காலன் றுறவீவ னீயாமு
னல்லோராக துறப்பர்தா முந்தீ பற
நன்றறி வார்களென் றுந்தீ பற. 6

ஆதலான் மேலா நெறியடைந் தோர்க்கொரு
சாதி சமயமே துந்தீ பற
சங்கறப நாசரென் றுந்தீ பற 7

நீங்கா தெவற்றொடு நின்றுறு நெஞ்சிடைந்
தாங்கான்மெஞ் ஞானியென் றுந்தீ பற
சலமரை யாதியொத துந்தீ பற. 8

ஆறு நெறிக்கு மவிரோத போதமே
தேறுமெய்ஞ் ஞானியென் றுந்தீ பற
சித்தாந்த மாகும துந்தீ பற. 9

ஆதலாற் பந்த மறுபபான் மனலைய
சாதகஞ் செய்வன லுந்தீ பற
தற்பரந் தோன்றுமா றுந்தீ பற. 10

ஓட்டற முத்தித தடையா யுளவெலாம
விட்டனை யேலினி யுந்தீ பற
மேவொண் சுகாதனத் துந்தீ பற. 11

வாங்கிப் பொறியைந்து ணின்ற மனந்தனை
நீங்காத கத்திருத் துந்தீ பற
நினைவு மெழாமலென் றுந்தீ பற. 12

பதைதெழா துள்ளம் பதைப்பாய் பதைக்கில்
வதைப்பாயங் கங்கேயென் றுநதீ பற
மாயுமனப பேயென் றுந்தீ பற. 13

அசைவறச் சிதத மடஙகுமேற் பின்ன
ரசையாமற காததிடென் றுந்தீ பற
அறிவால வருநதியு முநதீ பற 14

ஆங்கறி யாமையுஞ் சாரா தறிவொடுந
தூங்குவாய் நாளுமென் றுநதீ பற
தோன்றும் பரமபொரு ளுநதீ பற 15

அநதப் பரதமதோ டிரண்டற் றயிககமா
மந்தநன் னிட்டையே யுந்தீ பற
அத்துவித வீடென் றுநதீ பற 16

எம்மதத் தோரெவ வகைநிட்டை சொலலினுஞ
சமமத மேயெமக குநதீ பற
தற்போத மாய்க்குமே லுநதீ பற. 17

நானறற போதத்தே நானென முததியை
நானெனங ஙனஞ்சொல்வ துநதீ பற
நான்மறைக் கெடடாதென றுநதீ பற 18

பெத்தர்க் கொருசிவ மின்மையிற் பேருண்
முததாக குலகுமின் றுந்தீ பற
முழுதுஞ் சிவமாத லுநதீ பற 19

எல்லாஞ் சிவமேயென் றெண்ணினு நின்போத
மல்லாலஃ துண்மையன் றுநதீ பற
ஆங்கது நீங்கிடென் றுந்தீ பற. 20

பாவனு தீதம பதியா விடததேக
பாவனை பறறிநின் றுநதீ பற
பழுததா லொழிததிடென் றுநதீ பற. 21

பாராதி யெட்டு மப்பாலு மெப்பாலுமா
யோர்சோதி யேநின்ற துந்தீ பற
உன்னுவே றில்லையென் றுந்தீ பற. 22

உதித்தச சிவத்தோ டேய்ந்துள்ள தேன்மாயை
யதற்கன்னிய மென்று முந்தீ பற
அதினன்கு தீதியா துந்தீ பற. 23

படைப்பாதிக் கீச னதிகாரி பறறு
துடற்காவ னீவிடுத் துந்தீ பற
ஓவாத வனைநோக் குந்தீ பற. 24

ஏகாந்த மானதல மிலம பூவணை
யாகுந தரையவாக் குந்தீ பற
ஆனந்த நிததிரைக குந்தீ பற. 25

சிவதருமோத்தரம்.

ஆதரவே பரமான வறமதாகு
மாதிநடு வநதமிவற் றனைத்து மாகு
மாதரவற் றவர்கை யறமேயாகா
தாதலினு லாதரவே மூல மாகு
மாதரவே பிரகிருதி யான்மாவீச
னெனும பொருளு மறிவிககு மமலன்றுனு
மாதரவே யடைவிக்கு மாதலாலே
யனைத்தினுக்கு மாதரவே மூல மாமே 1

ஆதிதனி லோமென்னும் பதமதாக
வந்தமதிற சிவாயவொலி யணைநது நிற்க
வோதியவா றெழுத்தினையு முடைத்தேயிநத
வோமென்னும பதப்பொருடா னுயிர்கட் கெல்லாம்
போதகனுப் பொருவிலியாய் நிற்குமீசன்
புனிதனவன் சத்திவித மைந்து மற்றை
யேதமிலா வஞ்செழுத்தின் பொருளே யெண்ணி
லிருபயனு முயிரடையு மிவறறு லென்றும். 2

இருளுலகி லறவுலவு மிரவியின்றே
 விசையாது பொருளொடுகண் ணொளியுண் டேனும்
பொருவரிய வோங்காரப் பொருளொன் றின்றேற
 பொறியிலங்கா தனைத்துயிர்க்கும் பொறியுண் டேனு
மருளதனை யணுக்களுக்கு மாறறியென்று
 மதியருளும் பரமசிவன் வாககைக கூறுங்
குருபரனு மோங்காரப் பொருளே யென்று
 கொண்டாரே மும்மலமும் விண்டா தாமே 3

வேறு.

எய்தற் கரிய பரமபரனை யிசைநதா கருமத திசையார்கள், செய்யிற்கருமனு சிறநதபொருள் செறிநதாரலலா செழுங் கனிதய், கையிற் புகனுங் களைநதவலக் காயைக் கவரக் கருதினரா, வையத தொளிகொண் மணியகறறி வழுவாரு சிலையார் மகிழ்வாரே. 4

ஆசை முதலா மாசனைத்து மறுத்தே யுடலும வெறுததரிய
தேசன் சிவன்பொற் பாதமலர் செறிநதா பிறபபை மறநதார்கள்
பேசற் கரிய பெருமையினைப பெற்று ரல்லா கறறுனு
மாசு மலிந்த வாசையினுன் மயங்கித தியங்கு மானிடரே. 5

அருவருப்பை யாகத்தைச் சுத்திபண வார்வல்லா
கரிசறுத்து மனமதனிற் கருதரியன் கழலடியி
லொருமையுற வுயிர்ச்சுத்தி யுவமனிலாப பதமுதவுங
குரவனரு ளியபரம வாககியததைக் குறிககொணடே. 6

வேறு.

மண்ணினுந் தனத்தினு மனைக்கு வாய்ததநற
பெண்ணினு மகவினும பெரிய பேரினுந
துண்ணென விழைவினைத துறநத தூயரே
விண்ணினு மின்புடன் விளஙகி மேவுவார். 7

ஆக்கையிற் றுயர்பெரி தறப மின்பமென்
றூக்கையை யறவெறுத் தார்வங கூாவரே
வாக்கையி னநாதியே முதத னுககவ
ணுக்கையுந துயரமு மறுப்ப ணணையால். 8

வேறு.

ஆசைதானிரு பேதமேயவை யேயநாதியி லாதவன்
பேசுநூல்விதி பேணியேசெயும் பெற்றிதான்முதன் மற்றதுந்
தேசுசேர்வினை தீரவேவரு சேதனாவிப ரீதமே
யாசிலாவர னாணையாலவை யாள்வரேயுட லாளரே. 9

ஆசைமாசற வாகவேரற வாணவாதியு மாயவே
பாசநாசக வீசனாசிலி பாததாமரை நாண்மலர்
வாசநேசனு பூதியாவது வாதையேதுமி லாததே
தேசுதேசமொ ரேகமோசிவ னேசாபூரண தேசரே 10

ஏகதேசவுட லுற்றவாக்கறிவு மேகதேசமல தில்லையே
யேகதேசவுட லற்றபோதுமறி வேகதேசமென வென்சிவ
னேகதேசவுட லறறவன்னறிவு மேகதேசமல வாதலா
லேகதேசவுட லற்றமுத்தனறி வேகதேசமல வென்பரே. 11

வேரறப்பணையு மறறுமற்றொழியும் வேறவற்றுமுதன் மேவுமே
யாரணததினையு மாகமததினையு மாயுமற்புத னலாரியன்
பேரருட்பெற வநாதிமுத்தனொடு பேதமறறநிலை பேறுதான்
கூரிருட்குழுவ றுத்தறுககுமுடல் கூடமுத்தனனு கூலமே 12

முத்திபெற்றவ னழுக்கனைததினையு முற்றவிட்டுமுளை யறறவ
னித்தனுத்தம னிருததசுத்தசுக சிற்கனததுநிலை யுற்றவன்
புத்தனததுவித முறறுமிககபிர புத்தனைக்கெழுவு பூரணன்
றத்துவத்தொகைம லதொடற்றுமுடலைபெறபபிறர்ச மைப்
பனே. 13

வேறு.

வேதநிந் தகனே புன்மை விடக்குணும் புலைய னாவான்
வேதநல் லந்த நிந்தன் வெவ்வினை வேட னாவான்
வேதக ஞானி நிர்தை விளம்பினன் பித்த னாவான்
வேதியா பொருளைக் கொண்டான் விளக்குறு விட்டி லாமே. 14

அலர்பிறப் பவல மாவிக் கறவுற வறிவா னநதஞ்
சொலத் தொடங் குவங்கேண் ஞான யோகமுந் துகடீர்சத்தி
மலத்தினு மநாதி முததன் மயமுணர்ந் துணர்த்தல் ஞான
முலப்பிலா வவனுள் வேறற் றுறைதலை யுணர்தல் யோகம். 15

தன்னது சத்தி காட்டுந் தத்துவத் தொடாசசி நீங்க
வன்னிய னலனைத் தன்னோ டநாதிய வமலன றன்னைக்
கன்மமு மலனைத தாமுன் கண்டுகண் டிடாது காட்டப
பின்னத னுலவ் வுண்மை பெறறவன ஞான யோகி 16

உலகுளார் பெருந்துஞசு மொரு பொருள விழிததயோகி
யுலகுளாா விழிதத பணடத துறஙகுவ னுருவ மாக
உலகெலா மொன்றி வேறற் றொளிரு மொபப பிலிதனெண்டா
ளலர்தலைக கணிநத யோகிக கவனலான ஞேயம யாதே 17

காட்சியிற் பொருளு மநதக் காட்சியான் முனனங் கண்டே
யாட்சியா மநுமா னததி னருததமு மனுகொ ளுத
சேடசியிற பொருளு மையந திரிவறச செபபிச சீவ
னுட்சிய வறிவு மாககு மவனமலத தநாதி முததன. 18

ஒப்பிலி யநாதி முதத னுரைக்கய னாலொாவ வொன்று
தப்பறுஞ் சிருட்டி யாதித தலைமை யொவ் வொருவா தம்மை
யபபா மென்னு மற்றை யனைவரும பரமே யெனனுந
தப்பறத் துணியும் புததி தன்னையும் பரமே யென்னும். 19

மனநிலை யொடுங்க வீசன் வடிவினை யகததுள் வைததுப்
பினைவடி வறுதி பேசுந தேசிக னருளாற் பெறறு
மனநிலை யொடுங்க வாய்தத வாய்மையி னறிவை வைககக
கனிவொடு காண்பான் காட்சி காடசியிற படலுங கைதமே. 20

நீங்கின ரிந்த வுண்மை நிலையினை நெஞ்சந தன்னில்
தாங்குக சகளந தன்னைச சங்கரன றனனை யுன்னி
நீங்குக சகளந தன்னை முன்னையி னிலையி னீடித
தூங்குக திரியிற் பினனுஞ் சகளமா தரிக்கச சூழ்ந்தே. 21

இந்திய விருத்தி யெல்லாம் பிராணனே யியக்க வேயு
மிநதியஞ் செயிக்க வெண்ணிற் பிராணனைச செயிககப் பஞ்ச
விநதியஞ செயித்தார் தாமே யெய்துவர் சமாதி தன்னை
யிநதியஞ செயிகக மாட்டா ரெய்துவ தேது மினறே 22

மனததையும விடயந தன்னின் மறித்துளே யடககி வைத்துப்
பினைச்சலி யாமை செய்கை பிரத்தியா காரம வேதத்
தெனைத்துள யாக பேத மனைததையு மியற்றி னூர்கள்
மனத்தையு மறித்த மைந்த ரவர்சிவ புரத்துள் வாழ்வார். 23

63

நசையுட னிதயப் போதி ஞட்டிய பொருளிற் சித்த
மசைவற நிறுத்தருனே தாரண மதனைச் செய்தார்
கசிவுறு மூவேழ் சுற்றங் கடுநர கதனின் மட்டு
மிசையுறு சிவலோ கத்து ளிருப்பரே விருப்ப மிக்க 24

ஆற்றிடைப் புனரு னெறமேற யவிச்சின மாக வோடன்
மாற்றற வறறே யீசன் மலர்ப்பதத் தறிவை வைத்துத்
தேறுற நிற்கை தானே தியானமித தியானஞ் செய்தார்
மாற்றியே நரகிற் சுற்ற மவாகளைப போல வாழ்வார். 25

பரமனை யொருமை கூரப பாவனை பண்ணி யுள்ளே
யுரைதனி லதிக ஞான மொழியவே விதியி னேக்கிப
பரவிடும பதத்தா முன்னைப பாவமும் பறிபபன் வேண்டும்
வரமெலாங் கொடுப்பன வள்ளன் முத்தியு மவர்க்கே வாய்க்கும.

அதிகமா யாமந தன்னி லறுவரை யடக்கு மாற்றால்
அதிகமே யதனி ஞககை மனத்தினை யனகன் பாதத
ததிகமே யதனிற் சித்தத தவிச்சினத் தியான மம்ம
வதிகமே யதனி னுள்ளத் தரனை வைத் தறையும வாக்கே. 27

வாககினு மதிக மூல வாககினு மனத்தி னுறு
நோககரும பொருளைத தன்னு ளேககற நோக்கு நிட்டை
நோககிடிற பலங்க டாமு நுவன்றவிம முறையா னென்மை
யாககுவ னவற்றை யெல்லா மன்பருக் கநாதி முத்தன். 28

மாயாப் பிரலாபம்.

சாராத சிற்பாவை தன்வாழ்வே மெய்யென்று
வாராது வந்தவனோ வார்த்தைசொலப்—பாராது
போவதே யென்வாழ்வு தானடங்கப் பொய்வாழ்வே
யாவதே சாந்தம் பரம்.

எட்டனையுந் தன்னெதிர்நா னில்லாவென் கற்பொழித்து
வெட்டவெளிக் கேதள்ளி விட்டானே—கெட்டே
னிறவாவென் கற்பை யிழித்தொருவன் வாக்காற்
பிறவாத சொற்பிறந்த பின்.

சொல்லாத சொல்லொருவன் சொல்லுதலு மக்கணமே
செல்லா விடத்திலிவன் சென்றானே—யெல்லாமு
நானென்று னப்பொழுதே நான்கெட்டே னென்கெட்ட
றானென்றான் கெட்டான் றனே. 3

இன்பமே யாமவள்பா லெய்திலெமை யெய்துங்கார
றுன்பமே யாமென்னத தான்சொல்லி—யன்பாள
னுண்ணெகிழ்ந்து போதையுட னொத்திரண்டுங் கெட்டவனை
யெண்ணநமக் கென்காரி யம். 4

போனான் பரதேசம் போதையுட னென்போத
னானத வின்பவுரு வாகித்தான்—றானா
யொழிந்தோ யொழிவறநின் றொன்றாகி யுற்றுற
றழிந்தோ வுறுப்பறையா னான் 5

ஆணுமலை பெண்ணுமலை யென்றிவனை யன்றொருவன்
காணவெளி யேவந்து கட்டுரைத்தான்—வாணுதலகே
ளப்பொழுதே யென்னோடு வாழ்வொழிந்தா னந்தவுரை
தப்பா திருப்பதே தான். 6

நானெங்கே நீயெங்கே ஞானமே நம்போதனா
றானென்கே மேலகீ ழுறததுதம்பி—யானந்தம்
போராதே பேதமாம் பெத்தக்கரை யிடித்திட்
டோராறே யொத்தா னுரை. 7

மெய்யே மனிதரைப்போன் மேதினியில் வந்தொருவன
செய்யாது செய்தானென் செப்புகேன்—வையக
கருவழிய நானழியக் கறபழியப் போத
னுருவழியப் பாரததானே யுற்று 8

சிவானந்தபோதம்.

ஆன நெஞ்சமே யிமைப்பொழு தாகிலு மலைவறத் திருந்தாயோ
போன நாளிலே நடந்தது மிருந்ததும புதுமைக ளறியாயோ
ஈனமாகிய கவலையை நீக்கியைம பொறியினி லிணங்காமல
தான மொத்துநான் சொன்மொழி கேட்டுநீ சரியென்று மகிழ்
[வாயே.

வே று.

நாலுவகை யோனியிலு மெழுவகையின் றோற்றத்து ளுள்ளின மாக, மேலாகநத மானிடநதா னெடுப்பதுவே யருமையாய் மெய்யதாகி, பாலுபோன் மனமுடைததாய் புண்ணியமே மிகுந்துபவங் கிழாய்த்தளளி, நூலுணர்வ தருமை நெஞ்சே யிருவினையிலொருவினையை நொறுககிததானே. 2

மனிதரிலும பறவையுண்டு விலங்குண்டு கல்லுண்டு மரமுமுண்டு
மனிதரிலு நீவாழுஞ் சாதியுண்டு அநேககுல மனிதருணடு
மனிதரிலு மனிதருண்டு வானவரு மனிதராய் வருவதுண்டு
மனிதரிலே பிறபபறுக்க வநததே யருமையென வகுததாமுன்
[னோ. 3

விருத்தம.

அறிவுககே சாடசி கொண்டு நூலைபபேசி
அங்கத்தைத் தானழித்து அகததை நோக்கு
குறிவைத் தபடியிருநது மெய்யைப பொய்யாய்க்
குறறமெனறே பொயயைததான் பொய்யாய்க்கண்டு
நெறியுறறே யிருவினையும நீககிப் போட்டு
நேசமுட னீசனுடன பாசம வைதது
பிறிவறறு வொன்றாகி வாழலாகும்
பேதிததுப போகாதே பேணிக்கூடே. 4

வே று.

தெளிந்த துறவி யிகநதனிலே தேகப பிராரத் துவப்படிக்கு
பொழிநதேகரணத தனுபோகப புவனததிருநது மெசசெயலும்
ஒழிநது சிநதை தெளிவுறறே ஒன்றே சிவமென் றிருபபார்க
ளிழிநத பெரும வரைக கொண டேறுவாராக ளிகததோரே. 5

கருவி யகன்றிவ் வுலகததைக கனவென் றிருக்கக் கருத்ததனுள்
ளுருவைக கண்டொப புவமையற றுள்ளும புறம்புமொன்றாகிக்
குருவைப் பணிநது பூரணததில குலாவு மடியார சகநதனிலே
மருவப பொருநதி வாழ்நதாலும மாசற றிருபபார் வலலவரே.

மூநத விருநத வஞ்ஞான மூட மான சதத்தையும், பநத மறவே துணிந்து பாரபரனைத தினமுங் கைக்கொண்டு, சிநதை

தெளிந்தே குருபரனைச் சிவமென் றெண்ணுந் துணிவதனால்,
தொந்த மறுத்துச் சிவானந்தச் சோதி யதுவாய்ச் சுகிப்பாரே.

சாதி பேதந் தனைக்குறித்துத் தயங்கி மயங்கித் தளராதே
சாதி யாவ தெவரறிவார் சருவ வுடலு மொன்றுச்சே
சாதி யாவ ரெவரென்னில் தனனை யறிந்து சிவமான
சாதி பெரிய சாதியென்று சாற்று மறைகள் சத்தியமே 8

வேறு.

பெரியோரைப் பித்தரென வுலகத் தோர்கள்
பேயரென்ன விகழ்வதென்ன பிரித்துக்கேளு
திரிவார்க ளிச்சை படிசகத்தோர் பார்த்து
தீவினையும் நலவினையுந் திரட்டிக்கொள்வார்
சரியாசசென் றிருவினையு மொழித்துப் போட்டு
சச்சிதா னந்தமென்ற பதத்திற்சார்ந்து
துரியாதீ தப்பொருளைப் பெற்று மந்தச்
சுயஞ்சோதி யாகியே சுகமுற்றாரே. 9

வேறு.

குற்ற மேதுங் குறியாமல் குணமும் பலவாய் விரியாமல்
ஒத்து பொறிகள் புலனைந்து முறவாய் நீயுமு கந்திதனை
பத்தும் பதன மாகத்தான் பட்சமிகவும் வைத்து ரத்தாற்
சித்த மதனைச் சிவமாக்குஞ் சிவானந்த போத மிதே. 10

வேறு.

மறப்பான மூன்றுடனு மிழந்த முத்தர்
மனவெளியாம் பெருவெளியில் மருவலாலே
துறப்பான வாகாச மொனமுந் தன்னிற்
சூரியன்றன் பிரகாசத் தோற்றம்போல
சிறப்பாகத் தேகத்தி லிருந்த முத்தர்
திருஷ்டியினாற் கலந்தொன்றாய்த் தியானிப்பார்கள்
மறைப்பான தில்லைநெஞ்சே கணம ணிக்குள்
வன்னியொளி மருவுமந்த வண்மைபாரே. 11

வேறு.

பொன்னி னெஞ்சமே சொற்படி கேட்கவும் பொருந்தியே
நன்றாக; இன்ன மின்னமும் பேதைமை கொள்ளவேயோ வில்லறற்

தனைவிட்டு, தன்னைத் தானறி யாமலுஞ் சிவனடிசார்வது மிழக்
தாக்கால், பின்னமபின்னமா யிரண்டுங் கெட்டா னென்றேபே
தைமை கொள்வாயோ. 12

சுத்த நெஞ்சமே சற்குரு மலரடி தொழுவகை கேட்பாயேல்
பத்த ளுகியே மாளுபி மானமும பற்றற விட்டேநீ
குற்ற மேதுமற் றெவ்விடங் காண்கினுங் கூறுடற் களிப்புற்று
பற்று மாகியே திருவடி கெதியெனப பண்புடன் பணிவாயே.

வேறு.

இச்சையுட னெத்தனைநா ளிவ்வுலகில் வாழ்ந்தாலு மிடரே
சொல்வார், நச்சைவரு மிதனாலே தெளிவுற்ற மனதென்று நல்
லோர் சொல்லார், சசசடியை விட்டுவிடு முப்பொருளை யோர்
பொருளாய்த் தனித்துப்பாரு, பிசசையென்ன விசாரமென்ன
தலைமேலே சுமந்துவரப் பெருமா னுண்டே. 14

வேறு.

சீவனே நீயாகு மறிவு நீயாகு
சிவன்றானே நீயாகும் பரமுநீயாம
தாவுகின்ற செயலுடனே மனதென் றன்னை
சாற்றியதோர் நாமமாஞ் சாவசங்கை
மேவவே மொழிகிறது முனதால் நெஞ்சே
மெல்லமெல்லச சொற்படியே மேவினக்கால்
நாவுதனிற் பிரிக்கின்ற பேத மற்று
நாம்சிவமாய் வாழலாம நாடிபபாரே. 15

வேறு.

ஞான மேதெனக் கேட்டிடின் தத்துவ நானென வுணர்ந்திந்த
ஊனை நானென வுரைத்ததை யகன்றுபின் னொழிவறத் தனைக்கண்டு
மானம் வெட்கமுந் துககமுங கவலையும் வஞ்சனை தான் போக்கி
யீன மற்று நான்சிவமெனத் துணிந்தது மிழந்தது முடிவாமே.

ஞான மேபெற வெடுத்திடு மவ்வுடல் நழுகிடா துரைத்திட்டா
லீன மாகிய செனனமும் போககிடு மீசனே தானுகி
வான முற்றதோா சசசிதா னநதமாய் வாககுரைக் கெட்டாத
மோன முற்றுதா னெங்குமாய் நிறைநதது முத்தியென் றுணர்
[வாயே.

சிவபோகசாரம்.

துரத்தி யுனையாசை தொடராம லென்றும்
விரததியினு லாங்கவறறை விட்டுப்—பரததிலன்பு
செய்யடா செய்யடா சேரபர பஞ்சமெலாம்
பொய்யடா பொய்யடா பொய். 1

பரவிமனம் போகாப பரத்தடைய நாளு
மிரவுபக லற்ற விடததே—திரமாக
நிலலென்றான் கண்டதெல்லா' நேதிபண்ணி முமமலமுங
கொல்லெனறான் ஞானக் குரு 2

ஒருமையுட னீசனரு ளோங்கியென் றுந்தூங்க
லருமை யருமை யருமை—பெருமையிடு
மாங்காரங் கோப மபிமான மாசையிவை
நீஙகாத போது தானே. 3

உரையிறந்தா லுன்னு முணாவிறநதான் மாயைத்
திரையிறநதாற காண்கின்ற தேவை—வரைபெருக
வாசிப்பதும் வாயால் வாழ்ததுவது நாடகமாய்ப
பூசிப்பதுஞ் சுத்தப் பொய் 4

உருவை யருவை யொளியை வெளியை
யிருளை சிவமென் றிராதே—மருளைப்
பிறிநதறிவிற் கண்டதனைப பின்னமற வெங்குஞ
செறிநதபொரு டானே சிவம் 5

உன்னுதே பற்று துரையாதே யொனறியதி
னின்னும மில்லை நிகழாதே—பன்னுட
பரையிறநது நிற்கும் பயனணைநதா ரா நெஞ்சிற்
றிரையிறநது நிற்குஞ சிவம 6

அநித்தியததை நித்தியமென் றுதரிக்கும் பொல்லா
மனித்தருடன் கூடி மருவாதே—தனித்திருந்து
மோனந்த மாஞ்சிவததுண் மூழ்கி, மலத்தையறுத்
தானந்த மாயமூநது வாய். 7

என்னை யறிவென்று னென்னறிவி லானந்தந்
தன்னைச் சிவமென்றான் சந்ததமு—மென்னையுன்னைப்
பாராம றைததுவே பாசமெனறு னிமமூன்று
மாராய்ந தவாமுத்த ராம. 8

தத்துவத்தை விட்டறிவிற ருன்கலந்து தன்னிழப்பின்
மெய்த்துஞ் சுகத்தின் மிகவழுநதிச—சுத்தமா
யொன்றாகி நின்ற வுணர்வு மொழிநதக்கா
லன்றே சிவபோக மாம். 9

தன்னை யிழநதிடதகே தானே சுகவடிவா
யின்னபடி யென்றுணரா வெங்கோனுட்—பின்னமற
நின்றநிலை தானுந் தெரியாதே நின்றவாகட்
கன்றோ பிறப்பறுகக லாம் 10

தன்பெருமை யெண்ணுமை தற்போத மேயிழத்தன்
மின்பெருமை யாஞ்சகததை வேண்டாமை— தன்பா
லுடலைத் தினமபழிதத லோங்குசிவத் தொன்ற
னடலைப பிறபபொழியு நாள 11

ஆர்பெரிய ராசிறிய ரார்பகைஞ ராருறவர்
சீரபெரிய ரானநத சிறசொருபர்—போபெரிய
ரெங்கெங்குந் தாமா யிருநதுசட சிததனைதது
மங்கங் கியற்றுவத ஞல். 12

நெருப்பென்றால வாய்சுடுமோ நெய்பாறேன் கட்டிக்
கருப்பென்றாற் றித்தியா காணீ—விருப்பமுட
னீபிரம மென்றக்கா னீபிரம மாயினையோ
நீபிரம சற்குருவாய் நில். 13

நாம்பெரிய ரென்னுமதை நாடாத டக்குமவர்
தாம்பெரிய ரென்றுமறை சாற்றியிடு—நாம்பெரிய
ரென்பார் சிறியரிவ ரல்லாதிவ் வுலகிற்
றன்பார் சுமபபார்கள் சொல். 14

சிவப்பிரகாச வெண்பா.

வாக்குமனங் காணாத வாசாம கோசரத்தை
ஆக்கமழி வில்லா வறிவுருவைப—பாககியததோ
ரொன்றும் பரம்பொருளை யுள்ளாமல் விள்ளாமல்
என்றுந் துதிப்பே னியான். 1

உடமபுநீ யல்லை யுறக்கத்தி லெல்லாம்
அடங்கப் பிணமாகை யாலே—திடம்படவும
வேறுதா னுண்டோ விடாதே யருநதுகின்ற
சோறுகாண் காயச சுமை. 2

மெய்வாய்கண் மூக்குச செவிவாய் விடயமாய்க்
கைபாத மநதக கரணமாய்—ஐயா
பொறிபுலன்க ளென்றுபல பேரிட்டுப் போத
மறிகின்றார் நின்னையொழிந தார. 3

அநத விருளை யறிந்த வறிவுதனைப்
புந்திதனிற் பாரத்துப புகன்றுகா—ணிநதநான்
கண்டே னடியேன் கதிர்விட்டுக் காயமெலா
முண்டா யிருநத துணாவு 4

உண்டா யிலங்கு முணர்வுதனைக கொண்டுநீ
திண்டாடும் பேரிருளைத தேடிககா—ணண்டாபோ
யங்கேநான் றேட வறிவொழியக கண்டிலேன
எங்கே யொளிதத திருள். 5

உள்ள கதிரனைத்து மொன்றா யுதயமுற
நள்ளிருடா னெவ்விடதது நாடுமோ—தெள்ள
அருளே யறியே னறிவுதயஞ செய்ய
இருள்போய் மறைநத விடம். 6

இருந்த படியேயிங் கெல்லாங் கழன்று
சரிநதுபெரும் பாழாயத தனியாய்த—தெரிந்ததனைச்
சொல்லாட லின்றி யொருகாற் றொலையாதே
யல்லா யிருநத தது. 7

பரவுட லென்றுமறை யெல்லாம் பகரும்
துரிய வதீதமெனச் சொல்லுங்—கருவி
திரண்டடங்கும் பாழ்போலச் சீவனொழிக் கின்ற
இரண்டாம்பாழ் கண்டா யிது 8

விட்ட வதீத விரிவைத் தெரிந்துமிகச்
சுட்ட விருந்தபடி தானசொல்லின்—முட்ட
இரவுபக லில்லா வெறிகுரு சுடராம்
பரவறிவை மைந்தாநீ பார். 9

ஆரு மறியா வகண்டபரி பூரணமாம்
பேரறிவு கண்டேன பெருமானே—நேராகப்
போகுவர வுண்டோ பொறிபுலன்க டாமுண்டோ
ஆககமழி வுண்டோ வதற்கு. 10

நின்றும பறந்து நடந்தூாந்து நீணிலமவிண்
* ணென்ற பலகோடி யித்தனையும்—என்றும -
அறிவொழியக் கண்டிலே னண்டாண்ட மெல்லாம்
பொறிபுலன் பூதமவேறும பொய் 11

உள்ளாய்ப் புறம்போ யுருவா யருவாகி
வெள்ளவெளி தானாய் வெறும்பாழாய்—நள்ளிருளாய்
அல்லாய்ப பகலா யனந்தமா யபபாலாய்
எலலாமாய் நின்றேனு மியான். 12

ஓதற் கரிதாகி யொன்றான பேருணாவும்
0 கோதற் றமுதாகிக் கூடாதே—பேதம்
அறிந்திருககு நாடாத வெலலாநா மென்றங்
கறிந்திருக்கை யுண்டாகை யால. 13

அடைய நமதுருவ மாயினே மெறேன்
விடய மதுக்கதுநீ விட்டிங்—கிடையிலொரு
போதமில தென்னும் புந்தியுமவிட் டந்திபக
லேதுந தெரியா திரு 14

---

* என்ற என்றது குறுகின்றது

0 அற்றவென்னும் பெயரெச்சத்தகரவீறு தொகுக்கப்பட்டது.

வைத்த நிலமிறந்து வானிறந்து மண்ணிறந்திங்
கித்தனையுந் தீர விருந்துபோ—யத்தா
தெரிந்துந் தெரியாமை யொன்றுந் தெரியா
திருந்தபடி தானிங் கெனக்கு. 15

தத்துவாமிர்தம்.

கலிவிருத்தம்.

எய்கணை பிறகிடு மிளமை முப்பது
தைவரு வளியினுஞ் சால வேகுமான்
மையறு தந்தைதாய் மக்கள் சுற்றமுஞ்
செய்பொருள் களுங்கன வொப்பத் தீருமால். 1

பிணிகளுங் கவலையும் பேசி னேழ்கடல்
அணிதரு மணலினு மனந்த கோடியா
மிணைதரும பிறவியா னிடர லாதொரு
கணமது மிலதெனக் கண்டு நொந்தனன். 2

கலிநிலைத்துறை.

சாந்தி தாந்திநல் லுபரதி தகுதிதீக்ஷையுடன்
வாய்ந்த மைத்திரி யாதிக டமக்கவ யவமா
யாய்ந்து விட்டுநல யயாதியு மழிவில்வீட் டின்ப
மேய்ந்து காட்டுநல் விறைகழ லுறப்பெரு விடாயாய். 3

வன்ன நாலதாய் வன்பத மூன்றதற குடைத்தாய்
தன்ன தாமவடி வதுமிகத் தானுநுண் ணியதா
முன்ன மாமறை முழுதுமே யோதறி யாசசீர்
மன்னு மாப்பொரு ளுடைமைமா வாக்கியப் பேராய். 4

வடிவு நுண்மையு மாப்பொரு ளுடைமையு மலர்வு
முடிவு மாயிரு மையுமற மொழிதரு விரகும்
படியி லாதெழு பழமையு மப்படி புதுமை
யுடைய தாகிய வுயர்குறி யாறவை யுடைத்தாய். 5

இறந்த கேள்வியா யிறந்தநற் றரிசன மல்லா
யிறந்த வீரமா யெல்லையிலா னந்தஞா னமதாய்ச்
சிறந்த காலதே சந்திசை யிறந்திடத் திகழ்ந்து
நிறைந்த வெட்டியல புடைத்ததுநீள் வாக்கிய மினங்கேள். 6

கலிச்சந்தவிருத்தம்.

நித்தமொடு முத்தநிம லந்திகழ்ப சத்தை
யுய்த்தகர முத்தமணி யத்தி * னிக ரொப்ப
மெய்த்திடவெ வாககுமுண ரத்திகழு விக்குந
தத்வமசி தத்வமசி தத்வமசி சத்யம 7

சத்தமுறு பித்தினலை தட்டற வுளத்தே
முத்தியெனு மப்பதமு மூத்திட நினைக்கிற்
கைத்தலநெ லிக்கனியெ னப்பொருள் விளக்கும
தத்வமசி தத்வமசி தத்வமசி சத்யம். 8

பத்தியதின மெய்யகுரவ னறபதம துற்றே
சித்தமொரு மித்துறவி னிற்றுறவி யற்றின்
மெய்த்ததுமுய றத்துவப ராக்கதுவி ளக்கும்
தத்வமசி தத்வமசி தத்வமசி சத்யம. 9

கத்ததுறு பித்தசம யக்கவலை விட்டு
நித்தபர மத்தையுணா தறறக நினைக்கின்
மெய்த்தொருக ணத்தினிலவெ ளிபபடநி கழ்த்தும்
தத்வமசி தத்வமசி தத்வமசி சத்யம. 10

மத்தமுறு பொய்ப்பவம யககறவு ளத்தே
மெய்த்தபர தத்துவம் வெளிபபட வெவர்க்கும்
சுத்தமணி நறசுடா விளககது வெறிக்கும
தத்வமசி தத்வமசி தத்வமசி சத்யம். 11

முத்தமொடு நித்தமுறு சுத்தமது புத்த
வத்துவித மப்பரம மத்தினை யுளத்தே
யித்திறனெ னத்திகழு வித்திட விளக்கும
தத்வமசி தத்வமசி தத்வமசி சத்யம். 12

* மலர்வு-நிறைவு. நிகரொப்ப ஒருபொருட் பன்மொழி.

அறுசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

ஆதலால் வாக்ய ஜன்ய ஞானமே ஞான மன்றி
ஓதிய ஞான மெல்லா முணரினரு ஞானமேயாம
ஏதம தறவே தாநத மிசைததிடுமெ பரிசை மைநதா
ஓதுவ னுவகை யோடு முளத்தினை யொருக்கி நீகேள. 13

அனறியுஞ் சூகக மாய சவணமா திகளை யோரின்
துனறிய வுபநி டத்தின் சுடருமா வாகநி யத்தின
முன்றிகழ் பதப தாரதத முககிய விலககி யங்களை
தன்றிக ழசுதத சுததங் கேட்டிடல் சவண மாமே 14

உரைததநற சவணந தநத வுறுதியாம் பதப தாரததம
நிரைததவை முடிபா யுளள நிமலமாம் பரமன் சீவன்
தெரிபபரு முபாதி நீககிச சிறபரம பொருளொன் றேயாய்
இருததிடு மதியின் றிடப மிசைததிடின் மனன மன்றே. 15

அசைவற மனனந் தன்ன லற்றவப் பொருளை நேரே
இசைவுறக் குரவ ஞனு பூதியா மிடங்க டோறும
திசையறத் தெரிதது மீட்டுங் காட்டியே திகழு மாய
நிசியறுத் தருளு பாய நிலைநிதித் யாச மாமே. 16

அதுவெனும் பதத்த ருதத மரியநற பரமன் சீவன்
பொதுவற நீயே யென்னும பதத்தினின் பொருளதாகும்
பதியுற வானு யென்னும பதபபொருள் பரமன் சீவன்
கதியுற வேக மாதல் காட்டிடு மதுவா மன்றே 17

முக்கிய விலக்கி யங்கள் மொழியின்மு னிருப தத்தில்
தக்கிடு முபாதி பாவஞ் சாற்றினமுக கியம தாகு
மிக்கவை தன்னின் வேறாய் மேவிநின் றுணருஞ் சிததே
தக்கலட் சியம தென்று சாறறவும் படுவ தன்றே 18

எறித்திடு மிருப ததநி னிசைததநற் சபளஞ் செப்பின்
குறிததிடு பரோட்ச மொன்றுங் கூறப ரோட்ச மொன்றும
முறைப்படு சபள மாய விருபத முககி யததை
நெறிப்பட வடைவிற் கூற நிகழ்தா வறிக வையா. 19

கலிவிருத்தம்.

அந்தவப ரோட்சசப ளத்தகம தென்னும்
பெநதமது மூநதுறுதல் பேணிவர லாலப
பநதசப ளப்பழு தறுததருள வீசன்
தெர்நததசி யெனறமுறை சோதனைய ளிப்பாம. 20

அறுசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

முந்துறக கேட்ட நீயாம பததகினின் முககி யநதான்
நநதிடு முடல மாதி நானெனத் தோன்றி மெய்போல்
வநதிடு மயகக மாய வுடலொடிந தியம னநதான்
புநதிநற் பிராணுங் காரம புகலுசங காத மையா. 21

ஏற்பட வேழு நானென றிடுதெரும் பதத்த சுததம
கூபபிடு மஞ்சங கோடிங கஙகையிற் றிகழு மென்ற
வேற்பதத தருதத மெவ்வா றபபரி சேழின் வேறும
சீாபபதக் கரியானுசிததே திகழுநதொம பதார்தத சுத்தம். 22

சொல்லிய தொமப தததைச் சோதனை பண்ணி வைதது
தல்லெனும பதததைதத தேரில் சகலகஞா சகலேசாதி
மல்கிய சகல வியாபி மதிததிடு கார ணாதி
தலலினி லசுத்த மாகுஞ சபளமுக யாாதத மன்றே 23

சுட்டிய சிவலே * நின்ற சுவேதமோ டியதென் றெண்ணப
பட்டிடும பதகத ருததப பரிசுபோற் றறப தததின்
விட்டிடாச சபளபாவ முககியத தினிலவே றுரும்
தட்டறு கரியாஞ சிதமதே சாறறுதற் பதாாதத சுத்தம். 24

தோற்றிய விருப தததைச சோதனை பண்ணி வைததங
காற்றவே யானுயெனனும் பதததினுக கருத்தந தேரின்
ஏறறிய விருப ததி னுபாதிதீ ரிலககி யாாததம
ஆற்றவே யேக மாகி யகண்டபூ ரணம தாகை. 25

ஓதுவ மொள்ளி யோய்கே ள்ளாஙகிரு பததால் வந்த
மேதகு பொருளொன றுறு மயிககிய விருபபினேடும
மோதுசம் சர்க்கத தோடும விசிட்டவாக கியத்தின் முகய
மேதமா மகண்ட வாகயத் தேகமே யாகு மன்றே. 26

* நின்றது ஈறுதொகுததல் பெற்றது

சொன்னவாக் கியத்த ருத்தஞ் சோயநற் றேவ தத்தன்
என்னும்வாக் கியபதங்கட் கருத்தமெப் பரிசி னவ்வா
றனனிய விருப தம்விட் டகண்டமாம் வத்தி னாலே
உன்னரு மகண்ட பூர்ண மாகியே யொளிரு மன்றே 27

வாதிலா மதுரவாரி மன்னுமா வாக்கி யத்தின்
ஏதமில் பதப தார்த்த விலங்குசோ தனையி னாலே
ஆதனே னயர்வற் றுண்மை யகண்டபூ ரணம தாகும்
போதமே புரையற் றோங்கும் பொருளெனத் தெளிந்தே னெந்
தாய்

இல்லதோ வுள்ள தோமற் றேகமோ வநேகந் தானோ
அலலதோ வாமோ வன்றி யருவமோ வுருவந் தானோ
எல்லையில் பரமார்த் தந்தா னெவணமென் சங்கை நீங்கி
அல்லறீர் பொருளிவ் வண்ண மென்பதை யறிந்துகொண்டேன்.

மொழிந்தவப ''தங்கள் மூன்றின் முன்னிய தொம்ப தத்தில்
பொழிந்தமுக் கியபா வத்தைப் பொறியற மனனஞ் செய்நீ
ஒழிந்தமற் றுடல மாதி யுரைத்தவே ழினையுந் தேரின
விழைந்தமுப் பரிசாய் மேவு மவத்தைமூன் றென்ன வாங்கே

நவின்றிடு மவைமூன் றுவ நனவொடு கனவு மற்றுந்
துயின்றிடு சுழுத்தி யென்னச் சொன்னவா றடைவே செப்பின்
பயின்றிடு விசுவ னோடு தைசதன் பிராகஞ் னென்ன
நவின்றிடு முயிரின் முகய நலம்பெற வறிந்து கொண்ணீ 31

என்றவச சீவன் றன்பா லியைந்துள வுபாதி பாவ
மூன்றிய மனோவிருத்தி யிரண்டதொன் றுபர மந்தான்
மூன்றையு முணர்ந்து மூன்றுங் கழன்றவை யின்றி நின்று
தோன்றிய வுணர்வதாகை சுத்ததொம் பதார்த்த மென்றே. 32

உன்னிய தொம்ப தத்தி னுற்றவப் பொருளா யுள்ள
மன்னிய சீவ னுண்மை மனனஞ்செய் தற்ற பின்னை
பன்னிய தற்ப தத்தின் பொருளதாம் பரம னுண்மை
தன்னியு மனன முன்போற் றகுதாச செய்தி யையா. 33

கூறிய பரமன் றன்பாற் கோதறு முபாதி பாவம
ஊறிய சகலஞ் ஞுத்து வாதிக ளுயாதூ லாதி

தேறிய காரணத்வா திகளெனுந் திரனு முன்போல
மாறிய வவத்தை மூன்று மவத்தையு மனனஞ் செய்நீ. 34

ஓதிய சகல ருத்துவா திகளெலா மொளிருந் தேய
மேதது பரமன் றனசாக கிரமதா மழுங்கிற் றெங்கே
யாதது பரமன் றன்பாற கனவதா மாண்ட தெங்கே
ஓதிய பரமன் றன்ப லுபாதியாஞ் சுழுத்தி யையா 35

நாட்டிய வடைவே மூன்றி னுமமு மனனஞ் செய்யின்
கூட்டிய விராட்டன மறறுங் குலவிய விரண்ய காப்பன்
நாட்டுறு மறிய வயாக ருதனென நவின்ற மூன்றும
மூட்டிய தற்ப தத்தின முக்கிய மாகு மனறே 36

ஆதலாற் சிவ பாவத தாயமூன் றவத்தை போல
ஓதிய பரமன் றன்பா லுபாதியா மவத்தை மூன்றும
ஏதம தறவுணாநது கழிநதவை மூன்று மில்லாப
போதமே தததுவாகு சுததப பொருவிறற பதாரதத மையா. 37

பரமன்றன் சுழுத்தி தன்னைப பழமறை பரநல் வியோமம்
பிரிவறத் திகழா காச சரீரநற பிரம மென்றும
உரவிய பரமான் மாவி னுபாதிசொல் லுதலா லத்தைத்
துரிசறக் கழன்ற சித்தே சுததநற பதாரத்த மையா. 38

இருபதப் பொருளு மிங்ங னிலக்கியப பரிசை யைய
மருவறத் திகழும வண்ண மனனஞ்செய் தகனற பின்றை
தெரிவுற வாறு யெனனுந தேசுடைப பதாரததந் தன்னைப்
புரிவுற மனனஞ் செய்நற் பூரண மாக வையா 39

இதமுறு தால பாவத திடாப்படு பெதத நீங்கி
விதமுறு முயிராகு சித்தின் விட்டாவா தனையங் குண்டு
பொதுவுறு சூக்க பாவத தகமுறு புணாபபு நீங்கி
விதமறு பரமன் பாலும விட்டவா தனையங் குண்டே. 40

சொல்லிய தொம்ப தத்தின் துரிசதா மூன்றும விட்டுத்
தல்லினிற் றுரிச தென்று சாறறுமுன் றனையும விட்டே
மெல்லிய திருக்கு திாசிய விதிரிததந தீக்கை சுட்டி
எல்லையி விதம தெல்லாம் பிரமமென் றதுவே தநதான். 41

தூலமா மிதத்தைச் சீவ னகமொழுந் துரிசி னுன்முனை
ஏலவே யிதத்தி னீவே றென்றக முகம தாக்கி
மேலுமோ ருபாதிமேவப் படுமறி விதுதா னேரின்
ஞாலமுண் டிடுதென மாட்டா தெனமறை நவிலு மன்றே. 42

உன்னிய முறைமை யாலே யுற்றதற் பதார்த்த மாகி
மன்னியே காரணத்தை வாய்ந்திடக் கழன்று மேலாய்
உன்னருஞ் சித்தின ஞால முண்டிடப் படுத லாலே
மன்னிய விசுவக் கிராச மறையெலா மறையு மன்றே. 43

ஆதலா லிருப தத்தி னவத்தைக ளனைத்து நீங்கி
காதலா லகத்தின் மீதுங் கண்ணொளுங் கருத்து மவாடி
நீதியா லிதமுந் தானாய் நிகிலமும் விழுங்கி யோங்கும்
ஓதரு கரியாபோ தந்தா னெங்குதற் பதார்த்த துண்டே. 44

ஆதலா லாரணங்க ளறைந்தசம் சாங்க வாக்யம்
ஓதிய விசிட்ட வாக்ய முறைத்தவிவ் விரண்டி னாலும்
போதரும் பொரு ளிரண்டிற் பொருந்துவா சனையுந் தீரக்
காதலா லசிப தத்தாற் காட்டிட வுற்ற தன்றே. 45

சோயநற் றேவ தத்த னெனச்சொல் வாக்கியத்தி னாலே
காயமற் றிருப தத்தாங் காரிய கார ணங்கள்
போயமற் றிதமகம் போய்ப் போயவா சனையுந் தீர
ஆயமற் றகண்ட பூர்ண மாகிய தசிப தந்தான 46

சீவனும் பரனு மற்றச் செகமெனு முபாதி யாய
மேவரு கோளகண் மற்றும் விரிவுட னொடுக்கம் யாவும்
ஓவிமற் றொன்று மின்றி யொழிவிலா நிறைவ யிங்ஙன்
ஆவமற் றுனை யென்றங் கமைந்தது சமைந்த தையா. 47

பொருகடல் சூழ்ந்த விந்தப் புவியக மெங்கும் புக்கேன்
தெரிதா வேதாந் தத்தின் றிகழ்தரு பொருளை யிங்ஙன்
மருவுறு மயக்கந் தீர வாய்த்திடக் காட்ட வல்லார்
ஒருவரு மில்லை யில்லை யும்பனே யுன்னை யலலால். 48

மறைகள்போ வாரு முண்டு மருவுமா கம புராணம்
கறைகடீர் மிருதி மற்றுங் கலைகள் போவாரு முண்டிங்
கிறைவனே வேதாந் தத்தி னெழின்மிகு பொருளின் ஞானத்
தறிவுற வருள வல்லா ராணையே யில்லை யில்லை. 49

தம்பிரா னருளிச் செய்த சவணமாத் திரத்தின் மட்டே
இம்பரா ருலகந் தன்னின் யாவரு மறிவ தன்றி
அம்பொனே மனனந் தானு மறிபவ ரில்லை யானற
செம்பொனே சுவாநு பூதி செப்பவேண் டுவது முண்டே. 50

கலிநிலைத்துறை.

தொமப தத்தினிற் காரிய சோதனைத் துணிவும்
நம்ப தத்பதக் காரண சோதனை நலனும்
அம்ப தத்தசி வாசனைச சோதனை யஃதும்
கம்ப மற்றிடக கண்டுண்மை காண்பது முடிவால. 51

தொம்ப தநதனிற் சொல்லுமுக் கியத்தினின் மொழிந்த
நம்பு முப்பரி சாகிய வவத்தையு நனவிற்
கமப மற்றிடக் கண்டவை கழிநதுள கரியை
நம்ப விப்பரி சேகண்டு கண்டவா * நவினீ 52

பொறிபு லன்புணர் மனனுறு விடயமா நனவு
மிறைவ கண்டருள் வகையினிற் கழிநததுங் கண்டேன்
கறைசெய் வாதனை பநதமாங் கனவதுங் கண்டேன்
செறியு நின்னரு ளின்னது தீாந்ததுங் கண்டேன் 53

நனவு வாதனைக் கனவதா நாறறமு மற்று
வினவ லாவதும் வேறுமொன் றறுமெவறும் பாவம்
புனைவ தாகுமவ் வியத்தமாம் பொற்புடைச் சுழுததிக
கனைசெய் பேரிருண மூலநற் பகுதியுங கண்டேன் 54

அனைய மூலநற் பகுதியை விடயமா வறியு
மெனையு நீயருள வகையினி னறிவெனக் கண்டேன்
இனைய நீதியி னறிவதா யெனைக்கண்ட பின்றை
புனைசெய் மூலநற் பகுதியோ யிறநததுங் கண்டேன். 55

அறிவு தானழி வின்றியே யனைத்தையு மறநது
முறிவ தாகிய முன்புபின் பக்கமேல் கீழ்சூழ்
செறிவ தாயிடந தனககின்றி யெங்குமாயத திகழ்ந்து
பிறிவி லாதனைத் தினுக்குமுள் ளாகியே பிறழும. 56

---

* காண்டவா எனபுழி றவ்வீறு தொகுக்கப்பட்டது. இதனைத்திருக்கோவையாருள் கற்றவா என்புழிப்பேராசிரியர் விரித்தலானுமுணர்க.

எழுமெ லாமிதி னிகழுமிங் கழிதரு மிதுதான்
கழிவி லாதனைத் திலுக்குநற் காரண மதுவாய்
ஒழிவ தாமுடல் பொறிபுலன் கரணமற் றனைத்தின்
கழிவி லாதநற் கரியது வாகியே கமழும். 57

கண்ட னன்விராட் டெனும்பரன் கருதரு நனவைக்
கண்ட னன்கார ணுதியத் தூலாதி யதனிற்
கண்ட னன்போத விகற்பமாங் கனவதிற் கழிய
அண்ட னீயழ குறவரு ளியல்பதா மதனல். 58

எழுவ தாகிய விரணிய கர்ப்பனு மிசைந்த
கழிவி லாதநற் பரமுறு கனவதுங் கனடேன்
அழிவி லாதவவ யாகாத னெனும்பரன் சுழுதத
ஒழிவி லாதநின் னருளினி லொதுங்குறக் கண்டேன். 59

பழுதி லாதநற் பழமறை பரமநல வியோமம்
அழிவி லாதநல் லாகாச சரீரநற் பிரம
மொழியி னுகிய பயனது தெரிவுறப பரமன்
கழிவி லாதநற் சுழுத்தியிற் கரிசறக கண்டேன். 60

விழைந்த வவ்வியா கிருதனெனும் பரமநல் வியோமங்
கழிந்து மேலுறுங் கணணதாய் வியோமமே முதலா
மொழிந்த மூன்றையு மொக்கவே விழுங்கினன் றெளிரும
கழிந்தி டாதசிற் பரமுநின் னருளினிற கண்டேன். 61

ஒருங்கு மீள்வுறு மியல்பினி னுபாதிகள் கழிந்ததுந
தரங்க மோயநா தப்பெரும் பிதநததுந தடித்து
நெருங்கு பேரித மெனுமசிவ நிகழவதும விழுங்கியப
பெருங்க ணுய்நிகழ் பிறவுநின் னருளினுற கண்டேன. 62

அரேய மானனமா வுளமபுற முழுதுமென் றறையும்
பராவு மாரண மறைதருந் திருமொழிப பரிசே
தராத லாதல வுலகமுண் டகமபுற மருவுஞ்
சராச ராதிகண் முழுதுநதன் னுருவமாய்த திகழும. 63

ஊனி றந்துயி ரிறந்துள மிறந்து ணர்வதாம்
தானி றந்துதகு பாவமு ழுதும்ப ரமொடே
வானி றநதுமிக லொன்றிவைய முண்ட புரணந
தானி றந்தபர மப்பத மிருந்த படியே. 64

புறங்க ணன்றுளம தன்று யுகலங்க ணமதா
யறுங்க ணன்றுணர்வு மன்றுணர்வி றந்த விடமா
நிறங்க ணன்றுநிகழ் வேதிதமும வேதய முமெலாம்
இறந்தி ருந்தபர மப்பத மிருந்த படியே. 65

வேறு.

அருளு நாயக னுருயிர டுவெளிப்படு மொருபாழ்
பொருள தாம்பரன் பொருவற வெளிப்படு மொருபாழ்
தெருள தாகிய குருபரன் றிகழுமிச சமைவாம்
இருளி லாதுசூழ் கீழ்மேலு மெலையிலிப் பெரும்பாழ். 66

நீல கந்தமா முறபல மெனநிகழ்ந் திடல்போல்
சாலுஞ சத்திய ஞானமோ டனந்தவா னந்த
நாலு மொக்கவே நிகழ்தரு நலமுடைக் குரவன்
சால மிக்கநல் லொளி வெளிப படுவதிச சமைவே 67

மைந்த முனடுக ளிருவகைப பாழியல பெனலாய்
வந்த வெல்லைகள முடிந்தவிம மதிபபரும் பாழைச
சொந்த மொனறற விழுங்கிய சுயமபிர காச
மிந்து கணடிடென் றிறைமௌன மொழியினி னளித்தான் 68

சொல்லு மெல்லைகள் முடிந்துதுரி சொன்று மிலதாய்
எல்லை யினறிய வநண்டபர வினப மிதெனு
வல்ல வனபுதலவன் வாழ்பொரு மோன மொழியால்
ஒல்லை கணடதில்லை யாமென வுவந்த ருளினுன் 69

வேறு.

நனவு றுங்கன வொடுங்குத விறந்து ணாவது
நாடி மேலுறு பராபரம திறந்த றிவிறந்
துனவ ருஞசகமு முடைடது மிறந்து சமைவுண்
டொப்பி லாதொளி ருலபபில்பிர காச மதனித்
தினம றுமபரம வின்பமொளி நல்கி யினிமேல்
வினவ றுயபடி முடிந்தநில னிங்கி துவெனு
அனைய வஙகண னியமபுத லறிந்த புதல்வன்
ஆர னன்குணா வங்கினி திருந்த ருளினுன். 70

காரணத்தினை விழுங்கிவைய முண்ட புரணக்
கண்ணு மற்றிவணை மென்றுகரு தற்க ரியவச்
சீரணைச்சமைவி றந்துதிகழ் நற்சு யமதாய்ச்
சிவம தாயபிர காசவொளி யுண்மை யதனித்
தேரணத்திக மூலபயில்சுக சாக ரமதா
மியல்ப ளித்தினி யியம்புத லிறந்த முடிவைக்
காரணத்தாவெளி காட்டின ரிருந்த டியனுங
கண்டு கொண்டுற விருந்தன னிருந்த படியே. 71

வேறு.

அதுநீ யாயினை யென்றெழு மமலவாக் கியமும்
அதுநீ யேயது வாயினை யென்றவாக் கியமும்
முதியன் வாயினின மோனமா மொழியினின் முடிந்து
பதிய தாகிய பரம்பர னிருந்த படியே 72

அகம தேதிகழ் பிரமமா யினனென வறைந்த
பகவிலாதவப் பிரதிபத்தி வாக்யத்தி னருந்த
மகமதார் மெய்கண் டனுபவப் பிரதிபத்தி வாக்ய
மிகவுநான மொழிந் திடவிறையெனச் செயவித் தகமே. 73

மோன முத்திரையி னிருந்திறை காட்டத்தன முடிவை
ஆன நற்குவி வாயமை யாகக்குட நிறைநீர்
தானெ னப்பரி பூரணநற் பிரகாசவா னந்தத்
தேன்மு முழுந்துள நிறைந்தெதிர்த் துகக்கடை விடுமால். 74

சொல்லி றந்தப ரோட்ச முத்திரை தனிலிருந்து
நல்லதன் முடி வினைநடித் தேயிறை காட்டச்
சொல்லி றந்தநற் சுயம்பிர காசவா னந்த
மல்கி யேயுள நிறைந்தெதிர்த் துகக்கடை விடுமால். 75

வேறு.

முடிந்த தினஞ்முழு துந்திகழு மோன மதிலே
படிந்த ரும்பொரு ளிருந்தத திருந்த படியே
விடிந்த தெங்குமவெளி யாகியது மாய விரவு
முடிந்த திங்கியைவ வென்பல மொழிந்தி டுகுவேன். 76

அறிவானந்த சித்தியார்.

நிரவய னின்மல னிர்க்குண னித்த னிரஞ்சனன்மெய்
பரவிய நிர்த்தொந்தன் பறறிலி சுத்தன் பரமனந்தன்
விரவிய பூரண னேகன் பேரின்பன் வியாபகனென்
கரவுளங் கோயில்கொண் டானெழில்போற்றுவன் காதலித்தே

ஈறுய் முதலொன் றிருவடி வாகியிம் மூவுருவாய்
மாறுத நால்வகைத் தோற்றமைம் பூதங்கண் மற்றுஞ்சுவை
யாறுகி யேழிசை யாகித திசையெட்டு மாகியன்றி
வேறுகி நின்ற வகோசரம் போற்றுவன் மேவிநின்றே. 2

கூர்ந்தவிருளிற பழுதையைப பாம்பெனக் கொண்டவர்தா
மார்ந்த விளககுற் றறிய மயக்கறு மாங்கதுபோற்
சார்ந்த வுடம்பு சகம்பொரு ளென்னுமிச் சார்வையெல்லாந்
தேர்ந்த வருததங்க ணீங்கின தேதென்று செப்புவதே. 3

கனவின் மலடி குழவியைப் பெறறுக் களித்தவடா
னனவிற் கருதப் பொய்யா னதுபோல நளினமுற்ற
தனமிக்க மககளும் பெண்டீருஞ் சுற்றமுந தன்னுடனு
னெனவுற்ற தென்னை யறியபபொய் யாகி யிருந்ததுவே. 4

பரிவுடன் வெள்ளியென் றென்றிக் கிளிஞ்சிலைப் பற்றிநின்று
தெரிவுறப் பார்ததுத தெளிநது பொய்யென்ற திறமதுபோன்
மருவு முடல்சகம வாழ்வுபெண பிள்ளை மனைவகுத்த
வுருவ மடையபபொய் யென்றே யுரைப்ப ருணர்நதவரே. 5

கானலை நீரென்று கண்டு பருகிடக காதலித்தே
போனவர் தாமய லென்றது கொண்டு பொருநதுவபோ
லான செகத்தி லடைந்த பொருளிவை யானவெல்லா
மூனம தென்றிங் குணர்ந்தோர்கது நீங்கு மொழிவறவே. 6

நின்றநற் கட்டையைக் கள்ளனென் றெண்ணி நெறிகலங்கிச்
சென்றபின் பொய்யென்று செப்புவ போலச் செறிந்துலக
மென்றுமெய் யென்றிங் கிருந்ததைத் தீர விசைநதறிய
வன்றுபொய் யென்ன வறிநதே னுலக மடையவின்றே. 7

பித்தனைச் சேதிக்க வென்று மொழியவிப் பேருலக
மித்தனை யும்மிறு மென்றனக் கில்லை யெனுமதுபோ
லதன் சொல்லொன்றி லெனைமாயச் சேதித்த வன்றெனக்குச்
சித்த மயலுல கெல்லா மிறந்ததென் செப்புவதே 8

அரியதிம் மானிட மாகி யருஞ்சுனை நீருநதித்
திரியுமன் னுட்டியை தப்பி நன்னுட்டிடை சேவரிதிங்
குரியப் பிரபஞ்ச நூலினைப் பொய்யென்றிங் குண்மை நன்னு
றெரித லரிது பயன்கேட் டதனிலை சேவரிதே. 9

தலைசிகை யூண்பிச்சை சாகலை யோத றரைசயனம
நிலைபெற வேபுலன் வென்றமுப் போதுமன் னிட்டையிலே
மலைவறவே பிர்மசாரிக் கிரவுண்ன் மாறறி யெண்ணெய்
மலைவறத் தள்ளிநில் லாதொன்று தப்பிலருநரகே. 10

தீயகொலை பொய்கட் காமமற் றில்லறஞ் சேர்ந்த வர்தாம
தூய துறவ ருடன்மூவர் தேவர்க டொல்பிதிரர்
தாயர்தற் பாலர் மனைவிய ரநதகர் தந்தைதம
ராயும விருத்த ரதிதியைக் காகலர்க் காழ்நரகே. 11

இனியோ தனம்விட்டுச் சாகாதி யுண்டிங் கிருநதுநிட்டை
பனிவெயிறம்மிற் பொருந்திபஞ் சாககினிப பற்றுடைத்தாய்க்
கனிமிகு கானத் துறைந்தைம் புலனைக் கடிந்துநின்று
தனியுறை வானப் பிரததோர நிலையிடிற் றாழ்நரகே. 12

சேர்நத சிகைநூ லொழித்தின்று செநதுகிற் றெண்டெடுதுப்
போந்த கலைகளை யோதிமுப் போதும் புனன்முழுகி
யார்ந்தநன்னிட்டைகள் செய்துபிரம்மார்ப்பண மாக்கிப்பிச்சை
சார்ந்தசந யாசத் திவையொன் றொழியிற் றருநரகே. 13

சாற்றுமிப் பூதப் பவுதிக மாய்ப்பொலி சாவையெல்லாந்
தோற்ற மறவனு பூதியி லான சுகசொருப
மாற்றெங்கு நின்ற பொருளென் றறிநதது வாகி யுற்றோ
ரேற்ற மிவரதி வர்ணச் சிரம ரெனுமறையே. 14

பிறிவற்ற மூத்தி நமையன்றி வேறொரு பேறிலையென்
றறிவுற் றவரதி வாணச் சிரம ரவரவாக்கும்
நெறியுறற நிட்டை நியமமதனை நிலைவ ரென்று
செறிவுற்ற நாற்பெரு மாமறை யானது செப்பிடுமே. 15

ஊன மெனும்பிர பஞ்ச மொழித்திங் குணகுருவாய்த்
தானும் பரனு மிரண்டற வேசச்சி தானந்தத்தை
மோனந் தனிலிங் குணர்ந்தோர் பெருமை முழுதுமறை
யான துரைக்க வறியாது காணு மவர்களையே. 16

தீதுள தான மெனினுமெய்ஞ் ஞானி செறிந்தவிடங்
கோதறு கோடி விரதகிடை தூரமுங் கூறரிய
தாதலி னற்சிவ பூமிநற் றீர்த்த மதிசுத்தமாம்
பாதம் பொருந்து மிடம்பிர காசம் பயின்றிடுமே. 17

நலமுடை ஞானியிங் காமலை யாயினு நண்ணிலவர்
குலபதி ரானவர் கூத்தா டுவெருற்றுக் கோதறுநற்
றலமதில் வைத்துப சாரங்கள் செய்திடிற் சாருநர
கிலைநமக் கென்று பரகதி சேர்வ ரெனுமறையே. 18

மதித்து மிராமலை வாழ்வுக டம்மையு மன்னரையுந்
துதித்துமிராபொனகலொத்திடுகாட்சியாதுக்கஞ்செய்தார்க்
கெதிர்த்துமிரா நன்மைசெய் தாரகளென்று மினிமையுறார்
விதித்த படியுடற் கென்றுறுஞ் சீலத்தை மேவுவரே. 19

என்று மிளமை கழியா தெனினுமிப் போதுடலம்
பொன்றினுஞ்செல்வம் பொருந்தினும் போகினும் பூதலத்தோர்
நன்றிவா தீதிவ ரெனகினுங் கிஞ்சித்து நாட்டங்கொடா
ரொன்று மிலாதமெய்ஞ் ஞானிகள் சீலத் தொழுக்கமிதே. 20

விரிந்தநல் வேத புராணங்க ளாகம மிக்ககலை
தெரிந்து படித்துப் பொருள்செப்பித் தானிலைசேர்ந்து நில்லா
திருந்தசண் டாளரி லேறறுங் கழுதை யெனிற் குங்குமம்
பரிந்து சுமந்தும்பின் வருசம்ப ணுத பயனெழிலே. 21

தனக்குத்தன் னெஞ்சது சான்று யிருக்கவுந் தானிங்குண்மை
யனைத்துமுற் றேமென றதிஞ்ச பாதக ராய்ந்தவுரை
யெனத்துற்றுக் கேட்டுப் பரிசித்த திருந்த விருவருந்தாம்
மனத்துக்க முற்றிங் கெரிவாய் நிரயத்து மன்னுவரே. 22

பரிந்தொரு கோடி மறையோர்க்குப் பூமிபொன் பண்புடனே
வருந்தி மிடிகெட வைப்பது தன்னின் மறைமுடிவு
தெரிந்த மெய்ஞ்ஞானிக் கொருபிடி பிச்சை சிறப்புடனே
பொருந்த வளிப்பதற் கொவ்வா தெனமறை போற்றிடுமே. 23

துன்னுமெய்ஞ் ஞானி தனக்கேவல் செய்தவர் துஞ்சிடில்வான்
மன்னு விமானஞ் சிவலோக மேறிமகிழ்ந் தங்கது
தன்னி லொருகற்ப கோடிப்பின் வைகுந்த தன்னில்வந்தே
யுன்னு மொருகற்ப கால முறைந்தய னூரபுகுமே. 24

உறைந்தய னூரி னெடுங்காலம் வாழ்ந்திந் திரனுலகிற்
செறிந்ததி கால மியக்கர்கந் தர்வாதந் தேசமுற்றே
யறந்தரு மானிட மாகிக் குருபாற் கன்புடனே
சிறந்துமுன் னேவற் குறைமுடித் தேமுத்தி சேர்வர்களே 25

நறறவ மேவிய ஞானி யுடலமெய்ஞ் ஞானவங்கி
செற்றுமுன் வெந்ததை யங்கி யனற்சுடிற் றேசங்கெடு
முற்றறிந் தாடி யருளிவித் தர்சசித் துடந்துசுண்ணம
பற்றி யிடித்தடி பாடிநின் ஞாக்குப பரகதியே. 26

உறறிடு முத்தி கருத்தறி லென்ப ருடலிருக்கச
செற்றுங் கருத்திங் கருத கருக்கதிற் சேருமிரு
டுறற வினையற வேமுத்தி யென்னிற ஞெழிலிலவினை
முற்றுந் தொழிலொழிப் பேனெனி லுண்மல முத்தியன்றே. 27

உடல்தேர்ந் திடப்பித்தன் ஞானே மருந்திங் குணர்ந்துதின்பான்
விடந்தீண்டி மூர்ச்சித் தவனே கருடனை மெய்யுணாவான்
சடந்தோயுமாயையைத்தானே வொழிதனொளிதன்னினிற்பான்
றிடந்தேர் குரவனல் லாதொன்றி னுனுந தெளிவரிதே. 28

அடர்ந்தெழு கானகச் செத்தையை யங்கி யரிப்பதுபோற்
சடங்கொண்டு சூழ வரும்பாசக் கூளச சழக்கை யெல்லாந
திடங்கொண்டு ஞானக் கினியா லெரித்தின்று சீவன்முத்தி
யிடங்கொண்டு வாழ வருள்பவ னேயிங் கெழிற்குருவே. 29

மெய்யதிங் கென்ன வுணர்ந்துற் றிருக்கும் வியனுலகைப்
பொய்யதிங் கென்ன வுணர்த்தி யுணர்ந்த பொருளிற்கரி
யைய மறப்பரந் தன்னொடிங் கொன்ற வனுபவத்திற்
கையின் மணியெனக் காட்டிடு கின்றவன் காண்குருவே. 30

மொன்றுதல் கோபங் கொடுமை யிடுமபை மொழிமறுத்தல்
கன்றுதல் பொய்யுட் கரவபி மானங் கனுழ்ச்சியுள
நின்றெதிா கூறல் பொருளறி வுஞ்சொல்ல னிந்தித்தறு
னின்றிறை வன்னடி சேரு மடியார்க வியற்கையன்றே 31

பொருந்திய வாகனஞ் சந்தனம பூமுடி பூடணமோ
டருநதுதல் பாக்குக் குளியா சனமெண்ணெய் யாயுதந்தான்
பரிநத சயனங் கவிகை மிதியடி பல்லூரிஞசல்
திருநதுங குருமுன் னடியா ரொழியுந திறமிதுவே. 32

இப்போ தலகிற்பொய் வாழ்வுற்ற வேந்தர்க் கிதம்வழிபா
டொபபோடுசெய்துறற வுண்மையைப போலொழி யாதசெல்வ
மெப்போதும பெற்றிட நலகுங் குரவ னெழிலடியைத்
தப்பாது சீடன்வழிபா டிறின்முத்தி சத்தியமே. 33

செறியும விணைக ளிரண்டுஞ சமனுறிற் றேகம்பொய்யென்
றறியுமபின் வன்னமும் வாழ்வு முதறி யலறிததனனை
நெறியுறக காட்டுங குரவனைத தேடி நினைநது நைநது
குறிகுரு மானிலை கண்டுகைக் கொள்ளுங குருபரனே. 34

நித்தியா நித்திய வதது விவேக நிலையறிநது
வித்தா மிகமுததி ரார்த்தபோ கததில் விராகமுற
வொததாஞ் சமதம மாதிசம பதகியிங குறறடககிச
சத்தா முமுட்சுத் துவமெய்தல் பகருவா சாதனமே. 35

தோற்றிய நாண்முதற் றெட்டு விடாத துயரநதனைச
சாறறும் வகைமுடி யாதெனக கேட்டுச சலிததுமிக
வேறறம பெறத்துணிந தோாதம பெருமையை யாமபெறவே
மாறற மறததுறந தேபவ நீஙகிட மன்னுவனே. 36

அன்ன மயங்கொண் டெடுதத வுடல்களு மாயிழையும
பின்னு முடன்வநத பிள்ளையுஞ சுறறமும பேருலகின்
மன்னு நரைதிரை மூப்பினு நோயினு மாளக்கண்டுந்
துன்னு மறிவில ரானமா விதுவென்று சொல்லுவரே. 37

ஊசு முடலி னுழல்கின்ற காற்றை யுணாவெனபரே
யேசு முறககத் தியங்கியு மிங்கறி வேதுமறறு
வீசும் பிராணனை யான்மா வலவெனறு வேதஞ்சொல்லும்
பேசு மனிதர் பொருளறி யாமற் பிதற்றுவரே. 38

தனக்கு மனது சலிததெதென் றேசொல்லித் தானிருநது
முனககு விசாரமுண் டாகிற்சொல லெனறுங குவநதுநின்று
மெனககிங் கறியவொண் ணுதென்று சொலகின்ற வேழைகடா
நினைக்கத் தனக்கறி வில்லா மனத்தை நிலையென்பரே. 39

இணங்கு நவகுண மெய்துமிப் புத்தியை யின்றுபுத்தர்
வணங்கும்வினை ஞான மயமபொரு ளென்ற மதியின்மைபோற்
பிணங்கு நிலைவிட்டுக் கேளாய் மறையின்று பின்னமறக்
குணங்குறி யின்றி யிருக்குமான் மாவெனக் கூறிடுமே. 40

சேருஞ் சுகமபொரு ளென்றனை துக்கஞ் செறியும்பொழு
தாருஞ சுகதுக்கி யாகி யிடுநிலை யன்றிமறை
தேரு நிரதி சயானந்த மேசிதை வற்றபொருள
கூரு நிலையை யறியா ரழிசுகங் கொள்ளுவரே. 41

திருகோ யிலுக்கல கிட்டு மெழுகிட்டுத தீபமிட்டுப
பருககோடு நந்த வனமவைததுப பூககொய்து பாடியததால
விருபபோடு சுற்றிய வேடம் பணிநது வியனசரியைக
கிருபபாரகக நறசிவ லோகமென் றுகம மெணணிடுமே. 42

மிகநீறிட் டுப்பஞ்ச சுத்தி துவாரம் விசேடார்க்கிய
மகபூசை யாசன மஞ்சன மாவா கனமாசசனை
தகவோமஞ சோடசம் பஞசா வரணஞசண் டாதியுடன
சுகபூசை செய்கிரி யைக்குசசா மீபமுந துன்னிடுமே. 43

குணமபுலன் மூன்றைந தடககி யிருவளி கூடடைதது
வணங்குஞ் சுழிலை வழியேற்றி மன்னிய தாணடவததி
லிணங்குஞ சிலமபொலி கேட்டுற றவரெழில வேட்டுவன் பொ
லணைநது சிவனுரு வாகுவா யோக மடைநதவரே 44

சன்மாரகக முறறநல வேதாக மஙகளுஞ சாஙதுமயல
பன்மாரகக முறற சமயமவிட டபபதி பாசம பசுத
தன்மாரகக முததிபிற றததுவ நீஙகித தனையறிநத
நன்மாரக்கந தான்சிவ னோடங கழுநதுதன ஞானமெணணே.

எண்ணிய வாத்ம தரிசன சுததி யிலாபமுங்கேள்
திணணிய பாச மொழிததுயிர ஞானந தெரிசிததிடு
நண்ணிய விசசா ஞானங கிரியை நழுவலசததி
புண்ணியன் றனனுரு ஞேயத தழுநதல புரோசனமே. 46

ஆத்மா வறிவொன் றறியா தெனினு மானருளா
லாதமாப பகுத்த தருநதியுந தன்னறி வாமென்றுறு
மாத்மா வறிவத னுலவ் வருளை யறிந்திடவே
யாத்மாவுந தன்னை யறிந்திடுந தானது வாகிநின்றே. 47

உன்னுநற் றத்துவ மான துணர்ந்தங் குணர்ந்தவற்றிற்
றன்னைச் செலுத்தித் தன்னையறி யிற்றன் மயமதனை
மன்னுமித் தத்துவ நீக்கிட ஞான மயமதுவாய்த்
துன்னு மதுசுத்த ஞானத்து ஞேயமுந் தோன்றிடுமே. 48

பெத்தரைப் பேய்மன்னப் பேய்வச மாவர்பெம் மானருளு
முத்தரை மேவச சிவன்வச மாவ ரெனின் முதலா
மத்த னறிவெழுந் தைந்தொழி லாற்றி யவர்நடத்த
வொதவெழ வேண்டுமென ருயிது நன்றென் றுகந்தறியே. 49

செறிந்து சிவமாய் விடுவதன றிசசில தோன்றுமென்றிங்
கறைந்த தெனுவுட லாதி யொழித்துனை யாய்கைககினஞ்
சிறந்து தொடரவினு ஞானததி னுறசிவந தேறலலா
துறைந்தரன் பாத முறஞானந் தோற்றிய தொன்றரிதே. 50

ஆருறு தத்துவந தானபுண ராம லறிவழிக்க
வீரா மதீத மதின்மயங காமல விளங்குமருட
பேரு லுனதிசசை ஞானங கிரியைதன் பின்னமதற
நீருஞ சிவமது வாயநிறறல சாககிரா தீதமிதே. 51

தததுவ மாரு றுடனே பொசிபபுக டானருந்த
லொததுப பகுதத வறிவி லருணின றுணர்ததுமென்றோர்
தததுவ மிநதப பகலவிளக காமருட் டாஞென்றவே
துயததிடு நறசிவந தனனுடன் மேவத துவக்கறுமே. 52

முன்செயதவததினி லாசானசொற கேட்டம் மொழிகள்சிந்தித்
தஞசலி செயதங கருததமுற் றோநதுண ருமமுயிருந்
தஞசமுற றுவி யரனு றெநிட்டை சாருமுத
மினசெய லாலடைந் தோக டமக்கிங் கிதுமுத்தியே. 53

பன்னுமிப பாச வறிவாற் பசுவறி வானுமரன்
றன்னை யறியவொண் ணுதாகு ஞானததின் சார்வொளியின்
முன்னை யுறுஞசிற றறிவொழித தேமுனை ஞானமதாய்
மன்னுமன பானுயா கின்ற சிவதொன்றன் மாநிட்டையே. 54

இருநத சடததைத தகிததே மனங்கொண் டுசாவியிட்டுத்
தெரிநத மனததைத் தெளிவுறச செய்து சிவபரமத்
திருந்திரங் காதெங்குந தானாய் நிறைநதங் கிமைப்பில்வநத
மருநதமு தந்தனை யுண்போர் மவுன மரபிதுவே. 55

தியானித் திடமனம் வேண்டும் பயனில்லை சோமனமபோய்த்
தியானிபப னென்னின் மறைக்கு மிருளித் தியானததினூற்
றியானிக்கொ ணாது தியானிக்க வென்னிற் செயனினதாக்
தியானிக்க வேண்டுவ தில்லைச சிவனருட் சோநதவர்க்கே. 56

பொநத மறுத்துப பௌதிக முற்றுமுல் பேதமிங்ஙன்
கநத முறுங்கடம் போல்வினை சார்ந்திடுங் காணிஙகடி
யநதமி லாவனு செழுததத னுலும றடவுசசரி
யிநதப் பிராரத்த வாதையின ருகா மியமிலலையே 57

அஞ்செழுத் தாலித திரோத மலமு னருள்சிவஷ்சூழ்
தஞ்ச முறும னடுநின்று தோன்றிடுந தனமைத தொன்மை
விஞ்ச வருமனத் தாலநத வாசியின் மேவலுறத
துஞ்சிப் பிறககுந துகண்மாற நீயுச சரிதுணிநதே 58

தீதிற் றிரோத மலமிவை நீஙகச சிவன்முன்னுற
வோதத திரோத மலததை யறுத்தரு ளோஙகிடும்பின்
கோதற்ற வாசி யருளு மயககறக கூடும்பற்றற்
றேதப் படாம லிறையொடொன் றுக்கு மெழுததஞசுமே 59

சடமே லெடார்சஞ்சி தாதிகண் மூவிதத தாலொழித்தே
யடராம லாத்ம தரிசனத் தாலந்த ஞேயததருட்
டொடராலொடுங்குயிாக் கின்பமொடுங்கிடத தூங்குஞ்செவ்வே
தடையறத் தாங்குந் திரோதம தற்ற தபோதனரே 60

குறிகுணங் காலநதிக் காசனங கொள்கை குலநெறிசீர்
செறிவிர தநதவஞ் சீலந தியானஞ் செபமுமறுத
தறவுமொ ழித்தற்செய் கைபொருந தாகளடை யுஞ்செய்தி
யுறுதுயில் வோர்கைப் பொருள்போ லொழிநதொழி யாதுற்ற
[தே. 61

குலங்குணங் காலந்திச் காசனங் கொள்கை குறிநெறிசீர்
நலந்தருஞ் சீலந தவஞ்செபந தயானநண் ணுமனண்ணித
தலந்தனில் வாழ்பவர் போலே துயில்பவா தங்கள்கையிற்
புலன்கொள் பதார்த்த மெனவாய்மை நின்றிடப் போமற்றதே.

மண்முதல வான்குமவ் வானுற வானக வண்மை யைப்போ
லெண்ணு மெவற்றுளு ஞான நிரம்பி யிருக்குமிந்தக்
கண்ணினிற் கண்ட விடயததை யக்கண்ணிற காணவருள்
புண்ணிய நாதன் றிருமேனி யாலயம் போய்பபுகுமே 63

செறியும் பிருதிவி முன்முபபத தாறுளு செடமதென்றே
குறிதத் துவசுததி யேபூத சுத்தி குறித்திடக்கே
ளறிவலா யாத விடமாதம சுத்திமுன ளும்விடயந்
தொறுநய னத்தி லொருத்த திரவிய சுத்தியதே 64

நகாரந் திரோத மகார மலமிவை நாட்டமறச்
சிகார மெனுஞ்சிவன றன்னுடன் சோகசச செறிந்தருளாம்
வகாரம யகார முயிராசிவ மெய்த வரவமைத்து
விகாரங் கெடுககுமிம மநதிர சுத்திபண் மிககவனே 65

பெற்றநற் பஞ்சாக கரவழி யாற்சென்று பேதமற
வுறற வகண்ட பரிபூ ரணசிவ முள்ளடக்கிச்
செற்று விகார மறவுட் புறமபற வேசிவததிற்
றுற்றெழுந தானநதந தானே சிவலிஙக சுத்தியதே. 66

திருவேடத் தோரையும் வானோ தொழுஞ்சிவ லிங்கத்தையு
மரியோ டயனுக் கரிதாஞ் சிவமென் றடிவணங்கி
வரிவேல் விழிதர ளஙகள சொரிநதிட வாய் குழறப்
பரிவோடு கண்டவர் ஞான முதததைப் பருகுவரே. 67

மயக்க முறுமெச் சமயிக டாமு மயங்குகின்ற
தியக்க மறததந்த மாவாக கியமிஙஙன் றீநதறிநதா
லுயிர்ககும பரசிவன றஙகட கயிககிய முறறிடவே
பயக்குநற் றத்தொ மசியெனும வாக்கியம் பற்றினாக்கே. 68

நிறைநதே யிருநத பரனே யதுவென நேர்நதபொருள்
செறிந்தே யிருக்கினற சீவனே நீயென்று தேரும்பொரு
ளறிந்தே யிரண்டி னயிககிய மான வருமபொருடான்
பிறிந்தே யிராம லதுநீயிங கானநற பெற்றியதே. 69

அறியாத காரியோ பாதியைச சீவ னடைந்துநின்று
செறிவான வாதனே நீகக முதலவனுஞ் சிறசொருபம
பிறியாமற் காட்டிய தத்தொ மசியைப் பிறித்திங்ஙனே
யான தொந்தத தசிவாக் கியததை நிறுததினனே. 70

ஆய்ந்த சவணாதி தன்னி லிருவகை யாகும்திற்
றேய்ந்தநற் றாலநற் சூக்கும மென்றுந தூலமிதில்
வாய்ந்த பலகலை யோதல் சவண மதித்தபொருள்
வேய்ந்த மனனநி தித்யா சனநிற்றன் மேவிடுமே. 71

நேர்ந்த சவணமா வாக்கியங் கேட்ட னிலைமைமன்ன
லாந்த வுயிர்பரற் கானவு பாதி யறசசிறபபான்
றேர்ந்துறு வார்நிதித் யாசனஞ் சற்குரு நீரவருள்
சார்ந்தனு பூதியி லுற்றே நிசியறச சாரவரன்றே 72

உன்னை மறைத்திடுங் காரிய மென்னு முபாதியதிங்
கென்னெனிற் றேயம்பி ராணம தொத்திடு மிந்திரிய
மன்னு மனம்புத்தி யாங்கார ஞசித்தம் வளம்பெறவே
துன்னுமிவ் வேழென மாமறை சொல்லுந் தொகையறியே 73

சேர்ந்த கருவி கரணமொ டேயின்ற சீர்நனவிற
போந்திடும் வாதனை கொண்டு கரணம் புரிதல்கனு
தேர்ந்திடும வாதனை மாளல் சுழுத்தி திறமதொடே
சாரந்தநல் விஸ்வன்மெய் தைசதன் ப்ராஞ்ஞன்றன் சார்பறியே

பன்னிய காரிய மேழி லுடலம் பகுத்துநின்று
துன்னி யிருந்ததை யானென்று சொலலுதற றொம்பதத்தின்
றன்னியல் பானவ சுதத முடன்முதற றுனலவென்
றுன்னி யிருநத தனையறிந தாற்சுத்த முற்றறியே. 75

பிறிவறி யாமலித தேகததை நானென்ற பின்னமொடே
செறிவுறு கின்றது தொம்பத முககியந தோசபள
நெறியுற நீக்கித் தனைக்காட் டிடக்கண்டு நின்றதுதா
னறியு மிலக்கிய மென்னு மருமறை யாயநதுகொளளே. 76

உறறசா வஞ்ஞத்வஞ சாவே சுரமு முகநதுநின்று
கற்றசா வாநதரி யாமியுஞ சாவகார ணதவமும
பற்றருஞ சர்வ சிருட்டித் துவஞ்சாவ பாலியததோ
டுற்றிடு சர்வசங் காரமிக் காரணு பாதியதே. 77

மன்னுநற் சான்றது சாக்கிரந தோன்றன் மழுங்குதருன்
றுன்னிய சொப்பனந தோன்ற லசைவற றெல்சுழுத்தி
யுன்னும விராட்டிங் கிரணிய காபப னுகநதுமறை
பன்னுநல் லவ்யா கிருதந் தமையும் பரிந்தறியே. 78

செப்பிய காரண மேழையு நானென்று சேர்ந்ததனோ
டொப்பற நின்றது தற்பரந் தன்னி னுறுமசுத்தங்
கப்பற வேழுங் கடந்தீசன் றன்னையுங் கண்டதுதான்
றப்பற வேபர சுத்தமென் றேமறை சாற்றியதே. 79

பிறிநதிடுங் காரணோ பாதியை நானென்று பேதமுற்றே
நிறைந்திடுந் தற்பதந் தன்னிலிம் முக்கிய நேர்சபள
மறிநதிடு மொன்றிதை நீககிப் பரனை யலைவறவே
செறிநதிடக் காட்டகணை டுற்ற திலககியஞ் சேர்ந்தறியே. 80

நிறைந்த பரனென நின்றது சாக்கிர நீள்விசுவ
முறைநதது நற்கன வுற்ற விரண்டி னுவலையற
விறநத சுழுத்தி யிவற்றயி மானியு மிங்கியம்பிற்
சிறந்த சொலிதைபர சாபதி சாநதனைச் சேர்நதறியே. 81

புரிந்த சகாலக் கணைவிட்ட தேயென்று போற்றுமறை
பரிந்த சகாலக் கணையே விடாத பரிசதொன்ற
விரிந்த சகாலக் கணையது விட்டு விடாததுநீ
திருந்தும் படியினாற தீர வுரைப்பன் சிறநதிடவே. 82

நாடிலிம் மஞ்சது கூப்பிடு மென்ற நலமுறங்கங்கை
யூடிய கோஷ மதுபோ லுடமபுற் றுரைககு மென்றாய்
கூடிய லக்கணை விட்டது மஞ்சாக் குரோசநதியுற்
றோடிய கங்காயாங் கோஷப பிரதி வசதியன்றே. 83

உன்னி நிறத்தை விடாத வசிப்புமுற் றோடியது
தன்னை விடாதுறு வெள்ளையும போலத தருசிவப்பாற்
சென்னிவி டாத விலக்கணை யேசோணந திட்டதிசேர்
மன்னுமச் சுவேதோ தாவதி தானதின் வாகஙயமே. 84

அத்தேசந தன்னிலக் காலத்திற் கண்ட வனிவன்று
னித்தார மென்றுற்ற நோபோலச சீவன் பரனிலையை
யெதுதாலும் வேறற விட்டுவி டாத விலககணைதேர்ந்
தொத்தேசோ யநதேவ தததனென் றேமறை யோதிடுமே. 85

பிறிதொன்று மின்றியிப் பின்னும்பின் னம்மெனும் பேதமின்றிச்
சிறிது பெரிதின்றிச் சேதன சேதனஞ் செப்பலின்றி
யறிவயர் வின்றி யாதி நடுவின்றி யநதமின்றிக்
குறைவறநின்ற பரமென மாமறை கூப்பிடுமே.

அடிமுடி யின்றி யழிவாக்க மின்றி யருவுருவாம்
வடிவொன்று மின்றி மனம்வாக்குக் காயம வருத்தலின்றி
விடியிரு ளின்றி விளங்கி யிருக்கின்ற மெய்ப்பபரத்தைக்
கடிய பிறப்பொழிப் பாரககன்றி யப்பொருள் காண்பரிதே. 86

காரண மற்ற பரிபூ ரணமுற்ற கண்ணனவாந்
தாரணி யேழிரண் டுண்டிங் கிருந்த தலங்கனவாம
பூரணக் ராச மவிழ்நதுப சாநதம் பொருந்துமிட
மாரண மோதுளு சொருபளு சுழுத்திய தாகுமன்றே. 87

போக்கும் வரவு மிலாதநற் பூரண போதமது
வாக்கு மனதுக்கு மெட்டாத.வின்ப வடிவறுதி
யாககுமபர பஞ்சம தாகி யலாதவ கோசரததைக
தேக்கும் படிசெலச் சேர விழுங்கிற்றென் செய்வதுவே. 88

ஊனில்லை யுற்ற கரணமு மில்லை யுகநதுநின்ற
நானிலலை நானிங் கிருநதது மில்லை நலம்புரிநத
தானில்லை தானுல குண்டது மில்லைநற சாநத மில்லைக
கோனிங் கிருநத படியே யிருநத குறிப்பினாக்கே 89

ஊனுண்டிங் குற்ற கரணமு முண்டிங் குகநதுநின்ற
நானுண்டு நானிங கிறந்தது முண்டு நலம்புரிந்த
தானுண்டு தானுல குண்டது முண்டுநற சாநதமுண்டு
கோனிங் கிருநத படியே யிராத குறிப்பினாக்கே. 90

பிரமகீதை.

சின்மாத் திரமா யுள்ளவெறுஞ் சிவனே திகழ்வா னியாதுக்
குன்மாத் திரமும் வேறில்லை முற்று மவனே மொழிவுறற
நன்மாத்திரமா யான்மாவென் றுரைககுநாமத திணையுடையான்
றன்மாத் திரமே யாகியவத தன்மை யான சஙகரன்றுன 1

வேறு.

துடடமா மாாக்கறுாலிற் றுவக்கிலாப் பெரியராகிச
சிட்டராய்த் தீரராகிச சிவனரு ளுடையராஞர்
கட்டமாம் பிறவிதீரக் காதலால் வேதஞ்சொல்லப
பட்டதே செய்யாநிற்பார் பரமமாம் பதத்தையுன்னி. 2

வே று.

மையலொன் றறவிவ் வறிவினை யறியின் மானுடன் மூத் தனு மன்றித, துய்யகன் மத்தான் மைநதரான் மற்றோர் பொரு ளினு னுற்பவந் துடையான், வையகம பிரம வேதனந் தன்னின் மாத்திரத தாற்பிர மநதா, னையமொன் றறவே யானெ முக்கா லாணையிட்ட றைநதன னலரோன. 3

வே று.

யாதொன் றின்பா லெங்குங் கோசரமா மிந்த மனஞ்செல் லா, தியாதொன் றின்பாற செவிமுத லிநதியஙகள விடயங்க ளுஞு,செல்லா, தோதுஞ் சசசி தானநத வொன்றும் பிரம மது தன்னைப், பேத மறததன வடிவாகப் பெற்று னசச மற்றுனல்.

வே று.

தனக்குமெய்ப பிரமம் விடயமா யிராமற் றுனதன் சாட் சியா யிராமற், றனிறபிறி தறததா னுகவப் பரதனை யறிநதவன் றுனறிந தவனுந, தனிறபிறிந தறியா தவனறிந் தவனு மறிந்த வன் றுனறிந திலனு, முனற்கரும பிரம முணர்ந்தவர்க் குணா வன றுணாவுறா தமக்குணர்ந் ததுவாம. 5

வே று.

தாக்கமானந தானெழியத் தானுயுள்ள பேரொளியை
மிககருததா வாகுதலும விடயமாகு தலுமொழியப
பொககமறவே றறககணட பொழுதுபுரைதீா பொருளான
தககபிரம தததுவததைக் கண்டானுகுந தானுக. 6

வே று.

வேறிலத் துவித மென்பது மொளியில் வேறிலா மையிலுள தொளியே, கூறலற் றிடலா லிப்பொருள் கூடுங் கூடுவ தளவை யி னுலு, மூறிறர்க் கத்தான் மறைகளாற குரவ னுபதேசத தா லிறை யருளா, லீறின்மா தவததாற் காலபா கத்தா லப்பொ ருள் புருடனுக் கெய்தும். 7

வே று.

இந்த வாககையி லியம்பிய பரம்பொரு ளறியி
லநத மானுடன் மெய்யதா யபேதமா யழிந்த

தொந்த மாம்பர மடைந்திடுந் தோன்றிடா தாகிற்
பந்த மாம்பவக் கடறபடும் பரகதி யுடையான். 8

வேறு.

தங்களாக் கையிற் சகலயாக் கையினிலுந தத்துவ மது தானே, யெங்கு மொன்றெனக் காண்பவா யாவ ரிங்கிறந திடார் பிறவாராற, பங்குபட் டறிந்தவ னறியாதவன பந்தன முத்தாக ளென்றே, யிங் கொருத்தனே நிகழ்பவன சேதன னிவை கன வியல்பொகக்கும். 9

தன்னில் வேறிலா மையிற்பர முத்தியிற றனதுபுத் தியினு லே,யனனி யங்களாய்த் தோனறுமா பாசாகக்கும பரமபத மறி கின்றான், முன்ன மெப்படி மூடமாந் திசையிற றனமோகத்தா லெலாம பெதத, மென்ன வுறறனன முத்தியி லபபரி சிருககும தியல்பேயாம். 10

தத்துவ ஞானி காணிலுஞ் சகத்தைக் கண்டிலன றதவமே கண்டான், வத்துவே யாக வலலவே யாக மறறொரு பொருளிலே யானு, விதத்தில்வே றொன்றை யெங்ஙனங காணபா னியாதொரு படிசகத் தாகத், தொத்தர வில்லாத தோற்றமெப படியோ வப படி நிகழ்வது பரந்தான். 11

எப்படித் தோற்ற மப்படி யாகி யிலஙகுவ துண்மையே யோகிக், கப்படி யுண்மை யாகவே தெளிவுற றறிவதே யான்ம வே தனநதான, செப்புநா மத்தா லுணமையா லெலலாத திகழ் வுமா தேவனே யாகி, யிப்படி யறிநத ஞானிகைக கொளவா னெத்தையன் றெனவெதனை விடுவான். 12

அன்னிய மாக விடுதலபற் றுதலுண் டாகும்மற பூரணனு கப், பன்னிய பெருமைக் கானியா மநதப் பரமன தியல பழுது றுதே, தன்னில்வே றினமை யான்மகத துவமுந தனமமோ தன மதன் மிகளாம், பினனவா சகமு மிப்பரம பொருளிற பேதமுண் டாகிலே பிறகக்கும். 13

வேறு.

பேதமும் பேதாதானும பேதாபே தமுமவேறலல
வோதிலப் பரத்துககென்று முள்ளது பிரமநதானே
நீதாக நன்றேயாகச் சிவனலா திலலைஞானி
யேதாகு மென்றுகொள்வா னேதாகா தெனறுநீப்பான. 14

வே று.

எப்பொருளு மாயையினு லெனச்சிலவ ரியம்புவர்கள்
மெய்ப்பரமன் றனையொழிய வேறொருமா யையுமில்லை
யொப்பரிய பரனொழிய வொருமாயை யுண்டாகி
லப்பரமன் றன்பெருமைக் கதுநேரே யழிவன்றோ. 15

பெருமையினிற் சங்கோசம பிறவாது பிறக்குமெனி
லருமறைவாக் கியம்பொய்யா மப்பிரமா ணமுமாகும்
பொருவில்பரா னநதபரி பூரணமெயச சுடராகுந
தெரிவருமா தேவனலாற் றிகழ்வதொரு சிறிதுமில்லை. 16

வே று.

சமபுவி னருளா லன்றிமா வியானுஞ் சகலமே தவதைகளு மந்த, வும்பனை யுணரோ மருள்பெறும பொருட்டே யோதிய யாவையு முளதானு, செம்பொரு டன்னை யருளினு லொழியத் தெரிவிறாற் றெளிகுவராக, நம்புமா னிடவர் கையினு னற்ற மறிவரோ நாசியாலொழிய. 17

வே று

செப்பிய விநத வருள்சிவ னுலுஞ் சிவையினு லுஞ்செயப் படுவ, தபபெருந தன்மை யரியினு லென்னு லொருவரா லளிக்க லாகாதே, யிப்பவந தனிலே முத்தியிச சிப்பா னியமபுமெத் தேவையும விடடுச, சிறபர னுகுளு சிவனொரு வனையே சரணெ னச் சென றுசோ வுறுவான் 18

வே று.

சாக்கியா மெல்லாப் பொருட்கும் சனையெப பொருள்களு ஞ் சாக்கிமாத் திரமா, நோககினு னியாவ னேக்கதனுலே நோக் கலா மிதுமறை யநத, நீககிலாப பரமாத் துவிதநிட் டையா மிந நில மொன்றேமுடி விதிறபேத, மாக்கினு னறிவா லறிவிலா தமையா லவனலா தாாபசு வாவாா. 19

வே று.

தொல்லைநல் விணையாற சுருதிநன் மிருதி சொன்னவா து ணிந்தலத் தூயோா, றொல்லையிற் பரமாத துவிதமே தனத்தை யுள்ளவா றுணரவே யுணாவர், நல்லவிப் பரமாத் துவிதனு னி

யைநா ராயண னுருத் திரனு, மெல்லையி லெல்லாத் தேவரும் பூசித்தேத்தவும படுமிவ ணென்றும். 20

சதுமறை யொழிநத வாதனை பொல்லாத தர்க்கவா தனை யுல கததின், மதமுறு சமய வாதனை தார மக்கள்சுற் றததின் வாதனையு, மிதமுறும பொருளின வாதனை தேகேந் தியமனம் புததிநற பிராணன், முதலவா தனையும் வித்தைவா தனையு முடிவில்போ கத்தின்வா தனையும். 21

ஏறுடைச சிவனாத திருநெடு மாலை யிகழுமவா தனையும வேததிற, கூறிடு ஞான சாதன மாகக் கொளுமுத் தூளனபுண்டரதை, மாறுட னிகழும வாதனை பாவ வாதனை யாவுமா னிடாக்கு, வேறடும பரமாத் துவிதஞா னத்தை விலககிடும் விரோதி விண்ணவரே. 22

வேறு.

ஆதலால் வீடதனி லாசையுளளோா னதினமிகவுக தாறு பரிய ஞகிமுனன, மோதுவா தனைகளெல்லா மிகநதெப் போது முறறபர மாததுவித ஞானியாவன், வேதவே தாநதஙக ளுரைக கபபட்ட மேலான வத்துவித ஞானமாகு, நாதனும் பிரமத்தை நவிலலாமோ நாமெனத் திருபபதல்லா ஞகததிரே. 23

வேறு.

ஊனு திகளா யதிரட சியிலே யொளியா வணநா னெனதென்று கொடேட, நானே நுகாவே னவையென றுணரு நானு வறிவா னவைவிட் டிவையிற, றனே முதல்கண் டிவையித் தனையிற சவியா வறிவா கியதன் மையிலே, நானே யதுவென் றிடுநல லறிவோர் நாடார் பிறிதென் பதுநா டொறுமே. 24

வேறு.

ஆதலா லறிவுள்ளோர்க ளழிநதிடு முடலேயாதி
சேர்தரு புததிதன்னைச் செலவிடடுத தெளியுமவண்ணந
தீதிலா தெவையுங்காணுந் திகழ்தரு சிததின்கண்ணே
யேதிலா மதியைநானென் றிடுமின்க ளிசைநதெப்போதும. 25

பாராத படியினுலே பரத்தினில் வேறதாக
நேராயொன் றுகித்தோன்று நெறிசொலில் வார்த்தையேயோ
மேராயோா பயனுமில்லஞ் ஞானமு மெககாலததும்
பேராது விளங்குகினற பிரமமே பிறிதொன் றில்லை. 26

வேறு.

சாதனமாகுஞ் சதுட்டையங்கள் சமைந்தவந்தத் தன்மையர்க்கு
நீதியாக வருமறைதா னின்றேயிவாக ளறியும்வணம்
பூதமாயும புவனங்கள் பிறவுமாகி யிருநததுவு
மேதமில்லா தொன்றாய பரமேயெனறே யியம்பினதால் 27

எப்படிப் புத்திநானு வுருவமா யிலங்குநதன்னு
ளப்படி யறிவேயாக வனுபவித்த திடுதலேயாரு
செப்பிட வரிதாயுள்ள திகழொளி யாகுந்தன்னை
மெய்ப்பட வேறொன்றினறி விளைததிடும் பூசைதானே. 28

போதம தாகித்தோன்றும் பொருளெலாஞ் சிவனேயாக
வேதமி லறிவாறகாணபா னெவனவ னுண்மைகண்டான்
தீதிலாச சிவனன்றென்று சிறிதொன்றைச சிநதைசெய்வோன்
பேதமா மருளினமேய பித்தனென் றறியலாவான். 29

வேறு.

எல்லாமுஞ் சிவரூப மாகததோன்றி யியாவனுக்குத் தன்னியல்பா லவனேமிகக, சொலலானு மளபபரியா னவன்றனிச்சை சுருதியினுற் றணிந்துரைத்த சரிதைதானும், பல்லோரு மவனை யருச சனைசெய்தேததப் பரரூபந தனக்கேநற் பூசையாகு, நில்லாத வவிசசையினை நீஙகியுள்ள நிறகுணனு மிவனுகு நினையுங்காலே. 30

வேறு

எப்பொருள களுநதானுகி யிலஙகிடு மறிவாமீச
னபபடி விளஙகுகின்ற தறிதலே யவனறனககு
மெய்ப்படு பூசைவேறோ செயலினு லன்றிமெய்யே
யிப்படி ஞானநதனனு லிறைஞ்சிடப படுவானீசன். 31

வேறு.

ஆன தாகாத் தெய்வமதே யடையும விடய மிந்தியமாய்த்
தானுமாகித தனைத தன்னுற் றானே நாரூந தனமையது
வான மாகு ஞாதாதி யொழிநதே யுள்ள வறிவதனுற்
னை யாகக் கண்டிடுதல் சதநதா யுள்ள பூசையதே. 32

வே று.

ஈசன்ற னருளினாலு மிசைந்தவா சாத்திரத்தாலு
மாசது தீர்தலாலு மருளவன் பார்வையாலும்
பேசிடும் பாவகன்ம புண்ணிய மிரண்டுமொத்தாற்
பாசமாம் படலம்போக்கும் பரம்பொரு டிகழுமன்றே 33

வே று.

சிவனே யுள்ளான் பிறிதில்லை யென்று திரமா யறிவதுவே
பவமே யொழிக்கும் பரமார்த்தம் பகரு நெறிதா னதுவாகும்
அவமே யிதனை யொழிந்துளதா மவைதா னிதனை யடைதற்குத்
தவமே முதலாஞ் சரிதைகளைச் சாற்றுகின்ற தன்மையவே. 34

உலக மியாவு முயிர்பலவு நானே சிறிதும் வேறில்லை
யலகி லறிவா லாய்ந்திடினு மாயா விடத்து மருத்தமிதே
திலக மாய மறைதுணிந்து திகழ்த்தும்பொருளு மிதுவென்ற
னிலகுந் தன்மை யனுபவமு மிதிலோ ரைய முளதன்றால 35

அப்பா லாகி யெவாகட்கு மதுவே யெனநிற் கின்றேனு
னிப்பா லாகிக் காண்பொருள்க ளெல்லாமாகி யுள்ளேனுன்
மெய்ப்பா லுயிர்க ளியாவையுமாய் விளங்கி மிகவு நின்றேனு
னெப்பே யிலையா முபாதிபல வாகி யெங்கு முளளேனுன் 36

பூதமாகிப் பொருள் பலவாய்ப் புணர்ந்து நின்றுங் காப்பவனுன்
பேதமாகிப் பேதித்தும் பேதமில்லாப் பெற்றியனுன்
சோதியாகு மிரவி மதி யாகித் தோன்று கின்றேனுன்
வேத மாகி யுள்ளேனுன் விளங்கும் புராண மாவேனுன. 37

கூறு மோசை பலவவைநா னவற்றிற் குலவும் பொருளவைநா
னாறு சமய மாயவற்றி னருத்தமாகி நிற்பேனுன்
வேறென் றறியும் பொருளகளுமாய் வேறாய் விளங்கு கின்றேனு
னூறுஞ் சிந்தை யழிந்தொன்று மறிவா லறியு மறிவுநான். 38

தோன்று கின்ற வொளியவைநான் றொடர்ந்தே செறியு மிருளதுநா, னுன்றங் கமைந்தோ ருளமேவி யறிவாய் நின்றே யறிபவனு, னூன்றும் பொருள்கண் மேலோடு முணர்வா வதுநா னுணர்பவனுன், சான்றங் காகி யெப்பொருட்குஞ் சலியா தென்று நிற்பவனுன். 39

பாடு மிசையா யவ்விசையின் பயனு யறிந்து நிற்பவனுன்
கூடுங் கநதம் பலவாயுங் கொளவானுயு முள்ளேனுன்
காடுங் கல்லு மலைபலவுங் கடமும படமு மாவேனு
னீடும பொருளா யெவவிடத்து நிறைந்த வொளியாய் நிகழ்பவ
னுன். 40

அளவை யோடங் கறிவானு மறியும் பொருளு மாவேனு
னுளவஞ் ஞான ஞானமென வுரைக்கு முண்மைப் பொருளவை
விளையுங் கன்ம சுகதுகக மேவுங் கால'மாவேனு [நான்
னுளம தார வுணர்கின்ற சுவையா றுகி யுள்ளேனுன். 41

தேவ ரெல்லா மாவேனுன் றிகழு நரரா யுள்ளேனுன்
யாவ ரேனுங் கருவாகி யிடுதற் கிசைந்தே யிருப்பவனுன்
பாவ பேத புண்ணியங்கள் பலன்கள் சுவர்க்க மாவேனுன்
மேவி யடையும் புததியுநான் வீழு நிரய மாவேனுன். 42

கரணம் பன்னுன் காவேனுன் கரணி யாய காரணனுன்
சரணந் தருதே சிகனுகித தன்னு ளடங்குந் தன்மையனுன்
புரணந் திகழ்பே ரொளியோவாப் போத மாய பூரணனுன்
கரணங் கடந்தவெளியெனறுங் காண்பார் காணப் படுவேனுன்.

நாத மாகி மநதிரங்க ளுனு வாகி யுள்ளேனுன
பேத மாகி நினைந்திருந்து பேணுந தியான மாவேனு
னேத லாகு மவத்தைபல வொன்று யறிவா யுள்ளேனு
னேத மில்லா வெப்பொருட்கு முள்ளே யிலங்கி யிடுபவனுன். 44

வேறு.

யாதொன் றருத்த முண்டில்லை யென்னு முரைக ளிரண்டி னுக்கும், யாதொன் றருத்தந் தோன்றுமென்றுந் தோன்று தென்றுஞ் சொலலுதறகுந, தீதொன் றின்றி யிவையனைத்துந திகழு மென்ற வுருவென்றே, யோது மைய மோரிடத்து முளதன் றுண்மை யுரைக்குங்கால். 45

வேறு.

அகமென வறியப்பட்டு நிற்கின்ற பொருளுமாகித்
தகைமையி லிதமென்றுன்னத் தக்கவிப் பொருளுமாகிச்
சுகமுடைச் சற்சித்தாமென் னுருவமே தோன்றுமென்று
மிக்வுரை செய்யலுற்றுன் வேறுரு விலாதவண்ணம். 46

வே று.

நானே முழுது மெனையொழிய நாடிற் சிறிதும் வேறில்லை
யான பொருளே யருமறைதா னறையும படியா னதனும்
யானு மிசைத்த படியானு மிதுவே திடமா யுளபொருடா
னூன மின்றி நான்முகனு முரைத்த துங்கட் குண்மையதே. 47

வே று.

இப்பொருளையப் பட்டோ ரிறப்பர்கள் கணததின் மெய்யே
மெய்பபடு பொருளை யென்றும் விடுதனிச சயம தாகும்
இபபொருளைய மின்றி யறிநதவன் பவபா சததை
மெய்ப்பட வொழிநது மேலா மொளியினை யடையு மன்றே. 48

தன்னிலே யாக்கப் பட்ட கனவினி லுலக மெல்லாந்
தன்னுணர் நனவ தாகத் தனிலவை யடங்கு மாபோற்
றன்னிலே தோன்று மெல்லாப் பொருள்களுந தானே யானற்
றன்னிலே தன்னிற் றனே யாமதே தனிலவே நின்றே 49

வே று.

புகல நின்றிடு பிரம புரமெனும் பதியதனில்
தகர புண்டரிக மெனுமக மிலங்கிய தகர
ககன முண்டது மறைகள் கருதநின் றுளபிரம
மிகவி ருமபுவா பிறவி விடவிரைந துளவிமலா. 50

வே று.

சுழுத்தியத னிற்றுயர் துவக்குமுட றன்னின்
றெழுப்பியுள தன்வடிவி னுலிறையை யெய்துற
றழுத்தமுற யாவனது வாகுமவ னெங்கு
முழுததியுள தற்பரம மாகிமுடி வுற்றான். 51

வே று.

செப்பிய பொருள்களியாவையுஞ் சென்று சேர்வுறு வகை நின்ற சேது, வப்படி பட்டா லநதனு மனந்த னருந்துய ருற்று முற் றிலனு, மிப்படி யிதயா காசமென் றியமபு மீசனிவ் வுடம்பில வேறாகிக், கப்புறு நனவு கனவுறக கத்தைக கண்டவை கடந்துநிற் கின்றான். 52

உடம்புட னிருந்தே யுடம்பிலா வுண்மை யுணர்ந்தவ னுள த்தொருக காலும், விடமபடு சாம வெகுளிமே வாது விளம்பி டும பொருளெலாம விளைககு, மிடம்படு மிதயா காசமற் றிதுவே யிறபபொடு பிறப்பில தென்றுந, திடமபடும் பிரம மாவது மான் மா வாவதுந தேகிகட கெல்லாம். 53

வே று.

சிவனே யகமென வேதிகழ் வுறுவா னிதமெனநின்
றவனே யுடலது மாய்நிகழ் பவன்வே றிலையாலுற்
பவமே தநுவிட லேதொரு படியா யுளபரனே
யிவனே கழுமென வோாபொழு திறவா ரவர்பிறவார். 54

வே று.

திண்ணி தாகவித யத்தை மீளும்வகை செய்து சிந்தனை யெலாமறப், பண்ணிஞ லறிவி லாமை யென்றுவரு பாவ கத்தை யு மொழித்திடக, கண்ணதாய் நிகழு மக்க ணன்றி யெதிர் கா ணுைது பிறி தென்னவே, நுண்ணி தானபொருள் சொல்லி னுதுமெய் நோக்கிஞ லடைய வாக்கிஞன் 55

வே று.

எப்பொருள் களுக்குந் தோற்றமு நிலையு மிறுதியுந் தன்க ணே யாகி, யொப்பிட வொன்று மின்றியே யென்று முள்ளதா யுரையுணர் விறநத வபபொரு ணேரே யறிநதபோ தெல்லாப் பொருள்களு மறிந்ததா மநத, மெய்பபொரு டானே யெப்பொ ருள் களுமாய் விளங்கலால வேறிலா மையினுல். 56

காணவோ ருருவு மினறியே தனககோா கண்செவி மூக்கு வா யின்றிப், பாணிபா தங்க ளின்றிநுண் ணியதாய்ப் பற்றிய பொருளெலாங் கடநது, தானுவா யெலலாந தோன்றுதற் கிட மாந் தத்துவந் தன்னைத் தனலே, யாணியா யறியு மறிவது விச்சை யாவது பிறிதெலா மவிசசை. 57

அக்கர மாகி மெய்மையா யுள்ள வப்பொரு ளறிந்தபோ தல் லா, லெக்கரு மங்க ளாலுமவீ டில்லை யாகமா திகளியற் றுங் காற், றக்கர மாகி யனித்த மாய்ப பேறுஞ் சுருக்கமா யிருக்க மற் றிவற்றைத், திககறி யாதே முயல்பவா முத்தி செறிந்திடார் மரணமே செறிவார். 58

வே று.

சுருதியு மிருதியுஞ் சொன்ன வாறுநின்
றிருமையு மனித்தமென றேதும விட்டுநற
குருவினை வழிபடிற் கோதி லாவவ
னருளிடு மழிவற நினற வபபொருள் 59

வே று.

அங்கிதலை வாய்விவித மானமறை பானு
திங்கள்விழி யெண்டிசைக ளுஞ்செவிகள வாயு
தங்குமுயிா தன்னிதய மேசகல முஙகா
லிங்கவனி சங்கரனி ருககுமபடி வீதால. 60

அர்ககன்மதி யஙகிமழை யாதிமறை நாலு
மிக்குமிகு யாகவிவி தஙகளிய மானா
தக்கணை சுராசுராம னிததாபசு சாதி
யெககிருமி கீடமு மெழுஞ்சிவ னிடததே. 61

வே று.

அக்க ரநதனை யிக்கு ரமபையி லறியு மாகில விசையா
மிககி ரநதி நசிக்கு மீசனை யெய்தலா மமு தெனபதும
புக்கி ருநதபி ராணனும மன மாவதும பர போதமே
மிக்கி ருநத வுளததி னோவிர காலி துள்புக மேவுவாா. 62

வே று.

அரணியோ டுதத ராரணி யுயிரு மமலமேவாங் காரமு மாக்கிக், கரணிய தியான மாமத னததாற காணெணு வொளியினைக காண்பர், புரணநல் லொளியிற பூதபௌ திகஙகள பொருநதுயிர் புலன்கண் மற்றெலலா, மரணுறக கோவை யாகியே கிடக்கு மதனையே யறிகுவ னறிஞன் 63

பரம்பொரு ளினையே பாடுவான் வேறு பகருவா னலன்பருகமிர்த, வரம்பது வாகு மண்ணின்மற றிநத மகிமையே யுளளதிப் பிரம, புரந்தனி லிதயா காசமா நிகழ்நதெப பொருளகளு மறிந்தெலாம் வல்ல, வரன்றனை வெறுநல் லானநத வடிவா யறிந்தவர் மறுபிறப் பறுவார். 64

இதயமா மிந்த விமலகோசத்தே விரசமாய் விளங்குகற் பிரமந், அதுதையமே விடுமச சோதியே யெல்லாச் சோதிக்குஞ் சோதியா வதுவு, மிதயமேயிகழு மிதனைமெய் கண்ட விடததின மற் றிதயநோ யெல்லாஞ, சிதையுமை யுறவுந திருமெவ் வினை யுஞ் செய்யினுஞ் செய்திலனுமால். 65

வேறு.

இலங்கிரவி யிநதுவன ருரகைமி னெல்லா
நலமபெற விளஙகுவது ஞானவொளி கொண்டே
புலம்படும னைதனதையும விளக்குபர போதந
துலங்குவது தன்னுடைய சோதியதனாலே. 66

ஓரொளி விளங்குகில தூதை யுலவாத
சீரொளியில வேறுசில தேவாதிகழ் வாரோ
பாரவெளியு மெபபொருளக ளுநதிசைகள பத்தும்
பேரொளி பெறத்திகழ்ப ரப்பிரம மேயாம் 67

வேறு.

தற்பர னுருவஞ் சிதமே தற்பர னிடையேயக்
கறபித சீவன ருனும தானக காலநதக
சிறபொரு ளொனறே வேறெனின் மற்றது சித்தாமோ
வறபமும வேறு காதுசி தாகா ரதுதாலே. 68

வேறு.

மறையாலு மிருதிசொலும வழியாலும் வருவதவி
ரிறையாத மருளில்வரு வதுவேக மெனுமுணாவு
பிறிவான தறுமுணாவு பெறுமாகி லொருபொழுது
மிறவாத சிவமடையு மிடாமோக மெவையுமிலன். 69

வேறு.

பாவபுண் ணியங்க ளிரண்டையு முதறப் பற்றுத லொன் றுடு மின்றி, யாவையுந் தானாய் வேறிலா தவனைப் பெய்துமற றிபபொரு ளறிநதான், சீவனும பரனுஞ் சின்மயமாகு மாதலா லொப்பெனச செபபன், மேவியொன றாகி விடுதலே யன்றி வேறுவே றாகுமோ வீடு. 70

எப்படி யாலும் பண்டுமிப் போது மெப்பொழு துஞ்சிவ சிவ ர்க், கொப்புள தாகு முருவமொன் ருன வுணமையால் வேறுரு தொன்றே, யபபடி யுள்ள சிவன் பிறாபோல வவிசசையா னிக ழுமவ் வவிசசை, மெய்பபர விசசை யானசித் தொன்றுய் விடுத லொப் படைதல்வே றன்றே. 71

வே று.

சீவன் றன்னுரு வான|சிவதனைத் தெளியிற்றுன்
மேவும பலதொழி றன்னிடை யாக விளையாடும
யாவுந் தன்னுரு வாகி நிகழ்நதா லிவனமுததை
னுவன் பண்டவ ஞகா னமயின்முத் தனுமாகான். 72

வே று.

திரமன் னியாற் சத்தியத்தின் செய்கையாலு மனமென்று
மொருமைப் படுநன மாதவததி னுயாவினுலு மூனமிலாப்
பிரமசரிய முதலாகப் பேசுந தருமந தனனுலும
பரமாமவேத நெறியாலு மடையப படுமிப் பரவித்தை 73

வே று.

வாக்கினு லுரைககு மாறிலாப பொருளை மற்றுள புலன்க ளொன் றுலே, நோக்குமா றென்னும் கருமமொன றுலு நுவற வத் தாலுநண் ணுதே, தாககிலா வநதக கரணம துடையாா த ததுவ ஞானநல விழியாற், போககிலா தெஙகு மாகிய பொரு ளைப் புரையறக் காணபரெப பொழுதும. 74

வே று.

எதனைய பெறமுயல் கினறு னதுபெறு கின்று ஞதலி னெப் போது, நிததத துவமனு மொனனைப பெறநினை கினறு னருட னி னோபாடா, மதததத துவமுனி தன்னைப பொருளத ஞலுந தனதுட லாலுநதான, பத்திப படுமன ஞலற் சனைநனி பண் ணக் கடவர்க டிருவேண்டின். 75

வே று.

எண்ணிலாக் கல்வியாலு மிலங்கிய கேள்வியாலுந்
திண்ணிதா மதியினுலுந் தெளியவா ராதுதீர
நண்ணிய ஞானிதானே நயநதன்பு செய்யில ஞானக்
கண்ணினுற் காணலாகுங் காத்திலா மலகம்போல. 76

அயர்ச்சிசேர் தவத்தினலு மன்னிய லிங்கத்தாலு
முயற்சிசேர் பிரமாததத்தான மொய்மபிலாத தன்மையாலுஞ்
செயபபடா வுண்மைஞானந தெளளுமா மதியாற்கால
வயததினற் சததுவதநின வலியின லனறிவாரா 77

முத்தியின் விருப்பததாலு முதலவ னற்பாதத்திற்
பத்தியி னலுமறறப பரனேயே பாவிககினற
நித்தமாந தியானததாலு நிரநதர யோகததாலுஞ
சித்தியா மிதுசிததிககும வினேயினற் சித்தியாதால். 78

வே று.

திரமாம ருத்தததி னுண்மைநத ராலுஞ சேராத வற்றின்றி யாகததி னலே, யுரமான வேதாநத மாவாககி யததா லுறப ன்ன மாமவிசசை யாநிச சயததாற, பரமான வஞ்ஞான வநத த்தி லேயப் படிஞான வுபம்தச மொனமுலு மேயிப, புரமாமு டமபுககு ளேயநத முததிப பொருளககணடு வீடெயது வாரிபபு விக்கே. 79

வே று.

தக்கஞா னத்தைத தான்பெறற் பொருட்டுத தனியிடந தனேயடைந திதய, துககம்ம வாமற சுகாசனத திருநது தோட லே கழுததுடம பிவைமேந, ரொககுமா றிருததிப பூதிகொண் டிநத வுடமபையுத தூளனம பணணி, மிககவாய் வருமிந தியங் களே யெல்லாம விடயமே லெழாவகை விலககி 80

பத்தியாற குரவன் பதம்பணிந திதய பஙகயந் தனேநினேந் ததிலே, நிததமா யொருவ ரானினேப பரிதாய் நிமலமா யெஙக னு நிறைநது, சுததமாயச சாநத மாயனேத துலகுந தோற்று தற் கியோனியாய்ச சுபாவ, சிததமா யமுதா யருவமா யொன் ருய்ச் சிற்சதா னநதமாய்ச சிவமாய. 81

உரியநால் வேதத தோமெனும பொருளா யுளளதா யுள்ள வெப் பொருட்குங, கரியதாய் நின்ற வொனறினேக் காள கண்ட முங் கண்ணொரு மூன்றும, பிரிவிலா மஙகை பாகமு மாகப பே ணுநற் பாவனே பெறுவா, னரியதா யருளி னல்வரும் விச்சை யதனின லதனேயே யடையும. 82

வே று.

ஒழிந்ததொரு பொருளில்லை யுள்ளதெலா மவனேமுன்
கழிந்தபொருண் மேலும்வரக் கடவபொரு டானுமவன்
மொழிந்ததனிப் பரவிச்சை யவிச்சையெனு முறறுமவ
னிழிந்தபிறப் பறவேறோர் வழியிலலை யிவனொழிய. 83

வே று.

இன்னதெனாமற் றன்னிடைக் கண்டு தன்னையெப் பொருளினுங் காணா, மந்நிலை யடைந்தா லவன்பிர மத்தை யடையும் வேறொன்றினா லடையான், றன்னையு மோங்கா ரத்தையு மரணி யாககியே தத்துவ ஞான, வன்னியைத் தியான மதனாசெய் தெழுப்பு மதியினா வன்பவஞ் சேரா. 84

வேதிய ரரசர் விண்ணவர் மிகவும் விரும்பிய வுலகுகள சகல, பூதமும் போக போக்கிய மாகும பொருளகளும பொருள்களின் பொருட்டுக், காதலசெய கின்றா னல்லனெப படியுங் காதல்செய் வதுதனைக் காமித, தாதலால விருபபந தனனொடா தலிற்றா னிரதிச யானந்த மாகும 85

யார்க்கு மின்பமபோல விரும்பிடப படலா லினபமே யிறைவடி வின்பந், தூககிமெய் யினபம பெறநினைப் பவராற் றுயாமிகுந தொழிலெலாம் விட்டுப, பாரககவுங கேடக நினைககவுந தியானம பண்ணவும படுவனிப பரம, னாககியங கவனை யறியவே யெலலா மறிநததா மொழியவின மையினால 86

வே று

மறையோ ரரசர் முதலான வன்னாச சிரம மற்றுள்ள
பிறிவாய் நிகழு கின்றவெலாம பிரம மொன்று மேபிறிதா
வறியா நிற்கு மறிவென்று மல்லற பிறப்பை யடைவிககு
மிறைதா னான நிலையெய்து மிரண்டுங காணா திருந்தககால். 87

வே று.

அத்துவி தந்தா னும விகறபம தடைநத போதே
புததியி லிளைபபும போகும போதுமிப பிறபபு நேரா
வெதுதிகழ் வாலும் பேத மில்லாமையா லிறையே யென்னுந
தத்துவ வித்தே யென்றன் றலையினால் வணங்கத் தக்கான். 88

வேதமா கமம்பு ராண மிருதிகள் வேறு மார்க்க
ரோதுமா கமங்க டாகக மொன்றொடொன் றெவ்வா தாகு
மீதெலா மொசகப் பண்ண லாவதன றிதய துக்க
மாதலா லனைத்தும் விட்டிங் கனைத்துமாகு சிவனைப் பார்ப்பான்.

வேறு.

உள்ளபே ரெல்லா ரிலுமுணர் வுடையீ ரும்பர்கா ணீங்களு ங் கனினன், றெள்ளியே னாவேன் மதியினா லென்னிற் சென்றார்த் தனன் சேதன னாகும், வெள்ளமேற் றுயிலு மாலினு மரன்றன் மேதையாம விளம்பிய வெவாகரு, முளளமே மருவி யுணர் வளிக் கின்ற சிவனியா ரினுமுணர் வுடையான். 90

ஆதலா லறியு மறிவெலாங் கைவிட் டறிவினுக் கறிவதாய் நின்ற, பேதமில் பிரம மொன்றுமே யறிவான் பேறுபே ரின்பமாம் பிறத்தல், சாதலற றிருககு மிதனையோா வருத்த மின்றியே சாாதலு மாகு, மாதரித தறியா\ ரறபமே விருமபி யனந்த துக் கத்திலே யமைவார் 91

தேசிக னளித்த விழியினா லையந தீாந்துசிற் சடத்திகழ் வெல்லா, மீசனாய்ப் பார்ப்பா னிப்படிப பாாககு மிதனையு மிறை யெனப் பாாபபா, னேசமோ டிங்ஙன் பார்பபவன் பார்வை தன் னையு நீககியே யிருதத், தேசிகன் றிகழுஞ் சின்மயமாக சின்மய மென்கையு மிலையே 92

ஒழிவிலாப் பரம யோகியா னுபவ முள்ளவா றுரைத்திட யானோ,\ வழிபெறே னெடுமொன் மகேசன்மா முனிவர் வானவ ருரைததிட மாட்டாா, விழிமிகுஞ் சிவனால் விஞ்சையாஞ் சிவை யால் விளம்பவும் படாதது விளம்பு, மொழியெலாம் வந்து மோ னபா வத்தே முடியுமன் னிலமதே முடிவு. 93

வேறு.

உடம்போ தானன் றுடம்பிதென் றுணரப் படுத லாலுட ம்பிற், றிடஞ்சோ பிராணா தியுமன்று செடமாய்க் காணுஞ் செய்தியினாற், கடம்போ லியாவ னிவையனைத்துங் காண்பா னவனே கத்தாவாய், நடஞ்சே ருடம்பி னுண்ணின்று நடத்து கின்ற னானுவான். 94

வேறு.

வினவுற்ற கேள்விக்குக் கேட்பாளுகி மேவியகா கூதியில்விழி ததுக் காண்பாளுகி, மனனத்தின் மநதாவாய் ஞானநதன்னின் மதித்திடு ஞாதாவாகி மன்னுகின்ருன், சொனவததற் பரனுகு மவனில்வேருந தோறறமெலா மெய்யாகுந தோறறமன்று, நினையிற்றற் பரனேயிங் கெல்லாமென்று நினைவதுவே நினைவான நினைவுநேரே. 95

வேறு.

பின்னமான தன்றியே பிரமமா யறிநதவன
றன்னுபேத மேவினுஞ் சொரூபமே நிகழ்நததா
முன்னின்ஞான நாசமில்லை ஞேயநாச மாகுமா
றன்னின்ஞான ஞேயமாக வேறுருத தன்மையால. 96

வேறு.

தற்பரம மாகியுள ததுவம தேயொழிய
வறபமயல் காணுமவ ரததுருவ மேயடைவா
கற்பிதவ ஞானமதி லுற்பவம தாமுலக
நற்பிரம மாயறிவர் நற்சிவம தாநயனா 97

வேறு.

சததியத் தான்மிகு சாந்தி தாந்தியா
லெத்தொழி லும்பிசை வற்றி ருததலாற
பத்தியா லிறைவனைப பண்ணும பூசையாற
சுத்தவே தாநதமெய்த் துணிவு தோன்றுமால். 98

வேளுடல் பொடிபட விழித்த விண்ணவற்
காளனு மன்பின லணியு நீற்றையுத
தூளனம் பண்ணலாற றெழுது போற்றலான்
மாளுதல் பிறததலாம் வழியை மாற்றலாம 99

மெய்யுறு மன்பினன் மேவு சாதன
மையமில் ஞானமுண் டாக்கு மாக்கினல்
வையக மியாவையு மன்னு போதமாய்க்
கையுறு கூவிளங் கனியிற் காணலாம். 100

வே று.

மேவு பாவம்வெல்லாது மெய்ஞ்ஞா னியையென் றிடுமிவ னெல்லாப, பாவ மானது மாதலால் வேதனம் பண்ண வல்லவ னுன, தேவ தேவனுந் தேசிகன் றனக்குமுன் செய்பொரு ளுட லாவி, யீவ தேகட னிறைவவெம் பிரானென வேத்திமெய் யிதய த்தால. 101

மாய வன்புலத தெழாவகை தீரநததன் வாய்மையா விட ரின்றிப, பாய வின்னமு திருசெவித துணைவழி பாயசசினுன் பதுமததா, டாயுந தநதையுஞ சுறறமு மறறுநற் றனமுமென் றடைவானறன், காய முளளள வும்புகழ்ந தேததுவான கற்ற தோா கலையாலே. 102

வே று.

தேசிகன்றன் றிருமேனி சிந்தைசெய்யச சிவனைசசிந் தித் தானுஞ செமபொறறுளிற, பூசனைசெய் திடவெங்கு மாகிநின்ற பூரணனை யினிதாகப பூசிததானு, நாசமிலாச சிவனும நவின்று ணண்ட நாயகனறன் றிருநாம நவின்றுனுகி, வீசனையே யிகழ்ந் தானுங் கணணுறகாண வெழுநதருளுந திருககோல மிகழ்ந்தா னுகில 103

ஆதலினுல் வேதவே தாநதத துண்மை யறிவானுய் முழுது மறிந தடங்கினுன்றன, பாதமடை வான்முததி வேண்டி னல லற் பரபபையெலாங கைவிடுவான் பரிவோடுங்கட, கோதுவதிற கிடப்பதிலை யருளாலெல்லா மோதினே னிப்பொருண்மெய் யுணர்நதோன்செய்யு, நீதிபிழை நினைந்திடவு மில்லை யெங்கு நிறைநதபரம் பொருளாகி நிகழாநின்றுன் 104

வே று.

குகையி லிருப்ப தாய்மிகவுங் கூட மாகி யெவ்விடத்துந்
திகழ்வ தாகி யொருவர்க்குந தெரியா தாகுஞ் சிவனுருவ
மிகவு நன்றுய் மேலாமவ் வுருவமெய்ம்மை விளங்கு மவன்
சுகதுக் கங்க டீர்நதுவெறுஞ் சுக சொரூப னுகின்றுன். 105

வே று.

அந்தப் பரமே யெப்பொருட்கு மாலம் பனமா வதுவதனைச்
சிநதைக் கேறத் தெளிவுற்றுன் செனியான் மரியா னொருதிசை
வநதுற் றிலனோ வடிவுமில னதனுல் வரவு போக்காகு [யில்
மிநதத் தொழில்க ளொன் றுமில னெங்குந் தானுவிருககின்றுன்.

வேறு.

பொனறவுடலைத்துணிசெய் போதுமிறை பொன்றான்
கொன்றிடுத லுங்கொலையெ னுநதொழிலு மிலலா
னின்றுபெரு மைசசிறுமை யிற்பெருகி நுடபாய்
யென்றுமித யக்குகையி லேயிலகு கின்றான். 107

தேசினிகழ் தேருடல் செலுத்துமதி பாகன்
பாசமற மாமதுபி ணிததுவரு பாய்மா
வீசுபுல ஞமவிடய வீதிமிசை தாறு
மீசனிவை யாதுமவிளை யாடியிடு கின்றான். 108

யோகமன மொன்றியறி வாமுணாவி லானுக
காகமுறு மைமபுலவ யங்களவய மாகா
பாகனைய றிநதபரி போலமன னதகே
யாகுமதி யாளனை யறிந்துவய மாமால 109

வருத்தமில தாமனன மறறமதி கேடன்
பரதகையடை யான்மிகு பவதகை யடைகின்று
னெருக்குமன னுணாவு கூடினவன வீடா
யிருக்குமிட மேவியதி னின்றுமிளை யானுல. 110

வேறு.

பொருந்து ஞானமாம பாகனுன் மனததளை பூட்டியையம புல
ப்பாய்மா, பரநதெ ழாவகை தனவச மாககினுன்; பரம'த மடை
கின்றான், றிருநது மாலுடைப பதமது வதுபரனு சிவனெனுந்
திருநாமத், திருநத வாறுதா னிருநதவா றன்றுவே றிணையிலா
விறையாவன. 111

வேறு

பரப்பி னுனிந தியஙகளைப பாாக்குறப பரமபர னுளளாகி
யிருதத லாலறி வொண்கிலன புறமபுள விதரமே காணகின்றான்
றிருபபி ஞானநாட் டத்தினு லபபொரு டெரியவே பெறுந தீர
னெருத்தனேயவி நாசியாம பரவொளி யாயவ னுளிாகின்றான்.

வேறு.

எல்லாம வசிக ரிப்பானு யெதுக்கு முள்ளா மொருவடிவைப்
பல்லா யிரங்கோ டிகளாகப பண்ணு நிறகும் பரமபரனை
யல்லா தொன்று மில்லையென வனுப வததா லகததுணர
வல்லார் தமக்குப் பேரின்பம் வடிவாய் மொழியு மாமறைதான்.

யாவ னறியப் படாமையினா லிவ்வே றுண்டா மிவ்வேறெத்
தேவ னாலே நிலைபெற்றுச சேதனங்க ளாய்த் திகழு
மோவ லறவே யப்பரனை யுள்ளத் துணர்ந்தோ ருள்ளத்தே
தாவில் சாந்தி குடிகொள்ளு மல்லா தவரைச் சாராதால். 114

வேறு.

உண்ணாடி யாகத்தி னுணராத வன்றா னுடம்பா முடம்புக்கு ளேகாண லாகுங், கண்ணாடி போலப் பிராணாதி கத்தைக் கடமபோற் கழிததுக கழித்தறற பின்னைக், கண்ணான பரனன்றி வேறின்மை யாலக் கண்ணான வனுபூதி யாகின்ற கண்ணா, லெண்ணாரும வேறின்மை கணடாாக ணேரே யிறவாது பிறவாதெ லாமா யிருப்பார். 115

வேறு.

பெரியதா யெவாகரு முள்ளதா யுயிராய் நிறைந்துள பிரமசக் காதமே, திரிதரா நிறகுஞ சீவனிப பரிசே திரிதரு மிவனையுந திரிகரும, பரமனா யுளள வவனையு மனனம பண்ணியிப் படியிலே பார்ப்பா, னொருவனே செனன மரணமற் றென்று முள்ளதால் நிகழ்நதிட வுரியான் 116

வேறு.

ஈசனை யறிநத வநத விடத்திலே யெண்ணு மெல்லாப்
பாசமு நசிதத றானும பணியறப பவததின் றீர்வுங்
காசறு மகில மாயக் கங்குலின் கழிவுந தானே
யாசறு மகண்ட ரூபி யாகையு மனைதது மெய்தும. 117

மேவிய தனபா லுள்ள மெய்ப்பொரு ளொன்று மன்றி
யாவுமிங் கறிய வேண்டா வருந்துமிப் பொருளு மாகிச்
சீவனா யுண்பா னாகிச சிவனென லூட்டு வானாய்
மூவித மாகி நிற்கு மூலமாம பிரமந தானே. 118

வேறு.

தீம ரநதொறு மடைந்தழி வுறுது தெரிவா
காமை நின்றரணி யால்வடிவு காணு மதுபோ
லாமு டம்பி லழிவின்றி மறை கின்ற வமல
னேமெ னும்பொரு ளுணர்ந்திட வுடமபில் வெளியாம். 119

உலத்த லின்றி யொழிவற்ற பொருளுண்மை யதுதான்
சலித்த லின்றிய தவத்தி னவர்தங்க ணெதிரே
திலத்தி லெண்ணெய ரணிககன றதித்தி கழுநெய்
நிலத்தி னீரென நிகழ்ந்து வெளியாகி நிலையாம. 120

வே று.

மிக்க சாந்தராய் நீற்றினுத் தூளனம் புண்டரம் விளங்கச்
செய், பக்கு வாககிது பகரலா மல்லது பகாநிடப் படாதென்
றுந், தக்கநற் குரவன் றனைசசிவ னெனத்தா னினைநிடு வாருட்,
புக்க லாகுமிங் குரைத்தமெய்ப் பரம்பொருள பூரணமாய் வெளி
யாக. 121

வே று.

மாச தில்லாப் பரனுகி யிருக்கத் தனது மாயையினு
லீச னென்ப தறியாம லிறந்தான் பிறநதான் போலிருக்கும்
பாசம் விடுமா நினைவுறுவான் பாரம் பரியத் தாறபண்ணு
மாசின் மறையா லாசையெலா மறலாற சாந்தி யாதியினுல். 122

வே று.

பததியாற் குரவன் பாதம் பணிநதுவே தாநதம் பன்னுஞ
சுத்தமா வாக்கி யத்தாற் றுணிந்தவப் பொருளைத் தூய
புததியாற் றுணிந்து கொண்டப் பொருளனு போக மாகச்
சித்தியா நிற்கு மைக்கஞ் சிவபதந தனையே சேரும. 123

வே று.

ஊனிலொரு பற்றுமுள னன்றியுட னிற்கு
நானென விளம்புதனை நற்சிவம தாகத
தானறியு மாகிலொரு வன்றனுரு வாரு
ஞானபரி பூரண நலந்தனை யடைந்தான். 124

வே று.

செறிவா யெங்குந் திகழ்ந்துள்ள சிவனு னென்னுந திகழ்வுற்று
னெறியா னிகழு நிகழ்வெல்லா நிமலமாயே நிகழ்ச்சிதரு
மறிவா யறியா மையுமாகி யறிவிப் பவனு யறிவானுய்ப்
பிறிவா யுளதா யிலதாயும் பிரம மொன்று மேபிறழும். 125

வே று.

ஞான மாகிய விழியினூற் குருபர னயந்துநோக் கிடவுண் டா, மானு பூதியா தொன்றது வேசிவ ஞுவதப் படியுள்ள, மேனி தான்வினை யொததவப் பொழுதிலே வெளிபபடும வெளிகா ண, லான தேசிகன் றன்னையப் பரமபொரு ளென்னவா தரஞ் செய்வான் 126

தேசிகன் றிருவுள்ள முண்டாக வசசிவன் றிகழ்நதிடு கினமுன் னசனிய கருள்செய்ய வநதிருக கின்ற விடமிவன றிருமேனி மாசதொன் றி வனளவிலே செயிலெரி வாய்நர கிற்பூத நாசமெவ வளவவ் வளவுஞ செலநண்ணு நன்னெறி நண்ணுன்.

வே று.

அருவெனு மமலன்ரு னருளில னெனினுஞசா
குருபர னருளுண்டே யெனிலொரு குறையுண்டோ
திருவடி தரவநதா திருவுள மலரெனரு
லொருவரு மிலாகண்டீ ருறுதுயர் களைகின்ரூா. 128

உறுவது தனில்வேரு யுளதல வதுநேரே
பெறவருள் பெரியோனே பெருகிய குருவாவா
னெறியுட லுளநாவா னிலைபெற வழிபாடே
செறிபவ னருளாலே சிவகதி யடைவானுல். 129

வே று.

இந்த விடும்பை யுடமபுறு மேதுத
தந்தை யெனப்புகழ் கின்றிலா தகமோ
ரநதமி லாதவ கண்டமு நம்முட
டநதவர் தநதையெ னசசமை வுறரூா. 130

வே று.

உண்டுபோற் ருேன்று முலகெலா முண்மை யன்றென வுண ர்த்தியெப் பொருளும், கண்டசான றதனைக காகூியதறவே கண்டிடக் கரியெனக காட்டும, பண்டைவே தாந்த வாக்கியஞ் சொன்ன படியிலே பரமனே டொன்ருய், விண்டிடா வண்ண முணர்த்துவான் றன்னை வியன்குரு வென்றிடும் வேதம். 131

காட்சியை யெல்லாங் கண்ணதாய்க் கரைத்துக் கண்ணொழிந தொருபொரு ளில்லா, மாட்சியை யளிககவல்லவன் குருவா மாரிபோன் மாறுவேண் டாதே மீட்சியில் பததகைக் கருணையா லளிககும் வித்தகக குரவனே யெவருந், தாழ்சசிசெய் தேத்தற் குரியதத துவமாஞ் சங்கர னென்றிடத தகுவான் 132

பகவற்கீதை.

எல்லாப பொருட்கும் பழையதனே யெங்குந தாணு யிருப் பதனே, நிலலாத தன்மை யிலலதனே நிதயத துவததை நிலைப் பேறறை, யலலாப புலனகள பதிறைலு மறியா வறிவை யறி யாதே, யில்லாப பொருள்போ லழியுமென விரஙகு கினற தென் கொண்டோ 1

வேறு.

ஆமைதன் னுறுப்போ ரைந்து மதனுளே யடககு மாபோற்
றீமைசெய் புலன்க ளைநதுந தனனுளே செறியச சோததி
வாய்மையு ணிகழு மின்னே வழுததவும படுகின றுறை
றாய்மைசெய் தவையே நாளுஞ் சொல்லுவ தவனறன சொல்
லால். 2

வேண்டல்வேண் டாமை யின்றி மிகைசெலாப புலன்க ளாலே
மாண்டபோ கங்க டுய்ப்பான் மனஙகலக குறுன்மற றததா
லீண்டிய தெளிவுண் டாமாற றெளியவே யெல்லை யினறிப
பூண்டநோய் நீங்கு நீங்கப புலனலாப் பொருளுந தோன்றும். 3

யாதொரு பொருளை யெலலா வுயிாகளு மிருளபோற் காணு
ரோதரு ஞானி யததை யுளஙகையிற கனிபோறக காணு
மியாதொரு பொருளை யெல்லா வுயிாகளு மென்றுங காண்பார்
காதலின ஞானி யத்தைக் கண்ணிறை றெரியக காணுன். 4

யானெனத தென்ப தின்றி யெவவகைப பொருளும விட்டான்
றுனெனச சரிககின் றுனயா ரவனையே யடையுஞ சாநதி
யீனம தடையா ரிதனை யடைந்தவ ரிறககும போது
ஞானமே யுடையா ரென்னை நண்ணுவார் பிறவி நண்ணுர். 5

வேறு.

புலனவை பொறிவழி போக்கு மாற்றியே
பலனற வினைகளென் பொருடடுப் பணுணுவாய்
நலனுறு மவ்வினை நாச மின்றியே
சலமுறு பிறவியுந் தவிர்க்குந் தன்மைகேள். 6

வேறு.

என்பாற் பொருமை யினைததவிர்நதென் கருத்தா யுள்ள
வினையிதனை, யன்பாற பயில்வா ரியாவாசில ரவர்கள் வினைக
ளறவிட்டா, ரென்பாற் பொருமை யானுரைத்த விதனை யிகழ்
கிற் பார்களவா, வன்பாரத் தரையி லெழுமரம்போன் மாய்நதா
ரறிவு மாய்நதாரே. 7

வேறு.

காத லாற்றவிக் காமம் புலன்களே
வாயி லாய்ப்பு குநதுள்ள மயககுவ
தாத லாற்புல னைநது மடக்கியே
யேதி லாக்கடுங் காம மிறுககுவாய். 8

ஆற்று மிவ்வுடம் பிற்பர மைம்புலன்
மாறறு மைம்புல னிறபர மாமனம்
போற்றும் புத்திய திற்பரம புத்தியிற்
றேறறு கின்றது காணபது தொல்பரம். 9

ஆவ தென்பது மாசையு மறறன
மேவ ஞானவெந தீயிடை வெநதன
யாவா தநதொழி லவவகை யோாகளே
சாவ தும்பிறப் புந்தவிர்ந் தார்கடாம. 10

பிரம மானோர் பிரம நெருப்பிடைப்
பிரம மாகிய மநதிரந தன்னினாற்
பிரம மாய சருவுடன் பெய்தபின்
பிரம மேயடை வாருளர் பின்னுங்கேள். 11

அறிவ தாகிய வங்கியி லேகொள
வறிவை யேசில ராகுதி பண்ணுவார்

செறிவ தாஞ்சமத் தீயிடை யேசில
ரெறிவ தாயபு லன்களை யீவர்கள். 12

உந்தி யப்பொறி யைந்தையு மொக்கவே
யிந்தி யத்தழல் வாயிடு வார்சிலா
நந்தி யததொழில் யாவையு ஞானநெய்
சிந்தி யோகவெந் தீயிடு வார்சிலர். 13

வேறு.

அறியா மையிலே பிறநதுன்ற னகத்தே வளர்ந்த வையுறவை
நெறியா லுன்றன் ஞானமெனும வாளால் வெட்டி யறநீககிக
குறியா லுன்றன வினைவிளைத்துக் கொள்வா யென்று கூறினு
னுறியார் வெண்ணை தொட்டுண்டிவ் வுலக முண்ட திருவாயான்.

* யாரும வினைக ளென்பொருட்டா லியற்றிப் பயனை யிகழ்வார்கள், சேரும் வினைக ளவறறோடுஞ் சேரா ரெய்துந திறமுரைக்கிற், † சாரு முடனே பிறந்தெனினுந தண்டா மரையின் றகையிலையு, நீரு மெனலா யிருப்பரதி னின்றோக கொன்று நிகழாதால் 15

வேறு.

அன்பவினை யாகுபயன் விட்டமைதி யாலே
யொன்பதுபொய் வாசலமை யூரதனி னுள்ளே
யின்பவுரு வாயினிதி ருப்பனியல் பாலே
முன்பயில்வ தாம்வினைசெ யான்முயல்வி யானல். 16

வேறு.

உடம்புட னேயுள ளுகி யிருநதே
விடமபுரை காம வெகுளியின் வேகாச
சடம்பொறை யாமைத விர்த்தவ னேநல்
லிடம்புகு ஞானியு மின்புறு வானும் 17

காவல்செய் தைநது புலன்கணி ரண்டு
மேவவி ரும்புரு வத்திடை விட்டிட்
டாவகை நின்ற வபான பிராண
னேவவி னின்றி யியக்க மறுத்தே. 18

* யாரெவ்வினையும்-என்றும் பாட பேதமுண்டு.
† சாரவுடனே. ,, ,,

வேறு.

சாதி புரியுந தொழில்களுக்குந் தகவோர் செய்யுந் தவங்களுக்
தீதி லுலக மேழினுக்குஞ் சேரு மிடமா யுள்ளவெனை [குந்
யோதி முடியும பரிசேமெய் யுணர்நதார் பிறவா ரெனவுரைத்தா
ஞதி முடிவொன் றின்றியே யடையத் தானே யாய்நின்ருன்.

இறவா வகைதன் னுளளத்தை யடக்கு மவனே தனக்கென்று, முறவா யுள்ளா னல்லாதார் தமக்கே பகையா யொழுகுவார், துறவா தொழுகுந துவநதுவங்க டுறநதொன் றினையே தொடாநதுவாபாவ, மறவா தெழுநத மெய்யறிவிம மாயை மறைக்க மறையாதால. 20

பாடும் பனுவல் பலவோதி யவற்ரு லறியும் பயனுணாநது, நீடும் புலன்க ளவைவென்று நிலையிற் கலக்கற் கரியாளு, யோடும் பொன்னு மொருபொருள்போ லொககப் பார்க்கு மவனேயிங், காடும பெரிய மாயக்கூத தாடா ததுகண் டமாநதிருப்பான். 21

ஒக்கும் வகையாற் குசைபரப்பி யதன்மே லுழையின் ரேல் படுதததுந, தக்கது சிலைய தன்மேலே விரித்துத் தானங் கதிலிருநது, மிகக மனனை யறவொருக்கி வேறு செய்யும் வினைகளுடன், றெகக புலன்க ளவையடககி யுணாவு தூய்தா வதன்பொருட்டால் 22

தலையுங் கழுத்து முடம்புமிவை செவவே தளரா தேயிருக்கு
நிலையி லிருநது கணகளேத்தன் மூககி னுதிமே லேநிறுத்தி
யலையுங் கடல்போற் காமமுமெய்ப் பயமுந தன்னை விட்டகல
வுலையு மனமுள ளடங்கவெனை யுணர்ந்தே யிருககு மதுயோகம்.

வேறு.

எண்டிகமு மியோகத்தை யிப்பரிசே யெப்பொழுதுங்
கொண்டுபயில் வாாகடைககா லென்னையே கூடுவரா
லுண்டியினின் மிகுவாருண் டுறப்பார்மிக் குறங்கிடுவார்
கண்டுயிலை யறத்துறப்பா ரவாக்கிதுகை வாராதால் 24

வேறு.

துயிலு முணவுஞ செய்தொழிலு மிகாமே குறைநது தோன்ருமே, பயிலு மவனே யோகத்தைத தன்பாற் படுக்கும் புான்

மையா, னயினும மபொறிவிட் டவவறிவு தன்பா லடங்கு மப்பொழுது, குயினு மியோகந் தலைநின்றானென்றுங் கவனைக் கூறலாம். 25

வேறு.

இப்பரிசு பயில்கின்ற யோகிகா லிலாவிடத்து
மெய்ப்பரிசு நடுங்காத விளக்குப்போல் விளங்குமா
லெபபொழுதங் கவனுணர்விவ் வுண்மையிலே சென்றிசையு
மப்பொழுது பரமானந் தததினையு மடையுமால் 26

வேறு.

யாதொன் றிந்தப புலனறியா வளவி லின்ப மாயிருக்கு, மியாதொன் றினைசசென் றடைநதோாகள் பின்னை யதனி லிரண்டாகா, ரியாதொன் றினைப்பெற் றவரிதனி மிகக தொபப துண்டென்னு, ரியாதொன் றிநத வறிவுககே யறிவாய் நிற்கு மதினின்றோர். 27

வேறு.

வஞ்சர் வேல்கொடு மாரபி னெறியினு
மெஞ்ச வேதழன் மூடி யெரியினு
நஞ்சி னூாழ னுக நலியினு
மஞ்சி டாரது வானநத மாவதே 28

போக மாய்ததுப் புலன்களைப் போககறுத
தாகமா மெய் யறிவிடை யேயந்த
வேக மாய மனததினை மெலலவே
யேக மாக விருததிக லாதுநீ. 29

வாங்கி யைம்பொறி நின்ற மனததினை
நீங்கி டாவகை நின்னு ளிருத்தியே
தீங்கி யாவையுஞ் சிநதைசெ யாமையாம
பாங்கி யாதது வேபயில் வாயரோ. 30

தேறு நெஞ்சின னுய்த்தன் செயலலால்
வேறு கண்டறி யாமெய் யறிவினு
லூறி லிநத வுடம்புடன் வேறுபெற்
றேறி நின்றவ னேயின்ப மெய்துவான். 31

வேறு.

யாவனொருவ னென்னையெல்லா வுயிர்களிடையு மென்னிடையே
மேவவெல்லா வுயிர்களையும் வேறுகாதே மெய்காண்பான்
றேவர்பகைமுன் செகுத்தோனே யவனியாதெனினுஞ் செய்திடி
மாவவனு கின்றேன்யா னதுநீயேது மையுறேல்.* [னு

எல்லாவுயிரு மொன்றாகப பாரப்பதியோக மெனவுரைத்தாய்
மல்லார்தோளா யிதற்குநிலை காணேன்மனமா கின்றவிது
நில்லாதியற்கைத் தாய்ப்புலனைக் கலக்குமதனை நிலைநிறுத்த
லொல்லாதெனவுங் காற்றடக்கற் கொக்குமெனவு முணர்கின்
றேன். 33

வேறு.

பொய்மை யடையாப் புலனுடை மாந்தர்க
ளிம்மை யிடையு மறுமை யுலகத்தும்
வெம்மை யடைகிலர் மெய்மைவி டாரென்றுஞ்
செம்மை தெளியின் னஞ்செப்பு துங்கேளாய். 34

எல்லாத் தவமு மியற்றிநின் றோனினு
மெல்லாக் கலைகளுங் கற்றுணர்ந் தோனினுஞ்
செல்லாக் கருமமெல் லாஞ்செய் தவனினு
நல்லான் வலியோகி நீயிது நண்ணுவாய். 35

வேறு.

மண்ணு நீருமெரி தீயும் வாயுவுமவ் வானினோடு மனபுந்தியு,
மெண்ணு நீர்மைகளி லியானெனுமப தமு மெண்ணுமெட்டு
மிவையன்றியே, பண்ணு நீர்மைகளின் மேல தாயுலகி லியாவை
யுங்கொடு பரித்துடற், கண்ணு நீடுயிரு மாகியென் னுடைய
மாயை நிற்பது கைவேலினோய். 36

வேறு.

தேடும்பழைய வதிபூத மதிதெய்வத்தோ டதியெச்சங்
கூடும்பரிசு நின்றவெனை யறிவாரிந்தப் புழுக்கூடு
வீடும்பொழுது மெனைமெய்யே யறிவாரென்று னியாம்வெவ்
றுடும்பழைய மாயக்கூத் தாட்டுவிக்கு மம்மாயன். 37 [வே

எஞ்சுதலையி லதியெசச மாகின்றேனு னிறக்குங்கா
னெஞ்சுகவரு நெறிகளெலா மடைத்துநினையப் படுவதுகா

னஞ்சுபுலனும் பொறியைந்து மடக்கியறிவென் பாலதாய்த்
துஞ்சுமவர்க ளெனையடைவ ரெவ்வாறென்னிற் சொல்லக்கேள்.

வேறு.

இந்த வுடலம் விடும்பொழுது யாவ னியாதொன் றினைநினை ந்தா, னந்த வளவே யந்தப்பா வனையா லதனை யடையுமா, லெ ன்ற னியல்பே யெப்பொழுது மிதயத் திடைகொண் டென்பா லாஞ், சிந்தை யொடும் * வா மளர்தொடங்கி லதனு லெனையே சேருதியால். 39

நல்ல கரும யோகத்தும் ஞான யோக மதுதனினுஞ், செல் லு மனனை மிகச்செலுத்திப் பிறிதொன் றினையுஞ் சேராதார், சொல்ல வரிய கதிரவன்மண் டலம்போற ரூன்றுந் தொல் லோனை, யல்ல தடையா ரவனியற்கை யடையும் பரிசை யறை யக்கேள். 40

எல்லாப் பொருளு மறிவானை யெல்லாப் பொருட்கும் பழை யானை, யெல்லா ரையுநதன் னிலைநிறுத்து வானை † யிரமபச சிறி யானை, யெல்லாப் பயனு மீவானை யாாகரு நினைதற் கரியானை, யெலலா விடத்து மிருடீர்த்த விளவெங் கதிரபோ லெழுவானை.

மருவற் குரிய வன்புடையார் மயங்கா யோக மனததாலே
புருவத் திடையே தன்னுடைய புரைதீ ருயிரைப் புகநிறுத்தி
புருவத் தினைவிட் டிடிவிநத யோகத் தாலே யவனேடும்
பொருவப் படுவ ரப்பொருண்மே லின்னம் புகல்வன் பொருவே
[லோய். 42

வேறு.

யாதொன்றை மறைதெரிநதோ ரழியாதென் றெடுத்துரைப்பா
யாதொன்றை யவாவறுதத யோகிகடா மெய்திடுவர்
யாதொன்றை யுறநினைந்தோர் காமமுத லியவிழப்ப
ரியாதொன்றைப் பரம்பொருளா மதனைசசுருங்க வியம்புவன்
[கேள். 43

வேறு.

அஞ்சுபுலன் வழியவை யடைத்தய லுறுதே
நெஞ்சுதனை யிதயகம லத்திடை நிறுத்தி

---

* வாமளா-அஸ்திரசஸ்திரஙகளுடன் செய்யும் யுத்தம்.

† இரம்பசிறியானை-அத்யந்த சூட்சுமசொரூபனை,

யெஞ்சுத லினுயிர்வளியை யுச்சியினி லேற்றி
யுஞ்சுபுகு நெறியிதென யோகுட னிருநதே. 44

ஓதலினி யற்கையினெ டோமெனு மெழுத்தை
வாய்தனி லுரைக்கமன மானது தனித்தே
மேதகுமெ னத்தெளிய வாவிதனை விட்டோர்
வீதலினி யற்கையெனை யேயடைவர் மிக்கோய். 45

இப்பரிசி னுண்டொரர று திங்களள வென்னு
தெப்பொழுது மென்றனியல் பேசினைய லுற்றார்
கைப்படுவ னியானெனியல் கைப்பட விருந்தோர்
பொய்ப்பிறவி யானது மறிததடைதல் பூணார். 46

வே று.

ஏதமான தின்றியிவ் விரண்டுமாயு மியோகிதான்
வேதமோதி வேள்விதான மெய்ததவங்கள் செய்துளா
ரேதுவாய நற்பதங்க ளெய்திவீடு மெய்துவா
ருதலாலவ வியோகமேசெய் யென்றுமாய ஞேதினன். 47

வே று

விலங்கலனையாய் பலஙகளுடன் வேண்டல்வேண்டா மையைவி
[ட்டுச்
சலங்கொள்வினைக ளவைசெய்வ னதனுலென்னை யவை சாரா
வுலண்டுவாயா னுற்றநத நூலாற்கட்டுண் பதுபோலப்
பலங்க ணினைவா ரதனுலே கட்டுண் டாங்கே பட்டுழப்பார். 48

வே று.

அறிவினு லென்னை யாக வறிந்து கொண் டமைதியாலே
பொறிவழி யடைத தெப்போது மெனனையே போற்றி செய்து
நெறியினுல் வழுத்தி வாயா லென்னையே நினைந்து நெஞ்சாற்
செறிதரு மிவர்கள் கண்டாய் தேவரிற் றெரியப் பட்டார். 49

வே று

காலத் தாலும பொருளிடததுங் கணித்தற் கரிதா கியவென்னை
ஞாலத் தாகள் புகழ்வரிய ஞான யாகங் களினுலே
கோலத் தால்வே றுகவுமெய்க குறியா லொன்று கவுங்கொண்டு
சாலத் தாழ்வா ரவருடைய தன்மையினை நான் சாற்றக்கேள். 50

வேறு

தாங்கிய நீரை யெல்லா மிரவியாய்த் தலத்து நின்று
வாங்குகின் றேனு மீள மழைகளாய்க் கொடுக்கின் றேனு
மீங்குமெய் யுணரி லியானே யாதலா லியாதொன் றேனு
மாங்கருச் சனைசெய் கின்றா ரென்னையே யருச்சிக் கின்றா 51

ஞானமா யொன்றாய் நின்ற வென்னையே நானு வாகப
போனதீ வினையின மாநதர் வேள்வியாற் பூசித் தததால்
வானமா முலக மேறி வாழ்ந்துமண் ணிடையே வீழநதிட்
டீனமா மாசை யாலே யிறப்பது பிறப்ப தாவார். 52

எபபொரு டனக்கு மியானேத் திருததலா லெனககி யாரு
மொபபர்க ளினிய ரின்று தாரென வொருவ ரிலலை
யிபபடி யறியு மன்பா பக்கலே யானு நிறப
னபபடி யவரு மென்பா லஙஙனே யமாநது நிற்பாா 53

உனையே முதலா யென்பா லொருககியென் னுணாவாா நாளு
நானையே விட்டுத தீமை புரியினு மவர்க ணலலா
ரனையேய் புயததா யென்றுங் கேடிலா வின்ப மல்லா
தானையே யொருகே டில்லை யெங்கணு மவருக் கையா. 54

வேறு.

புத்திபொறை தவஞானம் புகழ்பழிதீக் கொலையொழிவு
சததியனற சமைதமைநற் செபநதானஞ சாவுபிறப்
பததிகொடு நிறைவின்ப மிடரஞ்ச லஞசாமை
யிததனையுந் தோன்றுவதென னிடைநினறே யெனதெளிவாய்.

வேறு.

இரும்புவன மனைத்தினுக்கும் வித்துநா னெனைப்போக்கி யாதுமில்லை, வருநதினுமென பெருமைககு வரமபுரைக்க முடியாது வகுத்துச்சொன்னேம், பெருநதிருவை யுடையனமெய்ப் பெருமுயற்சி யனவென்று பேசுமிநத, வருமபொருளக ளனைத துமென தொளியினல் வருவனவென் றறிதிநீயும. 56

வேறு.

பலவினி யுரைதநெ னிநதப் பல்லுயி ரனைத்து மெல்லா
வுலகமு மொடுங்கி நிற்ப தென்னிலோ ரிடத்தி னுள்ளே

கலவல னவற்றோ டென்றான் கஞ்சனு ருயிர்போய்த் துஞ்ச
வலைகடல் வளரா தேபோர்ந் தாயர்பால் வளர்ந்த பெம்மான். 57

உரைசெயற் கரிதாய் நெஞ்சி னுணர்விடப் படாதா யெங்கும்
புரையறக் கலந்து போக்கு வரவின்றிப் பொலிந்த தொன்றைக்
கரைசெயற் கரிய வாய புலன்களைக் கடந்து காண்பா
னரசமற் றியானே யென்னி லன்னிய மென்ன லாமோ. 58

காரண மிறந்தொன் றிற்குங் காட்சியிற் படாத தொன்றைச்
சேர்பவர் வருத்தம் வேறு செப்பிட லாவ தன்றா
லோர்வரி திதுதான் வாழு முயிர்களா லாவ தொன்றோ
வாரவர் பெருமை தன்னை யளவறுப் பவர்க ளையா 59

வேறு.

மெய்யுறவுன்னை யென்னிலேவைத்தா லென்னில்வே றின்றி யொன்றாதற், கையுறவில்லை யதுசெய முடியாதாயினப்பியாசமே பயில்வாய், பொய்யறவதுவும் புரிகிலாயெனினுன் வினைகளென் பொருட்டினாற் புரிவாய், செய்யுமவ்வினைக ளப்படிச்செயாயேல் வினைபயன் றவிரவேசெய்வாய 60

வேறு.

அத்தி ஞானம் வினையி னதனினு
மெத்தி யான மிருமதின் மேலதாம்
வித்தி னுய வினைபயன் விடுதல்
சித்த சாந்தி யதன்பின் செறியுமால். 61

வேறு.

இருவகை யுயிர்க்கு மினியனுயின்ப துன்பமியா னின்ன தென் றறியா, தொருபொரு ளாலுங் குறைவுபா டின்றி யுள்ளமு மொருவழிப் படரப், பொருவருந் துணிவுங் கருணையும் புரிந்து புலன்றெரி யுணர்வை யென்பாலே, மருவினின் றொழுகு மியோகியென் பவன்காண் மன்னமற் றெனக்குவே றினியான்.

உலகமுந் தானும் வேறிலா மையினாற் றுனொரு பொருட்கு மஞ்சாதே, யலகிலா வுயிர்கட் கினியனு தலினு லவைகளுந் தன்னை யஞ்சாதே, புலவரா னவாகள் புகழுவே நிகழ்வான் பொறாமையு மயக்கமுங் களிப்பு, மிலகிடா நெஞ்சத் தியோகியென் பவன்கா ணியாரினு மெனக்குவே றினியான். 63

ஒன்றினு மாசை யின்றியிந் தியங்க டமவழி யொழுங்கடா தொருக்கி, நன்றியி னோடு தீங்கினி தொத்து நல்வினை தீவினை துறந்து, பொன்றினு நோவுற் றழிதல் செய்யாதே பூரித்தல வாடுத லின்றி, யென்றுமுன் பிழந்த பொருட்கிரங் காதே வரும் பொருட் கிச்சைசெய்யாதே. 64

வே று.

இகழ்பவர் நட்டாரென்ப தின்றியே யின்பதுன்பந்
திகழுவமான மானஞ் சீதமோ டுழலின்றீமை
புகழ்பழி யிவற்றுளொத்து பொருந்திவா ழிடமொன்றின்றி
நிகழ்தரும் யோகிகண்டாய் மற்றெனக் குரியநீரான. 65

வே று.

இற்றிவை யனைத்துமிட ரின்பமுத லியாவுந
துற்றமை விகாரமதை தொடர்ந்ததொகை கண்டாய்
நற்றவ வுடம்பென வியம்புவது நல்லோ
ருற்றவுட லுக்குரிய ஞானமு முரைப்பாம் 66

வே று.

மானமும் பிறர்தனை மதிக்கப் பண்ணலு
மூனமும் பிறவுயிர்க் குறுகண் செய்கையும
யானெனுஞ் செருக்குமிவ் விகபரங்களி
லானபே ராசையோ டறுக்கு மாற்றலும. 67

பெற்றநன் மனையொடு பெண்டிர் பாலபா
லுற்றெழு மவாவிட லுடம்பின் றூய்மையு
மற்றவைம பொறிகளின் வாயில் வாழ்கையுஞ
செற்றமுஞ் சிறியவா குழுவுந தீதரும் 68

ஒருபெரும் பொருளையே யுளததுள வைததலு
மிருவினை கடபபவ ரிடங்க ளெய்தலுங்
குருவினை வழிபடு குணமுங் குற்றமி
லுருவினை யுள்ளவா றுணரு முண்மையும். 69

முன்றிகழ் பிறப்பொடு மூப்பி றபபிணுற்
சென்றடை யிடும்பையைச் சிநதை செய்கையு
மென்றிவை யனைத்துமற் றிவற்றி னுளினிச்
சென்றடை பொருளினைத் தெரிந்து கேளெனு. 70

வேறு.

ஆதி யந்தமில தழி யாதுநின்ற பெருமைய
சோதி யுண்டதிலை யெனு மூனமின்றி யொளிர்வது
நீதி யினக ணகிலமு மாகியெங்கு நிறைதலி
னோத ருங்கை செவிதலை காலகளெங்கு முடையது. 71

வேறு.

காணும் புலன்க ளனைத்தி னுக்குங் கண்ணாய்நின்று காட்டுவது, பேணும புலனக டனகொன்று மில்லா தியன்ற பெற்றியது, பூணும் பற்றுத தனக்கின்றி யெல்லாந தானே பொறுப்பதது, மாணுங் குணங்க ளின்றியவை மன்னியனுப விப்பதது.

வேறு

பூதமைந்தி னகத்தினோடு புறத்தினும் பொலிகின்றதிங்
கேதமின்றி நடபபநிறபன வாயிருப்பத தினனதென்
றோதருமபடி நுண்ணிதாகிய தொன்றதாகி யிருந்துமெய்ப்
பேதமவந்தது போலநின்று பிறங்கவும்படு கின்றதே. 73

அருவமாயதி தூரமாயத ணித்துமா யதனைததுமா
யுருவமியாவும ளிததுமீள வொழிக்குநாளி லொழிபபது
பொருவிலாவொளி கட்குமுள்ளொளி யாகியேபொலி கின்றதி
கிருமைவீடிய ஞானமோடதன் னேயமாகி யிசைந்தது. [ங்

ஆனவிபபொருண் முனபுரைததவ வறறிஞலறி யுமபொரு
ளூனமற்ற மனத்தினய்நல வுடம்புமறற வுடமபுசேர
ஞானமுறறு மவறறிஞலறி யப்படுமபொரு ணன்மையு
மீனமற்ற திறத்தினோடு சுருககமாக வியமபினேன் 75

வேறு.

உணர்வலி காரியென்றும விணையெலா முடமபினோடே
புணாவன வென்றுங்கண்டான் பொய்யிலா மெய்யைக்கண்டா
னிணாமலா முடியாயெல்லா வினைகளுஞ செயினுமான்மாக்
குணமிலி யாதலாலே யவற்றொடுங் கூடிநில்லான். 76

உன்னிய வானமெங்கு மொழிவற நிறைந்ததேனுந
தன்னுடை நுண்மையாலே பிறவொடுஞ சாதலுண்டோ
பன்னிய விதுபோலெங்கும் பரந்துள னெனினுமங்கு
மன்னிய வீசனந்த வுடம்பொடு மருவமாட்டான். 77

இரவிதா னொருவனேயாய் நின்றிந்த வுலகத்தெங்கும்
விரவிய விருளைநீக்கி விளக்குறு மாறுபோலத்
தரவியா வருமுன்னில்லாச சராசர வுடம்புதோறும்
பரவியா னுரைத்தமாயோ னொருவனே பரந்துநிற்பான். 78

ஓரின்மே லாகிநின்ற வுயிரினோ டெம்புகளுள்ள
பேரினோ டிறப்புமுப்புப பிறப்பெனு மிவறறைவேறாய்ப்
பாரின்மே லறிவாரவீடு பற்றினு ரெனமுனபாரதந்தன்
றேரின்மே னின்றேவேதச சிரத்தின்மே லிருக்குஞசீரோன். 79

வேறு.

பற்று மாசின்மை யாற்பளிங் கொப்பது
வுற்ற நல்லறி வானதுண் டாக்குவ
தெறறு மின்பமல் லாற்றுனப மென்பது
சற்று மில்லது சத்துவ மாவதே. 80

* ஓது மாசை யித்திற்பிறந துள்ளது
தாது கறபுரை யுண்ணிறகு சாரந்தது
பேது செய்வினை யோடறி வைபபின்னற
கேது வாய திராசத மென்பதே 81

குறியு நீல மயககமுங் கோதிலா
† நெறிக ளான திகத்தலு நித்திரை
செறித லானது மறறிவற றுறறிண்ணென்
றறிவை மாய்க்கு மதுதம மாவதே. 82

வேறு.

உரைசெய சத்துவ மின்பத துயத்திடு
மிரசதம வினைகளோ டறிவை யாத்திடும்
புரைசெய் திவவழுக்கையே பொருந்திப போர்த்திடுந்
தரைசெறி புகழினுய் தமமென் கினறதே 83

வேறு.

வாழுஞ் சத்துவ மற்றையவ விரண்டையு மறைத்துத்
தாழு மற்றையவ் விரண்டுமத் தமோகுணந் தழைப்பின

---

* ஓது ராக வுருவ முடையது-என்றும் பாடமுண்டு.
† நெறிக டம்மை யிகழ்தலு நித்திரை ,,

வீழுஞ் சத்துமந் தமங்களவ் விரசதம் விளைவி
னூழின் மற்றிவை யிரண்டுந்தாழ்ந் தொன்றுமிக் குளவாம். 84

வேறு.

ஒத்துநல் லறிவுமிக்க யாதொரு போதப்போது
சத்துவந் தழைத்ததாகுந் தாங்கரும வினைகளேகொண்
டுய்த்துவந் தாசைகூர லோபம்வந் துற்றபோது
மத்திம குணமேசால வளர்ந்ததென் றறிநீமன்னு. 85

வேறு.

தக்கது தகாதென்றொன்றைத தானறி யாதபோது
மெக்கரு மங்கள்மாட்டு மிகழ்சசியோ டிருக்கும்போது
மொக்கமெய மயக்கததோடு முறக்கம்வந் துற்றபோது
மிக்கது தமமேயென்று விசயநீ யறியவேண்டும் 86

வேறு.

தககசத துவமே நிகழ்நதபோ திறநதோர் தெய்வயோ னிக
ளிலே சார்வார், மககளிற் பிறபபா ரிராசத குணமே வளர்ந்த
போ துடமபினைத் துறநதோா, மிக்கெழுந தமமே விளைந்தபோ
திறநதோா விலங்குசசா திகளிலே வீழ்வா, ரொக்கமற் றிவற்
றின பலன்களுந தெரிய வுரைககின்றே னிவறறையு முணர்வாய்.

அருங்குண மாய சத்துவ பலமா மழுக்கற விராசத பலமாம்,
பெருந்துய ருழைதத றமோபல மாகும பேதைமை பேசிய மு
றையே, பொருநதிய விநதக குணங்கண்மூன் றூலும் பூதசா லங்
களுக் கெல்லாம, வருநதிரு வாய ஞானமோ டுலோப மயக்க
மென் றின்னன வருமால். 88

சத்துவ மாந்தர் பரகதி யடைவர் தமத்துளோ ரதோகதி
சார்வார், மத்திம குணத்தோ ராயினோர் நடுவின் மாநுடப் பிற
வியாய் வாழ்வா, ரிததிற மாய வுருவமே விகாரி யானவி காரி
யென் றிவற்றை, மெய்த்திற னுக வறிநதவ னறிந்தப் பொழு
திலே வீட்டின்ப மடைநதான். 89

உடம்புட னிருந்தே யுரைத்தவிக் குணங்கண் மூன்றையு
முள்ளவா றறிநது, கடநதவன் பிறப்பு மூப்பிறப் பாதி யாகவே
கட்டொைக் கின்ற, விடம்புரை யிடும்பை யாவையுங் கடந்து வீட்

டின்பம் விளைபவ னென்றான், றடங்கட லிடையே வளர்ந்தவ
னவற்கு வேறிது தனஞ்சய னுரைப்பான். 90

வே று.

வேர்மே லதுதலை கீழது வீவில் லதுவேதத்
தேர்மே வியவிலை மேவிய தியாவும் புகறலினு
லார்மே வியவசு வத்தம தெனவே யரசதனின்
பேர்மே யதுபெரு மாயைசெய் பிறவிப் பெருமரமே. 91

கனவுந் திகழ்கழு தாழியு மிருகந் தர்வநகரு
மெனவந் தழிதலி னுலுரு வதுவின் றியதியாது
முனம்வந் திடுமுத லுளொடு முடிவின் மையினாலே
தனதந் தமுமுத லுநதெரி தரவில் லதுதானே 92

வே று.

மந்திர மாயவிந்த மரத்தினைத் துறவென்கின்ற
தந்திரவாளால்வெட்டித் தற்பர மாகிநின்றே
யிந்திர சாலமென்ன * யாவுமென் னிடையேகாட்டு
மந்தமி லாதவென்னை யடைகையே யடுப்பதையா. 93

துன்னிய வாசைகோபங் கடந்தவா காணத்தோன்று
மென்னுரு வியற்கைகேட்கி லியாவையுங் காட்டுகின்ற
மன்னிய வொளிகள்காணு வகையதாய் வந்துசேர்ந்தார்
பின்னியல் வேறென்றுகாப் பெற்றிய னென்றுபேசும் 94

குடந்தொறுந் தோன்றுகின்ற † காயமுங் குலைதற்கேற்பத்
தடம்புன றோறுநதோன்றுஞ் சந்திரன் றானுமென்ன
வுடம்புக டோறும்வேறா யுயிரென நின்றேயநத
விடம்படு § புலன்களாறு மியல்பினி லியற்றுவேனுன். 95

வே று.

அஞ்சுத லின்மையு மறிவை யாக்கலு
நெஞ்சினை யடக்கலு நிலைகெ டாமையு
வெஞ்சின மின்மையு மெய்மை கூறலுந
தஞ்சென வேள்வியுந் தவமு மாக்கலும். 96

---

* யாவையுங் காட்டுகிற்கும்-என்றும் பாடமுண்டு.

† காயம்-ஆகாயம்.

§ புலன்கள் ஆறு-சுரோத்திரம், சட்சு-சிஹ்வை-கிராணம்-துவக்கு-மனம்.

மறைபயி றலுந்தனை மதித்தி ராமையுங்
குறளைக டவிர்தலுங் கொல்கை மாற்றலும்
பிறர்பிழை பொறுத்தலும் பேரொ ழுக்கமு
மறன்வழி தானமோ டருளை யாக்கலும் 97

இருவகைத் தூய்மையு மிந்தி யங்களை
யொருவழிப் படுத்தலு முள்ளிட் டன்னவை
செருவருஞ் சிலையினாய் தெய்வத தன்மையோர்
மருவிய தொழிலென மதிகக வேண்டுமே. 98

வேறு,

தீமைசெய் யசுர ரானோர் செய்கையைத் தெரிக்கி லொன்றை
யாமவகை யெனமற் றுகா தனவென வறித லில்லார்
தூய்மையுந தூய வாய வொழுக்கமுந தொடக்கு விட்டார்
வாய்மையொன் றுனு மில்லா மயககமே மருவா நின்றார். 99

மற்றவர் தம்மை யிநத மாநுட ரானே ரியார்க்குங்
கொற்றவ கீழா னேரைக் கொடுமையா லரவொப பானரை
யற்றமி லிடும்மை சேரு மாசுர யோனி யாய
புற்றவை தோறு மியானே புகப்புக விழுத்து கின்றேன். 100

வேறு.

சாத்துவிகர் தேவரையே சரண்புகுவர் தாமதர்கள்
காத்தலபுரி வனயேயும பூதமுமாயக் கடைபபிடிப்ப
ரேதகரிய குணமிவறறி லிராசதமாங் குணமுடையோ
ராத்தரென வியக்கரையு மரக்கரையு மடைகுவரால். 101

வேறு.

சததுவ குணத்தோ ருணடி யுரைததிடி லமுகு சார்நது
தித்தித்த சுவைய வாகி நெய்ததுசசிக் கெனவு சோநது
வத்தித்து வலிநோ யின்மை யறிவுநல் லாயு வின்பம
வத்திக்கச் செய்யு மிநத வுணவுகண் மடங்க லன்னாய். 102

இப்படி யன்றி வேறு யிராசத ருணவு கேட்கிற்
கைப்பன புளிப்பு வர்ப்புக் கூப்பன கடிய வெய்து
நெய்ப்பயி னெருபபுப் போலச சுடுவன விவற்றி னாலே
மெய்ப்படு நோயு நெஞ்சத் திடுமபையும் விளைவ வேலோய். 103

ஆசினை யடைந்த நெஞ்சிற் றுமத ருணவு கேட்கில்
லூசின பழஞ்சோ றெச்சி லுமபாபூ சனைக்கா காமை
யேசின வெந்தி லாத வினையன விவற்றி னாலே
காய்சின முதலா யுள்ள துயரெலாம விளைவ கண்டாய். 104

வேறு.

தீர்த்த யாாக்குஞ் செவிக்கினி தாயின
வாாததை மாமருந தேயென லாவதா
வோாதது மெய்மொழி கூறுத லோதுதல்
வாாததை யாறபண்ணு மாதவ மாவதே. 105

தெளிவி னெஞ்சைத தெளியப பிடித்தலுங்
களிசெ யும்முளத் தைககளி மாற்றலுங்
குளிாவி லாமையு ளததிறகொ டாமையு
மெளிதின் மானத மாதவ மென்பதே. 106

தலைமை யநதணா தேவா குரவாபான்
மலைத லின்றி வழிபடு வாழககையுங
கொலை துறத்தலுங் காமங குறைதநலுங
தலைவ காயத தவமெனபபடடதே. 107

வேறு.

தீததவழும் வடிவேலோய் செப்பியவிம மூனறுஞ
சாததுலக மகிழவெய்தச செய்கின்ற வருநதவததி
னாததுவரும பயன்வேண்டா தாகின்ற வருநதவநதான்
சாததுவித தவமென்று சாற்றுவது தககோரே. 108

வேறு.

வசையிறவ முடையரென மாநுடர்கொண் டாடுகைக்கு
நசையினொடு பொருளபெறவுஞ செய்கின்ற நற்றவததை
விசயவுனக குரைசெய்தேன் மிகபபெரியோா செய்திடினு
மிசையவறி மற்றிதனை யிராசதமாந தவமென்றே. 109

பேதைமையை மிகவுடைததாய்த தன்னுயிாக்கும் பிறவுயிர்க்கு
மேதமுறு பெருநதுயருங் கேடுமே யியற்றுவதா
யாதவனும பனியுமுழன றுற்றுகினற வருநதவநதான்
றுதலரு நெடுமுடியாய் தாமதமாந் தவமாமே. 110

முன்செய்கா ரியப்பொருட்டு மின்றியே முடிதிதனுற்
பின்பொருநற் பொருள்விளையு மென்பதுவும் பேணுதே
நன்குடைய காலத்தே நல்லிடத்தே நல்லவர்க்குத்
தன்பொருளைக் கொடுக்குமது சாத்துவித தானமே 111

கொண்டுசெயத தருமகரும மெனுங்குறிப் பொன்றின்றியே
பண்டுசிலர் செய்ததற்காப் பரிவோடு பண்ணினவு
முண்டிதனுன் மேல்விளைவென் றுணர்வோடிச் செய்வனவு
மெண்டிசையு நிறைபுகழா யிராசதமாந தானமே. 112

வாயாத தொருபொருளை வழங்காத காலத்தே
யேயாத நிலத்திடையே யிழிந்தகுலத் தவர்களுக்கே
யாயாத வறிவினெடு மபபிரியத தொடுங்கொடுத்தல்
சாயாத பெருநதிறலோய் தாமதமாந் தானமே. 113

வே று.

நித்த மாய வினையி னெறியினை
மத்தர் போல வொருவன் மயக்கினுற்
பித்த னுய்விடு கின்றவப பெற்றியைச
சித்த தாமதத் தியாகமென் கின்றதே. 114

மெய்வ ருததமுண் டென்று விடுவதிங்
கைய மின்றியி ராசதத் தியாகமாங்
கைவ ருமபல மாசைகை மாறவே
செய்வ செய்வது சத்துவத் தியாகமே. 115

வே று.

யாவ னொருவன தன்னுடமபை யானென் றிருக்கு மியல் பொழித்தா, னியாவ னொருவன் றன்கரண மியாதொன் றேடும் விழைதலிலா, னுவ னவனிவ் வுலகத்தை யடையக் கொன்று னுயினுமோர், பாவ மிலலை யவன்கொன்ற பழியு மில்லை பார் மன்னு 116

நன்றுய் ஞானத் திரளாகி நானு விதமாய் விரிந்தெங்கும்
பொன்று நின்ற பூதங்க டோறும் பொன்றுப் பொருளாகி
யொன்றுய் நிற்ப தொன்றினையப் படியே யுணரு முணர்வதனை
யன்று மென்னுர் சாத்துவித ஞான மெனவே யமைப்பரால். 117

னைப் படுமில் வுடறோறு முள்ள பொருளை யுணராதே
மினப படக்காண் கின்றதிரா சதமா ஞான மதுவன்றி
ஞானத் திரளாய் நின்றதையோ ருடம்பி, னிடையு நாட்டிடை
தானத திடையு மடங்கக்காண் பதுதா மதமா ஞானமே.[யோர்

வே று.

வீதலும பற்று மேலோா வினைப்பயன் வேண்டல வேண்டாக
காயதலொன் றின்றிச செய்யுங் கருமஞ்சாத துவித கன்ம
மாயதரும் பலததி னோடு மகங்கா மத்தி னோடு
மேயதருங் கரும மெல்லா மிராசத கரும மாமே 119

குலைபெரும் பற்று மேலோா கூறிய நீதி யோடுங
கலைதெரிந துணாநது மெய்மை கடைபபிடி யாமை யாக்கு
மலைவருங் கேடு நாச வலியிவை யவிவே கததால
தலைதவச செய்வ தெல்லாந தாமத கரும மாமே 120

பற்றுமாங் காரந தானும் பழுதறத துறநதி யாவு
முறறெழு முயற்சி யோடு நிலைமையி னோடு·மொாறி
யெற்றுமோா ரிழவு பேறறிற றுன்பமீ தின்ப மெனறு
சற்றுமோா சலிபபி லாத தலைவன்சாத துவித னென்பான் 121

வே று.

வினைப்ப யன்றனை வேண்டலும் வேடகையு
மெனைத்தி டாமையுந தூயமையி லாமையும
நினைப்பின் வாட்டமு நீடு மகிழ்தலு
மினைததின வாழ்வரி ராசத மாநதரே 122

மனமொா ருககலும வான்கலை நூல்களைத
தனமெ னககொடு கற்கலுந தககவ
* ரினம கிழ்த்தலு மின்றியுண டாகிய
சினமவி டுக்கலா தாமதரு சேர்நதுளார். 123

ஈன மறற துறவற மில்லறம
ஞானம் பற்றொடு நல்வினை தீவினை
யான வனுசுவ வஞ்சத்த காதெனத
தான றிநதது சத்துவ புத்தியே. 124

---

* இன மகிழ்த்தலு மின்றி முடிப்பதோர்-தின முடிததிடார் தாமதஞ் சேர்ந்துளார்-என்றும் பாடம்.

தருமம் பாவந் தனக்குச் செயத்தகுங்
கருமஞ் செய்யத தகாத கருமங்க
ளருமை யாலறி யாத வறிவதே
யிருமை யாய விராசத புத்தியே. 125

பாவ மாகத் தருமததைப் பார்த்தலு
மாவ தாமென் றடாதது நோக்கலுந்
தீமை செய்கின்ற சிநதனை தீங்கிலே
போவ தாவதுந தாமத புததியே. 126

வே று.

மனஞ்செ யுநதொழின் மன்னுயி ரின்றொழி
லினஞ்செ யிநதியஞ செய்தொழி லென்றிவை
கனஞ்செய் தேறிலுங கண்டுபொ றுததலுஞ
சினஞ்செ யாமையுஞ சாததிக திருதியே. 127

துன்ப மாய்விடம போன்று தொடக்கத்தி
லினப மாகிவி ளைவிடம யாவாககு
மன்ப வாரமு தேயென லாவதா
மென்ப சாததுவி கந்தரு மின்பமே 128

பொருதத மாயபபுல ஞேடு பொறியிலே
யருததமா யெழுந தாரமு தென்னலாய்
விருதத மாயமுடி வில்விட மாகியே
யிருதத லாகுமி ராசத வின்பமே. 129

தொடரு ரகக மயககொடு சோமபிணுற
படவு திததாய் பணணும் பொழுதினுங
கடன் விரைநது முடிநத காலததினு
மிடர் விளைப்பது தாமத வின்பமே 130

வே று.

கறைசெயைம புலன்களைக கரண நான்குடன்
றுறைதுறை யடககலுந தவமுந் தூய்மையும்
பொறையொடு கல்வியும பொருநது ஞானமு
மறையவா தொழிலென வகுக்கப பட்டதே 131

தலைமையுங் கொடையொடு தறுக ணுண்மையு
நிலைமையுங் கீழ்ப்படா நெஞ்சி னீட்டமுங

கொலைபயில் போாகளிற் புறங்கொ டாமையுஞ
சிலைமலி தோளினு யரசர் செய்கையே. 132

உழுதொழில் பசுக்களை யோம்பல் வாணிகம
வழுவறச செய்கையே வணிகா வாழ்ககையாம
பழுதற விவாகளைப பாது காததலே
விழுமிய தொழில்களவே ளாளாக கெனபவே 133

வேறு.

என்னைப் பற்றிக கொடுநின்றே யெல்லா வினையு மியறறி
னுற், பின்னைப் பிறவாப் பெருமபதமென் னருளி னுலே பெறுங்
கண்டாய, நின்னைத தொடருமு வினையெலலா மென்னை நினைந
தே செயில்வினைக, டனைக கடததற கருநதுன்ப மெலலாங்
கடககத தகுதியால. 134

வேறு.

என்னையே நினைந்தெழவுன் மனததினையென் னிடையேவை
யெனனையே நினைநதிருநீ மறறெனககே பூசனைசெ
யென்னையே குருவாககொள் ளெப்போது மிதுசெய்யி
லென்னையே வந்தடைதி யிதுமெய்யே யிதுமெய்யே 135

இருவேறு வகையாய வெவ்வேறு வினைகளையு
மருவேனென றறவிட்டு மாயையினுன் மறைபபரிய
வொருவனையே பற்றுதியப் பறறினு லுனைபபிறவிக்
கருவேலை கடநதேறக கைதருவேன் கதிாவேலோய். 136

வேறு.

வேதநூல்களின் முடிவினை வியாதனிற் பின்னு
ளோதமாககட லுலகிலுண் டாககிய வுரவோன
கோதிலாநெறி யுணாநத கோவிநத மாமுனிவன்
பாததாமரை பறறிவீட் டினபமே படைததான. 137

வேறு.

ஆற்றியல் வழுவிய புலன்க ளைந்தையும
பாறறிய சங்கர பகவற் பாதனென்
றேறறிய பெயரினு னருளினு லியான்
சாறறின னிபபெருந தருமு நூலையே. 138

ஈசுரகீதை.

பூதமைந்தோ டிரவிமதி புருடனுகிப் புணர்ந்தென்றும்
பேதமில்லா வறிவுருவாய்ப பிறங்குகின்ற பேரொளியோ
னுதிமூவர்க் கறிவரியோ னரிவைபாக னுமமலன்
பாதபங்க யங்கடலை வைத்தேபணியும் பரிசினுல். 1

அறிவென வுரைக்கபபட்ட தவனுடை யுருவுதன்னே
ருறைவிலா நிமலன்சாநத னுண்ணிய னென்றுமுள்ளோன்
செறியுமெய பொருட்குமுளளாய்ச சின்மயமாயே சானருய்ப்
பிறிதரு மவிதைகெட்டாப் பெற்றிய னென்றுனீசன். 2

யாதொரு பொருடகுமுள்ளா யிருநதுள வறிவுதன்னே
மேதகு புருடனென்று முயிரென்று மீசனென்றும்
பேதமில் காலமெனறு மனமொடவ வியததமென்று
மோதிடு மறைநளென்றே யுரைத்தன னெழிலிலீசன் 3

பந்தமதி லொருக்காலும் பற்றுனு னப்பநதனு
சிநதைசெய துநதானசெய்யான் செய்வானு யேநிற்கு
முநதியவான் காறறனனீா மண்ணல்லன முழுதுமா
யநதமிலா வானநத வறிவுருவே யவன்வடிவம 4

அறிவினை யுடையராகி யருமறை முடிவுகண்டோர்
செறியுமெய பொருடகுஞசானருய்ச சின்மய மாயேதன்னிற்
பிறிதரு மவிதைக்கெட்டாப பெறறியோ டெங்குநிற்கு
மறிவென வுரைபபரல்ல தயலொனறு மினமைகண்டே. 5

வேறு.

அழியா தெங்கு முளதாகி யனைத்துட் புறம்புந் தானிரம்பி
யொழியா வறிவா யொருகுறற முறைததற கரிய தொருபொரு
கழியா மாயை யதனுலே காணப் பலவாய்த தோன்றியிடு [ளே
மழிவா யினதென் றென்றுமிலா திருககு மதுவே யியல்பென்றுன்

பூதங்க ளெவையுந் தன்பாற புணர்நதிட நிற்றல் கண்டே
பூதங்க ளெவற்றி னுள்ளும் புறப்புநதா னிற்றல் கண்டோன்
பேதங்க ளனைத்து மில்லாப் பிரமமே யடைநது வேறு
மேதங்க ளனைததும் விடடோ னெனறிட லாகு மன்றே. 7

வே று.

யாவனி யாதொரு போதித யத்தே
மேவிய வாசையெ லாமற விட்டா
னேவரு மின்னமிர் தாயவ னப்போ
தோவலி லாதொளிர் வீடடை வுற்றான். 8

வே று.

ஆறுபல கூடியுல கததலை கடற்கே
வேறறவுண் மேவியுட னாகுமவினை வேபோ
லீறில்பர மாயருவ தாயபிர மத்தோ
டாறுமறி வானவை யடங்கியிடு மன்றே. 9

வே று.

படைபபவனு னெப்பொழுதும் பரம்பரயோ கிக்கிருந்து
நடததுவனு னனவொடுக்க மிலாஞான யோகத்தாற்
கிடைத்திடுமென் றனையாகக் கெழுமியயோ கானநதத்
திடைபபடலா னடனுசெய்வே னெல்லையில்பே ரின்பததால். 10

வே று.

சித்திரையு ருதவதில வாயுவை நிறுததிப்
பததியொடு சாந்தியைய டைநதபர யோகத
சுத்தமாக ளாதனுத யாத்தமன மிலலாச
சுததவொளி யோடவ்வொளி கண்டனாகு டுயோர். 11

வே று.

துறவின ரறிவிடைத தோன்றுஞ் சோதியை
யுறவினி லறிபவர்க் கெளிய வுண்மையைப
பிறிவினி லறிவரி தாய பெற்றியை
யறிவினி லறிபவாக் கருளு மண்ணலை. 12

வே று.

குரம்பையினுள் ளேயிதயக் குகையின்மறைந் திருக்கின்ற
பரம்பொருளைக் கண்ணாலே பாாத்துப்பல் காற்பணிந்து
கரநதலையிற் குவிததுத்தங் காதலகரை யழிவுறநின்
றிரநதரவோங காரத்தை யுசசரித்தங் குபசிடத்தால், 13

கரணமெல்லா மொடுங்கினவர் காயத்துள்ளே கதியாகிப்
பிரமயோனியா யுள்ளபெரும வென்றும் பிறவாதாய்
மரணமில்லா நின்செம்பொன் வடிவேபரமாய் மற்றெதிலும்
பரமமா யுயிர்க்குயிராய் நிறகும்பரமாய்ப் பார்க்கின்றோம். 14

ஒருமறை யனந்தசாகை கொண்டுன துருவமொன்றி
னருமையை யறிவிககின்ற வபபடி யறியவுன்றன்
பெருமையை யறிவார்சாநதி பெறுபவா பெறுதாரெல்லாங்
கருமய லுறுவார்சாநதி கனவிலுங் காணமாட்டா 15

யோகியாகி யுயிராகி யுணர்வானுகி யிணையில்லா
வேகனுகி யிருந்தானு மரியுமயனு மீசனுமாஞ்
சேகிதாவுந தாதாவுந் தீயுமதியுந் தினகரனு
மாகிவெவ்வே றனைததுருவு மானுயெனவே யறைகுவரால். 16

வேறு.

கரண மியாவையுங் கடநதிருள் கடந்துனைக் கண்டவ ராதித்த, வருண மானசின மாத்திர நேததிர முதற்புலன் மனஞ் செல்லாப், பிரம மேகமாம புருடனோர் பிறிதிலாப் பெருமை யாறபேச் சற்ற, பரம மான்முதற் பகுதிநிர்க் குணம் வெறும் பாழென நிகழ்கின்றா. 17

வேறு.

ஓது மொலியூ றுருச்சுவை நாற்றந தனககற
றுதி முடிவில் பரமா யசிந நிதமாய்ப
பூத மனைததி னுககுமுள ளாய்பபு றமபுமாகு
சோதி நினை யறிந்தார துஞசார் பிறவாரால் 18

பலவுரை செய்குவ தென்பல பரசத தியினு
லுலகமெ லாமெனி லேயொழு கவெ னுள்ளொழியத்
துலகுப ரப்பி ரமமா கியசோ தியதா
யிலகுவ னெனில் வேறில் லையோ ரன்னியமே 19

வேறு.

பின்னிய பகுதியாம பிரதான மாயையு
மன்னிய புருடனு மானு மாதியாய்த்
துன்னிய விகாரமுந தொலலை யீசனி
லன்னிய மின்மையா லவனே யார்தமால். 20

வேறு.

அவனேபாச மவனேகட்டுண் டவனேகட்டு மதிபதியு
மவனேயவனை யொருவர்களு மறிவாரில்லை யனைத்திற்கு
மவனேபசுக்க ளாகின்றா னனைத்துமாகி யுள்ளானு
மவனேயனாதி புருடனென வவனையறிவா ரறைகுவரால் 21

என்னையுற நினைப்பவரி லெங்கேனு மொருவனவன்
றனமதியைக் கடநதருளாற் றன்னிதயக் குகைதன்னிற
பொன்மயனாய்ப் புராணமாம் புருடனாய்ப பொருநதுமெனி
லனனியம தறவறிவா னவன்பரமத திடையடைவான். 22

வேறு.

என்னொழிய விலலைசக மியானவ் வுருவலலே
னுனனிலொரு மாயையுல குக்குமுத லாகு
நின்னுருவ மானவெனை யன்றியது நானுந
தனையியல்பி னானிகழ்வு றத்தகுவ தனறால. 23

வேறு.

ஈனஞசெய்யு மஞஞான விருளைககடநது மேலான
பானநதனககே யுளதான பரமவொளியாம பரம்பரனை
ஞானநதன்னால் வேறறவே நானெனறறிநத நல்லோனவ
வானநதமதாம பிரமமய மாகிவீடே யடைகினறான் 24

ஒபபதுமிக் கதுகுறைநத வொன்றுதனை யொழிததில்லா
தெயபொருளெவ வொளிகடகு மெவவொளிதா னொளியாகுஞ
சிற்பரமா காயததே திகழ்கின்ற வதுதெளிநத
வப்பெரியோ னானநத மாய்பபிரம மாகின்றான. 25

வேறு.

புன்மய கோசமுள் புககொ ளிககுளே
நன்மைய தாகிய ஞானக கணணினாற
சின்மய மாயததிகழ் தேசை நோககிய
தன்மையால் வியோமகற றாமங் காண்பரால் 26

வேறு.

எஙகுமுள னாயிறையா யேகனா யெலலாப்பூ
தஙகடொறு மறைந்திருக்குந தன்மையனாய்ச் சராசரங்கட்

கின்குயிரா யுள்ளாகு மிறைவனொரு வனையுமறிந்
தங்கடைவார் சாந்தியினை யடைவரல்லா தவரடையார். 27

வேறு.

யோகினி லுளமென்பா லொருபடி யுறவைத்தே
யேகவெ னிலைகண்டா ரவரென தியல்கண்டார்
பாகம தறுமொன்றும் பலவுரு வமுநானே
யாகவு மெனையன்பா லறிஞரு மயலன்றால். 28

வேறு.

உதியாம லென்று மொழியாமை நின்ற வொளியாகி யென்று
முளதாய்த், திதியாய் நிறைந்து தெளிவாகி யங்கொா செயலான
தின்றி யருளான், மதியாளா தங்க ளகமே யகண்ட வடிவாய்
நிகழ்ந்த வடிவே, பதியாகி யென்று மழியாமை நின்ற படியாகி
நினற பரனுண் 29

வேறு.

சுத்தமா யென்னைக கண்டெத் தோற்றமுந தோன்றுதான
வுததம யோகமெலலா யோகிலும பரமயோக
மத்திற மின்றி யென்னை யாயிரங் கோடி காலனு
சித்தம தொருககி நாளுஞ சிநதையிற் றிகழுக காணா 30

வேறு.

மறைவினி லாகினும் வலியினி லாகினும
பிறர்பொருள் வவவுதல் பெரிய கள்ளமாங்
கறையுறு மரிவையா திறங்க னுவிலும்
பிறழ்வற மறபபது பிரம சாரமாம். 31

ஓதுமா லமபன மொன்று மின்றியே
போதமும போதகப் பொருளு மென்றுணர்
பேதம தன்றியே யிருநத பெற்றிநற்
சாதன மாகிய சமாதி யெனபரால். 32

வேறு.

தாரணை யாயா மத்திற் றகுதிபன் னிரு மடங்காந
தாரணை தன்னிற் றியானந தானுமப் படியே நன்றாந
தாரணி தன்னின் ஞான சாதன மானுச மாதி
பேரணி தியானந தன்னி லேறமிப பரிசே யென்பர். 33

வே று.

* நீரினுற் செழும்ப தானவவ் விடங்க ணெருப்பினுல் வெந்த வவ் விடங்க, ளூருசெந துக்க டிற்சனர் துரால ருதிர்ந்திடு சரு குபுற் றிடங்கள், கோரமாம் பயிங்க ளுளளிட மிடிநத கோயி ளுற் சந்திகண் மயான, மாரவா ரங்க ளுள்ளிட மசுத்த மலகக ணு மனததினுக் கதனுல் 34

† வருததமா யுடல வாதையைப பற்று மனமது நடுநடுங் கிட்டுப், பொருப்பினிற குகைகள் புண்ணிய தேசங் கோயில்க ணதிகளின் கரைக, ளிருப்பறு மனைதா னூாவது கடிப்ப தினறி யே காநதமா யுள்ள, வொருத்தரு மறியா விடததிலே யெனனை யுனனுவான் மனனொுப படுவான். 35

வே று.

தனியி லிருநது பயமின்றிச சாநதனுகித தனக கிசையு
முனிவா மொழியு மாதனங்கண் மூன்றி னென்றி லேழுகக
னுனியைச சிறிதே கண்விழிதது நோககியாது நோககாதே
யினிய தன்பா லேயிருநத வென்னைப் பாவிப பதியோகம 36

சகலசத தியுமு டைததாய்த் தமனிய மயமாயத தாரம
புகலுமெப் பொருளா யெனறும பொன்றுறு தாகி யெஙகுந
திகழொளித திரளா யுள்ள தெய்வமாய்த தெரிககொ ணுதாய
நிகழுதற் பரத்தி னேரே நிததலு நெஞ்சை வைபபான் 37

வே று.

மிக்கபரஞ சுடரான விமலனையும் விளம்புறற
வக்கமலத தேதனையு மயலாகா வகைநினைவா
னககரமாம பரமாகா சததுவனைத தானெங்கு
மொககநினைந் தேபின்னை யொன்றுநினை யாதொழிவான். 38

வே று.

அன்னிய மறவன லோனைக் காட்டிய
பன்னிய புருடனும பஞச விஞ்சகன்
றன்னையே சகலகத் தாவாத் தன்னுரு
வன்னியின் சிகையதா மதித்து நோககுவான். 39

---

* விலக்கைக் குறிப்பது. † விதியைக் குறிப்பது.

வேறு.

சொன்னதத் துவங்க ளெல்லாஞ் சோதனை பண்ணிப் பின்னைப்
பின்னதத் துவமொன் றிலலாப் பிரமநா னென நினைந்து
பன்னரு மோங்கா ரததாற் பரமமாம் பரமா யுள்ள
வென்னிலே தனனை வைத்திங் கென்மய மாகி யுள்ளான். 40

வேறு.

ஏசி லிநதவி யோகா லெலனையடைந
தாசை கோபம் பயமறற வான்மராய்ப
பாச மற்றெனைப பாவிதத பாவததா
லாசி லென்மய மானா னேகரால் 41

வேறு.

பொய்யில் பததியாற் றுறவாற போதம் பொருநதும் புந்தி
யினுற, செய்யும பூசை யேபூசை செய்யுந் தொழில்க ளெல்லாம்
விட், டய்யம் பண்ணி யுணடொன்று மாசைப படாதா ரெனை
யடையு, முய்யும பரிசு மறைநத பொருளுங்கட் கிரங்கி யுரை
ததனுலை. 42

வேறு.

பததியையென் பாலுடையா னெவவுயிர்க்கும் பரிவுடையா
னுததநலந தீஙகடையா னுடுங்கியவுள் ளமதுடையான
புததிமன மெனபாலே பொருநதியபா வனையுடையா
னெத்தனையும பொறையுடையா னியாவரினு மெனககினியான்.

பன்னியயோ கொழிவில்லான் பறறிலான் பாவகததோ
ரின்னலிலா னாரம்பித திடுதொழி லதிலான்
றன்னைவெரு வுதலொன்றுற றுன்வெருவ லுனில்லா
னென்னதியா னெனவிலலா னென்றுமெனக் கினியான். 44

வேறு.

துயரு றுதசந தோட மேவியே
செயலெ லாமுதா சீன னாகியே
யயல ராயினு ரன்ப ரின்றிவா
ழியல்பி னானெனக் கினிய னாயினன். 45

துதியி னிநதையிற் றுல்லிய னாயெனிற
றிதிய டைந்துசி னஞ்செருக் கின்றியே
மதியி னொன்றினும வாஞ்சையு றாதுள
வதிக வானெனக் கென்றுமெய் யன்பினான். 46

வாடலின் முகமது மலர்ச்சியு மவுனநற
பீடுறு வித்தகம் பெற்ற தோடலங்
கூடுத லினியவை கூற லியாவரு
நாடரு நிலையுடை யவாக்கு நல்லனான 47

வேறு.

எத்தொழில்க ளுஞ்செயினு மென்னருளி னாலென
பததர்பர மபபதம டைநதிடுவ ராலே
தததுவமும வைத்தெனி லெனைசசரண மாக
நித்தமு நிராசையை யடைநதுநினை கிறபார 48

வேறு.

அடங்கு மனனாயப பயமொன்றி லாசைப படாதா னளவறற
விடங்கொள் வினைகள் செய்தாலும வீடே யெயது மாதலினா
லுடம்பு காணா நல்யோகி யுண்டாம வினையா லொருகாலு
மிடும்பை யடையா னாசைப்பா டில்லானெனையே யடைநதிடு
மால 49

வேறு.

துறறுவரு தொநதுவ மயககவை துடைததுப
பெற்றதொ டமைநதெனருள பேறுற நினைநதே
யுற்றகரு மங்களவினை யெனனவுரை செய்யார
கற்றவர்கள் வீடதென வேகருது கினறார. 50

வேறு.

என்னையே நினைநதெனைப பணிநதெனை யருசசிததென்
றன்னையே யறிந்தவ னெனையன்றி யேசாரான்
பின்னியா துமப்பெருந் தகையிருந திடநதனிலென்
சென்னி யாற்சுமந் தவற்குவேண்டுவது செய்குவனால். 51

வேறு.

கருத்திலா மூடர் காட்டமா திகளிற் காண்பர்கற் றவர்களா
காயத, தருக்கனிற் புனலிற் காண்பரா குதியி லருச்சனை செய்

யுமந் தணரவ், வெரிக்கனே காண்ப ரெங்குமாய் நின்ற வெனது
விங் கத்தினை நேரே, யொருகஙிய பரம யோகிக ளென்று மொழி
வறக் காண்பாதம் முளத்தே. 52

வே று.

நீங்காத காதலினு னின்மலபோ தம்பயக்கு
மோங்கார மாத லுருத்திரியந தானுதல்
பாங்காக வத்தியன வானுகிப் பரித்தவுடல்
போங்காலத தளவுநிரந தரயோகம் புரிந்திடுவான். 53

வே று.

இநத நாரண னீச னுகிய வென்னில் வேறல னென்றுதநு
சிநதை யானினை வாராக ளுக்குரை செய்த யோகிது செப்பலா
மெநத வாருயிா கடகு மின்னுயி ராகு நாரண னென்பதோ
ரந்த மாதியி லாவெ ணக்கரு ளான தோர்வடி வாகுமால். 54

வே று.

ஏதமுற நாரணனை யென்னி லயல்காணும
பேதவிழி யாளர்பிற விப்பிணி யறுரே
மாதவனை யானென மனததினினை கிற்கும்
போதவிழி யாளர்பரி பூரண மடைந்தார். 55

ரிபுகீதை.

ஆனைமுக னறுமுக னருளாநதேவி
யநநதகண மளவற்ற முனிவர்தேவ
ரேனையுள நல்லன்ப ரியாவராலு
மெபபயனும் பெறவேண்டி யிதயத்தின்க
ணூனமற வுபாசிக்கப் பட்டன்னோர்க்கிங்
குவநதபய னருள்கருணை மூர்த்தியாகி
வானமென வகண்டசிதா காயமான
வத்துவெதாம் பரசிவனை வணங்கலசெய்வாம்.

அயன்சுதனும் ரிபுமுனிவர் வேதாந்தத்தி
 னருத்தமெலா மழுக்கறவே தெரிவிக்கின்ற
வியல்புளதாஞ் சூத்திரமோர் நான்கத்தியாய
 மியாமருளிச் செய்ததிதன் விசாரத்தாலே
பயமருவா வகண்டபர ஞானமுண்டாம்
 பவநீங்கும் பரப்பிரமா நந்தமெய்து
மயலறநீ கேளெனவே யதனைமுற்று
 மகிழ்வுடனே ரிபுவிக்கு மகேசன்சொன்னான். 2

சொன்னவுடன் ரிபுமுனிவன் சூத்திரத்தின்
 சூட்சுமமாம் பொருளையெலாங் கேட்டவண்ணம
பின்னமற மனதினிடை மனனஞ்செய்து
 பின்னுமதைத் தியானித்துப் பூன்றஞான
மன்னியதாற் பவதுன்ப மனைத்துநீங்கி
 மகததான வாநந்த மருவிநின்று
யன்னசிவன் றிருவுருவை யிறைஞ்சியேத்தி
 யதிசயமா மன்புடனே போற்றலானான். 3

அருள்வடிவா யெனையாண்ட சிவமேபோற்றி
 யாநந்த கனமான சிவமேபோற்றி
சருவவிலட் சணமான சிவமேபோற்றி
 சகலர்க்கு மிதமான சிவமேபோற்றி
நிருமலமாய் நின்றபர சிவமேபோற்றி
 நீக்கமற நிறைந்தபர சிவமேபோற்றி
யிருமையிலா வேகபர சிவமேபோற்றி
 யெஙகுமுள வகண்டபர சிவமேபோற்றி. 4

அகிலசகக் காரணமாஞ் சிவமேபோற்றி
 யமபிகைபி னாயகமாஞ் சிவமேபோற்றி
நிகிலபரி பூரணமாஞ் சிவமேபோற்றி
 நிரவயவ நிட்களமாஞ் சிவமேபோற்றி
விகிலமிலா விபுவான சிவமேபோற்றி
 வேதாந்த வேத்தியமாஞ் சிவமேபோற்றி
சகலசகன் னாயகமாஞ் சிவமேபோற்றி
 சததியசிற் சுககனமாஞ் சிவமேபோற்றி. 5

இனைவந்தம பரசிவனைத் துதித்துப்பின்று
மிறைஞ்சியவ னநுஞ்ஞையினு லவிடம்விட்டுப்
பின்னமிலா வானந்த வநுபவத்தின்
பெலமுடனே யங்கங்கே சஞ்சரித்து
மன்னுசில வதிகாரிக் கிஞ்ஞானத்தை
மகிழ்வுடனே யங்கங்கே யுபதேசித்த
பின்னர்சில வேதுவினுற் புவியின்கண்ணே
பிறங்கியதாங் கேதாரத் தலத்தில்வந்தான்.

பாரின்மிசை யிமகிரியின் சிகரத்தின்கட்
பற்றியதாங் கேதாரத தலத்திருந்து
பூரணமாய்ப் பொருந்தியவக் கேதாரேசன்
பூசனையே புரிந்துமிக விரத்திகூர்ந்து
தீரமுறு சிவபத்தி சிவஞானங்க
டிடமாகி விபூதியுட னுருத்திராக்க
வாரமுதற் சிவசின்ன மனைத்தும்பூண்ட
வயன்சுதனும் ரிபுமுனியை முனிவர்கண்டார்.

கண்டவுட னிதாகசுக ராதியான
களங்கமிலா முனிவரெலா மன்புகூர்ந்து
தண்டெனவே நன்றாக வணக்கியேத்தித்
தகைமைமிகும் ரிபுமுனியை நோக்கிச்சொல்வார்
பண்டொருகாற் பரசிவனைக் கைலாயத்திற்
பத்தியுடன் பானகாக வாராதிதவ்
வண்டர்பிரான் கருணையினு லகண்டஞான
மகிலர்க்கு மிதமாக வடைந்தாயன்றோ.

சலனமிலா வகண்டபர ஞானமபெற்ற
சற்குருவே பரமசிவன் கருணையாலே
கலனமிலாச் சுருதிமுடிச் சூத்திரத்தின்
கருத்தான வகண்டபர சிவஞானத்தை
யலைவறவே நீமுன்ன மடைந்தவண்ண
மத்யந்த கருணையினு லெங்கட்கெல்லா
முலைவுதரு பவபந்த மனைத்துநீங்கி
யுத்தமமா முத்திபெற வருள்செய்வாயே.

பரமசிவன் பூசனையே முதலாம்பத்தி
பண்ணியதா லவனருளுக் குரியரான
நிருமலமா முனிவரரே யுங்கட்கெல்லா
நிகழ்த்தவொண்ணா ரகசியமாம் பொருளேயில்லை
யரியசிவ னடியார்க்கு மறைக்கத்தக்க
தானபொரு ளெஙகேனு-மெவையுமுண்டோ
வுரியவரே யாதலினா லுங்கட்கின்றே
யுத்தமமா ஞானத்தை யுபதேசிப்பாம 10

ஏகபரி பூரணமா மறிவேயான்மா
விவ்வறிவே விவகார தெசையின்மைநதா
வாகமுத லநநதவித வுபாதிகட்கு
மதிட்டான வடிவாக வமர்ந்துநிற்குந
தேகமுத லனைத்துக்குஞ் சாட்சியாகுந
திரிசியமாம் பொருட்கெல்லா மதீதமாகும்
பாகமற விசாரிக்கி லிவ்வான்மாவே
பகுப்பற்ற பரபிரம சொரூபமாமே. 11

அறிவுருவா யமைவுற்ற வானமாதானே
யழியாம லிருப்பதனாற் சத்துமாகு
மறிவுருவா யமைவுறற வான்மாதானே
யனைத்தையுமே விளக்குவதாற சித்துமாகு
மறிவுருவா யமைவுற்ற வான்மாதானே
யகிலர்க்கும் பிரியமதாற் சுகமுமாகு
மறிவுருவா யமைவுற்ற வான்மாதானே
யநதமிலா திருபபதனா லநந்தமாமே. 12

ஒருவெளியா யிருக்கின்ற வானநதானே
யுறறகட மடமென்னு முபாதியாலே
யிருவெளிபோற் கடவான மடவானென்றே
யிவ்வுலகி லிலங்கியிடு நீதியேபோ
லொருவடிவா மறிவான வத்துதானே
யுண்மையிலா வவித்தைமுத லுபாதியாலே
யிருவடிவ மானதுபோ லான்மாவென்று
மெங்குமுள பிரமமென்று மிலங்குமன்றே. 13

கடமடமா முபாதிகளை நேதிசெய்யிற்
கடவானு மடவானு மொன்றேபோல
மடமைமுத லுபாதிகளை நேதிசெய்யின்
மாசற்ற வான்மாவும் பரமுமொன்றே
யிடமருவும் வேதாந்த விசாரத்தாலே
யிருமைதரு முபாதியெலா நேதிபண்ணித
தடமருவு மான்மபர வைக்கியததைத
தடையறவேமுமுட்சுவெலா முணரவேண்டும. 14

ஏதமுறு மவிதததைமுத லான்மோபாதி
யிலங்கியிடு மாயைமுதற் பிரமோபாதி
பேதமெலா மான்மாவுக கபின்னமான
பிரமத்திற் கற்பிதமாய்த் தோற்றலாலே
யீதெவையு மதிட்டானந தனக்குவேறு
யெள்ளளவு மிலையெனவே நேதிபண்ணி
யாதிமுடி வொன்றுமிலா வகண்டமான
வான்மபர வைக்கியமே யறியவேண்டும் 15

சுத்திகையிற் கற்பிதமாம் ரசதமந்தச
சுத்தியலா தன்னியமா யிலாததேபோற்
சத்தியசிற் சுககனமா மான்மாவின்கண்
சலனமுதற் கற்பிதமாய்த் தோனறுநின்ற
விததுவிதம் யாவையுமிவ வான்மாவன்றி
யிதரமதா யிலையெனவே நேதிபண்ணி
யத்துவித பூரணமா யமாந்துநின்ற
வான்மபர வைக்கியமே யறியவேண்டும் 16

ஆன்மாவிற் கற்பிதமாய்க் காண்பதெல்லா
மான்மாவுக கயலாக வொன்றுமில்லை
யான்மாவுக் கயலாகப் பிரமமில்லை
யப்பிரமந் தனக்கயலா யான்மாவில்லை
யான்மாவே பிரமமதாம் பிரமநதானே
யான்மாவா மனுவுமிதி லையமில்லை
யான்மாவா மகம்பிரம மென்றெப்போது
மான்மபர வைக்கியமே யறியவேண்டும். 17

அறிவுருவா மான்மாவே யிருப்பதாலே
  யறையுமனுன் மாவெனுமோர் வாக்குமில்லை
யறிவுருவா மான்மாவே யிருப்பதாலே
  யறியுமனுன் மாவெனுமோர் மதியுமில்லை
யறிவுருவா மான்மாவே யிருப்பதாலே
  யமருமனுன் மாவெனுமோர் சகத்துமில்லை
யறிவுருவா மான்மாவே யென்றுமெங்கு
  மசஞ்சலமா யமர்நததென நிசசயிப்பாய் 18

நிகிலமெனத் தோற்றுவதும் பிரமநதானும
  நீயெனவே தோற்றுவதும் பிரமந்தானு
மகமெனவே தோற்றுவதும் பிரமந்தானு
  மன்னியராய்த தோற்றுவதும பிரமநதானு
மிகழ்சகமாய்த் தோற்றுவதும பிரமநதானு
  மீசனெனத் தோற்றுவதும் பிரமநதானு
மகிலவிதத் தோற்றமுமே பிரமநதானு
  மகண்டபரப பிரமமதே யானமாவாகும். 19

ஆதலினு லகண்டேக ரசமேயான
  வான்மாவுக் கன்னியமா யணுவுமிலலை
போதகன மாகியவவ வான்மாவேநீ
  புகன்றதிலோ ரணுவேனு மையமில்லை
மாதவவிவ் வான்மாவா நானெனபோது
  மகத்தான பரப்பிரம சொரூபமென்றே
பேதமிலா வகண்டான்ம நிச்சயத்தை
  பெற்றதனுற் பவபாச முத்தனுவாய் 20

வாரிதியி லலைகுமிழி நுரைகடோன்றும்
  வகையெனவே வரையற்ற பரசிவததிற
சாரமிலாச சகலசரா சரமுந்தோன்றுஞ்
  சலனமுறு விசாரணையா லவையணைத்தும
பூரணமாம் பரமசிவ சொரூபமென்றே
  புரையற்ற போதவுரம் பொருநதினோரே
கோரமதாம் பவபாச மணைததுநீங்கிக
  குறைவற்ற பரமசிவ சொரூபமாவர். 21

பரிவுடனே யுபநிடத பாடத்தாலும்
பரமசிவ பத்தர்க்கே தானத்தாலும்
புரையறவே திவ்வியமா மிலிங்கததின்கண்
பூரணமாம் பரமசிவ பூசையாலும்
பரவுசிவ தலங்களிலே வாசத்தாலும்
பலவிதமா மற்றுமுறு நியமத்தாலும்
பிரமமதாம் பரமசிவ னருளுண்டாகிப்
பின்னமிலா வகண்டான்ம போதமுண்டாம். 22

நித்தசிவார்ச சனைமுதலாம பத்திசெய்து
நிகழுமனே சுததியினைப பெறறதீர
ரததுவிதப பரசிவமே மறையீறுதி
யனைத்துக்குந் தாற்பரியப் பொருளாமென் றுஞ்
சத்தியமா மசிவமே நாமேயென்றுஞ்
சலனமிலா வகண்டசிவ ஞானமபெற்று
மிதகையதாம பவபந்த மனைததுநீககி
மெய்யுணர்வா நநதபர சிவமேயாவர். 23

அற்பமுமோர் பேதமிலா தகண்டமான
வததுவிதப பரசிவமே வேதாநதங்க
ணிரபபயமாய் நிகழுததியநற பொருளாய்நின் று
நிகழுமனே சுத்தியிலா மூடரெலலாம
பற்பலவா நூற்களினுற பேதபுநதி
பற்றியதா லகண்டேக பரசிவததைத
தற்பரமாஞ சுருதிமுடி முதலாநூலின்
றுற்பரியப பொருளாக வறியாரென் றும. 24

அருந்தவனே யநநதவித மறைந்திங்கென்ன
வகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
றுரைநதருமிவ வகண்டபர நிசசயந்தா
னுத்தமனுஞ் சிவனருளா லியாமடைந்த
நிரந்தரமா மநுபூதி யையமில்லை
நிமலபர சிவனுணை யுண்மைசொன்னேம்
பொருந்தியவிவ் வர்த்தத்தை யொருக்காலேனும்
புந்தியுறக் கேட்டுணர்வோர் பரமேயாவர். 25

கற்பிதமாஞ் சீவபர வுபாதியெல்லாங்
 களங்கமுறு விசாரத்தா னேதிபண்ணி
யற்பமிலா வகண்டபரப் பிரமந்தன்னை
 யனகவகம் பிரமாஸ்மி யென்பதாக
நிற்பயமா யறிவதுவே பிரமாகார
 நிலைமைபெற வுரித்தான ஞானமாகு
மிப்பிரம ஞானத்தை யிசைந்ததீர
 ரீனமுறு பவபாச மெய்தாரென்றும. 26

மாயைமுதற் கற்பிதமாம் பொருளேயில்லை
 மாய்வற்ற பரசிவனு நானேசேட
மாயுளனென் றெண்ணுவதே யாவாகித்த
 லசைவறவே தன்னிடையே தானாய்நின்ற
தூயவனும் பரசிவனே நானென்றெண்ண
 றுகளற்ற வாசனமா மனத்தின்சங்க
மேயமதாந் தீவினைநல் வினைகளொன்று
 மெனக்கிலையென் றெண்ணுவதே பாத்தியங்காண 27

வெகுகால மாகியுள வவித்தையென்னும
 விரிவான சலாஞ்சலியை விடுதறானே
தருமானம லிங்கத்துக் கருக்கியங்காண்
 தடையற்ற பரமசிவா நந்தமென்னு
நிகழ்வான வாரிதியின் லேசாம்லச
 நிகிலருமே பருகுவரென றெண்ணறானே
வகையான வாச்மன மாகுமைந்தா
 வரமருவு மபிடேக விதியுங்கேளாய. 28

பூரணமாஞ் சுகவாரி யானவென்றை
 புவனமெலா நனைப்புற்ற தென்றுநானே
காரியமா முதகத்தா னனைக்கவொண்ணுக்
 களங்கமிலாப் பிரமமெனுந் தியானந்தானே
சாரமதா மபிடேக மற்றொன்றாலுஞ்
 சற்றேனும் புனையவொணாப் பூன்றநானென்
றோருவதே பரமான்ம லிங்கத்துக்கிங்
 குரித்தான வத்திரமென் றுணர்திமைந்தா. 29

திரிகுணமா மூலகமெனுஞ் சூததிரத்தைத்
திரட்டிரளாய்த் தரிக்குமதிட் டானமான
பரசிவனே நானென்னுந தியானந்தானே
பரமான்ம லிங்கத்துக் குபவீதங்கா
ணருவமதா யகிலவிசே டமுமேயற்ற
வான்மாவே யகமென்னல் பணிகளாகும்
விரிபலவாம் வாதனைசோ சகந்தரிக்கும்
விபுநானென் றெண்ணுவதே கந்தமாகும். 30

முக்குணமாம் விருத்திகளை விடுதருனே
மூலவிலிங் கதந்துக்கட் சதைகளாகு
மிகருநா னீசனெனும பேதமூன்றை
யிகழ்ந்திடலே வில்லுவபத் திரங்களாகுந
துர்க்குணமாம வாசனையைத் தவிாதருனே
தூபமதாஞ் சுயஞ்சோதி யாயிலங்கு
நிாகுணமாம் பரசிவனே நானென்றெண்ணு
நிரந்தரமாம் பாவனையே தீபமாகும். 31

பலகோடி பிரமாண்ட நானேயென்னல்
பரமசிவ லிங்கததி னைவேத்தியங்கா
ணலையாத பிரமசுக மனுபவிக்கு
மகண்டமதாம விருததியதே வியஞ்சனங்காண்
சலியாத ஞானமெனு முதகத்தாலே
சஞ்சலமூ லாஞானை மென்னபபட்ட
தொலையாத வுசசிட்ட சேடந்தன்னைத்
துடைத்திடலே யத்தங்க லக்கலாகும் 32

வெகுவிதமா யிராகமுறும் விடயந்தன்னை
விடுத்திடலே தாமபூல மளிப்பதாகும்
நிகழ்வுபெறு வஞ்ஞான விருளைப்போக்கு
நிருமலமாம் பிரமான்ம ஞானந்தானே
திகழ்வுறுநீ ராஞ்சனமாம் விவிதமாகத்
தெரிவதெலாம் பிரமமெனுந் திட்டிதானே
சுககனமாம் பரமசிவ லிங்கத்துக்குச்
சுத்தமுறு மலாமாலை யாகுநதூயோய். 33

பூரணவா நந்தான்மா வகமென்றெண்ணல்
புகழ்புட்பாஞ் சலியாகு மநந்தகோடி
காரியமாம் பிரமாண்ட மென்னிடத்தே
கற்பிதமாய்ச் சுழலுமெனுந் தியானந்தானே
நேரதுவாய் வலமவரலா மென்றுமென்னை
நிகிலருமே வந்திப்பார் நானெப்போது
மாரையுமே வந்திக்கே னென்னுந்தியான
மான்மமகா லிங்கதனின் வணங்கலாமே. 34

அகண்டமதா மென்னிடையி லுமரூப
மனுவுமிலை யென்றுசெயுஞ் சிந்தைதானே
புகன்றபர பூசனையி லுரியதாகப்
புகல்கின்ற வரநாம கீர்த்தனங்காண்
சகந்தனிலே கர்த்தவ்ய மானதொன்றுஞ்
சற்றுமெனக் கில்லையெனச் செய்யுந்தியானந்
தகுநதமனே பாவனையாற் செய்யும்பூசை
தனின்மற்று முள்ளவுப சாரமாமே. 35

சகலமனே மயக்கங்கள் விட்சேபங்கள்
சற்றுமிலா வசைவற்ற சமாதிதானே
விகலமிலாப் பரமசிவ லிங்கதனுக்கு
விசற்சனமா மிவவண்ணம் வேதாந்தத்திற
புகலமல பூசனையை யொருக்காலேனும்
புரிந்திடுவோன் வாதனைக ளவையுந்தள்ளி
யகிலமதா மஞ்ஞான மரந்தையாவு
மகற்றிமகா மோட்சசுக மடைவனன்றே 36

திகழுமமா நாயகனுய்த் திடபோதத்தைத்
தெரிவிக்கும் பரசிவனை யாராதித்தப
பகவனருட் கருணையினாற் பாவமியாவு
பற்றறவே தீர்ந்துமனச சுததிபெற்றே
ரகிலசக தான்மாவா யரூபமாகி
யகண்டசிதா காயமதாய் நிறைந்துநின்ற
சுககனமாம் பரசிவமே நாமென்றெண்ணிச்
சோகமெலாந் தீரநதுபர சிவமேயாவர். 37

நினைவின்றி நிற்பதுவே யகண்டமாகும்
நினைவின்றி நிற்பதுவே நிட்டையாகும்
நினைவின்றி நிற்பதுவே ஞானமாகும
நினைவின்றி நிற்பதுவே மோட்சமாகும்
நினைவின்றி நிற்பதுவே சகசமாகும
நினைவின்றி நிற்பதுவே பிரமமாகும்
நினைவின்றி நிற்பதுவே சிவமுமாகும
நினைவணுவு மில்லையெலாம் பிரமநதானே. 38

சுத்தமுறும் வேதாநத விசாரத்தாலுஞ்
சுகநல்கும் பரமசிவ பத்தியாலுஞ
வித்தமுத லேடணையை விடுதலாலும்
விமலமதாம் பரமசிவத தியானத்தாலும்
முத்திதரும பரப்பிரம ஞானமுண்டாய்
மொழிநதமன முபசாநதி மேவுமன்றி
சத்தமிகுங் குதர்க்கமுத லெவைகளாலுஞ்
சாநதிதனை மேவாது மனதெபபோதும். 39

திரிசியமே தொன்றுமிலாத் திருக்கேயாகித
தியங்குமன்றோ விகற்பமிலா நிலைநின்றோர்க்கு
மருவியிடு நனவுகளுச் சுழுததியில்லை
மரணமிலை யுய்வதிலை மற்றொன்றில்லை
பிரிவறவே மனதுவெறி திருக்குநிட்டைப்
பெருமையினை யென்சொல்வோ மென்றிவ்வண்ணம
பரிவுடனே ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்குப்
பரமார்த்த வுறுதியினைப் பகாநதானன்றே. 40

நிகரிலகம் பிரமாஸ்மி மநதிரததை
நித்தமுமே யாதரவா யிடைவிடாமல்
வெகுகால பரியந்தஞ் செபித்துக்கொண்டே
விமலபர ஞானத்தைப் பழகல்வேண்டும
மகிழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரநதான்
மகத்தான பாவமெலா நாசஞ்செய்யுந
துகளிலகம் பிரமாஸ்மி மநதிரந்தான்
றுவிதத்தால் வருநதுயரை நாசஞ்செய்யும். 41

புகழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
பொய்யான பேதமெலா நாசஞ்செய்யுந்
திகழுமகம் பிரமாஸ்மி மநதிரநதான்
றிடசிநதா ரோகமெலா நாசஞசெய்யும்
மகிழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
மனதிலுள வியாதியெலா நாசஞ்செய்யும
பகருமகம பிரமாஸ்மி மநதிரநதான்
பலவாதி வியாதிகளை நாசஞசெய்யும 42

நிகழுமகம் பிரமாஸ்மி மநதிரநதா
னினைவுற்ற சோகமெலா நாசஞ்செய்யு
மகலுமகம் பிரமாஸமி மநதிரநதான்
னகததிலுள காமமெல்லா நாசஞ்செய்யும்
திகழுமகம பிரமாஸ்மி மநதிரநதான்
றிரளுற்ற கோபமெலா நாசஞசெய்யும்
மிகவுமகம பிரமாஸ்மி மநதிரநதான்
மேவியசங் கற்பமெலா நாசஞசெய்யும. 43

பகருமகம பிரமாஸ்மி மநதிரநதான்
பலவிதமாஞ் சிந்தைகளை நாசஞசெய்யு
மகலுமகம் பிரமாஸ்மி மநதிரநதா
னகமென்னுந் துயரையெலா நாசஞ்செய்யு
மிகழ்விலகம் பிரமாஸ்மி மநதிரநதா
னிதுவென்னுந துயரையெலா நாசஞசெய்யுந
திகழுமகம பிரமாஸ்மி மந்திரநதான்
றிரிசியமாம் யாவையுமே நாசஞசெயயும. 44

அமலவகம பிரமாஸ்மி மநதிரநதா
னஞ்ஞான மனததையுமே நாசஞசெய்யு
மமலவகம பிரமாஸமி மந்திரநதா
னவிவேக மனத்தையுமே நாசஞ்செய்யு
மமலவகம் பிரமாஸ்மி மநதிரநதா
னபிமான மனத்தையுமே நாசஞ்செய்யு
மமலவகம் பிரமாஸ்மி மநதிரநதான்
னரந்தைமிகும் பவத்தையெலா நாசஞ்செய்யும். 45

திகழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
றேகத்தின் றேடமெலா நாசஞ்செய்யு
மிகழ்விலகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னிந்திரிய தோடமெலா நாசஞ்செய்யும்
மகிழுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
மனமுதலின் றேடமெலா நாசஞ்செய்யும்
பகருமகம பிரமாஸ்மி மந்திரநதான்
பலகோடி தோடமுமே நாசஞ்செய்யும். 46

ஏற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரநதா
னெந்திரதந் திரமெல்லா நாசஞ்செய்யுந்
தேற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
றிட்டமதிட் டங்களெலா நாசஞ்செய்யு
மாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மநதிரநதான்
னசத்தான மயக்கமெலா நாசஞ்செய்யுந
தோற்றமகம பிரமாஸ்மி மந்திரநதான்
றோன்றியவெத் துவிதமுமே நாசஞ்செய்யும் 47

போற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
பூதங்க ளனைத்தையுமே நாசஞ்செய்யுந்
தோற்றுமகம பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
றொடாபுவன மியாவையுமே நாசஞ்செய்யு
மாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மநதிரந்தா
னஞன்மவுணா வனைத்தையுமே நாசஞ்செய்யுஞ்
சாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரநதான்
சகசீவ பரமெவையு நாசஞ்செய்யும் 48

சாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
சந்ததமாம் தியானத்தைச் சாரப்பண்ணுஞ்
சாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
சவிகற்ப சமாதியினைச் சாரப்பண்ணுஞ்
சாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
சகலவிகற் பமுமற்ற சமாதிநல்குஞ்
சாற்றுமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
சலனமிலா வபரோட்ச ஞானநல்கும். 49

நிகரிலகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னிகழ்சத்வா பத்தியெனும் பூமிநல்கு
மிகழ்விலகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னிசைத்தவசஞ் சத்தியெனும பூமிநல்கும்
பகருமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
பதார்த்தாபா வனையென்னும் பூமிநல்குந்
துகளிலகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தான்
றுரியகையென் றோதியநற் பூமிநலகும. 50

அனிசமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரந்தா
னமலான்ம ஞானத்தை விளக்குவிகசு
மனிசமகம் பிரமாஸ்மி மநதிரநதா
னமலான்ம லோகததின் செயத்தைநல்கு
மனிசமகம் பிரமாஸ்மி மந்திரநதா
னதிசயமா மான்மசுகந் தனையேநல்கு
மனிசமகம் பிரமாஸ்மி மநதிரந்தா
னகண்டமதா மோட்சசுக மளிக்குமன்றே. 51

அரியவகம் பிரமாஸ்மி மந்திரத்துக்
கதிசயமா மநதிரமே யொன்றுமில்லை
பரவுமெழு கோடிமகா மந்திரநதான
பலகோடி சன்மங்க டருவதன்றி
மருவியிடுஞ் சன்மங்கண் மாற்றுதென்றும
மற்றதனு லனைத்துக்கு மேலாகின்ற
துரிசிலகம பிரமாஸ்மி மந்திரத்தைத
தொடர்நதகில மநதிரமுந தொலைக்கவேணடும. 52

பலவிதமா மந்திரமுந தூரத்தள்ளிப
பயிலுமகம் பிரமாஸ்மி மநதிரத்தை
நிலையுறவே யாதரவா யிடைவிடாம
னித்தமுமே முமூட்சுவெலாம் பழகல்வேண்டுஞ்
சலனமிலாப் பழக்கத்தான் ஞானமோட்சஞ்
சகலமுமே சடிதியினிற் சிததியாகுந்
தலைமையுறும பரமசிவன் சரணந்தொட்டுத
தத்துவமாய் நவில்கின்றேன் சநதேகமில்லை. 53

கற்பிதமாய்க் காண்பதெலா மென்றும்பொய்யே
களங்கமிலாப் பரமசிவ மொன்றேமெய்யாந்
தற்பலமா மனவாக்குப் பொறிகளொன்றுற்
றொடரவொண்ணப் பேரறிவா நந்தமான
தற்பரமே யகமென்னும புநதிதானே
தருமோட்ச காரணமீ துறுதியென்றே
நிர்பபயமாய் ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்கு
நீராடன மநதிரமு னிகழ்த்தினுலை 54

அதுவிது நீ நானமுதலாயக காண்பதெல்லா
மணுவுமிலெ யணுவுமிலெ யணுவுமில்லெ
மெதுவெதுதான் றிரிசியமா யெஙகேயெஙகே
யெவவிதமாய்த தோற்றினுமத தோற்றமெல்லாந
திதமருவுந திருககான பிரமமேயாந
திலமளவு மையமிலெச சததியநதா
னிதமனைய பரபபிரம நானேயென்று
நிகழ்பிரம நிசசயமே தருபபணங்காண். 55

அகம்பிரம நிசசயமே தானமறறு
மகமபிரம நிசசயமே மநதிரங்கா
ணகம்பிரம நிசசயமே தருபபணம்மற்
றகமபிரம நிசசயமே யோமமைநதா
வகம்பிரம நிச்சயமே மற்றுமுள்ள
வறங்களெலா மாதலினுன முமுட்சுவாளுே
ரகம்பிரம நிசசயமே யிடைவிடாம
லநவரத மாதரவாய்ப பழகல்வேண்டும. 56

உலகமெலா மெதனிடையி லுதிதொடுங்கு
மொளிர்பானு விந்துவன லுடுக்கண்மின்னற்
பலவொளியு மெதனுலே விளக்கலாகும்
பகருமவை யெதனைநிதம விளக்கமாட்டா
விலகுசுரா சுரரெவரு மெதன்பயததா
லெக்காலுந் தஞ்செயலே யியற்றுநிற்ப
ரலெயுமறி பொருளையெலா மகற்றியந்த
வறிவுருவாஞ் சிவத்தையுபா சிக்கவேண்டும். 57

அகண்டவறி வானபர சிவமோநானென்
றநவரத மிடையறவே செய்யுநதியானம
புகன்றவுபா சனையாகு மதனாலுண்மைப
பொருந்தியநற் புந்தியினற் பரசிவத்தை
நிகழ்நதிடவே யறிந்திடலா மறறொன்றாலு
நிருமலமா யறியவொணு தாதலாலே
பகர்நதகுரு வசனத்தாற் பரசிவத்தைப
பதியுட னென்றுமுபா சிககவேண்டும. 58

சகலசக வதிட்டான மாகாநின்ற
சததியஞா னநந்த சிவமேயென்று
மகமெனவே யனியமற் வறியாதோர்ககிங
கநநதவித துனபத்துக கேதுவான
விகலபவமாம வாரிதியி னின்றெழுநதவ
வேகபர சிவமென்னுந தீரனுசாாநது
சுகமுறுவ தில்லையதனாற் பரசிவத்தைச
சொன்னவண மெவ்விதமு மறியவேண்டும. 59

தேகமுத லபிமான மணுவுமின்றித
திடமாகப பரப்பிரம நானேயென்று
மேகமதாந் துணிவுற்றுப பரமாநநத
மெபபோது மிசைநதிடுவோன சீவனமுததன
சோகமுறு மகஙகார மிறையுமின்றிச
சுததபர சின்மாதர சொரூபமாக
மோகமற நின்றுமகா நநதமபெறறு
மோனமடைந திடுவோனே சீவனமுததன். 60

தூயமனந் தனிலென்றுஞ் சின்மாதரததைத
தொடாபவனுய்ச சின்மாதர சொரூபனுகி
மாயைமுதற கற்பிதமாம பொருளையெல்லா
மதியாத மனதுடையோன் சீவன்முத்தன்
காயமுத லெவ்விடத்து நிறைந்துநின்றுங்
கற்பிதமா மொன்றேடும பற்றேயின்றி
நேயமதா நித்தசுக திருத்தனுகி
நிச்சலமாய் நின்றவனே சீவன்முத்தன். 61

அன்னியமாஞ் சிந்தையெலா மறவுந்தள்ளி
யகண்டேக ரூபமதாய்ச் சாந்தனாகிப்
பின்னமுறும் பொய்யான பொருளேயின்றிப்
பேதமற நிற்பவனே சீவன்முத்த
னுன்னவொணு மாயைமனம் புந்திசித்த
மோங்குமகங் காரமுயிர் பொறிகடேக
மென்னுமிவை யெனக்கில்லை பிரமமேநா
னென்றிட நிச்சயவான் சீவன்முத்தன். 62

சததமுத லைம்புலனு மெனக்கிங்கில்லை
சத்துருவாங் காமமில்லை கோபமில்லை
புத்தியுறுந் தோடமில்லை குணமுமில்லை
பொய்யான மற்றவொரு பொருளுமில்லை
சிததமுத லெவையுமிலாத தன்மையாலே
சிறுமைதரும் பந்தமில்லை முத்தியில்லை
யிததனையு மிலலாத பிரமமேநா
னென்றிட நிச்சயவான் சீவன்முத்தன். 63

தன்னிடையே தானாக விலங்காநின்ற
தறபதமாம பரப்பிரமந் தானேயென்று
பின்னமிலா வறிவுற்றுப் பிரமாகாரம்
பெற்றவனே பிணிப்பற்ற சீவன்முத்த
னன்னியமே யில்லாத வான்மாவின்கண்
ணமாந்தாங்கே ரமிப்போனு யகண்டமான
தன்னிடையே தானாகத் தனித்துநின்று
தன்னின்பம் புசிப்பவனே சீவன்முத்தன். 64

அகமபிரமம பிரமமக மகமெல்லாமென்
றறிதிடமா நிச்சயமே யடைந்தவற்றூற்
றகும்பிரம சொரூபத்தி னிட்டைகூடித்
தங்குமனோ விகற்பமெலாந் தவிர்ந்தோனாகிச்
சகமபரமா னீதெனவே தோற்றுந்தோற்றஞ்
சகலமுமே மறந்துமகா நந்தம்பெற்று
மிகுமபிரம ஞானத்தி னுரம்பெற்றோனே
மிகமேலாய் விளம்பியிடுஞ் சீவன்முத்தன். 65

பிரமமக மகம்பிரம மென்றிவ்வண்ணம்
பெறுகின்ற தியானமுநிச் சயமுமின்றி
நிருமலமாஞ் சின்மாத்ர சொரூபமாக
நிற்பவனே நிலைபெற்ற விதேகமுத்த
னரியபர மகமென்று மல்லவென்று
மகிலமுமே யுளதென்று மில்லையென்று
மொருவிதமாம் விகற்பமுமே யின்றியென்று
மோர்வடிவா யிருபபவனே விதேகமுத்தன். 66

பூதமுதற் பலவிதமாங் காலபேதம்
பொய்யான வெகுவிதமாந் தேசபேத
மோதியிடும் பலவான வத்துபேத
மொன்றுமிலா திருப்பவனே விதேகமுத்த
னீததுநீ யிவனவனு னிவளேயாதி
யெவ்விதமாம் பேதமுமோ ரணுவுமின்றிப்
போதகனப் பரப்பிம வடிவேயாகப
பொருந்தியிருந திடுவோனே விதேகமுத்தன். 67

சின்மயமாஞ் சிவத்தினிடை சித்தம்வைத்துச்
சிவமதுவே நாமென்றிங் கறியாதோர்க்குச
சன்மயமாம் பரப்பிரமந தானேயாகிச்
சலியாம லிருப்பதுவாம் விதேகமுத்தத
தன்மையொரு காலத்துஞ் சிததியாது
தத்துவமாய் நவில்கின்றே னிதாகவென்றே
நின்மலமாய் ரிபுமுனிவன் விதேகமுத்த
னிலைபெற்ற விலக்கணமே நிகழ்த்தினுனல். 68

நிதாகநின தான்மாவுக் கயலில்லாத
நேர்மையினு னீயென்று நின்றான்மாவை
யுதாரமுறப் பாவித்து மநுபவித்து
முன்னிடையே யுன்னான்மா நநதநதன்னைச
சதாமருவிப் புசித்துமிகச சாநதனுகிச்
சந்தோட வாரிதியின் மிகவுமூழ்கி
யெதாகினுமோர் துயருமிலா தெக்காலத்து
மின்பகன வடிவாக விருப்பாய்மைந்தா. 69

அகண்டசுக வான்மாவை யறியவேண்டி
யடைவாகச சிரவணமுன் செய்யவேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவை யறியவேண்டி
யறுதினமுந் திடமனனஞ் செய்யவேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவை யறியவேண்டி
யநவரதந் திடதியானஞ் செய்யவேண்டு
மகண்டசுக வான்மாவை யறியவேண்டி
யகம்பிரம மென்றனிசம் பழகவேண்டுமே 70

அகண்டசுக வான்மாவே யாவருக்கு
மநவரதம் பிரியமதா பிருப்பதாலவ
வகண்டசுக வான்மாவை ஞானப்யாச
வர்ச்சனையா லர்ச்சிகக வேண்டுமென்று
மகண்டசுக வானமாவை யெவவிதத்து
மகமெனவே யபரோட்ச மாயறிந்தவ்
வகண்டசுக வான்மாவா யிருபபதான
வமலசுக மோட்சத்தை யடையவேண்டும். 71

தங்காத பூரணசற் கனமாமான்மா
தளாவறற வாநந்த கனமாமான்மா
மங்காத பிரஞ்ஞான கனமாமான்மா
மாறுபடா வகண்டேக ரசமாமான்மா
விங்கான்மா வங்கான்மா வெங்குமான்மா
வேகபரி பூரணமா யிருக்குமான்மா
துங்கான்மா வலதயலோ ரணுவுமில்லைத்
துவிதமெனக காண்பதெலாம பூரணான்மா. 72

துகளணுவுந் தொடராத நிதாககேளாய்
துவிதமெனுஞ் சொலவுமொருக் காலுமில்லை
சகலமுமே சநததமும் பிரமரூபஞ்
சத்தியமே சத்தியமே சங்கையில்லை
யகிலபரி பூரணமாஞ் சிவன்றன்னாணை
யறைகின்றே னையமிலை யையமில்லை
சுககனமாம் பரமசிவ னருளிசெய்த
சுருதிமுடிப் பொருளினது சுருக்கமீதே 73

அகண்டபரப் பிரமமலா தணுவுமில்லை
யணுவுமிலை யணுவுமிலை யணுவுமில்லை
யகண்டபரப் பிரமமதே யனைத்துமாகு
மதுவேநீ யதுவேநா னதுவேயாரு
மகண்டபரப் பிரமமதாஞ் சிவன்றன்னை
யறைந்ததிலோ ரையமிலை யையமில்லை
யகண்டபரப் பிரமமது நானேயென்றிங்
கநவரத மயலறவே யறிவாய்மைந்தா. 74

என்னிடையே கற்பிதமாய்த் தோன்றுநின்ற
வீசசக சீவரெலா மென்னையன்றிப
பின்னமதா யொருக்காலு மிலவேயில்லைப்
பிறங்கியவச் சீவேச சகததனைததும
மன்னுபரப பிரமமதா நானேயென்று
மயக்கமற வறிநததனுன் முததனுவாய்
சொன்னதிலோ ரையமிலை சததியநதான்
சுதந்தரமாஞ் சிவனுனை யுண்மைசொன்னேன். 75

அப்பினிடைக் காண்கின்ற வலையாதி
யகிலமுமவ் வப்பாகு நீதியேபோற்
சிற்பரமா நினனிடையிற் காணுநின்ற
செகசீவ பரங்களெலாஞ் சிததாநீயே
செப்பியவிவ் வூகத்தான் மறைமானததாற்
சிவாஞ்ஞையினு லெலலாமு நானேயென்று
மற்பமிலா நான்றனே பிரமமெனறு
மறிநததனுற் பவபாச முததனுவாய். 76

சித்தினிடைக் காண்கின்ற செகசீவாதி
சித்துருவாம பிரமததுக கயலேயாகா
தத்திறமாம் பிரமத்துக கயனுனுகே
னவ்விதமா மெனக்கயலும் பிரமமாகா
தெததிறமாந தோற்றமுமே பிரமமென்று
மிருமையுறு வபபிரம நானேயென்று
மத்துவிதா கண்டபர போதநதன்னை
யடைநததனுற் பவபாச முத்தனுவாய். 77

சத்தியசிற் சுகபூன்ற பரசிவத்தைச்
சலியாது நிரந்தரமா யாராதிப்போ
னித்தியநிட் களமான வச்சிவத்தை
நிச்சலமா யறிந்துமனக் கிரநதிதீர்ந்து
சுத்தபர சிவத்தினிடைக் கலந்துமோட்ச
சுகமுற்றிங் கசசிவமே யாவனன்றிப்
பத்தியிலா வெறுமூட ரொருகாலத்தும
பரமான மோட்சசுகம் பற்ருரன்றே. 78

ஆதலினுன் முமூட்சுவெலாம் பரசிவத்தை
யநவரத மடைவாக வாராதித்தவ்
வேதமிலாப் பரமசிவன் கருணையாலே
யெல்லாமும் பரப்பிரம மதுவேநாமென்
றோதியவிஞ் ஞானத்தான் முத்திதன்னை
யுறவேண்டு மென்றுரிபு நிதாகனுக்கங்
காதியிலாப் பவபாச மனைத்துந்தீர
வகண்டபர போதத்தை யருளிச்செய்தான். 79

பிரமமதே பேசியிடுந் தற்பதார்த்தம்
பிரமமதே பேசியிடுந துவம்பதாாத்தம்
பிரமமதே பேசியிடு மசிபதார்த்தம்
பிரமமதே யகண்டேக ரசபதார்த்தம்
பிரமமதே யகமென்னும் பதத்தினர்த்தம்
பிரமமதே பிரமமெனும பதத்தினாத்தம்
பிரமமதே யஸ்மியெனும பததினர்த்தம்
பிரமமதே யகண்டேக ரசபதார்த்தம. 80

பிரமமதே யழிவற்ற சற்பதார்த்தம்
பிரமமதே மகிழ்வுற்ற சிற்பதார்த்தம்
பிரமமதே பிரியமெனுஞ் சுகபதார்த்தம்
பிரமமதே யகண்டேக ரசபதார்ததம்
பிரமமதே சகமென்னும் பதத்தினர்ததம்
பிரமமதே சிவனெனும் பதத்தினர்த்தம்
பிரமமதே யீசனெனும் பதத்தினர்த்தம்
பிரமமதே யகண்டேக ரசபதார்ததம். 81.

எங்கெங்கே யெவ்விதமாய்க் கண்டபோது
மிதரமெனக் கண்டிடுமெக் காட்சியெல்லா
மங்கங்கே யுள்ளவதிட் டானமான
வறிவுருவாம பிரமமலா தனியமாகா
தெங்கெங்கே யலமுதலாய்க கணடபோது
மிவையெலலா மாழியலா தனியமாமோ
வங்கஙகே காண்கினற காட்சியெல்லா
மபபடியே பிரமமலா தயலேயாகா. 82

அப்புருவாம் வாரிதியிற ரோன்றியாஙகே
யடஙகியிடு மனேகவித வலையுமநத
வபபுருவே யாவதலான மததியததி
லன்னியமா யாரேனுங கணடதுணடோ
சிற்பிரம வாரிதியிற ரோனறியாஙகே
சிதைகின்ற செகமுதலா மலையுமநதச
சிற்பிரம மாவதலான மததியததிற
சிறிதுமய லாகாது சததியநதான. 83

மண்ணினிடைக காண்கினற விகாரமெலலா
மருவியவம் மண்ணேயா நீதிபோலுந
* தணணினிடைக காணகின்ற விகாரமெலலாந
தங்கியவத தணணேயா நீதிபோலும
விண்ணினிடைக காணகினற விகாரமெலலாம
விரவியவவ விண்ணேயா நீதிபோலுந
திண்ணியசிற் பிரமததிற காணுகின்ற
செகசீவ பரஙகளெலலாம பிரமமேயாம. 84

வெருளுடனே தருவினிடைக கணடகளளன
வெறிதான தருவேயா நீதிபோலும
மருளுடனே சுததிகையிற கணட்வெளளி
மறறநதச சுததிகையா நீதிபோலு
மிருளுடனே யிரசசுவினிற கணடசாபப
மெபபோது மிரசசுவதா நீதிபோலும
பிரமததிற காண்கினற சகசீவாதி
பேதமெலா மெபபோதும பிரமமேயாம. 85

* தண்ணென்பது - நீர்.

அன்னியமா மாரோப மனைத்துமெலகு
மநதநத வதிட்டான மாவதேபோற்
றுன்னுமதிட் டானபரப் பிரமத்தின்கட்
டோன்றியவா ரோபமதாஞ் சகசீவாதி
மன்னுமதிட் டானபரப பிரமந்தானும்
மறைமுடியின் சிததாநத மனைததுமீதே
யன்னசிவ னருளியசித தாநதமீதே
யறிஞருடை யநுபவசித தாநதமீதே 86

நிததியமாயச சிததிதத பிரமமலலா
னிலையாக வெனறுமொரு பொருளுமில்லை
யெததிறமா யெவையெவைதா னெங்கேயெங்கே
யிலங்கினுமத திறமான வவையனைதது
மத்துவித பூரணமா யழியாசசததா
யான்மாவா யமாநதபரப பிரமமேயாஞ்
சத்தியசிற சுகவடிவாஞ் சிவனறன்னருணை
சாறறியது சததியமே சங்கையிலலை 87

எள்ளளவு மயலன்றி யெலலாமென்று
மேகபரப பிரமமதா யிருநதபோதுங்
களளமுறு மனதுடையோர பரசிவததின்
கருணையிலாக குறறததால வேறுவேறு
யுளளமதி லுணர்நதுமகா பவதுககததை
யுறுவதனுன் முமூடசுவெலா மெவவிததததுந
தள்ளவொணுப் பரமசிவன கருணைபெற்றே
தமதுபவ துககததைதத தவிாககவேணடும். 88

பரமசிவன் கருணையினு லகண்டஞானம
பறறியதாற பவதுககம விடுபபதற்கிங
கரியமறை யாதியினு லநதவநத
வதிகாரிக் கனுகுணமா யறையபபட்ட
கிரியைமுதல லநேகவித வேதுவுண்டு
கிளததியவவ வேதுகளுள் சிரவணுதி
யுரமதுவா மதனுக்குள பிரமததியான
முத்தமமா மதனுலவ் வருள்சித்திகரும் 89

ஆதலினா லறிவுற்றுக் காண்பதெல்லா
மகண்டவறி வானபரப் பிரமமென்று
மோதியவப் பரப்பிரம நானேயென்று
மொழிவறவே செய்கின்ற பிரமத்யான
சாதனையாற் பரமசிவ னருளைசசார்நது
சலனமிலா வகண்டான்ம ஞானமபெற்றுப
போதகன பரபிரமந் தானேயாகிப்
பொல்லாத பவத்துயரைப் போககவேண்டும 90

சதாநந்த மயமான பிரமமெல்லாஞ
சதாநநத மயமான பிரமமயாருஞ
சிதாநநத மயமான பிரமமேநான
சிதாநநத மயமான பிரமமேநீ
நிதாகவதா லென்றுமெலாம பிரமமெனறும
நிரந்தரமாம பிரமமது நானேயென்று
மெதாகினுமோ ரணுவேனு மையமின்றி
யெபபோது மிடையறவே நிசசயிபபாய. 91

எத்திறமா மதிட்டானத தெவைதானமேறுனறு
மிலங்கியவவ வாரோப மஃதேயாகுஞ
சுததிகையிற் கறபிதமாயத தோற்றமவெள்ளி
சுத்திகையே யாகுவதைக் கண்டோமன்றோ
வித்திறமே சிததினிடைத தோன்றுநினற
வீசசக சீவரெலாஞ சிததேயாகுஞ
சித்தையலா லணுவுமிலை யெலலாஞ்சிததே
சின்மயமாஞ சிவஞானை யுண்மைசொன்னேன். 92

ஆதலினா ன்சிதது நானுஞசிததே
யநநதசக சீவீச ரனைததுஞசிததே
யோதியவா றதிதிடமா யிடைவிடாம
லொழிவறவே யுள்ளத்தி னிசசயிப்பாய
பேதமறப பெறுகின்ற நிசசயததாற்
பின்னமிலாப் பரப்பிரம ஞானமபெற்று
மாதவவிப் பவத்துயரை விரைவின்மாற்றி
மகத்தான மோட்சசுக மருவிநிற்பாய். 93

சனனசரா மரணமுறுஞ் சீவரெல்லாஞ்
சன்மமுத லெவையுமிலாச் சிவத்தையோர்ந்து
மனனமுடன் றியானித்தே மாயாமோக
மாற்றிமனக் கிரந்தியறுத் தபயராகி
யனியமிலா வகண்டபர ஞானங்கொண்டே
யத்துவித பரப்பிரம மாவரென்றே
யனையரிபு மாமுனிவ னிதாகனுக்குங்
கரிதான பரமபொருளை யருள்செய்தானால் 94

சகலமுமாஞ் சித்தாநந்த ரகசியத்தைச்
சங்கரக மாகவிதிற் சாற்றக்கேளாய்
பகரலுறுந் துவிதமொடத் துவிதமில்லை
பரமவுப சாந்தமதாம் பிரமமொன்றே
யிகழ்வறவே யெப்போது முளதாமெங்கு
மேகமதாம் பிரமமதே நீயுநானு
மகிலமும்பப் பரப்பிரம சொரூபமேயா
மாதலினு லவ்வண்ண மநுசந்திப்பாய். 95

அகமென்றுஞ் சன்மாத்ர சொரூபமானே
னகமென்றுஞ் சின்மாத்ர சொரூபமானே
னகமென்று நன்மாத்ர சொரூபமானே
னகமென்று நடுவான சொரூபமானே
னகமென்று மத்துவித சொரூபமானே
னகமாகு மான்மாவாஞ் சொரூபமானே
னகமென்றும் பரப்பிரம சொரூபனென்றே
யநவரத மதித்திடமா யநுசந்திப்பாய் 96

அகமனிசஞ் சடபாவ விகாரமின்றி
யகண்டவடி வானபர சொரூபமானே
னகமனிசம் பந்தமிலா நித்தமுத்த
மாகியுள வகண்டபர சொரூபமானே
னகமனிச மசஞ்சலமா யமர்ந்துநின்ற
வாநந்த பூரணமாஞ் சொரூபமானே
னகமமல பரப்பிரம சொரூபனென்றே
யநவரத மதித்திடமா யநுசந்திப்பாய் 97

நீயுமக நானுமக மற்றுமுள்ள
நிகிலமக மதிலணுவு மையமில்லை
தூயவகம் பரப்பிரம மானேனென்றே
தொடாபாகத துவிதமற வநுசந்திப்பாய்
மாயையிலை மாயைசெயுஞ் செயலுமில்லை
மறறுமொரு பேதமுமே யிலவேயில்லை
நேயமதாம் பரபபிரம நானேயென்று
நிரந்தரமாய் நிததமுநீ யநுசநதிப்பாய். 98

அகமபிரம மகமபிரம மகமேயெல்லா
மகம்பிரம மகமெல்லா-மென்றிவ்வண்ண
மகம்பிரம விருததிதிட மாகுமடடு
மநவரத மிடையறவே யநுசநதிபபாய
யகம்பிரம விருததிதிட மானபின்ன
ரகமபிரம பாவனையுந தூரத்தள்ளி
யகம்பிரமப பொருளாகி யகண்டாநநத
வநுபவமுற றசைவறவே யமாநதுநிறபாய் 99

நித்தியமாய் நிடகளமாய் நிருவிகறப
நிரஞ்சனமாய் நிராமயமாய் நிமலமாகிச
சததியமாய்ச சுககனமாய்ச சலனமின்றிச
சஞ்தனமாய்ச் சாலவுப சாநதமான
சிததுருவாம பரபபிரம நானேயென்று
சிரத்தையுட னப்யாசஞ செயவோரிஙகே
யத்துவித வநுபூதி யடைநதவறரு
லகண்டபர மாகுவதி லையமில்லை 100

ஆதலினு லகிலமுமே பிரமமென்று
மகமநதப பரபபிரமந தானேயெனறும்
பேதமுறுந தோற்றமெலாம் போகுமட்டும்
பிரியமுடன் பிரிவறவே நிததமாகச
சாதகமாம் பாவனையே செய்தவற்றுற்
சஞசலவிட் சேபமெலாந தொலைந்தபின்ன
ரேதையுமே நினையாமற் சுகமேயாக
வெப்போதுஞ் சுமமாவே யிருககவேண்டும். 101

புத்திரனே பூதியுட னுருத்திராகக
 பூடணமே பூண்டுசிவ பத்திகூர்ந்தி
கத்துவித பரமசிவத் தியானந்தன்னை
 யாதரவா யநவரத மனுட்டிப்போரே
யிததுணிசெய சம்சார பாசந்தீர்ந்தவ்
 வேகபர சிவவடிவா யிருப்பரென்றே
யுததமனும ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்கங்
 கொருமைதரும் பாவனையே யுரைசெய்தானால். 102

பரமமதா மோட்சத்தை யுடனேநல்கும்
 பரம்பொருளை மற்றுமுனக் குரைப்பக்கேளாய்
சருவமுமே சந்ததமும் பிரமாகாரஞ்
 சகலமுமே சாந்தமதாம பிரமாகார
மரியவனே யகிலமெனக் காண்பதெலலா
 மகண்டபரி பூரணமாம் பிரமாகாரம
பிரிவுறவே யொருபொருளு மென்றுமில்லை
 பின்னமெனக் காண்பதெலாம் பிரமாகாரம. 103

பிரமமலா தன்னியமாய்க் காண்பதெல்லாம
 பீதிதருந துயாநல்கு மாதலாலே
திரிசியமாய்க் காண்பதெலாந திருக்கேயாகத
 திகழ்கின்ற பிரமமென பரவிலாபிததுச்
சருவமுமே பிரமமெனு நினைவுநதள்ளிச
 சலியாமல் வெறிதாக விருககுநிட்டை
நிரதிசய சுகநல்கும பயததைத்தீர்க்கும்
 நிச்சயமே யதனாலந நிட்டைசாராவாய். 104

சகலமுமே தள்ளிவெறி தாகநிறறல்
 சகலத்தின் றியாகமெனச சாறறலாகுஞ
சகலமெனச சாற்றியது மனதேயாகுஞ்
 சலமனதைத் தள்ளுவதே சகலத்தியாக
மிகழ்மனதின் றியாகமதே யகங்காராதி
 யாவற்றின் றியாகமுமா மஃதேமற்று
நிகிலசக சீவபரத் தியாகமாகும
 நிதாகவதே நிரதிசயா நந்தநல்கும். 105

மனதுடைய தியாகமதே மகத்தாம்வெற்றி
மனதுடைய தியாகமதே மகத்தாஞ்சித்தி
மனதுடைய தியாகமதே மகத்தாமின்பம்
மனதுடைய தியாகமதே மகததாம்யோகம
மனதுடைய தியாகமதே மகத்தாஞானம
மனதுடைய தியாகமதே மகத்தாமோட்சம
மனதுடைய தியாகமதே சகலததியாகம
மனதுடைய தியாகமதே சித்தத்தியாகம. 106

சிததமிலாக் காலததிற சகசீவாதி
சிறிதுமிலை யஃதுளதே லவையுமுண்டு
புததிரனே யாதலினாற் சித்தநதானே
புகலசீவ பரஞால மனைததுமாகுஞ
சிததமதை யெவவிதமுஞ் செயிககவேண்டுஞ்
சித்தசெய மாததிரமே நிகரில்வெற்றி
யிததுனிசெய் சித்தததின செயவுபாய
மேதென்னி லினியிதனை யியமபக்கேளாய். 107

சிததமென வொருக்காலு மிலவேயிலலை
சின்மயமாம பரபிரம மொன்றேயென்றும்
நிததபரி பூரணமாய் நிலைத்ததெனனும
நிரநதரமா நிசசயமே சிததநதன்னைப
புததிரனே யெளிதாகச செயிபபதறகுப
புரையற்ற வுபாயமிதாற சிததநாசஞ்
சததியமாய்ச சிததிக்குஞ் சிததியாறை
சகலமுமே சின்மயமாய்ப பிரகாசிககும 108

சித்தமென வொருபொருளிங குள்ளதென்று
சிறிதேனுஞ் சிநதித்தா லுடனேசிததே
சித்தமாய்த் தோற்றியிடு மிதுவேசீவ
செகபரமாய்த் தோறறுமதாற் றுன்பமுண்டாம்
புத்திரனே யாதலினாற் சிததமெனறோ
பொருளென்று மில்லையெலாஞ் சித்தேயென்னு
மிததிறமா முறுதியினாற் சிததநதன்னை
யெளிதாகச் செயித்தென்று மின்பஞ்சார்வாய். 109

கற்போல வசைவற்றுக் களங்கமற்றுக்
கறையற்றுக கலந்தெங்கு நிறைந்ததான
சற்போத சுககனமாம் பிரமந்தானே
சகசீவ பரங்களெனக் காண்பதாலே
யெப்போது மெல்லாமும பிரமமென்று
மேகபரி பூரணமா மதுநானென்று
மிபபோதந தனையுரமா யிசைநதிவறறு
வெளிதாகச சிததசெய மிசைவாய்மைநதா. 110

பிரமமெலா மதுவேநா னெனறிவவண்ணம்
பேதமிலா வுணர்வுதிட மாகுமட்டும்
பிரமமெலாம் பிரமமெலாம பிரமநானே
பிரமமெலாம பிரமமெலாம் பிரமநானென்
ஞெருமைதிரும பாவனையே செய்யவேண்டு
மோதியவிப பாவனைதா னுரககுமபோது
சருவமுமே பிரமமெனு மதுநானெனனுஞ
சலனமிலாப் பரஞானஞ் சகசமாகும். 111

நரர்சுரராய்த் திரியக்காய் நகவஞதி
நாநாவாய் நாடியிடு நாட்டமெல்லாந
தெரிவுருவாய்த திகழுகின்ற தேவதேவன்
றிருவுருவே யென்றுதிடத தியானஞசெய்தே
யிருகுணமு மிகநதமல சதவமேலா
யிருகின்ற சூககமஞெ விருததிகொண்டே
பரமசிவன் பரிபூன்ற சொரூபநதன்னைப்
பார்ததிடலா மறறென்ருற பாாககவொண்ணு. 112

ஆதலினு லறிவுற்றுக காண்பதெலலா
மறிவுருவாம பரசிவமே யதுவேநாமென்
றேதமிலாத தியானத்தாற் சூககமான
விதயத்தின் விருததியினுற சிவங்கண்டோரே
பிதிசெயுஞ சிததத்தைச் செயிதெப்போதும்
பெரிதான பிரமசுகம் பெருவரென்றே
சீதளமா ரிபுமுனிவ னிதாகனுககுச
சித்தசெய வுபாயத்தைச் செப்பினுனல். 113

சித்தமதே யவிசார தசையின்மைந்தா
செகசீவ பரங்களெனத் தெரிந்தபோதுஞ்
சித்தமதே விசாரிக்கிற் செகசீவாதி
சிறிதுமிலாச சித்தான பிரமமேயாஞ்
சிததசெய மெளிதாகச் ்சரவேணடிச்
சிததமய மானசெக முதலாமயாவுஞ
சித்ததுவாம பரமென்று மதுநானெனறுஞ்
சிரத்தையுடன் சிநதிததுச சாநதனுவாய. 114

மனததுதா னவிசார தசையின்மைநதா
மயக்கமுறு சகமுதலாய்த தோற்றினுலும
மனதுருவை மாறாது விசாரஞசெய்தான
மற்றதுதான் மகததான சிததேயாகும
மனததனை யெளிதாகச செயிததெப்போது
மகத்தான சிததுருவே யாகவேண்டி
மனதுமுத லெல்லாஞசித ததுநானென்றே
மாறாது சிநதிததுச சாநதனுவாய் 115

மனோசயமே திடமாக மன்னுமட்டும்
மற்றுள்ள வியாபார மனைததுமவிட்டு
வினோதமதா யாவுஞசித ததுநானென்றே
விருப்பமுடன் விடாதுமிகச சிநதைசெய்தான்
மனோசயமாய் மகததான வறிவுதிககு
மற்றதனாற் சகமுதலா மிருளிறககு
மினோதயமே யாகியிடி விருளெஙகேனு
மிருப்பதனை யாரேனுங் கணடதுணடோ 116

அனகவறி வானபரப் பிரமநதானே
யவித்தையினு லசைவுறுமென் மனதாய்த்தோற்றும
வினவுமறி வானபரப பிரமநதானே
வித்தையினு லசைவறுமேற பரமேயாகும்
மனததுவுஞ் சலனமுட னிருககுமாகின
மகத்தான சீவபா சகமாய்ததோற்றும்
மனததுவே சலனமிலா திருககுமாகின்
மாசற்ற வறிவான பரமேயாமால் 117

ஆதலினு லறிவுற்ற மனதேயாதி
யகிலமுமே யறிவான பிரமமென்றும்
பேதமிலா வப்பிரம நானேயென்றும்
பிரிவறவே யெப்போதுஞ் சிந்தைசெய்து
சாதகமாஞ் சிந்தனையான் மனதைவென்று
சலமனதின் சலனமெலாந் தவிர்ந்தபின்ன
ரோதியவச் சிந்தனையு மொழிந்தெப்போது
முணர்வுருவாம் பரமாகிச் சாந்தனுவாய். 118

அகிலமுமே பரப்பிரம மையமில்லை
யகமந்த பரப்பிரம மையமில்லை
நிகிலமுமாம பரபபிரம மதுநானென்றே
நிரந்தரமாய்ப் பாவித்து மனதைவென்று
சுககனமாம பரபபிரமந தானேயாகிச
சும்மாவே யிருக்கின்ற சாந்திதானே
தகைமிகும பூசனையாந தானமாகுந
தவமாகுஞ் செபமாகுஞ் சமாதியாமே 119

ஆதலினு லமலமதா மனதினாலே
யநவரதம பரபபிரம விசாரஞ்செய்தே
போதகன பரபபிரமந தானேயெல்லாம்
பூரணமாம பரபபிரம மதுநானெனறு
சாதகமாம பாவனையே திடமாய்சசெய்து
சஞ்சலமா யுளமனதை நன்றாய்வென்று
சோதிமிகும் பரப்பிரமந் தானேயாகிச்
சுமமாவே யிருக்கின்ற சாநதிசாாவாய். 120

அறைநதபொரு ளனைததையுமே வாக்குமாத்ர
மாக்காம லாதரவாய் மனதிற்கொண்டு
செறிநதமன தொருமையுட னெலலாமென்றனு
சின்மயமாம் பரப்பிரம மதுநானென்றே
நிறைந்தபர பாவனையான் மனதைவென்று
நிச்சலனு யெபபோதுஞ சாநதனுவா
யறைநதவெலாஞ் சத்தியமே யையமில்லை
யகண்டபர சிவனுணை யையமில்லை. 121

மனந்தனினாற் செய்வதுவே செய்ததாகு
மற்றொன்றாற் செய்வதெலாஞ் செய்ததாகா
தினந்தினமுந் திடமான மனதினாலே
திரிசியமாய்க் காண்பதெலாந் திருக்கேயான
வனந்தபரப் பிரமமெனு மதுகானென்னு
மகண்டபர பாவனையே செய்வாயாகிற்
கனநதருமப பாவனையான் மனதைவென்று
கலங்காம லெப்போதுஞ் சாநதனுவாய 122

மனதென்றும் வாக்கென்று மற்றதென்றும
மருவியவிப் பேதமுமே யெனகஙகில்லை
கனவிலுறும பொருள்களிலெப பொருளேயேனும
காண்கின்ற தனக்கயலாக் கண்டதுண்டோ
நனவிலுறும் பொருள்களுமவ் விதமேயாக
நாடியிடு ஞானவடி வானநானே
யெனுமுரமாம் பாவனையான் மனதைவென்றவ
வேகபர வடிவாகிச சாநதனுவாய். 123

சுருதிமுடி வாக்கியமே சொன்னதோராநது
சூக்குமமறால் வழிசென்று பரசிவததைை
யருமையுடன் பாவித்தவ் வருள்பெறறோரே
யலைமனதின் விகற்பமதாஞ் சகசீவாதி
சருவமுமே பிரமமெனுஞ சாட்சாத்காரஞ
சார்ந்ததனுன் மோட்சசுகஞ சாரவரென்றே
பெருமைமிகும் ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்குப
பிரிவின்மனச சாநதியினைப் பேசினனால. 124

அனந்தவித செனமத்தி லநுட்டிப்புற்ற
வறங்களெலாம பரிபாக மானவாக்கே
கனந்தருமிப் பரப்பிரம ஞானஞசறறாங்
கலங்காத மனதினிடை யெளிதாத்தோன்றுங்
தினந்தினமுந தவிராம லிச்செனமத்திற்
றிடமாகப் பரப்பிரம வப்யாசத்தை
மனநதனினாற் செய்வோர்க்கு மனதின்சுத்தி
மருவியபின் பரஞான மனதிற்றோன்றும். 125

பிரமமக மகம்பிரமம் பிரமமெல்லாம
பிரமமலா தயலணுவு மில்லையென்றே
யுரமருவு முணர்வுதனை யுறுவோரெல்லா
முணர்வுருவாம் பிரமமதே யாவரன்றி
யொருபொழுது மயலாகா ருண்மைசொன்னே
னுரைததிலோ ரையமில்லை சத்தியந்தான்
சருவபரி பூரணமாரு சமபுவானை
சத்தியமே சததியமே சங்கையில்லை. 126

கனவினிடைத் திரிசியமாய்க் காணபபடட
கடபடமே முதலியவு மித்தையேபோ
னனவினிடைத திரிசியமாய் நாடபபட்ட
நாநாவாஞ் சகசீவ பரமுமிதனை
யனையதெலா மறிகின்ற திருகசேயான
வான்மாவுக கபின்னமதாம பிரமமொன்றே
யநவரத மழியாத வுண்மைவதது
வறைநததிலோ ரணுவேனு மையமில்லை 127

இன்னவித மதிட்டான வாரோபங்க
ளிரண்டையுமே நன்முகச சோதித்திங்கு
முன்னியவா ரோபமதாரு சகசீவாதி
மூலவதிட் டானமதாம் பிரமமென்றும
பின்னமிலா வபபிரம நானேயென்றும
பேதமிலாப் பரப்பிரம ஞானநதன்னை த
தன்னுடைய துகளற்ற மனதாற்பெறறுத்
தளாவுதரும் பவபீதி தவிர்க்கவேண்டும. 128

புத்திரனே தனதுமன முயறசியொன்றுற்
பூரணமாம் பரப்பிரம ஞானம்பேறு
மிததகமை ஞானததாற் பரமாமுத்தி
யாவாக்கு மிவ்விடததே யெளிதாமெய்து
மத்துவித ஞானத்தி னப்யாசததி
லணுவேனு மொருக்காலும் பயமுமில்லை
யித்திரமே யிருக்கையினு மிதனப்யாச
மியற்றுவதி லேதேனும வருத்தமுண்டோ. 129

வருத்தமிலா திருக்கையினு வருத்தம்போல
வழுவுறற மகாபாவி மனதிற்றேன்றும்
விருத்தமதாம் பாவமெலாம் வீந்துமெத்த
விமலமதா மனதுடையோர்க் கிவ்வப்யாசங்
கருத்திலுற மிகவெளிதா மாதலாலே
கலங்காம லெப்போது ஞானபயாசந
திருத்தமுறச செய்வோர்கருத தேவதேவன்
றிருவருளாற றிடஞானந திகழுமன்றே 130

அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
றகண்டபர ஞானத்தி னப்யாசத்தைத
தகுமபிரம ஞானததாற் றிடமாமட்டுந
தவிராது சநததமும் பழகுவோர்க்கே
யகம்பிரம மெனுஞான மகண்டமான
வவ்வீசன் றிருவருளாற் சகசமாகுந
தகும்பிரம ஞானத்தாற சகசமானுற்
றளாவுதரும் பவபீதி தானேநீங்கும, 131

பாவனமாம் பரஞானஞ சகசமானுற்
பார்ப்பதெலா மதயநதா பாவமேயாம
யாவையுமே யதயநதா பாவமேயாம்
யானீயு மதயந்தா பாவமேயாஞ
சீவரெலா மத்யந்தா பாவமேயாஞ்
செகபரமு மத்யந்தா பாவமேயாஞ
கேவலமாம் பரப்பிரம மானதானே
கெம்பீர பூரணமா யுளளதாமே 132

அகிலமுமே யத்யநதா பாவமாகி
யகண்டபர வடிவாகித் தானேநிற்கி
லிகழ்வுறுமிப் பவபீதி மீண்டுநதோன்ற
விடமில்லை யாதலினுன் முமுட்சுவெல்லாஞ்
சகலமுமே பிரமமென்னு மதுநானென்னுஞ்
சந்ததமுஞ் சலியாம லப்யாசித்தே
துகளில்பர ஞானமடைந ததனுலிநதத்
துயர்மயமாம் பவபீதி தொலைககவேண்டும், 133

நீக்கமிலா தெங்குமொரு நிறைவாய்நின்ற
நிகழ்வுருவாம பரப்பிரம மெல்லாமென்றும்
வாக்குமன மொன்றுக்கு மெட்டாதான
வரையற்ற பரப்பிரம மதுநானென்றுஞ்
சூக்கமதா மனதுடனே யப்யாசித்துச்
சுத்தமதாம் பரபபிரம ஞானம்பெற்றுப்
போக்கவொண்ணுப் பவபீதி யனைத்தும்போக்கிப
பூரணமா யுள்ளபரம் பொருளேயாவாய். 134

கல்லாத கல்வியெலாங் கற்றபோதுங
கலக்கமிலாப் பரபபிரம ஞானமொன்றை
யல்லாது பவபீதி விடுக்கவொண்ணு
தாதலினு லாதரவாய் நீயெப்போது
மெல்லாமும் பிரமமென்று மதுநானென்று
மேகமதாம் பரப்பிரம ஞானம்பெற்றே
பொல்லாத பவபீதி யனைத்துமபோக்கிப்
பூரணமா யுள்ளபர பொருளேயாவாய். 135

சமதமமே முதலியதாஞ் சாதனங்கள்
சாந்தனிசய் வேதாந்த விசாரஞ்செய்திங்
கமலமதாம் பரசிவமே யெல்லாமென்று
மச்சிவமே நாமென்று மறிவுற்றோரே
மமர்பயமாம் பவபீதி விடுத்தெப்போதும
மாசற்ற பரசுகமாய்ச் சுகிப்பரென்றே
நிமலமதாய் ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்கு
நிகரற்ற பரம்பொருளை நிகழ்ததினுனல. 136

திரிசியமா யெனக்கயலோ ரணுவுமில்லை
திருக்கான வென்னிடையிற் றேன்றுநின்ற
சருவமுமே பரமான நானேயென்று
சற்குருவா மென்வாக்காற் றியானஞ்செய்வா
யிருமையற விவ்வண்ண முபதேசித்தே
னென்றனுவு மபிமான மெனக்கிங்கில்லை
குருவரனும் பரமசிவ னெனக்குரைத்த
குற்றமிலா வுபதேச வசனமீதே. 137

சற்குருவுஞ் சின்மயமாம் பிரமரூபஞ்
சகலமுமே சின்மயமாம் பிரமரூபம்
நிர்க்குணமா மப்பிரம நானேயென்று
நிசசலமாய் நீயென்றுந் தியானஞ்செய்வாய்
சற்குருவாம் பரமசிவ னெனக்குமுன்னஞ்
சத்தியமாய்ச் சாற்றியசித் தாநதமீதே
துர்க்குணமோ ரணுவுமுறா வேதாநதங்க
டுணிவாகச் சொல்லியசித் தாந்தமீதே. 138

திரிசியமா யொருபொ ருளுமவேறிங்கில்லை
தெரிவதெலாந திருக்கான பிரமமென்று
மிருமையிலா வபபிரம நானேயென்றும்
யானநதப பரப்பிரமந் தானேயென்றுஞ்
சருவமுமே யவ்விதமா நானேயென்றுஞ
சந்ததமுஞ் சலியாமற் றியானிப்பாயேற்
பிரிவெனவே நின்மனதிற பிறங்காநின்ற
பெயர்க்கவொண்ணப் பேதமலம யாவுந்தீரும். 139

சகமுதலா யெண்ணுவதைத் தூரததள்ளிச
சகலமுமே பிரமமெனத தியானஞ்செய்வா
யகமுடலென் றெண்ணுவதைத தூரததள்ளி
யகம்பிரம மென்றனிசந தியானஞ்செய்வாய்
சகலமுமே பிரமமென்று மதுநானென்றுஞ
சநததமுஞ் சலியாமற றியானஞ்செய்தா
லகமணியஞ் சகமுதலீ தனியமென்னு
மயமெலலா மனுதினமு மடைவாய்ததீரும். 140

தேகமக மெனுநினைவைத் தூரததள்ளித்
தெரிவான பிரமமக மெனத்தியானிப்பா
யாகமக மெனுநினைவைத் தூரத்தள்ளி
யறிவான பிரமமக மெனத்தியானிப்பாய்
பாகமுறும் பலநினைவுந் தூரத்தள்ளிப்
பாரப்பதெலாம் பரப்பிரம மெனத்தியானிப்பா
யேகமகம் யானெனவையு மெனத்தியானித்தே
யிப்பேத மியானெவையுநீ விடுவாய்மைந்தா. 141

அலைமனதி னொருமையிலாத் தன்மையாலே
யகம்பிரம பாவனையே செய்யச்சத்தி
யிலதெனினு மெப்போதுஞ் சிரத்தையோடே
யான்பிரமம் யான்பிரமம் யானேயெல்லாஞ்
சலனமிலாப் பரமேநான் பரநானென்னுஞ்
சத்தமிதை யுரைத்தாலு மிவ்வறத்தா
னிலைமருவா தலைமனது மெள்ளமெள்ள
நிச்சலமாய் நிகழ்த்தியபா வனையினிற்கும் 142

நிரந்தரமாய்ப் பாவனையின் மனதுநின்று
னிச்சலமா மகண்டபர ஞானமுண்டாய்த
திரிநதலையு மனதினுடை விகற்பமாகத
தெரிகின்ற பேதமெலா முடனேதீருந
தெரிந்திடுமிப பேதமெலாந தீருமட்டுந
திரிசியமாய்த தெரிவதெலாம் பரமேயென்றும்
பொருநதியவப் பரப்பிரம நானேயென்றும்
பூரணமா யெப்போதுந தியானஞ்செய்வாய். 143

அறிவுருவாம பிரமத்திற றோன்றுநின்ற
வகிலமுமே யறிவுருவா யிருப்பதாலே
யறிவுருவா மகண்டபரப பிரமத்துககிங்
கன்னியமா யணுவேனு மிலவேயில்லை
யறிவுருவாம பரபபிரம மெல்லாமென்று
மவவிதமாம் பரபபிரம நானேயெனறு
மறிவுருவாம பரநீயாய்ப பேதமியாவு
மழியுமள வதிதிடமாய்த தியானஞசெய்வாய். 144

சருவமெனு முருவத்தைத தூரததள்ளிச
சருவமுமே பிரமமென நிசசயித்துப்
பிரமமதே நானென்று நானேயநதம்
பிரமமெனும் பாவனையான் மயலேயாக
மருவியவிப் பேதமதி யனைத்துமாய்த்து
மற்றந்தப் பாவனையுந் தூரததள்ளி
நிருமலமா நின்னுடைய நிசரூபத்தி
னிச்சலமாய் நீயென்று நிலைத்துநிற்பாய் 145

நிச்சலமாய் நிற்பதெனு நினைவுந்தள்ளி
நிசரூப மாத்திரமாய்த் தள்ளலென்று
மிசசெயலு மிகழ்ந்துமன்றே வாக்குகட்கிங்
கெட்டாத கேவலமாஞ் சொரூபமாகி
யுசசமதாஞ் சகசநிலை யுறுவாய்மைந்தா
வோதுவதற் கினியொன்று மிடமிங்கில்லை
நிசசயமாய்ப் பரமசிவ னெனக்குமுன்ன
நிகழ்த்தியதா நிசரூப நிட்டையீதே 146

பேதமெலா மணுவுமிலா தறவுந்தள்ளிப
பின்னமிலாப பரமான வான்மாவினைக
ணைதையுமே நினையாம லின்பமேலா
யியங்காம லிருப்பதுவே சகசநிட்டை
சாதகமா மிந்நிட்டை நிருவிகறப
சமாதியென வங்கங்கே சாற்றலாகு
மோதியதே யகண்டபர சாடசாதகார
வுணர்வெனவு மங்கங்கே யுரைககலாமால. 147

திடமான நிட்டையிதே சீவன்முததித
திறமையென வங்கஙகே செபபலாகுந
தடமான நிட்டையிதே யுபசாநதிககுத
தகுநதபடி பூமிசையோர் நானகுமாகு
மிடமான விநநிட்டை யிசைநதோருககே
யித்துயர்செய பவபீதி யிறககுமனறி
மடமான மறறெதனை யிசைநதபோதும
மகததான பவபீதி மாயாதெனறும 148

நிறைவுறுமிந நிட்டையுளோர் நீசரேனு
நிருமலமாம பரமாகி முத்தராவ
ரறைவதிலோ ரணுவேனு மையமில்லை
யறுதியிதே யாதலினான் முமூடசுவெல்லாங்
குறைவறவே யிநநிட்டை கூடுமட்டுங்
கூறுபடும பேதமெலாம் பிரமமென்று
மறிவுருவா மப்பிரம மகமேயென்று
மகண்டபர பாவனையே பழகவேண்டும். 149

அருமையுட னகண்டபர சிவரூபத்தை
யநவரத நியானித்தவ் வருள்பெற்றோர்க்கே
நிருமலமாம் பரஞான மனதிற்றோன்றி
நீககவொண்ணு வஞ்ஞான மனைத்துநீங்கிப்
பரமதுவா யிருக்கின்ற முத்தியன்றிப்
பகாமுத்தி மற்றோருக் கில்லையென்றே
பிரியமுடன் ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்குப்
பேதமிலாப் பரமபொருளைப் பேசினனால். 150

அகமபிரம ஞானந்தா னிருவிகற்ப
மாகுமள வகிலமுமே பிரமமாகுந்
தகுமபிரம நானுகு நானேயநதத்
தற்பரமாம பிரமமெனு மப்பியாசததாற்
செகமபரமுஞ சீவாகளுஞ் சிறிதுந்தோன்றுச்
சின்மயமா யிருக்கின்ற வகண்டாகார
வகம்பிரம ஞானதனதை யடைநதேயததா
லனுதிபவ பாசத்தை யறுப்பாய்மைந்தா. 151

அன்னியமே தோன்றுத வகண்டாகார
வறிவுதனை யடைநதவனே முத்தனுனே
னின்னவித மகண்டபர ஞானமுற்றோ
னிவவுலகி லெவவிடதது மரிதேயாவ
னுன்னவொணுப் பலகோடி சீவருக்கு
ஞரமான ஞானமுளோ னொருவன்றுனே
யன்னவனைத் தரிசித்த மாத்திரததா
லறமேலா யகமெல்லா மழியுமன்றே 152

திடஞானி தெரிசனமே தீரததமாடல்
திடஞானி தெரிசனமே தேவபூசை
திடஞானி தெரிசனமே செபதபஙகள்
திடஞானி தெரிசனமே செயுமறங்கள்
திடஞானி தெரிசனமே சிவத்தைக்காணல்
திடஞானி தெரிசனமே சிவத்தின்சேவை
திடஞானி தெரிசனமே மேவுதற்குத்
திரிவிதமா முலகத்து மரிதாமியார்க்கும். 153

வரமான ஞானிக்கு மகிழ்வினோடே
வளமான போசனமே யளிப்பதாலும்
திரமான ஞானிக்குத் தேவையான
திரவியமே சிரத்தையொடு கொடுப்பதாலும்
பரமான ஞானிக்குப் பத்தியோடே
பலவிதமாம் பணிவிடையே செய்வதாலு
மரிதான மோட்சசுக மெளிதேயாக
வடைந்திடலா மனுவுமிதி லையமில்லை 154

ஞானியுடை யருச்சனையே செய்வதாலே
ஞானபல மடைந்ததனாற் சீவன்முத்தி
யானபர மானந்த மடையலாகு
மதன்பின்பு பரமான விதேகமுத்தி
தானுமதா லடைந்திடலா மாதலாலே
தளர்வுதரும பவபீதி யனைத்துந்தள்ளி
யானியிலா முத்திநிலை யடையவேண்டி
லறிஞனுடை யருச்சனையே செய்யவேண்டும். 155

சலனமிலாச் சிலைபோதுங் காட்டம்போலுஞ்
சங்கற்ப விகற்பங்க ளொன்றுமின்றிக்
கலனமுறும் பிரமத்திற் பாலுநீரும
கலப்பதுபோல் வேறறவே கலந்துசற்று
மலைவறவே வெறிதாகச் சுகித்திருக்கு
மறிஞனுடை யன்னிடைய மகிமைதன்னை
நிலைமருவா மனதாலும் வசனத்தாலும
நினைந்திடவும் பகர்ந்திடவு மாகாதன்வல்லோரா 156

திரமான வகம்பிரம மென்னுஞானந்
திரிவிதமா முலகத்து மரிதேயாகு
முரமாக வகம்பிரம ஞானமேவி
யுணர்வுருவாம் பரப்பிரம சொரூபநிட்டை
பிரியாத பரஞானி தன்னைக்கண்டு
பேசுவதே மிகவரிதா மொருக்காலந்தப்
பரஞானி பணிவிடையே கிட்டுமாகிற்
பரமான மோட்சநிலை தானுங்கிட்டும். 157

ஞானிபத தீர்த்தததாற ரூனஞ்செய்வோன்
ஞானகன வடிவான பரமேயாவ
னுனவெகு சென்மத்தி லநுட்டிப்புறற
வறங்களெலாம் பரிபாக மானவர்க்கே
யீனமிலா ஞானியுடை தெரிசனுதி
யெளிதாக விச்சென்மந் தன்னிலெய்து
மூனமிலா ஞானியுடை தெரிசனுதி
யுறுவோர்க்குப் பவபீதி மீண்டுமுண்டோ 158

ஓதியவிவ் வகண்டபர நிச்சயத்தா
னுன்னுடைய மனதினிடை யுதியாநின்ற
பேதமெலா மணுவுமிலா தொழிப்பாய்மைந்தா
பேதமதே மகததான பீதியாகு
மேனுமிலாச் சுழுத்தியினிற் பேதமில்லா
திருபபதனு லெளளளவும பீதியிலலை
பேதமுறு நனவுகனு விவவிரண்டிற்
பேதமிகுக கினறதனுற பீதிகண்டோம 159

ஆதலினுன் மகததான பீதிககெலலா
மாலயமா யிருககினற பேதநதனனைப
பேதமிலா வகண்டபர நிசசயததின்
பிரியாத பழககத்தா லொழிப்பாய்மைநதா
வோதியவிவ் வகண்டபர நிசசயததை
யுறறவனே பவபாச முததனுனுன்
சாதகமா விதையெனறும பழகுவோனுஞ்
சம்சார பாசததான முததனுவன 160

அநவரத மகம்பிரம நிச்சயததை
யடைநதவனே யகண்டபர ஞானியானு
னநவரத மகமபிரம நிசசயத்தை
யடைநதவனே யிவவுலகிற புருடனுனு
னநவரத மகம்பிரம நிசசயததை
யடைநதவனே யான்மசுக மநுபவிப்போ
னநவரத மகமபிரம நிச்சயததை
யடைநதவனே யரந்தையிலாச் சீவன்முத்தன். 161

அநவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை
யடைந்தவனே யகிலற்கு மேலாய்நின்றோ
னநவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை
யடைந்தவனே பவதுக்க மனைத்துந்தீர்ந்தோ
னநவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை
யடைந்தவனே நிரதிசயா நந்தஞ்சார்ந்தோ
னநவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை
யடைந்தவனே யகண்டபரப் பிரமமானோன். 162

அநவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை
யடைந்தவனே பேதமெலா மறவிடுத்தோ
னநவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை
யடைந்தவனே பீதியெலா மறவொழித்தோ
னநவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை
யடைந்தவனே யபயபதத் தமாநதுநின்றோ
னநவரத மகம்பிரம நிச்சயத்தை
யடைந்தவனே யாநந்த வடிவாகின்றோன் 163

பிரம்மக மகம்பிரம மென்றிவவண்ணம
பேதமிலா வகமபிரம நிச்சயத்தைச
சரிவரவே சநததமும பழகாநினறோன்
சததியசிற் சுககனமாம பரமேயாவ
னரியவனே யாதலினு னீயெபபோது
மன்புடனே யகமபிரம நிச்சயத்தைப
பிரிவறவே பழகியதாற் பேதந்தீர்நது
பின்னமிலா வகண்டபரப பிரமமாவாய. 164

ஆசரிய னடைவாகச் சீவனுக்கிங
கத்துவித வுபதேசஞ் செய்காலததும
பாசமுறுந துவிததத்தை யுண்மையாகப
பகரவிலை யவன்மனதை யநுசரித்தே
பேசியுடன் பரமாாதத மாகானினற
பின்னமிலா வத்துவித முபதேசிப்ப
னேசமுடன் யானுரமாய் நினககுச்சொல்லு
நீதியிதி னிகழ்த்தியவோ திடடாந்தங்கேள். 165

தந்தைமுதன் மரணத்திற் பந்துவன்றித்
தளர்தனயன் றிரவியமே தந்தழைத்து
வந்தசன மழுகின்ற நீதியன்னேன்
வழங்குதனப் பொருட்டன்றி யுண்மையன்றே
யநதவித மாசிரியன் சீடனுக்கிங்
கத்துவிதம் புகலுங்காற் றுவிதமோதல்
மைந்தவிதி லையமிலை யதனாற்றெய்த
மறநதென்று மத்துவித வடிவேயாவாய் 166

அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
றநவரத மதிதிடமாய் நிசசயித்து
மிகும்பிரம பாவனையே தொடர்பாய்ச்செய்து
மேவியவித் துவிதமெலா மிகமறந்தே
யகம்பிரம ஞானமது நிருவிகற்ப
மானவுடன் சஞ்சலமாய்ச் சிலையேபோலத
தகுமபிரம வடிவாகித் தளர்வுதீர்நது
தடையற்ற வாநந்த மநுபவிப்பாய் 167

வேதமுத லோதலினால் யாகநதன்னால்
விரதத்தா லியமமுதல யோகாங்கத்தால்
சாதகமாந் தானத்தான் மற்றுமுளள
சகலவித கருமத்தாற் பரசிவததைப
பேதமற வறிவமெனு மிசசையுண்டாம்
பின்னமிலாச் சிவவடிவா மகாலிங்கததைத
நீதறவே யநவரதம் பூசிபபோர்க்கே
திடஞான முண்டாகி மோகநதீரும் 168

அகிலபரி பூரணமா யனைத்துமுண்டா
யடங்குவதற் காலயமாஞ் சிவரூபந்தான்
னிகரின்மகா லிங்கமித னநுசநதானம்
நிரந்தரமாய்ச் செய்வதுவே யிவற்றின்பூசை
யகமதனி லிப்பூசை செய்வோருக்கே
யகண்டபர சிவனருளா லறிவுண்டாமென்
றிகழ்வறவே ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்கங்
ஙனமுருப் பரமபொருளை யிசைத்தானன்றே. 169

பேதமெனத் தோற்றியவித் துவிதமெல்லாம்
பின்னமிலா வத்துவிதப் பிரமமென்றே
யோதியவிந் நிச்சயமிங் குரமாயுற்றோ
னுடனிந்தப பவபாச முத்தனவன்
பேதமுறு மாமூட ரொருகாலத்தும்
பின்னமிலா வகண்டபர முதறிமேவா
ரேதுமிதி லையமில்லை யெவையுமோர்ந்த
வெமதீச னியமபியதி லையமுண்டோ. 170

அறபமுமே யறியாத சிலமாமூட
ரதத்துவித மாதரியார் வெறுமபொய்யான
கறபிதமாந துவிதமிதே யுணமையென்று
கதறுவரம் மாமூட ருடனேயென்று
மறபமுமே பேசவொண்ணு தன்றேருககோ
ரணுவேனு மளிக்கவொண்ணு தவரைககண்டாற
சொறபமுமே வணஙகவொண்ணு தவரெப்போதுஞ
சுததமகா மூடரென வுணரவேண்டும 171

கற்பிதமாந துவிதமிதே யுண்மையென்று
கதறியிடுங் கயவர்களைக கண்டபோது
மறபமிலா வத்துவித மறிநததீர
ரககயவ ரொருக்காலு மிலலையென்றும
பறபலவாய்ப பாராகினைற துவிதமெலலாம
பரமசிதா காயபரப பிரமமென்றுந
தறபிரமந தாமென்று முறுதிகொண்டே
தமதுநிலை தவிராம லிருக்கவேண்டும 172

சருவமுமே சின்மாத்ர மாதலாலுஞ
சருவமுமே சுகமாத்ர மாதலாலு
மிருமையெனுந துவிதமொருக் காலுமில்லை
யிதத்துவித வாதிகளு மென்றுமிலலை
யொருவடிவா நமக்கயலே யிலாமையாலே
யொருக்காலு மொருபயமு மில்லையென்றே
தாளமிலா வத்துவித வுறுதிகொணடே
தமதுநிலை தவிராம லிருக்கவேண்டும் 173

பலகால வாதனையாற் றுவிதந்தானே
பரமார்த்த மென்றுநினை வுதித்தபோது
தொலையாத துவிதவடி வாகத்தானே
துவிததத்தை நினையாம லவற்றையெல்லா
மலையாத வதிட்டான வறிவாய்நின்ற
வத்துவித மானபர வடிவேயாகச்
சலியாம லெப்போது நினைத்தேயததாற்
சத்தியசிற் சுகவடிவாய் முத்தனுவாய். 174

அலைமனது முதலியதற் கதீதமாகி
யகங்கார முதலியதற கதீதமாகி
நிலைமருவாக் காலத்துக கதீதமாகி
நிகிலசக சீவாக்கு மதீதமாகி
யிலகுமறை யீறறிநகு மதீதமாகி
யித்துவிதம் யாவுக்கு மதீதமான
சலனமிலாப பரவடிவே யனைத்துமெனறு
சநததமு நினைததததனுன் முத்தனுவாய. 175

அததுவித வடிவான வெனககுவேறு
யணுவுமிலை யகண்டபர நானேயெனனு
மிததிறமா நிச்சயமே செய்தெப்பொது
மிணையற்ற பிரமசுக மிசைவாயிங்கே
புத்திரனே திடமான நிசசயநதான்
பூரணமா ஞானத்துக கிலககணஙகா
ணத்திறமா நிசசயமே யகண்டமுததி
யடைநதபய மாகுவதற கேதுவாமால 176

நிசசயமே திடமாகச செய்யசசெய்ய
நின்மனதின் சங்கையெலா மடைவாய்நீங்கும
நிச்சயமே திடமாகச செய்யசசெய்ய
நின்மனது நின்னிடையே சாநதிமேவும்
நிச்சயமே திடமாகச செய்யசசெய்ய
நின்மனது நிர்மலமாய் நிறைநதுநிற்கும்
நிச்சயமே திடமாகச் செய்யச்செயய
நின்மனது நிரதிசயா நந்தஞ்சாரும் 177

மனதுசதா நின்சகச சொரூபமானுன
மற்றதுதான் மீளாது மாய்ந்துபோகும
மனதுடைய மீளாத மாய்வுதானே
மகததான மோட்சநிலை யதனுன்மைந்தா
மனததனை மீளாது மாயககவேண்டி
மகததான பரபபிரம நிசசயததை
மனதொருமை யுடனசெய்து மனதைமாய்தது
மகததான முத்திநிலை மருவிநிறபாய 178

அகண்டபரப பிரமததுக கயலேயிலலை
யகிலமுமவ் வகண்டபரப் பிரமமெனறு
மகண்டபரப பிரமமது வகமேயெனறு
மகமந்த வகண்டபரப பிரமமென்று
மகண்டபர பாவனையே திடமாய்சசெயதிடி
வயலனுவுந தோன்றும லழிநதபினபின
வகண்டபர பாவனையுஞ செயாதுதளளி
யாநநத வடிவாக வமாநதுநிற்பாய 179

உன்னியவவ வாநநத வடிவுநதளளி
யுரமாக வொருவடிவே யாகிநிறபா
யன்னியமி லொருவடிவென் பதையுநதளளி
யதன்பின்பு நிாகுணமே யாகிநிறபாய
மன்னியவந நிாக்குணமென பதையுநதளளி
மனவாக்குக் கெடடாத வடிவாயநிறபா
யன்னதையுந தள்ளியபின் னறிவுமாதர
மாயதையு மிழநதானம மாதரமாவாய. 180

அன்னதையுந தளளியபின பிரமமாதர
மாயிடுவாய் மறறதையுந தளளியிங்கு
சொன்னவெலா மிழநதுவெளி தாகநிறபாய
சொன்னதையுந தள்ளிமிக வெளிதாய்நிறபாய்
பின்னுளமே முதலியவோ ருபாதியின்றிப
பேசவொணுச சூனியமா நிலையினிறபா
யின்னவித சூனியமு மிழநதபின்ன
ரெவ்வடிவோ வவவடிவே யாகிநிற்பாய் 181

நிற்பதெனுந் தன்மையுமே யிழநதபின்னர்
நீநீயா யிருககின்ற சுபாவநதன்னைச
சொற்பமுமே வாக்காலு மனதினாலுஞ்
சொல்லவொணா தெண்ணவொணா தாதலாலே
தற்பரமாஞ் சகசநிலை சாாந்தபின்னர்
தான்றானே தானாகத தனிததிருபபா
யற்பமுமே விகறபமிலா வவவிருப்பை
யறைநதிடவு நினைநதிடவு மாாதானவல்லோர். 182

சொலலியவிவ விதமாக வனைததுநதளளிச
சுததபர வடிவாகிச சுயமாயநிற்பா
யலலதெலாந தளளலுமே யகண்டமான
வகமெனவே யநவரத மநுசநதிபபா
யெலலையிலா வகணடபர நானேயெனறிங்
கெபபோதும பழகியவிவ வநுசநதானங்
கலலெனவே திடமான நிருவிகறபங
கைவசமே யாகுவதிற காரணங்காண். 183

ஆதலினா லனைததுககு மதீதமான
வகணடபரப் பிரமமக மென்றெபபோதுஞ
சாதகமாம பாவனையே செயததாலே
சஞசலமாம விகறபமெலாந தவிாநதெபபோதும
பேதமிலாப பரபபிரம ஞானியாகிப
பின்னமிலாப பரபபிரம வடிவேயாவா
யீதையலா லெளிதாக முத்திசார
வேறொன்று முபாயமிலை யிதுவேயுண்மை 184

எபபோது மகண்டபரப பிரமந்தனனை
யெளிதாகப் பாவிததே யிருமைதீர்வா
யெப்போது மகண்டபரப பிரமநதன்னை
யெளிதாகப பாவித்தே யொருமைசார்வா
யெபபோது மகண்டபரப பிரமநதன்னை
யெளிதாகப பாவித்தே துன்பநதீர்வா
யெப்போது மகண்டபரப் பிரமந்தன்னை
யெளிதாகப் பாவித்தே யின்பஞசார்வாய். 185

எப்போது மியம்பாமன மௌனமாகி
யெவருடனுங் கூடாம லேகாந்தத்திற்
கற்போல வசையாம லிருந்துசற்றுங்
கலங்காத மனதுடனே யொருமையாகிச்
சற்போத சுககனமாம் பரநானென்றே
சந்ததமும் பாவித்துச் சாந்தனாகித்
தற்போத சூனியனாய் விகற்பந்தீர்ந்து
தற்பதமே தானாகி முத்தனவாய். 186

சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரமந்தானே
சகலமென்று மப்பிரம நானேயென்று
மித்திறமாந் திடமான வநுசந்தான
மெப்போது மிடையறவே செய்தேயித்தாற்
சத்தியசிற் சுககனவப் பரமேயாகிச்
சங்கற்ப விகற்பங்க ளனைத்துந்தவிரி
யத்துவித பூரணமா யிருப்பதான
வகண்டபர முத்திதனை யடைவாயமைந்தா 187

பரமசிவன் கருணையினா லெனக்குரைத்த
பரமபொருளை நினக்கருளாற் பகரலுற்றே
னரியதினு மரிதான விவ்வாத்தத்தை
யத்யந்த மூடரிடை விவேகியானோ
ரொருபொழுது முரைக்கவொணா தனனோரினப்பா
லோதியவிப் பொருண்மிகவும் புனிதமேனும்
புரைமருவு மம்மூடர் புணர்ச்சியாலே
புனிதமிலாப் பொருளெனவே வியர்த்தமாகும் 188

விமலபர விவேகவலி யுள்ளதீரா
விடயாசை மிகுந்தவெறு மூடரோம்ட
மமதையுட னொருக்காலும் பேசவொண்ணா
மற்றவரை மனத்தாலு மதிக்கவொண்ணா
வமலபர வுணர்வுரமாய முத்திசேர
வகிலவிட யாசைவிட லன்றேவேது
நிமலமிலா மூடருடன் சகவாசத்தா
னீத்தவிட யாசையுமே மீளுமன்றே. 189

நற்பிரம விவேகவலி யுள்ளதீரா
நாரிமுதற் சுகத்திச்சை நண்ணும்போதும்
பறபலவாய்த் தோற்றியவச் சுகத்தையெல்லாம
பரப்பிரம சொரூபசுக மெனவேயோர்ந்து
கற்பிதமாம விடயசுக மநுபவிககக
கனவிலுமே நினையாது தைரியத்தோ
டற்பமிலா வகண்டபர சுகமேசேர
வகணடபர ஞானபெல மடையவேண்டும். 190

வேதமுத னூற்களெலா மிகவுங்கற்ற
வேதியரே யாகினுமிவ வகண்டஞானம
பேதமறப் பொருநதாதோ ரொருகாலததும
பிராமணரே யாகியிடா ருபவீதநதான்
சாதியடை யாளமலாற பிராமணத்வஞ்
சாருவதிற சாதகமன் றதனாலென்றும
பேதமிலாப பரபபிரம வுபவீதத்தைப
பெறறவரே பிராமணராய முததராவா 191

அகிலமுமே யகணடபர சிவமேயெனறு
மச்சிவமே யகமென்றும பழகாநின்ற
மகிமைமிகுந தியானமெனும பூசையாலே
மனதலைவற றறிவுருவாய் முததிமேவும்
வெகுவிதமா மறையாலுங கருமததாலும்
விசிததிரமாய்ப பழகியிடும யோகததாலும்
வகைவகையாய் மறறுமுள வுபாயத்தாலும்
வரமான முததிதனை மனதுமேவா 192

சிரவணமு மனனமுமே செயதபின்னா
சின்மயமாம பரமசிவ நானேயென்று
புரையறவே பழகியிடுந தியானமாகும
பூசனையாற பூரணமாஞ சிவஞானத்தை
யிருளறவே யெளிதாக வடைநதுமோட்ச
மிசைநதிடலா மிதிலைய மில்லையென்றே
பிரியமுடன் ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்குப்
பின்னமிலாப பரம்பொருளைப பேசினனால். 193

மகிமைபெறு மகண்டபர நிர்ணயந்தை
மங்களபூ ருவமாகப் படிக்கவேண்டும
விகலமிலா விதியுடனே படிபபோருக்கே
விக்கினமே யில்லாம லகண்டஞான
மகமதனி லெளிதாக வுதிக்குமிஙகே
யாதலினு லகண்டபர நிர்ணயத்தைப
புகல்பொழுது மங்களபூ ருவமேயாகப்
பூரணமாம விதியுடனே புகலவேண்டும. 194

எப்போதுந் தைரியமா யிடைவிடாம
லேகபர சிநதனையே செய்வாயாகிற
சறபோத சுககனமாம் பரமேசியாச
சங்கற்ப விகற்பங்க ளனைததுநதீாநது
தற்போத சூனியனாய்த் தானேதானாய்த
தனித்திநதப பவபாச முநததனுவா
யிப்போதிங் கியமபியவிவ வாததநதன்னி
லெள்ளளவு மையமிலை யுறுதியிதே 195

அநவரத மாதரவா யிடைவிடாம
லத்துவித சிநதனையே செய்வாயாகின
மனதினுள சங்கையெலா முடனேதீாநது
மகததான சொரூபசுக மருவிநிறபாய
சொனவிதமாய்ச சொரூபசுகஞ சாரவதற்கே
சோர்வுதருஞ் சஙகமெலாந தூரததள்ளி
யனகநின தான்மாவுக் கபின்னமான
வகண்டபரப பிரமததிற் சங்கஞ்செய்வாய் 196

அகமென்றுந் தேகமல பொறிகளல்ல
வகமென்று முயிாகளல வுள்ளமல்ல
வகமென்றும் புத்தியல சிததமல்ல
வகமென்றும புன்மையகங் காரமலல
வகமென்று மிதன்மூலாஞ ஞானமலல
வகமென்று மித்துவித மெவையுமல்ல
வகமென்று மததுவிதம பிரமமென்னு
மகம்பிரம நிசசயமே யகண்டசங்கம. 197

அகமென்று மூன்றுவித தேகமல்ல
அகமென்று மூன்றுவித வவிதையல்ல
வகமென்று மைந்துவித கோசமல்ல
வகமென்று மவையினபி மானியல்ல
வகமென்றுஞ சமட்டியல வியட்டியல்ல
வகமென்றுஞ சகசீவ பரங்களல்ல
வகமென்று மகண்டபரப பிரமமென்னு
மகமபிரம நிசசயமே யகண்டசங்கம். 198

அகணடபரப பிரமமதே சததுக்கெல்லா
மத்யந்த சத்தாக விருப்பதாலவ
வகண்டபரப் பிரமததின் சங்கந்தானே
யறிஞரிஞற் சற்சங்க மென்னலாகு
மகண்டபரப பிரமமதே மகததுககெல்லா
மத்யநதஞ் சத்தாக விருபபதாலவ
வகண்டபரப் பிரமததின் சஙகநதானே
யறிஞரிஞன் மகதசங்க மென்னலாமே 199

ஆதலிஞ லநவரத மிடைவிடாம
லதிதிடமா யகமபிரம நிசசயததைச
சாதகமாய்ப பழகியதான் மனதிலுள்ள
சங்கறப விகற்பஙக ளனைததுநதீரநது
பேதமிலா வகண்டபரப பிரமஞானம
பெற்றதஞ லகணடசுக மநுபவிப்பா
யோதியவா றகண்டசுக மநுபவிததோர்க்
கொருக்கர்லும் பவததுன்ப மீண்டுமில்லை. 200

அகம்பிரம நிசசயமே சததின்சங்க
மகமபிரம நிசசயமே மகததினசங்க
மகம்பிரம நிசசயமே யானமசஙக
மகம்பிரம நிசசயமே யகண்டசங்க
மகம்பிரம நிசசயமே யகண்டத்தியான
மகம்பிரம நிசசயமே யகண்டஞான
மகமபிரம நிசசயமே யகணடமோட்ச
முதம்பிரம நிசசயமே யனைத்துமாகும். 201

சருவமுமே சந்ததமு மான்மாகாரஞ்
சலனமிலா வான்மாவே பிரமாகாரம்
பிரமமதே பிறங்கியவிவ் வான்மாகாரம்
பேசியவா பேதமொருக் காலுமில்லை
சருவமுமே யான்மாவுக கபின்னமான
சததியசிற சுககனமாம பிரமமென்றே
யொருமையுணா நிச்சயமே திடமாய்ப்பெறறோ
னுடனேயிப பவபாச முததனுவான். 202

பேதமுறுஞ சகசீவ பரஙகளெல்லாம
பிரமமென்று மபபிரம நானேயென்று
மோதியவிச சிநதனையப பிரமாபயாசி
யொழியாம லெபபோது மபழகவேணடுஞ்
சாதகமாஞ் சிநதனையின் பெலததினாலே
சலமனதின் விகறபமெலாந தவிாநதபின்னா
ரீதையுமே பழகாமற் பரமேயாகி
யென்னினைவு நினையாம லிருககவேண்டும். 203

புததிரனே யாதலினா னீயெபபோதும
பூரணமாம பாவனையே செய்திடுகததாற
சிததமதன் விகறபமெலாந தீாநதபின்னா
சின்மயமாம பரபபிரம வடிவேயாகி
யித்தனையு மிதராதனை நினையாவணண
மெப்போது மியங்காது வெறிதிருபபாய
நித்தமுமே வெறிதாவிங் குளானென்னு
நினைவையுமே நீககிநிச வடிவாயநிறபாய 204

நினைவையெலா நீக்கிமனோ வாககுககெட்டா
நிசவடிவாய் நிறபதுவே நிறைநதமுததி
நினைவணுவும வேறாக நிகழுமாகி
னினைவதுமே மகததான பநதமாகும
நினைவறவே நிறகின்ற நிடடைதானே
நிசமான வததுவித நிலைமையாகும
நினைவறவே நிற்கின்ற நிடடைதானே
நிரதிசய வாநந்த நிலைமையாமால 205

ஆதலினு லநேகவித நினைவையெல்லா
மகண்டபர பாவனையா னினைவாற்றள்ளிச்
சாதகமாம் பாவனையா னினைவெல்லாமுஞ்
சற்றேனு முதியாது மறந்தபின்ன
ரோதியவப பாவனையு மொழிந்தெப்போது
முரைமனதுக் கெட்டாத வுண்மையாகிப
பேதமற விருப்பவனே பந்தந்தீர்ந்து
பின்னமிலா வகண்டபர முத்திபெறறோன் 206

அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
றகண்ட பர பாவனையே செய்வோர்க்கல்லாற்
சகமபரமே முதலியதாய்க காண்போர்க்கென்றுஞ்
சஞ்சலமா நினைவெவையுந் தொலையாதென்ற்
றிகமபரனும பரமசிவ னெமககுரைதத
திடமான வகண்டபர நிர்ணயத்தைதத
தகுமபிரமாப யாசிகளுக கிதமேயாகத
தததுவமாய் நிதாகநினக் குரைதததேனே. 207

புததியுட னகண்டபர சிவததின்றியானம்
பழகியதா னிரதிசய திருததிமேவி
யித்தனையுஞ சங்கறப விகற்பமின்றி
யெபபோது மேகபர சிவமேயாகி
மெத்தவுமே சாநதமதா மனதுதானே
மெய்யான முததிநிலை மேவுமனறி
மததமதாய்ச சஙகற்ப விகறபமுறற
மனதநத முததிநிலை மருவாதென்றும. 208

நித்தமுமே யகண்டபர சிவனுனென்றே
நினைப்பதுவாகு சிவபத்தி மிகுநதோன்றுமே
சித்தமுறும விகற்பமெலா முடனேதீர்ந்து
சின்மயமாம பரமசிவந் தானேயாகி
யித்துனிசெய் பவக்கடலை யெளிதாய்த்தாண்டி
யேகமதா முததிநிலை யிசைவனென்றே
சுத்தமதாய் றிபுமுனிவ னிதாகனுக்குச
சூட்சுமமாம பரமபொருளைச சொன்னனன்றே. 209

சத்தியசிற் சுககனமாய்ச சாநதமாகிச
சலனமிலாச சாசுவத சொரூபமாகி
நித்தியநிட் களமாகி நிருவிகற்ப
நிரஞ்சனமாய் நிராகார சொரூபமாகி
யதுவித மானபரப பிரமநானே
யணுவுமிதி லையமிலை யென்றெபபோதும
புததிரநீ திடமாக நிசசயிததுப
பூரணமாம் பிரமசுக மநுபவிபபாய். 210

எப்போதும் பரப்பிரமஞ் சததேயன்றி
யிப்பிரம மொருக்காலு மசததேயாகா
தெபபோதுஞ சததான பரநானென்று
மிததிறமா முறுதியுளோன் சததேயாவ
னெபபோதுஞ சததான பரநானெனனு
மிததிறமா முறுதியிலோ னசததேயாவ
னெபபோதுஞ் சததான பரநானென்னு
மிததிறமா நிசசயமே யிசைவாயமைநதா 211

அறிவுருவா மதிட்டான பிரமததின்க
ணூரோப வடிவாக வவிவேகததா
லறிவறுமச சகலமுமே யறிவாமன்றி
யன்னியமா யணுவேனு மிலவேயிலலை
மறைமுடியின சிததாநத மனைததுமீதே
மகத்துகக ளநுபூதி நிலையுமீதே
நிறைவுறவே பரமசிவ னெனக்குரைதத
நிசமான நிர்ணயமு நிதாகவீதே 212

சருவமுமே பிரமமென்று மதுநானெனறுஞ
சலனமிலா நிசசயமே செய்யசசெயயச
சருவமெனும பிரமமெனு நானீதெனனுஞ
சங்கற்ப விகற்பமெலா மடைவாயததீாநது
சருவபரி பூரணமாம பரமேயாகிச்
சலனமிலா திருப்பதுவா முத்திபேறுஞ்
சருவசகன் னாயகனுஞ் சிவன்றன்னாணை
சாற்றியதிற் சற்றேனுஞ் சநதைகயில்லை. 213

அகிலமுமே பிரமமென்று மதுநானென்று
மதிதிடமா நிசசயமே யபயாசிததல
பகர்பரம மோர்டசமுற முநதியேது
பழகியவந நிசசயமும பின்புதானே
சகசமதாய் நழுவியிடு மதனுன்மைநதா
சகலமுமே பிரமமென்று மதுநானென்றும்
மிகவுரமா நிசசயமே யபயாசிதது
மெய்யான மோட்சநிலே மேவுவாயே. 214

சகலவதிட் டானபரப் பிரமத்தின்கண
சகலவிதப பிராநதியுமே தோனறலாலே
யகிலமுமவ வதிட்டானப் பிரமமனறி
யன்னியமா யணுவுமிலே யாதலாலே
நிகிலமுமே யகண்டபரப் பிரமமென்று
நிரநதரமா மபபிரம நானேயெனறு
மகிலமெனப பிரமமெனத தோன்றுமபேத
மழியுமள வழுததமுற நிசசயிபபாய. 215

அநவரத மகமபிரம நிசசயததை
யாதரவோ டதிதிடமா யப்யாசிகவின்
மனதிலுள விகறபமெலா முனபுதீரதது
மறறதுதான விறகறற வன்னியேபோற்
றனதுநிச வதிட்டான பிரமததினகண்
டான்றுனே சாநதியுறு மாதலாலே
சொனவிதமா யகமபிரம நிசசயததைச
சுகமுறவே முமூடசுவெலாம பழகவேண்டும். 216

அத்துவித பூரணமாம் பரசிவததுக்
கன்னியமாய்த தோறறியவித துவிதமெலலாஞ்
சித்தமதன் விகாரமலா துண்மையனறு
சித்தநதா னகண்டபர நிச்சயததாற
சத்தியசிற சுககனமாம பரசிவததிற
சாநதியுறிற சிததததின் விகாரமான
வித்துவித தோற்றமெலா முடனேதீரு
மேதுவலாற காரியமற றிருபபதுணடோ. 217

ஓதியவிவ் வகண்டபரப் பிரமஞான
  முறாதவனே மகத்தான பாவியானேன்
பேதமிலா வகண்டபரப் பிரமஞானம்
  பெறாதவனே மகத்தான ரோகியானேன
சாதகமா மகண்டபரப் பிரமஞானஞ்
  சாராதவனே சமசார முத்தனன்றே
னாதலினான் முழுமூடனெலா மெவ்விதத்து
  மகண்டபர ஞானத்தை யடையவேண்டுமே 218

அகிலமுமே யகண்டபரப் பிரமமென்னு
  மப்பிரம நானென்னுந் துணிவுகொண்டே
யகமுறவே திடமான வநுபவத்தை
  யடைந்தவனவ் வகண்டபர வடிவேயாகி
யிகலமனதின் சங்கற்ப விகற்பமெல்லா
  மிழந்துடனே பவபாச முத்தனவன்
பகாபொருளி லணுவேனு மையமில்லை
  பரமசிவன் றனாணை பரமார்த்தந்தானே 219

எல்லாமாம் பிரமமது நானேயென்னு
  மேகபர ஞானத்தை யிசையாமூடன்
கல்லாத கலவியெலாங் கற்றபோதுங்
  கரையில்லாப் பவக்கடலைக் கடவானென்றுஞ்
சொல்லாலுஞ் சொல்லவொணு மகிமைகூர்ந்த
  சுத்தபர ஞானத்தைப் பெற்றவன்றான்
பொல்லாத பவக்கடலை யெளிதாய்த்தாண்டிப்
  பூரணமாம் பரப்பிரம நிரஞ்சனாவன் 220

இருக்குமுதல் வேதாந்த வசனத்தாலு
  மிணையருளு மாசிரிய வசனத்தாலுந்
தருக்கமெனுந் திடமான யனனத்தாலுந்
  தடையறவே செய்கின்ற தியானத்தாலு
மருக்கனமுதற் சோதிக்குஞ் சோதியான
  வறிவுருவாம் பரமசிவ மறிந்தவன்றா
னிருக்குருவா மகண்டபர சிவமேயாகித்
  திரிசியமாம் பவபந்த மனைத்துந்தீர்வன். 221

இந்தவிதம் பாவனையே செய்யச்சத்தி
யிலதேனு மகண்டபர விடயமான
அந்தரமாகு சத்தத்தை வாக்கினாலே
சோர்வறவே படிததாலு மதனைமெள்ளச்
சிநதையுமே யடைவாக வொருமைபபட்டுச்
சினமயமாம பாவனையுஞ சேருமததா
லநதமிலா வகண்டபர ஞானமுண்டா
யகண்டமதா மோட்சநிலை யடையலாமே. 222

பாவனையாற் சீககிரமாய் முததிபேறும்
படிபபதனு லடைவாக முததிபேறு
மாவதனை முமூட்சுவெலாஞ சீககிரததி
லகண்டபர மோடசத்தை யடையவேண்டிற்
பாவனமாம பாவனையே யிடைவிடாமற்
பலகாலு மாதரவாய்ப பழகல்வேண்டும
கேவலமாம பாவனையா லசததரெல்லாங்
கிளததியவா சததததைப படிககவேண்டும். 223

ஆதலினு னீயெனறு மிடைவிடாம
லகண்டபர பாவனையே செயதிமைநதா
வீதிலதே லகம்பிரம மகமெலலாமென்
றிதுமுதலா வியமபியநற் சததநதன்னைப்
பேதமறப படிததிடுமற றதனைஞானம
பெறறவனுயப பவபாச முத்தனுவா
யீதுறுதி யிதிலணுவுஞ சங்கியாதே
யெமதீச னியமபியதிற சஙகையுண்டோ. 224

காலமுதற சிலசிலவாங காரணததிற
காரியமாகு சகமெவையு முதிககுமென்றே
சீலமிலாச சிலமூடா சொலவரன்னோர்
செபபியிடும வாதமெலாஞ சுத்தப்பொய்யே
யாலயமாம பரமசிவ சத்தியாலே
யகிலமுமவ் வதிட்டான பரசிவத்திற்
கோலமுறக கற்பிதமா மஃதுமநதக்
கூறபடாப பரசிவமே யுண்மையோரில். 225

அன்னியமோ ரணுவேனு மில்லையென்று
மகிலமுமே யகண்டபரப் பிரமமென்றும்
பின்னமிலா வப்பிரம நானேயென்றும்
பேதமிலாப் பாவனையே திடமாய்ச்செய்வாய்
சொன்னவிதஞ் செய்வாயே னீயெப்போதுஞ்
சுகித்திடுவாய் சுகிதத்திடுவாய் சுகிதமேநிற்பாய்
பன்னியதி லணுவேனு மையமில்லை
பரமசிவன் றனாணை பரமார்த்தந்தான் 226

ஆதலினு லிருப்பதென நிகழ்வதென்ன
வாமவைதான் பிரியமெனக் காண்பமதலலாம
பேதமிலாச் சத்தியசிற் சுகமேயான
பிரமமெனும பாவனையே பெலமாயசசெயவா
யேதமுறுந தேகாதி யானேயென று
மிலவுலக மெனக்கயலா யுள்ளதென்றும
பிதிசெயும பாவனையை யொருகாலேனும
பிரமிதது மனதினிடைப பெறறிடாதே. 227

ஏதமுறுந தேகமுதல் யானேயென்று
மிவ்வுலக மெனக்கயலா யுள்ளதென்றும்
பேதமுறு நிசசயமே பொருந்துமுடன
பெருமைமிகும் பிராமணனு யிருநதபோதும்
சாதியினுன் மெத்தவுமே தாழ்மையுறற
சண்டாளன் றனிதனி லையமிலலை
யாதலினு லவவிதமா நிசசயததை
யயர்நதுமொரு காலதது மடைநதிடாதே 228

எப்போது மொருபொருளு மிலவேயில்லை
யிருப்பதெனக் கறபிதமாய்க் காண்பதெல்லாஞ்
சறபோத சுககனமாம பரமேயென்றுஞ்
சந்ததமு மபபரம நானேயென்றுங்
கறபோல வசைவற்ற நிச்சயத்தைக
கலங்காம லெப்போது மப்யாசித்தே
தற்போத சூனியனுய்ப் பரமேயாகித்
தளர்வுதரும பவபந்தந தவிர்த்துநிற்பாய். 229

ஆன்மாவிற் கற்பிதமாஞ் சகசீவாதி
யகிலமுமவ் வான்மாவுக் கயலேயல்ல
வான்மாவுக் கயலெனவே கண்டபோது
மாய்ந்திடினவ் வகண்டபர மான்மாவேயா
மான்மாநா ஞன்மாநா ஞன்மாவெல்லா
மான்மாவுக் கபின்னபரப பிரமநானென
ஞன்மாவா மகண்டபரப பிரமநதன்னை
யநவரதம பாவிததவ வடிவேயாவாய் 230

இநதவிதந திடமான நிசசயததோ
டேகபர பாவனையே செய்தேயததாற
சிந்தையுறு விகறபமெலாந் தீரநதுஞானஞ
செறிநததனுற் சினமாத்ர மாகிநிற்பாய்
சந்ததமா நிச்சயமே சொரூபநிட்டை
சார்வதனின் முந்தியதா மேதுவாகு
மந்தவுர நிச்சயமும லயித்தபின்ன
ரயலறவே தான்ருனயச சுகிககலாமே 231

ஏகபரி பூரணமாய்ச சராசரஙக
ளெவைககுமதிட் டானமதாம் பரசிவததை
சாகைபல பேதததாற பலவாமவேதஞ்
சமபுவெனறும விண்டுவென்றும் விரிஞ்சனென்று
மாகுபுரந தரனென்று மனலனென்று
மழிககின்ற காலனெனறு மனிலனென்றும
பாகமுற மற்றுமுள வமரரென்றும
பலவிதமா யங்கஙகே பகரலாகும. 232

பலவிதமாய்ப பகர்கின்ற வேதவாக்கின்
பரமான தாறபரியப பொருளையெலலா
மலைவறவே நன்ருக வாயுங்காலை
யநந்தவித வேதமுமே யகண்டமான
தகமைமிகு மேகபர சிவத்தைததானே
தாற்பரியப் பொருளாகச சாறறுமென்றே
யிகழ்வறவே ரிபுமுனிவ னிதாகனுககங்
கேகபர பாவனையே யிசைததானன்றே. 233

சத்தியசிற் சுககனமாய்ச் சலனமின்றிச்
சகலர்க்கு மான்மாவாய்ச சாநதமாகி
யத்துவித பூரணமாம பிரமத்தின்க
ணலைமனதின் விகறபங்க ளனைததுநதீரநது
சிததமது வேறறவே கலநதொன்றுகிச
* சீரசெல நியாயம்போற சேர்நதிருககை
புததிரனே தன்மயமா நிட்டையென்று
பூரணமா மறிஞரினுற புகலலாகும. 234

சத்தியசிற் சுககனமாம பரமேயெல்லாஞ
சநததமு மதுநானென் றப்யாசிக்குஞ்
சுத்தபர வாதனையான் மலினமாகச்
சொல்லியிடும் வாதனைக ளனைததுநதள்ளிப
புத்திரனே பின்பதையு மிழநதெப்போதும
பூரணமா யிருபபதுவா நிட்டைமேவி
யத்துவித பரப்பிரம மயமேயாகி
யகண்டமதா யிருப்பதுவா முத்திசாாவாய் 235

சொலுமலின வாதனையு மனதின்றன்னுஞ
சுத்தபர வாதனையு மனதின்றனம
மலையுமொரு வாதனையும பரத்துக்கில்லை
யாதலினு லமமயமா நிட்டைசார்நது
மலினமெனச சுத்தமென மதிக்கபபட்ட
மனதுடைய வாதனைக ளொனறுமின்றிச
சலனமிலாச சிலைபோலுங காட்டமபோலும
சறறேனும் சலியாமற சுகிததிருபபாய. 236

அகண்டபர பாவனையே செய்தவறறு
லன்னியமா நினைவெவையு மறநதபின்னா
புகன்றபர பாவனையு மறநதெபபோதும்
பூரணமாம பரபபிரம மயமேயாவாய்
செகநதனிலே யெநதமகா பாவியேனுஞ்
செப்பியிடு மிப்பொருளைக கேட்டுணாந்தா
லகந்தனிலே யுள்ளமகா பரவமெலலா
மழிந்தன்றே னகண்டபர வடிவேயாவன் 237

---

* சீரம்-பால்.

எல்லையிலா வேதமெலாஞ் சித்தசுத்திக்
கேதுவதா முபாசனையை முன்பங்கங்கே
சொல்லியதாற சித்தத்தின் சுத்தியுற்றோர்
சுகமாக மோட்சநிலை சார்வதற்கே
யல்லலிலா வானந்த கனமேயான
வகண்டபரி பூரணமாம் பரசிவத்திற
கல்லெனவே யசையாமற் கலந்திருக்குங்
களங்கமிலா நிட்டையினைக் காட்டிற்றன்றே. 238

ஆதலினா லறிவதெலாஞ் சிவமேயென்று
மசிவமே நானென்றும பழகபபட்ட
சாதகமா முபாசனையாற் சிததசுததி
சாாநததனற றன்மயமா நிட்டைகூடிப
பேதமிலா மோட்சநிலை பெறலாமிங்கே
பேசியது சததியமே யென்பதாகப
போதமுற ரிபுமுனிவ னிதாகனுககுப்
பூரணமா நிட்டையினைப புகன்றான்மன்னோ. 239

சருவமுமே யகண்டபரப் பிரமமென்றுஞ்
சநததமு மபபிரம நானேயென்று
மிருமையிலாப பாவனையே யிடைவிடாம
லெபபோது முயறசியுடன் செய்தவற்றான்
மருவியவிவ வுலகமெலாமுண்மையென்று
மற்றிநதத தேகாதி நானேயென்று
மொருமையிலா விபரீத மொழிதெபபோது
முணர்வுருவாம பரபபிரம மாதரமாவாய். 240

சருவமுமே பரப்பிரமஞ் சத்தியந்தான
சநததமு மதுவேநீ சததியநதான
பரவியவிவ் வர்த்தததிற் சங்கையில்லை
பரமசிவன் றன்னாணை பரமாாததநதா
னரியவனே யாதலினா னீயெப்போது
மகிலமுமே பிரமமென்று மதுநானென்று
மொருமைதரும் பாவனையே செயதவற்றா
லுணாவுருவாம பரப்பிரம மாத்ரமாவாய். 241

அகண்டபர மோட்சத்தை யடைவதற்கு
கதிதிடமா மகம்பிரம நிச்சயநதான்
செகந்தனிலே முக்கியகா ரணமாமைநதா
செப்பியது சத்தியமே சங்கையில்லை
புகன்றருளு சற்குருவின் வசனத்தாலும்
பூரணமாய்ப் பழகியதன் பழக்கத்தாலு
மகந்தனிலே யகம்பிரம நிச்சயந்தா
னதிதிடமா மற்றதனுன் மோட்சம்பெறும். 242

ஆதலினு லகம்பிரம நிச்சயந்தா
னதிதிடமாய் மோட்சமிலை யடையுமட்டு
மேதமிலா வென்னுடைய வாக்கியத்தா
லெப்போது மெவ்வளவு மிடைவிடாமற்
பேதமிலா வகம்பிரம நிச்சயத்தைப்
பிரியமுடன் றிடமாக வப்யாசித்து
வீதலுறும் விகற்பமெலா மிகந்தெப்போதும
வேறுபடா மோட்சமிலை மேவுவாயே. 243

ஒருபொருளு மொருகாலுஞ் செனிக்கவில்லை
யொருகாலுஞ் செனியாதிங் கிருப்பதெங்கே
விரிவுறவே செனியாது மற்றிராதும்
வீதலடைந் திடுமென்ன விளம்பலெங்கே
யரியவனே யாதலினு லகண்டமான
வத்துவித பிரமத்துக் கயலேயில்லை
சருவமுமே பிரமமென்று மதுநானென்றுஞ்
சலியாத பாவனையாற் சாந்தனுவாய். 244

எப்பொருளு மெங்கேனு மிருக்குமாகி
லிவ்விதமா யிஃதுளதென் றியம்பல்வேண்டுஞ்
சிற்பொருளே யன்றியொரு பொருளுமென்றுஞ்
சிறிதுமிலாத் தன்மையினு லியம்புதற்கிங்
கற்பமுமே யிடமில்லை யாதலாலே
யகண்டபரப் பிரமவடி வானவென்னிற்
சொற்பொருளோ ரணுவுமிலை யென்றெப்போதுஞ்
சும்மாவே யிருந்துமிகச் சாந்தனுவாய் 245

சகலமுமே பிரமமெனு நிச்சயத்தாற்
சகமுதலீ துண்மையெனும் பிராந்திநீங்குந்
திகழ்பிரம நானென்னு நிச்சயத்தாற்
றேகமுத லானென்னும் பிராந்திநீங்குந்
தருமகனே யாதலினு லெல்லாமென்றுந
தறபிரமந தானென்று மதுநானென்றும்
வெருதிடமா மநுபூதி யடைநதெப்போதும்
வேறறவே மிகவுமுப சாந்தனுவாய 246

இல்லையென வியமபியிடும பொருளுமின்றி
யிங்குளதென் றியமபியிடும பொருளுமின்றிச்
சொலலியிடுஞ சொறபொருளோ ரணுவுமினறிச
சுமமாவே யிருநதுமகா மௌனியாகி
யலலலிலா வகணடபரா நநதமேவி
யநாதிபவ துககங்க ளனைததுநதீாததுக்
கலலெனவே திடமான பரஞானததாற
கற்பனையோ ரணுவுமிலா முத்திசாாவாய் 247

அறிவுற்ற தனைத்துக்கு மதீதமாகி
யறுபதது நான்குகலைக கதீதமாகிப
செறிவுறற கலைகளெலலாஞ சாரமாகிச
சின்மாதர வடிவாகிச செயலொன்றின்றிக
கறையற்றுக குணமற்றுக குறறமறறுக
காணகின்ற கற்பனைக ளனைததுமறறு
நிறைவுற்ற நிசசலமாம் பரஞானததா
னிரபபயமாய் நிறகின்ற முததிசார்வாய் 248

சுருக்கமுறச் சொல்லியிடும் பொருளைக்கேளாய்
சொன்னதெலாம் பரபபிரம சொரூபமேயாம
நெருக்கமுறஞ் சொரூபமதே நீயுநானு
நிகலருமா நிதாகவிதி லையமில்லை
யிருக்குமுதன் மறைமுடியின் பொருளுமீதே
யெமதீச னெமக்கருளும் பொருளுமீதே
தருக்கமுட னுறுதியிடும பொருளுமீதே
தத்துவஞா னிகளுணரும் பொருளுமீதே. 249

தோற்றியிடுந் தோற்றமெலாம் பரமேயென்றுந்
துவிதமிலா வப்பிரம நானேயென்றுஞ்
சாற்றியவிவ் வர்த்ததத்திற் சங்கையில்லை
சமபுபதந் தன்னுணை சத்தியந்தான்
போற்றியவிவ் வாத்தத்தைச சிரத்தையோடே
புரையறவே நித்தியமுங் கேளாநின்றோர்
வேற்றுமையில் சின்மாதக சொரூபமான
விமலபர வடிவாகி முத்தராவர் 250

சாதனமோர் நான்குமுள வதிகாரிக்குச
சாற்றியவிவ் வாதத்தைக கருணையாலே
மாதவநீ புகல்வாயேன் மறறன்னோனு
மகத்தான பரபபிரம ஞானமேவி
யேதமுறும் பவதுக்க மனைத்துநீரநிவ
கிணையற்ற பரப்பிரமா நந்தமுறறுப
பேதமிலாப் பரப்பிரம வடிவேயாவன
பேசியதிற் சந்தேக மணுவுமில்லை. 251

இரவிமுதற் சோதியினால் விலககவொணு
விதயவிருண் மிகுந்தவெறு மூடனேனு
நிருமலமா மிப்பொருளை நிததமாக
நியமமுடன் கேட்டபடி படிபபானுகிற்
பரமசிவ கருணையினுன் மறறனனோனும்
பரஞான சோதியினை யடைந்தேயததா
விருதயமா ரஞ்ஞான விருளைநீககி
யேகபர சிவவடிவாய் முததனுவன. 252

புத்திரனே வெகுவிதமாய விளம்பியென்ன
பூரணமாஞ் சிவகருணை பொருந்தினோர்ககே
யுத்தமமா மிபபொருளைக் கேட்பதற்கு
மூனமறத் தினந்தோறும் படிபபதற்கும
பத்திவரு மற்றவரே சீவன்முத்திப்
பதமேவித் தேகமிலா முததிசார்வா
சத்தியமே யென்றுரிபு நிதாகனுககுச்
சலனமிலாப் பரமபொருளைச் சாற்றினனே. 253

சருவவித வுலகத்துஞ் சார்வதறகுச்
சாலவுமே யரிதாகிக் குய்யமாகிச்
சுருதிமுடி யனைத்திலுஙற் சாரமாகிச்
சுத்தமதாம் பரப்பிரம சொரூபந தன்னை
யிருளறவே நேராக வறிவிககின்ற
வியல்புள்ள நான்குமகா வாக்கியததின்
பொருளினையிங் கெலலோாககு மிதமேயாகப்
பூன்றசிவன் புகன்றபடி புகலுவாமே 254

பெருமைமிகு மிருககுமறை முடியிலுள்ள
பிரஞ்ஞானம் பிரமமெனும் வாகயமொன்று
மிருண்மருவா லெசுர்வேத முடியிலுள்ள
விலகுமகம பிரமாஸ்மி வாகயமொனறு
மருண்மருவாச் சாமமறை முடியிலுளள
மகததான தததவமசி வாகயமொன்று
மரியவதா வணவேத முடியிலுள்ள
வயமான்மா பிரமமெனும வாக்யமொன்றும். 255

இநதவித நான்குமறை முடியின்கண்ணே
யிருககின்ற நான்குமகா வாக்கியததுண்
முநதியதாம பிரஞ்ஞானம பிரமமென்றே
மொழிநதமகா வாககினுடைய பொருளைச்சொல்வா
மைநதவிதற பிரஞ்ஞானம பிரமமென்று
மருவுபத மிரணடாகு மறறிவறறின்
முந்தியதாம் பிரஞ்ஞான பததத்தினுககு
முககியமா மாதததை மொழியக்கேளாய். 256

ஞானமதே பிரஞ்ஞான மெனனலாகும
ஞானததாற் சகலமுமே தெரிவதாகும்
ஞானமதிற றெரிகின்ற சகத்தனைததும
ஞானததிற் கற்பிதமாய்த தெரிவதாலே
ஞானமல தன்னியமா யொன்றுமிலலை
ஞாலமுத லெபபொருளு ஞானமாதாம்
ஞானமதே நமதுநிச வடிவமாகும
ஞானமதே பாபபிரம வடிவுமாமே. 257

சருவசாக்ஷ தநிட்டான சொரூபமான
சத்தியஞா னாநந்த வததுதானே
பிரமமெனும பதத்தினுடை யர்ததமாகும
பிரமமதிற் கற்பிதமாய்த் தோன்றுநின்ற
ஒருபொருளும பிரமததிற கயலேயாகா
துணர்வுற்ற பொருளெல்லாம் பிரமமாத்ரம்
பிரமமதே நமதுநிச சொரூபமாகும
பிரமமதே பிரஞ்ஞான சொரூபமாமே 258

பிரஞ்ஞானப் பொருடானே பிரமமாகும
பிரமமெனும் பொருடானே பிரஞ்ஞானஙகா
ணஞ்ஞான முதலியதா முபாதியலே
யகண்டபரம் பொருடானே யிரண்டுபோலாம
பிரஞ்ஞானம் பிரமமெனும வாக்கியார்த்தம
பிறஙகியதா னுபாதியெலா நீங்கும்போது
விஞ்ஞான கனமான வததுவொன்றே
வேறற்ற வகண்டார்த்த மாகிநிறகும். 259

பிறிவுற்ற வுபாதியுறுஞ சீவன்றானே
பிரஞ்ஞான பததறினுடை வாசசியாாததம
விரிவுற்ற வுபாதியுறு மீசன்றானே
விளம்பியிடும் பிரமபத வாச்சியார்தத
மொருமிதத நிருபாதி வத்துதானே
யுபயவித பதத்திறகு மிலடசியாாததந
தெரிவித்த வுபயபத லட்சியைக்யந
திகழுமகா வாக்கினுடை யகண்டாாததங்காண். 260

அறைநதபடி மகாவாககி னகண்டாாததததை
யறிநதுமன தமமயமா யிதரமெல்லா
மறநதுதன தாவரண மனைத்துநீஙகி
மயக்கமற நிற்பதுவே யகண்டாகாரஞ்
செறிந்தமனே விருததியெனச செபபலாகுஞ்
செப்புமகண் டாகார விருத்திதானே
யறிநதவரா லதிசுகமாஞ் சீவன்முத்தி
யாகுமென வங்கஙகே யறையலாமால். 261

சொன்னவகண் டாகார விருததிதானே
சுகமேலா யிருககின்ற சீவன்முததி
பின்னையகண் டாகார விருததிநீங்கிப
பிராரத்தம் யாவையுமே நீங்குங்காலை
யன்னியமா முபாதிகளோ ரணுவுமின்றி
யகண்டேக ரசமான வத்துவாக
மன்னியிருக் கின்றநிலை விதேகமுததி
மற்றுமகண் டேகரச நிலைமைகேளாய். 262

ஓதியிடும் பிரஞ்ஞான பதமுநதள்ளி
வுரைசெய்த பிரமமெனும் பதமுநதள்ளிப
பேதமிலாப் பரப்பிரம நானேயென்று
பிரியமுடன் பழகிய பா வனையுந்தள்ளி
யேதையுமே நினையாமல் வெறிதிருநதிங்
கிவ்விதமா யிருப்பதெனு நினைவுந்தள்ளி
யீதெனவே யுணரவொணு விருப்புத்தானே
யென்றுமகண் டேகரச நிலைமையாமே. 263

மனதுடைய விகற்பஙக ளனைததுமின்றி
மாயைமுத லுபாதிகளோ ரணுவுமின்றி
யனியமிலா வகண்டேக ரசசொரூப
மாகியிருக கின்றநிலை விதேகமுததி
சொனநிலைதான் சுபாவமதாய்க் கிட்டுமட்டுஞ்
சுழல்கின்ற விவகார மனைத்துநதள்ளி
யனகவகண் டாகார விருத்திதன்னை
யலப்பறவே யநவரத மப்யாசிப்பாய் 264

புகலுமகண் டாகார விருததிதன்னைப்
புரையறவே பழகியிடு மியல்பைக்கேளா
யகிலமுமே யகண்டபரப் பிரமமென்று
மதுதானே நானென்று நானதென்று
மிகழ்மறவே யெப்போது மிடைவிடாம
லேகபர பாவனையே யிதயத்தின்கண்
விகலமறச செய்வதுவே யகண்டாகார
விருத்திதனைப் பழகியிடு மியல்பாமைந்தா. 265

தேகமுத ஞனென்ன றுவிதவிர்த்தி
திகழ்சாட்சி நானென்னல் சாட்சிவிர்த்தி
யேகபர நானென்ன லகண்டவிர்த்தி
யிம்மூன்று விருத்திகளி லிரண்டைத்தள்ளி
யாகுமகண் டாகார விருத்திதன்னை
யநவரத மாதரவா ரயயாசித்துச
சோகமுறுஞ் சித்தவிகற் பங்கடோத்துச
சொன்னவகண் டேகரச சொரூபமாவாய். 266

இன்னவிதம் பிரஞ்ஞானம பிரமமெனனு
மிலகுமகா வாக்கினுடை யருத்தஞ்சொன்னேன்
முன்னியதா யிங்குரைசெய் நீதியெலலா
மூன்றுமகா வாககினுமே தெரிந்துகொள்வாய்
பின்னையகம் பிரமாஸ்மி யென்பதாகப்
பேசுமகா வாக்கினுடைய பொருளைகேளா
யன்னவகம பிரமாஸ்மி வாககியத்தி
லகம்பிரம மஸ்மியெனப் பதமூன்றுமே. 267

மூநதுமகம பதத்துக்குச சீவனாத்தம
மொழிபிரம பதத்துககவ வீசனாத்த
மநதமிலாச சீவபர வயிக்யநதானே
யஸ்மியெனும் பதத்தினுடை யருத்தமாகு
மிந்தவித மிநதமகா வாக்கியத்தி
னேகரச மாகியுள வகண்டார்த்தத்தைப
புந்தியினு லாய்நதிதனை யநுபவித்துப
புகன்றவகண் டேகரச சொரூபமாவாய். 268

பேதமுறு முபாதியினுற கிஞ்சிஞத்வம
பிறங்கியசா வஞ்ஞதவ மாதியாவு
மோதியசீ வேசருடைத் தன்மமபோலா
முபாதியெலாம் விசாரித்துத் தள்ளுங்காலை
யாதியிலாச சீவபர வைக்யமிஞசு
மதுதானே யகண்டாத்த மாமவற்றை
யோதுமகம் பிரமாஸ்மி வாககியத்தா
லுணர்ந்தந்த வகண்டார்த்த வடிவேயாவாய். 269

அனகவகம் பிரமாஸ்மி வாக்கியார்த்த
மாசிரிய னருளியவா றறிந்தபோதும்
பின்னுமதை யுத்தியுடன் மனனஞ்செய்து
பிராந்திதரின் சங்கையெலாம் பெயர்க்கவேண்டுஞ்
சொன்னவிதமாய்ச் சங்கையெலாம் பெயர்ந்தபின்னர்ச்
சுழல்கின்ற விபரீத மனைத்துந்தீர
வனிசமகம் பிரமாஸ்மி யென்பதாக
வாதரவோ டப்பியாசம் செய்யவேண்டும். 270

இந்தவிதம் விசாரித்த விவேகியெல்லா
மேகபர பாவனையே யிடைவிடாமற்
சந்ததமுஞ் செய்ததனால் விபரீதத்தைச்
சற்றேனு மிருசாது நாசஞ்செய்தே
யந்தவகம் பிரமாஸ்மி வாக்கியார்த்த
மானவகண் டாத்தத்தி னநுபவத்தைப்
புந்திதனிற் பிரதிபந்த மொன்றுமின்றிப்
பூரணமா யெப்போதும் பொருந்தவேண்டும். 271

பலவிதமாம் வாதனையுந் தூரத்தள்ளிப்
பகர்ந்தபடி யகண்டாத்த மநுபவிப்பா
யிலகுமகம் பிரமாஸ்மி வாக்கியார்த்த
மிவ்விதமா யிசைப்புறறோ மினியுனக்குத்
திலகமதாந் தத்வமசி வாக்கியார்த்தந்
திடமாகச் சித்தமிசைத் தெரியச்சொல்வாந்
தலைமையதாய்த் தயங்கியவிவ் வாக்கியத்திற்
றத்வமசி யெனமூன்று பதங்களாமே 272

மாயையெனு முபாதியுறு மீசன்றானே
மருவியதற் பதமுரைசெய் வாச்சியார்த்த
மாயதன தவித்தையுறுஞ் சீவன்றானே
யறைகின்ற துவம்பதமோ வாச்சியார்த்த
மேயமதா முபாதியெலா மிழந்தபின்ன
ரேகவிலக் கணமான வத்துத்தானே
தூயபத மிரண்டுக்கு மிலட்சியார்த்தந்
தொடர்புற்ற வைக்கியமே யசிபதார்த்தம். 273

சொல்லியவிவ் வைக்கியமா மகண்டார்த்தத்தைச்
சுத்தமதாந் ததவமசி வாக்கியததாற
கல்லெனவே திடமாக வறிநதெபபோதுங்
கலங்காம லகண்டேக ரசமேயாவா
யெல்லையிலா வகண்டவடி வாகுமட்டு
மிதரமுணர் விருததியெலாந தூரததள்ளிப
புல்லுமகண் டாகார விருததிதன்னைப
புறையறவே பழகியதாற பூன்றனுவாய. 274

தறபதலட் சியமான பிரமரூபந
துவமபதலட சியமான நீயேயாவா
யறபமுமே யிதிலைய மணமைவதில்லை
யகண்டசிவன் றன்னுணை யறைநததுண்மை
சொற்பமிலா வகண்டபரி பூன்றமான
சுததமதாம பரபபிரம நீயேயென்று
செப்பியிடெ குருபரனே குருவாகின்றேன்
செபபியவா றறிநதவனே சீடனானேன. 275

உசசமதாய குருவருளு மகண்டாததததை
யுவகையுட னுளளபடி கேட்டபினனா
நிசசலமாம புததியினு னிசசயிதது
நிருமலமா யகமபிரம மானெனனறே
றுசசமிலா வநுபூதி யடைநதவன்றான்
றுகளற்ற சறசீடன் மறறேரெலலா
மெச்செயலைச செப்பினுமே சீடராகா
ரேகபர மறிந்தவனே சீடனுவன 276

சருவமகா மநதிரமு முபதேசிப்போர
சாமானய குரவரெனச சாறறலாகு
மிருமையிலாப பரபபிரம நீயேயெனறிங
கிணையறற வுபதேசஞ் செய்கின்றோனே
பெருமைமிகுஞ சறகுருவென் றுரைககலாகும
பின்வெகுவாய்ப் பேசுவதாற் பெறும்பேறென்ன
வரியபர நீயென்போ னுசானுனு
னகம்பிரம மெனவறிவோன் மாணுனேன். 277

ஆதலினாற் பரப்பிரம நீயேயென் றிங்
கருள்பவனே யாசிரிய னெனவேயோர்ந்து
சாதகமாஞ் சற்குருவி னுபதேசத்தைச்
சத்தியமா நம்பியதைச் சாதிபபோனே
பேதமிலா வகண்டபரப் பிரமஞானம்
பெற்றதனாற் பவபந்த மனைத்துநதீர்ந்து
போதகன மானபர வடிவேயாவன்
புகன்றதிலோ ரணுவேனு மையமில்லை. 278

அகிலமறை முடிவுக்கு மகண்டமான
வத்துவித பரப்பிரம சொரூபநதானே
தகைமைமிகுந் தாற்பரியப் பொருளாமென்றுந்
தற்பிரம நீயென்று முபதேசிதத
மகிமைமிகுஞ் சறகுருவின் வாககியத்தான்
மகத்தான பரமபொருளைக் கேட்டுள்ளததில்
விகலமற வறிவிதும்வ சிரவணங்காண்
வேறொன்றுஞ் சிரவணமே யன்றுமைநதா 279

அருள்வடிவா மாசிரிய னருளிச்செய்த
வகிலமகா வாக்கினுடை யகண்டார்த்தத்தை
மருளறவே கேட்டுணர்தல் சிரவணங்காண்
மறறதெலாஞ சிரவணமே யாகாதென் றுஞ்
சிரவணமே செயலுறற பொருளைமீண்டுஞ்
சிரத்தையுடன் யுத்தியினாற சிநதைசெய்தல்
பிரமையெலாந் தீர்ககின்ற மனனமாகும
பேசியவிம் மனனததின் யுததிசொல்வாம். 280

கிரியமாய்ச் சிதைகின்ற வுடனைல்ல
தியங்கியிடும் பௌதிகமாம் பொறிநானல்ல
பிரிவுபெறு நாநாவா முயிர்நானல்ல
பிறந்துநசிக் கின்றமன முதனைல்ல
விருள்வடிவா மஞ்ஞான வுருநானல்ல
வினையாவு மொருமித்த திரணைல்ல
நிருமலமா யாவையுமே நிகழ்த்தாநின்ற
நீக்கமிலாச் சின்மாத்ர சொரூபமேநான். 281

தூலவுடல் சூக்குமதே கத்திலில்லை
தூலவுடல் சூககவுட லிவ்விரண்டு
மாலயமாங் காரணதே கத்திலில்லை
யவைமூன்றுந் துரியத்தி லிலவேயிலலை
கோலமுறுந தேகமெலா மிலாததாலும
கூறுபடாச் சின்மாதர சொரூபமொனறே
காலமொரு மூன்றிலுமே யிருபபதாலுங்
களங்கமிலாச சின்மாததிர சொரூபமேநான். 282

கனவினிடை நனவில்லை யிவவிரண்டுங
காரணமாகு சுழுத்திதனி லில்லையநத
நனவுகனுச் சுழுததிகளுந துரியததிலலை
நாலுவித வவத்தைகளுஞ சுத்தததிலலை
சொனவிதமா யவித்தையெலா மிலாததாலுஞ
சுத்தமதாஞ சின்மாதர சொரூபமொன்றே
யநவரத மழியாம லிருபபதாலு
மததுவித சின்மாதர சொரூபமேநான. 283

தேகமுதற் சடமான விவையனைததுந
திரிசியமாய்க கடமெனவே நசிபபதாலு
மேகபர சின்மாத்ர வடிவாமான்மா
வெப்போதுந திருககுருவா யிருபபதாலும
பாகமுறுந தேகாதி மிதையாகும
பகுப்பறற வான்மாவே யுண்மையாகு
மாகையினுற் றேகாதித திரளனலல
வறுசூத வறிவான வான்மாவேநான. 284

சத்தியஞா னநந்த சுபாவமான
சகலவதிட் டானபரப பிரமததின்கட
சித்திரவ நிருதசட துககமான
செகத்தெல்லாங் கற்பிதமாய்த் தோறறலாலே
யித்துவித செகததெல்லா மாயுங்காலை
யிலகுமதிட் டானபரப் பிரமமேயாஞ்
சுத்திகையிற கற்பிதமாய்த் தோற்றும்வெள்ளி
சோதிக்கி லதிட்டான சுததிதானே. 285

இருமையெனத் தோற்றியவிச சகத்தனைத்து
மிருக்கின்ற திலங்குகின்ற தின்பமென்ன
மருவியவிவ வநுபூதி யாயுங்காலே
மன்னுமதிட் டானததின் சுபாவமேயாஞ்
சருவவதிட் டானபரப பிரமததுக்கே
சத்தியஞா ஞநந்தத் தனமையன்றி
யொருபொழுது மிலலாத வெறுமபொய்யான
வுலகததுக கோதியவித தன்மையுண்டோ. 286

காலமொரு மூன்றிலுமே யிருககையாலுங்
கற்பிதமாம யாவையுமே விளககலாலுஞ்
சாலவுமே யாவையினு மினிமையாலுஞ
சததியஞா ஞநந்த சொரூபநானே
யாலயமா மென்னிடையிற கனவேபோல
வகிலமுமே கறபிதமாய்த தோற்றலாலே
கோலமுறத தோறறியிடுந தோறறமெல்லாங்
குறைவறற வதிட்டான வடிவாநானே. 287

என்னிடையிற கறபிதமாய்க கனவினகணணே
யிலங்கியதாம யாவையுமே யாயுங்காலே
மன்னுமதிட் டானமதா நானேயன்றி
மறறெவையு மெனககயலா யிலாததேபோற
பின்னமிலா வெனனிடையி னனவின்கண்ணே
பிறங்கியதாம யாவையுமே யாயுங்காலே
யன்னவதிட் டானமதா நானேயன்றி
யற்பமுமே யெனக்கயலா யிலவேயில்லை. 288

ஓதியவா றுண்மையினை யோருங்காலே
யுபாதியிலா வெனதுநிச சொரூபததுக்கும
பேதமிலாப் பரப்பிரம சொரூபததுக்கும்
பேசுமிலக் கணமொனறா யிருபபதாலே
யாதியிலா வகண்டபர வடிவேநானென்
றநவரத மாய்வதுவே மனனயுத்தி
மாதவனே யிவவிதமா மயககநீர
மனனத்தின் சாதகமாம் யுத்திசொன்னோம். 289

சநதனமென ரேதியிடும விருடசமீதே
சஙகையறக் காணென்னு மாததன்சொல்லைச
சுநதரமாக் கேட்கினுமே யதனைநன்றுச
சோதித்தே சஙகையெலாந தீரபபதேபோ
லநதமிலாப் பரப்பிரம நீயேயெனறிங
காசிரிய னருளினுமே யதனைநன்றாய்
புநதியுறும் யுத்தியினால விசாரஞ்செய்தே
பொருநதியதன் சங்கையெலாம போககவேண்டும். 290

சிரவணமு மனனமுமே செய்தபினனா
செறிவுற்ற விபரீத மனைததுநதீர
விரவுபக லெபபோது மிடைவிடாம
லினிமையொடு நிதிததியாசனு செயயவேண்டும
பரவியிடும் விசாதீய விருததியின்றிப்
பரம்பரையான் சசாதீய விருததிதானே
யிருமையிலா நிதிததியாச மாகுமிததா
லெய்தியதன விபரீதம யாவுநதீரும 291

செகம்பரனு னீதெனவே வேறுவேறாய்ச
செறிகின்ற விசாதீய விருத்தியின்றி
யகமபிரமம பிரமமக மகமெலலாமென்
றநவரத மிடையறவே தொடராநின்ற
தருமபிரம பாவனையாம விருததிதானே
தடையறற சசாதீய விருததியாகு
மிகும்பிரிய முறறிதனை யபயாசிக்கின
மேவுவிப ரீதமெலா மடைவாய்ததீரும. 292

பொருந்திநிதனு செயகினற சிரவணததாற்
புகலுமசம பாவனைதான் முன்புநீஙகி
வருநதிநிதனு செய்கினற மனனந்தன்னால்
வாளாவாஞ் சமசயபா வனையுநீங்கி
விரிந்துநிதஞ் செய்கின்ற நிதித்தியாசத்தால்
விபரீத பாவனையு நீங்குமபோது
நிரநதரமாம் பரபபிரம சாடசாதகார
நிசசலமாந தன்மனதி னிகழுமன்றே. 293

சத்துருவாம் பிரதிபந்த மொன்றுமின்றிச
சலனமிலாப் பரப்பிரம சுகத்தைமேவி
யித்துவித நினைவனுவு மிலாதுநீங்கி
யிருளான வாவரண மனைத்துநீங்கிச
சித்துருவாம் பரப்பிரம சொரூபத்தின்கண்
சீரசல நியாயம்போற் சேர்ந்துநிற்கும்
புத்தியுடை விருத்தியினிற் பரதிவிம்பிக்கும
பூரணசை தன்னியமே சாட்சாதகாரம. 294

பேசியவிப புத்தியுடை விருத்திதானே
பிறங்குமகண் டாகார விருத்தியாகு
மாசறவிவ விருத்தியினிற பரதிவிம்பிக்கு
மறிவுருவே யகண்டபர சாட்சாத்கார
நேசமொடிவ வகண்டபர சாட்சாத்கார
நிட்டையினைப் பெற்றவரே முத்தராவ
ரீசனுடை யுபயதிருப் பதந்தனனுணை
யியம்பியதி லெள்ளளவு மையமில்லை. 295

இன்னவித மூன்றுமகா வாக்கியத்தி
னேகரச மாகுமகண டாத்தஞ்சொன்னோம்
பின்னையுனக கயமான்மா பிரமமென்னும்
பேசுமகா வாக்கினுடைப பொருளைசசொல்வா
மன்னியமி லந்தமகா வாக்கியத்தி
லயமான்மா பிரமமெனப பதமூன்றுக்கும்
பன்னுபத மூன்றுக்கு மடைவேயாகப்
பகர்கின்ற வருத்தத்தைப பரிந்துகேளாய். 296

சித்திரமா முபாதியுறுஞ் சீவன்றானே
செப்புமயம் பதத்துக்கு வாசசியார்த்தம்
வித்தரமா முபாதியறு மீசன்றானே
விளம்பியிடு மான்மபத வாச்சியார்த்தஞ்
சுத்தமதாஞ் சீவபர சொரூபந்தானே
சொல்லியவிவ் வுபயபத லட்சியார்த்த
மத்திரமா முபயபத லட்சியத்தி
னைக்கியமே பிரமமெனும் பதத்தினர்த்தம். 297

அறைந்தவண மிந்தமகா வாக்கியத்தா
ஐக்கியமா மகண்டார்த்த மறிந்துகொண்டு
செறிந்தபர சீவருடை யுபாதியெல்லாஞ்
செவ்வியதாம் விசாரத்தா னேதிசெயதிங்
கறிநதபடி யகண்டபர வடிவேநானென்
றநவரத மாதரவா யப்யாசித்து
மறநதினை துருவான வகண்டாாத்ததனை
மறவாம லெப்போது மநுபவிப்பாய. 298

மற்றுமொரு விதமாயிவ் வாக்கியத்தின்
மதிக்கின்ற பொருளினை யு முரைபபகேளாய்
சற்றுமிருண் மருவாத சுவ்பபிரகாச
சைதன்ய வடிவான பிரத்யகசான்மா
வுற்றவய மான்மாவென் றுரைக்கபபடட
வுபயவித பதத்துககு மருத்தமாகும்
முற்றுமிலா விவவுலகின் மூலவத்து
மொழிவுற்ற பிரமபதத தருததமாமே. 299

பாவனமாம் பதங்களுடை லடசியததின்
பருப்பற்ற வைக்கியமே|வாக்கியாாததஞ
சீவபர பேதத்துக கேதுவாகச
செறிகின்ற வபரோடச பரோடசததுவாதி
யாவையுமே யுபாதியினை செறிநதென்றே
யிதனையெலாம் விசாரித்து நேதிசெய்திங
கோவலற மிஞசுவதா மகண்டாாததததனை
யுரைத்தபடி யெபபோது மநுபவிபபாய 300

இன்னவித மிருக்குமுதல வேதாநதத்தி
லிலங்கியவிக் நான்குமகா வாககியததின்
பின்னமிலா வைக்கியமா மகண்டாாததத்தைப
பேதமெனும் பிராந்தியெலாந தீரும்வண்ணம்
மன்னசிவ னருளியவா றடைவாய்ச்சொன்னே
மறைந்தபடி யழுத்தமுற வப்யாசித்தே
நின்னுருவாய் நிலைபெற்ற வகண்டார்ததத்தை
நிருமலமாய் நீயென்று மநுபவிபபாய். 301

சுயமதுவாந் தத்வமசி யென்னும்வாக்கியம்
சொல்லுமுப தேசமகா வாக்யமாகு
மியலுமகம பிரமாஸ்மி யென்னுமவாககியம
மிலகுமநு பூதிமகா வாக்யமாகு
மயனமருவாப பிரஞ்ஞானம் பிரமவாக்யம
மனனததி வயாபியாச வாகயமாகு
மயமானமா பிரமமெனு வறையுமவாககிய
மதறகெலலாஞ சமமதமாம் வாகயமாமே. 302

ஆதலினற் றதவமசி வாக்கியத்தா
லருளியவா றகண்டார்தத மறிந்துகொண்டு
பேதமறப் பிரஞ்ஞானம பிரமமென்று
பேசுமகா வாககததனுன் மனனஞ்செய்து
வாதகமி லயமான்மா பிரமமெனறும
வாககததறை சரியெனவே சமமதிததிங்
கோதுமகம பிரமாஸ்மி வாககியததா
லுரைததவகண் டாாதத தை யநுபவிப்பாய் 303

அனிசமகம பிரமாஸமி வாககியததா
லகணடபர பாவனையே யபயாசிதது
நனிமருவும பாவனையா நாமரூப
நாடடமெலா நனறாக நாசஞ்செய்து
துனிமருவுந துவிநததின றொடாபேயின்றித்
துகளறற வகணடாாதத மநுபவிததவ
வனியமிலா வகண்டாாதத வடிவேயாவா
யவவணண மாகுவதே யகண்டமோட்சம. 304

தனதுநிச வடிவான வகணடார்த்ததததைத
தவிரவொரு பொருளுமொரு காலுமில்லை
பிணையுளதாயக காண்பவெலாஞ சுததப்பொய்யே
பேசியவப பொய்வடிவு மாயுநகாலை
யனியமிலா வகண்டபரப பிரமந்தானு
மறைநததிலோ ரணுவேனு மையமில்லை
சொனவகையே யகண்டாாத்த ஞானமபெற்றுச்
சுத்தபர வடிவாகி முத்தனுவாய் 305

சகலமறை முடிவினுமே சாரமாகிச
சாலவுமே சாருவதற் கரியதான
மிகவுமகா ரகசியமா மிவ்வர்த்தத்தை
மெய்யுணாவா நநதவடி வானவீச
னிகழ்வறவே புகன்றவிதம் புகன்றேமியாமு
மிப்பொருளை யிசைததபடி கேட்டுணர்நமதோர்
பகைமருவும் பவபந்த மனைத்துந்தீாநது
பகுப்பற்ற பரபிரம வடிவேயாவா. 306

அகிலசகந நாயகனும பரேசனறன்னை
யநவரத மாதரவா யாராதித்து
மிகவுமருட பெற்றவரே மனதினசுததி
மேவினராய் விளமபுமகா வாககியததின்
றருபொருளைத தடையறவே யநுபவிததுத
தன்மயமே யாவரென நிதாகனுககு
நிகழ்வுறவே ரிபுமுனிவன் கருணையாலே
நிகிலமகா வாக்குகளின் பொருளுஞசொன்னான். 307

முத்தியுற வேண்டுமென விசசைசெய்தன்
மோட்சத்தின் பொருட்டேதன் னுயிாதரித்தல
பததியுட னன்றாக விசாரஞ்செய்தல
பாங்காகப் பரப்பிரம ஞானமெய்த
லித்துவித சகததையெலா மறமறதத
லித்தனையும் பரமார்த்த தசையிற்பொய்யே
யததுவித பரப்பிரம மொன்றேயுண்மை
யதுவேநீ யனுவுமிதி லையமில்லை 308

வீதலுறச சாதனமோா நானகுமுறறேன
விசாரததி லதிகாரி யாறேனென்னல
பேதமுறச் சீவபர வைகயநதானே
பேசியிடு நூலுக்கு விடயமெனனல
போதமறை முடிவிற்கும் பிரமததிறகும
போதகபோத் தியபாவ பநதமென்ன
லேதமுறு மஞ்ஞான மனைததுநீங்கி
யெப்போதுஞ் சுகிப்பதுவே பலமாமென்னல். 309

ஈதுமுதற் பலவிதமாய்ப் பகுத்தங்கங்கே
யியம்பியதா மெய்ப்பொருளுஞ் சத்தபொய்யே
பேதமுறு மிவற்றையெலாம் பகுத்தங்கங்கே
பேசியிடுஞ் சொலவுகளுஞ் சத்தபொய்யே
மாதவனே யப்பொய்யு மாயுங்காலை
மன்னுமதிட் டானபரப் பிரமந்தானு
மாதலினு லகண்டபரப் பிரமந்தானே
யநவரத மகமென்று நிதித்யாசிப்பாய். 310

மிகமிகவுஞ் சத்தத்தை விரும்பிச்சொல்லன்
மிகவாக்கின் றுக்கத்துக் கேதுவாகும்
புகல்பலவாஞ் சத்தத்தைப் பரிந்துகேட்டல்
பொருந்துமனோ மயக்கத்துக் கேதுவாகும்
வெகுவிதமா மாதத்தை விசாரஞ்செய்தல்
விவிதமனோ துக்கத்துக் கேதுவாகு
தருமகனே யாதலினு லனைத்துந்தள்ளித்
தற்பிரமந் தானெனவே நிதித்யாசிப்பாய். 311

வுத்தமமாம் புத்தியுறும் புருடர்முன்பிங்
குற்றுணர்த தகுபொருளை யோர்ந்துணர்ந்து
சத்தியமா மப்பொருளின் சாட்சாத்காரஞ்
சாரநிதித யாசத்தைச் செய்யவேண்டும்
மெத்தவுமே நிதித்யாச விரோதமாக
மேவியநூல் விசாரணையாற் காலந்தள்ள
லித்தனையும் புத்தியுளோராக் குரியதன்றென்
றிவ்விதமாய்ச் சுருதிமுடி வியம்புதன்றே. 312

புரையறவே யுணர்பொருளை யுணர்ந்தபின்னர்
பூரணமா மப்பொருளின் சாட்சாத்கார
மருவியிட நிதித்யாசஞ் செய்வதல்லால்
மற்றிறையு நூல்வழியே செலலவொண்ணு
தெரிபொருளை நூல்வழியா லறிந்தபின்னா
தெரிவித்த நூன்மொழியே மீண்டுஞ்சொல்ல
லுரைதருதன் வாக்குக்குத் துக்கமென்றே
யுபநிடத வசனமெலா முரைத்தவன்றே. 313

ஆதலினாற் றானியத்தை யடைந்தபின்ன
ரங்குற்ற பலாபலத்தை யெறிதலேபோ
லேதமற வுணர்பொருளை யுணர்ந்தபின்ன
ரிங்குற்ற நூலையெலா மெறிதல்வேண்டும்
வாதகமா நூலையெலா மெறிந்தபின்னா
வருந்தியுமே யநவரத மிடைவிடாமற்
போதமுறச் சாதகமா நிதித்யாசத்தைப்
புரியுடனே பூரணமாய்ப் பழகல்வேண்டும். 314

மெய்யுணர்வா னந்தபரப் பிரமத்தினைக்கண்
மேவியதன் கணவெனவே சகத்தனைத்தும்
பொய்யுருவாய்த் தோற்றுமென்று மவையுமாயிற்
பூரணமாம் பிரமமென்றுந் தனதுமாணா
னுய்யவெகு விதமான நூலின்சொல்லை
யுபதேச காலத்தி லுரைப்பதல்லான்
மையணுவு மின்றியதன் னநுபவத்தின்
மருவியவிந் நூல்வசன மிறையுமில்லை 315

புத்திரனே யாதலினா லுபதேசத்திற்
புகழ்கின்ற நூன்மொழிக ளனைத்துந்தள்ளிச்
சத்தியசிற் சுககனமாம் பரமேயாகச்
சலியாம லிருப்பதுவே யறிவுநன்று
மதிரமே யநவரத மிருப்பதற்கிங்
கசைவுற்ற தன்மனது வசமுறாதே
நித்தியமாம் பரப்பிரம நானேயென்று
நிரந்தரமாய் நிதித்யாசனஞ் செயவேண்டும். 316

நிரந்தரமாய் நிதித்யாசனஞ் செயவதற்கு
நிலையற்ற தன்மனது வசமுறாதேற்
றிரிந்தலையு மனதுவச மாகுமட்டுந்
திடமாக விசாரணையே செய்யவேண்டும்
பொருந்தியநூல் விசாரணையாற் சித்தமெள்ளப்
புரையற்றுப் பூரணமாம் பரத்திலோயு
முரந்தருநூல் விசாரணையே யொழியவேறோ
ருபாயமுமே சித்தசெயந் தருவதில்லை. 317

சித்தசெய மாத்திரமே சீவன்முத்தி
சித்தசெய மாத்திரமே விதேகமுத்தி
நித்தியமாய் நிதித்யாசஞ் செய்வோருக்கே
நிகழ்த்தியவச் சித்தசெய நேரேபேறுஞ்
சித்தசெய மலலாம லநந்தோபாயஞ்
செய்யினுமே முத்தியில்லை யாதலாலே
புத்திரவச சித்தசெயம பொருந்தவேண்டிப்
பூரணமா யெப்போது நிதித்யாசிப்பாய். 318

நினக்கயல்போற் றோற்றியவிந நாமரூப
நிகிலமுமே நீயலது வேறேயனறு
தனக்கயல்போற் கனவிலுணர் நாமரூபந
தானலது சோதிககில வேறேயுண்டோ
வெனககயல்போற் காண்பதெலாம் யானேயென்று
யான்றானே யேகபரப பிரமமெனறும
மனககவலை யாவையுமே தீருமட்டும்
மறவாம லெப்போது நிதிதயாசிபபாய. 319

அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
றநவரத மாதரவாயப பழகப்பட்ட
தகுமபிரம பாவனையா நிதிதயாசததாற
றங்குமனோ விகறபமெலாந தவிர்நதபின்ன
ரகமபிரம வாககியததி னிலடசியாாதத
வநுபூதி யடைநதநத மயமேயாகிச
சகம்பரநா னென்றனுவு நினையாவணணஞ
சநததமுஞ சலியாமற சாநதனுவாய் 320

சந்ததமுஞ சலியாமற சாநதமாகிச்
சன்மயமாய் நிற்பதுவே சாட்சாதகார
மைநதவதே மாசறற சீவன்முததி
மற்றதுவே மகததான விதேகமுததி
யிநதநிலை யெமதீச னருளுளளோாககே
யிசைத்தவண மிருமையற வெளிதாயெய்துஞ்
சுநதரமாஞ சுருதிமுடி வனைததினுலுஞ்
சொல்லிமுடி வுறறபொருட் சுருககமீதே. 321

துகளிலதிட் டானபர சிவத்தின்கண்ணே
தோன்றியிருந் தடங்கியவிச் சகத்தனைத்தும
புகலுமதிட் டானபர சிவமேயென்றும
பூரணமா மசசிவமே நாமேயென்றும்
பகறலுறு மறைமுடியா லகண்டைக்யத்தைப
பாவித்துப் பரோட்சமிலா தநுபவித்தோர்க்
கிகழ்வுதருஞ் சோகமில்லை மோகமில்லை
யிபபேத தரிசனமோ ரிறையுமில்லை 322

நாசமிலா திருப்பதனா னேசத்து
நாடியெலா மறிவதனா னேசிதது
நேசமதாய் நிற்பதனா னேயின்பம
நிகழ்ததியவா சததியசிற சுகமாநானே
பேசியவிவ் விலக்கணமாம் பிரமமென்றே
பேதமிலா வகணடபர நிசசயத்தை
யாசறவே யதிதிடமா யடைநதவற்றா
லகண்டபர மாநநத மநுபவிபபாய் 323

இருக்கின்ற திலங்குகின்ற தின்பமெனறு
மியம்பியிடு நாமமொடு ரூபமென்றுந
தருக்கமிடு மிவவமுச பஞசகததிற
றயங்கியமுன் மூன்றமுசம் பரததின்ரூபஞ்
சுருக்கமுறு மிரண்டமுசஞ சகத்தின்ரூபஞ
சொற்பொருளா மிவவமுச மிரண்டுநதள்ளி
நெருககமுறுஞ் சததியசிற் சுகமாய்மீநது
நின்றபர நானெனவே நிசசயிபபாய 324

அதிட்டான சததியசிற சுகமாமமச
மகிலபரி பூரணமா யொன்றாய்நிறகு
மிதிற்றானே கற்பிதமா நாமரூப
மிரண்டெனவே பரிசசின்ன மாகிநிற்கு
மதித்தாயும் விவேகத்தாற் கறபிதததை
மன்னுமதிட் டானமென வுணர்நதெப்போது
நிதிதயாசஞ் செய்துமனோ விகறபநதீரநது
நிரதிசய வாநநத மநுபவிப்பாய். 325

சிதாகாய மானபரப் பிரமத்தின்கட்
செகசீவ பரங்களெலாம பொய்யாய்த்தோன்று
நிதாகவிதை விவேகததா னேதிசெய்து
நிருமலமாய் நின்றபரப் பிரமநதானே
சதாவுமக மகமெனவே நித்தியாசிதது
சலமனதின் விகறபமெலாந தவிர்த்தெப்போது
மதாகியிருக நின்றநிலை யடைநதவற்கு
லகண்டபர மாநந்த மநுபவிப்பாய். 326

துவிதமென்றுந துவிதமோடத துவிதமென்றுந
தூயபர மாத்துவித மதயீதென்று
மிவிதமென்று மவிதமென்று மிலதுண்டென்று
மிவைமுதலா யங்கங்கே வியம்பலுற்ற
விவிதமத மிவையுரைசெய் வாதியாவும்
விசாரிக்கில் விமலபரப் பிரமந்தானுங்
குவிதனுருப் பரப்பிரம மனுகானென்று
கோதறவே பாவிததுக குறைவுதீர்வாய். 327

நிதாகவெகு விதமாக நிகழததியென்ன
நிகலமுமே நிமலசிதா காயநதானுஞ்
சிதாகாய மதுபிரம வடிவமாகுஞ்
சிதாகாய மதுமேவநின் வடிவமாகு
முதாரமுறு புததியினு னுரைததவன்ன
முணாவதெலாஞ சிதாகாய சொரூபமென்றுஞ்
சதாவுமதே யகமென்று நிதிதயாசிததுச
சற்றேனுஞ சலியாது சாநதனுவாய 328

நிகிலவதிட் டானபர சிததுத்தானே
நிருமலமாய நிறைவுற்ற வாகாயம்போ
லகிலபரி பூரணமா யமலமாகி
யத்யநத சூட்சுமமா யசங்கமாகுந
தகமைசெறிந் திருக்கின்ற தன்மையாலே
தயங்குசிதா காயமெனச சாறறலாகு
மகிமைமிகுஞ் சிதாகாய மதுநானென்றே
மறவாமற் பாவிதது மயக்கந்தீர்வாய். 329

சின்மாத்ர மானபரப் பிரமந்தானே
செகசீவ பரங்களெனத் தெரிவதாலே
யெண்மாத்ர மாகினுமிச் சகசீவாதி
யிதரமல வினையாவுஞ் சின்மாத்ரந்தான்
பொன்மாத்ர வடிவான கடகமாதி
பொன்னையலாற் சற்றுமய லாவதுண்டோ
மண்மாத்ர மானகட சரவமாதி
மண்ணையலான மற்றணுவு மனியமாமோ 330

அகண்டபரி பூரணமாம் பிரமந்தானே
யறிவற்றோக குலகெனவே தோற்றினுமம்
புகன்றபல விதமான வுலகந்தானே
பூரணமா மறிஞருக்குப் பரமாய்த்தோற்றுந்
திகழ்ந்தெதிரே யிருக்கின்ற விரச்சுதானே
தெரிவற்றோர்க் கரவெனவே தோற்றினு
நிகழ்ந்தரவே தெரிவுற்றோர்க் கிரச்சுவாக
நிகழ்கின்ற நீதியினை கண்டோமன்றே. 331

படருற்ற நூறுனே படம்போலாகப்
பரவியதிற் குறுக்குநெடுக் காவதேபோற்
தொடர்புற்ற பரந்தானே சகம்போலாகத்
தோன்றியதிற் குறுக்குநெடுக் காகநிற்கு
மடருற்ற விவேகத்தா லறைந்தவண்ண
மாய்ந்தெவையு மகண்டபரப் பிரமமென்றுந்
தடமுற்ற பரப்பிரம மதுநானென்றுந்
தடையறவே பாவித்துத் தளர்வுதீரவாய். 332

நிச்சலமா முணர்வுற்று நிறைந்துநிற்கு
நிலையதுவே நிகரற்ற மோட்சமாகுந்
துச்சமிலா வந்தநிலை தொடர்ந்தோர்மீண்டுந்
துன்பமுறார் துகண்மருவார் சுகமேசார்வ
ரெச்செயலுஞ் செய்துமுடிந் தவரேயாவ
ரெப்போது மேகபர வடிவாய்நிற்ப
ருச்சபர வடிவான வன்னோருக்கிவ்
வூனபவ விவகார மென்றுமில்லை. 333

சங்கற்ப காரியமாஞ் சகத்தின்றோற்றஞ்
  சற்றேனுஞ் சார்ந்திடுமே லுடனேயித்தைப்
பங்கற்ற பரப்பிரம மெல்லாமென்றும்
  பரமதுவே நானென்னும பாவிதத்தீர்
மங்குற்ற மனதென்னு மகத்தாம்வியாதி
  மாறாது தொடாந்திடுமே லுடனேயித்தை
யங்குற்ற வகண்டபரத தியானமென்னு
  மதிசயமா மவுடதமுண் டதனுசெய்மைந்தா. 334

மாயையினுற் கறபிதமாம் பேதமேது
  மனதினிடைத் தோன்றியிடி னுடனேயத்தை
தூயபரப பிரமதின் றியானத்தாலே
  துகளறவே துடைததுநிச சொரூபமாவா
யாயதன தவிததையினுற் றேகமாதி
  யகமெனவே தோன்றியிடி னுடனேயததை
நேயபர சின்மயமா மான்மததியான
  நிட்டையினு னீக்கிநிச சொரூபமாவாய் 335

கொடியவகங் காரமெனுஞ் சததுருததான்
  குறைவுதரக் கூடியிடி னுடனேயத்தைச்
சடிதியகம் பிரமமெனுந் தியானவாளாற்
  சங்காரஞ் செயதுநிச சுபாவமாவாய்
கடியமனக் கிரநதிதொடர்ந திடுமேயாகிற
  கலங்காது தைரியமா யுடனேயித்தை
நெடியபர பாவனையாஞ் சக்கரத்தா
  னிமிடததி லறுத்துநிச நிலேயினிற்பாய். 336

தேகமுத னுனென்னு மதயாசநதான
  நீராது தொடர்ந்திடுமே லுடனேயித்தை
யேகபரி பூரணமாம பரநானென்னு
  மிவ்விதமா முறதியினு லிறக்கசசெய்வா
யாகுமனுன் மாவென்னும பிசாசநதோன்றி
  லமலான்மத் தியானமெனு மந்திரத்தால்
வேகமுடன் பிசாசமதை யணுகாதோட்டி
  விமலான்ம வடிவாக விளங்கிநிற்பாய் 337

பலவிதமாஞ் சந்தேக மெனும்பிசாசு
பயமுறவே தோன்றினுநீ பயப படாம
லலைவில்பர பாவனையா மநதிரதநா
லையமெனும் பிசாசதனை யதனுசெய்வாயா
னிலைமருவாத் துவிதமெனும் பிசாசுமீண்டு
நிகழினுமே நீயணுவும வெருளாவணணம
விலையமிலா வத்துவிதத் தியானமாகும
விபூதியினால வென்றதனை விபுவாய்நிறபாய. 338

சருவமெனக் காண்பதெலாம் விசாரிககுங்கால
சததியனா னநதப் பிரமமல்லா
லொருசிறிதும வேறில்லை யுளமெதபபோது
மோஙகுசிதா காயபரப் பிரமமொனறே
யிருமையிலாப் பிரமமதே நினசொரூப
மிதிலிறையு மையமிலை யாதலாலே
சருவமுமே பிரமமென்று மதுநானெனறுஞ்
சங்கையறப் பாவித்துச சாநதனாவாய். 339

நிரநதரமாயப பாவனையே செய்யாவிட்டா
னிலையறற மனத்தினுடை விகறபநதீரா
திரிநதலையு மனதினுடை விகறபநதானே
தீராத பவமெனவே தோன்றுதனறோ
பரிந்துநிதம் பாவித்து மனோவிகறபம
பற்றறவே நீராதோர்க கெவவிதததாற்
பொருநதியதன் சொரூபநிலை புரையொன்றின்றிப
பூரணமாய்ப் புநதியினிற் பொருநதுஞ்சொலலாய். 340

தன்சொரூப நிலைமருவா தலையோருககுத
தளாவுதரும பவபநதந தவிாவதெஙங
னென்செயினுஞ சொரூபநிலை யிசையாதோருக்
கினமுறு பவபந்த மிறவாதெனறுஞ்
சஞசலமில் பாவனையே செயவோருககுச்
சலமனதின் விகற்பமெலாந தவிாவதாலே
யஞசனமா மாவரண விடசேபஙக
ளனைததுமிலாச சொரூபநிலை யணுகுமன்றே. 341

ஆதலினு லநவரத மப்யாசிக்கு
மகண்டபர பாவனையான் மனோவிகற்ப
பேதமெலா மடைவாகப் பெயர்த்தெப்போதும்
பிரிவற்ற சொரூபநிலை பொருந்தவேண்டு
மோதியவிப் பாவனையும் விசாரமற்றோர்க்
கொருகாலு முள்ளத்தி லுதிக்கமாட்டா
பாதகமா மவிசாரப் பகையாலன்றோ
பவக்கடலில் வீழ்ந்தெவரும் பதைக்கின்றாரால். 342

அறிவற்ற வவிசார மஞ்ஞானத்துக்
காலயமா யநந்தவித வரநதைநல்குங்
கறையற்ற ஞானத்தைக் கண்ணிறகாட்டா
கடக்கவொணுக கற்பனையே காட்டுவிக்கு
நிறைவுறற சொரூபத்தி னிலைக்கவொட்டா
நிகிலமகா பீதிக்கு நிகரில்வித்தாஞ்
செறிவுற்ற சங்கற்ப விகற்பமாதி
சித்தவிகா ரங்களெலாங கணத்திற்சேர்க்கும் 343

பலவிதமாய்ப் பகர்நதென்ன வவிசாரந்தான்
பவககடலில் யாவரையு மூழ்குவிககும
புலமருவா வவிசார நிகராயெஙகும்
பொருநதியிடும் பகையிலலை யாதலாலே
நிலைமருவு மகண்டபர விசாரங்கொண்டே
நிகழ்ததியவிவ வவிசார பகையைவென்று
சலனமிலா பாவனையா லகண்டபோதஞ்
சார்ந்தவனுய்ச சன்மாத்ர சொரூபமாவாய். 344

அகண்டபர விசாரந்தா னேதாமென்னி
லைகமாரிவ் வுலகாரிங குள்ளதேது
புகன்றபர மாாத்தமெதா மென்றிவ்வண்ணம்
பூரணமாஞ் சற்குருவைக் குறித்துசாவி
யகமபிரமஞ் சகம்பிரம மெங்குமுள்ள
தகண்டபரப் பிரமமதே யுண்மையென்று
தருமபிரம நிாணயமே வேதாந்தத்தாற்
றவிராது செய்வதுதான் விசாரமாமே 345

சற்குருவின் சன்னிதியி லோர்ந்தவண்ணரு
சாதுக்கள் சகவாசஞ் செய்தங்கங்கே
நிர்குணமாம் பரப்பிரம சொரூபநதானே
நிகிலமுமா மதுவேநா மதுவேயுண்மை
யக்கரமாம் பிரமமதே வேதாநதங்க
ளனைத்துக்கும் பொருளாகு மென்றிவவண்ணந
தக்கபர நிரணயமே திடமாய்சசெய்த
றளர்வையெலாந் தவிர்க்கின்ற விசாரமாமே. 346

பன்னியவா றோர்ந்தபரம் பொருளைததானே
பரவியதன் சங்கையெலாந தீருமவணண
மன்னியர்க ளாருமிலர் வேகாநததகதி
லசையாம லிருநதுமன தொருமையோடே
மன்னுபரப் பிரமமிதா நாமிதாகு
மயக்கமுறு முலகிதுவா முண்மையீதென்
றுன்னுபல யூகத்தாற சிநதைபண்ணி
யுரமாக வுறுதிசெயல் விசாரமாமே 347

அறிவுறற விசாரநதா னஞ்ஞானததை
யதஞ்செய்யு மரநதையெலா மடைவாய்த்தீர்க்கு
மறுவறற ஞானததை மதியிறசோகரு
மயக்கமுறு கறபனைக ளனைததுமாய்க்கு
நிறைவுற்ற சொரூபத்தி னிலைககவைககு
நீக்கவொணுப் பவபீதி யனைததுநீககுஞ்
செறிவுறற வாபததைச சமபததாககுஞ
சிததவிகா ரங்களெலாஞ் சிதைக்குமன்றே 348

சோதித்த பரப்பிரம மெல்லாமென்றுஞ்
சுத்தமதாம் பரபபிரம மதுநாமெனறுஞ
சாதித்த விசாரமிகுஞ் சாதுக்கட்கே
சாறறுபா பாவனைதான் சாாவதல்லாற
நீதுற்ற தேகாதி நாமேயென்றுந்
திரிசியமாஞ சகமுதலீ துண்மையென்றும்
கோதுற்ற வவிசார மேலிட்டோர்க்குக்
குறைவற்ற பாவனையெவ் விதமாய்க்கூடும். 349

ஆதலினால் விசாரித்த தீரருக்கே
யலைமனது பாவனையில் வசமாய்நிற்குந்
நிதனுகாப பாவனையான் மனோவிகற்பந
தினந்துக்குந் தினமுடைவாய்த் தீருநதீர்ந்த
போதுபரப் பிரமத்தின் சாட்சாத்காரம
பூரணமாய்ப் பொருநதியிடும் பின்னவற்றாற்
கோதுமிகும் பவபநத மனைத்துநீங்கிக்
குறைவற்ற மோட்சசுகங் கூடுமன்றே. 350

கந்தமுதற் பலவிதமாம் புலன்களென்றுங்
ககனமுதற பஞசமகா பூதமென்றுந
தொநதமுறுங காரியகா ரணங்களென்றுந
தொடர்புற்ற போகமென்று மோட்சமென்று
மிந்தவிதஞ சித்தத்தின் விகற்பமாக
விலங்கியவிவ வநநதவித பேதமெல்லாம்
பநதமுறுப் பரமேயா மதுநானென்றே
பாவித்துப் பாவத்துப பரமேயாவாய 351

சித்தமலாற் பிரபஞ்ச மென்றுமில்லை
சித்தநதான பிரபஞச மெனவேதோன்றுஞ
சித்தமலாற சமுசார மென்றுமில்லை
சித்தந்தான சமுசார மெனவேதோன்றுஞ்
சித்தமதைச சோதிககிற் சித்தேயாகுஞ
சித்தான சித்தமதே சிவமாய்நிற்குஞ
சித்தமிலச் சின்மயமாஞ சிவநானென்றே
சிநதித்துச சிநதித்துச் சிவமேயாவாய். 352

மனதையலாற சகமுதலோ ரணுவுமில்லை
மனத்துவே சகமுதலாயத தோனறுநிற்குஞ்
சொன்னமனது சங்கறப வடிவேயாகுஞ
சோதிக்கிற சங்கறபஞ் சித்தாய்ததீரு
மனதினுடை சங்கற்பஞ சித்தாய்த்தீரின்
மனத்துதான் சின்மயமாஞ் சிவமேயாகுஞ்
சென்னமிலச சின்மயமாஞ சிவநானென்றே
சிநதித்துச சிநதித்துச சிவமேயாவாய். 353

அகமெனுமிப் பதத்தினுடை யிலட்சியார்த்த
மாகுநம தருவான வான்மாத்தானே
புகலலுறும் பிரமபத விலட்சியார்த்தப்
பொருளான பரபிரம சொரூபமாகும்
விகலமுறு வான்மபர வைக்கியந்தானே
விளம்புமகம பிரமாஸ்மி யாதியான
வகிலமகா வாக்குநதாற் பரியததோடே
யறிவிக்கு மகண்டாத்த மாகுமைந்தா. 354

ஆதலினு லதிட்டமா யையமின்றி
யகம்பிரமம் பிரமமக மென்றிவ்வண்ணம்
பேதமுறு வுறுதியினைப் பெறுதருனே
பின்னமிலா வகண்டான்ம ஞானமாகு
மேதமிலிவ் வகண்டான்ம ஞானததுக்கிங்
கிணையான ஞானநதா னெங்குமில்லை
மாதவவிவ் வகண்டான்ம ஞானமபெற்றோ
மறிதமென்றும் பிறவியுறா மகேசனுணே. 355

அகம்பிரம மென்றுரமா மானமஞான
மகங்களெலாந் தவிர்நதோர்க்கே யெளிதாயெய்து
மகம்பிரம மெனறுரமா மான்மஞான
மறங்களெலாங் குவிந்தோர்கக்கே யினிதாய்ததோன்று
மகம்பிரம மென்றுரமா மான்மஞான
மதிசயமாம் பொருளெயெலா மதிசயிக்கு
மகமபிரம மென்றுரமா மான்மஞான
மகண்டவிவ னுதியநு பூதியாமே. 356

அகம்பிரம மென்றுரமாய் விசுவாசத்தோ
டறிவுறற வகண்டான்ம ஞானததுககுச
சகந்தனிலே சனிததத்தி லுமொப்பொன்றில்லை
சனித்தினிமேல் வருவதிலு மொப்பொன்றில்லை
யகம்பிரம மென்றுரமாப் நிசசயிததோர்க்
கவவுரமா நிசசயமே யநநதகோடி
மகாதவநற றீாததமொடு தானஞசேவை
மற்றெவையு மிதிலணுவு மயககமில்லை. 357

அகம்பிரம நிச்சயமே தேவபூசை
யகம்பிரம நிச்சயமே தெய்வத்தியான
மகம்பிரம நிசசயமே செபதபங்க
ளகம்பிரம நிச்சயமே யறங்கள்யாவு
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்டத்தியான
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்டயோக
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்டஞான
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்டமோட்சம். 358

அலைமனதின் சலனத்தாற் சாட்சாத்தாக
வகண்டான்ம வநுபூதி யணுகாதாகின்
சலமனதின் விகறபமெலாந் தீருமட்டுஞ்
சருவான்ம பாவனையே செய்வதற்கு
முலைமனது பாவனையே செய்வதற்கு
முதவாமற் பலவிதமாய்ச சலிக்குமாகிற்
சலனமுறு வகண்டான்ம விடயமான
சத்தத்தை வசனத்தா லுரைக்கலாமே. 359

வசனததாற் சததத்தை யுரைப்பதற்கோா
வருத்தமிலை யாதலினு லசததரெல்லா
நிசவடிவின் பாவனையின் மனதுநின்று
நிச்சலமா யநுபூதி நிலைக்குமட்டும
பிசகறவே சருவமுமே பிரமமென்றும்
பிரமமதே நானென்று நானதெனறு
மசலமதா மகண்டான்ம சொரூபந்தன்னை
யறிவிக்குஞ் சததத்தை யுரைக்கவேண்டும். 360

சருவமுமே பிரமமென்று மதுநானென்றுஞ்
சநத்தநா னதுவென்னு நிசசயத்தோ
ரமருவி யிருப்பவருக் கோடியாடு
முத்தமமாந் தீாததமிலை தானமில்லை
தருமமிலை கருமமிலை பத்தியில்லை
தனக்கயலாய்ச் செயுஞ்செயலோ ரணுவுமில்லை
பிரமமெலா மென்றுரமா மதித்திருக்கும்
பெருமையினும் பின்னெவையு மதிகமுண்டோ. 361

ஆதலினாற் கனவிலுமே பிரமத்துக்கிங்
கன்னியமா யணுவேனு முள்ளதென்னும்
பேதமுறும் புந்தியினைத் தூரத்தள்ளிப்
பிரமமெலா மதுவேநா னெனதென்றே
சாதகமா முறுதியினைத் திடப்படுத்திச்
சந்ததமும் பாவித்துச் சலனமின்றி
யாதிமுடி வொன்றுமிலா வகண்டாகார
வநுபூதி யடைந்தந்த மயமேயாவாய் 362

அகிலபரி பூரணமா மென்னிடத்தி
லயலெனவே கற்பிதமா முபாதியெல்லாந்
திகழ்வுறவே விசாரிக்கி லெனக்குவேறாய்த்
திலமளவு மிலையெனவே நேதிபண்ணி
யிகழ்வறவே மிஞ்சியநான் பிரமமென்றே
யிருமையிலா வகண்டான்ம போதமபெற்றோர்
சுககனமாம் பரபிரம வடிவேயாவர்
சொல்லியது சத்தியமே சங்கையில்லை 363

இந்தவிதம் யாவருமே யுய்யும்வண்ண
மிணையற்ற வகண்டான்ம ஞானந்தன்னி
னந்தமிலா மகிமைதனை யகண்டவீச
னருளியவா நிதாகனுக் கருளிசெய்தோந
தொந்தமெலாந் தொலைப்பதுவா மிவ்வாதத்தைத்
துகளற்ற மனதுடனே தொடாந்துகேட்போா
பந்தமற வகண்டான்ம போதமபெறறுப்
பங்கமிலாப் பரப்பிரம வடிவாய்நிறபா 364

தூரகமதன் கோடெனவே வெறும்பொய்யான
துறக்கமுதற் றுச்சசுகத் திசைமேவிக்
கருமமுதற் செய்வதனால் வீணாய்க்காலங்
கழியாமன் மறைமுடியின் கருத்தையோர்ந்து
சிரவணமே முதலியதா லகண்டமான
சிவவடிவை யுணர்பவரே முத்தரென்று
நிருமலமாய் ரிபுமுனிவ னிதாகனுக்கு
நிமலான்ம ஞானத்தை நிகழ்த்தினனால். 365

அஞ்ஞான திசையிலொரு பிரமந்தானே
யநந்தவித சீவேச சகததாய்த்தோன்றும
விஞ்ஞான திசைமருவிற் சகசீவாதி
விரிவதுவே விமலபர வடிவாய்த்தோன்று
மஞ்ஞான திசையிலொரு ரசசுத்தானே
யரவுமுதற பலவடிவாய்த் தோன்றினுமம
விஞ்ஞான திசைமருவி லவையனைத்தும்
விரவுமொரு ரசசுவலால் வேறேயுண்டோ 366

ஆதலினால விசாரமிலா வெறுமூடற்கிங்
ககண்டபரி பூரணமாம பிரமந்தானே
பூதமுதற பலபொருளாய்த தோறறினுமம
பூரணமாய விசாரிதத தீரருககுப
பேதமெனத தோற்றியவித் தோற,மெல்லாம
பிரிவற்ற வகண்டபரப பிரமநதானு
மாதவனே யிதிலிறையு மையமிலலை
மகேசனெமக் குரைதததினு மையமுண்டோ. 367

எப்போது மொருபொருளுஞ் சனிக்கவில்லை
யெபபோது மொருபொருளு மிருக்கவில்லை
யெப்போது மொருபொருளு மிறககவில்லை
யெப்போது மொருபொருளு மிலவேயில்லை
யெப்போது மெள்ளளவு மிருமையின்றி
யேகபரி பூரணமாம் பிரமநதானே
யெப்போது மெவவிடதது மிருக்கும்வத்து
வியம்பியது சத்தியமே யீசனுணை. 368

பற்பலவாய்ப் பகர்நதென்ன சுருங்கசசொல்லும்
பரமார்தத வசனததை பரிநதுகேளாய்
கற்பிதமாய்த தோறறியிடு தோற்றமெல்லாங்
களங்கமுறு வதிட்டானப் பிரமமன்றிச்
சொற்பமுமே யயலாக வில்லையென்றே
சுருதியுட னாகத்தா னேதிபண்ணி
நிர்ப்பயமாய் நிலைததபரப பிரமநதானே
நிதமுமக மகமதுவென் றறியவேண்டும். 369

ஆதலினான் முமுட்சுவெலா மெளிதேயாக
  வகண்டபர நிச்சயமே யடைந்தவற்றா
லோதவொணா வநந்தவித பயதுக்கங்கட்
  குற்பத்தித தானமதாம் பேதபுத்தி
யீதினையெவ் விதத்திலுமே நீக்கவேண்டு
  மியம்பியவிப் பேதமதி நீக்கந்தானே
பீதியிலா வபயபத நிட்டையாகும்
  பெந்தமறப பெறுகின்ற வீடுமாமே. 370

அகமபிரம நிச்சயமே யகத்திலுள்ள
  வநேகமகா பாவமெலா மடைவாய்த்தீர்க்கு
மகம்பிரம நிசசயமே யகத்திலுள்ள
  வலகில்விகற் பங்களையு மடைவாய்ப்போக்கு
மகம்பிரம நிசசயமே யகத்திலுள்ள
  வநந்தவித வாதனையு மடைவாய்நீக்கு
மகம்பிரம நிசசயமே யகத்திலுன்ள
  வத்யாச மனைத்தையுமே யடைவாய்த்தீர்க்கும். 371

அகமபிரம நிசசயமே யகத்திலுள்ள
  வஞ்ஞான சநதேக மனைததுமபோக்கு
மகம்பிரம நிசசயமே யகத்திலுள்ள
  வநேகவித விபரீத தோடநீக்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே யான்மாவின்க
  ணசஞ்சலமா யமர்கின்ற சமாதிநல்கு
மகம்பிரம நிச்சயமே பதிபநதங்க
  ளணுவுமிலா வபரோட்ச ஞானநல்கும். 372

ஆதலினா லகமபிரம நிச்சயத்துக
  கன்னியமா முபாயமெலாந் தூரததள்ளிப்
பேதமனோ விகறபமெலாந் தீருமட்டும்
  பிரியமுட னநவரத மிடைவிடாமற்
சாதகமா மகம்பிரம நிசசயதனைதச
  சலியாது முமுட்சுவெலாம பழகவேண்டும்
மீதையலான் மோட்சநிலை பெறுவதற்கிங்
  கெளிதான வுபாயநதா னெவையுமில்லை. 373

அறிவுற்ற வசங்கலித நாமரூப
மனைத்துக்கு மதிட்டான வடிவேயாக
நிறைவுற்ற வகண்டபர சிவரூபத்தை
நிகழ்வுறவே விசாரித்துத் தியானிப்போரே
கறையற்ற வகண்டான்ம நிட்டைபெற்றுக்
கடக்கவொண்ணாப் பவக்கடலைக் கடப்பரன்றி
மறுவுற்ற மற்றவொரு செய்கையாலு
மற்றவரு மிக்கடலைக் கடவாரென்றும். 374

ஆதலினா லான்மாவுக் கபின்னமான
வகண்டேக ரசவடிவாம் பரசிவத்தைப்
பேதமற நன்றாக விசாரஞ்செய்து
பின்னமிலாப் பரமசிவ நாமேயென்று
சாதகமாம் பாவனையைச் செய்தேயதாற்
சலனமிலா வகண்டான்ம நிட்டைபெற்றே
யேதமிகு பவக்கடலை முமூட்சுவெல்லா
மெமதீசன் றிருவருளாற் கடக்கவேண்டும். 375

எல்லாமு மேகபரப் பிரமமென்று
மிருமையிலா வப்பிரம நானேயென்று
நில்லாத மனத்துநிலை நிறத்துமவண்ண
நிமலபர பாவனையே மீண்டுஞ்சொல்வாம்
கல்லாத கலவியெலாங் கற்றபோதுங்
கலக்கமற மனத்துநிலை நில்லாதாகிற்
பொல்லாத பவதுக்க மொருகாலத்தும்
போகாது புகன்றதிலோ ரையமில்லை 376

சுத்தசிதா காயமதா நிட்ப்ரபஞ்ச
சொரூபத்திற் பிரபஞ்ச மென்றுமில்லை
யித்துவிதப் பிரபஞ்சம பரமார்த்தத்தி
லிறையளவு மிலதேனும் விவகாரத்திற்
சித்தினுடை விவர்த்தமதாஞ் சித்தத்தானே
செறிகின்ற பிரபஞ்ச மெனவேதோன்றும
புத்திரவச சித்தத்தைப் புகன்றவண்ணம
பூரணமாம் பாவனையா னுசஞ்செய்வாய். 377

அரவுமுதற் பலவிதமாய்த தோற்றினு
 மதிட்டான விரசசுவினை யாய்நதறிநதான்
மருள்வடிவா மரவுமுத லினைத்துமநத
 மாசற்ற விரசசுவடி வாவதேபோல
விரவுசக முதலியவாய்த தோறறினுமம
 விமலவதிட் டானபரப பிரமநதன்னை
யருமையுட னன்றாக வாய்நதறிநதா
 லவையாவு மகண்டபரப பிரமமாமே 378

அநவரத மடைவாக வாய்நதபோது
 மறுதிபவ வாதனையா லகண்டபோத
மனதினிடைப் பேதமற மருவாதாகின
 மயகக்முறும பேதமதி மாயுமட்டு
மனிசமெலாம பிரமமதா மதுவேநானு
 மகமந்தப் பிரமமெனு மகண்டாகாரந
தனையறியும் பாவனையைச செயவேயததாற்
 றடையான பேதமதி தவிாககவேணடும. 379

பேதமதி பொருநதியிடுஞ் சித்தநதானே
 பிறவிமுதற் றுயர்செய்யும பநதநலகு
மேதமுறும பேதமதி யிறநதசிதத
 மின்னலெலாந் தீர்ததுடனே மோட்சநல்கு
மாதலினு லகமபிரம மகமெலலாமென
 றகம்பிரம பாவனையைச் செய்தேயத்தால்
வாதகமாம் பேதமதி யனைததுநீககி
 வழுவற்ற சிததததான் முத்திசார்வாய். 380

அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல்லாமென்
 றகம்பிரம பாவனையே யனிசஞ்செய்யிற
செகம்பரனு னீதெனவே வேறுவேறாய்ச்
 செறிகினற பேதமதி யனைததுநதீரும
புகன்றவிதம் பேதமதி யனைததுநதீரிற
 பூரணமாம் பரப்பிரம போதநதோன்றி
யகண்டபர வடிவாக வமர்வதான
 வத்துவித மோட்சநிலை யடையலாமே. 381

ஆதலினா லநவரத மிடைவிடாம
லகம்பிரம பாவனையைச செய்தேயத்தாற்
பேதமதி யனைத்தையுமே யிழநதெபோதும்
பிரிவற்ற பரப்பிரம சொரூபமாவா
யோதியதி லணுவேனு மையமிலலை
யுத்தமமானா சிவனாணை யுண்மைசொன்னோ
மீதகில சாததிரமு மிசைககுமர்தத
மெமதீச னியமபியது மிவவாததநதான். 382

ஆன்மாவுக் கயலான வனான்மாவென்று
மணுவுமிலை யணுவுமிலை யணுவுமிலலை
யான்மாவுக் கயலாகப பிரமமிலலை
யபபிரமந தனக்கயலா யான்மாவில்லை
யான்மாவே யகணடபரப பிரமமாகு
மகண்டபரப் பிரமமதே யான்மாவாகு
மான்மாவா மகமபிரம மென்னுஞான
மடைநததனா லகண்டபரப பிரமமாவாய். 383

சகலபரி பூரணமாம பிரமமல்லாற்
சகமுதலோ ரணுவேனு மிலலையென்று
மகிலமுமே யகணடபரப பிரமமென று
மதுதானே யகமென்று மகமதென்று
நிகழ்வுறவே நித்தியமாய்ப பழகப்பட்ட
நிமலபர பாவனையான் மனதைவென்று
மிகவுரமா மகணடபர போதமபெற்று
மெய்யுணாவா நந்தபரப் பிரமமாவாய். 384

சருவமுமே பிரமமெனப போதித்தாலுஞ்
சநததமுஞ சுருதிமுடிப படிபபுறறாலும்
பரமசிவன் கருணையிலா வெறுமூடர்க்குப்
பலகால வாதனையான மீணடுமீண்டு
மிருமையென விதயத்திற் றெரிவதன்றி
யாவையுமே பிரமமெனத தெரிவதில்லை
யரியவனே யாதலினான் முமூட்சுவெல்லா
முகண்டபர சிவகருணை யடையவேண்டும். 385

அமலமதாம் பூதியுட னுருத்திராக்க
வாரமுதற் சிவசின்ன மணிதலாலு
நிமலமகா லிங்கததி னியமமோடு
நிறைவேற்று நித்தசிவார்ச சனையினாலும்
விமலமதாய் வேறறவே பழகப்பட்ட
வியாபகமாம பரமசிவத தியானததாலுஞ்
சமமதுவாம் பரமசிவ கருணையுண்டாய்ச
சருவமுமே பிரமமெனத தெரிவதாமே. 386

அகம்பிரம மென்றாரமா நிசசயித்தே
யாக்கைமுத லகமெனனு நினைவைத்தள்ளு
சகமபிரம மென்றாரமா நிசசயிததே
சகத்தெல்லா முண்மையெனு நினைவைததள்ளு
வகம்பிரமனு சகமபிரம மென்றிவவண்ண
மநவரதந தொடாபாக நிசசயிககிற
செகமபரநா னென்னுமய றயிலவோன்கையிற்
செறிகின்ற மலரெனவே சுயமாய்நீஙகும். 387

அகிலவதிட் டானபரப பிரமததின்க
ணயலெனவே கறபிதமாய்க காண்பதெல்லாந்
திகழுமதிட டானபரப பிரமமன்றித
தினையளவு மன்னியமா யிலலையென்றே
தகைமைமிகும விசாரணையா னேதிபண்ணித்
தற்பிரம நிசசயமிங கடைந்தேயததா
லிகழுமனோ விகற்பங்க ளனைததுநீக்கி
யெபபோதும் பரபபிரம மாதரமாவாய்.

விட்டவிலக் கணையாலு மைககியந்தோன்றா
விடாதவிலக கணையாலு மைக்கியந்தோன்றா
திட்டமதா முபயவிலக கணையொன்றாலே
யிலங்குபர சீவைகய மிலஙகுமெனறே
திட்டமுறத தோற்றியவித தோறறமெல்லாந்
திகழ்வுருவாம் பரப்பிரம சொரூபமென்றே
சிட்டமுறு மகண்டபர நிசசயததாற்
சின்மயமாம் பரபபிரம மாத்ரமாவாய். 389

சருவமுமே பரப்பிரம சொரூபமென்றே
சகலமறை முடிகளுமே சாற்றலாலும்
பிரிவறவே பரபிரம ஞானம்பெற்ற
பெரியோரு மிவ்விதமே பேசலாலு
மிருளறவே பரசிவனு மெமக்குமுன்ன
மிவ்விதமே யருள்செய்த வியல்பினாலு
முரைதருவிவ் வகண்டபர நிசசயத்தி
லோரணுவு மையமில்லை யுறுதியீதே. 390

அதிட்டான மானபரப் பிரமத்தின்க
ணாரோப வடிவெனவே காண்பதெல்லாம்
மதித்தாயின் மன்னுமதிட் டானமின்றி
மற்றணுவு மாரோப வடிவேயில்லை
நிதித்யாச நிரந்தரமாய்ச செய்வோருக்கே
நிகழ்த்தியவிவ் வநுபூதி நிகழுமன்றிக்
குதித்தாடு மனதின்வச மானோருக்குக்
கூறியவிவ் வநுபூதி கூடாதென்றும். 391

ஓதியவா றகண்டபர போதந்தன்னை
யுற்றதனாற் பரப்பிரம மானோருக்கே
மாதவவிவ் வனாதிபவ மாய்வதன்றி,
மற்றவருக் கிவையென்று மாய்வதில்லை
யாதலினா லறைநதவண மகண்டபோத
மடைநததனா லகண்டபரப் பிரமமாகிப்
பீதிதரும் பவதுக்க மனைத்துநீக்கிப்
பிரிவற்ற மோட்சசுகம் பெற்றுவாழ்வாய். 392

நிருமலமாய் நிகழுமகா லிஙகத்தின்க
ணிறைவேற்று நித்தசிவாச சனையேயாதி
பரமசிவ பத்திசெயு மன்பருக்கே
பகுப்பற்ற பரபிரம ஞானநதோன்றுந்
திரமுறவே பரப்பிரம ஞானம்பெற்ற
தீரர்களே பவபாச முததராவ
ரரியவனே யணுவுமிதி லையமில்லை
யகண்டபர சிவனாணை யறைந்ததுண்மை. 393

சருவமுமே யான்மாவுக் கபின்னமான
சன்மாத்ர பரப்பிரம சொரூபமேயாம்
பிரமமதே யான்மாவா மான்மாத்தானே
பேதமிலாப் பரப்பிரம சொரூபமாகு
நிருமலமாய் நிறைவுற்ற வான்மாவுககும்
நிகிலபரி பூரணமாம பிரமததுககு
மொருசிறிதும பேதமில்லை யிரண்டுமொன்றே
யுணர்வுருவாஞ் சிவனுணை யுரைததுண்மை. 394

நாமமுரு யாவையுமே பிரமமென்று
நாமநதப் பரப்பிரமந் தாமேயென்றாஞ்
சேமமுறச் செபபியவிவ் வருததநதன்னிற்
சிறிதேனுஞ் சங்கையில்லை சத்தியந்தான்
றூமமெலாங் கடநதெங்கு நிறைநதுநின்ற
தத்துவமாஞ் சிவனுணை யுண்மைசொன்றே
மாமலவென் றணுவுமிதிற சங்கியாம
லறைநத..ணை மதிதிடமாய் நிசசயிப்பாய். 395

நின்னிடையே நிச்சலமாய் நிலைத்துநிறகு
நிலைமையிதே நிமலபர மோட்சமாகுந
தன்னிடையே தானாகத தனிததிடாமற
றரங்கமெனச சலிபபதுவே பநதமாகு
முன்னியிடி லோருருவா முன்னையனறி
யுலைவுதருங காரணமோ ரணுவுமில்லை
தன்னியனே யாதலினு னீயெபபோதுந
தன்னிடையே தானாகத் தனிததுநிறபாய 396

தன்னிடையே தானாகத் தனிபபதற்குத்
தனககயல்போற றோறறியிடுந தோற்றமெல்லா
மன்னியமா யொருகாலு மில்லையென்னு
மகிலமுமே யான்மாவா மகமேயென்றும்
பின்னமிலா வகணடபர நிசசயததைப
பெறுவதுவே காரணமா மாதலாலே
பன்னியவா றகண்டபர நிசசயத..தப
பற்றியுதாந் பகுப்பற்ற பரமேயாவாய். 397

நின்றுருவா மான்மாவுக் கயலேயில்லை
நிகிலமுநின் ஞன்மாவே நிசசயநதான்
பன்னுபல சாததிரமு மாலோசிததுப்
பகாகின்ருேம பரமாா்தத வுறுதியீதே
யன்னசிவ னுபயதிருப பதஙகடொட்டே
யறைகின்ருே மையமிலா வுறுதியீதே
சொனனகுரு வுபயதிருப் பாதநதொட்டே
சொல்கின்ருேஞ சுருதிமுடி யுறுதியீதே. 398

பலசெனனத் தநுட்டித்த வறங்களெல்லாம
பக்குவமாயப பாவங்க ளினைத்துநீங்கி
யிலகியதன் சொரூபநிலை யிசையததகக
வினிபபிறவா முடிவான சென்மததிற்ருன்
சலனமெலா மறநீககி யகண்டமாக்குஞ
சத்தியுள விநநூலைச சாரலாகு
மலினமுறு விநநூலைச சாாநதோருக்கு
மறுபிறவி யெனறுமிலை மகேசனுணை 399

வேகமுறத தோற்றியிடு மகமவிருததி
வெகிாமுகமாய்த தோற்றியிடு மிதபவிருத்தி
தேகமுத லகமென்னுந துவிதவிாத்தி
திகழ்சாட்சி யகமென்னுஞ் சாட்சிவிர்த்தி
யேகபர மகமென்னு மகண்டவிாததி
யிவ்விதமாம விருததிகளே தொன்றுமின்றிச்
சோகமுறுச் சுததபர சொரூபமொன்றே
சுயஞசோதி வடிவாகச சொலிக்குதநதோ. 400

அரியசிவன் கருணையுமவ் வடிவேயான
வாசிரியன் கருணையுமிங் கடைநதோருக்கே
திரிசியமாஞ சீவபர சகததின்ருேற்றந
தினையளவுந் திகழாம லுடனேநீங்கிப்
பிரிவுபெறு வகண்டபர நிட்டைகூடும
பேசியது சத்தியமே யென்றுகநத
னுரியபர மார்த்தத்தைச் சைகீஷவ்யற்
கோதியவா றகிலர்க்கு முரைததான்சூதன். 401

இன்னவித மகண்டபரப் பிரமத்தின்க
ணிருமையறத் தான்பெற்ற வநுபவத்தை
யன்னரிபு மாமுனிவன் றனக்குமுன்பா
யத்யந்த வினயமுட னிதாகனோதிப்
பின்னனுவும் விகற்பமிலா வகண்டமாகப்
பிறங்கியதன் வடிவான பிரமத்தின்கட்
டன்னுடைய விருத்தியினை நிலைக்கவைத்துத்
தடையற்ற வானந்த மநுபவித்தான். 402

பொருவில்சிவ பூசனையே முதலாம்பத்தி
புரிந்ததனாற் சிவகருணை பொருந்தினோர்க்கே
சருவமுமே பிரமமென்று மதுநானென்றுஞ்
சாற்றியவிவ் வகண்டபர ஞானந்தோன்றி
மருவமிக வரிதான முத்திபெறு
மற்றவருக் கில்லையெனவே முன்புகந்த
னரியசிவ பத்திமிகுஞ் சைகீஷவ்யற்
கருளியவா றகிலாகது மறைந்தான்சூதன் 403

இருமையெனப் பிரமமலா தெவையுங்காணே
னிருப்பதெலாம் பரபிரம வடிவாக்கண்டே
னொருபொருளும் பிரமமலா தயலாக்காணே
னுள்ளதெலாம் பரபிரம வடிவாக்கண்டேன்
சருவமெனப் பிறிதாகச் சிறிதுங்காணேன்
சகலமுமே பரபிரம வடிவாக்கண்டேன்
குருவரவப் பரபிரம நானேயானேன்
குறைவற்ற நினதருளின் மகிமையென்னே. 404

எப்போது மெல்லாமு மேகசித்தா
யிருப்பதனா லத்யந்த மௌனியாகிக்
கற்போல வசைவற்றுக் களங்கமற்றுக்
கற்பிதமாஞ் சங்கற்ப விகற்பமற்றுத்
தற்போத சூனியனாய்த் தானேதானாய்த்
தனித்துரமாய் நிற்பதுவே யறநன்றன்றி
யெப்பேத மதியினையு முன்போன்மற்று
மெய்தியிட லெனக்கிதமாய்த் தோற்றவில்லை. 405

குறைவின்றி நிறைவின்றிக குற்றமின்றிக்
குணங்குறிகண் முதலியவை யெவையுமின்றி
மறைவின்றித தெரிவின்றி மனதுமின்றி
மனோமயமா மயககமக ளனைததுமினறிப
பிறிதின்றித் தனதின்றிப் பிறிவொன்றின்றிப்
பேதமுறு மெய்பொருளு மென்றுமின்றி
யறிவொன்றே வடிவான பிரமமாக
வமைவுறற வென்மகிமை யென்சொல்வேன்யான. 406

கற்பிதமாந தோற்றமெலாம் பிரமமென்றே
காண்பதலான் மறறனுவு மயலாக்காணேன்
செபபியவிவ் வதிதிடமா நிசசயத்தாற்
சின்மயமாம பரப்பிரம மாகிநின்றே
னிபபடியென் மனதிலுள நிர்ணயத்தை
யிசைப்புற்றே னிதிலிறையு மையமில்லை
நிரபபயமா வெனைமுழுது மாளுநதன்மை
நிகரற்ற சற்குருவே நினதுபாரம. 407

தேசிகனற் கருணையினு லுபதேசித்த
திகழுமகா வாககுகளின் பொருளைக்கேட்டு
மாசறவே மற்றுமதை மனனஞ்செய்து
மயககமறச் சநததமு நிதிதயாசிததிங்
காசனுகா வகண்டபர சிவமேநாமென்
றறிநதவரே பவமுத்த ராவரென்றே
யேசனுகா வறுமுகவன் சைகீஷவயற
கியம்பியவா றகிலாக்கு மிசைததான்சூதன் 408

தந்தைமுதற பநதுவெலா மநநதமேதகந
தருவதலா லனுதிபவ பந்தந்தீாக்கார்
சிநதையினு லாய்நதிடிலப பநதுவெல்லாஞ்
சிறுமைதருஞ் சத்துருவே யாகாநிற்ப
ரநதமிலா வருளவடிவாம குருவோவென்று
லகண்டபர ஞானத்தை யருளானல்கித்
தொநதமதா மனுதிபவ பந்தமெல்லாந
துப்பறவே நன்றுகத் துடைத்துக்காப்பன். 409

குருபரனே பரமசிவன் பரேசன்றானே
குருபரனு மாகினுமே யொருகாலத்தி
னிருமலமாம பரமசிவன முனிவுற்றாலு
நிகரில்தயா நிதியான குரவன்காப்ப
னருள்வடிவே திருவுருவா யெழுந்துநின்ற
வாசரிய னென்றேனு முனிவுறறானேற
றிரிவிதமா முலகதது மம்மானுனைத
தியககமெலாந தீரததெவருங காபபதிலலை 410

ஆதலினாற் குருவின்பா லிந்நூலின்பா
லகிலசகன் னாயகனும பரேசனறனபா
லேதமிலாச சிரததைமிகுந திருபபோதாமே
யிந்நூலைப பழகுவதற குரியராவ
ரோதியவா சிரததையுறா மூரககரெல்லா
மொருகாலு மிந்நூலிற கவியொன்றேனுஞ
சாதகமாய்ச சாருவதற் குரியராகார
சத்தியமே யிதிலணுவுஞ சங்கையிலலை. 411

சீவபர வைகயமுணர ஞானஞ்சேரச
சிரததையலான் மறறெவையு மேதுவாகா
தாவலுடன் பெறுகின்ற சிரததையொன்று
லனைததுமிலை யகண்டபரப் பிரமமொன்றே
கேவலமா யுளதெனறு மதுநாமென்றுங
கிலேசமிலாப் பரஞானங் கிடைப்பதன்றி
மேவியமற் றொன்றாலு மகண்டஞான
மேவவொணா தெனறுமறை விளமபிற்றன்றே 412

பரமசிவன் கருணையினைப பறறினோரே
பரவியவிந நூற்பொருளை யறிவரன்றி
யரியசிவன் கருணையுறா மூர்க்கரென்று
மரிதான விதன்பொருளை யறியமாட்டார
சருவமுமே யிழந்துபர சிவனைத்தானே
சநததமுஞ் சிரததையுடன் றியானிததன்றோன்
கருணையினைப் பெற்றவரே யகண்டஞானங
கலப்பரெனச சுருதிமுடி விதித்ததன்றே. 413

ஆதலினாற் சிரத்தையுட னனைத்துந் தள்ளி
யகண்டபர வடிவான சிவத்தைத் தானே
தீதறவே யிந்நூலி னுரைத்தவண்ணந்
தியானித்துச் சிவகருணை பற்றினோரே
யேதமுறு மிந்நூலின் பொருளாகின்ற
விருமையிலா வகண்டபர ஞானஞ்சார்வ
ரோதியவிந் நூற்பொருளா ஞானத்துக்கிங்
கொப்பான ஞானமொரு விடத்துமில்லை. 414

சுத்தமதா யிந்நூலிற் சொல்லப்பட்ட
சூட்சுமமா மகண்டபர சிவஞானந்தான்
பத்தியுடன் பழுதறவே பழகப்பட்ட
பாவனையிற் றோன்றுமிங் கெளிதாயெய்துஞ்
சித்தினிடைத் தோற்றியிடுந் தோற்றமெல்லாஞ்
சின்மயமாஞ் சிவமென்று மதுநானென்று
மத்துவித பாவனையும் வருத்தமல்ல
வாதலினா லிஞ்ஞான மெளிதுதானே. 415

கணந்தவிராப் பரமசிவ பத்தியேபோற்
களங்கமறச் சற்குருவின் பத்திதன்னைத்
தினந்தவிரா தெவன்செய்வ னவனேனுக்கே
திகழுத்தியவா றிந்நூலின் ஞானந்தோன்று
மனந்தனிலே மருவியவிந் நூலின்ஞான
மகத்தான துன்பமெலா முடனேதீருங்
மனந்தவிர்த்தம் பகர்ந்தென்ன விஞ்ஞானந்தா
னகண்டபர மோட்சநிலை யளிப்பதாமே. 416

நிருமலமா மிந்நூலைக் குருவின்முன்பாய்
நேசமுடன் கேட்கின்ற மாணாக்கன்
குருவரனைத் தனக்குள்ள சத்திகொண்டு
கோதறவே பூசைசெய்யா திருப்பானாகிற்
புரைமருவு மம்மாணா னாறுசனமம்
புன்மைமிகுஞ் சுனகத்தின் யோனிசார்வன்
சருவவிதச் சாதிக்கு மிக்கீழான
சண்டாள சனமமுமோர் கோடிசார்வன். 417

மொழிவுற்ற விருநூலைக் குருவின்முன்பாய்
மோதமுடன் கேட்கின்ற மாணவனந்தப்
பழுதற்ற குருவரனைப் பழிப்பானாகில்
பலசென்மம் வேசரியாய் நரகஞ்சார்வ
னழிவற்ற விருநூலைக் கேட்டபின்ன
ராசானைப் பரசிவமாய்ப் பாவிப்பாதோ
னிழிவுற்ற பாவத்தா லநேகசன்ம
மீனமுறுஞ் சூகரமாய் நரகஞ்சார்வன் 418

அரிதான விருநூலை யருளிச்செய்யு
மற்புதமா மாசானை மகிழ்ந்திடாமல்
விருத்தாவாய் மச்சரமே செய்பவன்யாவன்
வெருக்கற்ப மவனமலத்திற் கிருமியாவ
னரிதான விருநூலை யுபதேசிக்கு
மாசரிய னகண்டபரப் பிரமந்தானே
விருத்தாவா யனமேனுபான மச்சரிப்போன
விசித்திரமாம் பாவத்தை யென்சொல்வேன்யான். 419

அநந்தவித மறைநதென்ன வாசான்பாலு
மகிலசகன் னாயகனாம் பரேசன்பாலுந்
தினந்தவிராப் பத்தியுட னிருப்போருக்கே
திகழ்ந்திடவிரு நூன்ஞானந் திடமாய்த்தோன்று
மனந்தனிலே தோன்றியவிந் ஞானங்கொண்டே
மகத்தான மோட்சசுக மருவலாகு
கனந்தவிராச சிரத்தையுட னிதைக்கேட்போருங்
களங்கமெலாந் தவிர்ந்துபரப் பிரமமாவர். 420

எவையுமுணர் பரசிவனு லியம்பலுற்ற
விருநூலை யொருமையுட னிருந்துகேட்போ
ரவனியின்மற் றெந்நூலும் விரும்பவேண்டா
மநேகவித நூற்களினுற் பெறும்பேறென்ன
புவியிலுள பதரையெலாங் குத்தினாலும்
புசிக்கவொரு தண்டுலமுங் கிடைப்பதுண்டோ
வவ்விதமெலா நூற்களையுங் கேட்டபோது
மகண்டபர சிவஞான மமைவதில்லை. 421

ஆதலினு லெநநூலுந தூரத்தள்ளி
யதிசயமா மிநநூலைப பழகுவோர்க்கே
பேதமிலா வகண்டபர போதமுண்டாய்ப
பிறவற்ற மோட்சநிலை விரைவிற்பேறு
மீதிலிறை யளவுமிலை யையநேரே
யான்பெறற வநுபூதி யிவிதமன்றோ
வேதமிலா விந்நூலின் பெருமையென்னே
யிவையருளுந தேசிகனின் பெருமையென்னே. 422

வெகுவிதமாய் விளம்பியென்ன சுருங்கச்சொல்வேன்
வேறறவே தேசிகநீ யுபதேசித்த
தகமைமிகுந தத்வமசி யாதிவாக்யத்
தாற்பரியப் பொருளையெலா நன்றாயாய்ந்திங்
ககமறவே யகம்பிரம மென்னுஞான
மடைநததனு லகண்டபர மாநநதத்தை
மிகமிகவும புசித்தவனாய்த திருத்தனாகி
மெய்யுணர்வா நநதபரம் பொருளாய்நின்றேன். 423

சற்குருவின் முன்பாக விந்நூலின்
சாரமதாம பரம்பொருளைக் கேட்டபின்னர்
துர்க்குணமா முலோபமெலாந தூரத்தள்ளித்
தொடர்புற்ற திரவியமே முதலாலந்தச்
சற்குருவைத் தன்றேக முள்ளமட்டுஞ்
சலியாத பத்தியுடன் பூசிப்போர்க்கே
விக்கினமே யின்றியகம் பிரமமென்னும்
வேறுபடா வகண்டபர ஞானந்தோன்றும. 424

அன்றியுமே விதியுடனே நியமமாக
வமலமதாம விபூதியினு லங்கமெல்லா
நன்றுறவே யணிந்துதிரி புண்டரத்தை
நலமாகச் சந்ததமுந் தரிப்போருக்கே
துன்றியநற் பரமசிவ கருணையுண்டாந்
தோன்றியவக் கருணையினாற் சித்தந்தூய்தா
யென்றுமொரு விக்கினமு மின்றிநன்றா
யிருமையிலா வகம்பிரம ஞானந்தோன்றும். 425

பத்தியுடன் விபூதியுடைத் தாரணந்தான்
பாசுபத விரதமெனப் பகரலாகுஞ்
சத்தியமாய் விபூதியுடைத் தாரணததாற்
சடிதியினி லகண்டபர ஞானமுண்டா
முத்தமவிப் பாசுபத விரதநதன்னை
யொருவருட மநுட்டித்துன் பாதமபெறறே
னத்தனின தருளாலின் றகண்டஞான
மடைநதவனு யானமாவி லமாநதுநினறேன். 426

சுததமதாய் நீயருளு முபதேசததைச
சூட்சுமமாம புததியினுன் மனனஞசெய்து
நித்தமுமே யாதரவா யிடைவிடாம
னிசசலமா யெப்போது நிதிதயாசிததுச
சததுருவா மாவரண விடசேபங்களா
சறறுமிலா வகண்டபர ஞானமபெறறிங
கததுவித பரபபிரம சொரூபமாகி
யதிவனன வாசசிரமி யானேனையா 427

குறைவறவே செய்கின்ற நிதிதயாசததாற்
கோரமூ டங்களெனுமம விருததிநீங்கி
மறைவறவே சத்துவமாம விருததியொன்றுன
மாசறற வகண்டபர போதமபெறறு
நிறைவுறவே யாநநத மநுபவிததது
நிததியஞா நாநநத வடிவேயாகி
யறிவுறுமோ ராசசிரம வன்னமினறி
யதிவன்ன வாசசிரமி யானேனையா. 428

சற்குருவே நீயருளிச செய்தவணணஞ
சந்ததமுஞ் சலியாமற் சிரத்தையோடே
நிர்க்குணமாம பரப்பிரம நானேயென்று
நேசமுட னிரந்தரமாய் நிதிதயாசித்து
முக்குணமுங் கடநதபர போதமபெற்று
மூதுணர்வாம் பரபபிரம நானேயாகித்
துர்க்குணமா மெக்குணமுந் தூரத்தள்ளித்
துகளற்ற குணாதீத னானேனையா. 429

ஆசரிய னீயருளிச் செய்தவண்ண
மனிசமகம் பிரமாஸ்மி யென்பதாக
நேசமுட னிரந்தரமாய்த் தியானஞ்செய்து
நிலைமனோ விகற்பமுமே நீங்கினேனைச்
சாசுவத சொரூபத்தி னிருவிகற்ப
சமாதிநிலை பெற்றவனாய்ச் சாந்தனாகிப்
பேசவொணாப் பரப்பிரம போதம்பெற்றுப்
பெருமைமிகும் பிராமணனா னேனையா. 430

* கலனமுறும் பாவனையால் லயவிட்சேப
கஷாயரசாஸ் வாதமெனும் பதிபந்தங்கள்
பலவகையு மிழந்துபரப் பிரமத்தின்கட்
பாலினுறு நீரெனவே கலந்தொன்றாகி
நிலைபொருவு நிச்சலமா நிருவிகற்ப
நிட்டையினைப் பெற்றுநிசா னந்தங்கூர்ந்து
திலமளவும் பேதமிலா வகண்டஞான
திறமையுட னிடப்பிரமனா னேனையா. 431

அங்கமுத லணுவுமிலா தகண்டாகார
மாகியுள வத்துவித பரசிவத்தைச்
சங்கமறச் சந்ததமுஞ் சிவோகமென்னுஞ்
சலியாத பாவனையாற் பூசைசெய்து
துங்கபர சிவகருணை திடமாய்ப்பெற்றுத்
தொடருமனோ விகற்பமெலா முடனேதீர்ந்து
பங்கமிலாப் பரமசிவ போதங்கூர்ந்து
பரமசிவ பதத்தனுநா னேனையா. 432

எங்குமுள வெப்பொருளுஞ் சிவமேயென்று
மேகபரி பூரணவச சிவநானென்றுந்
துங்கமுறும் பாவனையா லச்சிவத்தைத்
துகளறவே யெப்போதும் பூசைசெய்து
தங்கியிடும் பதிபந்த மனைத்துந்தீர்ந்து
தடையற்ற வானந்த மநுபவித்துப்
பங்கமிலாப் பரமசிவ போதங்கூர்ந்து
பரமசிவ பதத்தனுநா னேனையா 433

* கலனம் - தோஷம்.

பின்னமறக கருணையினு னீயுரைத்த
பிரஞ்ஞானம பிரமமுதல் வாக்கியாாதத
மன்னுவண நனறுக மனதிற்கொண்டு
மாசறவே மற்றதனை மனனமபண்ணி
யன்னதனைப பினனையுமே யநுசநதானித
தஞ்ஞான சநதேக விபரீதங்கண்
மன்னியிடா வகண்டாாதத போதமேவி
மகிழ்சீவன் முததனுநா ஞனேனையா. 434

சிரவணமே முதலியதி னப்யாசததாற
சிறுமைதருந தேகான்ம புததிநீககிப
பெருமைமிகும பிரமான்ம புததிமேவிப
பின்பநதப் புததியுமே யிழநதோறுகிக
கருதவொணு வகண்டான்ம போதமபெறறுக
கத்ருத்வ முதலான பநதநதீாதது
நிரதிசய வாநநத மநுபவிதது
நிகழ்சீவன் முததனுநா ஞனேனையா. 435

ஈனமிலாச சமாதியினி லிருமையினறி
யேகபரி பூரணமா யிருபபோனுகி
யூனமிலாச சமாதிபிரிந திருககுங்காலை
யுலகத்தி லுதாசீன விருததிமேவி
மானமவ மானமுத லெவையுமின்றி
மைத்திரியே முதலான குணநிறைநது
தீனமுறுக கெமபீர சுபாவமாகித
திகழ்சீவன் முததனுநா ஞனேனையா. 436

சந்ததமுஞ் சமாதியினைச் சார்நதோனுகிச
சகலமனே விகறபமுமே தீாநதோனுகித
தொந்தமுறும பநதமெலாந தவிாநதோனுகித
தூயபிர மாநநதந் தொடர்நதோனுகிச
சிந்தைமுதற் ககோசரமாஞ் சுபாவனுகிச்
செகசீவ பரஙகளெலா மிழநதோனுகி
யந்தமிலா மகிமைமிகுஞ சீவன்முத்தி
யடைநதவனு யான்மாவி லமாநதேனையா. 437

அனிசமகம் பிரமமென்று மதுநானென்று
மதிதிடமா நிலைபெற்ற வுறுதிதானே
துனிமருவாச் சமாதியெனச் செபபலாகுந
துவிதத்தின் றோற்றமெலா மறவுநீங்கி
நினைவெவையு மில்லாத நிருவிகறப
நிட்டையுமே சமாதியென நிகழ்ததலாகுஞ்
சொனவுபய சமாதியினுற சீவன்முத்திச
சுகமேவிச் சுததபர மானேனையா 438

அகிலவித வுபாதியுமில் விதேகமுத்தி
யடையுமள வுஞானலேசததாலே
வெகுவிதமாம் பிராரத்தந் தொலையுமட்டும்
விதமவிதமாந துவிதத்தி னுபாசங்க
ணிகழினுமே நிசசலமாஞ் சீவன்முத்தி
நிலையிலுள நானெனறுஞ சலிததிடாம
லிகழ்வறவே நேரிட்ட போகநதுய்த்திங்
கென்னிடைநா னினபமுற விசைநதுநிற்பேன். 439

புகலசீவன் முததாககும் பிராரததததாற்
பூடணமுந தூடணமு மெங்குமுண்டே
யகமேவு மகமபிரம நிசசயததா
லவாசீவன் முத்தரலான் மற்றோர்செய்யும
வெகுவான பூடணதூ டணங்களாலே
விமலமதா நிலைபெறற வன்மேனாகென்று
மிகழவான தெவையுமிலை யெனுமுராததோ
டென்னிடைநா னின்பமுற விசைநதுநிற்பேன் 440

அகமனிச நிததபரப பிரமரூப
மகமனிசஞ சுததபரப பிரமரூப
மகமனிசம புததபரப பிரமரூப
மகமனிச முததபரப பிரமரூப
மகமனிச மசலபரப் பிரமரூப
மகமனிச மசஙகபரப பிரமரூப
மகமனிச மகண்டபரப் பிரமமென்னு
மகமபிரம நிசசயவான் சீவன்முததன். 441

மனமுதலாம் வியட்டியுபா திகளுமின்றி
  மாயைமுதற் சமட்டியுபா திகளுமின்றி
நனவுமுத லாநாவா மவததையின்றி
  நாடியிடு நாமமுரு வெவையுமின்றி
யனவரத மன்னியமோ ரிறையுமின்றி
  யகம்பிரம நிசசயமு மறவுமின்றிக
கனவறிவாம் பரபிரம மாத்ரமாகிக
  களங்கமற நிறபவனே விதேகமுததன 442

மாதவனின கருணையினா லிபபோது
  மகிழ்சீவன முததிநிலை மருவாநின்றேன்
பேதமுறும பிராரதத முளளமட்டும
  பிரிவறவே யகமபிரம நிச்சயததைச
சாதகமாப்ச சநததமுஞ சாதிபபோனாய்ச
  சங்கற்ப விகறபஙகட் கிடஙகொடாம
லாதிமுடி வொனறுமிலா தகணடமான
  வான்மாவி லநவரத மமாநதுநிற்பேன. 443

பேதமுறும் பிராரத்தந தொலைநதபினனா
  பிரிவறற பரபிரம மாதரமாகி
யேதுமொரு விகற்பமுமே யினறியெனறு
  மேகபரி பூரணமா யிருபபோனாவேன்
சீதளமானா சறகுருவே நானிபபோது
  செய்வதெலாஞ் செய்துமுடிந தவனேயானே
னெதெனினின் கருணையினா லெளிதேயாக
  வேகபர ஞானத்தை யிசைநதேனனறே. 444

வெகுவிதமாய் விளமபியென்ன வேதாந்தத்தில்
  விதித்தமகா வாக்குகளின் பொருளையோர்ந்திங்
ககமனிச மகண்ட'பரப் பிரமமென்று
  மகண்டபரப் பிரமமதே யகமதென்றும்
விகலமற வெகுகாலம பிரியமோடு
  வேறறவே நிதித்யாசஞ் செய்வோருக்கே
மிகவரிதாம பரமசிவ கருணையுண்டாய்
  மெய்யுணர்வா நநதபர ஞானநதோன்றும் 445

ஆதலினு லுலகிலுள முமூட்சுவெல்லா
மதயநத வாதரவோ டாசான்முன்பாய்
வேதமுடி விதிததமகா வாக்கியததின்
வேறற்ற வகணடார்தத நிணயத்தை
நீதியுடன் கேட்டதனை மனனஞ்செய்து
நிரநதரமாய் மறறதனை நிதிதயாசித்தே
சாதகமாஞ் சிவனருளா லகண்டஞானஞ்
சாரந்தஞன் மோடசசுகஞ சாரவேண்டும் 446

ஆசரியன முனபாக வகண்டாாததததை
யடைவாக வறிவுறற மாஞனந்தத
தேசிகனைத திரவியமே முதலிருநதுந
திடமான லோபததாற பூசியானேன்
மோசனமே யிலாதவனுய்க குமபிபாக
முதலியதில் வீழ்நதிடுவ ஞதலாலே
தேசிகனை யாவிபொரு ளாககையாலே
தினநதினமும் பூசிகக வேண்டுமாஞன் 447

இன்னவித மருளியிடு மாசான்வாககை
யீனமிலா நிதாகமுனி கேடடலோடு
மன்னரியநல் லன்புடனே யெழுநதிறைஞ்சி
மனைமககள யாவையுமே குருவுககீநது
தன்னையுமே சுதனுக வுதநததோடு
தனகுருவுக கீநதவனுயத தனதான்யாதி
பின்னுமுள வெப்பொருளு மன்னேனுககே
பிரியமுட னாபபிததுப போற்றலுறருன். 448

விமலமதாய வேறற்ற வகணடாகார
விருததியினில் விளங்கியசற் குருவேபோற்றி
யமலமதா யகண்டபர விததையாகி
யவித்தையெலா நீககியசற் குருவேபோறறி
நிமமைதாம் வித்தைககு மப்பாலாகி
நிசசலமாய் நின்றபர குருவேபோற்றி
சமமதுவாய்ச் சற்றுமொரு சங்கமின்றிச்
சன்மாத்ர மானபர குருவேபோற்றி. 449

சகலமுமே தட்சணையாக் குருவுக்கீந்து
சலனமிலாப பத்தியுட னிறைஞ்சியேத்தி
நிகரிலதாம் பணிவிடைகள் செய்யுமந்த
நிதாகமுனி தனைநோக்கிக் குரவன்சொல்வான்
மகிழ்வுடனீ பணிவிடைகள் செய்ததாலியான்
மகத்தான சந்தோட மருவலானேன்
றருமகனே யினியெவையு முன்னுறசெய்யத்
தககதிலை தன்யகிரு தார்ததனீயே 450

புததிரனே யதயாநத திடமேயாகப்
பூரணமாம் பரப்பிரம போதமபெற்ருய்
மித்தையதாஞ் சம்சார மனைத்துநீங்கி
மெய்யுணர்வா நநதபரப பிரமமாணுய்
சததியமே யாகினுநீ விதேகமுததி
சாருமள வகம்பிரம நிசசயததை
நிததமுமே யாதரவா யிடைவிடாம
னிரநதரமாய் பழகிநிச நிலையினிற்பாய் 451

அதிதிடமா மகமபிரம நிசசயததுக
கயலெவையு மோட்சததுக் கேதுவல்ல
வதிதிடமா மகமபிரம நிசசயநதா
னகண்டபர மோட்சததுக கேதுவாகு
மதிதிடமா மகமபிரம நிசசயத))த
யநவரத மாதரவாய்ப் பழகுவோராககே
யதிதிடமா மகமபிரம நிசசயததா
லரிதான மோட்சநிலை யெளிதாயெயதும 452

பேதமுறு வகமபிரம நிசசயநதான
பின்னமிலா வகண்டபர மோட்சநலகு
மேதுமிதி லையமிலை சததியநதா
னீசனிருப்ததததானை சததியந்தா
ணுதலினுன் முமூட்சுவெலா மறைநதவண்ண
மநவரத மகம்பிரம நிச்சயததைசச
சாதகமாய்ச் சாதித்தே யகண்டபோதஞ்
சார்நததனுன் மோட்சநிலை சாரவேண்டும். 453

கலனமிலா வகண்டபர மோட்சத்துக்குக்
காரணமா மகம்பிரம நிச்சயத்தைச
சலனமறத் திடமாகத் தருவதற்குச்
சாற்றியவிந் நூலெனமற் றெவையுமில்லை
நிலைமருவும் பரமசிவ னெனக்குநேரே
நிகழ்த்தியவிந் நூலுக்கு நிகரொன் றுண்டோ
பலவிதமா முலகத்து மிந்தநூலே
பரவியவெந் நூலுக்குஞ் சாரமாகும். 454

ஆதலினுற் றந்தையுநீ தாயுநீயே
யதிசயமா மற்றுமுள பந்துநீயே
சாதகமாஞ் சற்குருநீ சகாவுநீயே
சகலமுமே நீயென்று வணங்கியேத்திச்
சீதளமா மனதுடனே பவதாபங்கள்
சிறிதுமிலாச் சின்மாத்ர நிட்டைகூடி
யாதிமுடி வொன்றுமிலா வகண்டாநந்த
வாழியினி லசஞ்சலமா யமர்ந்தாரன்னோர் 455

உலகினிடை யந்தணரே யாதியாக
வுற்பத்தி பொருந்தியிடுஞ் சீவரெல்லா
மிலகுமறை விதித்தபடி முன்புகன்ம
மிகழாது செயவேண்டுஞ் செய்யுங்காலைத்
திலகமதா மறைமுடியில் விதிக்கப்பட்ட
திவ்வியமாம விபூதியினை நியமமோடு
சலனமறச் சந்ததமுந் தரிக்கவேண்டுஞ்
சற்றுமிதி லனாதரவே செய்யவொண்ணா. 456

பூதியினு லங்கமெலா நன்றாய்ப்பூசிப்
பொருவிறிரி புண்டரமு மணிந்துகொண்டு
மாதவனே நியமமுட னுருத்திராக்க
மாலைகளுஞ் சிரமுதலிற் றரித்துகொண்டிங்
கோதியிடு முருத்திரபஞ் சாட்சராதி
யுத்தமமா மந்திரமுஞ் செபித்துக்கொண்டு
நீதியுட னிகழுமகா லிங்கத்தின்க
ணித்தியமா யர்ச்சனையுஞ் செய்யவேண்டும். 457

அத்தனுடைப் பூசனைபோ லனபர்பூசை
யநுதினமு மாதரவா யியற்றவேண்டு
முத்தமமா யோதியவோ சிவதலத்தி
லுடனுள்ள பரியந்தம் வசிக்கவேண்டு
சுத்தமதாஞ் சிவநாம கீர்த்தனத்தைச
சோர்வறவே சந்ததமுஞ் செய்யவேண்டு
மெத்தவுமே யுத்தமமாஞ் சாமபமூர்த்தி
மேனியுடைய பாவனையும பண்ணவேண்டும் 458

வேதவதி காரமுளோர் விதித்தவண்ணம்
விகலமற யாவையுமே செய்யவேண்டு
மீதிலதி காரமிலாச் சூத்திராதி
யாவருமே சிசுருடை யாதிகன்ம
நீதியொடு நழுவாது செய்துகொண்டே
நிருமலமாம விபூதியுடைத் தாரணுதி
சாதனமோ டேதுமொரு சிவதலத்திற்
சந்ததமுஞ் சலியாது வசிக்கவேண்டும 459

தகமைமிகும விபூதியுடைத் தாரணத்துந
தவிராம லுருத்திராக்க தாரணத்து
மகிமைமிகுஞ் சிவநாம கீர்த்தனத்து
மகேசனுடைத் தியானத்துஞ் சிவதலத்தி
லிகழ்வறவே வாசத்து முலகிலுள்ளோ
ரியாவர்க்கு மதிகார மிருப்பதாலே
சகமதனின முமுடசுவெலா முறையாயிங்கு
சாற்றியவிச செய்கையினைச செய்யவேண்டும். 460

மாதவனே யோதியவிச் செய்கையெல்லா
மகத்தான ஞானங்க மென்னலாகு
மோதியவிவ் வங்கமுடன் சிரவணுதி
யுறறவரே பரமசிவ னருளினாலே
யாதிமுடி வொன்றுமிலா வகண்டஞான
மடைந்தத்து லஞ்ஞான மனைத்துநீங்கிப்
பீதிசெயு மனுதிபவ பந்தநீங்கி
பின்னமிலாப பரபிரம சொரூபமாவர். 461

பூதியினு லணிந்ததிரி புண்டராதி
பொருந்தினரே வேதாந்த விசாரந்தன்னி
லேதமிலா வதிகார மிசைந்தோராவ
ரிதரரெலா மதிகாரி யாகமாட்டார்
வேதமுடி யிவ்விதமே விதிப்பதாலே
வேதவிதிக் கயலான விதியொன் றுண்டோ
வாதலினு லறைந்தவதி காரமபெற்றே
யகண்டபர விசாரணையைச செய்யவேண்டும. 462

அருந்தவனே விபூதியுடைத தாரணுதி
யங்கமெலா மிலலாமற சமதமாதி
விரிந்ததிட சன்யாசி யானபோதும
விசாரணையி லதிகாரி யாகானன்றேன்
பொருந்தியவன் விசாரணையே செய்தபோதும்
பூரணமாம பரமசிவ னருளிலாதா
னிரந்தரமாம பரபபிரம ஞானஞசாரா
னிகழ்ந்ததியது நிசசயமே யையமில்லை 463

பலவிதமா யுரைத்தென்ன பகாந்தவண்ணம
பழுதற்ற ஞானங்கம பற்றினேராய்ச்
சலனமற வின்னூலை விசாரிப்போரே
சமபுவினுற் சாற்றியவின் னூலின்ஞான
மலைவறவே யடைந்ததனு லகண்டானந்த
மமைவுற்றவ் வகண்டபர மாவரென்றே
யிலகியிடுஞ் சண்முகவன் சைகீஷவ்யற்
கிணையற்ற வின்னூலை யுபதேசித்தான். 464

சத்தியஞா னுநந்த சொரூபமபோற்றி
சகலபரி பூரணமாஞ் சொரூபம்போறறி
நித்தியஞா னுநந்த சொரூபம்போற்றி
நிரஞ்சனநிர்க் குணமான சொரூபம்போற்றி
யித்துவித லேசமிலாச சொரூபமபோற்றி
யேகசிதா காயபர சொரூபம்போற்றி
யத்துவித மானபர சொரூபம்போற்றி
யகண்டமதாம் பரசொரூபம் போற்றிபோற்றி. 465

சுகர் கைவல்லியம்

பொன்னுலகிற் பாதலத்திற் புவியதனிற் புறம்புள்வெளி
யொளியதனிற் பொலிந்து நின்ற
மன்னுயிர்கள் பேதங்க ளில்மறையா கமங்களில
மகத்தான புராணந் தன்னில்
பன்னியநற் பொருள்களிற் சிவயோகத் தாசியத்திற்
பகர்வரிய ஞானந் தன்னில
துன்னியதோர் பரமாத்த பிரமந் தன்னைத்
துதித்துநிதந் தொழுதல் செய்வாம். 1

வேறு.

பராபரையாயச் சத்தியைந்தாய்ப் பூதந் தானாய்ப்
பலவுலகாய்ப் புவனவண்டப் பரப்பாய் மேலுஞ்
சராசரமா யனைத்துயிராய்ப் படைத்தெல் லாந்தான்
ஜகமென்னுஞ் சிறுவீட்டிற் சரித்து வாழும்
புராதனமாயக் காத்துவிளை யாடிப் பின்னர்
புனலவடிவா யெழுந்தருளிக் கற்பாந் தத்தில
நிராதரமா யனைத்துமழித் தெல்லாந் தானாய்
நிறைந்துநின்ற பராபரையை நினைந்துய் வோமே. 2

சுருதியொரு நான்குரைசெய் வியாதன் றக்க
சுகமுனிவன் சுவானுபவ சுகசொ ரூபங்
கருதியத னிலையுணர்த்த பொருளி னுண்மை
கைவல்ய வுபனிடதங் கழறக் கண்டாஞ்
சரிதமல வொருநாளு மிதுவே தாந்தத்
தனிமுதலாத் தனையுணர்த்துந் தரங்கமீதி
லொருதிவலை மாத்திரமென் னறிவுடன் கொண்ட
வுண்மையதை யொருவழிகொண் டுரைக்கின் றேனால். 3

வேறு.

அசையா நிலையாய்ச் சாந்தமதா யகன்று நிறைந்தாழ்ந் தம லமதாய், வசையா தின்றிப் பேரறிவாய் வயங்கு மனந்திர பூர ணமாய, நசையா வியலபாய்ச் சுத்தமுமாய் நாடுங் குணங்க

ணிரந்தரமா, யிசையா நின்ற பலவுயிர்க ளெல்லாந் தானென்
றுளத்தெண்ணி 4

மேவுஞ் செககாட் சியினிடத்தில் விருப்பு வெறுப்பொன்
றிலதாகித, தாவும விகற்ப சங்கற்பந் தான்சற் றிலதா முரணே
து, மோவு நிலையுற் றொன்றாகி யுரையற் றுணர்வற் றுடல்மயக்
கும், மேவு நீரா னெனுமயககு மிறநத சொரூப மாநின்றும். 5

பிரம ஞான நிறைவுளதாய்ப பேத மிலதாய்ச சுகசிந்தை
இரவும பகலு மிரண்டுமிலா திலகு சீத வெபபின்றி
விரவிச சகமாங் கறபனையில் மேவுஞ் செயலொன் றிலதாகிப்
பரவும விடயச சுகமதனுற பகரும் பலனென் றிலதென்றே. 6

நீண்ட தருவு நிழலுமபோல் நிறைவு குறைவொன றிலதா
கிப், பூண்ட மரமும வயிரமுமபோற் புதிது பழமை யிலாவடி
வாயக, காண்ட லுறுமெய் யுயிரும்போற் கறநத பாலு நெய்யும
போ, லாண்ட பிரமத துடனசுகனு மகலா தொன்றாத் தோன்
றினனால. 7

இனிய வமுதாயச சுடரொளியா யிளகிச் சுகமா யோவிய
மபோற, புனிதமான சுகனுககுப புநதி மயக்கொன் றுறறதுவே,
கனிவாச சுகனுந தநதையுடன கழற வேண்டுங் கருததினனா
ய்த், தனியந திரமால் வரையுறையுந தநதை மருங்கிற் சாரந்த
னனால. 8

சாரநதங் கினிய தநதையிரு தாளை வணங்கிச் சாற்றிடு
வான், சோரநத மாயை யுதிபபதெங்ஙன் றோனறி யழிவ தெங்
ஙனமென், றோரநதிங கெனககுச சுவானுபவ முரைசெய் யென்
ன வுளமகிழ்வு, கூரநதங கறிவு பெறத்தெளிவு கொண்டு வியாத
முனிகூறும். 9

வந்து மாயை யுதிப்பதுவும் வளர்ந்தங் கழிவும் வான்மு
றையே, முநது பிரமத தனுபவமு மொழிநதா னதுவுஞ் சுகமு
னிகேட், டநத ஞானஞ் சநதேக மகலா திருப்ப வதுகண்டு, சந்
த மறைதேர் வியாதமுனி சபிகக முனிவு கொண்டன்றே. 10

மாயா வசத்த னுகவென மறைதேர் வியாதன் சொலச்சி
திச், சேயாஞ் சுகனு மச்சாபச் செயலாற் சென்றங் கவணின்று,

தேயா மனாலும் வைகுந்தத் தென்பால் மருங்கோர் வடநிழற்கீழ்,
கேயா வசத்தோ டினிதாகி நின்றான் தபசு நிலையுற்றே 11

நீண்ட சாபம் புரிந்திட்ட நெடிய வியாதன் மகற்கிரங்கிக், காண்டல் செய்வான் மிகத்தேடிக் கருதிச் சுகாவென றிடவொருக்கால், வேண்ட வுலகத் துயிராவு மேனென் றிடலும வியாதனுந்தா, னீண்டிப் புதல்வ ரித்தனைதா னெமகே தென்னவையுற்றே. 12

சென்றான் திருமால் வைகுந்தத் தென்பால் மருவும் வடநிழற்கீழ்க், கன்றா னென்னச் சுகமுனியைக் கருதிப் பிறப்பொடிறப்பிரண்டும், வென்றா னிவனே யெனக்கருதி வியப்புற் றுடனே வந்தருகில, நின்றா னழைத்தான் செவிகேளா நிலையுங் கருத்து மசைந்திலனால். 13

செயல்செய் முனிவன் கடசலத்தைத் தெளிக்கச் சுகன்றனுடனெழயத், துயில்கொண் டெழுந்தாற் போனினைவு தோன்றிப் பொறியிற புலன்றோன்றி, யியல்கொண் டெழுந்த சுகன்றாதை யிருதா டொழுதங் கிறைஞ்சியபின், மயல்க டவிர்ந்து தந்தையுடன் மகிழ்ந்தோர் மாற்ற முரைசெய்தான. 14

பகரும் பதினா யிரங்கிரந்தம் பத்தி மார்க்கத் துரைத்தேனெனச், சுகனும் வியாத முனிவனுடன் சொல்ல வதுகேட் டம்மொழியின, சகல பயனின் சாரமெலாஞ் சரிய தாமென மேற்றிவற்றுப், புகனா ரதனா னன்முகனறை புகழ்தட் சணாமூர்த் தியினாலும். 15

வேறு.

செப்பியவிம் மூவர்களா லனுக்கிரகந் தன்னைச் செய்விக்கத் தெளிவாக வியாதன் றானுந், தப்புதலில் யாழ்முனிவன் சொற்பயனே தென்னிற் சாவமுமே பிரமமய மெனறான் மேலும், அப்பிரமன் சாட்சியே பிரமமய மென்றா னங்குளதட் சணாமூர்த்தி பாவாதீத, மொப்பரிய பிரமமெனறா ரிப்படியே மூவ ருகந்துரைத்த வுண்மைதனை யுரைக்கின் றோமே. 16

செவ்வியதா வியாதமுனி சுகனைப் பார்த்துச் சிவானுபவசிற்சொருபந் தெளிந்ததோவென், றிவ்வகைதான் வினவலுமெ

ய்ச் சுகன்று ஞென்று மெனக்கதுதான் தெரியவில்லை யென்ன லோடு, மவவகைக்கட் டவனுடைய நிலைமை யெல்லா மடைவுட னே கேட்டறிந்து பின்னுஞ் சொலவான், எவவிதத்துந தந்தை குரு வாத லாலே யிவன் மயக்கங கெடாதிருக்கு மெனவுங் கணடு. 17

தனையனைமா யாவயத்த ஞகவென முன்னஞ் சபித்ததற்கு மாறுகச சற்குருவி ஞலே, யனையமல மாயைமுழு தகன்றெழி யக கடவ ஞகவிபபோ தெனசசாப பலததை நீககி, யினையசு கன் முடிமீதிற கரமபா லிததிங கினிமேனீ சிறசொருப மென் று நாமம, புனைவிததிங கிசசையிற்சஞ சரிதது வேண்டும் பொ ருளறிவா யெனசசுகற்குப் போதித தாங்கே. 18

உளளுறையு மலமாயை கவலை நீக்கி யொளிதிகழுஞ் சுவா னுபவ முணர வேணடி, னௌளரிய மிதுலையெனும பதியின் மேவி யிருநிலஙகண முழுதுபுரந தளிசுக வலல, ஞள்ளலெனுஞ் சனகபிரான் றன்பால மேவி மன்னவனை யிதுகேளென் றுரைத துப போகத, தெளளியநற சுகமுனிவன் சனகன் வாழுந் திரு மனைக்கோ புரவாயிற சோநதான மனனே 19

அன்றவன்றா துவருரைககச சனகன் கேட்டே யவனிலை யைச சோதிபபான கருதி யாங்கே, நினறநிலை தனிற்சுகனை நா ளேழ் வைகக நினைவுசறறும விகறபமினறி நிற்க வேறுத், துன் றமிடந தனிமேலழநாள் வைககச சிததந துலஙகவநத புரத்தேழ் நாள் வைக்க மேலுமம, அன்றிருநத படியிருக்க வப்பா லேழ்நா ளருநிதிகக ணமாததவது மறியா ஞக 20

மின்னிலகு சிறமருங்குன் மகளி ரின்ப மிகசசிறநத வுணவ ளிக்க வறியா ஞக, மனனவன்றந திடும்போக மகிழ்சசி யாவும் மன தினிற்சற றினபமுறுன மதிபபி லாம, லன்னவனசெய் யவமதி பபை யறியா ஞகி யகமமதை யற்றிருத்த லறிந்து மன்னன், இன்னவன்ற னுளமேரு வொப்பா நினற திதனையிழுத் தெவர சைபப தென்றே யுன்னி 21

உவமையிலா விவன்கருததை யிருபத் தோர்நா ளுறுதியு டன் சோதனையாற சோதிதது தேதா, னவமதிபபோ டின்பதுன்ப மெனும்பற் றின்றி யனந்தகலி யாணசுப குணங்க ளாகித், தவ

மலைமை சுத்தநிரு விகாரி யாகிச சசசிதா நந்தமயந் தானாய் நின்று, சிவமொளிருஞ் சுபாவவறி விஃதா மென்று சிறநதசிமமா தனததிலெழுந தருளச செய்து. 22

ஈங்கவன்ற னிலையையெலா மறிநதன் போடே யிணையடிகள் பணிந்தரச னிதனைக கேட்பான், தாங்குலகத் தினிற்செயல்க ளாசை கோபந தவிரநதொன்றாய்ச் சிவானுபவ சுபாவ மாகி, யீங்குறுநீ யாரெனலுஞ் சொரூப மியானென்ன றியமபுசுக முனிமொழியை யரசன் கேடடுப், பாங்குடனச சொரூபமெவனீயென றேதான் பணிததலுமே சுகமுனிவன பகர்வ தானன்.

சாற்றரிய சொரூபநிலை ஜனக னேகேள சர்வபரி பூரணமாய்த தானே தானாய்த, தோறறிநிறைந தொன்றினிலுந தாககாதாகிச சொல்லரிய மனவாககுக் கெட்டா தாகி, யேறறமனவாககதனுக கணிய தாக விலகியுல கததினுககா தார மாகிப, போற்றரிய வணுவுககோ ரணுவு மாகிப புகலரிய மகத்துககோர மகததாய மேலும. 24

இயமபரிதா யினையதென்னத் தேவ ரானு மிணங்குதறகுமெவரானு மெட்டா தாகி, நயம்பெறுமிந திரியமனத தொடாபுக கெட்டா நல்லதுககெல் லாநலல நயமானு சோதி, வயமபெறவே போக்குவர வின்றிஞான மயமாகி யொளிர்கின்ற பொருள தாகிச, சுயம்பறுபல திரிசியமா யதிரச மாகித துணைககெலாந துணையான சொரூப மாகி 25

ஏகமுமா யனேகமுமா யிரண்டு மற்றிங் கெளிதறியப் பட்டதுமாயப படாதாய் நின்று, போகமுறப பெரியோாககுச் சத்தே சிததாய்ப் பொருந்துமத னுலினப மாகி யெங்கும, பாகமுற நிததசுத்த புதத மாகிப பகாவரிய முததமுமாய்ச சிறநததாகி, யாகமென லின்றியா னநத மாகி யதுவிதுவென் றுறுஞசுட்டு மறற தாகி. 26

அததுவிதந் தானாகி யதுவு மின்றி யகண்டமுமாய் ரேசகபூ ரகமு மின்றிச், சிததமிசை யானந்த மாகி யெநதச் செயலுமின்றிச சிதாகாச சொரூப மாகிச, சுத்தவிண்ணு யுயர்நதவுபவிடதந தன்னிற் சொலுமபொருளா யபபாலுக கபபா லாகி,

யுத்தமமாந் துரியாதீ தப்பொருளா நின்றங் குறையிறந்த வவச ரத்து முறுவ தாகி. 27

உணர்வுருவந் தரியாமி யாகி யெந்த வுருவமின்றி யதுவிது நான் றூனென் றேதப, புணாவதுவா யறிஞரா விதுவா மென்னப் புகலுவதே யதன்சொருபம பிறிதன் றென்னக், குணமிகுந்த சுகமுனிவ னுரைப்பக் கேட்டுக கோதிலாச சனகனுடல் குளிர்ந்துள் ளாறி, மணமுமலர் போனிறைந்த பரமா னந்த மாதவனை முகநோக்கி மன்னன் கேட்பான். 28

வேறு.

கற்றவனே சத்தாவ தேதுவென்ன நான்பிரம மென்று நண்ணி, மெத்தவிசா ரித்தறிந்து நிசசயித்து விட்டுவிடா ததுசத் தென்றே, உற்றநிலை யிதுவாகு மெனமுனிவ னுரைசெய்ய வுகந்து மன்னன், மற்றசுயஞ் சிததாவ தெதுவென்ன வம்முனிவன் கூற லுற்றான். 29

மிக்கபல நூலறிவா ரூன்ஞான சொருபனென விசாரஞ் செய்து, தககநிலை யிதுவெனறு நிசசயித்த நிசசயமுஞ் சத்தத் தோடே, ஒக்கவொரு வாசனையு மறவொழித்து நின்றதுவே யுயாசித் தென்று, சிகனெனவே முனியுரைக்க மன்னவன்கேட் டானநத நிலையே தென்றான். 30

தேசிகன்சொல் வாக்கியத்தா னூலுணர்வாற் றனதுசித்தத் தெளிவி னுறறன், மாசகலு மான்மாவே யானந்த மென்றறிநது மாயை நீங்கி, ஆசறவே யனுபவித்துச் சுகமயம தாகின்ற வறிவும் போக்கி, நீசர்வ மயமாஞா னத்திரமா நின்றதுவா னந்த மென்றான். 31

என்றுசுக முனியுரைகக மனனவனு மிகல்தொந்த மதுவே தென்றான், நன்றெனவே சிற்சொருப செயல்மறந்து தான்றூனே பழமை போலச, சென்றயலே கதியென்று பிறவிதொறுஞ் சுழல்வதுவே தொந்த மாகும், நின்றுணர்க வெனமுனிவன் ஜனகபிரா னுளமகிழ நவிற்றல் செய்தான். 32

மோக்கமென்ற தேதுரைசெய் யெனவினவ மன்னவனும் முனிவன் சொல்வான், தாக்குதலொன் றறநின்ற ஞானமெய்ப்

பிரமமெனச் சகமிம் மூன்றும், நீக்கமற வொருங்குணர்ந்து நிச்சயித்த நிச்சயமும் கழல விட்டிங், காக்கமுத லறநின்ற தேத துவே வீடென்ன வறைநதா னன்றே. 33

அஞ்ஞான மாவதெதிங் குரையென்ன வருநதவனை யரசன் கேட்ப, மெய்ஞ்ஞான மாஞ்சொருபந் தனைமறநது மடமையி னல் விகாரி யாகி, எஞ்ஞான்றும் விடயசுக வாசனையி னினபது ன்பத் திடரின் மூழ்கிச, சுஞ்ஞான சுபாவமதை யறியாவனு ஞானமெனச சுகனுஞ் சொன்னான். 34

சொன்னமொழி கேட்டரச னுவரண மேதென்னச சுகனு மோர்ந்து, தன்னுடலே தானெனவும் விடையாதி சுகமெனவுந தான்மிக வெண்ணி, மன்னியதன் சொருபமதைத தெரியாமல் மழைநிசிபோல் மறைததுமூடும, அன்னதுவே யாவரண மென லாகு மிதுலேநகர்க் கரசே யென்றான் 35

மெய்த்தவநீ விட்சேப மாவதெதிங் குரையென்ன வேந் தன் கேட்பத், தத்துவங்க டெரிநதவன்போல மேலாகத் தன க்குமொரு தலைவ னுணடென், றிததகைமை சுகவிருததி தனை த்தானென் றிருப்பதெதோ வதுவிட் சேபங், கொறறவநீ யறி தியெனக் கோதிலாச சுகமுனிவன் கூறி னனல் 36

மெய்த்தவனே பரோட்சமென லெதுவுரைசெய் யெனவர சன் வினவ லோடும், உற்றகுரு முகததா லுனு சுருதிமொழி யாலுந்தன் னுணர்வி னலும், தததுவசோ தனையா லுஞ் சொரு பத்தை யறிவதுவே பரோட்ச மென்ன, விததகைமை யெனச சனக னுளமகிழ வியாதன்மக னியம்பல் செய்தான. 37

அபரோட்ச மாவதுதா னுரையென்ன வருநதவனை யர சன் கேட்ப, விபரீத மேகமுமற் றெங்குளதாய் வெளியொளி யாய் மேலகி யின்றிச, சுபசொருப மாததிரமாய்ச சுவானுபவ ரசமாகிச சுத்த மாகி, யுபனிடத மாய்விளங்க லபரோட்ச மெனசசனகற் குரைத்தா னனறே. 38

அநித்தமெது நிததமெது பிரியாது பிரித்துரைசெய் யென னக் கேட்பச், சனிததவுட லசததுயிர்தான் சத்தெனவே நிகழ்

தலினாற் றடுத்தற் கேதென், தனித்தசத்தே யசத்தன்றிப் பிறிதன்று விசாரணையாற றெளிதல் வேண்டும். தொணித்தசத்தே நித்தியமா மசததனிதத மெனற்பாற்று துணிதி யென்றான். 39

ஜனகபிரான் சுகமுனியைத தனிநோககி யானந்தந் தானேதென்ன, அனகமுறச சகலவிப ரீதமறத துரியநிலை தேர்ந்து சடா சடம தினறிக, கனவுலகாத் தோறறமய லறவிட்டுத் திரிசியங்க ளறிவாக காண, நனவுசததா மாததிரமா விளங்குவுதானநதமென நவிற்றல செய்தான். 40

ஞானமதற் கதிகாரி யாரென வே நராதிபனற் றவனைக்கேட்ப, வானமதிற கறுபபுறல்போ ருன்சீவ னெனச்சொல்லும் வாாததை யின்றி, ஈனமற விசாரிததுச சிறககனந தானுக விசைநது நினறேன், றானவனே யதிகாரி யெனமுனிவன் சனகனுக்குச சாறறி னைல் 41

மன்னவனு மாமுனியைப் பாததிதயக கிரநதியெது வகுக்க வென்னத், தன்னிலைமை யுணராமற் பலநூலாற் றற்சொருபந் தன்னைத தேடல், மன்னுகழுத் தணியரையில் மருவு குழ வியைமறநது மாழ்கித் தேடல், அன்னதுபோ லிதயமுறுங கிரநதியென வருநதவன்மன னவறகுச சொன்னான. 42

மன்னவனுஞ சுகமுனியைச சம்சார மெதுவெனலு மன்னா கேளாய், தன்னுடைய வனுபவததால் மறைநூலாற் சற்குருவால் தன்சொ ரூப, மென்னலெது வென்றுற்று விசாரியா திருப்பதுசம் சார மாகும, அன்னதனை யறிதியெனச சுகன்சொல்ல வரிதெனவே யரச னோநது 43

மலடிமைநதன கானனீ ரிரந்திரசா லமபோல வந்து வநது, உலநதோய்நது விருததியதா யிருநதுதன்னுள் விளங்குவதே சுகம தென்றே, நலமுணருஞ் சுகமுனிவ னவிலநரா திபனு மெது துககமென்ன, நிலமுழுதும புரந்தளிபபோ யதன்விபர மெல்லாம்யா நிகழ்த்தக் கேண்மோ 44

வேறு.

சுத்தமென்றும பிரமமென்றுஞ் சொருபமென்றும் துலங்கியசின் மயமென்றுந துகளி லாத், நிததமென்றும் புததமென்

யும் விகாரி லாது நிறைந்த சுயஞ் சோதியென்றும் நோப்ப தாகி, முத்தபர மாத்தமென்று மொழிவதுவே யாமே முழுதுலகை நமபியதில் மோகந் தன்னால், சித்த முற்ற துக்கமெனச் சனகனுக்கு மாமுனிவன் செவிகுளிரத் தெரிந்தவண்ணஞ் செப்பினானால். 45

மிகவுணருஞ் சிறசொரூப நிட்டர்க் கெல்லாம விடயமே துரையுமென வேந்தன் கேட்ப, இகலறநித் தியசொரூப மாகி யென்று மெங்குமா யிருப்பதுநா னென்றுந் தானே, புகலருசற் குருவருளால் விசாரந் தன்னால் போதானந்த நித்தியத்தைப் பொருந்தி னானுந், தகவுணரு மேலவர்க்கு விடய மெனனச் சனகனுக்குச் சுகமுனிவன் சாற்றினானால் 46

வேறு.

சாற்றரிய வவ்விடய மேதுரைசெய் யெனமுனியைச் சனகன் கேட்ப, ஏற்றியெவ்வு மிருப்பிறந்த காலமிறந் ததிபிறந் துண்டில்லை யென்னு, மாற்றரிய சங்கற்ப வாதனைவிட் டேசொரூப மயமாய்த் தானே, தோற்றரவு மாத்திரமாய் நிற்பதுதா னவ்விடய மென்றுரைத்தோன். 47

மாமுனியைச் சொருபநிட்டா வதுத்தநிலை யேதென்ன மன்னன் கேட்ப, யாமுரைப்ப ததுகேண்மோ சொரூபமே தானுஞ் சற்சி டாகத், நாமுரைப்போ மெனக்குரைவார் நின்றநிலை யாதென்னில் நானே ப்ரமம், மாமெனநின் றகங்குளிர்ந்து சொல்வதே வகுத்தநிலை யாகு மென்றார். 48

இந்தநிலைமை யுடையவர்க்குத் தேசிகனா ரெனச்சுகனை யிறைவன் கேட்பச், சித்தமுறு சங்கற்ப விகற்பந்தீர்ந் தலைவில் கட லென்ன ரூப, மற்றகண்ட சச்சிதா னந்தபரி பூரணமா யமல மாகிச், சுத்தமதாய் நின்றதுவே குருவாமென் றரசற்குச் சுகனசொன் னானால். 49

வேறு.

அரியசற் குருவை யடைந்திடுஞ் சீட னாரென முனிவனை வினவ, உரியநா னுரிவ வுடலெலதிவ் வுலக மேதென விசாரமா நின்று, விரியுமவ் விருத்தி யுருமனன் விட்டை மேவியே

* யாவியிற் புனல்போற், சரியதாய் வகுத்து நிற்பதே சீடன் னச சனசனுக குரைததான். 50

வேறு.

இயலுறுசற் குருவிடத்தில் சீடன் கேட்ப தேதுரைசெய் யெனமுனியை யிறைவன் கேட்ப, நயமுறத்தன் சொருபமதை நானு பேத நாமரூ பங்களினூற் குருவாற் றன்னூற், செயலறவே கேட்டறிவுற் றகங்கா ரத்தைத தீர்த்தினிமே லிறையேனுஞ் சனிததி டாமல, மயலறவே தன்னிலையைக் கேட்ப தென்று மாமுனிவன் மன்னனுக்கு வகுத்தல் செய்தான். 51

குருமொழியி னூற்சீடன் கண்ட தேது கூறுகென முனிவ னைக்கொற் றவனுங் கேட்ப, அருமறைக ளாகமங்கள் புராணந் தன்னு லளாநதறியப படா விபுவா யறிவுக் கெட்டாப், பெருமை யதாப்ச் சர்வமுநதான் கண்டு பின்னும பேதமற விருப்பதெதா வதுசொ ரூபம, ஒருமையதா யதைசசீடன் கண்ட தென்றே யுயாமுனிவன் சனகமனனற குரைசெய் தானுல. 52

காவலனு முனிவன்முகங் கருதி நோக்கிக் காணுத தேத னைக ழறு கென்ன, மேவியநீ நானதுவென் றிதுவே யென்றும் விருத்தியினூல் தானுனமா வெனவா ராய்ந்திங், காவலுற விசார ணைசெய பாத்தோ டதனி னூலகாண் கின்றதது வேயனு ஞா னப், பாவனையா வதுகாணப படாத தென்று பார்வேநதற் கரு நதவனும பகாதல் செய்தான் 53

அருநதவனை முகநோக்கிச சனக மன்ன னறிந்ததே துரை செயென வவனுஞ் சொலவான், பொருநதுசத்தங் களினுலும வேதத தாலும பொருநதுமனு பவததாலும் போதத் தாலுந, திருநதுமகக கருத்தாலு மனுட்டிப பாலுந தீர்க்கவறிந் திடுமி குநத தெளிவி னூலும, வருநதியறிந் திடுதலிது வாகு மென்றே மாதவதேதா னரசனுககு வகுததல் செய்தான். 54

அறியாத தேதுரைசெய் யென்ன வேந்த னருந்தவனை வணங்கமகிழ்ந தனபிற கேட்க, நெறியான்மா விதுவென்று மக ண்ட மெனறு மிரேசகமா மிதுவென்று நிசவா னநதம், பிறி யாத திதுவென்று மகபிரம மென்றும் பேசரிய நீபிரம மென் றுனு சொலலால, அறிந்திந்த லேயறியா தாகு மென்றிங் கருந் தவனமன் னவறகுரைததா னருமையாமே. 55

* உப்பொடு எனவும் பாடமுண்டு.

இவ்விதமாஞ் சொரூபஙிட்டர் தாமும் விட்ட தேதுரை செய் யெனமுனியை யிறைவன்கேட்பத், திவ்வியசற குருவிட த்தி லனுசந் தானஞ் செயலாலு மனுக்கிரகந் திறத்தி னாலுஞ், செவ்வியநா னென்மாவென் றறிந்தற றனனுள திரிபனறுந் மதனாற் றுவிப ரீதந் தீர்ந்தில், கெவ்வமற ஷ்ருபபதும்வ விட்டமதன றுங் கேதமற வரசனுக்கு முனிவன் சொன்னான். 56

இச்சையிலாச் சொரூபஙிட்டர் விடாத தேதென் றிறைவி னவச சுகமுனிவை யினிது நோக்கி, யசசெயலோ நானபிரம மென்னு நல்ல வனுபவமோ டுரைமொழியு மாசான வாக்கும், நிச்சயமாய்த் தன்னுணாவுங் கலந்தொன்றாய நிரமலமாஞ் சிற சொருப நேரே யொத்த, எசசெயலுந் தானுதல் விடாத மதன றே யியமபினு னரசனுக்கு முனிவன் றானே. 57

போனதுதான் சொருபஙிட்டற் கெதுதானென்னப புரவ லனுஞ் சுகமுனியைப புகழ்ந்து கேட்ப, ஆனசக சங்கறப விக றப மறறு யானபிரம மெனததிடமா யறிந்தா ராயந்து, தானத னை யுண்மையிலை கரைததொன றுகக்ல தனிந்துழியிற றுயின் றவன்கைத தனமபோனீமகும், ஈனமற வகனறமதோ வது தான்போன தெனச்சுகனுமஜனகமனனற கியமபல செயதான.

இதததகைய சொருபஙிட்டா தமக்ககலாத திண்ண மேது ரைசெய் யெனமுனியை யிறைவன் கேட்ப, உறறகுரு வாக்கிய த்தாற் சுருதி தன்னு லுணாந்ததுமன் றிதுவென றுங் கொளவ தன்று, சுததவிசா ரணையானிச சயித்தஞ் சீடன் றோறறமழி வி லாதிருந்த சொருபந்தானே, நிததபரி பூரணமா நிலைதான போ கா நிச்சயமென் றிறைக்குமுனி நிகழ்த்தல செய்தான 59

பகர்வரிய சொருபஙிட்டா புசிப்பதனை யோர்ந்து பகர்தி யெனச் சுகனையிறை பரிந்து கேட்பப, புகலரிய திறையுமிலை செல்லச் செல்லப் போந்ததுக்கஞ் சறறுமல நிலையு மலல, நிகழ் கரண தனுபுவன போகத தாலும நினறுபுசி யாதமதோ வது தா னகுஞ், சுகசொருபப் புசிப்பயலன றென்றே யோர்ந்து சுக முனிவன் சனகனுக்குச் சொலலி னுனல். 60

பதமுடைய சொருபஙிட்டா புசியா தேது பகர்தியென முனிவனைப்பார்த் திறைவன்கேட்ப, இதமகித மிலையெனவுர்

துக்கசுக மிலதெனவு மிறையுணரத் தகுகவித மியம்பி மேலும்,
விதமுடைய பரிபாக னகமமதை யற்றுநிறை மெய்யுணர்வ னு
னென்றும விதங்கள னைநா, பதமுடனே நின்றதது புசியாத
தெனவறிதி மன்னவனே யெனச்சுகனு மவ்வகுத்தல் செய்தான்

தோற்றமுறுஞ் சீவருக்குச் சனன மேது சொல்லுகவென்
றெனச்சனகன் சுகனைக் கேட்ப, ஏற்றமுறச் சனித்தேனாமென்
றிகலசங் கற்ப மெனுமவ்விருத்தி மறந்துசனிப் பிலனே யென்று,
மாற்றமுற நிச்சயித்தா ராய்ந்து பார்த்த மனோவிருத்தி தனிற்
றோன்றவந் துலைதய மாகி, ஊற்றமுற நின்றதுவே ஜனன மென்றிங்
குற்றமுனி ஜனகமன்னற் குரைசெய் தானால். 62

நித்தபரி பூரணற்கு மரண மேது நிகழ்த்துகெனச் சுகமு
னியை நிருபன் கேட்ப, உற்றபரா பரமதுவே பிரம மென்றே
யுணர்ந்துநன்றா ராய்ந்துவிசா ரணைகள் செய்து, சுத்தமென
நிச்சயித்த சொரூபந் தனினிற் றுய்த்தமெனு மவ்விருத்தியின்னுந்
தொடக்கிடாமல், சித்தமய னீக்குமந்த மரண மென்று திகழ்
சனகற் குருந்தவனுஞ் செப்பினானால். 63

வேறு.

சனகபிரான் சுகமுனியைத் தானோக்கி நல்லதெது சாற்று
கென்ன, அனகமுற ஞானசொரூப மெனவறிந்தா ராய்ந்துணர்
ந்த வதனைத் தனனுள், சனிக்குமயல் திரிசியங்க ளொருங்கே
நாவுசசா கக்கரைப்போற் கரைத்தே தான் றுக்கித், தினகரன்போ
னிற்பதுவே நல்லதெனச் சுகமுனிவன் செப்பினானால். 64

பொல்லாமை தனையுரைசெய் யெனமுனியைப் புரவலனும்
புகழ்ந்து கேட்பச், சொல்லாத சிற்சொரூப நிலையறிய விசாரித்
துத் தெளிந்த பின்னர், வெல்லாத வாசனைவந் துடன்கூட வதி
தமொருந்தி விசாரந் தன்னில், செல்லாம னிற்பதுவே பொல்லா
ங்கா மெனமுனிவன் புகன்றிட்டானால். 65

வேறு.

அரியபரா நிட்டருக்குப் பந்துவெதின் கறைதியெனச் சுக
முனியை யரசன் கேட்ப, உரியபர மாவதுதான் கல்யாண குண
மயமா நிலையதனிற் கலந்தொன்றாகிப், பெரியசக வாசனைவந்
துற்றாலுங் கலங்காமல் பிரமநிட்டை தன்னின் மூழ்கித் துரிய

பர சுகமதுவே தானாய நிலையதெனல் பந்துவெனச் சுகன் சொன்னானால். 66

ஆனாலுஞ் சுகமுனிவே சொரூப நிட்டர்க் கபந்துவென்ப தறைதியென வரசன் கேட்பத், தானான சுகமேவேறு தானேவே றாச் சங்கற்ப விருத்தியினாற் றானன றென்று, நானானவென் பூனே தானென்ன மீதுகொண்ட விபரீத விகற்பந் தானே, கூறு ன வபந்துவென விதுவாகுமவேலவேநதே யெனச்சுகனுங் குறித்திட்டானால். 67

செப்பரிய சுகமுனிவே. சடமாவ தேததனைத் தெளிவியெனச் சனகனுந்தா னிரந்து கேட்க, ஒப்பரிய விசாரணையாற் றனைத்தானென் றுணராம லொழிந்துவிட்ட யப்பயனா லுறவே மிக்கவே, கப்புறமோ விருத்தியினால் தமக்கு த்தாலே யகமக மென்றனுவனுவா வளர்ந்தே பாசத், துப்புறவே ஜனிக்குமது சடமா மென்று சுகன்ஜனக மன்னனுக்குச் சொல்லினனே.

மானமறுஞ் சுகமுனிவே சொரூப ருக்கு வருமசட மேதென்ன மன்னன் கேட்பத், தானென்னலு மற்றுசுகந் தானு மற்றுத் தானலா ததுவுமற்றுச் சகத்தா சார, மானதுவுந் தானற்று வறிவு மற்றே யறிவுக்கு ளறுவற்றங் கண்ட மற்றுவ, கினைவற்ற வுயாவற்றுத் தாழ்வு மற்றுவ கிருப்பதுவே யசடமென வியம்பினனே. 69

என்றதுகேட் டிகலுவேந்த னெழில முனியைப் பார்த்தி வனுக கெதுவேநா யென்ன, நன்றுணரவாற நனமேசாருப நயந்த றியா திருந்துபர நாமேன யென்று, துன்றுபரம வேறுதான வே றெனனு மனுபவமே வியாதி யாகும், என்றுமுனி யரசனுக்குத் துலங்கவிதை யினையதெனச் சொல்லினனால். 70

ஆரணஞ்சொல் சுகமுனிவே யிந்தவியா திகக வீழ்ந்த மேதை திமெயனவரச னுக்கந்து கேட்பக், காரணமாஞ் சுகசொரூப மெனுஞ்சொல் லற்றுக கருதியனு பவிப்பதுமற் றுணர்வு மற்றுச், சீரணமா மினபதுனபச் செயலு மற்றுச் சிந்தையுமற் றாமன்கண்ட கனுப்பேபா னின்று, பூரணமா யிருப்பதுவே யவிழ்த மாகும் புரவலனே யெனச்சுகனும் புகறல் செய்தான். 71

இவ்விதமாஞ் சொருபருக்குக் காரணமாந் தேக மேதுரை செய் யெனமுனியை யிறைவன் கேட்ப, எவவமற விசாரததா லெதுதானென் றுண்மை யின்னயதென வறியாமற் கலங்கிநின்று, வெவ்வியதோர் சுகவிருத்தி தன்னில மேவி விளங்குசெயல் காரணந்த கந்தா ஞதுஞ, செவவியநற புவியளிகருஞ் சனக வேந்தே தெளிதியெனச சுகமுனிவன் செப்பி ஞனல. 72

வேறு.

சுகமுனியைச சனகபிரான் சூக்கவுட லாவதெது சொல்லுகென்ன, அகமகமென் றெனவிருநத வகவிருத்தி குன்றும லற வே மொநகது, சகவிடய வாசனையா டனுசூத மாயிருந்த சங்கற பநதான, பகாவரிய சூக்கவுட லிதுவெனறே யரசனுக்குப் பகாநதிட டானல. 73

புகலரிய சுகமுனியைப புரவலனுந் தூலமெது புகல்வாயென்ன, அகமகமமன் றெனவிருநத வகவிருததி மிகவரிநத யறப மான, சகவிடய வாசனைய திடமெனனும வாசனையிற் சாாசய கறப, மிகுதூல சரீரமிது வெனச்சுகனுஞ் சனகமன்னற் கியமபி ஞனல. 74

இனனமுத மாரியெனச சுகமுனிவன் மெய்ஞ்ஞான மியம்பக் கேடடு, மனனனெழுந தருநதவனை மலாததாளில் வீழ்நதிறைஞ்சி வணஙக மெயததித, தன்னிதயத் துவகையுற மெய்ப்புளகத் திருநதவனைத தழுவிக கொண்மட, இன்னுமெனக் கருளசெயெனச சுகமுனியை யெதிரநோககிக கேட்டல் செய்தான். 75

முன்னெமக்கு மெய்ஞ்ஞான முழுவதுமவியாக் கியான வகை மொழிகின றுறமபாற, பின்னெமககு யானகேட்ட சங்கையெலாம் ஞானயதாய்ப பிணககி லாது, சொன்னமொழி யப்படியே யிருநதநெனச சனகபிரான் சொலலிப் பின்னும, அன்னவனைச சொலமலரா னமலராற் பூசைசெய்தங் கருச்சித்தேதததி. 76

வேறு.

சிறசொருப மாத்திரமே சரீர மாகிச் சுகப்பிரம முனிவனெனத் தொலமபா பெற்றுத், தற்சொருப மாகிநின்ற நின்போலென்னைத் தாளுக்க வேண்டுமெனுந் தகைமை யாலே, சிற்சொ

ரூப ரகசியத்தை யெனக்கு நன்றாய்ச் செப்புகவென் றிரந்திட வத் திகழ்மெய்ஞ் ஞான, நற்சொருப மாகிவந்த புதுமை தானும் நன்குலகத் தோர்செய் தவநலமீ தன்றோ. 77

என்றுபல துதிசெய்து சனகவேந்த னெழுந்துசுக முனி யடியை யிறைஞ்சி யேத்தி, இன்றுதனி லிச்சைவெறுப் புயர்வு தாழ்வொன் றுளத்துணரா துத்தமநீ யுவந்து நிற்றி, இன்று வரும்வரவெனக்கிங் கியம்பு கென்ன வினையந்தசுக முனியதற் கிங் கிறைவ கேணீ, நன்றுரைசெய் தாயென்றே யுவகை பொங் கி நகைபுரிந்திங் குளமகிழ நவிற்றல் செய்தான் 78

உற்றுவரு மாமாயை யுதிப்ப தெங்ங னுதித்தெழுந்து விளை யாடி யொழிவ தெங்ஙன், உற்றுணர வுரையென்ன முனிவன் கேட்ப வுத்தமநீ யறியாத வேறொன் றுண்டோ, பற்றுடைய மனமசைவால் மாயை தோன்றும் பரிவான மாயையினாற் சக முண் டாகும், மற்றுமனச் சங்கற்ப விகற்பத் தாலே மாறாத பலவுலகும் வளருமன்றே 79

உலைவறவே மனமடங்கி விண்போ லானு லுற்றெழுந்த மாமாயை யொழிந்து மாயும், தலையான மாமாயை யொழிந்தால் மோக சங்கற்ப விகற்பமறுஞ் சமமெய் யாகும், அலைவான மூடமறு மகில மென்னும் வாசனைபோம பிறவியறு மாசிலாத, நிலையான பரந்தானே யெங்குந் தானாய் நிறைந்திருந்கு மெனச் சனக னிகழ்த்தல் செய்தான். 80

அன்னவுரை கேட்டசுக முனிவ னுளளத் தக்கணத்தில் மெய்ஞ்ஞான வருக்கன் றோன்ற, முன்னமல திமிரமறப் பாச பந்த முமமாயை யிருட்டகனறு மோக நீங்கி, மன்னுசரற் கால விண்போல் மாசி லாமல் மனந்தெளிய விதையமுறு வனசம் பூப் பத, துன்னுபரஞ் சோதியெங்குந் தானாய்த் தோனறத் தூய்ம லர்கண் முகிழ்த்திமையாத தோற்ற மானான். 81

அன்னநிலை யாயிரமாந் தெய்வ வாண்டங் ககலாமல் சன கனரி யணையின் மீதே, தன்னிலையோ டிருந்துமன மசைவு றாமற் சகலகலை வலங்களறறுத் தறிபோ லாகி, இங்நிலையா நிர்வி கறப சமாதி தன்னி லிருந்துதா னெடுங்கால மேகாந் தத்தின, நன்னிலையாஞ் சுகாதனத்திற றற்சொருப நண்ணியிருந் திமை யாத நாட்ட மானான். 82

அரிதான பரமார்த்தப் பொருள்வேதாந்த வகண்டபரி பூரணசச் சிதானந்தத்தினை, பெரிதான வாத்துமதத் துவமாய் என்றும் பிரியாத துரியபதப் பேதநீங்கிப், புரிதானமாய்விளங்குஞ் சிற்சொரூப பூரணானந்தமுதப் போதந்தன்னைப், பரிதான மாகவுண்டு சுகானந்தத் ததிறப் பரஞ்சோதி வடிவமுந்தன் சுபாவமானான் 83

அத்தகையா யிரமருவுந் தெய்வ வாண்டமை கன்றதற்பின் மெய்ஞ்ஞான வருக்க னீங்கி, வித்தகமாஞ் சமாதிவிட்டு யோக நீங்கி விழிதிறந்தான சுகமுனிவனை வேந்தன் கண்டு, சித்தமகிழ்ந் தடியிணையி லிறைஞ்சி யேத்தத் திகழ்முனிவனை முகநோக்கிச் சிந்தை கூரப், புத்தமுத வாரியென வினிய நன்சொல் பொழிந்திடுவான் சுகமுனிவனைப் புகல்கின்றானே. 84

மன்னவனே நீயுரைத்த வாய்மை யாலே மாமாயை யொழிந்துமன மயக்க நீங்கி, மின்னுசக சாலமும்போய்ப் பந்த பாசம் விட்டகன்றங் காசையற்று நிராசை மேவி, அன்னமனச் சாந்தியினால் திப்பான போக மடைந்துளத்தி லிளைப்பாறி யளவிலாத, வின்னமுத தாரணைபா லெல்லாம பிர்மம மெனக்கண்டே னுளத்தி லிணையில் வேந்தே 85

வானமுதல் வாய்வனலீர் மண்பூதங்கள் மற்றுமுள சகம் புவனம் வரைகள் மேருத் தானதிசை யருக்கன்மதி யுடுக்கள் வேலை சகலவுயிர் தாபரங்கள் சராசரங்கள், ஊனுயிர்கள் நராருக்கருமபா தேவருள நிலத்தின் குட்புறம்பு மேலகீழெல்லாம், நானீபன் பதமெல்லாம பிரமமல்லா னவிலுதற்கு வேறுள வோ நயினீ வேந்தே. 86

என்று சுகமுனிவரனுஞ் சனகவேந்து மிருவருமுற் றொருமையதா யிதைய நணி, நன்றுணாவால மெய்ஞ்ஞானப போதந் தன்னை நயந்திருவ ரோதது மொழி நயந்துபேசி, என்றுமுணா போதனையுஞ் சிற்சொரூப விஞ்ஞான சாதனையும் பரிவாலுன்னி, நின்றுணாவி லிருவோரும் பேரானந்த நிறைந்துதிரு விளையாடல் நிருத்தஞ் செய்தார் 87

அஷ்டாவர்க்கிராகீதை.

அஷ்டாவாக்கிர ரிஷியானவர் பதரிகாவனத்தி லிருக்கின்றகாலத்தில், பாற்கவனென்கிற முனீநதிரன் அவருககு நமஸ்காரஞ்செய்து, சுவாமின்! யெனககுத தததுவசொரூப மறியச சொல்லுமையா வென்று கேட்கத், தயவுண்டானவராய்ச் சமுசயமில்லாத வண்ணம தெரியச்சொல்லுகினறா

முததியி லிச்சையுண்டானதே யுண்மையானால், விஷயங்களிலே இசசையை நிவிர்த்திசெய்து சமதமருசி மாற்கம, தயை, சத்தியம், அமிர்தமபோல பஜனை பண்ணவேணடும.

நீ பிருதிவியுமலல, அப்பு, அக்கினி, வாய்வு, ஆகாசமுமல்ல, இவைகட்குச சாட்சியாய் சொல்லக காட்டபபடாத சித்துருபமாக வுனனையறி.

சரீரததை வேறாக அறிநது சிறகனையிலேயே பொருநதியிருந்து பின்னையொன்றும நினையாமலிருநதால், அபபோதே பநதம விடுபட்டுச சுகததையுஞ சாநதியையு மடையும.

நீ பஞ்சபூதமுமல்ல, இநதிரியங்களா லறியபபடுகிறவனுமல்ல, நீ அசங்கன், நிராகாரன், இநதபபிரபஞ்சததிறகுசசாட்சி நீ, இனி யென்ன சொல்லவேண்டும?

அதர்மம், தருமம, சுகம, துககம, மனதிலே அடககி, நீ கர்த்தாவுமல்லாமல, போகதாவுமல்லாமல், எபபோதும முககியமாகவேயிரு.

சகலத்திற்கும் வெதிர்ததமாக யிருககிறவனொருத்தனே நீ, எப்போதும் முத்தனே; இபபடியிருந்தும, மோகததினால்வேறே திருக்குண்டென்று நினைத்ததே யுனககுப பநதமுண்டாயிறறு

நான் கருத்தாவென்கிற அகங்கார சர்ப்பத்திறகு ஏன் பயப்படவேண்டும? நான் எதுக்குங கருத்தாவலல| வென்கிற|வமிர்தத்தைப் பானம்பண்ணிச் சுமமாவிரு.

நானொருத்தனே நிச்சயமாக விமலபோத சொரூபமென்கிற அக்கினியினாலே, தொய்தமென்கின்ற காட்டைத் தகித்துச் சோகபயத்தைவிட்டுச் சுகத்தை அடைவாய், ஞானபுத்திரா!

எந்த வஸ்துவிலே ரச்சுசற்பம்போல, இந்த பிரபஞ்சங் காணப்படுகிறதோ, அந்தப் பரமானந்தமாய் பிரகாசிக்கின்ற நிசசொரூபமே நீ, அதுவே நாமென்று சுகமாயிரு.

எப்போது மாங்காரமில்லாத நீ, பெத்தனென்கிற அபிமானத்தினாலே முத்தனுமாய, மனதெந்தப்படி நினைத்ததோ அந்தப்படியாம்

ஆத்மா வொருத்தனே, பூரணன், சாக்ஷி, சித்து, விபு, அக்கிரியன, அசங்கன், சாந்தன், இச்சையிலலாதவன், அத்தொய்தன், ஆனந்தன்; இப்படிப்பட்ட நீ, இல்லாத பிராந்தியினாலே சமுசாரியைப்போலானாய்

இல்லாத பிராந்தியினாலே நீ பெத்தனானாய்; அந்தவாக்கிய பாவத்தைவிட்டு வுன்னைக் கூடஸ்தனென்றும அத்தொய்தனென்றறி

வாரும ஞானபுத்திரா! நீ தேக அபிமான மென்கின்ற பாசத்தினாலே கட்டுப்பட்டாய்; இனி ஞான பிரஹ்மமென்கின்ற வாளினாலே, அந்த பாசத்தை யறுத்து சுகத்தை அடை.

நீ, நிர அசங்கன், எப்போது மிச்சையில்லாதவன், சாந்தன, சொப்பிரகாசன், ஞானசொரூபன், இப்படிப்பட்ட வுனக்கு சமாதியிலே யிருப்பனென்கிறதே பந்தமல்லவோ?

இந்த விசுவமெல்லா முன்னாலே யுண்டாயிற்று, வுன்னிடத்திலே தரித்திருக்கின்றது, நீ எப்போதுஞ் சுத்த புத்த சொரூபம; நீ இதரசிந்தை நினையாதே.

ஒரு அபேக்ஷையுமில்லாமல் விவகாரமு மில்லாமல், நிற்பயனாய் நிமலனாய்ச சலனமிலலாமல், அளவில்லாத புத்தியுடனே சின்மாத்திர வாசனையைச்செய்.

* சாகரம் அசத்தியமென்றறி; நிராகாரஞ் சத்தியமென்று நிச்சயஞ்செய்; இத்தததுவ வுபதேசததினல் மறுபடி சென் மத்துக் கருகளுகாய்.

கண்ணுடியில் நிழல்காண்பித்தாற்போலவும், அநத நிழலுக் குக்கண்ணுடியே ஆதாரமானற் போலவும, இநத சரீரததிலலங் கும பரமேஸ்வர னிருநதும் அதிலகபபடான.

ஏகமாய், சர்வகெதமாய், இருககின்ற ஆகாசம கடததுக் குள்ளும், புறம்பும், இடையும, எனறு முளளதுபோல, நிததிய மாயுள்ள பிரஹ்மம் சகல பூதங்களினு மிருககினறது.

களங்கமில்லாமல் போதசொரூபமாய, பிரகிருதிககு வே ருய், சாநதமாய், நிர்மலபனு யிருககினற நான, அம்மாவம்மா ! இதத்னநாளும் மோகததினுலே அகபபட்டாறபோலாமேனன

நானெருத்தனே இநதச சரீரததையுஞ ஜகத்தையும பிர காசிககசசெய்கிறவன்; ஆகையினுல, ஜகதமெதலலாம மெனனு டைய பிரகாசவடிவநதாமென, அபபடி யலலவென்றுலும நல் லதுதானே.

சரீரத்துடனே இநதப் பிரபஞ்சமவிட்டு, நிர்சசலனுப்பபர மாத்மாவை யறிநதுகொண்டு, அதிசயமான ஆனநததததில மக கினனுகவே யிருககின்றேன்.

ஜலத்திலே அலை நுரை குமிழி அபின்னமாக வுண்டாகுந் தன்மைபோல், பரமாத்மாவிலே இநதப பிரபஞசம அபினனமா கவே வுண்டாகிறது.

நூலைவிட்டு ஆடையில்லாதது போலவே, விசாரிக்குமளவிற் சின்மாத்திர சொரூபததைவிடப பிரபஞசமிலலையிலலை.

கரும்பு ரசத்தினலே யுண்டான சாககரை, கருமபு ரசமே யானற்போல, பூரணபோத சொரூபமா யிருககபபட்ட என் னுலே பிரபஞ்ச முண்டாகபபடுகிறது.

* சாகரம்=சம்சாரம்,

தன்னுடைய அஞ்ஞானத்தினாலே ஜகத்துக்காண்பிக்கும்; தன்னுடைய ஞானத்தினாலே ஜகத்துக்காண்பியாது; தன்னுடையபிரமையினாலே பழுதை பாம்பாய்த் தோன்றிறது, பழுதையென்றறிந்தால் பாம்பில்லாதது போல.

என்னுடைய சொரூபம் சொப்பிரகாசம்; இதைக் காட்டிலும் மதிகம் வேறில்லை; நான் ஆனந்தன்; ஆனபடியினாலே, எவ்வாறு ஜகத்து விளங்கினாலும் நானே விளங்குகின்றேன்.

மண்ணிலே கடம்போலவும், பொன்னிலே பூஷணம் போலவும், ஜலத்திலே அலைபோலவும், என்னிடத்திலே யுண்டான ஜகத்து மென்னிடத்திலே அடங்கும்.

அகோவகோ! கற்பிதமான இந்தச ஜகத்து அஞ்ஞானத்தினாலே என்னிடத்திலுண்டாயிற்று; சுத்தியில் ரசிதம் போலவும், சூரியப்பிரகாசத்திற் கண்ட கானற்ஜலம் போலவும், பழுதையிற்பாம்புபோலவும்

உதயாஸ்தமனமில்லாமற் சகல ஜகத்தும் நாசமானாலும், பிரமாதிஸ்தம்ப பரியந்தம் நானாயிருக்கின்ற யெனக்கு நானே நமஸ்காரஞ் செய்வேன்.

அகோ வகோ! தேக காரியாயிருந்தும் போக்கு வருத்தில்லாமல இந்த ஜகத்தை நானொருத்தனே வியாபித்திருக்கின்ற வெனக்கு நானே நமஸ்காரஞ் செய்வேன்.

எனக்கு சமமில்லாமல், அச்ச மற்றவனாய், சரீரத்துடக்கு இல்லாமலிந்தப் பிரபஞ்சமெல்லா மொருத்தனாகவே தரிக்கின்ற யெனக்கு நமஸ்காரம்

அகோ வகோ! யெனக்கு இச்சிக்க வேண்டிய தொன்றுமில்லை; உண்டாயிருந்தாலும், சகலமும் யென்னுடையதாகவே பிரத்தியக்ஷமா யறிகிறேன்; இப்படிப்பட்ட யெனக்கு நானே நமஸ்காரம்

அறிகிறதும், அறியப்பட்டதும், அறிகின்றவனும், இந்த மூன்றும் சகதிருஷ்டியினாலே பார்க்கின்ற காலத்தில்லை; அஞ்ஞானத்தினாலே உண்டென்கின்ற தெல்லாம், நிரஞ்சனனானபடியினாலே நானாகவே யிருக்கிறேன்.

அகோ வகோ! தொய்த மூலாஞ்ஞானம துக்கம்; அதற்கொரு மருநதுண்டு; அஃதியாதெனின், திரிசிய மெல்லாம் பொய், நான சித்ரூபமான அமலனென றறிகினறதுவே.

நான் ஞானமாத்திரம்; இநத உபாதி யெனக்கு அஞ்ஞானத்திறு லுண்டாயிற்றென்று சிநதிககின்ற விசாரமே யெனக்கு நிருவிகற்பததிலே யிருககின்றதாயிறறு.

அகோ வகோ! இந்த விசுவமெல்லாம், என்னிடத்திலே தானே இருககின்றது? எதார்த்தமாக இலலை; எனககுப் பநதமுமில்லை, மோட்சமுமில்லை, நான் நிருமலனுனபடியினுல ஒனறிலும் பற்றுதலுமிலலை, பிரமையுமில்லை.

இந்தச் சரீரமுஞ் ஜகத்து மெனக்குச் சற்றுகிலும் நிச்சயமாகவிலலை; சுதத சின்மாத்திரமான ஆதமா நான தானே, ஆகையினு லொருகற்பனையு மெனக்கில்லை.

சரீரம் சொற்க நரகம,பநத மோட்சம், சிந்தை, பயஞுசுகம, இது வெல்லாங் கறபனுமாததிரம; இதனுடைய காரியம, சசசிதாநந்தமான எனககு எமமாததிரம ?

அகோ வகோ! தொய்த மில்லாத எனக்கு ஜனமததிரளிலேயுஞ் ஜனங்களிலலாத காடும்பால வேறெ நான என்ன இசசிககப் போகிறேன்?

நான் சரீரமுமல்ல, எனக்குச சரீரமுமில்லை, நான் ஜீவனுமல்ல, நான் சின்மயன்; இதுவே தெளிவு, ஆகையினுலே, நாசமடைகிற ஜீவன் இசசை யேன் செய்யவேணடும ?

ஆனந்தசமுத்திரமா யிருக்கின்ற யென்னிடத்திலே சித்தமென்கின்ற வாயுவினுலே நானு புலனகளெனகின்ற அலைகள் விசித்திரமாகக் கற்பிக்கப்பட்டது

ஆனந்த சமுத்திரமா யிருக்கின்ற யென்னிடத்திலே மனதென்கின்ற வாயுவடங்கினுல், ஆனியுணடான சீவவ்யாபாரி ஜகத்தென்கின்ற ஓடததுடனே கூடி அமிழ்நதிப்போனுன்,

ஆனந்த சமுத்திரமாயிருக்கின்ற வென்னிடத்திலே, சிவ னென்கின்ற அலையுண்டா யிருந்தும், அடங்கிப்போகிறது அதி னுடைய சுபாவமென நினைக்கவேண்டும்.

ஆத்மாவொன்றே நாசமில்லாத தென்றறிந்து, பிரஹ்ம ஞானதீரனாயிருக்கின்ற வுனக்கு விருதா விருதா அபேக்ஷையே னுண்டாம?

அகோ வகோ! தன்னுடைய அஞ்ஞானமகிமையினாலே விஷ யங்களிலே பிரமை தோன்றிற்று; கிளிஞ்சலானது ஞானமில்லா தவனுக்கு வெள்ளியென்று ஆசை தோன்றினாற்போல

சமுத்திரத்திலே அலை தோற்றப்படுகிறதுபோல், எந்தவஸ் துவிலே இந்தவிசுவந் தோன்றப்படுகிறதோ, அந்தவஸ்து நீயா யிருந்தும அதின் விருத்தியினாலே ஏன்தாபப்படுகின்றாய்?

தன்னை மனோகரமான சுத்தசைதன்னியமென்று கேட்டும், பிறக்கிறது மிறக்கிறதுமான பந்தத்தினாலே பாவத்தையடை கிற மநுடன் தன்னுடைய அஞ்ஞானம் தெரியமாட்டாமல் விருதாவிலே கெட்டுப்போகிறான்.

சகல பூதங்களிலேயுந்தானே இருக்கின்றான்; பூதகணங்க ளெல்லாந் தன்னிடத்திலே இருக்கின்றது; இவ்வாறிருந்தும், முனீஸ்வரரே! அறிவில்லாத பேயன்தான் வேறென்று நினைப் பான்.

பரமார்த்த அத்வைதத்தை மனதிலே விசாரித்து, மநு டன் கருமவசனாய், அந்தோ! ஏன் சலனப்படப்போகிறான்?

விபரீத ஞானமென்கின்ற சிநேகத்துடனே கூடி மந்தப் புத்தியையுடையான் சத்துவங்கெட்டு யென்னேரமுங் காமமே இச்சிப்பன்; நல்ல புத்தியுண்டாவன் அதைத் திரணமாக மன திலே நினைப்பன்.

இகலோக பரலோக பலத்தியாகமும், நிர்மலசித்தமும், நித் தியாநித்தியவஸ்து விவேகமும், உண்டானவனுக்கு மோக்ஷசிந் தையே அதிகமாம்

தயிரியமுண்டானவன் போகத்தையடைந்தாலும், அனேக துக்கத்தை யடைந்தாலும், தனனை நன்ருக வேறென்றறிந்து சநதோஷமுங் கோபமு மில்லாமலே யிருப்பன்.

ஆத்ம ஞானியானவன் தன்னுடைய தேகததை யன்னிய மாய்ப்பார்த்துத் துதிநிநதைகளிலே சந்தோஷமுங் கலககமு மில்லாதிருப்பன்.

உற்பத்தியுண்டான இநதத கிரிசியத்தைச சகசமாகப் பாரான்; இது ஆகுமென்றும இது அல்லவென்று மொன்றையும் நினையான்.

மனதிலே இச்சையில்லாமல் ஞானமிர்தத்திலே திருப்தி யடைந்த மகாத்மாவுக்குச சரியாக வொருததருமிலலை

நினைப்பெல்லாம்விட்டு நிாத்தொந்தனாய், ஞானசிலனாய் இருககின்றவனுககுத் தனக்குததானே வநதபோகததிலே சுக துககஙகளிலலை.

ஆத்மஞானியாயிருக்கின்ற தீரன் அதிபோகங்களை அநுபவித்துககொண்டிருந்து, மூடஜனங்களுடனே கூடிக கோரசமுசாரமென்கின்ற நதியிலே அமிழ்ந்திபோகான

எநதபபதத்தை யடையமாட்டாமல், பிரம இநதிராதிதேவதைகள் அததியநத தயினியர்களா யிருபபாாகளோ அபபடிப் பட்ட பததனை யடைநதும யோகீஸ்வரனானவன் அதில சநதோஷமடையான்

பிரஹ்ம ஞானியைப் புண்ணியபாவ பலன்கள் தொடர மாட்டாது, நிாமலாகாசததைப புகைதொடராததுபோல.

இந்த விசுவமெல்லாம் ஆத்மாவாகவே யறிநத மகாத்மா எபபடி நடநதாலும அவருக்கு விதிநிஷேதஞ சற்றுமிலலை.

பிரமாதிஸ்தம்ப பரியநதமான சதுர்வித தோற்றங்களிலேயுஞ் சற்றும் பிரியாப்பிரிய மில்லாமல், ஞானி சுகமாகவே சஞ்சரிப்பன்

ஞானத்தொய்தன், ஜகத்துக்கெல்லாம் நானே ஈஸ்வரனென்றறிந்து திடநிச்சயனாய், அதைவிடாம லிருக்கின்றவனுககு நானுபவ பந்தபயம் வாராது.

நீ விமலன்; உனக்கொரு சங்கமுமில்லை; இந்தப் பிரபஞ்ச மெல்லாம விடவேண்டுமென்று நினைத்தால், பிரஹ்மத்தினிடத்தில் லயமாகவேண்டும்.

உன்னாலுண்டான ஜகதது சமுத்திரத்திற் குமிழிபோலென்றறிநது, உன்னை வொருததனுகவே பாவித்துப் பரதத்துவத்திலே லயமடையவும்

பிரத்தியக்ஷமாக இருநதும, பார்க்க அசத்தியமாய்ப்போகிறதாகையால், ஜகததே உன்னிடததில் இல்லை; அதெப்படியெனறால, ரசசு சாபபமபோல; ஆகையால், அதைவிட்டு லயத்தை யடையவும

சுகதுக்கம வநததிலும் ஆசைநிராசையிலும, நெருங்கிவநத, மிருத்துவினிடததிலுஞ சமனாய் லயத்தையடையவும

நான் ஆனநதன்; ஆகாசததை மேகம்மூடினாற்போல், இந்தச ஜகதது எனனைமூடிற றென்கின்ற விஞ்ஞான யுததனை வுனககு, விடுகிறது கிரகிக்கின்றது லயம இது மூன்றுமில்லை.

நான் மகாசமுத்திரம்போலே யிருக்கினறவன், இந்தப பிரபஞசம அலைகளபோலே காணபபடுகிற தெனகின்ற விஞஞான யுததனை வுனககுத, தியாகமுமில்லை, கிரகிக்கின்றது மில்லை, லயமுமிலலை

நான் சுததிபோலே யிருககின்றேன், என்னிடத்தில் இந்தச சகத்து ரசிதமபோற றேன்றுகிறதென்கிற விஞஞானயுத்தனை வுனக்கு, விடுகிறது கிரகிககின்றது லயம் இநத மூன்று மில்லை.

நான் சகல பூதஙகளிலேயும இருக்கின்றேன்; என்னிடததிற் சகல பூதஙகளு மிருககின்றன எனகினற விஞ்ஞான யுத்தனை வுனககு, விடுகிறது கிரகிககின்றது லயம் இந்த மூன்று மில்லை

ஆனநதமாய் மகாசமுத்திர மென்னப்பட்ட என்னிடத்திலே விசுவமென்கின்ற ஓடம் மனதென்கின்ற வாயுவினாலே யெப்போதுந திரிகின்றது; பார்க்குமிடத்து பேர்மாத்திரமேயலலாமல் சற்றுமிலலை.

ஆனந்தமாய், மகாசமுத்திர மென்னப்பட்ட என்னிடத்தில், பிரபஞ்சமென்கின்ற அலைகள் உற்பத்தி லயததை யடைநதா லடையப்படும; எனக்குற்பததி நாசமில்லை.

ஆனந்தமாய், மகாசமுததிரமென்னப்பட்ட என்னிடததில், பிரபஞச மென்கின்றது கற்பனையென்றறிநது, சாந்தனை யெப போதும் நிராகாரனுகவே யிருப்பேன்

பிரஹ்ம சத்தை யல்லாமல் பாவமேயில்லை; அந்தபிரஹ்மம் நிரஞ்சனமாய் ஆனந்தமா யிருக்கிறதெனறு இசசையிலே ஆசகதியிலலாமல நான் உபசாநதியடைந திருககின்றேன

அகோ வகோ! நான் சினமாததிர சொரூபன; நானே யிந் தஜகத்து; இநதிரசாலம்போலே யிருககின்றது; இபபடி நிலே பனை எனககுக கிரகிககிறது விடுகிறதெனகிற கற்பனையே யில்லை.

கிரியயத்தினுற் சித்தமுண்டானல், அபபோது பநதமுண் டாப; கிரியத்தில மனமில்லாவிட்டால, அபபோது முததி யுண்டாம

எப்போதானுலென்ன? சிநதிககிறதும, இசசிககிறதும, அங்கலாய்ககிறதும், கிரகிக்கிறதும், விடுகிறதும, சநதோஷிககிறதும், துககிக்கிறதும், தயிரியமிலலாமற போகிறதும, உண்டாகிறதோ, அபபோது பநதப பிராநதியாம

எப்போதானுலென்ன? மனதிலிசசிக்காமல், தயிரியபபடாமல், சந்தோஷ துக்கமில்லாமல், ஜீவசலன மிலலாமல, கோப மில்லாமலிருக்கிறதோ, அபபோது முததிப பிராபதமாம

எப்போதானுலென்ன? நானெனகின்ற தில்லாமற போகின்றதோ, அப்போதே மோக்ஷம்; நானென்கின்றதே பநதம; விவேகியானவாளிதையறிநது வொன்றைக கிரகிககிறதுமிலலை, விடுகிறதுமில்லை, இச்சையில்லாதவனுனபடியினுலே.

செய்தாலும், செய்யாம லிருநதாலும் தொநதங்களிலே சாந்தமெவன் அடைகின்றானே, அநதபபடி நீயும் எப்போதுந் தியாகபரனுயிருக்கின்ற விரதமாயிரு.

இந்தச் சகத்து, அத்தியந்தஞ் சஞ்சலம், நிஸ்சாரம், அநித்தியம், தாபத்திரயங்களினால் தூஷிக்கப்பட்டது, துக்க ரூபமென்று நிச்சயித்தது சாந்த மடையவும்.

காலமும், வயதும், தொந்தமும், தனக்கெப்படி யுண்டாமென்று சிந்தியடைந்த தத்துவஞானி, சுயேச்சையாக சஞ்சரிப்பன்.

என்தகப்பனே கேள்! எவனுக்கானாலென்ன? இந்த லோக பிரவாகத்தை, பார்க்கின்றபோது சீவனத்தின்மேலே சிந்தையும், போகத்தின்மேலே இசசையும், இல்லாமலிருக்கின்றதே மகா ஆச்சரியம்

எதீஸ்சுரர்களுக்கும் யோகீஸ்சுரர்களுக்கும் மதங்கள் நானாவிதமாகவிருக்கும்; அதுவெல்லாம் பார்த்து மநுடனானவன் வேதனையில்லாமற சாந்தியடையாம லிருப்பானோ?

தேகத்துவ மெல்லாமறிந்த சேதனத்துக்குக் குரு யாதுக்கென்றறிந்த மனுடன், தன்னைச் சேர்ந்தவனை தரிக்கவே பண்ணுவான.

பஞ்ச பூதத்திலே கற்பிக்கப்பட்ட விகாரங்க ளெல்லாம, புத்தியினாலே நன்றாக அறிந்து, தொந்தங்களை நீ விட்டதேயுண்டானால், சோதி சொரூபஞானம் உனக்கு இப்போதே யுண்டாம.

வாசனையே சமுசாரம்; வாசனை யடங்கினதே முத்தி; ஆகையினால், வாசனையை யடக்கி யதார்த்தமாக இருக்கின்றவனே மகாத்மா.

ஆத்தமானது, அனர்த்த மூலம், மாயா சொரூபம், அதினுஞ்சத்துரு, காமம், இது இரண்டும் விருதா வென்று முற்றும் விட்டு, எப்போதும் இதை அநுதாரவுசெய்யவேண்டும்.

க்ஷேத்திரம், கிரகம, சினேகிதாள், பாரி, தன சம்பத்து இதுமுதலான தெல்லாஞ் சொற்பன மாத்திரம்; இந்திர ஜாலம் போலே இன்றைக்கோ நாளைக்கோ தெரியக்கூடாது.

எதின் எதின் பேரிலாசை யுண்டாகிறதோ, அது அது சமுசாரம்; அதற்குத்திட வைராக்கியம் அடைந்து, ஆசையை விட்டு சுகத்தை யடையவும்.

ஆசையே பந்தம், ஆசைவிடுகின்றதே மோக்ஷம்; ஆகையால் ஆத்ம ஞானிக்கு ஆசைவிட்டதே சந்தோஷம்.

நீ நித்திய சேதனன்; ஜகத்து அசத்துசசடம; உனக்கவித்தையு மில்லை, ஆசையு மில்லை, நிர்மலன்.

இராச்சியம், புத்திர களத்திரம், சுகங்கள் முதலானது சரீரம விடுகின்றபோது சங்க மாயிருந்தவனுக்குச் சென்மத்திற்கு துக்கமே கொடுக்கும்.

அர்த்தம், காமம், சுகிர்தங்கள் முதலானதும் போதும போதும்; இதனாலே சமுசாரதாபம விடாமல மனது சாந்தியு மடைய மாட்டாது.

மனவாக்குக் காயங்களினாலே நான இச்சைசெயது, ஆயாசமும், துக்கமுங் கொடுக்கின்ற கன்மம நான ஒருககாலுஞ் செய்கின்றதில்லையென்று நிச்சயித்து நித்திய சுகத்தை யடையவும்.

பாவா பாவமில்லாமல், பரமாத்மாவான வஸ்த்து சுபாவமாகவே பிரகாசிக்கிற தென்றறிந்த மகாத்துமா, ஒருவிகாரமும ஒரு விசாரத்தையும் அடையாமற் சுகிப்பன்.

ஈஸ்வரனே சகலத்தையும்நிர்மிக்கின்றவன்; அவரைத்தவிர சற்றாகிலும் இல்லை, இது நிச்சய மென்று, சகல ஆசையையும் முற்றும் விட்ட பரம சாந்தன் பந்தத்தை யடையான்.

ஆபத்து வந்தாலும, சம்பத்து வந்தாலும், தெய்வ யெத்தனமென்று திருப்தனாய் ஜிதேந்திரியனாயிருக்கின்றவன், சுகதுக்கங்களிலே யகப்படான்.

சுகதுக்கம், சென்மம், மிருத்து தோன்றினாலுந் தெய்வயெத்தன மென்று மெய்யாக அறிந்து யத்தனமும ஆயாசமும் மில்லாமற் கருமஞ்செய்தாலுங் கருமபலத்தை யடையான்.

சிந்தையினாலே துக்கம் வருமே யல்லாமல துக்கத்துக்கு வேறே வர ஏது வில்லை; ஆகையினால், சிந்தையை விட்டு இச்சை யிலே அகபபடாமற் சாநதனானவன் திடசுகத்தையடைவன்.

நான் தேகமுமல்ல, எனக்குததேகமுமில்லை, என்றறிந்தவன் ஒரு காரியஞ் செய்ததும, செய்யாததும், இரண்டும் நினையாமற் கேவலம் சுகததை யடைவான்.

பிரஹமாதிஸ்தமப பரியந்தம நானே என்னும் திடநிச்ச யாத்மக விருத்தியையுடையவன் பிராரதத யபிராரத்தி பலத் திலே அகபபடான்

வெகுவிதமாய ஆச்சரியமா யிருக்கின்ற இநதப்பிரபஞ்ச மெல்லா மொனறு மிலலை யெனறு பயம் விட்டுப போயிருக்கின் றவன, வாசனையிலே அகபபடாமற சுத்தஞான சொரூபனாகவே இருபபன

* தேகமானது சிறிது காலங்கிரியா ரூபமாயிருக்கும; அதின் பிறகு வாரததை சொலலிககொண்டிருககும்; அதின் பிறகு சிந தனை செயயும; அது யெபபடி யிருநதாலும நான் அப்படியிருந் தேன்.

பிரீதியிலலா திருநதால ஆதமாவுக்குச சததாவிருத்தியி ல்லை; அதிசயமானபடியினாலே அதை அறிநது யேகாக்கிர சிதத னாய் நானெனறும அறியாம லிபபடியே யிருககின்றேன்.

ஆசிரமம, அனாசிரமம் இலலாத தியான நிஷ்டையிலே சித்ததிலே தாரணையும முற்றும விட்டு, ஒரு விகற்பமுமில்லா மல ஒருததனாய்ச சுகமாய் நானிபபடியே யிருக்கின்றேன்.

சிநதிககபபடாத வஸ்துவைச சிநதிககின்றே னென்கின்ற வனே சிநதையுடனே கூடினவன; அநத ஆயாச பாவனையை விட்டு நானிபபடியே யிருககின்றேன்.

இப்படி எவனாலே அநுபவிக்கப பட்டதோ, அவனே கிரு தார்ததன்; இபபடிப்பட்ட சுபாவமுண்டானவனே மகாபுததி யுண்டானவன்.

---

* தேகம்=ஈண்டு அவிததியா சகித அந்தக்கரண விர்த்தி.

தன் ஐஸ்வரியங் கௌபீன முதலாய், இல்லாததாகையால், தியாகந்தான மிரண்டும விட்டு நான் யிதரசுகததை அடைநதி ருக்கின்றேன்.

பார்க்கிறது யெதையாகிலும் பார்க்கட்டும், சிங்நுவை யெ தையாகிலு மிசசிககட்டும, சிததம யெதையாகிலுஞ சிநதிககட் டும், இதறகெல்லாம வேறாய், தத்துவததிலே நான் சுகித்துக் கொண்டு இதரசுகமாயிருககின்றேன்.

நான் செய்ய வேண்டிய தொன்றுங் காணே னென்கின்ற நிசசயத்தினாலே, ஒன்றிலு மிச்சையில்லாமல், தனக்குததானே வநததாகையினாலே, நானெனகின்ற அபிமான மிலலாமல புசித துசசுகமாக விருககின்றேன்.

தேகாபிமானமுண்டான யோகி, கருமபநததத்தினாலே கட்டு படுவன்; அப்படி வியோகம அபியோக மிரண்டு மிலலாமல் நான் சுகமாயிருக்கின்றேன்

எப்போதும் பநதமில்லாமலிருக்கின்ற எனககு, அருததமு மில்லை, அனாததமுமில்லை; நடக்கும்போதும, இருககும்போதும நிததிரை செய்யும போதும, நான இதரசுகமா யிருககினறேன்

போகும்போதும் எனககு ஆனியுமில்லை, எததனம்பண்ணு கின்றதிலே எனககுச் சிததியுமிலலை, ஆகையால நஷ்டமும லாபமுமில்லாமலே யிதரசுகமா யிருக்கின்றேன்

சுகமுதலான ரூபாதிகளுடைய பாவம், விசாரிததுப பார்த்து அதிலே சுபா சுபங்கள்விட்டு நான் இதர சுகததை அடை ந்திருக்கின்றேன்.

பாவமெல்லாம அஞ்ஞான பாவ மென்றறிநது நிததிரை யிலேவிழித்திருககின்றாபபோல், சமுசார மிலலாமலே இருக் கின்றேன்.

தானமேது, சினேகிதாளேது, விஷயமேது, சாஸ்திரமேது, விஞ்ஞானமேது, இதுகளுடைய மகதது வ மெல்லாமறிநது வாஞ்சைவிட்ட யெனககு.

சாக்ஷி புருஷனைப் பரமாத்மாவான ஈஸ்வரனையறியும் போது, பந்தமோக்ஷமிரணடு மிலலாதே போயிறறு; முக்திக் காகச் சிந்தனை ஏதுக்கு?

உள்ளே ஒருவிகற்பமுமில்லாமல், வெளியிலே இதர இச்சையாகச் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கின்றவனுடைய சுபாவத்தை, அப்படிப்பட்டவன் அறிவானே யல்லாமல் பின்னொருத்தன் அறியமாட்டான்.

உள்ளபடி மகாத்மாவினுடைய தத்துவ உபதேசத்தினாலே தத்துவ புத்தியுண்டானவனுக்கு கிருதார்த்தனுவன்; தானாக ஜீவ பரியந்தம் விசாரித்தாலும் அறியமாட்டான்

விஷயத்தை விட்டதே மோக்ஷம்; விஷயத்திற்கூடுகின்றதே பந்தம்; இதுவே விசேஷ ஞானம்; இதிலே உனக்கு யெப்படித் தோன்றிறதோ, அப்படியே செய்.

நன்றாகப் பேசுகின்றவன், பிரக்ஞை யுண்டானவன், நன்றாக உத்தியோகம் செய்கின்றவன், இப்படிக்கொத்தவனை ஊமைபோலவும், பேயன் போலவும், இப்படிச் செய்யும் தத்துவ ஞானம், அவனைப் பிராகிருதாள தங்களிலே கூட்டார்கள்.

நீ சரீரமுமல்ல; உனக்குச்சரீரமுமில்லை; நீ கருத்தாவுமல்ல, போக்தாவுமல்ல; நீ விசுவசாக்ஷி; நீ சித்துரூபன்; ஆசையில்லாமற் சுகமாயிரு.

இராகத்துவேஷம், மனோதர்மம்; உனக்கு மனதுமில்லை, விகற்பமுமில்லை; நீ போதசொரூபன்; ஆகையால் விகாரமில்லாத சுகத்தை அடை.

பூதங்களிலே தானிருக்கின்றேனென்றும், தன்னிடத்திற் பூதங்களிருக்கிறதென்று மறிந்து, அகங்காரமும் மமதையும் விட்டு சுகத்தை யடையவும்.

சமுத்திரத்திற் தோன்றும் திவலைகள்போல் எந்தவஸ்துவிலே இந்த ஜகத்துத்தோன்றிற்றோ அந்த வஸ்துவே நீ; நீயே ஞானசொரூபன்; இதுவே சத்தியம்; உன்மனதிலே தாபத்தை விட்டு விடு.

தகப்பனே! நன்றாகத்திரிவித கரணத்திலும் விசுவாசம் வை; இதிற் சமுசயமில்லை; நீ சின்மாத்திர சொரூபன்; பகவந்தன்; நீ மாயைக்கு அப்பாற்பட்ட ஆத்மா.

சரீரங் குணங்களோடு கூடினது; வருகிறதும் போகிறதுமாயிருக்கும்; ஆத்மா போக்குவருததற்றது; இதிலே ஏன்விசாரப்படவேண்டும்? தேகங் கற்பாந்திரமா இருக்கட்டும, அல்லது இப்போதே போகட்டும, சின்மாத்திர சொரூபமாயிருககின்ற உனக்கு ஆனிலாபமில்லை.

ஆனந்த சமுத்திரமாயிருக்கப்பட்ட உன்னிடத்திலே, ஜகத்தென்கின்ற அலையுண்டானாலும் லயமுண்டானாலும, உனக்கு ஆனிலாப மில்லாமலே இருப்பாய்

தகப்பனே! சின்மாத்திர சொரூபமா யிருக்கின்ற உனக்கு, ஜகத்துச்சின்மாத்திர சொரூபமே யல்லாமல் வேறல்ல; இப்படிப்பட்ட உனக்கு, வற்சிதம் அவற்சிதம் யெபபடி வரப்போகிறது?

ஒருத்தனுய், அவவியனுய், சாந்தனுய், சிதாகாசமாயிருக்கின்ற உனக்குச் சென்மமுமில்லை, கருமமுமில்லை, அகங்காரமுமில்லை.

நீயெதைக் கண்டாலு மதிலே நீ யொருத்தனே தோன்றுகின்றுயல்லாமல், உன்னைத்தவிர எதுவும இல்லை. சொர்னத்தைத்தவிரப் பூஷணம் வேறல்லாததுபோல

இவனவனுனது இதுவென்கின்ற விகாரமெலலாம விட்டுச சகலமும் ஆத்மாவே யென்கின்ற நிசசயததினுலே சங்கறப தேசில்லாமற் சுகமாயிரு.

உன்னுடைய அஞ்ஞானத்தினுலே ஜகத்துண்டாயிறறு; பரமார்த்தனுக நீயொருத்தனே சஞ்சரி; ஆகையால, சமுசாரியும் அசமுசாரியும் நீ யொருத்தனே

இந்தப் பிரபஞ்சம் பிரமை மாத்திரமே யல்லாமல் வேறொன்றுங் காணேன்; ஆகையால், நீ யொருவாசனை யோடுங் கூடாமற் சின் மாத்திரமாய்ச் சுகமாயிரு.

தம்பி! நீ யொருத்தனே சமுசார மென்கின்ற சமுத்திரத்திலே முன்னு மிருக்கின்றுய் இப்போது மிருக்கின்றுய் இனி மேலுமிருக்கப் போகின்றுயாகையால உனககு பந்தமோக்ஷங்களே யில்லை; நீ கிருத கிருத்தியனே |சரி.

சின்மயமா யிருக்கின்ற சித்தம் சங்கற்பங்களினாலே அலைப்பிக்காமல், அகங்காரம விட்டு ஆனந்த சொரூபமாய்ச் சுகமாக யிரு.

நீ யெச்சரிக்கையாயிரு ஒன்றும் மனதிலே நினையாதே; சத்தியமாய்ச சொல்லுகின்றேன், நீயே ஆத்ம சொரூபம்; நீயே முக்தன்; இனி அறிகின்ற தென்ன ?

தகப்பனே ! தினநதோறும் நானாசாஸ்திரம் பார்த்தாலும், கேட்டாலும, சொனனாலும, உனககுச் சாநதி வரப்போகிறதில்லை; ஆனபடியால், மனதிலே நினைக்கினறது மறந்தாலொழிய, சித்ததகிலே இசசையானது விட்டு நிர்மல ஞானியாக யிருநதுக் கொண்டு காமஞசெய்தாலும், யோகததிலே யிருநதாலும், சமாதியிலே யிருநதாலும நல்லது

ஆயாசத்தினு லுண்டாகும் துக்கம சகலமும இராகவசமாயிருககும; இதை மூடன் அறியான்; விவேகியானவன் ஆயாசமில்லாமல நாசமில்லாத பததததை யடைவான்.

நிமிஷா நிமிஷமானாலும வியாபாரம் விட்டு துக்கமில்லாமலெவனிருக்கின்றானே அவனுக்குச் சுகமுண்டு; வியாபாரத்துடனேகூடினவனுககு ஒருக்காலுஞ் சுகமில்லை

இது செய்தேன் செய்ய விலலையென்கின்றதே தொந்தம இது எபபோது மனதிலே இலலாமற போயிற்றோ, அப்போது அந்தமனதுக்குத் தருமாதரும கருமமோக்ஷங்களுமில்லை.

விரக்தன் விஷயங்களுடனே கூடான்; ராகியானவன் விஷயங்களைப் போகிபபான்; பந்த மோக்ஷமிரண்டு மில்லாதவன் ராகியுமல்ல விரகதனு மலல.

தளளுகிறதிலும கிரகிக்கிறத்திலும, நினைவு எம்மட்டும் இருக்குமோ, அமமட்டும் ஞானத்திறகு ஆணியுண்டு; அதுவே சமுசார விருக்ஷததிற்கு முளை

பிரவிர்த்திகளிலே ராகாதிகளுண்டாம் அதையறிந்து சிசுபோலே தொநதஙகளில்லாமற் சுகமாயிரு.

ராகமுண்டானவன் துக்கநிவர்த்திககாக சமுசாரம் விடவேண்டுமென்று நினைபபான; ராகமிலலாதவன் துக்கமிலலாமலே யிருந்து சமுசாரம விடவேண்டுமென்கின்ற நினைவேயடைவான்

தேகத்திலேயும், மோக்ஷத்திலேயும் யானெனதென்கிற மமத்துவ மிருக்கின்றவன் யோகியுமலல, ஞானியுமல்ல, அவன் பின்னும் துக்கமும் பந்தமு முண்டானவன்.

அரி யர பிரமாதிகளுனக்கு உபதேசங் கொடுத்தாலும், உன்மனதிலே சகலமும மறவாதேபோனு லுனகரு லாபமில்லை.

திருப்தியடைநதவன், இந்திரிய செயமுண்டானவன், ஆசை யில்லாத தததுவசமனன், ஏகாங்கியாய் யாதொருத்த னிருக் கின்றானே, அந்த ஞானி ஒருத்தருககு மெட்டபபடாத யோக ஞான பலத்தை யடைவான்.

இநத ஜகத்திலே தததுவ ஞானியானவன், விஞ்ஞானனாக் தத்திலே சற்றுகிலுந துக்கத்தை யடையான; அபபடிப்பட்ட ஒருததனாலே, இநதப் பிரமாண்ட மண்டலம பூரணமாக விருக் கின்றது.

ஆத்மராமனு யிருககின்றவனே விஷய சுகஞ சநதோஷிப் பிக்கமாட்டாது; அது எபபடி யெனறால், நலல கொழுநதுகள் தின்கின்ற யானையை, வேபபஙகொழுநதுகளா சநதோஷிக்கப் பண்ணமாட்டாதது போல.

அடையப்பட்ட போகங்களிலேயும, அடையபப படாத போகங்களிலேயும, எவன் ஆசததியிலலாம லிருககின்றானே, அவனே இந்த ஜகத்திலே கிடையாதவன்

சமுசாரியானவன் எபபடி போகம எபபோ வருமென்று இச்சித்திருப்பானே, அபபடியே முமூட்சு மோக்ஷ மெபபோ வருமென்று இச்சிபபன்

போக மோக்ஷ மிரண்டிலு மிசசையில்லாதவனே சாக்ஷாத் காரமான பிரஹ்மம்; அவனே மகாதமா

தருமார்த்த காமமோக்ஷங்களிலும், ஜீவததுவததிலும மிரு த்தியுத்துவத்திலும், கிரகிககிறதிலும, விடுகிறதிலும இச்சை யில்லாமல் எநதத தயிரியபுருஷனிருககின்றானே, அவன் இந்த லோகத்திலே கிடையாதவன்.

இந்த விசுவமெல்லாம் லயமானாலும், சந்தோஷமில்லாமல், நிறைந்திருந்தாற் றுக்கமு மில்லாமல, இப்படி மகாசுகத்தை

அடைந்த தீரன், ஒருத்தனாகவே சஞ்சரிப்பன்; அப்படிப்பட்ட ஞானத்தினால் கிருதார்த்தன் ஆசையில்லாத புருஷன்; புத்திவிகற்பமெல்லாம் விட்டுப் பார்க்கும்போதும், கேட்கும்போதும், கிராணமறியும்போதும், ரசனையறியும்போதும், ஊறுகின்றதறியும்போதும், ஏதார்த்த சுகத்தை அடைந்தே யிருப்பன்.

சமுசார சாகரத்தைக் கடந்திருக்கின்ற யோகிக்கு, விரக்தியுமில்லை, சந்தோஷமுமில்லை, இந்திரிய பிரவிர்த்தியுமில்லை, திருஷ்டியுமில்லை

நித்திரையுமில்லை, சாக்கிரமுமில்லை, கண் மூடுகின்றதுமில்லை, திறக்கின்றது மில்லை; ஓகோ! இப்படிப்பட்ட வவஸ்தை முத்தி சேதனனுக்கே சொல்லும்

ஒருத்தனை நிந்திக்கிறதுமில்லை, புகழ்கிறது மில்லை, சந்தோஷமுமில்லை, கோபமுமில்லை, கொடுக்கிறது மில்லை, வாங்குகிறது மில்லை, இப்படி யொன்றிலும் ஆசையில்லாதவன் ஜீவன் முக்தன்.

ஜீவன் முக்தனென மகாத்துமா, பிரியவஸ்துவிலே சந்தோஷியான்; மிருத்து கிட்ட வந்தாலுங் கலக்கப்படான்; எப்போதும் யெதார்த்தமாகவே யிருப்பன

சாவத்திர சமதிருஷ்டியுண்டான தீரனுக்கு, புருஷனிடத்திலும் ஸதிரீயினிடத்திலும், சுகதுக்கம், ஆபத்துச சம்பத்துகளினும், ஏற்றத்தாழ்ச்சி யில்லாமற் சுகமாக இருப்பன்.

சமுசார ஜீரணமான புருஷனுக்கு இம்சையுமில்லை, தயையுமில்லை, கிருபையு மில்லை, ஈனத்துவமுமில்லை, சந்தோஷமுமில்லை, துக்கமுமில்லை.

சித்தமெதிலுங்கூடாத சிற்சொரூபன் விஷயமுண்டானவனுமல்ல, இல்லாதவனுமல்ல, பெத்தனுமல்ல, முத்தனுமல்ல, பிராப்தியானதிற் சந்தோஷமுமில்லை துக்கமுமில்லை.

சமாதான மில்லாமற் சூனியசித்தனான புருஷன் மோக்ஷம் வந்து முன்னே நின்றாலு மறியான்.

மோகம், அகங்கார மில்லாமற் சகலத்தையும் விட்டுவிட்ட யோகீஸ்வரன், ஏது செய்தாலு மதின பலத்தை யடையான்.

மனதில்லாதவனும், மோகனு சொற்பன சேடத்துவமில்லா தவனு யெவவொரு மகா புருஷன் மஹாத்மத்தை யறிந்து லோகத்திலே சஞ்சரிப்பன.

எவனுக்கு எந்தமட்டில் ஞான முதயமாகிறதோ, அவ்வள வுக்குப் பிரமை சொற்பனம்போலே பிரமிக்கச்செய்யும்; அப்ப டிப்பட்ட கேவல சுக சொரூபமாய்ச் சாந்தமா யிருக்கின்றதே இதற்கு நமஸ்காரம்.

சகல பதார்த்தங்களையு மாற்சித்துத் தனக்கு வேண்டிய போகங்களையெல்லா மநுபவித்தும், புத்திவந்தனானவன் சீக்கிர மாக அவைகளைவிட்டு நீங்கினாலன்றி சுகங்காண மாட்டான்.

சமுசார மென்கின்ற கோடைகாலத்து வெய்யிலிலே தெத்த மானவனுக்கு, எந்தவிதத்திலேயும் சமமென்கின்ற அமிர்தவருஷத்தினாலே நனைந்தாலொழியக் குளிராமை பொருந் திசசுகத்தை யடையமாட்டான்.

ஜகத்து, பாவனை மாத்திரமே யல்லாமல பரமார்த்தமாக மற் றொன்றையுங் காணேன்; பாவாபாவ மெப்போதும விவேகித் தறிகிறவன் சுபாவமடைவன்; ஆத்மபதத்தை அடைந்தவனுக்கு அது தூரமுமல்ல, சமீபமுமல்ல; நிர்விகற்பம், நிராயாசம், நிரா காரம், நிரஞ்சனமாக இருக்கும்.

மோகத்தை மாத்திரம் விட்டுச சொரூப வாசனையடைந்த புத்திவந்தன், சமுசயந்தீர்ந்த தெளிவிலே சற்றாகிலுந் துக்க மடையான்.

இந்த ஜகத்துகற்பனை மாத்திரம்; ஆத்மா நித்தியமுக்த னென்றறிந்த தீரன், சமுசயமில்லாதவனுகையால், குழந்தை போலும் ஒன்றாலும் பற்றுதலில்லை.

தானேபிரஹ்மமென்றறிந்து, உண்டானதும இல்லாதது மாகிய இரண்டுங் கற்பிதமென்று நிச்சயித்து, நிஷ்காமனுயிருக் கின்றவனுக்கு, அறிகிறது மில்லை, சொல்லுகிறது மில்லை, கிரி யையுமில்லை.

இது நான், இதுநானல்லவென்கின்ற விகற்ப மில்லாமல் சகலமும் பிரஹ்மமே யென்னும் நிச்சயத்தினாலே உத்தமமான யோகி சும்மாயிருப்பன்.

உபசாந்த முண்டான யோகீசுரனுக்கு, விக்ஷேபமுமில்லை, விரக்தியுமில்லை, தெளிவுமில்லை, மூடமுமில்லை, சுகமுமில்லை, துக்கமுமிலலை.

தன்னுடைய ராச்சியத்திலும், பிக்ஷாவிர்த்தியிலும், செல்வத்திலும, வறுமையிலும், புகழ்ச்சியிலும், இகழ்ச்சியிலும், சனங்களிலும், வனத்திலும், நிர்விகற்பமான யோகீசுரன் அசங்கமாகவேயிருப்பன்.

தொந்தங்களில்லாத யோகிக்கு தருமமேது? அதர்ம்மமேது? காமமேது? விகற்ப மேது? இது லபித்தது இது லபிக்கவில்லை யென்கிறதேது?

செய்ய வேண்டிய காரியமுமில்லை; மனதுக்கு இஷ்டமான காரியமு மிலலை; சுயேறசையாக, சொப்பிரயோசனததோடும் ஜீவனஞ் செய்துககொண்டு ஜீவன் முக்தனுனயோகி சிற்சொருபமாகவிருபபன்.

சாநதமாய் சகல சங்கற்பங்களுும துரிசறவிடுத்த யோகீசுரனுககுப பிரபஞசமேது? மோகபபிராநதியேது? தியானமேது? முகதியேது?

பிரஹமததைப பாாக்கினற மனதுண்டானவனுககு, நானே பிரஹமமெனறு சிநதிககலாம. இவ்வண்ணமே வஸ்துவைக் காணுதநிாமல மனதுணடானவன எதை சிநதிககபபோகிறுன்?

ஆதமவிடசேஷபமுண்டானவன் சரீரமும மனதும் நிரோதனஞ் செயய வேணடுமெ; * தயிரியமுண்டான புருஷனுக்குச சாதிககவேண்டிய தொனறுமில்லை, விட்க்ஷேபமுமில்லை.

தயிரிய புருஷன் லோக விருத்தமாய் லோகத்தார் போல் சஞ்சரிபபன், அதறகுளளானவனலல; அவனுக்குச சமாதியுமில்லை, விட்க்ஷேபமுமிலலை.

பாவா பாவ மறியாமல் ஒரு வாசனையோடுங் கூடாமலிருக்கின்ற யோகி, லோக திருஷ்டிக்கு கருமஞ்செய்தாலுஞ் செய்தவனல்ல

---

* தயிரியம்=அபரோட்சாநுபவம்.

தயிரிய புருஷனுக்குப் பிரவிர்த்தி நிவிர்த்திகளிலே * ஆக்கிரகமில்லை; வேண்டியதை செய்துக்கொண்டு ஒன்றிலும் பற்றில்லாமற் சுகமாயிருப்பன்.

விவேகியானவன் சகலவாசனைகளி னின்றும் விடுபட்டு, பாவமில்லாமல், முததியிற பந்தமுடையவனுய, சுகமாகயிருநது கொண்டு காற்றிலகபபட்ட உலாநத சருகுபோல சமுசாரமென்கின்ற வாயுவினுலே சஞ்சரிபபன.

சமுசாரதுக்கங்களாயிரம் வநதாலுமெ, சம்பநதங்கள் வநதாலும், சுக துக்கங்கள் தோனறுமெ லெபபோதுஞ் சாநத சித்தமுண்டானவன், விதேகி போலே பிரகாசிபபன்

மனது சாநதமடைநது ஆதமராமனுயத தயிரிய புருஷனுமகாத்மா சாகிறதும பிழைககிறது மிரண்டு மிலலாம லிருப்பன்.

எதார்த்தமாக சூனிய சித்தனுய், இசசையில்லாத தயிரிய புருஷன் எதைச செயதாலும், அஞ்ஞானி போலே மானுவமானத்திலே கட்டுபபடான.

சகல கருமங்களேயுஞ சரீரம் செய்கினறது; சுத்த சொரூபனுயிருக்கின்ற நான, ஒருகருமமுஞ செயயவிலலை யென்கினற ஞானி, சகல கருமங்களுமெ செய்துஞ செய்யாதவனே.

மூடன், எநத விதி கருமங்களை செய்தாலும் பெததனேயல்லாமற் கிருத கிருததியனுகமாட்டான; ஜீவன முகதன் எநதக்கருமமுஞ செய்தாலுஞ சுகானுபவியாய் கிருத கிருததியனுகவேயிருபபன்.

புத்திவநதனுனவன், நானுவிகாரம் விட்டுக் கலகக மில்லாமல ஒன்று நினையாமல், தன்மயமாய் வேறே யொன்றறியாமற் சும்மாயிருப்பன்.

சமாதியுமில்லை, விட்சேபமுமில்லை, தான் முமூக்ஷுவுமல்ல், அன்னியனுமல்ல; கறபனை, விருததி, நாசங்களுண்டானுலுமெ, அகர்த்தாவானவன எப்போதுமெ மகாதமாவாகவே இருபபன்.

---

* ஆக்கிரகம்=அகஙகாரம்.

உள்ளே அகங்காரத்துடனே இருக்கின்றவன், கருமஞ் செய்யாதிருந்தாலுஞ் செய்தவனே; அகங்கார மில்லாத தீரன், செய்துஞ் செய்யாதவனே.

முகதனான புருஷனுடைய சித்தங்கலங்காது, அசையாது, சந்தோஷப்படாது, சமுசயமிராது, ஒரு கருமமுஞ் செய்யாது

தியானியாது, சேஷ்டை செய்யாது, சிற்சொரூபமான சித்தம் எதற்காகச சேஷ்டை செய்கின்றது? எது நிமிததியந்தி யானஞ் செய்கினறது?

மூடனானவன் தத்துவத்தைக் கேட்டு மூடபாவத்தையே யடைவன்; விவேகியானவன சமுசய முண்டானாலும், எதார்த் தமாகவே யிருப்பானே யல்லாமல், மூடன்போல் போகான்.

மூடரானபோ, யேகாக்கிர சித்தமும், வாயுநிரோதமும், அப்பியாசமெனறு செய்வார்கள்; தீர புரஷனானவன் ஒரு கரும மும் செய்யான்; நிததிரையிலே சொற்பன சேஷ்டைபோல இருப்பன்.

மூடனானவன், எத்தனஞ் செய்தாலும், செய்யாதிருந்தா லும், முகதியடைய மாடடான்; பிரக்ஞையுண்டானவன் தத் துவநிசசயத்தினாலே மோக்ஷததை யடைவான்.

நிமலமாய, பரிபூரண மாத்திர நிட்பிரபஞ்சனாய், பிரிய சொரூபனாய், ஆனநதனாய், நிராமயனாய்ப பிரகாசிததுக் கொண் டிருககினற பரமாதமாவை, மூடரான பேர் அப்பியாசஞ்செய் தும் அறியமாட்டாாகள்.

அபபியாசரூபமான கருமத்தினாலே மூடனானவன் மோக்ஷ மடைய மாட்டான்; விவேகியானவன் ஞானமாத்திரத்தினாலே கிரியை யில்லாமல் முகதியை யடைவான்.

பிரஹ்மத்தை யடைகின்றேனென்று மூடனானவன் நினை த்து அடைய மாட்டான்; தீரனான புருஷனானவன், நினையாமலே பிரஹ்மசொரூபத்தை யடைவான்.

அகங்கார யுகதமான ஜெனங்களாச்சரிய மில்லாமலே சமு சார விருக்ஷத்தை விர்த்தி செய்வார்கள்; புத்திவந்தனானவன்

சமுசாரம முற்றாந துக்கமானபடியினாலே, அதினுடைய மூல தனதை விவேகமென்கின்ற கோடாலியாலே வெட்டிபபோடுவான்.

மூடனானவன் எத்தனை நியமஞ்செய்தாலும, சாந்தியடைய மாட்டான்; தீரபுருஷனானவன் ததுவ நிசசயஞசெய்து சகலத்தையு மறிநது எப்போதுஞ் சாநதனாகவே யிருபபன்.

பாகிய திருஷ்டியினாலே பிரமததைப் பாரப்போ மென்கிறவனுடைய எத்தனம், விருதா எத்தனம; அதை விஞ்ஞானியாயிருககின்ற பேர்கள் கைபபிடியாாகள்; தன்னை அவ்வியயனாகவே யெப்போதும் பார்ப்பன்.

மூடனானவன சரீரத்தைப் பிடித்துக் கொண்டிருநததினாலே தத்துவயோகததை யடையமாட்டான்; தீரனுககுக கிரியை விட்டு விட்டதே மனோநிரோதம்

ஒருததன் மனதிலே என்நேரமும பாவனைசெய்வன், மற்றொருத்தன் பாவனை செய்யாதிருபபன், இநத விரண்டும் விட்டவனே முக்தி சுகததையடைவன்.

கேவலம அசுத்தமான தொய்ததததைப புததியினா பாவனைசெய்வார்கள்; அபபடி சிவன பரியநதம பாவனை செய்தாலும் முகதி அடையமாட்டாாகள்.

மோக்ஷ இசசை யுண்டானவனுக்கு, புத்திசாலமபமாக விருக்கும்; நித்திய முகதனான நிஷ்காமனுககுப் புததி நிராலமபமாகவிருககும; விஷய மெனகின்ற காட்டைபபாாததுசசனங்கள்பயநது, விஷயநிரோத மாகிறதற்கு ஞானததைச சரணமடைநதார்கள்.

நிர்வாசனை என்கின்ற சிங்கத்தைபபார்த்து, விஷயமென்கின்ற யானை நிர்வகிக்க மாட்டாமற் பயந்தோடிபபோம்.

சமுசயநதீர்ந்து யுக்த சித்தனானவன் முக்தித திசையையடைந்து சநதோஷிப்பன்; பார்க்குமபோதும், கேட்கும்போதும், பரிசமறியும்போதும, ஆககிராணமறியும்போதும், ரசனையறியும் போதும் பிராப்தியானதைககொண்டு சுகமாயிருப்பன்.

புத்திவந்தனானவன் வஸ்துவைச்சிரவணஞ்செய்த மாத்திரத்தினாலே அவவஸ்துவே தானென்னுமநிச்சயததுடன் இருப்பான்; இது ஆசாரம அநுசார மெனறும பாரான்.

எப்போது யென்னசெய்யவேண்டுமோ, அப்போதே சுப பலம லபிததாலுஞ் செய்துவிடுவன்; சிசுககளைப்போல்

தனககெப்போதுங் கருத்தத்வ, போக்தத்துவங்களில்லை யென்றறிநத புத்திவநதனானவனுககு, சகலசித்த விருத்திகளும் அநதக்ஷணமே நாசமடையும

ஆசையில்லாமல் விஞஞானநிதியா யிருக்கின்றவனுடைய புததி * சவுமியமாக விருககும; ஆசையுண்டான மூடனுடைய புததி யெபபோதுங் குரூரமாயிருககும்.

அத்தியந்தபோக மநுபவிததாலும், குகையிலே சஞ்சரித்தாலும், கறபனையில்லாத யெதீசுரனுககுப பநதமுகதி இல்லை.

தயிரியவநதனான புருஷன், தெய்வத்தை, சோஸ்திரியானை, தீாததத்தை, இராஜாவை, ஸ்திரீகளைபபாாததுத தோததிரஞ் செய்தும், ஒன்றேடுங் கூடாமலிருப்பன்.

யோகீசுரனானவன் புததிர களத்திராள, தன்னுடையகோத்திரவாககம, தன்னை சேவிததபேரெல்லாரும், அவன் பேய னென்று துரததிவிட்டாலும விசாரத்தையடையான்.

திருநதியடைநததினாலே சநதோஷமுமில்லை, துக்கம்வந்த போது துககமிலலாமலும இப்படிப்பட்ட ஆச்சரிய திருஷ்டியுண்டான புருஷனை, தமபி! அப்படிபபட்டபேரே அறிவார்கள்.

தயிரியனான புருஷன், சகசமாக நிராகாரியாய், சூனியாகாரியாய், அவிகாரியாய், நிராமயனாக விருக்கின்றான்; ஆகையால், சமுசார கிருததிய மொன்றுஞ செய்யபபோகான்; மூடபாவமுண்டானவன், கருமங்களைச் செய்யாதிருந்தாலுஞ் செய்தவனே.

சிற்சொரூபமாக விருக்கின்றவன், செய்யாமலிருந்தும் லோகத்தார்போல வியாகூலமிலலை.

---

* சௌமியம் - சாந்தம்.

சாந்த புருஷனானவன், சகலவியவகாரததிலுமிருந்தாலும், சுகமே அநுபவிபபன்; சுகமாகவே வருவன; சுகமாகவே போவன்; சுகமாகவே படுததுக்கொள்வன்; சுகமாகவே பேசுவன்; சுகமாகவே அநுபவிப்பன்

விவேக புருஷனானவன், லோகததாாபோலத் துககததை யடையான்; மனதிலே சலனமில்லாமல் நிறைநத சமுத்திரம் போல விருபபன்.

மூடனுக்கு நிவிாததிவநதாலும, அவன் பிரவிாததி மார்க்கமே போவன்; நிாமலசித்தமுண்டானவனுககுப பிரவிாததியுண்டானாலும் அவன் நிவிாததிமாாக்கமே போவன.

மூடனானவன் வைராககியம் கொண்டிருபபன்; சீரமில்லாமற் போகிறவிடத்திலே ராகமெங்கே? மூடனுககுப பாவனை பாவிக்கின்றவிடததில அநதத திருஷ்டி தெளிவுககு வாராது; ஞான புருஷனுககுப் பாவிககததகக பாவனை, நிாமலமாகச் சூனிய திருஷ்டியாம.

குழந்தைபோலச சகலததிலுமநிஷகாமனாயிருககின்ற முனீசுரன் சகல கருமங்களையுஞ்செயதாலும ஒருகருமததையுமடையான்; சகலபாவங்களிலும சமததுவமாயிருககினற மகாததுமா, ஆதமஞானத்தினால, பாாககும போதும, கேடகுமபோதும, ஆக்கிராணிக்கும்போதும, பரிசமறியுமபோதும, சூனியசிததனாயச சுகமே யநுபவிப்பன.

ஆகாசமபோல எபபோதும நிாவிகற்பமாயிருககினற தீர புருஷனுக்கு மறப்பெங்கே? சாதிககபபட்டதெங்கே? சாதனை யெங்கே?

பாமமாய், ஆநந்த ரூபததிலேயிருநதும, பிரவிருத்தியில்லாத விவேகிக்கு, பநத மோக்ஷங்களில்லை; அநுஷ விஷாதமுமில்லை?

இடைவிடாமல், குரூரமாகாமல யாதொருத்தனுக்குச் சமாதி அப்பியாசமிருககிறதோ அவனே சலனமிலலாத நிச்சல சொரூபன்; அவனே பூரணன, அவனே ஆபதசன்னியாசி.

ஐயா ! வெகு பாவவிசேஷ முடையானுக்கு, எதற்குச் சொல்ல வேண்டுமே? ஆத்மதத்துவத்தை யறிந்த மகாத்மா, போகமோக்ஷங்களிலே * காங்கிஷையான்; எல்லாவற்றிலும் நிரஞ்சனனாகவே யிருப்பன்

துவைதமாயிருக்கின்ற மகதாதி ஜகத்து, சின்மாத்திர சொரூபமாக விசிரிம்பித்திருக்கிறது; அதை விட்டுச் சுகபோத சொரூபமாயிருக்கின்ற மகாத்மாவுக்குச் செய்யவேண்டிய காரியம் ஒன்று மில்லை.

இந்தப்பிரபஞ்சம் பிராந்தி மாத்திரம்; பிராந்தியை விட்டு விட்டால் ஒன்று மில்லை யென்றறிந்த சிற்சொரூபன், சுபாவமாகச் சாந்தியை யடைவான்

ஆபாசமாக விருக்கின்ற திருசியத்தைப் பாராமல் விமல போத சொரூபமா யிருக்கின்றவனுக்கு விதிநிஷேதமுமில்லை, சாந்தியு மில்லை, ராக விகாரங்களுமில்லை

புத்தி வந்தனை மகாத்துமா, புத்திகற்பிதமான சம்சாரம் மாயாமய மாத்திரமென்றறிந்து மோகம், அகங்காரம், ஆசை முதலானவற்றை விடுத்துச் சுகமாயிருப்பன்

நாசமில்லாத ஆத்மஞானி விசுவமாயறிதல் மாயை அகங் காரத்துவ முதலானவையில்லாமலிருப்பன்.

மகாத்துமாவா யிருக்கின்ற புருஷன், க்ஷணமாத்திரமானாலும் ஆத்ம விரோதமான கருமங்களசெய்யான்; விருதாக்கதைகள் நிஸ்சாரமென்றறிந்து வாசிக்கான்.

மூடனானவன், தத்துவத்தைச் சிரவணம் பண்ணினாலும், அதன் விசேஷத்தை யறியமாட்டாமல், விஷயங்களுடனேகூடி, மூடத்துவமே அடைவன்; ஞானத்தினாலே விடுபட்ட கன்ம முண்டானவன், லோகத்தார் போலத் தானுங்கருமஞ் செய்வான்; பலனிச்சியான்; ஒன்றுஞ் சொல்லப்போகான்.

சற்றும் மனதிலே கலக்கமில்லாமல் நிர்விகற்பமா யிருக்கின்ற மகாத்துமாவுக்கு, இருட்டு மில்லை, வெளிச்சமுமில்லை, லயமுமில்லை, பின்னையொன்று மில்லை

* காங்கிஷையான் = இச்சியான்.

அநிர்வாச்சியமா யிருக்கின்ற சுபாவமான யோகிக்குத் தயிரியமுமில்லை, விவேகமுமில்லை, பயமுமில்லை.

யோகதிருஷ்டியினாலே கருமபலத்தை அடையாதவனுக்குச் சுவர்க்கமுமில்லை, நரகமுமில்லை, ஜீவன முக்தியுமில்லை.

சாந்தி யென்கின்ற அமிர்தத்தினால் திருப்தியடைந்த தயிரிய புருஷனுக்கு, லாபாலாபங்களிலே அனுஷவிஷாதங்களில்லை.

நிஷ்காமனாய்ச் சந்தோஷத்தை யடைந்த முனீசுரன்; தானே தன்னைப்பார்த்து பூஜிக்கின்றது மில்லை, குருவானைப்பார்த்து நிந்திக்கின்றது மில்லை, சுகதுக்கங்களில் சமனாய ஒருகிரியையும் பண்ணாதிருப்பன்

தயிரிய புருஷனானவன், சமசாரம விட்டால், தன்னைப் பார்க்கிறதுமில்லை, சந்தோஷ துக்க தோஷங்களிலே விடுபட்டுப் பிழைத்தவனுமல்ல, செத்தவனு மல்ல.

ஆசையில்லாமற் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கின்ற மகாத்மாவுக்குப் புத்திராதிகளிலே சிநேகமுமில்லை, விஷயங்களிலே இச்சையுமில்லை.

தயிரிய புருஷனானவன் எங்கும் சுகமாயிருப்பன; பதிதனைப்போலேயு மிருப்பன்; யதேச்சையாகச் சஞ்சரிப்பன; சயனாதி சுகனாதி சுகங்களிலே ஆசக்தி செய்யான.

சோபமான இடத்திற் சேர்ந்து ஒரு விஷயமும அறியாம லிருக்கையில் சரீரமுண்டானாலும, லயமானாலும, அந்த மகாத்மாவுக்கு அந்தச் சிந்தையில்லை.

சாந்தனாய், அன்னிய மில்லாமல், இதர விசசை சஞ்சாரியாய், தொந்த ரகிதனாய்ச் சகல பூதங்களிலும ஆசக்தியில்லாமல் மகாத்மாவான யோகியானவன் ரமிப்பான.

சிதானந்த சொரூபமா யிருக்கின்ற மகாத்மா, பொன்னும் ஓடுஞ் சமமாக வெண்ணி மமத்துவமில்லாமல இருதயக்கிரந்தி யறுத்துப்போட்டு, இராசத தாமதங்களில்லாமற சுகமாயிருப்பன்.

எப்போது முக்தாத்மாவாகித் திருப்தியடைந்த மகாத்மாவுக்கு, ஒன்றிலே அவதானமுமில்லை, வாசனையுமில்லை, அவனுக்கு இணை லோகத்திலே யொருத்தருமே யில்லை

அறிந்து மறியாதிருப்பன்; பார்த்தும் பாராதிருப்பன், சொல்லியுஞ் சொல்லாதிருப்பன்; இப்படிப்பட்ட நிர்வாசனை யுண்டானவனுக்கு இணை யொருத்தரு மில்லை.

பிச்சைக்காரனானாலும், இராஜாவானாலும், நிஷ்காமனாயிருக்கின்றவன் பிரகாசிப்பன; பாவங்களிலே கூடாத புத்தி யாதொருத்தனுக்குண்டாகிறதோ அது சுகவேதுவாம்.

சகசமாகக் கிருதார்த்தனான யோகீசுரனுக்குத் தத்துவ நிசசயார்த்தம விஸ்தாரமு மலல, கொஞசமு மலல.

துக்கத்தை யடையாமல் நிராசையுடைத்தானவனாய், ஆத்மசொரூபத்திலே திருப்தியடைந்தவனது, அந்த யோகரூபமான சுவாநுபவத்துக்குச் சமம ஒன்று மில்லை

சுழுத்தியிலிருந்துஞ் சுழுத்தியடையான்; சொப்பனத்திலிருந்துஞ் சொப்பனமடையான; சாக்கிரத்திலிருந்துஞ் சாக்கிரமடையான; இப்படித் திருப்தியடைந்த தயிரிய புருஷன் மகிமை யொருத்தராலுஞ் சொல்லக்கூடாது

ஞானபுருஷன சிந்தித்துஞ் சிந்தித்தவனலல; இந்திரியங்களுடனே கூடியுங் கூடினவனலல; அகங்காரத்துடனே கூடியுங் கூடினவனலல.

விரக்தியுமல்ல, ராகியுமல்ல, சுகியுமல்ல, துக்கியுமல்ல, முமுட்சுவுமலல, முகதனுமலல, பின்னை யொன்றுமலல.

சித்த விட்சேபத்தை யடைந்து மடைந்தவனலல, சமாதியிருந்துஞ் சமாதியுத்தனலல, மூடனாகி யிருந்தும மூடனலல; பண்டிதனாக விருந்தும பண்டிதனலல.

முக்தனானவன், எப்போதும்போலத் தீரமாக விருப்பன்; ஒருகாலும் பேத்தனாகான்; எப்போதுஞ் சந்தோஷமடைந்து சாவசமனாய்த் தன்னுடைய கிருத்தியா கிருத்தியம் நினையாதிருப்பன்.

தயிரிய புருஷனானவனுககுத, துதிசெய்தவன்மீது சநதோஷ முமில்லை, நிநதனை செய்தவன்மீது கோபமுமிலலை, சாகின்றதி லும பிழைக்கின்றதிலும் பய மோகங்களிலலை.

சாநதியடைநத புருஷனானவன், வனததிலிருநதாலும, சனங்களிடததிலிருநதாலுஞ் சரியாகப்பாரபபன்; யதேச்சையாக வேண்டியபடி சஞ்சரிபபன்.

தத்துவஞான மென்கின்ற கரணததினாலே சிததததிலே நாட்டியிருககின்ற அநுறபூத வாசனையாகிற வெலுமபுகளைப பிடுஙகிப் போட்டு நான் நிரபபயமாக விருநதேன்.

என்னுடைய மகிமையினாலே யென்னிடததி லிருக்கின்ற வெனக்குத தாமார்தத காமங்களுமிலலை, துவைதாத துவைதங் களுமிலலை

என்னுடைய மகிமையினாலே யிருக்கின்ற வெனக்கு, பூத பௌஷியவாததமானமுமிலலை, இருககினற விடமுமிலலை, இல லாதவிடமுமிலலை.

என்னுடைய மகிமையினாலே யிருககின்ற வெனககு, ஆதமா வுமில்லை, அனாதமாவுமிலலை, சுபா சுபஙகளுமிலலை, சிநதனை சிந தனையுமில்லை.

என்னுடைய மகிமையினாலே யிருககினற வெனககு, சாக கிரசொபபன சுழுததியு மிலலை, துரியமுமிலலை, பயமுமிலலை

என்னுடைய மகிமையினாலே யிருக்கின்ற எனககு, தூரமு மில்லை, சமீபமுமிலலை, உளளுமில்லை, புறமபுமிலலை, தூலமு மில்லை, சூக்குமமுமிலலை

என்னுடைய மகிமையினாலே யிருககின்ற வெனககு, மரண முமில்லை, பிழைக்கின்றதுமிலலை, லோகமுமிலலை, லோக காரிய முமில்லை, லயமுமில்லை, சமாதியுமிலலை

பரமாத்மாவினிடததி லிருககினற வெனககு, இந்திரியங்க ளுடைய கதையும போதும, யோகததினுடைய கதையும் போதும, ஞானகதையும போதும.

நிரஞ்சனமாயிருக்கின்ற எனக்கு, பூதங்களுமில்லை, தேகமுமில்லை, சித்தமுமில்லை, இந்திரியங்களுமில்லை, மனதுமில்லை, சூனியமுமில்லை, விரக்தியுமில்லை.

தொந்த முக்தனுயிருக்கின்ற வெனககு, சாந்தி யெங்கே? விஞ்ஞானமெங்கே? நிர்விஷய சிதத மெங்கே? நியமமெங்கே? திருப்தியெஙகே? ஆசையெங்கே?

சொசசொரூபமா யிருக்கின்ற வெனக்கு ஞாஞஞ்ஞானங்களெங்கே? நானென்கின்ற தெங்கே? பநத மோக்ஷமெங்கே?

எப்போதுஞ் சுபாவமாயிருக்கின்ற வெனக்கு, கர்த்திருத்துவ மெங்கே? போக்திருத்துவமெங்கே? கிரியையில்லாத ஸ்மரணையெங்கே? பரோக்ஷபலமெங்கே?

நிர்விஷயமா யிருக்கின்ற வெனக்குப் பிராரத்துவமெங்கே? ஜீவன் முகதியெங்கே? விதேகமுகதி யெங்கே?

அத்வைதமா யிருககின்ற சொச்சொரூபத்திலே லோக மெங்கே? முமுடசுத்துவமெஙகே? ஞானபோகங்களெங்கே? மோக்ஷங்களெங்கே?

அத்வைதமா யிருககின்ற சொச்சொரூபத்திலே, சிருட்டி சங்காரமெங்கே? சாததிய சாதன மெங்கே? சாதகங்களெங்கே? சித்தி யெங்கே?

எபபோதும சுயமாக நிஷ்கிரியனுக விருக்கின்ற வென்னிடத்திலே விக்ஷேப வைராக்கிய மெங்கே? போத சடதுவமெஙகே? பிறப்பெங்கே? அனுஷ விஷாத மெங்கே?

நிரஞ்சனமாயிருககின்ற வென்னிடத்திலே, பிரமாதாவெங்கே? பிரமாண பிரமேயமெங்கே? பிரமை யெங்கே? சமமெங்கே? அதிகமெங்கே? அற்பமெங்கே?

ஆரோபிதமான இந்த வியவகாரமும், பரமார்த்தமும், சுக துக்கங்களுமம, இதுவந்நிலே விசாரமில்லாத வெனககு, எங்கே யுண்டாம்?

எப்போதும் நிர்மலமாயிருக்கின்ற வெனக்கு, மாயை யெங்கே? மறப்பெங்கே? பிரீதி யெங்கே? விரக்தியெங்கே? ஜீவனெங்கே? பிரஹம மெங்கே?

கூடஸ்தனுய், அகண்ட மாத்திரமாயிருக்கின்ற வெனக்கு, பிரவிருத்தி யெங்கே? நிவிருத்தி யெங்கே? பந்த மெங்கே? மோக்ஷமெங்கே?

நிருபாதிக ஜீவனுயிருக்கின்ற வெனக்கு, குருவெங்கே? சிஷ்ய னெங்கே? உபதேசமெங்கே? சாஸ்திர மெங்கே? புருஷார்த்த மெங்கே?

அமல ஆத்மாவா யிருக்கின்ற வெனக்கு, உண்டென்கின்ற தெங்கே? இல்லையென்கின்ற தெங்கே? ஒன்றென்கின்ற தெங்கே? இரண்டென்கின்ற தெங்கே? இந்த வெகு பேச்சு என்ன த்துக்குச் சொல்லவேண்டும்?

அபரோக்ஷானுபூதி

இயமம், நியமம், தியாகம், மௌனம், தேசம், காலம், ஆசனம் மூலபந்தம், தேகசமத்துவம், பாாவைநிலை, பிராணுயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, ஆத்மத்தியானம், சமாதி என அங்கங்கள் கிரமமாகச் சொல்லப்பட்டன

சாவம் பிரஹ்ம மென்னும் விஞ்ஞானத்தால், இந்திரிய சமூகத்தையடக்குதல் இயம மெனப்படும்; இஃது, அடிக்கடி அப்பியசிக்கத் தக்கதாம.

* சஜாதீயப் பிரவாகமும், விஜாதீய திரஸ்காரமும், நியமமாம்; நியமத்தினுல், விவேகிகளாற பரமானந்தம் செய்யப்படுகின்றது.

சிதாத்மாநு சந்தானத்தால்; பிரபஞ்ச ரூபத்தை விடுதல் எதுவோ, அதுதியாகமாம அஃது அநுசந்தான காலத்திலேயே மோக்ஷமய மாதலால்; மகத்துக்களால் பூஜிக்கப்படுவதாம்

எதனின்றும் வாக்கானது மனதோடு அடையாது திரும்புகின்றதோ, எம்மௌனம யோகிகளா லடையத்தக்கதோ, * அஃதாக வேண்டு மென்றும் அறிஞுன என்பதாதல்; வாக்கு எத

* ஓரினமாகிய ஆத்மாகார விருத்தியின் தொடர்பும், வேறினமாகிய அனாத்மாகார விருத்தியின் நீக்கமும் நியமமாம்.

* பிரசித்தமான மௌனமாக வேண்டும்.

னின்றும் நிவிர்த்தி யாகின்றதோ, அதனைச்சொல்ல எவனால் முடியும்? * பிரபஞ்சஞ் சொல்லப் படுமாயின், அதுவும சத்த மின்றியதாம் என்பதாதல்; சத்துக்களிடத்துப் பிரசித்தமாகிய மௌனமாம்? வாகரு மௌனம் சிறுவர்களுக்காமென்று பிரஹ்ம வாதிகளால் சொலலப்படுகின்றது

ஆதியிலும, அநதத்திலும, மத்தியிலும எதில் ஜனங்க ளிருப்பதில்லையோ, எதனால இஃது (உலகம) எப்போதும் வியா பிக்கப்பட் டிருககினறதோ, அதுதேசம நிரஜனப பிரதேச மெனபபடும

பிரமா முதலியோரின நிமிஷ முதல் சகல பூதங்களின் சிருஷ்டி திதிலயங்களுககு ஆதாரமாயிருததலால, அகண்டா நநத அதவயம (பிரஹ்மம) கால சப்தத்தினுற் சொல்லப்படு கின்றது

எதன்கண் இடைவிடாப் பிரஹ்ம சிந்தனம் சுகமாகவே யுண்டாகுமோ, அஃது ஆசனமென்றறியத் தக்கதாம்; மற்றவை சுகாசனமனறு

எது சகல பூதாதி ஜகத்திறகும் அதிஷ்டானமான அவ்வி யயமோ, அது சித்தமாம; அலலது எதனகண சித்தாகள் செவ் வையா யிருககின்றாகளோ, அது சித்தாசனமா மென்றறிக.

எது சகலபூதஙகளுககுங் காரணமோ, சித்ததின் பந்த னம் எதறகுக காரணமோ, அஃது என்றும சேவிக்கத் தகக மூலபநதமாம்; இஃது, இராஜயோகிகளுக குரியதாம

அங்கங்களின சமததன்மையை யறியின், அங்கங்களின் விஷமததன்மை சமமாகிய பிரஹ்மததில ஒடுங்கும; ஒடுங்க விலலையாயின் (சமமாகிய பிரஹ்மரூபமாக நிற்கவில்லை யாயின்) உலாநத விருக்ஷமபோல சரளத்தன்மையும் சமானத்தன்மையு மில்லை.

* சப்தப் பிரவிருததி நிமிததமில்லாமையால் வாக்கிற்கு விஷயமாகா ததுபோல நாம ரூப சாதியாதி பிரபஞ்சமும் சத்து அல்லது அசதது என் றல் முதலியனவாகசசொல்லக் கூடாமையின், வாக்கிறகதீதமாம். மூற் கூறிய மௌனம பதினுன்காவதஙகமாகிய தியானமாகத தோன்று கின்ற தெனச் சஙகையுணடா மெனக்கருதி யிவ்விரண்டா மௌனஞ் சொல்லப் பட்டது.

ஞானமாகிய திருஷ்டியை (அகண்ட பிரஹ்மாகார விருத்தியைச்) செய்து ஜகததைப் பிரஹ்ம மயமாககாண்க; அதுவே பரம உதாரமான திருஷ்டியாம்; நாசிநுனியைப் பார்ததல் திருஷ்டியன்று.

அல்லது, காண்பான், காட்சி, காணப்படு பொருள் என்பவற்றின் இலயம்யாண்டுண்டாகின்றதோ, ஆண்டேட திருஷ்டி (அந்தக்கரண விருததி) வைககத தக்கதாம; நாசி நுனியைப பார்த்தல் திருஷ்டியனறு.

சிதத முதலிய சாவபாவங் (இருப்பு) களிலும பிரஹ்மத் தன்மையாகப பாவிததலாற சகல விருததிகளேயும நிரோதிததல் எதுவோ, அது பிராணுயாம மெனபபடும.

பிரபஞ்சத்தை நிஷேதித்தல் இரேசக மென்னும் வாயுவாம; பிரஹ்மமே யானென்னும விருததியாதோ, அது பூரக வாயுவெனப்படும்

அதன்பின், அவ்விருத்தியின் நிச்சலத்தன்மை கும்பகப் பிராணுயாமமாம; இது விவேகிகளுக்காம்; மூக்கைப் பிடித்தல் அஞ்ஞர்களுக்குத தகுதியாம்

விஷயங்களில், ஆத்மத்தன்மையை யறிநது மனம் சித்தில் அழுநதுதல பிரததியாகாரமென்று அறியத தககது. அது முமுட்சுக்களால் அப்பியசிககத்தககதாம.

யாண்டு யாண்டு மனஞ் செலலுகின்றதோ, ஆண்டு ஆண்டு பிரஹ்மத்தைக் காண்டலால் மனதை நிறததுதல எதுவோ, அது மேலாகிய தாரணை யெனறு மதிக்கபபடுகினறது.

பிரஹமமே யான் எனனும * சதவிருத்தியினுல் நிராலம்பத்தன்மையாக நிற்றல் எதுவோ, அது பரமாநநதததைத் தருவதாய்த் தியான சததத்தால சொலலபபடுகின்றது.

நிர்விகாரத் தனமையினுல் மீண்டும் விருததியின் பிரஹ்மாகாரத் தன்மையாக † செவவனே தியயாகார விருத்தி சூனிய

---

* வேறு பிரமாணங்களால் பாதிக்கப்படாத விருத்தியினுல்.

† செவ்வனே = பிரபஞ்ச சமஸ்கார மின்றி.

மாயிருத்தல் (துவைதாநுசந்தான மின்மை) எதுவோ அது ஞானமெனப் பெயரிய சமாதியாம்.

இது சுவசொரூபானந்தத்தை விளக்கும் நிதித்தியாசன மாம்; எந்த க்ஷணம் வரையில் புருடன் பொருத்தப்பட்டவனு ய்த் தானே வசியனுகின்றானே, அது வரையிற் செவ்வையாக அப்பியசிக்கவேண்டும்.

அதன்பின் சாதன மின்றியவனுய் யோகீசுவரன் சித்தனுகின் றான்; இநத யோகிகு அதுவே (வேதாந்த பிரசித்தபிரஹமமே) சொரூபமாம்; இவனுடைய மனதிறகும் வாக்கிற்கும் விஷயமா தலில்லை

சமாதி செய்யுங்கால் விக்கினங்கள் வலியவரும்; அநுசந் தானமின்மை, ஆலசியம, போகவிச்சை, இலயம், தமசு, விக்ஷே பம், ரசாஸ்வாதம, சூனியத்துவம என்று இவ்வாறு வரும் விக் கின மிருதியைப பிரஹமவிததுக்கள் மெல்ல விடவேண்டும்.

* பாவவிருத்தியினுல் பாவத்துவமும், சூனிய விருத்தியி னுல் சூனியததுவமும உண்டாவது, உலோகப் பிரசித்தம்; அது போல, பிரஹம விருததியினுல் பூரணத்துவம் உண்டாவது ஞானிகளிடததுப பிரசிததம, ஆதலால; பூரணத்தன்மையை அப்பியசிக்கவேண்டும

எவர்கள் இந்த மேலான பரிசுத்தமாகிய பிரஹ்மமென்னும் விருத்தியை விடுகினறார்களோ, அப்பசுக்களுக்குச் சமமான நரர்கள் வீணுகவே ஜீவிக்கின்றார்கள்.

எவர்கள் இவ்விருத்தியை யறிகின்றார்களோ, அறிந்து எவ ர்கள் விருத்தி (யதிகரிக்கச)செய்கின்றார்களோ, அவர்களே சத் புருஷர்கள்; தன்னியர்கள்; மூவுலகத்தினும் பூஜிக்கப்படு பவர் கள்.

---

* பாவ விருத்தியினுல்=கடார்தியாகார விருத்தியினுல். பாவத்துவ மும்=தன்மயத்துவமும்.

எவர்களுடைய விருத்தி சமமாயும், விருத்தி யடைந்த (அதிகரித்த) தாயும், பரிபக்குவமானதாயு மிருக்கின்றதோ, அவர்களே சத்தாகிய பிரஹ்மத்தை யடைந்தோர்; சப்தவாதிக ளாகிய மற்றையோ ரடைந்தவ ரல்லர்.

பிரஹ்மத்தைப்பற்றிப் பேசுவதில் சமர்த்தர்களாயும், நல்ல ராக முள்ளவர்களாயு முள்ளவர்கள் எவர்களோ, அவர்கள்மீண் டும் நிச்சயமாக அஞ்ஞானிகளாக வருகின்றார்கள்; போகின் றார்கள்.

பிரமாதியரும், சனகாதியரும், சுகாமுதலியோரும் இருப் பது போலப் பிரஹ்மமயமாகிய விருத்தியின்றி அரை நிமிஷ மும் நிற்பதில்லை; எப்போதும் பிரஹ்மமயமான விருத்தியோடு இருக்கின்றாரென்பது பொருள்

காரியத்தில் காரணத்தன்மை வருகின்றது; காரணத்தில் காரியத்தன்மை வருவதில்லை; ஆதலால் விசாரத்தினால் காரியத் தன்மை இல்லாததாகவே, காரணத்தன்மை பொய்யாகின்றது.

பின்னர் (காரிய காரணத்தன்மையின் நீக்கத்தில்) வாக்கிற் கெட்டாத வஸ்து எதுவோ, அதுவாகின்றான்; மண்குட திரு ஷ்டாந்தத்தினால் (வேற்றுமை தோன்றுவண்ணம்) அடிக்கடி காணவேண்டும்

இவ்விதத்தினாலே சுத்த சித்த முள்ளோர்க்கு விருத்தி ஞானம் உதிக்கின்றது; அதன் பின் பிரஹ்மாகார விருத்தி உண்டாகின்றது.

புருடன் ஆதியில் காரணத்தை வியதிரேகமாக (காரிய மின் றியதாக) விசாரிக்கக் கடவன்; மீண்டும், அக்காரணத்தை அந்வ யத்தால் காரியத்திலும் நித்தியமாகக் காணுகின்றான்.

அல்லது, ஆதியில் காரியத்தில் காரணத்தைப் பார்க்க; பின் னர்க் காரியத்தை நீக்கிவிடுக; அதனால (காரியத்தை விடுவதால்) காரணத்தன்மை தானே போய்விடுகின்றது; போகவே, மிஞ்சி யதாகின்றான் முனி (மனன சீலன்.)

நிசசய புத்தியுடையவனல் எந்தவஸ்து தீவிர வேகமாய் (இரவும் பகலும்) பாவிககபபடுகின்றதோ, அநத * ஞேயவஸ்து வாகினருன; † பிரமர கீடமபோல.

அதிருசியமும (பரோடசமும) பாவ ரூபமு (பிரத்தியக்ஷமு) மாகிய யாவும சிறசொரூபமாம், அறிஞன் சாவதானமாக நிததியம தனது ஆதமாவையே பாவிககக கடவன்.

திருசியத்தையும அதிருசியத தனமையையும் விட்டுப்பிரஹ்மாகாரமாகச சிநதிககவேணடும; அதனல, விததுவான் ஞானரச பூரணமான புததியோடு நிததிய சுகததில நிற்கககடவன்.

இவ்வஙகங்களோடு கூடியது இராஜயோக மெனப்படும; சொற்ப ‡ பககுவ கஷாய முடையாாக்கு ஹடயோகத்தோடு கூடிய இது, வேதாநதத்திற சொலலப்பட்ட யோகமாம்.

பரிபககுவ மனமுடையவாககு இது (ராஜயோகம்) மாத்திரமே மோக்ஷ சிததியைத தருவதாம § குருவினிடத்தும் தெய்வத்தினிடத்தும அன்புளளாா யாவர்ககும செவ்வனே சீக்கிரத்தில் சாதிககத தகககதாம்.

* ஞேயவஸ்து = அபரோக்ஷமா யறியததக்கவஸ்து.

† பிரமர கீடம்போல = பிரமரமாகிய வண்டினல் ஓரிடத்திருந்து கொணடு வந்து உயிரோடு அதன் கூட்டில் வைக்கப்பட்ட புழுவானது, பயததினல் வணடைத தியானிததது, அதன் வடிவேயாய் விடுகின்றது; அது போல், என்பதாம்

‡ பக்குவகஷாயம = தஹிக்கப்பட்ட இராகாதிகள்; அவற்றை யுடையோர் பக்குவ கஷாய முடையோர்.

§ யஸ்யதேவே பராபக்தி யதாதேவே ததாகுரௌ-தஸ்யைதே கதிதாஹயாதாஹ ப்ரகாஸநதே மஹாத்மனஹ--எவனுக்குத் தெய்வததினிடததில் மேலானபக்தியும், தெய்வததினிடததிற் போலக் குருவினிடத்து மேலானபகதியு மிருககினறதோ, அம்மகாதமாவிற்கே சொல்லிய வ்வ்வார்ததைகள் பிரகாசிக்கு மெனனும் சுவேதாசுவதர சுருதி பிரமாணமாம்.

பட்டிணத்துப் பிள்ளையார் பாடல்.

(திருக்கழுமல மும்மணிக்கோவை)

செருக்குட னிகலித் தருக்கமே மேற்றி
யெமம ஞேரி னிறந்து பிறந்துழலு
மம்மரிற் பெரிய வானவர் குழுவை
மெய்ப்பொரு ளென்று கைபபொரு ளுதவியும
வழுத்தியு நெஞ்சத தழுததியும வறிதே
புறவார் பசும்புற் கறவாக கற்பசு
வாயிடைச செருகித தூயநீ ருதவி
யருஞ்சுவைப் பாலகொளப பெருஞ்சுரை வருடும்
பேதையர் போலவு மோதுநஞ் சமரு
மெட்டியை விருமபி மட்டிநீத தேககி
யீதுழை கல்லா மேனிமிா வேலி
யுறும்படி யமைதது நறுநகனி கொள்ளக்
கறுதி முயலுந திருவிலி போலவு
மிலகுவா லரிசி யுலைபெய வெணணி
வெற்று மிகுற்றும் பற்றிலர் போலவு
மருவில முழுததி னெருமிகப பெயது
வித்திட் டாங்கே விளைபயன் கொள்ளச
சித்தத் துன்னு மததா போலவும
வாழ்நா ளனைத்தும் வீழ்நா ளாக்கி
யிம்மையு மறுமையுஞ் செமமையிற் பொருந்தா
திடருறு மாந்தர் புடவியிற் பலரால்
அன்னவா றெளியனு முன்னிமதி மயங்கா
தெய்ப்பினி லுதவு மெய்பபொரு ளாகி
என்றுமோ ரியல்பொடு நின்றகா ரணநின்
சேவடித் தாமரைப பூவினைப் புனைநது
நாத்தழும் பேற வேத்தியுள் ளுருகிப
பெருகிய வன்பென வருநீா நிறைநத
விதய வாவிப் பதுமமா மலரின்
குணனெனப் பொருநது மணமா நன்னைக்
கண்டிறு மாநது பண்டைவா தனைநீர்ந்

தறைகட லழுந்து நிறைகுட மதுபோன்
றசைவற் றிருகக விசையத தருதி
நிலைமிசப பொருநதிப் பலமுறை சாரலா
லூந்திய வன்ன வுருமரு வுதலான்
மநதிரத் துறுசுடா மகத்துயர் தவிரு
விதம்பயி லிசைகொள் பதங்கலந் துறலால்
வேதமே யொப்பென வோதுகோ புரமும்
ஒழுக்கு நெறி சிறிதும வழுககில வதனுல்
நாறபதப் பிரிவினின் மேற்பத மதனுற்
பலகலை யொளிர்மதி நிலவிய வதனுன்
முத்தரை வியக்கும பத்திமை யதனுற்
சிவாகம மெனவொளிர் தவாமணி மேடையும்
வெள்ளை வாரணமேற் கொள்ளுமாங் கதனுற்
கட்டா மரைபல மட்டாா தவிரு
லஞ்சுமங் தாரம வஞ்சுமயாங் குதலா
லிநதிர னெனப்பொலி யந்திர வாவியும்
மெங்கணு நிறைந்த வெங்குரு நாதா
கருவலி தொலைககும பெருமலை மருந்தே
கருணைசூற கொண்ட பெரியவான் முகிலே
சிற்றிடைக் கருங்கட் பொற்றொடிக் கரத்தா
ளாகமார் வனமுலை யணையும
போகமா ரிதழிய பூங்கண் ணியனே

(திருவிடை மருதூர் மும்மணிக் கோவை)

மருதமுஞ் சூழ்நத மருத வாண
சுருதியுந தொடராச் சுருதி நாயக
பத்தருக் கெய்ப்பினில் வைபபென வுதவு
முத்தித் தாள மூவா முதல்வநின்
திருவடி பிடித்து வெருவரல் விட்டு
மக்களு மனைவியு மொக்கலுந திருவும்
பொருளென நினையா துன்னரு ளினைநினைந்
திநதிரச செல்வமு மெட்டுச சித்தியும்
வநதுழி வநதுழி மறுததன ரொதுங்கிச
சின்னச் சீரை துன்னற் கோவண

மறுதற் கிளோடு-பெறுவது புணேநது
சிதவலோ டொன்று தவுழி யெடுததாங்
கிடுவோ ருளரெனி னிலையினின் றயின்று
படுதரைப் பாயலிற் பள்ளிமேவி
யோவாத் தகவெனு மரிவையைத தழீஇ
மகவெனப் பல்லுயி ரனைததையு மொாககபபார்ககுநின்
செல்வக கடவுட டொண்டா வாழ்வும
பற்றிப் பார்க்கி னுற்றநா யேற்குக
குளப்படி நீரு மளப்பருந தன்மைப
பிரளயச சலதியு மிருவகைப பொருளு
மொப்பினு மொவ்வாத துப்பிற் றுதலி
னின்சீ ரடியார் தஞ்சீ ரடியார்க்
கடிமை பூண்டு நெடுநாட பழகி
முடலை யாக்கை யொடு புடைபட் டொழுகியவர்
காற்றலை யேவலென் றுய்ததலை யேறறுக
கண்டது காணி னல்ல தொன
றுண்டோ மற்றெனக் குள்ளது பிரிதே

உழப்பின் வாரா வுறுதிக ளுளவோ
கழப்பின் வாராக கையற வுளவோ
அதனல்,
நெஞ்சப் புனத்து வஞ்சக் கட்டையை
வேரற வகழ்நது போக்கித் தூர்வைசெய்
தன்பென் பாத்தி கோலி முனபுற
மெய்யெனு மெருவை விரிததாங கையமில்
பத்தித் தனி விததிட்டு நிததலு
மார்வத் தெண்ணீர் பாய்சசி நோநின்று
தடுக்குநர்க் கடங்கா திடுககண் செய்யும்
பட்டி யஞ்சினுக் கஞ்சி யுட்சென்று
சாநத வேலி கோலி வாய்நதபின
ஞானப் பெருமுளை நந்தாது முளைததுக்
கருணை யிளந்தளிர் காட்ட வருகாக்
காமக் குரோதக் களையறக் களைந்து

சேமப் படுத்துழிச் செம்மையி னோங்கி
மெய்ம்மயிர் புளக முகிழ்த்திட் டமமெனக்
கண்ணீ ரருமபிக் கடிமலர் மலர்ந்து
புண்ணிய
வஞ்செழுத் தருங்காய் தோன்றி நஞ்சுபொதி
காள கண்டமுங் கண்ணொரு மூன்றுந
தோளிரு நான்குஞ் சுடர்முக மைந்தும்
பவளநிறம பெற்றுத் தவள நீறுபூசு
யறுசுவை யதனினு முறுசுவை யுடைத்தாய்க்
காணினுங் கேட்பினுங் கருதினுங் களிதருஞ்
ச்சனயா மருத மாணிககத் தீங்கனி
பையப் பையப பழுத்துக் கைவர
வெம்ம னோக ளினிதினி தருநதிச
செம்மாந திருபபச சிலரிதின் வாராது
மனமெனும புனததை வறும பாழாக்கிக
காமக் காடு மூடித் தீமைசெய்
யைம்புல வேட ராலலைத தொழுக
வின்பப் பேய்ததே ரெட்டா தோடக்
கல்லா வுணர்வெனும புல்வா யலமர
விசைசைவித் துதிாததுழி யானெனப் பெயரிய
நச்சு மாமர நனிமிக முளைததுங
பொய்யென் கவடுகள் போக்கிச செய்யும்
பாவப் பஃறழை பரபபிப பூவெனக்
கொடுமை யருமபிக கடுமை மலாநது
துன்பப பலகாய் தூககிப பின்பு
மரணம் பழுதது நரகிடை வீழ்ந்து
தமக்கும பிறர்ககு முதவா
திமைப்பிற் கழியு மியறகையோ ருடைத்தே ;
மேவிய புன்மயிாத தொகையோ வம்மயிா
பாவிய தோலின் பரப்போ தோலிடைப
புகவிட்டுப் பொழிநத புண்ணோ புண்ணிடை
யூறு முதிரப் புனலோ கூறுசெய்
திடையிடை நிற்கு மெலும்போ வெலுமபிடை
முடைகெழு மூளை விழுதோ வழுவழுத்

துள்ளிடை யொழுகும் வழும்போ மெள்ளநின்
றூறும் புழுவி னெழுங்கோ நீரிடை
வைத்த மலத்தின் குவையோ வைததுக்
கட்டிய நரம்பின் கயிறோ வுடம்பிற்குட
பிரியா தொருக்கும் பிணியோ தெரியா
தின்ன தியானென் றறியே னென்னை
யேதினுந் தேடினன் யாதினுங் காணேன
முன்னம்
வரைததனி வில்லாற புரத்தை யழலூட்டிக
கண்படை யாகக காமனை யொருநா
ளுண்பொடி யாக நோக்கி யணடத்து
வீயா வமரர் வியவந் தெழுந்த
தீவாய் நஞ்சைத திருவமு தாக்கி
யிருவா தேடி வெருவர நிமிர்ந்து
பாலனுக் காகக காலனைக காய்ந்து
சந்தன சரள சண்பக வகுள
நந்தன வனததிடை ஞாயிறு வழங்காது
நவமணி முகிழ்தத புதுவெயி லெறிபப
வெண்ணருங் கோடி யிருடி கணங்கட்குப
புண்ணியம புரக்கும பொன்னி சூழ்ந்த
திருவிடை மருத! பொருவிடைப பாக!
மங்கை பங்க! கங்கைநா யக! நின்
றெய்வத திருவருள் கைவந்து கிடைததலின்
மாயப் படலங் கீறித தூய
ஞான நாட்டம பெற்றனன் பெறறபின
னின்பெருந தன்மையுங கண்டேன் காண்டலு
மென்னையுங் கண்டேன் பிறரையுங் கணடே
னின்னிலை யனைததினுங் கண்டே னென்னை
நின்னைக காணு மாந்தர
தன்னையுங் காணாத் தன்மை யோரே. 2

சூதற்ற கொங்கையும மானார் கலவியுஞ் சூழ்பொருளும
போதுற்ற பூசலுக் கென்செயலாஞ் செய்த புண்ணியத்தால்
தீதற்ற மன்னவன் சிந்தையி னின்று தெளிவதற்கோ
காதற்ற வூசியைத தந்துவிட் டானென்றன் கைதனிலே. 3

வாதுற்ற திண்புய ரண்ணாமலையர் மலர்ப் பதத்தைப்
போதுற் றெப்போதும் புகலுநெஞ்சே யிந்தப் பூதலத்திற்
றீதுற்ற செல்வமென் றேடிப் புதைத்த திரவியமென்
காதற்ற வூசியும் வாராது காணுங் கடைவழிக்கே. 4

வேதத்தி னுட்பொருண் மண்ணாசை மங்கையை விட்டுவிடப்
போதித்த வன்மொழி கேட்டிலையோ செய்த புண்ணியத்தா
லாதித்தன சந்திரன் போலே வெளிச்சம தாமபொழுது
காதற்ற வூசியும் வாராது காணுங் கடைவழிக்கே. 5

மாடுண்டு கன்றுண்டு மக்களுண் டென்று மகிழ்வதெல்லாங்
கேடுண் டெனும்படி கேட்டுவிட்டோ மினிக் கேண்மனமே
யோடுண்டு கந்தையுண் டுள்ளே யெழுத்தைந்து மோதவுண்டு
தோடுண்ட கண்ட னடியார் நமக்குத் துணையுமுண்டே. 6

ஆறுண்டு தோப்புண் டணிவீதி யம்பலந் தானுமுண்டு
நீறுண்டு கந்தை நெடுங்கோ வணமுண்டு நித்தநித்த
மாறுண் டலாவி மயங்கு நெஞ்சே மனைதோறுஞ் சென்று
சோறுண்டு தூங்கிப்பின் சும்மா விருக்கச் சுகமுமுண்டே 7

உடுக்கக் கவிக்கக் குளிர்காற்று வெய்யி லுடங்கிவந்தாற்
றடுக்கப் பழைய வொரு வேட்டியுண்டு சகமுழுதும்
படுக்கப் புறந்திண்ணை யெங்கெங்கு முண்டு பசித்துவந்தாற்
கொடுக்கச் சிவனுண்டு நெஞ்சே நமக்குக் குறைவில்லையே. 8

நாட்ட மென்றேயிரு சற்குரு பாதத்தை நம்புபொம்ம
லாட்ட மென்றேயிரு பொல்லாவுடலை யடர்ந்த சந்தைக்
கூட்ட மென்றேயிரு சுற்றத்தை வாழ்வைக் குடங்கவிழ்நீ
ரோட்ட மென்றேயிரு நெஞ்சே யுனக்குப தேசமிதே. 9

ஒன்றென் றிரு தெய்வ முண்டென் றிருவுயர் செல்வமெல்லா
மன்றென் றிரு பசித்தோர் முகம்பார் நல்லறமு நட்பு
நன்றென் றிரு நடு நீங்காமலே நமக் கிட்டபடி
யென்றென் றிருமன மேயுனக் கேயுப தேசமிதே. 10

கண்ணுண்டு காணக் கருத்துண்டு நோக்கக் கசிந்துருகிப்
பண்ணுண்டு பாடச் செவியுண்டு கேட்கப் பல்பச்சிலையா

லெண்ணுண்டு சாத்த வெதிர்நிற்க வீசனிருக கையிலே
மண்ணுண்டு போகுதை யோகெடுவீ ரிநத மானிடமே. 11

கோயில் நான்மணி மாலை.

நினையார் மெலியார் நிறையழியா வாளாப
புனைவார்க்குக் கொன்றை பொதுமேவா-வனைவீரு
மெசசியே காண வியனறிலலை யானருளென
பிசசியே நாளைப பெறும. 12

திருக்கழுமல மும்மணிக் கோவை

பொருளாசை பெண்ணாசை பூவாசை யெனனு
மருளாசை யாமாசை மாறறித்-தெருணஞான
வேநதராய் வாழலா மெய்யனபா னனனெஞ்சே
பூந்தராய் நாதரைநீ போறறு. 13

கண்டேன் புகலிக கருததனைத்தன் மெய்ஞஞான
வண்டேனுண் டேமகிழும வணடாமேனன-பண்டே
யளியனுமா னேன்மனமெய யார்பதம்வே றினறிக்
குளிர்சிவா னந்தமிலங் கும. 14

விடையம் பொருளென் றுணராத மாாககம விருமபுமழுப
படையம் புயக்காத தெநதாதை ஞான பாமவெனறெண்
சடையம் புனலணி வேணு புரேசனாந தானமலாது
விடையம் பொருளென் றிருநீ யெனறுண்மை விளமபினனே.15

திருவிடைமருதூர் மும்மணிக் கோவை.

வருந்தே னிறந்தும் பிறநது மயககும புலன்வழிபோய்ப்
பொருந்தே னாகிற் புகுகின்றி லெனபுகழ மாமருதிற
பெருந்தேன் முகந்து கொண்டுண்டு பிறிதொனறு லாசையின்றி
யிருந்தே னினிச்சென் றிரவே னொருவரை யாதொன்றுமே. 16

இருக்கு மருதினுக் குள்ளிமை யோாகளு நான்மறையு
நெருக்கு நெருக்கத்து நீளகத்துச சென்று மீளவொட்டாத்
திருக்கு மறுத்தைவர் தீமையுந தீாத்துச செவ்வே மனத்தை
யொருக்கு மொருக்கத்தி னுள்ளே முளைக்கினற வொண்சுடரே.

திருவேகம்ப மாலை.

அறந்தா னியற்று மவனிலுங் கோடி யதிகமில்லந்
துறந்தா னவனிற் சதகோடி யுள்ளத் துறவுடையோன்
மறந்தா னறக்கற் றறிவோ டிருந்திரு வாதனையற் [னே.
றிறந்தான் பெருமையை யென்சொல்லு வேன்கச்சி யேகம்ப

நல்லா ரிணக்கமு நின்பூசை நேசமு ஞானமுமே
யல்லாது வேறு நிலையுளதோ வகமும் பொருளு
மில்லாளுஞ் சுற்றமு மைந்தரும் வாழ்வு மெழிலுடம்பு
மெல்லாம் வெளிமயக்கே யிறைவா கச்சி யேகம்பனே 19

மாயநட் போரையு மாயா மலமெனு மாதரையும்
வீயவிட் டோட்டி வெளியே புறப்பட்டு மெய்யருளாந்
தாயுடன் சென்றுபின் றாதையைக் கூடிப்பின் றாயைமறந்
தேயுமதே நிட்டை யென்றா னெழிற்கச்சி யேகம்பனே. 20

பொருளுடை யோரைச் செயலினும் வீரரைப் போர்க்களத்துந்
தெருளுடை யோரை முகத்தினுந் தேர்ந்து தெளிவதுபோ
லருளுடை யோரைத் தவத்திற் குணத்தி லருளி லன்பி
லிருளறு சொல்லினுங் காணத்தகுங்கச்சி யேகம்பனே. 21

அப்பென்றும் வெண்மைய தாயினு மாங்கந் நிலத்தியல்பாய்த்
தப்பின்றி யேகுண வேற்றுமை தானபல சாதலினாற்
செப்பி லபக்குவம் பக்குவமா யுள்ள சீவரிலு
மிப்படி யேநிற்ப னெந்தை பிரானகச்சி யேகம்பனே. 22

பூதங்க ளற்றுப் பொறியற்றுச் சாரைம் புலன்களற்றுப்
பேதங் குணமற்றுப் பேராசை தானற்றுப் பின்முன்னற்றுக்
காதங் கரணங் களுமற்ற வானந்தக் காட்சியிலே
யேதங் களைந்திருப் பேனிறைவா கச்சி யேகம்பனே. 23

திருத்தில்லை

ஓடாமற் பாழுக் குழையாம லோர முரைப்பவர்பாற்
கூடாம னல்லவர் கூட்டம் விடாமல்வெங் கோபநெஞ்சி
னூடாம னன்மை வழுவாம லின்றைக்கு நாளைக்கென்று
தேடாமற் செல்வந் தருவாய் சிதம்பர தேசிகனே. 24

பிறவா திருக்க வரம்பெறல் வேண்டும் பிறந்துவிட்டா
லிறவா திருக்க மருந்துண்டு காணிது வெப்படியோ
வறமார் புகழ்த்தில்லை யம்பல வாண ரடிக்கமல
மறவா திருமன மேயது காணன் மருந்துனக்கே 25

திருவெண்காட்டுத் திருவிசைப்பா

பூதமுங் கரணமும் பொறிகளும் புலனும் பொருந்திய குணங்களோர் மூன்றும், நாதமுங் கடந்த வெளியிலே நீயுநானுமாய் நிற்குநா ளுளதோ, வாதமுஞ் சமய பேதமுங் கடந்த மனோலய வின்பசா கரனே, ஏதுமொன் றறியேன் யாதுநின் செயலே யிறைவனே யேகநாயகனே 26

திருவிடைமருதூர்

சுடப்படு வாரறி யாரபுர மூன்றையுஞ் சுட்டபிரான்
றிடப்படு மாமதிற் றென்னிடை மருதூரன் றெருப்பரப்பி
னடப்பவர் பொற்பத நந்தலை மேற்பட நன்குருண்டு
கிடப்பது காண்மன மேவிதி யேட்டைக் கிழிப்பதுவே. 27

கைலாயம்.

இல்லந் துறந்து பசிவந்த போதங் கிரந்துநின்று
பல்லுங் கறையற்று வெள்வாயு மாயொன் றிற் பற்றுமின்றிச்
சொல்லும் பொருளு மிழந்து சுகானந்தத் தூக்கத்திலே
யல்லும் பகலு மிருப்பதென் றோகயி லாயத்தனே. 28

சினந்தனை யற்றுப் பிரியமுந் தானற்றுச் செய்கையற்று
நினைந்தது மற்று நினையா மையுமற்று நிர்ச்சிந்தனாய்த்
தனந்தனி யேயிருந் தானந்த நித்திரை தங்குகின்ற
வனந்தனி லென்றிருப் பேனத்த னேகயி லாயத்தனே 29

நீறார்ந்த மேனியு ரோமஞ் சிலிர்த்துள நெக்குநெக்குச்
சேறாய்க் கசிந்து கசிந்தே யுருகிநின் சீரடிக்கே
மாறாத தியானமுற் றூனந்த மேற்கொண்டு மாயிற்கண்ணீ
ராறாய்ப் பெருகக் கிடப்பதென் றோகயி லாயத்தனே. 30

பொது.

வினைப்போக மேயொரு தேகங்கண் டாய்வினை தானொழிந்தாற்
றினைப்போ தளவுநில் லாதுகண் டாய்சிவன் பாதநினை

நினைப்போரை மேவு நினையாரை நீங்கி நெறியினின்று
னுனைப்போ லொருவருண் டோமனமே யெனக் குற்றவரே. 31

ஒன்றென் றிருதெய்வ முண்டென் றிருவுயிர் செல்வமெல்லா
மன்றென் றிருபசித் தோர்முகம பார்நல் லறமுநட்பு
நன்றென் றிருநடு நீங்காமலே நமக கிட்டபடி
யென்றென் றிருமன மேயுனக் கேயுப தேசமிதே. 32

நாட்டமென் றேயிரு சற்குரு பாதத்தை நம்புபொம்ம
லாட்டமென் றேயிரு பொல்லாவுடலை யடர்ந்த சநதைக்
கூட்டமென் றேயிரு சற்றதனை வாழ்வைக் குடங்கவிழ்நீ
ரோட்டமென் றேயிரு நெஞ்சே யுனக்குப தேசமிதே 33

விட்டே னுலகம் விருமபே னிருவினை வீணருடன்
கிட்டே னவருரை கேட்டுமி ரேனமெய் கெடாதநிலை
தொட்டேன் சுகதுக்க மற்றுவிட் டேன்றொல்லை நான்மறைக்கு
மெட்டே னெனுமபர மௌனிடததே வநதிங் கெய்தியதே. 34

அட்டாங்க யோகமு மாதார மாறு மவத்தையைந்தும்
விட்டேறிப போன வெளிதனி லேவியப பொன்றுகண்டேன்
வட்டாகிச செம்மதிப் பாலூற லுண்டு மகிழ்ந்திருக்க .
வெட்டாத பேரினப மென்னை விழுங்கி யிருக்கின்றதே. 35

சுரப்பற்று வலவினை சுறறமு மற்றுத தொழில்களற்றுக்
கரப்பறறு மஙகையா கையிணக் கற்றுக கவலையற்று
வரப்பற்று நாதனை வாயார வாழ்த்தி மனமடங்கப்
பரப்பற் றிருப்ப தன்றோ பரமாபர மானந்தமே. 36

செல்வரைப பின்சென் றுபசாரம பேசித் தினந்தினமும்
பல்லினைக் காட்டிப் பரிதவி யாமற் பரானந்தத்தி
னெல்லையிற் புககுநல் லேகாநத மாயெனக் காமிடத்தே
யல்லலற் றென்றிருப் பேனால் நீழ லரும்பொருளே. 37

ஓங்கார மாய்நின்ற வத்துவி லேயொரு வித்துவந்து
பாங்காய் முளைத்த பயனறிந் தாற்பதி னாலுலகு
நீங்கா மனீஙகி நிறையா நிறைந்து நிறையுருவா
யாங்கார மானவர்க் கெட்டாக் கனிவநத மர்ந்திடுமே. 38

விதியார் படைப்பு மரியா ரளிப்பும் வியன்கயிலைப்
பதியார் துடைப்பு நம்பாலணு காதுப ரானந்தமே
கதியாகக் கொண்டுமற் றெல்லாந் துயிலிற் கனவெனநீ
மதியா திருமன மேயிது காணன் மருந்துனக்கே. 39

அஞ்சக் கரமெனுங் கோடாலி கொண்டிந்த வைம்புலனும்
வஞ்சப் புலக்கட்டை வேரற வெட்டி வளங்களசெய்து
விஞ்சத் திருத்திச் சதாசிவ மென்கின்ற வித்தையிட்டுப்
புஞ்சக் களைபறித் தேன்வளர்ந் தேன்சிவ போகத்தையே 40

வெட்டாத சக்கரம் பேசாத மந்திரம் வேறொருவர்க்
கெட்டாத புட்ப மிறையாத தீர்த்த மினிமுடிந்து
கட்டாத லிங்கங் கருதாத நெஞ்சங் கருத்தினுள்ளே
முட்டாத பூசையன் றோகுரு நாதன் மொழிந்ததுவே. 41

உளியிட்ட கல்லையு மொப்பிட்ட சாந்தையு மூத்தையற்ப
புளியிட்ட செம்பையும் போற்றுகி லேனுயர் பொன்னெனவே
யொளியிட்ட தாளிரண் டுள்ளே யிருத்துவ துண்மையென்று
வெளியிட்டடைத்துவைத்தேனினிமேலொன்றும்வேண்டிலனே.

திருவாரூர்

ஆரூர ரிங்கிருக்க வவ்வூர்த் திருநாளென்
றாரூர்க டோறு முழலுவீர்—நேரே
யுளக்குறிப்பை நாடாத வூமர்கா ணீவிர்
விளக்கிருக்கத் தீத்தேடு வீர். 43

எத்தனைநாள் கூடி யெடுத்த சரீரமிவை
யத்தனையு மண்டின்ப தல்லவோ—வித்தகனார்
காலைப் பிடித்துமெள்ளக் கங்குல்பக லற்றிடத்தே
மேலைக் குடியிருப் போமே. 44

எச்சிலென்று சொல்லி யிதமகிதம் பேசாதீர்
யெச்சி லிருக்கு மிடமறியீ—ரெச்சிறனை
யுய்த்திருந்து பார்த்தா லொருமை வெளிப்படும்பின்
சித்த நிராமய மாமே. 45

நெஞ்சோடு புலம்பல்.

அஞ்சருளைப் போற்றி யைந்துபுல னைத்துறக்க
நெஞ்சே யுனக்கு நினைவுநான் சொல்லுகிறேன்
வஞ்சகத்தை நீக்கி மறுநினைவு வாராமல்
செஞ்சரணத் தாளைச் சிந்தைசெய்வாய் நெஞ்சமே. 46

ஓட்டைத் துருத்தியை யுடையும் புழுக்கூட்டை
ஆட்டுஞ் சிவசித்த ரருளைமிகப் போற்றியே
வீட்டைத் திறந்து வெளியையொளி யாலழைத்துக்
காட்டும் பொருளிதென்று கருதிலையே நெஞ்சமே. 47

ஊனை முடனே யுடையும் புழுக்கூட்டை
மானமுட னேசுமந்து மண்ணுலகின் மாளாமல்
ஆனதொரு பஞ்சவாக ளாண்டிருந்த தேசம்விட்டுப்
போனது போலேநாம் போய்ப்பிழைத்தோ மில்லையே. 48

பூரணமாலை

ஊனுக்கு ணீநின்று லாவினதைக் காணாமல்
நானென் றிருந்து நலனழிந்தேன் பூரணமே 1

தனிமுதலைப் பார்த்துத் தனித்திருந்து வாழாமல்
அநியாய மாய்ப்பிறந்திங் கலைந்துநின்றேன் பூரணமே. 2

உடலுக்கு ணீநின் றுலாவினதைக் காணாமல்
கடமலைதோ றுந்திரிந்து காலலுத்தேன் பூரணமே 3

என்னை யறியாம லெனக்குள்ளே நீயிருக்க
உன்னை யறியாம லுடலிழந்தேன் பூரணமே. 4

எனக்குள்ளே நீயிருக்க வுனக்குள்ளே நானிருக்க
மனக்கவலை தீர வரமருள்வாய் பூரணமே. 5

எழுவகைத் தோற்றத் திருந்துவிளை யாடினதைப்
பழுதறவே பாராமற் பயனிழந்தேன் பூரணமே. 6

அண்டபிண்ட மெல்லா மணுவுக் கணுவாகநீ
கொண்ட வடிவின் குறிப்பறியேன் பூரணமே. 7

ஐந்து பொறியை யடக்கியுனைப் போற்றாமல்
நைந்துருகி நெஞ்ச நடுங்கினேன் பூரணமே. 8

ஒன்று முயிரா யுடல்தோறு நீயிருந்தும்
என்று மறியார்க ளேழைகள்தாம பூரணமே. 9

நானேநீ நீயேநா னுமிரண்டு மொன்றானால்
தேனின் ருசியதுபோற் றெவிட்டாய்நீ பூரணமே. 10

முடிவிலொரு சூனியத்தை முடித்துநின்று பாராமல்
அடியிலொரு சூனியத்தி லலைந்தேனே பூரணமே. 11

நெஞ்சோடுமேகிழ்தல்.

பாராமற் பதையாமற் பருகாமல யாதென்றும்
ஓரா துணர்வுடனே யொன்றினையே நெஞ்சமே. 1

களவிறந்து கொலையிறநது காண்பனவுங் காட்சியுமபோ
யளவிறந்து நின்றதிலே யன்புற்றாய் நெஞ்சமே 2

பேச்சிறந்து சுட்டிறநது பின்னிறந்து முன்னிறநது
நீச்சிறந்து நின்றதிலே நேசமுற்றாய் நெஞ்சமே. 3

விண்ணிறநது மண்ணிறந்து வெளியிறந்து வொளியிறந்து
எண்ணிறநது நின்றதிலே யேகரிததாய் நெஞ்சமே 4

பார்த்தவிட மெங்கும் பரமெனவே யுட்புறம்புங
கோததபடி யுணமையெனக கொணடனையே நெஞ்சமே. 5

ஊரிறநது பேரிறநது வொளியிறநது வெளியிறநது
சீரிறநது நின்றதிலே சேர்நதனையே நெஞ்சமே. 6

விருப்புவெறுப் பிலலாத வெட்ட வெளியதனில
இருப்பே சுகமென் றிருந்தனையே நெஞ்சமே. 7

நீரொடுதண் ணுலிவிண்டு நீரான வாறேபோல்
ஊரொடு பேரிலலாநே டொன்றினையே நெஞ்சமே. 8

மேலாம் பதங்களெல்லாம விட்டுவிட் டாராய்ந்து
நாலாம் பதததி னடநதனையே நெஞ்சமே. 9

உள்ளும் புறமபு முவட்டாத வானநதக
கள்ளருந்தி நின்றதிலே கண்ணுற்றாய் நெஞ்சமே. 10

கோயிற்றிருவகவல்.

நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே
சிவபெரு மானைச் செம்பொனம் பலவனை
நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே
அலகைத் தேரி னலமரு காலின்
உலகப் பொய்வாழ்க்கையை யுடலை யோம்பற்க
பிறந்தன விறக்கு மிறந்தன பிறக்கும்
தோன்றின மறையு மறைந்தன தோன்றும்
பெருத்தன சிறுக்குஞ் சிறுத்தன பெருக்கும்
உணர்ந்தன மறக்கு மறந்தன வுணரும்
புணர்ந்தன பிரியும் பிரிந்தன புணரும்
அருந்தின மலமா மணிந்தன வழுக்காம்
உவப்பன வெறுப்பாம் வெறுப்பன வுவப்பாம்
என்றிவை யனைத்து முணர்ந்தனை யன்றியும்
பிறந்தனை பிறந்தனை பிறவிக டோறும்
கொன்றனை யனைத்து மனைத்து நினைக்கொன்றன
தின்றனை யனைத்து மனைத்து நினைத்தின்றன
பெற்றனை யனைத்து மனைத்து நினைப்பெற்றன
ஓம்பினை யனைத்து மனைத்து நினையோம்பின
செல்வத்துக் களித்தனை தரித்திரத் தழுங்கினை
சுவர்க்கத் திருந்தனை நரகிற் கிடந்தனை
இன்பமுந் துன்பமு மிருநிலத் தருந்தினை
ஒன்றொன் றொழியா துற்றனை யன்றியும்
புற்புதக் குரம்பைத் துச்சி லொதுக்கிட
மென்னநின் றியங்கு மிருவினைக் கூட்டைக்
கல்லினும் வலிதாக் கருதினை யிதனுள்
பீளையு நீரும் புறப்படு மொருபொறி
மீளுங் குறும்பி வெளிப்படு மொருபொறி
சளியு நீருந் தவழு மொருபொறி
உமிழ்நீர் கோழை யொழுகு மொருபொறி
வளியு மலமும் வழங்கு மொருவழி
சலமுஞ் சீயுஞ் சரியு மொருவழி
உள்ளுறத் தொடங்கி வெளிப்பட நாறுஞ்

சட்டக முடிவிற் சுட்டெலும் பாகும்
உடலுறு வாழ்க்கையை யுள்ளுறத் தேர்ந்து
கடிமலர்க் கொன்றைச் சடைமுடிக் கடவுளை
ஒழிவருஞ் சிவபெரும் போக வின்பத்தை
நிழலெனக் கடவா நீர்மையொடு பொருந்தி
எனைத்தற நினைவற விருவினை மலமற
வரவொடு செலவற மருளற விருளற
இரவொடு பகலற விகபர மறவொரு
முதல்வனைத் தில்லையுண் முளைத்தெழுஞ் சோதியை
அம்பலத் தரசனை யானந்தக் கூத்தனை
நெருப்பினி லரக்கென நெக்குநெக் குருகித்
திருச்சிற் றம்பலத் தொளிருஞ் சிவனை
நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே
சிவபெரு மானைச் செம்பொன் னம்பலவனை
நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே.

பத்திரகிரியார் அருளிச்செய்த

மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பல்.

ஆங்கார மும்மடக்கி ஐம்புலனைச் சுட்டறுத்துத்
தூங்காமற் றூங்கிச் சுகம்பெறுவ தெக்காலம். 1

நீங்காச் சிவயோக நித்திரைகொண் டேயிருந்து
தேங்காக் கருணைவெள்ளந் தேக்குவது மெக்காலம். 2

சேயாய்ச் சமைந்து செவிடூமை போற்றிரிந்து
பேய்போ லிருந்துன் பிரமைகொள்வ தெக்காலம். 3

பேய்போற் றிரிந்து பிணம்போற் கிடந்துபெண்ணைத்
தாய்போல் னினைத்துத் தவமுடிப்ப தெக்காலம். 4

ஆமை வருமாட்கண் டைந்தடக்கஞ் செய்தாற்போல்
ஊமை யுருக்கொண் டொடுங்குவது மெக்காலம். 5

அத்த னிருப்பிடத்தை ஆராய்ந்து பார்த்துநிதஞ்
செத்த சவம்போற் றிரிவதினி யெக்காலம். 6

வேதாந்த வேதமெல்லாம் விடடொழிநதே நிட்டையிலே
ஏகாந்த மாக யிருப்பதினி யெக்காலம். 7

மற்றிடத்தைத் தேடியென்றன் வாழ்நாளைப் போக்காமல்
உற்றிடத்தைத் தேடி யுறங்குவது மெக்காலம். 8

கூறியநால் வேதங் கூப்பிட்டுங் காணாத
பாராரகசியததைப் பார்த்திருப்ப தெக்காலம் 9

தெளியத் தெளியத் தெளிந்தசிவா னநதத்தேன்
பொழியப பொழியமனம பூண்டிருப்ப தெக்காலம். 10

கட்டறுகக வொண்ணாக கருவிகர ணாதியெல்லாம
சுட்டறுத்து நிட்டையிலே தூங்குவது மெக்காலம். 11

கள்ளக் கருததைபெல்லாங கட்டோடு வேறறுத்திங்
குள்ளக் கருத்தை யுணர்நதிருப்ப தெககாலம் 12

தோன்றாசை மூன்றுந் தொடாநதுவநது சுற்றாமல்
ஊன்றாசை வேரையடி யூடறுப்ப தெக்காலம். 13

ஐந்து பொறிவழிபோ யலைந்துமிநதப் பாழ்மனதை
வெநது விழபபாாதது விழிபபதினி யெககாலம். 14

இனமாண்டு சேர்நதிருநதோ ரெல்லாருந தான்வரண்டு
சினமாணடு போகவருள் சேரநதிருபப தெககாலம். 15

அமையா மனதமையு மானநத வீடுகண்டால்
இமையாம நோககி யிருப்பதினி யெக்காலம் 16

கூண்டுவிடடு சீவன்மௌளக கொடடாவி கொண்டாற்போல்
மாண்டுவிடடு முன்னானன் மாண்டிருப்ப தெக்காலம். 17

ஆக வெளிககுள்ளே யடங்காப் புரவிசெலல
ஏக வெளியி லிருப்பதினி யெக்காலம். 18

ஓடாம லோடி யுலகவலம வநதுசுற்றித்
தேடாம லென்னிடமாய்த் தெரிசிப்ப தெக்காலம. 19

மலமுஞ சலமுமற்று மாயையற்று மானமற்று
நலமுங் குலமுமற்று நானிருப்ப தெக்காலம 20

வெல்லுமட்டும் பார்த்து வெகுளியெல்லாம விட்டகன்று
செல்லுமட்டுஞ் சிநதை செலுததுவது மெககாலம. 21

கனவுகண்டார் போலெனக்குக் காட்டிமணந் தேயிருந்த
நினைவைப் பரவெளிமேல் நிறுத்துவது மெக்காலம். 22

மும்பாழும் பாழாய் முதற்பாழுஞ் சூனியமா
யப்பாழும் பாழா யன்புசெய்வ தெக்காலம். 23

என்மயமாய்க்கண்டதெல்லாமெண்ணியெண்ணிபார்த்ததற்பின்
தன்மயமாய்க் கொண்டதிலே சார்ந்திருப்ப தெக்காலம். 24

ஒளியிட்ட மெய்ப்பொருளை யுள்வழியி லேயடைந்து
வெளியிட்டு சாததிவைத்து வீடுறுவ தெக்காலம் 25

பிதத்தாயங் கொண்டு பிரணவ்தைத யூடறுததுச
செத்தாரைப போல திரிவதினி யெக்காலம். 26

சாவாமற செத்திருந்து சற்குருவின் பொன்னடிககீழ்
வேவாமல் வெந்திருக்க வேணடுவது மெக்காலம் 27

வாசிததுங் காணுமல் வாய்விட்டும் பேசாமல்
பூசித்துத் தோன்றுப பொருளகாண்ப தெக்காலம் 28

வேதாந்த வேதமெல்லாம் விட்டேறி யேகடந்து
நாதாந்த மூல நடுவிருப்ப தெக்காலம் 29

அல்லும் பகலுமென்ற னறிவையறி வாலறிந்து
சொல்லு முரையிறந்து தூங்குவது மெக்காலம். 30

என்னைவிட்டு நீங்காம லென்னிடததி னீயிருக்க
வுன்னைவிட்டு நீங்கா தொருப்படுவ தெககாலம் 31

மனதை யொரு வில்லாககி வான்பொறியை நாணுக்கி
யெனதறிவை யம்பாக்கி யெய்வதினி யெககாலம். 32

என்னையிறக்க வெய்தே யென்பதியை யீடழித்த
உன்னை வெளியிலவைததே யொளிததிருபப தெக்காலம். 33

கடலி லொளிததிருந்த கனலெழுந்து வநதாற்போ
லுடலி லொளிததசிவ மொளிசெயவ தெககாலம். 34

பொன்னிற் பலவிதமாய் பூஷணமுண் டானதுபோல்
உன்னிற் பிறநததுன்னி லொடுங்குவது மெககாலம். 35

இருளை வெளிவிழுங்கி யேகவுருக் கொண்டாற்போல்
அருளை விழுங்குமிரு ளகன்றிருப்ப தெககாலம். 36

ஊமைக் கனுக்கண் டுரைக்கறியா வின்பமதை
நாமறிந்து கொள்வதற்கு நாள்வருவ தெக்காலம். 37

எங்கும் பரவடிவா யென்வடிவு நின்வடிவாய்க்
கங்குல்பக லின்றியுனை கண்டிருப்ப தெக்காலம். 38

சத்தம் பிறந்தவிடந் தன்மயமாய் நின்றவிடஞ்
சித்தம் பிறந்தவிடந் தோந்தறிவ தெக்காலம். 39

போக்கும் வரவும் புரம்புமுள்ளு மாகிநின்றும்
தாக்கு மொருபொருளைச் சந்திப்ப தெக்காலம். 40

நானெனவு நீயெனவு நாமிரண்டு மற்றொன்றும்
நீயெனவே சிந்தைதனி னேர்படுவ தெக்காலம். 41

பிறப்பு மிறப்புமறுப் பேச்சுமற்று மூச்சுமற்று
மறப்பு நினைப்புமற்று மாண்டிருப்ப தெக்காலம். 42

மன்னும் பரவெளியை மனவெளியி லடைத்தறிவை
யென்னு மொருநினைவை யெழுப்பிநிற்ப தெக்காலம். 43

என்னையென்னி லேமறந்தே யிருந்தபதி யும்மறந்து
தன்னையுந்தா னேமறந்து தனித்திருப்ப தெக்காலம். 44

கள்ளுண் டவர்போற் களிதருமா னந்தமதாற்
றள்ளுண்டு நின்றுடித் தடைவிடுவ தெக்காலம். 45

ஐயாறு மாறு மகன்று வெறுவெளியில்
மையிருளில் நின்றமன மாளவதினி யெக்காலம். 46

எவரெவர்க ளெப்படிகண் டெந்தப் படிநினைத்தார்
அவரவருக் கப்படிநின் றுமென்ப தெக்காலம். 47

ஆயுங் கலைகளெல்லா மாராய்ந்து பார்த்ததற்பின்
நீயென்று மில்லா நிசங்காண்ப தெக்காலம். 48

தாயுமான சுவாமிகள் பாடல்.

திருவருள் விலாசப் பரசிவ வணக்கம்.

அங்கிங் கெனாதபடி யெங்கும்ப்ர காசமா
யானந்த பூர்த்தியாகி
யருளொடு நிறைந்ததெது தன்னருள் வெளிக்குளே
யகிலாண்ட கோடியெல்லாந்
தங்கும் படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க் குயிராய்த்
தழைத்ததெது மனவாக்கினில்
தட்டாம னின்றதெது சமயகோ டிகளெலாந்
தந்தெய்வ மெந்தெய்வமென்
றெங்குந் தொடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவு நின்றதெது
வெங்கணும் பெருவழக்காய்
யாதினும் வல்லவொரு சித்தாகி யின்பமா
யென்றைக்கு முள்ளதெது மேல்
கங்குல்பக லறநின்ற வெல்லையுள தெதுவது
கருத்திற் கிசைந்ததுவே
கண்டன வெலாமோன வுருவெளிய தாகவுங்
கருதி யஞ்சலிசெய்குவாம். 1

ஊரனந்தம் பெற்ற பேரனந்தஞ் சுற்று
முறவனந்த மவினையினால்
உடலனந் தஞ்செயும் வினையனந் தங்கருத்
தோவனந் தம்பெற்றபோ
சீரனந் தஞ்சொர்க்க நரகமு மனந்தநற்
றெய்வமு மனந்தபேதம்
திகழ்கின்ற சமயமு மனந்தமத னால்ஞான
சித்தி யாலுணர்ந்து
காரனந் தங்கோடி வருஷித்த தெனவன்பர்
கண்ணும்விண் ணுந்தேக்கவே
கருதரிய வானந்த மழைபொழியு முகிலைநங்
கடவுளைத் துரியவடிவைப்

பேரனந் தம்பேசி மறையனந் தஞ்சொலும்
 பெரியமௌ னதநின்வைப்பைப்
பேசருமனந்தபத ஞானவா னந்தமாம்
 பெரியபொருளைப்பணிகுவாம். 2

அத்துவித வத்துவைச் சொப்ரகா சத்தனியை
 யருமறைகண் முரசறையவே
யறிவினுக் கறிவாகி யானநத மயமான
 வாதியை யநாதியேக
தத்துவ சொரூபத்தை மதசம்ம தமபெருச்
 சாலம்ப ரகிதமான
சாசுவத புட்கல நிராலமப வாலம்ப
 சாந்தபத வ்யோமநிலையை
நித்தநிர மலசகித நிஷ்பரபஞ் சபபொருளை
 நிர்விஷய சுததமான
நிர்விகா ரதைதத் தடத்தமாய் நின்றொளிர்
 நிரஞ்சன நிராமயத்தைச்
சிததமறி யாதபடி சிதததநி னின்றிலகு
 திவயதே சோமயத்தைச
சிற்பர வெளிகருள்வளா தற்பரம தானபர
 ம்தவதையை யஞ்சலிசெய்குவாம். 3

பரிபூரணானந்தம்

வாரா தெலாமொழிய வருவன வெலாமெய்த
 மனதுசாட் சியதாகவே
மருவநிலை தநததும வேதாநத சித்தாநத
 மரபுசம ரசமாகவே
பூராய மாயுணர வூகமது தநததும்
 பொய்யுடலை நிலையன்றெனப்
போதநெறி தநததுஞ் சாசுவத வானந்த
 போகமே வீடென்னவே
நீராள மாயுருக வுள்ளன்பு தநதது
 நின்னதரு ளின்னுமின்னு
நின்னையே துணையென்ற வென்னையேகாக்கவொரு
 நினைவுசற றுண்டாகிலோ

பாராதி யறியாத மோனமே யிடைவிடாப்
பற்றாக நிற்கவருளவாய
பார்க்குமிட மெஙகுமொரு நீககமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானநதமே. 4

ஆழாழி கரையின்றி நிறகவிலலையோ கொடிய
வாலமமு தாகவிலலையோ
அக்கடலின் மீதுவட வனநிற்க வில்லையோ
வந்தரத் தகிலகோடி
தாழாம நிலைநிறக விலலையோ மேருவுந
தனுவாக வளையவிலலையோ
சப்தமே கஙகளும வசரதர னாணையிற்
சஞ்சரித்திட விலலையோ
வாழாது வாழவே யிராமனடி யாறசிலையு
மடமஙகை யாகவிலலையோ
மணிமநதர மாதியால வேண்டுசித திகளுலக
மாாககததில வைக்கவிலலையோ
பாழான வென்மனங குவியவொரு தநதிரம
பண்ணுவ துனககருமையோ
பார்ககுமிட மெங்குமொரு நீககமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானநதமே. 5

பொருள் வணக்கம்.

நித்தியமாய் நிர்மலமாய் நிட்களமாய் நிராமயமாய்
நிறைவாய் நீஙகாச
சுத்தமுமாய்த தூரமுமாய்ச சமீபமுமாய்த துரியநிறை
சுடரா யெலலாம
வைத்திருநத தாரகமா யானநத மயமாகி
மனவாக கெட்டாச
சித்துருவாய் நின்றவொன்றைச சுகாரமபப பெருவெளியைச்
சிநதை செய்வாம. 6

யாதுமன நினையுமநத நினைவுககு நினைவாகி
யாதின் பாலும்

பேதமற நின் றுயிருக் குயிராகி யன்பருக்கே
பேரா னந்தக
கோதிலமு தூற்றரும்பிக் குணங்குறியொன் றறத்தன்னைக்
கொடுத்துக காட்டுந்
தீதில்பரா பரமான சித்தாந்தப் பேரொளியைச்
சிநதை செய்வாம. 7

பெருவெளியா மைம்பூதம பிறப்பிடமாய்ப பேசாத
பெரிய மோனம்
வருமிடமாய் மனமாதிக கெட்டாத பேரின்ப
மயமாய் ஞானக்
குருவருளாற் காட்டிடவு மன்பரைக்கோத தறவிழுங்கிக்
கொண்டப் பாலுந்
தெரிவரிதாய்க கலநதகெநதப பொருளந்தப் பொருளினையாஞ்
சிந்தை செய்வாம. 8

இகபரமு முயிர்க்குயிரை யானெனதற் றவருறவை
யெநத நாளுஞ்
சுகபரிபூ ரணமான நிராலம்ப கோசரததைத
துரிய வாழ்வை
யகமகிழ வருந்தேனை முக்கனியைக் கற்கண்டை
யமிர்தை நாடி
மொகுமொகென விருவிழிநீர முத்திரைப்பக் கரமலர்கண்
முகிழ்த்து நிற்பாம. 9

சாதிகுலம் பிறப்பிறப்புப் பந்தமுத்தி யருவுருவத்
தன்மை நாம
மேதுமின்றி யெப்பொருட்கு மெவ்விடத்தும் பிரிவறநின்
றியக்கஞ் செய்யுஞ்
சோதியைமாத் தூவெளியை மனதவிழ நிறைவான
துரிய வாழ்வைத்
தீதில்பர மாமபொருளைத் திருவருளே நினைவாகச்
சிநதை செய்வாம். 10

இந்திரசா லங்கனவு கானலினீ ரெனவுலக
மெமக்குத் தோன்றச்

சந்ததமுஞ் சிற்பரத்தா லழியாத தற்பரத்தைச்
சார்ந்து வாழ்க
புந்திமகி ழுறநாளுந் தடையறவா னந்தவெள்ளம்
பொலிக வென்றே
வந்தருளுங் குருமௌனி மலரத்தாளை யநுதினமும்
வழுத்தல செய்வாம. 11

பொருளாகக கண்டபொரு ளெவைகக்குமுதற் பொருளாகிப
போத மாகித
தெருளாகிக் கருதுமன்பர் மிடிதீரப் பருகவநத
செழுந்தே னாகி
யருளானோர்க் ககமபுறமென் றுன்னாத பூரணவா
னந்த மாகி
யிருடீர விளங்குபொரு ளியாதந்தப் பொருளினையா
மிறைஞ்சி நிற்பாம். 12

அருமறையின் சிரப்பொருளாய் விண்ணவாமா முனிவாசிதத
ராதி யானோர்
தெரிவரிய பூரணமாய்க் காரணங்கற பனைகடநத
செல்வ மாகிக்
கருதரிய மலரின்மண மெள்ளிலெண்ணெ யுடலுயிரபோற
கலந்தெங் நாளும்
துரியநடு வூடிருந்த பெரியபொரு ளியாததனைத்
தொழுதல் செய்வாம். 13

விண்ணாதி பூதமெல்லாந தன்னகத்தி லடக்கிவெறு
வெளியாய் ஞானக்
கண்ணாரக் கண்டவன்பர் கண்ணூடே யானந்தக்
கடலாய் வேறொன்
றெண்ணாத படிக்கிரங்கித் தானாகச் செய்தருளு
மிறையே யுன்றன்
றண்ணாருஞ் சாந்தவரு டனைநினைந்து கரமலர்க
டலைமேற் கொள்வாம். 14

விண்ணிறைந்த வெளியாயென் மனவெளியிற் கலந்தறிவாம்
வெளியி னூடும்

தண்ணிறைந்த பேரமுதாய்ச் சதானந்த மானபெருந்
தகையே நின்பா
லுண்ணிறைந்த பேரன்பா லுள்ளுருகி மொழிகுழறி
யுவகை யாகிக்
கண்ணிறைந்த புனலுகுப்பக் கரமுகிழ்ப்ப நின்னருளைக்
கருத்தில் வைப்பாம். 15

வேறு.

ஆதியந்தங் காட்டாத முதலா யெம்மை
யடிமைக்கா வளர்த்தெடுத்த வன்னை போல
நீதிபெறுங் குருவாகி மனவாக் கெட்டா
நிச்சயமாய்ச் சொச்சமதாய் நிமல மாகி
வாதமிடுஞ் சமயநெறிக் கரிய தாகி
மௌனத்தோர் பாலவெளியாய் வயங்கா நின்ற
சோதியையெ னுயிர்த்துணையை நாடிக் கண்ணீர்
சொரியவிரு கரங்குவித்துத் தொழுதல் செய்வாம். 16

அகரவுயி ரெழுத்தனைத்து மாகி வேறு
யமர்ந்ததென வகிலாண்ட மனைத்து மாகிப்
பகர்வனவெல் லாமாகி யல்ல தாகிப்
பரமாகிச் சொல்லரிய பான்மை யாகித்
துகளறுசங் கற்பவிகற் பங்க ளெல்லாந்
தோயாத வறிவாகிச் சுத்த மாகி
நிகரில்பசு பதியான பொருளை நாடி
நெட்டுயிர்த்துப் பேரன்பா னினைதல் செய்வாம். 17

கூடுத லுடன்பிரித லற்றுநிர்த் தொந்தமாய்க்
குவிதலுடன் விரிதலற்றுக்
குணமற்று வரவினொடு போக்கற்று நிலையான
குறியற்று மலமுமற்று
நாடுதலு மற்றுமேல் கீழ்நடுப் பக்கமென
நண்ணுதலு மற்றுவிந்து
நாதமற் றைவகைப் பூதபே தமுமற்று
ஞாதுருவின் ஞானமற்று

வாடுதலு மற்றுமே லொன்றற் றிரண்டற்று
  வாக்கற்று மனமுமற்று
மன்னுபரி பூரணசு சுகவாரி தன்னிலே
  வாய்மடுத் துண்டவசமாய்த்
தேடுதலு மற்றவிட நிலையென்ற மௌனியே
  சிததாந்த முததிமுதலே
சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிணா மூாததியே
  சின்மயா னநதகுருவே. 18

ஐந்துவகை யாகின்ற பூதமுத னாதமு
  மடங்கவெளி யாகவெளிசெய்
தறியாமை யறிவாதி பிறிவாக வறிவாக
  ளறிவாக நின்றநிலையிற
சிந்தையற நிலலென்று சுமமா விருததிமேற
  சின்மயா னநதவெளளந
தேக்கித திளைததுநா னதுவா யிருககநீ
  செய்சிதர மிகநன்றுகா
ணைநதைவட வாற்பரம குருவாழ்க வாழவரு
  ளியநநதி மரபுவாழ்க
வென்றடியா மனமகிழ வேதாக மததுணி
  பிரண்டிலலை யொனறெனனவே
வநதகுரு வேவீறு சிவஞான சிததிநெறி
  மௌனோப தேசகுருவே
மந்த்ரகுரு வேயோக தநதரகுருவே மூலன்
  மரபிலவரு மௌனகுருவே 19

நிர்க்குண நிராமய நிரஞ்சன நிராலம்ப
  நிர்விஷய கைவலயமா
நிஷ்கள வசங்கசஞ் சல்ரகித நிர்வசன
  நிர்த்தொநத நிததமுதத
தற்பரவிஸ் வாதீத வ்யோமபரி பூரண
  சதானநத ஞானபகவ
சம்புசிவ சங்கர சாவேச வென்றானான்
  சர்வகாலமு நினைவனே

வற்புத வகோசர நிவர்த்திபெறு மன்பருக்
கானந்த பூர்த்தியான
வத்துவித நிச்சய சொரூபசா க்ஷாத்கார
வனுபூதி யனுகூதமுங்
கற்பனை யறக்காண முக்கணுடன் வடநிழற்
கண்ணூ டிருந்தகுருவே
கருதரிய சிற்சபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
கருணாகரக் கடவுளே. 20

பட்டப் பகற்பொழுதை யிருளென்ற மருளர்தம்
பக்ஷமோ வெனதுபக்ஷம்
பார்த்தவிட மெங்கணும் கோததநிலை குலையாது
பரமவெளி யாகவொருசொற்
றிட்டமுடன் மௌனியா யருள்செய் திருக்கவுஞ்
சேராம லாறுகநான்
சிறுவீடு கட்டியதி னடுசோற்றை யுண்டுண்டு
தேக்குசிறி யார்களபோல
நட்டணைய தாக்கற்ற கலவியும் விவேகமு
நன்னிலய மாகவுன்னி
நானென று நீயென் றிரண்டில்லை யென்னவே
நடுவே முளைத்தமனதைக்
கட்டவறி யாமலே வாடினே னெப்போது
கருணைக் குரிததாவனோ
கருதரிய சிறசபையி லானந்த நிர்த்தமிடு
கருணாகரக் கடவுளே. 21

எண்ணரிய பிறவிதனில் மானிடப் பிறவிதா
னியாதினு மரிதரிதுகா
ணிப்பிறவி தப்பினு லெப்பிறவி வாய்க்குமோ
வேதுவருமோ வறிகிலேன்
கண்ணக னிலத்துநா னுள்ளபொழு தேயருட்
ககனவட் டத்திநின் று
காலூன்றி நின்றுபொழி யானந்த முகிலொடு
கலந்துமதி யவசமுறவே

பண்ணுவது நன்மையிற் நிலைபதியு மட்டுமே
பதியா யிருந்தநேகப்
பவுரிகுலை யாமலே கௌரிகுண் டலியாயி
பண்ணவித னருளினலே
விண்ணிலவு மதியமுத மொழியாது பொழியவே
வேண்டுவே னுமதடிமைநான்
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர்கணமே. 22

பொற்பினெடு கைகாலில் வளருகிர் படைத்தலாற்
போர்த்திடை யொடுக்கமுறலாற்
பொலிவான வெண்ணீறு பூசியே யருள்கொண்டு
பூரித்த வெண்ணீர்மையா
லெற்பட விளங்குகக னத்துளிமை யாவிழி
யிசைந்துமே ளேக்கமுறலா
லிரவுபக லிருளான கனதந்தி படமூறி
யிதயங் களித்திடுதலாற்
பற்பல விதங்கொண்ட புலிகலையி னுரியது
படைத்துப் ப்ரதாப முறலாற்
பனிவெயில்கள் புகுதாம னெடியவான் றெடர்நெடிய
பருமர வனங்களாகும்
வெற்பினிடை யுறைதலாற் றவராஜ சிங்கமென
மிகவோ ருமைப்புகழ்வர்காண்
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர்கணமே 23

காராரு மாணவக் காட்டைக் களைந்தறக்
கண்டகங் காரமென்னுங்
கல்லைப் பிளந்துநெஞ் சகமான பூமிவெளி
காணத் திருத்திமேன்மேற்
பாராதி யறியாத மோனமாம் வித்தைப்
பதித்தன்பு நீராகவே
பாய்ச்சியது பயிராகு மட்டுமோ மாயைவன்
பறவையணு காதவண்ண

நேராக நின்றுனிளை போகம புசித்துய்ந்த
நின்னன்பர் கூட்டமெய்த
நினைவின் படிக்குநீ முனனின்று காபபதே
நின்னருட் பாரமென்று
மாராரு மறியாத சூதான வெளியில்வெளி
யாகின்ற துரியமயமே
யண்டபகி ரண்டமு மடஙகவொரு நிறைவாகி
யானந்த மானபரமே 24

பற்றுவன வறறிடு நிராசையென் றொருபூமி
பறறிப் பிடிககுமியோகப்
பாங்கிற் பிராணலய மெனனுமொரு பூமியிவை
பற்றின்மன மறுமென்னவே
கற்றையஞ் சடைமௌனி தானே கனிநதகனி
கனிவிக்க வநதகனிபோற
கண்டதிந நெறியெனத திருவுளக கனிவினொடு
கனிவாய் திறநதுமொன்றைப
பெற்றவனு மலலேன் பெறுதவனு மலலேன்
பெருககத் தவிததுளறியே
பெண்ணீர்மை யெனனவிரு கண்ணீ ரிறைத்துநான்
பேய்போ லிருககவுலகஞ
சுற்றிநகை செய்யவே யலேயவிட் டாயெனிற
சொல்லவினி வாயுமுணடோ
சுத்தநிர்க குணமான பரதெய்வமே பரஞ்
சோதியே சுகவாரியே 25

பாராதி யண்டங்க ளததனையும் வைககின்ற
பரவெளியி னுண்மைகாட்டி
பற்றுமன வெளிகாட்டி மனவெளியி னிற்றேய்ந்த
பாவியேன் பரிசுகாட்டித
தாராள மாய்நிறக நிறசிநதை காட்டிச
சதாகால நிட்டையெனவே
சகசநிலே காட்டினை சுகாதீத நிலேயாந
தனைக்காட்ட நாள்செலலுமோ

காரார வெண்ணரு மனந்தகோ டிகணின்று
காலூன்றி மழைபொழிதலபோற
கால்வீசி மின்னிப் படர்ந்துபர வெளியெலாங்
கமமியா நந்தவெள்ளஞ்
சோராது பொழியவே கருணையின் மூழ்கியே
தொண்டரைக சுவுமுகிலே
சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ
சோதியே சுகவாரியே 26

அண்டமுடி தன்னிலோ பகிரணட மதனிலோ
வலரிமண்டல நடுவிலோ
வனனடுவிலோ வமிாத மதிநடுவிலோ வனப
ரகமுருகி மலாகடுவித
தெண்டமிட வருமூாதகி நிலயிலோ திகருந்
திகநததகி லோவெளியிலோ
திகழ்விநது நாதநிலே தன்னிலோ வேதாநத
சிததாநத நிலேதன்னிலோ
கண்டபல பொருளிலோ காணுத நிலயெனக
கண்டகூ னியமதனிலோ
காலமொரு மூன்றிலோ பிறவிநிலே தனனிலோ
கருவிகர ணஙகளோாயநத
தொண்டர்க ளிடத்திலோ நீவீற் றிருப்பது
தொழுமபனேற் குளவுபுகலாய
சுததநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ
சோதியே சுகவாரியே 27

எந்நாளு முடலிலே யுயிரா முனேபம்பா
லிருக்கவிலே யோமனதெனும
யானுமென் னட்பாம பிராணனு மெனமசசடம
தென்றுனேச் சித்தென்றமே
யநநாளி லெவனே பிரிததா னதைகமேகட்ட
வன்றமுத லின்றுவரையு
மநியாய மாயெமை யடககிக குறுக்கே
யடர்ந்தரசு பண்ணியெங்கண்

முன்னாக நீயென்ன கோட்டைகொண் டாயென்று
 மூடமன மிகவுமேச
மூண்டெரியு மனலிட்ட மெழுகா யுளங்கருகன்
 முறைமையோ பதினாயிரஞ்
சொன்னாலு நின்னரு ளிரங்கவிலை யேயினிச்
 சுகமவரும வதெப்படிசொலாய்
சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
 சோதியே சுகவாரியே. 28

அவனனறி யோரனுவு மசையா தெனும்பெரிய
 வாப்தர்மொழி பொன்றுகண்டால்
அறிவாவ தேதுசில வறியாமை யேதிவை
 யறிந்தாக ளறியாரகளார்
மவுனமொ டிருந்ததா ரென்போ லுடம்பெலாம
 வாயாய்ப் பிதற்றுமவரார்
மனதெனவு மொருமாயை யெங்கே யிருந்துவரும்
 வனமையொ டிரக்கமெங்கே
புவனம படைப்பதென காத்தவ்ய மெவ்விடம்
 பூதபேதங்க ளெவ்விடம
பொய்மெயித மகிதமேல் வருநன்மை தீமையொடு
 பொறைபொறு மையுமெவ்விடம
எவர்சிறிய ரெவாபெரிய ரெவருறவ ரெவர்பகைஞர்
 யாதுமுனை யனறியுண்டோ
இகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
 யெங்குநிறை கின்றபொருளே. 29

உன்னிலையு மென்னிலையு மொருநிலை யெனக்கிடந்
 துளறிடு மவத்தையாகி
உருவுதான் காட்டாத வானவமு மொளிகண்
 டொளிக்கின்ற விருளென்னவே
தன்னிலைமை காட்டா தொருங்கவிரு வினையினாற்
 றுவுசுக துக்கவேலை
தட்டழிய முற்றுமில் லாமாயை யதனாற்
 றடித்தகில பேதமான

முன்னிலை யொழிந்திட வகண்டிதா காரமாய்
  மூதறிவு மேலுதிப்ப
முன்பினொடு கீழ்மே னடுப்பக்க மென்னுமன்
  முற்றுமா னந்தநிறைவே
என்னிலைமை யாய்நிறைக வியல்புகூ ரருளவடிவ
  மெந்நாளும் வாழிவாழி
இகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
  யெங்குநிறை கின்றபொருளே. 30

தந்தைதாய் தமாதார மகவென்னு மிவையெலாஞ்
  சந்தையிற் கூட்டமிதிலோ
சந்தேக மிலலைமணி மாடமா ளிகைமேடை
  சதுரங்க சேனையுடனே
வந்தவோ வாழ்வுமோ ரிந்தரஜா லக்கோலம
  வஞ்சனை பொறுமைலோபம்
வைத்தமன மாங்கிருமி சோநதமல பாண்டமோ
  வாஞ்சனை யிலாதகனவே
யெநதநா ளுஞசரி யெனதகோநது தோநதுமே
  யிரவுபக லில்லாவிடத்
தேகமாய் நின்றநின் னருள்வெள்ள மீதிலே
  யானென்ப தறவுமூழ்கிச
சிந்தைதான் றெளியாது சுழலுமவகை யென்கொலோ
  தேடரிய சத்தாகியென
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெயவமே
  தேசோ மயானநதமே 31

கந்துக மதக்கரியை வசமா நடத்தலாங்
  கரடிவெம புலிவாயையுங
கட்டலா மொருசிங்க முதுகின்மேற் கொளளலாங்
  கட்செவி யெடுதததாட்டலாம்
வெந்தழலி னிரதம்வைத் தைந்துலோ கத்தையும்
  வேதித்து விற்றுண்ணலாம்
வேறொருவர் காணம லுலகத் துலாவலாம்
  விண்ணவரை யேவலகொளலாகு

சநததமு மிளமையொ டிருக்கலா மறறொரு
சரீரத்திலும் புகுதலாம்
சலமே னடககலாங் கனன்மே லிருக்கலாங்
தன்னிகரில் சித்திபெறலாம்
சிநதையை யடக்கியே சுமமா விருககின்ற
திறமரிது சத்தாகியென்
சிததமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானநதமே. 32

வேறு.

காக மோடுகழு கலகை நாயநரிகள
சுற்றுசோ றிடுது ருததியைக்
காலி ரண்டுநவ வாசல் பெறறுவளா
காம வேணடன சாலையை
மோக வாசைமுறி யிட்ட பெட்டியைமு
மலமி குநதொழுகு கேணியை
மொய்தது வெஙகிருமி ததது குமபியை
முடங்க லார்கிடை சரக்கினை
மாக விநதரதனு மின்னை யொததிலக
வேத மோதிய குலாலனா
வனைய வெய்யதடி கார ஞனயமன
வநத டிக்குமொரு மட்கலத
தேக மானபொயை மெய்யெ னககருதி
யைய வையமிசை வாடவோ
தெரிவ தறகரிய பிரம மெயமல
சிற்சு கோதய விலாசமே 33

ஐந்து பூதமொரு கான னீரென
வடஙக வநதபெரு வானமே
ஆதியந்த நடு வேது மின்றியரு
ளாய் நிறைநதிலகு சோதியே
தொந்த ரூபமுட னருப மாதிகுறி
குணமிறநது வளா வஸதுவே
துரியமே துரிய வுயிரினுக குணர்வு
தோன்ற நின்றருள சுபாவமே

எந்தநாளு நடு வாகிநின் ருெளிரு
மாதியே கருணை நீதியே
எநதையே யென விடைநதிடை நதுருகு
மெளிய னேன்கவலை தீரவும்
சிநதை யானதை யறிந்து நீயுனருள
செய்ய நானுமினி யுய்வனோ
தெரிவ தற்கரிய பிரமமே யமல
சிற்சுகோ தயவி லாசமே 34

மத்தர் பேயரொடு பாலர் தன்மையது
மருவி யேதுரிய வடிவமாய
மன்னு தேசமொடு கால மாதியை
மறநது நின்னடிய ரடியிலே
பத்தி யாய்நெடிது நம்பு மென்னையொரு
மைய றநதகில மாயையைப
பாரு பாரென நடதத வநதெனை
பார தத்தினுமி துளளதோ
சுத்த நித்தவியல பாகு மோவுனது
விசுவ மாயைநடு வாகவே
சொல்ல வேணும்வகை நல்ல காதிகதை
சொலலு மாயையினு மிலலையென
சித்த மிபபடி மயஙகு மோவருளோ
நமபி னோர்கள்பெறு பேறிதோ
தெரிவ தற்கரிய பிரமமே யமல
சிற்சு கோதய விலாசமே 35

வேறு

அனநதபத வுயிாகடொறு முயிரா யென்று
மானநத நிலையாகி யளவைக கெடடாத
தனநதனிச்சின் மாத்திரமாய்க் கீழ்மேல காட்டாச
சதசததா யருட்கோயிற றழைத்ததேவே
இனம்பிரிந்த மான்போலு னிடையாவண்ண
மின்பமுற வன்பாபக்க லிருததி வைத்துக்
கனந்தருமா கனமேதண் ணருளிற ருனே
கனிபலிதத வானநதக் கட்டிப பேறே. 36

பேறனைத்து மனுவெனவே யுதறித் தள்ளப்
பேரின்ப மாகவந்த பெருக்கே பேசா
வீறனைத்து மிந்நெறிக்கே யென்ன வென்னை
மேவென்ற வரத்தேபாழ் வெய்ய மாயைக்
கூறனைத்துங் கடந்தவெல்லைச சேட மாகிக்
குறைவறநின் றிடுநிறைவே குலவா நின்ற
ஆறனைத்தும் புகுங்கடல்போற் சமய கோடி
யத்தனையுந் தொடர்ந்துபுகு மாநிடட்பே 37

ஆதியந்த மெனுமெழுவா யீறற் றோங்கி
யருமறையின் னமுங்காணு தாறற நாணு
பேதமதங் களுமலைய மலைபோல் வாதப
பெற்றியருமவாய்வாதப் பேய ராகச
சாதகமோ னத்திலென்ன வடவா னீழற்
றண்ணருட்சந் திரமௌலி தடக்கைக கேற்க
வேதகசின் மாத்திரமா யெம்ம னோர்க்கும்
வெளியாக வந்தவொனறே விமலவாழ்வே. 38

ஒன்றுகிப் பலவாகிப பலவாக் கண்ட
வொளியாகி வெளியாகி யுருவு மாகி
நன்றுகித் தீதாகி மறறு மாகி
நாசமுட னுற்பததி நண்ணு தாகி
இன்றுகி நாளையுமாய் மேலு மான
வெந்தையே யெம்மானே யென்றென் றேங்கிக்
கன்றுகிக் கதறினர்க்குச சேதா வாகிக்
கடிதினில்வந் தருளகூருங் கருணை விண்ணே. 39

செப்பரிய சமயநெறி யெல்லாந் தந்தம
தெய்வமே தெய்வமெனுஞ் செயறகையான
அப்பரிசா ளருமலைந்தே பிடித்தா விப்பா
லடுத்தவந்தால் களும்விரித்தே யருமா காதி
ஒப்பவிரித் துரைப்பரிங்ஙன் பொய்மெய் யென்ன
வொன்றிலையொன் றெனப்பார்ப்ப தொவ்வா தார்க்கும்
இப்பரிசாஞ் சமயமுமா யல்ல வாகி
யாதுசம யமும்வணங்கு மியல்ப தாகி. 40

சன்மார்க்க ஞானமதின் பொருளும் வீறுஞ்
 சமயசங்கே தபபொருளுந் தானென் றாகப்
பன்மார்க்க நெறியினிலுங் கண்ட தில்லை
 பகர்வரிய தில்லைமன் றுட் பார்த்த போதங்
கென்மார்க்க மிருக்குதெல்லாம வெளியே யென்ன
 யெச்சமயத் தவர்களுமவந திறைஞ்சா நிற்பா
கன்மாக்க நெஞ்சமுளா வெனக்குந தானே
 கண்டவுட ஞனநதங் காண்ட லாகும. 41

காண்டல்பெறப் புறததினுளள படியே யுள்ளும்
 காட்சிமெய்ந்நூல் சொலும்பதியாங் கடவு ளேநீ
நீண்டநெடு மையுமகலக் குறுக்குங் காட்டா
 நிறைபரிபூ ரணவறிவாய் நித்த மாகி
வேண்டுவிருப் பொடுவெறுப்புச சமீபந் தூரம
 விலகலனு குதன்முதலாம விவகா ரங்கள்
பூண்டவள வைகண்டனவாக் காதி யெலலாம
 பொருநதாம லகமபுறமும் புணர்க்கை யாகி 42

வந்தெனுடல் பொருளாவி மூன்றுந தன்கை
 வசமெனவே யத்துவா மாாகக நோககி
ஐந்துபுல னைம்பூதங் கரண மாதி
 யடுத்தகுண மத்தனையு மல்லை யல்லை
இந்தவுட லறிவறியா மையுநீ யல்லை
 யாதொன்று பற்றினத னியல்பாய் நின்று
பந்தமறும் பளிங்கனைய சித்து நீயுன்
 பக்குவங்கண் டறிவிக்கும் பானமை யேம்யாம். 43

அறிவாகி யானநத மயமா யென்று
 மழியாத நிலையாகி யாதின் பாலும்
பிறியாமற் றண்ணருளே கோயி லான
 பெரியபரம் பதியதனைப் பெறவே வேண்டின்
நெறியாகக் கூறுவன்கே ளெந்த நாளு
 நிர்க்குணநிற் குளம்வாய்த்து நீடு வாழ்க
செறிவான வறியாமை யெல்லா நீங்கச்
 சிற்சுகம்பெற் றிடுகபந்தந் தீர்க வென்றே. 44

பந்தமறு மெஞ்ஞான மான மோனப்
பண்பொன்றை யருளியந்தப் பண்புக்கேதான்
சிந்தையில்லை நானென்னும பான்மை யில்லை
தேசமில்லை காலமில்லை திககு மில்லை
தொநதமில்லை நீக்கமில்லை பிரிவு மில்லை
சொல்லுமில்லை யிராப்பகலாந தோறற மிலலை
அநதமிலலை யாதியில்லை நடுவு மில்லை
யகமுமில்லை புறமுமிலலை யனேதது மில்லை. 45

இல்லையில்லை யென்னினெனறு மில்லா தல்ல
வியல்பாகி யென்றுமுள்ள வியற்கை யாகிச
சொல்லரிய தனமையதா யானறு னெனனத
தோன்றுமெல்லாம்விழுங்குஞ் சொரூபமாகி
அலலையுண்ட பகல்போல வவிதனதை யெலலா
மடையவுண்டு தடையறவுன னறிவைத் தானே
வெலலவுண்டிங குன்னையுநதா னுககக கொணடு
வேதகமாயப பேசாமை விளஙகுந தானே. 46

தானென தன்மயமே யலலா லொன்றைத்
தலையெடுக்க வொட்டாது தலைப்பட டாங்கே
போனலுங் கர்ப்பூர தீபம போலப
போயொளிபப தலலாது புலம வேறின்றும
ஞானகா ரததினொடு ஞேய மறற
ஞாதுருவு நழுவாம னழுவி நிற்கு
மானலு மிதனபெருமை யெவாககா சொல்வா
ரதுவான லதுவாவ ரதுவே சொல்லும. 47

அதுவெனறு லெதுவெனவொன றுதிக்குஞ சங்கை
யாதலினு லதுவெனலு மறவே விட்டு
மதுவுண்ட வண்டெனவுஞ சனக னாதி
மன்னவர்கள் சுகாமுதமேலொா வாழ்நதா ரென்றும்
பதிநத நிலையெனவு மென்னையாணட
படிக்குநிரு விகற்பததாற் பரமா னநதக்
கதிகண்டு கொள்ளவுநின னருளகூ டிநதக
கதியன்றி யுறங்கேன்மேற் கருமம் பாரேன். 48

வேறு.

தேன்முகம் பிலிற்றும் பைந்தாட் செய்யபங் கயத்தின் மேவு
நான்முகத தேவே நின்னு ளூட்டிய வகிலமாயை
தான்முயற் கொம்பே யொன்கோ கானலம் புனலே யென்கோ
வான்முக முளரி யென்கோ மற்றென்கோ விளம்பல் வேண்டும்.

கண்டன வல்ல வென்றே கழித்திடு மிறுதிக் கண்ணே
கொணடது பரமா னநதக் கோதிலா முத்தி யத்தாற
பணடையிற் படைப்புங் காப்பும பறந்தன மாயை யோடே
வெண்டலை விழிகை காலில் விளங்கிட நின்றான் யாவன். 50

வேறு.

திரையில்லாக் கடல்போலச் சலனந் தீரநது
தெளிந்திருக்கும் பொன்போலச செகததை யெல்லாங்
கரையவே கனிநதுருக்கு முகத்திலே நீ
கனிநதபர மானந்தக் கட்டி யிநநாள
வரையிலே வரககாணே னென்றாற் கட்டி
வார்த்தை சொன்னாற் சுகமவருமோ வஞ்சனேனை
யிரையிலே யிருததிநிரு விகறப மான
வின்பநிட்டை கொடுப்ப தையா வெநதநாளோ. 51

வேறு.

நினைவொன்று நினையாம னிற்கினக மென்பார்
நிற்குமிட மேயருளா நிட்டையரு ளாட்டுந
தனையென்று மறநதிருபப தருள்வடிவா னதுமேற
றட்டியெழுந திருக்குமினபந தன்மயமே யதுவாம்
பினையொன்று மிலையநத வினபமெனு நிலயம
பெற்றாரே பிறவாமை பெறறார் மறறுநதான்
மனையென்று மகவென்றுஞ் சுற்றமெனறு மசுதத
வாதனையா மாசையொழி மன்னொருசொற் கொண்டே.

ஒருமொழியே பலமொழிக்கு மிடங்கொடுக்கு மநத
வொருமொழியே மலமொழிக்கு மொழிகருமென மொழிந்த
குருமொழியே மலையிலக்கு மற்றைமொழி யெல்லாங்
கோடின்றி வட்டாடல் கொள்வதொக்குங் கண்டாய்

கருமொழியின் குணக்கில்லை மொழிக்கு மொழி ருசிக்கக்
கருமபனைய சொற்கொடுனைக் காட்டவுங்கண் டனைமேற்
றருமொழியின் குணக்கில்லை யுன்னைவிட்டு நீங்காத்
தற்பரமா யானநதப பொற்பொதுவாய் நில்லே. 53

நில்லாத வாகனைநிலை யன்றெனவே கண்டாய்
நேயவருண் மெய்யன்றோ நிலயமதா நிற்கக்
கல்லாதே யேன்படிததாய் கறறதெல்லா மூடங்
கறறதெல்லா மூடமென்றே கண்டனையு மன்று
சொல்லாலே பயனில்லை சொன்முடிவைத் தானே
தொடர்நதுபிடி மர்க்கடம்போற் றொட்டது பற்றுநில்
லெலலாரு மறிநதிடவே வாய்ப்பறைகொண் டடினீ
யிராப்பகலில் லாவிடமே யெமக்கிடமென் றறிந்தே. 54

இடமபொருளே வலைக்குறித்து மடம்புகுநா யெனவே
யெஙகேநீ யகபபட்டா யிஙகே நீவாடா
மடமபெறுபாழ் நெஞ்சாலே யஞ்சாதே நிராசை
மன்னிடமே யிடமிநத மாநிலததே பொருளுந்
திடம்பெறவே நிற்கினெல்லா வுலகமும்வந் தேவல்
செய்யுமிநத நிலைநின்றோர் சனகன்முதன் முனிவர்
க்டம்பெறுமா மதயானை யென்னவுநீ பாசக்
கட்டான நிகளபநதக் கட்டவிழப் பாரே. 55

பாராதி யண்டமெலாம் படாகானற சலம்போற்
பாாத்தனையே முடிவினின்று பாரெதுதா னின்ற
தாராலு மறியாத சததன்றோ வதுவா
யஙகிருநீ யெங்கிருநது மதுவாவை கண்டாய்
பூராய மாகவுநீ மற்றொன்றை விரித்துப்
புலம்பாதே சஞ்சலமாய் புத்தியை நாட்டாதே
யோராதே யொன்றையுநீ முனனிலை வையாதே
யுள்ளபடி முடியுமெலா முள்ளபடி காணே. 56

உள்ளபடி யென்னவுநீ மற்றொன்றை தொடர்ந்திட்
டுளங்கருத வேண்டாநிட் களங்கமதி யாகிக்
கள்ளமனத் துறவைவிட்டெல் லாநதுறநத துறவோர்
கற்பித்த மொழிப்படியே கங்குல் பகலற்ற

வெள்ளவெளிக் கடன்மூழ்கி யின்பமயப் பொருளாய்
விரவியெடுத் தெடுத்தெடுத்து விள்ளவும வாயின்றிக்
கொள்ளைகொண்ட கண்ணீருங் கம்பலையு மாகிக்
கும்பிட்டுச் சகம்பொயெனத தம்பட்ட மடியே. 57

வேறு.

ஆவி யேயுனை யானறி வாய்நின்று
சேவி யேன்களச சிநதை திறைகொடேன்
பாவி யேனுள பான்மையைக் கண்டுநீ
கூவி யாளெனை யாட்கொண்ட கோலமே. 58

என்று முன்னை யிதய வெளிககுளே
துன்ற வைத்தன னேயருட் சோதிநீ
நின்ற தன்மை நிலைக்கென்னை நேர்மையா
நன்று தீதற வைதத நடுவதே 59

அண்ண லேயுன் னடியவர் போலருட்
கண்ணி னுனைக காணவும வாவெனப
பண்ணி னாலென் பசுத்துவம் போயுயும
வண்ண மாக மனோலயம் வாய்ககுமே. 60

கண் ணு ணின்ற வொளியைக் கருததினை
விண் ணு ணின்று விளங்கிய மெய்யினை
யெண்ணி யெணணி யிரவும பகலுமே
நண் ணு கின்றவர் நான்றெழுந தெய்வமே. 61

வேறு.

அறிவிற் கறிவுதாரகமென் றறிநதே யறிவோ டறியாமை
நெறியிற் புகுதா தோர்படித்தாய் நின்ற நிலையுநதெரியாது
குறியற் றகண்டா தீதமயக் கோதிலமுதே யெனைககுறுகிப
பிறிவற் றிருக்க வேண்டாவோ பேயேற்கினிநீ பேசாயே. 62

இன்பக் கடலிற் புகுந்திடுவா னிரவும் பகலுந்தோற்றாமல், அன்பிற் கரைந்து கரைநதுருகி யண்ணா வரசே யெனககூவிப், பின்புற் றழுஞ்சே யெனவிழிநீர் பெருக்கிப பெருக்கிப் பிததாகித், துன்பக் கடல்விட் டகல்வேனோ சொரூபா னந்தச சுடர்க் கொழுந்தே. 63

கூட்டி யெனதென் றிடுஞ்சுமையைச் சுமத்தி யென்னையுஞ் சுமையாளாக், கூட்டிப் பிடித்து வினைவழியே கூத்தாட் டினையே நினதருளால், வீட்டைக் கருது மப்போது வெளியா முலக விய ப்பினைத்து, மேட்டுக் கடங்காச் சொப்பனம்போ லெந்தா யிரு ந்த தென்சொல்வேன். 64

உனக்குநா னடித்தொண் டாகி யுன்னடிக் கன்பு செய்ய
எனக்குநீ தோற்றி யஞ்சே லென்னுநா ளெந்த நாளோ
மனக்கிலே சங்க டாந்த மாதவாக கிரண்டற் றோங்குந
தனக்குநே ரில்லா வொன்றே சச்சிதா னந்த வாழ்வே. 65

வேறு.

ஆதியாய் நடுவா யந்தமாய்ப் பந்தம யாவுமற் றகம்புற நிறைந்த, சோதியாய்ச் சுகமா யிருந்தவெம் பெருமான் றொண் டனேன் சுகத்திலே யிருக்கப், போதியா வண்ணங் கைவிடன் முறையோ புன்மையே னென்செய்கேன் மனமோ, வாதியா நின்ற தன்றியும புலன்சோ வாயிலோ தீயினுங் கொடிதே. 66

ஞானமே வடிவாய்த் தேடுவார் தேடு நாட்டமே நாட்டத்து ணிறைந்த, வானமே யெனக்கு வந்துவந் தோங்கு மார்க்கமே மருளாதா மறியா, மோனமே முதலே முதனிலை வித்தே முடி விலா வின்பமே செய்யுந், தானமே தவமே நின்னைநா னினைந் தேன் றமியனேன றனைமறப் பதற்கே. 67

மறமலி யுலக வாழ்க்கையே வேண்டும் வந்துநின் னன்பர் தமபணியா, மறமது கிடைக்கி னறியானந்த வற்புத நிட்டை யினிமித்த, துறவது வேண்டு மெளனியா யெனக்குத் தூயநல லருடரி னினனம, பிறவியும வேண்டுமே யானென திறக்கப் பெற் றவர் பெறறிடும் பேறே 68

வேறு.

வரும்போ மென்னு மிருநிலைமை மன்னு தொருதன் மைத் தாகி, கரும்போ தேனோ முக்கனியோ வென்ன வென்னுட் கல ந்துநலந், தருமபே ரின்பப் பொருளேநின் றன்னை நினைந்து நெக் குருகே, னிரும்போ கல்லோ மரமோவென் னிதய மியாதென் றறியேனே. 69

உய்யும் படிக்குன் றிருக்கருணை யொன்றைக கொடுத்தா னுடையாய் பாழும், பொய்யு மவாவு மழுக்காறும் புடைபட் டோடு நன் னெறியா, மெய்யு மறிவு பெறும பேறும விளங்கு மெனக்குன் னடியார்பாற், செய்யும் பணியுங் கைகூடுஞ் சிந் தைத் துயருந் தீர்ந்திடுமே 70

பொருளைப் பூவைப் பூவையரைப் பொருளென் றெண்ணு மொருபாவி யிருளாத துரநதிட் டொளிநெறியை யென்னுட் பதிப்ப தென்று கொலோ தெருளாத தெருள வனபர் நெஞ்சந் தித்தித் துருகத் தெவிட்டாத, வருளைப் பொழியுங் குணமு கிலே யறிவா னநதத் தாரமுதே. 71

வேறு.

ஆசையெனும பெருங்காற்றா டிலவம்பஞ் செனவுமன தலையுங் கால, மோசம்வரு மிதனாலே கற்றதுங்கேட் டதுநூா ந்து முத்திக் கான, நேசமுநல வாசமும் போய்ப் புலனுயிற் கொடுமைபற்றி நிறபரநதோ, தேசுபழுத தருள்பழுத்த பரா பரமே நிராசையின்றேற் றெய்வ முண்டோ. 72

முன்னிலைசுட் டொழுதியெனப் பலகாலு நெஞ்சே நான் மொழிநதே னேநின, றன்னிலையைக காட்டாதே யென்னையொ ன்றாச் சூட்டாதே சரணுன் போநத, வநநிலையே நிலையந்த நிலை யிலே சிததிமுத்தி யனைத்துந தோன்று, நனனிலையீ தன்றியிலை சுகமென்றே சுகர்முதலோர் நாடினாரே. 73

பொறியிற் செறியைம புலககனியைப் புந்திக் கவராற் புகு ந்திழுத்து, மறுகிச் சுழலு மனககுரங்கு மாள வாளா விருப பேனோ, வறிவுக் கறிவாய்ப் பூரணமாய கண்டானநத மயமாகிப், பிறிவற் றிருக்கும் பெருங்கருணைப பெம்மானேயெம பெரு மானே. 74

வேறு.

உரையுணர் விறந்து தம்மை யுணாபவ ருணர்வி னூடே
கரையிலா வின்ப வெள்ளங் காட்டிடு முகிலே மாறுப்
பரையெனுங் கிரணஞ் சூழ்நத பானுவே நின்னைப் பற்றித்
திரையிலா நீர்போற் சித்தந் தெளிவனோ சிறிய னேனே. 75

கேவல சகல மின்றிக் கிழொடு மேலா யெங்கு
மேவிய வருளின் கண்ணாய் மேவிட மேலா யின்பந்
தாவிட வினபா தீதத தனியிடை யிருத்தி வைத்த
தேவெனு மௌனி செம்பொற் சேவடி சிந்தை செய்வாம். 76

வே று.

போதமென்பதே விளக்கொவ்வு மவித்தைபொய் யிருளாக
தீதிலாவிளக் கெடுததிரு டேடவுஞ் சிக்கா
தாதலாலறி வாயனைற விடத்தறி யாமை
யேதுமில்லையென் றெமபிரான் சுருதியே யியம்பும. 77

வே று.

காந்தமதை யெதிரகாணிற் கருந்தாது செல்லுமநதக் காந் தத் தொன்று, தேயநதவிட மெங்கேதா னங்கேதான் சலிப்ப றவு மிருக்கு மாபோற், சாந்தபத பரமபொருளே பற்றுபொரு ளிருக்கு மத்தாற் சலிகுளு சிததம், வாய்ந்த பொரு ளில்லையெ னிற் பேசாமை நின்றநிலை வாயக்குமன்றே. 78

வே று.

சொல்லாலும் பொருளாலு மளவை யாலும்
தொடரவொண்ணு வருணெறியைத தொடர்ந்து நாடி
நல்லார்க ளவையகததே யிருக்க வைத்தாய்
நன்னா நெஞசந் தன்னலமு நணுகுவேனோ
இல்லாளி யாயுலகோ டுயிரை யீன்றிட்
டெண்ணரிய யோகினுகக மிவனே யென்னக்
கல்லாலின் கீழிருநத செக்கர் மேனிக்
கற்பகமே பராபரமே கயிலை வாழ்வே. 79

வே று.

குலமிலான் குணங் குறியிலான் குறைவிலான் கொடிதாம்
புலமிலான் றனக்கென்னவோர் பற்றிலான் பொருந்து
மிலமிலான் மைந்தர் மனைவியில்லா னெவனவன் சஞ்
சலமிலான் முத்திதரும் பரசிவ னெனத் தகுமே. 80

நானெனவு நீயெனவு மிருதன்மை நாடாம னடுவே சும்மா, தானமரு நிலையிதுவே சத்தியஞ்சத் தியமெனநீ தமியனேற்கு,

மோனகுரு வாகியுங்கை காட்டினையே திரும்பவுநான் மூளைத்துத் தோன்றி, மானதமார்க் கம்புரிந்திங் கலைநதேனே பரநதேனே வஞ்சனேனே 81

வேறு.

தன்மயஞ் சபாவஞ் சுத்தந தண்ணருள் வடிவஞ் சாநத
மின்மய மான வண்ட வெளியுரு வான பூர்தநி
யென்மய மெனக்குக காட்டா தெனையப கரிக்க வநத
சின்மய மகண்டா காரந் தக்ஷிணா திகக மூர்த்தம். 82

வேறு.

வான்பொரு ளாகி யெங்குநீ யிருபப வந்தெனைக் கொடுத்து நீயாகா, தேன்பொருள் போலக கிடககின்றேன் முன்னை யிருவினை வாதனை யென்றோ, தீன்பொரு ளான வமிர்தமே நின்னைச் சிந்தையிற் பாவனை செய்ய, நானபொரு ளானே னல்லனல் லரசே நானிறந் திருப்பது நாட்டம. 83

வேறு.

உளவ றிந்தெலா நின்செய லாமென வுணாநதோர்க்
களவி லானந்த மளித்தனை யறிவிலாப் புன்மைக்
களவு நாயினேற் கிவ்வண மமைத்தனை கருத்துத்
தளருந் தன்மையிங் காரொடு புகலுவேன் றக்கோய். 84

வேறு.

பரவரிய பரசிவமா யதுவெனலாய் நானெனலாய்ப் பாசசாலம், விரவிநின்ற விசித்திரத்தை யைக்யபதத் தினிதிருந்த விவேகந தன்னை, விரவுபக னினைப்புமறப பெனுந்தொந்த மறியாக ளிதயம வேதச, சிரமெனவாழ் பராபரத்தை யானந்த நீங்காத சிதாகா சத்தை. 85

அத்துவித வனுபவத்தை யனந்தமறை யின்னமின்ன மறியே மென்னு, நித்தியததை நிராமயத்தை நிர்க்குணத்தை தன்னருளா னினைவுக் குள்ளே, வைத்துவைதது பார்ப்பவரைத் தானுக வெந்நாளும் வளாத்துக காக்குஞ், சித்தினைமா துவெளியைத் தன்மயமா மானநதத் தெய்வந் தன்னை. 86

தன்னிலே தானாக நினைநதுகனிந் தவிழ்ந்துசுக சமாதி யா கப், பொன்னிலே பணிபோலு மாயைதரு மனமேயுன் புரைக டீர்ந்தா, யென்னினோ யான்பிழைப்பே னெனக்கினியா ருன் போல்வா ரில்லையில்லை, யுன்னிலோ திருவருளுக் கொப்பாவா ரென்னுயிர்க்கோ ருறவு மாவாய் 87

உறவுடலை யெடுத்தவரிற் பிரமாதி யேனுமுனை யொழிந்து தள்ளற், கறவுமரி தரிதன்றோ விகபரமு முன்னையன்றி யாவ துண்டோ, வறிதிலுனை யசத்தென்னல் வழக்கன்று சத்தென வும் வாழ்தது வேனென், சிறுமைகெடப் பெருமையினின் சென மமதே யத்தினினீ செல்லல் வேண்டும். 88

வேறு.

நடக்கினு மோடினு நிற்கினும் வேறொரு நாட்டமின்றி
கிடக்கினுஞ் செவவி திருககினு நல்லருட் கேள்வியிலே
தொடககுமென னெஞச மனமறற பூரணத தொட்டிக்குளே
முடக்குவன் யான்பர மானநத நிததிரை மூடிடுமே. 89

எண்ணாத தெண்ணிய நெஞ்சே துயரொழி யென்னிரண்டு
கண்ணே யுறங்குக வெனனுனை முககட் கருணைபபிரான்
தண்ணார்கருணை மௌனததி னுன்முததி சாதிககலாம
நண்ணாத தொன்றிலலை யெலலா நலமு நமககுளவே. 90

நாற்றச் சடலத்தை யொன்பது வாச னடைமனையைச்
சோற்றுப பசையினை முமமல பாண்டத தொடக்கறையை
யாற்றுப பெறுககனன கன்மப பெருக்கை யடர்கிருமிச்
சேற்றைத துணையென்ற நாய்க்குமுண் டோகதி சேர்வதுவே.

சித்த மவுனி வடபான் மவுனிநந தீபகுண்ட
சுத்த மவுனி யெனுமூவ ருக்குந தொழுமபுசெய்து
சத்த மவுனமு தன்மூன்று மௌனமுந தான்படைத்தே
னித்த மவுனமல் லாலறி யேன்மற்றை நிட்டைகளே. 92

சொல்லாற் றொடர்பொரு ளாற்றொட ராப்பரஞ் சோதிதன்னை
வல்லாளர் கண்ட வழிகண்டி லேன்சக மாக்கத்திலுஞ்
செல்லாதென் சிந்தை நடுவே கிடந்து திகைத்துவிம்மி
யல்லா னதுபக லானதும் வாய்விட் டாற்றுவனே.

சும்மா விருக்கச் சுகஞ்சுக மென்று சுருதியெல்லா
மம்மா நிரந்தரஞ் சொல்லவுங் கேட்டு மறிவின்றியே
யெம்மான் மௌனி மொழியையுந் தப்பியென் பேதமையால்
வெம்மாயக் காட்டி லலைந்தே னநதோவென் விதிவசமே. 94

எல்லாஞ் சிவன்செய லென்றறிந் தாலவ னின்னருளே
யல்லாற் புகலிடம் வேறுமுண் டோவது வேநிலையா
நில்லா யுன்னுற்றமி யேற்குக் கதியுண்டிந நீணிலத்திற்
பொல்லா மயக்கத்தி லாழ்ந்தாவ தென்ன புகனெஞ்சமே. 95

மறக்கின்ற தன்மை யிறத்தலொபபாகு மனம தொனறிற்
பிறக்கின்ற தன்மை பிறத்தலொப் பாகுமிப பேய்ப்பிறவி
இறக்கின்ற வெல்லைக் களவிலலை யேயிநதச சனமவல்லல்
துறக்கின்ற நாளெநத நாள்பர மேநின் றெருழுமபனுககே. 96

கற்றும் பலபல கேள்விகள் கேட்டுங் கறங்கெனவே
சுற்றுந் தொழில்கறறுச சிற்றின்பத தூடு சுழலினெனனுங்
குற்றங் குறைநது குணமே விடுமென்பர் கூட்டததையே
முற்றுந் துணையென நம்புகண் டாய்சுதத மூடநெஞ்சே. 97

வே று.

உடல்பொய் யுறவாயி னுண்மை யுறவாகக்
கடவாரார் தண்ணருளே கண்டாய்-திடமுடனே
யுற்றுப்பார் மோன னொருசொல்லே யுண்மைநன்றுப்
பற்றிப்பார் மற்றவெல்லாம் பாழ். 98

பாராதி பூதமெல்லாம் பார்க்குங்கா லப்பரத்தின்
சீராக நிற்குந் திறங்கண்டாய்-நேராக
நிற்குந் திருவருளி னெஞ்சேயா நிற்பதல்லாற்
கற்குநெறி யாதினிமேற் காண். 99

கேட்டலுடன் சிந்திததல் கேடிலா மெய்ததெளிவால்
வாட்டமறு வுறபவநோய் மாறுமோ-நாடடமுற்று
மெய்யான நிட்டையினை மேவினர்கட் கன்றோதான்
பொய்யாம் பிறப்பிறப்பும் போம். 100

அற்ப மனமே யகிலவாழ் வத்தனை யுஞ் [ன்
சொற்பனங்கண் டாயுண்மை சொன்னேனுன்-கற்பனையொ

றில்லா விடத்தே யெனைச்சும்மா வைத்திருக்கக்
கல்லாய்நீ தானோ கவி. 101

அப்பொருளு மான்மாவு மாரணநூல் சொன்னபடி
தபபிலாச் சித்தொன்றுஞ் சாதியினு-லெபபடியுந்
தேரிற் றுவிதஞ சிவாகமமே சொல்லுகிட்டை
யாருமிடத ததது்விக மாம 102

அறிவி லறியாமை யறறறிவாய் நின்று
பிறிவறவா னந்தமயம் பெற்றுக்-குறியவிழ்ந்தா
லனறைக குடலமேவண்டே னேயாவிவ் வாக்கையையே
யென்றைககும வேண்டுவேனே யான். 103

அறிந்த வறிவெல்லா மறிவன்றி யில்லை
மறிநத மனமறற மவுனரு-செறிநதிடவே
நாட்டினு ளுநநத நாட்டிற் குடிவாழ்க்கை
கூட்டினுன் மோன குரு. 104

வேறு.

இருப்பா யிருநதிடப்பே ரின்பவெளிக் கேநமக்குக்
குருபபாரவை யல்லாமற் கூடக் கிடைததிடுமோ
அருட்பாய் நமக்காக வாளவநதார பொன்னடிக்கீழ்
மருடபேயர் போலிருககக வாகண்டாய் வஞசநெஞ்சே. 105

வந்தவரவை மறந்துலகாய் வாழ்ந்து கன்ம
பநத முறவுன்னைப் படிப்பிக்கக் கற்றவாயா
ரிநதமதி யேயுனக்கிங் கென்மதிகே ளென்னாலே
சந்தநெஞ் சேபரத்தின் சாரினின்ப முண்டாமே. 106

வேறு.

காடுங் கரையு மனக்குரங்கு கால்விட் டோட வதன்பிறகே, யோடுந் தொழிலாற பயனுளதோ வொன்றாய்ப் பலவா யுயிர்க் குயிரா, யாடுங் கருணை பரஞ்சோதி யருளைப் பெறுதற் கன்பு நிலை, தேடும் பருவ மிதுகண்டீர் சேர வாருஞ் சகத்தீரே. 107

காக முறவு கலநதுண்ணக் கண்டீ ரகண்டா காரசிவ, போக மெனும்பேரின்ப வெள்ளமபொங்கித் ததும்பிப் பூரணமா, யேக

வுருவாய்க் கிடக்கு தையோ வின்புற் றிடா மினியெடுத்த, தே
கம் விழுமுன் புசிப்பதறகுச சேர வாருஞ் சகததீரே. 108

வே று.

வாவிக் கமல மலர்வண்டாய்த் துவண்டு துவண்
டாவிக்கு ணின்றவுனக் கன்புவைததார்க கஞ்சலென்பாய்
பூவிற்கும வான்கடையிற் புலவிறபோா போலவொன்றைப
பாவிக்க மாட்டேன் பதியே பராபரமே. 109

ஆக்குவை மாயை யாவு நொடியினி லவற்றை மாள
நீககுவை நீக்க மில்லா நினைப்பொடு மறபபு மாற்றிப்
போக்கொடு வரவு மின்றிப் புனிதநல் லருளா னந்த
தாக்கவுஞ் செயவா யன்றே சச்சிதா னநத வாழ்வே. 110

வே று.

நெறிபார்ககி னின்னையன்றி யகிலம் வேறே
நிலநீர் தீககால் வானு நீயலாத
குறியாது மில்லை யென்றால யாங்கள்வேறே
கோதையொரு கூறுடையாய கூறாய கூறாய். 111

பொருளே நின்பூரண மேலிட்ட காலம
போக்குவர வுணடோதற போத முண்டோ
விருடானுண் டோவலலால் வெளிதா னுண்டோ
வின்பமுண்டோ துன்பமுண்டோ யாமங குணடோ. 112

பாாத்தனவெல லாமழியு மதனுற் சுட்டிப
பாராதே பார்த்திருககப பரமே மோன
மூர்த்திவடி வாயுணர்ததுங் கைகாட் டுண்மை
முற்றியென தலலல்வினை முடிவ தென்றோ. 113

வே று.

உரையிறந்த வன்பருளத தோங்கொளியா யோங்கிக்
கரையிறநத வின்பக் கடலே பராபரமே 1

திக்கொடுகீழ் மேலுந் திருவருளாம பொற்பறிநதோர்
கைக்குள்வளர் நெல்லிக கனியே பராபரமே. 2

வாக்காய் மனதாய் மனவாக நிறைந்தவர்பாற்
றாக்காதே தாக்குந் தனியே பராபரமே. 3

வானந்த மண்ணினந்தம் வைத்துவைத்துப் பார்க்கவெனக்
கானந்த நந்த வரசே பராபரமே. 4

வானமெல்லாங் கொண்ட மௌனமணிப் பெட்டகத்துக்
கானபணி யான வணியே பராபரமே. 5

ஓடு மிருநிதியு மொன்றாகக் கண்டவர்க
ணாடுமே பொருளான நட்பே பராபரமே. 6

சொல்லும் பொருளுமற்றுச் சும்மா விருப்பதற்கே
யல்லும் பகலுமெனக் காசை பராபரமே. 7

நேச நிருவிகற்ப நிட்டையலலா லுன்னடிமைக்
காசையுண்டோ நீயறியா தன்றே பராபரமே. 8

இரவுபக லற்றவிடத் தேகாந்த யோகம்
வரவுந் திருக்கருணை வையாய் பராபரமே. 9

முன்னொடுபின் பக்க முடியடிநாப் பண்ணறநின்
றனவொடுநா னிறபதென்றோ சாற்றாய் பராபரமே. 10

ஆங்கார மற்றுன் னறிவான வன்பருக்கே
தூங்காத தூக்கமது தூக்கும் பராபரமே. 11

கெட்டியென் றுன் னன்பர்மலங் கெட்டயர்ந்தோர் பூரணமாந்
தொட்டிலுக்குட் சேய்போற றுயின்றா பராபரமே. 12

ஒன்றைநினைந் தொன்றைமறந் தோடுமன மெல்லாநீ
யென்றறிந்தா லெங்கே யியங்கும் பராபரமே. 13

கொழுந்தில் வயிரமெனக் கோதறவுள் ளன்பி
லழுந்துமவர்க்கே சுகமுண் டாகும் பராபரமே. 14

அல்லும் பகலு மறிவாகி நின்றவர்க்கே
சொல்லும் பொருளுஞ் சுமைகாண் பராபரமே. 15

அந்தக் கரண மடங்கத் துறப்பதுவே
யெந்தத் துறவினுநன் றெந்தாய் பராபரமே. 16

தன்னை யறிந்தாற் றலைவன்மேற் பற்றலது
பின்னையொரு பற்றுமுண்டோ பேசாய் பராபரமே. 17

தன்னை யறிந்தருளே தாரக மாநிற்பதுவே
யுன்னை யறிதற் குபாயம பராபரமே. 18

கற்றகலை யானிலைதான் காணுமோ காண்பதெல்லா
மற்றவிடத்தே வெளியா மன்றோ பராபரமே. 19

வான்காண வேண்டின் மலையேற லொக்குமுன்னை
நான்காணப் பாவனைசெய் நாட்டம பராபரமே. 20

மாயா சகமிலையேன் மற்றெனக்கோர் பற்றுமிலை
நீயேநா னென்றுவந்து நிற்பேன் பராபரமே. 21

வண்டாய்த் துவண்டு மௌன மலரணைமேற்
கொண்டார்க் கோவின்பங் கொடுப்பாய் பராபரமே. 22

பார்க்கினண்ட பிண்டப பரபபனைத்து நின்செயலே
யார்கருஞ் செயலிலையே யையா பராபரமே. 23

விரிந்த மனமொடுங்கும் வேளையினு ளுகப்
பரநதவருள் வாழி பதியே பராபரமே, 24

பாலரொடு பேயர்பிததர் பான்மையென நிறபதுவே
சீலமிகு ஞானியாதஞ் செயகை பராபரமே. 25

கங்குல்பக லற்றதிருக் காட்சியாகள் கணடவழி
யெங்குமொரு வழியே யெநதாய் பராபரமே. 26

காயநிலை யல்லவென்று காணபா ருறங்குவரோ
தூயவருட் பற்றுத் தொடாவா பராபரமே. 27

பஞ்சசுத்தி செய்துநின்னைப் பாவிததுப பூசைசெய்தால்
விஞ்சிய ஞானம் விளஙகும பராபரமே. 28

அன்பர்பணி செய்யவெனை யாளாக்கி விட்டுவிட்டா
லின்பநிலை தானேவந் தெய்தும் பராபரமே 29

மூர்த்தி தலந்தீர்த்த முறையாற் றொடங்கினர்க்கோர்
வார்த்தைசொலச சற்குருவும வாய்க்கும் பராபரமே. 30

விரும்புஞ் சரியைமுதன் மெய்ஞ்ஞான நான்கு
மரும்புமலர் காய்கனிபோ லன்றோ பராபரமே. 31

வந்ததையும் போனதையும் வைததுவைத்துப் பார்த்திருந்தாற்
சிந்தை யிதமகிதஞ் சேரும் பராபரமே. 32

ஏறுமயிர்ப் பாலமுணர் விந்தவிட யங்கணொருப்
பாறெனவு நன்று வறிந்தேன்பராபரமே. 33

மாய மயக்கொழிந்தார் மற்றொன்றை நாடுவரோ
நேயவரு ணிலையி னிற்பார் பராபரமே. 34

நித்திரையிற் செத்தபிண நேருமுடற் கிச்சைவையாச்
சுததாகளே நல்ல துறவோா பராபரமே. 35

நீர்ப்புற் புதமாய் நினைவருட்கே நின்றழியப
பார்ப்பதல்லால் வேறொன்றைப் பாரேன் பராபரமே. 36

நீர்க்குமிழி போலென் னினைவுவெளி யாய்க்கரையப்
பார்க்குமிட மெல்லா மென்பாவை பராபரமே. 37

எல்லாரு மின்புற றிருக்க நினைப்பதுவே
யல்லாமல் வேறொன் றறியேன் பராபரமே. 38

தேடாத தேட்டினரே செஙகை துலாககோல்போல்
வாடாச சமனிலையில் வாழ்வார் பராபரமே. 39

படிப்பற்றுக் கேள்வியற்றுப பறறற்றுச் சிந்தைத்
துடிப்பற்றாக் கன்றே சுகஙகாண் பராபரமே. 40

சித்திநெறி கேட்டல் செகமயக்கஞ் சன்மமற
முத்திநெறி கேடடன் முறைகாண் பராபரமே. 41

கண்டவடி வெல்லாங் கரைக்கின்ற வஞ்சனம்போ
லண்டமெல்லா நின்னருளே யன்றோ பராபரமே. 42

கொலைகளவு கட்காமங் கோபமவிட் டாலன்றோ
மலையிலக்கா நின்னருடான் வாய்க்கும் பராபரமே. 43

சொல்லிப் பதர்களைநது சொன்முடிவு காணுதார்
நெல்லிற் பதர்போல நிற்பார் பராபரமே. 44

அழுக்காற்று னெஞ்ச மழுங்கிய புன்மாக்க
ளிழுக்காற்று லின்பநல மெய்தார் பராபரமே. 45

குற்றங் குறைய குணமே விடவருளை
யுற்றவரே யாவிக் குறவாம் பராபரமே. 46

சென்றவிட மெல்லாந் திருவருளே தாரகமா
நின்றவர்க்கே யானநத நிட்டை பராபரமே. 47

காட்டத் திலங்கி கடையவந்தா லென்னவுன்னும்
நாட்டத்தி னூடுவந்த நட்பே பராபரமே. 48

இன்பநிட்டை யெய்தாமல் யாதெனினுஞ் சென்றுமனம்
துன்புறுதல் வன்பிறவித் துக்கம பராபரமே. 49

தன்மயமாய் நின்றநிலை தானேதா னாகிநின்று
னின்மயமா யெல்லா நிகழும் பராபரமே. 50

சிந்தையுமென் போலசசெயலற் றடங்கிவிட்டால்
வந்ததெலா நின்செயலா வாழ்வேன் பராபரமே. 51

காச்சச சுடர்விடும்பொற் கட்டிபோ னின்மலமாய்ப
பேச்சற் றவரே பிறவாா பராபரமே. 52

பற்றொழிந்து சிந்தைப் பதைப்பொழிந்து தானேதா
னற்றிருப்ப தென்றைக் கமைப்பாய் பராபரமே. 53

பட்டப் பகல்போலப் பாழ்த்தசிந்தை மாளினெலலாம்
வெட்ட வெளியாக விளங்கும பராபரமே 54

நீயே நானென்று நினைப்பு மறப்புமறத்
தாயே யனையவரு டந்தாய் பராபரமே 55

நித்திரையும் பாழ்த்த நினைப்புமற்று நிறபதுவோ
சுத்த வருணிலைநீ சொல்லாய் பராபரமே. 56

வேறு.

அநத முடனாதி யளவாம லென்னறிவிற
சுநதரவான் சோதி துலங்குமோ பைங்கிளியே. 57

தூங்கிவிழித் தென்னபலன் றூஙகாமற் றூங்கிநிற்கும்
பாங்குகண்டா லன்றோ பலன்காண்பேன் பைஙகிளியே. 58

வேறு

நீர்க்குமிழி பூணமைத்து நின்றாலு நில்லாமெய்
பார்க்கு மிடத்திதன்மேற் பற்றறுவ தெந்நாளோ. 59

வேட்டைப் புலப்புலையர் மேவாத வண்ணமனக
காட்டைத் திருத்தி கரைகாண்ப தெந்நாளோ. 60

எல்லா மிறந்தவிடத தெந்தைநிறை வாமவடிவைப்
புல்லாமற் புல்லிப் புணருநா ளெந்நாளோ 61

குற்றச் சமயக் குறும்பட்டாநது தற்போத
மற்றவர்கட் கற்றபொருட் கன்புவைப்ப தெந்நாளோ. 62

கண்டவிட மெல்லாங் கடவுண்மய மென்றிருந்து [ளோ.
கொண்டநெஞ்சர் நேயநெஞ்சிற் கொண்டிருப்ப தெந்நா

பாக்கியங்க ளெல்லாம் பழுத்து மனம்பழுத்தோர்
நோக்குந் திருக்கூத்தை நோக்குநா ளெந்நாளோ. 64

எவ்வுயிருந் தன்னுயிர்போ லெண்ணுந் தபோதனர்கள்
செவ்வறிவை நாடிமிகச் சிந்தைவைப்ப தெந்நாளோ. 65

இருநிலனாய்த் தீயாகி யென்ற திருப்பாட்டின்
பெருநிலையைக் கண்டுணர்ந்து பேச்சறுவ தெந்நாளோ. 66

உன்னிலுன்னு மென்ற வுறுமொழியா லென்னிதயந்
தன்னிலுன்னி நன்னெறியைச் சாருநா ளெந்நாளோ. 67

நினைப்பறவே தானினைந்தே னென்ற நிலைநாடி
யனைத்துமா மப்பொருளி லாழுநா ளெந்நாளோ. 68

திரையற்ற நீர்போற் றெளியவெனத் தோன்ற
வுரைபற்றி யுற்றங் கொடுங்குநா ளெந்நாளோ. 69

அறிவோ டறியாமை யற்றறிவி னூடே
குறியி லறிவுவந்து கூடுநா ளெந்நாளோ 70

போக்குவர வற்றவெளி போனிறைந்த போதநிலை
நீக்கமறக் கூடி நினைப்பறுவ தெந்நாளோ. 71

ஓராமன் மந்திரமு முன்னும னம்பரனைப்
பாராமற் பார்த்துப் பழகுநா ளெந்நாளோ. 72

என்னதியா னென்பதற வெவ்விடமு மென்னுசான்
சன்னிதியாக் கண்டுநிட்டை சாதிப்ப தெந்நாளோ. 73

முச்சகமே யாதி முழுதுமகண் டாகார
சச்சிதா னந்தசிவந் தானென்ப தெந்நாளோ. 74

வெவ்வடியும் பூரணமா மெந்தையுரு வென்றிசைந்த
வவ்வடிவுக் குள்ளே யடங்குநா ளெந்நாளோ. 75

தூங்காமற் றூங்கி சுகப்பெருமா னின்னிறைவி
னிங்காம னிற்கு நிலைபெறவுங் காண்பேனோ. 76

கண்ணாடி போலவெல்லாங் காட்டுந் திருவருளை
உண்ணாடி யையா வுருகவைத்தா லாகாதோ. 77

கற்பதெல்லாங் கற்றேமுக் கண்ணுடையாய் நின்பணியால்
நிற்பது கற்றன்றோ நிருவிகற்ப மாவதுவே. 78

சங்கர சங்கர சம்பு-சிவ
சங்கர சங்கர சங்கர சம்பு. சங்கர.

ஆதி யனாதியு மாகி-எனக்-கானந்த மாயறி வாய்நின்றி லங்குஞ், சோதி மௌனியாய்த் தோன்றி-அவன்-சொல்லாத வாரத்தையைச் சொன்னாண்டி தோழி. சங்கர

சொன்னசொல் லேதென்று சொல்வேன்-என்னைச்-சூதாய்த் தனிக்கவே சும்மா விருத்தி, முன்னிலை யேதுமில லாதே - சுக-முற்றச்செய் தேயென்னைப் பற்றிக் கொண்டாண்டி. சங்கர

பற்றிய பற்றற வுள்ளே-தன்னைப்-பற்றச்சொன் னான்பற்றிய பார்த்த விடத்தே, பெற்றதை யேதென்று சொல்வேன்-சற்றும்-பேசாத காரியம் பேசினான் தோழி. சங்கர

பேசா விடும்பைகள் பேசிச்-சுத்தப்-பேயங்க மாகிப் பிதற்றித் திரிந்தேன், ஆசா பிசாசைத் துரத்தி - ஐய னடியிணைக் கீழே யடக்கிக் கொண்டாண்டி. சங்கர

அடக்கிப் புலனைப பிரித்தே-அவ - னாகிய மேனியி லன்பை வளர்த்தேன், மடக்கிக்கொண் டானென்னைத் தன்னுட் - சற்றும்-வாய்பேசா வண்ண மரபுஞ் செய்தாண்டி சங்கர

மரபைக் கெடுத்தனன் கெட்டேன் - இத்தை வாய்விட்டுச் சொல்லிடின் வாழ்வெனக் கில்லை, கரவு புருஷ னுமல்லன் - என்னைக்-காக்குந் தலைமைக் கடவுளகாண் மின்னே. சங்கர

கடலின் மடைவிண்ட தென்ன-இரு - கண்களு மானந்தக் கண்ணீர் சொரிய, உடலும் புளகித மாக-என - துள்ள முருக வுபாயஞ் செய்தாண்டி. சங்கர

உள்ளது மில்லது மாய்முன் - னு-ணர்வது வாயுன் னுளங் கண்ட தெல்லாம், தள்ளெனச் சொல்லியென் னையன்-என்னை த-தானாக்கிக் கொண்ட சமர்த்தைபபாரா தோழி சங்கர

பாராதி பூதநீ யல்லை-உன்னிப்-பாரிந்த திரியங் கரணநீ யல்லை, யாரா யுணர்வுநீ யென்றான்-ஐய-னன்பா யுரைத்தசொல் லானந்த [illegible]. சங்கர

அன்பருக் கன்பான மெய்யன்-ஐய-ஞானந்த மோன னருட் குரு நாதன், தன்பாதஞ் சென்னியில வைத்தான்-என்னைத்- தா னறிந தேன்மனந தானிறந தேனே. சங்கர

இறபபும பிறப்பும் பொருந்த-எனக - கெவ்வண்ணம் வந்த தென் றெண்ணியான் பார்க்கின், மறப்பு நினைப்பு மாய்கி ன்ற-வஞ்ச- மாயா மனததால் வளர்நதது தோழி. சங்கர

மனதேகல் லாலெனக் கன்றோ-தெய்வ-மௌன குருவாகி வந்துகை காட்டி, எனதாம் பணியற மாற்றி-அவ - னின்னருள் வெள்ளத் திருத்திவைத் தாண்டி சங்கர

அருளா லெவையும பாரென்றான் - அத்தை - யறியாதே சுட்டியென் னறிவாலே பார்த்தேன், இருளான பொருள்கண்ட தல்லால்-கண்ட-வென்னையுங் கண்டில னென்னடி தோழி. சங்க

என்னை யுந தன்னை யும வேறா-உள்ளத்- தெண்ணாத வண்ண மிரண்டற நிறகச, சொன்னது மோவொரு சொல்லே - அந்தச்- சொல்லால் விளைந்த சுசததைமயென் சொல்வேன் சங்கர

விளையுஞ் சிவானந்த பூமி-அந்த - வெட்டவெளி நண்ணித் துட்டவிருளாற, களையைக் களைந்துபின் பார்த்தேன் - ஐயன்- களையன்றி வேறொன்றுங் கண்டிலன் தோழி. சங்கர

கண்டாா நகைப்புயிர் வாழ்க்கை-இரு- கண்காண நீங்கவுங் கண்டோன் துயிறான், கொண்டார்போற போனாலும் போகும்- இதிற்-குணமேது நலமேது கூறாய்நீதோழி. சங்கர

நலமேது மறியாத வென்னைச-சுத்த-நாதாநத மோனமா நாட்டந தந்தேசஞ், சலமேது மில்லாம லெல்லாம் - வல்லான்- றுளாலென் றலைமீது தாக்கினான்தோழி. சங்கர

தாக்குநல் லானநத சோதி-அணு- தன்னிற்சிறிய வெனைத் தன்னருளாற, போககு வரவற் றிருக்குஞ்-சுத்த - பூரண மாக்கி ஞன புதுமைகாண் மினனே. சங்கர

ஆக்கி யளிததுத் துடைக்குந் - தொழி - லத்தனை வைத்து மெள்ளததனையேனு ந, தாக்கற நிற்குஞ் சமர்த்தன்-உள்ள-சாட் சியைச் சிநதிக்கத் தக்கது தோழி. சங்கர

சிந்தை பிறந்தது மாங்கே-அந்தச்- சிந்தை யிறந்து தெளிந ததுமாங்கே, எந்த நிலைகளு மாங்கே-கண்ட- யான்ரு னிரண்டற நிருந்தது மாங்கே. சங்கர

ஆங்கென் று மீங்கென் று முண்டோ-சச்சி, தானந்த சோதி யகண்ட வடிவாய், ஓங்கி நிறைந்தது கண்டாற்-பின்ன-மொன் றென்றிரண்டென் றுரைத்திடலாமோ. சங்கர

என்று மழியுமிக் காயம்-இத்தை- யேதுக்கு மெய்யென் றிரு ந்தீ ருலகீர், ஒன் று மறியாத நீரோ-யம- ஞேலைவந தாறசொலல வுத்தரமுண்டோ. சங்கர

உண்டோ நமைப்போலவஞ்சர்-மல-மூறித் ததும்பு முடலை மெய்யென்று, கொண்டோ பிழைபபதிங் கையோ - அருட- கோலத்தை மெய்யென்று கொள்ள வேண்டாவோ. சங்கர

வேண்டா விருப்பும் வெறுப்பும்-அந்த- வில்லங் கத்தாலே விளையுஞ் சனனம், ஆண்டா னுரைதத படியே-சற்று - மசையா திருந்துகொள் ளறிவாகி நெஞ்சே. சங்கர

அறிவாரு மில்லையோ வையோ-என‌னை - யாரென றியாத வங்க தேசததில், வறிதேகா மததீயிற் சிக்கி-உளள, வான்பொரு டோற்கவோ வநதேனுன் ம்ருழி. சஙகர

வந்த வரவை மறந்து-மிக்க-மாதா பொன்பூமி மயககததி லாழும், இநத மய்க்கை யறுகக-எனக, கெநதை மெயஞுஞான வெழில்வாள் கொடுத்தான். சஙகர

வாளாருங் கண்ணியா மோகம-யம-வாதைக கனலை வளா க்குமெய் யெனறே, வேளா னவனுமெய விட்டான் - எனனின்- மிக்கோர் துறக்கை விதியனறோ தோழி. சஙகர

விதிக்கும் பிரபஞ்ச மெல்லாம்-சுதத-வெயினமஞ்ச ளென் னவே வேதாக மஙகள, மதிககு மதனை மதியா-அவா- மாாககந துன்மார்க்கஞ் சன்மாாககமோ மானே. சஙகர

துன்மார்க்க மாதர் மயக்கம்-மனத்- தூயர்க்குப் பற்ருது சொன்னேன் சனகன், தன்மாாகக நீதிதிட் டாநதம-அவன- ஞனந்த மான சதானந்த னன்றோ. சங்கர

அன்றென்று மாமென்று முண்டோ-உனக்-கானந்தம் வேண்டி னறிவாகிச் சறமே, நின்றூற் றெரியு மெனவே-மறை - நீதி யெம் மாதி நிகழ்ததினுன் ரேுழி. சங்கர சங்கர சம்பு.

தேவிகாலோத்திரம்.

ஆசைபய மையமாங் காரமுயிாக் கசசமின்றிப்
பாசம்விடல் கருணையுட னொருமைபத்தி ஞானமுத்திக்
காசைமிக வுடையார் யோகதற் பரருமாய்ப்
பேசியகா லோத்தரததின் வழிநிற்பா பெரியோரே. 1

வாயுவென மறுவுகின்ற மனமடங்கும் வகைதடுப்பா
ஞயவவ னரிபிரம னிநதிரன்சண் முகன்குருவு
மேயபல தேவதைகள் யோகிதபோ தனனறிஞ
ஞயினெல்லா முடையானு மவனணங்கு நுணங்கிடையாய். 2

அறிவுநிலை தவமடககம் புண்ணியந்தியா னங்குணங்கள்
நெறியுடைய பத்தி நெறிவுபா யநநினைக்கின்
மறுகும்வளி யனையமன மடஙகுவதன் றியாததுவே
யறிவுடையோர் யிவையனைத்து மாமென்றே யறைகுவரால். 3

கருத்தடங்கின் முத்தியது கையகலிற் கட்டாகும்
விரித்தபொரு ளிதுவென்ன வறிவுடைய மேதக்கோர்
திருத்தகுநல் லறிவாலே சிததததைத் திறம்பாம
லருத்தியுட னிலைநிறுத்து மதுவறிவின் பயனுமால். 4

வேறு.

ஒருபொரு ளெக்கா லத்து முளதாகிச சிறப்பு டைத்தா
யிருவினை யின்றி மேலா மின்பத்தை யளிப்ப தாகும்
பொருவிலா விதன்மே லன்பு பொருந்திடா தாரு முண்டே
திருவுலா வகன்ற கல்விச் சிறந்தசான் ரேர்க டாமே. 5

யானெனு மதனை நீக்கி யேகமாய் நின்ற ஞான
மானவவ் வொளியாய்த் தோன்று மதுமுத்தி வித்து மாகித்

தேனமர் கரிய கூந்தற் செய்யவாய்ப் பரந்து நீண்ட
மானமர் விழியாய் மேலாம் யோகவத் தகமு மாமால். 6

மந்திரஞ் செபந் தியானம் பூசனை வணக்கம் வேண்டா
வந்தமி லாத முத்திக் குபாயமே யறிய வேண்டும்
சிந்தனை புறமே செல்லிற் றுயரமே திரிய மீட்கின்
பந்தமாந் துன்ப நீங்கிப் பரமான வின்பஞ் சேர்வார். 7

புறனகங் கீழ்மேல் பக்கம புணர்வதோர் பொருளு மில்லைத்
திறனுடை யுருவ மெல்லாந் தானுகித் தேக மின்று
யறன்முறை யடங்கு ஞான யோகினு லறியப் பட்ட
விறன்மலி ஞானு நந்த மேன்மையாய் விளங்கா நிற்கும். 8

வேறு.

எந்த வாருயிர் யாதொா பொருளினைச
சிந்தை யாறபற்றிக காரியஞ் செய்திடி
னநத யோனிய தாமென றறிவினல்
பந்தமில பொருள் பற்றுத றககதே. 9

வேறு.

கன்மபல மேதுமில்லைச் சுபாவமே காணுங்கால்
தொன்மையுல குயிரில்லைத தோனறுவதெல் லாமசத்து
நன்மையினைத் தோற்றுவித்துப் பறறிலதாய் நணுகரிய
தென்னவறிந் தானுலகு மிலதாகிச சுததனுமாம் 10

வேறு.

வானம் போல வடிவில தாயெங்கும்
ஆன தாகத் தியானமபண் ணுதவன்
கானந் தன்னி லுலண்டெனக் கட்டுப்பட்
டீன மான பிறப்பிறப் பெய்துமே. 11

யாவ ராயினு மெப்பிறப் பெய்தினும்
ஆவ தாவ தருநதுய ராதலால்
தீய துன்பஞ் செறுததற் பொருட்டந்தத்
தூய ஞானச் சுடரைத் தொடர்வரே. 12

வேறு.

மருவிய பொருண்மே லன்பாய் வானரம் போற் சரித்துத்
திரியுமச சித்தாந தன்னைத திருதகிச் சூனியததே நின்றால்
மருவினோர் பிரித லின்றி வானவ ரறிவுக் கெட்டாப்
பொருவிலா நித்த சுத்தப் பொருளினை யடைவ ரன்றே. 13

மேலாய வின்ப மாகி விண்போ லுட் புறம்ப தாகிக்
காலாதி ததது வங்கள் கலவாது காய மின்றி
மாலாய கரண மின்றி யறிவாகி யெங்குந காணும
சீலாய ஞானஞ் சேர்நதோர் திரியா வா நந்தி யாவார். 14

வேறு.

மூண்டு பற்றி முழங்கி யெழுங்கன
லீண்டு காட்ட மிலதே லிலதாகுந
தீண்டு மபபொரு ளின்றெனிற் சித்தமும்
மாண்டு தோற்ற மிலதாய் மடிந்திறும. 15

மோக மூர்ச்சிகை மாயை முதற்கன
வாய சாக்கிர மல்லாச சுழுததியு
மேய வெண்ணு மவததைக ளியாவையும்
வீய நோறபவர் வீடு விடாதவர். 16

உடம்பி ரண்டு முயிர்பபுட னுள்ளமும்
மடம்ப டும்மகங் காரமும புந்தியும்
திடம்ப டததன்னில் வேறெனச் சிந்திப்பா
னுடம்பி லாஞான வுள்ளொளி யுள்ளுறும 17

வேறு,

திருத்தகு சமாதியைச் செய்யுங் காலத்துக்
கருத்தெழுந தடங்காது கலங்கும் மாயினும்
வருத்தமா நித்திரை மருவு மாயினும்
திரித்தறி வுறுத்துத்தன் னிலையிற் சேர்க்கவே. 18

வேறு.

ஆறாத சித்தம் யாதோர் காலத்தி லடங்கு மானல்
பேராமல் வருந்திக் காத்துப் பின்னைச்சிந் தனைகள் சென்று

சாராமல் வல்ல வாறு தடுத்துச்சார் வான வெல்லாஞ்
சேராமன் மயக்க நீக்கித் திடமாகச் செய்து கொள்வான். 19

பற்றினூற் சலிக்கு முள்ளம் பற்றுநே பண்ணிக் கொள்க
நிறறலின் றெனினூந தத்த நிலையினி னிறுத்திக் கொண்டால்
பெற்றன மென்று பேணிப் பின்னைப்பே ராமற் காக்கும்
நற்றவ ரன்றி யிந்த வுலகினி னல்லோ ரியாரே. 20

வேறு.

பிறந்து பெற்ற வறிவாற் பெறும்பயன்
நிறைந்த நீர்முகி னீங்கிய வானென
வறிந்து தன்னை யமல வியாபகம்
செறிந்து நல்ல தியானத் திருத்தலே 21

வேறு.

வளியென மறுகுஞ் சித்த நெஞ்சிலே மருவி நிற்கும்
தெளிவுற நடுவு கீழ்மேற் செலாவகை நிறுத்திக் கொண்டா
லொளியுறு முள்ள மொன்றும் பாவியா துறவே நோககி
யெளியவப் பொருண்மேல் பறறற் றிருப்பவன் யோகி யாவான்.

வேறு.

நித்திரையும் பராக்கினையு நீக்கிச சித்த
மொருநிலையு நீங்காமல் நிறுத்திக கொண்டாற்
சித்தமொரு பொருளினையுஞ் சேரா தாகிச
சேரும்வகை சேராமற் செலல நின்று
மத்தமன முதலான வவத்தை யொன்று
மருவாத வகைநிற்கு மதுவே யாகும்
முத்திநெறி யென்றுமறை யிடை விடாது
முறையிடவு மாகமங்கண் மொழியுங் காணே. 23

பொருண்முழுது மடையாமன் மனத்தை வாங்கி
நெஞ்சகத்தே பொருந்துவித்த பொழுது தோன்றும்
இருளறுநன் ஞானவொளி யது விளங்க
வெப்பொழுதும் வாதனையே யியற்றிக் கொள்க
பரமதுவா யிலதாகி யங்க மின்றிப்
பற்றின்றி யவத்தையின்றி நின்ற வொன்றை

யுரனுடைய தியானிகளா யுறைகின் ரூரே
பிறப்பிலா வநிலத்தை யுறுகின்ரூரே. 24

துக்கசுக மாசைவெறுப் பென்று கூடுந
துவந்துவங்க ளிரண்டவைபோற் சொல்லப பட்ட
மிக்கதெய்வ மடவார்க டன்மா தன்ம
மெய்ப்பலன்கள் பெறுவபே றுளவா மென்று
தொக்கவுள மதுவாகும் பிறபபை யாக்குந்
தொடர்பெனவே துணிந்தந்தத் தொடாபை யாக்கும்
தக்கபொருள் சார்வுயிரச்சார் வடைய நீக்குந்
தவத்தோர்பாற் சிவம்வநது சாருங் காணே. 25

வே று.

ஆகத்தே யாங்கார வடிவதாகி யருவினைசெய் தகங்கார மாருமாய, மோகத்தைத் துறக்கின்மொழி யிற்படாத முத்தி தல மினிதளிக்க மொழிநத தன்றிச, சோகத்தைத் தருமுடலை யெல்லாம் விட்டுச் சேராத வறிவாகிச சுத்தரூப, மாகத்தான் பாவித்தாற் சத்தியெல்லா மறவிடுகை பரமார்த்த மறிவார் தாமே. 26

வே று.

வைய மாச்சிர மம்மென வைத்தவுஞ்
செய்ய சாதி குலமெனச் சேர்த்தவு
மைய மின்றி யறவிட் டறிந்தவர்
செய்ய ஞானத் திரளைச சிநதிக்கவே 27

வே று.

கடைபடு முலகிய றன்னைக் காண்குறி
னுடையவ ரெனையிலை யானுடை யாரிலை
யடையவு மெனக்கிலை யானு மன்னதே
கடையிது நிலையெனிற் றமிய னனரோ. 28

வே று.

நித்தனும் பரமேசன் யானெனறு நிச்சயிக்கின்
முத்தனல னெனினுமவன் முத்தனு முயிருடம்பின்
பெத்தமற ஞானத்தாற் காடசிபெறிற சாநதியுடைச்
சித்தனைப் பொருட்பற்றுத தீரநது வீடடையுமால். 29

அறிவாகிச் சுத்தனு யறிவானுய் வேறுகிக்
குறியாது கொளல்வீடு கூடாது கூறுங்கா
லறிவாதா மிலராகிச சோகாதி யடையானுய்ப
பிறியாத பரப்பிரம மெனநிற்பன பெண்ணணங்கே. 30

நீடிய தலைகாலெங்கு நிறைமயிர்த் தோலினுலே
மூடிய வுடலுங்காணும் கனவெனு முளததனுகிக்
கூடிய விதனின்ஞானக குறியுடைத் துயிரேயெனறுங்
கேடிலா தென்றுநோக்கிற் கேடிலா ஞானமாகும். 31

நிற்பனவு நடப்பனவு மாயிங்கு நீடுயிரகட்
கொப்புடைய தாய்தநதை யீசனுமா யுள்ளேனுன்
கைப்படவு முததியினிற காமராயத துரியததே
நிற்பவர்க ளருசசனையா யென்னையே நினைவரால. 32

ஆனநிலை யாவுடைய பூதங்க ளனைத்துநா
னேனையவை யாவையுள யெவையுநான் றாலநுண்மை
யானவியா வையுமல்லே னெனையறியி னறிவோர்கரு
ஞானமொன்று மென்னுருவ நானேயெவ வுயிர்க்குறவும்.

வேறு.

ஒன்றுடனுந் தோய்விலலா னுத்தாமிக காரில்லா னுலக
மில்லான், நின்றநினை வுஞகெட்டா நித்தன் காரணப படானெஞ்சி
னிற்பான், பொன்றுபிறப பிலிமுதலா மறிவினனிட களன்பழை
யோன் பொருள்க ளில்லோன், யென்றுநினைந தடிககடியும பிற
மமென நோக்குதலே யியலப தாகும் 34

வேறு.

சமயா சாரசங கறப விகறபமு
மமையா தாங்குல வாசார மானதும்
மமையா தாரும் விடாதவில் வாழ்கைகயு
மமையார் தோளாய விடுதலா சாரமே 35

பல்வகை சித்திகளும பாதளத்திற செலவும
சொல்லறிய பொருண்முழுதுஞ சோராமற் பெற்றிடினு
மெல்லையில வின்பமா முதத்பெற வெண்ணுமவன
அல்லறருஞ் சிறறின்ப மடையவவா வொழிபபான். 36

வே று.

யாதொரு விடயந்தன்னு லவத்தையை யெய்தினாலுங்
காதலால் யோகந்தன்னைக் கருதுவான் பிறிதோர்தேசந்
தீதிலாப பீடந்தன்னிற் சிறப்புடைத் தெனினுஞ்சித்தத்
தாதரவடையுமாசை யடையாம லாக்கிகொள்வான். 37

அளியமர் குழலாய்வீட்டை யடையவே கருதுநல்லோர்
நெளிவன பறப்பவூர்வ நிற்பன முதலவாகிக்
களியுடை யுயிர்கருத்துன்பங் காண்கிலா வாழ்க்கையாறு
லளியினு லருளையென்று மாக்குவ தழகிதாமால். 38

வே று.

யோகி யாகி யொழுகு மியல்பினோன்
போக மாறறி பொருண்மேற் புலன்களை
வேக மாய பயமும வியபபும்போய்
மாகர் காணு சுகததை மருவுவான். 39

வே று.

வாதுரை பயனில்சொல்லும் பிறருடன் மகிழ்ந்திருத்தல்
பேதுரு பிணககநீங்கிப பெரியவ னருளினாலே
ஓதுநூ லோதலோவி யுலகினி னன்றுதீதென்
றுதியி லுரைததெல்லா மறவிட்டே யமர்ந்திருப்பான். 40

ஐவகை பூத காரியமென்னு மவ்வுடம்பில்
மெய்வகையாஞ் சிவனிறகுஞ் சிவமுதலா மேதினியீ
றிவ்வகையா வுலகங்க ளனைத்தினையு மிறையுருவென்
றய்வகையா யுணாந்தானே யெமையுணாந்தா னுமைகேணீ. 41

வே று.

ஆசை கோபம பயஞ்சோக ராகமாம
மாசு மாட்சியுள் ளோராக்க மாற்றுமை
பேசு தீமை பிறர்க்குத் தமக்கில்லாத்
தேசி ழுக்குடன் றீர்வார் சிறந்தவர். 42

நிஷ்டானுபூதி.

நித்தனை யுமையா ளடிபணிந் தெனக்கு நிட்டைசா தனைநி கழ்த் தெனவே, யத்தனு மகிழ்ந்தே நீவினு விடுத லாருயிர்த் தொகைகண்மெய் யுணர்வான், முத்தியை யடையுங் காரண மாமான் மொய்குழற் செய்யவாய்ப பசுந்தோள், வித்தகி சாவ தானமாய்க் கேட்டி யென்றிறை விளம்பிடு மன்றே. 1

ஒருமொழி யாலே சுருதியா கமநூ லுயர்புரா ணமுமெலா மொழியு, மொருமொழி யாலே சரியைநற் கிரியா யோகபா வனையெலா மொழியு, மொருமொழி யாலே யண்டபூதங்க ளொடுங்கிடுந் தன்னிலை தோன்று, மொருமொழி சும்மா விருத்தலா மதனு லொப்பிலாச் சிவபத மடைவார். 2

சரியையின் ஜெழிலி னுலுஞ் சற்கிரி யையினும் யோகம், புரிதரு முயற்சி யானும் பொருந்தொணு தென்பர் மேலோர், குரியதே சிகனுரைக்கு மொருமொழி யுண்மை யாலே, யரியமெய்ஞ்ஞான வீடிங் கடைவது திண்ண மாமே. 3

கட்டறத் துறந்தே யுயிர்பொருட் சார்பைக் கருதிடுமே வாசனை யனைத்து, மொட்டற விடுத்து ஞானநூ லனைத்து மோர்ந்திடி லென்பய னுதவு, மெட்டுதற் கரிய சற்குரு வருளா லியம்புமோர் மொழியினைப் பெற்றே, நிட்டைசா திதத்தே சகலகே வலங்க ணீங்கிடிற் பிறப்பிறப் பறுமே. 4

வித்தக மாகப் பலகலை பயின்று மேவுநற் பயன்களை யறிந்தும், தத்துவ முழுதுங் கசடற வுணாந்துந் தனனிலை யறிவதற் கரிதாஞ், சுத்தமெய்ஞ் ஞான தேசிகன் மகிழ்ந்தே சொல்லாமற் சொல்லுமோர் மொழியா, முத்திரை மோன நிலையினு லன்றி முத்தியி னிலைகிடை யாதே. 5

வேறு.

முத்தி ரைகளோர் மூன்று மொழிந்திடிற்
சுத்த சாம்பவி சொல்லும் பைரவி
மெத்து கேசரி யென்று விளங்கிடு
மித்தை யார்க்கு மியம்பவொண் ணுதரோ. 6

வேறு.

இந்தநன் னிலேயி லிருந்துசா தித்தோ ரெவரென வுமைய வள் வினவச், சுநதர வாம தேவமா முனிவர் சுகர்முதன் முனிவ ரென் றறிதி, கந்தடு கரியின் கையினைப் புறங்காண் கவானுடை மலைதரு மயிலே, நிநதையி னிட்டைக் குரியவா தனமு நிகழ்த் துவ னன்புட னீகேள். 7

உத்தர திசைபார்த திருப்பதாங் கலையி னுரிவையோ டுழு வையி னதளுஞ், சிததிரா தனமவென் டுகில்குசை யைந்துந் திண் புவி மிசைவிரிப பனவாம, பததிரம் வீரங் குக்குட மரிய பங்க யங் கோமுக மைநதும், வித்தக மான வங்கவா தனமாம் விம லைநீ யறிகென விளமபும் 8

இயம்புமா தனங்க டமமிலொன் றறமே யிடைகளஞ் சிர ங்கணு னேராப், வயமபெறத தமப மெனநிறீஇ யிருந்தே மன மது வடிவினை யுரும, னயமபெற வுன்னு துன்னியெப் போது நடுநிலை தன்னைநீங காமற், றயங்கிய சுத்த மசுத்தமல் லாத தனி நிலை பொருநதுதல் சமாதி. 9

விண்ணை மூடக கவுசனையை விரிக்கு மொருவன் விரகதெ னப், பண்ணுமயோகத் துறநினைவோன் பவனற் றடுக்கு மது விடுதலே, யெண்ணுங் கருதலதை முனடக்க வியங்கும் வளியும் பின்னடஙகுங், கணணை மறைக்க வான்மறையுங் கணக்காம் படிநீ கண்டு கொள்ளே. 10

அலையு மனத்தை யகத்தடக்கு மவனே சரியை கடந்தோனு, மலையு மனததை யகததடக்கு மவனே கிரியை முடிநதோனு,மலை யுமனததை யகததடக்கு மவனே யோக தற்பரனு, மலையு மன த்தை யகத்தடககு மவனே ஞானி யதிசூரன். 11

அடக்கிக் கருத்தி னலைவறுபபோ னவனே சகல தியாகியா, மடக்கிக கருததி னலைவறுபபோ னவனே பொன்றுப் பொதிளு டையோ, னடககிக் கருததி னலைவறுபபோ னவன பேரின்பவ னுபவியா, மடக்கிக கருததி னலைவறுபபோ னவன் வீட்டின்ப மடைபவனே. 12

வெறிகொள் குரங்கு மயக்குஞ்சொல் விளம்பி யருந்தினால துவு, நெறிதான் மயங்கிச சுழல்வதுபோ னிமிடந் தானு நிலாம னத்தைக்,குறியில் சமாதி யெனுங்கயிற்றாற் குறுகப் பிணிப்போ ரெவரவர்தா, மறிவோ டறியா மைக்ளிறந்த வரிய முத்தி தனை யடைவார். 13

பங்கயா தனத்திற் படியவே யிருந்து பரமசற் குருவினைத் தொழுதே, யிங்கிரு விழியும் விசும்புற நிறுவி யெழுங்கருத் தினையக மாக்கி, யங்குறு நிலையா லடங்கிடா மனத்தி னலைவறு த்தறிவறி யாமை, துங்கமா யொழியச சாதனை புரிந்தே தூங்கா மற் றூங்குக மாதே. 14

ஆதனத் திருந்தே சாதனை புரிந்தா லடங்கிடாப் பொறிபுல னடங்கு, மாதனத திருந்தே சாதனை புரிந்தா லடங்கிடு மனோ விட யங்க, ளாதனத திருந்தே சாதனை புரிந்தா லறிவறி யாமை களொழியு, மாதனத திருந்தே சாதனை புரிந்தா லகணடவீ டடைவது நிசமே. 15

உலையாப பொறியையும் புலனடக்கி யொன்று மனத்தி லுன் றூதே, தலையா கியபே ரானந்த தலைபபட் டதனிற் றூன்மூழ்கி, யலையா யோக மம்புவிடு நேர மரைமாத திரையேனு, நிலையா நிற் போர் வீடடைவா நிலத்திற பிறவா ரிறவாரே. 16

நிட்டை நிலையீ தென்றுரைபபா நிகழும வாயு தாரணையை, நிட்டை யதுதா னலதென்றே நிலவு மேலோா புகலுவார், னிட் டையாதல் கருததடங்க நிறுததலதுவே சிவயோக, நிட்டை விடாது சாதிப்போர் நிதத மெய்வீ டுறுவாரே. 17

நிட்டை சாதித்தா னிங்குமைம் பொறியொடு புலனு, நிட் டை சாதித்தா னெஞ்சமு முளததிடை யொடுஙகு, நிட்டை சாதிதத னினைப்பொடு கேவல மொழியு, நிட்டை சாதித்தா னிமல வீடடைவது நிசமே. 18

நீங்காக் கருத்தை யகத்திருத்தி நிகழ்சாம் பவியாற் ககன முற, நீங்கா நிட்டை சாதிததா னிங்கும் பொறியைம புலன் கரண, நீங்கா நிட்டை சாதிதத னினைப்பு மறப்பு மறநீங்கு, நீங்கா நிட்டை சாதித்தா னித்த முத்திப் பேறடைவார். 19

உத்தர முகமா யாதனத் திருந்தே யுயர்குரு பதமலர் தொழுதே, முத்திரை யெனுஞ்சாம் பவியினைப் பொருந்தி மோனமா மங்கிலை வழாமற், சித்திர தீபம் போலசை வறவே சிந்தையினசை வறப் பவனே, யததன தடியை யடைவனென் றுரைக்கு மண்ணலா கமமெலா மெடுத்தே. 20

இருந்தான் சமாதி போலென்றே யிந்த வுலகோ ரியம்பவுங் கேட், டிருநதுஞ்சமாதி தனிலுழையா தென்றோ வென்போ லிருந்தானே, யிருந்தான் சமாதி தன்னிலையி லிருந்தே யிலாமை தனைநீககி, யிருநதா னவனே யிருநதானே யின்ப மளவி லின் பத்தே. 21

அருந்துபோ னகமும பாதியா நீரு மதனினும் பாதிய தாகப், பொருநதுநா ளொனறுக கொருபொழு தருந்தல் புரிகமற் றெவவிடத தெனுநதா, னிருநதிடி னுமபி னெழுகினும் புவியீ தேகினு மாதாக டமமைப், பரிந்து கூடினுமெய்ஞ் ஞானமுத்திரையிற் படிவது யோகிதன் பரிசே. 22

இத்திற மான யோகசா தனையி லிருந்துசா திப்பவர் தமக்குச், சுத்தமா நாதத் தொனிகளும் பலவாத் தோன்றிடு மணிகடன் மேக, மத்தளம் பேரி யாழொலி சிலம்பு வளையளி தாளமென் றுமையாட், கத்தனு மொழிந்தா னன்றியு முரவோ ராய்ந்தெடுத்துரைத்தன ரன்றே. 23

ஒத்தவந் நாதந் தோன்றிய பொழுதே யொலியினு னியர்ந்தெழு படமபோற், றததுவஞ சகல கேவல நீங்கித் தனையறிபவர்க்கிலை மூட, மித்திற மலாது சகலத்து மெய்தா திரும்பர கேவலத தடையா, மத்தியத் தநத மூடமே யுற்றால் வகையதற் குரைக்குது மன்றே. 24

துன்னிய வந்த மூடநீங் கிடமெய்த் தூயசற் குருவினைத் தொழுதே, மன்னுகா ரணமா மனுவினைப் பெற்றே மனம்விடயத்துறா திருந்தே, யங்கிலைப் பதினொ யிரந்தரஞ் செபிக்க வகன்றிடு மகன்றிடா துறுமேற், பின்னுமச் செபத்தை யொருபதாண்டளவும் பெட்புடன் செபிக்கநீங் கிடுமே. 25

இந்தமெய்ச செபமுங் குருபதத் தன்பு மிடைவிடா தேயுளுற் றுவரேல், வந்திடுஞ் சனனந் தன்னிலே யுறுவர் மன்னுமெ

ய்ஞ் ஞானநிட் டையினை, யுந்துமம் மூட மிலாதவர் தம்மை யுத்தம பக்குவ ரெனலா, முந்துசற் குரவ னல்குமுத் திரையான் மோனவீ டுறுவர்க ளன்றே. 26

இயம்புநன் னிலையி னிட்டைசா திப்போர்க் கினமொளிகோடிக ளொன்றாய், வயங்குவ போல வகக்கணிற் றோன்று மற்றதும் பொருளல வென்றே, தயங்குற வெநதை யுமைக்குரை ததிடவே தலைவிகேட் டதனைச் தெளிய, நயமபெறப் புகறி யென்னவேவினவ நாதனுந தெளிவுற நவிலும. 27

இலங்கிய மோன முத்திரை யதனி லிருந்திடும் பொழுதிலைம் புலனி, னலந்திகழ் மூன்று புலனொடுங் கிடுமா னவிலவை யெவை யெவை யென்னிற், றுலங்கிய ரூப மிரதநற் கநத மென்றுசொற் றிடுவாமற றிரண்டு, புலன்களிற் பரிசந தரிசனந தோன்றிற் போயிடு மென்பர்புண் ணியரே. 28

பேசரிய வனுபோக மாகுங் காலைப பிறங்குசத்தத் தக்கரங்க டோன்றுமாயி, னீசமாம பொறிபுலன்க ளவையுநதோன்று நிலவுபொழு தகமுகம தாக வுய்த்தே, பாசமிறே சிகன்முன்னம் பகர்ந்த வாறே பதுமவா தனமுமபார் வையுநீங் காம, லாசிலங் நிலையிலுற வஞ்செழுத்து மிலலென் றறையககேட் டவைபோமா றியம்பு கென்றாள். 29

நகரமொடு மகரமது சடநதருங்கா ரணமா நாடுமவை நீங்கியிடும் வகையை நவிலுதுங்கேள், வகரததி னகரமுதல் யகரத்திற் றானே மகரமுநீங் கிடுமரிய சிகரமனுத தன்னால், யகரலயம வகரமுந்தான் சிகரத்தி லொடுக்க மாகுமிறை நீங்கவுயிர் முத்தியெய்து மென்றே, தகரநறுங் கரியகுழ னகமாதுக் கிறைவன் றனதுதிரு வுளமகிழ்ந்து சாற்றினனன் குணர்நதே. 30

ஆதனத் திருந்தே சாதனை செயும்போ தலைதரு மனமடங்காமற், போ துமே யெனினுங் கேவல மயக்கம் புரியுமே யெனினுமங் கெழுந்து, நீதியி னையீ ரடியுலா வந்தே நிலவுமா தனத்தினிற் பொருந்தி, யோதுசா தனையி லுறுதியோ டிருப்ப தியோகியர்க் கியல்பதா மன்றே, 31

இங்கிலையா கியபரம கேவலத்தி னுளுமெழு நிதித்தி யாச னத்தி விராமலிருந திடுமேவா, னங்கிலேயே யுடலினொடு சீவன்முத்தி யடைவ னதுவுமெவ விதமென்னி லறைகுதுநீ கேளாய், துன்னி யதோ யததினொடு தோயமுறல போலுஞ் சுவைதருகீ ரததினொ டு கீரமும்போற கலநதே, யெங்கிலேயுந தோன்றும விருநதிடவிவ் வுலகி விறபபினொடு பிறப்புமறுத திணையிலின்பத் தொளிரவான்.

அஞ்செழுத் தின்விதி யெவ்வித மென்னி லரிய தூலமொடு சூக்கும மேவும், பிஞசெ ழுததினைத தள்ளிமே னின்ற பெரியெ ழுததினைப பினுமுனு நிறுவி, யெஞச விலனுயிா நடுவினி னிலவ விசைத்தல் காரண மாகுமென் றறிதி, விஞ்சு நல்லரு ளிறையதா மிதனை விளயகு பகருவாக கருளவது விதியே. 33

இநதவஞ செழுததி லிரண்டெழுததொழிப்ப தென்னை யென்றுமையவள் வினவ, வநதமி லின்ப துன்பமேவ தனையி லழு த்துவ திரணடெழுத தாமால, சிநதனைக் கரிய சிவமிரு பாலுஞ் சோாநதுயிா நடுவணைந் திலஙகு, மைநதெழுத் தினையே காரண மெனலா மதுமுததிக குறுதுணை யாமால 34

விதிசேர் பஞசாக கரந்தன்னை விளஙக வுரைததோ மேலிய ம்பல், பதியின் மனுவாமதையுளநதிற் பதிததோர் பரமபதமடை வர், கதிசேர் செபமு நீங்காதோா கருதும பலனே யடைவரென, மதிசேர் சடையெம மண்ணலுமை மகிழ வுரைத்தான் வாய்மல ர்ந்தே. 35

சினத்தி னிடத்து முவகையினுஞ் சிநேக னிடத்து மனையி டத்து, மனத்தான் மொழியாற் காததிடையு மருளுஞமலி யிட த்தினுந்தா, னெனைதது நழுவ விடாதகததி னிடையே யுய்ப்பா னிறையெழுத்தை, மனதுக கரிய ஞமவனே யென்றுன் பரமன் மலைமகட்கே 36

பதியெழுத்தை விடுததவர்கள் பண்ணும்பூசை யவமாகும், பதியெழுத்தை விடுததவர்கள பண்ணுஞ்செபமு மவமாகும், பதி யெழுத்தை விடுத்தவர்கள் பண்ணுநதவமு மவமாகும், பதியெழு த்தை விடுத்தவர்கள் பண்ணுமறங்களவமாமே, 37

இந்நிலையா மிறையெழுத்தை யுளத்தடக்கு மவனே யிவ்வுடம்பி னுடனிருந்து மிலங்குபர கதியை, யந்நிலையே யடைவனென வண்ணன்மலை மாதுக் கறைந்தனனா லஃதுமோ ரணுவுளத்து ளடக்குந், தந்நிலைமை யுடையவர்க்குப் பரகுரவன் மகிழ்ந்தே சாற்றுகமா காரணத்தைத தமதுளத்து ளடக்கா, நன்னிலையாம் பக்குவரல லாதவர்க்குத் தானே, நவின்றிட வொண்ணாதெனவே நவிலுவர் நல்லவரே. 38

இப்படி யாய வுபயநன் மனுவை யெழிற்குரு வருளிடப்பெற்றுச, செப்பருஞ் செபமுஞ் செபியாது செபிக்கச சிந்தையு மோயும தோய்ந்தா, லப்படி தானே யாதனங் கட்டி யசைவற விருப்பதே நிட்டை, துப்புறு கரண மசையுமே யானுற் றுரிசுள வநிட்டை யென் றுணரே. 39

உற்றமெய் நிட்டை விடாதுசா தித்தோ ருறுவாநன் முத்தியை யென்றும், மற்றவம மூட நீங்கிலார் மூத்தி மறுபவத் துறுவரென் றுரைததீர், குற்றமி னிட்டை யடையுங்கா ரணததைக் குழகனே யுரையென வினவப், பற்றறு பரம னுமையவண் மகிழப் பண்பொடு பகர்தன்மே யினனால் 40

ஞான நிட்ட னிருக்குமந நாட்டினின், மோன வார்த்தை மொழியவே கேட்டவன்; றூனு முப்பதா மாகந தவததினா, லீன முத்திப் பதத்தை யடைவனால். 41

செப்பு நிட்டா பரர்க்குச் சிந்தையா, லொப்பின் மாட்டொடுக்கமுஞ் செய்பவ, னிப்பு விக்க ணிருபததெட் டாமபவந், தப்பிலாதமெய் முத்தியைச் சாருமால். 42

ஞான நிட்டா பராகரு நாடொறும், போன மாதிபொருந்த வுதவுவோ, னீன மில்லா விருபத்தைந தாம்பவ, மான முத்தியை மன்னுத றிண்ணமே. 43

நிட்டை மேவு நிருமல யோகியர், கட்ட வேநற் கலைக ளுதவுவோ, னிட்ட மாயிரு பத்திரண் டாம்பவத, தெட்ட ரும்பத மெய்துவ துண்மையே. 44

சாத னக்குண் முயலுந் தகைமையோர், பாத முச்சிப் படியப் பணிபவ, ரோது மங்கமொருப திரட்டியிற், றீதில் வீடு பெறுவது திண்ணமே. 45

சாற்று நிட்டையைச் சார்ந்தமெய்ஞ் ஞானிபா, லாற்று நற் பணி யன்பொடு செய்பவ, னேறறு மீரா றியன்ற தனுவினிற், போற்றும் வீடு பொருநதுவ துண்மையே. 46

ஓது சாதனை யுறறவா சேவடிச, சீத நீரொடு சேடமு மார் பவன், றீதிலெட்டாந தனுவிற் றிகழ்தரு, மேதின் மெய்வீ டெய்து மினிதரோ. 47

ஒப்பி லாதுய ருண்மைநிட் டார்தமக், கப்பா டன்னமு மாசசித் துதவியே, தப்பி லேவலுந் தாஞ்செயும புண்ணியர்க, கெய்பபின் முதறி யெடுக்கும் பவத்தினே 48

இந்நி லைத்திருப பணியெலாஞ் செய்பவர்க் கிசைய, வந்நி லைப்பர குருவருள சுரநதிணி தாக, வுனனு தறகரு மொருமொ ழியருளினு னுதவித, தனனி லைபபர நிடடையி லிருத்துவன் றயையால. 49

இபபடி நிடடை தனனிலே யிருநது மியல்பொடுந் தன் னறு பவததை, யொப்பிலா வரசற் கமைசசுரைப் பதுபோ லுய ர்குரு பரற்குரைத தளவின, மெய்பபடு குரவன் பின்னிகழ் வத னை விளம பிடககேட் டறிகுநரே, ஒபபின் மாயோக ரலாதவா கிரியா காண்டியென் றுரைததிடப படுமால 50

உன்னரு ஞான நிடடையை யடிக ளுரைத்திடக் கேட்டுள மகிழ்ந்தேன், பன்னருங கிரியா யோகமென் றுரைக்கப படுவ தை யெனக்குநீ விரிததே, நன்னய மாக வுரைத்திட வேண்டு மெ ன் றுமை நாதனை வணஙக, வினனமு தொழுகும மதியணி சடை யோ னிறைவியைப பாரததினி துரைபபான் 51

பங்கமுற மனங்கொண்டு சுவாசந தன்னைப் பந்தனஞ்செய் தருங்கற்பம்பலவ யின்றே, யங்கமதைத் தான்சுழற்றி யபானவ ழிதன்னு லயம்வாங்கி யவ்வழியா னதைமீள விடுத்து, மிங்கிவை பலவியற்ற லட்டமா யோகமென்பரிவை சிவயோக மியற்றுவோ ர்க்கிலையாற், றங்குசிவ யோகத்தா லாக்கமுட னழிவுந் தானி லாப் பரமசா யுச்சியந்தா மடைவார். 52

புத்திகொள் கிரியா யோகசா தனையைப் புரிந்திடு பவர்களி வ்வுலகி, லெத்தனை கால மிருப்பினு மீண்டு மிறப்பொடு பிறப்பி

னையடைவார், சத்திய மாக வறிந்தீ யிந்தத் தனிச்சிவ யோகசா தனையை, இத்தனை வயதிற் போதிபப தென்றே யிறையவ னுமை தனக் கிசைததான். 53

இநதநன் னிட்டை யேழுநான் காண்டி லியமபுத லுத்தம மாகு, முந்திய வையா றுண்டினி லாசான் மொழிகுதல மததிம மாகு, மநதமி லாறு றுண்டினிற் புகற லறைதரு கனிட்டம தாமா, லுங்குமிப பருவங் கடநதவாந கததனை யுரைததிடத தகா தென வுணரே. 54

ஞான நிட்டையை நலகுநற றேசிகன், மான முறறிடு மானிட னல்லனுல், வான முற்று வளர்கயி லைப்பரன், றனெ னததின ஞ்சாற்றிட லாகுமால். 55

வள்ளலார் சாத்திரம்

சத்தியஞானபோதம் - பதியியல்.

நீரிடை யுப்பும் பாரிடை யப்புந, தாயிடைச் சூலுந் தனி ரிடைத துவளுந், தீயிடை வெமமையுஞ் செறிந்தாங கன்ன, வ றிவிடை யீச னமர்ந்தாங குறமே. 1

அத்துவி தம்பெற வாங்காங் கிருப்பினு, மாருயி ரறிவா லறிதரப படாது, வூனக் கண்ணுக கொளியா தொளிதது, ஞான க்கண்ணின் வெளிபபடு நாதன். 2

ஐயெரி நாப்ப ணைந்தவித் திருப்பினு, மிருகா லடக்கியொ ருகா னிற்பினுஞ், சேயிழை மாதரைத் தீரத் தணபபினு, முடை யைத் துறக்கினு முணவை மறபபினு, மமமா செய்மாயை மழுங் கா தம்ம, குருபர னுக்கிற் குழையு மன்றே. 3

மாரியை நோக்கும் வனப்புட் போலும், பாரியை நோக்கும் பாவலர் போலும், கொழுநனை நோக்குங் குலமகள் போலுந், தேசிகனை நோக்குஞ் சீடன் றெரிவே. 4

ப சு வி ய ல்.

விந்து மோகினி மானென விரிந்த, தத்துவக் காட்டிற் றனி த்திடு முயிரை, யாணவ வேங்கை யொருபா லடர்ப்ப, மாயைக்

குடாவடி யொருபான் மயக்கக், காமியக் கடமா வொருபாற் கறுவ, விருவினை மலைப்பாம் பொருபா லிழுக்க, வாசையா மன்னை யொருபா லறையக், குலமெனு ஞமலி யொருசார் குரைப்பக், கல்விக் கானியா றொருசார் கவரச்,சமயச்சூறையொருசார் தாக்க, வவாவெனும் படுதீ யறிவைக் கொளுவ, மாயாவாத வன சரர் வெருட்ட, வின்னா மாவி யிடருறுங் காலை,யுயிரிடை யொளிபுக் கிருந்த வொருவரத், தாயினுஞ் சாலத்தயாநிதி யிரங்கிக், கட்கடை வாளாற் காடற மாற்றலு, முட்கின யாவு முயிர் பிழைதன்றே 5

பாசவியல்.

கதிரிடைக்கலந்த கண்ணொளி யொப்ப, வைவகை யவத்தை யான்மா நீங்கிச, சிவத்தொடுங் கலந்த தேற்ற மென்ப, நோக்கா நோக்க நோக்கு மன்றே. 6

சடததிர ணீப்பத் தனித்திடு மான்மாச், சோகம பாவனை தொககிய பின்றைக், கருடனை நினைபபான் கடுக்கழன் றன்ன, வுபாதி நீங்கி யுணர்வா யினவே. 7

அறிவறி யாமை யகலா தகன்ற, வறிவே சிவமெனு மாகம முடிவே. 8

உபதேசவியல்.

ஐமபுல னறிதலி னவத்தைப் படுதலி, லுணராக் கால முடற் சவ மாதலி, னருத்தா பத்தியி னுள்ள னான்மா. 9

பிறத்தலு மிறததலு பெருகலுஞ் சுருங்கலும், போதலும் வருதலும் புணாவு நீக்கமு, மன்ன மயத்துக் கடுத்தன வாதலி, னன்னமய கோச மான்மா வன்றே. 10

சிவனீ யானு யென்னுந் திகழ்வுஞ்,சிவனு னேனென்னுந் திறமுஞ், சிவனே யாவினு முளனெனுந் திருவுஞ், சிவனே காட்டித் தெளித்தன னெனக்கே. 11

அறிவா காரனு னெனவறிந் துணர்தல், செறிபரப் பிரமம் யானெனத் தேற, லறைசிவ னருளி லடங்கா தடங்க, லுருவ தெரிசனஞ் சததியு முயிராக்கே. 12

அஞ்செழுத் துண்மை யறையுங் காலே, சிவாய நமவெனுந் திருவாக் கியத்திற், சிவமரு ளான்மா திரோதை மலமிவை, பசு

தனை நலியாப் பருவிடம் போன்றச், சிவன்றனை மறையாச் சிவனை மறைக்கு, மதோமுக மாகி லறிவை மயக்கு, மூர்தத முகத்தி னுருவழிந தனவே. 18

அணைந்தோரியல் - முதற்காண்டம்.

பூரண போதப் பொருடா னாகலி, னாரண மாகம மவர்க் கென் செயவே. 14

நினைப்பு மறப்பு நீத்தமை யாலே, யனைத்துங் கண்டுங் கண் டில ரன்றே. 15

சிதம்பர மாதலிற் சோவிட மில்லை, யவனிவ னாதலி னனு கனு மில்லை, யறிவுரு வாதலி னாக்கையு மின்றே. 16

ஒன்றே யாதலி னுணர்பவ னின்று, நானது வாதலின் ஞா னமு மின்றே. 17

சத்தஞ் சோதிட நருக்கந காவியங், கொக்குவம பரதங் கோதெனத் தள்ளாப், பித்தர்க் கிந்நூல் பேசிற் பிழையே. 18

நுனுகிக மின்றி நுணனுணர் வாகி, யறுதிமுதத னருளிய வாகமந, தந்திர கலையெனச சாற்றனு மாமே. 19

மனுதிக ளொடுக்கி மறைமுடி வுணர்நது, வழிபடன் மந்திர கலையென மதியே. 20

அறியா வறிவ னருளிற் கலந்தாங், காதவ னொளிபுக் கழுந் திய கண்ணாய், மும்மைப் பாழு முறைமுறை கடவா, வபரவப் பாழி னடங்கா தடங்க, லுபதே சக்கலை யிஃதென வுணரே. 21

கேவல ஞானக் கிழவ னுனுடைப், பிள்ளைநா வரச போரா ரூர, னாதன வாக்கிய னருநதமிழ் மூலன், சிவன் முத்தர் திரு வாய் மலர்ந்த, நூல்பவ நோய்க்கு நுண்ணிய மருந்தே. 22

இரண்டாங் காண்டம்.

உடலெனும் பெண்ணை யுயிரெனு நாயக, னெந்நாள் விடுவ னெவ்வழி யானே, விடுவ தில்லை விதியுள ளளவும், விதிவச மின் றேல் வெறுப் புற்றிடுமே, வெறுப்பும் விதியின் மேம்பா டாமே, யறிவு விடத்து மற்றவ ரிடத்து, மாக்கை வெறுப்பு மகங்கா வானியு, முறுமெனக் கண்டாங் கொழிநதிடு மாறு 23

நீரிடை யிருப்ப னிலத்திடை யிருப்பன், காற்றிடை யிருப் பன் கனலிடை யிருபபன், விண்ணிடை யிருப்பன் வெயிலிடை யிருப்பன், மதியிடை யிருபபன் மனததிடை யிருப்பன், றதி யிடை செய்போற் சங்கரன் றானே. 24

உருவோ வருவோ வுபயப் பெருக்கோ, காணும் பொருளோ காணாப் பொருளோ, கரியோ செய்யோ கைகா லுண்டோ, வுண்பது முறககமு முடையு முண்டோ, கண்டவ ருண்டோ கழறுமி னீரே. 25

அதிதிதன் மைநத ரலமரு காலைப், பிரமகீ தையைப் பேசின னெவனோ, சிதாகா யத்திற் றிருவுருத் தாங்கி, மறலியை முனிந்த வரத னெவனோ, வரன்முறை யுலகம் வயின்வயி னுதிக்க, நான் முகத் திருந்து நான்மறை யுரைத்தன், றபனி டத்தி லொளித் தவ னெவனோ, வவனே பிரம மென்றறி மன்னே. 26

மூலமென் றழைத்த முனைக்கொம் பியானை, வருத்தந் தீர்ப் பான் வநதவனெவனோ, தூணினு மிருப்பன் றுரும்பினு மிருப் பன், எனுமழ சொல்லுக்கெதிாநதவ னெவனோ, துகிலுரி காலைத் துருவதன் மகட்கு, மாளாத துகிலை வருததின னெவனோ, வருச சுனற் காக வமரிடை யிருநதாங், குணர்மெய்ஞ் ஞான முரைத் தவ னெவனோ, வவனே பிரம மென்றறி மனனே. 27

கல்லா லின்கீழ்க் கடவு ளாகிப், பொல்லா ஞானம் புரிந்தவ னெவனோ, மாலவரை வில்லாய் வலியவா புரங்க, ணீரெழ வொரு க்கி நின்ற மூவரைச, சேவடி நிழலிற் சோத்தவ னெவனோ, காலனை மாட்டிக் கனின்சிறு பாலன், மரணந் தவிர்ப்பான் வந்தவ னெவனோ, வவனே பிரம மென்றறி மன்னே. 28

ஊனோ பிரம முயிரோ பிரமம், வானோ பிரம மறையோ பிரம, நானோ பிரம நாடுங் காலே. 29

வடிவோ பிரம மதியோ பிரம, மொலியோ பிரம முணர்வோ பிரம, மறிவோ பிரம மாயுங் காலே. 30

ஒருமல வழக்கு மிருவினைத் தொடரு, மும்மலச் செருக்கு நால்வகை வாக்கு, மைவகைப் பொறியு மறுவகைக் குற்றமு, மற்று லன்றி யறிவா காயே. 31

வானோ வளியோ மறுகனல் புனலோ, மண்ணோ மதியோ வளரென் றாமோ, யானோ பரம்பொரு ளெட்டும் பிரிவே, தானே யதுவே யதுதா னென்ப, மானு ததுவும வழக்கச சொல்லே, நானே யதுவென நாடலு மாமே. 32

பதிபசுபாச விளக்கம்

அறுவித சமயத் தோர்க்கு மறுமுக சாமி யாகிச்
செறிபரப் பிரமம யானே யென்றுசின் மயிலி லேறிக்
குறுமுனிக் கருளிச் சிவக் குகைதொறும வீற்றி ருநத
மறுவிலாக் குகனைப் போற்றி மாயத்தனென் பிறவி யெல்லாம.

பாசமைந்தையுந் தனித்தனிப் பரிநதிட நீக்கி
நேசமாகிய வறிவுரு நீயெனக் காட்டிப
பேசுமேழ்வகைப பிறப்புனக் கிலையெனப பேசித்
தூசுநீக்கிய சுயம்பிர காசனைத தொழுவாம 34

உலக நெருப்பைக் கடநதொழியா ஞான வுததி மடுப்பேனோ
விலகு குடும்பத் துயாநீங்கி யெநநாட் டுறவி யாவேனோ [னோ
திலக மறையின பொருளிதெனத தேறறுங குரவன காண்பே
கலக வுடலப பிணிதணநது கடவு டனையான் காண்பேனோ

மருவிய வுடல் வெறுப்பும் வையக வெறுப்பும வந்தா
லிருவினை யொபபு மங்க ணெய்திடு மெய்துங் காலைக்
கருமல பாக முண்டாம பாகத்தாற் கடிதிற் சேருந
திருவருட் சத்தி பாதஞ் செறிநதிடுங் குருவு மனறே 36

முத்தரை.ப பகைவ ரென்று மூாககரை யுறவ ரென்றும
பெததனு யனேக காலம பிறநதிறந தெய்ததிட டேற்குப்
பத்தியான் ஞானங் காட்டி ஞானததாற் பரனைக் காட்டும்
சத்திய ஞானு னநத சற்குரு நாதா போறறி. 37

பொசசையா முடலங் காடடிப பொறிபுலன் கரணங் காட்டி
யிசசையா ருயிருங் காட்டி யெழிற்றிரு வருளுங் காட்டி
யச்சமி னிலையங் காட்டி யகமபுறந தானுய்க காட்டி
சச்சிதா னநதங் காட்டி சற்குரு நாதா போற்றி. 38

குருபதேசம்

அஞ்செ முத்தினி லொருபுடை யரும்பதி யமருப
வஞ்ச முற்றுள வொருபுடை பாசமாய் வதியுங்

அஞ்ச லின்றிய வொருபுடை பசிவெனத் துலங்கு
மஞ்செ ழுத்தினின் முமமுத லறிந்தவர் பிறவார். 39

பானுவா மிறை யெழுதது வதனொளி பரை யெழுத்து
வூனமில் கண்ணே யாகு முயிரெனுந் தனி யெழுத்துத்
தீனமில் விளக்கே யாகுஞ் செப்பிய திரை யெழுத்து
நானெனு மிருளே யாகு நவையுறு மல வெழுத்தே. 40

நகரமாகிய சேரியை நஞ்சென வெறுத்து
மகரமாகிய மயலெலாம் வேரொடுங் களைந்து
வகரமாகிய வனத்தினி லிருந்திளைப் பாறிச்
சிகரமாகிய நகரியை யடைந்தனன் சீவன். 41

பாச மாகிய விரண்டையும் படிறெனத் தள்ளி
நேச மாகிய விரண்டையு நெஞ்சிடை யழுத்திக்
காச நீங்கிய கண்ணென முத்தியைக் காண்பா
யாசை நீங்கிய நிலையிது விதற்கிலை யையம. 42

தசகாரியம்

தத்துவா தீதந் தன்னிற் சகசவா ணவமலந்தா
னுறறிடு மிதறுகுச்சாககி நானென லுயிர்க்குரூபஞ்
சித்துரு நானேயென்று தேறலே தெரிசனந்தான்
முற்றுண ரீசன்முன்னர் முகிழ்ததிடா தடங்கல்சுத்தி. 43

நின்மலசொப்பனம்

ஐம்பொறியா லைம்புலன்க ளாரத்தான் புசித்தாலு மறிவான் மிக்கோ, ருமபர்பிரான திருவடிகளி லுள்ளததை வைத்தங்கே யுறங்கா நிற்பர், நமபனைநீத தொருசோர நாயகனை விருப்புற்ற நாரி வேண்டு, மன்பவன்றன் பாற்கிடக்கு மாக்கையிவன் பாற் கிடக்கு மதுபோலன்றே. 44

காண்பதுங் கேட்பதுங் கருத்துஞ் சொப்பனம்
பூண்பதும் புனைவதும புசிப்புஞ் சொப்பனஞ்
சேண்படு நாகமுஞ் செகமுஞ் சொப்பனம்
வீண்படு மிவைக்கெலாம விசுத்த ஞானரே. 45

நின்மல சுழுத்தி.

குடும்ப பாரமு ஞானமுங் கொண்டவ னின்பு
மடங்க நீத்துய ரறிவினை யடைந்தவ னின்பு
நடந்து றங்குவோ னின்பமு நாண்மலர்ப் பாயல்
கிடந்து றங்குவோ னின்பமு மானுமே கிளக்கில். 46

நின்மல துரியம்.

மண்ணொடு மண்ணார் போனார் வளியொடு வளியார் போனார்
தண்ணொடு தண்ணார் போனார் தழலொடு தழலார் போனார்
விண்ணொடு விண்ணார் போனார் விளங்கறி வுருவாய் நின்ற
நுண்ணிய நானே யெங்கு நும்மைநாடிடா திருக்கின் றேனே. 47

நின்மல துரியாதீதம்.

போக்கிலை வரவிலை புணரக் கையிலை
தாக்கிலை யேக்கிலை சரிக்கக் காலிலை
மோகமுற மூக்கிலை முகிழ்க்கக் கண்ணிலை
வாக்கிலை மனமிலை யநீத வாழ்விலே. 48

இத்துரி யாதீ தத்தி லிமைக்கொட்டு மளவா னாலும்
முற்றகண் ணொடி தன்னி லுளுந்துருள பொழுதா னாலுங்
கைத்தலத் தாலா வின்பால கறக்குறுங் காலமேனுஞ்
சித்துரு வாகி நிற்போர் சின்மய வீடு காண்பார். 49

பதி விளக்கம்.

நிராமயமாய் நிட்களமாய் நித்தியமாய் நின்மலமாய்
புராதனமா யசஞ்சலமாய்ப் பூரணமாய்ப புனிதமாய்ச
சராசரமாய்ச் சாக்கியாய் சத்தியமாய்ச சித்துருவாய்
பராபரமாய் வெறுவெளியா யிருக்குமந்தப் பரமசிவம். 50

சொல்லாலு மனனாலுந் தொடராத சூக்குமமாய்ப்
பல்லான்ற கேள்வியரு மீதென்று பகர்வரிதா
யொல்லாத பரஞ்சுடரா யுயிர்க்குயிரா யுண்மையா
யெல்லாமா யல்லவுமா யிருக்குமந்தப் பரமசிவம். 51

ஒன்றாயும் பலவாயு முருவாயு மருவாயுங்
குன்றாயு மணுவாயுங் குணமாயுங் குணியாயு

நன்றாயுந் தீதாயு நானாயுந் தானாயு
மின்றாயு முளதாயு மிருக்குமந்தப் பரமசிவம். 52

சிவனறிந் தருளுவன் சீவ ராசியைச்
சிவன்றனை யறிந்திடாச சீவ ராசிகள்
சிவனிலா விடமிலை செடசித் தெங்கணுஞ்
சிவனிலா விடினுயிர் செகமற் றில்லையே. 53

அவனவ ளதுவெனு மகில பாசமே
யவனவ ளதுவென வறைப வன்பசு
வவனவ ளதுவினை யாக்கு வான்பதி
யவனவ ளதுவறி லறிவைக் காணலாம். 54

அவனசைந் திடிலொரு வணு வசைந்திடு
மவனசை யாவிடி லணு வசைந்திடா
சிவன்சத்தி யோடுற்ற செகம விரிந்திடுஞ்
சிவன்றனித் திடில்விரி செக மொடுங்குமால். 55

சாக்கிர சொப்ப னங்க ளிரண்டையுந் தாண்டிப் போனாற்
சூக்கமாஞ் சுழுத்தி வந்து தொல்லிரு ளாகி மூடு
மாக்கமு மழிவு மில்லா வறிவினா லதுவும் போனாற்
போக்கொடு வரவு மில்லாப் பூரணப் பொருள்வந் தெய்தும். 56

காணுறு புலன்கள் போகிற் கரிசுறு மனம்போம் போனா
லாணவம் போகும் போனா லாருயிர்ப் போதம் போகுஞ்
சேணுறு மொளிக்கு மேலாஞ் சிவப்பிர காசந் தோன்றும்
மாணனே யிதுவே முத்தி நிலையென மதித்தி டாயே. 57

மாசறப் படித்தா னேனு மயலறந் தெளிந்தா னேனு
மாசறத் துறந்தா னேனு மஞ்செழுத் துணர்ந்தா னேனு
மீசன்வே றியான்வே றென்னு மிருமையுங் கழலா னாகிற்
பாசமுங் கழல்வ தின்றாம் பதித்துவந் தானு மின்றே. 58

பசு விளக்கம்.

பாசத்தாற் பசுவெனப் பகரப் பட்டன
பாசந்தா னிரிதரப் பதியெனப் படுங்
காசத்தாற் குருடெனக் கழறப் பட்டன
காசந்தா னிரிதரக் கண்ணெ னப்படும். 59

எஞ்ஞான்று குடும்ப பார மேகுமென் றிரங்க வேண்டா
மஞ்ஞான மெம்மட் டுண்டோ வம்மட்டுங் குடும்ப பாரம்
மெய்ஞ்ஞான முண்டேன் முத்தி மேவுதற் கைய மில்லை
சஞ்ஞானத் தாலஞ் ஞானஞ் சுருங்குமந் நிலையே முத்தி. 60

சீவனு மிந்த வான்மா வியற்கையைத் தெரிக்குங் காலைக்
கேவலன் சுத்தன் சாநதன சூக்குமன் கிளா சனாதன்
பாவமில் சர்வா னநதன் பகரருனா சாவ சாக்கி
மேவுசின் மாத்தி ரத்தன் மிகுசுக சொரூப னாமால் 61

ஆகையா னா முயற்சியி னாலு மகிழ்நதபே ராதரவா லுங், கோகன கத்தா டருக்ர வனபாற் குறைவறு பத்தியினா லும, மோகமே விளைக்கும பிரகிருதி யினறன பாவனை முழுதை யுந் தணந்திட், டேகமாஞ் சிவனே நானெனச சிநதித திடரொ ழிந திருந்திடத் தகுமால் 62

யாவ னொருவன் றன்னிடததி லிருககுஞ் சிவனை விட்டயலை
மேவி யிருக்குஞ் சிவனைநனி பூசிப பவன்றன் வியன்கையிற்
பாவி யிருக்கும் பாயசததை விட்டுக கூன்கை பரநதோடித
தாவுந் துளியை நாநுனியாற் றுய்க்கு மவனே சொலலுங்கால்.

சகலபூ தங்க டோறுஞ் சாக்கியாய் விசுத்த தேசாய்த்
தகுஞான தேகி யாகித தயங்கிய பரமான் மாவை
யகமுக மாக வுள்ளும புறமபு மொன்றா யறிநது
பகவற யாவன் பாரபபா னாங்கவன் முழுதும் பார்ததான். 64

ஆணவ விலக்கணம்

சரிதையி லாணவங் கால் சரிநதிடுங்
கிரியையி லைமலங் கெடுதி யுற்றிடு
மருவுயோ கத்தின்முக் கான்ம டிநதிடும்
விரிசிவ ஞானததின் முற்றும் வீயுமே. 65

காமத்தா லிநதிரன் கலக்க மெய்தினான்
காமத்தா லிராவணன் கருத்த ழிந்தனன்
காமத்தாற் கீசகன் கவலை யுற்றனன்
காமத்தா லிறந்தவர் கணக்கி லார்களே. 66

கோபத்தாற் கௌசிகன் றவத்தைக் கொட்டினன்
கோபத்தா னகுடனுங் கோல மாற்றினன்
கோபத்தா லிந்திரன் குலிசம போக்கினன்
கோபத்தா லிறந்தவர் கோடி கோடியே. 67

கோபமே பிறவியைக் கொடுக்குங் கொள்கையாங்
கோபமே யறிவினைக் குறைக்குங் குட்டநோய்
கோபமே தாயையுங் கொல்லுந திண்படை
கோபமே தவத்தினைக் குலைக்கும பேயரோ. 68

ஆசையாற் சந்திர னங்கந் தேய்ந்தனன்
ஆசையாற் சவுபரி யறிவை நீங்கினன
ஆசையா னராசுர னவி போககினன்
ஆசையால் வாலியு மழிநது போயினன். 69

ஆசையா லிநத மாயை யறிவினை முழுது மூடித்
தேகமே யான்மா வென்றங் சேயிழை மடவார் தங்கள்
போகமே மோக்க மென்றும புநதியைத் திரிவு பண்ணுஞ்
சோகம்பா வனையா லித்தை தொலைப்பர்கள் சிவன் முததர். 70

கன்ம விலக்கணம்.

வினையினல் விகார முண்டாம விகாரத்தால் விருப்புண் டாகு
முனனும விருப்ப நாள விதவுல கஙக ளுண்டா
நனியுல கத்தான் மெல்ல நானெனு மகமுண்டாகும்
துனியுடை யகங்கா ரததா றஞசலும் பிறப்பு முண்டாம். 71

ஊழ்வினை யாலு டம்பு முடமபிலு லூழு மாகித்
தாழ்வினை யிரண்டாய் மூன்றாய் சதுாவித மாகி யோங்கி
வாழுவொடு வறுமை யாகி மனனுயிா தொறும் வதிந்து
காழ்மரம் விதையும் போலாங் கன்மமீ கண்டு கொள்ளே. 72

சஞ்சிதந திருநோக் காற்போம் பிராரத்தந் தனுவோ டேகும்
விஞ்சுமா காமி யநதான் விளங்கு ஞானத்தி னாற்போஞ்
செஞ்சயான் செய்த தெல்லாஞ் சிவனசெய்த தென்றுணர்ந்தால்
மஞ்சனே வினைத் திறங்கள் வநதுனைச் சந்தி யாவே. 73

ஞானதீக்கை யிலக்கணம்

பூசையால் விரதந் தன்றாற் புண்ணிய தீர்த்தந் தன்று
வாசறு தருமந் தன்று லளவறு வேள்வி தன்றாற்

பாசபந் தங்கள் பொன்று பாரிடை நம்போல் வந்த
தேசிக னருளு ஞான தீக்கையாற் பொன்று மன்றே. 74

ஆசாரிய னிலக்கணம்.

மண்ணலை நீரலை வளி நெருப்பலை
விண்ணலை மதியலை விரிந்த பானலை
பெண்ணலை யாணலை பேடு மல்லையா
லண்ணலே நீயென வறைபவன் குரு. 75

யானென தெனுஞ் செருக்கை யிரித்தொளி யாயெறிக்கு
ஞானதே சிகற்குத் தன்னை நதிர்கொடுத் திறைஞ்சாநின்ற
வானமா ணாக்கற் கிந்த வனுபவ மறையலாகு
மேனையோர்க் குரைப்பினன்றே னிருளபுரை நிரையத்தெய்தும்.

சீட னிலக்கணம்.

பூதகா ரியங்க ளெலலாம் பொய்ம்மை மெய்ப் பூதநாத
ஞதலால் புவனத் தாசை யந்தரத் தாசை யற்ப
மோதறு வகைச் சமபத்து முயாமுத்தி விருப்பு மிந்தச்
சாதன நான்குந தானே சீடற்குச சடல மெனப. 77

கடப்பருங் கடல் கடத்துங் கருணையா ரியன் முனிநதே
யடித்துதைத் தருவ ருத்திட் டகதிர மனுசெய் தாலு
முடற்பிணி யகற்ற வலல வுததம னிவனே யென்று
திடப்படு சிரத்தை யுள்ளோன சீடனென் றுரைக்கும் வேதம்.

மன்னர்முன் காலன் முன்னு மகிழ்ச்சியைப் பிரிக்க வநத
தன்னிகர் நோயின் முன்னுந தானடங் கிடுவார போல
மின்னமர் கயிலை நீதது மெய்யுடை யார்போல் வநத
கொன்னமர் குரவன் முன்ன ரடங்குவான் குலமா ணாக்கன். 79

நானோ கொல்லோ வென்றனக்கு நாதனோ கொலலோ வெனக்கிங்
காணுப் பிறப்பு மிறப்புமிவ ணடைநத தென்கொ லோவென்று
தானே தனககிவ் விசாரஙக டலைபபட் டிடலுந் தேசிகனைத்
தேனு ரளிபோற் றேயமெலாந் தேடு மவனே சற்சீடன். 80

ஞானகுரு மான்மியம்.

எங்கா ளிருப்பினு மிறப்பது நிசசயம்
பொன்னாட்டி லிநதிர னாயினும் பொன்றுவ

னன்னுட் கழியுமுன் ஞானத்தி னாலே
தன்னு லறிவது சற்குரு பாதமே. 81

சித்தஞ் சிவத்தோ டொருக்கிச் சிவமான
முத்தன் சிவமென மொழிந்திடு மாகமஞ்
சத்தியஞ் சீவன் சங்கர னென்றெ
குற்றமி னன்மறை கூறும் வகுத்தே. 82

கொல்லா விரதம்.

ஆருயிர்க் கொலாத மேலோ ரறிவினை யறிந்த நல்லோர்
தீமன மொடுக்க வல்லோ ரிவாகளே தேவ ராவர்
காமராய்க் கற்ப ழித்தோர் களவுசெய் துடல் வளர்த்தோர்
மாமிசந தின்போ ரெல்லா மானிடப் புலைய ராவார். 83

அறியவாக் கையின் மானிட வாக்கையே யாக்கை
விரியு நோன்பினி லுயிர்க்கொலா விரதமே விரதங்
கருதிற் றெய்வதங் கண்ணுதற் றெய்வமே தெய்வந்
தெரியிற் றேவிகா லோததர தேற்றமே தேற்றம். 84

அம்மா வெனவலற வாருயிரைக் கொன்றருந்தி
யிம்மா னிடரெல்லா மின்புற் றிருக்கின்று
ரமமா வெனுஞ்சததங் கேடடகன்ற மாதவர்க்கும
பொய்ம்மா நிரையமென்றுற புசிததவர்க்கென் சொல்லுவதே.

கங்கையிற் படிநதிட் டாலுங் கடவுளைப் பூசித் தாலு
மங்குல்போற் கோடி தன்மம வள்ளலாய் வழங்கி னாலுஞ்
சங்கையில லாத ஞான தத்துவ முணர்நதிட் டாலும்
பொங்குறு புலால் புசிப்போன் போய்நர கடைவ னன்றே. 86

கொலையிலா னுதவு மன்னங் கூறிற்பே ரமுத மாகுங்
கொலையுளா னுதவு மன்னங் கூறிற்பேர் விடம தாகும்
புலையர்தம் மனையி லுண்போன் புலையனு மாறு போலக்
கொலைஞர்தம் மனையி லுண்போன் கொலைஞனே யாவ னன்றே.

கலையெலா முணர்ந்தா னேனுங் கரிசறத் தெளிந்தா னேனு
மலையென வுயர்நதா னேனு மனமய லகன்று னேனு
முலகெலாம் புகழப் பல்லோர்க் குதவிய கைய னேனு
மிலகிய விரக்க மின்றே லெழுநர கடைவ னன்றே. 88

இத்திற னருள்கைப் பற்றி யுயிர்க்கெலா மிதத்தைச் செய்க
சத்திய விரக்க மின்றேன் முநீதியைச் சாரா னாகும்
பத்தியால் யோகஞ் சாரும் யோகத்தாற் பரம ஞானஞ்
சித்தியா மிதற்கா தாரஞ் சீவகா ருணிய மன்றே. 89

ஆக்கை யருமை.

மக்க ளாக்கையிற் பிறத்தலே யரிதுமற் றதிலுங்
துக்க கூன்குரு டூமையைத் துறத்தலு மரிது
நற்கு லத்திடை வருதலு மரிதுஞா னதான
முக்க ணீசனுக் காட்படல் முற்றிலு மரிதே 90

உடம்பெலா நீங்கிநல் லுடம்பு பெற்றவ
ருடம்பினா லுறுபய னென்று மோகிலா
ருடம்பினா லுறுபய னவமே தெனி
லுடம்புயி ருணர்வையு மோர லாகுமே 91

அரிது மானிட யாக்கையிற் பிறத்தன் மற்றதினு
மரிது வேதநூல் சைவநூ லாலகந் தெளித
லரிதவ் விசனே நாமென வறிவு மேலிடுத
லரிது வாய்ப்பறை யறைந்திடா ததினடங் கிடலே 92

சரிதை கிரியாயோக விலக்கணம்

எங்கணு நிறைந்து நின்ற வீசனோ டொன்ற லாலே
சங்கர னாமே யென்னச் சமாதி யோகம் புரிந்து
துங்கவெண் மதிபோ லுள்ளந் துலங்கிடச் சுவானு பூதி
யங்குதித் திடவா னந்த மடைவதே யமல யோகம். 93

ஒருகண மிருப்பன் றெய்வ வுருவினி லீசன் றன்மற்
றிருகணஞ் செங்கோ லோச்சு மிறையவா பாலிருப்ப
னருமறை யவாகு மூத்து ளம்புவி மூளவி ருப்பன்
துரிய யோகிக ளுளத்திற னாங்குவ னிருந்தெப் போதும். 94

ஞானநிட்டை யிலக்கணம்.

சராசரப் பொருள்க டோறுந் தங்கிநின் றவற்றின் றன்மை
விராவுத லின்றி யொன்றாய் விமலமாய் விண்ணி னொய்தாய்ப்
பராபர வெளியாய் நீங்காப் பாச சாலங் கடந்த
நிராமய சிவந்தா னாகி நிற்பது ஞான நிட்டை. 95

மத்திம வுடலு ளுகா வளர்கா ணந்தா ளுகா
மொய்த்தவிந் தியந்தா ளுகா மூலிவா யுவந்தா ளுகா
சித்திர தீபம் போலசசீவ பாவங் கழன்று
நித்திய சிவந்தா ளுகி நிற்பது ஞான நிட்டை. 96

மக்களு மனையு நீத்து மாதரா ராசை நீத்துச்
சொர்க்கமே லாசை நீத்துச சுத்தனைப் பற்றொன் றின்றிக்
கற்கவேண் டியது நீத்துக் கருதிரு வினையு நீத்து
நிர்க்குண சிவந தாளுகி நிற்பது ஞான நிட்டை. 97

சிந்தனை புறஞ்செலாச சிவோகம பாவனை
சந்தத முளுறறிடிற் சாமதி வந்துறு
மநதநற சமாதியா லறிவு மேலிடு
மிந்தநன் னிலையிலே யிருக்கற் பாலையே. 98

பாவனு தீதந் தன்னி ளுடொறும் பதிந்து நிற்பாய்
பாவனு தீதந தன்னி னெஞ்சகம் பதியா தாயின்
பாவனை தனிலே நெஞ்சைப் பழகவிடு பழுத்த காலை
பாவனு தீதம வநது பதிந்திடும பான்மை யோடே 99

ஐம்புலனுல்வரு மிலக்கணம்.

சத்தத்தா லசுண மாயும் பரிசத்தாற் றநதி மாயும்
வெற்றிசே ருருவத் தாலே விட்டிலம் பறவை மாயும்
பற்றியா ரிரதத் தாலே பாணிமீ னங்கண் மாயும்
மொய்த்தகந் தத்தி னுலே மூசுவண் டினங்கண் மாயும.

ஓதியவசுண மாதி யொன்றொன்று லழியா நிற்குங்
காதினுற் றொக்கான் மூககாற் கண்ணினு னுவா விந்தச்
சாதிமா னிடர்க ளெல்லா மஞ்சினுற் சாகா நிற்பர்
போதமே விட்ட காலம் புலன்வழிப் போகா ரன்றே. 101

ஐம்புலன் வேன்ற வறிஞரிலக்கணம்.

ஐம்புல னடக்கலாலு மறிவினை யறிதலாலு
மின்பதுன் பங்களெல்லா மியல்பென வொறுத்தலாலுஞ்
செம்பொரு ளறைதலாலுஞ் சிவோகமபா வித்தலாலும்
நம்பனை யகத்துணர்நத ஞானியென் றறியலாமே. 102

வேதநா லுணர்தலாலும் விதிவழி யொழுகலாலுஞ்
சூதகந் துறத்தலாலுஞ் சுகமய மாதலாலும்
பேதமற் றிருக்கையாலும் பெரியவர் கூட்டத்தாலும்
நாதனை யகத்துணர்ந்த ஞானியென் றறியலாமே. 103

சந்நியாசி யிலக்கணம்

ஆக்கைக்குஞ் சாக்கினமே யனைத்திற்குஞ் சாக்கினமே
போக்கொடு வரவுமில்லை புண்ணிய பாவமில்லை
வாக்கொடு மனமுமில்லை மநதிரந் தியானமில்லை
சாக்கிமாத் திரமேயென்று தெளிந்தவன் சநநியாசி 104

அறிவி லறிவா யகண்டிதமா யனநதா னநத மயமாகிச், செறியும பரம சிவந் தனனைத் தன்னுட் கணடு தியானித்துக், கறவை யருந்தப் பால் சுரககுங் கால மேனுங் கடைப்பிடிப் போர், பிறவிக் கடலைக் கடந் தோர்க ளவரே யுலகிற் பெரியோரே. 105

மண்போற் பொறுமை யுடையோரு மதிபோற் சாந்த முடையோரும், புண்போ லுடலைப் புனைநதோரும் புனல்போ லொழுக்கம் பூண்டோருங், கண்போ லிரக்க முற்றோருங் கனல் போற் புசிக்குங் கதியோரும், விண்போ லறிவை யறிநதோரும் பிறவா ரிந்த மேதினிககே. 106

அதிவன்னச்சிரமி யிலக்கணம்

ஊன்றுமூன் றவத்தைக் கபபா லுயாமுத்த னுங யாநத மூன்றவத் தைக்குஞ் சான்றாய் முதலொளி யாய்ப் பிறங்கித், தோன்றுமா தேவ தேவை யெவன்சும்மா வனுப விப்போ, னுன் றவ னவனே மேலா மதிவன்னச் சிரமி யாவான். 107

நிறைந்தமா கடற்போ லுயாநெடு மறைமுடியிற்
சிறந்த போதமா வாக்கிய சிரவணத தாலே
யிறந்த சிந்தையி னற்றனை யீச்சுர னக
வறிந்த வன்சொலு மதிவன்னச் சிரமி யாவான். 108

வருணமாச் சிரம மாகி மலினதே கத்தின் கண்ணே
கருமலி மாயை தன்னாற் கற்பிக்கப் பட்ட தெல்லாம்
பொருவரு போத னமெற் கெப்போது மில்லை யென்றே
யருமறை யானு ணர்ந்தோ னதிவன்னச் சிரமி யாவான். 109

சொன்னத்திற் கடக மாதி சூழுணி தோன்று மாபோ
லென்னிடத் தகில மெல்லாங் கற்பிக்கப் பட்ட தென்றே
பன்னுமா மறையந் தத்தாற் பகுத்தறிந் தனுப வித்திங்
கன்னிய மிலாமை கண்டோ னதிவன்ஞச் சிரமி யாவான். 110

ஆதித்தன் சன்னி தானத் தகிலஞ்சேட் டிக்கு மாபோற்
போதத்தென் சனிதா னத்திற் புவனஞ்சேட் டிக்கு மென்றே
வேதத்தி னந்தத் தாலே மெய்ப்பட வறிந்து ணர்ந்தோ
னுதித்த னிவனே யென்ன வதிவன்ஞச சிரமி யாவான். 111

இப்பியிற் பிராந்தி யாலே யிரசிதந் தோன்று மாபோன்
மெய்ப்படு மென்னி லிந்த வியஞ்சக முதித்த தென்றே
யிப்படி யாவ னேனு மெழினமறை முடிவி னாலே
யற்புத வறிவு ணார்ந்தோ னதிவன்ஞச சிரமி யாவான். 112

மறையர்தம் முடம்பின் கண்ணும் பசுவாதி யுடம்பின் கண்ணு
மறையவ ருடம்பின் கண்ணும வானவ ருடம்பின் கண்ணு
நிறையுமா காயம் போல நிறகுமா தேவன் றானென்
றறிவினு லறிந் துணர்ந்தோ னதிவன்ஞச சிரமி யாவான். 113

பாம்பிதென் றுணர்ந்த போது பழுதையே யில்லை வெய்ய
பாம்பிதன் றெனவு ணார்ந்தாற பழுதையே யாறை போலச்
சோம்புறு குழும்பி யென்னிற் றுகளுறு சீவ னுகுஞ்
சோம்புறக் குடும்பி யென்னிற் றுகளறு பிரம மாவான். 114

மகாவாக்கிய விலக்கணம்

ஆதி திருநான் மறைமுடியி லுறையுந் தத்துவ மசியென்றே
யோதி லதுநீ யானுயென் றுரைகக்கு மும்மைப பதமாகப் [பேன
போத முடையோ யிதன்பொருளை யெவ்வா றெடுத்துப் போதிப்
பேத மகன்ற வுள்ளத்தாற் காணும் பெரிய வாககியமே. 115

கன்னனுன் புளிஞ னென்றே கவலையுற் றழுங்குங் காலைத்
தன்னநீ கிராத னன்று கௌந்திபுத திரனென் றுற்போ
லன்னிய வுடனு னென்றே யயர்ந்துள மழியேன் மைந்த
வன்னிய மென்று கண்ட வறிவுநீ யுணாந்து கொள்ளே. 116

ஒருவ னொருதே யத்திற் பிரம சரியா யுற்றான்
மருவி மற்றோர் நாட்டகத்தின் மகிழ் கிரகி யாயினுன்

பரவி பின்னோர் மண்டலத்திற் பகர்துறவி யாய் நடித்தான்
விரவிய கோலம் போக்கின் வேறில்லை யவ னிவனே. 117

ஓடுமா நதிக டநதோ ரொன்பது பேரை யெண்ணித்
தேடும்பத் தானைக் காணான் றிகைத்துநின் றலறு நிற்ப
நீடிய வொருவ னுலே நீபத்தா னென்ன லோடும
வீடிய துயர மெல்லாம் வியபபினை யடைநதா னன்றே. 118

அன்னிய கருவி யெல்லா நாமல வென்ற றிந்தோன்
பின்னரக் கருவி யெல்லாம் பிரித்தவன் றனை மறபப
மன்னிய சேட நீயே யென்றுமா தவத்தின் வநத
செங்கிலைக் குரவன் சொலலாற் றெளிவது ஞான மாமே. 119

மச்சுககூப் பிட்டு தென்றே மதிப்பவ ருண்டோ வநத
மச்சுளே யொருவ னன்றி மசசுககூப பிடுமோ பேதாய
நச்சிய தேக சேடடை யாவையு நாடிப் பார்க்கி
லச்சுளே நின்ற வான்மா வாலென வாய்நது கொள்ளே. 120

பொன்னை யன்றி பூணில்லை பூணை யன்றிப் பொன்னில்லை
யென்னை யன்றி சிவனில்லை சிவனை யனறி யானிலலை
யின்ன வண்ணை மறிநதோனே யீசன றனையு மறிந்தோனு
மின்ன வண்ண மறியாதா னீசன் றனையு மறியானே. 121

நிறையறி வாயி ருநது நின்மலன் றன்னைத் தேடி
மறைமுத னூலா ராய்நதும் பின்னரு மயங்குந தன்மை
யிறைவனே யெனககு நாககுண் டிலலையோ வெனறு கேட்க
வறைவது நாக்கே யெனன வகநதெளி யானைப போலும. 122

ஆதவன் றன்னைப் பார்த்திட் டகிலத்தைப் பார்தத போது
வாதவ னொளிமே விட்டே யகிலநதோன் றுத வாபோற
சேதனச் சிவத்தை நோக்கிச் செகததினை நோக்குங் காலைச
சேதனச் சிவமமே விட்டுச செகமெலா மறைநது போமே. 123

என்று மிருந்த படியிருக்கு மியல்பே யென்னு மொருவேத
மொன்றே யொழிய விரண்டாமவத் தில்லை யென்னு மொருவே
வென்றிப் பரமு நீயும்வே றில்லை யென்னு மொருவேதம் [தம்
[illegible]ன்று மதுவே நீயானு யென்றே சொலலு மொருவேதம். 124

அனுபவ விலக்கணம்.

வாசலா மெழு மின்றி யுருவரு வுபய மினறிக்
கோசர வகோச ரங்கள் குறிகுண பேத மின்றிப்
பாச சாலங் கடந்து பராபரைக் கப்பா னின்ற
வீசனை யறிநத ஞானிக் கினிப்பிறப் பில்லை யன்றே. 125

சிறையறக் கட லொடுங்குஞ் செறிநதிக் குலங்கள் போலு
மறுகுறு வேடு நீக்க மன்னனைக் கூடல் போலு
மறிவறி யாமை நீங்க வறிவினு ளறிவாய் நின்ற
விறைவனைக் கூடு ஞானிக கினிபபிறப் பில்லை யன்றே 126

அரியணையி லிருந்துலக வரசாட்சி புரிந்தாலு மங்கை யே
ற்றுத, தெருவுதொறுந திரிநதிரநது தின்றாலு மிளம்பருவத்
தெரிவை மாரைப, பிரியாம லிருந்தாலும் பிரிந்து தவம் புரிந
தாலும பேசிறறெல்லாம், விரிசிவன் முத்தனுககிங் குடம்பாடே
யன்றி யொன்றும விரோத மின்றே. 127

ஆயிர மடந்தைய ராகந தோய்ந்துநான்
றாயவ னென்றுமால் சூளுஞ் சாற்றினன்
காயமுங் கரணமுங் கடநத தன்மையா
னீயுமக் நிலையிலே நிறகப் பாலையே. 128

அறுசுவை யடிசில யார வுண்டவன்
வெறும்புப வாசிநா னென விளக்கினான்
சிறுநுதற் பேதையைத் தினமுஞ் சேர்ந்தவன்
றுறவிநா னெனவுளங் துலஙகக காட்டினான். 129

சிவயோக விலக்கணம்.

காமமா திகளை நீத்துக் காணவா தனை கடந்து
நாமது வெனுஞ்சம் பந்த ஞானமே ஞான மாகி
யோமொழிப் பொருளைத் தேறி யுணர்வுண ராமை போக்கி
யாமைபோ லைந் தடக்கி நிற்பதே யமல யோகம். 130

அறுவகைச் சமயத் தோர்க்கு மதீதமா யகள மாகி
மறுவறு பொருளா யொன்றாய் மனபதை தொறு நிறைந்து
குறைவறு பிரம நாமே யென்றுகோ சங்க ணீங்கி
யறிவுரு வாகி நிற்ற லழகிய யோக மாமே. 131

உடறொரு முயிரு மாகி யுயிர்தொறு முணர்வு மாகிச்
சடமச டங்க டோறுஞ் சாக்கியு மாகி நின்ற
வடல்புனை சிவனார் நம்மை யன்றிவே றில்லை யென்றே
யுடைகுட விசும்பு போலொன் றுதலே யோக மாமே 133

ஆகையாற் கருத் தடங்கி யசைவற லியோக மாகு
நாகமார் முழைஞ்சு பூங்கா நதிபாழுங் கோயி லாதி
யோகதா னங்கள் புக்கி யுயாசிவோ கம்பா வித்துத்
தேகமா திகளு னல்ல வென்றுசித திரம்போ னிற்பாய். 134

இம்முறை சிவயோ கத்தி லிருப்பவா சீவன் முத்தர்
நனமையி னுதந் தோன்று நவவிதங் கடந்து போனாற்
செம்மைய சுவானு பூதி செனித்திடு மனாநதா னாநத
விம்பிதந தோய்ந்துந தோயா திருப்பர்கள் விதேக முத்தர்.

காசியி லிறக்க முத்தி கமலையிற் பிறக்க முத்தி
தேசுறு தில்லை மன்றுட் டெரிசிக்க முத்தி யென்ப
ராசையை யிறக்க முத்தி யாருயிர் பிறக்க முத்தி
யீசனைக் காண முத்தி யெதுவரி தான முத்தி. 185

சுவானுபவ விலக்கணம்.

பிண்டமா முடனு னல்லேன் பிராணவா யுவுநா னல்லே
கண்டவைம் பொறியு மல்லேன் கரணமோர் நான்கு மல்லேன்
பண்டைய வறிவ னுனென் றுன்னருள் கொண்டு பார்க்கி
லெண்டிசை கீழ்மே லெங்கு மேகனு யிருக்கின் றேனே. 136

கானலை நீரென் றுன்னிக் காதலித் திடுவார் போல
வூனுட னுனென் றுன்னி யுணாவினைப் பிரிநதி ருந்தேன்
கானலை நீரன் றென்று கைவிடு வார்கள் போல
வூனுட னுனன் றென்றே யுணாவொடு முறங்கி னேனே. 137

ஊனுடல் பொறி பிராண னுறுகர ணங்க ளென்னுங்
கானகங் கடநதஞ் ஞானக் காரிருட் பரப்பு நீங்கித்
தானெனுஞ் சீறார் நீத்துத் தற்பரைப் பொழிலி னின்று
மோனியாய் ஞானு னந்த முத்திமா நகரங் கண்டேன். 138

குரு தோத்திரம்

ஒன்றென்றும் பலவென்று முபயமென்று முருவென்று மருவென்று முறைவதென்று, நன்றென்றுந் தீதென்று நானே யென்று ஞானமென்று ஞேயமென்று ஞாதாவென்று, மன்றென்று மாமென்றுஞ் சமயப்பேய்க ளறைகின்ற பிணக்குவழி யனைத்து நீத்துக், குன்றலிலா வானந்தக் குரவ னின்னைக் கும்பிட்டே னென்பிறவி பின்பிட் டேனே. 139

செறிவாகு மலமற்று மாயையற்றுத் திரிவிதமாங் கன்ம மலத் திரளுமறறுப், பிறிவாகுங் குணமற்றுக் குறியுமற்றுப் பேதாபே தங்களற்றுப் பேச்சுமற்று, வறியாமை யறிவற்று வனந்தகோடி யாதவாபோ லெழுகின்ற பரையுமற்றுக், குறியாத வானந்தக் குரவநின்னைக் கும்பிட்டே னென்பிறவி பின்பிட் டேனே. 140

பொய்யாத புனன்மூழ்கிச் சாந்த மென்னும் பொடிபூசிக் கருணைமணி புனைந்தெஞ் ஞான்று, நையாத வுளமெல்லா நைய நாவா னவிலாத மாமனுவை நவின்று மேலீ, ரையாறு மாறாறுங் கடந்து நின்ற வாநந்தத் தேசிகநின் னடிப்போதுக்கே, கொய்யாத மலர்கொண்டங் கருச்சித தேத்திக் கும்பிட்டே னென் பிறவி பின்பிட் டேனே. 141

ஆசிலன்ன மயகோசந் தாண்டி யப்பா லறியாத பிராணமய கோசந் தாண்டி, மாசின்மனோ மயகோசந் தாண்டி யென்று மாறாவிஞ் ஞானமய கோசந் தாண்டி, நாசமுறு மானந்த கோசந் தாண்டி ஞானவடி வாய்நின்ற குரவ நின்னைக், கோசமெலா மற்றசிவ கோசியாகிக் கும்பிட்டே னென்பிறவி பின்பிட்டேனே.

தத்துவங்க ளாறாறும் பின்னிட் டப்பாற் றத்துவா தீதமாந் தன்னைக் கண்டு, பற்றொன்று மில்லாத பரையைக் கண்டு பரிந்து பசிந் துள்ளுருகி யதிலொடுங்கி, வெற்றவெறு மானந்த வுருவங் கண்டு விழையாமல் விழைந்தப்பால் வெளியைக் கண்டு, குற்றமெலா மறநீந்தங் கறிவாய் நின்று கும்பிட்டே னென்பிறவி பின் பிட்டேனே. 143

பாசத்தாற் பாசி யாகிப் பலபல பிறப்பிற் சென்று
பாசத்தாற் பிறந் திறந்து பலபல போகந் துய்த்த

பாசத்தைத் தாளாற் போக்கிப் பதித்துவம் பதித்த நாதன்
பாசத்தை வினையுந் தோறும் பசுத்துவங் கழலு மன்றே. 144

ஒன்றென்பா ரொன்றே யென்க வோரிரண் டென்பா ரென்க
நன்றென்பார் நன்றே யென்க நவையென்பார் நவையே யென்க
வின்றென்பா ரென்க வன்றி யுண்டென்பா ருண்டே யென்க
வன்றிதா மென்று முதற்றி யடியனேற் களித்தா னைசான். 145

தன்னு ளுலகு முலகதனிற் றானு மாகிச் சகசமாய்ப
பின்னே யபின்ன யெனுஞ்சத்தி பிரியா திருக்கும் பிரமமா
யுன்னு முணர்வுக் குணர்வாகி யுருவா யருவா யுபயமுமா
யென்னு ளிருந்த பரசிவத்தை நின்றுற் கண்டே னிறைபோனே.

மண்ணை விழுங்கிப் புனல்கனலை விழுங்கி வாயு தனைவிழு
ங்கி, விண்ணை விழுஙகி வெண்மதியை விழுங்கி வெய்யோன் றனை
விழுங்கி, மொண்ணை யியமா னையும் விழுங்கி முற்றும விழுங்
கிப் பற்பலவா, மெண்ணை விழுங்கி யிருநததனை நின்றுற்கண்டே
னிறை யோனே. 147

விம்பித விலக்கணம்

அனாதி கேவலத்தினி லழுந்து மேற்குநீ
மனாதிய கருவியான் மலத்தை நீககியே
சனாதவின் பநதனை த தநத தேசக
கனாவினு முன்னையே கருதற் பாலனே 148

சித்தாந்த தரிசனம்-பதியியல்

அற்றாகட் கண்ணிதா யல்லாக்குச சேய்மையாய்ப்
பற்றற் றிருககும் பதி. 1

எங்கு மிருப்பானை யேகமிரண் டென்றும
லெங்குமாய் நீகண் டிரு. 2

மோகமுறு பெத்தத்துண் மூடர்க் கிரண்டாகு
மேகமே முததருக கீசன். 3

குருவுருவங் கொண்டிக குவலயத்துட் டோன்றிப்
பருவரலை நீக்கும பரன். 4

சிதம்பரமா யெங்குஞ் செறியினுமென் னுளி
மதமடங்கிக் காணு வகை. 5

பசுவியல்.

சனகாதிக் கீசன் றனித்திருத்தல் கண்டு
மனைவாழ்க்கை யைத்துறவா மல். 6

புண்ணியத்தான் மேலேறும் பாவத்தாற் கீழிறங்கும்
புண்ணியபா வத்தாற் புவி 7

பாசவியல்

அன்னியத்தைக் காட்டி யனன்னியத்தைத் தான்மறைக்கு
மென்னே மலத்தி னியல். 8

பற்றற்றூர் கண்ணுும பருவரலைச செய்வித்தல்
குற்றமிகு மாயா குணம் 9

நூலில்லை கேள்வியில்லை நுண்ணறிவு மில்லையால்
மாலகலா மாயா மகற்கு. 10

ஞானமிலைப் பத்தியிலை நல்லார்கண் ணட்புமிலை
மானமிலை மாயா மகற்கு 11

சாக்கிரமுஞ் சொப்பனமுந தணவாச சுழுத்தியையும்
போக்கிற் றுரியம் பொருள். 12

ஆன்மீகம் பௌதிக மறையுநதெய் வீகமிவை
யான்மாவுக கிலலை யறி 13

முன்னைவினை பின்னைவினை மூவா நிகழும்வினை
யுன்னை யணுகாமை யோா. 14

மன்னவராற் கள்வரான் மாவா லுறுபிணியா
லின்னலுற லான்மீக மெண். 15

தாயகட்டிற் றங்க றரணிதனில் வந்தழித
லாயிற்றெய் வீகமென லாம். 16

வானி லிடியான் மழையான்மற் றச்சடத்தா
லூனமுறல பௌதிகமா யோர். 17

சஞ்சிதமுன் கட்டுவினை சற்குருநோக் காற்சரியும்
பஞ்சுமலை பட்டநெருப் பாம. 18

உள்ளப் பொசிப்பெல்லா முண்டொழிப்ப தன்றியிதைத்
தள்ளப் படாதெவர்க்குந் தான். 19

வறுத்தவிதை யுண்பதன்றி மாநிலத்தைக் கீன்று
செறித்து விதைப்பாரோ தெளி. 20

கூத்தியைப்போற் பாவங் குலக்கொடிபோற் புண்ணியங்க
ணீத்தார்க் கிரண்டு நெருப்பு. 21

நாடுவினை யொப்புவந்த நாதாந்த யோகருக்கிங்
கோடுந் திரவியமு மொன்று. 22

மாமாயை யீசனருள் மாறு தெதிரந்தன்றிப்
போமாறு முண்டோ புகல். 23

கோடிசிவ புண்ணியத்தாற் குவியு மனம்பின்னர்
நாடுஞ் சிவனை நனி. 24

பாசமோசன வியல்.

ஆமைபோற் சிந்தித் தருளுவ மாக்குமாற்
காமாதி நீத்தவரைக் காண். 25

கோழிபோற் றீண்டியுயிர்க் குற்ற மறுத்தாளு
மாழிவிட முண்ட வரன். 26

திருமொழியாற் கன்மமலஞ் சிந்துந் தியானத்தாற்
பெருமாயை போயொழியும் பின். 27

சைதன்னிய வுருநா னென்றுதம நீங்கல்
சைதன் னியனுருவந் தான். 28

எனைவிடவே றில்லை யியானே பரப்பிரம
மெனவுணர்த றற்றெரிச னம். 29

சிவனுக்குச் சாக்கி சிவமென் றுணர்தலே
சிவனுக்குச் சுத்தியெனத் தேர். 30

எவ்வுயிர்க்கும் போத மிறையென் றறிதலே
செவ்வே சிவதரிச னம். 31

அந்தச் சிவநம்மை யன்றியிலை யென்றோத
லுந்துஞ் சிவயோக மோர். 32

உள்ள மொடுங்கி யுரையொடுங்கி யானந்த
வெள்ளத் தழுந்திநிற்கு மேல். 33

விமரிச ஞானத்தால் வெறுப்புவிருப் பற்றுச்
சமரசத்தை யெய்துந் தனி. 34

அறிவி லறிவை யறியா தறிந்து
குறியிறந்து நிற்குங் குலம். 35

ஐந்தவத்தை சென்றுறு மாவரண மற்றதவர்
சிந்தை சிவன்பாலே தெளி. 36

ஆமயத்தை நீங்கி நிராமயத்தை யாதரிக்கி
னுமயம்போ நீயே யவன். 37

சீவனத்தாற் சீவனெனல் சீவமிறந் தாலிந்தச்
சீவனே யந்தச் சிவம். 38

தன்னைக் கண்டாங்குத் தலைவனையு முன்னுது
முன்னைப் பிரமமெனு மோர். 39

வனை யொதுக்கி யுணர்வாக்கி விட்டபினர்
நானே பிரமமென நாடு. 40

சொப்பனமுஞ் சாக்கிரமுந் தொலையொத்த காலத்துச்
சுப்பிரம மென்றுநீ சொல். 41

ஆதிமுத்தன் சீவ னநாதிமுத்த னீசனென
வேதமுறை செய்யும் விரித்து 42

சித்திரத்தை யொத்துச் சிவோகமெனச் சிந்தித்தா
லத்தனுரு நீயாவை யால். 43

இங்நிலையி னிற்பரிதே யெல்லாஞ் சிவமென்னு
மங்நிலையி னிற்பா யற. 44

சிவயோக வியல்.

அவயோகத் தன்மை யகற்றியலை வில்லாச்
சிவயோகத் தன்மை தெரிப்பாம். 45

கதிபாங்கர்ப் பன்னகத்தி னண்ணிப் பத்மாசனத்தில்
வதியாக் குருவை வணங்கி. 46

நீர்க்குமிழி மின்னற்கு முண்டுநிலை யில்லை
யாக்கைக் கென்றெண்ணி யறிந்து. 47

முன்னோ னுரைத்தமொழி நிறுவிப் பற்பலவாம்
பின்னமொழி யெல்லாம் பிரித்து. 48

சிவத்தோ மசியுண்ணி னைந்துசிவ யோகநிட்டை
சவுக்கியதா னத்தேறித் தான். 49

பதைத்தெழு முள்ளப் பதைப்பைப் பறித்து
மதத்தை யொடுக்கி மறித்து. 50

தத்துவத்தைப் பின்னிட்டுச் சகசமல கேவலத்தை
யத்தனருள் கொண்டாங் ககன்று. 51

அமுசோகம் பாவனையை யண்ணி யறிவாகிச்
சமுசயத்தீப் பாவனையைத் தள்ளி 52

சீவன்வே றாண்ட சிவன்வேறென் றெண்ணுமயற
பாவனைக்கண் ணுள்ளில் படா. 53

நதியோடிப் புக்கழுந்து நாட்டம்போ னின்ற
பதியிற் கலந்து பழகி 54

அதுவிதுவென் றெண்ணா தறிவோ டறிவாய்ப்
பதிதல் சிவயோகம் பார். 55

ஒன்றென் றிரண்டென்று முன்னா துறங்கியே
யொன்றாத லேசிவயோ கம். 56

சாத்திரத்தை யுன்னிற் சமாதி குலையுமெனி
னேத்திரத்தும் பாரே னிலதது. 57

குறியாக் குறியைக் குறித்துணரப் போகுங்
குறியே பிறவிக் குறி. 58

அம்புவிழு மந்நேர மாக்கறக்குஞ் சில்காலஞ்
சம்புவின் யோகத்திற் றரி. 59

பழிமுனையைக் காட்டுகின்ற பல்லுலகை நோக்காச்
சுழிமுனையை நோக்கித் தொடும். 60

அலையற்ற சாகரமோ வவிழ்ந்தகயிற் றாசலோ
வலைவற்ற யோகி யகம். 61

பொன்னாக்கை கிட்டியுமென் யோகப் புணர்ப்பிலையே
லென்னாப் பிறந்து மிவண். 62

வேடப் பொலிவிருந்தென் வேசியர்போ ளூடோறு
நீடுசிவ யோகமி னீசர். 63

துறந்துஞ் சிவயோகந் துன்னாத மூடர்
பிறந்தும் பிறவா தவர். 64

தண்டிகையுங் கொம்புந் தவசிக் கிவையடா
வம்பர்க்கு வைத்த வழி. 65

உண்டி புசிக்கவோ யோக முனூற்றவோ
வண்டர்பிரான் றந்தனுக் கை. 66

வைழைத் துறந்தா னுலகைத் துறப்பையன்றி
யூழிருக்க நீதுறவி யோ. 67

அணுவுக் கணுவா யகண்டமாய் நின்ற
பணிசெய்ய நீயே பணி. 68

உ ப தே ச மா லை.

சனகர் சனற்குமர சனந்தரர் சனாதரர்
முனிவரர்க்கு ஞான மொழிந்த-முனிவனே
யென்போல வந்திங்கே யென்னை யெனக்குமறை
பொன்போலத் தநதார் பொருள். 1

மூல வுபதேசம்.

அப்பாவுன் பக்குவத்துக் கேடா யனேகவித
வொப்பா னுனககுரைத்தே னுண்மையினை-யெப்பாலுஞ்
சங்கையற்ற சத்தியத்தை சாற்றினுனை யன்றியில்லை
சங்கையறப் பாரீ தனித்து. 2

தீக்கையினா லுன்னைச் சிவமாக்கி னேமதன்றி
யாக்கைச் சிவவடிவ மாக்கினோ-நோக்கியே
நானேநீ யென்று நவின்றுமுப தேசித்தோ
மேனோ மயக்க மெழும். 3

தசகாரிய வுபதேசம்.

பூதமுத னாதமீ றாகப் பொலிகின்ற
வீதெல்லா நாமல்ல வென்றறியும்-போதமே
தத்துவரூ பம்மிதனைச் சங்கையற்ற மாணவக
புத்தியிடை நன்றாய்ப் புதை. 4

ஆத்ம தரிசனம்.

என்று பிறந்தேனா னென்று வளர்ந்தேனா
னென்று துயரும் றிறந்தேனா-னென்று
மழியாத சித்துருநா னென்றே மகிழ்தல்
நழுவாத நின்றரிசனம். 5

சிவ ரூபம்.

எங்குஞ் சிவமயமா யெங்குஞ் சுகவடிவா
யெங்குஞ் சிவலோகத் தெல்லையா-யெங்குஞ்
சிவனையே கண்டு தெரிசித்தன் மாணா
சிவரூப மென்றே தெளி. 6

சிவ தரிசனம்.

ஆக்க லளித்த லழித்தன் மறைத்தலரு
ளாக்கலிவை யெவ்விடத்து நோக்கியே-நீக்கமறப்
புல்லியுய ரானந்தப் பொற்பின் மிசையேற
னல்லசிவ தரிசனம். 7

சிவ போகம்.

நானே சிவன்சிவனே நானென்று நாடிவெறாந
தானாகி நின்றநிலை தானன்றோ-வானாப்
பவசலதி நீந்திவரும் பண்புடைய் மாணா
சிவலோக மென்றே தெளி. 8

இரகசிய வுபதேசம்

மாணவகா மெய்ஞ்ஞான வாழ்வையுனக் கிக்கணமே
பூண வுரைப்பனிது பொய்யல்ல-காணொழியாக்
கண்ணேநீ பாயிருளுங் காய்கதிரு நீயல்ல
வுண்ணினைந்து பாரிதனை யுற்று. 9

கண்ணே யிருளுண்டே கங்குல் பகலுண்டே
விண்ணவருங் காணாத வேதியனே - மண்ணாத
வுச்சிக் கதிருமொளி யொழியாக் கண்ணும்போ
னிச்சயித்துப் பாரிதனை நீ. 10

விளக்கில்லை பல்பொருளு மில்லை விழியில்லை
துளக்கிருளு மில்லையெனச் சொல்ல-வுளக்கண்ணா

துள்ளபடி யறிந்தா லூன்பிறவி யில்லையுனக்
குள்ளபடி யீதென் றுணர். 11

உன்னை யொருவ னுயர்சாமி யென்றுரைத்தா
லென்ன மகிழ்ச்சியங்கே யெய்தினுய்-பின்னொருவன்
பாவி பசுவென்றாற் பதைபதைப்பர் யாகையினாற்
சீவனல்ல நீயே சிவம். 12

நேய வுபதேசம்.

ஆறுகடல் கண்டுவரா வாதரித்த தும்மொருவன்
வீறுபுலி கண்டுவந்த வீறுங்-கூறுயிடி
துப்புக் கடலாடி யோடிவந்த தும்மொக்குஞ்
செப்புசிவங் கண்டுதிரும் பல். 13

தன்னைச் சிவத்திற் பறிகொடுத்த தற்கேடர்
பின்னைத் தமைத்தேடிப் பேதுற்ற-தென்ன
பிழைபளித மால்வரையிற் பேரழலை யிட்டே
யழிவரைபின் றேடியடுக் கல். 14

பஞ்சாக்கர வுபதேசம்.

அஞ்செழுத்தின் றன்மை யறையக்கேண் மாணவக
பிஞ்செழுத்தா மீரிரண்டும் பின்றள்ளித்-துஞ்சாத
வோரெழுத்தே நின்னுருவ மொண்பொருளே நீயாமென்
றோரிடத்தி னில்லையுனக் கூழ். 15

நகாரக் கருவியெலா நாமலவென் றெண்ணி
மகார மலங்கடந்து மாழ்கி-யகாரமே
தானென் றுணர்ந்தப்பாற் றண்ணருளைக் கண்டுசிவ
மோனமதி லேயொடுங்கன் முத்தி. 16

ஷடாந்த வுபதேசம்

சித்தாநதம் வேதாந்தஞ் செப்புதத்து வாந்தமிசை
புத்த கலாந்தமொடு போதாந்தஞ்-சுத்தமா
நாதாந்த மென்றிவைக ளாறுநவை யென்றே.
மீதானந் தேடி விடு. 17

அதீத வுபதேசம்.

நித்திரையைக் காண நினைத்துட் கலைமனுக்
தத்துவசா லங்களெல்லாந் தாண்டியே-சுத்த

வருள்வழியாற் சென்றங் கனுபவத்தைக் கண்டு
தரையவர்க்குச் சாற்றுவினை தல். 18

பூரண வுபதேசம்.

அடுத்துவரும் பாசத் தணுத்தன்மை யாகிக்
குடத்தில்வருந் தீபமெனக் கொண்டாய்-விடுத்துநீ
பொன்றரிய மெய்ஞ்ஞான பூரணமா யேயின்னைக்
குன்றிலிட்ட தீபமெனக் கொள். 19

பழமொழி வுபதேசம்.

அத்தைத்தின் றங்கே கிடப்பார்க்கு மாணவக
வெத்தைத்தின் றெங்கே கிடைந்தாலென்-சுத்த
வெறுவெளியிற் சென்று விளையாடு கின்றார்க்
கறுதியிட லாகா தறி. 20

முப்பாழும் பாழென் றறைந்தார் திருமூல
ரப்பாலும் பாழென் றறைநதார்-சடகோப
ரறிவி லறிவி லறிவி லறிவி
லறிவி லறிவென் றறி. 21

சங்கார வுபதேசம்.

ஈசனுனக் கென்ஞான்று மிதசத் துருவென்னும்
வாசகத்தைச் சொல்லக்கேண் மாணவக-வீசன்றான்
தத்துவத்தி லாக்கித் தவத்தில் வளர்த்துன்னை
முத்தியினிற் சங்கரிப்பான் முன். 22

மகாவாக்கிய வுபதேசம்.

சிவனாய் நின்னைநீ சிந்திக்கின் மாணவக
வேவில் பிறப்பிறப்பு மோவாது-வீவிற்
றுருபதைக்கு மாளாத் துகில்போலுன் போத
மிரிவதில்லை யெக்காலு மெண். 23

சிவமல்ல ஈாமென்றுஞ் சீவனு மென்றும்
விவகாரம் வந்தவிட மெல்லாந்-துவமகலச்
சாம மறைபுகலுஞ் சத்தியமா வாக்கியத்தைத்
தோமறவுட் கொண்டு துணி. 24

உண்மை யுபதேசம்.

ஆதிமறை யாகமங்க ளெல்லா மளவிட்டே
யோதியுணர்ந் தெல்லா முரைத்தாலும்-வேதை
யெழுநான்கு கோடி யிழிநிரைய மெல்லாம்
விழுவர்சிவ னுகா விடின். 25

கொல்லா விரதம்.

கொல்லா விரத குலமே குலமென்று
நல்லார்க ளெல்லா நவின்றிருக்க-கொல்வாற்
றெரிசித்தா லும்பாவந் தீயன்முக நோக்கிப்
பரிசித்தா லுமபாவம் பார. 26

ஆடுபன்றி கோழி யருநதுவோர் கட்கெல்லாம்
வீடில்லை யென்றுரைக்கும் வேதங்க-ளுடுமவர்க்
கிம்மையிலுந துன்ப மறுமையிலு மேழ்நிரைய
நன்மையிலை யோரிடத்து நாடு. 27

அநித்திய தரிசனம்.

இன்றைக்கோ நாளைக்கோ வின்னமன்றை நாழிகைக்கோ
வென்றைக்கோ வாவியிழப் பென்று-சென்றிறைஞ்சி
யாசா ரியனுக் கனுகூல சித்தனுய்ப
பாசாதி யைக்கழற்றப பார். 28

கோடைதனி லாற்றிற் குடியேறி வாழுநர்கள்
வாடைமழைக் கேங்கியழும் வாறெக்கும்-நீடுபக
லுள்ளபோ தெல்லா முறுதிநெறி காணுது
கள்ளநமற் கண்டுகலங் கல். 29

மாதாபி தாநாத்தி மற்றெக் கலுநாத்தி
யாதார வைப்பு மரண்மனையுந்-தீதான
நாத்தியிவை மெய்யென்று நம்பாதே யென்றறைந்த
மாத்திரத்தே வீடுற்றான் மன். 30

அடங்கத் துறத்தல்.

தாயரையுந் தந்தையையுந் தற்சார்ந்த கேளிரையு
மாயுமயல் காட்டு மனைவியையுஞ்-சீயென்று
சொற்பனம்போற் கண்டெட்டாத் தூரப்போ யோகநிலை
நிற்பவனை ஞானியென நேர். 31

ஆணி முதலெறும்பீ றாயபிறப் பெல்லாமு
மீன முறக்கடந்திட் டேறியே-யூனமிலா
மக்களா வந்துந் துறவா மனிதர்தமைத்
தெக்கணு மூர்த்திசிரிக் கும். 32

மலைமகளை விட்டுடைய மைந்தர்தமை யும்விட்
டிலகுவெள்ளி மால்வரையும் விட்டே-யுலகறியக்
கல்லாலின் கீழிருத்தல் கண்டுந் துறவாரைக்
கொல்வ னியமன் குறித்து. 33

அவா வறுத்தல்.

மண்ணாசை பொன்னாசை மாதரா ராசையுயர்
விண்ணாசை யாவும வெறுத ரப்பா-லெண்ணும
துள்ளபடி யானந்த யோகத நின் மூழ்கியுடல்
விள்ளளவு நின்று விடு. 34

அடக்க முடைமை.

அடக்கிப் புலனைந்து மாமையைப் போனு
மொடுக்கி யுறவோரைக் கண்டா-னடுக்குற்றுக்
கண்ணப்பர் போலக் கரையிறந்த பேரன்பால்
விண்ணப்பஞ் செய்ய விரை. 35

கல்வி யடக்கம்

கழுதைக்குங் கற்றவர்க்குங் கட்டுரையொப் பொன்றே
கழுதை பிறர்க்குதவுங் கற்பூர-முழுநூலாய்ந்
தோதுவார் தாம்பிறருக் கோதியுணர்ந் துள்ளபடி
சாதியா ராதலினாற் றான். 36

இத்தன்மை யுடையோ ரிவர்களெனல்.

சாந்த முடையோன் றவசி யவாவற்றோன்
வாய்ந்த துறவி மனமாண்டோ-னாய்ந்துணர்ந்த
யோகிபரி பூரணத்தை யுற்றுணாந்தோ னலலசிவ
போகியெனச் சொல்லும் பொது 37

யோகைப் பழித்தல்.

தத்துவக்கற் றற்றுவெறுந் தானேதா னாய்நின்ற
முத்தருக்கி யோகமேன் மோனமேன்-வெற்றியேன்

சுத்தசுக நித்தியமாய்ச் சும்மா விருப்பதுவே
பற்றற்ற முத்தியெனப் பார். 38

பால்விரதி பூசையாய்ப் பழவிரதி பைங்கிளியாய்க்
கால்விரதி பாம்பாதல் கடடுரையே-நோலவிரத
மாண்டவிட முத்தியென்றான் மாணு விரதமெலாங்
கூண்டோடே வெட்டிக் குமை. 39

சாந்தமுடைமை.

வைதிடினுங் கொய்திடினும வாழ்ததிடினு மாயமெலாஞ்
செய்திடினு மன்னர் செறுத்திடினுந-தெய்வநிலைப
பூத மயக்கிடினும புரந்தரன்போர செய்திடினு
மேதுமயங் கான்ஞானி யெண். 40

சிவயோக மான்மியம்.

எண்ணுஞ் சிவயோக மான்மியததை யென்சொல்கேன்
மண்ணுலகும விண்ணுலகும் வநதிறைஞசி-யண்ணுவென்
றோலமிடு நீசிவமா யோரிமைபபு நிறபையெனிற்
சாலனுங்கை கூபபிநிற்பன் காண் 41

இதோபதேசம்.

சத்தியமு நோன்புந தவமு மினஞ்சொலனு
முத்தமருக் குள்ளகுண மொன்றின்றி-மததிமராய்
மைதுனமுஞ் சோறுமாய் மாயுமள வுமபுசிககுங்
கைதவாககு முண்டோ கதி. 42

கல்லா லமாந்தாரைக கண்மூன் றுடையாரைச்
சொல்லாமற் சொலலவநத தூயாரைப-பல்காலுஞ
சிந்தி சிவோகஞ் சிவோகஞ சிவோகமென
வந்தி பிறப்பறு மாணு 43

பூரண நிட்டை

அண்டங்கா லங்கி யுறலவனி யைநதினையும்
பண்டையவா காயம்போற் பாவித்துக்-கொண்டன்
மறையாக் கதிர்போலுன் வாளொளியை நோக்கி
நிறைவாய்க் குறையாதே நில் 44

எல்லாஞ் சிவமென்னு மெண்ண முனக்குண்டே
லெல்லா நலனுமுனைக் கெய்துமே-யெல்லாஞ்
சிவமன் றெனுமுணர்வு சிந்தையிடை யுண்டேற்
பவம்வந் துனைவிழுங்கும் பார். 45

அதீத நிட்டை.

எல்லா மிறநதவிட மேகாநத நிட்டையென
வெல்லா மறையு மியம்புமா-லெல்லா
மிறந்த விடத்திருந்த வென்னையா னேகண்
டிறைஞ்சினே னேத்தினே னே. 46

மலின வாதனை

அறிவே திருமேனி யறிவே கரணங்க
ளறிவே யிடமபோக மாமன்-றறிவாளன
ருட்டா மரைகண்ட தததுவத்தோரக் கென்றுமறை
நாட்டு முபநிடத நாடு. 47

சிவஞானப்பிரகாச வெண்பா.

அடியார் வணக்கம்

உன்னைபபோ லேயென்னைப பாவிக்க வேண்டுமென்று
சொன்னதிருப் பாட்டாற் றுணியாதார்-மென்மே
லிடம்பட்ட வேழுலகி லுள்ளநூற் கற்றுங்
கடன்பட்டும் பட்டினிபோற் காண். 48

பரிபாகி யிலக்கணம்

தாமடங்கக் கலலாச சவலா தனிதவொருவா
தாமடங்கா ரென்பதற்கோா சாக்கிகே-ஞமடங்கா
தந்தோ தகர்தின்னி யாத்தினியை நோககியிகழ்ந
தந்தோ நீ பாவியென லாம் 49

துவிதசைவவினைமறுத்தல்.

ஓசை யொலியெல்லா மானாய்நீ யென்றபினர்ப
பேச விரண்டுண்டோ பேய்சசைவா-வாசையெல்லா
மற்றவிட முததி நிலையோ வஃதெல்லா
முற்றவிட முத்திநிலை யோ. 50

மங்கையர் மயக்கறல்.

மூத்திர நதி ஞானையப் பட்டமுடை யோனிக்காய்க்
காத்திரத்தை விட்டார் கணக்கில்லை-சாத்திரத்தால்
வானைக்கா றீரை மண்ணைப் பிரித்துசிவ
ஞானக்கா லாசை யறும். 51

ஞான பூசை.

ஆலயமே காய மறிவே சிவலிங்க
மாலயனுங் காணாத வள்ளலுக்கு-சீலமுறு
மன்பே யபிடேக மன்பேநல் லர்ச்சனையு
மன்பேநை வேத்தியமு மாம். 52

பெண்ணாடை யாபரணம் பெய்தயிலந் தாம்பூல
முண்ணலணை சந்தனத்தோ டோரெட்டும்-விண்ணவர்க்கா
யாகாத நஞ்சுண்ட வண்ணலடி யார்தமக்கிங்
காகாது சொன்னோ மறி. 53

தீர்த்தம் பிரசாதம் திருநீறுஞ் சக்கரமுஞ்
சாற்றுமிறை கடபிறந்த தாழ்வடமும்-போற்றுவ
குருலிங்க சங்கமமுங் கொள்குறிக ளெட்டாங்
கருவகலக் கட்டுரைத்தேங் காண். 54

பாடப் படிக்க வெழுதப் பயன்சொல்லக்
கோடாமல் வந்துங் குணமில்லை-சீடாகேள்
சித்திரதீ பம்போலச் சிந்தை தனைநிறுத்திச்
செத்தசவம் போலே திரி. 55

சதா நிட்டை.

பாலோடு சேர்ந்தநீர் பாலாகு மாங்கதுபோல்
வாலறிவ னைச்சேர்ந்த மன்னுயிர்கள்-வாலறிவன்
றானாகி நிற்பதல்லாற் றண்டாத வைம்பாச
னூனாகி நில்லா னுவந்து. 56

அரசன் மகனரச னாகிநின்றாற் போலப்
பரமசிவ னிற்றோன்றும் பல்லுயிரும்-பரம
சிவனாகி நிற்பதலாற் சீவனாய் நில்லா
சிவனானை யுள்ளே தெளி. 57

அருளாசிரிய னருமை யுரைத்தல்.

ஆசானே நீனானென் றங்கைத் தலைவைத்தான்
பாசா திகளைந்தும் பாறித்தே-யாசானை
யுள்ளபடி நோக்கி யுறுபூசை செய்வதல்லாற
கள்ளனிடத் துண்டோ கைம்மாறு. 58

நீயேநா னென்று நிலையளித்த தேசிகனைத
தூய மலரெடுத்துத் தூவாதார்-பேய்வாழுங்
காட்டிற் கனிதுய்க்குங் கருங்குரங்காய்ச் சென்னாயாய்
வேட்டுவனாய்ச் சென்மிப்பார் மேல். 59

உள்ள மலமகற்றி யொண்பொருளைக் காட்டிவைத்த
வள்ளலடி யெஞ்ஞான்றும வாழ்ததாதார்-கற்ற
நரையானாய் ஞெண்டாகி ஞாளியாய்ப பொல்லா
மரநாயாய்ச் சென்மிப்பார் மாண்டு 60

வேதமுடி வைக்காட்டும் வெற்றவெறுந தேசிகனைப்
போதமலர் கொண்டடியைப் போற்றாதார்-பாதமின்றி
யங்கை விரலின்றி யாறாத நோயராய்ப்
பங்குகுரு டாவார் பரிந்து. 61

ஆகந் திருக்கோயி லாசா னதிற்றெய்வனா
சோகம் புகைக்களியே சூழ்சுடராம்-போகங்க
ளெல்லாநை வேத்தியங்க ளிவ்வண்ண நாடோறுங்
கல்லாருஞ் செய்யக் கடன். 62

குருவே திருமாலாங் கோகனகத தானுங்
குருவே யுரையிறந்த கோவாங்-குருவேயிங்
கெல்லாமா யல்லவுமா யெங்கு நிறைவானும்
வல்லாள னாகு மதி. 63

கறுத்த விரும்பைக் கனகமய மாக்குதல்போற்
சிறுத்தநமைப் பேருருவாய்ச செய்தாரை-வறுத்த
விதைபோல் வரும்பிறபபை வேரறுத்த வேதியரைப்
புதைமனத்து ளெப்போதும் போல். 64

உண்மை.

காட்டமனல் சோநதாற் கனலாவ தன்றிமுனங்
காட்டபுத்தி சோவதுவே கன்மமா-நாட்ட
மதுவாவே நிற்பதல்லா லாங்கிரண்டென் றுன்னிற்
பொதுவாவை போகாப் புவி. 65

உள்ளந திருககோயி லூனுடலே சுற்றுமதிள்
வள்ளலுககு வாயே மணிசசிகரந-தெள்ளித்
தெளிநதவர்க்குச சீவன் றிருமேனி தீப
மளந்தறியு மைம்புலனே யாம 66

ஆகாய மெங்கு மகண்டமாய் நின்றாற்போ
னீகாய மினறியெங்கு நிற்பாயேல-மாகாயத்
துள்ளொளியா மீச னுனைப்பிரியா தேநின்ற
கள்ளந தெரியுமங்கே காண். 67

பதிமாக்க நிட்டையன்றிப பசுமாக்க நிட்டை
விதிகால நீசெயினும் வீணும-பதிமார்க்கந
தானுமெதி ருங்கழனற சமாதியிலே தாக்கறறு
நீநின்றாற் போது நிமிடம. 68

குடும்பத்தை யென்னுட குலைப்பேனோ பொல்லா
விடுமையினை யெஞ்ஞான்றீர் வேனோ-குடம்பையினிற்
புட்பறநதாற போலேயான் பொய்யுடலவிட் டேகுவனோ
நுட்பசிவ னுனுவே னோ. 69

எல்லாங் கழன்றிடமே யேகாந்த மானவிடஞ்
சொல்லா ரிறந்திடமே சுகவுதய-நில்லா
விசுவ மிறந்திடமே மென்சுவர்க்க மென்றான்
சிசுக்குமுடி சாய்தத சிவன் 70

தத்தைபோ னாடோறுஞ் சாத்திரங்கற றோதுகின்ற
பத்தருக்கு ஞானப் பிரகாச-நத்தலிலா
வேம்பூமத் தங்காயும் வெங்காஞ்சி ரங்காயு
மாம்பாகு போன்முத்தர்க காம். 71

கையிலுறு புண்ணுக்குக் கண்ணுடி வேண்டுவமோ
மெய்யுணர்வி லுண்டோ விபரீத-மையறிவு

மோரறிவாய்ப் போனவிடத் தோகோகோ மும்முதலுஞ்!
சோராம னிற்குமோ சொல் 72

சைவஞ் சிவத்தோடு சம்பந்த மானமையாற்
சைவமே யதநுவிதஞ் சாதிக்குஞ்-சைவத்தை
வேறென்று கொள்ளாற்க வேறற்ற வேதாநதக்
கூறெனறு கொள்ளுதலே கொள். 73

இருவினை யொப்புறறு லெய்துமல பாகந
திரிகரண சுத்தியுனை சேரு-மருள்பதியு
மாசா னெழுநதருளு மமல னருளுதவு
நாசமடை யும்பிறவி நாடு 74

பொன்மலையைச் சேர்நதசிறு புன்காகமைப புள்ளினங்க
டன்னிறமும பொன்னிறமாய்ச சாருமால-முனனவனைச்
சேர்ந்தாரு மன்ன சிவோகமபா விததலா
லாய்நதவனே யாமா றறி 75

ஞாண விளக்கம்.

ஒருபொருளை நீததங கொருபொருளைப பறறி
யிருபொருளும போககி யிடையே-யொருபொருளு
மற்றநிலை யேதோ வமைதுன னிலையெனறுன
குற்றமற்ற ஞானக் குரு 76

காயந துவளாமற கரண மசையாமல்
வாயும பதையாமன் மாற்றியே-நேயத
தறிவாநந தததி லரைககண நின்றாலும
பிறவார் சிவஞானை பின. 77

மேலவத்தை கீழவத்தை வீட்டி நிராலம்ப
சாலவறி வாகத் தரியென்று-வாலறிவன்
கால்வைத்தான் சென்னியிலே கைவைத்தா னென் னுளத்தின்
பால்வைத்தான் றன்னுருவைப் பார். 78

உத்தமங்க ளெல்லா முணர்வையே தாம்பேணு
மத்திமங்க ளேபதுமை யைவாழ்த்துஞ்-சுத்த
வதமங்க ளெல்லாநதன் னுகத்தைப் போற்று
நதியோடை கூபமென நாடு 79

கன்னிக்கு மின்பமிலே கற்றோர்க்கு மின்பமிலே
கன்னிவொழிந் தாலின்பங் கன்னிக்குப்-பன்னுதமிழ்
கற்றவருக் கின்புதயங் கற்றுங்கற் றலைதொழிந்தா
லற்றமிலே யீதென் றறி. 80

ஞானமிலான் செய்யுங் குருத்துவத்தை நாடுங்கால்
யோனியிலாப் பெண்டா னுருவத்தான்-மேனி
யலங்கரிக்கும் பின்ன ரநுபவகா லத்திற்
கலங்கி மனமுடையுங் காண் 81

நிதம்பமிலாப் பெண்ணு நிகழலியுங் கூடி
யிதம்பெற்ற வின்பசுக மெய்க்குஞ்-சிதம்பற்ற
நற்குண மிலாசானு ஞா மிலாச சீடனுமாய்த்
தொக்கிவரு மின்ப சுகம் 82

அங்கோட் டகலல்கு லாயிழையு மாடவருந்
தங்கிவரு மின்பந் தழைததாற்போற்-சங்கையற்ற
வாசானுஞ் சீடனுமா யாங்காங் களாவியே
பேசவரு மின்பப் பெருக்கு. 83

பிறவி வருத்தம்.

எண்டிசையும் போற்ற வெழிலார் முடிசூடி
யண்டமொரு குடைக்கீ ழாண்டாலு-மண்டும்
பிறவியிலே யின்பமிலே பேரிடும்பை யல்லாற்
றுறவிலே யின்பச் சுகம். 84

ஈசுர பத்தி

ஈசன் றிருமேனி யெட்டுமெனக் கண்டறிந்தாற்
பாசநமை விட்டகலப் பார்க்குமே-யீசன்
றிருமேனி யென்றுனது சிந்தையிடைக் காணிற்
கருமேனி யில்லையெனக் காண். 85

ஈசன்வே றியான்வேறென் றெண்ணுங் கடையினங்க
ளீசனடி யென்னு மிடையினங்க-ளீசனே
யானேமென் றேமாக்கு மாயிற் றலையினங்க
ளானாத மாணு வறி. 86

பிரமக்கியானம்.

எல்லா மறிவாகக் காண்ட லெழிற்பூசை
பொல்கா வவனாத லுட்பூசை-நில்லா
வுலகத்தை மாயா வுடலைத்தா டித்த
விலகுமரன் ஞேத்திரமா யென 87

உயிர்க்குயிரா யீச னுழியாம னிறக
வுயிர்க்குயிராகக் கண்டிங் குணரா-துயிர்க்குயிரை
வேறாக்கிப் பூசிக்கும் விரகிலிக்கு முண்டாங்கொல்
வேறாகா மெய்ஞ்ஞான வீடு. 88

பாச வைராக்கியம்

நினைப்பு மறப்புமிந்த நீடுலகு மிந்த
யனைத்தும்போ மீச னுமவன-உணற்கரிய
கன்னனுக்கு வேடு கழித்தகதை போலுனக்கு
மன்னியமே வேடென றறி 89

ஞான நிலை

நல்லகுலத் திற்பிறந்து நல்லாரைச் சேர்ந்தொழுகி
நல்லறிவு பெற்றுடைய நன்மாணு-நல்ல
சிவம்வேறே யென்றெண்ணிச் சிந்தை கலங்காதே
சிவமென்ற நீயே சிவம் 90

காயுங் கிழங்குங் கனியருந்தி நோற்றாலு
மாயும பிறப்பகல மாட்டுமோ-காயத்திற்
றங்குஞ் சதாசிவனைத் தானாகக் கண்டதனை
யெங்குமாய்க் கண்டா லிறும். 91

சற்குரு தரிசனம்.

தத்துவத்துக் கப்பாலாந் தத்துவமன் றந்தனிலே
முத்தியெனும பெண்ணை முயங்குவோராக-கெத்தனையோ
கோடி விடயக் குழாங்க ளெதிர்ந்தாலும்
பாடழிய மாட்டாரப் பா. 92

அஞ்சின் வழிசெல்லா ராறின் படிநில்லார்
வஞ்சரொடுங் கூடி மருவார்க-டுஞ்சுநிலை

தப்பனெனெதிர் நின்றபல்காற் சாற்றினுங் கொள்ளார்க
ளுபகிடத மன்றி யுணரார். 93

உற்ற சரிதையனுக் கோராயிரம் பிறப்பு
மற்றையர்க்கு நூறுகும வன்பிறப்பு-முற்றுகினற
யோகிக் கொருபிறப்பு வுண்மைச் சிவஞான
மோகிக்கு விப்பிறபபின் முததி. 94

சரிதையிலே யீசன் சடவடிவாய் நின்முன்
கிரியையிலே மநதிரததிற கிட்டி-யருகிருந்தா
னூனமிலா யோகத்தி லுள்ளொளியா யேநின்றான்
ஞானமதி ஞையி னன். 95

சுத்தப படிகமுசசிச சூரியனைச சநதித்தா
லெத்தன்மைத் ததகன்மை யீசநிலை-யுற்றுற்றுப்
பாரா தவர்கருப பவமும பலபிணியும்
போராடு மெனுஞான்று போம். 96

எல்லா மிறந்து துறவாத ஞானிகட்குச
சொல்வார்க டிட்டாநதஞ் சேரீமபரையே-யெல்லாமுந்
தீரத் துறந்த துறவிகருத் திட்டாநதப
போர்முகத்து வீரர்மனம போல். 97

உள்ளமெனு மாநநத வோஙகன மிசையேறி
வெள்ள வெளிககுளளே விளையாடும-பிள்ளை
யுலகமெனுஞ் சேரிக கொருக்காலும வாரான்
கலகம விளையுமெனக் கண்டு. 98

கூறைக் கலையாாகள் குப்பைதரு மென்றெண்ணிச
சோறுக கலையாா துயருற்றுத்-தூறுக்குட்
கல்லை யுவநதுண் ணுங் கபோதமபோ லேதேனு
நல்லோ ரருநதிடுவா நாடு. 99

நானே பரமசிவ னுனே பரபபிரமம
நானே யுலகுயிர்த்த நாதன்-நானேயோ
கண்டதுவுங் காணுது மென்றிவணங் கண்ணூரக்
கண்டவனே சீவனமுத்தன் காண். 100

சத்து மசத்துஞ் சதசத்து முன்காட்டிச்
சத்து மசத்துஞ் சமமாக்கிச்-சத்தசத்து

யில்லா விடத்தி லெனதொழிவைக் காட்டிற்று
கல்லாலின் கீழிருந்த கை. 101

என்னை யெடுத்து விழுங்கியிரும் பூரணமாய்
யுன்னுமன மாதிகளை யோட்டிவிததுத-தன்னிகரி
லெல்லா மிறநத விடத்தி லெழுநததாற்
கல்லாலின் கீழிருந்த கால். 102

சஞ்சிதத்தை நீறுக்கிப் பிராரததத தைபபுசித்து
விஞ்சுமா காமியத்தை வீறடக்கித்-துஞசிருளா
யொல்லா மலமகற்றி யொன்றுககி வைதததாற்
கல்லாலின் கீழிருநத கண். 103

அத்துவிதக் கலிவெண்பா

பராபரமாய் நித்தமாய்ப பரிபூரணமாய்
நிராமயமாய் நிட்களமாய் நீங்காப-புராதனமாய்ச 1

சத்தியமாய்ச் சிததாய்ச் சதானந்த தேசாய்ச்
சுத்தவெறு வெளியாய்ச் சூனியமாய்ப-புததமாய் 2

தற்பரமாய்ச் சிற்கனமாய்த் தததுவா தீதமாய்ச்
சிற்பரமாய் ஞானச செழுஞ்சுடராய்-யறபுதமா 3

யறிவுக் கறிவா யகண்டிதமா யெங்குஞ்
செறியும் பரம சிவமாய்ப-பிறியாத 4

வேதச் சிகரத்துள் வீற்றிருநத தெய்வமே
போத குருவாய்ப் புவிமீது-நாதனென 5

வந்தான் றிருவடியை மததகததிற சோததினுன்
றந்தானென் சென்னித தடககையைச்-சிநதா 6

குலமொழியத் தன்னுளததிற் சிநதிததான் கோணை
மலமொழியப் பார்வையினை வைததான்-சலமொழியா 7

வாங்காரம் பொன்ற வமுததிரு வாககளிததான்
சாங்கார யோகந தலைப்பட்டா-னீங்காத 8

மெய்ஞ்ஞான நூலை விரித்துரைத்தான் மாணவக
வஞ்ஞான வாக்கைநீ யன்றென்று-னெஞ்ஞான்று 9

நாற்றவு ஞன்னீறே ஞுவை தியாரிதனைச
சாற்றிடிங்கென் போல்வாந தற்பரனே-யூற்றமிகு 10

மாக்கைக்குச சாக்கியா மான்மாவே நீயதனைப்
போக்கு வரவு புரிகின்ரு-யூககமொடு 11

தேகஞ் சடமென் றுந தேசியறி சிதமென்று
மாகமங்க ளெலலா மறையுங்கா-ஞேகையொடுந 12

இரிசியமே காயமதிற சிதமே திருக்கென்
றருமறைக ளெலலா மறையுஙகா-ணிரிகின்ற 13

வன்னமய கோசத்தை யானமா வலவெனறு
பன்னுமறை யநதமெலாம பாரெனறிய-முன்னியுனிக் 14

காண்பாாக்குக் காணப படுபொருள வேறுனதுபோற்
பூண்பாாகவெ வாகதைை பொதுவனரே-மாண்பகன்ற 15

வனிததமொடு தூக்கு மசுததமிவை மூன்றுந
தனித்தவுடற கனறியுனை சாராச-சனிபபொழியா 16

மாயா தனுவை நீயெனறு மயஙகறகத
தோயாத நீயே துரையென்ருன்-மாயாத 17

வாணவததான மூடனென வன்றமுத மின்றளவும்
வீணவததைக் குளளே விரவினு-யாணவததை 18

யறுவகையாற போக்கினை மானமையா னீயே
பிறிவில் பிரமமெனப பேணி-மறுபிறபபை 19

மாற்றென்று னீதொழிய மாயச சமயததா
பேய்த்தேரை மிததையெனப் பேணென்று ஞத்தமொடு 20

சோகமெனப பாவிததாற சோகமுனக கிலலையென்ருன்
மோக மொழியெல்லா முனியென்ருன்-ருகமொடு 21

மீசன்வே றியானவேறெல றெல்லாமுன்ற பாதகரை
நீசரெனக கண்டுநீயென்று-ஞசையொடும் 22

வேதமுடி வறிநத வேதியரைக் கூடென்ருன்
பேதநிலை யெலலாம பிரியெனருன்-சாதலபிறப 23

பொன்றுமிலை யென்மீற புணாவோ டுறங்கென்று
னின்றநிலை தானே நிலையென்ரு-னென்றமுறு 24

மும்மாயைக் கபபாலா மூபபாமூங் கண்டுநீ
சும்மா விருவென்று சொல்லினு-னம்மானை 25

வேறுபொரு ளில்லையென்றான் வெற்றவெறு மானந்தப்
பேறிதனைப் போகவென்று பேசினான்-றுறுகட்ற 26

சென்றெடுங்கு மாபோற் சிவததி லொடுங்கென்று
ஞென்றுமற வொன்று யுருகென்று-னனறய் 27

சாததிரததை யோதிமதந தர்ககியா தெனறனக்கோா
வார்ததையினைச சொலலி வழககறுததான்-காததிரமுங் 28

காஞ்சனமு மாருயிருங் கைமமாற தாயெனககு
வாஞைசயுடன் றவென்று வாஙகினான்-பூஞ்சரணஞ 29

சென்னியிலு மென்னுடைய சிததததும் வைத்தாணட
மன்னவற்குக காணேனகைம-மாறு 30

அதிரகசியம்

கணபதிதுதி

மோகமெனுங கடலகடநது முததியெனுங கரைகாண்பான் முதிரநதநாலாம், பாகமெனு மலாகொண்டு பததியெனும புனலாட்டிப் பரிநதுசாததிச, சோகமெனப பாவிததுத துரியமெனும் விளககேற்றிச சோகநீஙகி, யாகமெனுங கோயிலின்கண் ணறிவென்னுங் கணபதிககே யனபுசெய்வாம. 1

பரமரகசியப் பொருள் துதி.

சாததிரததா லளவுபடாத தனிமுதலைப பராபரததைத தானேதானு, மாததிரமாய நிறபதனை வாய்விட்டுப பேசாத மௌனவைபபைக, காததிரவா தனைகடநத வறிஞருககுப பலமீயுங் கறபகததைப, பாாததவிடந தொறுநிகழும பரமரக சியப பொருளைப் பணிதல செயவாம 2

ஞான குரு துதி

வானே முதலாம் பூதங்க ளல்லை சரண வகுப்பல்லை
யானுப் பொறியு மைமபுலனு மல்லை யறியு மறிவல்லை
யூனு ருடமபின வயததாலே யுளளங தளரே லொனறாய
நானே நீயென் றருள்செய்த ஞான குருவை வணங்குவாம். 3

பிரபஞ்ச வைராக்கிய முணர்த்துதல்.

வையத் தாசையும் வானகத் தாசையுங்
குய்யத் தாசையுங் கூறைபி னாசையு
மெய்யி னாசையும் வேரற வீட்டினோ
ரைய னாசைக் ககப்படு சிந்தையார். 4

குலகோத்திர வபிமான மாகாதென் றுணர்த்துதல்

பறைய ரென்பதும் பண்டித ரென்பது
மறையு மிந்த மலினவு டலையே
பறையர் தமமுளுமப ண்டிதர் தம்முளு
மறிவ னேகமென் றூரறிந் தோர்களே. 5

சமயபர மீதென் றுணர்த்துதல்.

சமய மேபர மென்னுஞ் சமத்தராய்ச்
சமய சாத்திரங் காட்டுஞ் சழக்கர்காள்
சமய மென்னுஞ் சதத்தார்த்த முணர்கிலீர்
சமய மென்பது தன்னை யறிதலே 6

தீர்த்த மீதென் றுணர்த்துதல்

தீர்த்தந் தேடித் திகைத்துத் திரிவிர்கா
டீர்த்த மாவது தேசிகன வாசகந்
தீர்த்த மீதெனத் தேர்ந்து கொளாதவர்
தீர்த்த மாடியுந் தேரையொப பாரகளே. 7

க்ஷேத்திர மீதென் றுணர்த்துதல்.

அள்ளிக் கோவிலை யென்னுவா சானையே
நள்ளிக் கோவிலை நத்திப்பெற் றுங்கொளி
யுள்ளக் கோவிலை யூனறிப்பா ராதவர்
கள்ளக் கோவிலைக் காமுறு வார்களே. 8

வாதசங்கற்ப மாகாதென் றுணர்த்துதல்.

ஏதங் கூறி யிடுக்கண் களைந்தவர்
பாதங் கூறிப் பவித்திர ராய்ப்பர
போதங் கூறிப் பொழுதைச் சுருக்கிலார்
வாதங் கூறித்தம் வாணாள்க ழிப்பரே. 9

துறவு இலக்கண முணர்த்துதல்.

புண்ணிய நதியினும் பொருப்பி டத்தினுந
தண்ணறுங் காவினுந் தருப்பைச் சூழலு
மண்ணறன் கோயிலு மடவி தன்னிலும
நண்ணிய யோகிகள் வதியு நல்லிடம். 10

தந்தைதாய் முதலிய தமரைக் காண்குறில்
வெந்துயா விளைதலால் விருப்பு மேவலா
லந்தநன் னிலமகன் றைம்பதி யோசனை
மைந்தனே நீபர தேயம் வைகுவாய். 11

ஊன் பிறந்த வுடலைச் சுமப்பதற்
கேன் பிறந்தமென் றெண்ணி யறிஞாக
டான் பிறந்த விடத்தைத் தணந்துபோய்
வான் பிறந்த வனத்திற் சரிப்பரே 12

வேறு

வரிக்கய லனைய கண்ணார் மாநலந் துய்த்த பின்னர்
விருத்தனுங் கால மேனும் விரதத்து யாவு நீதே
யிருக்குமந நிலம கன்றோ யோசனை யெயதப் பெற்றுற்
றிருக்கண்மூன் றுடைய பெம்மான சேவடி சோதத றிண்ணம்.

சூத்திர ராதி யாகத தொழுகுதை தவரீருக
மூத்திரக் குழியி லாழ்நது மூழ்கிய பின்ன ரேனுங்
காத்திரத் தானே ரினபங் கடையென விகநது மூன்று
நேத்திரத் தானை நோக்கி நெடுவனம் புகுதல் வேண்டும். 14

வேறு.

காயசம்பந்த மனைவி தாயதந்தை கான்முளை யென்னு மிங் கிவரை, மாயசமபநத மெனததுறந தொழிநதோன் மாநிலம் பரவுமெய்ஞ் ஞானி, தேயசமபநதத தவரொடுமருவிச் செனி த்தவந் நகரிடை மருவான், றாயசம்பநதத தவரொடு மருவித் துறவியா யவாவெலாந் துறப்பான். 15

வேறு.

கரும்பினு மின்பங் காண்பான கட்டறத் துறந்த மேலோர்
ரரும்பொனல் வெள்ளியாற்செய் யணிகலன் பூணல் செய்யார்

விரும்பிய கொழுநர்த் தீர்ந்த மெல்லியல் போலநாளு
மிருந்தவரு செய்தி யாக்கை யிளைப்பதே கரும மன்றே. 16
கற்புடை மகளி ரெல்லாங் கணவனை தெய்வ மென்பர்
சிற்பொலி சமய வேடர் சிலையையே தெய்வ மென்பர்
தற்கொலி மாந்த ரெல்லாந் தாருவே தெய்வ மென்ப
ரற்புறு பெரியோ ரெல்லா மறிவையே தெய்வ மென்பார் 17

ஐவகைப் பிராந்தியை யுணர்த்துதல்.

நித்தனை றுரைத்த வாக்கியப் படியே நிகழ்த்துவன் பிராந்தியைந் தினையுஞ், சத்திய மிந்த வுலகென்னல் கருவி தணந்திடா துடலெநா னென்னல், சுத்தபோ தாவு நமனன் றானுங் கடவு ளும வேறெனக் கருதல், சித்துரு வாகி யிருந்துநா னேகன் சிவ னென்னல் சிதடர்பா லறி 18

வேறு.

ஆன்றநற் சனகனாதி நால்வரு மரன்முகத்தை
மூன்றரைக் கோடிகற்பம் பார்த்தபின் முத்தரானா
தோன்றிநின் றழியுமிந்தத் தொடுகடற் புவியிலுள்ளோ
ரொன்றியோர் கணமேனும் பார்த்திடி னுறுவார்முத்தி 19

பழுதையிற் பாம்பே யில்லை பாம்பினிற் பழுதை யில்லை
பழுதையிற் பாம்பென் றெண்ணிப் பாம்பினைப் பழுதை யாக்கு
முழுதறி வில்லா மூடமூடரோ டுறவு வேண்டேன்
முழுதறி வாகி நின்ற முத்தரோ டுறவே வேண்டும். 20

மெய்யினிற் பொய்யே யில்லை பொய்யினின் மெய்யே யில்லை, மெய்யினைப் பொய்யென் றெண்ணிப் பொய்யினை மெய்யென் றுன்னும், மையரோ டுறவு வேண்டே னறிவுரு வாகி வந்த, வைய னே யுனைப் பூசித்தே யறிவுரு வாதல் வேண்டும். 21

வேறு

காசிவாஞ்சியங் காளத்தி கழுக்குன்றங் காஞ்சி
மாசிலாருணைப் பருப்பதங் கோகன்ன மறைக்கா
டேசிலாதுறை மூர்த்திதந் தெரிசன மெல்லாந்
தேசிகன்றிருச் சேவையை நிகர்க்குமோ செப்பில். 22

வேறு.

மன்னுமா மறையின் சென்னி வாக்கிய முடிவுங் கண்டே
னன்னிய பாசமான வாணவா தியையுங் கண்டே

னென்னையுங் கண்டே னென்ற னிதயதா மரையின் மேய
நின்னையுங் கண்டே னெந்தாய் நீதந்த ஞானக் கண்ணால். 23

ஆகையா னானே யெல்லாப் பொருள்கட்கு மறிவாய் நின்றே
தேகமா திகளுக் கப்பாற் சிதம்பர வடிவ மாகி
யேகனா யனாதி முத்த னாயெனில் வேறொன் றின்றிப்
போகமோ கங்க ளின்றிப் பூரண வறிவா னேனே. 24

அறிவென்னு முதல்வேத மகமென்னு மிரண்டாமோத்
தறிவதுநீ யானாயென் றறையுமூன் றாம்வேதஞ்
செறியிந்த வான்மாவே சிவமென்னு மதர்வணஞ்
செறியுநால் வாக்கியத்தின் சித்தாந்த மறிந்தேனே. 25

நானேநீ நீநானே யானமையான் ஞானகுரு
வானவனே கைம்மாறும வழிபாடுந் தோத்திரமு
மீனமிலாப் பூசனையு மியற்றுவான் றனைக்காணே
னானுமிலை யுயிருமிலை யுனையன்றி யொன்றுமிலை 26

எல்லாநா னென்றுணராக் காலத்தி லிடர்ப்பட்டே
னெல்லாநா னென்றுணர்ந்த காலத்தி லின்புற்றே
னெல்லாநா னேயென்றிங் கெனையெடுத்து விழுங்கினா
யெல்லாநீ யென்றுணரு மெண்ணமும்போய் மாண்டதே. 27

பிண்டமா முடனா னல்லேன் பிராணவா யுவுநா னல்லேன்
கண்டவிந் தியநா னல்லேன் கரணமோர் நான்கு மல்லேன்
பண்டைய வறிவே நானென் றுணர்தரு பருவம வாய்ப்பின்
வண்டறை கொன்றைத் தாரான் மலரடி காணலாமே. 28

சிவாகமக் கச்சிமாலை.

தம்மா லறிந்தன யாவையுந் தாமல வென்றறிந்து
மும்மாயை மும்மல முக்குண நீங்கி முழுதறிவாய்ச்
சும்மா விருக்கத் துரியங் கடந்த சுகமுதிக்குஞ்
சன்மார்க்க முத்தியி தென்றான் றடங்கச்சி யேகம்பனே. 29

சாந்தமு நோன்புந் தவமு மடக்கமுந் தண்ணளியும்
வாய்ந்த குருச் சொலும வாக்கியங்கேட்டு மனமவன்பால்
காந்தமு மூசியுங் கண்ணுங் கதிருங் கலப்பதுபோ
லேய்ந்தது வேமுத்தி யென்றா னெழிற்கச்சி யேகம்பனே. 30

கூவிள மாலையுங் கொன்றையுந் தும்பையுங் கூடாறுகு
மாவ லொடுமெடுத் தர்ச்சனை செய்தங் கங்குழைந்து
நாவினிற் றோத்திரஞ் சொல்லி நலநதெரி ஞானிகளுக்
கேவல்செய் தாலன்றி முத்திகொ டான்கச்சி யேகம்பனே. 31

அன்னிய மேசெயு மாணவ நீக்கத்தி லாருயிர்க
ளன்னிய மேயிலை யென்றுநின் வேத மறைதலினு
லென்னுட லுன்னுட லென்பொறி யுன்பொறி தென்னதுன்ன
தென்னினை வுன்னினை வென்றுரைப் பேன்கச்சி யேகம்பனே.

எல்லாஞ் சிவமெனு நான்மறை யாகம மெக்கலையு
மெல்லாஞ் சிவமென் றெழிற்குரு வாய்வந் தெடுத்திசைத்து
மெல்லாஞ் சிவமென லெவ்வெவர் கோட்கு மிசைந்திருந்து
மெல்லாஞ் சிவமென் றுணரகில் லேன்கசசி யேகபபனே. 32

ஆட்டைச சுமநதநின் பாதார விந்தத்தி லன்புசெய்யாக்
கூட்டைச சுமநது குடும்பத்தை யோம்பிக் குருக்கிடையாப்
பாட்டைச சுமநது பயன்றெரி யாமலப பாட்டெழுது
மேட்டைச் சுமநதவாக் கின்பமுண் டோகச்சி யேகம்பனே. 33

அறிவே சிவமெனு மாகமம் வேதங்க ளவ்வறிவாய்ச் [லாம்
செறியு முனைப்பொரு ளென்றுகொள் ளாதுநற் றெய்வமெல்
வறிதே திரிநதலைந தெய்ததொழிந தேன்றம் மனையகத்தி
லெறிசுடர் விட்டனற் றேடுவர் போறகசசி யேகம்பனே. 34

சொல்லா திறந்திட முத்தியென் பார்சிலர் தோதகஞ்செய்
பொல்லா மனேலய முத்தியென் பார்சிலர் பொய்யொழிவே
யொல்லாத மாமுததி யென்றுரைப் பார்சில ரோதியவை
யெல்லா மிறந்திட முத்தியென் றுன்கச்சி யேகம்பனே. 35

அங்கையி னெல்லிப் பழம்போ லகந்தொறு நீயிருப்பச்
சங்கை யறவுனை நோக்கஞசெய் யாசசமை யச்சழக்கர்
செங்கண னிந்திர னுன்முகன் றன்னையுந் தெய்வமென்பர்
கங்கை மகத்துவ மீனறியா கசசி யேகம்பனே. 36

மண்ணாதி நாத வரையுரு நாமன் றெனமதியா
நண்ணு வறிவுரு நாமெனக் கண்டுமெய்ஞ் ஞானத்தினு
லுண்ணுடி யொன்றிரண் டென்னு துறங்குவ தன்றியுன்னைக்
கண்ணு லறியப் படுமோ கலிக்கச்சி யேகம்பனே. 37

பற்றறத் தீரத் துறந்தாக மத்தின் பரப்பறிந்து
குற்ற மறுசிவ ஞானக் குரவன் குறிப்பி னின்று
வெற்ற வெறுவெளி கண்டவர்க் கேயின்ப மேவுமன்றிக்
கற்றடங் காதவர்க் கின்பமுண் டோகச்சி யேகம்பனே. 38

கோட்டகங் காரமென் கொல்களிற் றுனையின் கோளடக்கி
வாட்டமி லாக்குடும் பப்புலி வாயினின மண்ணையட்டி
யீட்டு மிருவினைப் பேயுடல் கீறி யிணையில்பவக
காட்டைக் கடந்துனைக் கண்டுகொண் டேன்கசசி யேகம்பனே.

மாயாப் படலத்தி னுன்மறைப் புண்டு வழிதிறம்பிக
காயா புரியடைத் தந்தோ கவலைப்பெண் கையகபபட்
டோயாப் பிணிமகப் பெறறே துயர்ததடி யூனறுமெனக்
கேயாப் படல மிரிபபதென் றேகசசி யேகமபனே. 40

புல்லாதி தாபர நீங்கிநற் சங்கமம புக்கினவர்
கொல்லா விரதங் குறிககொண்டுன் பாதகக்குற் றேவல்செய்து
பொல்லாப் பிறபபை யொழிககறி யாரவா புநதியந்தோ
கல்லோ மரமோ விரும்போ கலிககசசி யேகமபனே. 41

சித்தந் தெளிந்தவ ருள்ளச் சினகரத தேதிகழுஞ
சுத்த நிராமயச சோதிய னேயென்று தோததிரத்தாற்
பத்திசெய் யாவெறும பாவிகள சிநதையிற பாறிநின்று
யெத்திறத் தாலுனைக் காணவல லாகசசி யேகம்பனே. 42

ஆசை யொழிவெந தக்காலுமுறு வநத வாசையெல்லாம்
வீசிநி ராசைசெய் வித்தகரே யுனைக் கணடுகொள்வா
ராசை வழிச்செலுந துன்மாாகக ருன்னை யறிவர்கொல்லோ
காசி யினுஞ்சிறந தோங்கும் கலிககச்சி யேகமபனே. 43

ஓமாதி வாக்கிய மொன்றைப பிடிததவ ருததமர்கள்
சாமாறு மங்கிலை நிற்பர் சததியர் சற்குருவா
லாமாற றிந்தவ ரநதண ரியோகிக ளஞ்சடக்கிக
காமாதி குற்றங்க ளோந்தவர் காண்கசசி யேகம்பனே. 44

வீணாய்ச் சுழலு மெனக்கொரு ஞான விழியளித்துக்
கோணுகத் துள்ளொரு கூததப பிரானுண்டக் கூத்தப்பிரா
னுணு வதுமன்று பெண்ணு வதுமன் றலியுமன்று
காணுக்கண் கொண்டினிக் காணியென் றுன்கச்சி யேகம்பனே.

அறிவா யிருந்தறி யாமையை நோக்கி னஃதொழியுஞ்
செறியும் பரிபூ ரணவுருத் தானெனிற் றேகமறு
மறிகரு மங்கட்குச் சாக்கி யுயிரெனின் மாளுமது
பிறியா நிலையிது வென்றான் பெருங்கச்சி யேகம்பனே. 45

படிகக் கடசுட ருள்ளும் புறமும் பரப்பதுபோ
லுடன்றொறு நீயுணர் வாகி யகம்புற முற்றிருந்து
மடைமல வல்லிரு ளாருயிர் ஞானதனை யாவரித்துத்
தொடாவதென் சொல்லுதி பைம்பொழிற் சூழ்கச்சி யேகம்பனே

அஞ்சக் கரமன்றி வேறொரு மந்திர மாயினில்லை
யஞ்சி லிறையரு ளாவி திரோதைசில் லாணவமற்
றஞ்சி லிரண்டை யருளா லகற்றிடி லாவியந்த
வஞ்சி லிரண்டை யணையுமென றான்கச்சி யேகம்பனே. 47

மந்திர மாவது மஞ்செழுத் தேயந்த மந்திரத்தி
னைந்து பொருளையுங் காட்டி யிரண்டின் வழியடைந்து
மூன்று மிரண்டின் வழியைத் திறந்துயா முத்திதந்தான்
கந்தன் கணபதிக் கப்பன் கலிக்கச்சி யேகம்பனே. 48

ஒருதலை மாணிக்க முன்ன ரெனக்குப தேசஞ்செய்தா
னிருதலை மாணிக்க மின்னரும் பேசி யிருளறுத்தா
னரிதலை மற்றை யயன்றலை சூடிய கங்கையின்மூ
வெரிதலைச் சூலத் தொடுநடிப் பான்கச்சி யேகம்பனே. 49

யானென தென்னுஞ் செருக்கொழி யாமையி னெவ்வுயிர்க்கு
மீன வகங்கர ணங்குவி யாதுபின் னிச்சைவழி
வானகம் மண்ணகம் பாதல மூன்றினும் மாறிவரும்
யானென தென்செருக் கற்றோர் தொழுங்கச்சி யேகம்பனே.

விருப்பு வெருப்பற் றுன்வேத மொழிப்படி மெய்யுணர்ந்து
மரிப்பைச் சனிப்பையு மற்றொளி யாகிய மாதவர்பாற்
கருப்புச் சிலையனுங் காலனும் வந்தென் செயக்கடவர்
நெருப்பைப் புழுப்பற் றுங்கொல்லோ நெடுங்கச்சி யேகம்பனே.

ஓசை பரிச முருவஞ் சுவைமண மோரைந்தையும்
வீசி யகமுக மாகி வெறுப்பு விருப்புமற்று
மாசறு திங்களைப் போன்று சதானந்த வாழ்வையுன்னி
யேசறு முத்தியி லென்றிருப் பேன்கச்சி யேகம்பனே. 51

ஆணவ மேலிட வாருயிர் கீழிட் டங்கிரிற்கு
மாணவங் கீழிட வாருயிர் மேலிட டருளுருவா
மாணவ நீங்கிய வாருயிர் வேறல வென்றறைந்தா
ஞணவ நீங்கிய வன்பர்க் கருள்கச்சி யேகம்பனே. 51

அண்ட மொருகுடைக் கீழாள வேண்டில னம்புயத்தோன்
விண்டு புரந்தரன் றன்வாழ்வும வேண்டிலன் மெய்யன்பிறைற்
றொண்டுசெய் தாங்குன் றிருவடி நீழலிற் றாங்கியுன்னைக்
கண்டு கொளும்வரம வேண்டுவன யான்கச்சி யேகம்பனே. 53

வன்புறு கல்லைநீ பொன்னாகச் செய்யற்க மற்றெனக்குச்,
செம்பொன்னைக கல்லுரு வாகத திருவுளஞ் செய்திவெறு, மெ
ன்மைப்பெண் ணுக்குதல் வேண்டா மெனகவெழிற் பெண்ணை
யிழி, யென்புரு வாகச்செய் கண்டா யெழிற்கசசி யேகம்பனே.

மூர்த்தியுந் தீர்த்தமு மூவாத் தலங்களு மூன றுருவாய்ச
சேர்ததது மெய்மொழி சிததந தெளிதரச செபபுமறை
மூர்ததி மனசசுததி தீர்தத மொழிசுததி மூடவுட
லார்த்த தலசுத்தி யென்று•ணணிக்கசசி யேகமபனே. 55

மனமொன்றும வாயொனறு மின்றி யொருப்பட்ட மாதவர்பா
னனவினிற் றோன்றுவ னுன்முக னுடகி நடுக்கமுற
மனமொன்று வைத்து பின் வாயொன்று பேசிய வஞ்சகர்பாற்
கனவிலுந் தோற்றப படுவதுண் டோகச்சி யேகமபனே 56

நாற்றக் குரம்பையை நாயாதிக குண்டியை ஞானமிலார்
போற்றுஞ் சடததைப புனன்மேற் குமிழியைப பொய்யுருவைத்
தூற்று நவையையத தொலையா விடககினைத தோகையர்கள்
ளேற்று முடமபினை யென்றொழிப பேன்கசசி யேகமபனே. 57

காயததைக் கலலினுந திண்ணிதென் றெண்ணிப்பொற் காரிகை
மாயத்திற் பட்டுத தருமஞ் சிறிதின்றி மடகிரையாய்ப் [யார்
பேயொத் தருநிர யநதொறும புக்குப பிறநதுழலு
நேயததை யென்றைகது நீககுவை யோகசசி யேகம்பனே. 58

பங்கயப பாசடை நீரிடை நிற்பினும் பற்றையுறு
சங்கை யெரியிற் சுடினுந தவள நிறங்குறையா
துஙக மணிபபாம பிருடகுகை துன்னினு மலலையுறு
விங்கிவை போனின னடியா ரெழிறகச்சி யேகம்பனே. 59

அஞ்ஞான நீக்கத்தி லாருயி ரேசிவ மானமையான் [ஞ்ஞனிப்
மெய்ஞ்ஞானி யெனப தெவர்க்குஞ் சரியொக்கும் வேறென்று
பொய்ஞ்ஞானம் பேசும் புருடர்க் குன்பாதப் புணைகிடையா
வெஞ்ஞான் றவர்கருள் செய்குவை யோகச்சி யேகம்பனே. 60

வேறெனறு பேசுவ தெல்லாம் விவேக மிலாமையன்றோ
கூறொன் றி லாமறை கூறுஞ் சிவனுருச் சீவனென்றுந்
தேறு முமையுறுத தேகமென் றும்மிதைத தேறுவரோ
வீறின் மலவயப் பட்டோ ரெழிற்கசசி யேகம்பனே. 61

சிருட்டிக்கு முனனுயி ரெல்லாஞ் சிவமெனச் செபபுமறை
சிருட்டிககுப் பின்னுயிர் வேறுபட் டான்சிறு சீவனென்றே
சிருட்டியை நீககிச் சிவோகமென் பாவனை சேர்தலுஞ்
சிருட்டிக்கு முன்சிவ மானுன் றிகழ்கச்சி யேகம்பனே. 62

காணப் பதைப்பறச சிததிர தீபமுங கல்லுமொத்துக்
கிரணமும பானுவும் வேறற் றொளிருமக கேண்மையைப்போற்
சரணத் திருநிழற் கீழ்நிறகு ஞானத தபோதனர்தம்
மரணப் பிறப்பையு மாறறிவிப பான்கசசி யேகமபனே. 63

முன்னை வினைத்தொட ரெலலாஞ் சின்முத்திரை கொண் டெரிததேன், பினனை வருவினை யெல்லா மருளிற் பிரித்துவிட் டேன்,றின்னும் வினையினை யெல்லாஞ் சிவார்ப்பணம் செய்தொ ழித்தே, னின்ன மெனக்குப பிறப்புமுண் டோகச்சி யேகம் பனே. 64

வைதாரை வாழ்த்துவர் பின்னு மிரங்குவர் வாழ்த்திநலஞ்
செய்தாரைப் போற்றுவா பின்னுஞ் சிரிப்பர்பற் றீவினையை
யெய்தாரை நோக்குவ ரேவினைநோக்கி யிகழ்தல் செய்யார்
மைதா விடுமல மற்றூர் மதிகசசி யேகம்பனே. 65

துயருற்ற போது மதிற்றுளே யாராற் சுகமடுப்பி
னயமுற் றதிலமுந் தாரிநத ஞாலத்து ளுட்டமுறார்
பயமுற்ற நீரென நின்னொடொன் றாகிப பதிந்திருப்பார்
செயலற்று நின்னைத் தெரிசித்த போகச்சி யேகமபனே. 66

நாமார நமக்குப் பதியா ரெனவரு ஞானங்களே
மாமாயை கன்ம மலத்திரள் மாறறிடு மாற்றிடவுக்

தாமாய் முழுவதுஞ் சத்திய ஞானத்தைச் சார்வனென்றான்
காமாட்சி யம்மைக் கினியபி ரான்கச்சி யேகம்பனே. 67

சும்மா விருகருஞ் சுகோதயங் காட்டித் துரிசகலா
மும்மாயைக் கப்புறத் தொன்றாய்க் கிடந்த முழுதறிவாஞ்
சிம்மா தனமெனக் கீந்தா யுனக்கென் செயக்கடவேன்
கைம்மாறு மாரிக்கு முண்டோ கலிக்கச்சி யேகம்பனே. 68

கர்நாமிர்தம்

ஒன்றாகி யுணர் வொருங்கி யோமொழிப் பொருடா னாகி
மன்றாடு நின்னை யன்பின் வழிபடு மறிவொன் றின்றி
பொன்றாலி பூட்டு மாதர் புணர்சசியே பொருளென் றெண்ணிச்
சென்றடி யுணங்கிப் போனேன் றிருபபுலி வனதது ளானே.

காதினா லறியா நின்னைக் கண்ணினாற் காணு வென்னை
மேதைசேர் விவேகத் தாலும வேதத்தா விஞ்சை யாலும்
பாதத்துக் கேற்ற தொண்டு பற்பல குயிற்றி யன்பாற்
சேதனங் கண்டு கொண்டேன் றிருப்புலி வனத்து ளானே. 70

பாவமு மறமு மொத்துப் பக்குவம் பருவ முற்றிங்
காவியைம் புலனைப் பற்றா தகமுக மாகி யென்று
மோவியம் போன்றிட் டங்க னுண ருண ராமைபோக்கிற்
சீவனுஞ் சிவனும் வேறோ திருப்புலி வனத்து ளானே 71

ஆகநா மல்ல விந்த வைம்பொறி நாமே யல்ல
வேகமே நாமென் றுன்னு மிருடிக ளிதயத் துள்ளாய்ப
பாகமா முமை மணாள பசுபதி பிறவி வேண்டேன்
சேகறு மனத்தோர் போற்றுந திருப்புலி வனத்துளானே. 72

அறிவினி லகமுண் டாகி யகத்தினின் மனமுண் டாகிப்
பிறிவரு மனத்தின் மாயை மாயையிற் பிண்டாண் டங்கள்
மறியுல கத்தி னக்கை வநதவிம் மாய மெல்லாஞ்
செறிதரா தருளிச செய்வாய் திருப்புலி வனத்து ளானே. 73

பவத்துய ரான் மெலிந்த பக்குவ வுயிர்கட் கெல்லாஞ்
சிவத்தைமுன் விளக்கிப பின்னர்ச் சீவனை விளக்கி மூன்று
மவத்தையை விளக்கி நீக்கி யறிவுரு வானு யென்றுஞ்
சிவத்துவ மசிநீ யன்றோ திருப்புலி வனத்து ளானே. 74

அறிவொடு கடலாயாகி யலையதாய்த் தத்துவங்கள்
பிரிவுரை குமிழி யுப்புப் பிணைமலம் வாயு கன்மங்
குறிபல மீன மாயை யிவற்றினுற் குறைவொன் றில்லைச்
செறிதிரு வருளான் மாற்முய்த் திருப்புலி வனத்து ளானே. 75

புழுவின நிறையு மாக்கை யொன்பது பொள்ள லாலு
மிழிபடு மலங்கள் வீசு மிதனினு நரக மன்றே
வழுவையி னுரிபோர்த் தாடும வள்ளலே பிறவி வேண்டேன்
செழுமணி மாட மோங்குந் திருப்புலி வனத்து ளானே 76

பிறந்தவ ரிறக்கை யாலு மிறந்தவர் பிறக்கை யாலு
மறிந்துயர் பெரியோ ரெல்லா மாக்கையை வெறுத்த லாலு
மறந்துநான் பிறவி வேண்டேன் மறுபிறப் பிலாத வண்ணஞ்
செறிந்தருள் செய்ய வேண்டுந திருப்புலி வனத்து ளானே. 77

சிவனையே தெய்வ மென்று சிந்தையிற் சிந்தை செய்மி
னவனலாற் றெய்வ மில்லை யவனுக்கே யடிமை செய்மின்
றவமிலா மனித ரெல்லா மவனடி சார மாட்டார்
புனையவா தனை கடந்திப பொன்னடிக் கமல மீவன். 78

நூலிடைக் கருத்தை விட்டு நுண்ணிய ஞான மின்றி
மாலுறு சமய வாத வசனத்தை வசனி யாதே
சீலவா சிரியன் சொன்ன செந்நெறிச் சித்தம் வைத்திட்
டாலமார் கண்டத் தானை யகமுக மாக நோக்கே. 79

பண்டைய வினைவாய்ப் பட்டுப் பதைதியும பரிவு மின்றி
வண்டறை கொன்றை யானை மனத்திடை யிருத்த மாட்ட
ரண்டரு முனிவர் தாமு மாகர வெனுஞ்சத் தத்தைத்
கண்டுகொண் டிருப்பீ ரல்லீ ரென்செய்வீர் கால னுக்கே. 80

ஐயமு மிட்டே னில்லை யடியார்க்கொன் றீந்தே னில்லை
துய்யமெய்ஞ் ஞான நூலின் சொற்பொரு ளறிந்தே னில்லை
மையணி கண்டத் தானை மலர்கொடு பணிந்தே னில்லை
வையகத் துவர்நீ ரொத்தே னென்செய்கேன் மதிவல் லீரே. 81

நீரிலாக் குளமு ஞான நிலையிலா நெஞ்சு நீண்ட
தேரிலா வூரும் பன்னூற் றெரிந்தவ ரில்லா நாடு
மேரிலாச் சீரும போல வீசனுக் கடிமை யென்னும்
பேரிலா வாக்கை பெற்றேன் பேதையேன் பேதை யேனே. 82

ஞானத்தான் ஞானி யல்லேன் னன்மையாற் குடும்பி யல்லேன்
மோனத்தாற் றுறவி யல்லேன் மூடத்தான் மூட னல்லேன்
வானத்தார் வணங்குந் தூய வயப்புலி வனத்து ளார்க்குத்
தானற்ற வடிவை செய்யேன் சழக்குடைச் சழக்க னேனே. 83

ஆமைபோ லைந்தொ டுக்கி யறிவினு ளறிவாய் நின்ற
வேமொழிப் பொருளை நாடி யொன்றுபட் டிருக்கும் வண்ணங்
காமனைக் காய்ந்த கண்ணுங் கடையரிற் கடைய னேற்குச
சேமநல் லறிவு காட்டாய் திருப்புலி வனத்து ளானே. 84

பற்றறத் துறந்த ஞானப் பட்டினத் தடிகள் போலப்
பற்றறத் துறந்தே னில்லை ப்ராபர நிலையைக் கண்டாங்
கற்றசீ வாக்க ரல்லே னன்பிற்கண் ணப்ப னல்லேன்
குற்றஞ்செய் மூர்க்க னல்லேன் பத்தியிற் கோழை யேனே. 85

கடலிலே கலந்த வாறு கதியிடைய் பின்வந் தாலும்
கடலினுட் டன்மை குன்றுக் கதையென நினைக்கண் டோரு
முடலிடை யிருநது முண்டு முறங்கியு முலாவி நின்றுந
திடனுடை ஞானி யன்றோ திருப்புலி வனத்து ளானே. 86

ஒன்றிரண் டல்ல வென்றுங் கொன்றினை யொன்றுற் பற்றி
நன்றுதீ தென்று நிற்கு ஞானிக ளுள்ளக் கோயி
லென்றுநிற் கினிய தென்றே விடைவிடா திருந்த தெம்மான்
சென்றிடை யாதசெலவத் திருப்புலி வனத்து ளானே. 87

நகாரத்தின் மயலை ஞான வாளினு னறுக்கிப் பின்னர்
மகாரத்தின் மறப்பை நாமே மணியெனு மதியால் வாட்டி
வகாரத்தின் வழியே சென்று மாலய னறியா தேங்குரு
சிகாரத்தைக் கண்டே னின்னுற் றிருப்புலி வனதது ளானே. 88

நோயிலா வாக்கை பெற்று நுண்ணறி வுடைய ராகித்
தாயினு மினிய நின்னைச சமாதியிற் காண மாட்டார்
மாயையால் வகுக்கப் பட்ட வடிவிடை நின்னைக் காணச்
சேயரா யரற்று கின்றார் திருப்புலி வனத்து ளானே. 89

தனுவொடு கலவா ராயின் சார்தரா வினை யிரண்டுந
தனுவொடு கலத்த லாலே சாதரும் வினை யிரண்டுந
மனமொழி காயமூன்று மவுனமுத் திரையி னிற்பச
சின்மய லகன்றோர் போற்றுந் திருப்புலி வனத்து ளானே. 90

சைவ சித்தாந்த மெல்லாந் தானவ ளுகி நிற்றல்
மையறு வேத சித்த மற்றது நானே யென்ன
லுய்வகைக் கிரண்டு மொன்றென் றேறுதியென் னுயிர்க்கிலாபஞ்
செய்தசற் குரவ னீயே திருப்புலி வனத்து ளானே. 91

சுருதிசாரவிளக்கம்.

முதல் வாக்கியம்.

உலகமே பரப்பிரம முமரைக்குமந்தப் பிரமநா
மலகில்கலை யுணர்நதாலு மருத்தமிதே யறிகண்டாய்
பலமயலைத் துறந்தரிய பரமபதந் தனைத்தாவி
யுலவுசுக முனிவரனே யென்றுரைத்தா னுயர்முனிவன். 92

ஆகிலிந்தப பரப்பிரம மகிலமயமாயிற் றென்றுற்
சோகமொடு பிறநதிறக்குந் தொழிலுளவோ வென்பாயே
லீகைபல பணியாயு மிறந்தனவோ வதுபோல
வேகபர மகிலமுமா யிருக்கும்வியாபகத்தாலே. 93

தந்தைவயி னுண்டாய சந்ததியு மவனென்றே
முந்துமறை யுரைதருமான் முழுவதுந்தா னன்றியொரு
சிந்துமிலை யெனவீசன் சேயிழைக்கோ தியபரிசாற்
பந்தம்றுஞ் சுகமுனிவ பார்பிரமஞ் செகமென்றே. 94

எல்லாவண் டமுமியானே யாவருமென் சொரூபமே
நல்லார்பொல் லார்நானே நன்மையொடு தீமையுநா
னுல்லாச பரமுத்தி யொன்றொழிய விரண்டில்லை
கல்லார்க்கிப் பொருடெரியா கணணிலாக்குக் கிருண்டோ.

ஒலியாகிப் பரிசமா யுருவாகி யிரதமாய்ச்
சலியாத கந்தமாய்த் தாரணியாய்ப் புனலனலாய்
மலிவாயு வானமாய் மதியிரவி யியமானு
பலியாகி யாணுகிப் பெண்ணுகி யமர்கின்றேன். 96

சாவதுவும் பிறப்பதுவுந் தனுவன்றே வஃதறிதி
சாவதுவும் பிறப்பதுவுந் தாமென்றே யுரைதருவார்
போவதுவும் வருவதுவும் புரியட்ட சரீரமே
போவதிலை வருவதிலை போதமயப் பொருளுமே.

இரண்டாம் வாக்கியம்

ஏகமே வாத்துவிதம் பிரமோக மென்றிசைப்பத்
தாகமொடுஞ் சுகமுனிவன் சந்தேகத் தடைநீங்கி
யாகமெனுஞ் சிறையுலவா தாநந்தற் சிறையாகி
யேகமே யத்துவிதம் பிரமநா மெனத்தெளிந்தான். 98

அத்துவிதந் துவிதமல்லா தெனவரிய மறையேக
மத்துவித மிதற்கைய மிலையென்றே யறைந்தாலும
பொய்த்துவித மயக்கொழியார் பூருவா தனையாலே
யத்துவித மொழிபொருடா னன்னியமாய்த் தெளிவரால். 99

ஒன்றாகிப் பரவெளியா யுருவருவ மிலதாகிக்
குன்றாத பரப்பிரமங் குகையிருக்கு மதைவிளக்கி
னன்றாரு மிதயகுகை நாமதுவே யையமிலை
கன்றாத நின்மொழியான் மெய்ஞ்ஞானங் கடைபபிடித்தேன்.

ஊனாடி யுயிர்நாடி யுண்ணாடிப் புறநாடி
வானாடி வளிநாடி மண்ணாடி நீர்நாடித்
தீநாடி நாதவிந்து செங்கதிரோன் றனைநாடி
நானாடிப் பார்ப்பளவி னானேயப் பரபபிரமம். 101

பல்கலையா லாகமத்தாற் பகர்கீதை பதினெட்டா
னல்வினையாற் கருமத்தா னுன்மறையா ஞானத்தாற்
சொல்லூகத் தான்மறையாத் துணிவாலிற் றுறந்தோரா
னல்லோரா னுன்பார்க்கி னானேயப் பரப்பிரமம். 102

ஒருகாலந் தோன்றினே னொருகாலம வளாகின்றே
னொருகாலஞ் சாம்பினே னென்றுரைக்கு முணர்விலிக
ளொருகாலம் பிறந்ததிலை யொருகாலம வளர்ந்ததிலை
யொருகால மிறந்ததிலை நானேயவ் வுயர்பிரமம். 103

நான்மனித னன்றுநா னவிலுறுதே வனுமன்று
நானிராக் கதனன்று நவியசுர னனன்று
நான்முனிவ னன்றுரக னன்முகனு நானன்று
நான்றிருமா லன்றரனு மன்றரிய பிரமநான். 104

மூன்னவரு நானல்ல முடிமன்னர் நானல்ல
ன்னுவசி யருமல்ல சூத்திரரு நானல்ல

வன்னியரு நானல்ல வன்னியரு நானல்ல
பின்னமொடு பிறப்பிறப்பு மில்லாத பிரமநான். 105

நான்பிரம மெனுஞான ஞானிகள்பா லுளவாகு
மூன்பிரமை யொழியாதார்க் கொருக்காலுந் தோன்றுவா
மான்வயிற்றி னரிதார மருவுமன்றி வராகவயிற்
றான்பிறக்கக் கண்டாரு முண்டோபொய்க் கலியுகத்தும். 106

ஆதலா லகம்பிரம மெனுஞ்சுருதி யகநதெளிநது
போதினன் முகப்பிரமன் புண்டரிகத் தாள்வணங்கி
யோதொணு மகிழ்சசியொடு மூலாவினு லுலகமெல்லாஞ்
சோதியிவன் றனென்னத துறநதசுக முனியம்மா. 107

மூன்றும் வாக்கியம்

பக்குவர்ககாய்க் கல்லாலின் பாங்கெழுந்த தெய்வமே
தக்கவிராட் டிருவுருவாய் தமியேன்றன் விண்ணப்ப
முக்குறும்புங் கடநதவிட முழுத்துரிய நிலையென்று
லக்குறுமபைக் கடபபவன்யா ரவனேயப பரப்பிரமம். 108

பாவாபா வாதீதம பிரமோக மெனப்பகரு
மூவாத வாக்கியத்தின் முடிவறியின் முன்மாயை
நீவாத பின்மாயை யிரண்டிறகு நீண்டிருக்கு
மோவாத பரப்பிரம நீயாமென் றுணாகண்டாய். 109

கேவல சகலமென்னக் கிளைத்தெழு மாயைதன்னைக்
கேவல ஞானத்தாலே கிழித்தறி வாகிநிற்பாய்
பூவலம் புரிநதமாநதா புண்ணிய தீரததமாதி
யாவலாய்த் தானமாதி யாகமா தியவிதாமால். 110

நினைவழிப்பி னதன்பின்னே நினையாமை யெழுமதனை
நினைவறியா வறிவுருநா மென்றவறறி னயனிறபாய்
மனிதரறி யாவிந்த மாறுத சுகோதயத்தைத்
தனியிருந்து காண்டியாற் சகங்கடந்த தவத்தோயே. 111

காரணகா ரியங்கடநத கரிப்பிரம நாமென்றே
யாரணநூற் புகன்றபடி யனுபவிப்பா யருந்தவனே
காரியமேழ் காரணமேழ் கழறினுபா திகளாகுந்
தூரியமுன் பாலுடைத்துக் காரணமக் கடவுடன்பால். 112

இன்னணமா யுயிரானைக் கடந்தேறி யிறையரனைப்
பன்னுமறை யின்படியே கடந்திடிறபைங் கிளிப்பெயரோய்
சொன்னபரப் பிரமமய நீயாயே தோன்றுமா
லன்னியமா யொருபொருளுந தோன்றுவே யனுபவத்தே. 113

தேகமலேன் பொறியல்லேன் செறிகரண நானல்லேன்
மூகபிரா ணனுமல்லேன் முழுப்பிரம நானென்னச்
சோகமெனப பாவிக்கிற சுகமுனிவ வுயிர்த்தடைபோம்
மாகமுறு மதிபோல விளங்குமுன்றன் மதிதானே. 114

பாவனையெ லாமிறந்தாற் பாழன்றோ பரமேட்டி
பாவனையெ லாமிருந்தாற் படுசகமன் றோவிரண்டு
மோவியதே நின்னிலைய முபாதியறு சூனியமா
யோவியம்போ னிருவிகற்ப வுணாவாய்நில் சுகமுனிவ. 115

வேறு.

அறிவை யன்றி யறியப படும்பொருள்
சிறிது மில்லை யெனத்தெளி யாவிடின்
மறியு மைம்புல வாதைத் திரைகளில
பிறவி மைக்கடல் வீழ்வை பெருநதவ 116

நான்காம் வாக்கியம்.

எத்தனை தாயைக் கண்டோ மெததனை தமரைக கண்டோ
மெத்தனை மனையைக் கணடோ மெத்தனை மகவைக் கண்டோ
மெத்தனை யூரைக் கண்டோ மெத்தனை பேரைக கண்டோஞ்
சித்தமே திருமபா யீசன் றிருவடி காணு மாறே. 117

வேறு.

வாமனமே யென்கண்டாய் வையகத்திற் போயருந்திச்
சாமளவு மென்னையேன் றடுமாற்றஞ் செய்கின்றாய்த்
தூய்மனமே யென்னோடுந துணைப்பட்டா யாகிலன்றே
தேய்மதியூர் சடையானை யின்றேசென் றடைவேனே. 118

விரியமனங் கடவதென வியாதனிட்ட சாபமோ
பெரியபிரா ரத்தமோ பிரமன்விதித் தனலிபியோ
கரியமனக் கள்ளாநீ கவலைவனம் புகுகின்றா
யொருமொழியா லுனைக்கட்டி யுருட்டிவிடக் காண்பேனோ.

பெரியவர்தந் தரிசனத்தாற் பெறுதபொரு ளொன்றுண்டோ
வரியவவர் மொழித்தடியா லடிக்கின்றேன் வாமனமே
யொருபொழுதோர் நொடியளவு நிற்பாயே லுயர்முத்திக்
கரைகாண்பேன் மெய்ஞ்ஞானக் கடவுளையுங் காண்பேனே 120

அறிகின்றே னறிவில்லே னெனுநிலையங் கடந்தநிலம்
பிறிவறிய சுவானுபவா தீதம்பிர மோகமென
மறுவின்மறை கூறுமா வாக்கியத்தைக் கடைப்பிடிக்கி
னறிகின்ற வனுபவமு மனுபவமன் றுமன்றே. 121

உன்றந்தை யுரைத்ததுவு முயர்முனிவ னுரைத்ததுவு
மன்றல்கமழ் கமலனுரை வாக்கியமு மகதேவ
ரன்றுரைத்த வாக்கியமும் யானுரைத்த வரும்பொருளு
மொன்றேயா மையமலை யுனையன்றி வேறில்லை. 122

பூசனையார் பூசகன்யாா புகலென்றான் சுகமுனிவ
னாசையெலா நிராசையா யாநந்த முங்கடந்த
வீசனு னீச னிரண்டற்ற வெல்லையிலே
பூசனமார் பூசகன்யார் புகலென்றான் புகழ்ச்சனகன். 123

வாழ்த்திடவும வாயில்லை வணங்கிடவுஞ் சிரமில்லை
சூழ்த்திடவு மலரில்லை தொழுதிடவுங் கையில்லை
யேத்திடவும் பாவில்லை யெதிர்ந்திடவோ ரிறையில்லைப்
பார்த்தவிடந் தொறுமியானே யெனையானே பணிகின்றேன்.

சிந்தனை வெண்பா.

தக்ஷிணா மூர்த்தி துதி.

ஏணியைப்போ லியாவரையு மேறவிட்டு மியானேறேன்
றோணியொப்புப் பல்லியொப்புச் சொல்லலா-நாணமற
வெல்லார்க்கும் போதித்து மியானில்லே னென்செய்கேன்
கல்லாலா முற்றுமெனக் கா. 125

பொன்னைப் பொருளைப் புகழைக் குறியாது
தன்னை யளித்தவனே சற்குருவா-மின்னமின்னாம்
பொன்னீ பொருளீ யென்றோதுங் குருவெல்லா
முன்னியனே சற்குருவன் றும். 126

ஐயந் திரிவகற்றி யான்மாவைக் காட்டியதற்
கைய னருளை யறிவித்து-மெய்யன்
திருவடியைக் காட்டிச் சிவோகம் பாவிக்க
வருள்செய்வோன் ஞானகுரு வாம். 127

கண்போல வான்மா கதிர்விளக்குப் போலாக்கை
விண்போற் சிவமதிபோல் விஞ்ஞானம்-விண்போந்த
சூரியன்போல் மெய்ஞ்ஞானஞ் சூழிருள்போ லஞ்ஞானந்
தாரகைபோற் றத்துவங்க டான். 128

சிவன்வேறு சீவன்வே றெனனுந்தே சீவன்
சிவன்கூறு சிவைகூறு தேகஞ்-சிவனிதயத்
தான்மா பிறநதானன் றைம்முகத்து மைம்பூதந்
தான்பிறக்கக் காண்கிலைநீ தான். 129

தேறினர் சித்தத் திருந்தார் சிவனென்றால்
வேறுபடுத் துவதேன் வீணநீ-மாறுபட்டுப்
பேசாதை யெல்லாம் பிரமமென்னும் வேதாந்த
மாசையிற்று னீயே யதி. 130

சிவன்வேறு சீவன்வே றென்றிரண்டாய்ச செப்பு
மவன்சிவனை யென்று மறியாதான்-றவமில்லா
வுள்ளத்தார்க் கெய்துமோ வூர்க்குருவி யாகாச
மெள்ளப் பறந் தறியுமே. 131

அதுவேநீ யாமென் றருமறைகள் சொல்லு
மெதிர்சிவனே நீயானு யென்னு-முதுசைவம
வேறேவே றன்றேசொல் வேதியனே விண்விசும்பும்
வேறேவே றன்றே விளமபு. 132

ஐம்பொறியு மைம்புலனு மைம்பூத முமகற்றி
யின்பசிவ நீயென்று லேலாதோ-வன்பனே
முத்திமுடி வீதென்றுன் முன்னூலும் பின்னூலு
மற்றநூ லெல்லா மற. 133

தானே பரமாணுற் றத்துவசா லத்திலே
யேனோ பிறநதிறந்தே னித்தனைநாள்-மாணுகேள்
நீபிறந்த தில்லையுண்மை நெஞ்சுபுல னும்பொறியு
நீபிறந் தாற்போ னிச்சயம். 134

அமுசோகம் பாவனையா லாருயிரின் போதச்
சமுசயத்தை யென்மொழியாற் றள்ளி-யிமையளவும்
கட்டவுட லாகாமற் காமிகத்திற் சொன்னவண்ண
நிட்டையிலே நின்றுவிடு நீ. 135

மெய்கண்டான் வெண்காட னெங்குருச்சிற் றம்பலவன்
பொய்கண்ட கண்டசுகர் பூரணர்க-ளெவரையு
முள்ளடக்கி யொன்று யுணர்வா யுறங்கினர்போ
லுள்ளடங்கி நீயு முணர். 136

தானே சிவமல்லாற் றனிசசிவம்வே றில்லையென்ற
மோனமொழி யொன்றின் முடிபறியா-யோனிதருஞ்
சென்றுபிறந் தெய்,நதேன் சிவாயசிவ வென்செய்கே
னென்றுகடைத் தேறுவே னியான். 137

எல்லா வுயிர்கட்கு மின்பங் கொடுத்தலால்
எல்லாஞ் சிவனையே யெண்ணலால்-எல்லாஞ்
சிவனுருவே யாமாற்.றெவிட்டாப்பே ரின்பஞ்
சிவனுருவ மென்றுணர்விற் றேர் 138

ஆகாயந தன்னை யளக்கமரக காலெடென
வாகாயம மரக்கா ற குள்ளிருக்க-வாகாயங்
கண்டாயே லந்தக கருதமே கருத்தாகிக்
கண்டா வதுவே கதி. 139

நிராமய வந்தாதி·

மெய்யைப் பொய்யென்றான் வெளியைநல்ல வீடென்றான்
சைவத் துரைகாழிச சமபநதன்-ஐயமற
நின்போதம் போமிடததே நீயே சிவமென்று
னென்போதத் துளளே யிருநது. 140

இருந்த படியிருநதா லிறையுருவந தோன்றும்
பொருநதுமல மிமமையிலே பொன்று-மிருந்தபடி
யேதென்றங் குன்னி யிரண்டாட்டு வார்கருண்டோ
போதமுண்ட பிளளை புகல்

தானே சிவமான சத்தியஞா னாநந்த
மோனநிலை சொல்காழி முன்னோனே-ஞானிகடம்
முள்ளமா கயமா வொன்றாய வாநநத
வெள்ளமாய் நிற்குமவா மெய்.